Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET

The Workers Museum

Titel: Arbejdsmændenes fagblad
Udgiver: Dansk Arbejdsmands Forbund
Udgivelsesår: 1935-1935

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

Arbejderbevægelsens
Bibliotek og Arkiv

D A F

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 1 15.–1. 1935 40. Aarg.

Mange ere kaldede — men faa udvalgte.

Den 27. December forrige Aar afsagde Den faste Voldgiftsret Kendelse, hvorved et af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund og Specialarbejderforbundet overfor Jern- og Metalindustrien afgivet Strejkevarsel, vedrørende A/S Burmeister & Wain, kendtes ulovligt. Selve Kendelsen var der intet opsigtsvækkende ved, idet Retten forud for denne Kendelse har afsagt saa mange andre lignende Kendelser af samme Art, men derimod var Sagens Præmisser af en ikke ringe Interesse.

Forud for Sagens Indbringelse for Den faste Voldgiftsret havde de ovennævnte Fagorganisationer paa sædvanlig Vis tilskrevet Arbejdsgiverforeningen, at man agtede at forelægge en kompetent Forsamling Forslag om Iværksættelse af Arbejdsstandsning omfattende de paa Refshaleøen beskæftigede Medlemmer af Forbundet, og som Begrundelse herfor anførtes, at det gennem en Aarrække havde været umuligt at faa tilvejebragt saadanne Forhandlingsformer hos Firmaet A/S Burmeister & Wain, at Fagets Voldgiftsregler kunde opfyldes, og man lagde ikke Skjul paa, at man ansaa Firmaets Repræsentant, Overingeniør Gundestrup, for den egentlige Aarsag hertil, i hvilken Anledning Overingeniøren krævedes fjernet som Mellemled mellem Virksomhedens Ledelse og Arbejderne.

Arbejdsgiverforeningen protesterede naturligvis herimod og henviste til, at et saadant Skridt, som Fagforbundet her stod i Begreb med at udføre, var en aabenlys Fornægtelse af de Grundprincipper, der har fundet Udtryk i Septemberforliget.

Da dette ikke hindrede Fagforbundet i at fremsende 2'det Strejkevarsel og der heller ikke opnaaedes Enighed paa et Fællesmøde, blev Sagen, som allerede anført, af Arbejdsgiverforeningen indanket for Den faste Voldgiftsret, der skulde afgøre, hvorvidt Strejkevarslet kunde anses for lovligt.

I sit Gensvar paa Arbejdsgiverforeningens Klage anførte Fagforbundet en Række meget alvorlige Kendsgerninger, ved hvilke der førtes Bevis for, at Tillidsmændene i den omhandlede Virksomhed Gang paa Gang er bleven udsatte for Chikane og Afskedigelse, fordi disse havde tilladt sig at have en anden Opfattelse om de opstaaede Stridsspørgsmaal end Firmaets Repræsentant, den omtalte Overingeniør Gundestrup, der øjensynligt har været det Irritament, som gentagne Gange har fremkaldt de ulovlige Strejker, der har været rene Lækkerbidskner for henholdsvis de kommunistiske og de konservative Bladorganer.

Disse Kendsgerninger er det, som har faaet Den faste Voldgiftsret til at forme Sagens Præmisser saaledes, at de virker som et Skud for Boven af Arbejdsgiverforeningens retshaveriske Fremfærd. Det anføres saaledes, *at Klagernes* (Arbejdsgiverforeningens) *Henvisning til, at det af Forbundene stillede Krav om Overingeniør Gundestrups Fjernelse er i Strid med Septemberforligets Punkt 4 og derfor ugyldigt, ikke uden videre kan godkendes, og det fastslaas, at Arbejdsgiverens Ret til at lede Arbejdet ikke er en ensidig Ret, men en Ret, der forpligter Arbejdsgiveren til at lade Samarbejdet med Arbejderne foregaa paa en for dem forsvarlig Maade.* Herefter omtales temmelig indgaaende de i Overenskomsten mellem Parterne nærmere angivne Regler for dette Samarbejde, og det fremhæves videre, *at alt tyder paa, at Tonen mellem Ingeniør Gundestrup og Arbejderne ikke er god samt at hans Optræden overfor Arbejderne er noget stejl.* Endelig anføres det, at det maa være Direktionens, eventuelt Bestyrelsens Pligt at medvirke til, at Ledelsen af Arbejderne og Forhandlingerne med deres Tillidsmænd foregaar paa en saadan Maade, at der ikke gives Arbejderne rimelig Grund til Klage.

Selve Hovedspørgsmaalet i Sagen henvises slutteligt til Løsning gennem organisationsmæssige Forhandlinger. —

Selv om det lykkedes Arbejdsgiverforeningen at faa det af Fagforbundene afgivne Strejkevarsel kendt ulovligt, er der ingen Grund til for denne at være stolt af Resultatet. Konklusionen af Dommens Præmisser vil uvægerligt blive, at Arbejdsgiverforeningen paa det paagældende Firmas Vegne har faaet en moralsk Dom, hvis Konsekvenser er betydeligt mere vidtrækkende ved Bedømmelsen af Sagen end den juridiske Kendelse, ved hvilken Fagforbundene fik Strejkevarslet underkendt. For Fremtiden burde Arbejdsgiverforeningen være min-

dre emsig for Rejsning af Sager ved Den faste Voldgiftsret af lignende Art. Vi tænker her paa en Række Sager angaaende ulovlige Arbejdsnedlæggelser ved Havnearbejde, hvor det ikke har været særligt vanskeligt at finde det fremkaldende Irritament frem, men hvor ikke desto mindre vort Forbund og Afdelinger er bleven dømt, ikke mindst desværre, fordi Sandheden saa sjældent eragtes.

For Den faste Voldgiftsret er forhaabentlig den afsagte Kendelse Indgangen til en ny Æra, saaledes at der ogsaa ved denne Ret, som ved de almindelige borgerlige Retter, i Fremtiden dømmes, ikke alene ved slavisk at følge Love og Regler, men at der gives Plads for en Fortolkning af disse gennem Bedømmelse af det sagsfremkaldende Moment.

R-dt.

BEHANDLING AF SAGER

VED DEN FASTE VOLDGIFTSRET SKAL FREMSKYNDES

Det er ikke nogen ukendt Foreteelse, at der undertiden er gaaet meget lang Tid forinden en Sag, der er indbragt for Den faste Voldgiftsret, er naaet frem til Behandling og Afslutning, hvilket undertiden har medført baade omfattende Korrespondance mellem Forbund og Afdelinger og unødig Kritik, ligesom den Tid, der er medgaaet mellem Sagens Indbringelse og dens Foretagelse, har været medvirkende til Erindringsforskydninger vedrørende de nærmere Enkeltheder, der kan være af Betydning for Sagens Udfald.

Grunden til dette for alle Parter meget ubehagelige Forhold er naturligvis i det væsentlige at søge i den gennem Aarene siden Den faste Voldgiftsrets Oprettelse stadige Stigning af Sagernes Antal.

De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg har beskæftiget sig indgaaende med dette Forhold og vedtaget at søge tilvejebragt en Ændring, saaledes at Sagernes Ekspedition i Fremtiden kan ske hurtigere. Ogsaa Arbejdsgiverforeningen har tilsagt sin Medvirkning hertil, og der har været ført forskellige Forhandlinger om Formen for Rettens fremtidige Arbejde.

Oprindeligt var det Tanken at udvide Retten saaledes, at den kom til at bestaa af 2 Afdelinger, men herom kunde der ikke opnaas Enighed, og der er herefter udarbejdet Regler, efter hvilke der skal holdes flere Retsmøder end hidtil. Forhandlingerne om disse Regler er imidlertid ikke tilendebragt endnu, men der kan med Sikkerhed gaaes ud fra, at Fremtiden vil byde paa en hurtigere Ekspedition af de indbragte Sager.

1935

MAA BLIVE FRIHEDENS AAR! ALLE OG ALT FOR FRIHEDEN.

TIL ARBEJDERNE I ALLE LANDE! TIL ALLE DEMOKRATER, TIL ALLE FRISINDEDE MENNESKER.

Kampen mellem Demokrati og Fascisme er traadt ind i en ny, maaske for lang Tid afgørende Fase. Ingen kan frigøre sig for den Følelse, at de nærmest følgende Aar vil blive afgørende for det europæiske Kontinents Skæbne. I de demokratiske Lande maa derfor alle Kræfter sættes ind for at hævde og forsvare Folkenes Frihed og Rettigheder. I det lange Løb vil Demokratiet kun kunne blive Sejrherre, saafremt det lykkedes paany at skaffe Frihedstanken Gyldighed i de nuværende fascistiske Lande.

Aaret 1934 har i en hel Række Lande bragt nye Fremstød fra Fascismens Side.

I Tyskland og Italien holder Diktaturet med frygtelig Terror sine Undersaatters Frihedstrang nede. Arbejdernes underjordiske Kamp mod Fascismen, den eneste, det for Tiden er muligt at føre, fordrer stadig nye Ofre.

I Østrig har de blodige Februarkampe bragt den klerikale Austro-Fascisme til Magten. I en storstilet Hjælpeaktion har den internationale Arbejderklasse gennem den internationale faglige Central og den socialistiske Arbejder-Internationale ydet Kampens Ofre Hjælp og Støtte. Men tiltrods for denne Solidaritets-Aktions vældige Omfang og udmærkede Resultater, fordres der dog stadig nye Midler for at kunne understøtte Ofrenes Familier og de tapre Kammerater, som i Østrig har samlet sig til nye Aktioner og stadig trues af Fængsel og Koncentrationslejr.

I Letland har Statskup'et den 15. Maj berøvet Arbejderbevægelsens førende Mænd Friheden. Hundreder befinder sig stadig i Koncentrationslejre. Krigsretten, der skyr Offentlighedens Lys, idømmer svære Fængselsstraffe paa Grundlag af Anklager, hvis Forløjethed ligger aabent for Dagen. De fængslede Kammeraters Familiepaarørende befinder sig i Nød og trænger til solidarisk Hjælp.

Men langt, langt større er dog Tallet paa Ofrene i Spanien. Den store Oktober-Opstand mod den truende klerikale Fascisme har Reaktionen kvalt i Blod. Alene i Madrid tæller man mindst 50 Døde, Kommunen i Asturien beklager Tabet af over 3000 Døde, der er faldne som Offer for Krigsskibenes Kanoner, Flyvemaskinernes Bomber og de spanske Kolonialtroppers Massakre. Fangernes Tal beløber sig til Titusinder. Uden nogensomhelst Anklage eller Rettergang spærres Masser af Arbejdere i Koncentrationslejre, hvor alene Overfyldelsen fremkalder de sværeste fysiske Kvaler. Tusinder og atter Tusinder Familier er blevet berøvet deres Forsørger, er prisgivet Sulten.

Ingensinde er Nødvendigheden af international Solidaritet for saa mange Lande paa samme Tid traadt saa stærkt frem, ingensinde var Nødvendigheden af en storstilet Hjælpeaktion saa stærkt paakrævet.

I et Fællesmøde har den internationale faglige Central og den socialistiske Arbejder-Internationale udførligt drøftet Situationen i de forskellige fascistiske og diktatorisk styrede Lande. De Midler, de centrale faglige og socialistiske Organisationer i de enkelte Lande raader over, er paa langt nær ikke tilstrækkelige til at gøre det, der bør og maa gøres. En Indsamling af langt større Omfang end nogensinde tidligere er derfor nødvendig. I. F. C.'s og S. A. I.'s Matteotti-Fond, som oprindelig blev oprettet til Understøttelse af Ofrene for den italienske Fascisme, har i Aarenes Løb som Centralinstitution og ved Siden heraf gennem sine Underkomiteer i de enkelte Lande indsamlet langt over 4 Millioner franske Frcs. for Landene uden Demokrati. Som særlig Aktion, men i samme Aand, organiseredes Hjælpeaktionen for Østrig, for hvilken I.F.C. har tilvejebragt over 6,5 Millioner fr. Frcs. og S.A.I. over 1 Million fr. Frcs. Matteottifonden har i Aaret 1930—31 gennemført en stor Aktion til Gunst for Pilsudski-Diktaturets Ofre, i 1933 en Aktion til Gunst for Hitler Diktaturets Ofre. Fællesmødet besluttede, gennem Navneforandring at give tydeligere Udtryk for den internationale Karakter, denne Fond altid har haft. Den skal fremtidig hedde: I.F.C.s' og S.A.I.'s Internationale Solidaritets-Fond (Matteotti-Fond).

Vi opfordrer alle frihedselskende Mennesker, som er besjælet af international Solidaritetsfølelse, til at bidrage deres til, at Fonden bliver sat i Stand til at yde omgaaende og forsvarlig Hjælp. Enhver Gave er velkommen. Paakrævet er en storstilet Organisering af Indsamlinger i alle Lande til Gunst for den internationale Solidaritets-Fond. De indsamlede Beløb og alle Gaver fra Enkeltpersoner bedes med Paategning „Internationaler Solidaritets-Fonds" indsendt til følgende Adresse: Internationaler Gewerkschaftsbund, Paris VII, 9, Avenue d'Orsay; Konto Nr. 834 i Crédit Lyonnais, (Agence ZS), Paris VII, 2 bis Avenue Bosquet.

De Mænd og Kvinder, der har kæmpet og fremdeles kæmper for vore fælles Idealer, for Frihed og Ret, maa ikke forblive uden Beskyttelse. Fra Fascismens Helvede, fra Diktaturets Fængsler lyder Appellen til den internationale Solidaritet.

Den bør finde Genklang i alle Lande.

Arbejdere, Demokrater, oprejste Mænd i alle Lande, det er Eders Pligt at yde Hjælp.

Walter M. Citrine, Formand for I. F. C.; W. Schevenels, Generalsekretær i I. F. C.; L. Johaux, Formand for den franske Landsorganisation; Corn. Mertens, Generalsekretær i den belgiske Landsorganisation; H. Jacobsen, Hovedkasserer for De samvirkende Fagforeninger i Danmark; M. Meister, Sekretær i den faglige Landsorganisation i Svejts; E. Kupers, Formand for den hollandske Landsorganisationen; Edvard Johanson, Formand for Landsorganisationerne i Sverige; R. Tayerle, Generalsekretær i den faglige Landsorganisation i Czekoslovakiet; William Kean, Formand for den engelske Landsorganisation; Emile Vandervelde, Formand for S. A. I.; F. Adler, Sekretær for S. A. I.; Paul Faure, Sekretær for det socialistiske Parti i Frankrig; J. van Roosbroeck, Kasserer for S. A. I.; Robert Grimm, det socialdemokratiske Parti i Svejts; J. W. Albarda, Formand for den socialdemokratiske Parlamentsfraktion i Holland; Rickard Lindström, det socialdemokratiske Parti i Sverige; Antonin Hampl, Formand for det socialdemokratiske Parti i Czekoslovakiet; W. A. Robinson, Formand for det engelske Arbejderparti; James Middleton, Sekretær for det engelske Arbejderparti; George Lansbury, Formand for det engelske Arbejderpartis Parlamentsfraktion; Léon Blum, Formand for det socialdemokratiske Partis Parlamentsfraktion i Frankrig; Louis de Brouckére, Formand for Kommissionen til Undersøgelse af de politiske Fangers Forhold.

UDDELING AF OKSEKØD

Ved Lov af December 1934 er der aabnet Kommunerne Adgang til at foretage Fordeling af Oksekød til trængende Personer.

Ved Fordelingen til de arbejdsløse Medlemmer af vor Arbejdsløshedskasse bør vore Afdelingers Tillidsmænd tilbyde Kommunerne deres Medvirken.

Uddelingen af Oksekød vil eksempelvis kunne ske paa den Maade, at Kommunerne udsteder saadanne Kort, lydende paa et bestemt Beløb, f. Eks. 30 Øre pr. Kort, der uddeles til de Arbejdsløse med et Kort pr. Uge til hver Person i den Arbejdsløses Husstand, saaledes at der uddeles Kødkort saavel til Manden som Hustruen og hjemmeværende Børn under 18 Aar.

Kortene kan uddeles i Serier, saaledes at der f. Eks. uddeles for et Tidsrum af 4 eller 6 Uger ad Gangen.

Kødkortene gælder som Betaling ved Indkøb af Oksekød hos Handlende i Kommunen.

Kommunerne har Bemyndigelse til at foretage Uddeling til alle Trængende i Kommunen.

Hvor en Kommune endnu ikke har gjort Skridt til at foretage Uddeling af Oksekød til vore arbejdsløse Medlemmer, henstiller vi til vore Tillidsmænd at foretage Henvendelse til Kommunen med Henstilling om at iværksætte denne Uddeling.

Johannes Nielsen.

OPLYSNINSVIRKSOMHEDEN

SØNDAGSKURSUS

I Betragtning af, at de sidste Aar afholdte Søndagskursus vandt saa stor Tilslutning, samt at der fra forskellig Side indenfor vort Forbunds Afdelinger er rettet Henvendelse om atter i Aar at etablere lignende Kursus, er det, ogsaa af Hensyn til det store Antal af nye Afdelinger, som ved Landarbejderforbundets Sammenslutning med vort Forbund er tilgaaet dette, besluttet at søge Søndagskursusene gentaget i Aar, og herom vil der, saasnart Planen for Undervisningen er udarbejdet og godkendt, tilgaa Afdelingerne nærmere Meddelelse.

DE FØRSTE 3 MAANEDERS RESULTATER

Det kan nu, tre Maaneder efter at Sammenslutningen traadte i Kraft, have sin Interesse at se tilbage paa dette første Kvartals Arbejde under de nye Arbejdsformer.

Naturligvis har Arbejdet paa mange Maader været præget af Overgangs-Forholdene, navnlig for Afdelingerne, med at sætte sig ind i de nye Kontingenter og Arbejdsformer. Vanskelighederne tiltrods har Afdelingerne dog haft Tid til ogsaa at ofre Agitationen en ikke helt ringe Interesse. Det viser den støtte Fremgang ud over Landet, og da Overgangsvanskelighederne nu vel i det store og hele er overvundne, vil de kommende Maaneder nok bære Vidnesbyrd om et livligt Agitationsarbejde.

Paa det lønmæssige Omraade har disse tre første Maaneder været særdeles frugtbare. Den Styrkelse, Sammenslutningen og Samarbejdet betød for Arbejderne ud over Landet, har givet smukke Resultater i Afslutning af nye kommunale Overenskomster med betydelige Forhøjelser af de hidtil gældende Lønninger, og Lønforbedringer i hidtidige Overenskomster.

Men ogsaa paa andre Omraader ude paa Landet meldes der om stærke Fremstød i Mergellejer, Grusgrave o. s. v. og med Timelønsforhøjelser paa baade 20 og 25 Øre, ligesom Sogneraad og private Arbejdsgivere begynder at forstaa, at de ikke i det lange Løb kommer uden om at give Arbejderne ude paa Landet overenskomstlige Arbejdsvilkaar paa samme Plan, som gælder for tilsvarende Arbejder i Byerne. Efteraaret har i saa Henseende baaret rige Vidnesbyrd om Fremstød og Muligheder for baade faglige og økonomiske Erobringer for Arbejderne ude paa Landet. De skal blot, i Forstaaelse af den umaadelige Styrke, som Sammenslutningen har skaffet dem, med 150,000 Kammerater samlet om samme Opgave, fortsætte Arbejdet med at samle alle Arbejdsmænd og Landarbejdere ude paa Landet om deres fælles Organisation og deres fælles Sag.

For Landarbejdergruppens Vedkommende gælder det, at det faglige Arbejde ogsaa har baaret overmaade smukke Resultater.

I de forløbne tre Maaneder er for Landbrugs, Dræning, og Skovarbejde afsluttet 19 store og betydelige Overenskomster, som alle indebærer betydelige Forhøjelser af hidtil gældende Arbejdspriser, nogle Steder endog Forhøjelser paa 25—33 %.

Af Skovbrugsoverenskomster er afsluttede 6, nemlig for Næsbyholm, Humleore, Ulstrup og Gl. Ry Skovdistrikter og en Tillægsoverenskomst for Frijsenborg Skovdistrikt om Udkløvning af Gran. Endelig er nu i de sidste Dage afsluttet Overenskomst med Gisselfeld og Holmegaard Skovdistrikter, hvor den store Skovarbejderstrejke endte med en smuk Sejr for Arbejderne. Med disse Overenskomster er 250—300 Skovarbejdere mere bragt under overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar. Samtidig er afsluttet ny Overenskomst for Statsskovarbejderne med Forhøjelser baade af Timeløn og Akkordsatser.

Efteraaret plejer ikke at være Tiden for Afslutning af Landbrugsoverenskomster. Alligevel er der i denne Tid afsluttet to nye, nemlig med Forpagter Tesdorf, om Arbejdsforholdene paa „Gjorslev" og „Søholm" og en Overenskomst med Kartoffelentreprenørerne om Optagning af Kartofler i Frederiksborg og Gl. Roskilde Amter.

Det vil erindres, at vi ved Sammenslutningen laa i Krig med Forpagter Tesdorf, denne Kamp endte altsaa ligesom Kampen i Gisselfeld og Holmegaard Skovdistrikt med Sejr for Organisationen.

Kartoffeloptagningsoverenskomsten er en Nydannelse, som sikkert kan faa stor Betydning i den kommende Tid. Der er ved denne fundet et alle Steder brugbart Basis for overenskomstlige Arbejdspriser for Optagning af Kartofler.

Paa Dræningsarbejdets Omraade har man dog de største Resultater at opvise. Her er Landet i de forløbne tre Maaneder faktisk blevet dækket med Dræningsoverenskomster, saaledes at Arbejdspriserne her alle Steder er fastlagt ved Overenskomster.

Der er her afsluttet følgende Overenskomster.

For Hjørring Amt: Overenskomst af 11. Nov. 1934 med samtlige Amtets Dræningsmestre.

Timelønnen forhøjet fra 80 Øre til 105 Øre. Akkordpriserne med 25 %.

For Randers, Viborg, Aarhus, Skanderborg, Vejle, Ribe og Ringkjøbing Amter: Overenskomst afsluttet 11. Nov. 1934 med Jydsk Dræningsmesterforening. Timelønnen forhøjet fra 95 Øre til 105 Øre, Akkordpriserne bragt i Plan med de sjællandske Akkordpriser for Dræningsarbejde. I de fire af disse Amter var der ingen Dræningsoverenskomster. Forbedringerne i Akkordpriserne er derfor højst forskellige, men de er alle Steder betydelige.

For Sønderjyllands Vedkommende er de hidtidige Overenskomster blevne forenklede og de bedste af Overenskomsterne er derefter blevne underskrevne af samtlige Dræningsmestre i Sønderjylland. Timelønnen er 105 Øre, og Akkordpriserne de bedste i Jylland.

I de to jydske Amter: Thisted og Aalborg Amter fortsætter de tidligere afsluttede Overenskomster; Forhandlinger om nye Overenskomster er indledede.

Paa Øerne fortsætter i Maribo Amt den med Arbejdsgiverforeningen her afsluttede Overenskomst, og paa samme Maade foreløbig den i Københavns Amt med Dræningsmestrene her afsluttede Overenskomster. I de øvrige Amter paa Øerne er der afsluttede nye Dræningsoverenskomster.

For Fyens Vedkommende: Overenskomst af 2. Okt. 1934 med de fynske Dræningsmestre. Timelønnen er forhøjet fra 95 til 105 Øre. Paa Bornholm er afsluttet Overenskomst med Dræningsmestrene den 18. Novbr. 1934. Timelønnen er 105 Øre.

I Præstø og Sorø Amter er afsluttet ny Overenskomst med Dræningsmesterforeningen den 25. Nov., og i Holbæk Amt med Amtets Dræningsmestre den 26. Nov. Ogsaa i disse tre Amter er Timelønnen 105 Øre, og Overenskomsterne er blevne forbedrede fra i Fjor.

I Gl. Roskilde Amt er afsluttet Overenskomst med Dræningsmestrene den 29. Dec. Timelønnen 105 Øre, og endelig er i Frederiksborg Amt afsluttet Overenskomst med Dræningsmestrene den 10. Dec. Timelønnen er her 111 Øre.

Der er saaledes afsluttede 10 store Dræningsoverenskomster omfattende Arbejdsvilkaarene i 21 Amtraadskredse med Fastlæggelse af 8 Timers Arbejdsdag og 105 Øre i Timen (i Frederiksborg dog 111 Øre) og med Akkordpriser paa Dræningsgravning og aabne Grøfter og Kanaler i Dybde af 2 til 2½ m.

Disse Overenskomster er underskrevne af over 350 Dræningsmestre, eller rettere sagt af de Dræningsmestre i disse Amter som betyder noget.

Saaledes har de første tre Maaneder under Sammenslutningen baaret Vidnesbyrd om en livlig Aktivitet, en betydelig Aktionsevne og en Række smukke Resultater i Form af bedre Arbejdsvilkaar og overenskomstmæssig Underbygning af Arbejdernes Rettigheder. Og det skal understreges, at dette var ikke naaet uden den Sammenslutning, som har gjort det muligt at samle alle Interesser om den i hver Tilfælde foreliggende Opgave og at samle alle Kræfter og Muligheder paa samme Linie, med de 150.000 moralske og økonomiske Magt i Ryggen.

Saaledes taler de forløbne 3 Maaneder deres Sprog om Sammenhold og Enighed som Løftestang.

Oscar Levinsen.

LYNGSIES BUSTE

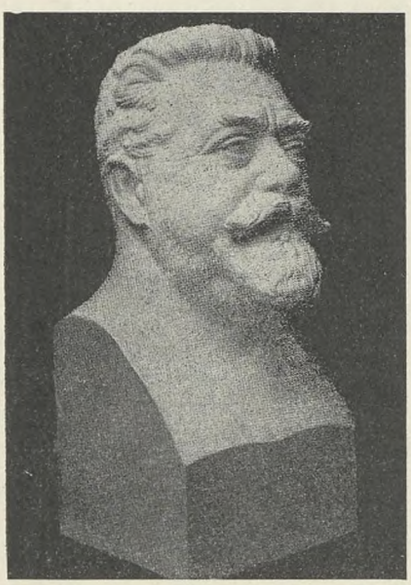

Vi henleder herved Afdelingernes og Medlemmernes Opmærksomhed paa, at den her i Bladet tidligere omtalte Buste af Forbundets tidligere, afdøde Formand M. C. Lyngsie, fremdeles vil kunne bestilles ved Henvendelse til Billedhugger Lindhardt, Gl. Kongevej 155, København V.

LØBENDE KONFLIKTER

Dronninglund	*(Entrpr. Hansens Grusgrav)*
Tornby	*(Tornby-Hirtshalsvejen)*
V. Hjermitslev	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Rask Mølle	*(Hverring Hornborg Komm.)*
Aabybro	*(Aalborg Amtsveje)*
Aars	—
Østbirk	—
SkorupTvilumVoel	*(Skanderborg Amtsveje)*
Bov	*(Entrpr. Mikkelsen, Aarhus)*
Hjørring	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Aalborg Omegn.	*(Aalborg Amtsveje)*
Gistrup Nøvling	—
Suldrup	—
Sønderholm-Frejlev	—
Vindblæs	—
Vægger	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Baarse	*(Hofjgrm. Wolff, Engelholm)*
Næstelsø	*(Engelholm v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hverring Hornborg Komm.)*
Besser	*(Brattingsborg Gods)*
Skallerup	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Pedersen)*
Øsby	*(Kommunen)*
Ravnkilde	—
Vrejlev-Hæstrup	*(Murerm. Jordansen, Vraa)*
Aalborg A.	*(Aalborg Amtsveje)*
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Græsted	*(Søborg Gilleleje Komm.)*
Maarum	*(Græsted Maarum Kommune)*
Brædstrup	*(Vejarb. i Brædstrup)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Strib Vejlby	*(Grusgravsejer Byskov Ovesen)*
Brønderslev	*(Bygm. Ant. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murerm. Engelund)*
Støberiarb. Kbh.	*(Hansa, Ryesgade 95)*
Skærbæk	*(Blokaden v. Komm.)*
Gadevang	*(Esbønderup-Nøddebo Kommune)*
Esrum	—
Villingebæk	—
Helsinge	*(Helsinge Valby Komm.)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

KONFLIKTEN
I GISSELFELD OG HOLMEGAARD SKOVDISTRIKTER

I Fagbladets Strejkefortegnelse har der i den sidste Tid figureret en Skovarbejderkonflikt, som vort Forbund havde set sig nødsaget til at indlede imod Grev Danneskiold-Samsøe som Ejer af Gisselfeld og Holmegaard Godser, fordi Lønningerne var skammeligt lave — endnu ringere end de i Forvejen lave almindelige Skovarbejderlønninger — og fordi Greven ikke vilde anerkende Arbejdernes Ret til kollektiv Optræden med Hensyn til Løn- og Arbejdsvilkaar. De heromhandlede Skovarbejdere, ca. 100 i Tallet, har siden 1931 arbejdet paa Enkeltmandskontrakter og fuldstændig savnet den Støtte, Fagorganisationen kan yde, hvor de kollektive Overenskomster er gældende. Dette førte til stadig daarligere Arbejdsvilkaar og en meget vilkaarlig Optræden fra Godsets Side, overalt hvor den enkelte Arbejder forsøgte at gøre sin Ret gældende.

Disse for Arbejderne saa uholdbare Tilstande kunde ikke vare ved, og for ca. 2 Maaneder siden gav Dansk Arbejdsmands Forbund, hvori de 100 Skovarbejdere ved Sammenslutningen med Landarbejderforbundet alle var blevet Medlemmer, disse Sanktion til at etablere Strejke, da en Henvendelse til Greven om Forhandling om en almindelig Overenskomst ikke havde baaret Frugt. I den forløbne Tid har der mellem Repræsentanter for Arbejderne og Dansk Arbejdsmands Forbund paa den ene Side og Repræsentanter for Gisselfeld og Holmegaard Skovdistrikter paa den anden Side været ført en Række Forhandlinger, som nu har resulteret i en Overenskomst, indeholdende ret betydelige Lønforhøjelser, Anerkendelse af Arbejdernes Forhandlingsret, Anerkendelse af Tillidsmandsinstitutionen, Indførelse af Mæglings- og Voldgiftsregler, saaledes at der nu foreligger en kollektiv Overenskomst med almindelige Opsigelsesvarsler og -frister, og altsaa med fuld Bestemmelsesret over opstaaede Tvistigheder i Overenskomstperioden, og med Arbejdernes Repræsentanters Underskrift.

Denne Udgang af Sagen er et smukt Resultat for Organisationerne, men har ogsaa kun været muligt ved de paagældende Arbejderes faste Vilje til at frigøre sig for de berygtede Enkeltmandskontrakter, der hensatte dem i en Slags Umyndighedstilstand i Arbejdsforholdet over „Arbejdsherren".

Vi finder de paagældende Skovarbejderes Opfattelse af Resultatet rammende udtrykt i en Udtalelse, der efter Overenskomstens Afslutning er tilgaaet os, og er saalydende:

> ..... „Vi synes jo som alle Strejkende, at vi kunde have naaet noget mere, men vi er alle uden Undtagelse tilfredse med det opnaaede Resultat. Netop det, at vort Krav om en kollektiv Overenskomst med Gisselfeld-Holmegaard er gennemført, er jo den store Løftestang for Fremtiden. Rent fagligt glæder vi os over, at vort Forbund har ydet den store økonomiske, moralske og saglige Støtte, men maaske allermest over den Tillid, man har vist os hernede og viser os ved det større Ansvar, den enkelte Arbejder nu har faaet gennem Oprettelsen af Tillidsmandsinstitutionen.
>
> Det vil vise sig i Fremtiden, at den Tillid, vi har mødt fra vort Forbund, vil være i Stand til at opretholde en lige saa stærk Fællesskabets og Sammenholdets Aand, som der har været under Strejken."".....

Det er vore Afdelinger i Sverdrup, Haslev, Vester Egede, Kongsted, Næstelsø, Olstrup, Thestrup, Toxværd og Elsø, allesammen Afdelinger i rene Landdistrikter, der her paa saa smuk en Maade med en ikke ubetydelig Risiko og uden et eneste Frafald gennem en 2 Maaneders Kamp har tvunget Greven med hans Enkeltmandskontrakter udenfor Synsvidde, og det skal nu vise sig, om den grevelige Respekt for Skovarbejdernes Medbestemmelsesret har faaet saa megen civilisatorisk Islæt, at Forsøg paa Gennemførelse af enevældige Arbejdstilstande i Godsejerens Skove i Fremtiden ligger udenfor grevelig Tankegang. Vi ønsker vore Afdelinger til Lykke med Resultatet.

A.

HVORNAAR BLIVER DE KLOGERE

Det hænder med Mellemrum, at vort Forbund modtager Klage fra Afdelingerne over, at der er konstateret Underbetaling hos denne eller hin Arbejdsgiver, uagtet der bestaar Overenskomst baade om Løn og Arbejdsvilkaar med den paagældende Virksomhed.

I de fleste Tilfælde er saadan Underbetaling kommen til Afdelingens Kundskab derved, at en af de paa Virksomheden beskæftigede Arbejdere er bleven afskediget og derfor, ved Angivelse af Arbejdsgiveren til Organisationen, søger at tage Hævn for den formentlige Uret, der er overgaaet ham ved Afskedigelsen.

Vort Forbund er naturligvis altid parat til at haandhævde vore Medlemmers Rettigheder i Henhold til de bestaaende Overenskomster, og det er kun rimeligt, at en Arbejdsgiver, der søger at unddrage sig Opfyldelsen af de Forpligtelser, som han har paataget sig ved Tiltrædelsen af Overenskomsten, drages til Ansvar uden Hensyn og dømmes. Men Forbundet maa paa det skarpeste fordømme, at Medlemmerne lader sig underbetale uden at reagere, saalænge Arbejdsforholdet vedvarer ved at underrette Afdelingen om det Brud, som dermed sker paa Overenskomsten, der ikke alene skal overholdes af den ene men ogsaa af den anden Part.

Nedenfor gengiver vi en Sag om Underbetaling vedrørende Aktieselskabet Silkeborg Margarinefabrik.

Mellem Silkeborg Afdeling og nævnte Virksomhed oprettedes pr. 1. September 1933 en Overenskomst omfattende Løn og Arbejdstid. Denne Overenskomst har dog efter det foreliggende ikke været tilstrækkelig til Sikring af Arbejdsforholdet, idet Afdelingen i August Maaned 1934 indberetter, at 2 Mand, som har været beskæftiget paa Margarinefabrikken, overhovedet ikke, i den Tid, Overenskomsten har bestaaet, er aflønnet med den fastsatte Ugeløn. Underbetalingen, der blev konsta-

teret ved den ene Mands Afskedigelse, opgjorde Afdelingen til ialt Kr. 954,16.

Forbundet tilskrev derefter Firmaet og krævede det omhandlede Beløb efterbetalt. Firmaet erkendte at være skyldig i Overtrædelse af Overenskomsten, men undskyldte sig med, at dette skyldes dels mangelfuld Gennemlæsning af denne og dels en mellem Firmaet og de beskæftigede Arbejdere truffen mundtlig Aftale. Desuagtet tilbød Firmaet at bringe Sagen ud af Verden ved at betale Kr. 250,00.

Dette Tilbud kunde Forbundet dog ikke akceptere, og Følgen blev, at der rejstes Sag mod Firmaet ved Den faste Voldgiftsret med Paastand om, at Firmaet ikke alene dømmes til Betaling af det paastaaede Beløb, men tillige blev paalagt en Bod for Overenskomstens Misligholdelse.

Paa Grund af det overvældende Antal Sager, som i indeværende Aar har været forelagt Den faste Voldgiftsret til Afgørelse, opnaaede Sagen først forligsmæssig Behandling den 21. December f. A. Her opnaaedes følgende Forlig.

Indklagede forpligter sig til fremtidig nøje at overholde Overenskomsten, og Indklagede forpligter sig til som fuld Afgørelse af den foreliggende Sag at betale til Arbejdsmændenes Fagforening i Silkeborg, Afdeling A, et Beløb af 800 Kr. senest den 25. Januar 1935.

DEN FAGLIGE ENHEDSFRONT

SET MED MOSKVAS ØJNE

AF SALOMON SCHWARZ

Spørgsmaalet om den faglige Enhed og Enhedsfrontpolitikken er i de seneste Maaneder blevet indgaaende drøftet inden for Arbejderbevægelsen i talrige Lande. Der har heller ikke været Mangel paa praktiske Forsøg paa at virkeliggøre om ikke den organisatoriske Enhed saa dog i hvert Fald Aktionsenheden. Disse Forsøg er dog endnu i altfor høj Grad præget af Særbetingelser, karakteristisk for de Lande, hvor de iværksættes. De store almindelige Linier for Virkeliggørelsen af den proletariske Emancipationskamps Enhed paa internationalt Grundlag er for Tiden for den politiske Arbejderbevægelses Vedkommende endnu ikke tilstrækkeligt klarlagt i konkret Form. Mere enkelt former derimod Problemet sig for den faglige Bevægelse. Dersom det f. Eks. i den nærmeste Fremtid skulde være muligt at overvinde den faglige Splittelse i Frankrig, vilde dermed den sidste vigtige Sektion indenfor den Røde Fagforenings-Internationale udenfor Sovjetrusland være opløst, at Spørgsmaalet om Genoprettelsen af den internationale Fagbevægelses Enhed saaledes teoretisk hovedsagelig vilde dreje sig om Forholdet mellem den internationale faglige Central (I. F. C.) og den russiske Fagbevægelse. Dette vilde ikke blot betyde en væsentlig Forenkling af den internationale faglige Enheds Problematik, men maaske tillige kunne bidrage til Fremme af Enhedsbestræbelserne indenfor den politiske Arbejderbevægelse. Men en saadan Udvikling forudsætter dog, at den Splittelses-Ideologi overvindes, som i over 15 Aar er blevet plejet og fremmet af Moskva, og som har medført, at der i en Række Lande, hvor Kommunisterne har faaet en nogenlunde betydelig Indflydelse indenfor Arbejderbevægelsen, næres en stærk Mistro overfor alle Forsøg paa at skabe en Tilnærmelse mellem de to Retninger indenfor Arbejderbevægelsen.

Det synes imidlertid, som om man indenfor de ledende Instanser i den kommunistiske Internationale (K. I.) og den Røde Fagforenings-Internationale (R. F. I.) fremdeles søger at bevare Splittelses-Ideologiens Integritet. Først for nylig har *Pjatnitzki,* K. I.s Organisationssekretær, der navnlig bærer Ansvaret for K. I.s Fagforeningspolitik, skrevet en længere Artikel om „den internationale Fagbevægelses Problemer", hvori han forsøger at oppudse den traditionelle kommunistiske Fagforeningspolitik og opretholde Splittelsens Tradition. Pjatnitzkis Artikel er offentliggjort i et af de sidste Numre af den russiske kommunistiske Centralkomites Halvmaanedsskrift „Bolchevik" og senere aftrykt i førende kommunistiske Tidsskrifter, deriblandt ogsaa „Internationale Gewerkschafts-Pressekorrespondenz" (Nr. 30 og 31) og skal aabenbart formulere de nye Retningslinier. — For vor Bevægelse turde det have Interesse at være orienteret om dette nyformulerede kommunistiske Kampprogram mod Fagbevægelsen.

Pjatnitzki forfægter eftertrykkeligt den Tanke, at den „revolutionære Fagbevægelse" nu særlig energisk bør gaa ind for Tilvejebringelse af Fagbevægelsens Enhed og for Enhedsfronten i det Øjemed *„at udnytte de brede Massers Utilfredshed med den reformistiske Politik og deres Stræben efter Enhed".* Enhedsbestræbelserne skal altsaa være et Middel til yderligere Uddybning af Splittelsen i Arbejderbevægelsen. Ja, endnu mere: „Det nye med Hensyn til Gennemførelsen af Enhedsfront-Taktiken bestaar i, at Kommunisterne langt mere haardnakket, elastisk og modigere anvender denne Taktik, *idet de gaar over til den afgørende Offensiv mod de socialdemokratiske Førere og Fagforeningsbureaukratiet",* og herved korrigerer de Fejl, der tidligere er begaaet under Kampen om Enhedsfronten.

Hvori disse „Fejl" bestaar, har Pjatnitzki for nogle Maaneder siden redegjort for i K. I.-Eksekutivkomiteens XIII. Plenarmøde, (Baseler „Rundschau" Nr. 7, 1934). Ved Forsøgene paa Dannelse af en Enhedsfront i Frankrig i Vinteren 1932—33 skal Kommunisterne have begaaet „alvorlige opportunistiske Fejl" derved, at de indgik den gensidige Forpligtelse at undgaa enhver Anklage og Beskyldning", erklærede sig indforstaaet med at udstede et lige stort Antal Adgangskort til de i Fællig indkaldte Forsamlinger, at disse „Forsamlinger skulde have Karakter af gensidig Agtelse og Disciplin". Pjatnitzki anfører en Række lignende Tilfælde, hvor Kommunisterne har taget Enhedsfrontparolen altfor bogstaveligt og betegner denne Holdning som en „Kapitulation for Reformisterne ved Gennemførelsen af Enhedsfronten". Paa samme Maade fordømmer han Kommunisterne i Czekoslovakiet, der har begaaet den *overordentlig alvorlige Fejl,* at de i deres Enhedsfront-Opraab ikke klart og tydeligt overfor Arbejdermasserne har afsløret Socialdemokraternes reaktionære Rolle".

Saadanne Fejl maa ikke gentages, betoner Pjatnitzki, som i sin sidste Artikel nærmere undersøger den kommunistiske Enhedsfrontpolitiks Muligheder navnlig i Czekoslovakiet og Frankrig. I Czekoslovakiet findes der efter Forfatterens Mening gode Muligheder for en Sammenslutning med de reformistiske Fagforeninger, — men „en saadan faglig Samling vil kun kunne virkeliggøres i den Udstrækning, som de enkelte Forbund vender sig bort fra den fælles Landsorganisation og vælger nye Forbundsledelser". I Sandhed en mærkelig Form for faglig Enhed.

Hvad Frankrig angaar, former Behandlingen af det faglige Enhedsproblem sig langt vanskeligere.

Her kan man ikke operere med saadanne gode Raad. De „alvorlige opportunistiske Fejl, som Pjatnitzki paatalte saa skarpt, er her udartet til et helt kommunistisk politisk System. I den politiske Arbejderbevægelse er der tilvejebragt en sand Enhedsfront, og ogsaa indenfor Fagbevægelsen synes man efterhaanden at faa Bugt med den skadelige Splittelse. Denne Udvikling tolereres af Moskva, fordi den falder i Traad med den Nyorientering, der foregaar med Hensyn til den russiske Udenrigspolitik. K. I.s Funktionærer i Moskva følger dog denne Udvikling med synligt Ubehag, og Pjatnitzki advarer de kommunistiske Forbund mod den „Fælde", de eventuelt skal fanges i. Skal de kommunistiske Fagforeninger nu alligevel slutte sig sammen med Reformisterne? — Pjatnitzki vover hverken at svare Ja eller Nej, men søger at komme ud af denne Svikmølle gennem en Opfordring til Dannelse af kommunistiske Fraktioner (Celler) i de „reformistiske Fagforeninger". De franske Fagforeninger har dog allerede høstet adskillige Erfaringer med Hensyn til saadanne Celledannelser og véd, hvorledes det kommunistiske Undermineringsarbejde kan bekæmpes. Men hvad der maaske er endnu vigtigere er den Omstændighed, at de kommunistiske Arbejdere i Frankrig under Paavirkning af Enhedsfrontbevægelsen stadig er mere tilbøjelige til at tage Enhedsparolen alvorlig og lader haant om den traditionelle „Udnyttelses-", „Erobrings-" og „Afsløring"-Taktik.

Indenfor Rammen af en Drøftelse af Enhedsfront-Problemet underkaster Pjatnitzki den paa R. F. I.s sidste Kongres fastsatte kommunistiske Fagforeningspolitik en vidtgaaende almindelig Revision, som ganske vist ikke er af principiel Karakter og ganske savner den ærlige Vilje til faglig Enhed. R. F. I. har som bekendt stadig skiftet Standpunkt og stadig bekendtgjort nye „Linier" med Hensyn til Kommunisternes Holdning overfor de socialdemokratiske Fagorganisationer. Først skulde disse knuses fuldstændig gennem Dannelse af en selvstændig kommunistisk Fagbevægelse. Da dette Forsøg strandede, udgav R. F. I. Parolen om Organisering af den kommunistiske Opposition indenfor de reformistiske Forbund. Paa R.I.F.I.s 4. Kongres i 1928 besluttede man til Afveksling atter at gaa over til Oprettelse af „røde" Forbund i bestemte Lande, hvor Forholdene laa særlig gunstigt. R. F. I. udpegede først De forenede Stater senere Polen, Tyskland og England til Forsøgsobjekter. For de andre Lande, hvor det paa Forhaand stod fast, at der ikke bestod nogen Udsigt til at starte en kommunistisk Fagbevægelse, gjaldt Parolen: ind i de reformistiske Forbund.

Den 5. og sidste Kongres i R. F. I. i August 1930 tog paany Stilling til Spørgsmaalet og vedtog en Resolution, hvori det blandt andet hedder: Parolen — ind i Fagforeningerne — gælder ikke i de Lande, hvor der allerede findes en organisatorisk fasttømret R. F. O. (Revolutionær Fagopposition), som f. Eks. i Tyskland, eller hvor Grundlaget for R. F. O. allerede er tilvejebragt (Polen). De Uorganiserede skal opfordres til at tiltræde R. F. I. og indrulleres i dens Rækker". Samtidig paabød Resolutionen imidlertid „en energisk Kamp imod R. F. O.s Tilhængeres frivillige Udtræden af de reformistiske Fagforeninger". Men R. F. O.s Tilhængere burde — hedder det videre — „allerede nu konsekvent, bevidst og utrætteligt arbejde hen til Organisering og Udvikling af den revolutionære Fagbevægelse".

Denne Politiks fuldstændige Fiasko anerkendes nu selv af K. I.s og R. F. I.s Ledere. Pjatnitzki indrømmer nu ganske ærligt, at „R. F. O. i de fleste Lande væsentlig omfatter de uorganiserede Arbejdere", søger imidlertid at forklare det med, at „Kommunisterne ikke har forstaaet at overbevise de reformistiske Fagforeningsmedlemmer om, at R. F. O. ikke er en parallel Fagorganisation. De betragter R. F. I. som et Forsøg paa at splitte Fagbevægelsen og ønsker derfor ikke at støtte den". R. F. I.-Strategernes „ærlige" Hensigter er altsaa strandet paa Fagforeningsmedlemmernes sunde Klasseinstinkt. „Derfor skal R. F. O. fremtidig som Regel ophøre med Opkrævning af faste Medlemskontingenter og gaa over til frivillige, ikke obligatoriske Indsamlinger, ligesom overhovedet R. F. O.s Karakter som sluttet Organisation skal svækkes." Pjatnitzki lægger ikke Skjul paa, at disse Konklusioner falder ham svært. Men hvad skal man nu egentlig stille op?

Grunden til den kommunistiske Fagforeningspolitiks Fiasko søger Moskva-Profeterne selvfølgelig som sædvanlig ikke i deres uærlige og haabløs forvirrede Paroler, Beslutninger og Taktik, men i Disciplenes forkerte Holdning i de forskellige Lande. „De Partifæller, som egenmægtig har opgivet Parolen: ind i de reformistiske Fagforeninger, har begaaet en alvorlig Fejl." .... „Ved Agitationen for Tilgang til Fagforeningerne bør man ikke blot henvende sig til de revolutionære Arbejdere." Mon de kommunistiske Funktionærer i de forskellige Lande er bleven stort klogere med Hensyn til, hvorledes de skal propagere Enhedsfronten og s a m t i d i g føre en hensynsløs Kamp mod Socialdemokratiet og det reformistiske Fagforeningsbureaukrati!

Den kommunistiske Fagforeningsvirksomheds Tyngdepunkt skal nu paany forlægges til Cellearbejdet i de bestaaende Fagforeninger, som om dette ikke allerede har været forsøgt i alle mulige Variationer og under de mest forskellige Betingelser, men overalt med samme negative Resultat. Dette er ikke nogen Udvej, men nærmest en Flugt for Virkeligheden, en Flugt især for en alvorlig og frugtbringende Drøftelse af Spørgsmaalet om Fagbevægelsens Enhed.

Da Nationalsocialismen endnu ikke var ved Magten, men maatte bejle til de tyske Arbejdermasser, lovede den en Virkeliggørelse af Socialismen. Man sagde, at man vilde bryde Kapitalens Magt og opfylde Arbejdernes Fordringer. Endnu den 2. Maj 1933, som var den Dag, da den tyske Arbejderbevægelses Fagforeninger blev stjaalne, sagde Ley, Føreren for den tyske Arbejdsfront: „Tyske Arbejdere, vi vil ikke tage Eders Fagforeninger fra Eder. Vi vil kun forhindre Eders Fagforeningers Misbrug og gøre Fagforeningerne til virkelige Organer for Arbejderbevægelsen".

Hvad er der nu blevet tilbage af disse Løfter? Aaret 1934 demaskerede de nationalsocialistiske „Arbejderrepræsentanter". Partiets saakaldte Socialister, saasom Feder, Brueckner o. s. v., maatte overgive deres Poster til de rene Repræsentanter for den kapitalistiske Retning, d'Herrer Bankiere og Industriherrerne. Men ikke nok med det.

Den saakaldte Nyopbygning af de tyske Erhvervsvirksomheder aabenbarer for alle dem, som endnu ikke har bemærket det, hvor langt Kapitalen har kunnet opbygge sit Herredømme under det saakaldte „nationalsocialistiske" Regime.

I denne den tyske Økonomis nye Bygning er Idéerne om den stænderagtige Opbygning paa det skammeligste blevet forraadt. Den italienske Fascismes kooperative Tanker, som i det mindste har gjort sig Umage for at binde Arbejdsgiverne og Arbejderne organisk sammen (selv om det ogsaa er sket i en noget fordrejet Form), har der ikke været Plads for i det tyske System. Her hersker Kapitalen ganske aabenbart og utilsløret.

Forvaltningen af Økonomien, d. v. s. fra Arbejdsgiverside, inddeles fagvis og distriktsvis. Den faglige Side falder ind under Rigsgrupperne, Industri, Handel, Banker, Forsikringer og Energiforvaltning. Rigsgrupperne deler sig igen i Erhvervsgrupper, og, hvis det er nødvendigt, i Faggrupper. Dette er den faglige Opbygning. De forskellige Undergrupper sammenfattes nu distriktsvis i Erhvervsomraader, hvis Rækkevidde omtrent svarer til de gamle Industri og Handelskamres. Erhvervsomraaderne, Industri-, Handels- og Haandværkskamrene udgør tilsammen de saakaldte Erhvervskamre. Der findes i Øjeblikket 13 af den Slags Erhvervskamre, Repræsentanter for disse danner sammen med Repræsentanter for Rigsgrupperne det saakaldte Rigserhvervskammer, som er det centrale Organ for det tyske Riges økonomiske Struktur. Dette Rigserhvervskammer har en Raadgiver, som bestaar af Lederne af Rigsgrupperne og Industriens Hovedgruppe, Erhvervskamrene og Formanden for Rigserhvervskamret, som Rigsøkonomiministeren udnævner. Dette raadgivende Udvalg er Ministerens raadgivende Organ i alle Økonomianliggender.

Men hvor er Arbejderrepræsentanterne henne? Hvad har dette Parti, som dog stadig kalder sig et Arbejderparti, bragt Arbejderne?

Svaret herpaa kan gives med faa Ord. De gamle kapitalistiske Arbejdsgiverorganisationer bestemmer idag alene og souverænt den økonomiske Kurs, og dermed hvad Arbejdslønnen skal være. Arbejderrepræsentanterne finder man intetsteds i den nye tyske Økonomis Opbygning. Arbejdsgiverorganisationerne er stærkere, end de hidtil har været, fordi alle Arbejdsgivere er forpligtet til at være Medlemmer heraf, og der er ingen uorganiserede. Den sociale Modpart, Fagforeningerne, er ødelagte. Nogen Medvirkning ved Erhvervspolitiken er der overhovedet ikke Tale om. Den tyske Arbejdsfront er udelukkende en Organisation, hvis Formaal er at indsamle Kontingent. Kun den mindste Del af dette Kontingent tilflyder umiddelbart Arbejderne gennem den allerede omtalte „fine" Organisation, „Kraft gennem Glæde". Forøvrigt disponerer det nazistiske Parti egenmægtigt over den tyske Arbejdsfronts Pengekasse.

Saaledes ser det nazistiske Arbejderpartis „Socialisme" ud. Intet Løfte har dette Parti overholdt. De Spirer til et økonomisk Demokrati, der var fastlagt gennem Weimar-Republikken, er ødelagt. Det lyder i Dag som et Eventyr, naar det siges, at Arbejdsgiverne og Arbejderne har været repræsenteret ved samme Tal og Styrke i alle økonomisk afgørende Stillinger. Alt dette er forbi — — som Følge af det nazistiske Arbejderpartis Sejr.

Det behøver ikke at pointeres yderligere, at dette de kapitalistiske Arbejdsgiveres stærke Apparat bliver sty-

ret af Mænd, der er milevidt fjernet fra enhver social Tankegang. Ved dette Apparats Styregrejer staar Schacht. Hans betroede Folk, hans Værktøj, betjener Apparatets Løftestang.

Allerede forlængst er Nazismens Diktatur blevet identisk med Kapitalens nøgne Diktatur. Fra denne Erkendelse bør man ikke lade sig lokke bort ved Hjælp af enkelte demagogisk formulerede Love, hvis Formulering kun tjener til endnu en kort Tid at tilhylle Partitilhørigheden i Taage. Det vilde her føre for vidt at anskueliggøre de enkelte Forsøg af denne Art. Det er fælles for dem alle, at til Trods for, at man foregiver at ville lænke Kapitalen, saa fører Vejen dog derhen, at man principielt vil gengive Kapitalen sin gamle, førende Stilling. Man giver det Udseende af, at man kontrollerer Bankerne, men man formindsker samtidigt den statslige Indflydelse paa Bankerne, som Staten havde erhvervet sig efter de store Understøttelser som Følge af Bankkrisen i 1931.

Det er nødvendigt, at denne Sammmenhæng bliver erkendt overalt. Bag en Mur af socialistiske Fraser rejser der sig i Tyskland et økonomisk Bygningsværk, der anskueliggør Kapitalismens største Triumf. Dette er Resultatet af „den nazistiske Revolution"!

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

Dansk Arbejdsmandsforbund
mod
Centralforeningen af Murermestre i Danmark

Kendelse:

I Anledning af Opførelsen af en ny Tunnelovn paa Rahbækkeværket ved Rønne er der opstaaet Tvistighed mellem Dansk Arbejdsmands Forbund paa den ene Side og Centralforeningen af Murermestre i Danmark paa den anden Side angaaende den Betaling, der tilkommer de ved nævnte Arbejde beskæftigede Murarbejdsmænd. Efter at Sagen har været undergivet Forligsmægling, er den henvist til faglig Voldgift med undertegnede Dommer Zeuthen, Rønne, som Opmand, og der da paa et den 1' November 1934 i Rønne afholdt Voldgiftsmøde ikke opnaaedes Enighed, er Sagen afgivet til Kendelse af Opmanden.

Dansk Arbejdsmands Forbunds Paastand gaar ud paa, at der tillægges Murarbejdsmændene den samme Timeløn, som de ved Opførelsen af Ovnen beskæftigede Svende har faaet, nemlig 118 Øre med et Tillæg af 30%, subsidiært, at der tillægges dem denne Timeløn med Fradrag af 13 Øre.

Centralforeningens Paastand gaar ud paa, at Arbejdsmændene lønnes med en Timeløn af 105 Øre.

Af det oplyste fremgaar følgende.

Opførelsen af Ovnen blev for Svendenes Vedkommende ikke udført i Akkord, men mod Timebetaling. Da det imidlertid i § 9 i den under 10' April 1930 vedtagne Overenskomst mellem Centralforeningen af Murermestre og Murerforbundet i Danmark er bestemt, at „alt nyt Arbejde udføres i Akkord og betales efter den til enhver Tid gældende Priskurant for Provinsen", ansaa Svendene sig berettigede til enten at udføre Arbejdet i Akkord eller at faa et Tillæg til Timebetalingen. Da Arbejdsgiverne ikke vilde indgaa herpaa, blev Uoverensstemmelsen henvist til Voldgift, og ved en i Odense den 25' Juli 1934 afsagt Voldgiftskendelse bestemtes: „Den paagældende Tunnelovn kan ikke sammenlignes med de i tidligere Kendelser omtalte Ovne (Gasværksovne) og burde rettelig være udført paa Akkord. Da det imidlertid ikke nu lader sig gøre at opstille Opgørelse over Arbejdet, beregnes dette udført paa Timeløn og betales med et Tillæg af 30% til Akkordtimelønnen."

Under Henvisning til, at det i § 3 i den under 1' Juni 1930 vedtagne Overenskomst mellem Centralforeningen af Murermestre og Dansk Arbejdsmands Forbund er bestemt, at „hvor Svendene arbejder i Akkord, og hvor der ikke er taget anden Bestemmelse, har Arbejdsmændene ogsaa Akkord" og til, at det heromhandlede Arbejde burde have været udført i Akkord, hævder Dansk Arbejdsmands Forbund, at der maa tilkomme Murarbejdsmændene ligesaavel som Svendene en Godtgørelse for det Tab, de har lidt ved, at Arbejdet ikke udføres i Akkord, og i det Forbundet gør gældende, at Svende og Arbejdsmænd normalt har lige saa stor Fortjeneste ved Akkordarbejde, hævdes der, at Arbejdsmændene er berettiget til at faa tillagt den samme Timebetaling, som der ved den citerede Voldgiftskendelse er tillagt Svendene.

Subsidiært gør Forbundet gældende, at der maa tilkomme Arbejdsmændene den anførte Timebetaling med Fradrag af 13 Øre, svarende til Forskellen mellem den dem ordinært tilkommende Timebetaling 105 Øre og den Svendene ordinært tilkommende Timebetaling 118 Øre.

Centralforeningen af Murermestre gør gældende, at Arbejdsmændene ifølge den citerede Bestemmelse i Overenskomsten af 1' Juni 1930 kun har Krav paa at arbejde i Akkord, naar Svendene gør det, og at de følgelig i det foreliggende Tilfælde ikke har Krav paa at arbejde i Akkord eller paa Erstatning for manglende Akkord.

Da det maa antages, at den for Arbejdsmændene gældende Overenskomst er udarbejdet med Henblik paa den for Svendene gældende, der er vedtaget ganske kort Tid forinden, findes det, at Arbejdsmændene har Krav paa at Akkord etableres, eller at de dog ikke stilles ringere, end om Akkord var etableret, i alle de Tilfælde, hvor det paagældende Arbejde efter Svendenes Overenskomst skal udføres i Akkord, og Arbejdsgiverne findes uberettiget til at lade saadanne Arbejder udføre imod Timebetaling og derved gøre Arbejdsmændenes Ret efter deres Overenskomsts § 3, a, illusorisk.

Da det i Svendenes Overenskomst bestemmes, at alt nyt Arbejde udføres i Akkord, og da det yderligere i den citerede Voldgiftskendelse af 25' Juli 1934 er udtalt, at det her ommeldte Arbejde rettelig burde være udført i Akkord, findes det, at Murarbejdsmændene har Krav paa at faa godtgjort det Tab, de maatte have lidt ved, at Arbejdet ikke er udført i Akkord.

Til at fastslaa Størrelsen af dette Tab, giver de foreliggende Oplysninger kun faa Holdepunkter, men naar henses til, paa den ene Side, at Timeindtægten ved Akkordarbejde sædvanlig er betydelig større end ved Arbejde paa Timebetaling, og at der er tilkendt Svendene et Timebetalingstillæg paa 30%, paa den anden Side, at Arbejdet ved Opførelsen af Ovnen for Svendenes Vedkommende maa antages at være særlig kvalificeret Arbejde, hvilket ikke gælder for Arbejdsmændenes Vedkommende, og at de Opmanden forelagte Oplysninger om medgaaet Timeantal og anvendte Sten nærmest tyder paa, at Arbejdsmændenes Tab ved ikke at have faaet Akkord, kun har været ringe, findes der at burde tilkendes dem et Tillæg paa 15% til deres normale Timeløn, 105 Øre.

Omkostningerne ved Voldgiften, derunder Opmandens Honorar, 100 Kroner, findes at burde udredes med Halvdelen af hver Part.

Thi bestemmes:

Murarbejdsmændenes Arbejde ved Opførelsen af Ovnen paa Rahbækkeværket ved Rønne vil være at betale med Timebetaling 105 Øre med et Tillæg af 15%.

Omkostningerne ved Voldgiften, derunder Opmandens Honorar, 100 Kr., udredes med Halvdelen af Dansk Arbejdsmands Forbund og Halvdelen af Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

Zeuthen.

KRISTELIG DANSK FÆLLESFORBUNDS MEDLEMMER LOSSER I KØBENHAVNS HAVN

— hvis Ære er deres Skændsel.
(Filipenserbrevet 3, 19.)

Vi har tidligere omtalt Kristelig dansk Fællesforbunds Rygangreb paa vort Forbund i Sagen med Legind Kalkværk, hvorved Forbundet opnaaede en Overenskomst med Firmaet paa Grundlag af hvilken dets Medlemmer har fortsat Arbejdet paa Kalkværket efter den iværksatte Blokade. Og K. D. F.s Medlemmer har imidlertid ikke alene indskrænket sig til at udføre Arbejde paa selve Værket, men har tillige udvidet deres samfundsnyttige Arbejde til ogsaa at omfatte Københavns Havn, hvor de omkring ved Juletid lossede et Skib, hvis Ladning stammede fra Legind Kalkværk, af hvilken Aarsag de københavnske Havnearbejdere havde nægtet at udføre Losningen. Naturligvis fandtes der ikke i København Medlemmer af K. D. F., men disse sendtes fra Jylland. Om deres velsignelsesrige Virksomhed skriver K. D. F.s Medlemsblad „Vort Folk" følgende:

„Lige før Jul kom Skonnerten *„Juliane"* af Aalborg til København med en Ladning Foderkridt fra Legind Kalkværk, der er blokeret af Dansk Arbejdsmands Forbunds Formand i Thisted, Chr. Iversen. Kalkværket beskæftiger som bekendt K. d. F.-Medlemmer. Det var anden Gang, der kom et Skib til København med Foderkridt fra Kalkværket. Første Gang var Skibet blevet forsinket af Storm og naaede København 10 Dage senere end Planen. Det blev losset. Forsent opdagede man, at det var det blokerede Skib! Denne Gang maatte K. d. F. skaffe Mandskab. I København havde vi ikke disponibelt Mandskab. Arbejdsmand Senius Jensen, Skive, der er Medlem af K. d. F.s Fællesbestyrelse og Kr. Fagforenings Hovedbestyrelse, mødte med Mandskab fra Jylland.

Sekretær Carl Poulsen, København, skaffede Mad til Arbejderne.

Vi saa Arbejdet, og det gik helt vel. Kaptajnen var lidt gram i Hu, fordi Skibet blev flyttet et Par Gange.

Alt forløb i Ro. Chr. Iversen, Thisted, havde sendt udførlig Besked om, at ingen maatte røre ved Sækkene, men hans „Soldater" var ikke rigtig tilfredse med den Besked, de havde faaet. De stod lidt tvivlende og saa paa Arbejdet, der blev udført af organiserede Arbejdere".

Af ovenstaaende fremgaar det tydeligt, at K. d. F.-Medlemmerne maa bestaa af aandeligt mindrebemidlede, enhver organiseret Arbejder vil vist have vanskeligt ved at forstaa, hvordan en Strejkebryder kan gøre Krav paa at blive betragtet som organiseret, langt snarere vilde man kunde finde en anden Betegnelse, der vilde passe langt bedre efter de almindelige Moralbegreber indenfor Arbejderbevægelsen.

„Vort Folk" har tidligere skrevet, at K. d. F.s Medlemmer ikke var organiserede Skruebrækkere, men efter ovenstaaende er vi nærmest tilbøjelige til at tro, at Bladet har været ude for en Trykfejl, vi skal dog ikke her fremsætte nogen Beskyldning, men kun anføre Formodningen om, at K. d. F.s Medlemmer har det som visse i Skriften omtalte — hvis Ære er deres Skændsel.

R-dt.

EUROPAS ARBEJDERBEVÆGELSE VED AARSSKIFTET

AF HEDTOFT-HANSEN

Den socialistiske Arbejderbevægelse i Europa er i Dag — for at tale militært — inde i en *Stillingskrig*. Bevægelsen er trængt over i Defensiven. Store Skanser er faldet: Ungarn! Italien! Tyskland! Østrig! Letland! Og nu i Aar er europæisk Demokratis sidste Erobring, den frie demokratiske *spanske* Republik, udsat for svære Rystelser, som ser ud til at ende i et reaktionært Diktatur. Det er iøjnefaldende, hvilken Forskel der har været paa Udviklingslinjen i Aarene umiddelbart efter Krigen og saa den reaktionære Periode, der begyndte med Arbejderbevægelsens totale Sammenbrud i Ungarn og kulminerede med Hændelserne i Spanien og Letland i Aar.

Lad mig søge at karakterisere disse to Perioder.

Fra 1917 til 1919 havde Udviklingen Fart paa. Det var bogstaveligt og historisk saadan, at 10 Aar blev til een Dag, og „ti Dage rystede Verden". Det begyndte med Omvæltningen i Rusland i 1917. I Verdenskrigens tredie Aar, da de daglige Mordmeldinger allerede var blevet Vane, da den europæiske politiske Horisont var haabløs graasort og trist, kom der Melding om Storm i Øst. Det russiske Folks utallige Millionarmé havde rejst sig til Protest mod Czarismen. Som en Løbeild gik det Verden over. Haabet tændtes i Millioner Arbejdersjæle. Endelig! Nu kommer vel det store, verdensomfattende Opgør med den bundraadne Kapitalismes Verdenshusholdning, hvis foreløbige Kulmination Verdenskrigen var? Jo, den russiske Folkerejsning, som jo senere forvandledes til et Mindretals-Diktatur, blev forsaavidt en Foraarsbebuder i Krigsaarenes Udvikling. Da den tyske Vestfront brød sammen i Efteraaret 1918, kom hele Europa politisk talt i Skred. I alle de besejrede Lande, hvor Nøden var størst og Fremtidsudsigterne mørkest, rasede Revolutionen. I Tyskland, Østrig, Ungarn og Dele af Balkan rejste Folket sig. Kejser- og Kongedømmer, Landegrænser og Privilegier, befæstet

gennem Menneskealdre, afskaffedes paa Døgn. Helt nye Stater opstod. Europa var i Støbeskeen. Det var, som om Folkenes Millionarmé rejste sig til lidenskabelig Protest mod de Symboler og Personer, som var For- og Krigstidens mest iøjnefaldende. Ned med Kapitalisme og Krig! Dagens politiske Slagord blev Ord som: Demokrati! Folkefrihed! Bedriftsraad! Socialisering! Internationalisme! Afrustning! Aldrig mere Krig! Europas forenede Stater! Folkenes Forbund!

For den internationale socialistiske Arbejderbevægelse var denne Periode en forjættende Tid. Folkemillionerne var saa modtagelige for Socialismens Evangelium som aldrig før. Det gik fra Angreb til Angreb. Barrikade faldt efter Barrikade.

Samtidig med, at den europæiske socialistiske Arbejderklasse startede dette internationale Erobringstogt, splittedes den. De indre Modsætninger om Taktik og Strategi, som allerede Krigen aabenbarede, uddybedes og førte i Efterkrigstiden til aaben Spaltning. I 1919 dannedes 3die, d. v. s. Kommunistisk Internationale, og i 1929 samledes i Socialistisk Arbejder-Internationale Alverdens øvrige socialistiske Partier. 3die Internationales Hovedstøtte blev det russiske kommunistiske Parti, de øvrige Partier, der tilsluttede sig den, var for det meste smaa Minoriteter indenfor den europæiske socialistiske Arbejderbevægelse. Socialistisk Arbejder-Internationale blev Samlingsstedet for den aldeles overvejende Mængde af Verdens politisk organiserede Arbejdermasser. Denne Spaltning blev skæbnesvanger. Den var en af de vigtigste Forudsætninger for, at den Offensiv, som den internationale Kapitalisme kort efter satte ind med, kunde faa den uhyggelige Succes, som vi har set i de senere Aar.

— Hvor forandret er ikke Dagens Situation fra den foran nævnte Periode 1917—19? Dagens politiske Slagord er helt andre end Revolutionsaarenes. Det første Punkt paa Europas politiske Dagsorden er ikke mere Fred og Folkeforsoning. Man ruster, diskuterer og forbereder sig til den kommende Krig. Man diskuterer ikke længere Arbejdermedbestemmelsesret og medborgerlig Frihed; man bygger Kaserner, Fængsler og Koncentrationslejre og søger middelalderlige Teorier og Tankegange ophøjet til den nye Generations Idealer. Man har nu fra bestemte Sider villet udlægge alt det skete som Bevis paa, at „Socialismen har spillet fallit". Reaktionen vejrer Morgenluft, og der er formelig blevet Højkonjunktur i antisocialistiske Talemaader. Den, der har fulgt Udviklingen i den europæiske Arbejderbevægelse lidt nøjere, er imidlertid klar over, at man skal være meget varsom med at udlede *denne* Konklusion af det skete.

Lad os tage den tyske Udvikling som Eksempel. Denne skæbnesvangre tyske Udvikling, som ogsaa blev udslaggivende for de senere Hændelser i Østrig. Læg vel Mærke til, at det politiske Parti, der blev det sejrende i Tyskland, hedder det national-*socialistiske* Parti. Læg Mærke til, at dette Partis Program indeholdt en lang Række socialistiske Krav. Ser man efter i de 25 Programpunkter, som Adolf Hitler forelagde i Münchens Hofbräuhaus i 1920, finder man Krav som: Alle Statsborgere skal besidde lige Rettigheder og Pligter! Renteslaveriets Afskaffelse! Statens Overtagelse af alle indtil nu til Trusts sammensluttede Virksomheder! Kommunalisering af de store Varehuse! Jordekspropriation uden Erstatning! Afskaffelse af Jordrenten og Forhindring af enhver Jordspekulation! Programmet klinger ud i den kendte Sætning: Fællesnytte fremfor Egennytte! Enhver vil indrømme, at disse Forhindringer ikke lyder synderligt „antisocialistiske". Og Sandheden er da ogsaa, at den tyske nationalsocialistiske Bevægelse formelig har afskrevet sit sociale Program efter Socialdemokratiets. Det er netop det karakteristiske og særegne baade ved den tyske nazistiske og den italienske fascistiske Bevægelse, at disse Bevægelser foruden at være yderliggaaende nationale tillige var radikalt socialistisk prægede. Begge Bevægelser udnyttede og spekulerede politisk i den *antikapitalistiske* Stemning, som efter Verdenskrigen havde grebet Millioner af Mennesker langt udenfor den egentlige Arbejderklasses Kreds. Deres socialistiske Fraseologi er imidlertid blot en Iklædning, der benyttes i *Oppositionsperioden*. Enhver véd, at der hverken i Tyskland eller i Italien, efter at Bevægelserne har faaet Magten, er søgt gennemført, endsige praktiseret virkelig Socialisme.

Man kan altsaa af det, der er foregaaet i Tyskland og Italien, ikke med Rette udlede, at Socialismen skal have spillet fallit. De fascistiske og nazistiske Bevægelsers demagogiske Brug af de socialistiske Programfordringer er snarere Bevis for de socialistiske Tankers Bærekraft.

Betragter vi nu Arbejderbevægelsens Forhold i Europa i Dag, kan vi dele Staterne i 3 forskellige Hovedtyper: 1) De *diktatorisk* styrede Stater, hvor en fri socialistisk Arbejderbevægelse ikke findes. Det er Lande som Tyskland, Østrig, Italien, Litauen og Letland, hvor der hersker rent nazistisk eller fascistisk Diktatur. (Om Ruslands særegne Stilling skal jeg senere sige nogle Ord). 2) De *halvdiktatorisk* styrede Stater, hvor Arbejderbevægelsen fører en halv legal og halv illegal Tilværelse. Jeg tænker her paa Lande som Spanien, Ungarn, Polen, Danzig, Balkanstaterne og flere. 3) Og endelig den europæiske *demokratiske Statsblok*, hvori der findes en fri socialistisk Arbejderbevægelse. Det er Lande som Frankrig, England, Czekoslovakiet, Schweiz, Nederlandene og Skandinavien.

Findes der nu ingen egentlig Arbejderbevægelse i de diktaturstyrede Lande? I den Forstand, en dansk Arbejder forestiller sig en Arbejderbevægelse med selvstændig politisk Parti- og Fagbevægelse, findes den ikke. I Italien, i Østrig og i Tyskland bygger de herskende paa Princippet om den totalitære Stat. D. v. s. den nationale Stat som en Totalitet, der udsletter alle Klasseskel. Udformningen af denne Idé er forskellig, præget af det enkelte Lands nationale Forhold, men Princippet er det samme.

Vel findes der saakaldte Arbejderorganisationer, men — og det er i denne Forbindelse det *væsentlige* — Arbejderklassen er gjort *politisk afmægtig*, og Organisationernes Indflydelse er reelt en Fiktion. Lad os tage

den meget omtalte tyske nazistiske Arbejdsfront som Eksempel. Pr. 1. November har man opløst de enkelte Fagforeninger, og i Arbejdsfronten optages saavel Arbejdere som Arbejdsgivere. I Arbejdsfronten er Arbejderne ikke længere organiseret efter Fag, men efter Bopæl. Fagforeningen er nu et Inkassationskontor; i sociale og økonomiske Spørgsmaal er den ikke længere medbestemmende. De er alle „ordnet" gennem Loven om Ordningen af det nationale Arbejde, som med Rette af de socialistisk indstillede Arbejdere betragtes som en Slavelov. Arbejdsfrontens eneste Opgave er derfor af „opdragelsesmæssig" Karakter. Man bringer — som det hedder — Arbejderne „Kraft gennem Glæde", d. v. s. nazistisk Propaganda og Oplysning, underholdende Foranstaltninger og Sportsudøvelse. *„Arbejdsfronten* er — sagde dens Leder, *Dr. Ley,* 28. November 1934 — *den Eksercerplads, paa hvilken Fællesskabet dagligt øves. Og „Kraft gennem Glæde" er det Reglement, efter hvilket vi eksercerer".*

Naar man nu betænker, at de tyske Arbejderes Lønninger er sunket katastrofalt, medens Arbejdsfronten har virket, saaledes at en tysk Arbejders Gennemsnitsugeløn i Dag er mindre, end Arbejdsløshedsunderstøttelsen var til en Familieforsørger under den sidste tyske socialdemokratiske Regering, at Strejker er forbudte, at Ytring af Utilfredshed paa Arbejdspladsen kan straffes meget haardt, saa har man et omtrentligt Billede af, hvad Tilintetgørelsen af Arbejdernes frie Organisationer har betydet for de tyske Arbejdere. Princippet i Ordningen af det nationale Arbejde vil vi genfinde i Østrig og Italien. Man fortæller fra Tilhængere af disse Systemer, at man har givet Arbejderen hans „sociale Ære" tilbage. Betragtet fra en dansk Arbejders Standpunkt er det omvendte Tilfældet. Derfor er der ogsaa i de paagældende Lande groet frem en illegal socialistisk Arbejderbevægelse, som under store Ofre holder Socialismens Fane højt.

Historien gentager sig. Det, der nu sker i de fascistiske og nazistiske Lande, er set før. Bismarck troede ogsaa i sin Tid at kunne kvæle den tyske Arbejderbevægelse gennem sin Undtagelseslovgivning. Det skete imidlertid ikke. Trods Myndighedernes Chikanerier og Forfølgelser, trods Trusler og Indespærringer blev det modsatte Tilfældet. Den socialistiske Arbejderbevægelse og med den Kravet om Menigmands Selvbestemmelsesret og Medbestemmelsesret groede frem og sprængte alle Hindringer. Med Vold og brutal Magt kan man for en Stund hindre den undertrykte Arbejderbevægelse, men den Idé, den bygger paa, lever og vil sprænge alle Hindringer.

Netop i Tider som disse, hvor Friheden er tabt for Millioner, erobrer den sande Frihedskærlighed sin ophøjede Mening og sin dragende Kraft. Ligesom et Menneske først under Sygdommens Aag fuldtud paaskønner det gode Helbreds underfulde Gave, saaledes anerkender det først Frihedens kostbare Værdi, naar det tvinges til at aande i Undertrykkelsens og Diktaturets forpestede Luft. Vi saa det i Tyskland. Den national-socialistiske Bevægelse røvede den socialistiske Idé, den tog ogsaa den internationale Arbejderbevægelses Symbol: det røde Flag, men plantede sit Hagekors midt deri. Dette var Bevægelsens Styrke i *Oppositionsperioden,* men dens *nutidige* og *fremtidige Svaghed.* Dens øjeblikkelige Magt er baseret paa Løfter til *Arbejderne* om Socialisering, Arbejde og Brød, til *Middelstanden* og *Bønderne* om sikrede økonomiske Forhold og til *Arbejdsgiverne* om Sikring af den private Ejendomsret.

Bevægelsens „Socialisme" er allerede nu likvideret. Gottfried Feder afskediget! meldte Telegrammerne forleden. Feder var N. S. D. A. P.s Programforfatter. N. S. D. A. P. bæres i Dag ikke af Folkemassernes Begejstring, men af Rigsværnets Bajonetter. Den 30. Juni i Aar lod Verden ane det Svælg af Korruption, Kynisme og Brutalitet, Bevægelsen dækker, og fortalte tillige hvert tænkende Menneske om de uhyre *indre* Modsætninger, som allerede er til Stede og som en skønne Dag vil føre til Bevægelsens Fald.

(Fortsættes i næste Nr.)

(Socialisten).

Fra Fagene

Hillerød. Vognmand Lars Jensen, Hillerød. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmanden underbetaler sine Kuske, og i Strid med Overenskomsten beskæftiger Kuske, der ikke er organiseret. Sagen indbragtes for Den faste Voldgiftsret, hvor den forligtes i det forberedende Møde, saaledes at Vognmanden til Arbejdsmændenes Fagforening i Hillerød betaler 300 Kr. og forpligter sig til inden 14 Dage at bringe den Uorganiseredes organisationsmæssige Forhold i Orden eller afskedige ham.

Herlev. Mineralvandsfabrikken „Herlev". Afdelingen anmoder om at Forbundet vil bistaa den med at faa oprettet en Overenskomst med Mineralvandsfabrikken. Efter en Del Korrespondance blev der paa et den 22. November afholdt Møde oprettet en Overenskomst, der gaar ud paa følgende: Arbejdstiden er 8 Timer, Ugelønnen 66,50, Formanden Ugeløn Kr. 85,00 for 48 Timer. For unge Arbejdere er Lønnen fra 15—16 Aar 28 Kr., fra 16—17 Aar Kr. 31,25, fra 17—18 Aar 35 Kr., fra 18—19 Aar Kr. 52,50. Saafremt Arbejdere mellem 18—19 Aar beskæftiges ved Tapning, erholder de Kr. 66,50 pr. Uge. Fabrikken maa kun beskæftige 2 unge Arbejdere under 18 Aar. Chauffører aflønnes med 50 Kr. pr. Uge plus 7 % af Salget. Medhjælpere under 18 Aar aflønnes med 35 Kr. pr. Uge, og Medhjælpere over 18 Aar aflønnes med 11 Kr. 10 Øre pr. Dag. Chauffører og Medhjælpere over 18 Aar erholder, hvis Arbejdet strækker sig udover en halv Time efter Forretningernes Lukketid, 3 Kr. pr. Time. Kørsel til Skib, Bane og Depot betales med 3 Kr. pr. Time. Sommerferie 8 Hverdage i Forbindelse med 2 Søndage med en Ferieløn af 135 Kr. Ulykkesforsikring 5 Kr. pr. Dag i de første 26 Uger. I Sygdomstilfælde yder Fabrikken 5 Kr. pr. Dag i indtil 180 Dage i 12 paa hinanden følgende Maaneder.

Ballerup. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmand J. P. Jensen, der beskæftiger 3 Chauffører til 60 Kr. pr. Maaned plus Kost og Logis, nægter at indgaa paa den paa Stedet almindeligt gældende Overenskomst. Ved et Møde den 9. November indgik Vognmanden paa at aflønne sine Arbejdere efter Overenskomsten med Søndre Birks

Vognmandsforening og kun beskæftige Arbejdere, der er Medlemmer af Arbejdsmændenes Fagforening.

Slagelse. A/S Slagelse Mælke Kompagni og Slagelse Landsogns Andelsmejeri. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand til Fornyelse af Overenskomsten med Mejerierne. Efter at et Møde, hvor Forbundet var repræsenteret, var endt uden Resultat, blev det meddelt de 2 Mejerier, at man saa sig nødsaget til at etablere Konflikt, hvis ikke det var muligt at blive enig om en Ordning, men samtidig henstillede man, at man tog et nyt Møde om Sagen. Mejerierne indvilligede i at deltage i et nyt Møde, paa hvilket man enedes om at forny Overenskomsterne, saaledes at der ydes Kuskene en Salgsprocent paa 12 % paa Salget af Is samt en fast Løn af 15 Kr. pr. Uge. Ulykkesforsikring 3 Kr. pr. Dag for de første 13 Uger. Sommerferie i 7 Dage. Sygeforsikring 16 Kr. pr. Uge i de første 13 Uger af Sygeperioden.

Birkerød Afdeling indberetter, at der er oprettet Overenskomst med Murermester Frode Kildehage, hvorved denne indgaar paa for Fremtiden at overholde den mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralorganisationen af Murermestre i Danmark gældende Overenskomst.

Bække Afdeling. Murermester Emil Søndermark. Afdelingen indberetter, at Murermesteren, trods det at han er Medlem af Mesterforeningen for Landhaandværkere, ved et ham overdraget Arbejde, der omfatter Anlæg af en Pumpestation, kun betaler 80 Øre i Timen. Over dette Brud paa Overenskomsten fremsendte Forbundet Klage til ovennævnte Mesterforening, men forinden Sagen blev behandlet her, meddelte Afdelingen, at Mesteren var indgaaet paa at overholde Overenskomsten.

Aakirkeby Afdeling meddeler, at der er oprettet følgende Overenskomst med **Entreprenør Orla Andersen, Aakirkeby.** Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Tillæg for Stensprængning 15 Øre pr. Time samt de sædvanlige Overarbejdstillæg, der beskæftiges kun organiserede Arbejdere. I Tilfælde, hvor Arbejde udføres i Akkord, betales i Henhold til Overenskomst mellem Hovedorganisationerne.

4. Agitationskreds indberetter, at det er lykkedes Kredsen at faa oprettet Overenskomst med Entreprenørfirmaet Louis Larsen og Emil Petersen, Græsted, idet Firmaet har tiltraadt den mellem Hovedorganisationerne gældende Overenskomst i sin Helhed.

38. Agitationskreds. Entreprenør Brunshøj. Med nævnte Entreprenør er der ved Forbundets Mellemkomst opnaaet Overenskomst angaaende Udførelsen af et større Jordarbejde ved Vilhelmsro. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Ved Akkordarbejde betales for Læsning og Tipning (samt Sportrækning) af 1,6 m³ Vogne (løst Maal) 140 Øre. 2 Mand paa Tippen betales med samme Fortjeneste som Læsserne. Samme Arbejde med 0,75 m³ Vogne betales med 85 Øre. For Trilning af Jord med Trillebøre indenfor et nærmere begrænset Omraade betales med 80 Øre pr. m³, uforudsete Hindringer, store Sten o. l. betales med Timeløn. Hovedoverenskomstens Bestemmelser vedrørende Norm for Behandling af faglig Strid.

Besser Afdeling indberetter, at der er oprettet Overenskomst med Besser Sogneraad. Timelønnen fastsættes til 105 Øre og Skærveslagning til 8 Kr. pr. m³, ligesom Sogneraadet indgik paa kun at beskæftige organiserede Arbejdere.

Aarhus M. meddeler, at Murermester E. Mikkelsen ved et Uddybningsarbejde har nægtet at betale Tillæg, som angivet i Overenskomsten, i hvilken Anledning Afdelingen kræver Mæglingsmøde eventuelt Voldgift arrangeret, men forinden dette kunde arrangeres meddelte Afdelingen, at Mesteren nu er indgaaet paa det stillede Krav og efterbetalt et Beløb paa Kr. 45,00.

Brabrand Afdeling anmoder om Forbundets Sanktion til at iværksætte Blokade overfor Gas- og Vandmester Nielsen, Østergade Aarhus, idet denne ikke trods givet Løfte har afregnet et af ham udført Arbejde i Henhold til Entreprenøroverenskomsten. Senere meddeler Afdelingen, at Vand- og Gasmesteren har indbetalt det Beløb, som Striden drejede sig om, ialt Kr. 74,60. Hermed sluttede Sagen.

Bov Afdeling. Entreprenør Stenderup Jensen. Afdelingen meddeler, at der er opstaaet Strid om Betalingen for et Jord- og Kloakarbejde, som Entreprenøren udfører i Padborg. Arbejdet skulde i Henhold til bestaaende Overenskomst udføres i Akkord. Da dette imidlertid paa Grund af særlige Forhold under Udførelsen af Arbejdet ikke kunde lade sig gøre, krævede Afdelingen Akkordafsavnstillæg paa 20 %. Ved derefter følgende Mæglingsmøde opnaaedes Enighed om, at Daglønsarbejdets Forbindelse med Akkorden aflønnes med 116 Øre i Timen, et i Forbindelse med Kloakarbejdet staaende Jernbetonarbejde dog med 121 Øre i Timen.

Bjerringbro Afdeling. Statens Vandbygningsvæsen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand til Opnaaelse af et Tillæg til Timelønnen for et Uddybningsarbejde ved Gudenaaen, der udføres af Vandbygningsvæsenet. Efter Korrespondance med Vandbygningsvæsenet om Sagen indgik dette paa at betale et Tillæg for det paagældende Arbejde paa 20 % af Timelønnen.

Jelling Afdeling. De danske Statsbaner. Afdelingen indberetter, at Statsbanerne har undladt at udbetale et Overskud paa 125 Kr., der hidrører fra et Skærveballasteringsarbejde paa Strækningen Jelling—Gadbjerg. Sagen paataltes overfor Statsbanerne, der derpaa meddeler, at det omhandlede Beløb er udbetalt de paagældende Medlemmer af Afdelingen.

Vejle Afdeling M. anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Murermestrene Mosgaard og Chr. Hansen har nægtet at betale Tillæg for Vandbæring til et Flisearbejde, uagtet Vandet ikke var oplagt i Etagerne. Sagen blev derfor gjort til Genstand for Behandling ved et Mæglingsmøde, hvor der opnaaedes Enighed om, at Mestrene betaler Vandbæring i Henhold til Overenskomsten.

Horslunde Afdeling. Entreprenørfirmaet Hoffmann & Sønner. Entreprenørfirmaet har et Vejarbejde i Entreprise paa Strækningen Horslunde—Birket. Udgravningen omfatter 38,000 Kbm. Jord, og Afdelingen mener, at Arbejdet af den Grund maa betegnes som et større Jordarbejde, hvilket Firmaet under Henvisning til Jordmængdens Fordeling paa den angivne Vejlængde, ikke kunde tiltræde. Sagen blev derefter gjort til Genstand for Afgørelse ved faglig Voldgift. Her afsagde Opmanden, Direktør Poul Sørensen, Kendelse om, at det paagældende Jordarbejde ikke kunde betegnes som et større Jordarbejde i Overenskomstens Forstand, hvilket havde til Følge, at Afdelingens Paastand om Procenttillæg til Arbejdet ikke kunde godkendes.

Brønderslev Afdeling. Murermester Thorst, Brønderslev. Mellem Murermesteren og Afdelingen er der opstaaet Strid om Betaling for et Grundudgravningsarbejde, ved hvilket Vognene kørte ned i Grunden. Under Henvisning til, at Kørebanestigningen var betydelig større end den i Overenskomsten angivne 1:50, krævede Afdelingen Udgravningsdybden beregnet som ved almindelig Udgravning, hvilket Mesteren protesterede imod. Ved et derefter afholdt Mæglingsmøde blev det konstateret, at den af Afdelingen foretagne Beregning vedrørende det udførte Arbejde var overensstemmende med Overenskomsten, hvorefter Mesteren indgik paa at betale i Henhold til den foretagne Opgørelse.

Støberiarbejderne, København. Firmaet Nyeboe & Nissen. Afdelingen har anmodet om Forbundets Medvirkning til Gennemførelsen af et Tillæg til Timelønnen for Udførelsen af Malerarbejde ved Montagearbejde paa Gothersgade Elektricitetsværk. Ved et derefter følgende Mæglingsmøde opnaaedes Enighed om, at Firmaet i Tillæg til det anførte Arbejde betaler Kr. 18,00.

Birkerød. Vognmand C. Andersen. Afdelingen meddeler, at

der med Vognmanden er oprettet Overenskomst vedrørende Grusgravarbejde. Timelønnen er fastsat til 110 Øre i Timen.

Lynge. Ingeniør A. Hviid, Lyngby. Afdelingen meddeler, at der med Ingeniør Hviid er afsluttet Overenskomst angaaende Grusgravarbejde. Den for Grusgrave og Skærvefabriker gældende Landsoverenskomst tiltrædes i sin fulde Ordlyd. Harpning af Grus betales med 60 Øre pr. m³. For Sten af enhver Art betales 100 Øre pr. m³. Timelønnen udbetales forskudsvis hver Uge. Der beskæftiges kun Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund. Opsigelse: 3 Maaneders Varsel til 1. Februar.

Marmor og Granitsliberne. Afdelingen fremsender Klage over at en Kantpolerermaskine hos Firmaet E. Nielsen betjenes af en Arbejdsdreng, der kun erholder 25 Kr. pr. Uge i Arbejdsløn. Forbundet begærede Mæglingsmøde afholdt om Sagen. Ved dette erklærede Stenhuggerlaugets Repræsentanter sig indforstaaet med, at det omtalte Forhold er stridende mod den gældende Overenskomst og indgik paa, indtil endelig Overenskomst om Betaling for det paagældende Arbejde kan opnaas, at betale dette med 105 Øre pr. Time.

Odense St. A/S H. Rasmussen, Odense. Afdelingen meddeler, at det ved Forhandling med Firmaet er lykkedes at faa Timelønnen for 13 Mand hævet med 2 Øre pr. Time og for 3 Mand med 3 Øre pr. Time. Endvidere er der opnaaet Enighed om, at de Arbejdere, som for Tiden lønnes med 95 Øre pr. Time, efter et Aars Ansættelse erholder 97 Øre pr. Time.

Odense St. A/S M. P. Allerups Eftf. Afdelingen indberetter, at det ved Forhandling med Firmaet er lykkedes at faa Timelønnen for 20 Mand forhøjet med 2 Øre og for 1 Mand med 5 Øre. Endvidere har 5 Mand, der var beskæftiget med en mindre Grundudgravning for samme Firma, faaet et Tillæg til Timelønnen paa 10 Øre, saaledes at Timelønnen bliver overensstemmende med de i Landsoverenskomsten for Entreprenørarbejde gældende.

Støberiarbejderne, København. H. P. Hansens Cyklefabrik. Ved Forbundets Medvirkning er der oprettet Overenskomst. Arbejdstid 48 Timer pr. Uge. Timeløn 105 Øre, for særligt Arbejde dog 125 Øre pr. Time. Firmaet er indforstaaet med, at Arbejdet saavidt muligt udføres i Akkord. Overarbejde betales med de sædvanlige Tillæg. Ingen Arbejder maa have mere end 4 Timers Overarbejde pr. Uge. Overarbejde herudover skal afspadseres i den normale Arbejdstid i samme eller følgende Lønningsuge. I Skifteholdsarbejde betales et Tillæg pr. Time paa 14 Øre fra den normale Arbejdstids Ophør til Kl. 23 Aften, hvorefter Tillæget er 23 Øre pr. Time. Endvidere er der indført Sommerferie, Tillidsmandsregler samt Regler for Behandling af faglig Strid. Opsigelse: 3 Maaneder til en 1. April.

Fabrikarbejderne, København, meddeler, at der er oprettet Overenskomst med Elementfabriken „Etax". Arbejdstid 48 Timer. Timeløn 120 Øre, for unge Arbejdere paa 18—19 Aar 108 og fra 19—20 Aar 112 Øre. Over- og Søn- og Helligdagsarbejde som sædvanlig. Ved Akkordarbejde er Timelønnen garanteret. Under Sygdom ved Ulykkestilfælde erholder Arbejderne 4,00 Kr. pr. Dag i 13 Uger. 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage. Tillidsmandssystem, Mæglings- og Voldgiftsregler i Henhold til de gældende Regler.

Ungdomsafdelingen. Elementkulf. i Vangede. Overenskomst oprettet angaaende unge Arbejdere i Alderen fra 14—18 Aar. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn henholdsvis 45, 50, 60 og 70 Øre pr. Time. Sommerferie med Løn ydes i samme Omfang og Forhold som til de øvrige i Virksomheden beskæftigede Arbejdere. Som Tillidsmand fungerer den af Arbejdsmændene valgte Tillidsmand. Endvidere er der indført de almindelige Regler for Behandling af faglig Strid.

Garveri-, Hud- og Skindarbejdernes Afdeling meddeler, at der er oprettet Overenskomst med Produkthandler-Gruppen under Garverforeningen i Danmark. Ugelønnen er 63,00 Kr. Dagløn 10,65 Kr. Timeløn 133 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Under Sygdom betales fuld Ugeløn i 14 Dage med Fradrag af Sygekasseunderstøttelse. Sommerferie 6 Dage med fuld Løn.

Støberiarbejderne, København. General Motors International A/S. Afdelingen har med Firmaet haft nogle Forhandlinger i Anledning af, at dette krævede Overenskomstens Paragraf 10 tilføjet, at „General Motors International A/S har den endelige Bestemmelsesret med Hensyn til, hvem der skal være beskæftiget". Denne Tilføjelse kunde Afdelingen ikke tiltræde, og Firmaet meddelte derefter, at Overenskomsten maatte ophøre ved Aarets Udgang. Forbundet tilskrev derefter Firmaet, at Overenskomsten var forsent opsagt, hvorefter dette ved Skrivelse af 12. December erklærede sig indforstaaet med, at den nugældende Overenskomst, uden Tilføjelse af den ønskede Ændring, fortsat forbliver i Kraft.

Slagelse F. Vestsjællands Margarinefabrik. Afdelingen indberetter, at 3 Medlemmer, der er beskæftiget paa nævnte Virksomhed i Strid med Overenskomsten, er unddraget Betaling for Overarbejde. For 2 Mand andrager Overarbejdsbetalingen 48 Kr. 25 Øre, for den 3. Mands Vedkommende har det ikke været muligt at faa konstateret Beløbets Størrelse. Firmaet indklagedes for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Overenskomsten. Sagen blev forligsmæssigt behandlet den 21. December, og her indgik Firmaet paa at overholde Overenskomsten i Fremtiden samt at betale det paastaaede Beløb paa Kr. 48,25.

Støberiarbejderne, København, indberetter, at Firmaet Brd. Grage, Branchestøberiet, underbetaler dèr beskæftiget Medlem af Afdelingen med 30 Kr. pr. Uge, og anmoder i den Anledning om, at der maa blive afholdt Mæglingsmøde. Senere meddeler Afdelingen, at Firmaet, efter at Forbundet havde tilskrevet dette, er indgaaet paa at betale 95 Øre i Timen.

Samme Afdeling klager over, at A/S Ideal Kaminovn i Dragør ligeledes underbetaler et af Afdelingens Medlemmer. I den Anledning tilskrev Forbundet Jernindustriens Sammenslutning og begærede Mæglingsmøde afholdt, men forinden Aftale herom blev truffet, meddeltes det, at Sagen var bragt i Orden ved, at Firmaet var indgaaet paa at efterbetale Kr. 32,00.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:
Formanden, Sekretariatet } Central 9961
Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 2 | 31.–1. | 1935 | 40. Aarg.

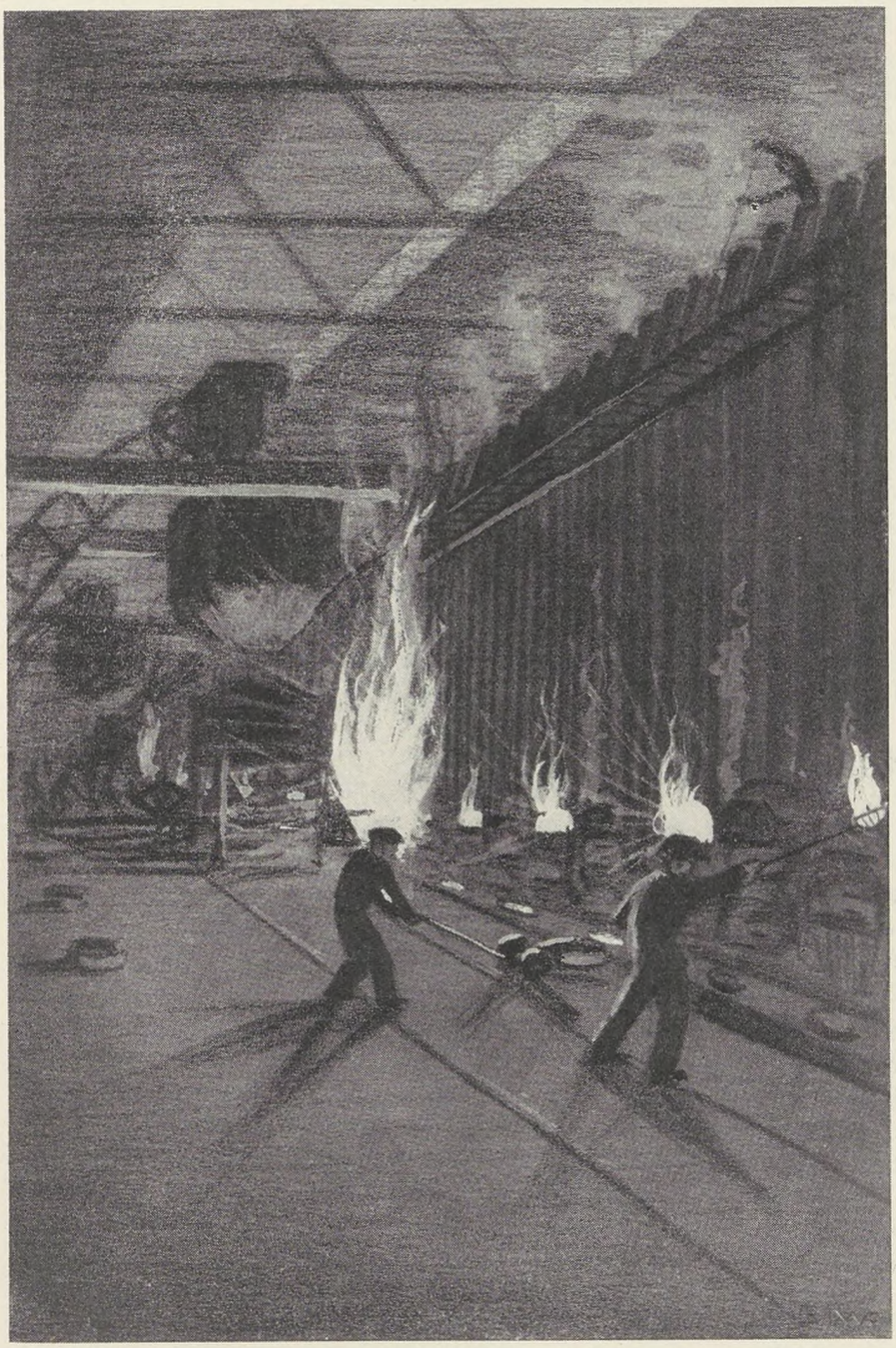

Gasværks-arbejderen

Gasværket sover aldrig,
faar aldrig Hvile forundt,
her virkes, vaages og leves
ustandselig Døgnet rundt

En aldrig standsende Travlhed.
Det er som den store By's
Hjærte, hvorfra dens Lemmer
faar Varme og Liv og Lys.

Her løftes flammende Fakler,
som ikke skal slukkes brat,
naar Festen er endt; men Fakler
for Arbejdet Dag og Nat.

Gasværket sover aldrig,
har slet ingen Hviletid:
de helligste Dage er søgne
og viet til Virke og Flid.

Aage Hermann.

UNGDOM OG ORGANISATION

OPRET UNGDOMSAFDELINGER

Der er ingen Tvivl om, at den udviklede Maskinteknik i højere Grad end hidtil har muliggjort Anvendelse af unge Arbejdere i Industrien. Da disse unge Arbejdere hidtil har staaet udenfor Organisationerne og saaledes ikke har været underkastet disses Beskyttelse i den Form, som skabes, naar der om et Arbejdsforhold mellem Organisationerne og den eller de paagældende Arbejdsgivere er oprettet Overenskomst om Løn og Arbejdsvilkaar, har Arbejdsgiverne naturligvis haft Øjnene aabne for, at der her var et Omraade, paa hvilket Udbytning kunne lade sig gennemføre uden væsentlig Risiko, og man holdt sig ikke tilbage, saavel Arbejdstidens Længde som Arbejdslønnens Størrelse taler her sit tydelige Sprog. Bydrengen med den overbelastede Trækkevogn forsvinder fra Gadebilledet, men samtidig opstaar og fortsættes Udbytningen *om muligt endog i større Grad bag Fabrikmurene.* Denne Udvikling eller rettere dette Misbrug af Teknikens Udvikling er baade kynisk, dobbeltsidigt og samfundsskadelig, idet Ungdommens Anvendelse som anført ikke alene er lav i sin Art, men tillige ogsaa medvirkende til at fortrænge den, der har paadraget sig Forsørgerbyrder, fra Produktionen.

Det kan naturligvis ikke nytte at dæmme op for Udviklingen, og sansynligt heller ikke raadeligt, men unddrages en væsentlig Del af Samfundets Indvaanere sin naturlige Andel i de Goder, som indvindes, maa der findes Midler, som kan afbøde Virkningerne af manglende Samfundsfølelse hos den anden Part, som uden Skrupler af nogen Art tilvender sig hele Fordelen. Der findes kun et effektivt Middel, som til Gengæld ogsaa er ufejlbarligt, nemlig: Organisation, altsaa skal Arbejderungdommen ikke alene interesseres politisk, men tillige ogsaa fagligt, og det er ikke mindst de bestaaende Organisationer *og de enkelte Medlemmer med disse, som maa holde sig dette for Øje,* saavist som Arbejdet og Fortjenestens Fordeling er afhængig af Organisationernes Indflydelse i det Hele.

Fra vort Forbunds Side er der paa det omtalte Omraade gjort en Indsats, hvis Virkning allerede kan spores.

Gennem Ungdomsafdelinger, der er oprettede og tilsluttet Forbundets almindelige Afdelinger, er der overfor Arbejdsgiverne stillet og gennemført Krav, der har manifesteret sig ved Nedsættelse af Arbejdstid og Forhøjelse af Arbejdsløn paa en saadan Maade, at det allerede nu kan siges, at den rette Vej er angivet.

De anførte Resultater er ikke opnaaet uden Modstand fra Arbejdsgivernes Side, idet man herfra har paastaaet, at vort Forbund var inkompetent til at beskæftige sig med de unge Arbejderes lønmæssige Forhold. Men ikke desto mindre foreligger Resultaterne, og flere vil i det kommende Aar blive føjet til.

Det er allerede anført, at Organisationerne og deres Medlemmer har Interesse i, at de unge Arbejderes Forhold bringes i Orden. Vis denne Interesse ved at oprette Ungdomsafdelinger over alt, hvor der er Grundlag tilstede for en saadan. *R.—dt.*

AMTSRAADSVALG

ER DU VAAGEN!

Det graa politiske Hverdagsliv oplives nu og da af et Valg, der mere eller mindre sætter Sindene i Bevægelse, alt eftersom de økonomiske Interesser, der knytter sig til Valget, er mere eller mindre fremherskende; økonomiske Interesser knytter der sig nemlig altid til et politisk Valg.

Det gaar ikke længere an at forsøge at indbilde Arbejderne, at kun Rigsdagsvalg er politiske Valg, og at kun disse har økonomisk Interesse. Arbejderne er efterhaanden blevet fuldstændig klare over, at ogsaa Valg til andre Samfundsinstitutioner kan have stor økonomisk Betydning, og ikke mindst indenfor vort Forbund har vi høstet rig Erfaring for, hvor uforstaaende og reaktionært Sogneraad kan optræde, naar Arbejdernes Lønvilkaar er paa Tale ved Kommunens Arbejde. Men — lad os gribe os selv i Barmen — hvem har sat disse Sogneraadsfolk ind i deres Stillinger? Det har Vælgerne, hvortil ogsaa Arbejderne hører paa lige Vilkaar med de andre Vælgere, og naar Sogneraadene nu er reaktionært indstillede overfor Arbejderne, skyldes dette ofte, at Arbejderne viser Ligegyldighed overfor disse Valg ved ikke at deltage og lader de andre rende med Gevinsten. Vi maa vel nu have lært, hvor nødvendigt det er, at Arbejderpartiet sætter netop sine specielle Folk ind i disse Sogneraad i Stedet for hjerteløse, egoistiske og hovne Bønder, der synes at have glemt, at det kun er en 3—4 Generationer siden, deres Forfædre sad og dinglede paa Herremandens Træhest, og som ganske lader ude af Betragtning den kolossale økonomiske Haandsrækning, det danske Samfund har ydet netop *dem* under Krisen, for at de ikke skulde blive nødt til at forlade Hus og Hjem.

Nu er det ganske vist ikke et Sogneraadsvalg, der staar for Døren, men et Amtsraadsvalg, et økonomisk Valg, et politisk Valg, et Valg, hvor Socialdemokratiet har de allerstørste Interesser, fordi Socialdemokratiet

er Arbejdernes Parti og repræsenterer Arbejdernes Anskuelser! Og er der noget Sted, hvor disse Interesser trænger til at plejes, saa er det ude i Landdistrikterne, hvor den aller fattigste Del af Arbejderbefolkningen har til Huse, og hvor Amtsraadsvalgene derfor navnlig faar Betydning.

Amtsraadene har en meget stor Indflydelse paa Arbejdernes Levevilkaar. Amtsraadene bestemmer i ikke ringe Grad Sognekommunernes økonomiske Liv, raader over en Række sociale Forhold af stor Betydning, har afgørende Indflydelse paa Iværksættelse af sognekommunale Arbejder og i visse Tilfælde ogsaa paa deres Aflønning, og afgiver selv ved Aflønningen af Amtsvejarbejde et vægtigt Præcedens for Aflønning af tilsvarende Arbejde i Sognekommunerne, raader over Amtsskatters Fordeling og meget mere af stor økonomisk Interesse for Arbejderne.

Det er saaledes ogsaa af den allerstørste Betydning for vort Forbunds Løninteresser i Landdistrikterne, at disse Amtsraadsvalg faar Tilslutning fra den hele Arbejderbefolkning, og det er navnlig *Arbejdsmændenes* forbistrede Pligt at møde op og stemme paa Socialdemokratiets Kandidater — ja, mere til: at hjælpe til paa alle Maader i Agitationen, saa Partiet nu faar et godt Valg. Ved at afgive sin Stemme paa Socialdemokratiets Kandidater støtter vi positivt og direkte vore Fagforeninger. Vi støtter vor Lønbevægelse, og vi skaffer mere Brød i Spisekammeret i de Tusinder fattige Hjem derude, hvor Armodens Orm ubarmhjertigt gnaver.

Det er ukammeratligt at tage denne Sag ligegyldigt, og det nytter ikke at ræsonnere: „Hvad hjælper det; vi bliver jo alligevel ikke Flertal."

Jo, hver eneste Stemme hjælper, ethvert eneste Mandat, der vindes, hjælper. Arbejderklassen her i Landet har i alle sine Foretagender begyndt i det Smaa, og det eneste Resultat har trukket det ande efter sig. Ihærdigt og støt er der arbejdet med at lægge Sten paa Sten, indtil Bygningen blev rejst, og vi ved, hvad dette Arbejde har betydet for danske Arbejdere. Vil du være med i dette Arbejde til Gavn for dig og dine Standsfæller? Det er dette Samvittighedsspørgsmaal, der stilles dig nu ved dette Valg.

Der foreligger ved disse Valg en Styrkeprøve. Fra at være et priviligeret og indirekte Valg med særlig Chance for de Besiddende i Landbefolkningen, er disse Valg nu ikke længere noget Privilegium for de Enkelte, ej heller et indirekte Valg, men et ganske almindeligt lige og direkte Valg, hvor hver eneste Stemme har den største Betydning. Det skal derfor siges til vort Forbunds Medlemmer, at alle har et stort Ansvar ved dette Valg, at hver især maa gøre deres Pligt ved at støtte den Agitation, som er i Gang fra Partiets Side mere endnu; men derudover maa Tillidsmændene, hvor det er gørligt, etabler selvstændig Agitation for Valget inden for Deres Afdelings Omraade, saaledes at vi med rolig Samvittighed, naar Valget er forbi, kan vi sige til os selv: Vi har ikke sovet, vi har gjort vor Pligt — vor kammeratlige Pligt mod vore Standsfæller, mod vore Børn, mod vore fattige Hjem. *A.*

DEN EUROPÆISKE ØKONOMIS RÆKKEVIDDE

Den strukturelle Ombygning af Verdensøkonomien er stadigvæk i fuld Gang. Konturerne, som aftegner Billedet af den fremtidige Økonomi, bliver stadig mere og mere synlige. Den, som tror, at alt igen — efter den for over 20 Aar siden foretagne Omvæltning — vil blive bragt tilbage i sin gamle Stand, vil blive meget skuffet. De skete Ligevægtsforstyrrelser aftager mere og mere, og lidt efter lidt konsolideres paa et vist Stade Fremtidens økonomiske Forhold. *Denne Nyopbygning af Verdensøkonomien,* der afslutter en Omvæltningsepoke, vil vi gøre til Genstand for indgaaende Studie.

Det kan allerede nu siges med Sikkerhed, at de gamle europæiske Industristater sikkert aldrig vil tilbageerobre deres tidligere Stilling i Verdensøkonomien. Den Andel, som de før Krigen havde i den industrielle Verdensproduktion, ved Verdenshandel og Verdenssamfærdsel, vil de sandsynligvis aldrig mere faa. Dette gælder i Særdeleshed den Andel, som de havde i at forsyne de oversøiske og udenfor vor Verdensdel liggende Markeder med Forbrugsvarer. Vi vil absolut ikke bestride, at ved at hjælpe det asiatiske Kontinent til at komme op paa Højde med Europa og Amerika, hvad angaar Forbruget af Industriprodukter og Næringsmidlernes Kvalitet, vilde der vise sig uanede *Muligheder for et industrielt Opsving,* og de europæiske Industristater kunde bidrage ikke saa lidt hertil. Men det drejer sig ogsaa her i mindre Grad om billige Forbrugsvarer, men snarere om Produktionsmidler, saasom Maskiner, Fabrikanlæg, store Byggeforetagender og Samfærdselsmidler m. m. Paa samme Maade, som Rusland i de sidste 15 Aar har kunnet gavne Industrilandene ved at fremsende Separatordrer, kunde akkurat det samme Fænomen indtræde ved at sætte Kina, Indien og andre store Lande i Stand til at producere mere, og navnlig med Hjemmeforsyning for Øje.

Dog, vi maa først regne med en Indsnævring af vor Økonomis Udstrækning. Verden er ganske vist ikke blevet mindre, tværtimod stiger Menneskenes Antal fra Aar til Aar, men de store Verdensvidder findes ikke mere. Med vor Samfærdselsmidler er vi i Dag i Stand til hurtigt at naa omkring Jorden med Vareforsyninger. Naar blot alle Kontinenter paa denne vor Klode var indbefattet i den kapitalistiske Økonomis Cirkulationskreds, vilde der efter almindelige Begreber ikke være noget som helst i Vejen for et stort Opsving af Verdenskonjunkturerne. Men de udenfor Europa liggende Kontinenter er allerede saa europæiserede, at det stadig bliver vanskeligere for de gamle Industrilande i Europa at opnaa Ordrer paa Levering af Varer herfra. Amerika og Japan med deres Industriprodukter er ikke alene farlige Konkurrenter for Europa paa de fremmede, fjerntliggende Markeder, de tiltvinger sig ogsaa Markeder i Europa. De tidligere Forbrugere er ikke blot blevet Producenter, men de er ogsaa vokset op til at blive Konkurrenter med stadig stigende Indflydelse.

Der har i Verdensøkonomiens Historie allerede hyppigt fundet *Omlægning af Varemarkedets Karakter Sted fra de europæiske Eksportstater.* Saaledes udførte Europa f. Eks. i Midten af det forrige Aarhundrede en stor Mængde Korn og Levnedsmidler, men da derefter i Sydamerika, Australien og andre Steder kæmpemæssige Brakmarker blev taget under Ploven, ophørte ikke blot den europæiske Kornudførsel til de andre Kontinenter, men der skete lige det modsatte, idet vor gamle Verdensdel blev forsynet med Levnedsmidler udefra. Den næste Epoke var de øvrige Verdensdeles Forsyning med Forbrugsvarer af enhver Art. De første Sko og Klædningsstykker, som Naturfolkene iførte sig, var fra Europa. Saa kom sluttelig Vekselvirkningen, som gav sig Udslag i Ombytning af Raastoffer og Levnedsmidler paa den ene Side med Forbrugsvarer paa den anden Side, og Europa blev derved Leverandør af Produktionsmidler.

Da det nu er ganske utvivlsomt, at det stadig bliver vanskeligere at forsyne de udenfor Europa liggende Markeder med Forbrugsvarer, saa er der kun *Chancen tilbage for Udførsel af Produktionsmidler,* hvilke Muligheder dog trænges haardt af De forenede Stater og Japan. Dog maa det siges, at Europa endnu i Aaringer frem i Tiden staar stærkt økonomisk ved *Leverance af første Klasses Specialvarer.* Den igennem Aartier skolede Arbejderklasse, de ypperlige Teknikere, Opfinderaandens forhaandenværende Produktionsplaner og de kemiske Laboratorier sætter Europa i Stand til endnu langt frem i Tiden at kunne yde store Ting.

Derved kan den Kendsgerning dog ikke bortforklares, at de *gamle europæiske Industristaters Livsmuligheder er blevet forringet,* og Sandheden heraf vil træde saa meget desto tydeligere frem, efterhaanden som de økonomiske Rammer udvides. Ruslands økonomiske Helbredelse, det engelske Verdensriges snævrere Sammenslutning, Japans Espansion i Østasien, det amerikanske Kontinents Fremtrængen gennem De forenede Stater betyder intet mindre end *Europas Udelukkelse af de kommende Verdenskonjunkturer.*

Dette er ubønhørlige Kendsgerninger. Der bliver saaledes kun tilbage, at de europæiske Stater mere og mere koncentrerer sig om deres egen Økonomis Rækkevidde og her forsøger at udfinde nye Ekspansionsmuligheder; men frem for alt maa hvert af de europæiske Landes Hjemmemarked underkastes en maalbevidst Røgt og Pleje. Desuden maa Staterne i Central-Europa indrette sig efter et for dem egnet økonomisk Program.

Naar man betragter de europæiske Staters *politiske Studehandel og Oprettelse af Traktater, der kun fører til Kiv og Strid,* saa skulde man antage, at disse Mennesker, som har samme Hudfarve og en nogenlunde ensartet Kultur, kun havde faa ensrettede Interesser. Og dog er det Landomraade fra Tyrkiet og til de nordiske Stater, fra den russiske Grænse og til det atlantiske Ocean, allerede i Dag henvist til en snævrere Samhandel. Hvis vi gaar ud fra det sidste Førkriseaar, nemlig 1928, saa bliver vi opmærksom paa, at Kontinental-Europas Andel i Udførslen, altsaa foruden Rusland og Storbritannien, for nedennævnte Lande androg: Sverrig 51, Norge 42, Danmark 36, Polen 86, Bulgarien 88, Rumænien 77, Jugoslavien 93, Ungarn 90, Svejst 56, Holland 54, Belgien 53, Frankrig 48 og Italien ligeledes 48 pCt. De her nævnte Lande, som tilhører Eliten af Kontinental-Europas Lande, udfører altsaa til andre europæiske Lande fra ca. 36 til 93 pCt. af deres Produkter. De samme Landes gensidige Indførsel androg fra 33 til 90 pCt. De europæiske Staters Fælleshusholdning er altsaa allerede blevet en Kendsgerning.

Er det ikke en tvungen Nødvendighed økonomisk at befæste disse Staters om ikke ensartede saa dog temmelig enhedsmæssige Befolkningsgrupper og arbejde hen paa en Tilknytning mellem disse? Man maa betænke, at i de 27 Stater, som Europa er inddelt i, bor der nær ved *400 Millioner Mennesker.* Dette kæmpemæssige Produktions- og Forbrugsomraade vilde være en *økonomisk Verdensmagt af første Rang.* Selv den tætsammenknyttede gule Race kunde ikke gøre den noget. Og hvis man vilde regne Storbritannien og Rusland med, saa vilde vi være den største Magtfaktor i Verden. Men vi har med Vilje ikke medtaget de to sidste Stater, da de har Særinteresser i andre Verdensdele. *Paa Grund af Centraleuropas Sønderdeling og indre Splittethed bliver det jo nok ikke foreløbigt til noget med et Pan-Europa.* Men det forekommer os, at den verdensøkonomiske Udvikling, som vi ovenfor har gjort Rede for, naturnødvendigt driver derhen imod, at de Lande, som allerede handelspolitisk er blevet nøje tilknyttet hinanden, vil gaa op i en højere, økonomisk Enhed. Maaske vil senere Slægter forbavses over, at i mange Retninger ens indstillede Folkeslag har bekæmpet hinanden og gjort hinanden Livet surt, naar det har staaet dem ganske klart, at de i Fællesskab enten vilde trives eller gaa til Grunde.

Vi vil lange Tider fremefter være henvist til at klare os selv, og derfor er det en bydende Nødvendighed, at *Levestandarden for vi Kulturmennesker bliver hævet til en saadan Højde,* at Omsætningen i det *indenlandske Marked* bliver livligere, og at vi derhos anvender den samme Grundighed med Udveksling af Varer med de Stater, vi har Handelsforbindelse med. Kun ved denne Fremgangsmaade vil vi tilegne os en høj Kultur i enhver Henseende. Naar vi stræber efter dette Maal, maa vi forsøge at bortfjerne alle Hindringer, fremfor alt den overspændte Nationalisme, som her og der har antaget Fascismens syge Form, og i sin Stræben efter økonomisk Autarki ved sin nære Forbindelse med Nabostaterne er blevet til den rene Afsindighed. *Centraleuropa er Fremtidens store økonomiske Gebet.*

Korsp.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

VORT FORBUNDS NYE BYGNING

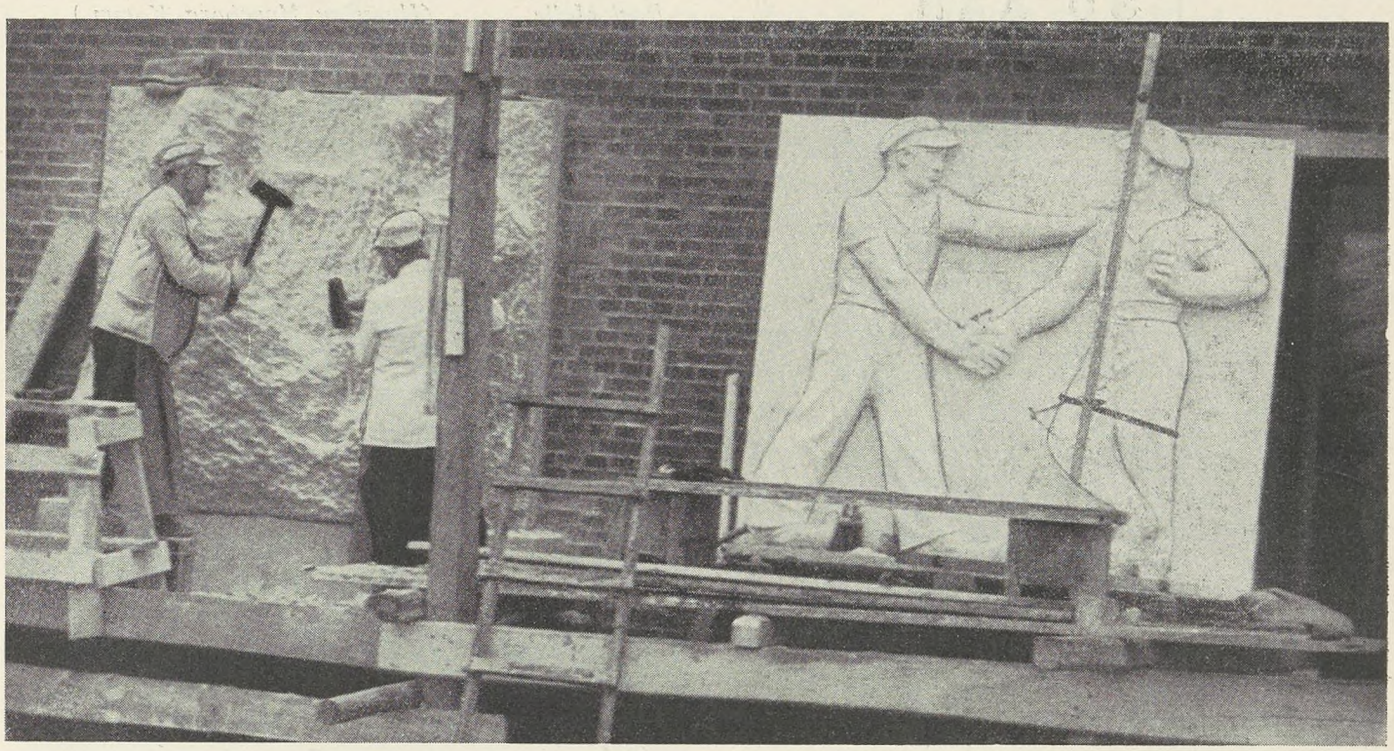

Arbejdet med Forbundets Administrationsbygning skrider rask frem. Omkring 1. Maj vil den staa færdig til Indflytning. I den stilrene Facade — udført i Hasle-Klinker med dybtliggende Vinduer indrammet af Nexø-Sandsten, er Stenhuggeren, som det ses paa Billedet, i Færd med i den indmurede svære Granitblok at forme et af de Relieffer, der skal pryde Bygningens Dørpartier. Det skal forestille den unge og den ældre Arbejder, — to Generationer — der rækker hinanden Haanden paa solidarisk Samarbejde.

UNDERBETALING

DET ER EN DAARLIG KAMMERAT DER LADER SIG UNDERBETALE

Vi har tidligere her i Bladet gengivet Domme i Sager, hvis Fremkomst skyldes, at Medlemmer i denne eller hin Afdeling har ladet sig underbetale, det vil sige: oppebaaret en ringere Løn for det udførte Arbejde end fastsat i den Overenskomst, som er oprettet for det paagældende Arbejde.

Som Regel konstateres en saadan Underbetaling ved, at et Medlem, der er blevet afskediget, giver Oplysninger om Forholdene til sin Afdeling.

Saadanne Underbetalinger finder, efter det foreliggende, Sted baade hos uorganiserede og organiserede Arbejdsgivere, og Resultatet bliver, efter at Paaklage har fundet Sted for Retten, som Regel dette, at den paagældende Arbejdsgiver dømmes, ikke alene til Betaling af det for lidt udbetalte, men tillige ogsaa Bod samt tilpligtes for Fremtiden at overholde Overenskomsten, saa for saa vidt kan det siges, at et Resultat opnaas i Forbundets Favør, men det er ikke alt. Det er nemlig utilfredsstillende den ene Gang efter den anden at konstatere, at der findes Medlemmer, hvis Opfattelse af Medlemspligten er saa vag, at Underbetaling overhovedet kan finde Sted. Det har næsten altid kostet Forbundet eller Afdelingen Anstrengelser og Besvær for at faa Overenskomsten oprettet, og det er urimeligt, at Medlemmerne viser saa ringe Agtelse og Respekt for dette Arbejde, at de ved Undladelse af straks at indberette en stedfunden Underbetaling til Afdelingens Ledelse, ikke alene som Medvider stiller sig paa Arbejdsgiverens Side, men tillige derved er medvirkende til, Afdelingens Ledelses Prestige svækkes og dermed ogsaa dens Indflydelse ved fremtidige Forhandlinger.

Det skal derfor slaas fast, at et Medlem, der bærer sig saaledes ad, ikke kan gøre Krav paa at blive betragtet som en god Fagfælle eller Kammerat.

Organisationernes Indflydelse og Styrke afhænger ganske af Medlemmernes Medvirkning og Troskab, og Ledelsen maa derfor have Krav paa, at den uden Risiko kan stole paa det enkelte Medlems Forstaaelse heraf og derfor uden Frygt kan overlade Overenskomsternes Fordele i lønmæssig Henseende til disse uden at være udsat for bagefter at skulle konstatere Overenskomsternes Misligholdelse.

Lad os derfor i Fremtiden være fri for disse Underbetalinger. Sker det, at en Arbejdsgiver ikke udbetaler det, han skal, gør saa straks Afdelingsformanden opmærksom herpaa, saaledes at Paatale kan ske med det samme.

AFDELINGSKASSERER I 30 AAR

JØRGEN MADSEN

Den 11. Januar i Aar var det 30 Aar siden, at Jørgen Madsen første Gang valgtes til Kasserer for vort Forbunds Murerarbejdsafdeling i Vejle, og siden da er Jørgen Madsen genvalgt Gang paa Gang med stigende Tilslutning og Akklamation.

Jørgen Madsen er nu 60 Aar, men alt tyder paa, at han endnu i adskillige Aar vil kunne varetage det ofte brydsomme Hverv som Afdelingskasserer. Vi bringer herved Jørgen Madsen Forbundets Tak for veludført Arbejde gennem de mange Aar.

LANDSORGANISATIONEN I NY ZEALAND FOR GENÈVE

ARBEJDSTIDSSPØRGSMAALETS LØSNING KRÆVER INTERNATIONAL TILNÆRMELSE

I Ny Zealand kan der i den sidste Tid spores en voksende Interesse for Samarbejdet med de europæiske Fagorganisationer og navnlig med Det internationale Arbejdsbureau i Genève. En vigtig Rolle spiller herved Bestræbelserne paa Arbejdstidens Omraade. For Ny Zealand er en international Ordning af Arbejdstidsspørgsmaalet af overordentlig Interesse, da dette Land i saa Henseende har givet et godt Eksempel, hvad der ikke altid er foregaaet uden Brydninger. For 50 Aar siden indførtes i Ny Zealand 8 Timersdagen, i 30 Aar har 44 Timers Ugen været indført i talrige Industrier. Den faglige Landsorganisation paa Ny Zealand har fornylig besluttet at sende en Delegation til Regeringen for at udvirke, at Ny Zealand sender en Delegation til den internationale Arbejdskonference i Juni 1935.

(I.F.C.)

LØBENDE KONFLIKTER

Rask Mølle	*(Hverring Hornborg Komm.)*
Aabybro	*(Aalborg Amtsveje)*
Aalborg Omegn.	—
Aars	—
Østbirk	—
Gistrup Nøvling	—
Suldrup	—
Sønderholm-Frejlev	—
Vindblæs	—
Vægger	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Aalborg A.	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Baarse	*(Hofjgrm. Wolff, Engelholm)*
Næstelsø	*(Engelholm v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hverring Hornborg Komm.)*
Besser	*(Brattingsborg Gods)*
Skallerup	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Tolne	—
V. Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Pedersen)*
Øsby	*(Kommunen)*
Ravnkilde	—
Vrejlev-Hæstrup	*(Murerm. Jordansen, Vraa)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
SkorupTvilumVoel	—
Græsted	*(Blistrup Komm.)* / *(Søborg Gilleleje Komm.)*
Maarum	*(Græsted Maarum Kommune)*
Brædstrup	*(Vejarb. i Brædstrup)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Strib Vejlby	*(Grusgravsejer Byskov Ovesen)*
Brønderslev	*(Bygm. Ant. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murerm. Engelund)*
Støberiarb. Kbh.	*(Borups Alle 136)* / *(Hansa, Ryesgade 95)*
Skærbæk	*(Blokaden v. Komm.)*
Gadevang	*(Esbønderup-Nøddebo Kommune)*
Esrum	—
Villingebæk	—
Helsinge	*(Helsinge Valby Komm.)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

HERREGAARDSLØN I NORDJYLLAND
OG ORGANISATIONENS INDGRIBEN

Nordøst for Aalborg ligger en Del Herregaarde, hvor Arbejderne hidtil har været mangelfuldt organiserede, og Arbejdsforholdene har da ogsaa været derefter. Særlig daarlige var Forholdene paa „Engholm“ og „Hvorupgaard“, som ejes af den stenrige Enkefru Jensen. Arbejdslønningerne var skandaløs lave, 20—22 Kr. om Ugen for gifte Mænd og 30 Kr. om Maaneden for Malkekonerne.

Boligerne var under al Beskrivelse, og Vejene ud til Arbejderboligerne faktisk ufremkommelige. I November Maaned faldt en af Malkekonerne paa „Engholm“ og brækkede Benet i Vejens alendybe Hjulspor og maatte sendes paa Sygehuset.

Den stenrige Enkefru Jensen viste sin Forstaaelse af den Ulykke, som her havde ramt en af hendes fattige Arbejderfamilier ved at sætte Konens Mand til at malke. Til Gengæld trak hun 6 Kr. fra hans Ugeløn, saaledes at han herefter fik udbetalt den svimlende Sum af 1 6 Kroner om Ugen.

Arbejderen, som havde en Børneflok, maatte da gaa samme Vej som saa mange andre af den rige Enkes Arbejdere, nemlig til Kommunen, og bede om et strengt nødvendigt Supplement til Ugelønnen.

Skønt denne Episode ingenlunde er enestaaende, vakte den alligevel mere end almindelig Opsigt paa Egnen.

Formanden for Vodskov Afdeling, Otto Jensen — som siden Sammenslutningen har drevet en kraftig og vellykket Agitation paa Egnens Herregaarde — tog sig straks af Sagen og skaffede Arbejderen den haardt tiltrængte Socialhjælp, men paapegede ogsaa samtidig det fuldkommen urimelige i den rige Enkes Opførsel, hvorved hun lod Kommunen udrede en væsentlig Del af sine Arbejderes Underhold.

Det gav Sogneraadet noget at tænke over, saa meget mere som der i den følgende Tid meldte sig 2 andre af den rige Enkes Arbejderfamilier og maatte have Socialhjælp.

Lidt Eftertanke afslørede for Sogneraadet, hvorledes den rige Enke havde trukket Folk til Sognet og derefter generøst overladt til Kommunen at sørge for, at de ikke døde af Sult. Sandt at sige, Enken havde ikke været noget helt billigt Bekendtskab. Maaske fandt Sogneraadet det ogsaa forargeligt, at den rige Enke lod sine Mønsterbesætninger, med tuberkulin-kontrollerede Besætninger i moderne Stalde, passe af saa elendigt stillede Arbejdere, hvis Boliger ikke taalte nogen Sammenligning med Dyrenes Stalde; i alt Fald kom man til det Resultat, at hverken Velanstændigheden eller Kommunen kunde være tjent med disse Tilstande længere.

Ja, man kom endog til det Resultat, at man tværtimod, ligesom Fagforeningen, maatte være interesseret i ordnede Arbejdsforhold paa den rige Enkes Gaarde, saa Kommunen ikke længere skulde underholde disse Arbejdere.

Enken har herefter begyndt at forstaa, at hun kommer

til at imødekomme Vodskov Afdelings Krav om en Overenskomst om Løn og Arbejdsforhold paa hendes Gaarde.

— — —

Denne Affære vilde, ligesom saa mange af samme

Slags, ubemærket have passeret baade Tid og Sogneraad, dersom andre Tildragelser ikke havde trukket den frem og sat den i det rette Lys, og disse Tildragelser var netop det Agitationsarbejde, som i de sidste Maaneder er udfoldet for at organisere disse Gaardes Arbejdere.

Umiddelbart efter Sammenslutningen iværksatte Vodskov Afdeling nemlig en systematisk Agitation paa de mange Herregaarde indenfor Afdelingens Omraade, og alle Vanskeligheder tiltrods lykkedes det efterhaanden at organisere de fleste af Herregaardsarbejderne som halvtbetalende, saaledes at Afdelingen nu har over 75 Herregaardsarbejdere organiseret. Under Begivenhedernes Udvikling stod den rige Enke derfor, i Modsætning til tidligere, overfor organiserede Arbejdere, som havde deres Organisation i Ryggen.

Derfor var det ikke en fattig og forhutlet Herregaardsarbejder, der maatte bede Sogneraadet om Hjælp til at leve, nej, det Krav blev ført frem af Afdelingens Formand, som i retfærdig Harme baade bad om Hjælp til den mishandlede Arbejder og paakaldte Sogneraadets Samvittighed overfor den rige Enke, for derefter overfor Enken paa Arbejdernes Vegne at kræve overenskomstmæssig ordnede Arbejdsforhold paa Gaardene.

Derfor fik Sogneraadet noget at tænke paa; derfor vakte Sagen Opsigt paa Egnen, og derfor slutter Egnens endnu uorganiserede Herregaardsarbejdere nu op om Afdelingen, som er i rivende Udvikling.

Det er blot et enkelt Eksempel paa, hvilke Muligheder der er for at faa Herregaardsarbejderne organiseret ogsaa i Jylland, og hvad det betyder for Herregaardsarbejderne selv.

Samtidig med Arbejderne paa „Engholm“ og „Hvorupgaard“ organiserede Vodskov Afdelingen ogsaa Folkene paa Gaardene „Langholdt“ og „Striben“, som ejes af Godsejer Ahlmann Lorentzen. Til ham rettede Afdelingen da Henvendelse om Forhandling. Godsejeren svarede med straks at forhøje Daglønnen 50 Øre og erklære sig rede til at deltage i en Forhandling om en Overenskomst, da han, efter at hans Arbejdere var blevet organiserede, ogsaa mente at maatte forbedre deres Kaar.

Inden lang Tid vil Arbejdsforholdene paa disse 4 store Gaarde, og antagelig flere endnu, være ordnede ved Overenskomst som Følge af Herregaardsdaglejernes Tilslutning til Organisationen, og Vodskov Afdeling kan allerede nu notere en flot Sejr som første Resultat af det gennemførte Agitationsarbejde.

Det er et Eksempel til Efterfølgelse.

Oscar Levinsen.

EUROPAS ARBEJDERBEVÆGELSE VED AARSSKIFTET

AF HEDTOFT-HANSEN

(Slutter)

Saa meget til Karakteristik af den socialistiske Arbejderbevægelses Muligheder i de nazistisk og fascistisk styrede Lande. Stillingen i de halvdiktatoriske Stater behøver jeg ikke at analysere nærmere. Lad os saa se paa Arbejderbevægelsen indenfor den europæiske demokratiske Statsblok. Jeg tænker altsaa her paa Lande som England, Frankrig, Schweiz, Czekoslovakiet, Nederlandene og Skandinavien. I Styrke og Indflydelse ligger Skandinavien her i Spidsen. Ved de sidst afholdte Valg fik det

danske Socialdemokrati	42,7 %	af	samtl.	afg.	St., det
svenske —	41,7 %	-	—	—	- , det norske
Arbejderparti endog	47,0 %	-	—	—	- , det
finske Socialdemokrati c.	40,0 %	-	—	—	-

Derefter kommer Belgien med 37 %, det engelske Arbejderparti med 30,5 og de øvrige Lande med noget mindre Procentsatser. Jeg nævner disse Tal for at fremhæve, hvilken Faktor de nævnte politiske Partier er baade i den nationale og internationale Politik. Europas politiske Fremtid vil blive formet under bestemmende Indflydelse fra disse Partier, der repræsenterer en Vælgerblok paa ca. 15 Millioner Mennesker. I Czekoslovakiet, Sverige og Danmark er de for Tiden bestemmende Faktorer i Regeringen, og meget taler for, at vi maaske i 1935 ogsaa vil se Arbejder-Regeringer i England og Norge. Paa Baggrund af de mørke Uvejrsskyer, som for Tiden dækker den europæiske politiske Horisont, vilde det være en Lykke, om Arbejderpartierne i de forskellige Lande fik større Indflydelse i den internationale Politik. Det kan ikke være undgaaet den objektive politiske Iagttagers Blik, at en stærk demokratisk Arbejderbevægelses Eksistens i sig selv *er en Fredsgaranti.* Først da det tyske og østrigske Demokrati var udryddet, rykkede Muligheden for en ny europæisk Krig frygtelig nær. *Enhver ny Sejr for Diktaturet i Europa i Dag betyder øget Krigsfare.*

I hvor høj Grad vil Europas Arbejdere nu være i Stand til at øve Indflydelse paa den kommende europæiske Situation? Jeg maa her sige et Par Ord om Sovjet-Unionens Stilling. Sovjet-Unionen er i denne Forbindelse to Ting. Dels et Land, som i Kraft af sin Størrelse spiller en meget betydningsfuld Rolle i Europas Politik, dels et Centrum for en bestemt politisk Retning, der har paaført Vesteuropas socialistiske Arbejdere uhyre Lidelser og Ofre.

Staten Sovjet-Unionen har i de seneste Aar ændret sin Udenrigspolitik fuldkommen. Jeg kan ikke gaa i Detaljer, men blot paapege et Punkt, som egentlig siger alt. — Ingen har haanet Folkenes Forbund og det vesteuropæiske Socialdemokrati, som tog en positiv Stilling til Folkeforbundet, mere end de russiske Kommunister. I Dag er Sovjet-Unionen en af Bærerne af Folkeforbundsinstitutionen. Truet af den japanske Imperialisme i Øst og den tyske og polske Fascisme i Vest brød Sov-

jets Ledere radikalt med den hidtil fulgte udenrigspolitiske Linje og holdt deres Indtog i Genève. Sammen med de „kapitalistiske Statsmænd" fra Frankrig og England har Sovjets Ledere nu sat hele det russiske Proletariat ind som Pant for „Skændselstraktaten" fra Versailles. Realpolitisk et overmaade klogt og rigtigt russisk Skaktræk, men det afslører i et Lynglimt Hulheden og Uærligheden i den „politiske Linje", som Sovjet siden Folkeforbundets Oprettelse gennemtvang overfor sine vesteuropæiske Partifilialer. Samtidig med denne Kovending i Sovjetpolitikken har de europæiske Kommunistpartier, der altid har været anvendt som Redskaber i Sovjets Udenrigspolitik, faaet Ordre til at søge dannet „Enhedsfront" med det vest europæiske Socialdemokrati. Derfor er i Dag de samme Kommunister, som gennem Aar har haft til Opgave at fortælle, at Socialdemokratiet var „Bourgeoisiets sociale Hovedstøtte", „Socialfascister", „Forræddere" o. m. a., nu i Færd med at afgive Tilbud om „ærlig Enhedsfront" til Forrædderne og Socialfascisterne. Det franske Kommunistparti er allerede saa langt i Omvendelses-Processen, at man i en med det franske Socialist-Parti sluttet Aftale med fuld Musik gaar ind for at forsvare *„de demokratiske Friheder"*. Det Demokrati, som f. Eks. de skandinaviske Kommunister aldrig har haft andet en Haansord tilovers for, erklærer de franske Kommunister at ville forsvare med Liv og Blod!!

Sovjets- og Komiterns Politikere har nu for jeg ved ikke hvilken Gang i Efterkrigsperioden totalt ændret deres politiske Linje. Fra 1919 prædikede man uafladelig „Verdensrevolutionens Linje". D. v. s. at Verdensrevolutionen efter leninistisk Opfattelse maatte blive Verdenskrigens tvangsmæssige og umiddelbare Resultat. Arbejderbevægelsen i Ungarn og paa Balkan var de første, der maatte betale blodige Lærepenge for denne falske Prognose. Dernæst hævdede man, at Forsvaret for Demokratiet var en Utopi, og at Fascismen naturnødvendigt maatte oversvømme hele Europa, og at Arbejderklassens Magterobring først kunne fremgaa af Kampen mod Fascismen. Dette taabelige Standpunkt blev opretholdt selv efter Sammenbruddet i Centraleuropa. I Dag — *dikteret af sovjetrussiske Hensyn* — likvideres dette Standpunkt, og de franske Kommunister faar Besked paa, at Socialdemokratiet egentlig har Ret, naar det finder, at Demokratiet er et Forsvar værd!!

Det er efter min Opfattelse lidet sandsynligt, at den nye Enhedsfronttaktik, som Kommunisterne nu har indledet, vil give synderlige Resultater. Frankrig er det eneste demokratiske Land, hvor man har forsøgt Enhedsfront, og Resultaterne bedømmes meget forskelligt. I England, Holland, Schweiz og Skandinavien, hvor Kommunisterne politisk er betydningsløse Minoriteter, er sligt Forsvar sikkert utænkeligt. Mener man ærligt at ville støtte Demokratiet, er den sikreste Vej jo at støtte de socialdemokratiske Partier, der gennem Menneskealdre har bygget sit socialistiske Arbejde paa demokratisk Grund.

I Europas fremtidige Politik vil altsaa to Faktorer blive meget væsentlige. For det første det vesteuropæiske Demokratis Arbejderbevægelse, der iflg. hele sin hidtidige Stilling kan betragtes som en fredsfremmende og positiv indstillet Faktor indenfor Folkeforbundsinstitutionen. For det andet Sovjet-Unionen i Alliance med Frankrig som nu udgør Folkeforbundets stærke antirevisionistiske Blok. Jeg maa afstaa fra at søge at anstille Perspektiver ud fra denne Konstellation og nøjes med at konstatere, at den er der.

Sluttelig vil jeg gerne pege paa den *nordiske* Arbejderbevægelses særlige Stilling. Den nordiske Arbejderbevægelse har en ganske særlig Mission at udføre i Europas fremtidige Politik. Ingen andre Lande i den socialistiske Arbejder-Internationale har saa stolte demokratiske Traditioner, som Sverige og Danmark. Gamle Karl Kautsky mindede om det, da han for nogen Tid siden sendte det danske Socialdemokrati et hidtil ikke offentliggjort Brev som Tak for en Fødselsdagshilsen.

Det hedder i Brevet:

„De mange Besøg hos mig omkring den 16. Oktober havde trættet mig meget, og derefter maatte jeg først og fremmest takke dem, som fra Fængsler og Koncentrationslejre havde skrevet til mig.

Gerne havde jeg takket Eder straks, thi Eders Hyldest er af stor Værdi for mig. Den kommer jo fra et af de faa Lande, hvor Demokratiet i Dag urokket hævder sig, og hvor den socialistiske Tanke øver sine velsignelsesrige Virkninger og daglig vinder nyt Terræn, takket være en klog Politik, som drives af en aandelig højtstaaende Arbejderklasse i en alment godt oplyst Befolkning.

Vel er de skandinaviske Lande, der giver os saa opmuntrende Eksempler, ingen Stormagter, men *Friheden* har stedse før fundet et Hjemsted i smaa Stater end i store. Fra smaa Stater, fra Holland og Schweiz, udgik de første store Frihedsbevægelser i det nye Europa. Da de engelske Kolonier i Nordamerika gjorde Oprør mod Moderlandet og tilkæmpede sig Friheden, talte heller ikke de flere Indbyggere end Danmark i Dag.

Alt, hvad de skandinaviske Landes Socialdemokrater tilkæmper sig, vinder de for Socialismen i Verden. Deres resultatrige Politik bliver saa meget desto vigtigere for hele Internationalen, jo mere vi maa fastslaa den nedslaaende Kendsgerning, at store Skarer af Medlemmer og Forkæmpere i en Række højst vigtige Arbejderpartier lader Demokratiets Sag i Stikken og bekender sig til Diktaturet.

Denne Kendsgerning rammer os meget mere smerteligt end Modstandernes Forfølgelser. Vi maa selv med bundne Hænder kæmpe for Demokratiet i vor egen Lejr.

Saa meget desto mere følte jeg mig lykkelig og æret ved Hyldesten fra det saa beslutsomme demokratiske Socialdemokrati i Danmark. Den uddyber det smukke Indtryk, som jeg i 1921 fra mine Foredrag paa Universitetet i København bragte med mig hjem af vort danske Parti."

— Det er europæisk Socialismes Nestor, den 80-aarige Karl Kautsky, som siddende i det fascistiske Centraleuropas Hjerte sender denne Hilsen til nordiske Arbejdere. Kautskys Ord er baade en Hilsen og *en Maning!* Sommerens tyske Hændelser og de allerseneste Dages, ja Timers politiske Meldinger fra Tyskland, Østrig og Rusland tyder paa, at det nye Aar, vi staar overfor, kan blive *Kriseaaret for de europæiske Diktaturer!* Baade i Arbejderbevægelsen og i europæisk Politik vil den demokratiske Arbejderbevægelses Indsats blive af stor, maaske afgørende Betydning.

Maatte Danmarks, ja maatte Nordens Arbejdere forstaa, at *de* nu er kaldede til at være *Demokratiets Fanevagt* overfor ethvert Forsøg paa at kompromittere Socialismens egentlige Indhold og Lære.

KRISTELIGT DANSK FÆLLESFORBUND OG BLOKADEN MOD LØGUM KALKVÆRK

EN LØGNAGTIG MEDDELELSE I »VORT FOLK«

Som meddelt i sidste Numer af Fagbladet, havde de københavnske Havnearbejdere nægtet at losse et Skib, der var lastet med Produkter fra det af vort Forbund blokerede Legend Kalkværk. Skibet blev derefter losset af Medlemmer af Kristelig dansk Fællesforbund, der ved denne Lejlighed optraadte som Skruebrækkere.

Vort Partiblad i Skive har gjort dette Forhold til Genstand for Omtale, hvilket foranlediger K. d. F.s

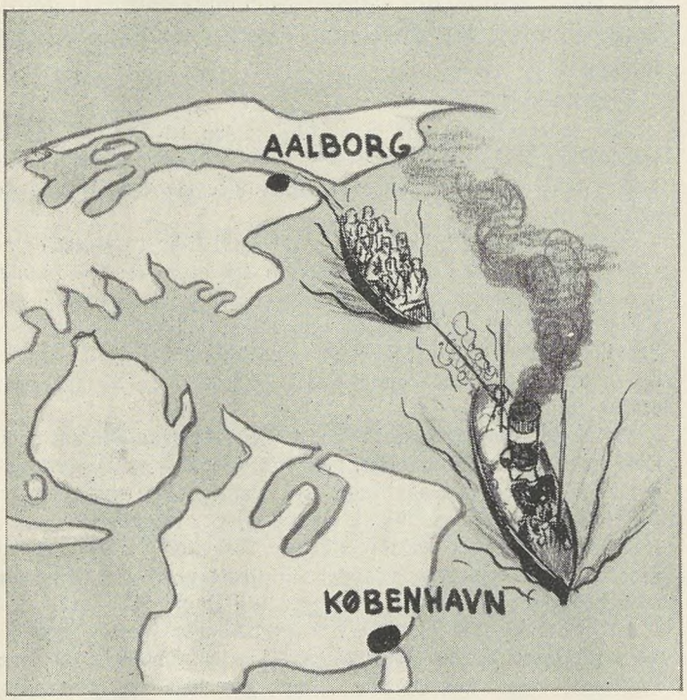

Medlemsblad „Vort Folk" til at fremsætte følgende Løgnehistorie:

„Vi vil gerne gøre opmærksom paa, at Blokaden er *ulovlig*. Det er K. d. F.s Medlemmer, der arbejder paa Kalkværket, og ikke Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund, og den socialdemokratiske Fagforening har aldeles ikke noget at gøre paa Værket. Denne Fagforening skal *ikke* ordne K. d. F.s Lønsager, den har nok i sine egne! Vi staar uforstaaende overfor den ulovlige Blokade, og kan ikke faa andet ud af det, end at det er en Aktion mod K. d. F. Netop fordi Fabriken og Arbejderne er Medlemmer af K. d. F., maa K. d. F.s Medlemmer naturligvis staa sammen og afværge det uretfærdige Angreb af Fagforeningsformand Chr. Iversen, Thisted, paa vor Organisation."

Her overfor vil vi gerne slaa fast, at den Overenskomst, K. d. F. paaberaaber sig at have med Indehaveren af Legend Kalkværk, først blev oprettet paa det Tidspunkt, da Forhandlingerne mellem Kalkværket og vort Forbund var bristet, og kun opnaaedes ved, at K. d. F. er indgaaet paa en lavere Timeløn end krævet af vort Forbunds Repræsentant under de forudgaaende Forhandlinger, samt at K. d. F.s Medlemmer først optog Virksomhedens Arbejde efter, at der var forelagt vor kompetente Forsamling Forslag om, at Blokade iværksattes eller muligt efter Blokadens Ikrafttræden, og derfor kun kan betragtes som Skruebrækkere.

Blokaden overfor Firmaet er iværksat paa fuldt lovligt Grundlag, og det vil ikke lykkes K. d. F. at faa noget Menneske til at tro det modsatte.

Vi er ogsaa af den Opfattelse, at den i Forbindelse med Blokaden iværksatte Sympatistrejke er fuldt berettiget, og tvivler om, at de borgerlige Domstole, hvis Hjælp K. d. F. øjensynlig forventer gennem den Sag, som er rejst mod vort Forbund, vil komme til noget andet Resultat.

Indtil videre maa K. d. F. saaledes regne med, at vi og alle andre organiserede forstaaende Mennesker forbliver upaavirkede af de Løgnehistorier, der serveres fra K. d. F.s Side denne Sag vedrørende, og de vil heller ikke kunde fritage de af Forbundets Medlemmer, som er implicerede i den Sag, for at blive betragtet som Skruebrækkere.

R.—dt.

SØNDAGSKURSUS

IVÆRKSÆTTELSEN UMIDDELBART FORESTAAENDE

Den Interesse, som der sidste Aar vistes de af Forbundet iværksatte Søndagskursus, har medført, at der ligeledes i Aar vil blive etableret Kursus paa lignende Maade.

Imidlertid har de ved sidste Aars Kursus indhøstede Erfaringer vist, at det Stof, som Deltagerne skulde igennem, var for omfattende, hvilket har medført, at der i Aar vil ske en Sammendragning heraf saaledes, at hvert Kursus kun vil omfatte 2 Grupper mod 3 sidste Aar.

Ligeledes har den i det afvigte Aar stedfundne Sammenslutning mellem det tidligere Landarbejderforbund og vort Forbund medført en Deling af de da bestaaende Kredse, saaledes at der i Stedet for 22 nu findes 54 Kredse, og det vil derfor være ugørligt at holde Kursus i hver enkelt Kreds, hvorfor det har været nødvendigt at foretage en Sammenlægning af disse for saa vidt angaar Afholdelse af Søndagskursus, saaledes at et forholdsmæssigt Antal Afdelinger faar Adgang til at sende Deltagere til Kursus.

Fordelingen er sket saaledes, som det fremgaar af nedenstaaende Fortegnelse, efter hvilken der i alt skal afholdes 28 Kursus. Tidspunktet for Kursusenes Paabegyndelse er fastsat til Søndag den 10. Februar og Afslutningen til Søndag den 3. Marts.

Formaalet med Søndagskursusene er:

Agitation for Forbundene ved Udbredelse af Kendskab til dets Virksomhed og Udbredelse af Kendskab til Oplysningsforbundets Virksomhed.

Deltagerne samles Kl. 9.

Kl. 9¼—10: Foredrag om Oplysningsvirksomhed for samtlige Deltagere.

Kl. 10—12½: 1) Halvdelen af Deltagerne: Oplysning om Forbundets organisatoriske Opbygning. Forbundets vigtigste Funktioner, de foreliggende Overenskomster m. m.

Praktisk Afdelingsarbejde, Spørgsmaals lokale Behandling og senere Behandling under Hovedkontorets Medvirkning m. m.

2) Halvdelen af Deltagerne: Undervisning i Studiekredsarbejde, særlig med Behandling af Emnet: Fagforeningskundskab, samt Gennemgang af de her under henhørende Haandbøgers Anvendelse.

Begge Grupper arbejder altsaa samtidigt i hvert sit Lokale med hver sin specielle Gruppeleder, der, forinden det egentlige Gruppearbejde paabegyndes, holder et indledende Foredrag om den specielle Undervisning, der skal finde Sted.

Fra 12½—13½ spises Frokost med medbragte Frokostpakker, hvorunder Forbundet afholder Udgifterne til Frokostkaffen.

Kl. 13½—16 som anført under 1 og 2.

Derefter holdes Kaffepause fra Kl. 16—16½. Udgiften hertil for saa vidt angaar Kaffe afholdes ligeledes af Forbundet.

Fra 16½—17½: Foredrag om Fagbevægelsen og Socialdemokratiet for samtlige Deltagere.

Udgifterne til eventuelt Undervisningsmateriale og Befordring afholdes ligeledes af Forbundet.

Deltagernes Antal maa ikke overstige 80 ialt.

Vi gjorde sidste Aar opmærksom paa, at Kursusdeltagerne burde være Repræsentanter i Afdelingerne, idet de Oplysninger, der erhvervedes paa Kursuset, er beregnet til videre Udbredelse blandt Afdelingernes Medlemmer, og vi henleder atter i Aar Opmærksomheden herpaa, ligesom vi ogsaa vil henstille, at der i videst muligt Omfang ved Anmeldelse af Deltagere til de omtalte Søndagskursus navnlig tages Hensyn til Afdelingerne ude paa selve Landet. Det er her, Agitationen er særlig nødvendig, og her, at man i væsentlig Grad — ikke mindst efter Sammenslutningen med det tidligere Landarbejderforbund — har Brug for et udvidet Kendskab til vort Forbunds Struktur og Arbejde.

Som det fremgaar af Ovenstaaende, er der fra Forbundets Side med Tilrettelægning af Stoffet gjort, hvad der kan gøres, for at Deltagerne kan faa det bedst mulige og mest mulige ud af Kursusene, og vi appellerer nu til saavel Afdelingernes som Kredsenes Medvirkning, saaledes at Resultaterne kommer til at svare til Forventningerne.

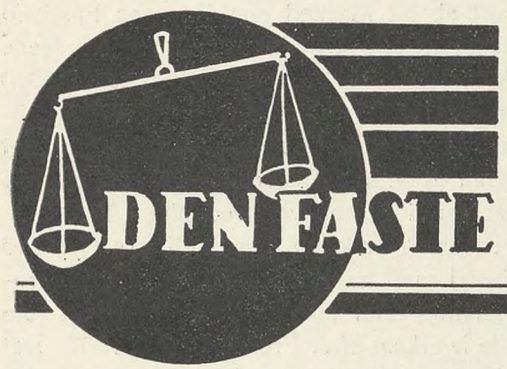

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 18. December 1934 i Sag Nr. 2014:

De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund

mod

Dansk Arbejdsgiverforening paa Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og dennes Medlem, Københavns Bunkerkuldepots Vegne.

I den mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Havnearbejdernes Fællesforbund gældende Overenskomst findes en Bestemmelse, hvorefter „mindste Udbetaling for Kulindgivning fra Pram i Havnen er Kr. 3,62 pr. Mand". Denne Bestemmelse har tidligere været anvendt saaledes, at man i Tilfælde, hvor der i Løbet af een Dag foretoges flere Kulindgivninger af kortere Varighed, afregnede hver Kulindgivning med den fastsatte Mindstebetaling, men efter at der var opstaaet Strid om Bestemmelsens Forstaaelse, blev Spørgsmaalet bragt til Behandling ved faglig Voldgift og afgjort ved Opmandskendelse af 24. Maj 1934, der gaar ud paa, at A/S Københavns Bunkerkuldepot ikke er pligtig at afregne hver Kulindgivning med Mindstebetaling i Tilfælde, hvor 2 eller flere Kulindgivninger i Løbet af Dagen bringer Lønnen op over Mindstebetalingen.

Efter at denne Kendelse var afsagt, blev der fra Forbundets Side rejst Krav om „Spadserepenge" for den Tid, Arbejderne i saadanne Tilfælde maa benytte for at komme fra det ene Skib til det andet. Herom blev der den 7. August afholdt Mæglingsmøde, ved hvilket Enighed ikke opnaaedes, hvorefter Forbundet forlangte faglig Voldgift til Spørgsmaalets Afgørelse, hvilket Arbejdsgiverne modsatte sig.

Under denne Sag har nu De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund indklaget Dansk Arbejdsgiverforening paa Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og dennes Medlem, Københavns Bunkerkuldepots Vegne for Brud paa den ovennævnte Overenskomsts Mæglings- og Voldgiftsregler, idet Klagerne har nedlagt Paastand om, at de Indklagedes Vægring ved at gaa med til Etablering af faglig Voldgift kendes ulovlig, og at der paalægges dem en Ordensbod.

De Indklagede har paastaaet sig frifundet, idet de dels gør gældende, at det Spørgsmaal, hvorom Voldgift forlanges, allerede er afgjort ved den nævnte Opmandskendelse, dels hævder, at Overenskomsten ikke indeholder noget Grundlag for Fastsættelse af nye Regler paa det heromhandlede Omraade, hvor Arbejdsforholdene ikke har forandret sig det allermindste siden Overenskomstens Tilblivelse, og at Forbundet ikke har nogen Adgang til at søge et Krav, der ikke har Hjemmel i Overenskomsten, gennemført ad voldgiftsretlig Vej midt i Overenskomstperioden, men maa være henvist til at rejse det under Forhandlingerne om en ny Overenskomst, efter at den gamle er opsagt.

At Spørgsmaalet om „Spadserepenge" er afgjort ved Opmandskendelse, støtter de Indklagede paa, at Forbundet under Forhandlingerne for Voldgiftsretten netop paaberaabte sig som Argument for særskilt Afregning, at Kulindgivning sker paa forskellige Steder i Havnen, og at der ikke ydes nogen Betaling for den mellemliggende Tid. Opmandskendelsen, der ikke har fundet denne Betragtning afgørende, men henviser til, at Københavns Havn maa regnes for eet Arbejdssted i denne Forbindelse, forudsætter altsaa ganske klart, at Arbejderne ikke har Krav paa nogen Betaling i Anledning af Afstanden mellem de Steder, hvor Arbejdet udføres.

Selv om Opmanden efter Parternes Procedure er gaaet ud fra, at et Krav som det her omhandlede ikke haves, maa der imidlertid gives Klagerne Medhold i, at Spørgsmaalet herom, der ikke ses at være forelagt Opmanden til Afgørelse, heller ikke kan siges at være afgjort ved Kendelsen.

Hvad dernæst angaar den anden af de Indklagede anførte Betragtning bemærkes, at Klagernes Standpunkt maa antages at være, at de alene forlanger afgjort ved Voldgift, om Kravet paa „Spadserepenge", d. v. s. den i Overenskomsten fastsatte Timeløn, har Hjemmel i Overenskomsten eller ikke. Det er nu vel rigtigt, at der ikke er sket nogen Forandring i de faktiske Arbejdsforhold, men da Overenskomsten i 1930 blev vedtaget i sin nugældende Skikkelse, var det mangeaarig Kutyme, at Kulindgivningerne afregnedes særskilt i de i Opmandskendelsen omhandlede Tilfælde. Kendelsen, der har omstødt denne Kutyme, er nu en Del af Overenskomstforholdet, og man kan ikke paa Forhaand afvise Muligheden af, at denne Omstændighed kunde være af Betydning for Overenskomstens Forstaaelse.

Idet det herefter findes betænkeligt at afskære Klagerne fra at opnaa en voldgiftsretlig Afgørelse af det rejste Spørgsmaal, vil dette være at henvise til Afgørelse ved faglig Voldgift. Til at paalægge de Indklagede Bod findes der efter Omstændighederne ikke Anledning.

Sagens Omkostninger vil være at udrede af hver af Parterne med Halvdelen.

Kendelse:

Det ovenfor omhandlede Spørgsmaal om Arbejdernes Ret til Spadserepenge henvises til Afgørelse ved faglig Voldgift.

Sagens Omkostninger betaler hver af Parterne med 150 Kr.

AF HJ. GAMMELGAARD

I Aaret 1794 modtog Odense Bys Kræmmerlaug — saadan hed Handelsstandsforeningen den Gang — en Forespørgsel fra Regeringen i København, hvorvidt Lauget ansaa det for formaalstjenligt, at der blev gravet en Kanal ind fra Odense Fjord til Byen.

Lauget mente nok at kunne gaa med hertil, men havde dog store Betænkeligheder. Navnlig gjorde det opmærksom paa, at Pramdragerne, der hidtil havde slæbt Varerne ind gennem Odense Aa fra Skibenes Ankerpladser i Fjorden, derved vilde blive arbejdsløse.

Kanalen blev bygget — i Aarene 1797—1804. Eftertiden vil ikke være i Tvivl om, hvad den har betydet for Byens Vækst og Velstand i det paafølgende Aarhundrede — ogsaa for dens Beskæftigelsesmuligheder. De arbejdsløse Prammænd har sandsynligvis allerede faaet nyt Arbejde ved Kanalens og Havnens Anlæg.

Derom melder Historien intet. Men Problemet „den teknologiske Arbejdsløshed", der nu er saa brændende, har altsaa været paa Tapetet her i Landet allerede for snart halvandet Aarhundrede siden.

Og det er næppe første Gang i Historien. Bogtrykkerkunstens Opfindelse har taget Brødet ud af Munden paa adskillige Afskrivere. Krudtets Revolutionering af Militærtekniken har gjort Sværdfegere og Harniskmagere arbejdsløse. Samtidig gav den rigtignok Stødet til nye og for den økonomiske Udvikling vigtige Industrier: i Geværfabriker, Kanonstøberier, Uniformsskrædderier etc. gennemføres for første Gang Massefabrikation i stor Stil (Kaliberprincipet = Standardisation). Disse Manufakturer blev den moderne Rationaliserings Vugge.

Ens Død en andens Brød. Den samlede Beskæftigelse er sandsynligvis blevet større ved disse gamle, berømte Opfindelser. Men for det Mindretal, det gik ud over, var det naturligvis en mager Trøst.

Først under den „industrielle Revolution" i England hører vi, at Arbejderne reagerer aktivt overfor det tekniske Fremskridt. Allerede overfor de første Opfindere i Tekstilindustrien gav de gamle Haandværkeres Had til de nye Maskiner sig voldsomme Udslag — i Overfald, Stenkast, og i Andragender til Parlamentet om Forbud mod Maskinerne. Og i 1811 begyndte de saakaldte luddittiske Uroligheder i Nottinghamshire. Store Ødelæggelser paa Fabriker og Maskiner fandt Sted, og en Lov om Dødsstraf for Ødelæggelser af Væve og Kniplerammer maatte udstedes, da det viste sig næsten umuligt at komme Sabotørerne til Livs.

Den engelske Tekstilindustri var jo den moderne industrielle Udviklings Vugge. Takket være Englands tekniske Forspring og dets kloge Traktatpolitik i 1780'erne havde det skabt sig et Marked paa Europas Fastland og næsten ubegrænsede Udviklingsmuligheder. Mens Englands Tekstilindustri i 1787 beskæftigede 320.000 Arbejdere, var der i 1823 800.000 og i 1889 2½ Millioner. Antallet af Tekstilarbejdere var vokset til det 8-dobbelte, altsaa til en langt større Part af den britiske Befolkning, der samtidig kun var tredoblet i Tal.

Men netop i Aarene omkring den luddittiske Opstand var denne Industri ramt haardt som Følge af den europæiske Krig, navnlig efter den Fastlandsspærring, som Napoleon havde iværksat efter Freden i Tilsit 1807. Det saa de fattige Vævere i Nottingham ikke. De saa Maskinerne, og dem gav de Skylden.

Den engelske Tekstilindustri er et Eksempel blandt mange paa, at det tekniske Fremskridt, Rationaliseringen, kan skabe enorme Beskæftigelsesmuligheder, naar Forholdene ligger gunstigt for Erobring af nye Markeder. Et Eksempel af samme Art, om end af mindre Omfang, har vi herhjemme i Burmeister & Wain. Dette Firma beskæftigede i 1921 i en Nedgangsperiode ca. 2000 Arbejdere. Selskabet foretog da en omfattende og meget kostbar Rationalisering, hvorved det lykkedes at forøge dets Konkurrencedygtighed paa Verdensmarkedet inden for sit Felt, saaledes at dets Arbejdertal — altsaa *som Følge* af Rationaliseringen — steg fra 2000 til 9300 i Løbet af 7 Aar.

At baade Englands Tekstilindustri og Burmeister & Wain er steget ned fra disse straalende Højder, skyldes som bekendt ikke Rationaliseringen, men Markedernes Svigten. For den engelske Tekstilindustris Vedkommende er Hovedaarsagen Konkurrencen fra den nye orientalske Industri med dens langt billigere Arbejdskraft, for Burmeister & Wains Verdenshandelens Nedgang til ca. ⅓ af dens Omfang ved Krisens Begyndelse 1929 og den Katastrofe, dette har nedkaldt over Skibsfart og Skibsbyggeri.

Samme Aar som Ludditernes Revolte i Nottingham begyndte — i 1811 —, opfandt Tyskeren Friedrich König den første Hurtigtrykpresse, der blev finansieret fra og først kom til Anvendelse i London. Ogsaa den fremkaldte en Storm af Forbitrelse i Arbejderkredse. Den blev betegnet som Satans Værk, Trykkeribygningen og Königs Maskinfabrik maatte sættes under Politiets Be-

skyttelse, og König selv blev truet paa Livet af rasende Kvinder og Mænd.

Resultatet kender enhver: I dette Fag kunde der ikke, som i Tekstilindustrien eller hos Burmeister, være Tale om Eksport af Produktet i nævneværdig Grad. Men som Følge af den Billiggørelse af Tryksager, der fulgte af denne og andre Opfindelser — ogsaa i Papirtilvirkningen — steg Forbruget af Aviser, Skrifter, Bøger m. m. enormt, saaledes at et stadig stigende Antal Arbejdere fandt Beskæftigelse — atter som Følge af det tekniske Fremskridt.

Disse Eksempler, der let kunde forøges med mange Sidestykker, beviser ganske vist ikke, at en *almindelig* Rationaliseringsbølge faar den samlede Beskæftigelse til at stige — men de lærer os at være forsigtig med uden nærmere Undersøgelse at skyde Skylden for Arbejdsløsheden over paa det tekniske Fremskridt.

Der kan naturligvis let nævnes andre Omraader, hvor en arbejdsbesparende Reform af Faget og Billiggørelse af Produktet ikke vilde skabe øget Forbrug og næppe heller give synderlige Eksportmuligheder. Man kan f. Eks. tænke paa Fabrikation af Ligkister. Hvis Halvdelen af Arbejderne i denne Industrigren blev arbejdsløse som Følge af Rationalisering, vilde de næppe have Udsigt til at faa Beskæftigelse i samme Branche mere. Derfor maa man dog ikke slutte, at Rationaliseringen her vilde forøge den totale Arbejdsløshed. Hvis Prisen paa Ligkister faldt netop med det Beløb, som der var sparet i Arbejdsløn, saa vilde Køberne af disse sørgelige Møbler netop have saa meget større Købeevne sparet til andre Indkøb, at der gennem disse Indkøb vilde kunne skabes en tilsvarende øget Beskæftigelse i andre Brancher. I Praksis bliver dette Regnestykke betydelig mere indviklet, idet der maa regnes med Beskæftigelsen ved Udførelsen af de nye Maskiner til Fabriken samt med Fabrikantens eventuelt forøgede Købeevne gennem hans øgede Profit.

Ser vi ud over Verdens Historie siden det hurtige tekniske Fremskridts Begyndelse for ca. halvandet Hundrede Aar siden, synes Kendsgerningerne da ogsaa at bekræfte den naturlige Ting, at det tekniske Fremskridt paa éngang øger den gennemsnitlige Velstand og Beskæftigelsesmulighederne. Medens Folketallet i tidligere Aarhundreder var stillestaaende eller meget langsomt voksende, steg det i dette Tidsrum i de industrialiserende Lande til det 3-dobbelte eller mere, samtidig med at den gennemsnitlige Levefod højnedes i tilsvarende Grad. Dette mægtige Fremskridt i Beskæftigelsesmuligheder og Levefod vilde have været ganske utænkeligt uden Rationaliseringen.

Stormen paa Maskinerne hørte op og den teoretiske Diskussion om den teknologiske Arbejdsløshed ligesaa, eftersom Aarhundredet rullede frem, og Resultaterne blev synlige for alle.

Men nu er det galt igen. Ligesom man i sin Tid kunde høre den revolutionære Profeti, at alt vilde blive godt, naar den sidste Konge eller Officer var hængt i den sidste Præsts Tarme, saa hedder det nu: „Skyd alle Ingeniører, og sænk Teknikens Vidundere ned paa Havets Bund".

Det er faktisk en meget udbredt Opfattelse, at Tekniken er Skyld i, at Arbejdsløsheden ligger i et dobbelt saa højt Niveau som før Verdenskrigen, ja maaske højere. Man kan møde denne Opfattelse næsten daglig i Pressen. Fremragende Mænd indenfor Industri, Politik og økonomisk Virksomhed giver den mere eller mindre betinget Medhold. Men først og fremmest er den vidt udbredt i Arbejderkredse. Her har man jo den *umiddelbare* Følge af det enkelte tekniske Fremskridt for Øje: Afskedigelserne.

Vi ved alle, at den økonomiske Opgang 1924—29 efterfulgtes af en Krise af en mere udstrakt og dybtgaaende Art, end Verden har oplevet i mere end 100 Aar. I de 5 førstnævnte Aar steg Gennemsnitsproduktiviteten pr. Arbejder i U. S. A. med ialt 40 pCt., medens den i de sidste 14 Aar før Krigen, der jo ogsaa var Fremgangsaar, kun steg med 16 pCt. Det er da ikke underligt, at denne voldsomme Rationalisering sættes i Forbindelse med Arbejdsløshedsniveauets Stigning.

Lidt Eftertanke vil dog belære en om, at der i Aarene efter 1914 ogsaa er foregaaet andre Ting, som i høj Grad kan — og maa — have medvirket til at forstyrre den relative Ligevægt mellem Forbrug og Produktion, som maa være Betingelsen for gode Beskæftigelsesforhold baade i stillestaaende og i stærkt fremadskridende Perioder. Det maa være nok at minde om de Vanskeligheder, som Krigsskadeerstatningerne har skabt baade for Debitor- og Kreditornationerne, om Japans, Kinas og Indiens tiltagende industrielle Konkurrence, om Pengevæsenets Ustabilitet og sidst men ikke mindst om den af disse Forhold fremvoksende økonomiske Afgrænsningspolitik, Autarkibestræbelserne, der nu gør sig gældende i alle Lande, og som i det store og hele vil indskrænke de enkelte Landes Nationalindkomst (Købeevne) og dermed deres Beskæftigelsesmuligheder til de gamle Lønforhold. For Danmarks Vedkommende er det f. Eks. nok at nævne, at vort Landbrugs Nettoindtægt ved Omsætning af dets Produkter paa Verdensmarkedet under Krisen uden Tvivl har ligget ca. 300 Mill. Kr. aarlig lavere end før Krisen. Hvad en saadan Nedgang i Befolkningens Købedygtighed betyder for Beskæftigelsen i det nævnte og andre Erhverv, kan man i hvert Fald have en Anelse om. Maaske er den tilstrækkelige Forklaring paa det hele Forøgelsen i Danmarks Arbejdsløshed.

Der kan altsaa i hvert Fald ikke være Tale om, at det tekniske Fremskridt er Skyld i *hele* Arbejdsløsheden.

Men er det overhovedet medskyldigt? Paa den internationale Arbejdskonference i Genève er der, i Anledning af Drøftelsen af 40 Timers Ugen, blevet fremlagt nogle Undersøgelser og Aarsagerne til Arbejdsløshedens Stigning i Tyskland under Krisen, Undersøgelser, der blandt andet skyldes Hendrik de Man. Disse Undersøgelser resulterer i, at ca. 1/6 af Arbejdsløsheden skyldes Rationaliseringen, er af „teknologisk" Art — m a. O., at 1 Million af de 6 Millioner Arbejdsløse, der for et Par Aar siden fandtes i Tyskland, skulde kunne takke Maskinerne og de andre arbejdsbesparende Foranstaltninger for, at de gik ledige.

Bortset fra, at man ikke har Lov til at overføre dette Resultat til andre Lande og Tider, hvor Forholdene kan ligge helt anderledes, maa man utvivlsomt sætte et stort Spørgsmaalstegn ved det Facit, disse Undersøgelser er naaet til. Der er alt for mange ubekendte i Ligningen. Det økonomiske Livs Fletværk af Aarsager og Virkninger er saa indviklet, at det umuligt lader sig gøre med Sikkerhed at drage en enkelt Komponent ud til særlig Beskuelse. Virkningerne af de tekniske Forbedringer er et af de vanskeligste økonomiske Problemer, vidt forskellig efter den Fart, hvormed de foregaar, og de Omraader, de griber ind paa.

Længere end til et vist Skøn kan man ikke naa. Og dette er kun muligt ved at analysere de enkelte Grupper af Tilfælde, der kan forekomme.

1) Der er for det første de tekniske Opfindelser og Forbedringer, der formindsker Produktionsomkostningerne for tidligere kendte Goder ved at nedsætte det Antal Arbejdstimer, der anvendes til deres Fremstilling — alt medregnet, ogsaa Raastoffernes Frembringelse og de nye Maskiners Fabrikation.

Her opstaar naturligvis Arbejdsløshed, i det mindste en Overgang, nemlig indtil de derved opstaaede lavere Priser eventuelt har sat Forbruget saa højt i Vejret, at Beskæftigelsen er retableret i sit gamle Omfang eller endog forøget. Dette kan nemlig ogsaa ske, endog i høj Grad. I 15 Aar — 1911—26 — 10-dobledes f. Eks. Produktiviteten af det menneskelige Arbejde i Automobilindustrien; Følgen blev som bekendt ikke, at 90 pCt. af de beskæftigede Arbejdere blev ledige. Tværtimod mangedobledes deres Antal. Vi har nemlig her — ligesom i Papirindustrien, Bogtrykfaget, Kosmetikindustrien og talrige andre Brancher inden for det saakaldte Luksusomraade — med et meget elastisk, udvideligt Behov at gøre. Helt anderledes stiller det sig med Mulighederne inden for Produktionen af vore daglige Fornødenheder, hvor Behovet hurtigt naar sin Grænse. Det gælder om en saa vigtig Artikel som vort daglige Brød, i mindre Grad om de mere uundværlige Beklædningsgenstande. Her vil den overflødiggjorte Arbejdskraft lidt efter lidt blive tvunget over i andre Erhverv — saadan som vi her i Danmark har oplevet i stor Stil, efter at Rationaliseringen af vort Landbrug tog Fart i 1880'erne.

Aviserne bragte for nogen Tid siden Meddelelse om Opfindelse af et Barberblad — af Walframcarbid — der skulde være saa holdbart, at det kunde vare en Mands Levetid ud, og som skulde kunne fremstilles til en Pris, der kun var ca. 20 pCt. højere end de nu brugte Barberblade. Her vilde Forbruget aabenbart gaa ned til et Minimum i Forhold til det nuværende. En eneste Fabrik vilde — paastaas det — kunne tilfredsstille Verdensforbruget i 4 Uger og derefter lukke sine Porte i en Menneskealder. Man forstaar, at mægtige Kræfter modsætter sig en saadan Opfindelses Fremkomst. Ogsaa herhjemme er der jo i de sidste Aar, i Ly af Valutacentralen, opstaaet et Antal Barberbladefabriker.

(Fortsættes i næste Nr.)

PLAN OVER KURSUS
I VINTEREN 1935 - IALT 28 KURSUS

1. **København:** for Kreds Nr. 1 og følgende Afdelinger af Kreds Nr. 2, højst 48 Afdelinger:
   Søllerød — Søllerød-Lyngby — Lyngby — Herløv — Ballerup — Ballerup-Maaløv — Kastrup — Valby-Hvidovre — Glostrup — Værløse — Smørum.
2. **Roskilde:** for Kreds Nr. 3 og følgende Afdelinger af Kreds Nr. 2 og Kreds Nr. 5, højst 38 Afdelinger:
   Taastrup — Herstederne — Thorslunde-Ishøj — Ferslev-Vellerup — Hedehusene — Roskilde — Roskilde L. — Skibby — Skibby L. — Skuldelev — Dalby og Jægerspris.
3. **Hillerød:** for Kreds Nr. 4 og følgende Afdelinger af Kreds Nr. 5, højst 34 Afdelinger:
   Frederikssund — Frederiksværk — Skævinge — Viksø — Ganløse — Halsnæs — Melby — Slangerup — Strø — Ølstykke.
4. **Kalundborg:** for Kredse Nr. 6, 7 og 8, højst 60 Afdelinger.
5. **Slagelse:** for Kredse Nr. 9 og 10, ialt 55 Afdelinger.
6. **Haarlev:** for Kreds Nr. 12, ialt 30 Afdelinger.
7. **Vordingborg:** for Kredse Nr. 11 og 13, ca. 47 Afdelinger.
8. **Rønne:** for Kredse Nr. 14 og 15, ialt 27 Afdelinger.
9. **Nykøbing F.:** for Kreds Nr. 16 og følgende Afdelinger af Kreds Nr. 17, ca. 43 Afdelinger:
   Taars — Oreby — Sakskøbing — Radsted — Vaabensted — Slemminge — V. Ulslev — Ø. Ulslev — Herritslev — Døllefjælde — Muse.
10. **Nakskov:** for Kreds Nr. 18 og følgende Afdelinger af Kreds Nr. 17, ca. 40 Afdelinger:
    Erindlev — Fuglse — Taagerup — Holeby — — Rødby — Rødby L. — Sædinge-Nebbelunde — Hillested — Maribo — Hunseby — Bandholm — Østofte — Stokkemarke — Birket — Vesterborg — Fejø — Femø.
11. **Odense:** for Kredse Nr. 19 og 20, 45 Afdelinger.
12. **Aarup:** Industrien: for Kreds Nr. 21. — 31 Afdelinger.
13. **Svendborg:** for Kredse Nr. 22, 23 og 24, — 50 Afdelinger.
14. **Hjørring:** for Kreds Nr. 23, — 34 Afdelinger.
15. **Brønderslev:** for Kreds Nr. 26, — 40 Afdelinger.
16. **Thisted:** for Kreds Nr. 27 og 28, — ca. 32 Afdelinger.
17. **Aalborg:** for Kredse Nr. 29 og 31, ialt 53 Afdelinger.
18. **Hobro:** for Kredse Nr. 30 og 35, ialt 39 Afdelinger.
19. **Skive:** for Kreds Nr. 32, — 28 Afdelinger.
20. **Viborg:** for Kreds Nr. 33, — 40 Afdelinger.
21. **Randers:** for Kreds Nr. 34 og følgende Afdelinger af Kreds Nr. 36, ialt 53 Afdelinger:
    Grenaa, Glatved — Kolind — Kolindsund —

Mørke — Mørke L. — Stenvad — Trustrup — Ryomgaard — Thorsager — Aalsø — Gerrild — Gesing-Nørager — Lyngby-Trustrup — Nimtofte — Tranehuse — Tulstrup — Veggerslev — Ørum-Ramten.

22. **Aarhus:** for Kreds Nr. 37 og 38 og følgende Afdelinger af Kreds Nr. 36, ialt 50 Afdelinger: Strands — Vrinners — Rønde — Taastrup — Tirstrup — Ebeltoft — Skærsø-Draaby — Hyllested.
23. **Horsens:** for Kredse Nr. 39, 40 og 41, — 55 Afdelinger.
24. **Holstebro:** for Kredse Nr. 42, 43 og 44, — 48 Afdelinger.
25. **Vejle:** for Kredse Nr. 45 og 46, — 50 Afdelinger.
26. **Kolding:** for Kredse Nr. 47, 50 og følgende Afdelinger af Kreds Nr. 51, ialt 47 Afdelinger. Gram — Rødding, Sdr. Jyll. — Skodborg — Jels — Sommersted — Stepping — Haderslev A. — Haderslev H. — Aastrup — Øsby — Halk — Vilstrup — Marstrup — Starup-Grarup.
27. **Esbjerg:** for Kredse Nr. 48 og 49, — 28 Afdelinger.
28. **Tinglev:** for Kredse Nr. 52, 53 og 54 samt følgende Afdelinger af Kreds Nr. 51, ialt 48 Afdelinger: Agerskov — Toftlund — Over Jerstal — Vojens og St. Nustrup.

Fra Fagene i alt

Ansager. Ansager Ramsum Afdeling meddeler, at der ved Udførelsen af et Stykke Vejarbejde for Amtet er bleven udbetalt 105 Øre pr. Time, men at denne Timeløn ved Fortsættelsen af Arbejde paa Kommunens Omraade af denne egenmægtig er nedsat til 80 Øre. Efter Korrespondance med Sogneraadet og Medvirkning fra Kredsformandens Side indgik Sogneraadet dog paa at betale det nævnte Arbejde med 105 Øre samt at efterbetale den opstaaede Difference.

Frederiksværk. Melby Sogneraad. Afdelingen meddeler, at der med Sogneraadet er opnaaet Overenskomst om, at de forskellige Arbejder udføres og aflønnes i Henhold til Entreprenøroverenskomsten. Timelønnen fastsættes til 111 Øre.

Sorø Afdeling. Lynge Sogneraad. Afdelingen meddeler, at det er lykkedes at opnaa Overenskomst med Sogneraadet. Arbejdstid 8 Timer, Arbejdsløn 105 Øre pr. Time. Der beskæftiges fortrinsvis arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere.

Ubby. Ubby Sogneraad. Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Skærveslagning 5 cm 9 Kr. pr. m³, 6 cm Kr. 8,25. Bundsten Kr. 2,50 pr. m³.

Vraa. Vraa og Em Sogneraad. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Skærveslagning Kr. 8,40 pr. m³.

Københavns Banegaardes private Arbejdere. Entreprenørfirmaet I. P. Jensen og Rasmussen. Afdelingen har med Firmaet en Overenskomst, hvorefter Overarbejdet, hvis Betaling er inkluderet i den fastsatte Ugeløn, skal afspadseres med en halv ugentlig Fridag uden Afkortning i Ugelønnen. Firmaet har imidlertid aflønnet en Arbejder saaledes, at der faktisk er sket Fradrag og saaledes, at den paagældende Arbejder har faaet et Beløb paa 36 Kr. tilgode. Afdelingen indberettede Sagen, og der blev ved Forbundets Medvirkning aftalt Mæglingsmøde, men der opnaaedes ikke Enighed. Det blev derefter meddelt Firmaet, at Sagen ønskedes afgjort ved faglig Voldgift; herefter udbetalte Firmaet det anførte Beløb.

Birkerød. J. Henningsen, Kajerød Mejeri. Afdelingen indberetter, at Mejeriejeren har undladt at betale Overtidsbetaling til Chaufføren, som derved har faaet et Beløb paa 81,48 Kroner tilgode. Der afholdtes derefter et Mæglingsmøde om Sagen, hvorved denne forligtes saaledes, at Mejeriejeren for Fremtiden forpligter sig til at overholde Overenskomsten samt betaler 50,00 Kr., der tilfalder Afdelingens Kasse.

Frederiksværk. Vognmand Alf. Petersen. I Anledning af at nævnte Vognmand har aflønnet en Chauffør med en ringere Løn end fastsat i Overenskomsten, anmoder Afdelingen om Forbundets Bistand. Ved et derefter paa Forbundets Kontor afholdt Mæglingsmøde indgik Vognmanden paa at betale en Bod til Afdelingens Kasse paa 210,00 Kr. samt for Fremtiden at overholde Overenskomsten.

Haderslev H. A/S Antzen. Afdelingen klager over, at Firmaet har nægtet at betale for Ventetimer under Losning af et nærmere betegnet Skib. Paa Afdelingens Vegne fremsendtes Klage over Forholdet til Arbejdsgiverforeningen; denne Klage resulterede i et Mæglingsmøde, hvor Firmaet indgik paa at betale 24 Timers Ventetid med 82,00 Kroner. Hermed afsluttedes Sagen.

Næstved. Robinson, Andersen & Co.. Afdelingen klager over, at Firmaet har antaget et af Afdelingens Medlemmer som Bud og lønner vedkommende med 25,00 Kr. pr. Uge, men anfører samtidig, at det nævnte Medlem anvendes til alt i Virksomheden forefaldende Arbejde. Efter Paatale fra Forbundets Side overfor Firmaet indgik dette paa at betale overenskomstmæssig Løn med tilbagevirkende Kraft fra 1. December 1934.

Brahetrolleborg. Entreprenør A. Therkildsen. Gudme Afdelingen meddeler, at Entreprenøren trods bestaaende Overenskomst nægter at udbetale 100 % Tillæg til Timelønnen for Søndagsarbejde. Under Sagens Udvikling viste Entreprenøren tillige Uvilje med Hensyn til Anerkendelse af Opgørelse af Akkorden, der omfattede Gravning og Tilfyldning for Vandledninger. Entreprenøren stillede saaledes Krav om, at en ved selve Rørlægningen beskæftiget Arbejder skulde aflønnes som Deltager i Akkorden. Da det viste sig umuligt at opnaa nogen Ordning i Sagen, anlagde Afdelingen Sag mod Entreprenøren. Sagens Udfald blev, at Entreprenøren dømtes til at betale Restbeløb paa Arbejdsløn med Kr. 298,60 samt Sagens Omkostninger med Kr. 50,00.

Holstebro A. - D. S. B. Ved et Sporløftnings- og Justeringsarbejde paa Banestrækningen Sønderport—Friis ved Holstebro havde der været Forhandling mellem de lokale Parter om en Akkordpris for det anførte Arbejde, men der opnaaedes ikke Enighed, hvorfor Afdelingen forlangte Arbejdet afregnet med Timeløn + Akkordafsavnstillæg, hvilket den stedlige Baneledelse ikke vilde gaa med til. Fra Afdelingens Side blev der som omtalt stillet Krav om den overenskomstmæssige Pris, 53 Øre pr. løbende Meter, medens man fra Statsbanernes Side tilbød 45 Øre. Ved et Møde i Generaldirektoratet indgik Statsbanerne paa at betale Arbejdet med den af Afdelingen forlangte Pris, 53 Øre pr. løbende Meter.

Sommersted. Murermester J. List. Afdelingen indberetter, at Murermesteren har nægtet at udbetale et nærmere angivet Medlem et Tilgodehavende paa Kr. 79,00, som denne Mand har udført Akkordarbejde for. Forbundet tilskrev Murermesteren, men denne svarede overhovedet ikke. Under disse Omstændigheder blev Afdelingen af Forbundet henvist til at foretage Sagsanlæg, hvilket skete, og her dømtes Murermesteren til at betale det paagældende Beløb samt Sagens Omkostninger.

Jernbanearbejderne Afd. B. - D. S. B. Afdelingen meddeler, at D. S. B. har nægtet at udbetale Tillæg for Carbolinering af Trædæksler over Trækkanaler, uagtet dette Tillæg tidligere er udbetalt. Paa Henvendelse til Statsbanerne modtaget Svar, gaaende ud paa, at det paagældende Arbejde ikke var angivet i

Overenskomsten under Arbejder, for hvilke der skal betales Smudstillæg. Ved et om Sagen senere afholdt Møde indgik Statsbanerne dog paa at yde et Tillæg til det omhandlede Arbejde paa 15 %.

Ry St. Murermester N. L. Sørensen. Afdelingen havde i længere Tid haft en Blokade løbende mod den paagældende Murermester-Virksomhed. Ved Forbundets Mellemkomst blev der afholdt et Mæglingsmøde, ved hvilket Mesteren indgik paa at tiltræde den mellem Forbundet og Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark bestaaende Overenskomst, hvorefter Blokaden blev hævet.

Sommersted. Entreprenørfirmaet Skytt, Bach & Katballe. Afdelingen meddeler, at Firmaet ikke vil betale tarifmæssig Løn for et Arbejde omfattende Brobygning og anmoder i den Anledning om Forbundets Bistand. Efter flere forgæves Henvendelser til Firmaet fra Forbundet iværksattes Blokade. Dette medførte, at et Mæglingsmøde kunde opnaas, og her indgik Firmaet paa for Fremtiden at betale i Henhold til Entreprenøroverenskomsten, for det vedkommende Broarbejde for lidt udbetalte, at yde Kr. 50,00.

Langaa. D. S. B. Afdelingen meddeler, at der for Tiden udføres et Ballasteringsarbejde fra Langaa Station mod Vest, samt at dette Arbejde paa Grund af stadig Trafik paa Sporene ikke egner sig for Udførelse i Akkord og anmoder i den Anledning om Forbundets Medvirkning til Opnaaelse af Akkordafsavnstillæg. Senere meddeler Afdelingen, at Sagen er ordnet ved lokal Forhandling, saaledes at den fastsatte Pris ændredes i Forhold til det udførte Arbejde.

Aabyhøj. Entreprenør Einar Rasmussen. Afdelingen klager over, at Firmaet ikke aflønner en ved Dobbeltsporet beskæftiget ung Mand i Henhold til Overenskomsten. Paa Forbundets Foranledning blev der afholdt Mæglingsmøde angaaende Sagen. Her indgik Entreprenøren paa at efterbetale den paagældende unge Mand et Beløb, stort Kr. 235,00.

Køge A. Køge Dampmølle. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Indehaverne af Køge Dampmølle ikke overholder Overenskomstens Bestemmelser angaaende Betaling for Holddrift samt beskæftiger en uorganiseret Mand. I den Anledning afholdtes Mæglingsmøde, hvor man enedes om følgende: Indtil 1ste April 1935 er A/S Køge Dampmølle berettiget til at arbejde i 3 Holdsdrift mod en Betaling af Kr. 1,35 pr. Time for samtlige Timer paa Betingelse af, at den paa Møllen beskæftigede Mølleriarbejder indmelder sig i Arbejdsmændenes Fagforening i Køge, og at yderligere nødvendig Arbejdskraft til 3 Holdsdriften tages fra Arbejdsmændenes Fagforening.

Budene. N. L. Dehns Dampvaskeri. I Anledning af, at Firmaet nægter at være underkastet den mellem Afdelingen og Dampvaskeriejerforeningen afsluttede Overenskomst, uagtet Firmaet er Medlem af denne Forening, har Afdelingen anmodet om at foranledige Paatale overfor Arbejdsgiverforeningen. Ved et derefter afholdt Mæglingsmøde enedes man om, at Dampvaskeriet anerkender Overenskomstforholdet samt efterbetaler Kr. 79,00.

Odense Lager- og Pakhusarbejdere. Møller Wejstrups Hønsefoderfabrik. Afdelingen indberetter, at Arbejdsgiveren trods Aftale om Løn- og Arbejdsvilkaar underbetaler de ved Virksomheden beskæftigede Arbejdere. Ved et i den Anledning afholdt Mæglingsmøde enedes man om, at der optages Forhandlinger om Indførelse af Akkord, samt at der til Afdelingen indbetales et Beløb paa Kr. 100,00.

Odense C. meddeler, at der er oprettet Overenskomst med følgende Lillebilvognmænd i Odense: A. C. Andersen, Th. Christensen, G. Mildgaard og Fred. Larsen, der alle har tiltraadt den mellem Afdelingen og Auto-Taxa bestaaende Overenskomst.

Lager- og Pakhusarbejderne, København, indberetter, at Vinfirmaet Hedobald Petersens Eftf. har tiltraadt den mellem Afdelingen og de københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening bestaaende Overenskomst, hvorved de i Firmaet beskæftigede Arbejdere har faaet hævet den hidtil udbetalte Ugeløn fra 25 Kr. til Kr. 53,60 pr. Uge. Firmaet er ikke Medlem af Arbejdsgiverforeningen.

Budenes Afdeling meddeler, at der er oprettet Overenskomst med Firmaet „Svensk Herrekonfektion", hvorved Arbejdstiden, der tidligere var 56 Timer, er nedsat til 48 Timer pr. Uge, samtidigt er Ugelønnen hævet med 9,00 Kr. pr. Uge for 1 Mand og 14 Kr. pr. Uge for 2 Mand, saa denne er fastsat til Kr. 44,00 pr. Uge. Overarbejde betales paa Hverdage med 1,20 og paa Søn- og Helligdage med 2,00 Kr. pr. Time. Sommerferien fastsættes til 6 Hverdage i Forbindelse med 2 Søndage. Endvidere skal Firmaet holde Budene med Uniform samt Regnfrakke, henholdsvis Regnslag, til Brug i daarligt Vejr og betale Løn under Sygdom i 4 Uger.

Budenes Afdeling har ligeledes oprettet Overenskomst med Chokoladevarefabriken „Canora". Ved denne er Arbejdstiden nedsat fra 60 til 48 Timer ugentlig, og Lønnen samtidigt forhøjet fra 30 til 42 Kr. ligeledes pr. Uge.

Lyngby. Falcks Redningskorps, København, A/S. Overenskomst er oprettet. Ugelønnen for nyantagne er Kr. 45,00 stigende hver 6. Maaned med Kr. 5,00 til Kr. 60,00. Efter 1 Aars Tjeneste efter Opnaaelse af denne Løn, stiger Lønnen til 65,00 Kr. pr. Uge. Endvidere er der fastsat Betaling for Vagttjeneste m. m.

Lager- og Pakhusarbejderne. Firmaet „Buldog". Afdelingen meddeler, at Overenskomst er oprettet, hvorved Lønnen er hævet fra Kr. 40,00 til Kr. 52,00 pr. Uge. Samtidig er Arbejdstiden nedsat og Overarbejdsbetaling indført.

Slagelse A. Falcks Redningskorps, København A/S. Overenskomst er oprettet med samme Ordlyd som ovenfor angivet under Lyngby.

Lager- og Pakhusarbejderne. „Standard Service". Overenskomst oprettet. Arbejdstid 48 Timer ugentlig, fastlagt efter særlige Regler. Ugelønnen er Kr. 62,40 for Vaskemandskabet og Kr. 57,60 for Tankpasserne. Der udleveres fornødent Arbejdstøj, som holdes rent samt repareres og skiftes 1 Gang hver Uge. For hver 40 Dage gives 1 Dags Ferieløn indtil 6 Dage. Ferien lægges mellem 1. Maj og 15. September i Forbindelse med en Søndag. Ferielønnen udbetales ved Feriens Begyndelse.

Hobro. Grosserer Chr. Hansen. Afdelingen indberetter, at det er konstateret, at nævnte Grosserer ikke har overholdt Overenskomstens Bestemmelser angaaende Overtidsbetaling. Sagen indbragtes paa Forbundets Foranledning for den faste Voldgiftsret, hvor den forligtes paa Betingelse af, at Grossereren til Dansk Arbejdsmands Forbund betaler Kr. 500,00.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 3 15.–2. 1935 40. Aarg.

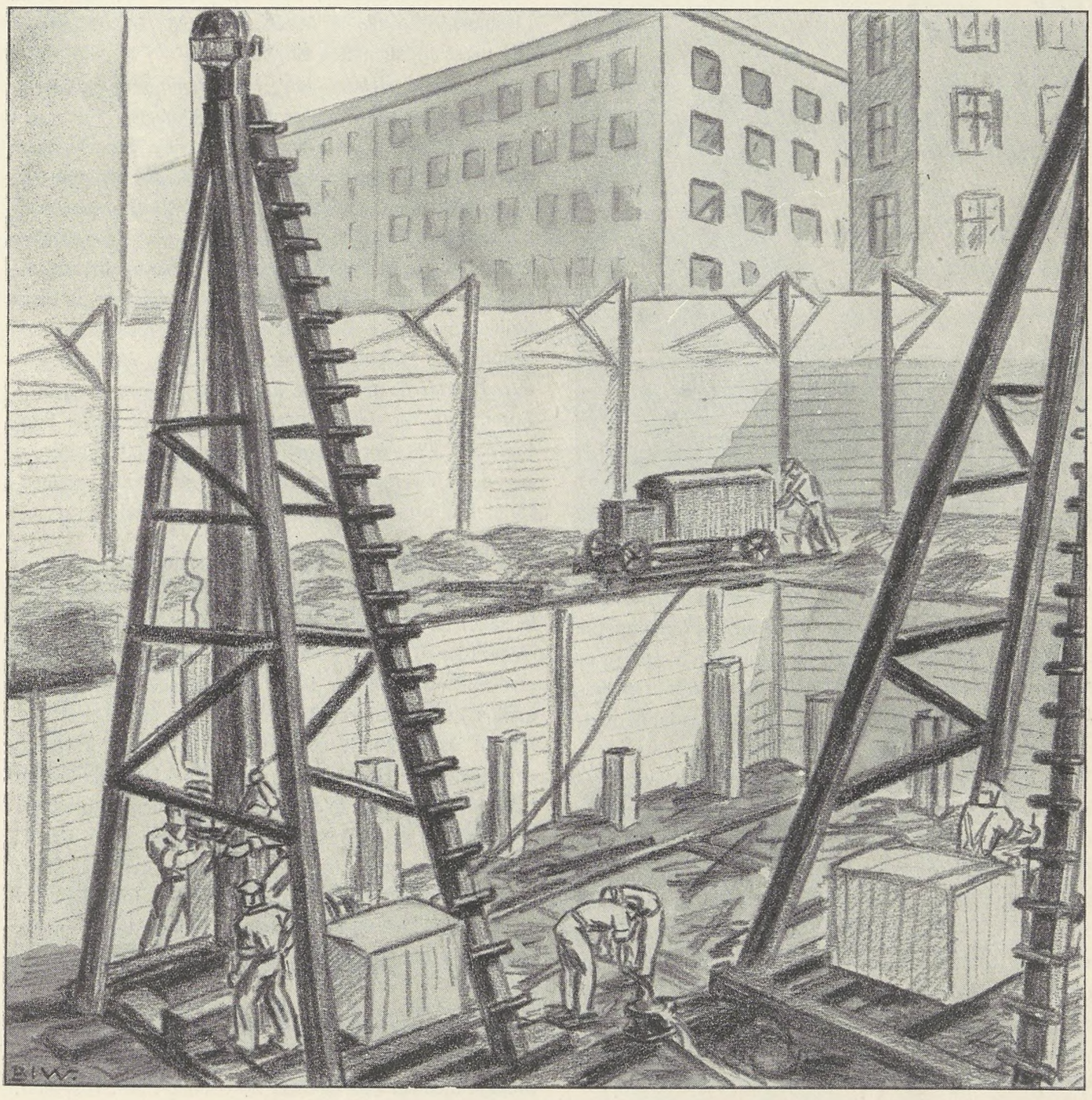

FAGFORENINGERNE SOM BESKYTTERE AF DE ØKONOMISK SVAGE

Ifølge en simpel Formulering af Begrebet Fagforeninger er disse vedvarende Sammenslutninger af Lønarbejdere til Forbedring af Vilkaarene for Arbejdsforholdet. Alle Fagforeningernes Livsytringer, alle deres Karaktertræk, alle Bestanddelene i deres Tankeverden formes ud fra Formaalet med deres Eksistens, som er udtrykt i ovenstaaende Definition. Den giver Fagforeningerne rigt Spillerum for en omfattende Virksomhed. Da Løn-

og Arbejdsbetingelserne i hvert enkelt Land giver Haandens og Aandens Millioner af Arbejdere det eneste Grundlag for deres Tilværelse, udfylder Fagforeningerne et stort Hul i den nuværende Samfundsordning. De er *de økonomisk Svages Fortalere og Beskyttere*. Og hvis der ingen Fagforeninger fandtes, maatte saadanne nødvendigvis snarest oprettes.

I det Aarhundrede, der ligger bag os, og hvor *Fagforeningernes Virksomhed* fra deres første Begyndelse til deres Resultaters Højdepunkt ligger klart for vore Øjne, var de Arbejdernes Befriere, der løste dem ud af økonomisk Trældoms Baand. I den svundne liberalistiske Produktions- og Statsverdens Epoke var med et Citat fra Lujo Brentano i Stedet for „enhvers hellige og ukrænkelige Ret" til at udnytte sin egen Arbejdskraft saa godt som muligt traadt den enkelte Arbejders Mangel paa Adgang til overhovedet at forskaffe sig Indflydelse paa sin Arbejdskrafts Udnyttelse; i Stedet for Arbejdets Frihed var traadt Arbejdskøberens Frihed til ensidigt at diktere Arbejderen Betingelserne." Det er under disse af Brentano og andre karakteriserede Forhold, Fagforeningerne er opstaaet og er vokset. Og i Aartiernes Løb har de *bragt Orden i Løn- og Arbejdsvilkaarene,* har faaet sat klare Retsbegreber i Stedet for Vilkaarlighed og skaffet Arbejderne Ret og Magt til at beskytte sig imod Tilfældigheder. Fagforeningernes Bestræbelser for at forme og regulere Arbejdsforholdet, dette Livsgrundlag for Lønarbejdernes Hærskare, strækker sig over hele Kredsløbet i den arbejdende Menneskeheds Livsbane. Paa denne Maade bliver de identiske med alle deres Medlemmers Livsytringer.

De *videregaaende Maal, Fagforeningerne satte sig,* søgtes dels gennemført gennem Nyskabelser fremgaaet af deres eget Organisationsapparat, dels gennem deres socialpolitiske Bestræbelser indenfor Statens Rammer.

Gennem sine egne Institutioner, ved Understøttelser af forskellig Art, ved Retsbeskyttelse i alle Arbejdslivets Forhold bringer Fagforeningen Arbejderen direkte, effektiv Hjælp i alle Tilværelsens Nødssituationer og Dagliglivets materielle Bekymringer. Fagforeningernes socialpolitiske Bestræbelser strækker sig *fra Moderbeskyttelse til Alderdomsforsorg, altsaa fra Vuggen til Graven.* Formanden for det tidligere „Samvirkende tyske Fagforbund", *Theodor Leipart,* har i sin Bog: „Die Leistungen der Gewerkschaften får Volk und Staat" sammenfattet Fagforeningernes Betydning i følgende Ord:

„Fagforeningerne omslutter med deres Virksomhed fuldstændig den enkelte Arbejders Liv, med deres Virke ledsager de Arbejderklassens Skæbne fra Generation til Generation. De gav dermed den økonomisk Svage, der stod ene og hjælpeløs i den økonomiske Konkurrencekamps Verden, Styrke og Selvtillid; for de Masser, der fortabt levede i Industrikvartererne — uden for Nationens historiske Begivenheders Strøm — kun som Objekt i det offentlige Livs Tildragelser — for dem skabte Fagforeningerne et Hjemsted inden for deres Fags Kreds; dermed jævnede de den Vej, ad hvilken den fra enhver Forbindelse med Hjemstavn og Tradition løste Proletar — den besiddelsesløse Beboer af Storstædernes mørke Baghuse — kunde komme til at finde sig hjemme i Nationen".

Den, der ikke betragter Fagforeningerne som Lønautomater, hvor et indkastet Pengestykke skal give mere tilbage, men ser paa dem ud fra ovennævnte Synspunkt, han fatter, hvor dybt de er rodfæstet i den arbejdende

Befolknings Millioner. Hvis *Fagforeningerne sættes ud af Stand til at fungere efter deres Formaal,* vil det give sig Udslag i stigende Usikkerhed for den arbejdende Befolkning. Naar Fagforeningerne staar stærkt, naar den store Masse af Haandens og Aandens Arbejdere staar bag dem, og deres Aktionskraft mangfoldigt øges, da overføres dette til hele *Statens økonomiske Liv.* Det kommer til Udtryk i Velstand, i Levestandardens Højde og i Arbejdernes Sikkerhed overfor alle Livets Omskiftelser. Fagforeningerne er *Organer, der er vokset frem paa Samfundsorganismen,* forbundet ved Tusinder af Traade med det hele Samfundslegeme, i deres Eksistens sammenknyttet i Liv og Død med Arbejderklassens Skæbne. Hvis Fagforeningerne tilintetgøres, begraver de under sig Arbejdernes frie og uerstattelige Ret til selv at beherske og forme deres egen Skæbne.

Fagbevægelsen har ved sin daglige Kamp, ved sit ustandselige *Oplysningsarbejde* ikke alene skaffet Arbejderne Ret til at tale med og være medbestemmende, men tillige har den ogsaa indadtil fuldstændig forvandlet og højnet dem, saaledes at deres Stilling i Samfundet er blevet en helt anden. Den har givet *Arbejderklassen indre Kultur.* Af den foragtede Arbejdsslave er der blevet et frit Menneske, en Medborger, der er med til at forme Staten og Erhvervslivet..

Og hvis Arbejderklassen blot nogenlunde er sig sin Betydning og sin Værdi bevidst, saa *tilhører Fremtiden trods alt den.* Kun maa de brede Lag, som er passeret gennem Fagforeningerne, lære at bruge deres Magt. De maa ikke lade sig lede paa Afveje af taaget Snak om Genindførelse af „Harmoniforholdet", som er blevet Statsbegreb indenfor hele Nationer. Ligegyldig hvilken politisk Nyordning der maatte blive gennemført, vil den dog ikke afskaffe Uligheden i Livets Smaakampe, i Bedrifterne og paa Værkstederne. Og her var og er stadig *Roden til den organisationsbetingede Eksistens,* hvor der kun ved Samling af de enkelte kan skaffes en Udligning. Fagorganisationen er Tilflugtssted og Beskytter for for de økonomisk Svage. Og den vil vedblive at være det.

Korsp.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

SOCIALMINISTEREN
VAR ENIG MED AMTMANDEN

Som meddelt i forrige Nummer af Fagbladet, havde Amtmanden over Holbæk Amt, paa Grund af en fra vor Afdeling indgivet Klage over Tølløse Sogneraads Fortolkning af Loven om offentlig Forsorg, paalagt Sogneraadet at ændre denne Fortolkning saaledes, at de af Afdelingens Medlemmer, som ikke direkte var implicerede i den overfor Sogneraadet iværksatte Strejke, skulde være berettiget til at oppebære Hjælp, ydet i Henhold til ovennævnte Lov, uden Fattighjælps Virkning.

Sogneraadet vilde dog ikke bøje sig for Amtmandens Afgørelse, men indankede denne til Socialministeren med Anmodning om at faa Afgørelsen ændret i Sogneraadets Favør.

Socialministeren har imidlertid, saaledes som det vil fremgaa af nedenstaaende Afgørelse, helt og fuldt billiget Amtmandens Stilling, og da Socialministerens Afgørelse er endelig, vil Sogneraadet herefter være pligtig til at efterleve denne.

SOCIALMINISTERIET

København, den 31. Januar 1935.

Under Dags Dato har man tilskrevet det sociale Udvalg i Tølløse Kommune saaledes:

„Ved Skrivelse af 29. December 1934 har Udvalget for Socialministeriet indanket en af Amtmanden over Holbæk Amt den 20. December 1934 truffen Afgørelse, *hvorefter* Udvalget ikke har haft Hjemmel til i Medfør af Forsorgslovens § 307, Stk. 4, at yde Hjælp med Fattighjælps Virkning til de Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbunds Tølløse-Afdeling, som ifølge en af Arbejdsnævnet truffen Afgørelse ikke omfattes af den af Afdelingen overfor Tølløse Kommune iværksatte Strejke, *hvorefter* det konfliktberørte Arbejde ikke vil kunne anvises Afdelingens Medlemmer med den i Forsorgslovens § 306 omhandlede Virkning, jfr. Arbejdsløshedslovens § 5, Stk. 1, og *hvorefter* den Hjælp, der allerede maatte være ydet de paagældende Medlemmer, vil være at anse som ydet uden Fattighjælpsvirkninger.

Det fremgaar af Sagen, at Dansk Arbejdsmands Forbunds Tølløse-Afdeling under 20. Juli 1934 har etableret Arbejdsstandsning overfor Tølløse Kommune vedrørende de Arbejder, som Kommunen selv lader udføre, for saa vidt angaar de Medlemmer af Afdelingen, som er beskæftiget ved Arbejde for Kommunen. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Tølløse-Afdeling har overfor Arbejdsdirektoratet oplyst, *at* Afdelingen omfatter 158 Medlemmer, *at* 20 af disse er direkte Konfliktdeltagere, *at* Afdelingen havde 14 arbejdsløse Medlemmer paa Tidspunktet for Konfliktens Iværksættelse, og *at* ingen af Afdelingens arbejdsløse Medlemmer i de sidste 8 Uger før Konfliktens Udbrud har været beskæftiget for Kommunen ved mere end midlertidigt Arbejde. Afdelingen har derhos oplyst, at de foran omtalte 20 Konfliktdeltagere oppebærer Understøttelse fra Dansk Arbejdsmandsforbund. Paa Grundlag af det saaledes oplyste har Arbejdsdirektoratet i Skrivelse af 23. August 1934 statueret, at Standsningen af Arbejdsløshedsunderstøttelse under den paagældende Arbejdskonflikt kun omfatter de direkte Konfliktdeltagere, d. v. s. de Medlemmer, der ved Konfliktens Iværksættelse har nedlagt Arbejdet.

I Skrivelse af 3. September 1934 anmodede Højesteretssagfører Oluf Petersen paa Tølløse Sogneraads Vegne Arbejdsdirektoratet om at genoptage Sagen eller eventuelt forelægge den for Arbejdsnævnet, idet han henviste til, *at* Tølløse Kommune ved Konfliktens Udbrud stod umiddelbart overfor store Ar-

bejder paa nye Vejanlæg, hvor Kommunen selv vilde iværksætte Arbejdet, *at* de 20 Arbejdere, der havde nedlagt Arbejdet, næppe kunde anses for et ganske ringe Antal Medlemmer i den i Socialministeriets Bekendtgørelse af 11. November 1932 § 2 angivne Betydning, samt endelig til, *at* kun mellem 80 og 100 af Medlemmerne af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses stedlige Afdeling var bosiddende i Tølløse Sogn. Paa Grundlag heraf gjorde Højesteretssagføreren gældende, at Afdelingen helt burde lukkes for Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse. Direktoratet forelagde Sagen for Arbejdsnævnet, som i et Møde den 25. September 1934 vedtog at henholde sig til den af Direktoratet trufne Afgørelse, idet Nævnet fandt Anledning til at tilføje, at den Omstændighed, at Kommunen ved Strejkens Udbrud ifølge Sogneraadets Paastand stod overfor Iværksættelsen af betydelige Arbejder, efter Nævnets Formening maatte være uden Betydning for Sagens Afgørelse, samt at en eventuel Udskilning af de Medlemmer, der er hjemmehørende i andre Kommuner — rent bortset fra om en saadan Udskilning iøvrigt er berettiget — ikke vilde kunne bringe Konfliktprocenten op til en saadan Størrelse, at Betingelserne for en yderligere Indskrænkning i Afdelingens Udbetalingsvirksomhed var til Stede.

Da nogle af de arbejdsløse Medlemmer af Afdelingen, der ikke havde nedlagt Arbejdet ved Konfliktens Udbrud, herefter indgav Ansøgning til det sociale Udvalg om Hjælp, anviste Udvalget dem Arbejde for Tølløse Kommune, og da de vægrede sig ved at overtage dette, nægtede Udvalget at yde de paagældende Medlemmer Hjælpen uden Fattighjælps Virkning. Denne Afgørelse blev af Dansk Arbejdsmands Forbund indanket for Amtet, der indhentede en Erklæring fra Arbejdsdirektoratet over Sagen. Direktoratet udtalte, at det ved Arbejdsnævnets Afgørelse var fastslaaet, at kun de 20 direkte Konfliktdeltagere kunde betragtes som omfattet af den paagældende Konflikt, og at den i Forsorgslovens § 307, Stk. 4, ved Udtrykket „indblandet i en kollektiv Arbejdsstrid" optagne Henvisning til Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 17 maatte medføre, at kun de Personer, der i Medfør af den sidstnævnte Lovbestemmelse er omfattet af en Konflikt, kan anses for indblandet i denne i den i Forsorgslovens § 307, Stk. 4, angivne Betydning. Direktoratet henledte derhos Amtets Opmærksomhed paa Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 5, Stk. 1, hvori det er fastsat, at et offentligt Arbejdsanvisningskontor, naar det har modtaget fyldestgørende Oplysning fra en af de vedkommende faglige Organisationer om, at der er varslet Strejke eller Lockout overfor en eller flere Arbejdspladser, *ikke foretager Arbejdsanvisning til disse fra Iværksættelsen indtil Strejken eller Lockouten er hævet eller kendt ulovlig.* Herefter traf Amtet den foran nævnte, nu for Ministeriet indankede Afgørelse.

Ved Sagens Forelæggelse for Ministeriet har Tølløse Sogneraad henvist til sit tidligere Standpunkt, herunder navnlig til, at den af Arbejdsdirektoratet trufne Afgørelse vedrørende det Omfang, hvori Arbejdsløshedskassens stedlige Afdeling vil være at lukke for Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, Nr. 1, ikke kan være afgørende for, hvor stor en Del af den paagældende Afdelings Medlemmer, der maa anses for omfattet af Konflikten i den i Forsorgslovens § 307, Stk. 4, angivne Betydning.

Arbejdsdirektoratet har i en herfra indhentet Erklæring henholdt sig til den af Amtet trufne Afgørelse.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet efter de foreliggende Oplysninger om Omfanget af den af Dansk Arbejdsmands Forbund overfor Tølløse Kommune iværksatte Konflikt kan tiltræde Arbejdsnævnets Afgørelse af 25. September 1934, hvorefter kun de 20 Medlemmer af Arbejdsløshedskassens stedlige Afdeling, som ved Konfliktens Udbrud havde nedlagt Arbejdet, under denne Konflikt vil være at udelukke fra vedtægtsmæssig Arbejdsløshedsunderstøttelse. Ministeriet er derhos med Amtet enigt i, at kun de nævnte 20 Medlemmer af Arbejdsløshedskassen herefter kan anses for omfattet af den nævnte Konflikt i den i Forsorgslovens § 307, Stk. 4, angivne Betydning, jfr. herved Henvisningen i den nævnte Lovbestemmelse til Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, saaledes at Spørgsmaalet om, hvorvidt der bliver at yde de øvrige Medlemmer af Afdelingen, der har vægret sig ved at overtage det dem af det sociale Udvalg i Tølløse Kommune anviste Arbejde for Kommunen, Hjælp med Fattighjælps Virkning, vil være at afgøre under Hensyntagen til, om Arbejdsvægringen har været berettiget eller ikke, jfr. herved Forsorgslovens § 306. Da den forannævnte Bestemmelse i Arbejdsløshedslovens § 5, Stk. 1, efter Ministeriets Formening maa være gældende for hele den offentlige Arbejdsanvisning, herunder ogsaa den Arbejdsanvisning, som foretages af Kommunalbestyrelsen, jfr. herved Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, Nr. 10, er Ministeriet med Amtet enigt i, at de Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses stedlige Afdeling, der i Henhold til foranstaaende ikke omfattes af Konflikten, men som har vægret sig ved at overtage det omhandlede Arbejde for Tølløse Kommune, har haft fyldestgørende Grund hertil, og at Forsorgslovens § 306 derfor ikke afgiver Hjemmel for, at den dem ydede Hjælp betragtes som Fattighjælp.

Ministeriet kan derfor tiltræde den af Amtet trufne Afgørelse."

Hvilket herved meddeles under Henvisning til Forbundets Skrivelse af 7. November 1934 til Amtmanden over Holbæk Amt.

P. M. V.
E. B.
Underskrift.

FAGBLADETS FORDELING
BLANDT MEDLEMMERNE

Vi henleder atter Opmærksomheden paa Spørgsmaalet angaaende Fagbladets Fordeling blandt Afdelingernes Medlemmer.

Som bekendt blev Ansvaret for denne Fordeling overladt Afdelingsledelserne, idet der fra Forbundets Side blev givet Tilsagn om, at Afdelingerne kunde faa det Antal Blade tilsendt, som er fornødent til at dække det Behov som maatte fremkomme gennem direkte fra Medlemmerne fremsatte Ønsker om at erholde Bladet, men det blev samtidig anført, at Afdelingsledelserne burde økonomisere ved Rekvisition af Bladet, hvilket ikke skulde forstaas saaledes, at man skulde nægte noget Medlem Bladet, men kun saaledes, at der ikke blev rekvireret større Antal end fornødent, saa der dermed skete en Ophobning af Blade som ikke blev anvendt. Det er nemlig urimeligt, at Forbundet med ikke ringe Bekostning fremstiller et Medlemsblad for at imødekomme et derom fremsat Ønske, naar en større eller mindre Part af dette Blad, i Stedet for at blive brugt til sit Formaal, henligger i større eller mindre Partier rundt i Forbundets Afdelingskontorer, saaledes som det i visse Tilfælde er konstateret.

Vi er naturligvis klar over, at Behovet kan være varierende, og er som Følge heraf indstillet paa at ændre de indgaaede Bestillinger i Henhold til Afdelingernes Ønske i saa Henseende.

Afdelingerne anmodes derfor om at have dette Forhold for Øje, saaledes at Ophobning af Bladet undgaas.

MAASKE?

I Dansk Arbejdsgiverforenings Medlemsblad af 11. Januar 1935 findes under Overskriften „Svensk Forslag om Overenskomsttvang" en Artikel, hvor Dansk Arbejdsgiverforening kortelig fremsætter nogle Kommentarer til et Par Lovforslag, som det menes, at den svenske Regering for Tiden sysler med, af hvilke det ene gaar ud paa fortsat Opretholdelse af de gældende overenskomstmæssige Tilstande i en Virksomhed, der overdrages til andre, saaledes at den tilstedeværende Overenskomst ogsaa skal være gældende overfor den nye Indehaver af Virksomheden, og det andet drejer sig om en udvidet Gyldighed af almindeligt gældende Overenskomster, ogsaa ude paa Omraader, hvor ingen Overenskomster forefindes for tilsvarende Arbejde.

Det er i og for sig naturligt nok, at Dansk Arbejdsgiverforening er blevet opmærksom herpaa, thi ud fra et almindeligt organisationsmæssigt Synspunkt, hvad enten det drejer sig om Arbejdsgiver- eller Arbejdersiden, kan det i og for sig synes rimeligt nok, at en i al Almindelighed gældende overenskomstmæssig Tilstand i Arbejdsforholdet angaaende Arbejdere og Arbejdsgivere ogsaa faar Gyldighed paa saadanne Omraader, hvor man hidtil har undslaaet sig for at underlægge sig disse Tilstande, der jo endda meget ofte kun er tilvejebragt med betydelige Ofre fra de kontraherendes Side.

Her i Danmark er det dog Arbejdsgiverne, der har ømmet sig mest under Mangelen af overenskomstmæssig udækkede Virksomheder, og man vil jo tydeligt erindre, hvilken Betydning Arbejdsgiverforeningen tillagde Spørgsmaalet om ubillig Konkurrence ved de sidste Aars Lønforhandlinger.

Vi siger ligesom Dansk Arbejdsgiverforening, at de her foreliggende Spørgsmaal nok er en Undersøgelse værd; thi ogsaa Arbejderne lider naturligvis under Trykket af ubillig Konkurrence, hvor saadan foreligger, men paa den anden Side kan man naturligvis heller ikke se bort fra den nivellerende Indflydelse paa Lønnen en saadan Lovgivning vil fremkalde, ogsaa paa Omraader, hvor Arbejderne ikke lider under Manglen af den i Faget i Almindelighed gældende Overenskomst.

Der bliver maaske Lejlighed til senere mere udførligt at komme ind paa det her foreliggende Emne, men foreløbig skal vi indskrænke os til nedenstaaende at gengive Dansk Arbejdsgiverforenings Artikel.

A.

Svensk Forslag om Overenskomsttvang.

„Vad stort sker, sker tyst!"

Med denne Sætning indledede „Svenska Dagbladet" for 16. Oktober en længere ledende Artikel, der viser sig at handle om et svensk Lovgivningsforetagende, som ikke kan undlade at paakalde Interesse ogsaa her i Danmark og ikke mindst hos de danske Arbejdsgivere.

Selv om der i mange Henseender er Forskel paa den svenske og den danske Arbejdsret og paa den organisationsmæssige Forfatning, maa det siges, at i det store og hele adskiller den svenske og den danske Ordning sig ikke overmaade meget fra hinanden. Vi maa derfor naturligt her i Danmark se med Interesse paa de Nyskabninger eller nye Tanker, som man i vort Naboland tager op til Behandling. En saadan ny Tanke — og det tilmed en af overordentlig stor Rækkevidde — beskæftiger for Øjeblikket de interesserede svenske Kredse.

Realiteten bag disse Bemærkninger er, at man i det svenske Socialministerium har udarbejdet et Forslag til Lov vedrørende Kollektivaftalernes Retsvirkning, som i sin Aand og Virkning slutter sig til Bestemmelser, som i Weimarforfatningens bevægede Tider indførtes i Tyskland.

Det drejer sig om et, saavidt vi har kunnet forstaa, ganske kortfattet Lovforslag kun bestaaende af 2 Paragraffer, og det er disse, som „Svenska Dagbladet" beskæftiger sig med i sin Artikel. Den første af disse Paragraffer tilsigter at fastslaa, at dersom Arbejdsgivere overdrager deres Virksomheder til andre, skal Socialstyrelsen (med andre Ord Regeringen) kunne forordne, at kollektive Overenskomster, som den hidtidige Indehaver har været bundet af, til Trods for Overdragelsen skal vedblive at være gældende. Meningen hermed er at forhindre Skinoverdragelser, der finder Sted med den Hensigt at komme bort fra en bindende Overenskomsts Bestemmelser. Det udtales af Regeringen, at noget saadant virkelig skal være sket gentagne Gange, og man vil med Bestemmelsen dæmme op imod Transaktioner, der kan udsætte andre og konkurrerende Virksomheder for ubillig og illoyal Konkurrence.

Det gøres i „Svenska Dagbladet"s Artikel gældende, at en saadan Bestemmelse ogsaa kan hindre en nødvendig økonomisk Sanering af et Foretagende, for hvilket den gældende kollektive Overenskomst hidtil har umuliggjort en lønnende Drift, og Bladet finder det rigtigt at pege paa en saadan Eventualitet.

Den anden Paragraf tillægger Bladet langt større og alvorligere Betydning. Det hedder i den: „Er en vis Kollektivaftale gældende for det overvejende Antal Arbejdere indenfor et Nærings- eller Arbejdsomraade, har Socialstyrelsen Ret til paa derom fremsat Andragende at forordne, at Kollektivaftalen skal tjene til almindelig Efterfølgelse indenfor samme Nærings- eller Arbejdsomraade med de Begrænsninger i Spørgsmaalet om særskilte Foretagender eller Grupper af Foretagender, som Styrelsen finder nødvendige". Det er denne Bestemmelse, som er taget fra den tyske Arbejdsret fra Wei-

marrepublikkens Tid; de paagældende tyske Regler bestemmer netop, at Kollektivaftaler, som havde faaet overvejende Betydning for Udformningen af Arbejdsvilkaarene indenfor en vis Næringsgren, ved administrativ Beslutning kunde erklæres bindende ogsaa for de Virksomheder indenfor samme Næringsgren, som ikke omfattedes af Overenskomsten. Og Ordningen i Tyskland er jo ikke blevet friere siden.

Det gøres gældende af den svenske Regering, at Hensigten er, i den Udstrækning det er muligt, at skabe ensartede Arbejdsvilkaar for alle Virksomheder og dermed modarbejde Faren for illoyal Konkurrence af Virksomhedsejere udenfor Kollektivaftalen. Man søger at interessere ogsaa Arbejderne for Spørgsmaalet ved at sige, at Bestemmelsen har til Hensigt i Arbejdernes Interesse at lægge saadanne Virksomheder ind under Kollektivaftalernes Omraade, om hvilke der som Følge af bristende Organisering af Arbejderne eller af andre Grunde ikke har kunnet gennemføres kollektive Overenskomster.

Heri ligger naturligvis, at naar en af Arbejdernes Fagorganisationer har faaet et saadant Indpas indenfor en Industri, at dens Kollektivaftale gælder for det overvejende Antal Arbejdere indenfor den, saa kan efter Ansøgning — af en af Parterne eller af dem begge? — Socialstyrelsen forordne, at Overenskomsten automatisk skal gælde for alle Virksomheder indenfor hele denne Industri. Herom siger det svenske Blad, har man indført en „Planhusholdning" paa Arbejdsmarkedet, som betyder, at man kvæler Arbejdsgivernes og Arbejdernes Frihed — med uoverskuelige Følger ikke mindst for mindre og nye Foretagender, som startes paa beskeden Maade, eventuelt af fremadstræbende og driftige Mænd fra Arbejdernes Rækker. Det svenske Blad lægger ikke Skjul paa, at det frygter en saadan Ordning stærkt, og det taler om, at saadanne Foretagender skal iklædes den Spændetrøje, som skal indføres i Stedet for den større Frihed indenfor Arbejdslivet, som den borgerlige svenske Rigsdagsmajoritet ønsker bibeholdt.

Det skal blive interessant at se, hvad der under kommende Rigsdagsdebatter i vort Naboland vil blive sagt, naar dette Regeringsforslag kommer til Debat. Det lader sig ikke fordølge, at der indenfor Erhvervslivet — ogsaa her i Landet — nu og da viser sig Eksempler paa en organisationsmæssig Løshed og Uensartethed, som har skadelige Virkninger for sundt bestyrede og organiserede Virksomheder, der har tilsluttet sig Landsoverenskomsten med Arbejdernes Organisationer. Det kan imidlertid være vanskeligt nok at overse, om Bestemmelser i den foreslaaede Retning virkelig vilde kunne virke sanerende overfor usunde Forhold og vilde kunne styrke Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationernes Bestræbelser for at skabe Orden og sund Ensartethed i overenskomstmæssig Henseende. Vi skal ikke paa nærværende Tidspunkt tage bestemt Stilling hertil, men nøjes med foreløbig at fremdrage det, der foreligger, og henstille til danske Arbejdsgivere at underkaste det i Sverige saaledes rejste Problem fornøden Eftertanke. Man véd jo ikke, hvilken Dag lignende Tanker kan blive sat til Debat ogsaa her hos os.

Er der visse Momenter i det svenske Forslag, som i nogen Grad kan tiltale de Arbejdsgivere, der har været ude for overenskomstmæssige Løsgængeres konkurrencemæssige Ulemper, saa bør man heller ikke skjule, at en saadan Ordning — der jo eventuelt senere kan udvikles og udformes baade i den ene og den anden Retning — kan rumme Farer.

Det svenske Blads Artikel fremhæver stærkt disse Farer. Det lægger ikke Skjul paa, at det føler sig meget lidt tiltalt af Udsigten til, at Medborgere mod deres Vilje skal kunne indmønstres i Organisationer og underlægges Kollektivaftaler, idet det mener, at dette ubetinget vil føre til en stadig stærkere Statsindflydelse paa Arbejdsmarkedet og Næringslivet, og det peger ogsaa paa de Personaleorganisationer indenfor Kontor- og Handelsverdenen, som nu tappert søger at hævde deres Selvstændighed i Forhold til Fagforbundene. For saadanne Organisationer mener Bladet, at et Lovforslag som det antydede vilde blive Begyndelsen til Enden, og vi kan tilføje: Det er jo unægtelig i ikke ringe Grad fra saadanne Organisationers Medlemskreds, at de nye Ledere af Virksomhederne kommer.

Bladet mener i det hele taget, at med en saadan Bestemmelse vil det ikke vare længe, før Statsmagten kommanderer de kollektive Overenskomsters Parter de store Organisationer paa begge Sider til at følge visse givne Løndirektiver. Om dette er noget meget afskrækkende, eller det eventuelt kun er et mindre betydeligt Skridt fra den Ordning, vi i de sidste Aar har haft her i Danmark, skal vi henstille til vore Læsere at overtænke. De sidste Aars Overenskomstforhold i Danmark fremviser jo opsigtsvækkende Eksempler paa Statsmagtens Indgriben ogsaa paa Lønomraadet. Men vi vil samtidig erindre om, at saadanne Lønindgreb er blevet modtaget med Protest fra Arbejdsgivernes Side, og at Regeringsmagten for saa vidt ikke har taget sit Standpunkt rent, som den formelt har givet sine Afgørelser Midlertidighedens Præg.

„Svenska Dagbladet" opfordrer sine Landsmænd til ikke at lade sig overrumple, skønt det mener at vide, at der her og der findes Sympatier for en Korporationstvang efter de nævnte Linier. Det mener, at Ordningen vil betegne en Galop lige ind i det socialdemokratiske Fremtidsrige, saa at Organisationen af en formindsket Konkurrence vil blive betalt for dyrt, nemlig for den Pris, der kan betegnes med Tabet af Næringslivets Overenskomst- og Bevægelsesfrihed, og at det vil gaa ud over Arbejdsgivernes Ret til at antage og beskæftige Arbejdskraft og uddanne Lærlinge. Det slutter i Samklang hermed med den truende Slutning: Den socialdemokratiske Valgsejrs Frugter begynder at modne i Form af røde Vinteræbler færdige til at høstes under næste Rigsdag.

Vi har nu fremført dette Problem, som det foreligger i Sverige, og vi henstiller som sagt til danske Arbejdsgivere allerede nu at begynde at tænke derover.

DEN NATIONALSOCIALISTISKE STAT OG ERHVERVSLIVET

Fra en med tyske Forhold velunderrettet Side har vi modtaget følgende: Red.

Det nationalsocialistiske Princip beror paa Totalitetstanken. Den politiske Ledelse og kun den alene regerer. Hverken Partier eller Fagforeninger, eller Trusts, eller Karteller maa i det politiske Nationalsocialismes System konkurrere med den politiske Magt. Den mindste Undtagelse gennembryder Totalitetsprincippet og skaber

En afsat Rorgænger.

Mulighed for rivaliserende Diktaturer. Dette er Grundlaget for den nationalsocialistiske Stat.

I Begyndelsen af Udviklingen var Forholdene overordentlig gunstige for Nationalsocialismen. Den største Del af Bankerne, en betydelig Del af Industrien stod ifølge Kreditkrisen i 1931 under Staternes direkte Kontrol. De betydeligste Storbanker, en væsentlig Del af Industrien og Bjergværk var faktisk i Statens Haand. De kunde kun leve ved Subvention og offentlige Hverv. Man kaldte det dengang: „Tabens Socialisering". Det var den Arv, som Nationalsocialisme forfandt. Diktaturet befæstede sin Magtstilling ved politiske Forholdsregler. Til at regulere Arbejdsforholdene, blev der indsat Arbejdsværger, som var afhængige af Diktaturet. Erhvervsorganisationen blev ensrettet og undergivet nationalsocialistiske Førere.

I anden Halvdel af Aaret 1933 raader Hitlers System over den stærkeste Økonomimagt som en Stat nogensinde har raadet over. Han søger at omsætte denne økonomiske Magt til politisk Magt. Han vil gennem økonomiske Forholdsregler styrke Massegrundlaget for Diktaturet. Dette er Meningen med „Arbejdskampagnen", hvormed man vil bringe de Arbejdsløse fra Gaden tilbage til Fabrikerne. Saadanne vil man skaffe Fred med de fortvivlede Arbejdsmasser. Hermed forbinder man Oprustningen, som stadig mere bliver Arbejdsprocessens Indhold og skal give de Arbejdsløse Beskæftigelse.

Denne Erhvervspolitik, som iøvrigt bliver suppleret med en tilsvarende Højtoldpolitik for Landbruget, kunde ikke føres i Længden uden at komme i Modstrid med de økonomiske Love. Arbejdskampagnen, Oprustningen kunde kun blive ført ved Inflationsmetoder. Men man kan ikke pumpe 5 Milliarder nye Pengemidler ind i en Økonomi, drive Højtoldpolitik, favorisere stor-kapitalistiske Karteller, uden at forhøje Priserne. Resultatet maatte være Formindskelse af Eksporterne. Rigsbankens Guldreserver flød ud i Udlandet, udenlandsk Kredit kunde ikke blive tilbagebetalt, Levering af Raastoffer kom i Fare, og truer nu indirekte med at tilintetgøre den kunstigt oplivede indenlandske Konjunktur.

Dette var Enden paa den nationalsocialistiske Økonomiledelse. Man havde haabet paa, at faa det økonomiske Liv i Sving og regnet sikkert med, at det kapitalistiske Initiativ saa vilde løbe automatisk videre; men netop det er ikke sket. Kun Statsmidlerne blev brugt. Derudover steg Produktionen ikke. Institutet for Konjunkturforskning maatte i sin sidste Kvartalsberetning konstatere, at det ud fra de industrielle Aktieselskabers Status, som kunde kontrolleres, viste sig, at Nyinvestitioner stadig forbliver under de kurante Afskrivningers Beløb.

Ved Slutningen af 1934 er den nationalsocialistiske Økonomidiktatur ved Enden. Nu maatte Diktaturet selv omforme sig. Ikke nok med, at de politiske Maal ikke naaedes, at Massegrundlaget ikke blev styrket, men derimod vakler — nej, selve Økonomiledelsen maatte overlades til de gamle Økonomimagter.

Symbolet paa denne Udvikling er Forvandlingen i Schachts Stilling. Rigsbankpræsidenten som endnu var et ensrettet tjenende Led af Diktaturet, bliver til Økonomidiktatoren. Økonomiens Nyorganisation, som blev fremstillet i Artiklen „Nationalsocialismen i Virkeligheden", er den umiddelbare Ensrettelse af Industri, Handel og Haandværk med Schacht, og ikke mere med Hitler. Schacht kontrollerer ikke blot det private, men ogsaa det offentlige Kreditvæsen og Sparekasserne. Schacht bestemmer over Financieringen af Diktaturet. Nationalsocialismens politiske Afgørelser, som jo maa financieres paa en eller anden Maade, bliver herved afhængige af Schacht selv. Der indløber allerede Efterretninger, at Schacht foruden Ledelsen af Rigsbanken, af Rigsøkonomiministeriet og Udenrigshandelen, ogsaa kræver Ernærings- og Arbejdsministeriet stillet under sit Diktatur. Disse Efterretninger er troværdige. Det kan være, at de er for tidlige, men de ligger ubetinget i Udviklingens Linje, da de udelukkende er de Slutninger man drager af den allerede bestaaende Til-

stand. Schacht vilde da ogsaa desuden raade over Arbejdsfronten, over Socialpolitiken og Bondestanden. Darre og Ley's Rolle kan dermed siges at være definitivt udspillet.

Hvad vil Schacht økonomisk set? Hans Politik er det stik modsatte af de hidtidige Forholdsregler i Nationalsocialismens økonomiske Ledelse. Schacht vil undgaa Inflation. Han vil derfor indlede en Deflationspolitik. Det betyder, at Spareforholdsregler af den mest upopulære Art vil sætte ind paa alle Omraader i det offentlige Liv og i Økonomien. Der vil blive sat Skranker for Agrarpolitiken. Krediten vil blive indskrænket, Beløb til at skaffe Arbejde vil ikke mere blive bevilget, Penge til at ophjælpe Ægtestanden. Hvervsunderstøttelsen skal stryges, Statshverven bliver bremset, den Politik som skulde faa det økonomiske Liv i Gang, skal opgives definitivt i det Øjeblik, hvor Privatøkonomien ligger fuldstændig død.

Resultatet af disse Forholdsregler ses klart. I Hitler-Femaarsplanens tredje Aar vil Krisen sætte skærpet ind. Arbejdsløsheden vil stige, Katastrofen vil være uundgaaelig.

Politisk set betyder dette den tvungne Reduktion af Diktaturets Massebasis. Schachts økonomiske Diktatur staar i direkte Modsætning til Nationalcocialisternes Partiinteresser.

Rivaliserende Diktaturer? Det turde ikke være for meget sagt, naar man hævder, at Schachts Økonomidiktatur allerede staar over Hitlers Skindiktatur; af Schacht afhænger Hitlers politiske Forholdsregler. Han tvinger dem ind under sin økonomiske Politiks Linje.

I den tyske Politik spiller altid Frelserens Skikkelse en afgørende Rolle. Hindenburg var Frelseren, Hitler var Frelseren, nu bliver det Schacht. Han gennemfører den smertefulde Proces som skal bringe det tyske Erhvervsliv ud af de nazistiske Fantasier, tilbage til en sund Politik. Han skal undgaa Inflationens økonomiske Katastrofe. Ved hans Side staar Rigsværnets Diktatur, som faar Monopol paa Vaabenmagten efter at SA og SS er knust. Ogsaa her har Hitler givet efter af Frygt for Masserne i hans eget Parti.

Denne Totaludvikling vil i sit tidsmæssige Forløb muligvis blive paavirket at Hitlersejren i Saar. Den nationale Begejstringsbølge vil sikkert i Begyndelsen give Hitler en bredere Massebasis. Men selve de økonomiske Kendsgerninger, Lovene for den økonomiske Udvikling vil ikke blive ophævet derved. Den nationalsocialistiske Diktatur maa nødvendigvis blive til en ren kapitalistisk Diktatur imod de brede Masser, som før eller senere vil organisere sig til en Enhedsfront til Forsvar. Thi „Demagogiens Tid", der udgaar af Ordet Nationalsocialisme, er definitivt forbi. □

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

MEDDELELSE FRA ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Ved nærværende undlader vi ikke at gøre Afdelingerne bekendt med, at vi fra Arbejdsdirektoratet har modtaget følgende:

„I Anledning af, at der gentagne Gange overfor Direktoratet har været rejst Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person, der er beskæftiget ved et i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 31 anerkendt Nødhjælpsarbejde, paa Grundlag heraf er berettiget til at kræve sig optagen i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse i Medfør af Bestemmelsen i Lovens § 10, Stk. 2, har dette og andre lignende Spørgsmaal været forelagt for Arbejdsnævnet, der har udtalt, at Personer, der beskæftiges ved anerkendte Nødhjælpsarbejder saavel som ved Arbejder, iværksatte enten i Henhold til Lov af 27/3 1934 om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden eller i Henhold til Lov af 15/12 1934 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter, ikke derved i Medfør af ovennævnte Lovbestemmelse har Krav paa Optagelse i en Arbejdsløshedskasse. Derimod har Arbejdsnævnet ment, at Personer, der beskæftiges ved Arbejder i Henhold til Lov af 22/12 1934 om Laan og Tilskud til Grundforbedring maa ligestilles med Personer, beskæftiget ved almindeligt Arbejde, og at saadanne Personer derfor vil kunne optages i en Arbejdsløshedskasse.

Nævnet har derhos udtalt, at Arbejde, der skal kunne begrunde Optagelse i en Arbejdsløshedskasse, ikke maa være af blot flygtig eller midlertidig Art.

Idet Direktoratet henleder Opmærksomheden paa disse af Nævnet trufne Afgørelser, skal man anmode Kasserne om nøje at følge disse. Det maa saaledes paases, at der ikke som nydende Medlemmer optages Personer, der beskæftiges ved et af de forannævnte 3 Arter af Arbejde: anerkendt Nødhjælpsarbejde, eller Arbejder iværksat i Henhold til Lovene, henholdsvis om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden eller om mellemkommunal Refusion. Det maa ligeledes paases, at det ved Optagelse af nye Medlemmer iagttages, at Arbejdet, hvormed disse er beskæftiget ved Optagelsen, ikke er af blot flygtig eller ganske midlertidig Art.

Man skal samtidig under Henvisning til Direktoratets Cirkulære af 12. November 1934 paany henlede Opmærksomheden paa, at Arbejde i Henhold til Loven om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden ikke kan medregnes til Fyldestgørelse af de i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4 og 5 eller i de enkelte Vedtægter opstillede Bestemmelser om Arbejde af en vis Varighed som Betingelse for Adgang til Understøttelse (f. Eks. 10-Maaneders Bestemmelsen, 26 (39) Ugers Arbejde indenfor 3 (4) Aar o. s. v.), idet det saaledes beskæftigede Tidsrum regnes som „død" Periode.

Derimod vil de øvrige af de ovenfor nævnte Arter af Beskæftigelse kunne medregnes i omhandlede Henseende".

Johannes Nielsen.

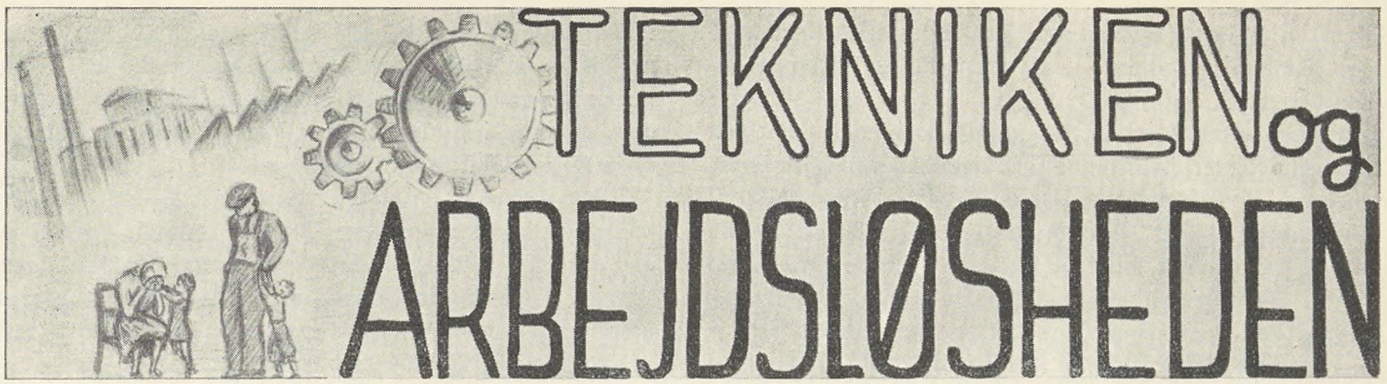

AF HJ. GAMMELGAARD (Sluttet).

2) I en anden Række Tilfælde fører det tekniske Fremskridt til, at et Produkt erstattes af andre, f. Eks. Hestekøretøjer og Jernbaner af Automobiler, Bomuld af Kunstsilke, Kul af Olie. Herhen hører ogsaa det historiske Eksempel, jeg nævnte før, hvor Krudtets Opfindelse helt revolutionerede Produktionen af Krigsmateriel.

Ogsaa i den Art Tilfælde kan Virkningen paa Beskæftigelsen være forskellig, i det store og hele dog vel nok i heldig Retning. Automobilindustrien beskæftiger saaledes vistnok flere Arbejdere end det gammeldags Karetmageri.

3) Endelig er der de tekniske Opfindelser, der indfører helt nye Forbrugsgoder, som tilfredsstiller nyopstaaede Behov, som de oftest selv kalder til Live. Eksempler herpaa har den nyere Tid haft i Cykler, Kølemaskiner, Telefon, Telegraf, Grammofoner, Film, Radio, Tandpasta og andre Skønhedsmidler, Tyggegummi, Badeartikler. Her bliver der i første Omgang næsten kun Tale om en Forøgelse af Beskæftigelsen. Og det er for en stor Del i disse nytilkomne Brancher, at den Arbejdskraft, der overflødiggøres i de to førstnævnte Grupper, efterhaanden opsuges.

Jo hurtigere Rationaliseringen foregaar, des større Omkalfatringer foraarsager den i Beskæftigelsen. Ofte stiller Arbejdsskiftet Krav til Arbejderne om ogsaa at veksle Opholdssted. Det var f. Eks. Tilfældet under den industrielle Revolution i England, hvor Væv og Spindemaskine i første Omgang flyttede til Floden, Drivkraften. I Rusland kræver den mægtige Rationalisering store Omflytninger, ogsaa rent geografisk. Men i Rusland har man Diktatur, og den russiske Folkekarakter synes ogsaa lettere at kunne forlige sig med en vagabonderende Tilværelse end vor.

Rationaliseringen skaber altsaa store *Omskiftningsvanskeligheder*. Paa den anden Side forenkler og „mekaniserer" den det manuelle Arbejde, saaledes at der ikke behøves lang Uddannelse til at sætte sig ind deri. I mange Tilfælde begunstiger den Kvindearbejde for Mandsarbejde, ufaglært for faglært og foraarsager saaledes ogsaa Forskydninger i Arbejdsforholdene her.

Endelig er det karakteristisk for Rationaliseringen, at den medfører en stærk Forskydning i Retning af det forberedende, planlæggende Arbejde, ligesom den ogsaa har en Tendens til at forøge Handels og Transports forholdsvise Andel i Virksomheden (spec. Reklame): Funktionærklassen stiger langt mere i Tal end den egentlige Arbejderklasse.

I Tysklands Industri steg Antallet af egentlige Arbejdere fra 1882 til 1925 — altsaa i 43 Aar — med 82 pCt., men Antallet af Funktionærer med 429 pCt. En tilsvarende Udvikling viser vore hjemlige Industritællinger, og des stærkere, jo større det tekniske Fremskridt har været i vedkommende Branche. I Entreprenørfaget voksede fra 1897 til 1925 Arbejderantallet med ca. 100 pCt., men Antallet af tekniske, kommercielle og andre Funktionærer med over 1600 pCt. Det maa tilføjes, at Virksomhedernes Gennemsnitsstørrelse samtidig snarest var aftaget lidt, medens den anvendte mekaniske Krafts Forøgelse med 600 pCt. viser den stærke Rationalisering, der har fundet Sted i Faget.

At disse vældige Forskydninger mellem Fag og Klasser skaber Gnidninger, siger sig selv. Og det er indlysende, at Rationaliseringen altid (ogsaa i et vellykket socialistisk Samfund) vil skabe saadanne Overgangsvanskeligheder, Skiftearbejdsløshed, større eller mindre efter Udviklingens Fart og Natur. Hvor stor en Del af den samlede Arbejdsløshed den udgør, er det derimod ret umuligt at sige noget om. Gnidninger vil selvfølgelig overvindes langt hurtigere i Opgangstider end i Nedgangstider.

Overgangsarbejdsløsheden vil altid stille Samfundet overfor Opgaver som at lette den, mildne dens Følger og de Skævheder, den fremkalder i Beskæftigelsen, Den gør det ogsaa forstaaeligt, at Arbejdsgivere og Arbejdere i visse Brancher (f. Eks. Typograffaget) mødes om, hver ud fra sit Standpunkt, at sinke eller helt holde et eller andet revolutionerende Fremskridt ude.

Et helt andet Spørgsmaal er, om det tekniske Fremskridt har nogen Andel i den saakaldte *Sæsonarbejdsløshed*. I nogle Fag, f. Eks. det mindre Landbrug, maa det vistnok siges, at Rationaliseringen har bragt en jævnere Beskæftigelse Aaret rundt. I Byggeindustrien har Opvarmningsmetoder skabt en Mulighed (der dog næppe er udnyttet i større Grad) for at udstrække Arbejdssæsonen over en større Del af Aaret.

Paa en Række Omraader, hvor Arbejdet har faaet mere Sæsonkarakter end i gamle Dage, er dette ganske uden Sammenhæng med Rationaliseringen. Her er det Moden, der er paa Spil; eller det, at Menneskets Forbrug og hele Tilværelse kommer til at variere mere i Takt med Aarstiderne, eftersom Almenvelstanden stiger: flere og

flere faar Ferie (Badesæson, Trafiksæson), Omsætningen samler sig tættere om de store Fester (navnlig Julen, o. s. v.).

Paa et bestemt Felt er der dog en Forbindelse, specielt i daarlige Tider, hvor mange Virksomheder arbejder med en lav Udnyttelsesgrad. For en saadan Virksomhed vil det falde af sig selv, at man udregner, om det kan betale sig at gaa f. Eks. med 50 pCt. Udnyttelse hele Aaret rundt, eller for fuld Kraft det halve Aar. En Blikvarefabrik, der, naar dens Kapacitet er fuldt udnyttet, gaar med samme Arbejdsstyrke Aaret rundt, vil i Tider med ringere Afsætning staa sig ved at følge Konservesfabrikernes Sæsonvariationer, bl. a. for at holde Lageromkostningerne saa lavt som muligt.

Endelig taler man om *Krisearbejdsløshed,* hvorved man vel maa forstaa Forskellen mellem Antallet af Ledige i daarlige og gode Aar. Spørgsmaalet om, hvorvidt det tekniske Fremskridt har været medvirkende til, at den nuværende eller tidligere Verdenskriser er opstaaet, maa vistnok besvares benægtende.

Derimod er der ingen Tvivl om, at naar Krisen først *er* der, er det des vanskeligere at komme ud af den igen, jo mere teknisk fremskredet Samfundet er blevet.

Det maa erindres, at Rationalisering, med Undtagelse af visse Former for Taylorisering, altid forøger Virksomhedens Generalomkostninger, saa at de kommer til at spille en procentvis større Rolle i Virksomhedens Kalkuler. Disse Generalomkostninger kan ikke rystes af med samme Lethed som de proportionale Omkostninger, Arbejdsløn og Raastoffer. Følgelig vil Stykudgifterne, naar Industriens Udnyttelsesgrad synker, stige langt stærkere end under mere primitive Produktionsmetoder. Samtidig kræver Udviklingen, at Priserne afpasses til den synkende Købeevne, for at en normal Tilpasning mellem Forbrug og Produktion atter kan indtræde. Herved kommer Erhvervslivet ind i en økonomisk Svikmølle af en Art, der bliver mere og mere katastrofal, i samme Grad som den tekniske Udvikling stiger. Det maa erindres, at den amerikanske Industri under den nuværende Krise har været nede paa en Gennemsnitskapacitet paa ca. 30 pCt., den europæiske paa ca. 50 pCt.

Af, hvad jeg her har sagt, vil det fremgaa, at det er meget vanskeligt at afgøre, om det tekniske Fremskridt har bidraget til den stærke Vækst i Arbejdsløsheden. Dette bliver maaske klarere, naar til Slut Spørgsmaalet opstilles i følgende Form: Vilde Forholdene i Verden nu have set lysere ud, hvis Rationaliseringsbølgen var standset med Krigen, i Stedet for at sætte ind med flerdobbelt Kraft — samtidig med, at de andre Ændringer i Verdensbilledet, som vi har oplevet, dog var indtraadt — altsaa Krigsgældsordning og andre Fredsbetingelser, Orientens Antagelse af europæisk Produktionsteknik, økonomisk Krig mellem Landene, usikre Pengeforhold m. m. De fleste Mennesker vilde sikkert betænke sig længe med at besvare dette Spørgsmaal.

I Kampen for en bedre Fremtid vil Mennesket ikke opgive sit Hovedvaaben, Tekniken. Jeg kender intet Menneske, hvis Behov ikke er mangefold større end hans Købeevne. Jeg har aldrig været præsenteret for Diogenes i Tønden eller for „den Lykkelige uden Skjorte". Resignation er som oftest en Dyd af Nødvendighed. Gennemsnitsmennesket ligner langt mere Fiskerens Hustru, der begyndte i Muddergrøften, men hvis Behov voksede om Kap med Tilfredsstillelsesgraden.

Vil man naa til en virkelig Sejr over Arbejdsløsheden, kan dette kun ske gennem en Planøkonomi, der skaber en ensartet Rytme i Købeevnens og Produktionens Vækst. Er dette Maal naaet, vil det tekniske Fremskridt næppe møde Modstand hos nogen — i det mindste ikke af økonomiske Grunde.

DEN INTERNATIONALE ARBEJDERORGANISATIONS VIRKSOMHED I 1934

Aar 1934 var et Mærkeaar i den internationale Arbejderorganisations Historie. Det var den 20. August 1934, at Amerikas Forenede Stater officielt traadte ind som Medlem af Institutionen. Kort efter, i September, blev ogsaa Sovjetrusland optaget som Medlem, en Følge af dets Indtræden i Folkeforbundet. Det samme var Tilfældet med Afganistan og Ecuador. 62 Nationer er nu Medlemmer af Den internationale Arbejderorganisation, som herved har gjort et stort Stød fremefter mod Universalitet.

Denne Karakter af Universalitet er blevet yderligere styrket ved, at et Forslag om Ændring af Fredstraktaten er traadt i Kraft. Denne Ændring, hvis Gennemførelse i tolv Aar stadig er blevet udsat, muliggjorde nu for første Gang en Udvidelse af Styret (fra 24 til 32 Medlemmer). Den nye Sammenslutning sikrer et intimere Samarbejde med Regeringer, Arbejdsgivere og Arbejdere i de udeneuropæiske Lande.

Denne Udvikling vil sikkert betyde, at Organisationen vil have større Chancer for at naa til et heldig Resultat ved Behandlingen af de Problemer, som er opstaaet som Følge af Verdenskrisen, og som kun en verdensomfattende Institution vil kunne tage op til Behandling.

Det siger sig selv, at De Forenede Staters effektive Deltagelse vil være meget værdifuld for Organisationen ved paa den ene Side at skaffe Oplysninger om de kæmpemæssige Tilløb, som er gjort af Præsident Roosevelt, for en økonomisk Genrejsning, og paa den anden Side ved at fremlægge nye Synspunkter i den internationale Diskussion om, hvordan Krisen og Arbejdsløsheden bedst skal bekæmpes.

I Særdeleshed vil dette være Tilfældet, hvor Diskussionen gælder Nedsættelse af Arbejdstiden, en af Organisationens Hovedopgaver, og hvor De Forenede Stater sidder inde med værdifulde Førstehaandserfaringer. Ved Arbejdskonferencens Sammentræden 1934 blev der ikke taget nogen definitiv Beslutning vedrørende dette Spørgsmaal. Det er imidlertid paany sat paa Dagsordenen for Konferencen i 1935 i en Form, som nærmer sig meget til det amerikanske „Code" System, nemlig

sigtende til en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden med de nødvendige Tilpasninger for hver Industrigren.

Et virkelig Fremskridt paa dette Omraade var Vedtagelsen paa Arbejdskonferencen 1934 af Konventionen om Nedsættelse af Arbejdstiden i automatiske Vinduesglasværk. Konventionen gaar i samme Retning som Konventionen i 1934 angaaende Nedsættelse af Arbejdstiden i Kulgruber. Denne sidste skal nu gøres til Genstand for en Revision for at lette en Ratifisering af den.

Paa et andet Omraade, men nøje knyttet til de sociale Følger af Krisen, opnaaede Konferencen 1934 et smukt Resultat, ved at Konventionen om Arbejdsløshedsunderstøttelse og Hjælp til de Arbejdsløse blev vedtaget. Alle de Stater, som tiltræder Konventionen, forpligter sig til at sikre alle ufrivilligt arbejdsløse Personer enten en Erstatning (tvungen eller frivillig Understøttelse) eller et Bidrag (Arbejdsløshedshjælp) eller en Kombination af disse to Understøttelsesformer.

Paa Konferencen i Aar blev Rækkevidden af en Konvention, vedtaget i 1925, om Skadeserstatning for Erhvervssygdomme, udvidet til bl. a. ogsaa at omfatte Silikose. Ligeledes blev vedtaget en delvis Revision af den paa Arbejdskonferencen i 1919 vedtagne Konvention, som forbyder Natarbejde for Kvinder. Konventionens Ordlyd forbliver i Hovedtrækkene uforandret, men en Del mindre Ændringer blev foretaget for at lette Ratificeringen i flere Lande.

Ikke mindre end 4 Konventioner blev saaledes vedtaget paa Arbejdskonferencen i 1934. Desuden var 2 Konventionsudkast Genstand for en forberedende Behandling før de lægges frem for Konferencen i 1935. Et af Udkastene behandler Vedligeholdelse af Pensionsrettigheder for Arbejdere, som flytter til et andet Land. Dette Spørgsmaal er af særlig Betydning for Lande med en udviklet Sociallovgivning. Det andet, som gaar ud paa at forbyde Kvinders Arbejde under Jorden i Gruber, er derimod kun af væsentlig Betydning for Lande, hvis Sociallovgivning endnu befinder sig paa et forholdsvis lidt udviklet Stadium.

Kontrasten mellem disse to Forslag viser tydeligt, hvor omfattende Organisationens Arbejdsomraade er.

Ikke mindre betegnende er Valget af de Problemer, som Arbejdsbureauets Styre vil fremlægge til Førstebehandling paa Konferencen i 1935. Paa Dagsordenen staar opført foruden Spørgsmaalet om Ungdomsarbejdsløsheden og Ferier med Bibeholdelse af Lønnen, Indfødtes Arbejde i Kolonierne og i andre Omraader med lignende Arbejdsforhold.

Det internationale Arbejdsbureau har udarbejdet detailerede Rapporter angaaende disse forskellige Spørgsmaal, som skal tjene som Basis for Diskussioner paa kommende Konferencer. Det har ogsaa foretaget foreløbige Undersøgelser angaaende Spørgsmaal af almindelig Karakter, som senere vil blive behandlet af Konferencen, f. Eks. Sikkerhed for Arbejdere i Bygningsfaget, Børns Filmsarbejde, Rekruttering og Beskæftigelse af Arbejdere, som flytter fra et Land til et andet, Kollektivaftaler etc.

Desuden har Arbejdsbureauet, bortset fra ethvert Forslag til international Regulering, foretaget Undersøgelser paa Grundlag af de Erfaringer, som allerede er høstet i flere Lande om de Linier, som bør følges med Hensyn til en rationel Igangsættelse af offentlige Arbejder for derved at raade Bod paa Arbejdsløsheden og skabe en øget Aktivitet i Arbejdslivet.

I denne Forbindelse vedtog Arbejdskonferencen i 1934 en Resolution, som gik ud paa at lette Samarbejdet paa dette Omraade mellem de forskellige Lande.

De vigtigste Rapporter, som Arbejdsbureauet har publiceret i Løbet af Aaret, behandler „Sociale Tiltrædelser i 24 Lande", „Former for Arbejdshygiejne", „En international Sammenligning af Leveomkostningerne", „International Standardisering af Socialstatistiken" samt „Arbejdstiden for Post-, Telegraf- og Telefonfunktionærer".

Fra et videnskabeligt Synspunkt fortsatte Arbejdsbureauet med stor Interesse at følge det økonomiske Genrejsningsarbejde i De Forenede Stater; det har udgivet en ny Rapport af stor Betydning om dette Spørgsmaal.

Endvidere har en af Arbejdsbureauets Underdirektører, M. F. Maurette, skrevet en Rapport om „De sociale Følger af Industrialiseringen i Japan", som overalt i Industri-, Handels- og Arbejderkredse har vakt stor Opmærksomhed. Denne Rapport er nemlig det første Bidrag til Belysning af Problemet om Konkurrence og Levestandard, et Spørgsmaal som i den senere Tid er blevet meget aktuelt omtrent overalt, som Følge af den hurtige industrielle Udvikling i dette enkelte Land, som før har staaet saa at sige udenfor den internationale Konkurrence.

Spørgsmaalet blev flere Gange bragt paa Bane under Arbejdskonferencen og ved Styrelsesmøderne af Repræsentanter for de forskellige Grupper og Lande.

Man kan ikke tydeligt nok understrege Betydningen af det store Fremskridt, som har fundet Sted i udeneuropæiske Stater i 1934, takket være den internationale Sociallovgivning. Af 57 Ratifikationer, som blev vedtaget i Løbet af Aaret, falder 44 paa det latinske Amerika og 3 paa Kina.

Hvis man til disse Fremskridt føjer Direktør Butlers Besøg i Italien, Bulgarien og Jugoslavien i Foraaret 1934 og hans Besøg i Amerika og Mexiko samme Efteraar, M. Maurettes Tjenesterejse til Japan og andre Rejser foretaget af forskellige af Arbejdsbureauets Funktionærer til Sydamerika, vil man se, at den før omtalte Tendens henimod Universalitet tydelig har været Ledemotivet i Den internationale Arbejdsorganisations Virksomhed i 1934.

LYNGSIES BUSTE

Vi henleder herved Afdelingernes og Medlemmernes Opmærksomhed paa, at den her i Bladet tidligere omtalte Buste af Forbundets tidligere, afdøde Formand M. C. Lyngsie, fremdeles vil kunne bestilles ved Henvendelse til Billedhugger Lindhardt, Gl. Kongevej 155, København V.

DEN BRITISKE REGERING
DRØFTER ARBEJDSTIDSFORKORTELSEN MED FAGFORENINGERNE

Fornylig tilkendegav den britiske Regering den Hensigt at ville drøfte Spørgsamalet om Arbejdstidsforkortelse med Repræsentanter for Arbejdernes og Arbejdsgivernes Hovedorganisationer. „Hvad der kan gøres i denne Sag", udtalte Arbejdsministerens Parlamentssekretær, „gaar ud paa at undersøge, i hvilke Industrier det er muligt at nedsætte Arbejdstiden uden Løntab for Arbejderne og, hvor det ikke er muligt uden Løntab, at se, i hvilken Udstrækning Arbejdere og Arbejdsgivere er villige til at bringe Ofre."

Fagforeningerne har ikke næret store Illusioner med Hensyn til Forhandlingernes eventuelle Resultater. Der henvistes forud til, at Fagforeningerne allerede i det foregaaende Aar havde forsøgt at faa 40 Timer Ugen indført i Maskin- og Skibsbygningsindustrien uden Lønkompensation, men uden Resultat, da Arbejdsgiverne nægtede at gaa med hertil. Selv Postministeren, altsaa et Medlem af den Regering, der foregiver at nære saa stor Interesse for Spørgsmaalet om Arbejdstidens Forkortelse, afviste uden videre et saalydende Forslag.

Nu har der imidlertid fundet Forhandlinger Sted med Fagforeningernes Repræsentanter. Arbejdsministerens Udtalelser bød ikke paa store Overraskelser. Bortset fra de almindelige Talemaader og Forslag om nye Undersøgelser var det mest bemærkelsesværdige det for England højst overraskende Forslag om Begrænsning af Antallet af de indenfor Erhvervslivet beskæftigede Kvinder.

Generalsekretær Citrine, der var Ordfører for Landsorganisationens Generalraad, bemærkede, at der, endskønt Arbejdsministeren nægtede, at der laa nogensomhelst politiske Motiver bag Forslaget om Forhandlinger, bestaar begrundet Mistanke om, at det kun drejer sig om at udskyde enhver positiv Foranstaltning. Regeringen har i dette Spørgsmaal et meget daarligt Ry baade i selve Landet og i Genève. Citrine tilføjede, at der hvad angaar Samarbejdet med Arbejdsgiverne ikke behøvedes noget Initiativ fra Regeringens Side for at foranledige de modstaaende Parter (Arbejdere og Arbejdsgivere) til at drøfte saadanne Spørgsmaal. Fagforeningerne havde for nogen Tid siden forelagt Arbejdsgiverne i de enkelte Industrier bestemte og praktiske Forslag vedrørende Behandlingen af Arbejdstidsspørgsmaalet. Vanskelighederne bestaar i, at Arbejdsgiverne ikke vil vide noget af disse Forslag. Hvad angaar Regeringens Rolle, har denne indskrænket sig til at modarbejde alle Forsøg paa at naa en Forstaaelse om en international Ordning. Generalraadet er rede til øjeblikkelig Behandling af eventuelle Forslag fra Regeringens Side. Forinden man kunde forvente Arbejdsministerens praktiske Medvirken til Løsning af Arbejdstidsproblemet, maatte Regeringen fuldstændig ændre sin principielle Indstilling overfor dette Problem.

(I. F. C.)

LØBENDE KONFLIKTER

Aabybro	*(Aalborg Amtsveje)*
Aalborg Omegn.	—
Aars	—
Østbirk	—
Gistrup Nøvling	—
Suldrup	—
Sønderholm-Frejlev	—
Vindblæs	—
Vægger	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Aalborg A.	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Baarse	*(Hofjgrm. Wolff, Engelholm)*
Næstelsø	*(Engelholm v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hverring Hornborg Komm.)*
Skallerup	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Tolne	—
V. Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Pedersen)*
Øsby	*(Kommunen)*
Ravnkilde	—
Vrejlev-Hæstrup	*(Murerm. Jordansen, Vraa)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
SkorupTvilumVoel	—
Græsted	*(Blistrup Komm.)* / *(Søborg Gilleleje Komm.)*
Maarum	*(Græsted Maarum Kommune)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Strib Vejlby	*(Grusgravsejer Byskov Ovesen)*
Brønderslev	*(Bygm. Ant. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murerm. Engelund)*
Esrum	*(Esbønderup-Nøddebo Kommune)*
Helsinge	*(Helsinge Valby Komm.)*
Sdr. Draaby-Flade	*(Kbm. Vald. Klitgaard, Lund)*
Vejstrup	*(Grusgravsforp. Falle Otto)*
Fabrikarbejderne	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Tornby	*(Tornby-Hortshalsvejen)*
Ørum Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

SØLVBRYLLUP

Chr. Jensen og Hustru, Nordostvej 16, Randers, kan den 6. Marts fejre deres Sølvbryllup. Chr. Jensen, vor gode Kammerat og dygtige Tillidsmand er en kendt Mand inden for vor Fag- og Partibevægelse, særlig Fagbevægelsen har han viet sine betydelige Arbejdsevner.

Chr. Jensen er født og opvokset paa Landet, hvor han som mange andre fristede Hjorddrengens og Tjenestekarlens ublide Vilkaar.

Da han giftede sig i 1910, bosatte han sig i Randers som Arbejdsmand, stærkt interesseret som han var, fik man snart Øje paa Chr. Jensen, og i 1913 indvalgtes han i Bestyrelsen for Murarbejdsmændenes Fagforening i 1917 valgtes han til Formand og er hvert Aar siden blevet genvalgt og har siden deltaget i Dansk Arbejdsmands Forbunds Kongresser og Delegeretmøder. Paa Kongressen i 1925 blev han valgt til Medlem af De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskab, hvilken Post han fremdeles beklæder. Paa Delegeretmødet i 1929 blev han valgt til Medlem af Forhandlingsudvalget til Oprettelse af en Landspriskurant med Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

I 1929 blev Chr. Jensen valgt til Formand for Agitationskredsen for Randers Amt, og af andre Tillidsposter, som Chr. Jensen beklæder, nævnes, at han siden 1927 har været Medlem af Forretningsudvalget for Fællesorganisationen i Randers, og i Bestyrelsen for Arbejdernes Forsamlingsbygning „Jylland", og siden 1918 Medlem af Repræsentantskabet for Randers Socialdemokrat.

Flere Gange har Chr. Jensen været opstillet som vort Partis Kandidat til Valg af Byraad og Ligningskommission, siden 1930 Medlem af St. Peders Sogns Menighedsraad.

Det er paa et betydeligt og omspændende Felt, at Chr. Jensens Arbejdsevner er taget i Brug, men han har røgtet sit Arbejde med udelt Tilfredshed. De, der har samarbejdet med Chr. Jensen, har lært at skatte ham som en god Kammerat, der har en hurtig Opfattelsesevne og bedømmer en foreliggende Situation nøgternt. Hans reelle Karakter, hans prægtige Væsen i al hans Færd har skabt ham mange Venner.

I sit store omfattende Arbejde for Standsfæller har Chr. Jensen haft en god Støtte i sin venlige Hustru. Det er ikke alene hos Fotografen, at Fru Jensen har sit venlige Smil paa, det er ogsaa til Hverdag i sit hyggelige Hjem, som Fru Jensen har forstaaet at holde mønsterværdigt, ofte med sparsomme Midler, naar Arbejdsløsheden i længere Perioder har holdt sit ubehagelige Indtog.

Vi er Sølvbrudeparret taknemmelig for, hvad de har været for Standsfæller gennem 25 Aar, og er glade for, at vi fremdeles maa regne med deres Indsats.

Til Lykke!

Thomas.

OVERFLYTNING
AF MEDLEMMER MELLEM AFDELINGERNE

Et af de Spørgsmaal, der i meget høj Grad beskæftiger Afdelingerne, er Overflytning af Medlemmer fra den ene Afdeling til den anden, og det er ikke nogen lille Korrespondance, Forespørgsler i den Anledning til Hovedkontoret foranlediger.

Det fremgaar af disse Forespørgsler, at der trods Forbundslovenes klare Affattelse paa dette Omraade, hersker en Del Misforstaaelser om, hvornaar Overflytning kan kræves og bør finde Sted.

Det sker saaledes tit, at en Afdeling kræver Overflytning af nogle Medlemmer, blot med den Begrundelse, at de Paagældende er bosiddende indenfor Afdelingens Omraade, medens de er beskæftiget andet Steds, det vil sige, udenfor det territoriale Omraade, som naturligt hører under den Afdeling, som kræver Overflytning effektueret.

Forbundslovene siger herom i Paragraf 52:

„Ethvert Medlem er pligtig til inden 7 Dage efter at have paabegyndt et Arbejde, at overflytte sin Bog til den Afdeling, hvoraf vedkommende Branches Udøvere er Medlemmer eller har Overenskomst med Arbejdsgiverne, i modsat Fald skal han slettes af sin Afdeling og kan kun optages efter Reglerne for nye Medlemmer."

Dette vil i Realiteten sige, at et Medlem efter den i Loven angivne Tidsfrist efter et Arbejdes Paabegyndelse er pligtig at tilflytte den Afdeling, under hvis Arbejds- og Overenskomstomraade Vedkommende har erholdt Beskæftigelse.

Deraf følger, at en Afdeling ikke i Henhold til Forbundets Love kan stille Krav om et Medlems Overflytning, selvom Vedkommende er bosiddende indenfor Afdelingens territoriale Omraade.

ET FINT AAR FOR ARBEJDERNES LANDSBANK

STØRRE TILGANG AF NYE KUNDER END NOGET TIDLIGERE AAR. — STÆRK STIGNING I RENTE- OG PROVISIONSINDTÆGTERNE. — BANKEN HAR BIDRAGET SIT TIL RENTENIVEAUETS SÆNKNING

Repræsentantskabet for Arbejdernes Landsbank har efter afholdt Møde offentliggjort nedenstaaende Beretning for Aaret 1934.

Aaret havde været særdeles tilfredsstillende for Banken. Balancen var steget med omtrent 7 Mill. Kr. og udgjorde ved Udgangen af 1934 60,894,993 Kr.

Bankens Overskud for Aaret inclusive en Overførsel paa 157,294 Kr. udgjorde 1,067,517 Kr.

Stigningen i Udlaans- og Indlaansmidlerne.

Selv om Bankens Overskud for 1934, naar der tages Hensyn til Overførselen, var ca. 225,000 Kr. mindre end for Aaret forud, maatte Bankens Drift i Løbet af Aaret 1934 dog anses for bedre end det foregaaende Aar, idet Kursgevinsten af Obligationer og Aktier i 1933 var ca. 520,000 Kr. større end i 1934.

Den samlede Rente- og Provisionsindtægt for 1934 havde saaledes været betydeligt større end i 1933. En medvirkende Aarsag hertil var en større Tilgang af nye Kunder end noget tidligere Aar. Dette havde medført en Stigning i de samlede Udlaansmidler paa ca. 7,9 Mill. Kr. I samme Tidsrum var Indlaansmidlerne steget med ca. 6,9 Mill. Kr.

Bankens Obligationsbeholdning er paa 27 Mill. Kr.

Ved Udgangen af Aaret var Bankens Obligationsbeholdning omtrent af samme Størrelse som ved Udgangen af 1933, ca. 27 Mill. Kr. Heraf var i kortfristede Statsgældsbeviser og i Københavns Kommunes Gældsbeviser anbragt ca. 16,5 Mill. Kr.

Stor Udlaansvirksomhed til Byggeriet.

Banken har i Aarets Løb, ligesom i tidligere Aar, ydet flere Laan til Karrébebyggelse og adskillige Laan til Gennemførelse af Parcelbyggeri samt i mange Tilfælde ydet den fornødne Assistance dels ved Tilrettelæggelse af Sagen, dels ved dennes Gennemførelse. I det hele taget maa det siges, at Bankens Udlaansvirksomhed til Byggeriet har været meget betydelig.

Bankens Afdelinger har arbejdet tilfredsstillende.

Af Aarets Driftsoverskud paa 1,067,517 Kr. foreslaar Bestyrelsen, at der anvendes 142,937 Kr. til Afskrivning paa udestaaende Fordringer, 150,000 Kr. til lovmæssig Henlæggelse til Reservefonden, 75,000 Kr. som Henlæggelse til Forstærkningsfonden og 100,000 Kr. til Kursreguleringsfonden. Der foreslaas et Udbytte paa 5 Procent til Præferencekapitalen, og der foreslaas afskrevet 300,000 Kr. paa Bankens Garanti for Brændselsforretningen. Til næste Aar overføres (herunder til Betaling af Skat) 209,150 Kr.

KOMMUNISTERNE

VIL OPSTILLE SPLITTELSESLISTER VED AMTSRAADSVALGENE

Efter Forlydende agter det kommunistiske Parti at opstille Lister ved det forestaaende Amtsraadsvalg, hvor der gives Lejlighed hertil.

Da det imidlertid kan forudses, at Kommunisterne intet Sted vil kunne samle tilstrækkeligt Stemmetal til Erhvervelse af et eneste Mandat, vil man kunde forstaa, at hver Stemme, der afgives paa dette Partis eventuelle Liste, maa anses for spildt. Formaalet med Opstilling af kommunistiske Lister er dermed klart og tydeligt fastslaaet, man ønsker fra dette Partis Side ikke at lade nogen Lejlighed til at optræde som Splittelsesmænd imod den samlede Arbejderklasse, gaa tabt, saaledes som det er manifesteret ved talrige tidligere alvorlige Situationer, hvor Resultatet af Splittelsen kunde faa de alvorligste Følger for Samfundets daarligst stillede.

Det er første Gang, at Valget til Amtsraadene foregaar efter Principperne for lige og direkte Valg, og det er derfor af den allerstørste Betydning, at Arbejderklassen indser Nødvendigheden af at optræde med den størst mulige Enighed for derved at opnaa bedst Resultat.

I de hidtidige Amtsraad har Arbejderne kun i meget ringe Grad været repræsenterede, hvad ikke mindst Arbejdsmændene har faaet at mærke gennem de elendige Lønninger, som er blevet betalt for en stor Part af det Arbejde, som er udført for Amterne enten direkte eller for Sognekommunerne ved Amternes Overopsyn.

Der er nu ved denne Lejlighed, hvor Nyvalg skal finde Sted, en Mulighed for at faa en stærkt forøget Repræsentation for vore Krav ind i Amtsraadene, og denne Mulighed skulde vi nødig lade os spille af Hænde, fordi nogle Splittelsesmænd agerer med under dette betydningsfulde Valg.

Vi er naturligvis klar over, at vort Forbunds Medlemmer er fuldt indforstaaet med, hvad vi her har anført og derfor hver for sig indenfor sit Omraade vil være med til at støtte og arbejde for det bedst mulige Resultat for det eneste Parti, som med Virkning tager sig af deres Sag, Socialdemokratiet — der tillige er det eneste virkelige Arbejderparti, — derfor — Fremad for Socialdemokratiet .

REGERINGEN

FORBEREDER IVÆRKSÆTTELSEN AF EKSTRAORDINÆRE ARBEJDER

Som bekendt nedsattes efter Forslag af Socialminister Steincke et Arbejdsløshedsraad, hvis Opgave er at undersøge Mulighederne for Iværksættelse af Arbejder ved det Offentliges Foranledning.

Dette Raad har fremsendt Forslag om visse Arvejders Udførelse, og herunder er blandt andet nævnt Anlæg af Veje, Grundforbedring og Afvanding. Arbejdsløshedsraadet har ligeledes indhentet Overslag og Beregninger over en Række større Vejarbejder i forskellige Dele af Landet. Det drejer sig særligt om Veje gennem Stevns Klitarealer, Skove og Plantager, der foreløbig er kalkuleret til at skulle koste indtil 200,000 Kroner.

Ogsaa Direktoratet for Statsskovbruget har udarbejdet Forslag til Udvidelse og Forbedring af en Del Veje bl. a. paa Bornholm og i Nordsjælland.

Disse Projekter er beregnet til at skulle koste ca. 1/4 Million Kroner.

Alle disse Projekter gennemgaas for Tiden i Socialministeriet, hvor man ligeledes drøfter Muligheden for i Forbindelse med sisse Arbejder at gennemføre en Arbejdstidsforkortning.

Naar disse Overvejelser er tilendebragt, vil der formentlig paa den samlede Regerings Initiativ blive forelagt Rigsdagen et nærmere detailleret Forslag.

Det kan kun vække Tilfredshed at erfare Ministeriets Bestræbelser for at fremskaffe Beskæftigelse, ikke mindst paa nærværende Tidspunkt, hvor Landstinget har nægtet at godkende ekstra Hjælp til de arbejdsløse.

Lykkes det samtidigt at finde en tilfredsstillende Ordning paa Arbejdstidspørgsmaalet for de ovennævnte Arbejders Udførelse, vil denne Ordning maaske kunne tjene som en Rettesnor for eventuelle Ændringer i den bestaaende Arbejdstid i det private Erhverv, hvor en Arbejdstidsnedsættelse ikke mindst begrundes i den af Arbejdsgiverforeningen fremsatte Paastand om, at der ikke findes ekstraordinær Arbejdsløshed, uagtet Arbejdsløshedstallet ligger over de hundrede Tusinde.

Siden sidst

Sakskøbing. Entreprenør Kr. Krath. Med Entreprenøren, der har et Vandledningsarbejde i Entreprise, blev der med Forbundets Medv. oprettet en Overenskomst d. 11. Sept. 1934, hvorved Entreprenøren indgik paa at betale det paagældende Arbejde i Henhold til Entreprenøroverenskomsten, desuagtet havde han benyttet Formandens Bortrejse til at overtale de ved Arbejdet beskæftigede Medlemmer af Afdelingen til en Supplementoverenskomst, der i væsentlig Grad forringede den oprindelige Overenskomst. I den Anledning afholdtes et Mæglingsmøde, paa hvilket Entreprenøren maatte indgaa paa at overholde den først trufne Aftale samt indvilge i, at Udbetaling af Overskudet skulde ske i Afdelingsformandens Nærværelse.

Silkeborg A. Murerm. M. Jensen. Overfor Murermesteren, der er Medlem af Centralforeningen, havde Afdelingen i Forbindelse med et Arbejde rejst Krav om Tillæg for Nedbrydning samt Erstatning for manglende Træskostøvler. Ved et i den Anledning afholdt Mæglingsmøde indgik Mesteren paa til fuld Afgørelse af de paaklagede Forhold at betale et Beløb paa Kr. 40,00.

Esbjerg. Murermester Lucassen. Afdelingen indberetter, at der mellem Murermesteren og Afdelingen er opstaaet Strid angaaende forskellige Arbejder ved Nedbrydning og Opførelse af en Ejendom. Stridsspørgsmaalene omfatter: 1)Nedbrydning. 2) Læsningstillæg og 3) Transport af Vogne, der benyttes ved Udgravningen. Ved Mæglingsmøde om Sagen opnaaedes Enighed om, at Mesteren betaler 15 % Tillæg til Nedbrydningsarbejdet for det Antal Timer, som er opført paa Ugesedlerne samt for Transport af Vogne en samlet Sum af 20 Kr. Spørgsmaalet om Løsningstillæg bortfaldt.

Bredebro. De danske Statsbaner. Afdelingen indberetter, at flere Medlemmer, som er beskæftigede ved Anlæg af nogle Parallelenge i Sdr. Hollum, ikke faar udbetalt Akkordafsavnstillæg. Foranlediget herved tilskrev Hovedkontoret Jernbanedirektoratet om Sagen. Herpaa svarede Direktoratet, at der vil blive draget Omsorg for, at de paagældende Arbejdere vilde faa Akkordafsavnstillæget udbetalt.

23. Kreds. Murermestrene M. Petersen og H. Rasmussen. Kredsen meddeler, at de nævnte Murermestre kun aflønner deres Arbejdere med 85 Øre i Timen, uagtet de er Medlemmer af Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark og som saadan er pligtig at betale 105 Øre pr. Time. Hovedkontoret tilskrev i den Anledning den anførte Hovedorganisation med Anmodning om Afholdelse af Mæglingsmøde, der fandt Sted d. 6. December f. A. Her indgik Mestrene paa for Fremtiden at overholde Overenskomsten samt til Svanninge Afdeling at indbetale et Beløb paa Kr. 50,00 som en Art Bod.

Karlslunde. Barbermester Chr. Jensen. Den omtalte Barber har lejet en Grusgrav i Karlslunde (forhaabentlig bruger han ikke Gruset til at stryge Barberknivene i), og til de der beskæftigede Arbejdere, det drejer sig om ialt 4 Mand, betalte han kun 86 Øre i Timen. Afdelingen ønskede Forbundets Medvirkning til Ændring af denne Timeløn ved Oprettelse af en Overenskomst. Den 23. November lykkedes det at opnaa Enighed om en Overenskomst, der fastsætter Arbejdstiden til 8 Timer og Timelønnen til 100 Øre.

17. Kreds. Entreprenør Oskar Johansen. Kredsen indberetter, at der med Entreprenøren er opnaaet Overenskomst angaaende et Vandledningsarbejde, der, uagtet det er beliggende udenfor Akkordzonen, udføres i Akkord, for de i Forbindelse med Arbejdet forefaldende Dagløns timer betales i Henhold til Entreprenøroverenskomsten 105 Øre i Timen. Overarbejdsbetaling ligeledes efter nævnte Overenskomst.

Arden. Rold Savværk. Afdelingen indberetter, at nævnte Virksomhed lader opføre en større Fabriksbygning, samt at det er Meningen, at de ved dette Arbejde beskæftigede Arbejdere skal aflønnes med den for Træindustrien gældende Timeløn, 92 Øre, og anmoder i den Anledning om Forbundets Medvirkning. Ved et derefter afholdt Forhandlingsmøde indgik Virksomhedens Repræsentant paa, at de ved det paagældende Arbejde beskæftigede Medlemmer af Dansk Arbejdsmandsforbund skal aflønnes med 105 Øre pr. Time samt, at der ved Jernbetonarbejde betales et Tillæg paa 15 %.

I. B. Aarhus. Entreprenør Ove Christensen. Ved et Arbejde omfattende Opførelse af en Betonbygning i Aarhus, der haves i Entreprise af Firmaet, skete Tilførslen af Materialer i Form af færdigblandet Beton saa uregelmæssigt, at der opstod Ventetid. Afdelingen dèr havde stillet Krav om Betaling herfor, men

var bleven afvist, anmodede saaledes foranlediget om Forbundets Assistance. Ved et derefter afholdt Mæglingsmøde indgik Entreprenøren paa til fuld Afgørelse at betale Ventetid for 37 Timer à 121 Øre, ialt Kr. 44,77.

Murerarbejdsmændene i Aarhus. Murermester Henry Petersen s. St. Ved et Støbearbejde under Udvidelsen af Aarhus Kommunehospital er der opstaaet Uenighed om Udbetaling af et Overskud paa Kr. 350,00, som Murermesteren nægtede at udbetale under Henvisning til, at Arbejdet ikke var færdigt. Da Mesteren selv havde deltaget i den forudgaaende Opmaaling af Arbejdet og derfor maatte forudses at være indforstaaet med det foreliggende, indgik han paa at udbetale det krævede Beløb.

Murerarbejdsmændene i Aarhus. Murermester Georg Knudsen. Mesteren havde nægtet at anerkende Arbejdet omfattende Udførelse af Rabitspuds som Akkordarbejde og vilde derfor ikke udbetale Overskuddet, ialt Kr. 22,00. Ved et senere Mæglingsmøde opnaaedes dog Enighed om, at Arbejdet var et Akkordarbejde, og det blev i Henhold hertil afregnet som saadan.

Aarhus M. Murermester Rasmussen & Sønner. Ved et Arbejde omfattende Anbringelse af Terrazzoplader i Vindueskarme samt Opsætning af Korkplader paa Aarhus Kommunehospital krævede Afdelingen dette Arbejde aflønnet som indvendigt Puds og fremlagde Opgørelse, der udviste et Overskud paa Kr. 265,00. Der opnaaedes ikke Enighed ved et i den Anledning afholdt Mæglingsmøde, hvorefter Sagen blev gjort til Genstand for faglig Voldgift, her blev Sagen forligt saaledes, at der udbetaltes 185,00 Kr.

Aalborg A. Murermester Evald Knudsen. Afdelingen indberetter, at det er lykkedes at opnaa Overenskomst med Murermesteren om, at han for Fremtiden betaler i Henhold til Overenskomsten for Centralforeningen af Murermestre i Danmark. Endvidere meddeler Afdelingen, at samme Overenskomst er opnaaet med Murermester A. Christensen, Visse pr. Grig, og Chr. Stirup, pr. Vraa.

Aalborg. Kommunen. Afdelingen indberetter, at der med Kommunen er truffet følgende Ferieordning for de ved Kommunen beskæftigede løse Arbejdere. Ikke fastansatte Arbejdere, der indenfor Ferieaaret fra 1. April til 31. Marts har været beskæftiget ved Kommunen i tilsammen 2 Maaneder, har i det paagældende Ferieaar Ret til 1 Dags Ferie pr. beskæftiget Maaned, indtil ialt 6 Dage. Faar en Arbejder ikke Antagelse, saaledes at han kan faa Lejlighed til at opnaa Ferie indenfor det fastsatte Tidsrum, skal han have Feriepenge udbetalt den 1. Oktober i det Ferieaar, hvori hans Ferie ligger.

36. Kreds. Entreprenør Jens Smed Jensen, Børkop. Kredsen indberetter, at der med nævnte Entreprenør er oprettet Overenskomst angaaende Arbejdet i Glatved Mergelleje. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre samt de sædvanlige Overarbejdsbetalinger. Der maa kun beskæftiges organiserede Arbejdere.

30. Kreds. Murermester Lyders Jensen. Kredsen indberetter, at der med Murermesteren er oprettet Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Overarbejdsbetaling i Henhold til Landsoverenskomsten. Regler for Behandling af faglig Strid, og der maa kun beskæftiges Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Ballerup. Murermester Frits Petersen. Under Opførelsen af en Administrationsbygning for Ballerup Kommune opstod der Strid om Betaling for visse særlige Arbejder omfattende Stilladsarbejde samt Gravning af Bomhuller. I den Anledning afholdtes Mæglingsmøde, hvor man enedes om, at der for Gravning af Bomhuller betales Kr. 40,00. For Ekstraarbejde ved Flytning af Underliggere og Planker opefter under Arbejdets Gang betales for 8 Timer à 111 Øre. Medhjælp ved Forandringer under Murerarbejdet, fremkaldt ved fejlagtig Afsætning fra Murersvendenes Side, betales med 9 Timer à 125 Øre. For Opbæring af Døre og Vinduesplanker samt for Gene af Udhæng ved det øverste Stillads gives der Arbejderne en Godtgørelse paa Kr. 25,00.

Bjerreby. Smedemester Jens E. Høy. For et Vandledningsarbejde opnaaedes der Enighed om følgende Overenskomst. For Opgravning, der foregik paa Markjord, og Tilfyldning uden Stampning betales 85 Øre pr. løbende Meter. Timeløn 105 Øre. Kun Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund beskæftiges.

Fredericia A. Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen. Angaaende Støbning af Brodæk paa Lillebæltsbroen er der med Firmaet opnaaet følgende Overenskomst: 1) Støbning af den bærende Jernkonstruktion for Vejbane og Fortov betales med 105 Øre + et Tillæg af 5 Øre pr. Mand for m^3 færdig udstøbt Beton; Arbejderne er garanteret en Mindstefortjeneste af 126 Øre pr. Time. 2) Jernarbejdet til ovenstaaende Konstruktion udføres i Timeløn, idet der betales 105 Øre + 20 % = 126 Øre i Timen. 3) Arbejde ved Transport og Henlægning af Brostammer og Udlægning af Sveller samt eventuel Hjælp ved Afforskalling af Brodækket betales med Timeløn af 105 Øre + 30 Øre = 135 Øre pr. Time. 4) Til 7 Mand, der er beskæftiget ved Afsyring af Bropillerne, betales en Timeløn af 105 Øre + 21 Øre = 126 Øre samt et Tillæg paa 7,50 Kr. pr. Mand.

Gandrup. Entreprenør N. Chr. Jensen. Ved en Forhandling, som Afdelingen i Gandrup og Vester Hassing Afdeling har haft med nævnte Entreprenør angaaende et Grøftearbejde, der udføres for Vester Hassing Kommune, enedes man om en Pris pr. løb. Meter af 48 Øre. Timelønnen fastsattes til 105 Øre og er garanteret de ved Akkordarbejdet beskæftigede Arbejdere.

Grenaa. Graver Madsen. Afdelingen indberetter, at der med Graveren er opnaaet Overenskomst om, at han ved fremtidigt Arbejde med Gravning af Grave betaler 105 Øre i Timen.

Hillerød. Murermester P. Nielsen. Afdelingen meddeler, at der med Murermesteren er opnaaet Overenskomst om, at denne for Fremtiden betaler alt Arbejde i Henhold til Overenskomsten med Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne.

Samme Afdeling har ligeledes oprettet Overenskomst med Murermester Johs. Jørgensen, Hillerød. Murermester Laurits Christensen, Murermester Chr. Christensen og Jens Andersen.

Jord og Beton, København. Entreprenør Bird & Co. Mellem Afdelingen og Firmaet var der opstaaet Strid om Begrænsningstillæget for Gravning af permanente Skraaninger for en Vejgennemførelse. Afdelingen paastod, at Arbejdet skulde betales med 9 Øre pr. m^2, medens Firmaet kun vilde betale 4,3 Øre pr. m^2. Da der ikke kunde opnaas Enighed, blev Sagen afgjort ved faglig Voldgift, hvor Opmanden gav Afdelingen Ret i dens Paastand om, at Arbejdet skulde betales med 9 Øre pr. m^2.

Lundtoft. Murermester Peter Hansen. Afdelingen indberetter, at der er oprettet Overenskomst med den angivne Murermester, der er indgaaet paa at betale i Henhold til Overenskomsten med Centralforeningen af Murermestre for Jylland og Østifterne.

Nr. Sundby. Murermester I. Tellefsen. Afdelingen meddeler, at der med Murermesteren er oprettet Overenskomst om, at han for Fremtiden betaler alt Arbejde efter de gældende Overenskomster.

Odense A. Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen. Mellem Firmaet og Afdelingen var der opstaaet Uenighed om Betalingen for Arbejdet ved Restaurationsbygningen i Odinstaarnet. I Henhold til tidligere Overenskomst skulde Arbejdet aflønnes med 105 Øre pr. Time, men paa Grund af ændrede Byggeplaner blev Restaurationens Bundhøjde hævet 6 Meter, hvilket foranledigede, at Arbejderne ansaa sig berettiget til at faa Timelønnen fastsat for nævnte Højde, og de forlangte derfor den tidligere omtalte Timeløn forhøjet til 225 Øre pr. Time. Dette vilde Firmaet ikke gaa med til, og der blev derfor afholdt Mæglingsmøde, hvor man enedes om at fastsætte Timelønnen til 200 Øre pr. Time.

Ranum. Murermester Riis Poulsen. Afdelingen indberetter, at Murermesteren har tiltraadt de gældende Overenskomster.

Ry St. Murermester E. Østerlund. Afdelingen meddeler, at Murermesteren har tiltraadt den for Mesterforeningen i Byggefagene paa Landet i Danmark gældende Overenskomst.

Viby, Jylland. Entreprenør Enevold Jensen. Afdelingen meddeler, at Entreprenøren har tiltraadt Entreprenøroverenskomsten.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 4 | 28.–2. | 1935 | 40. Aarg.

AMTSRAADSVALGET

Nu er det, det skal ske, thi om faa Dage finder Amtsraadsvalget Sted, det Valg, der i saa høj Grad har Bud til alle Arbejdere, men navnlig alle Arbejdsmænd, fordi deres sociale og økonomiske Interesser i saa mange Henseender er knyttet til dette Valg.

Det er rart at have en god Samvittighed og frem i Tiden at kunne se sine Klassefæller lige i Øjnene, i Bevidstheden om, at man selv for sit eget Vedkommende har gjort sin klassemæssige, partimæssige og fagforeningsmæssige Pligt, men det kan man ikke gøre, hvis man lader en saa vigtig Begivenhed som Amtsraadsvalget passere uden at vise det den fornødne Opmærksomhed.

Ligegyldighed hos Arbejderne for offentlige Anliggender, for Spørgsmaal af almindelig, samfundsmæssig Betydning, har altid været Arbejdernes Modstanderes bedste Forbundsfælle, thi ved Hjælp heraf holdes Arbejderklassen —ogsaa den vaagne Del — tilbage fra nødvendig og berettiget Andel i de mange Livsgoder, der staar i Forbindelse hermed, som ikke mindst har sit Udspring netop fra Haandens Arbejde og det tunge Slid, som nu engang er blevet Arbejdsmandens Lod.

Det er derfor ikke alene uforsvarligt mod sig selv at lade Valget upaaagtet, men særligt uforsvarligt overfor den Del af Arbejderklassen, som forstaar sine Pligter mod sin Klasse, ja det er endog ligefrem en Forhaanelse af de Fremskridt, der har været en Følge af dette pligtopfyldende Arbejde, af hvilket Alle, ogsaa den Ligegyldige, nyder Frugterne.

Vi har 6 Aar at ærgre os i, hvis vi bliver hjemme paa Valgdagen, 6 lange Aar, i hvilke Amts- og Kommuneraad uden vor Protest kan sidde og forvalte de dem tillagte, betydningsfulde Opgaver, som det skøtter dem, uden den Paavirkning, vi ved vor Deltagelse i Valget kunde have tilført Behandlingen af de mangfoldige Spørgsmaal af social Betydning: Sygepleje, Sygehustakster, Alderdomsforsorg, Skoleundervisning, Vejbevillinger, Lønvilkaar og meget mere, altsammen Opgaver, som Interessen for vore Hjem direkte tager Sigte paa.

Og man griner ad dig i Amts- og Sogneraadene, som daglig underbetaler dig — om du i det hele taget er saa heldig at have noget Arbejde — hvis du bliver hjemme, griner, fordi du ved din Ligegyldighed har opretholdt den Magtstilling, som dine Undertrykkere igennem mange Aar i Kraft af en priviligeret Valgret har forskaffet sig, en politisk Magtstilling, der er den eneste Betingelse, den absolut eneste Betingelse for Opretholdelsen af den sociale og økonomiske Overvægt, som du og dine fattige Medborgere i Øjeblikket lider og igennem lang Tid saa haardt har lidt under.

Det er for sent, hvis du bagefter knytter Næverne og i afmægtig Harme vender din Bitterhed imod dem, der sidder ved Magten, ved den Magt, du ikke opfattede eller regnede med Betydningen af og viste Ligegyldighed, da Tiden var inde. Det er nu i dette Øjeblik, du skal bruge din Indflydelse, bagefter er det for sent, og det tabte lader sig ikke genoprette.

Det er nu, det skal ske. Det er nu, du skal gøre din Borgerpligt, din Pligt mod dit fattige Hjem, saaledes at du roligt og ærligt kan se din Familie frejdigt i Øjnene uden Angst for, at de bebrejdende skal kunne sige om dig, at du svigtede, da Tiden var inde.

Men du skal gøre mere endnu! Du skal ikke alene selv gøre din Pligt, men du skal drage Omsorg for, at alle dine nærmeste, dine Paarørende indenfor Familien, dine Arbejdskammerater, dine Venner og dine Bekendte, ogsaa gør deres Pligt. Du skal ikke gaa alene til Valgstedet. Du skal tage en eller flere med, saaledes at det Amtsraadsvalg, der nu for første Gang finder Sted under nye ændrede og forbedrede Valgvilkaar, ogsaa bliver et Udtryk for den fattige Mands Mening om de Opgaver, det er tillagt Amtsraadet at forvalte.

Sovende Mand vinder aldrig Sejr! Vis, at du er vaagen! Stem socialdemokratisk sammen med dine Standsfæller!

A.

EN VIRKSOMHED DER GROR

Et af de yngste Skud paa Arbejderbevægelsens Stamme er A. O. F.'s Bogkreds, som blev startet i 1931 med ca. 2500 Medlemmer. Formaalet var kort og godt: At udgive det bedste af den nye Litteratur til en Pris, som var overkommelig for saa at sige alle.

2 Kroner 90 Øre er Prisen paa en indbundet Bog af Topklassen, som udgivet paa almindelig Maade gennem Boghandelen vilde koste mere end det dobbelte.

At denne Prispolitik lader sig gennemføre i Bogkredsen, beror paa den Omstændighed, at Bøgerne gennem Forhaandstegningen i Virkeligheden er solgt, inden de udkommer!

Trods Kriseaar har Virksomheden været i fortsat Stigen og tæller nu ca. 4400 Medlemmer.

I de forløbne 3 Aar er udgivet en Bog hvert Kvartal — ialt 13 Bøger — som til Dato er solgt i et samlet Antal af omtrent 50.000 Eksemplarer!

Nye Medlemmer kan indtræde til enhver Tid og binder sig kun for de 4 første Bøger, som udkommer efter Indmeldelsen med et Kvartals Mellemrum.

Der betales intet Kontingent udover de 2 Kroner 90 Øre pr. Bog. Endvidere har Medlemmerne Adgang til at købe de allerede udkomne Bøger enkeltvis efter eget Valg til samme Pris.

Indmeldelser modtages af

Arbejdernes Oplysningsforbund.
Rosenørnsallé 12, København V.

FORRETNINGSFØRER
THORVALD PETERSEN
HOLDER 25 AARS JUBILÆUM SOM TILLIDSMAND

Den 7. Marts kan Forretningsfører Thorvald Petersen fejre 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som fastansat Tillidsmand i vort Forbunds Tjeneste, idet han paa denne Dato i 1910 valgtes til Formand for Chaufførernes Fagforening i København, hvilket Tillidshverv han Gang paa Gang genvalgtes til, indtil han i 1929 tiltraadte som Forretningsfører i Hovedforbundets Tjeneste, hvor han afløste daværende Forretningsfører Carl Drejer, der afgik ved Døden.

Allerede paa et tidligere Tidspunkt havde man lagt Mærke til Thorvald Petersens Indsats i Forbundets Arbejde, hvilket medførte, at han i 1917 valgtes til Medlem af dettes Hovedbestyrelse og genvalgtes paa de efterfølgende Kongresser. Ogsaa udenfor Forbundets direkte Arbejde har Thorvald Petersen gjort en Indsats til Gavn for sine Standsfæller, idet han siden 1922 uafbrudt har været Medlem af Københavns Borgerrepræsentation.

Thorvald Petersen er født i Kærby paa Morsø den 2. December 1878 og kom som ganske ung til København, hvor han blandt andet har udført Arbejde som Droskekusk og senere som Chauffør, da Bilerne holdt deres Indtog og distancerede Hestedroscherne.

Som Organisationsleder har Thorvald Petersen ydet en meget stor Indsats til Gavn for sine Kolleger, og det skyldes ikke mindst hans rolige og stilfærdige Form at tage Tingene paa, at Resultaterne er bleven saa gode, som de er, og at Grundlaget for Afdelingens fortsatte Arbejde blev det solideste, som tænkes kunde.

Som et Bevis for Thorvald Petersens Interesse for sine Standsfæller kan anføres, at han paa et Tidspunkt, hvor det viste sig umuligt for Chaufførerne at overholde de fastsatte Kørselshastigheder, lod optage en Færdselsfilm, der tilfulde viste alle de Vanskeligheder, Chaufførerne til daglig var udsat for, og som mange Gange medførte Idømmelse af Bøder paa et uretfærdigt Grundlag. Filmen medførte, at Autoriteterne blev opmærksom paa Chaufførernes Vanskeligheder, og lidt efter lidt bedredes Forholdet for disse.

Dette er kun et enkelt Træk fra Thorvald Petersens Arbejde som Afdelingsformand, men det viser til fuldt den Fremsynethed og Grundighed, hvormed han udførte sit Arbejde.

Gennem sit Arbejde i Afdelingens Tjeneste opnaaede Thorvald Petersen et Fond af Kundskaber og omfattende Indsigt, som kom Forbundet til Gode, da han i 1929 overgik til dette som Forretningsfører i Transportgruppen, der ligeledes har draget Fordel af Thorvald Petersens utvivlsomme Evner som Forhandlingsleder og Raadgiver i alle de Tilfælde, hvor han repræsenterede vort Forbund, og adskillige Afdelingsformænd vil sikkert ved denne Lejlighed i Taknemmelighed mindes de Gange, hvor de nød godt af Thorvald Petersens gode Raad.

Ogsaa som Kammerat er Thorvald Petersen blandt de bedste og tillige af dem, der vinder ved nærmere Bekendtskab, lidt reserveret og maaske tilsyneladende utilnærmelig ved første Indtryk, men den, der kommer ham paa nærmere Hold, vil straks erfare, at der bag det tilknappede Væsen findes et Væld af Hjertelighed og Trofasthed, der paa en egen stilfærdig Maade jævnt og bramfrit vælder en i Møde i Form af et Kammeratskab, der ydes uden Forbehold.

Desværre har Thorvald Petersens Helbred i de sidste Aar ikke været saa godt som ønskeligt, og Sygdom har tvunget ham til midlertidigt at forlade det daglige Arbejde i Forbundets Tjeneste. Det er dog vor Tro, at det skal lykkes Thorvald Petersen paany at opnaa varig Helbredelse, saaledes at han atter kan vende tilbage til den Gerning, han sætter saa stor Pris paa, og med Haabet herom forbinder vi de hjerteligste Ønsker i Anledning af Thorvald Petersens Jubilæum.

Hjertelig til Lykke!

R—dt.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

SAMMENSLUTNING AF AFDELINGER

I det Dokument, hvori de nærmere Betingelser for Sammenslutningen mellem det tidligere Landarbejderforbund og Dansk Arbejdsmands Forbund er angivet, findes blandt andet ogsaa anført Begrundelse for en Sammenslutning af Afdelinger, hvor dette maa anses for formaalstjenligt af Hensyn til det højst fornødne Samarbejde, der forudsættes at blive Følgen af Sammenslutningen mellem de to Forbund.

Den forløbne Tid siden Sammenslutningens Etablering har tilfulde vist det rigtige heri, hvilket udtrykkeligt fremgaar af de opnaaede Resultater, og ikke mindst derved er der ført Bevis for, at ogsaa Afdelingerne bør sluttes sammen dér, hvor Forholdene taler herfor; det vil praktisk talt sige, at en saadan Sammenslutning bør finde Sted overalt, hvor der paa samme Omraade findes flere Afdelinger, og dette er allerede opfattet adskillige Steder, idet der siden Sammenslutningen mellem Forbundene er sammensluttet henved 100 Afdelinger ved en mellem disse frivilligt indgaaet Overenskomst, og der har disse Steder kun været Tilfredshed med den trufne Ordning, gennem hvilken fælles Kræfter og Indsats i Arbejdet allerede har baaret Frugt.

Til før omtalte Dokument er der i Forbindelse med Bestemmelserne angaaende Sammenslutning mellem Afdelingerne tillige knyttet en Bemyndigelse til Hovedledelsen, saaledes at denne i Tilfælde, hvor Afdelingerne ikke kan enes om Etablering af Sammenslutning, kan paabyde en saadan, hidtil har dette dog ikke været nødvendigt, idet Afdelingerne, som allerede anført, selv har indset Nødvendigheden af de hidtil foretagne Sammenslutninger.

Vi skal derfor henstille til Afdelinger, hvis Beliggenhed er saaledes at Betingelserne for en Sammenslutning er tilstede, snarest at tage Spørgsmaalet op til Løsning gennem indbyrdes Forhandling.

Opnaaelse af Overenskomst om Grundlaget for Sammenslutning mellem Afdelingerne skulde ikke være vanskeligt, idet der ikke er nogen som helst Grund til at være bange for at nogens Interesser derved skulde forskærtses. Forbundets branchemæssige Inddeling sikrer altid de forskellige Interesser sagkyndig Assistance til Ordning af hvert enkelt Forbund og om noget Skel mellem Medlemmerne kan der selvsagt ikke være Tale.

Vi er alle Arbejdsmænd, uanset Medlemsskabet i den ene eller anden Afdeling eller Beskæftigelsen paa den ene eller anden Arbejdsplads, hvad enten den er betryggende paa Landet eller i Byen, og vi har derfor det samme Maal at stræbe efter.

Enighed og Sammenhold paa alle Punkter maa tilstræbes og opnaas, og hertil har saavel Afdelinger som det enkelte Medlem Pligt til at medvirke.

Altsaa bør Arbejdet for Sammenslutning af Afdelingerne fortsættes under Medvirkning af alle Kræfter i vort Forbund.

R.—dt.

HAN BARBEREDE SIG

OG TOG ET PAR ANDRE BUKSER PAA

ET SOGNERAADSMEDLEMS FORBEREDELSER

En kendt Foredragsholder udtalte ved et Møde, at han havde spurgt et Sogneraadsmedlem om, hvorvidt han forberedte sig, forinden han gik til Sogneraadsmøde, hvortil denne svarede: „Ja, jeg barberer mig og tager et Par andre Bukser paa!"

Denne Udtalelse karakteriserer tilfulde den Indsats, som Landborepræsentanterne yder i det offentlige Liv indenfor den sognekommunale Virksomhed, dette enkelte Sogneraadsmedlems aabenhjertige Udtalelse angiver nemlig Normen og understreger kun, hvad vi vidste i Forvejen.

Utallige Gange har vort Forbunds Repræsentanter siddet ved Forhandlingsbordet i Sogneraadene og søgt at gøre Sogneraadsmedlemmerne begribeligt, at der burde betales tarifmæssige Lønninger, men kun i faa Tilfælde er det lykkedes at trænge igennem det Uvidenhedens Mørke, som trods Barbering og andre Bukser svøber sig om Sogneraadsrepræsentanterne.

Det synes ikke at være gaaet op for d'Hrr., at der med Varetagelse af et offentligt Hverv følger Forpligtelse til at sætte sig ind i de Sager, som foreligger til Behandling, for dem gælder det kun om at have saa mange Hverv som vel muligt.

Det hører til en velrenommeret Bondemand at kunne fremtræde i den lokale Amtsavis med Angivelse af det størst mulige Antal Tillidshverv i Slagteri, Mejeri, Landboforenings- og Brugsforeningsbestyrelse, og Kronen paa det hele er naturligvis Sogneraadsmedlem, selv om Vedkommende ikke hertil har anden Adkomst end den, der følger med den største Bondegaard i Sognet. Det store Gennemsnit af de sognekommunale Repræsentanter yder i Realiteten kun den Indsats i den offentlige Tjeneste, der staar i Forbindelse med en Gang Barbering og et Par andre Bukser, og Interessen bliver ikke større, selv om det er Søndagsbukserne, han trækker i.

I de private eller Andels Virksomhederne er det Bestyreren eller Direktøren, der gør det fornødne Arbejde, og i Sogneraadene er det Sekretæren, der udfører de Hverv, som godtroende Medborgere har overladt disse offentlige Mandfolk.

I saa Henseende har ikke mindst Socialreformen ydet Sogneraadsmedlemmerne en værdifuld Haandsrækning, idet saa godt som alle Sogneraad har set sig nødsaget til at anskaffe en Sekretær, som saaledes bliver den væsentlige Formidler af det kommunale Fristyre, medens Sogneraadsmedlemmerne fremdeles kan hellige sig Barberingen og Skiftning af Bukser.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

FRIHED I LÆNKER

Hvor Menneskene dog forandrer sig. Gennem Aartusinder har de kæmpet, lidt og stridt for Friheden. Trangen til at skaffe sig fri Livsudfoldelse, Frigørelse

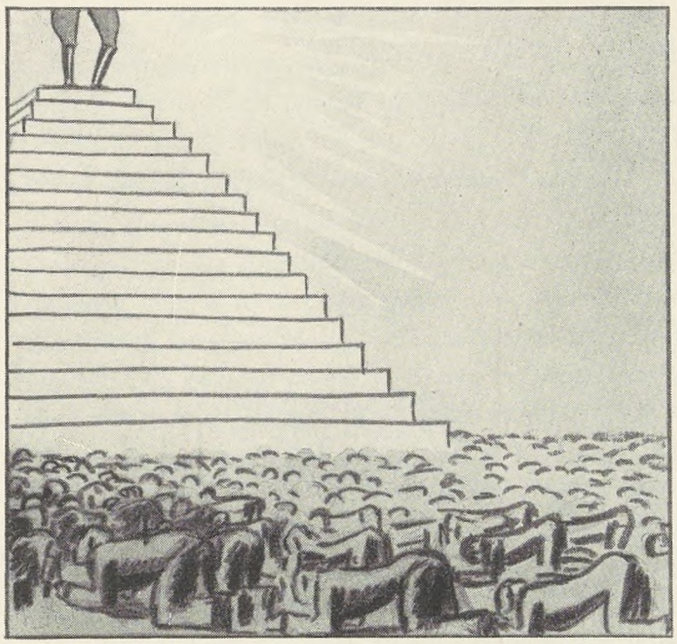

fra Trældommens Baand og fra aandelig og fysisk Undertrykkelse har præget Menneskehedens Historie.

Gennem mange Generationer har man besunget Friheden og Kampen for Friheden i alle dens Afskygninger. Friheden hører, for at citere Thomas Carlyle, til de evige Sandheder. Det kan ogsaa kun synes logisk, at Menneskers Undertrykkelse af andre Mennesker hører til de afskyeligste af alle Tiders Foreteelser.

Denne Anskuelse deles i Dag ikke mere af alle Mennesker paa Jorden. Vi lever i en unormal Tid, hvor alt synes os forandret. Har vi ikke nylig maattet opleve, at over en halv Million Mennesker selv skulde afgøre, om de vilde forblive frie Mennesker eller frivilligt gaa ind til Trældom. Og de har valgt at komme til at leve i Ufrihed og Trældom. Og de havde dog Adgang til fuldstændig frit at træffe Afgørelsen. Mere end nogensinde har denne Begivenhed i Saar bevist, at vor Tids Mennesker aandeligt er ramt af en Sygdom eller ligger under for en Massepsykose. Massernes servile Underkastelse er Trumf. En ny H e l t e d y r k e l s e er kommen i Kurs, man kaster sig for Fødderne af nationale Førere, som først skal bevise hvilke aandelige og moralske Kvalifikationer, de sidder inde med. Men man gør sig ingen Anelse om, at man derved bereder Vejen for et Cæsarregime og gør det muligt, at Mennesker, der ikke besidder andet end en stor Mund og den nødvendige Brutalitet, kan svinge sig i Vejret. Men det værste er, at M a g t t i l b e d e l s e n hyldes af brede Befolkningslag. Garantierne for Ret og borgerlige Friheder gaar tabt. Afvigende Meninger taales allerede paa nuværende Tidspunkt ikke længere i mange Stater og undertrykkes med Magt. De, der i denne Nederdrægtighedens og Underdanighedens Delerium holder Ryggen rank, er sikre paa Koncentrationslejr, Tvangsarbejde, Deportation til fjerne Havøer, ja, ofte venter dem Døden. Andre Meninger end Magthavernes har man ingen Brug for. Den, der vægrer sig og ikke vil være med i det store Vanvid, er sikker paa en grufuld Skæbne. —

Og en saadan Tilstand, som i nogle af Europas Stater er ophøjet til Statsreligion, hilses Velkommen af Mennesker, der kender Tingenes virkelige Sammenhæng. Det er det frygteligste, man overhovedet kan tænke sig.

General I. C. S m u t s, den tidligere Boergeneral, nuværende Ministerpræsident i den sydafrikanske Forbundsstat og Medlem af Fredskonferencen, holdt i Efteraaret forrige Aar et Foredrag for det skotske Universitet om Emnet „Frihedens Fremtid". Han fastslog i sin Tale bl. a. følgende: „Af det, vi kalder Frihed i sin fulde humane Betydning, Tankens Frihed, Friheden til at ytre sig, Handlingens Frihed og Friheden til positiv Livsudfoldelse, deraf er der i Øjeblikket mindre i Europa, end der har været de sidste 2000 Aar. Endskønt vor Kundskabshorisont stadig udvides, indsnævres vore væsentlige, menneskelige Rettigheder." Og General Smuts fortsætter og fremsætter bl. a. følgende Udtalelse: „Det nye Diktatur er intet andet end det gamle T y r a n n i i f o r ø g e t M a a l e s t o k. Jeg frygter det nye Tyranni mere, end jeg frygter Faren for en ny Verdenskrig. Tyranni smitter. Som Bürkle sagde: det er en Urt, som kan vokse i enhver Jordbund, og hvis Væsen det er at brede sig stadig videre.

Den Antagelse, at man i den moderne Verden kan regere Menneskene uden at regne med Friheden som nødvendig Faktor, at man kan regere uden Tilslutning fra dem, der regeres, er et Slag rettet mod ethvert ordentligt Menneske og en Negligering af de historiske Fakta."

Følgende manende Ord fra den gamle sydafrikanske General burde man i alle de Stater, som de angaar, og som endnu har bevaret en Rest af Frihed, lægge sig paa Sinde: „I denne Tid med sin vidt udbredte Reaktion, sin Lunkenhed eller sit yderst lavsindede Troskabsbrud overfor vore mest fundamentale Idealer, hviler der paa de Lande, som i den historiske Kamp for den menneskelige Frihed altid har staaet i første Række, et tungt Ansvar. De maa ikke lade den Sag i Stikken, som vore Fædre paa en Tid, hvor der krævedes den højeste Grad af Troskab og de største Ofre, med Rette stillede i Række med Religionen. Thi der staar mere paa Spil end politiske Principer og Forfatninger. Det lysende Fremtidsbillede, som Friheden og Befrielsen fra Lænkerne lod ane, og som fra første Færd tog Menneskeaanden fangen, er maaske det største Lys, der nogensinde har vist sit Skær paa vor menneskelige Horisont. Det er Fremskridtets egentlige Spore. Det er den Lokkemad, der drager vor Race i dens evige Stræben mod Fremtidsmaal. Ifølge Plato bevæger Verden sig i Retning fra den brutale Magt frem mod Friheden, i Retning fra Skæbne og Nødvendighed frem til Fornuft, fra Tvang til Overtalelse (Forhandling). Menneskenes Fremskridt i de forløbne Aarhundreder bestod i, at Herskerregime er veget for et Styre bygget paa Forstaaelsen, Bifaldelsen og det frivillige Samarbejde. Denne store Frigørelsesaktion er Fortidens Hæder. Den er tillige uundgaaeligt vort Program for Fremtiden. Indre Frihed og sjælelig Ligevægt; social Frihed og Lighed for Loven som Statens Grundlag; international Frihed under Fredens og Rettens Herredømme. Det skal være den nye Tids skabende Idealer, — ikke Fortidens golde Undertrykkelse, ikke de endnu mere golde Tyranier, som smeder den menneskelige Aand nye Lænker. Skabende Frihed er Løsenet for den nye Tingenes Orden, til hvis Virkeliggørelse vi burde anspænde alle vore Kræfter."

En saadan Appel kan ikke ofte nok rettes til Menneskeheden. Man bringes jo næsten til Fortvivlelse, naar man holder sig det frygtelige aandelige Hærværk for Øje, som Fascismen har foraarsaget i mange Landes Befolkninger. Men hvilke Skuffelser vi end maatte opleve, aldrig vil vi dog miste eller give Slip paa vor Tro paa den menneskelige Frihed som det højeste Gode, man kan stræbe efter. Eller skulde man betragte en Tilstand som evig, hvor Mennesker i Mellemeuropa frivilligt udleverer sig til sine Bødler? En Genfødelse af den europæiske Frihedsaand og Menneskelighed vil følge efter det, vi nu oplever. Og vi tror paa og er overbeviste om, at der efter en Solnedgang atter vil komme en Solopgang. Verden vil atter naa til en Nyskabelsens Tilstand. Vi maa paany bryde de Lænker, som har Krigens Følger og den frygtelige økonomiske Krise paa sin Samvittighed. En herlig Tid navnlig for vor Ungdom, som faar Lejlighed til tappert at bidrage deres Del til, at en ny Frihedens Dag vil bryde frem. Korsp.

LØBENDE KONFLIKTER

Aabybro	*(Aalborg Amtsveje)*
Aalborg Omegn.	—
Aars	—
Gistrup Nøvling	—
Suldrup	—
Sønderholm-Frejlev	—
Vindblæs	—
Vægger	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Aalborg A.	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Østbirk	*(Skanderborg Amt)*
Bælum	*(Fredenslund Skove)*
Baarse	*(Hofjgrm. Wolff, Engelholm)*
Næstelsø	*(Engelholm v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hvcrring Hornborg Komm.)*
Skallerup	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Tolne	—
V. Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Pedersen)*
Øsby	*(Kommunen)*
Ravnkilde	—
Vrejlev-Hæstrup	*(Murerm. Jordansen, Vraa)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
SkorupTvilumVoel	—
Græsted	*(Blistrup Komm.)* / *(Søborg Gilleleje Komm.)*
Maarum	*(Græsted Maarum Kommune)*
Skelund	*(Visborg-Havnsø-Solbjerg Skove)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Strib Vejlby	*(Grusgravsejer Byskov Ovesen)*
Brønderslev	*(Bygm. Ant. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murerm. Engelund)*
Esrum	*(Esbønderup-Nøddebo Kommune)*
Helsinge	*(Helsinge Valby Komm.)*
Sdr. Draaby-Flade	*(Kbm. Vald. Klitgaard, Lund)*
Fabrikarbejderne	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Tornby	*(Tornby-Hortshalsvejen)*
Ørum Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*
Hadsund	*(Viborg-Havnsø Skove)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Hørby	*(Suppleringsunderstøttelse)*
Solbjerg Ø. Jyll.	*(Fredenslund-Ravnborg Skove)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

10 MAANEDERS BESTEMMELSEN

HOVEDBESTYRELSENS ENSTEMMIGE BESLUTNING OM FRA DEN 1. MARTS 1935 AT SØGE DISPENSATION. SOCIALMINISTERENS GODKENDELSE FORELIGGER

Det vil af Dagspressen være bekendt, at Hovedbestyrelsen paa et Møde den 13. ds. enstemmigt har vedtaget fra 1. Marts 1935 at søge Dispensation fra Bestemmelsen i Vedtægtens § 26, Stk. 1, om, at kun Medlemmer, der har haft mindst 10 Maaneders Arbejde inden for de sidste 2 Aar, har Adgang til at kunne faa udbetalt Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Naar Hovedbestyrelsen har vedtaget at søge denne Dispensation, og Kassen hermed paatager sig en Forpligtelse, som vi fortsat maa mene burde paahvile hele Samfundet, skyldes dette, at Arbejdsløshedskassens Økonomi nu gennem de sidste Tiders bedrede Beskæftigelsesforhold er saadan, at vi mener at kunne bære en Dispensation uden yderligere at skulle anspænde vore Medlemmers Ydeevne, og dette, skønt vi maa regne med en Ekstra-Udgift til Understøttelse til de mange Kammerater, der er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, paa mellem 4½—5 Mill. Kr. i det første Aar.

Vi havde haabet, at Rigsdagen paa Regeringens og Arbejdsløshedskassernes indtrængende Henstilling i Aar, ligesom forrige Aar, havde vedtaget en Kriselov til Gavn og til Hjælp for de Kammerater, der var faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, men efter at Landstinget nu brutalt og følelsesløst har trampet dette store, samfundsmæssige Spørgsmaal ned som sig uvedkommende, og efter at vi er kommet saa langt hen paa Aaret, at vi kan overse, hvad Vinteren vil kræve af vor Bæreevne, mener Hovedledelsen, at Arbejdsløshedskassen kan og maa gaa i Brechen for disse ledige Kammerater.

Det drejer sig i Øjeblikket om ca. 9000 Medlemmer, og ved at undersøge disse Medlemmers Aldersplads, viser det sig, at langt det største Antal af disse er ældre Folk paa 50 Aar og derover og altsaa gamle og stabile Medlemmer, der, efter at Alderen og det strenge Arbejde har sat sit Præg paa dem, faar mere og mere svært ved i en arbejdsknap Tid at komme i Beskæftigelse, og over for disse Kammerater mener vi, at vi har en saa stor Kammeratskabspligt, som vi alle gerne vil gaa ind for.

Den Bestræbelse i vore Vedtægter, som vi hermed fra 1. Marts d. A. tager Dispensation fra, er Bestemmelsen i Vedtægtens § 26, Stk. 1, der lyder saaledes.

> „Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, naar et Medlem ikke har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder (252 Arbejdsdage) i Løbet af de sidste 2 Aar før Understøttelsens Udbetaling. Socialministeren kan tillade, at denne Bestemmelse midlertidig sættes ud af Kraft i Tilfælde af, at der hersker eller indenfor de sidste to Aar i mindst 8 Maaneder har hersket ekstraordinær stor Arbejdsløshed i Faget.“,

og da saavel Socialministeren som Arbejdsdirektøren mundtligt har givet os bekræftende Tilsagn om Dispensationen, regner vi altsaa hermed fra 1. Marts.

Spørgsmaalet om at tage Dispensation har tidligere mange Gange været drøftet inden for Kassens Hovedledelse, og Spørgsmaalet har ogsaa været udsendt til Urafstemning blandt Kassens Medlemmer, men da Arbejdsløshedskassen paa det Tidspunkt var saa daarligt økonomisk stillet, at det samtidig vilde kræve en Kontingentforhøjelse, blev Spørgsmaalet forkastet; men Spørgsmaalet har siden til Stadighed været drøftet inden for Ledelsen, og har aldrig været tabt af Syne, men kun været standset grundet paa vor Økonomi.

Vi gør samtidig vore Tillidsmænd — og særlig vore Kontorbestyrere — opmærksom paa Bestemmelsen i Arbejdsløshedskassens Vedtægts § 26, Stk. 2, der lyder saaledes:

> „Retten til at erholde Understøttelse bortfalder dog i alle Tilfælde, saafremt et Medlem ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i mindst 26 Uger indenfor den i Vedtægten fastsatte Grænse af 3 Aar, jfr. § 22, Stk. 2. Understøttelsesretten genindtræder først, naar den paagældende indenfor et Tidsrum af 12 paa hinanden følgende Maaneder efter Udelukkelsen fra Understøttelse har haft Arbejde som Lønarbejder i mindst 26 Uger.“,

og det er altsaa ikke herfra, vi har Dispensation, thi her kan der ikke søges og ikke gives Dispensation, og Medlemmer, der er faldet for denne Bestemmelse, og som altsaa ikke har haft mindst 26 Ugers Arbejde i de sidste 3 Aar, omfattes ikke af Dispensationen.

Dispensationen vil være løbende indtil videre, og det har ingen Steder hjemme, naar man andre Steder fra fortæller, at den kun er løbende en Maaned. Den er gældende indtil videre og, desværre kun fordi Beskæftigelsesforholdene næppe vil bedre sig saa omgaaende, at Dispensationen kan frafaldes, langt ud i Fremtiden.

Dispensationen træder altsaa, som nævnt, i Kraft Fredag den 1. Marts d. A.; men da de af vore arbejds-

løse Medlemmer, der er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, skal tage Karensdage forud for Understøttelsens Udbetaling, gør vi opmærksom paa, at denne Karenstid kan tages i Tiden før 1. Marts, saaledes at Kontrollen Fredag den 1. Marts bliver med Adgang til Understøttelse.

Medlemmerne gaar altsaa i første Omgang ind i almindelig vedtægtsmæssig Understøttelse, og naar denne er opbrugt med 100 Dage inden for de sidste 12 Maaneder for Medlemmer af Kontingentgruppe A og 70 Dage for Medlemmer af Kontingentgruppe B og C, overføres Medlemmerne til fortsat Hjælp.

Ja, Kammerater! Denne Dispensation er altsaa paany et stort Skridt fremad forsikringsmæssigt, men politisk set kan det jo næppe siges at være Tilfælde, thi havde vi haft politisk Magt, saa havde det ikke været Arbejdsløshedskassen, der maatte paatage sig denne store Udgift, men saa havde det, saaledes som vi og Regeringen har krævet det, været hele Samfundet, der skulde afholde denne Udgift, og lad os derfor haabe, at et saadant slaaende Bevis som dette maa virke saaledes, at alle solidarisk indstillede Arbejdere kan samle sig paa lige Linie, hvor al Splittelse undgaas, men lad os alligevel i Fællesskab glæde os over, at vi ved vor store Solidaritet dog er kommet saa langt frem, at vi kan gennemføre denne store betydningsfulde Sag.

Johannes Nielsen.

ASSENS AFDELING HAR BESTAAET I 40 AAR

Den 17. Marts kan Assens Afdeling fejre 40 Aars Dagen for sin Oprettelse.

Der er naturligvis sket mangt og meget, siden Afdelingen paabegyndte sin Virksomhed, saavel inden for dens begrænsede Omraade som for Arbejdsmændenes Fagforbund i al Almindelighed. Men det er en Udvikling, som det ved denne Lejlighed vilde føre for vidt at komme ind paa. Vi skal kun notere, at Afdelingens Medlemsantal, der til at begynde med kun var ringe, gennem Aarene er vokset til 500, at der har været et godt og fordrageligt Samarbejde indenfor Afdelingens Rammer bevises bedst derved, at der i de forløbne 40 Aar kun har været skiftet Afdelingsformand 3 Gange.

Afdelingens nuværende Formand, Laurits Petersen, valgtes første Gang som Tillidsmand for 26 Aar siden og har været Formand i 22 Aar samt tillige Kontorbestyrer for Arbejdsløshedskassen i ca. 21 Aar.

Ogsaa Afdelingens Kasserer har fungeret i en længere Aarrække.

At dette Samarbejde har ydet alle Betingelser for en til Medlemmernes Gavn gennemført Virksomhed, siger sig selv, og denne Virksomhed har da ogsaa paa adskillige Omraader manifesteret sig i forbedrede Arbejds-, Løn- og Levevilkaar for Afdelingens Medlemmer.

Fra Forbundets Side bringer vi Afdelingen en Tak for Samarbejde gennem de mange Aar og føjer hertil Ønsket om fortsat Udvikling og Fremgang i den kommende Tid.

BØNDERNE I DET TREDJE RIGE

HVORDAN LANDBRUGET BLEV BEDRAGET. — LANDARBEJDERNES FRYGTELIGE SKÆBNE

I en Række Artikler har jeg nu haft Lejlighed til at give de ærede Læsere et Billede af de nuværende Forhold i vor sydlige Nabostat. Men der var dog stadig kun Talen om Forholdene i Byerne. Saa rejser sig nu Spørgsmaalet, hvordan ser det ud paa Landet, hvordan har Bønderne og særlig Landarbejderne det?

Før Nazisterne kom til Magten, var Bønderne ligesaa som Middelstanden deres trofaste Tilhængere. De troede paa Nazisternes Løfter, der lovede dem ligesaa som alle andre Samfundsklasser et Paradis paa Jorden. Særlig store var deres Forventninger til Nazisternes Hovedslagord: „Renteslaveriets Knusning".

Den 30. Januar fejrede Nazisterne 2 Aars Jubilæum siden Magtovertagelsen. Hvad har de saa bragt for Landboerne?

Først og fremmest skete der med Landboernes Organisationer det samme som med Arbejdernes Fagorganisationer: *de blev allesammen ensrettede.* Hvad for Arbejderne nu er Arbejdsfronten, det er for Landboerne *„Der Reichsnährstand"*, Rigsnærstanden. Alle Organisationer, om det nu var Bøndernes, Husmændenes, Landarbejdernes, eller om det drejede sig om de mere end 40.000 Andelsorganisationer, alle blev indlemmet i Rigsnærstanden. De, som ikke tilhørte nogen Organisation, blev tvungen til at blive det. Efter en Forordning af Rigsbondeføreren — Landbrugsministeren Darre — er der fastsat Pengestraf indtil 100.000 Mark,

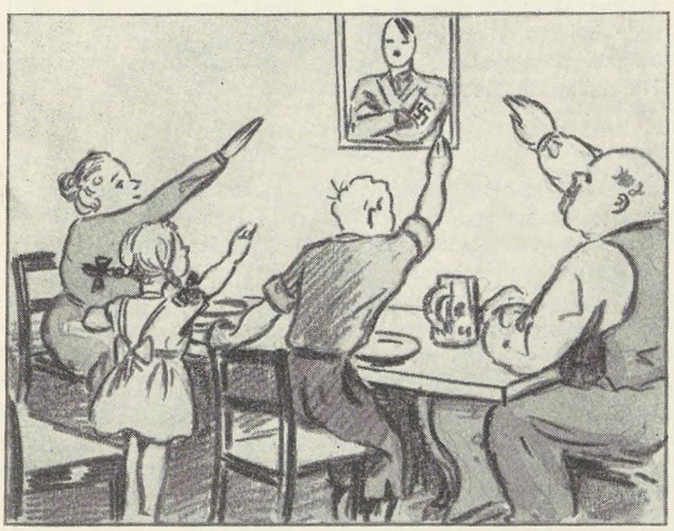

Fængselsstraf eller Fratagelsen af Retten til at drive en Virksomhed for dem, som undlader at indmelde sig til Rigsnærstanden. Førerprincippet er fuldkommen gennemført, det vil sige, alle Ledere af Organisationer, Andelsselskaber o. s. v. bliver indsat af de nazistiske Førere. *Medlemmerne har intet at bestemme.*

I Loven om Rigsnærstandens Opbygning fra 11. Dec. 1933 hedder det bl. a.:

„Rigsnærstanden inddeles i Landbondeskaber, Kredsbondeskaber og Stedbondeskaber. Føreren af Landsbondeskabet er Landsbondeføreren, af Kredsbondeskabet: Kredsbondeføreren, af Stedbondeskabet: Stedbondeføreren.

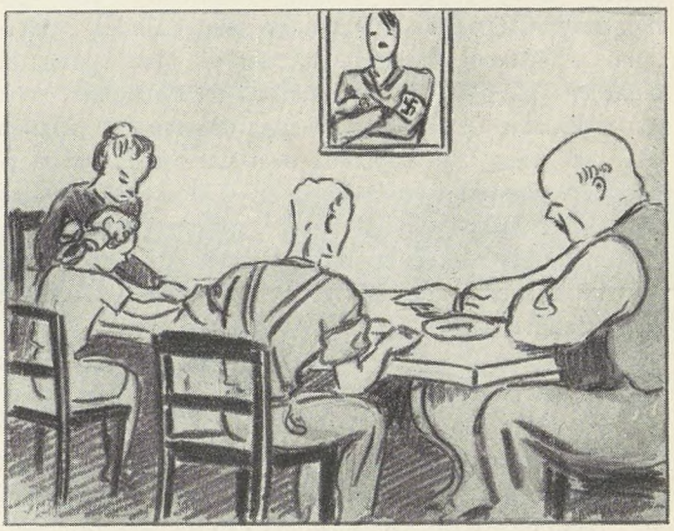

Rigsnærstanden hæver af sine Medlemmer Kontingenter. ... *Kontingenterne bliver som offentlige Afgifter indtrukket af Rodekontorerne* og uden Fradrag overført til Rigsnærstanden." —

Denne nye Tvangsorganisation for Landbruget er i kort Tid opblomstret til en Kæmpeorganisation. Alene i Spidsen af Rigsnærstanden, i den centrale Organisation er der mere end 3000 Embedsmænd! Og saa er de Tusinder og atter Tusinder af nazistiske Rigsnærstands-Embedsmænd Landet over ikke regnet med!

Indenfor Rigsnærstanden er der desuden opbygget en anden Kæmpeorganisation paa Grund af den saakaldte „Markt-Ordnung", det vil sige Forholdsregler til Reguleringen af Markedet for Landbrugsprodukter. Paa Grund af denne Markedsordning raader Landbrugerne ikke mere over deres Høst. Alt, de høster og producerer, maa de aflevere til Staten eller til de nye af Rigsnærstanden oprettede halvstatslige Organisationer, der bestemmer hvor, hvornaar og til hvilke Priser de skal aflevere deres Produktion. Ja, de maa ikke engang sælge deres Æg og Mælk, deres Kartofler o. s. v. til hvem de vil. Det er igen, som under Krigen, fuldkommen Tvangsøkonomi. Formaalet er at sikre Landbruget gode og faste Priser. De tyske Konsumenter betaler denne Politik med to, tre Gange saa høje Priser end i andre Lande. Men største Delen af det tyske Landbrug og særlig de smaa, har heller ikke haft Fordel af de forhøjede Priser. Det lidt, de fik mere for deres Mælk og Æg, maatte de paa den anden Side betale mere for Korn og Foderstoffer, hvilke Priser fordobledes og tredobledes i Forhold til Priserne paa Verdensmarkedet. Det er Bønderne, som maa tilkøbe Korn til de tredobbelte

Priser, men det er de 18.000 tyske Storagrarer, der hovedsagelig dyrker Korn, og det er derfor dem, der alene høster Fordelene af Nazisternes Agrarpolitik.

Hele den nazistiske Agrarpolitik er iklædt en Ordflom af Fraser og Mystik. Der tales højtidelig om „Blod og Jord", og at der igen maa opnaas mere „Verbundenheit" mellem Bøndernes Blod og Landets Jord. Det er den anden store Agrarlov, *„Arvegaardsloven"*, Nazisterne har gennemført, for at sikre denne mystiske „Verbundenheit" mellem Blod og Jord. Lovens Grundtanker er noget lignende til det, man i Danmark kender under „Fideikomis". Gennem Arvebestemmelser vil man opnaa, at Gaarden stadig bliver i Hænderne paa Familien.

Derfor bestemmer Arvegaardsloven, at Bonden ikke mere kan disponere over Gaarden. Arvegaarden er uafhændelig og kan ikke behæftes med Gæld. Eksekutionen i Arvegaarden er ikke mere mulig. Kun Kontanter, Mælke- og Roepenge, Luksusgenstande, Klaverer, Rideheste o. s. v. kan udpantes.

Loven bestemmer videre, at Bondens ældste Søn eller Datter skal arve Gaarden. De andre Sønner har Krav paa en Uddannelse i Forhold til Gaardens Ydeevne og Døtre til et Udstyr, men de *faar ingen Penge,* naar Bonden dør, thi der maa ikke optages Laan og Kredit. De Børn, der er gjort arveløse, har, naar de „uden egen Skyld" kommer i Nød, Retten til at opholde sig paa Gaarden som et Tilflugtssted. I saadanne Tilfælde er de berettigede til at fordre Livsophold af Gaardens Ejer midlertidigt mod til Gengæld at yde et Arbejde, som svarer til deres Kræfter.

Efter denne Lov er der mere end 1 Million Gaarde gaaet ind i Arvegaardslisterne. Men Forudsætningen er, at Bonden har arisk Blod i Aarerne. I Stendal har Arvegaardsretten frakendt en Bonde sin „Bonde-Evne", fordi hans Moder-Moder har været en døbt Jødinde. Saa kan han altsaa ikke komme under Arvegaardsloven, ja, han maa opgive Gaarden.

Arvegaardsloven vakte først Glæde blandt Bønderne. De saa kun Medaillens ene Side, nemlig den, at de nu ikke mere kunde udpantes. De troede, at Pantefogeden var blevet arbejdsløs. Men snart opdagede de ogsaa Medaillens Vrangside, nemlig denne, at de nu heller ikke mere kunde faa Kredit. Hvem vil give dem Kredit, naar de ikke mere kan yde nogen Sikkerhed? Det medførte naturligvis en stor Skuffelse blandt de nazibegejstrede Bønder.

Men særlig stor er Skuffelsen blandt Bondesønnerne, der nu ikke mere er arveberettigede. Thi de er særlig haardt ramte.

Der er nemlig i Maj Maaned 1934 traadt en ny Lov i Kraft, som ophæver Opholdsfriheden i det tredje Rige, og som praktisk talt *genindfører Stavnsbaandet.* Det er efter den nye Lov forbudt at flytte fra Landet ind i Byerne og søge Arbejde. Det er ogsaa forbudt at flytte fra en By til en anden. Gør Arbejderne det alligevel, saa har de intet Krav paa Understøttelse.

(Fortsættes i næste Nr.)

DET INTERNATIONALE ARBEJDSBUREAUS STYRELSESMØDE

Det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad afholdt sit ordinære kvartaarlige Møde. Der forelaa til Behandling en Række vigtige Sager. Man skulde saaledes tage Stilling til forskellige Spørgsmaal, der var opstaaet i Anledning af De Forenede Staters og Sovjet-Ruslands Tilslutning til Den internationale Arbejdsorganisation. Endvidere skulde der, i Henhold til forrige Mødes Beslutning, foretages et Udvalg af de Industrier, indenfor hvilke man i første Omgang skal søge en almindelig Forkortelse af Arbejdstiden gennemført.

Indledende Forhandlinger.

Ved Mødets Aabning holdt Formanden, den italienske Regeringsrepræsentant, Senator de Michelis, med Tilslutning fra Ordførerne for de forskellige Grupper indenfor Styrelsen, en Velkomsttale til de fremmødte Repræsentanter for De Forenede Stater, Mr. Isidor Lubin og Sovjet-Rusland, Hr. Boris Markus, Chef for det til Statens planøkonomiske Udvalg knyttede Kontor for Arbejdsforhold. Formanden udtalte Haabet om, at der snart vil udvikle sig et effektivt Samarbejde med de nye Medlemsstater. Han mindede endvidere om, at Antallet af Medlemsstater i Arbejdsorganisationen nu er naaet op paa 62, idet Afganistan og Ecuador er indtraadt i Folkeforbundet og dermed automatisk i Arbejdsorganisationen.

Den franske Arbejderrepræsentant, Jouhaux, gav Udtryk for Arbejdergruppens Glæde over at have kunnet supplere sig med en Repræsentant for De Forenede Staters centrale Arbejderorganisation. Dette betyder Opfyldelsen af et Haab, som Gruppen har næret lige siden 1919.

Paa den anden Side maatte Jouhaux stærkt beklage, at Styrelsens spanske Arbejderrepræsentant, fhv Arbejdsminister Largo Caballero, for Tiden sidder i Fængsel og derfor ikke kan give Møde i Raadet. Taleren henstillede til den spanske Regering at give Caballero Lejlighed til at udføre sit Hverv som Medlem af Styrelsen allerede ved dette Møde. I denne Anledning udtalte den spanske Regeringsrepræsentant, Hr. Ruiz Manent, at Caballeros Fængsling ikke paa nogen Maade stod i Forbindelse med hans Stilling som Medlem af Arbejdsbureauets Styrelse, og at Regeringen derfor ikke havde ment overfor Domstolene at kunne stille Krav om hans Løsladelse. Han forsikrede imidlertid, at Caballero som politisk Fange blev yderst humant behandlet og lovede at overbringe Arbejdergruppens Henstilling til sin Regering.

40-Timersugen.

Angaaende dette Spørgsmaal paalaa det, som allerede berørt Styrelsesraadet at foretage et Udvalg af de Industrier, indenfor hvilke den forkortede Arbejdstid i første Omgang skal bringes til Anvendelse. Arbejdsbureauet havde stillet Forslag om, at den internationale Regulering først skulde søges gennemført for offentlige Arbejder samt i Bygningsindustrien, Jærn- og Staalindustrien og Glasindustrien. Under Sagens Behandling fastholdt bl. a. Arbejdsgivergruppens Formand, Direktør H. C. Ørsted, med stor Styrke sin Gruppes enstemmige Modstand (kun den italienske Arbejdsgiverrepræsentant indtog et andet Standpunkt) mod en Konvention om Arbejdstidens Nedsættelse, der efter Gruppens Opfattelse kun vilde betyde en ny Hindring for Erhvervslivets Genoplivelse uden paa nogen Maade at lindre Arbejdsløsheden. Arbejdergruppen krævede derimod, at Reformen straks fra Begyndelsen skal omfatte et betydeligt større Antal Industrier end af Arbejdsbureauet foreslaaet. Efter langvarige Drøftelser vedtog Styrelsen at henstille til den forestaaende Arbejdskonference at overveje Muligheden af i første Omgang at indføre 40-Timersugen for følgende Industrier og Arbejdsomraader: Arbejder som iværksættes af eller modtager Tilskud fra det Offentlige, Jærn- og Staalindustrien, Bygnings-

industrien, Flaskeglasindustrien samt Kulgruber. Paa disse Omraader formener Styrelsen at der foreligger praktiske Muligheder for i den nærmeste Fremtid at gennemføre den tilsigtede Reform.

Under Behandlingen af dette Spørgsmaal fremkom den amerikanske Regeringsrepræsentant efter Formandens Henstilling med nogle Oplysninger angaaende de Fremskridt i Henseende til Arbejdstidens Forkortelse, som er gjort i De Forenede Stater. Han meddelte bl. a., at Kongressen har vedtaget en Lov, hvorefter 30-Timersugen skal bringes til Anvendelse paa offentlige Arbejder som helt eller delvis financieres af Forbundsregeringen. Af de henved 500 „codes", som ordner Arbejdsforholdene indenfor de forskellige Industrier, foreskriver over 90 % en Arbejdsuge paa gennemsnitlig 40 Timer eller mindre. Da disse Foranstaltninger iværksattes i Forbindelse med en Række Reformer af økonomisk Art, var det umuligt med Sikkerhed at fastslaa deres Indflydelse paa Beskæftigelsesgraden; dog var man for Tekstilindustriens Vedkommende naaet til den Slutning, at Nedsættelsen af Arbejdstiden havde medført en Forhøjelse af Beskæftigelsesgraden paa 11 %; indenfor Jærn- og Staalindustrien var den tilsvarende Procentsats 13.

Hr. Lubin tilføjede, at De Forenede Staters Regering med Glæde vilde se 40-Timersugen gennemført i det størst mulige Antal Industrier og Lande. Den betragter ikke denne Reform som et endeligt Maal, men som et foreløbigt Resultat i Retning af en mere gennemgribende Forkortelse af Arbejdstiden.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

OPMANDSKENDELSE.

Nærværende Sag angaar en Uoverensstemmelse mellem Arbejdsmændenes Fagforening i Odense og Murermester Bruun Nielsen sammesteds om Betaling for Vandbæring ved Murerarbejde paa en Beboelsesejendom i Odense.

Spørgsmaalet er i Henhold til Reglerne for Behandling af faglig Strid af Parterne ved henholdsvis Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen af Murermestre i Danmark indanket for en faglig Voldgiftsret afholdt i Odense den 11. Februar 1935 bestaaende af Forretningsfører Chr. Larsen af København, Formand Christiansen af Aarhus, Murermestrene Fiil af Randers og Aagaard af Næstved med undertegnede Dommer Roepstorff af Odense som af Parterne valgt Opmand.

Den paagældende Beboelsesejendom i 3 Etager er opført i fuld Mur for Stuens og 1ste Sals Vedkommende, hvorimod den øverste Etage med Kviste er uden Ydermur og uden muret Stol og Gesims, og Kvistene er ikke muret op. Denne Kvistetage bestaar af selvstændige Lejligheder af samme Størrelse som i de andre 2 Etager, og Skillemurene er muret op som i disse.

Arbejdsmandsforbundet gør gældende, at Vandbæringen ved Murerarbejdet i denne Ejendom, hvor Vandet oplægges til Etagerne, maa betales i Henhold til Overenskomsten mellem Parterne af 1. Juni 1930 S. 18, Post 2, saaledes at der beregnes et Tillæg som for et 3-Etages Hus af 18 Øre pr. 1000 Sten. Forskellen paa 2. og 3. Etage bestaar kun deri, at Ydermuren ikke er ført højere op end med 2. Etage, men der er iøvrigt lige saa meget Murværk i 3. Etage som i de andre, og Tanken i Overenskomstens Bestemmelser om Tillæg for Vandbæring i de højere Etager maa forstaas saaledes, at der ogsaa skal betales Tillæg for den her ommeldte Etage.

Centralforeningen protesterer mod denne Fortolkning af Overenskomsten. Denne skelner udtrykkelig mellem Vandbæring i et 1-Etages Hus og i et 2-Etages Hus og bestemmer, at der derefter skal betales et Tillæg af 18 Øre pr. Etage pr. 1000 Sten, altsaa maa det kræves for Anvendelse af dette Tillæg, at Huset er et virkeligt 3-Etages Hus, og dette er ikke Tilfældet her. Ikke alene den tekniske Forstaaelse i Bygningsvedtægter etc. vil indskrænke Forstaaelsen af et 3-Etages Hus til et saadant, hvor Ydermuren er ført op i Etagens Højde, men selve Tanken med Bestemmelsen er netop den, at der kun skal betales Tillæg, naar der er anvendt Sten til en fuld Etage. En anden Fortolkning vilde føre til uantagelige Konsekvenser bl. a. for Kvistetager, der ikke udgjorde selvstændige Lejligheder, og Villaer men kun een Etage.

Under Forhandlingerne for Voldgiftsretten er det af Forbundet anført, at der her i Odense altid hidtil er betalt det nævnte Tillæg i et Tilfælde som det her omspurgte. Dette benægtes af Centralforeningen ,og det kan ikke anses for godtgjort, at der foreligger nogen Praxis for Forstaaelsen af den her omhandlede Bestemmelse. Der er ikke under Forhandlingen for Voldgiftsretten af Parterne anført andre Bestemmelser i Overenskomsten til Vejledning for Forstaaelse af Udtrykket „Etage", og Spørgsmaalet maa afgøres alene efter, hvad Meningen med Bestemmelsen saaledes som den fremtræder paa det anførte Sted i Overenskomsten maa antages at være.

Klar og utvivlsom er Bestemmelsen ikke.

Det vilde være afgørende, saafremt man uden videre kunde lægge den tekniske Forstaaelse af „Etage" til Grund. Men dette findes betænkeligt, da Tanken med at give Tillæg for Vandbæring i højere Huse maa være, at dette gives for alle de Etagers Vedkommende, hvor Arbejdet med Vandoplægningen i det væsentlige er ens uden Hensyn til den i Bygningsvedtægter eller lignende anvendte Forstaaelse af „Etage".

Paa Grund af Bestemmelsens mangelfulde Detaillering og efter de stedfundne Forhandlinger for Voldgiftsretten vil det imidlertid være ugørligt at give bestemte for alle Tilfælde gældende Regler for Forstaaelsen. Blot saameget kan siges, at Murstensforbruget i den paagældende Etage vil være et fast og afgørende Kriterium. Ikke enhver Tagetage kan saaledes bringe et Beboelseshus op i en højere Rangklasse, og hvis der f. Eks. kun er anvendt Mursten omkring Trappen, er det givet, at de Kviste eller Kvistlejligheder, der findes i den paagældende Tagetage, ikke kan komme i Betragtning. Derimod vil det være af Betydning, om Gavlene og Skillemurene er ført helt op i Mur, ligesom det ogsaa i det enkelte Tilfælde maa spille en Rolle, om der — saaledes som Centralforeningen har anført — er muret Stol og Gesims, og — hvad Arbejdsmands Forbundet har lagt Vægt paa — om Tagetagen er indrettet til selvstændig med de andre Etager ens Beboelseslag eller ej. Men afgørende for Forstaaelsen er et enkelt af disse Momenter ikke. Hver Ejendom maa bedømmes for sig under Hensyn til, om Murstensforbruget i den paagældende Etage ikke er væsentlig ringere end i de andre Etager.

Ud fra disse Betragtninger skønnes det ikke rettere end, at den omspurgte Etage i det her ommeldte Hus med Hensyn til Vandbæringstillæg maa betragtes som en 3. Etage.

Paa Grund af at Spørgsmaalet er meget tvivlsomt, findes Omkostningerne for Voldgiften at burde deles.

Thi bestemmes:

Dansk Arbejdsmands Forbunds Paastand om Tillæget 18 Øre pr. 1000 Sten vil være at tage til Følge. Sagens Omkostninger deles, og Honoraret til Opmanden 120 Kr. betales med Halvdelen 60 Kr. af Dansk Arbejdsmands Forbund og 60 Kr. af Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

Odense, den 19. Februar 1935.

Roepstorff.

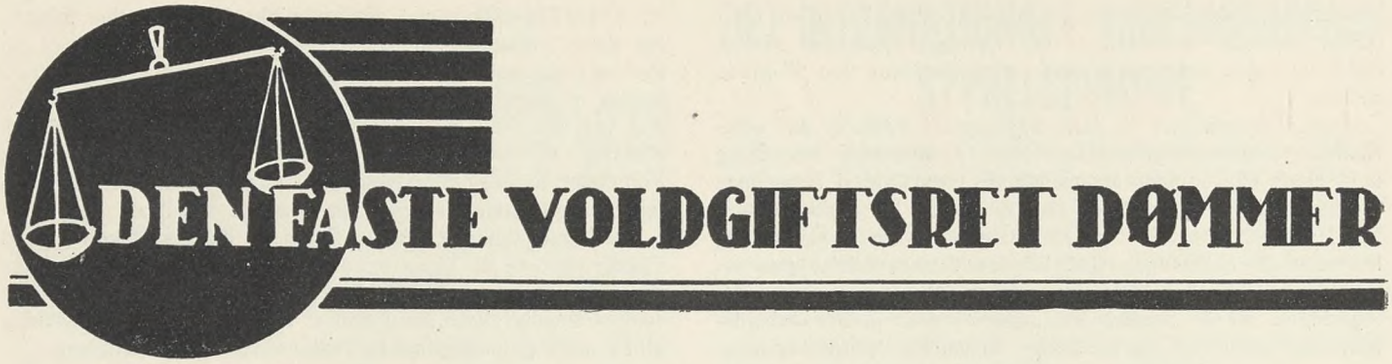

UDSKRIFT

af

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 24. Jan. 1935 i Sag Nr. 2042: De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmands Forbund

mod

Entreprenør og Gaardejer A. C. Mikkelsen, Nejlinge.

Under nærværende Sag har De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund indklaget Entreprenør og Gaardejer A. C. Mikkelsen, Nejlinge, med Paastand om at denne kendes pligtig at betale Arbejderne ved det nedennævnte Arbejde disses Resttilgodehavende af overenskomstmæssig Løn.

Den af Klagerne givne Sagsfremstilling gaar nærmere ud paa følgende:

I Begyndelsen af 1934 lod Esbønderup-Nøddebo Kommune udføre et Vejarbejde paa Nøddebo-Esromvejen. Arbejdet blev udbudt i Entreprise og overtaget af Entreprenør og Gaardejer A. C. Mikkelsen, Nejlinge, der har tiltraadt Entreprenøroverenskomsten. Arbejdet udførtes paa Timeløn til 111 Øre, idet Entreprisen var overtaget, inden en af Landsdommer Jesper Simonsen den 11. Februar 1934 afsagt Kendelse ophævede Akkordbegrænsningen. Den af Mikkelsen overtagne Del af Vejarbejdet var afsluttet ca. den 10. August, og umiddelbart derefter fortsatte man med Udførelsen af den anden Del af Arbejdet, nemlig Udlægning af Skærver samt Topfyldning med Colas. Arbejderne paabegyndte Arbejdet i den Tro, at Mikkelsen, hvis Formand stadig fungerede, havde ogsaa denne Del af Arbejdet i Entreprise, hvilket Forhold havde særlig Betydning derved, at Dansk Arbejdsmandsforbund havde Konflikt med Esbønderup-Nøddebo Kommune, der var blokeret for Tilgang af Arbejdere. Fredag den 31. August blev der af Formanden forelagt Arbejderne, — der ikke hidtil havde kvitteret for deres Løn, — til Kvitteringspaategning tre („Esbønderup-Nøddebo Kommune, Vejanlæg" paatrykte) Lister over „Udbetalt Arbejdsløn" for de tre forløbne Uger. Dette Forhold gav imidlertid Anledning til Betænkelighed og Tvivl mellem Arbejderne med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Mikkelsen fremdeles var Entreprenør, og for at faa sikker Oplysning herom, henvendte en af Arbejderne sig en af de første Dage i September til Forbundets stedlige Repræsentant, Sekretær Børgesen. Denne forespurgte derpaa i vedkommende Arbejders Nærværelse telefonisk Mikkelsen, om Arbejdet udførtes af ham som Entreprenør eller af Kommunen, hvorhos Børgesen, da Mikkelsen svarede undvigende, tilføjede, at „der skulde ikke være nogen Tvivl, hvis De har Arbejdet, skal dette betales med Akkord, og hvis Kommunen har Arbejdet, vil de paagældende dér beskæftigede Arbejdere blive trukne tilbage". Mikkelsen erklærede derefter, at han havde Arbejdet, og da han samtidig udtalte sin Tvivl over den ogsaa under Samtalen berørte ovennævnte Kendelse, udtalte Børgesen at ville sende denne, hvilket ogsaa skete ved en Skrivelse af 6. September, der er saalydende:

„Under Henvisning til gentagne Telefonsamtaler vedrørende Akkord til de Arbejdere, der er beskæftiget ved Udlægning af Skærver paa Nøddebo-Esrom Vejen, skal man ved Nærværende fremsende Afskrift af den Kendelse, som Landsdommer Jesper Simonsen har afsagt den 11. Februar d. A. Efter Kendelsen eksisterer Spørgsmaalet om Akkordbegrænsning ikke i 2den Zone, saaledes som Arbejdsgiverforeningen før Kendelsens Afsigelse paastod.

Man gaar derfor ud fra, at De vil kunne forstaa Nødvendigheden af at afregne de paagældende ved Skærveudlægningen beskæftigede Arbejdere i Henhold til Akkordpriskuranten.

Der vil fra vor Side blive udarbejdet en Opgørelse over Arbejdet, naar dette er afsluttet; nægter De at udbetale det paa Opgørelsen anførte eventuelle Overskud indenfor det Tidsrum, der er fastsat i Overenskomsten, vil man aldeles omgaaende drage Omsorg for, at De indklages for Den faste Voldgift for Brud paa Overenskomsten".

Paa denne Skrivelse indløb, — som af Klagerne videre udviklet — ikke noget Svar eller Meddelelse, der kunde tyde paa, at det var Kommunen, som der blev arbejdet for, og Forbundet saavelsom Arbejderne maatte altsaa herefter gaa ud fra, at Mikkelsen selv havde Arbejdet i Entreprise. Da Arbejdet sluttede omkring den 10. September, blev der udarbejdet en Opgørelse over Akkorden, der med Skrivelse af samme Dato tilsendtes Mikkelsen med Anmodning om senest den 21. September at indbetale Restbeløbet paa Forbundets Kontor. Først den 20. September hørte Forbundet fra Mikkelsen, der da meddelte, at det var Kommunen og ikke ham, der havde ladet det paagældende Arbejde udføre. En Fremgangsmaade som den af Entreprenør Mikkelsen udviste maa — hævder Klagerne — betegnes som retsstridig, og han maa ved sin hele Holdning have paadraget sig Ansvaret for, at Arbejderne lønnes efter den mellem ham og Forbundet gældende Overenskomst. Mikkelsen, med hvem der bestaar en Overenskomst, har ikke været berettiget til i Ly af sin Overenskomst og ved som sket at holde Arbejderne hen at hjælpe den paa lovlig Maade blokerede Kommune til at faa dettes Arbejde udført for saa, naar dette er færdigt, at afvise Betalingspligten efter Overenskomsten som sig uvedkommende. Under Henvisning til alt foranstaaende har Klagerne nedlagt Paastand om, at Entreprenør Mikkelsen kendes pligtig at betale 1435 Kr. 76 Øre, der udgør Restbeløbet af det Arbejderne tilkommende Akkordbeløb, og derhos idømmes en efter Rettens Skøn fastsat Bod.

Indklagede, Entreprenør Mikkelsen, procederer til Frifindelse. Den af ham givne Fremstilling gaar nærmere ud paa, at han engang først i 1934 for Esbønderup-Nøddebo Kommune overtog i Entreprise et Vejarbejde paa Nøddebo-Esromvejen, men at der under Entreprisen ikke var indbefattet den sidste Del af Vejarbejdet, nemlig Udlægning af Skærver og Topfyldning med Colas. Dette Arbejde ønskede Kommunen af tekniske Grunde selv at udføre ved egne Folk og under eget Tilsyn, og det er da ogsaa det sædvanlige, at den Slags Arbejde af Kommunerne undtages fra en Vej-Entreprise. Arbejderne har derfor ikke haft nogen Grund til at tro, at den nævnte Del af Vejarbejdet var overdraget Mikkelsen, og i ethvert Fald maa Arbejderne ved at kvittere paa de fornævnte og efterfølgende Lønningslister være blevne fuldt klare over, at Arbejdet, som de jo førte til Ende, udførtes for Kommunen. Indklagede hævder derfor, at Arbejderne har været fuldt orienterede, men at Arbejderne, der var vidende om Blokaden, har foretrukket lønnet Arbejde for Arbejdsløshed og derfor har ladet uvidende om, at Arbejdet udførtes for den blokerede Kommune. Indklagede har endelig benægtet, at han paa retsstridig Maade skulde have bibragt Arbejderne den Opfattelse, at han var Entreprenør ogsaa med Hensyn til dette Arbejde. Dette er ikke heller sket under den fornævnte Telefonsamtale, og der kan ikke tillægges den Omstændighed, at han ikke har besvaret Skrivelsen af 6. September, nogen Betydning, idet Skrivelsen efter sit hele vage og uklare Indhold ikke gav nogen direkte Anledning til Svar fra Indklagede, der iøvrigt ikke heller kan paadrage sig noget Ansvar alene ved en Undladelse.

Efter det foreliggende maa det antages, at Indklagedes Entreprise ikke har omfattet Udlægning af Skærver og Topfyldning med Colas. Det er om dette Arbejde oplyst, at det foregik i umiddelbar Fortsættelse af Entreprisen, udførtes af Arbejdere, der ogsaa hidtil havde været beskæftigede, og ligeledes blev ledet af Indklagedes Formand med Hjælp af Indklagedes Materiel. Der er herefter vel en stor Sandsynlighed for, at man i de første 3 Uger efter Arbejdets Paabegyndelse fra Arbejderside ikke har været klar over, for hvem Arbejdet udførtes, men dette Forhold alene ses ikke under de foreliggende Omstændigheder at kunne begrunde en Forpligtelse — vedrørende Arbejdet i nævnte Tidsrum — for Indklagede, hvis Anbringende om, at han troede Arbejderne var bekendt med den sædvanemæssige Begrænsning i hans Entreprise, ikke vil kunne forkastes, og som navnlig ikke heller i det nævnte Tidsrum ses ved noget Skridt at have bidraget til at tilsløre det virkelige Arbejdsforhold. — Efter det oplyste maa det imidlertid antages, at Forelæggelsen

den 31. August af de tre samtidige Kvitteringer har foranlediget en Henvendelse fra Arbejderne til Forbundet, hvis stedlige Repræsentant derefter telefonisk har forelagt Indklagede det direkte Spørgsmaal, om Arbejdet udførtes af ham eller af Kommunen. Om Indholdet af denne Telefonsamtale har vedkommende Sekretær, Børgesen, som Vidne forklaret i nøje Overensstemmelse med Klagernes foranstaaende Fremstilling, medens Indklagede paa sin Side som Part har udtalt sig med overvejende Usikkerhed og blandt andet har udtalt, at han ikke tror at have besvaret en Forespørgsel, om han stod som Arbejdsgiver, bekræftende. Efter disse Forklaringer og efter Indholdet af den Indklagede i Tilslutning til Telefonsamtalen tilsendte Skrivelse, der forudsatte Indklagede som Arbejdsgiver og forblev ubesvaret, maa der ved Sagens Paadømmelse gaas ud fra *dels,* at Indklagede under den telefoniske Samtale har været bekendt med, at Forespørgslen var dikteret af Hensyn til Blokaden og tilsigtede at skaffe Klarhed over, hvorvidt han eller den blokerede Kommune var Arbejdsgiver, og *dels,* at Indklagede direkte eller indirekte har besvaret de telefonisk fremsatte Spørgsmaal saaledes, at Forbundet maatte anse ham som Arbejdsgiveren, og at han i naturligt Sammenhæng hermed har undladt at besvare den derefter modtagne Skrivelse. Under disse Omstændigheder findes imidlertid Indklagede, — der maa have været vidende om, at Arbejdet kun blev fortsat i Tillid til hans Besvarelse af den telefoniske Henvendelse og i en derpaa støttet Tro paa hans fortsatte Stilling som Entreprenør, — at maatte være ansvarlig for, at Arbejdet efter 31. August ogsaa aflønnes med en til hans Overenskomst svarende Betaling, og Indklagede har derfor ikke været berettiget til i dets Helhed at afvise som sig uvedkommende det til ham rettede Krav om Betaling af Akkordoverskud. Herefter vil Klagernes Paastand være at tage til Følge, saaledes at der ikendes Indklagede en Dansk Arbejdsmandsforbund tilfaldende Bod, der efter Omstændighederne findes at kunne fastsættes til 800 Kr., og som tillige vil kunne tjene til delvis Dækning af det fremsatte Akkord-Krav.

Sagens Omkostninger findes Indklagede derhos at burde betale med 300 Kr.

Kendelse:

I Bod til Dansk Arbejdsmandsforbund betaler Indklagede, Entreprenør og Gaardejer A. C. Mikkelsen, 800 Kroner.

Sagens Omkostninger betaler Indklagede med 300 Kroner.

Det er ikke ualmindeligt, at der ved Den faste Voldgiftsret afsiges Kendelser, der staar i diametralt Modsætningsforhold til det for Retten indbragte Klagemaal, og den under Sagen givne Fremstilling, hvilket naturligvis ikke er medvirkende til at øge Respekten for Rettens Afgørelse.

Hvad ovenfor gengivne Sag angaar, kan det uden Betænkelighed anføres, at den henhører under ovenfor nævnte, for Rettens Prestige mindre heldige Afgørelser, idet de til denne knyttede Præmisser synes fuldstændigt blottede for Logik.

Efter en Gennemgang af Klagen over Entreprenøren angaaende det Arbejdsforhold, om hvilket Sagen er rejst, og Entreprenørens dertil fremsatte Bemærkning, fastslaas det i den derpaa følgende Konklusion, *at* „Efter det foreliggende maa det antages, at Indklagedes Entreprise ikke har omfattet Udlægning af Skærver, samt Topfyldning med Colas", og efter særlig Konstatering af, at dette Arbejde udførtes af de samme Arbejdere med samme Materiel og Arbejdsleder, der ogsaa fremdeles, som forhen, udbetalte de paagældende Arbejdere deres Ugeløn uden Afvigelse fra den forud anvendte Form, anføres det, *at* „der er herefter vel en stor Sandsynlighed for, at man i de første 3 Uger efter Arbejdets Paabegyndelse fra Arbejderside ikke har været klar over, for hvem Arbejdet udførtes". Allerede her kan der konstateres Brist i Logikken; hvoraf skulde nemlig denne Uvished hos Arbejderne fremgaa, naar Arbejdet, som ovenfor anført, foregik uden Afvigelser fra den tidligere anvendte Form. Forholdet er tværtimod det, at Arbejderne derved bestyrkedes i, at det fremdeles var Entreprenøren, der udførte Arbejdet, og de kunde forvente Afregning i Henhold til den Overenskomst, som er oprettet for det paagældende Arbejde. Tvivlen hos Arbejderne melder sig først, da der 3 Uger efter Arbejdets Paabegyndelse ved Udbetaling af Ugeløn forelægges Kvitteringslister med Kommunens Navn paatrykt, men denne Tvivl forsvinder igen, da Arbejderne, efter at have reageret, dels ved direkte Henvendelse til Entreprenøren, og dels ved Organisationens Henvendelse til samme, faar dennes Bekræftelse paa, at Arbejdet udføres for ham, som forhen.

Naar Entreprenøren derefter, ved Forelæggelsen af Opgørelsen over Arbejdet, nægter at udbetale det konstaterede Overskud og samtidig ved at erklære, at det var Kommunen, der udførte Arbejdet, dokumenterede, at hans tidligere Udtalelser i modsat Retning har været løgnagtige og kun kan formodes fremsatte for at føre Arbejderne bag Lyset, maa det anses for stridende mod de almindeligste Retsbegreber, naar Retten statuerer, *at* dette Forhold alene ikke ses under de foreliggende Omstændigheder at kunne begrunde en Forpligtelse — vedrørende Arbejdet i nævnte Tidsrum — for Indklagede, hvormed menes de første 3 Uger af Arbejdsforholdet, og følgelig bliver derfor ogsaa den af Retten herefter trufne Afgørelse af selve Sagen med en Bod, der i Størrelse ligger betydeligt under det paastaaede, under Sagen dokumenterede, Overskud i Strid med Retsbegreberne, idet Arbejderne derved unddrages en ikke ringe Del af den Arbejdsfortjeneste, som de retmæssig havde Krav paa. *R—dt.*

„SOCIALISTEN"

TEGN ABONNEMENT

Vi henleder herved vore Tillidsmænds og Medlemmers Opmærksomhed paa Tidsskriftet „Socialisten".

„Socialisten" er Socialdemokratiets Tidsskrift, men bringer ogsaa regelmæssigt Stof til Oplysning om faglige Spørgsmaal og Bidrag af fremtrædende Mænd og Kvinder indenfor Fagbevægelsen. Tidsskriftet er en uundværlig Informationskilde for Tillidsmænd, Agitatorer, Medarbejdere indenfor enhver Gren af Arbejderbevægelsen og iøvrigt for enhver interesseret og aktiv Partifælle, der ønsker at holde sig à jour med de vigtigste Begivenheder og Strømninger paa det politiske, faglige, økonomiske, sociale og kulturelle Omraade, saavel i Ind- som Udland.

„Socialisten" bringer hver Maaned et Antal Artikler, der paa en mere dybtgaaende og instruktiv Maade, end det i Reglen er muligt for Dagspressen, kommenterer de Spørgsmaal og Foreteelser, der især tildrager sig Opmærksomheden, og da i første Række de Anliggender, der vedrører Arbejderbevægelsen ude og hjemme. „Socialisten" bringer udover det forannævnte en Afdeling: „Kommunaltidende", redigeret af Borgmester Viggo Christensen, en Afdeling: „Arbejderoplysning", redigeret

af Forretningsfører Chr. Christiansen, A. O. F., endvidere kortfattede, kronologiske Oversigter over Maanedens udenrigspolitiske Begivenheder, over Rigsdagens Arbejde, over statistiske og økonomiske Data, over udkomne Bøger af Interesse for Arbejdere m. m. „Socialisten"s Medarbejdere tæller de bedste Penne indenfor Ind- og Udlandets Arbejderbevægelse, og staar iøvrigt aabent for alle saglige Indlæg om sociale, faglige og politiske Spørgsmaal.

Abonnement tegnes bedst ved at skrive til Rosenørnsallé 12, 1., eller pr. Telefon: Central 8007. Abonnementsprisen er 3 Kr. pr. Aar.

Fra Afdelingerne

Haraldsted Afdeling. Haraldsted Allindemagle Kommune. Afdelingen havde opsagt Overenskomsten til Udløb 1. Januar 1935. Der har herefter været afholdt en Forhandling mellem Sogneraadet og vor Afdeling under Medvirkning af en Repræsentant fra Forbundet, og ved denne Forhandling lykkedes det at faa oprettet en ny Overenskomst: Arbejdstid 8 Timer. Rabatafgravning og Planering af Vejrabat betales efter lokal Aftale. Asfaltering og Tjæring betales med et Tillæg til Timelønnen paa 15%. Endvidere er der fastsat en Række Akkordpriser for Slagning af Skærver. Overenskomsten træder i Kraft fra 18. Januar 1935 og kan med 3 Maaneders Varsel af en af Parterne opsiges til Ophør en 1. Maj, tidligst 1. Maj 1936.

Vodskov og Hjallerup Afdelinger. I/S Hjallerup Mergelselskab. Efter at Afdelingerne med Forbundets Sanktion havde opsagt Overenskomsten med Selskabet til Ophør 1. April d. A. har Afdelingerne uden Forbundets Bistand afsluttet Overenskomst med Firmaet, hvorved det er lykkedes at faa samtlige Akkordpriser forhøjet. Overenskomsten gælder fra 1. Januar 1935 til den af en af Parterne med 3 Maaneders forudgaaende Varsel opsiges til Ophør en 1. April, tidligst 1936.

Vamdrup. Statsbanerne. Afdelingen rejste gennem Forbundet under 3. Oktober f. A. overfor Generaldirektoratet Krav om Akkordafsavnstillæg for et Sporarbejde i Vamdrup. Generaldirektoratet har afslaaet vort Krav under Henvisning til, at Arbejdet er fuldført den 13. Juli 1934, og at Kravet om Ydelse af Akkordafsavnstillæg derfor er rejst for sent.

Frørup. Frørup Kommune. Ved en Forhandling mellem Afdelingen og Sogneraadet er der opnaaet Enighed om følgende: Flækning af Sten, 39×23 cm, pr. Favn Kr. 15,00; Stabling af Sten, pr. Favn Kr. 2,50; Slagning af Skærver, 5 cm, pr. Favn Kr. 40,00; Slagning af Grusgravsten, pr. Favn Kr. 32,00. Gælder fra 1. Februar 1935 til den med 3 Maaneders Varsel opsiges til en 1. Februar.

Rønbjerg. Gaardejer Jørgen Jensen. Gaardejeren er blevet overdraget et Jordafrømningsarbejde for De danske Statsbaner. Da Folkene, der var beskæftiget ved dette Arbejde selv med en 9 Timers Arbejdsdag ikke kunde holde en nogenlunde anstændig Dagløn, tilskrev vi Gaardejeren om en Forhandling. En saadan kom i Stand, og der blev ved denne oprettet Overenskomst angaaende Afrømningsarbejdet i Jensens Grusgrav. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Almindelig Overarbejdsbetaling. Der er Adgang til at træffe Aftale om at udføre Arbejdet i Akkord. Overenskomsten kan af hver af Parterne opsiges til en 1. Oktober med en Maaneds forudgaaende Varsel.

Langaa. Statens Vandbygningsvæsen. Nogle af Afdelingens Medlemmer har været beskæftiget ved Fremstilling i tørlagt Grube af en Bedding ved Aabro. Der opstod ved dette Arbejde Uoverensstemmelse om, hvorvidt Arbejderne skulde have Vederlag for Afsavn af Træskostøvler, idet saadanne ikke var udleveret, idet der fra Vandbygningsvæsenets Side hævdedes, at der var arbejdet i sandet og gruset Bund, medens Arbejderne hævdede, at der havde været Vand i Udgravningen. Efter en Del Korrespondance om Sagen er Vandbygningsvæsenet gaaet med til at yde Arbejderne, ialt 8 Mand, et Vederlag for Afsavn af Træskostøvler paa henholdsvis 15 og 30 Kroner, alt i Forhold til de Timer, de har været beskæftiget ved Arbejdet.

Hyllinge. Statsbanerne. Efter Indberetning fra Afdelingen har Hovedkontoret klaget til Generaldirektoratet over, at en Mand, der var beskæftiget som Maanedslønnet paa Hyllinge Station, ikke vilde melde sig i Organisationen. Vor Klage har bevirket, at Generaldirektoratet har paalagt Hyllinge Station at meddele den paagældende, at han ikke fortsat vil kunne beskæftiges, medmindre han indmelder sig i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse.

Ørslev. Ørslev Kommune. Mellem Afdelingen og Sogneraadet er der oprettet Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer. Udlægning af Skærver og Grus, Rabatafgravning og Planering af Vejrabat betales efter lokal Aftale, hvor Timelønnen anvendes som Grundlag. Vejarbejder betales med 105 Øre i Timen, hvis det ikke udføres i Henhold til Entreprenøroverenskomsten. Endvidere er der fastsat en Række Akkordpriser. Overenskomsten træder i Kraft 8. Januar 1935 og kan af en af Parterne med 3 Maaneders Varsel opsiges til Ophør en 1. April, tidligst 1. April 1936.

Svendborg A. Murermestrene Brd. Madsen. Ved Opførelsen af en Villa nægtede Mesteren at betale Tillæg for Sokkelhøjde under Henvisning til, at Stenenes Opstillingsplads laa betydeligt højere end den Linie, hvor Murerarbejdet i Ydermur var begyndt. Ved et Mæglingsmøde, som i den Anledning afholdtes, motiverede Mesteren yderligere sin Paastand om ikke at ville betale Tillæget med, at Opmaaling vedrørende Sokkelhøjden skulde foregaa efter samme Regler som Opmaaling af Bygningshøjden. Ved Mæglingsmødet opnaaedes Enighed om, at Mesteren til fuld Afgørelse af Sagen betaler 6,50 Kr.

Odense M. Murermester Richard Hansen. Ved Støbning af Jernbetonadskillelser i en Beboelsesejendom opstod Uenighed om Betaling for Underliggere til Forskalling samt om Betaling for gennemgaaende Bolte. Vi begærede Mæglingsmøde afholdt, og ved dette oplystes, at der ikke var betalt i Henhold til Over-

enskomsten for de heromhandlede Underliggere, men at der til Gengæld var betalt saa meget for meget for gennemgaaende Bolte, at det fuldt ud dækkede det Beløb, som skulde betales for Underliggere. Efter disse Oplysninger afsluttedes Sagen.

Odense M. Murermester Kjærgaard. Ved Opførelsen af en Villa var der i Facaden anvendt nogle af Teglværkerne kasserede Klinker, som var stærkt misdannede i Formen, ligesom Klinkerne var fyldt med Pigge og Knuder, hvilket medførte, at Klinkerne baade var vanskelige at stable og ubehagelige at bære. For denne Gene forlangte Afdelingen udover Tillæget for Klinker Facadetillæget af 75 Øre pr. 1000 Sten. Det sidstnævnte Tillæg vilde Mesteren ikke betale, og foranlediget heraf afholdtes Mæglingsmøde. Mæglingsudvalget besaa Arbejdet og maatte her indrømme, at det var meget unormale Klinker, og at det var rimeligt, at der blev ydet et Tillæg for disse. I Henhold hertil opnaaedes Enighed om, at Mesteren skulde betale det af Afdelingen forlangte Tillæg paa 75 Øre pr. 1000 Sten. Endvidere var der Uenighed om Betaling for Fugearbejdet, idet der var muret med fulde Fuger, og at der derfor kun havde fundet en Udfyldning af Fugerne Sted, hvor der manglede Mørtel. Fagforeningen havde paaført Opgørelsen 36 Kroner, og der opnaaedes Enighed om, at Mesteren til fuld Afgørelse af denne Sag skal betale 25 Kroner.

Nivaa. Statsbanerne. I Henhold til Indberetning fra Afdelingen har Hovedkontoret klaget til Statsbanerne over, at der paa Nivaa Station beskæftigedes 3 uorganiserede Ekstraarbejdere. Vor Klage til Generaldirektoratet er resulteret i, at den ene Mand har erklæret sig villig til at indmelde sig i Organisationen, den anden er blevet afskediget og erstattet med en Handelslærling, der er godt kendt med Billetteringen. Da sidstnævntes Tjeneste kun drejer sig om 4 Timer om Søndagen, har Statsbanerne ikke ment at kunne foretage videre i Sagen.

Næstved. Murermestrene Storgaard & Mortensen. Murermestrene har ladet udgrave en Grund til Opførelse af en Ejendom. Udgravningen skete overensstemmende med den mellem Organisationerne indgaaede Overenskomst i Akkord. Murermestrene satte to Arbejdsmænd til Arbejdet. Jorden skulde føres bort fra Grunden. Dette skete ved Hjælp af en Vognmands-Bil. I Paalæsningen af Jorden paa Bilen deltog den Chauffør, der førte Bilen. Der forelaa ingen Aftale mellem Murermestrene og Arbejdsmændene om, hvorvidt Chaufførens Arbejde med Paalæsning skulde betales af Akkordsummen. Da Arbejdet var tilendebragt og Opgørelse over dette forelaa, forlangte Murermestrene, at der i Akkordoverskudet 74 Kr. 14 Øre skulde fradrages 29 Kroner 40 Øre, nemlig 28 Timer à 105 Øre, idet den Tid, Chaufføren havde deltaget i Paalæsningsarbejdet, ansloges til 28 Timer. Da Afdelingen ikke vilde anerkende Berettigelsen af et saadant Fradrag, og da Mægling viste sig forgæves, gik Sagen til Voldgift, hvor Opmanden, Dommer Borum, Slagelse, afsagde Kendelse for, at Mestrene var uberettiget til i de paagældende Arbejdsmænds Akkordsum at fradrage Betalingen for de Timer, Chaufføren har deltaget i Paalæsningen af den udgravede Jord.

Holsted. Statsbanerne. Vi klagede over, at der paa Holdsted Station beskæftigedes to uorganiserede Arbejdere. Generaldirektoratet har herefter meddelt os, at de to paagældende er villige til at indmelde sig i en Arbejdsløshedskasse.

Aalborg A. Murermester Rich. Rasmussen. Ved Opførelsen af en Bygning paa Østerbro blev der efter Folkenes Formening leveret en Del overvægtige Sten. Folkene lod derfor et Læs Sten veje, og det viste sig herved, at deres Formodning var rigtig. Ikke destomindre vilde Mesteren ikke betale for overvægtige Sten. Vi begærede Mæglingsmøde afholdt, og ved dette opnaaedes Enighed om, at Mesteren til fuld Afgørelse af Sagen skal betale 10 Kroner.

Aalborg A. Murermester Stenstrop. Ved Opførelsen af en Ejendom havde Afdelingen, efter at Arbejdet var færdigt, tilstillet Mesteren en Opgørelse og paaført Opgørelsen Tillæget for Aftagning af samtlige Sten, som var medgaaet til Murerarbejdet. Mesteren nægtede at betale for 4000 Sten, som var anvendt i Kælderen, idet han hævdede, at han en Gang for alle for længere Tid tilbage havde givet sine Folk, der havde arbejdet hos ham i flere Aar, Besked paa, at Stenene, som anvendtes i Kælder, skulde afkastes. Ved et i den Anledning afholdt Mæglingsmøde kunde vi ikke fra Forbundets Side tage Hensyn hertil, da der ikke ved den heromhandlede Bygning var sagt noget direkte om, at Stenene i Kælderen skulde afkastes. Resultatet af Mødet blev, at Centralforeningen maatte indgaa paa at foranledige Tillæget for Aftagning af Sten i Kælderen betalt.

Aalborg A. Murermester Stenstrop. Der forelaa mellem Afdelingen og Mesteren Uoverensstemmelse om, hvormange Sten, der var medgaaet til en Bygning. Ved et Mæglingsmøde om Sagen fremførte Mesteren, at der laa mange halve Sten og Brokker tilbage paa Pladsen, saaledes at der maatte fradrages det af Afdelingen opgivne Stenantal 2000 Stykker. Efter at Enkelthederne var diskuteret indgik Mesteren paa at betale for det af Afdelingen opgivne Stenantal.

186. Bjerreby Afdeling ctr. Sogneraadet. To af Afdelingens Medlemmer havde slaaet Skærver for Kommunen. Kommunen hævdede, at Skærverne i det Parti, Arbejderne havde slaaet, var for store, og at vore Medlemmer, saafremt de ikke indvilgede i at slaa Skærverne om, ikke vilde kunne faa anvist andet kommunalt Arbejde.

Sagen gik til Voldgift med Vandforsyningsdirektør Poul Sørensen som Opmand. Der blev ikke afsagt nogen Kendelse, idet der blev indgaaet følgende Forlig: Man anerkender fra begge Sider, at Skærverne ikke har været, som de efter Overenskomsten skulde være, hvorefter Voldgiftsretten anser det for urigtigt, at Arbejdet ikke er blevet kasseret straks, i Stedet for at det er blevet fuldt ud betalt gennem flere Uger. Parterne forliger Sagen derhen, at Skærvebunken nærmest Carl Højtes Gaard gaas igennem af Arbejderne, og de største Skærver knækkes, hvorefter det ved Arbejdets Slutning tilbageholdte Beløb, 13 Kroner, udbetales, og Sogneraadet indvilger i atter at tage 2 nærmere betegnede Arbejdere i Arbejde, naar saadant haves.

Klemensker. Klemensker Sogneraad. Ved en Forhandling med Sogneraadet er der opnaaet Enighed om Prisen for Slagning af Skærver. Man enedes om en Betaling af Kr. 7,20 pr. m³. Denne Pris gælder for Slagning af Ros afmaalt paa Pladsen.

Sjørslev Afdeling. Sjørslev Kommune. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for et Skærveslagningsarbejde, hvor Arbejderne havde faaet udbetalt 50 Øre for lidt pr. m³. Efter at Sagen er paatalt overfor Sogneraadet, har de paagældende Arbejdere faaet udbetalt de resterende 50 Øre pr. m³.

Gudum Afdeling. Ringkøbing Amt. Efter Afdelingens Indberetning er der til Amtet indgivet Klage over, at der ved Anlæget af Holstebro—Vilhelmsborg Landevej var beskæftiget en Mand, der havde en Ejendom paa 60 Td. Land. Vi har herefter fra Udvalget for Holstebro—Vilhelmsborg Landevej modtaget Meddelelse om, at man beklager det omhandlede Forhold, ligesom Udvalget har truffet Foranstaltninger til at hindre fremtidige Gentagelser.

Benløse—Bringstrup. Ringsted Landsogn. Et af Afdelingens Medlemmer havde faaet Arbejde for Ringsted Landsogns Kommune med at tage Vejrabatter af. Han maatte kun tjene 30 Kroner pr. Uge, men har imidlertid paa 3 Uger tjent ialt 134,60 Kr. Han fik udbetalt 90 Kroner. Det resterende Beløb vilde Kommunen ikke udbetale, fordi den hævdede, at det Arbejde, vedkommende havde udført, var af meget daarlig Kvalitet. Sogneraadet er dog herefter indgaaet paa at udbetale Beløbet mod, at vort Medlem vil indgaa paa at foretage en Efterpudsning, saaledes at Arbejdet kan siges at være vel udført.

53. Kreds. Statsbanerne. Der er oprettet Overenskomst om Akkordbetaling for Sporforstærkningen Hviding—Tønder. Arbejdet omfatter Optagning og Læsning af Materialerne i det nuværende Spor paa Strækningen, Lægning af det nye Spor af Type V samt Løftning og Justering af det forstærkede Spor efter Justerpæle. For det omhandlede Arbejde yder Statsbanerne en samlet Betaling af Kr. 3,10 pr. løbende Meter Spor. For Aflæsning fra Fladvogn af Bagharpning til Banketfyld betales yderligere en Pris af 32 Øre pr. m³. For Bøgesveller tillægges 15 Øre pr. Stk.

Rønne. Murermester Chr. Dam, Rønne. Paa Foranledning af Afdelingen klagede vi til Centralforeningen over, at Mesteren nægtede at betale Løftningstillæg for hele Jordpartiet ved en Grundudgravning. Mesteren motiverede sin Nægtelse med, at naar Vognene var kørt ned i Udgravningen, vilde han kun betale for Halvdelen af Jordmængden. Afdelingen har efter at vi har fremsendt Klage til Mesterforeningen, meddelt os, at Sagen er gaaet i Orden, idet Murermester Dam nu har betalt Løftningstillæg for hele Jordpartiet.

Nykøbing F. Murermester Orla Clausen. Mesteren har underskrevet Overenskomst om at ville betale efter og iøvrigt overholde den Overenskomst og Priskurant, som til enhver Tid er gældende mellem D. A. F. og Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

Jord- og Betonarbejderne. Entreprenør E. Christensen. Mellem Afdelingen og Entreprenøren var opstaaet Uenighed om Overtidsbetaling for Pumpning efter normal Arbejdstids Ophør samt om Betaling for Regulering for Udgravning til Grøfter. Da der ikke kunde opnaaes Enighed mellem Parterne, henvistes Sagen til voldgiftsretslig Afgørelse, og ved denne indgik Entreprenøren paa— forinden Retten blev sat — at betale de af Arbejderne krævede Overtidsprocenter, medens Spørgsmaalet om Regulering afgjordes ved Kendelse. Da det under Sagen oplystes, at Arbejdsgiveren ikke havde forlangt Arbejdet udført med større Nøjagtighed end nævnt i Entreprenøroverenskomstens § 4, Punkt g., underkendte Retten Fagforeningens Standpunkt om Tillægsbetaling i Henhold til § 4, Punkt h.

Kalundborg. Gartner G. M. Hansen. Mellem ovennævnte Parter er der oprettet Overenskomst for Arbejdsmands Arbejde paa Kalundborg Kirkegaard. Timeløn Kr. 1,10. Gravning af en Grav med Tilfyldning, Dybde indtil 2,5 m betales med 9 Kroner. Gravning af en Grav med Tilfyldning, Dybde indtil 3,15 m, betales med 10 Kroner. Hvis Stampning forlanges, betales 2 Kroner ekstra. Fremkommer der større Jordskred og store Sten, træffes der særlig Aftale om Betalingen i hvert enkelt Tilfælde. Graver Hansen holder Arbejderne ulykkesforsikrede, de første 13 Uger med Dagpenge à Kr. 3,00 pr. Dag. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Klokkerholm. Murermester Jens Hostrup Nielsen. Mesteren har underskrevet paa at ville betale efter og iøvrigt overholde den Overenskomst og Priskurant, som til enhver Tid er gældende mellem D. A. F. og Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

Kolding A. A/S Slotmøllens Fabrikker. Afdelingen har sluttet Overenskomst med Fabrikken om, at der for Isning i Aaret 1935 betales 1 Kr. 40 Øre pr. Time.

Jord- og Betonarbejderne. Terrazzofabrikant Munck Christensen. Ved en samlet Akkord ved Støbning af et større Parti Terrazzotrin ønskede Fabrikanten, at der for Slibningens Vedkommende blev arbejdet i Skiftehold, saaledes at Mandskabsinddelingen blev 5 Mand ved Opstilling af Forme, Ilægning af Jern samt Støbning af Trin og en Mand ved Maskinslibning af samme om Dagen, og endvidere, at 1 Mand beskæftigedes om Natten ved Slibemaskinen. Ved Forhandlingsmødet enedes man om, at der til Manden, der betjener Slibemasknien om Natten, betales Skifteholdstillæg i Henhold til Nævnskendelsen, og at der endvidere til den samlede Akkordsum for alt Arbejdet tillægges 2%.

Haarlev. Østsjællandske Jernbaner. Angaaende en opstaaet Uenighed mellem Afdelingen og Banen vedrørende Udkommandotillæg til en Afløser har der mellem Banen og Afdelingen under Forbundets Medvirkning fundet en Forhandling Sted angaaende nævnte Tillæg, og man enedes om, at Afløseren aflønnes med et Tillæg for Udkommando af 17 Øre pr. Time, og saafremt Udkommandoen er af en saadan Art, at Afløseren maa overnatte, ydes der ham et Nattillæg af 4 Kroner 20 Øre pr. Nat.

Holstebro A. Murermestrene Ole Olsen og Gas- og Vandmestrene Osvald Friis og H. Kloster. Der har været ført Forhandlinger med Gas og Vandmestrene vedrørende Betalingen for Ledningsarbejde, uden at man dog er kommet til noget Resultat. Afdelingen meddeler os imidlertid nu, at O Friis og H. Kloster har underskrevet paa, at Gas- og Vandmestrene betaler efter Entreprenøroverenskomsten, imod, at Murermestrene ogsaa skal betale efter den. Afdelingen har i den Anledning indrykket en Meddelelse i Dagspressen om, at ingen af dens Medlemmer, der antages til Jordledningsarbejde, Gas-, Vand- og Kloakledning, maa paabegynde saadanne Arbejder, forinden Henvendelse er sket til Afdelingen.

Gandrup og Klokkerholm Afdelinger. Murermestrene Søren Nielsen og Berthelsen. Mestrene har underskrevet paa, at de til enhver Tid vil betale efter og iøvrigt overholde den Overenskomst, som er gældende mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

Nr. Aaby Cementvarefabrikant R. Rasmussen. Ved et Mæglingsmøde i Nr. Aaby, der afholdtes i Anledning af en Uoverensstemmelse mellem ovennævnte Parter om Betalingen for Arbejdet ved Bygning af et Vandtaarn, hvilket Arbejde Cementvarefabrikanten havde faaet overdraget i Entreprise, enedes man om, at alt Arbejde betales med en Timeløn af 105 Øre plus 15% Tillæg. Derudover betales et Højdetillæg af 10 Øre pr. Time fra Paabegyndelsen af Bunden fra Vandbeholderen.

Frederiksberg kommunale. Frederiksberg Kommune. Mellem Teknisk Forvaltning og vor Afdeling har der under Medvirkning af vort Forbund været ført gentagne Forhandlinger vedrørende 8 ved Kommunen beskæftigede Arbejdere, som skulde afskediges paa Grund af Alder (70 Aar) angaaende en Aarsydelse for lang Tjeneste. Da de paagældende 8 Arbejdere ved deres Ansættelse var over den Aldersgrænse, der gav dem Adgang til at blive pensionsberettigede, og saaledes ved deres Afsked stod ganske uden Pension, indgik Teknisk Forvaltning paa under forventet Sanktion af Frederiksberg Kommunalbestyrelse, at yde de paagældende 8 Arbejdere et Aarstillæg, varierende fra 530—350 Kroner i Henhold til deres Forsørgerpligter, og saaledes, at de ikke bliver beskaaret i deres Aldersrentesatser. Teknisk Forvaltning har senere meddelt, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse har tiltraadt Indstillingen.

Birkerød. Murermester Laurits Jensen. Mesteren har underskrevet paa at ville betale efter og iøvrigt overholde den Overenskomst og Priskurant, som til enhver Tid er gældende mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 5 | 15.–3. | 1935 | 40. Aarg.

Snart stikker de første Foraarsblomster deres nysgerrige smaa Hoveder frem og erkyndiger sig om, hvordan Vejret er. I Løbet af nogle Uger kan Virkningen af Vinteren være overvundet. Vi har da den femte eller nærmere sjette Krisevinter bag os. Det er ikke blot Nysgerrighed, men ogsaa brændende Interesse, naar vi — som Repræsentanter for Haandens og Aandens Arbejdere — ønsker at vide, om det kapitalistiske Samfund i denne Sommer formaar at arbejde sig ud af Krisen. De arbejdende Folkeslag i alle Lande har nu faaet nok af at vente og tøve og ønsker nu for Alvor at blive Vidne til en kraftig økonomisk Forbedring, som de selv kan nyde godt af. Vi tager Verdensøkonomien som Udgangspunkt, da vi anser den for det bedste Barometer, endskønt den jo i den sidste Ende er sammensat af nationale Enkelt-Husholdninger.

I det efter 1933 tydeligt fornembare økonomiske Opsving mærkedes i Sommeren og Efteraaret forrige Aar en Standsning. Denne synes nu overvundet. Det gaar atter i de fleste Stater opad, selvom ogsaa dette sker paa forskellig Maade. Indholdsfortegnelsen over Verdens Industriproduktion udviser efter Institutet for Konjunkturforsknings Beregninger, Berlin, en Stigning fra 86 % i September til 90 % i Slutningen af Januar 1934. For Maanederne Januar og Februar spores der en betydelig Bedring i førende Industristater. Ogsaa paa Raastofmarkederne er der igen gennemført en fastere Tendens. Priserne paa Landbrugsprodukter udviser ligeledes en fast Holdning. De internationale Konjunkturer beherskes i væsentlig Grad af den økonomiske Udvikling i Amerikas forenede Stater. Siden Efteraaret er der her fremstaaet en Konjunkturbevægelse, som har holdt sig indtil nu, og som har udstrakt sin Indflydelse over store Landkomplekser. Men hertil kommer ogsaa Forbedringerne i det økonomiske Liv i Sterlingblok-Landene. Med dette sidste Udtryk betegnes Sammenkædningen af de Lande, som efter Omslaget i Møntværdierne har grupperet sig om det engelske Pund Sterling. Disse Lande er foruden England og de vigtigste, britiske Kolonier de skandinaviske Lande. Der har ikke fundet nogen væsentlig Forandring Sted af Guldbloklandenes konjunkturelle Stilling.

Naar man nu efterforsker den virkelige Baggrund for den økonomiske Bedring i Verden, saa maa man stadig tage de kunstige, indenlandske Sær-Konjunkturer i Betragtning. Der finder her og der offentlig Støtte Sted for Arbejders Igangsættelse, og disse Forsøg paa at faa Erhvervslivet i Gang er stadig virkningsfulde. To Impulser maa tages i Betragtning ved Verdensøkonomiens Bedring: Tiltagelsen af de enkelte Landes økonomiske Købeevne og den stadig mere om sig gribende Opløsning af Kreditmarkederne. Ifølge Intern. Fagforen. Korrespondance er Agrarindkomsterne som Følge af Forholdsregler i de fleste Lande steget ganske væsentligt. Fortegnelsen over den internationale Købeevne af vigtige Landbrugs-Eksportprodukter udviser en Stigning fra 72—75 % (1929 100 %) og denne ligger nu noget højere end i Sommeren 1933, som var Højdepunktet for den daværende Hausse i Raastoffer. Hvad nu Opløsningen af Kreditmarkederne angaar, saa danner denne i de fleste Lande Mulighed for Tendensen til at understøtte og sætte Produktionslivet i Gang endnu kraftigere end hidtil. Naar større Pengesummer ikke kan anbringes til Beskæftigelse og Renteydelse, saa er det let at faa overdraget disse Pengemidler til at holde kunstige Konjunkturer i Live. Denne Pengerigelighed benyttes ogsaa til at sænke Rentefoden. I Sterlingblok-Landene, Tyskland og andre Steder blev der gennemtrumfet Overenskomster, som væsentlig har trykket Rentefoden paa langfristede Laan og dermed banet Vej for sunde, langfristede Investeringer. Det vil kun vare ganske faa Aar, før Efterkrigstidens høje Rentesatser og Pengefordyrelse hører Fortiden til, og dermed er vi godt paa Vej til at rydde alle Hindringer af Vejen for en varig Bedring af det økonomiske Liv.

Alt ialt tegner Foraaret 1935 til at blive bedre end de nærmest foregaaende Aar. Hvis der ikke indtræffer usædvanlige Hæmninger, kan vi regne med, at det bærer opad over hele Linien. Alle Tegn paa bedre Konjunkturer er til Stede. Landbruget producerer meget, til forholdsvis høje Priser, Industriproduktionen er rettet op, Verdenshandelen viser ligeledes en stigende Tendens, Raastoflagrene svinder ind, Priserne paa Raastoffer stiger, det er muligt at faa billige Penge, og Tiltroen vender langsomt tilbage, hvad vi bl. a. ogsaa ser deraf, at Kurserne stiger paa Aktie- og Rentemarkedet. Stillingen er altsaa i det store og hele ikke ugunstig.

Desværre findes der ved Siden af mange psykologiske Hemninger, som for det meste spreder sig fra udenfor Erhvervslivet staaen Kredse. Der er her frem for alt den høje Politik, som øver sin Indflydelse

paa Verdensøkonomien i ugunstig Retning, som f. Eks. naar Forhandlingerne, der fandt Sted i London, ikke førte til det tilsigtede Resultat, men kun atter bliver et forgæves Forsøg paa at hidføre Verdensfreden, idet en Krig maaske vil bryde ud imellem Italien og Abessinien, eller det kolossale Menneskeopbud, som truer med at sætte sig i Bevægelse i Østasien, ikke bliver bragt til Ro, kort sagt, naar overalt de rigtige og tilsigtede Afgørelser mellem Staterne ikke bliver ordnet paa ærlig og fredelig Maade, men Forholdene yderligere skærpes. Under saadanne Omstændigheder kan Erhvervslivet naturligvis ikke bringes til at blomstre.

Den Politik, der er ført, er den største Aarsag til Verdenserhvervlivets Depression. Hvis ikke Roen og Tiltroen mellem Folkeslagene vender tilbage, saa bliver vi sandsynligvis endnu længe nødt til at vente paa en kraftig Bedring af Forholdene. Det er nødvendigt udtrykkeligt at gøre Lønarbejderen opmærksom paa, at Forhaabningen om en Bedring af hans egen Stilling stadig bliver gjort til Skamme af Kræfter, som selv er udenfor Skudvidde, og herfra øver deres udulgte Indflydelse paa alt, hvad der sker. Verdensbilledet vilde have været et ganske andet, og Erhvervskrisen vilde forlængst være blevet overvundet, hvis den fredeligt stemte Arbejderbevægelse — ligesom forhen — kunde have øvet sin Indflydelse. Det arbejdende Folks Repræsentanter er sjældent anfaldet af den imperialistiske Tankegang, men besjæles i Reglen af Ideen om Nødvendigheden af Folkeslagenes fredelige Konkurrence, surrende Maskiner, livlige Vareudvekslinger fra Land til Land, og endelig af den gensidige Forstaaelse af, at Agtelsen for hvert enkelt Folkeslags Egenskaber er det bedste Middel til at sikre en Forbedring af Verdensøkonomien, saaledes at enhver Arbejder og Funktionær, Bonde og Handlende, Arbejdsgiver og Bankier igen kan udøve sin Gerning. Styrk derfor Arbejderbevægelsen helt og fuldt, og I vil opleve, at den ganske Verden vil profitere deraf, og fremfor alt vil Verdensfreden være sikret.

Korresp.

SØNDAGSKURSUSENE AFSLUTTET

I Henhold til den vedrørende Søndagskursusene fastsatte Plan er disse nu afsluttet. Der har været afholdt ialt 28 Kursus, og hvert Kursus har været besøgt af 80 Deltagere, saaledes at der ialt har været 2240 Tillidsmænd fra Afdelingerne som Deltagere i disse Søndagskursus. Der har overalt været sporet udelt Tilfredshed med Kursusenes Afholdelse, og der har været fremsat Ønsker om, at der ved en senere Lejlighed blev givet Deltagerne i Kursusene mere Tid til Gennemgang af det forholdsvis store Materiale, der har foreligget som Undervisningsstof her.

Som bekendt er der ved de omtalte Kursus givet en Fremstilling af Forbundets Struktur og dets Virksomhed, i Forbindelse med en lignende Gennemgang af Afdelingsarbejdet og de herunder hørende specielle Forhold.

ARBEJDSLØSHEDSKASSENS HOVEDKASSERER

CHR. PETERSEN

IN MEMORIAM

Lørdag den 23. Februar afgik Arbejdsløshedskassens Hovedkasserer Chr. Petersen ved Døden efter et forholdsvis kort Sygeleje. Dødsaarsagen var en Forkalkning, hvis Oprindelse uden Tvivl kan sættes i Forbindelse med Chr. Petersens mangeaarige Hjertelidelse.

Chr. Petersens Død vil af de mange, som gennem Aarene har været i Berøring med ham, blive modtaget med Vemod. Ved sin Stilfærdighed og altid udviste Venlighed under Udøvelsen af sin Gerning har han sikkert kun skabt sig Venner.

Chr. Petersen fødtes den 6. September 1864 og blev saaledes 70 Aar gammel. Hans Fødested var Føns, og hans Løbebane adskiller sig ikke fra Arbejderrepræsentantens sædvanlige, først Landarbejder og senere Byarbejder.

I 1893 blev han Havnearbejder, var med til Oprettelse af Havnearbejdernes Afdeling i Horsens og dens Formand fra 1895. I 1900 valgtes han af det jysk-fynske Forbund til Revisor. Efter Kongressen i 1906 ansattes Chr. Petersen paa Forbundets Hovedkassererkontor som Bogholder, en Stilling han beklædte indtil 1908, da han overtog Hovedkassererposten i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, som han beholdt til sin Død.

Som allerede omtalt havde Chr. Petersen kun Venner, og vi er sikkert i Overensstemmelse med alle indenfor vort Forbund og Arbejdsløshedskasse, naar vi ved hans Død udtaler et: Æret være hans Minde!

AMTMANDENS AFGØRELSE BLEV UNDERKENDT AF SOCIALMINISTERIET

I Slutningen af August Maaned forrige Aar blev der fra vort Forbunds Side iværksat Blokade overfor 5 Sognekommuner i Nordsjælland, nemlig Esbønderup-Nøddebo, Græsted-Maarum, Søborg-Gilleleje, Helsinge-Valby og Blidstrup Kommuner.

Aarsagen til Blokadens Iværksættelse var den, at de paagældende Kommuner, trods gentagne Henvendelser og Forhandlinger med enkelte af disse, ikke var at formaa til at indgaa Overenskomst, der sikrede vore Medlemmer tarifmæssig Betaling.

Umiddelbart efter Blokadens Iværksættelse meddelte enkelte af Kommunerne, at de til de paagældende Afdelingers Medlemmer, der havde opbrugt den vedtægtsmæssige Understøttelse, kun vilde udbetale Hjælp i Henhold til Loven om offentlig Forsorg med Fattighjælps Virkning. Foranlediget herved blev der ved Agitationskredsens Formand fremsendt Klage til Amtmanden over Frederiksborg Amt, med Paastand om, at det blev paalagt Kommunerne at udbetale den ovenfor nævnte Hjælp uden Fattighjælps Virkning.

Efter ca. 2 Maaneders Forløb fremkom der fra Amtmanden en Afgørelse, gaaende ud paa, at de paagældende Kommuners Stilling med Hensyn til Understøttelsens Karakter var berettiget, hvilket altsaa medførte, at de Medlemmer, som saa sig nødsaget til at henvende sig til Socialudvalgene om Hjælp, fik denne tildelt med Fattighjælps Virkning.

Den ovenfor omtalte af Amtmanden afsagte Kendelse blev imidlertid ligeledes paa Agitationskredsens Foranledning indanket for Socialministeriet, med Paastand om at Amtmandens Kendelse blev ændret, idet den maatte anses for at være stridende imod Lovens Aand. Socialministeriets Afgørelse foreligger nu og er saalydende:

I Skrivelse af 8. Januar 1935 har Forbundet for Socialministeriet indanket en af Amtmanden over Frederiksborg Amt under samme Dato truffet Afgørelse, hvorefter Amtet ikke har fundet sig beføjet til at tilsidesætte de af Esbønderup-Nødebo, Græsted-Maarum og Søborg-Gilleleje Sogneraad trufne Beslutninger om, at der ikke kunde ydes Medlemmer af Forbundets Afdelinger i Græsted, Gadevang, Esrum og Villingebæk Hjælp uden Fattighjælps Virkning, idet de paagældende Medlemmer maatte anses for Deltagere i en kollektiv Arbejdsstrid som Følge af den af Forbundet overfor de nævnte Kommuner etablerede Blokade.

Arbejdsdirektoratet har i en herfra indhentet Erklæring meddelt, at Direktoratet med Arbejdsnævnets under 26. Februar 1935 givne Tilslutning i Skrivelse af 1. Marts d. A. overfor Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse har udtalt, at der for hele det blokerede Omraade, som foruden de foran nævnte Kommuner omfatter Helsinge-Valby og Blidstrup Kommuner, foreligger en faglig Strid, der vil være at behandle efter de i Socialministeriets Bekendtgørelse af 11. November 1932 om Arbejdsløshedskassernes Forhold under Strejke og Lockout og om Genaabning af Kasserne fastsatte Regler. Under Hensyn til de foreliggende Oplysninger om Konfliktens Omfang og dens Indflydelse paa Beskæftigelsesmulighederne for de paagældende Afdelingers Medlemmer har Direktoratet derhos — ligeledes med Nævnets Tilslutning — godkendt, at Kassens Udbetalingsvirksomhed fortsættes uforandret med den Begrænsning, at der ikke saalænge Konflikten er løbende, udbetales Understøttelse til de direkte Konfliktdeltagere.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet under Dags Dato har anmodet Amtmanden over Frederiksborg Amt om at optage Sagen til fornyet Behandling og snarest muligt at træffe Afgørelse i denne, idet man har henvist til det i Socialministeriets i Afskrift vedlagte Skrivelse af 31. Januar 1935 udtalte, hvoraf det fremgaar, at der ikke kan ydes Hjælp med Fattighjælps Virkning til arbejdsløshedsforsikrede, fordi de vægrer sig ved at overtage Arbejde hos en Arbejdsgiver, overfor hvem der er etableret Konflikt, saafremt de ifølge en i Overensstemmelse med den foran nævnte Bekendtgørelse af 11. November 1932 truffet Afgørelse ikke kan anses for direkte Deltagere i den paagældende Arbejdskonflikt.

sign.

Den Skrivelse, som Socialministeriet henviser til og paalægger Amtmanden at træffe Afgørelse i Henhold til, er den her i Fagbladet Nr. 3 gengivne Skrivelse til Tølløse Kommune.

Her foreligger altsaa atter et Bevis for, at Socialudvalgene ikke er berettiget til at betragte en overfor en blokeret Arbejdsgiver — det være sig privat eller offentlig — iværksat Vægring fra de enkelte Medlemmers Side mod at optage et blokeret Arbejde for tilstrækkelig Begrundelse til at give den i Henhold til Loven om offentlig Forsorg begærede Hjælp Betegnelsen: Ydet med Fattighjælps Virkning.

R-dt.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

BØNDERNE I DET TREDJE RIGE

HVORDAN LANDBRUGET BLEV BEDRAGET. — LANDARBEJDERNES FRYGTELIGE SKÆBNE

Fortsat fra Nr. 4

For industrielle Virksomheder er det forbudt at antage Folk, som paa et eller andet Tidspunkt i Løbet af de sidste 3 Aar engang har arbejdet ved Landbruget. Ja, de er forpligtede til at *afskedige alle Arbejdere, som i de sidste 3 Aar engang har haft Beskæftigelse i Landbruget.*

Denne Lov rammer ene og alene Bondesønner og *Landarbejderne.* Man vil tvinge dem tilbage til Landet. Man vil affolke Byerne og, det er Hovedformaalet, bringe de Arbejdsløses Antal ned. Bondesønnerne bliver saa tvungen til at søge „Tilflugt" paa Gaarden, det vil sige som ulønnede Karle og Landarbejdere.

Virkningen bliver naturligvis den, at en Del Landarbejdere taber deres Arbejdspladser. Naar de bliver arbejdsløse, faar de ingen Understøttelse, thi *allerede i 1933 har Nazisterne kastet alle Land- og Skovarbejdere, Fiskere og Husassistenter ud af Arbejdsløshedsforsikringen.* De hævdede, at der var ingen Grund til, at Landarbejderne stod i Arbejdsløshedskasserne. Naar de vilde have Arbejde, saa kunde de ogsaa finde det. Derved sparer Storagrarer og Storbønder deres Kontingentdel til Arbejdsløsheds-Forsikringen, og flere Hundredtusinder ledige Landarbejdere findes ikke mere i Arbejdsløshedsstatistiken. Bondesønner og Landarbejdere, som paa Grund af den ovennævnte Lov er vendt hjem til Landsbyen, er ligeledes slettet i Arbejdsløshedskasserne. Paa denne Maade har man i hvert Fald i Statistiken bragt de Lediges Antal ned. Saadan bekæmpes Arbejdsløsheden i det tredje Rige.

Desuden har Landarbejderne faaet en ny Konkurrence gennem de saakaldte „frivillige" Landmedhjælpere. Det er unge Arbejdsløse fra Byerne, Mænd og Kvinder under 25 Aar, som „frivillig" blev sendt ud under Truslen, at de ellers tabte deres Understøttelse. Omtrent 200.000 Arbejdsløse har man saa sendt ud til Landet. Bønderne, som modtager en saadan Arbejdsløs, faar fra Arbejdsløshedskasserne et Tilskud fra 15 til 18 Mark pr. Maaned, hvorfra de til Landmedhjælperne skal yde *Lommepenge.*

Hvordan det under disse Forhold staar til med Landarbejdernes Kaar, er der vel ingen Tvivl om. De har faaet Hundredtusinder af nye Konkurrenter, de er blevet kastet ud af Arbejdsløshedskasserne, deres Organisationer er ødelagt ..... saa de er nu værgeløse, fuldkomne værgeløse Slaver, som maa sælge deres Arbejdskraft for hver Pris, naar de ikke vil sulte ihjel. Om deres Løn foreligger der ikke autentiske Meddelelser. Men jeg vil ved denne Lejlighed dog henvise de ærede Læsere til Artiklen om Arbejdernes Løn i det tredje Rige (Arbejdsmændenes Fagblad Nr. 13, Side 224). I den dér offentliggjorte Statistik mangler Oplysninger om Landarbejdernes Løn. For ikke at trykke Statistikens Gennemsnitsløn har man undladt at anføre Landarbejdernes lave Løn. Men naar Fagarbejdernes Løn allerede er saa lav, som anført i Statistiken, saa vil man kunne forestille sig, hvordan Landarbejdernes Løn er under de Slavevilkaar, de lever under.

Men med Ord og Løfter fodres de stadig. I November Maaned 1934 var der i Goslar Rigsbondedagen, hvor flere Tusinde Bondeførere fra hele Riget var forsamlet. Statsraad *Reinke,* en af Rigsnærstandens Førere, holdt dér en Tale om „Landarbejdernes Betreuung", det betyder paa Dansk Betroelse. Landarbejderne har ikke mere Rettigheder, men er nu underkastet Arbejdsgivernes Velvilje. Ordret sagde Hr. Reinke bl. a.:

> *„Vigtigere end en absolut høj Barløn er en ægte national-socialistisk Behandling* med en retfærdig, d. v. s. efter Forholdene tilpasset Godtgørelse for Arbejdet".

Hvad er en tilpasset Godtgørelse for Arbejdet? Hver Arbejdsgiver bestemmer det selv, thi alle Overenskomster er ophævet, og en Fagorganisation, som kunde beskytte Landarbejderne, eksisterer ikke mere. Feudalismen er genindført i Tyskland. Nazisterne kalder det „Tysk Socialisme", endskønt det ikke har noget at gøre med Socialismen. Det er klart, at det har medført uhyre stor Skuffelse blandt alle de Bedragede. Landarbejderne føler godt, at Nazisterne driver et utroligt Misbrug og Hykleri med Ordet Socialisme.

Ganske klar viser det sig ogsaa ved et andet vigtigere Spørgsmaal: *Udstykningspolitiken.* Før Nazisterne kom til Magten, lovede de ogsaa en storartet Udstykning, for at skaffe nye Brug til Landarbejderne og Bondesønnerne. Men ogsaa her gjorde de det stik modsatte af deres Løfter. Republiken oprettede efter Revolutionen ikke mindre end 57.417 nye Brug med 602.100 Hektar Land. Trods den store Krise blev der endnu i 1931 udstykket 9082 og i 1932 9046 nye Brug. I Nazisternes første Aar 1933 blev der derimod kun oprettet 4914 nye Brug. For 1934 er der ikke blevet bekendt nøjagtige Tal. Det er Storagrarerne, der har forhindret nye Udstykninger. De er sammen med Storbankerne og Storindustrien det tredje Riges Sejrherrer.

Det viser sig ogsaa ved et andet afgørende Løfte, Nazisterne gav Landbruget, før de fik Magten. Deres vigtigste Programpunkt var Kravet om *„Renteslaveriets Knusning".* Side 23 i deres Program sagde de:

> *„Renteslaveriets Knusning er Nationalsocialismens Hjertestykke".*

Og paa Side 32 i Programmet staar der med fremhævede Typer:

> *„Renteslaveriets Knusning er den Staalakse, hvorom alting drejer sig".*

Det var før Magtovertagelsen. Et Par Maaneder efter de fik Magten, forelagde den daværende Landbrugsminister, Tysknationalisten Dr. Hugenberg, et Lovforslag om, at alle Renter for Obligationer og Prioriteter skulde nedsættes til 4 %. Den nazistiske Rigsbonde-

fører Darre rejste en mægtig Opposition mod Hugenbergs „høje Rentesatser" og krævede en Nedsættelse til 2 %. Imidlertid blev Darre Hugenbergs Efterfølger. Men det har varet 1½ Aar, før han gennemførte Konverteringen. Først nu i Begyndelsen af 1935 gennemføres der en Konvertering for alle Obligationer med mere end 6 % ned til 4½%!!! Det er lige Rentesatsen, Regeringen Stauning forsøger at komme bort fra. Trods Nazisternes store Løfter om Renteslaveriets Knusning er nu Tyskland blandt Landene med de højeste Rentesatser.

Det er jo heller ikke forunderligt. Thi fra Dag til Dag viser det sig mere, at Nazismens Sejr i Virkeligheden betød Storkapitalens, Bankkapitalens og Storagrarernes Sejr. Og det er paa Landet ligesom i Byerne, det er Smaafolk, det er Landarbejderne, det er de smaa Landbrugere, som maa betale hele Regningen for Nazismens Sejr.

K. E.

REGERINGEN FORBEREDER —

For at imødegaa den stadige og stærkt vedholdende Arbejdsløshed, har Regeringen forberedt en storstilet Plan om Iværksættelse af Arbejde, der er forelagt Rigsdagen hvis Opgave det bliver at tage Beslutning om Planens endelige Gennemførelse.

Planens Enkeltheder skal vi ikke her komme nærmere ind paa, da disse har været indgaaende omtalt i Dagspressen, der naturligvis for en Dels vedkommende ikke har kunnet tilbageholde sin sædvanlige Surhed.

Denne Surhed har vel sin naturlige Aarsag deri, at det socialdemokratiske Ministerium netop i denne Del af Pressen er frakendt alle Evner i Retning af Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, medens det private Initiativ trods sin aabenbare Evneløshed er hævet til Skyerne. Det skal ganske vist erkendes, at der ikke mindst sidste Aar har været en betydelig Bedring i Beskæftigelsesforholdet, som har manifesteret sig med en Nedgang i Arbejdsløshedstallet, men dette kan ingenlunde alene tilskrives det private Initiativ, men ikke mindst i lige saa høj Grad det socialdemokratiske Ministerium, hvis økonomiske Politik har haft en stærk inciterende Virkning paa Erhvervslivet.

At Ministeriets Indsats paa dette Omraade agtes meget ringe i Modstandernes — de konservative og det kommunistiske Partiers — Opfattelse er en kendt Sag og understregedes endnu stærkere ved den nu fremsatte Plans første Behandling i Folketinget, hvor Venstres og Konservatives Ordfører kun havde kritiske Bemærkninger tilovers for Forslaget, ivrigt støttet af det ormagtige Vedhæng, som den kommunistiske Ordfører efterhaanden er blevet til disse Partier.

Med spændt Forventning vil ikke mindst de Arbejdsløse følge de videre Forhandlinger om Forslagets Skæbne, og de vil vide at vurdere den rejste Modstand mod dets Gennemførelse efter Fortjeneste.

R—dt.

STIFTELSESFEST OG JUBILÆUM

Dansk Arbejdsmands Forbunds Højslev Afdeling kan den 5. April fejre 30 Aars Stiftelsesfest. I samme Anledning kan vor gode Kammerat Jens Larsen — vor dygtige Tillidsmand gennem de mange Aar indenfor Fag- og Partibevægelsen — fejre samme Jubilæum.

Jens Larsen er født og opvokset paa Landet, hvor han som mange andre maatte friste den kummerlige Tilværelse som Hjorddreng og Tjenestekarl.

Da han giftede sig i 1886, bosatte han sig i Ørslevkloster Kommune i Fjends Herred og arbejdede i flere Aar som Staldkarl og Daglejer paa Herregaarden Ørslevkloster, men flyttede i 1893 til sit nuværende Hjem i Søby pr. Højslev St., hvor han fik Arbejde paa Højslev Teglværker som Teglværksarbejder. Stærkt interesseret som han var i Fag- og Partibevægelsen, var han i 1903 den 23. Juli med til at stifte nuværende Socialdemokratisk Forening for Højslev St. og Omegn, og hvis Formand han var igennem 20 Aar. Den 5. April var han ligeledes med til at stifte ovennævnte Forening og beklædte med stor Dygtighed Formandsposten gennem 22 Aar. De, der har samarbejdet med Jens Larsen, har lært at skatte ham som en god Kammerat. Hans gode Karakter og hans prægtige Væsen har skabt ham mange Venner.

Af andre Tillidsposter, Jens Larsen har beklædt, kan nævnes Bestyrelsesmedlem af Sygekassen for Kobberup Feldingbjerg Gammelstrup Kommune i 6 Aar.

Jens Larsen er nu 74 Aar, men beklæder endnu Kontorbestyrerpladsen for Afdelingen, hvilket han bestrider med stor Dygtighed.

I sit omfattende Arbejde for Standsfæller har Jens Larsen haft en enestaaende Hjælp i sin Hustru, hun arbejdede med og hun var ham en Støtte i et og alt, hvad han foretog sig.

Jens Larsen blev for et Aarstid siden udnævnt til Æresmedlem af Dansk Arbejdsmands Forbunds Højsten Afdeling. Vi er Jens Larsen taknemmelig for, hvad han har været for Standsfæller gennem de mange Aar, og er glade for, at vi fremdeles kan regne med hans Indsats.

Kammeraterne.

FAGFORENINGERNE OG TIDEN

I den Kamp, der foregaar i Nutidens Samfund om Fordelingen af Livets Goder, er Fagbevægelsen ubestridt Arbejderklassens bedste Værn og Værge, hvilket yderligere er blevet understreget af den Voldsomhed, hvormed den sociale Reaktion alle Vegne i den senere Tid har bekæmpet Fagforeningerne. Thi det er jo ikke blot i Diktaturstaterne, at Fagforeningerne er slaaet ned og gjort betydningsløse, men ogsaa i de demokratisk styrede Lande har man været travlt beskæftiget med at faa indskrænket Fagforeningernes Bevægelses- og Handlefrihed. Her i Landet ved Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, i Norge ved Boycot-Loven og i Sverige forberedes en Lovgivning om Beskyttelse for „tredje Mand" under Arbejdsstridigheder.

Alle disse Forsøg paa at komme Fagforeningerne til Livs maa ses paa Baggrund af den ændrede Tingenes Tilstand ude i Verden, hvor Landene økonomisk bekriger hinanden, og med Afspærrings- og Selvforsyningspolitik prøver paa at overflødiggøre hinandens Produkter, hvilket har medført en stærk Formindskelse i Vareomsætningen. Under disse Forhold bliver Fagforeningernes Stilling ganske naturlig anderledes end under fri Vareudveksling og fri Konkurrence, der indebar gode Chancer for Lønfremstød.

Den nuværende økonomiske Verdenssituation, hvor Arbejdsløsheden overalt staar som et truende *„mene tekel"* over Fremskridt og Kultur, har gjort Beskæftigelsesspørgsmaalet til vor Tids største Problem, der særlig berører Arbejderne, thi Arbejdsløsheden er som en snigende Sot, der underminerer og udhuler Arbejderklassens Eksistensvilkaar.

Der paahviler derfor Fagforeningerne nu et større Ansvar end nogensinde før. Enhver Situation maa nøje vurderes, og de Dispositioner, som skal træffes for at værne Arbejdernes Interesser bør særlig tage Sigte paa, at alle tilstedeværende Beskæftigelsesmuligheder kan blive fuldt udnyttede.

I det hele gælder det om for Fagforeningerne i vore Dage at manøvrere med Klogskab og Forsigtighed, hvis intet skal gaa tabt. Modstanderne ligger paa Lur for at udnytte ethvert Fejlgreb, som er egnet til at nedsætte Fagbevægelsens Anseelse i Offentlighedens Omdømme. Med Modstanderne tænker jeg ikke her paa de reelle Arbejdsgivere, men paa Organisationsfjenderne og de politiske Fribyttere i begge Lejre, der benytter enhver tænkelig Chance til at prøve paa at faa skabt Uro og Forvirring i Samfundslivet. De gentagne Skriverier i den borgerlige Presse om Fagforeningsherredømmet her i Landet har jo sikkert den bevidste Hensigt at faa skabt en Opinion blandt Borgerskabet for Lovgivningsforanstaltninger, der berøver Fagforeningerne den frie og uafhængige Stilling i Forhold til Staten og Lovgivningsmagten, som de hidtil har haft.

De danske Fagforeninger har imidlertid altid haft et klart Blik for, hvad Forholdene og Tiden krævede. Ved Enighed og Sammenhold og en klog Realitetspolitik, har de formaaet at hæve Arbejderne op fra aandelig og social Fornedrelse til menneskeværdige Levevilkaar med Indflydelse og Medbestemmelsesret over Arbejdsvilkaarene. Under de skiftende Konjunkturer, og ikke mindst i Efterkrigs- og Kriseaarene, da Kampen om Lønniveauet for Alvor satte ind, har Fagbevægelsen her i Landet vist sin Styrke og Manøvredygtighed. Ved en sejg og udholdende Modstand fra Fagforeningerne blev Angrebet paa Lønningerne slaaet tilbage, saaledes at den, gennem et Par Menneskealdre tilkæmpede Levestandard og sociale kulturelle Højnelse af Arbejderklassen kunde opretholdes til Gavn for hele det danske Samfund.

Det bedste Bevis for, at den Linie, Fagforeningerne herhjemme har fulgt, er den rigtige, har vi i den Maade den faglige Virksomhed bedømmes paa baade fra reaktionær og saakaldt revolutionær Side. Medens man fra borgerligt Hold altid raaber op om Fagforeningernes Magtfuldkommenhed og Magtmisbrug, fraadser Kommunisterne i Skældsord mod Fagforeningslederne og betegner Fagforeningerne, under deres nuværende Ledelse, som borgerlige Institutioner, der gaar Arbejdsgivernes Ærinde og modarbejder Arbejdernes Interesser.

Begge disse Synspunkter er lige fejlagtige, og Sandheden findes her — som i de fleste af Livets Forhold — midt imellem. Fagforeningerne er hverken magtfuldkomne eller magtesløse, men selv om Fagforeningernes Magt er stærkt begrænset, er Arbejdet gennem det faglige Samarbejde naaet et godt Stykke fremad paa Vejen mod Menneskerettighedernes Erobring. Saa længe den nuværende Produktions- og Fordelingsform bestaar, har Fagforeningerne den Opgave at gennemføre de bedst mulige Løn- og Arbejdsforhold for Arbejderne, men den Taktik, der skal anvendes i det faglige Organisationsarbejde, maa naturligvis tilpasses efter de til enhver Tid raadende økonomiske, erhvervsmæssige og politiske Forhold.

Fagforeningernes Stilling og Virkemaade bliver ret forstaaeligt anderledes under et reaktionært og brutalt Overklasseregimente, end i et demokratisk styret Samfund, hvor Arbejderne har Indflydelse paa Regerings- og Lovgivningsmagten. I et Land, hvor der sidder en Arbejderregering ved Roret, der ved Statsmagtens Hjælp sætter alt ind paa, at Produktionen holdes i planmæssig Drift og fortsat Udvikling for Tilvejebringelse af de bedst mulige Eksistensvilkaar for dem, som er beskæftigede i Produktionen, kan Fagforeningernes Indstilling umuligt være den samme som under et reaktionært politisk Styre, der modarbejder Arbejdernes Interesser.

Vi gennemlever for Tiden en social og økonomisk Omdannelsesproces, hvis Forløb det gælder om for Fagforeningerne at øve den størst mulige Indflydelse paa, hvilket — efterhaanden som Socialiseringen skrider fremad, og Befolkningens Levevilkaar mere og mere bestemmes ved erhvervspolitiske Forhandlinger i Forbin-

delse med Regering og Rigsdag — kun kan ske ved et intimt fagligt og politisk Samarbejde.

Der er imidlertid ingen Tvivl om, at Fagforeningerne fremdeles som hidtil er i Stand til at følge med Tiden og ogsaa under de ændrede Forhold i Verden finde de Veje, som fører fremad mod Frihed, Fremskridt og lysere Kaar for alle.

SKÆRVEBUNKENS OPMAALING

Da der grundet paa stadige Forespørgsler synes at herske Tvivl om den rigtige Form for Opmaaling af en Skærvebunke, skal vi nedenfor give Oplysning herom, idet vi dog samtidig gør opmærksom paa, at der til dagligt anvendes forskellige andre Former, der dog alle har den Fejl ikke at være helt korrekte.

Kubikindholdet af en Skærvebunke fremkommer ved, at den øverste Flades Længde og Bredde ganges med hinanden og ligeledes paa samme Maade den nederste Flades Længde og Bredde; derefter sammenlægges de øverste og nederste Fladers Længder og den øverste Flades Bredde med nederste Flades Bredde, hvorefter de to saaledes fremkomne Tal ligeledes ganges med hinanden. Det heraf følgende Tal sammenlægges med de to tidligere frembragte Tal, der alle atter ganges med en Sjettedel af Skærvebunkens Højdemaal. Det derefter fremkomne Tal angiver det nøjagtige Indhold af Skærvebunken i m³.

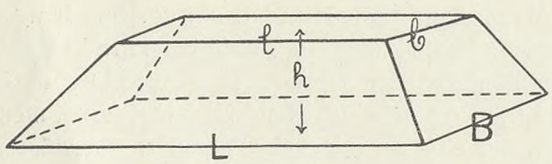

Kubikindholdet

$$= \frac{h}{6} \cdot [l \cdot b + L \cdot B + (l + L) \cdot (b + B)]$$

(nøjagtig Formel).

Vi anfører følgende Eksempel:

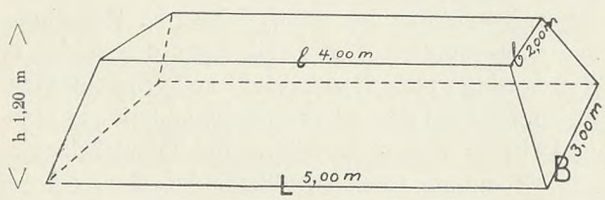

l 4,00 × b 2,00 =		8,00
L 5,00 × B 3,00 =		15,00
l 4,00 + L 5,00 = 9,00		
×		
b 2,00 + B 3,00 = 5,00 =		45,00
		68,00
× lodret h 1,20 : 6 =		20
		0000
		13600
		13,60

Det nøjagtige Indhold af den skitserede Skærvebunke er altsaa 13,60 m³.

LØBENDE KONFLIKTER

Aabybro	*(Aalborg Amtsveje)*
Aalborg Omegn.	—
Aars	—
Gistrup Nøvling	—
Suldrup	—
Sønderholm-Frejlev	—
Vindblæs	—
Vægger	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Aalborg A.	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Østbirk	*(Skanderborg Amt)*
Bælum	*(Fredenslund Skove)*
Baarse	*(Hofjgrm. Wolff, Engelholm)*
Næstelsø	*(Engelholm v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hverring Hornborg Komm.)*
Skallerup	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Tolne	—
V. Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Pedersen)*
Magleby	*(Kommunen)*
Ravnkilde	—
Vrejlev-Hæstrup	*(Murerm. Jordansen, Vraa)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
SkorupTvilumVoel	—
Græsted	*(Blistrup Komm.)* / *(Søborg Gilleleje Komm.)*
Maarum	*(Græsted Maarum Kommune)*
Skelund	*(Visborg-Havnsø-Solbjerg Skove)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Strib Vejlby	*(Grusgravsejer Byskov Ovesen)*
Brønderslev	*(Bygm. Ant. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murerm. Engelund)*
Esrum	*(Esbønderup-Nøddebo Kommune)*
Helsinge	*(Helsinge Valby Komm.)*
Sdr. Draaby-Flade	*(Kbm. Vald. Klitgaard, Lund)*
Fabrikarbejderne	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Tornby	*(Tornby-Hortshalsvejen)*
Ørum Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*
Hadsund	*(Viborg-Havnsø Skove)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Hørby	*(Suppleringsunderstøttelse)*
Solbjerg Ø. Jyll.	*(Fredenslund-Ravnborg Skove)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

En ejendommelig Kendelse.

Nedenstaaende gengiver vi en af Landsdommer Jesper Simonsen afsagt Kendelse angaaende 2'den Zones Omraade vedrørende vort Forbunds Overenskomstforhold til Mesterforeningerne i Byggefagene paa Landet i Danmark.

Kendelsen, der frifinder nævnte Arbejdsgiverorganisation for vort Forbunds Paastand om, at Horns Herred hører med til 2'den Zones Omraade, i det til Organisationen bestaaende Overenskomstforhold, vil være egnet til at vække den største Opsigt, idet der ikke kan være ringeste Tvivl om, at den er forkert, og kan som saadan kun opfattes som et Udslag af Indisposition hos Dommeren.

Fra vort Forbunds Side har der aldrig været Tvivl om, at det paagældende Landomraade hører med til det Overenskomstomraade, der i Overenskomsten betegnes som 2'den Zone, og kun Tilfældigheder har medført, at Sagen mod den nævnte Arbejdsgiverorganisation først er rejst paa et forholdsvis sent Tidspunkt.

Allerede i 1932 rejstes paa vort Forbunds Foranledning Sag mod Entreprenørforeningen til Afgørelse af det samme Spørgsmaal, ogsaa den Gang blev Kendelsen afsagt af Landsdommer Jesper Simonsen med det Resultat, at vort Forbunds Paastand om, at Horns Herred hører til 2den Zone, blev taget til Følge.

Under den daværende Sag førtes fra vor Side akkurat de samme Argumenter frem til Begrundelse af Paastanden som under Forelæggelsen af nedennævnte Sag.

Naar Dommeren desuagtet denne Gang er kommet til et andet Resultat, vil man forstaa, at dette ikke kan være medvirkende til at skabe Respekt for voldgiftlige Kendelser.

Vi skulde gerne have erkendt Dommerens Ret til at ændre sit tidligere Standpunkt, hvis der under Sagen var fremkommen nye Oplysninger, der kunde forandre Grundlaget for vor Paastand, men dette kan ingenlunde siges at være Tilfældet, tværtimod.

Dommeren henviser ganske vist til en af Formanden for Centralforeningen for Murermestre i Jylland og Østifterne under Sagen givet Erklæring, hvis Ordlyd falder sammen med den af Formanden for den indklagede Organisation, Hr. Ehlers, ligeledes under Sagen fremsatte Paastand om, at Roskilde Fjords østlige Side efter deres Opfattelse skulde danne Grænsen mellem 2'den Zone og det øvrige Land.

Denne Paastand afkræftes imidlertid i fuldeste Maal af den under Sagen med Entreprenørforeningen i 1932 af Murerforbundets Næstformand Hr. Jacobsen afgivne Forklaring om, at der aldrig fra Murerforbundets Side har hersket nogen Tvivl om, at Horns Herred hører til 2'den Zone, en Forklaring, hvis Rigtighed bekræftes derved, at Murersvendene altid uden Protest fra nogen af Parterne har modtaget Udbetaling i Henhold hertil, naar de var beskæftiget paa det paagældende Landomraade.

Denne Paastand bekræftedes yderligere under denne Sag ved, at Repræsentanterne for den indklagede Organisation indrømmede, at Murersvendene allerede siden 1917 havde erholdt 2'den Zones Betaling.

Naar derfor den i Forligsforslaget af 1930 indeholdte Bestemmelse om, at netop den for Murerne i Nordsjælland gældende Ordning skal lægges til Grund for Zoneinddelingen for Arbejdsmændenes Vedkommende og yderligere den mellem nærværende Sags Parter under 3. Maj 1930 førte Forhandling og Resultatet heraf, der findes citeret i Kendelsen tages med i Bedømmelsen af Sagen, vil der overhovedet ikke være ringeste Grundlag for den her afsagte Kendelse.

R—dt.

OPMANDSKENDELSE

i Voldgiftssag mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark.

Nedenfor nærmere omtalte Uoverensstemmelse mellem Klagerne, Dansk Arbejdsmandsforbund, og de Indklagede, Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark, er henvist til faglig Voldgift, og da der ikke blandt Voldgiftsmændene, som for Klagerne er Sekretær Frants Petersen og Sekretær Richard Børgesen og for Indklagede Murermester H. Ehlers og Tømrermester H. N. Hansen, har kunnet blive Flertal for en Afgørelse, paahviler det undertegnede, som af Parterne er valgt til Formand for og Opmand i Voldgiftsretten, at paakende Sagen.

Ifølge den mellem Parterne bestaaende Overenskomst af 1930 er den almindelige Timeløn for Medlemmer hos Klagerne 105 Øre dog med Undtagelse af Nordsjællands 2. Zone, hvor den er 111 Øre. Tvisten i nærværende Sag angaar, hvorvidt den højere Timeløn, 111 Øre, skal betales i den Del af Frederiksborg Amt, der ligger vest for Roskilde Fjord, eller med andre Ord om det nævnte Omraade hører til Nordsjællands 2. Zone.

Idet Klagerne gør gældende, at det ved Overenskomsten i 1930 blev fastslaaet, at 2. Zones Afgrænsning for deres Medlemmers Vedkommende skulde være den samme som for Murersvendenes Vedkommende, og idet Murersvendene har den højere Løn paa det omtvistede Omraade, hævder Klagerne, at deres Medlemmer altsaa ogsaa maa have Ret til den højere Timeløn, dér, hvorfor de nedlægger Paastand paa, at de Indklagede kendes pligtig at betale 2. Zones Timeløn, 111 Øre, paa det omstridte Zoneomraade.

De Indklagede hævder, at Zonegrænsen er Roskilde Fjord, og paastaar Frifindelse.

Det fremgaar af det oplyste, at Murersvendene paa det omtvistede Omraade — i det følgende kaldet Horns Herred — oppebar en højere Løn end andre Steder paa Landet allerede, før de Indklagede i 1917 afsluttede den første kollektive Overenskomst; hvorfor den højere Løn blev betalt har ikke kunnet oplyses. I Tiden efter 1917 vedblev Mestrene at betale Murersvendene højere Løn i Horns Herred, medens der betaltes Tømrere, Snedkere og Arbejdsmænd samme Løn som andre Steder paa Landet.

Det er endvidere oplyst, at de Indklagede, som ikke er Medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening, ikke deltog i Overenskomstforhandlingerne i 1930 mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Dansk Arbejdsgiverforening og de under denne staaen-

de Organisationer, hvoriblandt Centralforeningen af Murermestre i Danmark, ligesom de ejheller deltog i de Forligsforhandlinger, som førte til Konfliktens Afslutning. De Indklagedes Overenskomst med Klagerne var ganske vist ogsaa opsagt paa det Tidspunkt, men Klagerne og de Indklagede afventede i Forstaaelse med hinanden Udgangen af Konflikten mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Arbejderorganisationerne. Da Konflikten var afsluttet paa Grundlag af Forligsmandsforslaget af 5. April 1930, optoges Forhandlingerne mellem nærværende Parter, og den 3. Maj 1930 afsluttedes saalydende Vedtagelse:

„Ved et Forhandlingsmøde i Dag mellem Repræsentanter for Landhaandværkernes Hovedorganisation og Dansk Arbejdsmands Forbund enedes man om at udsætte Forhandlingerne om Prisliste og almindelige Bestemmelser m. v., indtil fuld Enighed om disse Forhold er opnaaet med de beslægtede Arbejdsgiverorganisationer.

Derimod opnaaedes Enighed om, at Timelønnen hæves til 105 Øre med Undtagelse af Nordsjællands 2. Zone, hvor den hæves til 111 Øre, dog under Forbehold af Mesterorganisationens Godkendelse, i hvilket Fald de nye Timelønninger træder i Kraft fra og med den 17. Maj 1930."

Under 13. Maj s. A. meddelte Mesterorganisationen sin Godkendelse af Vedtagelsen.

Klagerne anfører, at det Forligsmandsforslag af 5. April 1930, som vedtoges til Afslutning paa Overenskomstforhandlingerne, fastslog, at 2. Zone skulde have samme Omraade for deres Medlemmer (Arbejdsmændene), som den havde for Murersvendene, og da Murersvendene oppebærer 2. Zones Løn i Horns Herred, maa Klagernes Medlemmer, Arbejdsmændene, altsaa ogsaa have samme Ret i Horns Herred. De henviser herved til, at det ved Kendelse af 24. Juli 1932 i faglig Voldgiftssag mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Entreprenørforeningen blev fastslaaet, at Forligsmandsforslaget skal forstaas som af dem hævdet, og at hele Frederiksborg Amt mod Vest, altsaa ogsaa Horns Herred, hører til 2. Zone. Men naar Overenskomsten i 1930 blev sluttet paa samme Grundlag, som Overenskomsten mellem Klagerne og Dansk Arbejdsgiverforening, maa Bestræbelserne om Zoneafgrænsningen ogsaa være bindende for de Indklagede.

De Indklagede anbringer, at Horns Herred ikke før 1930 hørte til 2. Zone, og at der ikke under Overenskomst-Forhandlingerne i 1930 mellem dem og Klagerne foreligger noget, som kan begrunde, at Zonegrænsen skulde være udvidet til ogsaa at omfatte Horns Herred, idet det end ikke overfor dem er nævnt, at noget saadant skulde indeholdes i Forligsmandens Forslag. De henviser herved til, at i Overenskomst af 19. Maj 1930 mellem dem og Dansk Tømrerforbund er Roskilde Fjord 2. Zones Vestgrænse, samt at 2. Zone i Overenskomst af 7. August 1930 mellem dem og Murerforbundet i Danmark er angivet i nøje Overensstemmelse med Angivelsen i Overenskomst af 5. s. M. mellem Murerforbundet og Centralforeningen af Murermestre, hvilken sidste Forening er Medlem af Dansk Arbejdsgiverforening, og at Centralforeningen ifølge fremlagt Udtalelse stadig fastholder Roskilde Fjord som Grænse. Den højere Løn, Murersvendene oppebærer i Horns Herred, er ældre end Zoneinddelingen og denne uvedkommende. De Indklagede bestrider endelig, at Voldgiftskendelsen af 24. Juli 1932 skulde være forbindende for dem.

Der er mellem Parterne Enighed om, at Spørgsmaalet om 2. Zones Afgrænsning ikke blev omtalt under deres Overenskomstforhandlinger i 1930. I den senere paa Aaret udfærdigede Overenskomst er 2. Zones Grænser ikke nærmere angivet, og Overenskomsten ses ej heller iøvrigt at indeholde Bidrag til Afgørelse af det under nærværende Sag rejste Grænsespørgsmaal.

Det fremgaar af det oplyste, at der ikke foreligger nogen de forskellige Fag omfattende, ensartet eller faststaaende Afgrænsning af 2. Zones Omraade. Som Vidnesbyrd om den Usikkerhed, der i saa Henseende hersker, kan bl. a. nævnes Voldgiftssagen, der afsluttedes ved Kendelsen af 24. Juli 1932, samt det Forhold, at Centralforeningen af Murermestre i Danmark selv efter nævnte Kendelse for deres Medlemmers Vedkommende anser Roskilde Fjord for 2. Zones Vestgrænse.

Det maa endvidere antages, at de Indklagedes Medlemmer ikke hidtil har betalt den højere Timeløn til Arbejdsmænd i Horns Herred, og at Overbetalingen til Murersvendene i Horns Herred ikke efter sin Oprindelse har Forbindelse med Zoneafdelingen.

Da de Indklagede staar uden for Dansk Arbejdsgiverforening, og de derhos ikke deltog i denne Forenings Overenskomstforhandlinger i Foraaret 1930 med Arbejderorganisationerne, er de Aftaler, Dansk Arbejdsgiverforening og de den tilsluttede Arbejdsgiverorganisationer indgik med de respektive Arbejderorganisationer, uforbindende for de Indklagede, indtil de selvstændigt maatte vedtage dem.

Overensstemmende hermed afsluttedes Overenskomsten mellem Parterne ogsaa dels ved den ovenciterede Vedtagelse af 3. Maj 1930 og dels ved senere Vedtagelser, og Sagens Udfald maa herefter bero paa, om de Indklagede gennem disse Vedtagelser maa anses at være indgaaet paa, at 2. Zone skal have samme Omraade for Arbejdsmændene som for Murerne, hvilket det maa paahvile Klagerne at godtgøre.

Der er mellem Parterne Enighed om, at det omtvistede Zoneafgrænsningsspørgsmaal ikke har været paa Tale mellem dem under Overenskomstforhandlingerne, og nogen udtrykkelig Vedtagelse desangaaende foreligger saaledes ikke.

Da der nu har hersket Usikkerhed med Hensyn til, hvad Overenskomsten mellem de under Dansk Arbejdsgiverforening staaende Organisationer og Klagerne rettelig indeholder angaaende det omtvistede Zoneafgrænsningsspørgsmaal, og Centralforeningen af Murermestre i Danmark endog maa antages vedblivende at hævde, at Roskilde Fjord er 2. Zones Vestgrænse, findes det under Sagen foreliggende ikke at give fornødent Grundlag for at fastslaa, at de Indklagede i 1930 er indgaaet paa, at Horns Herred for Fremtiden skulde henregnes til 2. Zone, og deres Frifindelsespaastand vil herefter være at tage til Følge.

Voldgiftssagens Omkostninger, herunder Honorar til Opmanden 125 Kr., findes Parterne at burde udrede med Halvdelen hver.

Kendelse:

De Indklagede, Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark, bør for Tiltale af Klagerne, Dansk Arbejdsmands Forbund, i denne Sag fri at være.

Voldgiftssagens Omkostninger betaler Klagerne og de Indklagede med Halvdelen hver.

København, den 26. Februar 1935.

(sign.) **Jesper Simonsen.**

OVERENSKOMSTSITUATIONEN

BLIVER DER LOCKOUT?

Naar disse Linjer læses, vil formentlig den i Forbindelse med de om Overenskomstsituationen førte Forhandlinger opstaaede Situation være under fuld Udvikling.

Igennem Dagspressen er det allerede bekendt, at der ikke er opnaaet Enighed mellem de paa Hovedorganisationens Vegne forhandlende Parter samt, at dette har medført Udstedelse baade af Lockout- og Strejkevarsel, saaledes som Reglen er ved saadanne Situationer.

Hvorledes Sagen herefter vil udvikles, kendes ligeledes, idet som Regel hele Programmet gentages Aar efter Aar.

Uden Tvivl stilles allerede Mand og Mand imellem Spørgsmaalet „Bliver der Lockout"?

Svaret herpaa kan selvsagt ikke gives paa nuværende Tidspunkt. Ganske vist havde den ene af Sagens Parter, Arbejdsgiverne, et forbavsende Hastværk med at faa afsendt Lockoutvarsel, men dette behøver dog ikke at opfattes som et Udslag af ligefrem Krigslyst, man har før set endog særdeles fremtrædende Generaler i et Øjebliks Overilelse rasle med Sabel for senere efter mere moden Overvejelse at have sonderet Stemningen i Lejren, at optræde mere besindigt, og det vil sikkert ikke være den daarligste Indstilling for Arbejdsgiverne at efterleve under indeværende Overenskomstsituation.

R—dt.

NORGE OG DEN FAGLIGE SAMLING

Den i Slutningen af November afholdte norske Fagforeningskongres drøftedes bl. a. meget indgaaende Spørgsmaalet om Landsorganisationens internationale Forbindelser og forkastede i denne Sammenhæng et Forslag om Nedsættelse af en saakaldt Enhedskomité. Det blev paalagt Sekretariatet at træde i Forbindelse med de to faglige Internationaler — Amsterdam og Moskva — for at skabe Klarhed over, om der bestaar Mulighed for en international faglig Samling.

Med Henblik paa denne Beslutning har Bestyrelsen for Den røde Fagforenings-Internationale (R. F. I.) nu tilsendt den norske Landsorganisation en Skrivelse, hvori den under direkte Henvisning til Frankrig foreslaar et Enhedsprogram efter samme Mønster som de af den kommunistiske Landsorganisation i Frankrig foreslaaede Teser. I Frankrig er Forhandlingerne mellem den kommunistiske og den gamle Landsorganisation nærmest gaaet i Staa, idet man ikke kan opnaa Enighed om Spørgsmaalet om Fagforeningernes Uafhængighed. Den kommunistiske Landsorganisation saa sig ikke i Stand til at give den under den internationale faglige Central hørende gamle franske Landsorganisation de Garantier for Opgivelse af det kommunistiske Partis underjordiske Celle- og Fraktionsarbejde, som denne ansaa for absolut paakrævet i Interesse af en virkelig effektiv faglig Samling.

I sit Svar paa R. F. I.'s Skrivelse indtager den norske Landsorganisation med Hensyn til den nationale Samling samme Standpunkt som den gamle Landsorganisation i Frankrig. Landsorganisationens Sekretariat stiller uden Omsvøb det Spørgsmaal: „Vil R. F. I. i alle Lande, hvor visse faglige Grupper er udtraadt af den faglige Landsorganisation, fremme Genoprettelsen af den faglige Samling paa nationalt Grundlag? Thi den faglige Internationale maa dog være opbygget paa een Landsorganisation i hvert Land". Endvidere hedder det i Skrivelsen: „Vil R. F. I. i Indforstaaelse med den russiske Landsorganisation henvende sig til den internationale faglige Central for at indlede Forhandlinger om en Samling, uden at stille Forbetingelser af nogen Art? Det er vigtigt at skabe Klarhed i disse Spørgsmaal, forinden der kan fastsættes en Konference mellem Repræsentanter for Deres og vor Organisation."

Dette hvad angaar Følgerne af den norske Fagforeningskongres Beslutninger.

Internationalt set kunde endnu tilføjes, at R. F. I., naar den i sin officielle Skrivelse henviser til Forholdene i Frankrig, i det mindste burde fremstille den nøjagtige Tilstand i Frankrig. Med tendensiøse Henvisninger til Tilstanden i andre Lande tjener man ikke den faglige Samling.

RESULTATRIGT FORSØG
MED 5-DAGES UGEN

Boots Pure Drug Co. i Nottingham, en af de største kemiske Virksomheder i Storbritannien, der hovedsageligt fremstiller formaceutiske Produkter, Toiletartikler og lignende, har i Aaret 1932 maattet ladet bygge en ny efter det mest moderne Princip indrettet Fabrik. Som Følge heraf blev i Begyndelsen af 1934 en Del af Personalet overflødigt. Det enkleste og for Firmaet ogsaa det mest fordelagtige vilde have været at afskedige de overtallige Arbejdere; det vilde saa have haft en Besparelse paa sin Lønkonto og bebyrdet Staten med Omsorgen for de Arbejdere, der var blevet uden Beskæftigelse.

Boots Pure Drug Co. greb dog ikke til denne Forholdsregel, men standsede derimod Arbejdet paa sine Fabriker om Lørdagen. Dette betød en Forkortelse af den ugentlige Arbejdstid fra 47½ til 42½ Time og samtidig, fordi Ugelønningerne ikke blev nedsat, en Forhøjelse af Timelønnen paa over 11 %.

Denne Forholdsregel blev vedtaget forsøgsvis under den Forudsætning, at Arbejdstidsforkortelsen ikke maatte føre til forøget Overarbejde, og at Resultatet i September Maaned 1934 indgaaende skulde undersøges. Af denne Undersøgelse skulde det afhænge, om Arbejdstidsforkortelsen ogsaa skulde gælde for Vintermaanederne.

Virksomhedens Ledelse stillede sig herunder paa det Standpunkt, „at Rationaliseringens Virkninger gjorde sig gældende til to Sider. For det første billiggøres Produktionen, og for det andet fører den til en formindsket Beskæftigelse af menneskelig Arbejdskraft. Hvis ikke Rationaliseringen er forbundet med en Forkortelse af Arbejdstiden uden Formindskelse af Arbejdernes Ugelønninger, saa vil den, naar den anvendes indenfor de nationale Rammer, ikke blot medføre ufordelagtige Følger, men vil endog vise sig som en Fare for Samfundet."

Efter at 5-Dages Ugen var blevet gennemprøvet et halvt Aar paa Boots Pure Drug Co.'s Fabriker, er der om Resultatet blevet offentliggjort en udførlig Beretning med Titlen: „A Review of the experimental Working of the fivedays Week by Boots Pure Drug Co., Ltd., Nottingham," af Sir Richard Redmayne. Af denne Beretning fremgaar det, at Forsøget i enhver Henseende har haft et udmærket Resultat. Firmaets almindelige Udgifter er naturligvis som Følge af den i de nye Bedriftsanlæg anvendte Kapital steget, men Lønnens Andel i Produktionsomkostningerne (svingende for de forskellige Varesorter mellem 2,8 og 5,95 %) er ikke, naar man regner alle Fabriksafdelinger under et, ændret. I de farmaceutiske og kemiske Afdelinger er Produktionen gaaet ned med noget over 1½ %; i enkelte andre Fabriksafdelinger, hvor Virksomheden er mindre mekaniseret, kunde man tiltrods for den forkortede Arbejdstid notere forøget Ugeproduktion pr. Arbejder.

Personalets Arbejdsevne er steget. Beretningen taler om Bedring i Arbejdernes Sundhed, større Tilfredshed, Formindskelse af Forsømmelse fra Arbejdet, og den siger kort sagt, at Arbejdstidsforkortelsen har virket ansporende paa Personalet.

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT

af

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 26. Februar 1935

i Sag Nr. 2074:

Dansk Arbejdsgiverforening

mod

De samvirkende Fagforbund paa egne og Dansk Arbejdsmandsforbunds Vegne, Forbundet tillige for dets Afdeling i Nørresundby og dets Afdeling i Nykøbing M.

Under denne Sag har Dansk Arbejdsgiverforening indklaget De samvirkende Fagforbund paa egne og Dansk Arbejdsmandsforbunds Vegne, Forbundet tillige for dets Afdeling i Nørresundby og dets Afdeling i Nykøbing M. i følgende Anledning:

Den 19. December 1934 tilstillede Dansk Arbejdsmandsforbund Arbejdsgiverforeningen et 1. Sympatistrejkevarsel, hvori meddeltes, at Forbundet agter at forelægge en kompetent Forsamling Forslag om, at der etableres Sympatistrejke overfor Dansk Arbejdsgiverforenings Medlemmer i Anledning af, at der ikke mellem Arbejdsmændenes Fagforening for Søndre Draaby Flade og Købmand Valdemar Klitgaard Lund har kunnet opnaas Enighed om Oprettelsen af en Overenskomst. Dette Varsel efterfulgtes den 24. December af et 2. Varsel fra De samvirkende Fagforbund, hvori meddeltes, at „vor dertil kompetente Forsamling har vedtaget, at der fra og med den 3. Januar 1935 ikke af Medlemmer af Dansk Arbejdsmandsforbund vil blive udført Losning, Indladning, Kørsel og iøvrigt alt Arbejde af hvad Art nævnes kan for Medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening, der maatte paatage sig Arbejde for Købmand Valdemar Klitgaard Lund".

Arbejdsgiverforeningen — af hvilken Købmand Klitgaard Lund ikke er Medlem — protesterede ved Skrivelse af 28. December mod Lovligheden af de saaledes afgivne Varsler under Henvisning til, at Forbundet — efter hvad man s. D. havde bragt i Erfaring — hverken var i Konflikt med Købmand Klitgaard Lund eller havde foretaget noget Skridt, hvorved Strejke varsledes eller etableredes overfor ham, og at der under disse Omstændigheder naturligvis ikke lovligt kunde varsles Sympatistrejke.

De samvirkende Fagforbund svarede i Skrivelse af 2. Januar 1935, at man havde ventet at opnaa en fredelig Ordning med Klitgaard Lund alene i Kraft af de afgivne Varsler, hvilket dog ikke var lykkedes, og at Konflikten hos Klitgaard Lund derfor nu blev iværksat, forinden Sympatistrejken traadte i Kraft. Den 8. samme Maaned meddelte De samvirkende Fagforbund yderligere, at Dansk Arbejdsmandsforbund „udbetaler Strejkeunderstøttelse til de 4 af den lokale Afdelings Medlemmer, som ved Strejkens Iværksættelse den 2. ds. gik ud i Konflikten".

I Henhold til Meddelelser, som den har modtaget gennem et af sine Medlemmer, fastholder Arbejdsgiverforeningen imidlertid, at der ikke foreligger nogen Konflikt hos Købmand Klitgaard Lund, der udelukkende beskæftiger uorganiseret Arbejdskraft. Endvidere har Arbejdsgiverforeningen oplyst, at Dansk Arbejdsmandsforbunds Afdeling i Nykøbing Mors den 14. Januar om Morgenen har etableret almindelig Arbejdsstandsning overfor Medlemmer af Foreningen af Arbejdsgivere i Nykøbing Mors — antagelig fordi der indenfor Foreningens Omraade blev anvendt uorganiseret Arbejdskraft til Udførelse af et Arbejde, som Afdelingens Medlemmer nægtede at paatage sig, fordi det stod i Forbindelse med Tilførsel af Varer til Klitgaard Lund — hvilken Arbejdsstandsning dog blev bragt til Ophør samme Dags Middag, efter at den var blevet paaklaget overfor Dansk Arbejdsmandsforbund.

Endelig har Arbejdsgiverforeningen oplyst, at Arbejdsmændenes Fagforening i Nørresundby den 19. Januar 1935 overfor A/S Peder P. Hedegaard har etableret Arbejdsstandsning ved Indladning af Korn og Foderstoffer i M/S „Anna", hvilken Ladning var solgt til Levering hos Købmand Klitgaard Lund, uagtet det paagældende Arbejde ikke udførtes for Klitgaard Lund, men paa ganske sædvanlig Maade for A/S Peder P. Hedegaard.

Klagerne gør nu gældende, at de omhandlede Sympatistrejkevarsler d e l s i sig selv er ulovlige, fordi der ikke som Grundlag for den bebudede Sympatistrejke overhovedet foreligger nogen Hovedstrejke, d e l s — bortset herfra — er effektueret paa ulovlig Maade. Varslet omfatter nemlig efter sin Ordlyd kun det Forhold, at Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen paatager sig Arbejde for Købmand Klitgaard Lund, men herom er der i det anførte Tilfælde vedrørende A/S Peder P. Hedegaard slet ikke Tale. Det drejer sig her alene om Arbejde, som dette Firma almindeligvis udfører. Hvad angaar den i Nykøbing M. etablerede almindelige Strejke, gaar denne i alt Fald udenfor Grænserne af den erklærede Sympatistrejke.

I Henhold til det saaledes anførte nedlægger Klagerne Paastand om, at den omhandlede Sympatistrejkeaktion kendes ulovlig, og at der i den Anledning paalægges de Indklagede en Bod fastsat efter Rettens Skøn.

De Indklagede har paastaaet sig frifundet, idet de dels henviser til, at der foreligger en Konflikt hos Klitgaard Lund, saa at Grundlaget for en Sympatistrejke er i Orden, dels gør gældende, at de udstedte Varsler maa forstaas og kun kan forstaas som omfattende alt Arbejde, der staar i Forbindelse med Transport af Varer fra Arbejdsgiverforeningens Medlemmer til den blokerede Købmand. Med Hensyn til den af Fagforeningen i Nykøbing Mors den 14. Januar etablerede almindelige Arbejdsstandsning erkender de Indklagede, at den har været ulovlig, men fremhæver, at den beroede paa en Misforstaaelse, der øjeblikkelig blev rettet, da Forbundet blev gjort bekendt dermed.

For Retten er det fra de Indklagedes Side oplyst, at de ovennævnte 4 Arbejdsmænd, der nu oppebærer Strejkeunderstøttelse, har haft Beskæftigelse hos Klitgaard Lund ved Losning af det denne tilhørende M/S „Anna", der anvendes til Transport af Varer fra Nørresundby til Lunds Forretning i Sdr. Draaby, idet de udførte Losningsarbejdet, hver Gang Skibet kom til Sdr. Draaby. Om de netop har været beskæftiget paa selve den Dag, da Konflikten iværksattes, kan ikke siges, men de har i alt Fald været det ikke mange Dage forinden.

Idet disse Oplysninger lægges til Grund, findes det ikke at kunne bestrides, at der foreligger en virkelig Konflikt hos Klitgaard Lund, og at der saaledes er Grundlag for en Sympatikonflikt.

Med Hensyn til de udstedte Varsler bemærkes, at det 2. Varsel, der angiver Konfliktens Omfang, vel kunde have været klarere affattet, men at der dog ikke findes at kunne være Tvivl om, at Meningen har været som af de Indklagede her under Sagen angivet, hvorved bemærkes, at saavel Firmaet Peder P. Hedegaard som Expeditionen af Varer med M/S „Anna" er nævnt i det første Varsel, og naar hertil kommer, at Varslet efter den af Klagerne hævdede Forstaaelse næppe vilde faa nogen praktisk Betydning, findes de Indklagedes Forstaaelse at maatte lægges til Grund.

Medens de Indklagede herefter i øvrigt vil være at frifinde, vil den i Nykøbing M. den 14. Januar af Fagforeningen etablerede Arbejdsstandsning være at kende ulovlig, uden at der dog efter Omstændighederne findes Anledning til at paalægge nogen Bod.

Sagens Omkostninger vil være at paalægge hver af Parterne med Halvdelen.

K e n d e l s e :

Den ovennævnte i Nykøbing M. den 14. Januar 1935 etablerede almindelige Arbejdsstandsning har været ulovlig.

I øvrigt bør de Indklagede for Klagernes Tiltale i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger betaler hver af Parterne med 150 Kr.

UDSKRIFT

af

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 20. Febr. 1935 i Sag Nr. 2051 og 2053: Dansk Arbejdsgiverforening for Entreprenørforeningen

mod

De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmands Forbund og dets Kolding-Afdeling og Løkken-Afdeling.

Under denne Sag har Dansk Arbejdsgiverforening for Entreprenørforeningen indklaget De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmands Forbund paa egne Vegne og paa dets Kolding-Afdelings Vegne samt paa dets Løkken-Afdelings Vegne for Brud paa den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund afsluttede Landsoverenskomst og for Brud paa Punkt 2 i Forligsmandens Mæglingsforslag af 14. Marts 1934, der er saalydende:

> „De samvirkende Fagforbund forpligter sig og sine Medlemmer til ikke at arbejde for eller afslutte Overenskomster med nogen udenfor Dansk Arbejdsgiverforening staaende Arbejdsgiverorganisation eller Arbejdsgiver paa ringere Løn- eller Arbejdsvilkaar end de mellem Arbejdsgiverforeningen og dens Fagorganisationer og Enkeltvirksomheder paa den ene Side og De samvirkende Fagforbund eller de udenfor disse staaende Fagorganisationer paa den anden Side aftalte Vilkaar, alt under Forudsætning af, at Organisationerne ikke derved kommer i Konflikt med den bestaaende Lovgivning."

Mellem Dansk Arbejdsmands Forbunds Kolding-Afdeling og Entreprenør H. Theut, der ikke er Medlem af Entreprenørforeningen, er der den 5. August 1933 oprettet en Overenskomst vedrørende Arbejdet i Skovgaard Mergelleje med en fastsat Timeløn af 80 Øre, medens Timelønnen efter Landsoverenskomsten vilde være 121 Øre. Arbejdet fortsættes og vil formentlig vare endnu 4 Maaneder, inden det er tilendebragt.

Løkken Vandværk udbød i Foraaret 1934 et Gravearbejde ved Nedlægning af ca. 2400 løb. m. Vandledning i offentlig Licitation. Da Forbundets Løkken-Afdeling indgav Tilbud paa at udføre Arbejdet for en Enhedspris af 75 Øre pr. løb. m., blev Arbejdet overdraget Afdelingen. Arbejdet er udført fra 7. August til 1. September d. A. for et Beløb af ca. 1500 Kr. Efter Landsoverenskomsten vilde Akkordsatsen for Arbejdet have været ca. 170 Øre pr. løb. m.

Idet Klagerne nu gør gældende, at det er i Strid med Landsoverenskomsten og det ovennævnte Forligsmandsforslag, at de paagældende Afdelinger, i førstnævnte Tilfælde under Medvirkning af Dansk Arbejdsmandsforbund, slutter Overenskomst om Lønninger, der ligger langt lavere end de, der er fastsat i Landsoverenskomsten, har de paastaaet Forbundet dels paa egne og dets Kolding-Afdelings Vegne, dels paa Løkken-Afdelings Vegne ikendt en Bod.

De Indklagede har paastaaet Frifindelse.

Af Sagen fremgaar det, at Entreprenør Theut i 1931 paabegyndte et Entreprisearbejde i Skovgaard Mergelleje. Da Forbundets Kolding-Afdeling ikke kunde faa Overenskomst med ham, erklæredes der Blokade for Arbejdet, men det lykkedes Theut at faa uorganiserede Arbejdere til en Timeløn af 55 Øre, der i Sommeren 1933 nedsattes til 50 Øre, hvorefter Arbejderne nægtede at fortsætte. Efter forskellige Forhandlinger, hvori deltog foruden Theut Forbundets og Afdelingens Repræsentanter, Delegerede for Mergellejets Bestyrelse, Sogneraadet og Viborg Bank, og efter at Arbejderne havde indmeldt sig i Afdelingen, afsluttedes der den 5. August mellem denne og Theut en Overenskomst om det resterende Arbejde i Skovgaard Mergelleje til en Timeløn af 80 Øre, foruden Overarbejdstillæg, Skifteholdstillæg m. m. Samme Dag afsluttedes der mellem Forbundets Repræsentant og Theut en almindelig Overenskomst for Arbejdsmandsarbejde (herunder Mergelarbejde), hvorefter Theut forpligtede sig til — bortset fra Arbejdet i Mergellejet — at aflønne efter den til enhver Tid mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst.

Angaaende Gravearbejdet i Løkken er det oplyst, at der foruden Løkken-Afdelingens Tilbud var indgivet dels et lavere, dels et højere Tilbud, begge fra Entreprenører, der ikke var Medlemmer af Entreprenørforeningen, og et Medlem af Entreprenørforeningen havde forhørt sig om Arbejdet, men havde faaet at vide, at det ikke nyttede, at han indgav Tilbud, da der forelaa Tilbud bl. a. fra Afdelingen til saa lav Pris, at han ikke kunde konkurrere.

Klagerne gør nu gældende, at der i begge Tilfælde foreligger et groft Brud paa Forpligtelserne efter Landsoverenskomsten, idet det maa være overenskomststridig af Forbundet eller dets Afdelinger at afslutte Overenskomst med uorganiserede Arbejdsgivere paa ringere Lønvilkaar end fastsat i Landsoverenskomsten. Ligesom Medlemmer af en Arbejdsgiverorganisation ifølge Den faste Voldgiftsrets Praksis er forpligtet til at aflønne uorganiserede Arbejdere efter den kollektive Overenskomsts Lønbestemmelser, maa ogsaa den modstaaende Arbejderorganisation være forpligtet til at overholde Overenskomstens Lønsatser, naar dens Medlemmer arbejder for uorganiserede Arbejdsgivere; i modsat Fald vilde der paaføres Arbejdsgiverorganisationens Medlemmer en ubillig Konkurrence, der er i Strid med Overenskomstforholdet. Dertil kommer, at de af de to Afdelinger indgaaede Særoverenskomster er direkte i Strid med den ovenciterede Bestemmelse i Forligsmandsforslaget af 14. Marts 1934, hvorefter De samvirkende Fagforbund har forpligtet deres Medlemmer til ikke at arbejde paa ringere Løn- og Arbejdsvilkaar end aftalt med Dansk Arbejdsgiverforening.

Foreløbig bemærkes, at man ikke fra Reglen om, at Medlemmer af en Arbejdsgiverorganisation skal overholde Tariffen ogsaa overfor uorganiserede Arbejdere, kan drage den af Klagerne anførte Konsekvens, idet Arbejderorganisationen altid vil søge at skaffe sine Medlemmer de bedst mulige Vilkaar og derfor ikke vil være tilbøjelig til at indgaa paa ringere Vilkaar overfor en uorganiseret Arbejdsgiver end opnaaet ved den kollektive Overenskomst. Naar en Arbejderorganisation derfor kan være opfordret til at slutte Aftale med en uorganiseret Arbejdsgiver paa lempeligere Vilkaar, kan det ikke være for at paaføre Arbejdsgiverorganisationens Medlemmer en ubillig Konkurrence, hvad der vilde være i Strid med Forudsætningerne for den kollektive Overenskomsts Indgaaelse, men maa skyldes andre Hensyn, f. Eks. lokale eller kotumemæssige Forhold, eller særlige Omstændigheder, der gør sig gældende i det enkelte Tilfælde. Bedømmelsen af, om en saadan Aftale er i Strid med den kollektive Overenskomst, maa bero paa skønsmæssig Afvejelse af de reglevante Omstændigheder i hvert enkelt Tilfælde og kan ikke ske generelt.

Med Hensyn til Gravearbejdet i Skovgaard Mergelleje er Forholdet det, at Forbundet gennem flere Aar har haft Konflikt med Theut, hvorefter dets Medlemmer har været udelukket fra Arbejde hos ham. Ved den almindelige Overenskomst af 5. August 1933 lykkedes det Forbundet at faa ordnede Overenskomstforhold med ham for Fremtiden paa Landsoverenskomstens Vilkaar mod, at det allerede paabegyndte Arbejde i Skovgaard Mergelleje fuldførtes for en Timeløn af 80 Øre, der laa betydelig højere, end Theut tidligere havde betalt. Under disse Forhold og da Overenskomsten om Arbejdet i Mergellejet er indgaaet den 5. August 1933 og derfor ikke kan komme i Strid med Forligsmandsforslaget af 14. Marts 1934, finder Retten ikke, at Forbundet eller dets Kolding-Afdeling ved Indgaaelsen af Overenskomsten om Fuldførelsen af Mergelarbejdet har handlet i Strid med de Forudsætninger, under hvilke Landsoverenskomsten er afsluttet, og Klagernes Paastand om Frifindelse for denne Del af Sagen vil derfor være at tage til Følge.

Hvad derimod angaar den af Løkken-Afdelingen indgaaede Overenskomst om Gravearbejde for Løkken Vandværk finder Retten, at denne har været i Strid med den Forpligtelse, De samvirkende Fagforbund er indgaaet paa ved Forligsmandsforslaget af 14. Marts 1934, og Afdelingen vil derfor ikke kunne undgaa til Entreprenørforeningen at betale en Bod, der passende kan fastsættes til 300 Kr.

Sagens Omkostninger findes hver af Parterne at burde betale med Halvdelen.

Kendelse:

Dansk Arbejdsmands Forbund og dets Kolding-Afdeling bør for Tiltale i denne Sag fri at være.

I Bod til Entreprenørforeningen betaler Dansk Arbejdsmands Forbunds Løkken-Afdeling 300 Kr.

I Sagsomkostninger betaler Klagerne og de Indklagede hver 150 Kr.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

DET KNIBER MED SAMMENHOLDET

KRISTELIGT DANSK FÆLLESFORBUND VIL FLYTTE TIL ANDRE FORBUND

Det har længe været en kendt Sag, at K. d. F.s Medlemmer blandt Arbejderne er overordentlig utilfreds med den Kurs, Forbundet styrer, og det er ikke uden Grund, saavist som det i det væsentlige er Ar-

bejdsgiverinteresser, der varetages. Sagen Legind Kalkværk har vakt den største Opmærksomhed over hele Landet og afsløret K. d. F.s Organisations- og Forhandlingsformer som absolut værende af den tarveligste Art og saaledes, at Medlemmerne til enhver Tid kan risikere at blive udsat for at optræde som Skruebrækkere, hvilket hidtil blandt ærlige Arbejdere er bleven anset for det mest nedværdigende et Menneske kan komme ud for.

K. d. F. har mærket denne stigende Uvilje og Utilfredshed gennem stadige Anmodninger fra Medlemmerne om at opnaa Fraflytning og søger derfor i nedenstaaende Artikel, som vi gengiver efter „Vort Folk", at forskrække Medlemmerne, saaledes at de frafalder Kravet om Fraflytning.

Om Overflytning til og fra andre Arbejdsløshedskasser.

Blandt vore Medlemmer i Kristelig Fagforening hersker der næsten overalt Tvivl om, hvordan det virkelige Forhold er med Hensyn til Overflytning til og fra andre Arbejdsløshedskasser, og Grunden er, at man fra andre Fagforeninger faar det ene „gode" Tilbud efter det andet om at kunne flytte over i disse og enten beholde sin Understøttelsesret eller opnaa den i Løbet af kort Tid; saaledes har en af vore Afdelinger faaet Tilbud om at kunne flytte over i et andet Forbund og beholde Understøttelsesretten, og mange Enkeltmedlemmer har faaet lignende Tilbud. I andre Tilfælde lyder Tilbuddet paa Understøttelse efter 13 Ugers Forløb osv.

For een Gang for alle at skabe Klarhed over dette Spørgsmaal skal vi oplyse, at der for at kunne *flytte* fra en Kasse til en anden i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 15 (Vedtægtens § 5 og 37) kræves en Overflytningsoverenskomst mellem de Kasser, hvorimellem Overflytningen sker.

En saadan Overenskomst er oprettet mellem alle fagligt begrænsede Kasser, saaledes at man ved Overflytning mellem disse bevarer sin Anciennitet og Understøttelsesret, dog skal den Kasse, man flytter fra, udrede Understøttelsen, saafremt man bliver arbejdsløs indenfor de første 13 Uger.

Udenfor denne Gensidighedsoverenskomst staar Kristelig Arbejdsløshedskasse, der ikke har Overenskomst med nogen anden Kasse, og dette betyder, at man *ikke* kan overflyttes til eller fra vor Kasse fra eller til en hvilkensomhelst anden, men kun optages som *nyt* Medlem i den tilflyttede Kasse, hvilket har til Følge, at Understøttelsesretten først indtræder efter 12 Maaneders Forløb.

De i Begyndelsen af dette Stykke nævnte „Tilbud" staar derfor for de respektive Fagforeningers (ikke Arbejdsløshedskassers) egen Regning, og udbetales der Understøttelse inden de lovbefalede 12 Maaneder er forløbet, sker det af Fagforeningens egen Kasse, da Udbetaling af Arbejdsløshedskassen er ulovlig i dette Tidsrum.

Behøver vi at tilføje, at disse Tilbud maa betragtes som hørende til de Midler, man fra anden Side anvender for at lokke vore Medlemmer til sig?

Sikkert ikke; thi det fremgaar tydeligt af foranstaaende.

Derfor bliver Spørgsmaalet til sidst dette: Lader du dig købe? *mp.*

Vi skal ikke blande os i Forholdet direkte mellem K. d. F. og dets Medlemmer, men vil kun henvise til, at Forbundet gennem Artiklen erkender den Vanskelighed, alle dets Medlemmer befinder sig i derved, at der intet Gensidighedsforhold bestaar med Landets øvrige Arbejdsløshedskasser, hvilket i Realiteten betyder, at alle Medlemmerne af dette Forbund i bogstaveligste Forstand er prisgivet Ledernes Forgodtbefindende i alle Forhold, ogsaa hvor der er Tale om at udføre Skruebrækkerarbejde.

Artiklen taler om, at andre Forbund afgiver „gode Tilbud" til K. d. F.s Medlemmer for at lokke dem til at fraflytte. Dette er dog kun den sædvanlige Form for aabenbar Løgn, som føres i Marken for at bevare Tilslutningen. Sandheden er imidlertid den, at ikke mindst Dansk Arbejdsmands Forbund til Stadighed er Genstand for Henvendelser fra K. d. F.s Medlemmer om Tilmelding, og vi lægger ikke Skjul paa, at Forbundet gerne yder saadanne en hjælpende Haand, men K. d. F. vil ikke derved faa Lejlighed til at konstatere nogen som helst Ulovlighed i Forholdet til Arbejdsløshedskassen, og der er absolut ikke fra vor Side gjort noget Forsøg paa at købe et eneste af K. d. F.s Medlemmer.

R—dt.

Fra den vidt

Aabenraa A. Murermester Johs. Lorentzen. Mesteren har underskrevet paa at ville betale og iøvrigt overholde den mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen af Murermestre i Danmark gældende Overenskomst.

Glostrup. Akkumulatorfabriken I/S Wolan. Afdelingen klager over, at Tillidsmanden forgæves har henvendt sig til Firmaet om Fastsættelse af Akkordpriser og Forhøjelse af Timelønnen samt opgiver, at Timelønnen for Tiden er 97 Øre, hvortil enkelte Arbejdere har et personligt Tillæg, saaledes at Timelønnen for disse er 110 Øre. Paa Forbundets Foranledning afholdtes Mæglingsmøde, her enedes man om, at der, saasnart Fabriken kommer endelig i Orden, skal optages Forhandling om eventuel Oprettelse af lokal Priskurant. Samtidig enedes man om at forhøje Timelønningerne med 5 Øre pr. Mand og Time, dog saaledes at denne Forhøjelse for enkeltes Vedkommende først træder i Kraft pr. 1. Marts.

45. Kreds. Entreprenør Peder Larsen, Vejle. Kredsformanden indberetter, at der er oprettet Overenskomst angaaende Grusgravsarbejde. Arbejdstid 8 Timer og Timeløn som fastsat i Landsoverenskomsten for Grusgrave og Skærvefabriker, endvidere er der aftalt en Række Akkordpriser.

36. Kreds. Aarhus Sten og Grusgravskompagni. Kredsformanden meddeler, at der for Firmaets nye Arbejdsplads i Ebeltoft er afsluttet Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre. Overtidsbetaling som sædvanlig. Arbejdere, som har været beskæftigede 12 Maaneder, erholder 6 Dages Ferie med fuld Løn. For 8 Maaneders Arbejde gives 4 Dages Ferie og for 6 Maaneders Arbejde 3 Dages Ferie. Arbejdsgiverne holder Arbejderne ulykkesforsikrede fra den 1. Dag. Dagpengene andrager 4 Kr. Regler for Behandling af faglig Strid og Tillidsmandsregler. Der antages fortrinsvis organiserede Arbejdere. Opsigelse: 3 Maaneders Varsel til en 1. Januar. Efterbetaling sker efter nærmere Aftale.

Tikøb. Grusgravsejer Harboe, Hornbæk. Overenskomst er oprettet. Timeløn 111 Øre, Arbejdstid 8 Timer, endvidere er der fastsat Akkordpriser for Fremstilling af de forskellige Sorter og Leverancer. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Helsingør S. Gummifabriken „Tretorn". Overenskomst er oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn henholdsvis 100 og 110 Øre. Overtidsbetaling som sædvanligt. Parterne er endvidere enige om, at alle Arbejder, som egner sig dertil, skal udføres paa Akkord. For Arbejde i skiftende Hold betales i Tiden Kl. 18—23 14 Øres Tillæg pr. Time, og i Tiden mellem Kl. 23—7 23 Øres Tillæg pr. Time. Sommerferien omfatter 6 Hverdage i Forbindelse med 2 Søndage. Timebetalingen fastsættes for hver enkelt Arbejder i Forhold til de af ham i det foregaaende Aar fra 1. April til 31. Marts præsterede Antal Arbejdstimer, fuld Feriebetaling fastsættes til Kr. 52,00. Endvidere er indført Tillidsmandsregler og Regler for Behandling af faglig Strid samt Løn ved Ulykkestilfælde for de første 13 Uger med 3 Kr. pr. Dag. Overarbejde maa ikke overstige 6 Timer pr. Uge. 3 Maaneder efter Fabrikens Igangsættelse skal der optages Forhandling angaaende Fastsættelse af Akkordpriser.

Nivaa. Nivaagaard Teglværk. Afdelingen indberetter, at der paa Teglværket opføres en ny Ovn, og det kræves, at de ved dette Arbejde beskæftigede Arbejdere skal aflønnes med 134 Øre, men at Virksomheden kun betaler Teglværkets Timeløn 88 Øre. Ved et i den Anledning afholdt Mæglingsmøde opnaaedes Enighed om, at Arbejderne aflønnes som af Afdelingen krævet.

Norup og Randlev. Entreprenør Chr. Andreasen. Mellem Parterne er der oprettet Overenskomst angaaende Arbejde i Entreprenørens Grusgrav. Arbejdstiden er 8 Timer, og Timelønnen er 105 Øre. Endvidere er der opnaaet Enighed om Akkordpriser for en Del Arbejder, der omfatter Frembringelse af Molervarer.

Der benyttes kun Arbejdere, som er Medlem af Dansk Arbejdsmands Forbund, de alm. Regler for Behandling af faglig Strid er gældende. Opsigelse: 3 Maaneders Varsel til en 1. Januar.

Skarrehage. A/S Fur Moler Kompagni. Afdelingen har anmodet om Forbundets Medvirkning til Oprettelse af en Akkordoverenskomst, og herom afholdtes Mæglingsmøde. Det viste sig imidlertid umuligt at blive enige om Akkord, hvorimod der blev truffet Aftale om et Tillæg paa 20 Øre til Timelønnen samt at Aframning betales med et Tillæg af 10 Øre, ligeledes til Timelønnen.

Støberiarbejderne, Kbhvn. Firmaet K. O. Hartmann. Afdelingen indberetter, at der er oprettet Overenskomst med Firmaet. Den ugentlige Arbejdstid er 48 Timer med Weekend Lørdag Kl. 13. Timelønnen er Kr. 1,00. For særlige Arbejder indgaar Firmaet paa at forhandle med Tillidsmanden om en højere Timeløn, ligesom der er Adgang til at træffe Aftale om Akkord. Betaling for Overarbejde som sædvanlig. Ingen Arbejdere maa have mere end 4 Timers Overarbejde pr. Uge. Forekommer dette desuagtet, finder Afspadsering Sted i den normale Arbejdstid i samme eller i efterfølgende Lønningsuge. Ved Etablering af skiftende Hold betales i Tiden fra Kl. 18 til 23 et Tillæg pr. Time af 14 Øre, og fra Kl. 23 til normal Arbejdstids Begyndelse betales et Tillæg paa 23 Øre pr. Time. For Etablering af Skiftehold skal der afgives de sædvanlige Varsler. Endvidere indeholder Overenskomsten Bestemmelser angaaende Sommerferie og Tillidsmandsregler. Overenskomst af samme Ordlyd er oprettet mellem Afdelingen og Firmaet Viggo Pedersen & Co. og med Firmaet „Walbrich". Alle tre Steder var Timelønnen forud for Overenskomstens Oprettelse 50—80 Øre pr. Time.

Skjern. Videbæk Kartoffelmelsfabrik. Mellem Afdelingen og Virksomheden var der opstaaet Strid om Skifteholdsarbejdet ved Indvejning, og der blev i den Anledning afholdt Mæglingsmøde, ved hvilket man enedes om, at det paagældende Arbejde for indeværende Sæson betales som Holddrift, og at Arbejderne erholder en Efterbetaling af paa 7 Øre pr. Time.

Kalundborg. Svovlsyrefabriken. Afdelingen indberetter, at der er opstaaet Uenighed angaaende Udbetaling af Erstatning for Overtrækstøj. I den Anledning har der været afholdt Mæglingsmøde, hvor man enedes om, at der til de i og ved Syrepumpehuset beskæftigede Arbejdere under særligt syresmudsigt Arbejde udleveres Olietøj. Arbejderen, der er beskæftiget med Rensning af Støvkammer, faar udleveret 2 Sæt Overtrækstøj om Ugen. Iøvrigt betaler Fabriken i Forbindelse med den rejste Klage en Erstatning paa 25 Kr..

Skibsværftsarbejderne, A/S Burmeister & Wain. Afdelingen havde i Henhold til de aftalte Regler opsagt en Aftale med Firmaet angaaende Sjakførertillæg, men havde ikke ved de derefter følgende lokale Forhandlinger kunnet opnaa Enighed med Forbundet om en ny Ordning. Ved Forbundets Mellemkomst blev der etableret Timandsmøde, ligeledes uden Resultat. Herefter behandledes Sagen ved faglig Voldgift, hvor der opnaaedes følgende Forlig:

Sjakførertillæg gives for Sjak paa 6 Mand og derover for Rustbankning og Rustskrabning, indenbords Rengøring om Bord, Cementarbejde og Tankarbejde.

Ved Stilladsarbejde, hvor dette udføres af Arbejdsmænd, betales Tillæg ved 4 eller mere i Sjak.

Ved Sortering af Jern betales Tillæget til Afskriveren uanset Arbejderantallet. For udenbords Skrabning betales intet Tillæg.

For Rengøring og Oprydning i Dok, Bedding og paa Pladsen gives intet Tillæg. Ved Udlaan til Riggerne: Til 2 Mand mere 1 Sjakfører til dette Arbejde.

Fabrikarbejderne. Odense. A/S Dansk Akkumulator- og Elektro-Motor Fabrik. Afdelingen indberetter, at det ved lokal Forhandling er lykkedes at opnaa et Tillæg af 27 Øre at fordele til 7 timelønnede Arbejdere.

Fabrikarbejderne. Kødbyens Dampvaskeri. Overenskomst er

oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn 60 Kr., uanset Helligdage, sædvanlige Overarbejdstillæg, 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage, uden Afkortning i Lønnen. Arbejdere med mindre end 12 Maaneders Anciennitet har Ret til 1 Dags Ferie for hver 2 Maaneders Beskæftigelse hos Firmaet. Tillidsmandssystemet er gældende, og det samme gælder Regler for Behandling af faglig Strid.

Fabrikarbejderne. A/S Elementfabriken „Nefa". Afdelingen meddeler, at den efter først at have faaet samtlige paa Fabriken beskæftigede Arbejdere organiserede, har oprettet Overenskomst som følger: Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Timeløn 120 Øre. For nye Arbejdere mellem 18—19 Aar er Timelønnen 108 Øre og mellem 19—20 Aar 112 Øre. Overarbejdsbetaling som sædvanlig. Parterne er enige om, at Arbejde, der er egnet, skal udføres i Akkord. Tilskadekomne Arbejdere erholder Kr. 4,00 pr. Dag i de første 13 Uger. Sommerferie, Tillidsmands og Mæglings- og Voldgiftsregler.

Gesten. Vognmand Nis Jensen, Gesten. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn 52,00 Kr., sædvanlig Overtidsbetaling. Daglønnede Chauffører aflønnes med Kr. 9,00 pr. Dag og ikke for mindre end 8 Timer. For Landture udover 30 km betales Tærepenge med 1,25 Kr. pr. Maaltid. Der ydes 1 Dags Ferie med fuld Løn for hver 25 Arbejdsdage indtil 6 Dage i Forbindelse med 2 Søndage. Ved Ulykkestilfælde betales Kr. 3,00 pr. Dag i 13 Uger. Opsigelsesfrist 1 Uge til en Lønningsdag. Regler for Behandling af faglig Strid. Der benyttes kun Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Herfølge. Køge Vognmandsforening. Afdelingen indberetter, at der er konstateret Underbetaling af Chauffører her i de i Herfølge boende Medlemmer af Køge Vognmandsforening. I den Anledning blev der med Forbundets Medvirkning afholdt Mæglingsmøde, og der opnaaedes Enighed om, at Forbundet frafalder Krav om Efterbetaling mod, at de paagældende Vognmænd indgaar paa at anerkende Overenskomsten i Fremtiden. Hertil er dog knyttet den Bestemmelse, at saafremt der konstateres Underbetaling i Fremtiden vil ikke alene denne, men ogsaa tidligere Underbetaling være at refundere.

Vejle K. Rutebilejer Anton Jensen. Afdelingen indberetter, at Rutebilejeren, med hvem der bestaar Overenskomst, har underbetalt sine Chauffører. Forbundet foranledigede Mæglingsmøde afholdt, men der opnaaedes ikke Enighed. Senere nedlagde Chaufførerne Arbejdet, og dette foranledigede Rutebilejeren til at tilkalde Afdelingsformanden, overfor hvem han tiltraadte en Ordning gaaende ud paa, at Chaufførerne fik udbetalt 60 Kr. og Afdelingen 30 Kr. Dermed er Sagen sluttet.

Trælagerarbejderne. Hermann Møllers Bøjlefabrik. Afdelingen indberetter, at der med Virksomheden er oprettet Overenskomst, hvorved denne har godkendt den mellem Træindustrifabrikantforeningen og Trælagerarbejdernes Afdeling i April Maaned 1930 oprettede Overenskomst.

Fabriken forpligter sig samtidig til at benytte Arbejdere, som er Medlemmer af Trælagerarbejdernes Fagforening.

Stubbekøbing. Købmand Aarslev Jensen. Afdelingen indberetter, at der med nævnte Købmand er opnaaet Overenskomst om, at han har tiltraadt den mellem Arbejdsgivere i Stubbekøbing og Dansk Arbejdsmands Forbund samme Sted trufne Overenskomst.

Slagelse A. Zoneredningskorpset ved Vognmand Hans Hansen. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Ugeløn Kr. 55,00 pr. Uge. Regler for Behandling af faglig Strid. 3 Maaneders Opsigelse til en 1. April.

Budene. A/S Rasmus Ravn & Co. Overenskomst er oprettet. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Ugelønnen er for Bude fra 14—16 Aar 28,00 Kr., 16—18 Aar 32,00 Kr., over 18 Aar 44,00 Kr. Endvidere er der fastsat Betaling for Overarbejde samt Søn- og Helligdagsarbejde. Der tilstaas de Bude, som har været anvendt i Firmaets Tjeneste før 1. Januar en Sommerferie paa 14 Dage. Firmaet holder Budene med Uniform og forsyner dem ligeledes med Regnfrakke eller Slag til Brug i daarligt Vejr. I Sygdomstilfælde erholder Budene fuld Løn i 4 Uger med Fradrag af Sygekasseunderstøttelse, der ansættes til Kr. 3,00 pr. Dag.

Almindelige Regler for Behandling af faglig Strid. Overenskomsten kan opsiges til en 1. Februar med 3 Maaneders Varsel.

Budene og Ungdomsafdelingen ctr. A/S Paramount. Der er afsluttet Overenskomst med Firmaet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn: 14—16 Aar 26 Kr., 16—18 Aar Kr. 30,50, 18—21 Aar Kr. 39,50, 21—24 Aar Kr. 42,50 og over 24 Aar Kr. 44,00. Overarbejde: Under 18 Aar Kr. 1,00 pr. Time, over 18 Aar Kr. 1,20 pr. Time. Søn- og Helligdagsarbejde betales med henholdsvis Kr. 1,67 og Kr. 2,00 pr. Time. Bude, der har været ansat før 1. Februar, erholder 14 Dages Sommerferie. Budene forsynes med Regnfrakker. I Sygdomstilfælde fuld Løn i 14 Dage med Fradrag af Sygekassepenge. Ved Ulykkestilfælde efter 14 Dage 3 Kr. pr. Dag i 14 Dage. Der maa kun beskæftiges organiserede Bude. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. Januar.

Hillerød ctr. Zoneredningskorpset. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn for nyantagne 45 Kr. stigende med 5 Kr. hver 6. Maaned til 60 Kr. og efter atter et Aars Tjeneste 65 Kr. Overarbejde: I Vagtdøgnet fra Kl. 5 Eftermiddag til 10 Aften 68 Øre pr. Time og fra 10 Aften til 7 Morgen Kr. 1,48 pr. Time. I Fridøgnet fra Kl. 7 Morgen til 10 Aften Kr. 1,48 pr. Time, og fra 10 Aften til 7 Morgen Kr. 1,96 pr. Time. Betaling for Ekstravagter fra 7 Morgen til 7 Aften 12 Kr. og fra 7 Aften til 7 Morgen 15 Kr. 1. Maj og Grundlovsdagen standser Arbejdet i Garagen Kl. 12 Middag. I Sygdoms- og Ulykkestilfælde 3 Kr. pr. Dag i indtil 13 Uger. Paa Betingelse af Medlemsskab i Sygekasse. Alle skal være Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund. En Uges Sommerferie. Opsigelse: 3 Maaneder til en 1. Januar.

Støberiarbejderne. Fa. B. Løw & Søn. Afdelingen indberetter, at der er opstaaet Uoverensstemmelse med Firmaet Løw & Søn foranlediget ved en Klage fra de for Firmaet beskæftigede Arbejdere over, at Firmaet ved udført Overarbejde har nægtet at betale et personligt Tillæg, som oppebæres i den normale Arbejdstid, og Afdelingen anmoder i den Anledning om Forbundets Bistand til Sagens Behandling ved Mæglingsmøde. Hovedforbundet har tilskrevet Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, og Mæglingsmødet blev etableret. Her blev Sagen indgaaende drøftet, hvorefter Firmaet erklærede sig indforstaaet med fra 1. Oktober 1934 at afregne Overarbejdet, saaledes at Procenttillægene betales af Timelønnen, hvortil kommer de personlige Tillæg.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:
Formanden, Sekretariatet } Central 9961
Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 6 31.–3. 1935 40. Aarg.

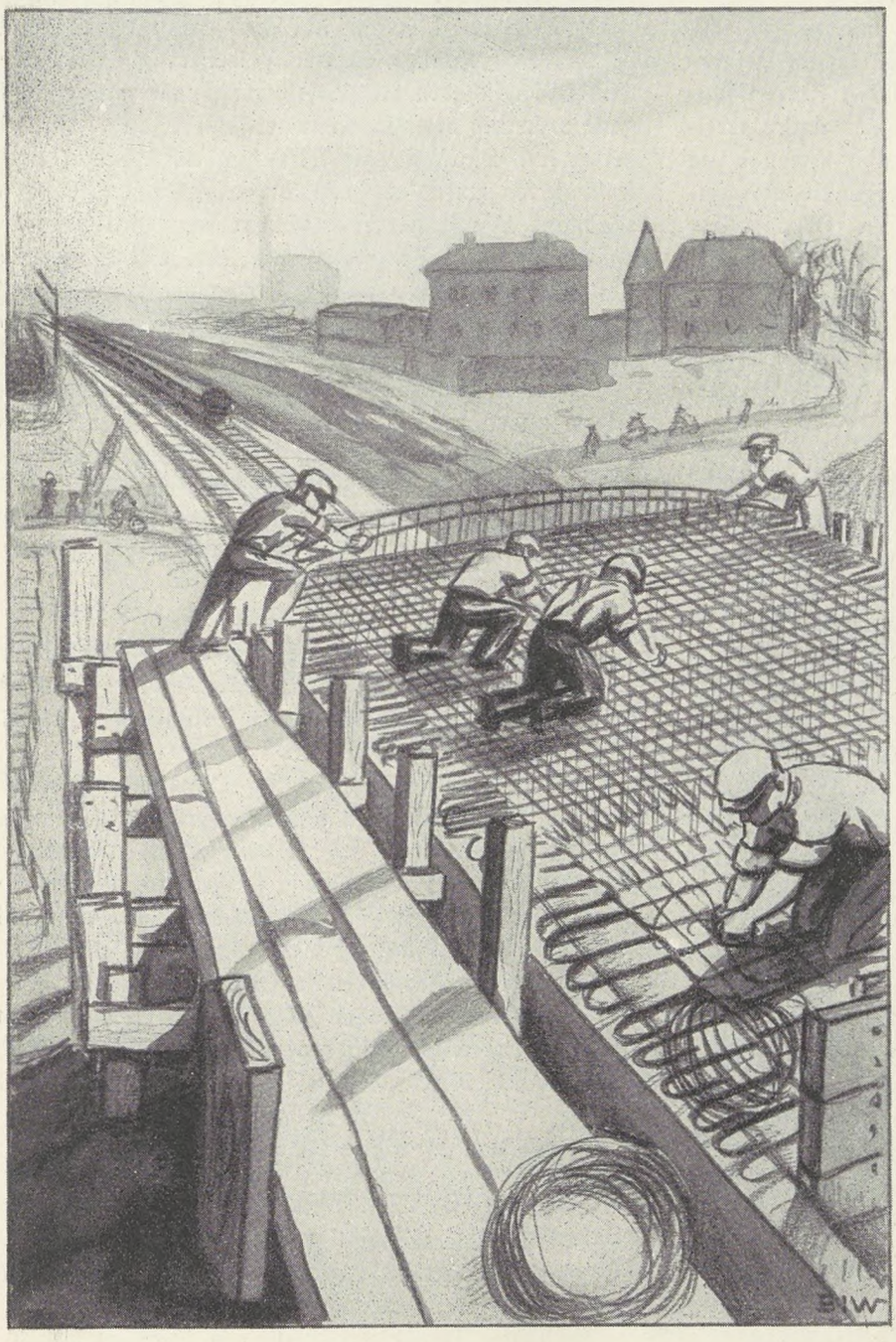

Beton-støberne

Jo, her tog vi fat,
og tog Tiden i Agt:
først blev Afstivning sat,
saa blev Jernstænger lagt.

Det krævede Sved,
og det krævede Flid,
men holder, det ved
vi, til evigste Tid.

Kald det grimt eller smukt,
men fremad det gik,
og en ny Viadukt
kræver Tidens Trafik

Og Broen den graa,
hvorover vi gaar,
er stærk; den kan staa
i ti tusind Aar.

Aage Hermann.

UBILLIG KONKURRENCE

Vort Forbunds Arbejde med Udbredelsen af Kundskab til vore Landsoverenskomster og disses Udnyttelse, herunder ogsaa Landsoverenskomsten med Entreprenørforeningen, bærer efterhaanden stedse rigere Frugt.

Uden at vi som Fagorganisation egentlig har nogen særlig Interesse deri, viser det sig, at det paagaaende Fagforeningsarbejde, der her er Tale om, fører de uorganiserede Arbejdsgivere sammen til forenet Varetagelse af deres fælles Interesser overfor den Overmagt, som et veludviklet Fagforeningssystem jo er overfor den enkeltstaaende Arbejdsgiver eller Virksomhed.

Man danner nu rundt om i Landet mindre Arbejdsgiverorganisationer, — vi har set det blandt Murermestrene flere Steder og nu ogsaa blandt Entreprenørerne — spændende over et større eller mindre territorialt Omraade, et eller flere Amter eller lignende, og nu sidst har vor Propaganda foranlediget de uorganiserede fynske Entreprenører samlet i en Organisation, „Fyns Entreprenørforening". Tid efter anden ender det jo saa med, at disse smaa Arbejdsgiverorganisationer finder Optagelse i de store, landsomfattende Hovedorganisationer, saasom Murermestrenes Centralforening, Entreprenørforeningen eller Landhaandværkernes Mesterforening.

De store Arbejdsgiverorganisationer har det forsaavidt nemt.

Uden at de selv gør sig nogen Anstrengelse for en Forøgelse af deres Medlemstal — ja i visse Tilfælde endog forsætlig holder dette nede — skriger de op om ubillig Konkurrence fra de uorganiserede Arbejdsgiveres Side og presser Fagforeningen ud i et Agitationsarbejde, som disse i hvert Fald ikke tidligere har set sig nødsaget til at lægge særlig Vægt paa, og opnaar ved denne „negative" Agitationspolitik en stadig Tilgang af Medlemmer. — For saa vidt en saare bekvem Maade at drive Agitation paa og maaske nok ikke til at komme udenom, selvom det er et ret besynderligt Udslag i Udviklingens Spil og slet ikke uinteressant, set i Belysningen af det Incitament, altsaa den „ubillige Konkurrence", der er Spillets Aarsag.

Paa dette Omraade finder saa sandt ingen ubillig Konkurrence Sted, der er slet ingen, hverken billig eller ubillig. Det er de organiserede Arbejdere, der er alene om Arbejdet, helt alene, ogsaa, hvor Arbejdsgiverne bevislig kunde give en betydningsfuld ja afgørende Haand med i Arbejdet. Men de organiserede Arbejdsgivere bare ser til og skræpper op om ubillig Konkurrence, og indirekte ved Handelsforbindelse og paa anden Maade, og i visse Tilfælde endog direkte, støtter de den ubillige Konkurrence og de uorganiserede Arbejdsgivere i Opretholdelsen af deres usolidariske Holdning som Arbejdsgivere betragtet, ved ligefrem at entrere med dem om Udførelsen af enkelte mindre eller større Dele af Hovedentreprisen.

Det er et Slags Modsigelsens Spil af Skæbnen, Fagforeningerne her er kommet ud for; de maa trække Arbejdsgivernes Agitationsvogn, medens Arbejdsgiverne bare sidder paa Bukken og pisker paa: „ubillig Konkurrence, ubillig Konkurrence", hæng bare i, I trækker, og vi bremser, og saa er der endda nu Risiko for, at Arbejdsgiverforeningen vil spænde hele det danske Erhvervsliv for sit skrumlende og rumlende Organisationskøretøj ved at erklære stor Arbejdskamp, blot fordi Fagforeningerne ikke trækker godt nok og hurtigt nok.

Og hvad det hele saa har med de organiserede Arbejdsgiveres Konkurrencebetingelser at gøre, er ovenikøbet slet ikke til at faa Øje paa, naar man ser Tingene ordentlig efter i Sømmene. Det hele er i Virkeligheden kun Bluff, et smart Paafund til at søge Lønnen trykket, for saa at begynde forfra igen næste Gang, thi saadanne lige Konkurrencevilkaar, som Arbejdsgiverne ønsker for at blive tilfredsstillede, kan Arbejderne ihvert Fald ikke skaffe dem, og slet ikke saalænge Arbejdsgiverne selv indbyrdes er ved at æde Øjnene ud af Hovedet paa hinanden i indbyrdes ubillig Konkurrence.

Den ovenfor nævnte „Fyns Entreprenørforening" har nu — altsaa presset af vort Forbunds Organisationsarbejde — set sig nødsaget til at optage Forhandling med os for at komme ind i overenskomstmæssige Tilstande, og den 14. Marts d. A. er der med denne Organisation sluttet en saalydende Overenskomst:

A.

Ved et Møde D. D. mellem Repræsentanter for Fyns Entreprenørforening og Repræsentanter for Dansk Arbejdsmands Forbund opnaaedes Enighed om følgende Overenskomst:

Fyns Entreprenørforening og Dansk Arbejdsmands Forbund indgaar herved paa at overholde den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund til enhver Tid gældende Overenskomst med Hensyn til Betaling og øvrige Bestemmelser, dog gælder Regler for Behandling af faglig Strid, som de D. D. er vedtaget mellem ovennævnte Organisationer.

Overenskomsten træder i Kraft straks og kan derefter af en af Parterne opsiges med 3 Maaneders Varsel til Ophør en 1. Maj.

Odense, den 14. Marts 1935.

For Fyns Entreprenørforening:

U. Rasmussen. Jørgen Lyngholm.
Grønvold Andersen. John Sørensen. C. M. Valler.

For Dansk Arbejdsmands Forbund:

Frants Petersen. V. Thomsen.

PRIVATEJENDOM UNDER SOCIALISMEN

AF JOHN GRETON

Der er mange Mennesker, selv i vore oplyste Dage, som synes at mene, at Socialisme betyder total Afskaffelse af Privatejendom. Det er dog ikke saa mærkeligt, at en hel Del Mennesker tænker saadan, naar selv er-

klærede Socialister ganske ophidset taler om at ophæve den private Ejendomsret eller ganske usammenhængende kalder al Ejendom for Tyveri. Hvis der ikke havde været en ret udstrakt Tro paa, at Socialisterne er ude paa at afskaffe den private Ejendomsret, og at en Socialistregering vil konfiskere al Ejendom i Almindelighed, saa vilde Sparekasseløgnen i 1931 ikke være kommet Forsvarerne for den „nationale" Regering saa godt tilpas. Ja, der er endda mange Mennesker af Arbejderklassen, som frygter for et Socialistregimente, fordi de forestiller sig, at de under dette Styre vil miste de faa Spareskillinger, de har. Det kan synes noget ironisk, at disse Mennesker kan nære en saadan Frygt, især naar vi mindes, hvorledes den saakaldte Nationalregering gennem sin ondskabsfulde „Meningernes Prøvesten" (Means Test. Red.) har ladet det gaa ud over økonomisk paapasselige Folk af Arbejderklassen; men ikke desto mindre forbliver stadig denne Frygt for Socialismen, og vi maa se Sandheden i Øjnene.

Det er nødvendigt, at Solialisternes Mening om den private Ejendomsret bliver forstaaet rigtigt af den store Vælgerhær, saaledes at denne ikke en anden Gang griber til vild Flugt, naar en anden „Sparekasse-Bussemand" udkaares. Lord Snowden siger i første Bind af sin Levnedsbeskrivelse som følger: „Arbejderpropagandaens Art er nu blevet et Statsmellemværende med forskellige løbende Spørgsmaal. Den gamle Socialistpropaganda er blevet forladt, og ved dens Forsvinden er en god Del af Idealismen gaaet tabt." Jeg giver ham ganske Ret, og jeg tør ogsaa vove at sige, som et Resultat af denne Koncentration om løbende Spørgsmaal, at Socialistbevægelsen har virket tiltrækkende paa en vis Type af Mennesker, som ellers er ganske ukendt med Socialismens første Principper, og i Særdeleshed de Principper der knytter sig til Ejendomsretten.

En Socialists Syn paa Ejendomsretten bliver ofte misforstaaet, fordi man med Urette antager, at et socialistisk System vil gøre den Rige fattigere og den Fattige rigere. Dette vil naturligvis blive et Resultat af Socialismen, men det kommer an paa betydeligt mere end at røve fra Poul for at betale Peter. Socialismens Formaal er at gennemføre det socialistiske System paa en saadan Maade, at Poul slet ikke bliver i Stand til at røve fra Peter, saaledes som det i Øjeblikket er tilladt ifølge Loven.

Naar Medlemmer af den priviligerede Klasse eller deres Tilhængere kommer og fortæller os, at Socialisme betyder Tyveri, saa er det kun, fordi de kræver en moralsk Ret til at faa Andel i Frugten af andres Arbejde. Det er netop det, som Lord Hugh Cecil kræver i sin Bog om Konservatisme. Han udtaler her: „Den simple Betragtning, at det er forkert at tilstræbe Forurettelse af noget Menneske, er tilstrækkelig til at beskikke den private Ejendomsret, hvor saadan Ejendom allerede eksisterer", og et andet Sted siger han, at Staten ikke burde berøve Folk nogen Del af deres Ejendom uden tilstrækkelig Grund, idet en saadan Aktion kun foraarsager Lidelser. Dette Argument er af samme Slags som

det af Herman Spencer benyttede, idet denne siger, at det at opkræve et Beløb til Oprettelse og Vedligeholdelse af offentlige Biblioteker er i lige saa høj Grad Tyveri, som hvis en Mand gik ind i et privat Bibliotek og tog

Der er i Virkeligheden ingen synderlig Forskel paa det Argument, jeg just har henvist til, og det Argument,

som engang blev anvendt for at retfærdiggøre Slaveriet. Slaveejerne kan ogsaa have ræsonneret som saa, at ingen havde nogensomhelst Ret til at berøve dem deres Slaver, da dette vilde bibringe dem mange Kvaler, og der kan ikke være nogen Tvivl om, at Slaveriets Afskaffelse foraarsagede Slaveejerne større Kvaler, end mangen Rigmand vilde føle, hvis han blev berøvet en stor Del af sin Rigdom. Men paa samme Maade, som Slaveriet blev afskaffet, fordi Menneskene fik Øjnene op for, at det var af det Onde, at nogle levede i Velvære og Overdaadighed, et Dovenskabens Liv, som kun var muligt derved, at andre blev gjort til Ingenting, saaledes burde Menneskene nu se det urette i, at nogle besidder meget Gods, medens andre er berøvet Besiddelsen af det nødvendige til Livets Ophold.

Mr. Lowes Dickingson har engang sagt: „Den besiddelsesløse Arbejder under det sædvanlige Kapitalist-Regime nyder ikke nogen Frihed, som Socialismen vilde berøve ham." Maatte denne Fremstilling blive læst og forstaaet, „den besiddelsesløse Arbejder under Kapitalismen kan ikke glæde sig over nogen Ejendomsret, som Socialismen vilde berøve ham." I Sandhed, under Socialismen vilde mange kunne glæde sig over privat at eje, hvad de ikke har været i Besiddelse af før. Der er f. Eks. ikke mange af Arbejderklassens Folk, som vilde undslaa sig ved at udføre et Arbejde i Statens Tjeneste paa et Postkontor, og det er værd at lægge Mærke til, at Arbejderens Stilling under Socialismen vil være mindst lige saa god som Postbudets Stilling af i Dag, og han vil i det mindste være i Besiddelse af lige saa megen Privatejendom.

Det er ikke Socialisme, som er Privatejendomsrettens Fjende, men Kapitalismen. Et System som Kapitalismen, som sætter nogle i Stand til at tilegne sig Rigdomme, som de ikke behøver, er ikke tilstrækkelig nyttigt, idet ingen er berettiget til at have et saadant System, under hvilket mange ikke er i Besiddelse af det nødvendige til Livets Ophold; thi et saadant System er baade taabeligt og skadeligt. Hvis Privatejendom er en god Ting, saa er den god for alle og ikke blot for nogle faa.

Hvis nogen Person under Socialismen ønsker at opspare nogle af sine Indtægter, saa staar det ham fuldstændig frit for. Der er intet i Socialismens Lære, som indvender noget imod, at Mennesket opdynger Værdier, hvis dette er hans Ønske. Han kan selv disponere over, hvad han ejer, forudsat naturligvis, at han ikke benytter det, han ejer, paa anti-social Maade. Forfatteren G. Bernh. Shaw har træffende sagt: „Din Paraply er Din Privatejendom, men jeg vil ikke have, at Du slaar mig i Hovedet med den." Her er vi ved Sagens Kerne. Socialismen søger ikke at afskaffe Privatejendom, men at forebygge, at denne anvendes anti-socialt, og i Stedet for gøre saa mange som muligt besiddende. Hvad Socialismen søger at gennemføre, er at afskaffe Privatejendom i Kapital, vel at mærke naar denne Privatejendomsret bliver brugt til at udnytte andres Arbejde. Det er nemlig, fordi Ejendomsretten hidtil er blevet anvendt paa antisocial Maade, at mange i Dag er forment Adgang til at besidde det Maal af Privatejendom og Frihed, som er deres Ret fra Fødslen.

Efter: „The New Dawn".

TIDLIGERE FORRETNINGSFØRER I VORT FORBUND

PETER MIKKELSEN

ER AFGAAET VED DØDEN

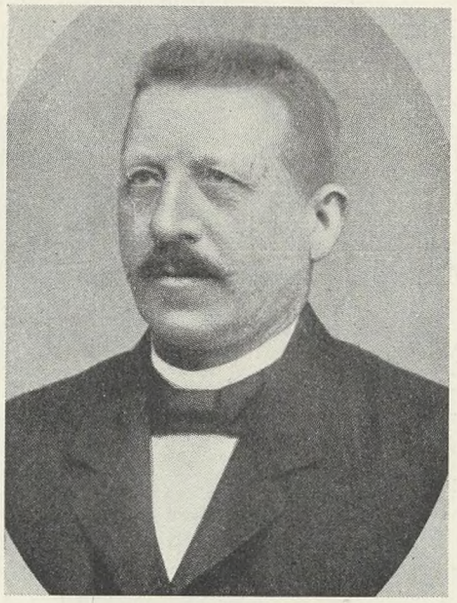

Forretningsfører Peter Mikkelsen, der som meddelt i Dagspressen er afgaaet ved Døden som Følge af et Ulykkestilfælde, fødtes i Bramminge den 20. November 1857.

Som ganske ung kom han her til København, hvor han som Lønarbejder hurtigt kom i Forbindelse med Arbejderbevægelsen og blev Medlem af Arbejdsmændenes Forbund. Ved Reorganisationen af dette Forbund i 1897 lod Mikkelsen sig overflytte til Kuskenes Fagforening, der da var oprettet.

Samme Aar valgtes Mikkelsen til Formand for Kuskenes Organisation, en Stilling, han beklædte indtil 1905, da han af den samlede Fællesbestyrelse valgtes til Forretningsfører i Dansk Arbejdsmands Forbund. Til denne Tillidspost valgtes Mikkelsen Gang paa Gang, indtil han i 1917 efter eget Ønske fratraadte.

Foruden sin Virksomhed som Forretningsfører var Peter Mikkelsen tillige Medlem af Bestyrelsen for Mejeriet „Enigheden" og af Københavns Borgerrepræsentation.

Tiden siden 1917, paa hvilket Tidspunkt Mikkelsen, som allerede anført, fratraadte, har været rig paa Udvikling for Arbejderklassen, og ikke mindst for vort Forbund, men uden Tvivl har Mikkelsen med stor Interesse fulgt denne Udvikling og glædet sig over hvert Fremskridt for den Bevægelse, han viede sin Ungdoms Indsats og Idealisme.

Ved hans Død udtaler vi Forbundets Tak for denne Indsats og føjer hertil et:

Æret være hans Minde.

R—dt.

RESPEKT FOR OVERENSKOMSTERNE!

Det vil erindres fra tidligere, at vort Forbund udvirkede, at der fra Statsministeriet udgik et Cirkulære til de offentlige Myndigheder i Landet om, at disse i videst mulige Omfang skulde drage Omsorg for, at de almindelige, tarifmæssige Lønninger skulde betales ved Arbejder, der udføres her i Landet for Statens eller Kommunernes Regning eller med Tilskud fra Stat eller Kommune, og at der ved disse Arbejder fortrinsvis skulde beskæftiges arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere og mellem dem fortrinsvis Familieforsørgere.

Cirkulæret er et Produkt af Samarbejdet mellem Parti og Fagbevægelse og vedtaget i et samlet Ministermøde, og det har været vort Forbund til stor Nytte.

Det fremkom paa et Tidspunkt, hvor vort Forbund stod i Vanskeligheder med Hensyn til at skaffe Respekt for den mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen da nylig indgaaede Landsoverenskomst, navnlig ude i Landkommunerne, hvor man mange Steder slet ikke var indstillet paa at betale de i denne Overenskomst indeholdte Lønninger.

Med dette Cirkulære som Støttepunkt har dels vort Partis Repræsentanter i Kommunalbestyrelserne, men navnlig vore Afdelingsrepræsentanter mangfoldige Steder ude over Landet løftet Arbejdslønningerne hos Kommunerne og andre betydeligt, saaledes at vi, om denne Fremgang kan fortsættes, snart kan imødese det Tidspunkt, hvor vort Forbunds almindelige Løntariffer bliver respekteret overalt her i Landet, altsaa ogsaa ude hvor Organisationerne i Øjeblikket kun har svagt Fodfæste.

Paa De samvirkende Fagforbunds Foranledning har Statsministeriet nu under 28' Februar genopfrisket dette Cirkulære ved at udsende det til samtlige Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder og givet det en meget betydende Tilføjelse om, at Ministeriet ønsker, *„at der ved Arbejder, der udføres af det offentlige, drages Omsorg for, at her i Landet stedfindende Produktion og Bearbejdelse af de til disse Arbejder særligt fremstillede Materialier foretages paa de i Cirkulæret af 7' Juni 1933 ommeldte Vilkaar,"* altsaa udføres til tarifmæssig Løn.

Idet vi nedenfor gengiver det udvidede Cirkulære, benytter vi ogsaa Lejligheden til at minde vore Medlemmer om den Nytte, Cirkulæret vil kunne være for os under Arbejdet med at faa gennemført de tarifmæssige Lønninger.

Kort Tid efter Cirkulærets Udstedelse, den $^{20}/_{7}$ 1933, udsendte Socialdemokratisk Forbund paa vort Forbunds Foranledning en Henvendelse til vore Partifæller i Sogneraad og Kommunalbestyrelser, der med Henvisning til Statsministeriets Cirkulære af $^{7}/_{6}$ 1933 opfordrede disse Partifæller til i deres Arbejde i Sogneraad og Kommunalbestyrelser at medvirke til Opfyldelse af Cirkulærets Indhold.

Denne Henvendelse gengiver vi ogsaa nedenfor og anmoder vore Medlemmer om at have den i Erindring ved given Lejlighed.

Den nye Tilføjelse, Statsministeriets sidste Cirkulære har faaet, har selvfølgelig ogsaa Bud til vort Forbunds Medlemmer, idet det jo her bl. a. drejer sig om et ikke ubetydeligt Antal Arbejdere, der er beskæftiget ved Fremstilling af Materialer, der skal benyttes paa Kommunernes eller Amternes Veje: Grus og Skærver, Tjære, Colas og andre bituminøse Bindemidler og andet.

Altsaa, vi paapeger den Nytte, disse Cirkulærer kan gøre os, og vi opfordrer til at drage den fulde Konsekvens deraf ved hver især paa sin Plads efter bedste Evne at gøre deres for Opfyldelsen af Cirkulærernes Indhold. *A.*

Cirkulære til samtlige Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder.

I Cirkulære af 7' Juni 1933 opfordrede Statsministeriet i Henhold til en i Ministermøde truffet Beslutning samtlige Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder til i videst mulige Omfang at drage Omsorg for, *at* der ved alle Arbejder, der udføres her i Landet for Statens eller Kommunernes Regning eller med Tilskud fra Stat eller Kommune, betales den Løn, der i Henhold til gældende Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for saadanne Arbejder, eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, den for tilsvarende Arbejde paa Egnen gældende overenskomstmæssige Løn, samt *at* den overenskomstmæssige Arbejdstid ikke overskrides. Der udtaltes derhos, at Familieforsørgere og saadanne, som har forsikret sig imod Arbejdsløshed, fortrinsvis bør komme i Betragtning ved Antagelse af Arbejdere til de omhandlede Arbejder.

Det tilføjes, at der i fremtidige Udbydelsesbetingelser og Kontrakter med indenlandske private Virksomheder bør optages Bestemmelser sigtende til Opfyldelsen af det i Cirkulæret udtalte, samt at Cirkulærets Bestemmelser ikke omfatter Reparationsarbejder og lignende mindre Arbejder, der udføres paa Steder, hvor de paagældende Arbejdere ikke er organiserede, saalidt som Arbejder, der sædvanlig udføres i Fængslerne eller paa lignende Maade.

I Anledning af, at der er opstaaet Tvivl om Rækkevidden af nævnte Cirkulære, skal man udtale, at Mini-

steriet maa ønske, at der ved Arbejder, der udføres af det offentlige, drages Omsorg for, at her i Landet stedfindende Produktion og Bearbejdelse af de til disse Arbejder særligt fremstillede Materialer foretages paa de i Cirkulæret af 7' Juni 1933 ommeldte Vilkaar.

Statsministeriet, den 28' Februar 1935.

Th. Stauning.

Holck,
Eksp.sekr.

Til

Formændene for de socialdemokratiske Grupper i By- og Sogneraad:

Ærede Partifæller!

Under Henvisning til vedlagte Cirkulære, som er udsendt af Statsministeriet den 7. Juni, samt efter Henstilling til os fra faglige Organisationer, anmoder vi alle socialdemokratiske, kommunale Repræsentanter om i Fremtiden at tage Hensyn til de i Statsministeriets Cirkulære optrukne Retningslinier og saaledes medvirke til, at de Arbejder, de offentlige Institutioner udfører eller lader udføre, betales i Henhold til de almindelig gældende mellem private Arbejdsgivere og Arbejderorganisationer aftalte, overenskomstmæssige Lønninger og Vilkaar.

Det maa dog være vore Repræsentanters Opgave at modvirke den Tendens, der mange Steder er fremme, og som gaar ud paa at udnytte den herskende Krisesituation til en Nedskæring af Lønningerne.

Efter vor Mening giver det af Ministeriet udsendte Cirkulære et godt Grundlag for de socialdemokratiske Repræsentanter til i Samarbejde med de radikale Repræsentanter at søge de overenskomstmæssige Lønninger fastholdt overalt.

Paa Baggrund af de af det offentlige ydede Tilskud til saavel Landbruget som til offentlige Arbejders Iværksættelse, er det rimeligt, at vore Repræsentanter med Styrke søger disse Synsmaader sat igennem.

Socialdemokratisk Forbund
s. *Fr. Andersen.*
/s. Hans Hansen.

SKÆRVESLAGNINGSPRISER

Det vil sikkert ikke være vanskeligt at opnaa Enighed om, at de Priser, der i Almindelighed betales for Skærveslagning, er for smaa, hvilket staar i naturlig Forbindelse med, at netop dette Arbejde gennem Tiderne altid er blevet betragtet som en Art Nødhjælpsarbejde, der udførtes af Kommuner og Amter paa Tidspunkter af Aaret, hvor der paa andre Arbejdsomraader er forholdsvis ringe Beskæftigelse, og Anmodninger om Understøttelse derfor i stigende Grad bliver rettet til de Institutioner, hvis Opgave det er at foretage Fordeling heraf.

Da Udbetaling af Understøttelse imidlertid aldrig har været i god Kurs indenfor Landkommunerne, har det ligget ligefor, at de landkommunale Repræsentanter har benyttet sig af den foreliggende Nødstilstand og de understøttelsesøgendes Arbejdsvilje saaledes, at den begærede Understøttelse omsattes i et Antal Kubikmeter Skærver, og med den bjergsomme Natur, Landboerne og deres Repræsentanter er i Besiddelse af, er det forstaaeligt, at Skærvebunken blev uforholdsmæssig stor i Forhold til Understøttelsen.

Ogsaa et andet Forhold har i væsentlig Grad spillet ind her. De fleste Landboere har nemlig altid haft let Adgang til det Stenmateriale, hvoraf Skærverne blev fremstillet, da de under Dyrkningen af deres Jord ligefrem pløjer dette frem, og derefter om Vinteren lader Skærver fremstille, som afsættes til Sogneraad og Amtsraad til Brug ved de aarlige Grundforbedringer, og disse Skærver skal naturligvis ikke koste for meget i Arbejdsløn, og der opstaar derfor meget let en Forbindelse med Sogneraadsmedlemmets offentlige og private Synspunkter paa dette Omraade.

Paa et tidligere Tidspunkt var det ovenikøbet særdeles let for Landborepræsentanten i Sogneraadet at haandhævde de lave Skærveslagningspriser, idet forholdsvis ringe Indflydelse fra Organisationernes Side begunstigede den gældende Opfattelse og aabnede Adgang for diktatorisk Fastsættelse af Arbejdsbetaling.

Heraf kan sikkert ogsaa udledes Grunden til den stædige Stupiditet, som Afdelingernes Krav om Lønforbedringer paa dette Omraade møder.

Ikke desto mindre har Organisationens fremadskridende Indflydelse ogsaa paa Landet i meget betydelig Grad ændret Forholdene saaledes, at der nu paa store Omraader er sket Forbedring af disse Arbejdsforhold gennem Overenskomster med Sogneraadene, hvorved Skærveslagningspriserne er betydeligt forbedrede.

Det hænder imidlertid ikke saa sjældent, at det under Forhandlingerne med Sogneraadene bliver anført, at private kan faa slaaet Skærverne til en lavere Pris end den, der kræves af Sogneraadet.

Selv om denne Paastand i det væsentlige støtter sig paa, at uorganiserede yder deres Arbejdskraft billigere end de organiserede, saa vil den rejste Paastand altid afgive Stof til Eftertanke, og der er her et Problem tilstede, som baade Afdelingsledelser og Medlemmer bør staa sammen om at løse.

Selvfølgelig skal en Overenskomst med en Sognekommune i lige saa høj Grad som en Overenskomst med en hvilken som helst anden Arbejdsgiver overholdes, og det bør i første Række være en Forpligtelse for hvert Afdelingsmedlem, at han ikke paatager sig Stenslagning for private til en lavere Pris end den, der er fastsat i Overenskomsten med Sogneraadene.

Og endelig bør Konkurrencen fra de uorganiseredes Side modvirkes derved, at de paavirkes saaledes at de forstaar, at deres Plads er i Organisationen.

R—dt.

NAKSKOV AFDELING HAR BESTAAET I 40 AAR

Allerede i 1894 var Spørgsmaalet om Dannelse af en Arbejdsmandsorganisation fremme, og der blev afholdt Møde om Sagen, men selv om der opnaaedes Enighed om Oprettelsen af Organisationen, blev der dog ikke noget endeligt Resultat før den 7. April 1895.

Der var ringe Tilslutning til Agitationsmødet, og kun

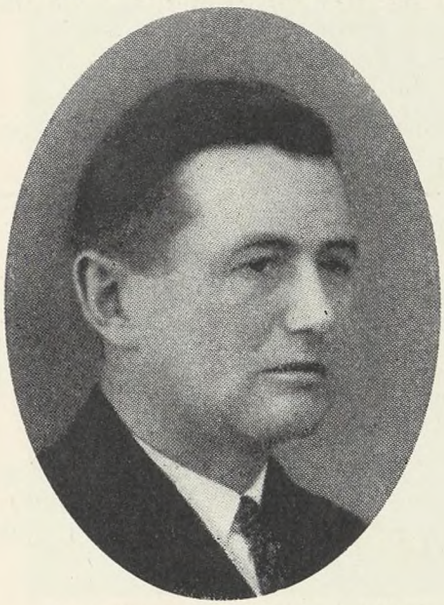

Foreningens nuværende Formand: *Jens Jensen.*

20 Deltagere meldte sig ind. Dette Antal voksede dog til 50 ved Udgangen af Aaret.

Det var paa det daværende Tidspunkt meget lave Lønninger og yderst daarlige Arbejdsvilkaar, der blev budt Arbejdsmændene, saa der blev nok for den nystiftede Organisation at beskæftige sig med; der nedsattes et Udvalg til at udarbejde Forslag til Overenskomst samt til at forhandle med Arbejdsgiverne.

Senere i 1899 stilledes Krav overfor Byraadene om de paa Gasværket beskæftigede Arbejdere fik nedsat Arbejdstiden til 8 Timer. Resultatet blev dog i første Omgang langt fra flatterende, idet, alle Arbejderne, baade Retort- og Pladsarbejderne, blev afskediget, og først i September 1906 bøjede Byraadet sig for Organisationens fornyede Krav om Indførelsen af 8 Timers Dagen paa Gasværket, men kun for Retortarbejderne.

Naturligvis var Arbejdsmændenes Organisation i Nakskov en Torn i Øjet paa Borgerskabet og ikke mindst paa det reaktionære Byraad, der blandt andet i 1903 gjorde Forsøg paa at oprette et kommunalt Havneanlæg for derved at udelukke de organiserede Arbejdsmænd fra Læsningsarbejdet, idet der i Lauets Vedtægt stod anført, at Arbejderne ikke maatte være Medlem af nogen Fagorganisation.

Betegnende for den Aand, der var raadende i Byraadet var følgende Udtalelse fremsat af et konservativt Medlem under Forhandlingerne om Lauet, „at de Arbejdere, som Lauet eventuelt gjorde brødløse, kunde gaa ud paa Landet og konkurrere med Polakkerne".

Der blev dog ikke noget ud af Sagen, idet daværende Minister for offentlige Arbejder, Christoffer Hage, efter at have modtaget en af 200 Borgere undertegnet Protest mod Lauets Oprettelse, pure nægtede at godkende Lauets Regulativ.

Desværre opstod der i 1909, paa Grund af Arbejdsløshedskassens Oprettelse, en Divergens mellem Forbundet og Nakskov Afdeling, der ikke ønskede at tiltræde denne Ordning, og derfor meldte sig ud.

Denne Udmeldelse førte saa senere til Dannelsen af det lollandske Arbejdsmandsforbund, der bestod indtil den 1. April 1932, fra hvilken Dato Sammenslutning fandt Sted med vort Forbund.

Vi skal ikke fortabe os i Betragtninger om Fejl, der er begaaet i Fortiden, men kun glæde os ved Samarbejdet og de rige Resultater, dette har givet.

Nakskov Afdeling har, som saa mange andre af vort Forbunds Afdelinger, gennem Aarene kæmpet sig frem til en smuk Position, og dens Virksomhed er bleven saa omfattende, at det har været nødvendigt at have saavel Formand og Kasserer som fastlønnet Tillidsmænd, og allerede i 1926 erhvervede Afdelingen sin egen Bygning ved Køb af Ejendommen Niels Nielsensgade 7, hvori der indrettedes Kontorlokaler.

Ved den forestaaende 40 Aars Mindedag kan Afde-

lingen og dens Ledelse med Stolthed se tilbage paa Resultatet af Aarenes Indsats.

Vi bringer en Tak for Samarbejdet gennem Aarene, der svandt, og tilsiger vor Medvirken til fortsat Fremgang i den kommende Tid og føjer hertil en Lykønskning i Anledning af Festdagen. *R—dt.*

TIL VORE AFDELINGER OG DISSES KASSERERE

Vore Afdelingers Opmærksomhed henledes paa, at Dansk Arbejdsmands Forbunds Aarsregnskab slutter den 31' Marts, og for at undgaa Restancer henstiller vi til vore Afdelingskasserere, at de gør alt for at faa Kontingentet for Marts Maaned indbetalt senest den 2' April.

Marts Maaned i Aar er nemlig Afslutningen paa det 3 Aars-Regnskab, der skal fremlægges til vor kommende ordinære Kongres, og vi gaar derfor ud fra, at hver eneste Afdeling i vort Forbund vil gøre alt for ikke at komme til at figurere paa dette 3 Aars-Regnskab med Restancer; og saa forøvrigt maa vi meget indtrængende henlede Eders Opmærksomhed paa Forbundslovenes § 7, 2' Stk., der lyder saaledes:

> Afdelingerne og disses Kasserere maa ikke disponere over det af de enkelte Medlemmer til Videreforsendelse til D. A. F. indbetalte Kontingent til andre Formaal, eller anvende det til Kontingentbetaling til Arbejdsløshedskassen eller andetsteds.

Vi haaber, at alle vore Afdelinger tager denne Henstilling til Følge, saaledes at alle kommer med uden Restancer paa det 3 Aars-Regnskab, der den $^{31}/_{3}$ d. A. afsluttes.

København, den 23. Marts 1935.

Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedkassererkontor.
J. A. Nielsen.

FRA ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

KONTINGENTINDBETALINGEN PR. 31. MARTS

Ved nærværende erindrer vi vore Afdelingskasserere om, at Kontingentet for Marts Maaned skal være indbetalt til Arbejdsløshedskassen i første Halvdel af April Maaned, og vi maa meget henstille til Eder at overholde denne Indbetalingsfrist.

I denne Forbindelse erindrer vi Eder ogsaa om vor Artikel i Fagblad Nr. 17 af 15' September 1934, hvori vi har gjort Eder bekendt med en fra Arbejdsdirektoratet modtaget Skrivelse, hvori det meddeles, at Socialministeriet har paalagt Arbejdsdirektoratet at indskærpe alle de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, at Restancefristen skal overholdes og respekteres fuldt ud. Dette gælder ikke mindst Bestemmelsen om, at der pr. 31' Marts ingen Restancefrist er. Vi henviser desangaaende til vore Vedtægters § 32, Stk. 2, der lyder saaledes:

> „Ved Regnskabsaarets Udgang gælder ovennævnte Restancefrist dog ikke, idet alt skyldigt Bidrag skal være indbetalt inden hvert Aars 31. Marts. Er dette ikke sket, finder Slettelse Sted paa samme Maade som anført i Stk. 1."

Under Henvisning hertil beder vi alle vore Tillidsmænd paase, at Kontingentregnskabet bliver afsluttet saa betids, at der kan foretages Indbetaling til Hovedkontoret i første Halvdel af April Maaned og saaledes, at vi ogsaa rettidigt kan faa afsluttet Aarsregnskabet og Beretningen og uden Forsinkelser faa dette afleveret til Direktoratet.

København, i Marts 1935.

Johannes Nielsen.

LØBENDE KONFLIKTER

Bælum	*(Fredenslund Skove)*
Baarse	*(Hofjgrm. Wolff, Engelholm)*
Næstelsø	*(Engelholm v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hverring Hornborg Komm.)*
Skallerup	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Tolne	—
V. Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Pedersen)*
Ravnkilde	*(Kommunen)*
Vrejlev-Hæstrup	*(Murerm. Jordansen, Vraa)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
SkorupTvilumVoel	—
Østbirk	*(Skanderborg Amt)*
Græsted	*(Søborg Gilleleje Komm.)*
Maarum	*(Græsted Maarum Kommune)*
Skelund	*(Visborg-Havnsø-Solbjerg Skove)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Brønderslev	*(Bygm. Ant. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murerm. Engelund)*
Esrum	*(Esbønderup-Nøddebo Kommune)*
Helsinge	*(Helsinge Valby Komm.)*
Fabrikarbejderne	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Tornby	*(Tornby-Hortshalsvejen)*
Ørum Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*
Hadsund	*(Viborg-Havnsø Skove)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Hørby	*(Suppleringsunderstøttelse)*
Solbjerg Ø. Jyll.	*(Fredenslund-Ravnborg Skove)*
Vejstrup	*(Grusgravejer Falle Otto)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

NY SEKRETÆR I ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Det stærkt forøgede Arbejde paa Arbejdsløshedskassens Hovedkontor har gjort det nødvendigt, at der ansættes en Sekretær, og Arbejdsløshedskassens Hovedbestyrelse har derfor, paa Forretningsudvalgets Indstilling, vedtaget at ansætte hidtilværende Kontorbestyrer for det københavnske Kontrolkontor, Th. Gath.

Th. Gath er oprindelig Fabrikarbejder, og som saadan Medlem af Fabrikarbejdernes Fagforening, af hvis Bestyrelse han har været Medlem i 20 Aar. Siden 1918 har han været ansat paa det københavnske Kontrolkontor og er saaledes en Mand, der er godt inde i Arbejdsløshedskassens Forhold og vil kunne tilføre Arbejdsløshedskassens Hovedkontor en betydelig Arbejdskraft.

Th. Gath har været Sekretær paa flere af Forbundets Kongresser og Arbejdsløshedskassens Delegeretmøder, ligesom han ogsaa har været Medlem af Forbundets Revisionskomité gennem adskillige Aar, og er saaledes en velkendt Mand inden for vore Afdelinger.

ARBEJDSLØSHEDSKASSENS NÆSTFORMAND

H. P. JENSEN

FYLDER 60 AAR

Den 1'ste April fyldte Arbejdsløshedskassens Næstformand, H. P. Jensen, 60 Aar. H. P. Jensen er jo særdeles godt kendt indenfor vort Forbund, til hvilket han har haft Tilknytning gennem adskillige Aar, først gennem sin mangeaarige Virksomhed som Formand for Hillerød Afdeling og senere som Hovedbestyrelsesmedlem og Viceforretningsfører.

I 1926 konstitueredes H. P. Jensen som Næstformand i Arbejdsløshedskassen, en Stilling, han stadig er genvalgt til og fremdeles har.

Igennem sit Arbejde i Forbundet og Arbejdsløshedskassen er H. P. Jensen kommet i Berøring med et meget stort Antal af Forbundets Tillidsmænd ude i Afdelingerne, og vi føler os forvisset om, at den Indsigt, som H. P. Jensen gennem Aarene har erhvervet sig, ikke mindst i Arbejdsløshedskassespørgsmaal, er kommen mange tilgode, og vi føler os derfor i Overensstemmelse med disse, naar vi ved denne Lejlighed ønsker H. P. Jensen til Lykke med de 60 Aar og fortsat Held til Arbejdet.

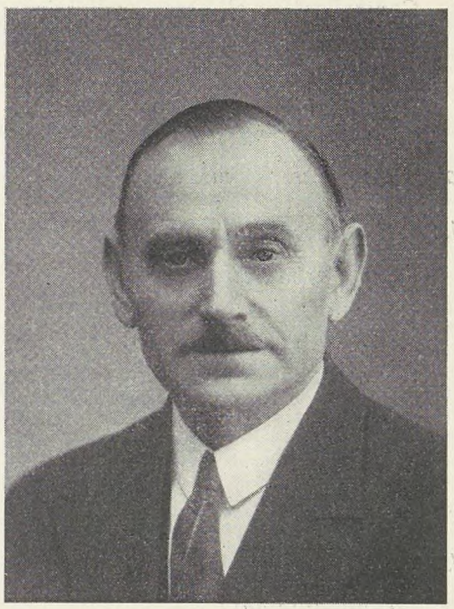

SOMMERENS KURSUS

Efter den foreliggende Plan vil der i den kommende Sommer blive iværksat nedenstaaende Kursus, der alle hver for sig indeholder Problemer, som det er af Betydning at have nøjere Kendskab til, og det er vor Opfattelse, at der i det angivne Stof vil findes netop det, den enkelte specielt har Brug for. Vi kan derfor i det Hele anbefale saamange som muligt at gøre Brug af denne Lejlighed til at udvide allerede erhvervede Kundskaber.

Vi kan allerede nu meddele Hovedpunkterne i A. O. F.s Sommerplaner for 1935:

1. *8 Dages Fagforeningskursus* (Nationaløkonomiske Problemer).
   Roskilde Højskole 16.—22. Juni 1935.

   Gruppearbejde:

   Nutidens Økonomi og Fremtidens.
   Rationalisering og Bedriftsøkonomi.
   Selvforsyning og Planøkonomi.
   Arbejderne og Krisen.
   Truster og Karteller (under Højkapitalismen).

2. *8 Dages Fagforeningskursus* (Organisations-Problemer).

Roskilde Højskole 21.—27. Juli 1935.

Gruppearbejde:

De fagretslige Forhold.
Løn- og Arbejdsforhold.
Centralisation el. Decentralisation (Industriforbundet).
Fagbevægelse og Politik.
Planøkonomi og Organisation.

3. *8 Dages Fagforeningskursus.*

Esbjerg Arbejderhøjskole 11.—17. August 1935.

Gruppearbejde:
Rationalisering.
Organisationsproblemer.
Gennemgang af Bogen: Fagforeningsbudskab.
De fagretslige Forhold.

4. *Ungdoms- og Kulturkursus.*

Roskilde Højskole 28. Juli—3. August 1935.

Gruppearbejde:
10 Aars dansk Litteratur.
Praktisk Oplysning- og Kulturarbejde.
D. s. U.s praktiske Arbejde og Programfordringer.
Agitations- og Propagandateknik.
Pædagogiske Problemer i det socialdemokratiske Ungdomsarbejde.

5. *Skolekursus.*

Roskilde Højskole 14.—21. Juli 1935.

Gruppearbejde:
Skolens Arbejde.
Forældrene og Skolen.
De nye Skolelove.
Skoleprincipper og Pædagogik.

6. *Kvindekursus.*

Roskilde Højskole 30. Juni—6. Juli 1935.

Gruppearbejde:
Kvinden og Fagbevægelsen.
Kvinden og den politiske Virksomhed.
Kvindeudvalgenes Arbejde.

7. *Kommunalt Kursus.*

Esbjerg Arbejderhøjskole 28. Juli—3. August 1935.

Gruppearbejde:
Amtsraadet og dets Arbejde.
Det kommunale Arbejde i Byraadet.
Socialreformen.
Sogneraadets Virksomhed.

8. *Kursus i Socialismens Problemer.*

Roskilde Højskole 4.—10. August 1935.

Gruppearbejde:
Socialismen og aktuelle økon. Problemer.
Rusland. Er Bolschevisme Socialisme?
Pest over Europa (Socialisme kontra Nazisme).
Amerika. (Socialisme og Højkapitalisme).
Udenrigspolitiken og Arbejderne.

Til hvert vil der blive en Række aktuelle Foredrag, som har Forbindelse med Kursusplanen.

Udvidet Fagforenings-Kursus paa 2 Gange 14 Dage.

1. Aar:

1. Statistik og Bedriftsøkonomi.
2. Regning og Regnskabsvæsen.
3. Moderne økonomisk Udvikling.
4. Erhvervsgeografisk Oversigt.
5. Arbejderbevægelsens Historie.
6. Fagretslige Forhold.

Desuden 4 Foredrag om aktuelle faglige og økon. Problemer i Tilknytning til de opstillede Fag.

2. Aar:

1. Nutidens Befolknings-Problemer.
2. Statskapitalisme.
   A. Autarki.
   B. Protektionisme.
   C. Valuta-Spørgsmaalet.
   D. Industriordningerne.
   E. Penge- og Bankvæsen.
3. Fagforeningerne og Staten.
4. Fagretslige Forhold II.
5. Internationale.

Desuden nogle aktuelle Foredrag i Tilslutning til Undervisningsplanen. — Deltagerprisen for hvert Kursus er 35 Kr. (for det 14 Dages Fagforeningskursus 70 Kr.) og Indmeldelse til samtlige Kursus skal foregaa *inden 25. Maj 1935.*

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

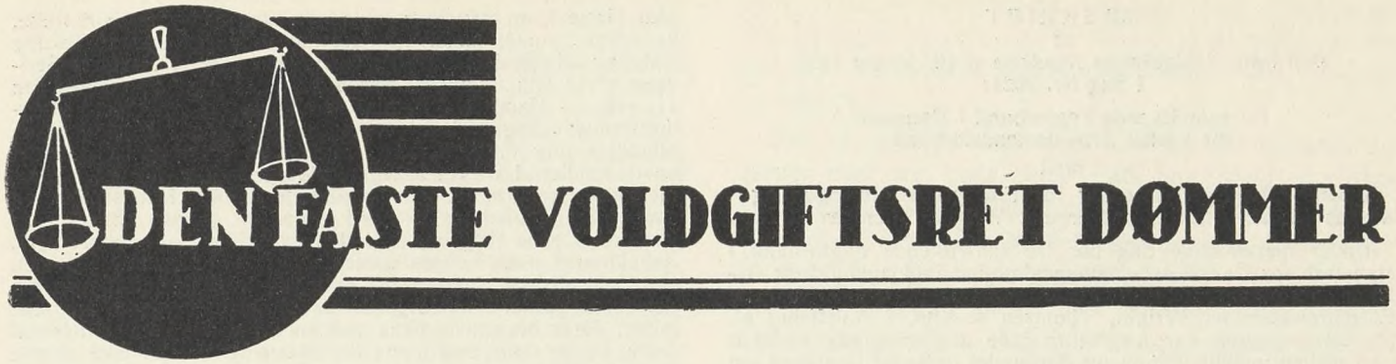

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 9. Marts 1935 i Sag Nr. 2071:
Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark, Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens og Medlem af denne Forening, Firmaet Wilh. Chr. Bech
mod
De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund og Havnearbejdernes Fagforening i Horsens.

Den 23. Marts 1934 indkom S/S „Knud" med ca. 78 Tons Rørjern (Rørstrips) til A/S Skandinavisk Rørfabrik i Horsens. Firmaet Vilh. Chr. Bech, der havde overtaget Losningen af Jernet, mønstrede Mandskab hertil og tilkendegav Mandskabet, at det drejede sig om Losning af en ny Vare, hvorfor Arbejdet maatte udføres paa Timeløn, indtil Akkordtaksten var fastsat i Overensstemmelse med følgende Bestemmelse i § 6 i den faglige Overenskomst:

> „Det kan ikke formenes Arbejdsgiveren at indføre mekaniske Hjælpemidler eller nye arbejdsbesparende Metoder. De nye Akkordtakster, der vil blive nødvendige i et saadant Tilfælde, fastsættes ved Forhandling mellem Foreningens Bestyrelse paa en saadan Maade, at Arbejderne sættes i Stand til at tjene samme Dagløn, som efter de før benyttede Metoder, og dels efter hvad der tjenes ved de tilsvarende Arbejder. Det samme bliver Tilfældet, hvis nye Varer fremkommer til Losning. Opnaas ikke Enighed, skal Sagen indankes for Voldgiftsretten, jfr. § 24, Arbejdet udføres dog for Dagløn, indtil Resultatet af Mæglingsreglerne foreligger".

Formanden for Havnearbejdernes Fagforening i Horsens bestred imidlertid, at der var Tale om en ny Vare, idet han hævdede, at Varen omfattedes af den i Overenskomsten fastsatte Takst for Losning af Stang-, Baand- og Knipjern m. v. Kr. 1,73 pr. Ton, og for at undgaa Fortsættelse af en allerede paabegyndt Arbejdsstandsning, indgik Firmaet under Protest paa at afregne Losningen efter Fagforeningens Forlangende. Arbejdsgiveren stillede derefter Krav om, at ny Akkordpris skulde fastsættes af en faglig Voldgift i Henhold til Overenskomstens § 6, og da Havnearbejdernes Fagforening med Støtte af Dansk Arbejdsmandsforbund var uvillig til at medvirke hertil, blev Sagen behandlet paa et Møde mellem Hovedorganisationerne den 8. Juni, og da der ejheller her opnaaedes Enighed, indklagede Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark, Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens og Medlem af denne Forening, Firmaet Wilh. Chr. Bech De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund og Havnearbejdernes Fagforening i Horsens under Sag Nr. 1962 for Den faste Voldgiftsret med Paastand om, at Fagforeningen kendtes pligtig til at medvirke til Etablering af faglig Voldgift til Fastsættelse af en Akkordtakst for Losning af Rørjern i Ruller, at Fagforeningen for sin Vægring ved at medvirke hertil idømtes en Bod, og at Dansk Arbejdsmandsforbund idømtes en Bod for at have støttet Fagforeningens Vægring.

Ved et den 5. Oktober afholdt forberedende Møde til Sagens Behandling i Den faste Voldgiftsret afsluttedes Sagen paa følgende Maade:

„Sagen forhandledes og forligtes saaledes, at de foreliggende Stridsspørgsmaal henvises til Afgørelse ved faglig Voldgift.

De samvirkende Fagforbund erklærer, at de uden at ville erkende nogen Forpligtelse hertil, vil indgaa paa at garantere en ved en faglig Voldgiftsafgørelse eventuelt statueret Efterregulering af den udbetalte Arbejdsløn.

Sagen var hermed bortfaldet".

Stridsspørgsmaalene blev derefter indbragt for en faglig Voldgiftsret, hvor Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens nedlagde Paastand om, at Havnearbejdernes Fagforening i Horsens kendes uberettiget til at kræve Losning af Rørstrips afregnet med den i Overenskomsten anførte Takst af 1 Kr. 73 Øre pr. Ton, at Taksten fastsættes til 72 Øre pr. Ton, og at Fagforeningen tilpligtes, forsaavidt angaar Losningen af S/S „Knud" samt 6 andre i Tiden fra Marts til August 1934 stedfundne paa samme Maade under Protest fra Arbejdsgivernes Side afregnede Losninger, at erstatte Differencen mellem den af den faglige Voldgiftsret satte Takst og Taksten 1 Kr. 73 Øre pr. Ton, samt endelig at erstatte et Beløb paa 7 Kr. 35 Øre, som under Protest var betalt Arbejderne i Ventepenge for en Time, der under Losningen af S/S „Knud" var medgaaet til Drøftelse af Takst-Spørgsmaalet.

Ved den den 27. November 1934 i Sagen afsagte Opmandskendelse blev der givet Arbejdsgiverne Medhold i, at Rørstrips maatte anses for en ny Vare i Overenskomstens Forstand, og Akkordprisen blev fastsat til 1 Kr. 25 Øre pr. Ton. Derimod blev Arbejdsgivernes Krav paa Tilbagebetaling ikke taget til Følge, dels fordi Spørgsmaalet om, hvorvidt Rørstrips skulde betragtes som en ny Vare, saaledes som dette Spørgsmaal forelaa under Losningerne, maatte betragtes som tvivlsomt, dels fordi der var forløbet henved 4 Maaneder fra Fællesmødet mellem Hovedorganisationerne, indtil Sagen behandledes for Den faste Voldgiftsret.

Dansk Arbejdsgiverforening paa de fornævnte Organisationers og Firmas Vegne har derefter ved Klage af 7. Februar dette Aar under nærværende Sag paany indklaget De samvirkende Fagforbund paa de paagældende Underorganisationers Vegne og paastaaet den ved Losningen af S/S „Knud" den 23. Marts forrige Aar stedfundne Arbejdsstandsning kendt ulovlig samt Fagforeningen og Dansk Arbejdsmandsforbund i Anledning af det passerede idømt en Bod, der tillige kan tjene til Dækning af et Beløb paa 2996 Kr. 22 Øre, der udgør Differencen mellem det Beløb paa 4172 Kr. 22 Øre, hvormed Arbejdspenge ved de ovennævnte Losninger er afregnede paa Grundlag af en Akkordtakst af 1 Kr. 73 Øre pr. Ton, og et Beløb paa 1176 Kr., som skulde være betalt, hvis Lossearbejderne i Medfør af Overenskomstens § 6 var blevet udførte paa Timeløn.

De Indklagede paastaar Frifindelse og gør til Støtte herfor gældende, at de under Sag Nr. 1962 saavel som de under nærværende Sag foreliggende Strids-Spørgsmaal i det hele har fundet deres Afgørelse ved det i Den faste Voldgiftsret i Sag Nr. 1962 afsluttede Forlig og den derefter afsagte Voldgiftskendelse, der forkaster de af Arbejdsgiverforeningen nedlagte Paastande paa Efterregulering af udbetalt Løn og Tilbagebetaling af udbetalte Ventepenge.

Heroverfor gøres det af Klagerne gældende, at Sag Nr. 1962 alene angik Fagforeningens Vægring ved at medvirke til Etablering af en faglig Voldgiftsret og Ansvaret for denne Vægring, men at hverken Forliget i denne Sag eller den faglige Voldgiftsafgørelse har afskaaret Klagerne fra nu at rejse Krav om Bodsansvar for den stedfundne Arbejdsstandsning og Krav om Afregning af de udførte Lossearbejder paa Grundlag af Timeløn efter Overenskomstens § 6.

Retten kan ikke give Klagerne Medhold i disse Betragtninger. Efter den Maade, hvorpaa Sagen blev forelagt den faglige Voldgiftsret og paa Grundlag af Klagernes egen Paastand blev taget under Paakendelse af denne, er Spørgsmaalet om Efterregulering af Betalingen for de udførte Lossearbejder definitivt og i sin fulde Udstrækning afgjort ved den afsagte Opmandskendelse, og der kan ikke gives Klagerne Medhold i, at Opmanden herved skulde have overskredet sin Kompetence; da derhos Klagerne hverken under Behandlingen af Sag Nr. 1962 for Den faste Voldgiftsret eller under Behandlingen af Sagen for den faglige Voldgiftsret har taget noget Forbehold om senere at ville gøre Ansvar gældende specielt for den ved Losningen af S/S „Knud" etablerede ganske kortvarige Arbejdsstandsning, hvis Ulovlighed de Indklagede iøvrigt ikke har villet erkende, findes Klagerne nu at maatte være afskaarne fra at indbringe Spørgsmaal herom for Den faste Voldgiftsret.

Som Følge af det anførte vil de Indklagede være at frifinde, hvorhos Klagerne bør betale Sagens Omkostninger.

Kendelse:

De Indklagede bør for Klagernes Tiltale i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger betaler Klagerne med 300 Kr.

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 10. Januar 1935 i Sag Nr. 2021:

De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund
mod
Dansk Arbejdsgiverforening for Entreprenørforeningen og dennes Medlem, Entreprenørfirmaet Wright, Thomsen & Kier.

Under nærværende Sag har De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund indklaget Dansk Arbejdsgiverforening for Entreprenørforeningen og dennes Medlem, Entreprenørfirmaet Wright, Thomsen & Kier, i Anledning af, at Entreprenøren har nægtet at lade afholde faglig Voldgift i en mellem nævnte Firma og Forbundet opstaaet Uenighed om Aflønningen af de ved det nedennævnte Arbejde beskæftigede Arbejdsmænd.

Den af Klagerne givne Sagsfremstilling gaar nærmere ud paa følgende:

I Efteraaret 1933 lod Vejstruk Kommune ved Hjælp af Tilskud fra de saakaldte „Vejmillioner" paabegynde Anlæget af den nye Vej fra Hejlsvejen til Skamlingsbanken, hvilket Arbejde var overtaget i Entreprise af Entreprenørfirmaet Wright, Thomsen & Kier. I den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmandsforbund gældende Overenskomst findes under § 3 B en saalydende Bestemmelse:

„Følgende Arbejder, nemlig større Jordarbejder, hvor Gravemaskine benyttes, eller større Jordarbejder, hvor Haandlæsning benyttes, og Transporten ikke foregaar med Haandkraft, Tipvognssporlægning, Transport, Tipning, Arbejde og Læsning ved Maskinen samt hertil hørende Arbejde ved Afvandingsgrøfter og Skraaningsarbejde, endvidere Lægning af permanente Spor og Arbejde ved Ballastering udføres fortrinsvis i Akkord, idet Entreprenøren dog har Ret til at forlange disse Arbejder udført i Timeløn mod at betale et Tillæg til Normaltimelønnen af 15 %".

I Henhold til denne Bestemmelse skal der — som af Klagerne videre udviklet — ved Udførelsen af „større Jordarbejder" betales et Tillæg til Normaltimelønnen af 15%, forsaavidt Arbejdet ikke udføres i Akkord. Der har i Tidens Løb oftere været Tvivl om Forstaaelsen af „større Jordarbejder", men Linjerne er nu optrukket gennem en Flerhed af faglige Kendelser, og Betingelserne for Tillægget er blandt andet, at Arbejdet udføres helt eller delvis ved Anvendelse af tekniske Hjælpemidler, eller hvor Transporten ikke foregaar ved Haandkraft. — Vejarbejdet blev paabegyndt i November 1933 og udførtes ved Haandkraft alene til omkring den 1. Marts 1934, og der er mellem Parterne Enighed om, at det indtil da udførte Arbejde ikke skal vederlægges med det nævnte Procenttillæg. Ved det sidstnævnte Tidspunkt naaede man til det Sted paa Vejen, hvor der var koncentreret et forholdsvis stort Antal Kubikmeter Jord paa en kort Strækning (en Slags Jordknold), og til Transport af denne Jord, som skulde flyttes, blev der anvendt Tipvogne, som blev trukket af et Lokomotiv. Da dette Arbejde efter Arten af de anvendte Hjælpemidler maatte anses som et „større Jordarbejde", blev der overfor Firmaet fremsat Krav om Betaling af Tillægget paa de 15%. Hvornaar Arbejderne paa Arbejdspladsen har rejst Kravet, har ikke kunnet oplyses, men Forbundets Kolding Afdeling har i Skrivelse af 2. Maj 1934 til Firmaet fremsat det nævnte Krav. Det viste sig da, at Arbejdet efter Aftale med Sogneraadet var overgivet Firmaet i Entreprise blandt andet med Forbehold overfor den Eventualitet, at der skulde blive krævet 15% Tillæg. Denne Aftale har imidlertid efter Klagernes videre Fremstilling været ubekendt for Fagforeningen og Arbejderne og kunde ikke heller afsluttes med bindende Virkning for disse, ligesom Firmaet og Sogneraadet, — naar de, hvad nævnte Aftale lader antage, enten vidste eller havde Formodning om, at Vejarbejdet kunde give Anledning til Fremsættelse af Kravet om de 15% — burde have taget dette Spørgsmaal særligt op og saaledes sikret sig en klar Afgørelse. — Den 11. Maj afholdtes der et Møde om Sagen, hvor ogsaa var tilstede Repræsentanter for Sogneraadet, der erklærede ikke at ville gaa med til nogen Forhøjelse, medmindre Vejfondstilskudet blev udvidet, men de erklærede sig villig til at søge Ministeriet herom. I Fortsættelse af dette Møde tilsendte Firmaet Forbundet en Skrivelse af 16. Maj, hvori Firmaet redegjorde for Forholdet og blandt andet udtalte, at Sogneraadet havde indgivet Ansøgning til Ministeriet, hvis endelige Afgørelse dog umuligt kunde foreligge som forlangt den 17. Maj, at det paagældende Arbejde, taget som Helhed, ikke kunde anses som „større Jordarbejde", at Forbundet for længe siden burde have rejst dette Spørgsmaal, og — sluttelig —, at det er naturligt, at Forbundet giver Udsættelse af den „Frist til i Morgen Formiddag, der er nødvendig for at opnaa Svar fra Ministeriet". — Ministeriets Svar til Sogneraadet gik ud paa, at Ministeriet ikke kunde gaa med til en Forhøjelse, før det ved en Voldgift var godtgjort, at Firmaet eller Kommunen skulde betale den forhøjede Timeløn, og Sogneraadet meddelte derpaa under 14. Juni Firmaet, at man ikke vilde gaa med til nogen Forhøjelse, hvorefter Firmaet under 16. Juni meddelte Forbundets Kolding Afdeling Ministeriets Svar og iøvrigt henviste til Firmaets Skrivelse af 16. Maj. Arbejdet fortsattes derefter og afsluttedes den 11. Juli. — Under 10. August anmodede Forbundet om Mæglingsmøde i Sagen, hvad Entreprenørforeningen afviste. Møde afholdtes dog 6. September, men uden Resultat. Forbundet havde imidlertid krævet Spørgsmaalet forelagt en faglig Voldgift, men Entreprenørforeningen nægtede at deltage i en saadan, og samme Standpunkt fastholdtes i et den 29. August afholdt Fællesmøde. Denne Vægring er — hævder Klagerne — uberettiget. Arbejdernes overenskomstmæssige Ret kan ikke fratages dem ved Entreprisekontrakten; kun en faglig Voldgift kan afgøre, om der foreligger et „større Jordarbejde", og Arbejderne har ikke mistet deres eventuelle Krav ved en for sildig Fremsættelse af dette. Under Arbejdets første fire Maaneder forelaa ikke „større Jordarbejde", hvorfor der først var Plads for Krav om 15 %, da det særlige Jordarbejde den 1. Marts tog sin Begyndelse. Sogneraadet har intet derimod under Forudsætning af Refusion fra Ministeriet, og Arbejderne fortsatte derfor og afventede Ministeriets Svar, hvis Indhold ogsaa kun var, hvad man kunde vente, nemlig at Ministeriet gennem en Voldgiftsdom vilde have Sikkerhed for Berettigelsen af det fremsatte Krav. Under Henvisning til alt det foranstaaende har Klagerne nedlagt Paastand om, at Entreprenørforeningen kendes pligtig til at imødekomme Dansk Arbejdsmandsforbunds Begæring om Afholdelse af faglig Voldgift i den mellem nævnte Organisationer foreliggende Strid og for Tilsidesættelse af de gældende Regler for Behandling af faglig Strid idømmes en efter Rettens Skøn nærmere fastsat Bod.

De Indklagede procederer til Frifindelse. De har til Støtte herfor nærmere anbragt, at Kommunen til det paagældende Vejarbejde kun havde til Disposition et bestemt Beløb, indenfor hvis Rammer Arbejdet skulde udføres. Paa dette Grundlag henvendte Sogneraadet sig til det indklagede Firma, med hvem der oprettedes Kontrakt, i hvilken det forudsættes, at Timelønnen for mindre Jordarbejder 1 Kr. 05 Øre skal anvendes, ligesom Sogneraadet forbeholdt sig Ret til at stoppe Arbejdet, forsaavidt Overenskomstens Bestemmelser om Tillæg til Timelønnen for „større Jordarbejder" skulde finde Anvendelse. Der er heller ikke, — hævder de Indklagede — Plads for disse Bestemmelser, da Vejarbejdet som Helhed ikke kan betragtes som et „større Jordarbejde", og da det ikke er berettiget at anlægge dette Synspunkt paa en nærmere bestemt mindre Del af det samlede Vejarbejde. Sogneraadet anviste Folk til Arbejdet, og straks efter Arbejdets Paabegyndelse afholdtes et Møde med Arbejderne, der blev gjort bekendt med Arbejdsforholdene og forespurgt, om de maatte have særlige Ønsker vedrørende Tilrettelægningen af Arbejdet. Arbejdslønnen blev vel ikke særlig drøftet, men Arbejderne maatte have været ganske klare over, at Arbejdet forudsattes at skulle aflønnes med en Timeløn af 1 Kr. 05 Øre, og der blev ikke ved denne Lejlighed fra Arbejdernes Side og heller ikke senere af Fagforeningen, hvis Formand ofte indfandt sig paa Arbejdspladsen, fremsat noget Forbehold med Hensyn til Procenttillægget. Baade Sogneraadet og Firmaet maatte derfor gaa ud fra, at saadant Krav ikke vilde blive rejst, og begge var interesseret i allerede ved Arbejdets Paabegyndelse at have Klarhed i denne Henseende, Sogneraadet af økonomiske Grunde og Firmaet af Hensyn til Dispositionerne med Hensyn til Arbejdets Tilrettelægning. Det er derfor urimeligt og ubilligt overfor de Indklagede, at man fra Arbejderside har ladet saa lang Tid hengaa, før Kravet om de 15% blev rejst. Dette er nemlig ikke sket før i Skrivelsen af 2. Maj 1934; Skrivelsen af 16. Maj blev heller ikke mødt med nogen Protest fra Fagforeningens Side, og navnlig bevirkede ikke heller Skrivelsen af 16. Juni nogen Indsigelse fra Fagforeningen, og Arbejdet fortsattes, indtil det som ovenfor nævnt fuldendtes den 11. Juni. Først ved Skrivelse af 10. August anmodede Forbundet om Mæglingsmøde, hvad Entreprenørforeningen afviste under Henvisning til, at Forbundet trods Firmaets gentagne klare Tilkendegivelser om dets Stilling til Kravet om Betaling af „større Jordarbejde" ikke straks foretog sig videre i Sagen, men forholdt sig ganske passiv og først rejste Kravet en Maaned efter Arbejdets Fuldendelse, og i Tilslutning til dette Standpunkt har Entreprenørforeningen nægtet at medvirke til Spørgsmaalets Forelæggelse for en faglig Voldgift.

Som det fremgaar af den ovenfor citerede Overenskomstbestemmelse har Arbejderne ved Udførelsen af „større Jordarbejder", forsaavidt Arbejdet ikke udføres i Akkord, Krav paa et Tillæg af 15% til Normaltimelønnen, hvorhos en opstaaet Uenighed om, hvorvidt et Arbejde kan karakteriseres som „større Jordarbejde", som en Uenighed af faglig Karakter maa afgøres ved faglig Voldgift. Denne Arbejdernes overenskomstmæssige Ret kan ikke forrykkes ved en mellem Entreprenørfirmaet og Sogneraadet afsluttet Kontrakt, og Spørgsmaalet er derfor, om Arbejderne (Fagforeningen) ved deres passive Holdning eller ved anden Undladelse har forspildt deres (af Arbejdets Karakter betingede) Krav paa det procentvise Tillæg. Ingeniør Kier har under Domsforhandlingen blandt andet forklaret, at man ikke fra

Firmaets Side i Mødet den 11. Maj eller i de nænmeste Dage efter Afsendelsen af Skrivelsen af 16. Juni kunde have afvist et fra Arbejdernes Side fremsat Krav om faglig Voldgift, og Firmaet har altsaa ikke da ment, at Tidspunktet for Kravets Fremsættelse var forpasset. Det ses imidlertid ikke, at Firmaet —i den Omstændighed, at Arbejderne i de paafølgende ca. 4 Uger fortsatte Arbejdet indtil dets Tilendebringelse den 11. Juli uden paany at fremsætte deres Krav, som derpaa genoptoges den 10. August ved Begæring om Mæglingsmøde, — har haft beføjet Anledning til at anse Kravet for tabt som for sent fremsat, hvorved ogsaa bemærkes, at Skrivelsen af 16. Juni efter sin hele Form ikke gør det særlig nærliggende at antage, at Firmaet betingede sin Medvirken til faglig Voldgift af snarlig Svar. Herefter findes Klagernes Paastand om, at Entreprenørforeningen kendes pligtig at imødekomme Forbundets Begæring om Afholdelse af faglig Voldgift at burde tages til Følge, hvorhos Entreprenørforeningen for sin Vægring findes at burde erlægge en Dansk Arbejdsmandsforbund tilfaldende Ordensbod paa 100 Kr.

Sagens Omkostninger findes at burde udredes af de Indklagede med 300 Kr.

Kendelse:

Entreprenørforeningen kendes pligtig til at imødekomme Dansk Arbejdsmandsforbunds Begæring om Afholdelse af faglig Voldgift i den mellem de nævnte Organisationer foreliggende ovenfor beskrevne Strid.

Til Dansk Arbejdsmandsforbund betaler Entreprenørforeningen en Ordensbod paa 100 Kr.

Sagens Omkostninger betaler de Indklagede med 300 Kr.

FORMANDEN FOR DET SVENSKE LANDARBEJDERFORBUND,

C. A. FALK, DØD

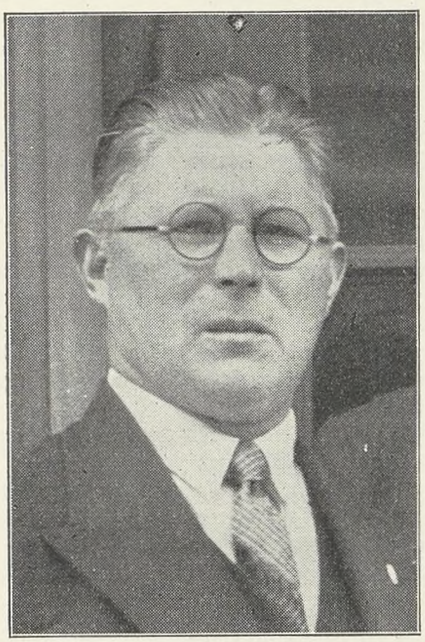

Fra Stockholm har vi modtaget en sørgelig Efterretning. Formanden for det svenske Landarbejderforbund, vor Kammerat *C. A. Falk,* er afgaaet ved Døden den 26. Marts 1935. Kun 2 Dage var han syg, og nu staar vi allerede sørgende ved hans Baare.

I Løbet af forholdsvis kort Tid er de svenske Landarbejderes Organisation nu for anden Gang ved Dødsfald blevet ramt af et haardt Tab. Den 12. Januar 1929 maatte vor Fagfælle, Falks Forgænger, ligeledes indhentet af en pludselig Død, slippe Forbundets Ror af sine Hænder. Og nu følger Falk efter ham. De svenske Arbejdere mister med ham en trofast Forkæmper for alle dem, der beskæftiges ved slidsomt Arbejde i Mark og Skov. Falk var endnu forholdsvis ung ved sin Bortgang. Han er født den 14. Februar 1882. De svenske Landarbejdere havde derfor Grund til at vente, at han endnu i en Aarrække kunde have været dem en god Arbejdskraft.

Men det er ikke alene vore svenske Kammerater, der sørger over vor Vens Død. Falk var tillige en trofast Medarbejder i det skandinaviske Samarbejde. Han var Medlem af Ledelsen for det skandinaviske Sekretariat for Arbejdere i Landbrug og Gartneri.

Ogsaa indenfor den Internationale Landarbejder-Føderation har C. A. Falk ydet et stort og godt Arbejde. Overalt, hvor der var Lejlighed til at gøre en Indsats for Landarbejderne i alle Lande, finder vi vor Ven: paa Organisationernes internationale Kongresser og ved det Internationale Arbejdsbureau i Genève. Da vi sidste Gang, det var i Februar i Aar, traf sammen med Falk her i København, gjaldt hans Besøg Arbejdet med Forberedelserne til den Internationale Landarbejder-Føderations Kongres.

Nu er den trofaste Medkæmper for Landarbejdernes Interesser i Sverige, i Skandinavien, ja i alle Lande, gaaet bort. Paa alle disse organiserede Fagfællers Vegne takker vi i Dag vor afdøde Ven for alt det Arbejde, som var Indholdet i hans Liv. Hans Minde vil leve videre i vore Hjerter.

Fra Sidst

Ødsled — Repræsentant J. Joensen. Ved Salg af et Hus uden Brønd til et af Afdelingens Medlemmer havde Joensen forpligtet sig til at lade grave en Brønd. Køberen skulde selv, for Betaling, hjælpe til med Gravning af Brønden, herved tjente han Kr. 54,60, som Joensen nægtede at betale. Da Joensen ikke efterkom vor Henstilling om at betale Beløbet, klagede vi til Kreditforeningen, for hvem Joensen havde solgt Huset, og denne har foranlediget, at Køberen fik sin fortjente Arbejdsløn udbetalt.

Odense M. — Murermester Bruun Nielsen. Ved en Bygning med to fulde Etager samt Kvistlejligheder med murede Skillerum i Tagetagen forlangte Afdelingen for Vandbæring til en 3 Etages Ejendom. Mesteren vilde kun betale for 2 Etager. Sagen til Voldgift. Opmanden, Dommer Roepstorff, tilkendte Afdelingen Betaling som paastaaet uden Hensyn til det her foreliggende Forhold med forholdsvis megen Mur i Tagetagen.

Faaborg — Ingeniør A. Stenderup Jensen. I Forbindelse med Anlæg af en Sportsplads, hvilket Arbejde udføres som Nødhjælpsarbejde med Fradrag af 15 % til Arbejdslønnen, blev der udført Ledningsarbejde, for hvilket Entreprenøren foranlediget ved et Forlangende herom fra Kommunen ogsaa vilde fradrage 15 % af Akkordsummen. Dette medførte, at Arbejderne nedlagde Arbejdet som Protest herimod. Forbundet foranledigede, at Arbejdet blev genoptaget, og at Arbejderne ikke fik fratrukket de 15 %.

Aarhus — Murermester R. J. Petersen. I en af Mesteren opført Ejendom med 3 Opgange blev der støbt Bade- og W. C. Rum. Mesteren nægtede at betale Tillæget og motiverede dette med, at der var støbte Etageadskillelser, og at der var uhindret Adgang over hele Etagen i samtlige 3 Ejendomme. Sagen gik

til faglig Voldgift med det Resultat, at Mesteren fik Ret i sin Paastand om ikke at skulle betale Tillæget.

Aarhus M. — Murermester Henry Petersen, Aarhus. Efter at Mesteren ved Voldgift var dømt til at betale Ventepenge til Murerarbejdsmændene ved Støbearbejdet paa Kedelbygningen ved Aarhus Kommunehospital samt lade de paagældende Arbejdere fortsætte den af Mesteren afbrudte Akkord, rejste Afdelingen Krav om yderligere Erstatning, da der havde været en Del Afbrydelser i Arbejdet efter dets Genoptagelse. Sagen gik paany til Voldgift, hvor Opmanden har frakendt Arbejderne Ret til Erstatning under Hensyn til, at Mesteren ved Skrivelse har gjort opmærksom paa, at der vilde blive Standsninger i Arbejdet.

Aarhus — Murermester Henry Petersen. I Forbindelse med en Udgravning af Grund foretog nogle af Afdelingens Medlemmer udenfor selve Akkorden ved den store Udgravning en særlig Sideudgravning; Afdelingen har for denne Sideudgravning forlangt Akkord i Henhold til Priskuranten, hvorimod Mesteren kun vilde afregne Arbejdet med almindelig Timeløn. Man enedes om at lade Spørgsmaalet afgøre ved faglig Voldgift, men forinden en saadan blev etableret, imødekom Mesteren vor Afdelings Krav.

Aarhus M. — Murermester Henry S. Petersen. Mellem Mesteren og Arbejderne opstod Uenighed om Akkordopgørelsen over Støbearbejder ved en Kedelbygning til Aarhus Kommunehospital. De foreliggende Uoverensstemmelser drejede sig om:

1) Till. for Fyldning af Materialer i Bæreredskaber, 96 Øre pr. m³.
2) Till. for Længdetransport mell. Blandemaskiner og Hejseværk,
3) Till. for stykkevis Støbning af Søjler,
4) Till. for Løftning af Beton over Trillebørens Kant,
5) Till. for Anvendelse af Tragte til Søjlestøbning,
6) Timeløn for Flytning af Slidsker og Rør.

Uoverensstemmelserne blev afgjort ved faglig Voldgift med Politimester E. Hoech som Opmand.

ad 1) Der tilkommer ikke Murermester Henry S. Petersens Arbejdsmænd Tillæg i Henhold til den mellem Parterne gældende Overenskomst, Side 42, fjerde nederste Stk.

ad 2) Der tilkommer ikke Arbejdsmændene Tillæg i Henhold til den mellem Parterne gældende Overenskomst, Side 41, nederst.

ad 3) Der tilkommer Arbejdsmændene et Tillæg af 33 %, som omtales i Entreprenøroverenskomstens Side 44 om Søjlestøbning (Støbning fra Overkant).

ad 4) I Opgørelsen mellem Parterne skal den af Arbejderne beregnede Løftehøjde lægges til Grund,

ad 5) Der tilkommer Arbejdsmændene Tillæg af 10 % pr. m³ for Anvendelse af Tragte i Henhold til Entreprenøroverenskomstens Side 44,

ad 6) Arbejderne kan ikke beregne Daglønstimer for Flytning af Slidsker og Rør.

Broby Afd. — Nr. Broby Kommune. Der har været afholdt en Forhandling med Sogneraadet, hvilket er resulteret i en Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer daglig. Timeløn for Vejarbejder med Tilskud 105 Øre, 15 %'s Tillæg for Tjærings- og Asfalteringsarbejder.

Søby-Halling Afd. — Kommunen. Et af Afdelingens Medlemmer har til Forbundet beklaget sig over, at Sogneraadet har nægtet at udbetale ham et Tilgodehavende paa Kr. 34,56 for udført Oprensningsarbejde. Sagen er ordnet saaledes, at vort Medlem har faaet sit Arbejde godkendt og har modtaget de paagældende Beløb.

Slagelse A. — Statsbanerne. Paa Foranledning af Afdelingen tilskrev vi Statsbanerne og henstillede, at Overskudet paa et Regnskab over Akkordarbejde ved Sporforstærkning paa Slagelse Station blev udbetalt. Vi har herefter fra Generaldirektoratet modtaget Meddelelse om, at Beløbet vilde blive anvist til Udbetaling.

Skærbæk — Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet. Vi klagede til Generaldirektoratet over, at et Ekstrapostbud, der var beskæftiget paa Stationen i Skærbæk, ikke vilde lade sig organisere. Afdelingen har herefter meddelt os, at vor Henvendelse har baaret Frugt, idet den paagældende nu har indmeldt sig i Afdelingen.

Kolding A. — Entreprenør Falk & Halvorsen. Ved en Regnskabsopgørelse over et større Jernbetonbyggeforetagende var der mellem Parterne opstaaet Uenighed om, hvorvidt Mesteren var forpligtet til at betale Hjørnetillæg for Afsætning i Forskallingen til Døre og Vinduer samt Uenighed om Betaling af Løftehøjde for Forskalling og endvidere Betaling for Paanagling af Halmasfalt og Celotexplader.

Ved et Mæglingsmøde den 18. Februar enedes man om følgende: Mesteren kendes pligtig til at betale de paa Regnskabet opførte 623 Kroner for Hjørner samt Løftehøjde i Henhold til det fremsatte Krav for den Del af Forskallingen, som ikke havde været anvendt i underliggende Etager. Endvidere enedes man om, at der som a Conto Udbetaling for Halmasfalt og Celotexplader udbetales Arbejderne Kroner 650.00, og saa snart de igangværende Priskurantforhandlinger faar sin Afslutning betales der, saafremt der bliver indført Satser i Overenskomsten herfor, efter disse, og i modsat Fald optages Sagen angaaende Betalingen til fornyet Behandling.

Ikast— Murermester Nielsen, Vildbjerg. Mesteren, der havde faaet overdraget Murerarbejdet ved en ny Administrationsbygning for Ikast Kommune, nægtede at underskrive Overenskomst med Afdelingen, i hvilken Anledning Afdelingen fik Sanktion til at blokere Mesteren. Efter at Blokaden havde været løbende en halv Snes Dage, underskrev Murermesteren paa at ville overholde den mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen for Murermestre gældende Overenskomst. Den iværksatte Blokade blev derefter hævet.

Haderslev — Murermester Jørgen Jessen. Mesteren nægtede ved en større Ombygning at give Arbejdsmændene Akkord, til Trods for, at Svendene arbejdede i Akkord. Afdelingen fik i den Anledning Sanktion til at blokere Mesteren, men forinden Blokaden traadte i Kraft, indgik denne paa at underskrive Overenskomst med Afdelingen om at betale efter og iøvrigt overholde den Overenskomst og Priskurant, som til enhver Tid er gældende mellem D. A. F. og Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

Haderslev — Murermester Kopp. Mesteren nægtede at afslutte Overenskomst med Afdelingen til Trods for, at han havde Overenskomst med Svendene. Efter at vi havde tilskrevet Mesteren om at optage en Forhandling med os, meddeler Afdelingen, at Mesteren har indmeldt sig i Centralforeningen af Murermestre.

Fuglebjerg — Bygmester Olsen, Slagelse. Afdelingen klagede over, at et af dens Medlemmer, der havde været beskæftiget for Mesteren ved Opførelsen af en Højskole ved Hindholm, havde faaet Kroner 82,00 tilgode, som det ikke havde været muligt at faa udbetalt. Efter at vi har tilskrevet Mesteren om Forholdet, har han meddelt, at Afdelingen er tilstillet det omhandlede Beløb.

Løkken — Entreprenørforeningen. Med Henvisning til Bestemmelsen i Forligsmandens Mæglingsforslag af 14.—3.—34 om, at Forbundet forpligter sig til ikke at lade Medlemmer udføre eller paatage sig Arbejde til ringere Løn end den overenskomstmæssige, indklagede Entreprenørforeningen os for den faste Voldgiftsret i Anledning af, at Fagforeningen havde overtaget et Vandledningsarbejde til en Entreprisesum, som laa langt under de i Entreprenøroverenskomsten fastsatte Akkordpriser.

Retten gav Entreprenørforeningen Medhold i deres Paastand om, at der var begaaet Brud paa Forliget, og idømte Forbundet en Bod paa Kr. 300,00, og Halvdelen af Sagens Omkostninger Kr. 150,00.

Nr. Aaby — Cementvarefabrikant Rasmussen. Ved et Mæglingsmøde i Nr. Aaby den 7. Febr. 1935 angaaende en Uoverensstemmelse mellem Cementvarefabrikanten paa den ene Side og Dansk Arbejdsmands Forbund paa den anden Side om Betalingen for Arbejdet ved Bygningen af et Vandtaarn i Nr. Aaby opnaaedes Enighed om, at alt Arbejde betales med en Timeløn

af 105 Øre + 15 %'s Tillæg, derudover betales et Højdetillæg af 10 Øre pr. Time fra Paabegyndelsen af Bunden i Vandbeholderen.

Haderslev A. — Murermestrene H. Græber, H. Jensen og **M. Jepsen, Haderslev.** Mestrene har underskrevet Overenskomst med Afdelingen om at betale efter og iøvrigt overholde den Overenskomst og Priskurant, som til enhver Tid er gældende mellem D. A. F. og Centralforeningen af Murermestre i Danmark. Der beskæftiges kun Medlemmer af D. A. F.

Hallund Afdeling — Cementstøber Jensine Hougaard. Overenskomst oprettet. Timeløn efter Afdelingens Priskurant. Tagsten, flad Model 22 Kroner pr. 1000. Tagsten, hollandsk og Vingfals 28 Kroner pr. 1000. Mursten pr. 1000 6 Kroner og 50 Øre. Endvidere er der fastsat en Række Akkordpriser for Fremstilling af Rør. Overenskomsten gælder til den opsiges af en af Parterne med 3 Maaneders Varsel.

Frederiksberg komm. Arb. Org. — Frederiksberg Kommunes tekniske Forvaltning. Der har været afholdt Forhandling angaaende Betaling af Tillæg for særlige Arbejder paa Forbrændingsanstalten, og man enedes herunder om følgende Tillæg til Overenskomsten af 24. Juli 1930. Der betales: 13 Øre pr. Time ved Brænding af Kvas, kasserede Madrasser og Møbler o. l. i en Ovn i den gamle Forbrændingsanstalt til alle de herved beskæftigede Arbejdere. — 13 Øre pr. Time for Aftapning og Transport af tør Aske fra Lommerne under Dampkedlerne og Askeseparatorerne samt Aflæsning og Befugtning heraf paa Anstaltens Plads, naar de nye Vogne, der specielt indrettede hertil, tages i Brug, bortfalder Tillægget, og der optages herefter straks ny Forhandling. — 13 Øre pr. Time ved Udragning af Slam under Slaggetransportørens søndre Ende; der udleveres endvidere Olietøj til Brug under Arbejdet. — 13 Øre pr. Time ved Rensning af Dagrenovationssiloerne. Her udleveres Træskostøvler til Brug under Arbejdet. — 25 Øre pr. Vagt i Beklædningsgodtgørelse til Aflæsser, Kranfører, Slaggeudtager og Slaggetriller samt Afløsere for disse.

Endvidere ydes Sodavand til frit Brug og Arbejdshandsker til alle Arbejdere, beskæftiget ved Arbejde med Jernaffald i eller ved Knuseværket. Tillæg for forskudt Arbejdstid som for Tjenestemænd i Lønklasse C. 4 — for Tiden 28 Øre pr. Time — i Stedet for Till. Kr. 1,08 pr. Vagt ved Dagrenovationens Brænding, hvilket Tillæg bortfalder. Tillægene har tilbagevirkende Kraft fra den 16. Oktober 1934.

Fredericia A. — Skorstensmurer P. A. Petersen. Der er afsluttet Overenskomst med Mesteren angaaende Bygning af en Skorsten 45 m høj. Aflæsning af Sten (normal Sten) 220/1000 — Aflæsning af Mørtel 62/m³. — Transport af Mørtel og Sten 10 Øre pr. 1000 Stk. — Afsætning af Transporten 116 Øre pr. 1000 Sten. Alt øvrige Arbejde 180 Øre pr. Time. Arbejdsgiveren tegner en Ulykkesforsikring af 4 Kroner pr. Dag.

Fredericia A. — Statsbanerne. Der har været afholdt Forhandling med Trafikminister Friis Skotte angaaende Udførelsen af et Jordarbejde paa Fredericia nye Banegaard. Formaalet med Forhandlingen var at opnaa Trafikministerens Tilslutning til, at det paagældende Arbejde udføres med Haandkraft. Der forelaa forskellige Tilbud henholdsvis paa Arbejdets Udførelse med Maskin- og Haandkraft. Ved Antagelsen af det billigste Tilbud paa Haandkraft vilde Arbejdets Udførelse andrage et Beløb af 9000 Kroner mere end ved Anvendelse af det billigste Tilbud paa Maskinkraft. Efter at Sagen var gennemdrøftet, lovede Ministeren at se velvilligt paa Sagen. Spørgsmaalet kan i Realiteten betragtes som afgjort, saaledes at Arbejdet vil blive udført ved Haandkraft.

Fredericia A. — Statsbanerne. Ved Forhandling angaaende Fastsættelse af Akkordpris for Opstilling af Perronforkanter ved Banegaardsanlægget i Fredericia enedes man om en Pris af Kroner 2.80, idet der tillige for særlige Ulemper ved Tildannelse af Hjørner og Opstilling i Kurver ved det foreliggende Arbejde gives et Tillæg paa Kr. 0.20, saaledes at den samlede Pris bliver Kr. 3,00 pr. l. m. Perronforkant.

38. Agitationskreds — Entreprenør Brunhøj, Randers. Angaaende et Jordarbejde ved Vilhelmsborg er der oprettet Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer. Timelønnen for Arbejde, der staar i Forbindelse med Akkordarbejder, er 105 Øre. For Læsning af 1,5 m³ Vogne betales 0,90 Øre (løst Maal), to Mand paa Tippen betales med samme Fortjeneste som Læsserne. Læsserne trækker selv Sporet i Graven.

49. Agitationskreds — Vognmand Peter Stage. Der er oprettet Overenskomst angaaende Slagning af ca. 400 m³ Skærver. Der betales for en Størrelse af 40—60 mm Kr. 5,75 pr. m³ opsat i maalbare Dynger. Arbejderne kan ikke bagefter forlange en højere Pris, ligesom Entreprenøren ikke kan sætte Prisen ned.

Als Afd. — Sønderborg Skærve- og Grusværk. Mellem Firmaet og Fagforeningen var der opstaaet Uenighed om Betalingen for Jordudgravningen ved et Vejarbejde. Afdelingen paastod sig berettiget til at faa Arbejdet aflønnet som større Jordarbejde, medens Firmaet bestred dette. Ved et Mæglingsmøde den 22. Februar paa Arbejdsstedet konstateredes det, at den samlede Jordmængde udgjorde ca. 22000 m³ fordelt paa en Vejlængde af ca. 4 km med størst Koncentration indenfor en Kilometer paa 9000 m³. Efter det her oplyste enedes man om, at hele det samlede Arbejde ikke kunde betragtes som større Jordarbejde, men da der var Mulighed for, at man ved Kendelse kunde faa statueret, at Afgravning af de 9000 m³ maatte betragtes som saadant, enedes man om, at Entreprenøren for al Sporlægning, Rydning af Hegn m. v. betalte en Timeløn af 113 Øre.

Hillerød — Entreprenør Martin Poulsen. Entreprenøren har underskrevet Overenskomsten med Afdelingen paa at ville betale efter og iøvrigt overholde den til enhver Tid mellem D. A. F. og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges kun Medlemmer af D. A. F.

Hvilsager — Gaardejer Niels Amorsen. Ved en Forhandling vedrørende Løn- og Arbejdsforhold ved et af Amorsen overtaget Vejarbejde i Hvilsager Sogn enedes man om, at det omhandlede Arbejde betales med 105 Øre i Timen.

Jernbane B. — Statsbanerne. Der er oprettet Akkord paa Arbejdet med en strækningsvis Højdeløftning „efter Brædt" paa Strækningen Lyngby—Holte. Man enedes om: ...

1) Aflæsning af Stenballast betales med Provinsoverenskomstens Priser for Aflæsning af Skærver. For Tømning af Selvlossere betales 11 Øre pr. m³,
2) Løftning og Understopning betales med 25 Øre pr. løbende Meter Spor for hver 6 cm's Løft. I Prisen er indbefattet Arbejdet med Fremstilling af midlertidige Ramper fra det løftede Spor til det uløftede Spor,
3) Justering betales med Provinsoverenskomstens Priser herfor. I Prisen er indbefattet Trækning af Sporet paa indtil 10 cm. For hver yderligere paabegyndt 10 cm Trækning ydes der et Tillæg til Justerprisen paa 10%,
4) Priserne under 2) og 3) tillægges 12½ Procent under Hensyn til den ordinære Toggang (anslaaet til 21 Tog pr. Spor i den normale Arbejdstid),
5) Samtlige Priser, der er udregnet paa Grundlag af en Timeløn af 100 Øre, vil være at tillægge 15%.

Korsør A. — Murermestrene Aug. Nielsen, Korsør og P. Jensen, Forlev. Der er oprettet Overenskomst med Mestrene, ved hvilken de forpligter sig til at betale efter og iøvrigt overholde den til enhver Tid mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen af Murermestre i Danmark gældende Overenskomst.

Skaade A. — Entreprenør S. Caspersen. Entreprenøren har underskrevet Overenskomst paa at ville betale efter og til enhver Tid overholde den Overenskomst, som er gældende mellem D. A. F. og Entreprenørforeningen.

Vordingborg A. — Christiani & Nielsen. Ved Udførelsen af Skifteholdsarbejde paa Storstrømsbroen blev det mellemste Hold — bestaaende af 7 Mand — tilsagt til at møde efter 8 Timers Pause til en normal Vagt. Firmaet aflønnede dem herfor med Skifteholdstillæg. Afdelingen gjorde Krav paa, at Holdet skulde betales med Overtidsbetaling, grundet paa, at der var givet Meddelelse om, at Skifteholdsarbejdet ophørte, og dels grundet paa,

at Opholdet mellem Vagten kun havde været 8 Timer, hvorefter Firmaet indgik paa at betale det nævnte med Overtidsbetaling i Stedet for Skifteholdstillæg for den paagældende Vagt.

Værløse. — Entreprenør J. P. Larsen. Ved et Mæglingsmøde angaaende Krav om Fastsættelse af en Pris for Læsning af Jord fremsatte Mæglingsudvalget nedenstaaende Forslag: Der betales for Opgravning, Læsning, Sportrækning m. m. en Pris af 1 Kr. pr. m³ Jord, Fældning af Træer og Rydning af Hække og Stød er ikke includeret i Prisen. For Ophakning og Fjærnelse af Macadam sluttes en særlig Pris. Der betales for Opsamling og Læsning af Grundsten en Pris af 3 Kr. pr. m³. Jordvolumenet for Underføring omfattes ikke af denne Aftale. Mæglingsforslaget tiltraadtes.

Vejstrup Afdeling — Vejstrup Kommune. Ved en Forhandling med Sogneraadet er der opnaaet Overenskomst: Arbejdstid 8 Timer. Timeløn for Vejarbejde med Tilskud 105 Øre, 15% Tillæg for Asfalt og Tjærearbejder, 6 Kr. 75 Øre pr. m³ for Skærveslagning. Opsigelsesdato 1. Februar, Opsigelsesfrist 3 Maaneder.

Trige Afdeling — Kommunen. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn for Vejarbejder med Tilskud 105 Øre. 15% Tillæg for Asfalt- og Tjærearbejde. Skærveslagning betales med 6 Kr. 60 Øre pr. m³. Opsigelsesdato 1. April og 1. Oktober. Opsigelsesfrist 3 Maaneder.

Tandrup Afdeling — Sogneraadet. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn for Vejarbejde med Tilskud 105 Øre, 15% Tillæg for Asfalt- og Tjærearbejde. Stenslagning 6 Kroner pr. m³. Opsigelsesdato 1. Marts. Opsigelsesfrist 3 Maaneder.

Slagelse A. — Slagelse Sct. Peders Landsogn. Overenskomst oprettet: Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre, Skærveslagning 8 Kr. 50 Øre pr. m³; Overenskomsten omfatter desuden en Række andre Akkordpriser og en Bestemmelse om fortrinsvis Beskæftigelse af arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere. Opsigelsesdato: 1. Februar, Opsigelsesfrist: 3 Maaneder.

Ousted Afdeling — Rorup, Glim, Ousted og Lejre Sogneraad. Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre for kommunalt Arbejde, 90 Øre til ældre og svagelige Arbejdere. Skærveslagning betales med henholdsvis 7 Kr. 50 Øre og 8 Kroner pr. m³. Endvidere er opnaaet gode Akkordpriser for en Række andre Arbejdere. 15% Tillæg betales ved Asfalterings- og Tjærearbejde. Overenskomsten kan med 3 Maaneders Varsel opsiges til Ophør en 1. November. ...

Lyderslev — Frøslev Sogneraad. Overenskomst oprettet. Større Arbejder betales med en Timeløn af 105 Øre. Rør- og Kloakarbejder aflønnes med de til enhver Tid mellem Arbejder og Arbejdsgiver gældende Priser. Slagning af Kampesten med 9 Kroner pr. m³, Flintesten 6 Kroner pr. m³. Udløbsdato 1. April 1936 med 3 Maaneders Varsel.

Hagested — Sogneraadet. Ved en Forhandling er Sogneraadet indgaaet paa at yde tarifmæssig Løn for større Arbejder og at forhøje Skærveslagningsprisen med 50 Øre til 7 Kroner pr. m³, Grusharpningsprisen er ligeledes forhøjet med 25%.

Aarslev Hørning — Sogneraadet. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, for Vejarbejder med Tilskud og Arbejder udført i Henhold til Lov af 15. December 1934 betales 105 Øre. 15% Tillæg ved Asfalterings- og Tjærearbejder. Opsigelsesdato: 1. November, Opsigelsesfrist 3 Maaneder.

Alsted Fjenneslev — Sogneraadet. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, for Arbejde med særligt Tilskud og Arbejde i Henhold til Lov af 15. December 1934: 105 Øre. 15% Tillæg ved Asfalterings- og Tjærearbejder. Skærveslagning pr. m³ Kr. 7,25. Opsigelsesfrist: 3 Maaneder til en 1. November.

Barløse — Sogneraadet. Overenskomst oprettet: Arbejdstid 8 Timer, for Arbejde med særligt Tilskud betales 105 Øre. 15% Tillæg for Asfalterings- og Tjærearbejde. Slagning af Grusgravsten 7 cm 6 Kr. pr. m³. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til Ophør en 1. Marts.

Maarslet — Sogneraadet. Overenskomst oprettet. Tilskudsarbejde 105 Øre. Skærveslagning 7,00 pr. m³. Fortrinsvis Anvendelse af arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. April.

Aalborg A. og C. — Sdr. Tanders Kommune. Nogle af Afdelingernes Medlemmer havde faaet forhøjet Betalingen for noget Grusharpningsarbejde fra 18 til 24 Kroner pr. Kbf. Den af Sogneraadet givne Forhøjelse nægtede Vejudvalgets Formand at respektere og afskedigede Arbejderne. Ved en Forhandling antoges disse igen og fik Dagløn for de Dage, de havde gaaet ledige.

Horsens Omegn — Tømrermester V. Hansen, Tyrsted. Ved et Møde i Horsens angaaende en Klage fra Afdelingen over, at Hansen til et Nedbrydningsarbejde havde antaget en uorganiseret Arbejdsmand enedes man om, at Hansen erkendte sin Fejl og i Bod til Afdelingen betaler Kr. 30,00 samt efterbetaler det for lidt udbetalte.

Skærbæk — Bygmester A. Okholm. Ved en Forhandling er Mesteren indgaaet paa at betale til sine Murarbejdsmænd den til enhver Tid gældende tarifmæssige Timeløn, 105 Øre for Tiden.

Fuglebjerg — Entreprenør Chr. Petersen. Entreprenøren er indgaaet paa at betale efter og iøvrigt overholde den til enhver Tid mellem D. A. F. og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst.

Slagelse A. — Statsbanerne. Der forelaa Uoverensstemmelse med Hensyn til Opmaaling af Krydsningssporskifter (Engelskmand). Det drejede sig om et helt Krydsningssporskifte, som Afdelingen havde krævet opmaalt i Henhold til Overenskomstens Side 27. Afdelingen oplyste, at der efter Banens og Afdelingens Opmaaling blev en Difference paa 50 Kroner for hvert Skifte. Efter en Henvendelse fra Forbundet til Generaldirektoratet er det indgaaet paa at foretage Opmaalingen som af Afdelingen foretaget.

Aalborg A. — Murermester Elmann F. Hansen. Mesteren har underskrevet paa at ville betale efter og iøvrigt overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst.

Faaborg — Faaborg Byraad. Ved et Ledningsarbejde med to Ledninger i samme Gravning nægtede Byraadet paa Henstilling af den tilsynsførende Ingeniør J. Hansen at betale det overenskomstmæssige Tillæg til Priserne for to Ledninger og forlangte, at Gravning af Stemmehuller og Rydning af en 40 m lang Tjørnehæk skulde udføres i Akkorden. Sagen afgjort ved Voldgift med Distriktsingeniør H. V. Buhl som Opmand. Byraadet blev dømt til at betale Tillæget for 2 Ledninger samt til at betale de øvrige Arbejder udenfor Akkorden.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:
Formanden, Sekretariatet } Central 9961
Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 7 15.—4. 1935 40. Aarg.

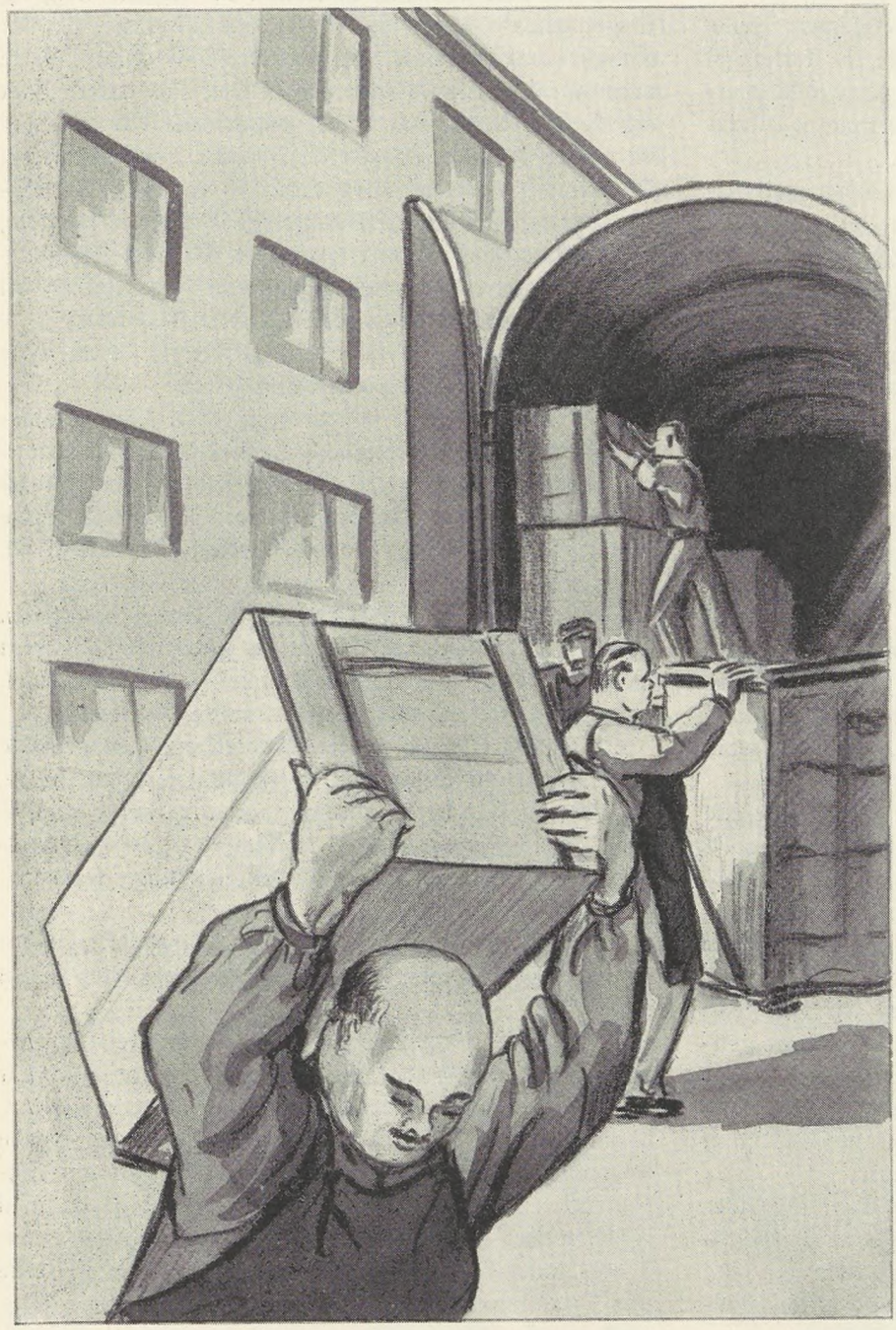

Flyttemand

Han bakser med Stol, med Skab
og med Seng,
med Fyrretræ og med Mahogni
i Flæng,
og Jobbet er haardt, og Gerningen streng,
jo, men han har Kræfter, den
gamle Dreng.

Han pakker dit Nips, og han
bringer dit Bo
i Bussen fra Øster til Vesterbro,
og Forspandet slider og trækker
for to
og gumler, naar der bli'r et
Øjebliks Ro.

Han kanter sig frem, hvor
Trappen er trang,
han tager tre-fire Ting paa en
Gang,
og kan du ta' fat med et Fløjt
og en Sang,
og er stærk, kan du opnaa
en Flyttemands Rang!

Aage Hermann.

Vi nærmer os med stærke Skridt den 1ste Maj. Dagen, der i mere end 40 Aar har været den internationale Arbejderklasses Demonstrationsdag for kortere Arbejdstid.

Det første Krav, Døgnets Tredeling, 8 Timers Hvile, 8 Timers Frihed og 8 Timers Arbejde, er forlængst gennemført. Men samtidigt er et nyt Krav om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden groet frem af Udviklingens frodige Muld.

Kravet om Døgnets Tredeling motiveredes med Arbejdernes naturlige Ønske om at opnaa Betingelser for gennem personlig Dygtiggørelse at tilegne sig Andel i de almindelige kulturelle Goder, som tidligere kun tilfaldt Samfundets andre Klasser, der saaledes ikke alene udbyttede Arbejderne økonomisk gennem en daarlig betalt Arbejdspræstation, men tillige gennem en uforholdsmæssig lang Arbejdstid hindrede, at den for Tilegnelsen af aandelige og kulturelle Værdier nødvendige Oplysning kunde finde Jordbund i Arbejderklassen.

Kravet om Arbejdstidens Nedsættelse vakte naturligvis Modstand indenfor Arbejdsgivernes Rækker, men fik til Gengæld stor Tilslutning blandt alle intellektuelle, der hurtigt fik den Opfattelse, at Arbejdernes Krav ogsaa i høj Grad var et Samfundskrav, saavist som intet Samfund kan være tjent med, at nogen Klasse er henvist til saavel aandelig som materiel Fattigdom.

Ogsaa andre Argumenter bragtes i Anvendelse som Motivering for Kravet om 8 Timers Dagen.

Ikke mindst den paa daværende Tidspunkt allerede stærkt stigende Udvikling paa det maskinelle Omraade indenfor Industrien var et vægtigt Argument for Arbejdstidsnedsættelsen, idet Maskinernes forøgede Produktionsevne medførte stigende Risiko og dermed større Agtpaagivenhed fra Arbejdernes Side under Maskinernes Betjening; en Agtpaagivenhed, som var vanskelig at udvise og opretholde, naar Hjernen var sløvet gennem altfor lang Arbejdstid. En Paastand, der i meget høj Grad underbyggedes gennem Statistiken, der viste, at Ulykkestilfælde under Arbejdet i udstrakt Grad fandt Sted i de sidste af Arbejdsdagens Timer.

Endelig knyttedes til Gennemførelsen af Arbejdstidens Nedsættelse Haabet om en stigende Beskæftigelse til Afhjælpning af Arbejdsløshed, hvis Stigning meget naturligt blev udledet som en Følge af de tekniske Fremskridt og stærkt forøgede Produktion.

Dette Haab blev imidlertid beskæmmet trods Opfyldelse af Kravet om 8 Timers Arbejdsdagen, og vor Tid har oplevet Stigninger i Arbejdsløsheden, som Fortiden aldrig har drømt om.

Blandt dem, der ikke har deltaget i Arbejderklassens Kamp for Anerkendelse af Retten til Organisation, og til gennem disse at stille og gennemføre Krav, der for manges vedkommende, set med Nutidens Øjne, maatte anses for beskedne, findes der en Del, som har tilegnet sig den Opfattelse, at Tiden efterhaanden af sig selv vil tilføre Arbejderklassen de Fordele, som en fortsat Udvikling indebærer, men dette er en frygtelig Fejltagelse, der kun kan give Bagslag, ikke alene for dem, som har en saadan Opfattelse, men for hele Arbejderklassen, som paa visse afgørende Tidspunkter vil mangle den Indsats, der ikke bliver ydet af de ligegyldige, men som netop vilde være nødvendig for at bryde Modstanden mod dette eller hint Krav.

Hver eneste Fordel, som er opnaaet af Arbejderklassen, skyldes en af Enighed, Sammenhold og Kampvilje skabt Indsats, og skal der fortsat ogsaa i Fremtiden kunne opnaas yderligere Fordele, kræves disse Egenskaber om muligt udviklet i endnu stærkere Grad.

Og vi skal fremad!

Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen, og den derefter stedfundne Udvikling, har gjort det aabenbart for alle, at dette kun kunde anses for et foreløbigt Maal, bag hvilket det næste allerede traadte tydeligt frem.

40 Timers Ugen blev det næste Krav, men allerede paa nuværende Tidspunkt, inden dets Gennemførelse, maa Opnaaelsen heraf opfattes som et markeret Stoppested forud for det følgende, 36 Timers Ugen, hvis Konturer med større og større Tydelighed toner frem forude.

Men som Historien paa alle andre Omraader gentager sig med næsten minutiøs Nøjagtighed, saaledes ogsaa her.

Arbejdernes Krav om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden mødes af Arbejdsgiverne — der altid har manifesteret deres manglende Evne til at bedømme Arbejdernes Krav ud fra samfundsmæssige og ideelle Synspunkter — med de sædvanlige Paastande om Vanskeligheden for Opnaaelse af Rentabilitet af de med Nedsættelsen af Arbejdstiden fornødne Udvidelser indenfor Industrivirksomhederne, og Stigning af Priserne paa Produktionen, der vil medføre en almindelig Stigning af hele Prisniveauet — hvad der iøvrigt af Nationaløkonomerne anses for et højst fornødent Incitament til Gavn for den økonomiske Situation i sin Helhed —

samt for den almindelige dødelige i Sandhed højst mærkelige Paastand om, at der vil opstaa Vanskelighed ved at faa den for Virksomhederne, ligeledes som Følge af Arbejdstidsnedsættelsen, fornødne kvalificerede Arbejdskraft.

En Paastand, der, naar Hensyn tages til den desværre fremdeles over hele Verden bestaaende Arbejdsløshed, syntes mere end søgt.

Denne fuldkomne umotiverede Modstand mod Kravet om Arbejdstidsnedsættelsen maa naturligvis overvindes, og har alle Muligheder for at kunne overvindes, først og fremmest fordi Kravet om 36 Timers Ugen i Dag er lige saa berettiget som Kravet om 8 Timers Dagen var det for Aar tilbage.

Det vilde være logisk at underbygge Kravet om 36 Timers Ugen med Henvisning til det store Antal Arbejdsløse, der har et uafviseligt og berettiget Krav til Samfundet om Ret til Arbejde for derved at kunne forsørge sig og sine fremfor som nu at skulde være henvist til de Smuler, der falder fra Samfundets Bord.

Men det er ikke det eneste Argument. Det kulturelle Moment bestaar nemlig fremdeles, uanset den ved Gennemførelsen af 8 Timers Dagen større Adgang for Arbejderklassen til at tilegne sig Oplysning og aandelig Udvikling. Muligheden for Udnyttelsen af den nedsatte Arbejdstid er nemlig ikke proportionelt tilstede, idet en Del af Fordelen ved Arbejdstidsnedsættelsen paany er ranet af Kapitalen gennem Rationaliseringen og det dermed muliggjorte forøgede Tempo, hvorved Arbejderne udnyttes i lige saa høj Grad, ja paa mange Omraader endda i betydelig højere Grad end forud for 8 Timers Dagen. Det nytter derfor kun lidet at henvise til bestaaende Muligheder, naar disse ikke kan udnyttes.

Skal Fordelene ved en Arbejdstidsnedsættelse kunne udnyttes til Bunds for Arbejderne, kræves dertil, at den udnyttende har en frisk og for Indtryk modtagelig Hjerne og yderligere en økonomisk betrygget Tilværelse, saaledes at Sindsstemningen ikke paavirkes af alt for stærke Bekymringer for det timelige.

Der foreligger altsaa fremdeles tilstrækkelig Grund for Arbejderklassen Verden over at samles til Demonstration den 1ste Maj for derved at understrege, at Kravet om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden fremdeles er levende og stadig voksende i Forhold til den forøgede Tilslutning, som Arbejderorganisationerne har.

Vi ved, at Arbejdernes Demonstration i nogle Lande vil blive traadt haardt og brutalt ned, og muligt vil Kammeraterne i disse Lande endog se Demonstrationerne kvalt i Blod, og nogle vil utvivlsomt komme til at betale for deres Deltagelse i Demonstrationen med deres Liv. Lad dette være en Spore for os, der lever i et Land, hvor Arbejderklassen frit kan give deres Opfattelse til Kende, saaledes at der ved stort Fremmøde gives Majdemonstrationen det Præg af Arbejderklassens Enhed, som gennem Aarene har skabt Respekt for de stillede Krav.

Husk, din Plads er ikke som Tilskuer paa Fortovet, naar Demonstrationen gaar gennem Byens Gader, men mellem dine Kammerater under din Organisations Fane.

R — d t.

VIDENSKABELIGE UDTALELSER
OM 8 TIMERS DAGEN

I Socialdemokratens 1. Maj Nummer 1899 finder vi følgende filosofiske Betragtninger fremsat af Professor Harald Høffding og Vald. Vedel.

Selv om der er gaaet mange Aar siden Fremsættelsen og selv om Udtalelserne gjaldt 8 Timersdagen, saa er de i Udtalelserne anvendte rent menneskelige Betragtninger saa rigtige, at de i det væsentlige kan anvendes som Motivering for Kravet om Arbejdstidens Nedsættelse til 36 Timer ugentlig i vor Tid.

Højtærede Hr. Redaktør!

De har opfordret mig til at udtale mig om Arbejdernes Bestræbelser for at opnaa en otte Timers Arbejdsdag. Jeg vil ikke kunne sige noget væsentligt Nyt om denne Sag, heller ikke kunne kontrollere Rigtigheden af, hvad der allerede er sagt om den. Men der er flere Sider ved den, som indgyde mig den største Interesse for den hele Bestræbelse.

Det er en gammel Tanke, at den sande Rigdom bestaar i den Fritid, man har tilovers fra saadant Lønarbejde, der kun er Middel til at eksistere, ikke selv har Værdi for det personlige Livs Udvikling hos os. For saadant Arbejde, der vælges frit og af Trang til at udvikle sine Evner og til at faa Del i den ideelle Kultur eller endog virker med til at føre den videre, vilde det være meningsløst at sætte bestemte Grænser. Og de, der ere saa lykkeligt stillede, at deres Livsgerning svarer til deres personlige Trang og egner sig til at udvikle deres Personlighed, uddybe og berige deres aandelige Liv, de ville ingen otte Timers Arbejdsdag fordre. En Kunstner eller en Videnskabsmand kan og vil ikke lade sig nøje med en begrænset Arbejdsdag. Til Gengæld kender han af og til meget korte Arbejdsdage, naar Intet vil lykkes, — naar alle Forsøg vise sig forgæves, — naar han forgæves leder efter Motiver eller lykkelige Tanker, der kan føre ud over Vanskeligheder, i hvilke hans Værk er kørt fast. Det mekaniske Arbejde er ikke paa denne Maade afhængigt af personlig Trang og Drift; det kan nogenlunde optages til alle Tider; men til Gengæld trætter og sløver det, og derfor kræver det en Regulering, der kan tilvejebringe et Overskud af Tid og Kraft, for at Mennesket dog imellem kan føle, at det er Mere end et Hjul i et stort Maskineri.

Den hele Kamp for Arbejdstidens Forkortelse vilde ikke have nogen Betydning, dersom den — som det ofte paastaas af Modstandere — var udsprungen af Arbejdssky eller af Lyst til Svir. Selv om Arbejderne ved de Magtmidler, der nu staar til deres Raadighed, kunde sætte en Forkortelse af Arbejdstiden igennem, vilde de — naar de lededes af Motiver som de først nævnte — ikke kunne vente at vække nogen Interesse hos den øvrige Del af Samfundet. Men uden at smigre Arbejderne kan man sige, at de har lært, hvad Fritiden kan og bør bruges til, — hvilken Betydning den har for Dyrkelsen af Alt, hvad der er sandt, skønt og godt. Og det kan

tilføjes, at naar dette er gaaet op for dem, er det ikke sket uden Medvirken fra de andre Samfundslags Side, som allerede forlængst havde Adgang til den ideelle Kulturs Skatte. Den Vekselvirkning, der har fundet Sted, hører til de glædeligste sociale Erfaringer i vort Aarhundredes sidste Halvdel.

Man kan naturligvis ikke lære at bruge sin Fritid godt, naar man ingen Fritid har. Men fordi man har Fritid, er det ikke sagt, at man bruger den godt; derpaa afgiver Livet i de velstillede Samfundsklasser desværre alt for mange Eksempler. Det er farisæisk, naar man mener, at det særligt skulde være Arbejderne, der ikke bruger deres Fritid vel. Hvis det er sandt, hvad en socialdemokratisk Taler i Zürich udtalte for 9 Aar siden (ved en Fest den 1. Maj 1890): „Den kæmpende Arbejderstand i hele Verden er en Fjende af den blaa Mandag . . . Indenfor den organiserede Arbejderstand er den blaa Mandags Dyrkere næsten forsvundne", — saa vidner det om, i hvilken Retning Udviklingen gaar. Med Ret følger Pligt. Det bør blive en af de vigtigste synlige Frugter af Kampen for Arbejdstidens Forkortelse, at langt Flere end hidtil bliver delagtige i den ideelle Kulturs Goder. Fra dette Synspunkt følges denne Kamp med Interesse og Spænding ogsaa af dem, hvis Arbejdsgenstande og Arbejdsvilkaar ere saa lykkelige, at de selv hverken kunne eller ville lade sig nøje med en otte Timers Arbejdsdag.

Deres ærbødige

Harald Høffding.

Undertegnede hører til dem, som tror paa, at der i ethvert Barn, som fødes, ligger Udkastet eller Anlæget til et helt Menneske — med Hænder til at arbejde og Hjærne til at tænke, med Appetit til at spise og Attraa til at avle eller undfange, med Sans for Skønhed, Interesse for at erkende, Vilje til at virke — Skemaet til et komplet Eksemplar af Mennesketilværelse. Naturligvis er paa Grund af Afvigelser i Legemsbygning eller forskellig Arv fra Forfædre, ikke alle Sider og Retninger indenfor den fælles Menneskenatur lige kraftigt anlagte eller tydeligt skitserede fra Fødslen hos de enkelte, men allerede Apostlen Paulus har udtalt det dybe Ord: „Alt er i alle". Og sand Humanisme er netop Troen paa, at det fulde Menneskebilled ligger udfoldet inde i enhver af os, og at det for enhvers Lykke gælder om at udfolde det saa helt og fuldt som muligt.

Men den, som ser ud over Nutidens Samfundsliv, møder intetsteds Menneskebilledet udfoldet og virkeliggjort. Han ser en Stimmel og Trængsel, i hvilken alle de enkelte trykkes smalle og skæve og forkrøblede, møder en Jagt efter Brød og Magt og Ære, under hvilken hver enkelt fremelsker sin lille Ejendommelighed og anspænder til det yderste den enkelte lille Side af Menneskevæsenet, for paa ét Punkt at kunne distancere sine Konkurrenter, paa ét Punkt at kunne gøre sig gældende og hævde sig en lille Plads. Overalt møder Øjet kun Menneskestumper og snævre Udsnit af, hvad der vilde kunne kaldes en fuldstændig Mennesketilværelse. Tusinder er lukket inde, deres Liv igennem, i en Fabrik overfor et Maskinstempel, Tusinder i et Kontor overfor en Protokol, andre Tusinder i en Butik bag en Disk, og andre igen i en Skole overfor nogle Drenge og en latinsk Grammatik. Og istedenfor fuldstændige Mennesker møder man — nærmere beset — ogsaa kun sælsomme Vanskabninger overalt: her et Par Smedearme paa en Krop uden Hjærne og med Grævlingeben; dèr en Tænkemaskine i et stort tungt Hoved paa en lille vissen Krop; hist en Børsmatador, hvis Sjæl kun er én stor Regnetabel. Den, som gaar om i et saadant Samfund og har Troen paa, at hele Menneskenaturen slumrer i Spire hos hver Enkelt, maa uafbrudt synes at kunne høre ligesom Skrig af kvalte Børn — Raab om Liv fra alle de Sider og Kræfter af Menneskevæsenet, som er forblevne uopdyrkede eller voldsomt holdes kneblede og svinebundne. Hos dem, der sidder krumbøjede Dagen igennem paa en Stol, raaber Blodet og Musklerne efter Arbejde og Bevægelse i fri Luft; inde i alle de Kvinder, som Samfundsordningen henviser til ugift Stand, pukker under alskens Forklædninger Sanserne paa deres Ret; i saa mange af dem, der paa Livstid er dømt til Lastdyrs Arbejde, skriger de aandelige Evner efter Lys og Næring. Men allersørgeligst er det, hvor det undertrykte Liv ikke længer skriger, de uøvede Kræfter ikke mere værker, fordi det helt er lykkedes at dræbe dem; dèr er Livstilbagegangen, Forringelsen af Menneskety-pen uoprettelig fuldbyrdet: dèr kan det fulde Menneskebillede aldrig mere fødes.

Imidlertid: heldigvis arbejder Samfundslivet sig samtidig selv imod i sine Forsøg paa at forkrøble Menneskene til Menneskefragmenter. Den tætte Sammenpakning og nære Samleven og Samarbejden af de enkelte, især i de store Byer, modarbejder paa det eftertrykkeligste den Selvlemlæstelse, som Konkurrencen tvinger dem ind paa. De enkelte lades stedse mindre i Ro bag de Skyklapper, de maa anlægge sig, i den lille Baas, de gennes ind i af Konkurrencen. Alle Omgivelsernes Liv og Interesser trænger sig ind paa dem, fra Gader, gennem Aviser, i offentlige Forsamlinger; den sociale Paavirkning og Efterligning vokser i uhyre Grad med Befolkningstætheden; hver trækkes med Vold og Magt ud af sit Sneglehus, bort fra sin Læst eller sin Kontorstol, og hans Synskreds udvides ud over Værkstedet eller Butiken. I politiske og sociale Bevægelser, i religiøse og filantropiske, i Teater og i Foreningsliv mødes de enkelte i fællesmenneskelige Interesser. Dette er den humaniserende Side af Samfundslivet, som forhindrer de enkelte i at specialisere sig, og lukke sig inde i Ensidighed, men tvinger dem til at give alle Sider af Menneskenaturen nogen Pleje og Udfoldelse og til at leve med i Medmenneskenes Liv. Alt, hvad der virker i denne Retning maa derfor siges at virke i sand Humanismes Aand.

Uden ellers at tage Standpunkt i den praktiske Partipolitik tror jeg, at Socialismen i dens ideelle Udgangspunkt intet andet er end en Form for Humanisme og som saadan har Retten og Fremtiden for sig. Overfor Tilværelseskampens Naturtilstand, der forarmer og forkrøbler alle de enkeltes Liv — de Sejrendes saavel som

de Besejredes —, præker Socialismen alt Livs Ret til Liv og søger at gøre saa mange til virkelige Mennesker og saa meget Liv til virkelig Menneskelivværelse som mulig. Og særlig er Haandens Arbejderes Krav paa Normalarbejdsdag i mine Øren, der — ligesom saa manges — begyndte med at saares af det tilsyneladende vilkaarlige og tyranniske i Baandlæggelsen af den Enkeltes Arbejdskraft, efterhaanden bleven til et meget nødvendigt Bolværk at sætte op mod Konkurrencen, for at beskytte Arbejderne mod at synke ned til Trældyr og sikre dem nogen ledig Tid og nogen ledig Kraft til at dyrke det almenmenneskelige Liv frem i sig. Det er som bekendt en Synsforblindelse, naar man ikke kan se, at den fri Konkurrence skaber en høj Grad af Ufrihed for de Fleste; og blind maa man ogsaa være for ikke at se, hvilken Sum af Fritid og Friluft Normalarbejdsdangen vil skaffe Arbejderne. Lad alle de Enkeltes Specialarbejde end lide noget derved, det opvejes mange Gange af, at ellers ubrugte Sider og Kræfter af deres Menneskenatur faar Lejlighed til at udfolde sig og øves. Maaske Tilbagegang i Arbejdsproduktionen — det forstaar jeg mig ikke paa — men Fremgang i Menneskelighed. Og hvad nytter det til, at Jorden forvandles til én stor Arbejdsanstalt, der fabrikerer stigende Masser af Livsgoder, naar Menneskene mer og mer maa give Afkald paa at være Mennesker og føre en menneskeværdig Tilværelse.

Vald. Vedel.

MATTEOTTI-FONDEN

TIL DE DANSKE ARBEJDERORGANISATIONER!

Den maskerede kommunistiske Organisation, „Røde Hjælp", har til en Række Arbejderorganisationer udsendt et Cirkulære, hvori man opfordrer til: 1) at iværksætte Sympati-Aktioner til Fordel for de dømte spanske Arbejderførere, 2) en Indsamling af Underskrifter til Sikring af politiske Emigranters Asylret i Danmark, 3) at støtte „Røde Hjælp".

Idet vi opfordrer alle Arbejderorganisationer til at afvise ethvert Makkerskab med de kommunistiske Splittelsesmænd, gør vi opmærksom paa følgende:

De socialdemokratiske Arbejderorganisationer *har* — længe forinden de selvbestaltede kommunistiske Splittelsesmænd fandt paa det — protesteret mod Overgrebene i Spanien og ydet Støtte til den spanske Fascismes Ofre. Dette er sket gennem den faglige og den politiske Internationale. De ansvarlige danske Arbejderorganisationer afsendte allerede den 25. Februar 1935 følgende Telegram, dels til den spanske Republiks Præsident, *Zamora,* og dels til den spanske Statsminister, *Lerroux:*

> Vi tillader os, Hr. Præsident, at rette en indtrængende Appel til Dem om at forhindre, at Dødsdomme som Følge af de ulykkelige politiske Begivenheder i Spanien eksekveres. Vi haaber, at De, Hr. Præsident, vil sætte hele Deres Indflydelse ind paa, at Theodore Menendez og Gonzales Pena bliver benaadet.
>
> Vi taler paa 350,000 organiserede Arbejderes og 660,000 socialdemokratiske Vælgeres Vegne, og vi er overbevist om, at en saadan Handling fra Deres Side vil blive hilst med den største Befrielse af den europæiske Offentlighed.
>
> FR. ANDERSEN
> Forretningsfører for Socialdemokratisk Forbund i Danmark.
> VILHELM NYGAARD
> Formand for De samvirkende Fagforbund i Danmark.

— Hvad angaar Retten for politiske Emigranter til at opholde sig i Danmark, *er denne Ret sikret.* Det er klart, at Forudsætningen herfor er, at de herværende Emigranter overholder gældende dansk Lov. Kommunisterne er — hvor mærkeligt det end lyder — utilfredse med, at Statspolitiet har henstillet til enkelte herværende kommunistiske Emigranter at søge Indrejsetilladelse til Rusland! I en Del Tilfælde har de danske Myndigheder endog betalt Rejsepenge for kommunistiske Emigranter til Rusland.

Ifølge de kommunistiske Beretninger om Rusland er der vellønnet Arbejde at faa for alle Arbejdere derovre, og det er derfor ufatteligt, at de danske Myndigheder begaar nogen Forbrydelse ved at sige til overbevisningstro kommunistiske Udlændinge: I Danmark er der saa mange *danske Arbejdere arbejdsløse,* at det ikke er muligt for os at give Jer Arbejde her, men vær saa venlig at skaffe Jer Indrejsetilladelse til Rusland. At der herved er sket noget Overgreb, vil det sikkert være vanskeligt for danske Arbejdere at forstaa.

Endelig skal vi om Organisationen „Røde Hjælp" give følgende Oplysninger:

„Røde Hjælp" er en *kommunistisk Filialorganisation.* Som alle kommunistiske Filialorganisationer søger den at dække sig bag en *„neutral" Maske* og fremstiller sig specielt som *Hjælpe*organisation for alle politiske Flygtninge fra "Bourgeoisilandene".

At dens egentlige Formaal imidlertid er *rent kommunistisk,* viser nedenstaaende Udtalelse af *Formanden for den kommunistiske Internationale:*

> „Den internationale Røde Hjælp *er en kommunistisk* Organisation, hvis Formaal er at understøtte de af Bourgeoisiet forfulgte Arbejdere i hele Verden. International Røde Hjælp er ingen filantropisk, ingen almennyttig Organisation, den maa betragte sig som et Led i den internationale proletariske Bevægelse. Kominterns Eksekutivkomité betragter International Rød Hjælp som *en af sine egne* Formationer, ja tilmed som *en af sine vigtig-*

ste Formationer." (Side 28 i Protokollen for Røde Hjælps Kongres.) (Aabningstalen paa „ Røde Hjælp"s Kongres den 25. Maj 1925 i Moskva.)

„Røde Hjælp"s Virksomhed siden da viser tydeligt den kommunistiske Splittelsesbevægelses Karakter, og selv om man udadtil er yderst forsigtig, hænder det dog, at man kommer til at indrømme den sande Hensigt. I det danske „Røde Hjælp"-Organ, Nr. 1, Marts 1934, siges det saaledes:

„— — — Kampen for Asylretten vil sige *Kamp paa to Fronter: imod Regeringen og imod de socialdemokratiske Ledere og deres Presse.*"

Saa meget om Organisationens afgjort kommunistiske Karakter.

Om Hjælpevirksomheden er der det at sige, at den — selv i Betragtning af det kommunistiske Partis ringe Størrelse og paa Trods af den Kendsgerning, at adskillige Flygtninge, der rettelig burde understøttes af „Røde Hjælp", understøttes af „Matteotti-Fonden" — er saa betydningsløs og ejendommelig, at det er ufatteligt, at nogen Organisation eller Enkeltperson udenfor det kommunistiske Parti vil yde blot een Øre til dette Foretagende.

For et Aarstid siden fremkom en Række Oplysninger om „Røde Hjælp"s Virksomhed i Forbindelse med *Hjælpen til Nakskovarbejderne.* Det fremgik heraf, at man havde *indsamlet over 9000 Kr.,* og heraf anvendt til det rette Formaal 6811 Kr., medens *over ⅓ af Beløbet — 3455 Kr. — var anvendt til Administrationen!!*

I en Taledisposition fra „Røde Hjælp", udsendt i Efteraaret 1933, meddeles det, at der i de *7 Maaneder,* siden Hitler kom til Magten, var indsamlet *650 (!) Kr.,* og en Regnskabsopgørelse for de første 10 Maaneder af 1933 viser, at der til Emigrantforsorg er anvendt *Kr. 1046,70.*

Det er „Røde Hjælp"s Indsats i Flygtningespørgsmaalet. Bag en *storskrydende Agitation* skjuler sig en overmaade *ringe Betydning* og *overordentlig slet og ødsel Administration* med de Midler, som staar til Raadighed.

Der kan derfor for danske Arbejdere og deres Organisationer ikke være den ringeste Tvivl om, at de bør vende denne „Bevægelse" Ryggen og gaa kraftigt ind for „Matteotti-Fonden" og den forestaaende Indsamling. Om Matteotti-Fondens Administration, som Kommunisterne paa sædvanlig nedrig Maade har søgt at miskreditere, skal vi oplyse:

1) at hver Øre af de indkomne Midler naturligvis anvendes direkte til Formaalet (Administration og alt Arbejde betales af de to undertegnede Hovedorganisationer),

2) at Fondens Regnskab revideres af Socialdemokratisk Forbunds Revisorer, og

3) at de Midler, der anvendes i Udlandet, fordeles gennem det internationale Fagforeningsforbund (Paris) og Socialistisk Arbejder-Internationale (Zürich).

Ca. ¼ Million Kr. er indtil nu gennem den danske „Matteotti-Fond" fordelt til Ofrene for de fascistiske Diktaturers Tyranni. Nu maa Opgaven være at fortsætte denne Hjælpevirksomhed i størst mulig Udstrækning. Vi anmoder alle danske Arbejderorganisationer om at bistaa os i dette Arbejde.

Med socialistisk Hilsen

Vilh. Nygaard. *Chr. Jensen.* *Hans Jacobsen.*
De samvirkende Fagforbund.

Alsing Andersen, *C. Klüwer,* *Hedtoft-Hansen,*
Komiteens Fmd. Komiteens Kasserer. *Komiteens Sekr.*
Socialdemokratisk Forbund.

1. MAJ

De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg opfordrer herved alle faglige og politiske Arbejderorganisationer til at fejre 1. Maj-Dagen ved almindelig Arbejdshvile og overalt i Landet, hvor det er muligt, søge afholdt Demonstrationsmøder.

Det privatkapitalistiske Produktions- og Fordelings Systems svigtende Evne til at mestre de Kræfter, Systemet har skabt, har ført til den verdensomfattende Krise, hvorunder vi lever, hvor alt er Kaos og hvor Arbejderklassen mere end noget andet Samfundslag maa bære en uforholdsmæssig Del af Krisens Byrder, blandt andet i Form af en fortsat langvarig Arbejdsløshed.

Samtidig benytter Reaktionen den af Forholdene afødte Utilfredshed og Fortvivlelse hos Arbejderklassen til at lægge Demokratiet for Had og bane Vejen for Diktaturet; dette er lykkedes i en Række Lande — Arbejderklassens Organisationer er knuste og Demokratiet ophævet.

Vore Klassefæller i disse Lande er for Tiden afskaaret fra at give Udtryk for Arbejderklassens internationale Solidaritet og Samfølelse, men desuagtet lever og næres endnu den Aand, og de Følelser, der hidtil har givet Maj-Dagen — Arbejderklassens Fest- og Demonstrationsdag — sit Præg.

Den Skæbne, der er overgaaet Arbejderklassen i disse Lande bør være et Varsko til de Landes Arbejdere, der endnu lever under et demokratisk Styre, om at staa Vagt om de erhvervede Rettigheder og Friheder.

Derfor danske Arbejder

Ud til Demonstration mod Kapitalismen, Militarismen og Diktaturet, under hvilken Form det end fremtræder — for Demokratiet, for Friheden og Menneskerettighedernes Bevarelse.

P. F. V.
Vilh. Nygaard.
/ Chr. Brun.

SKOVARBEJDERNES LØN

„HØVDINGEN"S AAND SVÆVER OVER VANDENE

Det vil endnu være i frisk Minde, at Venstres tidligere „Høvding", Madsen-Mygdal, var meget interesseret i Skovarbejdernes Løn, som han Gang paa Gang forsøgte at forringe. Allerede i 1920, umiddelbart efter den radikale Regerings Fald, søgte Madsen-Mygdal at unddrage

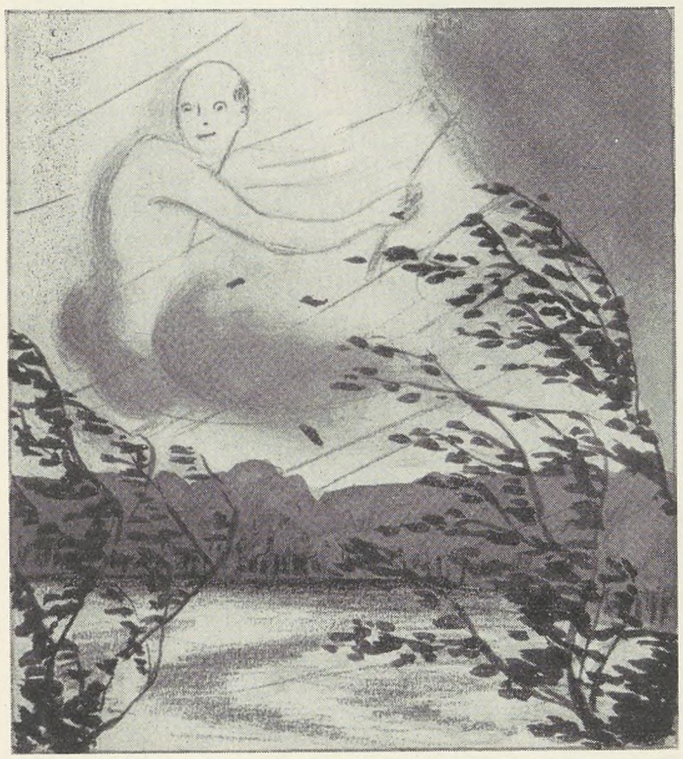

Skovarbejderne et Dyrtidstillæg, om hvilket der var opnaaet Enighed om med den radikale Landbrugsminister, og først da vort Forbund havde indbragt Klage over Ministerens Brud paa Overenskomsten for den faste Voldgiftsret, gik Madsen-Mygdal ind paa at betale det omtalte Dyrtidstillæg.

Senere i 1922 nedsatte Madsen-Mygdal ganske diktatorisk Skovarbejdernes Løn med 45½ Øre i Timen til 93 Øre, og i 1928 Akkordpriserne med 3 %. Dette var dog ikke tilstrækkeligt for Høvdingen, der fortsatte Nedskæringen i 1929 for Akkordprisernes Vedkommende indtil 8 % og Timelønnen fra 76 til 66 Øre.

Naar denne Nedskæring kunde lade sig gennemføre, skyldtes det i væsentlig Grad, at Skovarbejderne i stort Tal havde forladt Organisationen.

Fra første Oktober samme Aar lykkedes det ved Forhandling med den daværende socialdemokratiske Minister i nogen Grad at faa raadet Bod paa den voldsomme Nedskæring, og senere er Organisationsforholdet indenfor Statsskoven bleven betydeligt forbedret, desværre kan det ikke helt tilskrives Skovarbejdernes eget Initiativ, men maa i væsentlig Grad anses som en direkte Følge af de ministerielle Cirkulærer, hvorefter der fortrinsvis skal beskæftiges Arbejdsløshedsforsikrede i Statsskoven.

Nu er det atter lykkedes vort Forbund at opnaa Forbedringer for Skovarbejderne, ikke alene er der gennemført væsentlige Forbedringer af Akkorderne og 5 Øre Forhøjelse af Timelønnen, men der er tillige opnaaet, at Tillidsmandssystemet er anerkendt mellem Parterne, og ikke mindst dette vil formentlig betyde en meget væsentlig Forbedring af Skovarbejdernes Forhold, arbejdsmæssigt set.

Nu er „Høvdingen" fjernet fra dansk Politik, men at hans Aand fremdeles svæver over Vandene fik man tydeligt at mærke under Finanslovens 3. Behandling i Folketinget, idet vort Partis Ordfører oplyste, at baade Højres og Venstres Repræsentanter i Finansudvalget havde modsat sig den omtalte Forhøjelse af Skovarbejdernes Lønninger. Og dette Udsagn blev endvidere bekræftet under Debatten af Venstres Ordfører, der udtalte, at Skovarbejderne var betydeligt bedre stillet end mange Landbrugere.

Ved den derefter paafølgende Afstemning fastholdt Venstres Repræsentanter sin Modstand mod Forhøjelsen af Skovarbejdernes Løn ved at stemme imod, medens Højre gik i Stykker ved Afstemningen.

Denne Stilling fra Venstres og Højres Side bør ikke gaa ubemærket hen for Skovarbejdernes Vedkommende. Af den aabenbare Modstand fremgaar det tydeligt, at havde de to Partier tilstrækkelig Magt, saa vilde det atter gaa nedad Bakke for Skovarbejdernes Løn; formentlig vil alle Løsarbejdere i Skovene forlængst have indset Nødvendigheden af at være organiseret, men endnu er der tilbage en Del faste Skovarbejdere, der bor i Skovens Huse, og som fejlagtig tror, at de vil kunde klare dem uden at staa sammen med de øvrige organiserede Arbejdere.

De bør imidlertid af det forefaldne have draget den Lære, at Tiden ikke er inde til at pleje Særinteresser, selv om der kan opnaas en Kasket med Snor om.

Alle Skovarbejdere i Dansk Arbejdsmands Forbund; det er Maalet, og det bør naas.

R—dt.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

ARBEJDERNES RET
UNDER NATIONALSOCIALISMEN

Den nationalsocialistiske Regering retter med skærpet Energi sin Kurs imod Arbejderklassens Rettigheder. Paa Mødet den 26. Februar iaar naaedes det hidtidige Højdepunkt af socialreaktionær Lovgivning. Den Dag blev det nemlig besluttet at genindføre *Arbejdsbogen*. Efter denne Lovs Begrundelse skal Bogen være et tjenligt Bevis for Arbejdernes og Forretningsmedhjælpernes faglige Uddannelse. Fra 1. April i Aar er det *for at opnaa Beskæftigelse* i Tyskland *en Forudsætning* at have en Arbejdsbog.

Officielt meddeles, at Myndighederne ved Hjælp af Arbejdsbogen kan øve den tilstrækkelige Tvang ved Arbejdets Fordeling. Ved denne Rigsregeringens Beskæftigelsespolitik er Rammerne for den enkelte Arbejders Ret til at søge Beskæftigelse i den Virksomhed eller Branche, han helst ønsker, blevet betydeligt indskrænket. I det nationalsocialistiske Tyskland bliver en Arbejder tvunget til at udføre en bestemt Virksomhed. Han kan ikke efter frit Valg fra Arbejde paa Landet gaa over til industrielt Arbejde, og han kan heller ikke uden videre vælge en Arbejdsplads i Berlin, Bremen eller Hamborg. Og forsaavidt han endnu ikke er fyldt 25 Aar, bliver han endog — bortset fra ganske faa Undtagelsestilfælde — tvunget ud af den industrielle Virksomhed og henvist til Landbrugs- eller Skovarbejde. Da Gennemførelsen af disse vidtgaaende Forholdsregler er vanskelig at kontrollere, skal Arbejdsbogen tjene dette Tvangssystem.

Ved Hjælp af Arbejdsbogen skal *Flugten fra Landet forhindres* og Arbejdermasserne dirigeres i den af Regeringen ønskede Retning. Arbejdsanvisningskontorerne kan nu paa det nøjeste kontrollere den enkelte Arbejder. De kan nu fuldstændig optræde som Organer for Arbejdsgiverne; thi da Arbejdsanvisningskontorerne ved Hjælp af Arbejdsbøgerne og de lovmæssige Beføjelser forener Kontrollen og den mest vidtgaaende Dispositionsret, vil de ved forøget Anvisning af Arbejdere til Virksomheder, som for Tiden er begunstiget af Konjunkturerne, forhindre Arbejdslønnens Stigning.

Det er den Side af Arbejdsbogen, der vender ud til *Offentligheden*. Men mindst lige saa følelig for Arbejderen er det *personlige* Tryk. Da Vægringen ved at fremvise Arbejdsbog betyder Sultedøden, og da ugunstige Optegnelser i Arbejdsbogen betyder Arbejdsløshed, saa er Arbejdsbogen blevet et *Arbejdsgivernes Diktaturmiddel.*

Arbejdsbogens Genindførelse er blevet et Symbol paa *det tredie Rige,* der er blevet til et Tugthus for Arbejderklassen. Arbejdsbogen skaber Klarhed. I Stedet for Opfyldelse af Nazismens socialistiske Løfter bringer den ved Magten siddende Nationalsocialisme Arbejdsbogen tilbage, den Bog, for hvis Fjernelse den europæiske Arbejderbevægelse igennem Generationer har kæmpet. Pligten til at føre Arbejdsbog var allerede for de industrielle Arbejdere bortfaldet i Tyskland under Kejserriget. For Landarbejdere og Hustyende, som gik ind under Arbejdsgiverens Husholdning, indtraadte Befrielsen for Arbejdsbogen i Revolutionsaaret 1918. I Danmark blev Landarbejdere og Hustyende som de sidste af Arbejderklassen befriet for Arbejdsbogen i 1921.

Man har efterhaanden slaaet sig til Taals med den Tanke, at den tyske Arbejderklasse lever i en anden Tidsalder end den øvrige europæiske Arbejderklasse. Deres Fordringer bliver ude i Fremtiden primitivere, de stammer fra Begyndelsen af det 19' Aarhundrede; men for de europæiske Arbejdere bliver Sløret, som Fascisterne kaster over de sociale Forhold i de forskellige Diktaturstater, stadig løftet mere og mere.

Korresp.

INTERNATIONAL

NEDSÆTTELSE AF ARBEJDSTIDEN
FOR MARGARINE-, OLIE- OG SÆBEFABRIKER

I Fabrikarbejder-Internationales Medlemsblad for November 1934 berettes det, at det internationale Arbejdsraads Forvaltningsraad havde paalagt førstnævnte at forelægge Arbejdskonferencen i Aaret 1935 et Forslag til en Fælles-Overenskomst, som anerkender 40-Timers Ugens Princip og indeholder en Bestemmelse, hvorefter den internationale Arbejdskonference enten i Aaret 1935 eller i de følgende Aar kan vedtage særlige Overenskomster for enkelte Industrigrene, hvilke saa skal indpasses i Fælles-Overenskomsten. Desuden tilsigtede Arbejdsraadets Forvaltningsraad paa sit i Januar Maaned 1935 berammede Møde at fastsætte de Industrier, der allerede kunne komme i Betragtning for en saadan Overenskomst i Aaret 1935.

I Forbindelse hermed har Fabrikarbejder-Internationales Sekretariat i de sidste Maaneder bestræbt sig for at udvirke overfor det internationale Arbejdsraad, at Margarine-, Olie- og Sæbeindustrien ogsaa blev optaget paa Listen over disse Industrier, for hvilke den internationale Arbejdskonference i Aar skal tage Bestemmelse om Afslutningen af en Konvention til Nedsættelse af Arbejdstiden. Blandt andet blev der forelagt Arbejdsraadet det i Meddelelsesbladet for November 1934 offentliggjorte Memorandum, af hvilket det fremgaar, at Margarine-, Olie- og Sæbeindustrien næsten fuldkommen beherskes af Unilever-Koncernen og ogsaa helt og fuldt maa komme i Betragtning ved en international Forkortelse af Arbejdstiden, naar man ser disse Industrier fra deres tekniske Udviklingssynspunkt.

Desværre har Forvaltningsraadet paa sit Januar-Møde vedtaget ikke at ville strække sig udover de fire af det internationale Arbejdsraad selv foreslaaede Industrier eller Arbejdsbrancher, nemlig:

1) Arbejder, der foretages af Regeringen eller understøttes af det Offentlige,
2) Jern- og Staalindustrien,
3) Bygnings- og Grundudgravningsarbejder,
4) Flaskeindustrien.

Arbejdergruppens Forslag om ogsaa for Margarine-, Olie- og Sæbeindustrien allerede i dette Aar at faa forkortet Arbejdstiden blev forkastet med 10 Stemmer mod 8.

Fabrikarbejder-Internationales Sekretariat vil fortsætte sin Aktion i ovennævnte Retning og maa nu forsøge at faa sat Spørgsmaalet om Forkortelse af Arbejdstiden for de tre nævnte Industrier paa Dagsordenen under Arbejdskonferencen i Aaret 1935.

(I. F. F. A.)

Husk, at det Bidrag, som du giver til Matteottifonden, sammen med mange andre Kammeraters Bidrag, fører Beviset for Arbejderklassens Sammenhold og Solidaritetsfølelse i Danmark. Glem derfor ikke dit Bidrag.

UNGDOMSARBEJDSLØSHEDEN

6 à 7 MILLIONER UNGE MENNESKER ARBEJDSLØSE

Det internationale Arbejdsbureau regner med, at omtrent en Fjerdedel af de 25 Millioner Arbejdsløse, der i Øjeblikket findes i Verden, selvom dette Tal maaske ikke er helt nøjagtigt, det vil altsaa sige en 6—7 Millioner Mennesker, er unge Arbejdere under 25 Aar.

I Tyskland var i Juni Maaned 1933 26,1 % af de

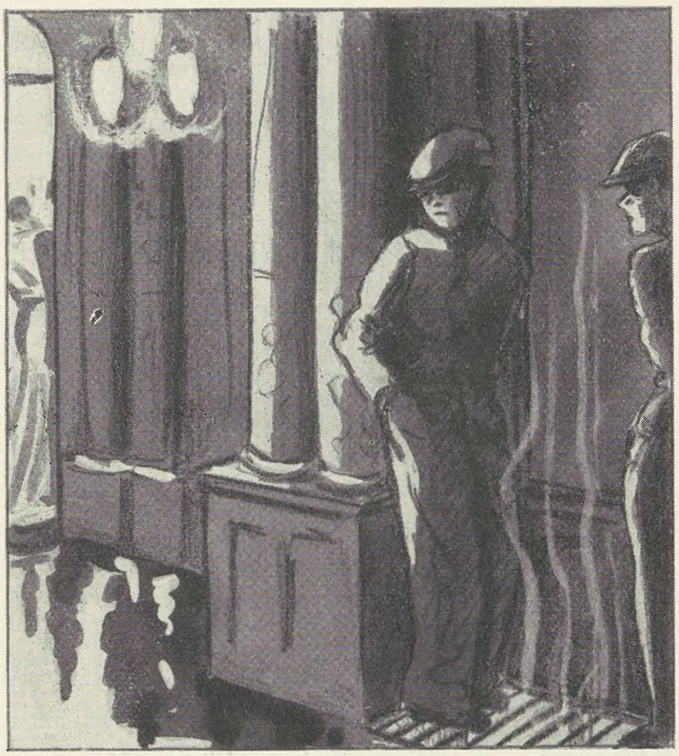

Unge Arbejdsløse paa Køkkenristen udenfor Hovedstadens Restauranter.

Arbejdsløse under 24 Aar. I Juni Maaned 1934 var Procentdelen 18,8.

For Danmarks Vedkommende var i Maj Maaned 1933 28,1 % af de Arbejdsløse unge Mennesker i Alderen fra 18—25 Aar.

Hvad Amerikas Forenede Stater angaar, var i April Maaned 1930 27,6 % af de Arbejdsløse i Alderen mellem 15 og 24 Aar.

I Finland var 33,3 % af de Arbejdsløse mellem 16 og 25 Aar.

I Storbritannien var i Aaret 1931 30,2 % af de Arbejdsløse mellem 14 og 24 Aar.

I Ungarn var i Aaret 1930 42 % af de Arbejdsløse under 24 Aar.

For Norges Vedkommende er Procenttallet i 1933 for de unge arbejdsløse Mennesker mellem 18 og 24 Aar 27.

I Nederlandene udviser Arbejdsløshedsprocenten for unge Arbejdsløse under 25 Aar 27,8.

Hvad Sverige angaar, var i November 1933 33,7 % af de Arbejdsløse fra 16—25 Aar.

I Svejts var i Juli 1934 15 % af de Arbejdsløse under 24 Aar.

Endelig udviser Statistiken for Czekoslovakiet, at der i Februar Maaned 1933 her var 22,8 % af de Arbejdsløse, som var mellem 14 og 24 Aar.

Disse Tal belyser med tilstrækkelig Tydelighed Omfanget af Problemet „Ungdomsarbejdsløsheden", hvilket Spørgsmaal staar paa Dagsordenen paa den internationale Arbejdskonference, der tager sin Begyndelse den 4. Juni i Aar i Genève.

Betydningen af dette specielle Problems Løsning ligger aabenbart i de særlige skæbnesvangre Konsekvenser, som den uendelige Arbejdsledighed i højere Grad medfører for de unge Mennesker end for ældre Folk. De Voksne lærer i Løbet af mange Aar at indstille sig paa Kampe og forskellige Livsvanskeligheder. Men hvorledes skulde man kunne forvente, at unge Mennesker, der var overladt til sig selv, skulde være i Stand til at sætte effektivt ind imod Demoraliseringen som Følge af lang Tids Arbejdsløshed?

For at imødegaa denne uholdbare Situation, har et stort Antal Lande truffet særlige Forholdsregler, og om disse har det internationale Arbejdsbureau udarbejdet og sammenfattet en Beretning, der kan tjene Konferencen som Grundlag.

Denne Beretning er saaledes affattet, at Konferencen, om den beslutter sig dertil, allerede i dette Aar kan vedtage positive Forholdsregler og undtagelsesvis — hvis dette skulde ske, — kan undlade den gængse Fremgangsmaade med anden Behandling.

Disse Forholdsregler skal, efter det Internationale Arbejdsbureaus Forslag, have Form af en „Anbefaling", og ikke en Overenskomsts stive Form. I Virkeligheden er de fleste af de Forholdsregler, som kan træffes i Kampen mod Ungdomsarbejdsløsheden, næppe egnet til at blive taget som de enkelte Staters formelle, gensidige Forpligtelser. Det drejer sig langt snarere om at gøre alle de i de enkelte Lande gjorte Erfaringer nyttebringende og udfinde de mest virkningsfulde Forholdsregler.

Til disse Forholdsregler henregner Det internationale Arbejdsbureaus Beretning fremfor alt Skolepligten til det 15. Aar, ligesom man ønsker 15 Aars Alderen fastsat som Mindstealderen for Tilladelse til Arbejde; man ønsker Undervisningen i Fagskolerne fremmet, ligesom man ønsker Erhvervsvejledning paa de offentlige Arbejdsanvisningskontorer eller i Forbindelse med disse. Fremdeles ønsker man Oprettelse af Rekreationshjem og Foranstaltninger til Fremme af den fysiske Udvikling, Læsesale o. s. v., hvor de unge Arbejdsløse kan tilbringe deres ufrivillige Fritid.

For det Tilfælde, at det blev besluttet at indføre særlige Beskæftigelsesmuligheder i Form af „Arbejdslejre", hvor de unge Arbejdsløse skulde udføre produktive Arbejder, som ikke havde nogen Forbindelse med nogen som helst Faguddannelse, maa der indføres særlige Sikkerhedsforanstaltninger for at undgaa Misbrug. Fremfor alt maa det at blive indlemmet i en saadan Lejr være absolut frivilligt, enhver Tanke om en militærisk Forberedelse maa forblive udelukket, og Arbejdet i disse Foretagender maa under ingen Omstændigheder danne Konkurrence for Arbejdernes normale Beskæftigelse.

GRØFTEGRAVNING

HVORLEDES KONSTATERES TYNGDEPUNKTET

Som tidligere omtalt her i Bladet lykkedes det at faa oprettet Overenskomster med de fleste Dræningsmestre amtvis, saaledes at vort Forbunds Medlemmer ved Udførelse af Arbejder i Henhold til Grundforbedringsloven er sikret tarifmæssig Betaling saavel hvad Timeløn som Akkord angaar.

Det gælder naturligvis for Dræningsoverenskomsternes Vedkommende, som for alle andre Overenskomster, at enhver der skal arbejde i Henhold til den Priskurant, som er tilknyttet Overenskomsterne, bør sætte sig det mest mulige ind i Ordlyden, saaledes at Fortolkningen kan blive den bedst mulige og den største Fortjeneste derved fremkommer.

I en Del af de saaledes oprettede Overenskomster er det anført, at Gravning af aabne Grøfter sker i Henhold til den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund oprettede Overenskomst og Priskurant. I den Anledning skal vi anføre et Par Eksempler paa, hvorledes Tyngdepunktet findes ved Udgravning af Grøfter.

Tyngdepunktet for Grøftegravning findes efter følgende Formel:

1) (D:3) 2) (BB×2+B) : (B+BB) 3) (1)×(2).

D = Dybde, BB = Bundbredde, B = Bredden foroven.

hvilket vil sige,

1ste Led er Dybde : med 3.

: 2det Led (Bredden forneden × 2 + Bredden foroven) : med Bredden foroven + Bredden forneden.

3die Led Facit af 1ste Led × Facit af 2det Led.

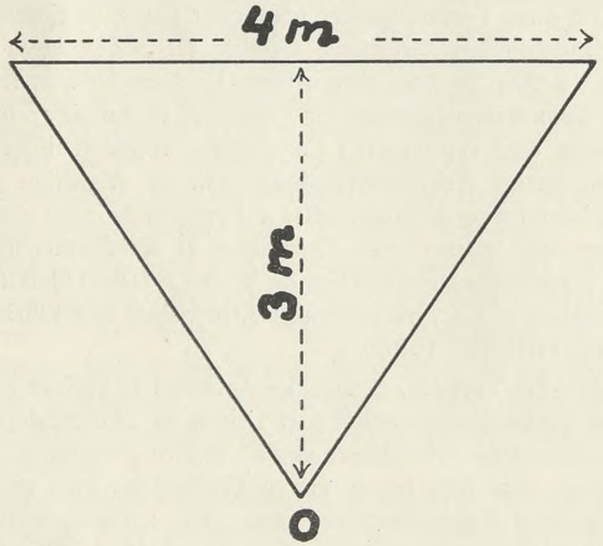

Tyngdepunktet i en Grøft D. 3 m B. 4 m. BB 0 m.

$$\frac{3}{3} = 1 \qquad \frac{0 \times 2 + 4 = 4}{4 + 0 \quad = 4} = 1 \qquad 1 \times 1 = \mathbf{1\ m}$$

Tyngdepunktet ligger altsaa 1 m nede i Grøften.

Tyngdepunktet i en Grøft D. 2,7 m BB 1,2 m B 4,8 m.

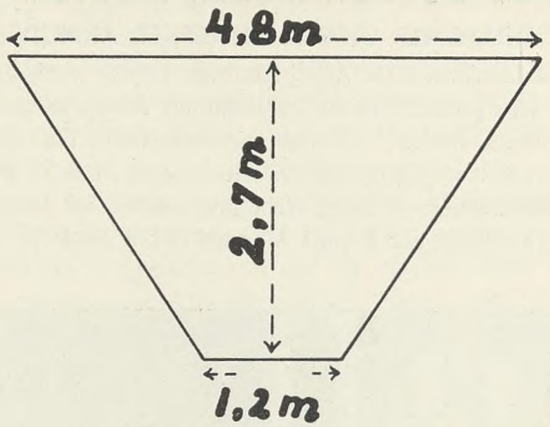

$$\frac{2,7}{3} = 0,9 \qquad \frac{1,2 \times 2 + 4,8 = 7,2}{4,8 + 1,2 \quad = 6} = 1,2 \qquad \frac{0\,9 \times 1,2}{} = \mathbf{1,08\ m}$$

Tyngdepunktet ligger altsaa 1,08 m nede i Grøften.

LØBENDE KONFLIKTER

Bælum	*(Fredenslund Skove)*
Baarse	*(Hofjgrm. Wolff, Engelholm)*
Næstelsø	*(Engelholm v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hverring Hornborg Komm.)*
Skallerup	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Tolne	—
V. Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Pedersen)*
Ravnkilde	*(Kommunen)*
Vrejlev-Hæstrup	*(Murerm. Jordansen, Vraa)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
SkorupTvilumVoel	—
Østbirk	*(Skanderborg Amt)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Brønderslev	*(Bygm. Ant. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murerm. Engelund)*
Esrum	*(Esbønderup-Nøddebo Kommune)*
Helsinge	*(Helsinge Valby Komm.)*
Fabrikarbejderne	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Tornby	*(Tornby-Hortshalsvejen)*
Ørum Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*
Aaker-Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Hørby	*(Suppleringsunderstøttelse)*
Solbjerg Ø. Jyll.	*(Fredenslund-Ravnborg Skove)*
Vejstrup	*(Grusgravejer Falle Otto)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

PLANØKONOMI OG ORGANISATION

AF CHR. CHRISTIANSEN

De sidste Aars store Omvæltninger paa det økonomiske Omraade har rejst et Utal af nye Problemer. Gamle anerkendte Systemer og højtpriste Anskuelser er blevet slaaet sønder, men den økonomiske Proces har dog stadig fortsat sin Udvikling. Umiddelbart efter Verdenskrigens Afslutning var det den almindelige Mening, at de økonomiske Samfundsprincipper, som kendtes fra før 1914, fortsat kunde bestaa. Fra kapitalistisk Side forsøgte man derfor at faa det økonomiske Verdenshjul sat i normal Drift igen. Alle disse Bestræbelser var præget af en stærk Optimisme. Men det vilde alligevel ikke gaa. De gamle Tilstande var uopnaaelige. Snart viste de første alvorlige Krisetegn sig med Vareoverflod og Arbejdsløshed. Det begyndte i de Lande, der tabte Krigen, men det blev snart aabenbart, at heller ikke de sejrende Lande kunde modstaa eller afværge Krisens Tryk. Baade Krigens Ødelæggelser og Forvirring og især Fredsslutningens mange Fejlgreb og Misforstaaelser skabte Krisen, som siden da er bleven en permanent Tilstand. Hele Verden befinder sig i Øjeblikket i en opslidende Krisetilstand. Det var en Umulighed at bringe Samfundsmekanismen i Lave — og det viste sig desuden efterhaanden ugørlig at fastholde de gamle fra Førkrigstiden hævdvundne økonomiske Principper. Begivenhedernes Udvikling i Italien, Rusland og andre Lande fortalte, at nye økonomiske Principper var i Vækst og Udvikling indenfor det økonomiske Samfundsliv. Det var især Statsmagten, der viste nye Udtryksformer overfor Produktion og Omsætning, men det indskrænkede sig ikke alene hertil. Hele Verdensøkonomien tenderede imod Planøkonomi under Statens Førerskab.

Fra omkring 1929 er det ligesom man mærker, hvorledes Optimismen efterhaanden helt forsvinder. De forskellige Lande indkapsler sig endnu mere, end de ellers ret høje Toldmure efter Krigen havde givet Anledning til. Kontingenteringspolitik, Valutapolitik, skjult eller aabenlys Boycotting og meget mere blev den nye økonomiske Linie. Den nationale Stats Grænser blev stærkere optrukne end nogensinde tidligere. Isoleringspolitiken tog mere og mere fast Form, og Autarkiet blev Økonomiens Nyorientering. Ogsaa i de gamle Frihandelslande skete disse store Omvæltninger. Efterhaanden tegnede Verdensøkonomien sig med ganske andre Konturer end den gamle Liberalisme, og den aabne Dørs Politik havde gjort det. Os selv først, blev Parolen. Selvforsyning! Stærk Indskrænkning af Importen, Jagen efter nye Eksportmarkeder, Dumpingpolitik m. m. Men Arbejdsløsheden steg katastrofalt i alle Lande, samtidig med at store Varemængder blev dynget op. Det store Prisfald kom. Resultatet af hele denne mægtige Omvæltning stillede Statsmagten overfor nye Opgaver. Planøkonomiens Iværksættelse krævede, at Staten greb regulerende ind paa de økonomiske Omraader, hvor før det fri Erhverv var enebestemmende. Alt dette har vi ogsaa været Vidne til her i Danmark. Det kneb lidt med at komme i Gang; men der var ingen Vej at gaa, hvis ikke Landets Økonomi mere og mere skulde glide ud i det vildeste Kaos.

Det er under disse Forhold, at der fra forskellig Side er fremsat Forslag og Ideer til Krisens Imødegaaelse og om Foranstaltninger til Arbejdsløshedens Indskrænkning samt til at gøre Landbrugets Drift rentabel. Den store Opgave satte mange Hjerner i Arbejde. Større Resultater er der ikke blevet heraf endnu.

I Slutningen af 1933 udsendte en af vore ældste Nationaløkonomer en lille Bog paa 50 Sider: Det var den mere end 80-aarige Professor Harald Westergaard, som under Titlen: „Hvor glider vi hen?“ gav Udtryk for nogle Betragtninger over Danmarks Fremtidsøkonomi. Ikke uden Grund gav denne interessante Bog Anledning til stærk Omtale i hele Dagspressen. Den konservative Presse syntes ikke særlig begejstret for H. W.s Betragtninger, hvad den maaske heller ikke havde nogen større Grund til, thi Professoren gik i sine Betragtninger angrebsvis til Værks. Allerede i det første Afsnit af Bogen siger han:

> „.....Det gælder da blot ganske fordomsfrit at spørge, om Fordelene ved det nye System muligvis er større end ved den mere individualistisk prægede Ordning, og om denne maaske slet ikke lader sig tilpasse de moderne Betingelser. En saadan fordomsfri Undersøgelse kunde endogsaa tænkes at give det Resultat, at man med Fordel kunde skride til en endnu stærkere Socialisering — — —“

Det nye System, der tales om, er et kollektivt præget System. Derom er der ingen Tvivl mulig, naar der peges paa, at „en endnu stærkere Socialisering“ kan blive til Fordel for Samfundet. Heri ligger Kernen. Den økonomiske Udvikling kræver, at et nyt økonomisk System bliver sat i Højsædet, hvor Samfundets Interesser bliver det bestemmende i alle økonomiske Dispositioner. Saadanne Retningslinier har svært ved at vinde Indpas i de Kredse, der raader over den økonomiske Magt. Dette er Professor Westergaard ogsaa ganske klar over, naar han senere skriver:

> „.....Mange vil føle sig utilpas ved saaledes at se Socialiseringen skride fremad. Men i Virkeligheden er der ikke Tale om nogen radikal Forandring, og det maa ikke overses, at de gamle Drømme fra Midten af det forrige Aarhundrede om Kræfternes frie Spil forlængst er blegnede, og at Socialiseringen allerede er godt fremskredet for Landbrugets Vedkommende, og det med alle Parters Tilslutning.....“

Men der er ingen Vej udenom. Statens økonomiske Magt er i Tiltagen, og det er selve den kapitalistiske Udvikling, som har ført dette med sig. Kapitalismen har gennemlevet forskellige Faser fra dens Opkomst og Gennembrud til de Tilstande, vi kender i Dag. Kapitalmagtens Koncentrering, Erhvervenes Industrialisering og Arbejdets Rationalisering fører mere og mere Verdensøkonomien ind i en statskapitalistisk Periode, som forhaabentlig bliver Kapitalismens sidste Fase, inden Socialismens økonomiske System bliver det fremherskende.

Professor Harald Westergaard rejser videre i sin Redegørelse af de økonomiske Forhold et vigtigt Problem, som særligt maa interessere enhver, der slutter sig til Arbejderorganisationerne. Det er Spørgsmaalet om Organisationernes Stilling til de planøkonomiske Foreteelser, som maa iværksættes fra Samfundets Side. Herom siges der i Bogen:

> „..... Ved saadanne Overvejelser vil der maaske vise sig Konservatisme paa Punkter, hvor man slet ikke vilde vente det. Saasnart man er blevet Medlem af en Organisation, vil man uvilkaarlig faa en Tilbøjelighed til at blive konservativ, idet man betragter den som den eneste fornuftige, og

indstiller sig paa, at den skal være stedsevarende. Der er mange Mennesker, der saaledes har levet sig ind i de nuværende Organisationer af Arbejdere og Arbejdsgivere, med deres Disciplin overfor Medlemmerne, deres Kampmetoder og Magtmidler, at de ikke kan forestille sig andre Former. Uvilkaarlig vil de betragte den øjeblikkelige Kampstilling mellem Organisationerne som stedsevarende. —"

Det er uundgaaeligt, at en Organisation i nogen Grad maa blive ensidig. Derigennem faar den ogsaa til en vis Grad sin Styrke; men derfra og til at blive konservativ overfor alt det nye, der kommer frem, og til at forestille sig, at de nuværende Forhold „skal være stedsevarende", er der nu et langt Spring.

Alligevel er der Grund til at skrive sig Professorens Udtalelser bag Øret. I en Tid, hvor de økonomiske Forhold er i Støbeskeen, saaledes som vi mærker det i Dag, gælder det om — ikke mindst for Arbejderorganisationerne — at følge med i Udviklingen og indstille sig paa de ændrede Forhold. Det er de faglige Organisationer, som her faar nye Opgaver at løse.

Fagbevægelsen er vokset op i Liberalismens Kølvand, og der er i den forløbne Periode udrettet adskilligt til Gavn for Arbejderklassens Interesser, men Liberalismen er i Dag en Saga blot, og det er et meget stort Spørgsmaal, om den nogensinde vender tilbage. Det kan derfor klart forudses, at Fagbevægelsen kommer til at arbejde under helt andre Forhold end tidligere, og dette maa uvægerligt medføre en Nyorientering paa en Række Omraader.

I samme Omfang som Staten maa gribe ind paa økonomiske og produktive Omraader, vil det blive ubetinget nødvendigt, at Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer bringes til at tage de nødvendige Samfundshensyn, som Forholdene maatte kræve. I sin skelsættende Tale paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling udtalte Statsminister Th. Stauning herom klart:

„— Naar Samfundsfunktionerne socialiseres, som Tilfældet er, maa ogsaa Fagforeningerne socialiseres. Deres Opgave har altid været social — samfundsmæssig, og den Opgave træder stærkere frem nu end før — —". „— — Fagforeningerne har deres Opgave paa det økonomiske Omraade, men i vor Tid og i den Fremtid, vi kan se ud til, vil de økonomiske Opgaver være knyttede til politisk Virksomhed."

Denne Omstilling af Fagorganisationernes Virksomhed maa først og fremmest føre med sig, at Fagorganisationerne søger at vinde sig Indflydelse gennem Statsmagten og være medvirkende til, at den økonomiske Nyorientering, som i Øjeblikket foregaar, føres ad Baner, hvor ogsaa Arbejderklassens Interesser bliver tilstrækkeligt varetaget. Maaske vil det begrænse de enkelte Fagorganisationers Handlefrihed i den gammeldags Forstand; men det vil samtidig betyde en uanet Styrkelse af hele Arbejderklassens politiske og økonomiske Magt. Det har aldrig nogensinde været Meningen, at de faglige Organisationer — lige saa lidt som de politiske — blot skulde nøjes med at gennemføre Fremskridt i Dagens Kamp. Maalet har fra første Færd været ogsaa at omskabe Produktions- og Fordelingssystemet og at ombygge en økonomisk Samfundsordning, der gav den arbejdende Befolkning det fulde Udbytte af sit Arbejde, og gør hele Samfundet til Herskere af de altbeherskende Produktionsmidler. Skal et saadant Arbejde have Mulighed for at lykkes, maa der ske en inderlig Forening af alle de Kræfter, som den forenede faglige og politiske Bevægelse raader over. Og enhver, der modsætter sig denne Udvikling, staar Arbejderklassens Interesser i Vejen, og maa bekæmpes med de skarpeste Midler. Fagbevægelse og Socialdemokrati er to Sider af samme Sag*), og det er stridende mod al sund Fornuft at skille disse to Bevægelser fra hinanden; men Følgen heraf maa ogsaa uvægerlig blive, „— at Fagforeningernes Mænd maa tænke politisk og tilpasse Organisationernes Arbejde efter de ændrede Vilkaar, som Verdens forandrede Politik byder Arbejderne og deres Organisationer. —" (Th. Stauning).

Statsmagtens Anvendelse i Arbejdernes Interesser bliver den naturlige Følge af de politiske Forhold, der skabes med Socialdemokratiet som den førende Part i Statsmagten.

Nogle af Fagbevægelsens gamle Problemer er blevet Bevægelsen for mægtige og kræver, at ogsaa politiske Kræfter bliver medvirkende til deres Løsning. Dette gælder Problemer som Arbejdsløsheden, Arbejdstidsproblemet og Beskæftigelsesspørgsmaalet; men hvordan skal Arbejderne skaffe sig Indflydelse paa den økonomiske Tilrettelægning af Landet og Produktionen, efter at Staten har gjort Indgreb paa en Mængde Omraader? Først og fremmest ved at vise en politisk Realitetssans og en forstandig Opportunisme i Bedømmelse af den foreliggende Situation. Dernæst ved at udvide det faglige og politiske Samarbejde endnu mere og gøre den politiske Indflydelse stærkere.

Der burde oprettes et Arbejderraad, bestaaende af Repræsentanter for den faglige, politiske og kooperative Arbejderbevægelse. Raadet skulde som særlig Opgave have: at være medvirkende til at fremme den økonomiske Udvikling i Overensstemmelse med Arbejderbefolkningens Interesser.

Arbejdermassernes Samling indenfor Organisationerne staar paa Dagsordenen i alle Fagforeninger for Tiden. De uorganiseredes Tal er altfor stort, set paa Baggrund af de gode og stærke Organisationer, som den danske Fagbevægelse raader over. Og de rummer en Fare baade samfundsmæssig og organisatorisk for den samlede Arbejderklasse. Fagbevægelsen kan ikke skyde denne Opgave fra sig. Og den kan slet ikke gøre det, hvis den blot i nogen Grad skal være paa Højde med den økonomiske Udvikling. Sandt nok vil Opgaven blive svær at løse, — endog meget svær, men vor socialistiske Indstilling byder os, at hele Arbejderklassen skal organiseres. Kun gennem Organisation har vi Mulighed for at hævde Arbejderklassens berettigede Krav og Ideer. Men Spørgsmaalets Løsning kan ikke vente alt for længe, uden at det bringer uanede Ødelæggelser ind over vort Organisationsliv. Et hurtigt og haandfast Initiativ, der kunde rydde denne meget pinlige Sag ud af Verden, vil skabe sunde Vækstbetingelser for Organisationsarbejdet.

Der findes indenfor den faglige Bevægelse en mindre Kreds af Arbejdere, som mener, at Fagbevægelsen i sin Taktik og i sine Kampmetoder stadig maa følge Linierne fra de sidste 20 Aar i forrige Aarhundrede. Og med særlig Kraft er der fra Kommunisternes Side blevet bebrejdet, at Fagforeningerne ikke arbejdede og kæmpede som i Firsernes Dage. Hvordan dette skulde være muligt, naar Kapitalismen og den økonomiske Udvikling gennem Aarene stadig har omformet Samfundet og Produktionen, er aldeles uforstaaeligt, og det er da ogsaa i skærende Modstrid med Karl Marx's klare og fastslaaede Ideer. Arbejderklassens Kampmidler er ogsaa undergivet Udviklingens Lov. Meningen med Strejken og de andre Kampmidler var at fremskaffe bedre og lyse Kaar for Arbejderne — dette bør vi have for Øje forud for enhver Konflikt. Arbejdskonflikten er slet

*) Læs herom nærmere i „Arbejderhøjskolen", December 1933: Chr. Christiansen: Socialdemokratiet og Fagbevægelsen.

ikke det eneste ufejlbarlige Middel til Opnaaelse af Fremskridt og sociale Goder for den danske Arbejderklasse. Tværtimod —! Vi maa endelig ikke glemme, at det ingenlunde paa Forhaand er afgjort, at en Arbejdskamp giver Arbejderne Sejr. Og dernæst er Arbejderklassen i Dag i videst muligt Omfang interesseret i, at der skaffes Beskæftigelse, og at Produktionen holdes i Gang uden alt for mange ødelæggende Afbrydelser. Arbejderklassens Beskæftigelse giver ganske afgjort de bedste Betingelser for organisatoriske Fremskridt.

De seneste Aars faglige og politiske Udvikling har stillet os overfor Foreteelser, som vi forhen knapt har anet. De mange Statsforanstaltninger overfor Landbrug, Handel og Pengevæsen har givet os et Samfund af en anden Karakter, end da de frie Kræfters Spil uhæmmet kunde udfolde sig. Maalet med disse Foranstaltninger har været at sikre Landets Produktion og Økonomi bedst muligt, mens Krisen raser over Land og Folk. Denne Udvikling vil utvivlsomt fortsætte fremefter. Under denne Synsvinkel maa Foranstaltninger som Lockout-Loven, Forligsmandsloven og Slagteriarbejdernes Voldgift ses. De ændrede økonomiske Forhold har ført med sig, at Statsmagten maa hævde den økonomiske Magt, der er bedst i Overensstemmelse med Samfundsinteresserne og den brede Befolknings Vel. Naturligvis vil Fagorganisationerne drage Lære af de sidste Aars Foreteelser, og forhaabentlig vil det føre med sig, at Fagforeningerne i første Række koncentrerer deres Magt indenfor en stærk Centralorganisation, der omfatter alle Arbejdere, ogsaa alle Tjenestemandsorganisationer, og rydder de endnu bestaaende Rester af lavsmæssig Karakter, som maatte findes indenfor Fagbevægelsen, af Vejen. Nu er Tiden inde dertil. Hvad det vil betyde, kan ingen være blind for. Fagbevægelsen vilde komme til at udgøre den Enhed, som i de kommende Tider vil blive af uvurderlig Betydning.

(Fra „Arbejderhøjskolen").

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT

af

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 7. Februar 1935 i Sag Nr. 2045: Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien paa A/S De forenede Jernstøberiers Vegne

mod

De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmands Forbund og dets Afdeling Arbejdsmændenes Fagforening i Frederiksværk.

A/S De forenede Jernstøberier har tidligere losset fra Skibe fra det til Fabrikken hørende Havneanlæg i Frederiksværk til Tipvogne, hvorved anvendtes 5 Arbejdere i Akkord. Naar 2 Skibe lossede samtidigt, anvendtes dog ved det ene Skib Losning med 3 Mand til Automobiler, nemlig 2 Mand ombord og en Mand ved Aflæsning paa Fabrikken, foruden Chaufføren, der fra Vognen halede Lossebommen ind over denne og foretog Paalæsningen, og en Mand af Besætningen, der passede Spillet. Hvor det fandtes nødvendigt, anvendtes desuden en Ekstramand til Indhaling af Bommen, men denne fik i Modsætning til de 3 førstnævnte Timeløn.

I Sommeren 1934 nedlagdes Sporene, saaledes at Losning altid skete til Automobil med 3 Mand i Akkord foruden Chaufføren og Winchmanden og om fornødent en timelønnet Arbejder til Indhaling af Bommen.

Fabrikken havde fast Aftale om Bilkørselen med en Vognmand, der ikke er Medlem af Dansk Arbejdsgiverforening, men har sædvanlig Chauffør-Overenskomst med Dansk Arbejdsmands Forbunds Frederiksværks Afdeling, hvorefter Chauffører er pligtige til at være behjælpelige ved Paa- og Aflæsning.

I Juli 1934 krævede Dansk Arbejdsmandsforbund Forhandling med Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Anledning af, at Fabrikken efter Forbundets Mening ved den skete Ændring havde forringet Akkorden for Losningsarbejdet, idet der nu kun var 3 Arbejdere i Akkorden mod tidligere 5 Arbejdere, og Parterne enedes paa et den 3. September afholdt Mæglingsmøde om at tilbagevise Sagen til lokal Forhandling.

Ved Forhandling mellem Fabrikken og dens Arbejdere ved deres Tillidsmand opnaaedes Enighed om Akkordpriser for Lossearbejdet og i den d. 11. Oktober oprettede Overenskomst hedder det blandt andet:

„Akkordpriserne gælder for Arbejdet udført af 3 Mand. Hvis det er nødvendigt at have en Mand til Hjælp ved Indhaling af Godset fra Skib til Bilen, aflønnes denne Mand med samme Timeløn, som de 3 Mand tjener ved den paagældende Akkord."

I September og Oktober lossede 8 Skibe som tidligere sket, saaledes at Chaufføren halede Lossebommen ind over Bilen uden at have nogen Mand til Hjælp, medens der ved 2 Losninger i Slutningen af Oktober var en Mand til Hjælp ved Indhalingen for en Del af Losningen.

Da der Lørdag den 27. Oktober indløb et Skib med Sand til Fabrikkens Havneanlæg, nægtede Chaufførerne at hale Lossebommen ind over Automobilerne. Efter at Vognmanden havde skaffet to andre Automobiler, hvis Førere ikke var Medlemmer af Fagforeningen, og som var villige til at udføre Indhalingsarbejdet, forbød Fagforeningsformanden de to af Fabrikens Arbejdere, der var beskæftigede i Skibets Last med Paafyldning af Lossetønderne at fortsætte deres Arbejde, forinden der var antaget en Ekstramand til Indhaling af Bommen. Arbejdet standsedes derefter hele Lørdagen, Mandagen og Halvdelen af Tirsdagen og genoptoges først om Tirsdagen Kl. 1 efter at Fabrikken under Protest var gaaet ind paa at antage en Ekstramand til Indhaling. Ved senere Losninger har Fabrikken under Protest stadig maattet antage en Ekstramand.

Under denne Sag har Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien paa Fabrikkens Vegne indklaget De samvirkende Fagforbund paa Dansk Arbejdsmandsforbunds og dettes Frederiksværk Afdelings Vegne og paastaaet den etablerede uvarslede Arbejdsstandsning kendt ulovlig og Frederiksværk Afdelingen paalagt Bod, der tillige skal tjene Fabrikken som Erstatning for dens Ekstraudgifter, ialt 232 Kr.

De Indklagede paastaar sig frifundne og anfører til Støtte herfor, at Chaufførerne aldrig er pligtige til at hale Lossebommen ind, da dette Arbejde ikke henhører under „Paa- og Aflæsning", men er Havnearbejde. Udtrykkene i Overenskomsten af 11. Oktober: „hvis det er nødvendigt" er urigtige, da det altid er nødvendigt ved Lossearbejde ved Bom at have en Mand til Indhalingsarbejdet, og den uheldige Formulering skyldes, at Overenskomsten er oprettet mellem Fabrikken og Tillidsmanden. Fagforeningsformanden har derfor været berettiget til at forbyde Arbejderne at fortsætte Arbejdet, da der blev tilkaldt uorganiserede Chauffører, der var villige til at udføre Indhalingsarbejdet, som Chauffører ikke er pligtige at udføre.

Som nævnt er Overenskomsten af 11. Oktober sluttet mellem Fabrikken og dens Arbejdere efter en Lokalforhandling i Hen-

hold til Bemyndigelse paa Mæglingsmødet den 3. September og er derfor bindende. Denne Overenskomst forudsætter i Overensstemmelse med, hvad der tidligere har fundet Sted, at det ikke altid er nødvendigt at have en særlig Mand ved Indhaling af Bommen, og da der ikke i det heromhandlede Tilfælde har været nogen Nødvendighed for at have nogen Ekstramand, idet de Arbejdere, der var beskæftiget ved Losningen end ikke har fremsat Ønske herom, har Fagforeningsformandens Paabud til Arbejderne om at standse Arbejdet været ulovligt. Fagforeningen vil derfor være at paalægge en Bod, der under Hensyn til de Fabrikken forvoldte Tab findes at burde fastsættes til 400 Kr.

De Indklagede findes derhos at burde betale Sagens Omkostninger med 300 Kroner.

Kendelse:

Den ovennævnte uvarslede Arbejdsstandsning og det af Dansk Arbejdsmandsforbunds Afdeling i Frederiksværk fremsatte Krav om Ekstramand ved Indhaling af Bom har været ulovlige.

I Bod til A/S De forenede Jernstøberier betaler Afdelingen 400 Kroner.

I Sagsomkostninger betaler de Indklagede 300 Kroner.

UDSKRIFT

af

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 22. Februar 1935 i Sag Nr. 2063: De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmands Forbund

mod

Murermester Niels Jensen, Sæby pr. Nakskov.

Under denne Sag har De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund indklaget Murermester Niels Jensen, Sæby pr. Nakskov, for Brud paa indgaaet Overenskomst, idet Indklagede i den Anledning paastaas idømt en efter Rettens Skøn passende Bod.

Efter Klagernes Fremstilling blev der den 2. Juli 1934 mellem Indklagede og Arbejdsmændenes Fagforbund i Nakskov afsluttet en Overenskomst, gaaende ud paa, at Indklagede skal respektere den mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmandsforbund gældende Overenskomst. Indklagede har imidlertid derefter haft flere Folk i Arbejde ved Bygningsarbejde og aflønnet dem med 67 Øre pr. Time for 10 Timers Arbejde pr. Dag. Da Timelønnen efter nævnte Overenskomst er 105 Øre, er der saaledes udbetalt 38 Øre for lidt pr. Time, ligesom der for de 2 Overarbejdstimer intet Tillæg er betalt. Efter Klagernes Opgivende har 4 nærmere angivne Arbejdere faaet udbetalt tilsammen 400 Kr. 34 Øre for lidt; desuden skal 2 eller 3 andre Arbejdere være blevet underbetalte af Indklagede, uden at Beløbet har kunnet konstateres.

Medens Klagerne ikke paastaar Indklagede dømt til Betaling af det for lidt udbetalte Beløb, har de henstillet, at der tages Hensyn hertil ved Bodens Fastsættelse.

Da Indklagede, skønt lovlig stævnet, ikke har givet Møde under Sagen, vil der være at afsige Kendelse i Overensstemmelse med den af Klagerne nedlagte Paastand, der stemmer med deres mundtlige Fremstilling, mod hvilken intet er fundet at erindre, saaledes at Boden vil kunne bestemmes til 500 Kr.

Indklagede vil derhos være at dømme til at betale Sagens Omkostninger.

Kendelse:

Indklagede, Murermester Niels Jensen, Sæby pr. Nakskov, bør i Bod til Dansk Arbejdsmands Forbund betale 500 Kr. Indklagede bør derhos betale Sagens Omkostninger med 200 Kr.

Det idømte at udrede inden 15 Dage efter denne Kendelses lovlige Forkyndelse.

Ved tidligere Indsamlinger til Matteottifonden var der et forholdsvis stort Antal Afdelinger, som mødte med et ringe Beløb. Nu samles der atter ind, hver eneste Afdeling har modtaget Indsamlingslister. Lad Listen ikke blive tilbagesendt, før du har givet dit Bidrag.

TAK

Til alle, Afdelinger og private, der har vist mig venlig Opmærksomhed i Anledning af min 60 Aars Fødselsdag, bringer jeg hermed min bedste Tak.

H. P. Jensen.

Fredem ridlrt

Kolding A. — Firmaet Wright, Thomsen & Kier. Der forelaa Uoverensstemmelse om Jordarbejdet — 38.000 m³ — ved Vejanlæget mellem Hejlsvejen og Skamlingsbanken skal betales med almindelig Timeløn, eller som „større" Jordarbejder. Sagen til Voldgift. De 18.000 m³, der er koncentreret paa ca. 300 lb. m og transporteret med mekanisk Trækkraft betales som „større" Jordarbejde, medens Resten, ca. 20.000 m³, der er fordelt paa en længere Strækning og udelukkende læsset og transporteret med Haandkraft, betales med 105 Øre pr. Time.

1798. Entreprenørforeningen ctr. Skovgaard Mergelleje. Entreprenørforeningen havde indklaget Forbundet for Den faste Voldgiftsret under Paaberaabelse af, at Forbundet ved at afslutte Særoverenskomster med Entreprenør Theut af 5. Aug. 1933 havde begaaet Brud paa den mellem Forbundet og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Den faste Voldgiftsret afviste pure Entreprenørforeningens Klage.

Varde — Statsbanerne. Paa Foranledning af Afdelingen fremsattes overfor Statsbanerne Krav om Smudstillæg (15 % af Timelønnen) for Arbejder med Karbolinering af Trædæk over Traadtrækskanaler. Generaldirektoratet afslog først vort Krav, men er senere indgaaet paa at betale Tillæget under den udtrykkelige Forudsætning, at Aftalen kun gælder nævnte specielle Arbejde, og kun saafremt Arbejdet er af et saadant Omfang, at een eller flere Arbejdere udelukkende er beskæftiget dermed.

Aarhus J. B. — Murermester H. Petersen. Ved Opførelsen af en Kedelbygning til Aarhus Kommunehospital, afbrød Mesteren Støbearbejdet, da dette var halvt færdig uden Hensyn til, at et andet Hold Arbejdere skulde udføre Resten af Arbejdet. Vi protesterede herimod, og Mesteren blev ved faglig Voldgift dømt til at betale de paagældende Arbejdere (Murerarbejdsmænd) Erstatning, og til at lade dem gøre Arbejdet færdigt. Som Følge af denne Afbrydelse i Støbearbejdet kunde Jord- og Betonarbejderne ikke komme frem med Arbejdet ved Tildannelsen af Jernet, og vi rejste derfor Krav om Erstatning til dem ogsaa. Til Trods for, at vi var enige med Centralforeningen i at stille Sagen vedrørende Jord- og Betonarbejderne i Bero, indtil den anden Sag var afgjort, nægtede Centralforeningen at betale Erstatning til Jernholdet, skønt der var tilkendt Murerarbejdsmændene Erstatning. Sagen behandledes ved Voldgift, hvor Jord- og Betonarbejderne tilkendtes Erstatning 105 Øre pr. Time for samtlige Timer, som de havde spadseret.

Nykøbing Jyll. A. — Statsbanerne. Vi klagede til Generaldirektoratet over, at 4 af Afdelingens Medlemmer, der havde været mønstret til Strib med Færgen Hjalmar, ikke havde faaet Afregning, saaledes som de i H. t. Overenskomsten var berettiget til. Generaldirektoratet har meddelt os, at der ikke vil kunne ydes Lønning for et større Antal Arbejdstimer end sket er, men at der for Fraværelsen fra Hjemstedet tilkommer de paagældende Udstationeringsgodtgørelse i Stedet for Sejlpenge. Generaldirektoratet har i Overensstemmelse hermed foranlediget, at der efterbetales Ekstramatroserne hver 6 Kr. 10 Øre, og Ekstrafyrbøderen 6 Kr. 25 Øre.

Kølby Farstrup — Farstrup Kommune. Sogneraadet er indgaaet paa, at et Vejarbejde paa Hovedvejen gennem Farstrup, hvilket Arbejde udføres med Tilskud af 12 Mill.-Fonden, udføres af organiserede Arbejdere til tarifmæssig Betaling.

Nakskov — Murermester Niels Jensen, Sæby. Mesteren var indgaaet paa at overholde Overenskomsten, som er gældende mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og D. A. F., men aflønnede desuagtet en af sine Arbejdsmænd med 67 Øre i Timen. Vi indklagede Mesteren for Den faste Voldgiftsret, hvor han blev dømt til at betale en Bod til Dansk Arbejdsmands Forbund paa 500 Kroner samt paalagt Sagens Omkostninger 200 Kroner.

Aabenraa A. — Murermester S. M. Rasmussen. Ved 2 Ejendomme, som Murermesteren havde opført, var der i Kælderen og Stueetagerne foretaget Isolering af Ydermure ved et Berapningslag, hvor der var tilsat Materialerne et Kvantum Zika. Senere var Væggene blevet pudsede paa almindelig Vis. For dette Berapningslag forlangte Arbejderne alm. Pudseprocenter, medens Mesteren kun vilde betale for Berapning. Afdelingen begrunder sit Forlangende med, at Berapningslaget var saa tykt, at det maatte kunne betragtes som et Pudslag. Ved et afholdt Mæglingsmøde maatte vi imidlertid frafalde Kravet om Pudseprocenter, da det omstridte Arbejde nærmest maatte beregnes som et Berapningsarbejde. Iøvrigt er der betalt Svendene 10 Øre ekstra pr. m², som Arbejdsmændene fik deres Procenter beregnet af.

Aalborg A. — Entreprenør V. Bording, Hasseriis. Entreprenøren har underskrevet paa at ville betale efter og iøvrigt overholde den til enhver Tid mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst.

Middelfart — Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen. Paa en Opgørelse over et Kloakledningsarbejde (16 cm) reducerede Firmaet Overskuddet med ca. 375 Kroner under Hensyn til,

1) at Dybden var mindre end anført,
2) at Arbejdet skulde opmaales efter Tabellen og ikke efter § 4, som Afdelingen havde gjort,
3) at de første 50 m Afstivning skulde betales som Plantning og ikke som Ramning.

Da Arbejdet var færdigt, og der var Uenighed om, hvad Firmaets Formand havde sagt med Hensyn til Gravningsbredden, forligtes Sagen ved, at Firmaet betaler 200 Kroner.

Aarhus St. — A/S De forenede Jernstøberier. Afdelingen havde overfor Firmaet rejst Krav om en Forhøjelse af Timelønnen paa 5 Øre til samtlige paa Fabriken beskæftigede Arbejdere. Firmaet nægtede pure at imødekomme det rejste Krav, hvorefter Forbundet paa Afdelingens Anmodning foranledigede Mæglingsmøde afholdt, men heller ikke her opnaaedes Enighed. Sagen blev derefter behandlet paa et Timandsmøde, hvor der opnaaedes Enighed om, at Firmaet til Fordeling blandt de lavest lønnede Arbejdere betaler 10 Øre.

D. A. F. — Oliefabrikerne. Overenskomsten er forlænget med den Ændring, at Arbejdere, der ikke ved Akkord, Produktionstillæg eller andre Tillæg opnaar en Fortjeneste af 112 Øre pr. Time i Dagarbejde og 120 Øre pr. Time i Vagtarbejde, erholder et Akkordafsavnstillæg, der bringer Timefortjenesten op til ovennævnte Beløb. De i den tidligere Overenskomst gældende Reduktioner paa 3 og 5 % bortfalder. Endvidere er der i de lokale Overenskomster fremskaffet en Del Forbedringer. Overenskomsten er forlænget til 1. Februar 1937, men kan dog af Parterne opsiges til 1. Februar 1936.

D. A. F. — Kaolin-, Kalk- og Teglværksindustrien paa Bornholm. Overenskomsten forlænget et Aar med følgende Ændringer. 1) Alt nyt Arbejde, der udføres efter nye Arbejdsmetoder, udføres til Bedømmelse i Timeløn + 20 %. 2) En Arbejder, der antages til Arbejde, kan ikke aflønnes med mindre end ½ Dags Løn. 3) En Bestemmelse om Betaling efter andre Overenskomster, naar Arbejdet henhører under disse. Endvidere er der opnaaet en Del Forbedringer i de lokale Overenskomster.

Korsør — Margarinefabriken. Afdelingen klager over, at Firmaet forskyder Arbejdstiden og Spisetiderne, saaledes at Arbejderne ikke har fast Arbejdstid. Ved Mægling enedes man om en Ordning af Arbejdstidens og Spisetidens Lægning, saaledes:

Normal Arbejdstid paa Fabriken er Kl. 6, med Undtagelse af følgende Afdelinger: Mixeafdelingen Arbejdstid fra Kl. 6½, Køletromlen Arbejdstid fra Kl. 6½. Spisetid for disse Afdelinger er fra Kl. 8—8½ og fra Kl. 11½—12½. For Expeditionens vedkommende er Arbejdstiden vedblivende fra Kl. 7—5.

Støberiarbejderne — Den kgl. Mønt. Overenskomsten forlænget eet Aar med den Ændring, at Dageantallet for Sommerferie er udvidet indtil 10 Dage. Endvidere erholder Arbejderne Sygeløn i indtil 12 Dage, og Juleaftensdag og Paaskelørdag er Fridage med fuld Løn. Gælder til en 1. April.

Fabrikarbejderne — De forenede Olietøjsfabriker. Overenskomsten forlænget eet Aar med den Ændring, at Arbejderne faar 6 Dages Sommerferie med Løn, og endvidere er Tillidsmandssystemet indført i Overenskomsten.

Frederikssund — Skibsværftet. Overenskomsten forlænget eet Aar med den Ændring, at Timelønnen forhøjes fra 101 til 103 Øre, og Sommerferie indføres som i Jernindustrien.

Tistrup — Hesselho Teglværk. Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 92 Øre, alm. Overtidsbetaling. Desuden en Række Akkorder. Gælder til en 1. Februar.

Vejen — Fabriken „Phønix". Overenskomsten er forlænget et Aar med den Ændring, at Smudstillægget forhøjes fra 6 Øre til 10 Øre pr. Time, saaledes at den samlede Timeløn bliver 115 Øre i Stedet for 111 Øre. Endvidere faar Arbejderne i Tjæredestillationen yderligere 4 Øre pr. Time + et Sæt Overtrækstøj hveranden Maaned.

Støberiarbejderne — Firmaet Grønning & Co. Afdelingen meddeler, at vore Medlemmer har rejst Krav om højere Lønninger, uden at Kravet er imødekommet. Vi begærede Mæglingsmøde afholdt, og her indgik Firmaet paa at forhøje samtlige Timelønninger med 5 Øre pr. Mand.

Fabrikarbejderne — Marius Mulvad. Afdelingen klager over, at Firmaet aflønner en Arbejder over 18 Aar med 80 Øre i Timen. I den Anledning har der været afholdt Mæglingsmøde, hvor Firmaet indgik paa at efterbetale 15 Øre pr. Time til vedkommende Arbejder.

Graasten — Graasten Teglværk. Paa det angivne Teglværk paabegyndtes Fabrikation af en ny Art Sten, som Virksomheden imidlertid kun betalte med samme Pris pr. 1000 Sten som for alm. flammede Sten. Afdelingen klagede i den Anledning til Forbundet, der foranledigede Mæglingsmøde afholdt, og her enedes man om, at der for det fremstillede Antal Sten — 75,000 — efterbetaltes Differencen mellem det udbetalte Akkordbeløb og Timelønnen, plus 20 %, hvorefter der fremstilles 200,000 Stk. paa Prøve, og at der herfor betales Timeløn plus 20 %, hvorefter der paa Grundlag heraf fastsættes Akkord.

Fabrikarbejderne — Hollesens Radiatorfabrik. Afdelingen meddeler, at man ved lokal Forhandling er enedes med Firmaet om, at eventuelle Afslag af Akkorderne lægges over paa Timelønnen, saaledes at denne bliver det første Aar 104 Øre, derefter 110 Øre, og efter 2 Aar 120 Øre. Gælder fra 1. Februar 1935.

Fabrikarbejderne — Københavns Mørtelværker. Afdelingen klager over, at Firmaet har undladt at betale en ugelønnet Arbejder Løn for 4 Dage, hvor Vedkommende har været syg. Senere meddeler Afdelingen, at Sagen er gaaet i Orden saaledes, at ugelønnede Arbejdere i Fremtiden faar Lønnen udbetalt under Sygdom, men at der under Sygdom, der varer over 2 Dage, skal fremvises Lægeattest. Den i Sagen omtalte Arbejder fik ligeledes efterbetalt for den Tid, han har været syg.

Støberiarbejderne — Burmeister & Wain, Teglholmen. Afdelingen klager over, at Firmaet har betalt alm. Overtidstillæg til 3 Mand, der uden det fastsatte Varsel var tilsagt til Holddriftsarbejde Søndag Aften Kl. 23,40, i Stedet for 100 % Tillæg. Vi har ladet Klagen gaa videre. Sagen afgjort ved faglig Voldgift, og Kendelsen tilpligter Firmaet at betale de 3 Mand 100 % Tillæg.

Grenaa. Rederiselskabet „Anholt". Afdelingen indberetter, at der er oprettet Overenskomst med det anførte Rederi. Arbejdstiden er 8 Timer. Timelønnen er 135 Øre. Efter Kl. 12 maa dog betales et Tillæg af 50 % til Timelønnen, arbejdes der længere end til Kl. 1, holdes ekstra en halv Times Spisetid uden Fradrag i Lønnen, samme Bestemmelse er gældende, hvis der arbejdes udover Kl. 6 Eftermiddag. Ved Overarbejde betales for de første 2 Timer 30 %, for den 3. Time 50 % og derefter for Nat- samt Søn- og Helligdagsarbejde 100 %. Bliver Arbejdet ikke paabegyndt til den fastsatte Tid, betales mindst for en Time og fremdeles, indtil Hjemsendelse sker, det samme er Tilfældet, saafremt der indtræffer daarligt Vejr.

Arbejdsgiverne holder Arbejderne ulykkesforsikrede ogsaa for de første 13 Uger for Dagpenge à 3 Kr. pr. Dag

Svendborg F. Svendborg Bro. Afdelingen har sluttet følgende Overenskomst: Ugelønnen er 52,00 Kr. og udbetales uanset Helligdage. Arbejdsgiveren holder Arbejderne ulykkesforsikrede ogsaa for de første 13 Uger for Dagpenge à 3 Kr. pr. Dag. Gensidig Opsigelsesfrist 14 Dage Forsaavidt fornøden Arbejdskraft er tilstede, indgaar Arbejdsgiveren paa kun at beskæftige Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Køge. Køge Arbejdsgiverforening. Afdelingen meddeler, at der mellem Parterne har været afholdt Mæglingsmøde. Aarsagen hertil var, at et nærmere betegnet Skib indgik i Køge Havn for at losse Hvede, og at Ladningsmodtagerens Forvalter fik et Par af Skibets Folk der havde Frivagt, til at udføre Lempning ombord. Ved Mæglingen maatte Firmaet indgaa paa at betale en Bod til Afdelingen svarende til den fulde Lemperpris for 249,5 Tons, ialt Kr. 102,30.

Lager- og Pakhusarbejderne. Dansk Arbejdsgiverforening. Mellem Afdelingen og A/S Nordisk Fjerfabrik opstod der Strid om Betaling for Overarbejde der blev udført i Middagstiden. Firmaet mente sig berettiget til at aflønne det paagældende Overarbejde med 25 % Tillæg, medens Afdelingen forlangte 100 %. Da der ikke kunde opnaas Enighed, blev Spørgsmaalet afgjort ved faglig Voldgift, hvor Opmanden, Dommer Pihl afsagde Kendelse om, at det omtalte Overarbejde skal betales saaledes som af Afdelingen paastaaet med 100% Tillæg til Timelønnen.

Kuskene. Vognmand E. Christensen. Afdelingen indberetter at have konstateret Underbetaling hos nævnte Vognmand af en der beskæftiget Medhjælper. Beløbet andrager efter Afdelingens Opgørelse ca. 1000 Kr. Vognmanden erkendte den stedfundne Underbetaling og meddelte samtidig at have truffet Aftale om Efterbetaling med Kr. 200 pr. Maaned. Dette kunde Afdelingen imidlertid ikke akceptere. Ved et senere Møde med Centralorganisationen for Vognmænd opnaaedes Enighed om, at den paagældende Vognmand til fuld Afgørelse betaler en Bod til Kuskenes Fællesforbund paa Kr. 800.

Vinduespolerernes Afdeling meddeler at have afsluttet Overenskomst med 13 Arbejdsgivere som staar udenfor Arbejdsgiverforeningen paa følgende Vilkaar: Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn: uøvede Arbejdere Kr. 50,00 og derefter Kr. 60,00.

Overarbejde som sædvanlig: Gensidig Opsigelsesfrist 2 Dage til en Lønningsdag. Hele og renvaskede Bluser udleveres en Gang ugentlig. I Ulykkestilfælde ydes der Arbejderne Dagpenge à 3 Kr. pr. Dag ogsaa i de første 13 Uger. For hver 25 Arbejdsdage ydes der 1 Dags Ferie med fuld Løn indtil 6 Dage i Forbindelse med 2 Søndage.

Der beskæftiges kun Arbejdere som er Medlem af Vinduespolerernes Fagforening.

Hillerød. Grosserer Gunnar Knudsen (Chauff.). Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn 61,75 og 59,85 for Kørsel med henholdsvis store og smaa Vogne. Overarbejde 180 og 245 Øre pr. Time. 6 Dages Sommerferie. Tærepenge. Der udleveres Skindtøj m. m. efter Behov.

Gislev L. Vognmændene Carl Hansen, Sigurd Petersen og Carl Skovlund. Overenskomst oprettet. Ugeløn 52 Kr. Dagløn 9 Kr. Overarbejde 25, 33, 50 og 100 %. Tærepenge for Chauff. 125 Øre pr. Maaltid. Ferie: 1 Dag for hver 25 Arbejdsdage, dog ikke over 6 Dage. Ferietid: 1. Maj—1. September. Finder Afskedigelse Sted udenfor denne Termin, ydes Betaling for de opsamlede Feriedage. Ulykkestilfælde de første 13 Uger 3 Kr. pr. Dag. Der maa kun beskæftiges organiserede Arbejdere. Opsigelse 3 Maaneders Varsel til en 1. Maj.

Sønderborg H. Sønderborg Dampskibsselskab. Overenskomst afsluttet. Der maa kun beskæftiges Medlemmer af Fagforeningen. 8 Timers Arbejdstid. Timelønnen er fra Kl. 7 til Kl. 17 135 Øre, fra Kl. 17 til Kl. 20 155 Øre, og efter Kl. 20 180 Øre pr. Time. Søndagsarbejde dog 2 Kr. pr. Time. Antages der ikke et helt Hold, men kun enkelte Arbejdere, er Timelønnen 150 Øre pr. Dagtime og 2 Kr. for øvrige Timer. Partigods saasom Korn- og Foderstoffer losses efter gældende Akkordtakst. Ulykkesforsikring 3 Kr. pr. Dag i første 13 Uger.

Vejle K. Rutebilejer Anton Jensen. Afdelingen indberetter, at Rutebilejeren, med hvem der bestaar Overenskomst, har underbetalt sine Chaufførers. Forbundet foranledigede Mæglingsmøde afholdt, men der opnaaedes ikke Enighed. Senere nedlagde Chaufførerne Arbejdet, og dette foranledigede Rutebilejeren til at tilkalde Afdelingsformanden, overfor hvem han tiltraadte en Ordning gaaende ud paa, at Chaufførerne fik udbetalt 60 Kr. og Afdelingen 90 Kr. Dermed er Sagen sluttet.

Asperup. Vognmand Chr. Ormhøj, Rørmosehus. Et Medlem af ovennævnte Afdeling havde hos den anførte Vognmand faaet et Beløb tilgode — stort 50 Kr. Da Afdelingen ikke, trods gentagne Henvendelser til Vognmanden, kunde faa det omhandlede Beløb udbetalt, blev Forbundet anmodet om at tage Affære. Vognmanden blev herefter tilskrevet og har nu afviklet Sagen saaledes, at Medlemmet har faaet sin tilgodehavende Arbejdsløn udbetalt.

Husk, at Matteottifonden, gennem sin Hjælp til dem, der er fordrevet fra deres Hjem, og i mange Tilfælde fra deres nærmeste, giver Bevis for, at der tænkes paa Kammeraterne, der lider ilde i en ond Tid. Husk derfor at give Bidrag.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 8 | 30. – 4. | 1935 | 40. Aarg.

AFSLUTNINGEN

Da vort Forbund sidste Efteraar startede den nu afsluttede Lønkampagne, var det ikke uden Erkendelse af de Vanskeligheder, der maatte foreligge, hvor det nu drejede sig om at forsøge Lønfremgang, efter at det 3 Aar i Træk havde været nødvendigt for de danske Fagorganisationer at slutte sig tæt sammen for at øve den stærkest muligt Modstand mod Arbejdsgivernes Krav om Lønreduktioner, Krav, der havde deres Rod i Erhvervskrisen med deraf følgende Chance i den overordentlige Arbejdsløshed.

Vort Forbunds Hovedledelse indsaa, at hvis der skulde være nogen Mulighed for at vende Strømmen, kunde det kun ske ved Opstilling af et forholdsvis maadeholdent Lønprogram, for ikke ved Krav om vidtgaaende og gennemgribende Løn- og Overenskomstændringer at give Arbejdsgiverne Lejlighed til Anlæg af en Lønpolitik, der gjorde det muligt for dem at slaa det hele ned, ogsaa de Krav, der under andre Omstændigheder havde Sandsynlighed for at kunne gennemføres.

Vi meddelte dette Standpunkt til vore Afdelinger og henstillede til dem at være følgagtig og ikke stille Krav om Opsigelse paa Omraader, der laa udenfor den af Hovedledelsen angivne Ramme, og det tør nok siges, at vore Afdelinger stort set har sluttet sig til Hovedledelsens Synspunkt og kun begæret Sanktion til Opsigelse, hvor saadan maatte siges at ligge indenfor den givne Ramme, selv om en Del af de med Opsigelsen følgende Krav i visse Tilfælde faldt udenfor.

Det er ikke uden Betydning for vor Forbundsledelse og for vort Forbunds Virksomhed i det hele, at vore Afdelinger saaledes har vist Forstaaelse for Situationens Vanskelighed; thi ganske bortset fra de enkelte spredte Forsøg, der har været gjort for at skabe Opposition mod Hovedledelsens Standpunkt, Forsøg, der ikke har haft nogen indre Kraft eller noget Omfang, og som alle derfor er løbet fuldstændig ud i Sandet, har den Tid, der er gaaet, siden Lønsituationen startedes, vist, at der mellem vore Afdelinger og vor Forbundsledelse gennemgaaende har været en ganske nøje Kontakt og Forstaaelse tilstede.

Som det var at vente, mødte vore Krav, saa beskedne de end var, meget stærk Modstand. Selv om der under visse lokale Forhandlinger fra Arbejdsgivernes Side vistes *nogen* Forstaaelse for Arbejdernes Fordringer, saaledes at visse Smaaændringer kunde gennemføres, var det alligevel ikke muligt at opnaa Ændringer paa særlig gennemgaaende eller principielle Omraader. — Arbejdsgiverforeningen havde udstedt Forbud herimod, og da Forhandlingerne lokalt var løbet tør og skulde fortsættes med Medvirkning af Hovedorganisationerne, viste det sig ogsaa her, at der paa disse mere væsentlige Omraader intet var at opnaa. — Timelønsforhøjelser, ikke Tale om; Forhandlinger om Ferieforhold heller ikke, og selv om Arbejdsgiverforeningen flere Gange erklærede, at det var dens absolutte Hensigt at undgaa Forligsmandens Indgriben, viste det sig dog, efterhaanden som Tiden gik, mere og mere, at det alligevel var den Vej, Arbejdsgiverforeningen stilede mod, og selv da vort Forbund, paa dertil given meget presserende Anledning fra Arbejdsgivernes Side og med Paastand om, at Forhandlingerne saa nok skulde blive mere frugtbringende, opgav sin Modstand mod at forhandle om Entreprenørforeningens ublu Krav, kom man lige vidt; Forhandlingerne var kun mere eller mindre elskværdig Snak og vedblev praktisk talt at være det, naar lige undtages Forhandlingerne med Havne- og Købmandsorganisationerne, hvor der absolut ikke var Tale om Elskværdighed fra nogen af Siderne, men hvor man, af ganske særlige Aarsager, ønskede Forhandlingerne ført igennem. — Stort set gik det hele altsaa i Staa, og Lockoutvarslerne og Forligsmanden traadte i Forgrunden.

Det er nu slet ikke svært at gennemskue Arbejdsgivernes Forhandlingstaktik og — Formaal. Under de Overenskomstsituationer af større Betydning, der har foreligget i den sidste halve Snes Aar eller mere, har Arbejdsgiverforeningen med større eller mindre Held forsøgt sig paa samme Maade og sørget for, at det hele blev bunket sammen hos Forligsmanden i Forventning om, at jo mere uforhandlet Overenskomststof der forelaa, jo mindre Udsigt var der til, at Forligsmanden vilde beskæftige sig med det; det maatte gælde om at kvæle Forligsmanden i meget og i vanskeligt Arbejdsstof, saa han ligefrem saa sig nødsaget til at skyde det fra sig som ufordøjeligt og nøjes med kun at stille Forslag om visse enkelte Punkter, han kunde overse. Paa den Maade kom man jo forholdsvis let og bekvemt udenom den ubehagelige og tidsspildende Forhandling om generende Punkter i Overenskomsterne og om de indviklede Prislister, og opnaaede saa dertil at kunne dække sig bag Forligsmanden, hvis en eller anden Arbejdsgiver eller -organisation kunde finde Anledning til Kritik af hans Forslag, og naar Forligsforslag saa forelaa, stillede man overfor Fagforbundene Krav om, at det hele skulde løses under ét, Forkastelse i et eller andet Fag vilde føre til Iværksættelse af den varslede Lockout.

Da det jo nu engang er Forligsinstitutionens Opgave at søge Storkonflikter — og smaa med for Resten — undgaaet, har Arbejdsgiverne i Forligsinstitutionen, nu under de fælles Afstemningsregler, faaet en særdeles god Bundsforvant. Ikke saadan at forstaa, at Forligsinstitutionen er henrykt for at faa et saa umaadeligt Overenskomststof lagt paa Bordet, som Tilfældet f. Eks. var i den nu afsluttede Løn-Situation; det er den naturligvis ikke interesseret i, tværtimod, hvilket den ogsaa meget tydelig gav tilkende, men saaledes, at forstaa, at naar der skal være Forlig, saa skal der være Forlig over det hele, ogsaa de Steder, hvor Forlig paa Forhaand maatte synes uopnaaelig, for der maa naturligvis efter Forligsinstitutionens Synspunkt ikke efterlades noget, der kan give ny Anledning til Storkonflikt.

Det er denne Arbejdsgiverforeningens Taktik, der fører til, at en Del af Stoffet falder gennem Soldet og ikke opnaar behørig Behandling, selv om saadan kunde

synes nok saa berettiget. — Det gælder imidlertid ikke særlig for vort Forbund, der jo mødte med begrænset Forhandlingsstof, men maaske i nok saa høj Grad for andre Forbund, og denne Udgang er jo saa meget mere følelig, alt eftersom de paagældende Forbunds Lønsystem er mere eller mindre bevægelig i Overenskomstperioden.

Men det er en farlig Taktik, Arbejdsgiverne her er inde paa. — Dette at fratage Underorganisationerne og Enkeltvirksomhederne Ret til at forhandle sig til Ende med de modstaaende Arbejderorganisationer og i Stedet føje det hele ind under en fælles taktisk Forhandlingsplan, saaledes at megen god, gensidig Forstaaelse mellem Arbejdere og Arbejdsgivere gaar til Spilde, og mange berettigede Fordringer, som vilde kunne imødekommes, bliver tilsidesat, er en yderst farlig Forhandlingstaktik, hvis Uholdbarhed i det lange Løb nok skal vise at give sig et eksplosivt Udslag, saa sandt som det ikke i Længden gaar an at holde sund Fornuft ude fra disse vigtige Erhvervsforhold, hvor ovenikøbet ikke alene de kontraherende Parter, men ogsaa tredie Mand — den øvrige Del af Samfundet — er udsat for Virkningerne heraf.

Ser vi nu paa Resultatet af Forhandlingerne indenfor vort Forbund, kan det vel siges, at vi, trods alt, saa nogenlunde taaleligt har slaaet os igennem. — Det Program, vi antog os ved Situationens Start, er ikke gennemført, hvilket naturligvis heller ikke fuldt ud var ventet, men paa Omraader, der ikke er uvæsentlige, har vi lidt Skuffelser, som uden Skade for Modpartiet kunde og burde være undgaaet. — Flere andre Fag har det paa samme Maade, ja, enkelte betydelig værre, for saavidt som betydningsfulde og generelle Krav her ganske er skubbet tilside.

Den overstaaede Lønsituation maa imidlertid have givet os alle den Lære, at skal det være muligt fortsat at føre den samlede Arbejderstand fremad til bedre og lysere Kaar, saa sker det i vore Dage ikke ved en ensidig og selvstændig Politik indenfor det enkelte Fag eller Forbund, der skal Enhed, Fællesskab og Samarbejde til. — Den enkelte Organisation kan ikke længere være noget helt for sig, uafhængig af alle andre. — Vi er inde i en politisk, økonomisk og erhvervsmæssig Samfundstilstand eller Samfundsudvikling, der i højere Grad end nogen Sinde tidligere nødvendiggør Fællesskab om Maal, Midler og Taktik indenfor de faglige Organisationer, og kunde den Lære drages ud af den nu overstaaede Konfliktsituation, at *alle* faglige Arbejder-Organisationer slutter sig sammen under *et* fagligt Organisationsfællesskab i Landets faglige Centralorganistion, De samvirkende Fagforbund, vilde meget være vundet for Arbejderne for den kommende Tid, hvor paa saa mange Maader saa stort et Ansvar hviler paa vore Skuldre, ikke alene med Hensyn til Organisationernes faglige Opgaver, men ogsaa med Hensyn til den hele økonomiske og politiske Samfundsudvikling, som vi ikke har Raad til at tabe af Syne.

Vi siger Kammeraterne indenfor vort eget Forbund Tak for god Forstaaelse og godt Kammeratskab i den overstaaede Konfliktsituation. A.

SOCIALUDVALGET
SKULDE BETALE UNDERSTØTTELSE

I Januar Maaned forrige Aar paatog Hundborg—Jannerup Kommune sig Stenslagning for Thisted Amt og nedsatte samtidig Skærveslagningsprisen til 350 Øre pr. Kbm., og det paagældende Arbejde anvistes fortrinsvis saadanne Arbejdere indenfor Kommunen som henvendte sig til det sociale Udvalg om Hjælp, og der maatte kun arbejdes i 3 Dage om Ugen.

Da det selvsagt var umuligt for de paagældende Arbejdere at eksistere for den Fortjeneste, som de paa denne Maade var i Stand til at opnaa, iværksattes en Arbejdsvægring overfor Kommunens Skærveslagning, hvilket havde til Følge, at det entreprenante Sogneraads Socialudvalg nægtede at yde Understøttelse til Arbejderne i Henhold til Loven om offentlig Forsorg, hvad Sogneraadsformanden søgte at motivere med følgende Skrivelse:

Hundborg Jannerup Sogneraad
pr. Sjørring.

Vi er en usædvanlig uheldig stillet Kommune; af Indbyggerne er mange fattige og kun enkelte velhavende, vi har i 1933/34 en Ligningsprocent paa 11,6 og en Grundskyldspromille paa 12, saa vi er hele Tiden ved at køre fast; over en Trediedel af Befolkningen er fattige Fiskere med Nettoindtægter fra 700—1000 Kr. pr. Familie. Af den Grund er alle vore Takster for Arbejdsløse lavere end de fleste andre Steder. De frie Erhvervs Indtægter og Levefod ligger lavere end hvad der er almindelig andre Steder. For at faa tilstaaet de 500 m³ Skærver til Amtet faar vi kun Kr. 10,70 pr. m³, og efter Forholdene kan vi ikke betale mere end Kr. 3,50 pr. m³ for Skærveslagning, med mindre vi skal tabe paa Ordningen, og det har vi ikke Raad til; desuden er der nok af uorganiserede Arbejdere, der vil slaa Skærver for den Pris, vi betaler og er meget glade til, og der er mange Landmænd der kører med indskrænket Arbejdskraft, fordi de ikke kan udrede en Arbejdsløn, der ligger under hvad Kommunen betaler.

Vi har betalt Kontingent for ikke saa faa Medlemmer af Arbejdsmandsforbundet baade i Efteraar og nu. Naar de saa gør os Besvær nu, er det ikke let at køre med Kommunens Sager uden at køre fast. Naar der er flere Arbejdere her end vi har Brug for og har Raad til at underholde, forhindrer vi jo ogsaa den naturlige Regulering, naar vi betaler mere i Arbejdsløn end Gennemsnittet af de frie Erhverv kan bære. Og det gør vi, hvis vi betaler samme Arbejdsløn som de bedre stillede Kommuner. Vor Dagløn har i Vinter været 3 Kr. ved Rabatafragning o. l. 50 Øre i Timen ved Tromling og de omskrevne T. J. og C. N. har været

budt samme Dagløn som alle andre. Vi synes ogsaa, at det er mærkeligt, at en Mand hellere vil nyde 2 Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse end tjene 3 Kr. daglig ved Arbejde i de korte Vinterdage. Vi skulde jo alle se at hjælpe hinanden over en streng Tid baade den der faar og den der skal betale.

Paa Mødet den 10. Marts 1934.
P. S. V.
sign. *Jens Yde.*
Fmd.

Dette havde til Følge, at det tidligere Landarbejderforbunds Arbejdsløshedskasse fremsendte Klage til Thisted Amt over det saaledes opstaaede Forhold. Amtet iværksatte en Undersøgelse og indhentede Erklæringer hos Sagens Parter og forelagde derefter Sagen for Arbejdsdirektoratet, der efter Arbejdsnævnets Behandling erkendte den af Arbejderne iværksatte Arbejdsvægring som lovlig.

Dette skete først i September Maaned, men uagtet Sagen allerede paa dette Tidspunkt maatte anses for noget forhalet, er den endelige Afgørelse dog først truffet for ganske nylig af Amtet, der har paalagt Hundborg—Jannerup Kommune at efterbetale den Understøttelse, som de omtalte Arbejdere skulde have haft paa et tidligere Tidspunkt.

Vi gengiver Amtets Afgørelse nedenfor.

Thisted Amt.

Thisted, den 8. April 1935.

Amtet har under Dags Dato tilskrevet det sociale Udvalg i Hundborg—Jannerup Kommune saaledes:

„I Skrivelse af 25. Januar d. A. har Dansk Arbejdsmands Forbund anmodet Amtet om at paalægge Hundborg—Jannerup Kommune at yde Arbejdsmændene, begge af Snejtrup, en Supplementshjælp for Tiden fra den 21. Feb.—3. April 1934.

Det fremgaar af Sagen, at de paagældende den 21. Feb. 1934 vægrede sig ved at modtage et dem af det sociale Udvalg i Hundborg—Jannerup Kommune tilbudt Arbejde (Skærveslagning til 3,50 Kr. pr. m³ og Vejarbejde til 3 Kr. pr. Dag med 3 Dages Arbejde ugentlig), hvilken Vægring blev godkendt som lovlig ved Arbejdsnævnets Afgørelse af 3. September s. A.

Fra den 21. Feb. til d. 3. April 1934 har de paagældende hver modtaget 6 Kr. ugentligt af Arbejdsløshedskassen. Derudover har Landarbejderforbundet som Laan ydet dem hver 6 Kr. ugentlig under Hensyn til, at Forbundet, da det sociale Udvalg havde nægtet dem supplerende Hjælp, maatte formene, at de paagældende, der begge er Familieforsørgere med henholdsvis 4 og 5 hjemmeværende Børn, ikke vilde kunne eksistere for de nævnte 6 Kr. ugentlig.

Udvalget har meddelt, at der i det omhandlede Tidsrum udover Hjælp til Arbejdsløshedskontingent ikke er blevet ydet de paagældende nogen Understøttelse. C. N. har i Slutningen af Februar 1934 anmodet det sociale Udvalg om Underholdshjælp; der blev i Stedet tilbudt ham Arbej le paa Kommunens sædvanlige Betingelser, men dette nægtede han at modtage, hvorefter Hjælp blev nægtet. T. J. har ikke anmodet om Hjælp til Underhold, men Udvalget mener, han var vidende om Udvalgets Standpunkt til N.s Anmodning om Hjælp.

Til Politirapport er det oplyst, at de paagældende i det omhandlede Tidsrum ikke har haft Fortjeneste ved Arbejde, udover at J. ved Tærskning har fortjent 14 Kr., N. 8 Kr.

Saaledes foranlediget skal man herved meddele, at Amtet efter de foreliggende Omstændigheder maa holde for, at Udvalget for det omhandlede Tidsrum 21. Feb. til 3. April 1934 maa yde de paagældende en supplerende Hjælp, der for hver kan sættes til 36 Kr.

Det tilføjes, at man forudsætter, at der træffes en Ordning, hvorefter Hjælpen udbetales til Forbundets stedlige Afdeling til Dækning af det omhandlede Laan.

Om hvad der passerer i Sagen udbeder man sig Underretning meddelt.

Hvilket hermed meddeles.

Det bemærkes, at Aarsagen til, at Amtets Afgørelse først nu er truffet, skyldes, at Sagen har været forelagt det sociale Udvalg som Politimesteren i Thisted til Tilvejebringelse af yderligere Oplysninger i Sagen.

(sign.) *Haugen Johansen.*

Under Henvisning til denne og tidligere her i Fagbladet gengivne Afgørelser af lignende Art vil det være rimeligt at erindre om, hvorledes Forholdene var før Socialreformens Gennemførelse: da var det ikke som nu Retsprincippet, der gjorde sig gældende, tværtimod, hvor Arbejderne vovede at sætte sig op mod de enevældige Sogneraads Afgørelse med Hensyn til Arbejdsløn og Arbejdsvilkaar, der maatte i de fleste Tilfælde lides og taales, anderledes nu, hvor man under Socialreformens rigtige Fortolkning med fuld Ret kan kræve Kommunerne til Ansvar for Sultepolitiken og opnaa Resultater som ovenstaaende.

Og vilde der mon ikke være Grund til adskillige Steder at faa rettet lidt ved de bestaaende Forhold. Vi tror det. Lad os derfor ved forenede Kræfter faa ryddet op i det Storbondetyranni som alt for længe har plaget de daarligst stillede Kammerater i Landkommunerne.

R—dt.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

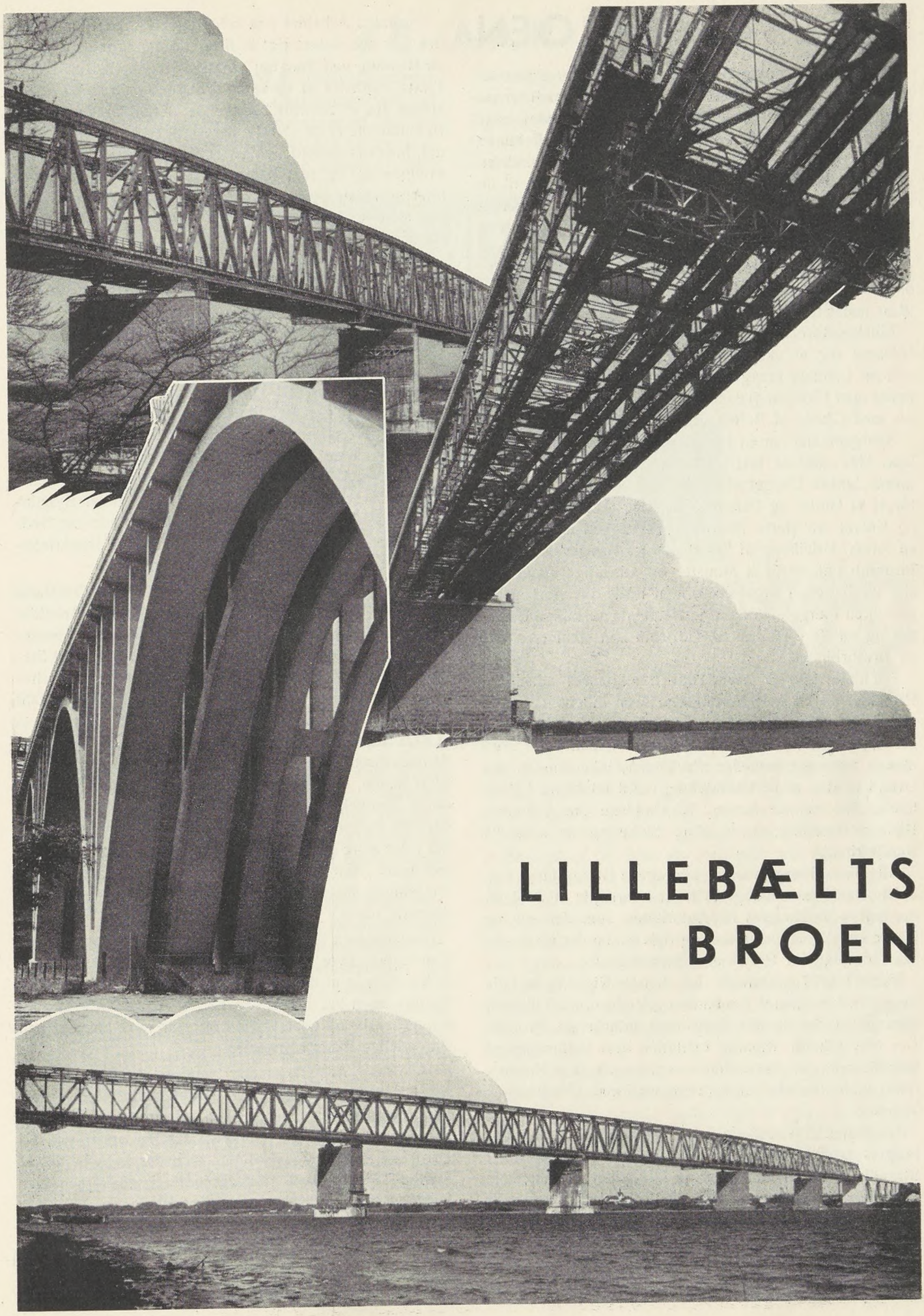

LILLEBÆLTS BROEN

LILLEBÆLTSBROEN

Det største Brobygningsværk, som hidtil er udført indenfor Danmarks Grænser, Broen over Lillebælt, er nu saa vidt færdig, at det om faa Dage, den 15. Maj, naar Statsbanernes nye Køreplan træder i Kraft, vil kunne tages i Brug, og der er dermed skabt en Forbindelse mellem Jylland og Fyen, som vil gøre Rejsetiden til de forskellige jydske Egne betydelig kortere, idet Omskiftningen ved den hidtil bestaaende Færgefart fra Strib til Fredericia hermed undgaas; og dertil kommer, at der samtidig med Broens Aabning indføres de saa stærkt omtalte Lyntogsforbindelser, der yderligere vil medvirke til at nedsætte Rejsetiden.

Lillebæltsbroens Bygning er det første Led i Bestræbelserne for at skabe en effektiv Jernbaneforbindelse mellem Landets mange Øer indbyrdes, og i dette Tilfælde med Halvøen Jylland, og kan som saadan kun hilses med Glæde af Befolkningen.

Spørgsmaalet om en Forbindelse mellem Fyen og Jylland blev allerede løst i 1872 ved Oprettelsen af den første danske Færgeforbindelse, der muliggjorde Overførsel af Gods- og Personvogne. Den voksende Trafik og Kravet om større Befordringshastighed har medført en fortsat Udvikling af Statsbanernes Færgevæsen, som forøvrigt har været et Mønster for adskillige udenlandske Jernbaners Færgevæsen, men trods alle Forbedringer vil en Færgefart dog altid frembyde adskillige Ulemper og medføre et Tab af Tid, som kan elimineres ved en Broforbindelse.

I Tidens Løb er der derfor fremkommet adskillige Projekter til en fast Forbindelse over Lillebælt, baade ved Brotunnel og Dæmning. Trods Farvandets forholdsvis ringe Bredde, frembød et Broanlæg paa dette Sted mange nye og vanskelige Problemer, ikke mindst paa Grund af den store Vanddybde, indtil 40 Meter i Brolinien, den stærke Strøm, Isforholdene om Vinteren, Bæltets Besejling af de store Skibe og de specielle Bundforhold.

Alle disse Spørgsmaal skulde tages i Betragtning, forinden man kunde naa frem til at udarbejde et Projekt, der kunde forelægges de Autoriteter, som dels skulde træffe endelig Bestemmelse og dels skabe det økonomiske Grundlag for Projektets Gennemførelse.

Først i 1927 besluttede den danske Rigsdag at lade bygge en kombineret Jernbane- og Vejbro over Lillebælt efter et af De danske Statsbaner udarbejdet Projekt. Der blev afholdt offentlig Licitation over Udførelsen af hele Broanlægget, der herefter overdroges til et Konsortium, under Ledelse af Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen.

Broprojektet omfattede 8 Jernbetonbuer, hvoraf 5 anbragtes paa Jyllandssiden og 3 paa Fyens-Siden. I Strandkanterne er anbragt høje Landpiller, der sammen med de 4 i Strømmen anbragte Piller bærer den 825 Meter lange Staaloverbygning, som er anbragt saa højt i Vejret, at Skibe med indtil 33 Meters Mastehøjde kan sejle under Broen. Broens Totallængde er ialt ca. 1175 Meter.

Forinden Arbejdet paa selve Broen kunde paabegyndes, var det nødvendigt at tilvejebringe Arbejdsplads og en Bedding ved Snoghøj op imod Jernbeton-Buefagenes Plads, saaledes at disse og Pillernes nedre Del kunde støbes fra et centralt beliggende Betonblandingsanlæg. Betonbuerne er de største, der hidtil er udført her i Landet, men det Arbejde, som frembød langt de fleste Vanskeligheder, og som har gjort Broanlægget til et af de interessanteste og mest imponerende Bygværker, er dog den Metode, der anvendtes ved Bygning af de 4 kæmpemæssige Strømpiller.

Strømpillernes celledelte Underpart, Sænkekassen, har forneden et Arbejdskammer med Jernbetonloft, omgivet af en Rørvæg af lodrette Rør, som er ført 7 til 8 Meter ned i Leret paa Bæltets Bund. Man valgte at bygge Sænkekassens nederste Del paa Bedding, akkurat som man bygger et Skib, men da Undersiden af Rørene skulde passe til Bundens Form, byggedes Sænkekassen paa Beddingen i omvendt Stilling, saaledes at Rørenderne vendte opad. Naar Sænkekassen havde naaet en Størrelse omtrent som et moderne 5-Etages Hus, lod man den løbe af Stabelen ved at fjerne Sandbøsserne, hvorpaa den havde hvilet under Bygningen. Herved bragtes Sænkekassen til at træde paa Beddingsløbene, og efter Overbrænding af Forankringstrosserne fandt Stabelafløbningen Sted.

Disse Stabelafløbninger har selvsagt været Genstand for uhyre Interesse, ikke alene blandt de ved Arbejdsstedet boende, men tillige ogsaa fra Tusinder af Mennesker hele Landet over, der pr. Bil og Bane rejste til Stedet for at overvære Stabelafløbningerne, og det har selvsagt været af stor Virkning at se de op mod 7000 Tons tunge Sænkekasser glide ud i Bæltets Bølger.

Kort efter Stabelafløbningen foregik Vendingen af Sænkekassen ude i Lillebælt, idet Kolossen blev bragt til at hælde, ved at der fyldtes Ballast i de hule Jernrør langs Sænkekassens ene Langside. Kassen begyndte derefter langsomt at dreje rundt, indtil Vandet fossede ind i det store Hulrum, hvis Størrelse nærmest kan sammenlignes med en stor Teatersal. Den sidste Del af Drejningen skete derefter paa et Øjeblik, og under øredøvende Larm.

Sænkekassen blev derefter slæbt hen paa en passende Vanddybde, hvor den kunde sættes paa Grund, saaledes at Støbningen af den øverste Del kunde fortsættes, indtil Sænkekassen var blevet saa høj, at den naaede et passende Stykke op over Vandet efter at være anbragt paa sin endelige Plads i Brolinien.

Hele dette Arbejde er dog meget vanskeligt, idet ogsaa her den stærke Strøm i Bæltet lagde Hindringer i Vejen, og det er saaledes sket gentagne Gange, at en forankret Sænkekasse har revet sig løs og er gaaet i Drift et betydeligt Stykke Vej, saaledes at Arbejdet et Stykke Tid er blevet afbrudt, indtil Sænkekassen blev bugseret tilbage til sin oprindelige Plads.

Her foretoges en delvis Betonfyldning af Sænkekassen, samtidig med at denne sænkedes ved, at der i Rørene omkring Pillen blev anbragt Boreapparater, som gravede og skyllede det ualmindeligt fine og ensartede

60 AAR

Den 20. Maj kan Formanden for Arbejdsmændenes Fagforening Afd. A Holstebro Ole Christiansen fejre sin tredsaarige Fødselsdag. Fødselaren har været Medlem af Arbejdsmændenes Organisation i 41 Aar og har saaledes deltaget i den store Arbejdskamp i 1899. I 1900 kom O. Christiansen til Holstebro, hvor dengang kun 14 Mand stod tilsluttet Organisationen, alle Støberiarbejdere. Ole Christiansen, der var Murerarbejdsmand, kom straks ind i Afd.s Bestyrelse og valgtes til Formand i 1910; han betragtede det som en personlig Opgave at faa alle Arbejdsmænd organiserede. Ligeledes som Forkæmper for den socialdemokratiske Presse har Christiansen gjort et stort Arbejde og har saaledes været Kontrahent til Holstebro Socialdemokrat i over 30 Aar, ligesom han har faaet oprettet et Arbejdsmændenes Agitationsudvalg til Støtte for vor Partiforening og Blad, i dette Udvalg genvælges Christiansen stadig til Formand. Ogsaa Oplysningsarbejdet har Christiansens varmeste Interesse, og han er en ivrig Talsmand for A. O. F., hvis Bestyrelse han er Medlem af. Idet vi bringer vore bedste Ønsker paa Fødselsdagen, med Tak for Tiden, der svandt, haaber vi, at Ole Christiansen endnu i mange Aar maa færdes rask og handlekraftig imellem os.

P. C.

---

stenfri Lillebæltsler op. Da Sænkekassen kun hvilede paa Bunden langs Rørvæggens Underkant, sænkedes den ved sin egen Vægt ved den samtidige Boring i Rørene og trykkedes saaledes ned i Leret, idet man ved at grave i enkelte Rør hele Tiden kunde holde Kassen i lodret Stilling.

Saasnart Sænkekassen havde naaet sin endelige Dybde, støbtes der Beton i Rørene, og man kunde nu lukke op ind til Hulrummet mellem Havbunden og Pillens Loft, der herefter gjorde Tjeneste som Arbejdskammer. Da Rørvæggen nu naaede 7—8 Meter ned i Leret, ca. 37—38 Meter under Vandspejlet, var enhver Vandtilstrømning til Arbejdskammeret udelukket, og dette kunde saaledes lænses og udstøbes med Beton, hvilket skete under Anvendelse af Trykluft.

Pillerne sikredes mod Underskylning ved kæmpemæssige Stenkastninger omkring Foden. Den Pilledel, som ragede over Vandet, populært kaldet Pilleskaftet, blev derefter støbt paa almindelig Maade, idet der dog i Pilleskaftet indstøbtes et svært Jernskelet til Afstivning af Staalkonstruktionen under Monteringen af denne.

Monteringen af Staaloverbygningen, hvis Vægt er 13.000 Tons, udførtes ligeledes efter en specielt af Statsbanerne angivet Fremgangsmaade. Naar en Pille var færdig, blev der bygget et Staalstillads (en Konsol), som blev forbundet med det i Pillen indstøbte Staalskelet. Konsollen blev gjort ret kort, idet man byggede ud til begge Sider samtidigt, paa en saadan Maade, at Pillens og Brostykkets Ligevægt opretholdtes. Naar de to Brostykker fra hver sin Nabopille nærmede sig hinanden, blev de rettet op, hvorefter de samledes og nittedes, indtil de sidste to Brohalvdele blev samlet 33 Meter over Bæltets Midte, hvorved den endelige Forbindelse mellem Jylland og Fyn var tilvejebragt, og Broen over Lillebælt saaledes skabt.

Herefter tog man fat paa Udstøbningen af Felterne imellem Staalkonstruktionen med Beton, som danner selve Broen, der afgiver Plads til Skinnelegemet og Færdselsvejen.

Som allerede nævnt, er Lillebæltsbroen det største Bygværk i sin Art indenfor Danmarks Grænser, og der har til Stadighed været beskæftiget et meget stort Antal Arbejdere, der hver paa sit Omraade har bidraget til Løsningen af den store Opgave, det har været at virkeliggøre de Planer og Beregninger, som er bleven til paa De danske Statsbaners Tegne- og Ingeniørkontorer, og det er ikke den mindste Del, der er udført af Arbejdsmændene, af hvilke en stor Part nu ved Arbejdets Slutning sandsynligvis maa søge til andre Steder for at erhverve sig Arbejde.

(Efter D. S. B. Brochure.)

ARBEJDERHØJSKOLERNE KALDER —!

A. O. F.S SOMMERPROGRAM 1935

Det er efterhaanden en meget omfattende Kursusvirksomhed, som Arbejdernes Oplysningsforbund iværksætter. Sommerplanerne for 1935 foreligger nu og er netop i disse Dage udsendt til samtlige Arbejderorganisationer Landet over.

Der er i Aar tre 8 Dages Fagforeningskursus. Det første afholdes paa *Roskilde Højskole fra 16.—22. Juni.* Kursuset beskæftiger sig særlig med nationaløkonomiske Problemer. *Gruppearbejde:* Nutidens Økonomi og Fremtidens (Leder: cand. polit. *Niels Lindberg*), Rationalisering og Bedriftsøkonomi (Leder: Højskolelærer *Frode Kristensen*), Arbejderne og Krisen (Leder: Højskolelærer *Otto Jensen*), Truster og Karteller under Højkapitalismen (Leder: Professor *Albert Olsen*), Foredrag: Borgmester *P. Christensen:* Arbejdernes økonomiske Raad, Forbundsformand *Johs. Kjærbøl*: Kan der skabes Samarbejde mellem Bedrifterne og Arbejderne gennem Tillidsmandssystemet? Underdirektør *Peder Nørgaard:* Kooperationens økonomiske Idé. Landstingsmand *Ludv. Christensen:* Valutacentralen og dens Virksomhed og Borgmester *Vilh. Melgaard:* Kommunaløkonomi i Kriseaarene.

Det andet Fagforeningskursus afholdes ligeledes paa *Roskilde Højskole fra 21.—27. Juli.* Dette Kursus behandler især Organisationsproblemer: *Gruppearbejde:* De fagretslige Forhold (Leder: Sekretær *Knud V. Jensen*), Løn- og Arbejdstidsforhold (Leder: *Ejler Jensen*), Centralisation eller Decentralisation (Leder: Højskolelærer *Otto Jensen*), Fagbevægelsen og Politik (Leder: Forretningsfører *Chr. Christiansen*), Planøkonomi og Organisation (Leder: Forstander *Hj. Gammelgaard*). *Foredrag:* Forretningsfører *Jul. Hansen:* Middelstanden og Fagbevægelsen, Hovedkasserer *Hans Jacobsen:* Internationalt Arbejde siden 1932, Forretningsfører *Alvilda Andersen:* Kvindens Stilling i Nutidens Erhvervsliv, Partisekretær *Hans Hedtoft-Hansen:* Socialdemokratiets Stilling i Dag. Desuden er der paatænkt en Diskussion om Organisation og Samfund.

Det tredie Fagforeningskursus finder Sted paa *Esbjerg Arbejderhøjskole fra 11.—17. August.* Paa dette Kursus omfatter *Gruppearbejdet:* Rationalisering (Leder: Sekretær *Oluf Bertolt*), Organisationsproblemer (Leder: Sekretær *Stecher Christensen),* De fagretslige Forhold (Leder: Sekretær *Chr. Brun),* Gennemgang af Bogen Fagforeningskundskab (Leder: Forstander *Poul Hansen*). *Foredrag:* Professor *Albert Olsen:* Socialismen og den økonomiske Krise, Folketingsmand *Jens Smørum:* Arbejder og Bonde, Formand *Torp Steffensen:* Lærlingen og Fagbevægelsen, Sekretær *Stecher Christensen:* Fagforeningerne og Kommunerne, Folketingsmand *I. P. Nielsen:* Socialdemokratiet og Udlandet.

Ligesom sidste Aar vil der blive afholdt et *socialt Kvindekursus.* Det foregaar paa *Roskilde Højskole 30. Juni—6. Juli. Gruppearbejde:* Kvinden og Fagbevægelsen (Leder: Tobaksarbejderske *Thea Tønder*), Kvinden og den politiske Virksomhed (Leder: Borgerrepræsentant Fru *Nina Andersen*), Kvindeudvalgenes Arbejde (Leder: Kontorassistent *Margrethe Høst*). *Foredrag:* Direktør *Erik Dreyer:* Kvinderne og Arbejderbeskyttelsen, Landsretssagfører Fru *Ingeborg Hansen:* Kvindernes Retsstilling i det moderne Samfund, Højskolelærer *Hagmund Hansen:* Arv og Kaar, Kontorassistent Fru *Ebba Lyngesen:* Børne- og Ungdomsbevægelsens Betydning for Arbejderklassen, *Karl Ehrlich:* Kvinderne og Nazismen.

Der er til i Aar planlagt et helt nyt Kursus. Det er et *Kursus i Socialismens Problemer paa Roskilde Højskole fra 4.—10. August.* Paa dette Kursus omfatter Gruppearbejdet følgende Emner: Socialismen og aktuelle økonomiske Problemer (Leder: Forstander *Hj. Gammelgaard*), Rusland. Er Bolschevisme Socialisme? (Leder: Højskolelærer *Frode Kristensen*), Pest over Europa, Socialisme kontra Nazisme (Leder: Folketingsmand *Hartvig Frisch*). Amerika, Socialisme og Højkapitalisme (Leder: Højskolelærer *Otto Jensen*), Udenrigspolitiken og Arbejderne (Leder: Redaktionssekretær *Rasmus Hansen*). *Foredrag:* Socialminister *K. K. Steincke:* Moderat eller radikal Socialist i 1935, Folketingsmand *Alsing Andersen:* Socialistisk Arbejder-Internationale, Hovedkasserer *Hans Jacobsen:* Den faglige Internationale, Forbundsformand *H. C. Hansen:* Socialistisk Ungdomsinternationale, Højskolelærer *Hagmund Hansen:* Overtro og Virkelighed i Racespørgsmaalet.

Endelig holdes som sædvanlig et kooperativt Sommerstævne paa *Hindsgavl i Ugen fra den 18.—25. Aug.* Her ser Planen saaledes ud: Redaktør *Randolf Arnesen,* Oslo: Norges Kooperation, Redaktør *H. P. Sørensen:* Kooperationen i Tidens Strøm, Indenrigsminister *Bertel Dahlgaard:* Staten og Boligbyggeriet. Diskussion. Formand *Johs. Kjærbøl,* Borgmester *P. Christensen* og Folketingsmand *Alsing Andersen:* Kooperationen og Arbejdernes økonomiske Raad. Redaktør *Lars M. Olsen:* Ungdommen og Kooperationen. *Karl Ehrlich:* Kooperationen under Nazismen.

Anmeldelse til disse Kursus finder Sted *senest den 25. Maj 1935,* og Prisen for Deltagelse er *35 Kr.* — Beløbet indbetales til Oplysningsforbundet — Postkonto 2945 —8 Dage inden paagældende Kursus finder Sted. Alle Henvendelser angaaende Sommerens Kursus rettes til Arbejdernes Oplysningsforbund, Rosenørnsallé 12, København V. — Det bør ikke mangle paa Tilslutning til alle de planlagte Kursus.

Chr. Christiansen.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

MAJDAGENS DIGT 1935

Sorte Sind i sorte Skjorter,
brune Bander, brune Horder;
af Fascister og Nazister
staar i Mørket Gny og Gnister,
under Kors og under Klinge
vil de true, vil de tvinge
os paany til Slavekaar ...
men den ranke, frie Tanke
stiger dog mod Hvælvets blanke
Blaa med vældig spilet Vinge,
første Majdag Frihedskravet,
truet, traadt paa og begravet,
atter over Verden gaar.

Hør, de desperate gale
Bander fører Galmands Tale,
og paa Jorden og i Luften
rustes frejdigt mod Fornuften,
Krigen, Døden, Djævelskabet
glammer op med Rovdyrgabet,
kræver Sorg og Sot og Saar.
Men forgiftes hele Jorden
fra et folkestyret Norden,
hvor kun Børn har efterabet
Nazis Terror ubegavet,
første Majdag Frihedskravet
atter over Verden gaar.

* * *

Nu suser Sommervinde
i grønne Agres Korn,
bag Tag og Taarn og Tinde
staar Maanens blanke Horn,
den fagre Tid er inde,
som vi hvert Aar vil finde
mer fager end tilforn.

Hen over Byens Tage
i Skift gaar Sol og Sky,
vi mærker Varmen bage,
saa længes vi paany
mod syngende at drage
mod nye Sommerdage
og nye Dages Gry.

Saa lyt til vore Sange
og vore Fødders Takt
og hør, vi er de mange,
og husk, vi er en Magt,
som aldrig lod os fange
af Due eller Slange,
men vaagne var paa Vagt.

Saa hør og husk, I Horder
af lysræd Frihedsfrygt,
I sorte Sind og Skjorter,
som fnyser vildt forrykt,
med Ret vi os omgjorder
og værner Hjem og Jorder,
hvor Smaamand bygger trygt.

* * *

Flyv, du røde Friheds Flamme
over By og Bakkekamme,
væk de vege, styrk de svage,
hundred Tusinder skal drage,
hundred Tusinder slaa Følge
med den store Frihedsbølge,
som fra Folkedybet slaar.
Vi vil virke, vi vil Hvile,
vil se Kunst og Kundskab smile,
vi vil ej vor Vilje dølge,
gennem Luften over Havet
første Majdag Frihedskravet
vældigt over Verden gaar.

Aage Hermann.

DEN INTERNATIONALE ARBEJDERORGANISATION I APRIL 1935

April Maaned vil for den internationale Arbejdsorganisations Vedkommende i udpræget Grad blive præget af forskellige Kommissions- og Komitémøder. I Midten af Maaneden kommer Arbejdsbureauets Styre til at holde sit ordinære Kvartalsmøde.

Den 3. og 4. April træder den raadgivende Kommission for Spørgsmaal angaaende Funktionærer sammen for at behandle en Række Spørgsmaal, som angaar denne Gruppe af Lønmodtagere: Kontor- og Handelspersonalets Fagoplæring, Arbejdstilladelse for Udlændinge, Handelsrejsendes og Agenters juridiske Stilling, Bankfunktionærers Arbejdsforhold i det enkelte Land o. s. v.

Fredag den 5. April begynder Arbejdsløshedskommissionen sine Møder for at behandle fremfor alt Spørgsmaalet om Igangsættelse af omfattende offentlige Arbejder som Middel mod Arbejdsløsheden.

De derpaa følgende Dage vil blive optaget med Møder i andre Kommissioner og Komitéer, som er udnævnt af Arbejdsbureauets Styre, f. Eks. Kommissionen for Behandling af Statutterne, Finanskomitéen etc., og i Dagene 10.—13. April holdes Arbejdsbureauets 70. Styresesmøde. Blandt de 20 Spørgsmaal, som her staar opført paa Dagsordenen, er den paritetiske Søfartskommissions Forslag angaaende Forberedelser og Dagsorden for Arbejdskonferencens næste specielle Søfartssession, Spørgsmaalet om Arbejdernes Fritid i Forbindelse med Problemet Nedsættelse af Arbejdstiden, Muligheden for en Udvidelse af de internationale Arbejdskonventioners Rækkevidde, Rapporter fra forskellige Kommissioner, som har holdt Møder i den senere Tid, samt til Slut Direktørens Redegørelse for Arbejdsorganisationens og Arbejdsbureauets Virksomhed i sidste Kvartal.

Af denne Redegørelse fremgaar, at Arbejdsbureauet i de sidste Maaneder har været fuldt optaget med Forberedelserne til den internationale Arbejdskonference, som træder sammen den førstkommende 4. Juni, og i den Anledning udarbejdet en Række Rapporter, som enten allerede er udsendt til Regeringerne, eller som er under Trykning, ang. bl. a. Ungdomsarbejdsløsheden, Arbejdsferier, Rekruttering af Arbejdere i Kolonierne, samt først og fremmest ang. Arbejdstidsspørgsmaalet.

ET MARERIDT —

Lige siden den Dag, da Tysklands Repræsentanter ved Fredsslutningen efter Verdenskrigen maatte underskrive det ydmygende Fredsdokument — Versaillestraktaten — har dette Dokument redet, ikke alene Tyskland, men hele Verden som en Mare, og Gang paa Gang er Freden, den Fred, som Traktaten netop skulde sikre, bragt i Fare gennem Komplikationer frembragt ved de Vanskeligheder, som utvivlsomt er til Stede for Overholdelse af Traktatens Bestemmelser og Artikler.

Man behøver ikke at være Statsmand eller Diplomat for at kunne se, at det netop ikke er Statsmandskløgt, der har været raadende, da Versailles-Traktatens Artikler blev sat op, tværtimod faar man Indtrykket af, at Frygtsomhed har været raadende hos den sejrende Part, og at denne Frygtsomhed har præget Fredsbetingelserne i en overordentlig ubehagelig Grad.

Afstanden mellem de ved Fredsslutningen foregaaende Begivenheder er nu saa stor, at ogsaa Lægmand er i Stand til at danne sig et Billede af det skete, og dette Billede bliver ikke ulig Opgøret mellem to hinanden paa Landevejen mødende jævnbyrdige Modstandere, hvoraf den ene efter at have faaet Overtaget presser den overvundnes Ansigt ned i Landevejens Snavs og samtidig aftvinger ham Løfter om endelig ikke at slaa igen, naar han slipper sit Tag, Løfter, som den overvundne vel afgiver for at slippe løs, men aldrig tænker paa at holde.

Og det var dobbelt farligt for den sejrende i dette Tilfælde at stramme Betingelserne for Fredsslutningen. Tyskland skulde ikke alene bære Byrderne af den tabte Krig, men skulde samtidigt bygge en ny Regeringsform op, der havde den størst mulige Tillid fra Befolkningens Side behov for at kunne hævde sig.

Uagtet den nye Regerings Mænd bestod af Repræsentanter, der betragtede det som sin første Opgave at arbejde for Freden og for fredelige Forhold mellem Nationerne, saa blev dog Versailles Traktaten et Vaaben i Regeringsmodstandernes Hænder, der hensynsløst blev benyttet, da Tidspunktet var inde. Og Tidspunktet fremskyndedes i højeste Grad af Verdenskrigens Sejrherrer.

Fuldkommen frisk staar prentet i Hukommelsen Navnene paa en Række af Mænd, der klart saa, hvilke Vanskeligheder, der taarnede sig op for en effektiv Gennemførelse af en fredelig Politik, hvis Versailles-Traktaten skulde overholdes, og det har ikke manglet paa Henvendelser til de allierede for at opnaa Lempelser for Tyskland, men Gang paa Gang maatte disse Mænd vende tilbage skuffede og med uforrettet Sag. Det er denne højst udiplomatiske Stupiditet, der har banet Vejen for det Regime, som Tyskland har i Øjeblikket, der — det har Tiden vist — bryder sig Pokker om Versailles-Traktatens Bestemmelser paa afgørende Punkter.

Med spændt Opmærksomhed har hele Verden fulgt de seneste Begivenheder, der som et hastigt optrækkende Uvejr varslede, at Alvorens Time var inde og at Freden var i Fare, og det hemmelige Diplomatis mange Konferencer har ikke fjernet Uromomentet. De stigende Rustninger er gaaet Europa til Hovedet, det har det som den fulde Mand, der, uagtet han havde hele Gadens Bredde at manøvrere paa, alligevel med uimodstaaelig Magt droges hovedkuls i Gadekæret.

Mareridtet er ikke forbi, selvom Stresa Konferencen er afholdt.

R—dt.

JORD - ARBEJDE - KAPITAL

UNDERRETTEN DØMTE — LANDSRETTEN STADFÆSTEDE

Vi har tidligere her i Fagbladet gjort opmærksom paa, at ingen er pligtig at modtage Betaling for udført Arbejde eller noget som helst andet i Jord, Arbejde og Kapital Beviser. Alligevel er det sket, at Arbejdsgivere har forsøgt denne Form for Udbetaling af deres Arbejdsløn — enten helt eller delvis — og faaet Arbejdere til at finde sig heri, fordi de nødigt vilde miste Arbejdet.

Nedenstaaende bringer vi imidlertid, til Orientering af vort Forbunds Medlemmer, Udskrift af en Dom, som Bjerre—Hallings m. fl. Herreders Ret har afsagt i en Sag der var anlagt af et af vort Forbunds Medlemmer i Hansted.

Dommen giver vort Medlem fuldkommen Ret, og det nyttede ikke, at Murermesteren appellerede Sagen til Landsretten, idet denne stadfæstede Underrettens Dom.

UDSKRIFT
af
Bjerre—Hatting m. fl. Herreders Dom-Protokol.
Aar 1934 d. 28. Dec. blev af Bjerre—Hatting m. fl. Herreders Ret i B. S. 405/1934
Arbejdsmand Ewald Laursen, Hansted
ctr.
Murmester K. P. Siig, smst.
afsagt saalydende

Dom:

Under nærværende Sag søger Sagsøgeren Arbejdsmand Ewald Laursen, Hansted, Sagsøgte Murermester K. P. Siig, smst. tilpligtet at betale 36 Kr., som han skal skylde Sagsøgeren i Arbejdsløn for Ugen til 24. Novbr. d. A. med Renter heraf 5 % p. a. fra Forligsindkaldelsens Dato d. 12. ds. til Betaling sker, medens Sagsøgte paastaar sig frifundet mod at betale 21 Kr. kontant og 15 Kr. i Anvisning paa J. A. K.'s Afdeling i Aarhus, hvilket har været tilbudt før Sagens Anlæg. Efter Sagens Oplysninger har Sagsøgeren arbejdet hos Sagsøgte i 5 Uger fra 22. Oktbr. Der har flere Gange været Tale om, at en Del af Ugelønnen skulde udbetales i J. A. K. Penge, men Sagsøgeren har nægtet at indgaa herpaa, idet han ikke kunde bruge disse Penge til at betale med i Brugsforeningen eller til Sygekassen og Husleje, og det er endt med, at han for de første 4 Uger har faaet sin Løn kontant udbetalt. Han havde dog erklæret sig villig til at modtage et mindre Beløb paa 6 Kr. paa denne Maade. Den 17. Novbr. meddelte Sagsøgte, at han maatte indrette sig paa at tage 15 Kr. i J. A. K. Penge, idet Sagsøgte sagde, at han ikke kunde blive anderledes stillet end de øvrige Folk, og at der var Folk nok vesterfra, der vilde modtage saadan Betaling, men Sagsøgeren nægter at være indgaaet herpaa, hvorimod han mødte til Arbejdet Mandag d. 19. Novbr., og da Sagsøgte ikke kom med en afgørende og supplerende Udtalelse om, at det tagne Standpunkt fastholdtes, gik han ud fra, at der ikke forelaa nogen Overenskomst, og at han vilde faa sine Penge kontant betalt ved Ugens Slutning.

Der er afgivet forskellige Vidneforklaringer i Sagen. Uldhandler Niels Jacobsen har forklaret, at han en Lørdag var hos Siig og hørte, at denne udtalte til en af sine Arbejdere, at en Del af Lønnen skulde betales i J. A. K. Penge, hvis paagældende vilde have Arbejde hos ham, men han ved ikke, om Paagældende gik ind herpaa, og han fik selv saadanne Penge for nogle Uldvarer, som han solgte til Siig. Cementstøber Hans Ernst Christensen har arbejdet hos Siig i 7 Maaneder og har i den senere Tid faaet Halvdelen af Lønnen i J. A. K. Penge, og han ved, at dette Krav er stillet til alle Arbejdere. Den 17. Novbr. mødte han Laursen i Horsens, og Laursen fortalte, at Siig vilde betale en Del af Lønnen med J. A. K. Penge, hvilket han ikke var glad ved, men han vilde dog ikke miste Arbejdet af den Grund. Mursvend Thomas Peter Pedersen har arbejdet hos Siig i 7 Aar, og i den senere Tid har han faaet en Del af sin Løn i J. A. K. Penge. Han var ikke glad ved at modtage dem, men er nu indgaaet herpaa efter at have mistet Arbejdet i 14 Dage. Han har talt med Laursen paa Arbejdspladsen Tirsdag d. 20. Novbr., og Laursen ytrede, at han ikke kunde lide J. A. K. Penge, men han havde ikke Raad til at miste Arbejdet af den Grund.

Herefter er der ikke tilvejebragt Bevis for, at Laursen er blevet enig med Siig om at modtage 15 Kr. af sin Løn i J. A. K. Penge, og da han for de foregaaende 4 Uger har faaet hele sin Løn kontant, er der ikke Grund til at statuere, at han ved at gaa i Arbejde den 19. November stiltiende er gaaet ind paa Siigs Krav, hvorfor hans Paastand vil kunne tages til Følge, hvorhos Sagsøgte endvidere vil have at betale Sagens Omkostninger med 10. Kr.

For Stempelpapir har der ikke været Brug.

Thi kendes for Ret:

Sagsøgte Murmester K. P. Siig, Hansted, bør til Sagsøgeren, Arbejdsmand Ewald Laursen, smst., betale Kr. 36,00 med Renter heraf 5 % p. a. fra 12. ds. til Betaling sker, og Sagens Omkostninger med 10 Kr.

Denne Dom kan fuldbyrdes 15 Dage fra Dato.

L. Schjørring.

ARBEJDSLØSHEDEN I VERDEN

Det internationale Arbejdsbureaus Kvartalsstatistik vedrørende Arbejdsløshed og Beskæftigelse for første Kvartal af 1935 er offentliggjort i disse Dage og viser i det store og hele en Nedgang i Arbejdsløsheden sammenlignet med tilsvarende Tidsrum i Fjor. I de fleste Tilfælde er dog Nedgangen i Antallet af Arbejdsløse noget mindre, end den var foregaaende Kvartal. Større er den kun for Chiles, Italiens, Norges og Rumæniens Vedkommende.

Den Stigning i Arbejdsløsheden, som Statistikken for foregaaende Kvartal viste i Belgien, Frankrig, Den irske Fristat, Polen og Nederland, er fremdeles ganske mærkbar. Ligeledes konstateres en vis Stigning i Bulgarien, Jugoslavien og Spanien.

En Sammenligning med Tallene for foregaaende Kvartal viser, at en almindelig Stigning i Arbejdsløsheden har fundet Sted. Dette skyldes først og fremmest den sæsonmæssige Indflydelse, som er særlig mærkbar paa denne Tid af Aaret i de fleste Industrilande.

Hvad Beskæftigelsesstatistikken angaar, saa viser denne gennemgaaende en gunstigere Situation end i 1934, undtagen i Belgien, Frankrig, Nederlandene og Schweiz.

Det paapeges i Arbejdsbureauets Meddelelse, at det er meget muligt, baade Beskæftigelsestallene og Arbejdsløshedstallene viser Stigning i samme Land, eller at de sidste i alt Fald ikke samtidig er sunket. Saadanne Uregelmæssigheder kan imidlertid forklares ved Forandringer i den arbejdsføre Befolknings Størrelse. Videre fremhæves, under Henvisning til de forskellige Landes uensartede Metoder ved Statistikens Udarbejdelse etc., at de offentliggjorte Tal næppe kan tjene som absolut Grundlag for en Sammenligning af Arbejdsløshedssituationen i de forskellige Lande, men kun vise Tendensen.

MAJFEST

I VERDENSFREDENS TEGN . . . . .

Det er blevet Foraar. Vinteren har opgivet sin Kamp og har maattet vige for Foraaret. Vor Zones Menneskehed aander befriet op. Ikke blot i Naturen, men ogsaa inden i os selv foregaar der en Fornyelsesproces. Vi føler os friere, forhaabningsfuldere og mere staalsatte til Kamp. Og da erfarer vi, at vor Majdemonstrationsdag er kommen. Med velberaad Hu blev Arbejdets Festdag i hele Verden lagt i den kommende Foraarstid, og er en Majdemonstration ikke da vægtigere, fordi Stemningen er bedre end ellers. Selv Fest- og Mindedage maa have en tilsvarende Indvielse, d. v. s. at de — forenet med andre Stemninger — maa kunne bringe Tankerne og Viljen til at udrette noget til et vægtigt Udtryk. Og naar Solen udenfor vore Vinduer vækker Naturen til nyt Liv, saa skal den ogsaa hjælpe os til at fejre det arbejdende Folks internationale Festdag saa meget desto mere stemningsfuldt.

Vi gør altsaa Foranstaltninger til Majfest. Det er en *Højtidsdag af international Betydning*. For 46 Aar siden talte man om den. Det var en international Socialistkongres, som paa Foranledning af en fransk Delegeret traf Beslutning om følgende: „Der maa paa et bestemt Tidspunkt organiseres en stort anlagt international Tilkendegivelse af, at Arbejderne samtidigt i alle Lande og Byer paa en bestemt Dag retter Krav til de offentlige Myndigheder om, at Arbejdstiden maa fastsættes til 8 Timer, og at de øvrige Beslutninger paa den internationale Kongres i Paris maa bringes til Udførelse. Da den Kendsgerning foreligger, at en saadan Tilkendegivelse allerede er blevet besluttet af det amerikanske Arbejderforbund (Federation of Labour) paa dets i December 1888 i St. Louis afholdte Kongres, og man her har valgt den 1. Maj 1890 som Arbejdernes Festdag, antages hermed denne Dag som Arbejdernes internationale Demonstrationsdag."

I Aaret 1935 fejres altsaa 1. Maj-Festen for 45' Gang. En Menneskealder er allerede henrunden siden den 1ste Majfest. Der er siden sket ganske betydelige Omvæltninger, af en Art og Dybde, som man ikke for 46 Aar siden kunde gøre sig nogen Forestilling om. Menneskehedens Historie er i Løbet af dette halve Aarhundrede blevet pisket af vældige Storme. Stater, hvis Levetid man havde beregnet til en Evighed, er gaaet under, Fyrsteslægter, som paastod sig indsat af Gud, er blevet styrtet, Republikker opstod og blev knust igen, og meget andet er i Mellemtiden blevet forvandlet her paa vor Jord. Vi har været Vidner til mægtige Rystelser af Stats- og Samfundslivet. *Og trods alt lever Majtanken dog stadig.* Naturligvis er det lysnet i vore Rækker her og der, ligesom ikke blot enkelte Stridsmænd, men ogsaa hele Folkeslag er faldne, men vi fejrer dog stadig 1. Maj! Og vi vil, saa længe vi kan, blive ved med at udbrede den herlige Tro paa Arbejdet paa Socialismen og Verdensfredens Gennemførelse.

Majfesttilkendegivelsens Grundtanke er senere blevet betydeligt udvidet og uddybet. En Konference i Zürich i Aaret 1932 traf Beslutning om, at de aarlige 1. Maj-Dage ogsaa skulde helliges *Broderskabsaanden, Solidariteten uden Hensyn til Landegrænser og Verdensfreden.* 1. Maj Dagen er ogsaa i adskillige Lande blevet en lovbefalet Festdag. I Tyskland har Nationalsocialisterne overtaget 1. Maj-Dagen og benytter Aar for Aar denne Dag til med Pomp og Pragt at fejre deres Sejrsfest over de retsløse og knægtede Arbejdere. Med Undtagelse af i Tyskland og Italien og visse andre Lande, hvor det autoritære System har kunnet gennemføres, fejres Arbejdernes Dag Verden over som *en Demonstration for Socialismen, og som Arbejderklassens og Folkefrihedens jernhaarde Ret.* Og i denne Betydning vil vi ogsaa denne Gang fejre vor Fest. Vi vil lade Arbejdet hvile og i løftet Feststemning, i samlet Flok med vore Arbejderbrødre i snævreste Forstand, og Arbejderklassen i den øvrige Verden, gøre os til Talsmænd for de Fordringer, der alene kan give Verden Ro, for i Ly af denne Atmosfære at virkeliggøre de socialistiske Grundtanker.

Med virkelig Stolthed kan vi nu, efter 45 Aars uafladelige Kampe, slaa fast, at *de socialistiske Fordringer* siden hin mindeværdige Socialistkongres for en stor Del er blevet virkeliggjort. 8-Timers Arbejdsdagen er i de fleste Lande en uomstødelig Kendsgerning. Kun i Japan og enkelte andre, nykapitalistiske Lande, hvor Arbejderbevægelsen endnu er svag og uudviklet, arbejdes der mere end 8 Timer dagligt. For Tiden er vi stærkt engageret i *Kampen for 40-Timers-Ugen.* Ja, man er allerede kommet dertil, at man i Overensstemmelse med de tekniske Forudsætninger regner 6-Timers-Arbejdsdagen for tilstrækkelig til at forsyne Menneskeheden med alle de Goder, som de i Dag kan delagtiggøres i, og paa Grund af dette Standpunkt om den daglige Arbejdstid vil vi denne Gang gaa til 1. Maj-Fest med den Beslutning at slaa til Lyd for 40 Timers Ugen. Det er nemlig den næste socialpolitiske Etape, som vi maa tilkæmpe os. Hvad angaar de øvrige af Fortidens socialpolitiske Fordringer, da er disse ikke mere saa brændende, idet Fagbevægelsen i den mellemliggende Tid har formaaet at realisere disse. Men er vi da virkelig uden Ønsker i denne Henseende? Er Arbejdernes Rettigheder af socialpolitisk Art saa grundfæstede, at der ikke er mere at gøre? Absolut ikke! Der er endnu meget at gøre, førend det Bestaaende bliver endelig grundfæstet og sikret for bestandig.

Ved dette Aars Majfest vil vi koncentrere os om Nutidens mest brændende Problem, *Verdensfredens Opretholdelse.* Der er intet, der i Dag maa saa meget i Forgrunden, som Kampen mod Krig og Krigsrustninger. Her befinder vi os paa et farligt Gebet. Man behøver blot at betænke, hvormeget der paa dette Omraade har ændret sig i Løbet af det sidste Aar. Tyskland har atter genindført den almindelige Værnepligt, Frankrig og Czekoslovakiet er gaaet over til en Forlængelse af Værnepligten, og der rustes i alle Stater som aldrig før. De engelske Ministres Rejser, *Konferencen i Stresa,* og det højere Diplomatis øvrige Anstrengelser, har tydeligt gi-

vet til Kende, hvad det er for en Glatis, vi bevæger os paa. Krigen, farligere, grusommere og mere hensigtsløs end nogensinde tidligere, befinder sig i faretruende Nærhed. Sikkert vil egentligt intet Land Krigen, men en saadan Atmosfære kan sikkert fremkalde en alle Stater omfattende Verdensbrand. Og det er ganske afgjort, at en fremtidig Krig ikke vil indskrænke sig til en enkelt Landegruppe. Forbryderiske Regeringer og bestemte Kabinetters Evneløshed og Talentløshed giver Anledning for Europas Folkeslag til at befrygte det allerværste.

Arbejdernes 1. Maj-Dag falder saaledes i Aar i et historisk Øjeblik. *Ingen anden Klasse er i den Grad kaldet til at demonstrere og arbejde for Verdensfreden som Arbejderklassen.* Det er den, der mest føleligt mærker Krigens Tryk, og det er den, som maa lægge Rygstykkerne til og lider mest, naar krigeriske Foretagender opstaar. Arbejderklassens Befrielse af økonomiske og politiske snærende Baand, Forbedringerne i det daglige Liv, og Forhøjelsen af Antallet af dens Goder i den nationale Økonomi, kan kun ske, naar Freden mellem Folkeslagene er sikret. Derfor er Kampen for Sikringen af Fredens Bevarelse den første Forudsætning for Socialismen og den almindelige Kultur.

Fremfor alt maa Majfesten blive en *mægtig Protest imod de Krigsgale,* idet vi maa erklære disse Forbrydere en hensynsløs Kamp. Saaledes er de historiske Rammer for Tilkendegivelsen den 1. Maj, og denne er egnet til at faa Medkæmpere i store Kredse af Borgerskabet. Jo mægtigere denne Manifestation er, og jo mere Arbejderklassen viser sig som Verdens-Fredens Garant, jo større er den Malstrøm, som udløser dette Aars Majfest. Her demonstrerer vi ikke for et fjernt Fremtidsbilled, men for et for ethvert Menneske begribeligt Krav. Den næste Krig vil forvandle Europa til en Ruinbunke, og om vi nogensinde vil kunne redde os ind i en fredeligere Tilværelse, er mere end tvivlsomt i Dag. Hvis vi derfor vil gøre en Indsats for vort eget Liv og vore Børns og Børnebørns, saa demonstrerer vi den 1. Maj for *Folkefrihed, for den internationale Solidaritet, for at det kan blive muligt for os at virkeliggøre Socialismen, som betyder Fred og Velfærd i højeste Potens.*

Korresp.

MAJ-MANIFEST FRA DEN INTERNATIONALE FAGLIGE CENTRAL

DEN 1. MAJ 1935

TIL ARBEJDERNE I ALLE LANDE!

I de senere Aar har det kapitalistiske Styres politiske og økonomiske Krise styrtet Verden ud i et Kaos og Anarki, der stiger Dag for Dag. Elendigheden rammer alle Arbejdere uden Forskel. Angst og Fortvivlelse bemægtiger sig Befolkningens brede Masser, Haandens og Aandens Arbejdere, der forgæves søger en Beskæftigelse. De unge Arbejdere rammes endnu haardere end de voksne, deres Fremtid er truet, og Bevidstheden herom fremkalder endnu stærkere moralske Rystelser blandt de unge.

Den forfærdende Krigsfare, som man siden Rædslerne i Aarene fra 1914 til 1918 troede overvundet for bestandigt, beskæftiger paany alle Sind. Vi befinder os midt i et almindeligt Rustningskapløb. De sidste internationale Tildragelser, som med dyb Alvor brutalt aabenbarer den nuværende Situation for den offentlige Mening Verden over, betyder en umiddelbar Trusel mod Freden.

Overalt kæmper Ofrene for det økonomiske Kaos, det nationalistiske Vanvid og det kapitalistiske Barbari en bitter Kamp mod de Ansvarlige, mod Udnytterne af Elendigheden, mod dem, der drager Fordel af Krigen, og mod de fascistiske Diktatorer.

Den organiserede Arbejderstand befinder sig som altid i Spidsen for dette vældige Slag, hvis Udfald er afgørende for Menneskehedens Frigørelse. Lidenskabeligere end nogen Sinde før kæmper den for sine Maal og fejrer i Pagt hermed Arbejdets, Frihedens og Fredens store Højtidsdag. De Symboler, som nu snart gennem 50 Aar har besjælet og ledet dens Kamp, styrket dens Energi og hævet dens Offervillighed, bliver mere end før den grundlæggende Løsning, der vil redde Menneskeheden.

Den internationale faglige Central vil gøre alt for at bevare Friheden og Freden. Den foreslaar Arbejderne i hele Verden en planmæssig national og international Genopbygning, der skal afskaffe Nøden og den økonomiske Usikkerhed i Arbejderhjemmene.

Som Følge af videnskabelige og tekniske Opfindelser samt de nyeste Forbedringer i Erhvervslivets Organisation nærmer vi os en Tid, hvor der i hele Verden kan produceres saa meget, at det vil være muligt at forbedre Leveforholdene for Millioner af Mænd og Kvinder. Regeringerne og Kapitalisterne ødelægger imidlertid forsætlig Levnedsmidler, og gennem denne kortsynede Politik indskrænker de Mængden af de Produkter, der er af stor Betydning for Livets Underhold. Man berøver det arbejdende Folk dets Andel i den øgede Produktion, sænker Lønningerne og umuliggør saaledes en forsvarlig Levestandard. Den internationale faglige Central kræver eet internationalt Samarbejde mellem Folkene for at afskaffe den Tilstand, at Menneskene lider Sult i en Verden af bugnende Overflod.

Alle andre Lag af den arbejdende Befolkning i alle Lande, de Intellektuelle, Arbejderne og Bønderne, som Krisen uden Forskel ruinerer, bliver sig stadig mere denne Kendsgerning bevidst, og for hver Dag oprøres de aandeligt skarpere mod det kapitalistiske Herredømme og den despotiske Facisme. Stadig større Mængder forbereder sig paa at slutte sig sammen med de organiserede Arbejdere i deres Kamp for fælles Befrielse.

For den kampprøvede Arbejderklasse gælder det saavel om at udvikle og skærpe dette Kampmod som om at vække og mobilisere al Energi for den praktiske og opbyggende Aktion, til Virkeliggørelse af det store Værk for Menneskehedens Redning og Fornyelse.

I alle Lande maa og skal enhver, der er besjælet af god og ærlig Vilje, vindes for et ideelt Samfund, hvis Grundpiller er: Arbejde, Frihed, Retfærdighed og Fred. Vort Raab skal lyde: Intet Diktatur! Ingen Rustninger! Ingen Krig! Arbejde til alle gennem 40 Timers Ugen!

Derpaa beror Freden og Lykken for hele Menneskeheden. Lad os styrke Demokratiet og den internationale Solidaritet, den eneste Borger for Frihed og Fred.

Bestyrelsen for
Den internationale faglige Central.

DET INTERNATIONALE ARBEJDSBUREAUS 70. BESTYRELSESMØDE

Paa det internationale Arbejdsbureaus Bestyrelsesmøde, som i disse Dage har været afholdt i Genève, meddeltes, at Direktøren har udnævnt Amerikaneren, fhv. Guvernør i Staten New Hampshire John G. Winant, til Underdirektør i Arbejdsbureauet.

Hr. Winant, som er født i New York i 1889, har i sit Hjemland gjort en bemærkelsesværdig Karriere. Allerede i 1921 blev han Senator, og 1925—26 Guvernør i New Hampshire, en Stilling, som han atter havde for anden Gang i Aarene 1931—34. Han har altid interesseret sig stærkt for sociale og økonomiske Spørgsmaal og er ofte blevet taget med paa Raad ved særlig vigtige Anledninger paa det industrielle og socialpolitiske Omraade. De to sidste Aar har han saaledes bistaaet Unionsregeringen som raadgivende Medlem i Præsidentens „Committee on Economic Security".

Det internationale Arbejdsbureaus Chef er som bekendt, efter Albert Thomas Død i 1932, Engelskmanden Harold Butler. Han bistaas af fire Underdirektører, foruden den udnævnte Amerikaner, en Irlænder, en Italiener og en Franskmand.

MATTEOTTI-FONDEN

HUSK AT GIVE BIDRAG

I alle vort Forbunds Afdelinger beror for Tiden Indsamlingslister til Fordel for Matteotti-Fonden, ved hvis Midler der gives Støtte til Parti- og Fagfæller, som paa Grund af de særlige Forhold, som er tilstede i deres Hjemland, har vanskeligt ved at erhverve det fornødne til Livets Behov, eller som paa Grund af deres Indsats i Arbejderbevægelsen har maattet søge Tilflugt i andre Lande fjernt fra deres egentlige Hjem.

Denne Indsamling bør derfor overalt mødes med den allerstørste Sympati, saaledes at det størst mulige Beløb kan stilles til Fondens Raadighed, naar Indsamlingen sluttes.

Spørg derfor efter Indsamlingslisten paa din Afdelings Kontor, naar du indbetaler dit Kontingent, og lad ikke Indsamlingslisten slutte, uden dit Bidrag er ydet.

LØBENDE KONFLIKTER

Bælum	*(Fredenslund Skove)*
Baarse	*(Hofjgrm. Wolff, Engelholm)*
Næstelsø	*(Engelholm v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hverring Hornborg Komm.)*
Skallerup	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Tolne	—
V. Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Pedersen)*
Ravnkilde	*(Kommunen)*
Vrejlev-Hæstrup	*(Murerm. Jordansen, Vraa)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
SkorupTvilumVoel	—
Østbirk	*(Skanderborg Amt)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Brønderslev	*(Bygm. Ant. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murerm. Engelund)*
Fabrikarbejderne	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Tornby	*(Tornby-Hortshalsvejen)*
Ørum Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*
Aaker-Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Solbjerg Ø. Jyll.	*(Fredenslund-Ravnborg Skove)*
Vejstrup	*(Grusgravejer Falle Otto)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

Fra Medlem til Medlem

Holtug—Gjorslev — Jens Sørensen, Holtug. Et Medlem af Holtug—Gjorslev Afdeling har været fæstet som Fodermester hos Gaardejer Jens Sørensen. Efter opstaaet Uoverensstemmelse om Betaling for Arbejdet nægter Fodermesteren at fraflytte Boligen, ligesom han forlanger 3 Maaneders Løn. Efter at Sagen har været overgivet til en Sagfører, har Afdelingen lokalt forhandlet med Gaardejeren og opnaaet Enighed, saaledes at denne til fuld Afgørelse betaler Fodermesteren Løn for Februar Maaned samt 60 Kr. for at fraflytte Lejligheden snarest.

Løjtofte — Gdr. Th. Narovski, V. Karleby. Et Medlem af Løjtofte Afdeling havde en 15-aarig Søn som var fæstet for Vinteren hos Gaardejer Thorkild Narovski, Støgaarden. Den 12. December 1934 pryglede Gaardejeren denne og bortjog ham fra Pladsen. Gaardejeren vil ikke indgaa paa Forlig. Sagen er efter at være indbragt for Civilretten afsluttet forligsmæssigt. Gaardejer Narovski har vedtaget en Bøde paa 20 Kr. til Politikassen for at have slaaet den unge Mand og har endvidere tilbudt at betale denne til fuld Afgørelse 120 Kr., hvilket Tilbud blev modtaget.

Løsning — Entreprenør P. Larsen, Vejle. Entreprenør Larsen har søgt at omgaa en med ham oprettet Overenskomst om Betaling for Arbejde i Grusgraven og har udbetalt de beskæftigede Arbejdere mindre end aftalt. Afdelingen havde i den Anledning søgt Sanktion til at etablere Strejke overfor Entreprenøren. Ved et Mæglingsmøde opnaaedes dog Enighed, saaledes at de paagældende Medlemmer har faaet deres Tilgodehavende.

Støvring — Gdr. Jens Jensen, Støvring. Ovennævnte Gaardejer har i sin Tid haft en ung Mand i Tjeneste. Efter at Tjenesteforholdet var ophørt, søgte han at skade den unge Mand ved at tilsende dennes nuværende Husbond Breve med nedsættende Udtalelser om ham. Ved en i den Anledning mod Gaardejeren anlagt Sag blev de fremsatte Sigtelser kendt ubeføjede, og der blev tillagt Sagsøgeren 25 Kr. i Sagsomkostninger.

Venge — Enkefru Ane Sørensen, Ansgaard. Et Medlem af Afdelingen er i sin Tid bortvist fra sin Plads paa Ansgaard. Ved et civilretsligt Forlig er Sagen ordnet saaledes, at Fru Ane Sørensen til fuld Afgørelse betaler Mogensen 40 Kr.

Hillerød — Gdr. Ole Christensen, Toftegaard. Et Medlem af Hillerød Afdeling var fæstet maanedsvis hos Gdr. Ole Christensen, Toftegaard, som Chauffør. Da han nægtede at deltage i andet Arbejde, blev han bortvist uden Opsigelse. Sagen er forligsmæssigt afsluttet ved Underretten i Hillerød, saaledes at Gaardejer Christensen til fuld Afgørelse betaler Løn for December Maaned.

Karrebæksminde — Gdr. Grusgravejer F. Grønnemose. Afdelingen har afsluttet ny Overenskomst angaaende Arbejde i F. Grønnemoses Grusgrav. Timelønnen er hævet fra 85 til 98 Øre, og der er indført en Bestemmelse om, at der fortrinsvis benyttes organiserede Arbejdere.

Sorø — Sorø Akademis Skove. Ved en stedfunden Forhandling med Skovrider Lorentzen er man enedes om, at den i indeværende Sæson indførte Afregningsmaade for Klodstræ, hvorefter der yderligere betales 50 Øre pr m³ for Afkortning af Træet, bibeholdes, saaledes at den samlede Pris bliver 180 Øre.

Vedrørende det Træ, der er skovet i Tiden indtil 24. Januar d. A., lovede Skovrideren at finde en Form for Godtgørelse til de 2 Mand, som har haft meget af dette Arbejde i den paagældende Tid.

Nebbelunde—Sædinge — Proprietær Rasmussen, Tirstedgaard. Et af Afdelingens Medlemmer angiver at have et Beløb paa 21 Kr. 30 Øre tilgode for Roelugning hos Proprietær Rasmussen, Tirstedgaard. Der har været berammet Mægling om Sagen, men forinden er der fra Afdelingen indgaaet Meddelelse om, at Sagen er ordnet lokalt.

Marstrup — Statsskovbruget. Afdelingen har paaklaget, at der i Haderslev Skovdistrikt beskæftiges en ikke-arbejdsløshedsforsikret Arbejder. — Efter at der har været skrevet til Statsskovbruget om Sagen, meddeler dette, at den paagældende er blevet arbejdsløshedsforsikret, og Sagen er dermed afsluttet.

Otterup — Dræningsarbejde i Norup Kommune. I Norup Mose udførtes et Drænings- og Afvandingsarbejde. Da Akkorden ikke kunde holdes, fordi der var Flydesand, laa Arbejdet stille en Dags Tid eller to, indtil en Aftale om Timelønsbetaling kom i Stand med Dræningsmesteren. Dræningsmesteren afskedigede derefter 2 Medlemmer, fordi disse var gaaet til Fagforeningen. Ved et nyt Mæglingsmøde er de 2 Medlemmer genantaget.

Gørding — Dræningsmester Michael Morthorst, Holsted. Ved en stedfunden Mægling er en Uoverensstemmelse med ovennævnte Dræningsmester bilagt saaledes, at Morthorst til fuld Afgørelse efterbetaler 30 Kr.

Sengeløse — Vognmand Vinther Christensen, Gershøj. Et Medlem af vor Sengeløse Afdeling, der af Arbejdsanvisningskontoret i Roskilde blev anvist Arbejde som Chauffør hos Vognmand Vinter Christensen, Gershøj, blev den 30. August bortvist fra sit Arbejde med den Begrundelse, at han ikke kørte stærkt nok. For Juli Maaned har Nielsen modtaget 60 Kr., medens han intet har faaet for August Maaned. Sagen er derefter gjort til Genstand for Søgsmaal. Ved Underretten dømtes Vognmand Christensen til at betale Chaufføren 213 Kr. Vognmanden appellerede til Landsretten, der nedsatte Erstatningen til 46 Kr. med den Begrundelse, at Chaufføren uden Foranledning havde anvendt Skældsord mod Vognmanden.

Vamdrup — Grusgravejere i Vamdrup. Afdelingen meddeler, at den med et Antal Grusgravejere i Vamdrup har afsluttet Overenskomst. Priserne er herved forhøjet fra 225 til 325 Øre pr. m³ for de udsorterede Materialer.

Smørum — Proprietær Poul Tønnesen. Et Medlem af Smørum Afdeling fik i 1933 Dom over Proprietær Tønnesen for et Beløb af 92 Kr. samt 14 Kr. i Omkostninger. Der har forgæves været forsøgt Fogedforretning overfor Tønnesen som endnu skylder 69 Kr. — Sagføreren erklærer, at Tønnesens økonomiske Forhold er saaledes, at det er mere end tvivlsomt, at der kan opnaas Dækning ved Foretagelse af en ny Fogedforretning.

Bandholm — Gdr. Harald Krogh, Reernæs. Ved et Dræningsarbejde hos ovennævnte Arbejdsgiver havde Arbejderne forlangt et Tillæg for besværlig Grøftegravning. Der har uden Resultat været afholdt Mægling, og Sagen blev derfra henvist til Fællesmøde. Under Mæglingen var fra Arbejdsgiverens Side fremkommet et Tilbud om at betale 75 Kr., medens Arbejderne forlangte 100 Kr. — Sagen er siden bilagt paa den Maade, at Afdelingen erklærer sig indforstaaet med, at det fremkomne Tilbud paa 75 Kr. modtages.

Stilling — Murermester Martin Larsen. En Tjenestekarl der har tjent paa den af Murermester Larsen, Hedehusene, drevne Gaard i Forlev i Tiden fra 15. Februar til 15. Marts 1934, har ikke herfor modtaget den aftalte Løn, 60 Kr., men har ved Forbundet overgivet Sagen til retslig Incasso. — Ved Søndre Birks Ret dømtes Murermester Martin Larsen til at betale Tjenestekarlen 60 Kr. med Renter samt Sagens Omkostninger med 50 Kr.

Søvind—Haldrup — Optagelseshjemmet, Reballegaard. Afdelingen meddeler, at Forbundets Paatale af, at de paa Optagelseshjemmet anbragte Drenge paafører Egnens Arbejdere illoyal Konkurrence, har virket, idet Drengene ikke siden har været anvendt ved Arbejde, der kan genere Afdelingens Medlemmer.

Vonsild — Forligskommissionen i Ødis Kommune. I en Uoverensstemmelse mellem Gaardejer Nielsen, Svanemosegaard og et af Afdelingens Medlemmer har Afdelingen ønsket at hjælpe Medlemmet til at faa Sagen prøvet for den lokale Forligskommission. Denne afviste imidlertid den indbragte Klage med den Begrundelse, at Sagen var mere end en Maaned gammel. Der skete derefter Henvendelse til Dommeren i Kolding, som har tilskrevet saavel Forligskommissionen som Afdelingen og meddelt, at Kommissionen er pligtig til at mægle Forlig i Sagen og har henledt Kommissionens Opmærksomhed paa, at Tyendeloven af

1854 bortfaldt i 1921 og med denne den af Kommissionen paaberaabte Frist af en Maaned.

Ødsted — Gdr. Hans Rønning, Havgaard. Mellem Gaardejer Hans Rønning og Fodermesteren er opstaaet Uoverensstemmelse om Adgang til Optagningsarbejdet af Roer paa det Areal, Fodermesteren har luget. Ifølge den fra Kredsformand Hans Jensen fremkomne Indberetning har Uoverensstemmelsen udviklet sig til saa kraftige Meningstilkendegivelser, at Gaardejeren tilkaldte Politiet for at jage Fodermesteren og dennes Medhjælper ud af Roemarken. Efter at der var givet Afdelingen Tilsagn om juridisk Assistance i et Søgsmaal paa Fodermesterens Vegne imod Gaardejer Hans Rønning, fremkom der fra sidstnævnte et Forligstilbud, hvorefter han tilbød at betale 225 Kr. til fuld Afgørelse. Dette Tilbud blev anbefalet af den i Sagen engagerede Sagfører, der var meget skeptisk overfor Muligheden af at gennemføre et Søgsmaal. — Da Sagførerens Synspunkter faldt fuldstændig sammen med Forbundets Vurdering af Sagen, meddelte vi Afdelingen, at det fremkomne Forligstilbud maatte modtages, og at Nægtelsen af dette maatte medføre, at det givne Tilsagn om juridisk Assistance maatte bortfalde. — Afdelingen har derefter meddelt, at den ikke vil paalægge Medlemmet at tage mod Forligstilbudet. Der er derefter tilskrevet Afdelingen, at den i saa Fald maa føre Sagen for egen Regning.

Lintrup—Folding — Gdr. Laurits Petersen. Et Medlem af Afdelingen er efter Aftale med Forbundskontoret anvist Sagførerassistance i et Mellemværende med Gaardejer Petersen, Mejlby. Ved Underretten er Sagen forligt saaledes, at Gaardejer Laurits Petersen til Medlemmet betaler 165 Kr. kontant + Sagens Omkostninger.

5. Agitationskreds — Entreprenør Walther Gewits, Slangerup. Ovennævnte Entreprenør er ved Overenskomst af 24. Februar indgaaet paa at overholde Overenskomsten af 10. December 1934 med Entreprenører og Dræningsmestre i Frederiksborg Amt.

7. Agitationskreds — Dræningsmester Johs. Nielsen, Jyderup. Ved en stedfunden Mægling og derefter følgende faglig Voldgift er et af Dræningsmester Johs. Nielsen for Gaardejer Andreas Clausen, Kaastrup, udført Dræningsarbejde blevet klassificeret med Hensyn til, efter hvilken Jordgruppe, Gravningen skal betales.

Hornstrup — Hofjægermester Neergaard, Tirs. Ved en stedfunden Fogedforretning afvistes det af Hofjægermester Neergaard fremsatte Krav til Kreaturpasseren om at fravige den ham overladte Tjenestebolig før 1. Maj 1935. Kendelsen begrundes med, at der ikke var oprettet Kontrakt angaaende Husets Benyttelse, og at den Omstændighed, at Kreaturpasseren var antaget som Medhjælper hos Gaardens Fodermester, ikke berettigede Hofjægermesteren til at kræve Christensen til at fravige sin Bolig, samtidig med at Fodermesteren fratraadte sin Plads.

Købelev — Proprietær Brünnicke, Mariebjerg. Mellem et Medlem af Købelev Afdeling der var Kreaturpasser hos Proprietær Brünnicke, Mariebjerg, var opstaaet Uoverensstemmelse i Anledning af, at Ko-Besætningen paa Gaarden var udsat, hvorfor der ikke mere var Brug for Kreaturpasseren og hans Hustru. Ved Mægling enedes man om, at Kreaturpasseren fra 8. December 1934 til 1. Maj 1935 skulde have Kr. 5,15 pr. Dag og til Gengæld forpligte sig til at deltage i alt forefaldende Arbejde. Hustruen skulde i samme Tidsrum for Renholdelse af Folkeværelserne paa Mariebjerg have Kr. 8,50 pr. Uge.

Købelev — Gdr. Ejnar Nielsen, Georgesdal. Mellem et Medlem af Købelev Afdeling og Gaardejer Ejnar Nielsen var opstaaet Uoverensstemmelse om Betaling for Optagning af Roer. Der blev afholdt Mægling i Sagen, hvorved Parterne indbyrdes enedes om at udligne Sagen saaledes, at Medlemmet fik 20 Kr. til fuld Afgørelse.

Søllested — Entreprenør Schifter. Ved et paa Møllegaard i Gloslunde stedfindende Dræningsarbejde, der forestaas af Entreprenør Schifter, opstod Uenighed, angaaende den Gruppe efter hvilken Gravningsarbejdet skulde betales. Der blev forlangt Mægling, men forinden denne kom i Stand, opnaaedes der ved direkte Forhandling mellem Arbejderne og Entreprenøren Enighed om at afregne som krævet af Arbejderne efter Gruppe 2 i Overenskomsten.

Tillitze — Gdr. Gerhardt, Strandgaard. Mellem et Medlem af Tillitze Afdeling og Gaardejer Gerhardt, Strandgaard, var opstaaet Uoverensstemmelse i Anledning af, at Medlemmet mente, at det varede for længe, inden han fik Betaling for Optagning af Roer. Sagen blev optaget til Mægling, og Medlemmet nar til fuld Afgørelse modtaget Kr. 144,74.

Onsild — Tjele Skovdistrikt. Efter en med Skovrider Hartzmann forsøgt mundtlig Forhandling er denne indvilget i at indgaa paa en Forhøjelse af 15 Øre pr. Rummeter Brændselstræ. Aftalen er mundtlig, og Afdelingen betragter Sagen som afsluttet for indeværende Sæson.

Benløse Bringstrup — Gdr. Hans Thomsen, Ørslevvester. Mellem ovennævnte Gaardejer og hans Tjenestekarl har der været ført Retssag grundet paa, at Gaardejeren efter kort Tids Tjeneste havde afskediget Karlen, der var fæstet for Vinterhalvaaret. Ved Dommen frifandtes Gaardejeren imod at betale Løn til Afskedigelsesdagen. Motiveringen herfor var, at Tjenestekarlen havde ladet sig fæste saaledes, at han skulde malke, men nægtede at deltage i dette Arbejde.

Gloslunde-Græshave — Gdr. Chr. Hansen, Hoby. En Medhjælperske der har tjent hos Gaardejer Chr. Hansen har ikke faaet sit Tilgodehavende, 347 Kr. 29 Øre, udbetalt, idet Hansen har solgt Gaarden og erklæret sig ude af Stand til at betale, hvad hun har tilgode. — Da Hansen konstateredes at være insolvent, er Justitsministeriet afæsket en Erklæring om, hvorvidt den senest vedtagne Ændring af Medhjælperloven kunde antages at dække et Forhold som det foreliggende, saaledes at der kunde gøres Krav gældende overfor Gaardens faktiske Ejer. Justitsministeriets Svar gaar imidlertid ud paa, at den nævnte Ændring af Medhjælperloven kun hjemler Medhjælperne Fortrinsret i Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren udsættes for Retsforfølgning, og altsaa ikke omfatter et Forhold som det foreliggende, hvor Arbejdsgiveren uantastet har faaet Lov at sælge Gaarden. Sagen er derefter opgivet.

Arninge — Gdr. Blach, Arninge pr. Nakskov. Hos Gaardejer Blach, Arninge, udføres et Dræningsarbejde. Der var opstaaet Uoverensstemmelse om Betalingen for Arbejdet. Kredsformanden foranledigede foretaget en ny Opmaaling, hvorved Arbejderne fik ca. 60 Kr. mere.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 9 | 15.–5. | 1935 | 40. Aarg.

Vindues-polereren

De snavsede Ruder,
som blanke han kan,
ja, det er jo knapt
til at tro paa.
Han stiger paa Cyklen
med Stige og Spand
hver Morgen, før
Fanden faar Sko paa.

Højt oppe, om Sprossen
et Reb med en Krog,
og midt mellem Jord
og saa Himlen,
han ser ned paa Gadens
det myldrende Tog
og passer sit
Job uden Svimlen.

Aage Hermann.

FORBUNDSFORMANDENS MAJTALE

I ESBJERG 1. MAJ

Igen er der gaaet et Aar, siden vi sidst holdt Majfest. Det var ikke uden med en vis Bekymring for Fremtiden, at Arbejderne i Fjor Verden over og her i Landet samledes 1. Maj for at demonstrere for de Krav og Idealer, der var Arbejderpartiets. Det saa truende ud i den politiske og økonomiske Verdens Horisont, og vi stod herhjemme med et for tredie Gang heldigt afslaaet Angreb

AXEL OLSEN

fra Arbejdsgiverforeningens Side paa vore Lønninger og Overenskomstvilkaar, Angreb, som Arbejdsgiverne paa Grund af slette Konjunkturer og megen Arbejdsløshed mente at kunne føre igennem med Held, men som blev tilbagevist, fordi Arbejdernes faglige Organisationer var i Stand til at vise et ubrødeligt Sammenhold.

Der er nu kommet Bedring i Konjunkturerne. De Foranstaltninger, Regeringen har gennemført, til Støtte af Erhvervslivet, har øget Beskæftigelsen og skabt en vis Optimisme, der ogsaa indenfor Fagbevægelsen har givet sig Udslag; thi omendskønt alle, der blot vil følge nogenlunde med i Tiden, maa være klar paa, at den Konjunkturstigning, vi kan notere, ikke er Resultatet af en almindelig og normal økonomisk Udvikling, men hvad Øjeblik det skal være, kan væltes over Ende af Dispositioner fra vore Afsætningsmarkeder og andre udenrigske Forhold, og som vi ikke indenfor vort Lands Grænser er Herre over, har Fagorganisationerne her i Danmark alligevel ment at ville udnytte den foreliggende, bedrede Erhvervssituation til et Fremstød, hvis Resultat foreligger i Dag, og som trods Manglerne alligevel kan karakteriseres ved, at *Strømmen er vendt*. Medens det altsaa i de sidste forløbne Aar for Arbejderorganisationerne har drejet sig om at staa imod Angreb fra Arbejdsgivernes Side, er det nu Arbejderne, der er kommet i Offensiven.

Om det skal være muligt at fortsætte ad denne Vej, beror paa mange Ting. Den Bekymring, Arbejderne, da vi sidste Aar holdt Majfest, maatte nære for Fremtiden, har sine Betingelser endnu. Arbejdernes faglige Organisationer er i det hele ude for et haardt Pres. De er ligesom kommet til at staa i et højere Plan end tidligere, hvor Vindpresset er stridere. Man angriber dem fra flere Hold end tidligere. Det er blevet til en politisk Opgave at holde Fagforeningerne nede. Det konservative Folkeparti skriger op om Fagforeningstyranni, og Venstre modarbejder overalt, hvor de kan komme afsted med det, aabenlyst Fagforeningerne. Det er Fagforeningernes voksende økonomiske og politiske Indflydelse, der er Aarsagen hertil. Kampen om Systemerne tilspidses mere og mere, eftersom de økonomiske Interesser, der knytter sig til disse, kommer stærkere og stærkere i Forgrunden.

Med en stærk og begejstret Tro paa Fremtiden gik Arbejderne for Aar tilbage syngende og jublende i Majdemonstration, og ethvert lille Fagforeningsfremskridt noteredes som et Bevis paa Gennemførligheden af Arbejdernes Idealer paa Vejen fremover. Vi ser ikke længere helt paa samme Maade herpaa. Vi kan nu, som f. Eks. i Aar *i en vanskelig Tid* notere os økonomiske Fremskridt, uden at disse er i Stand til at fremkalde nogen særlig Begejstring, — ja visse Steder endog Mismod, fordi det enten ikke er nok, eller ikke flere er kommet med, og det er ligesom de store økonomiske og politiske Problemer, hvis heldige Løsning er en Betingelse for et Samfunds økonomiske og kulturelle Fremskridt, kaster en Skygge over Arbejderbevægelsen ved at rykke den paagaaende tæt ind paa Livet.

Det er en vaagnende Erkendelse i Arbejderpartiet af, at disse Interesser, som de andre tidligere har været ene om at røgte og varetage, nu maa beskæftige Sindene, hvis Arbejderpartiet fortsat skal have Fremgang, og i en Tid, hvor Usikkerheden i den Grad, som Tilfældet er nu, præger den økonomiske og politiske Verdenssituation, er denne Opgave for Arbejderpartiet blot endnu vanskeligere.

Men der er ingen Vej udenom. Skal Arbejderne naa fremad til bedre økonomiske og kulturelle Tilstande, kan man ikke skubbe disse Opgaver fra sig. De hører vor Tid til, og vi er ikke tjent med at lade de andre løse dem ensidigt.

Det er nu imidlertid her nødvendigt, at der etableres et intimt Samarbejde mellem den politiske og faglige Del af Arbejderbevægelsen. Det er fuldkommen Naivitet at tro, at disse to Faktorer kan holdes ud fra hinanden. Den øgede Styrke, Arbejderbevægelsen har faaet

derigennem, at Regeringsmagten er i deres Hænder, er meget betydelig. Den Indflydelse, Arbejderne herigennem faar paa mange Forhold og Vilkaar, der ellers ligger udenfor deres Rækkevidde, har gavnet den samlede Arbejderbevægelse meget. Hele den økonomiske Politik, som Regeringen har gennemført, bl. a. med Kronesænkning, der ikke alene gavner Landbruget, men ogsaa hele det øvrige Erhvervsliv mod Konkurrence fra Udlandet, og den dybt indgribende Importregulering, er jo netop Foranstaltninger, der har skabt den Bedring i Konjunkturerne og Bedring i Arbejdsløshedsproblemet, som Tilfældet er, og den Støtte, Regeringen har givet Fagorganisationerne ved overalt, hvor dens Indflydelse rækker, at kræve tarifmæssige Lønninger overholdt for at modvirke den saakaldte, ubillige Konkurrence, er jo helt uden Sidestykke fra tidligere Tider, hvor vi havde Regeringer, der tværtimod støttede saadan ubillig Konkurrence ved at bekæmpe Fagforeningerne og deres Interesser.

Men ikke alene Samarbejdet mellem den politiske og den faglige Del af Arbejderpartiet skal der til, men maaske endog i endnu højere Grad Samarbejde indenfor selve den faglige Bevægelse; thi selvom det naturligvis maa erkendes, at ingen af Fagene vil forlade den engang optrukne Linie for Fagbevægelsens Maal og Midler, spores der i vore Dage en meget mærkbar Uensartethed mellem Fagene indbyrdes med Hensyn til disse Ting.

Naar Overenskomsternes Udløbstid er inde, og der skal tages Standpunkter, vælger nogle Fag vidtgaaende gennemgaaende og radikale Krav, medens andre antager et mere maadeholdent Program, og naar Afgørelsen skal træffes, bliver den i de forskellige Fag lige saa uensartet, som Programmerne har været det.

Det maa være indlysende for enhver, der interesserer sig for disse Spørgsmaal, at her mangler der Samarbejde. Det er jo f. Eks. ganske haabløst at tro, at det vil være muligt for et enkelt eller faa Fag alene at gennemføre 40-Timers-Ugen. Dertil kræves Samarbejde, Ensretning og Opbydelse af hele den faglige, samlede Styrke, og det er ligesaa haabløst at tro, at et enkelt Fag helt for sig selv vil kunne opnaa Gennemførelse af betydelige generelle Lønforbedringer. Fra Modpartiets Side bekæmpes med Held saadanne Foreteelser generelt, men paa samme Maade maa Kampen for saadanne Kravs Gennemførelse ogsaa være generel, om Foretagendet skal lykkes, og man spilder blot Kræfterne ved at forsøge sig enkeltvis, tillige med at man blandt Medlemmerne vækker en ganske uberettiget Mistillid til Fagforeningernes Evne og Styrke.

De danske Fagorganisationer synes hver for sig at være naaet frem til en vis Kulmination indenfor deres eget faglige Virkefelt, og skal det være muligt at naa væsentlig fremover, hvad der her indenfor allerede er opnaaet, kan det kun ske igennem Samarbejde med de øvrige Fag. Derfor er der ingen Vej udenom de danske Arbejderes Centralorganisation, De samvirkende Fagforbund. Det er igennem denne Institution, at baade de smaa og de store Problemer skal finde deres Løsning, og der er vel intet bedre Bevis for Samarbejdets Nødvendighed end den Udgang, den nys afsluttede Overenskomstsituation har faaet. Dette bør ikke ske oftere. De Organisationer, som staar udenfor, bør melde sig til Samarbejde. Hvert Aar der gaar, uden at dette er opnaaet, er et Spild af Kraft, som gaar ud over os alle.

Men den faglige Bevægelse har ikke alene sine Modstandere i Arbejdsgivernes Lejr, som naturligt er, og i de politiske Partier, der repræsenterer de besiddende Samfundslag; thi indenfor Arbejdernes egen Kreds er der dukket Folk op, som bevidst eller ubevidst bekæmper de faglige Organisationer og deres Interesser. Det er Folk, der giver sig ud for at være bedre Socialister end alle vi andre, Folk, der for at fremme et revolutionært, politisk Formaal, nemlig den pludselige og voldsomme Omdannelse af Samfundet, ikke undser sig for at udvælge sig Arbejdernes faglige Organisationer som Tumleplads for deres Anskuelser og Ideer, og med det Formaal, at Arbejderne skal faa Mistillid til deres Organisationer og Ringeagt for de Resultater, disse har opnaaet.

Ledelserne er uduelige, hævdes der. De gaar Kapitalisternes Ærinde, og de karakteriseres som Klasseforræddere. Man skyer intet Middel for at nedbryde Agtelsen og Respekten for det faglige Organisationsarbejde, og kommer man indenfor en kommunistisk ledet Organisation galt af Sted i Forsøget paa at gennemføre vanskelige Krav, erkender man ikke den enkelte Organisations Afmægtighed heroverfor, men giver de andre Organisationer Skylden, samtidig med at man modarbejder ethvert organisk Samarbejde mellem Organisationerne.

Det er heller ikke Opgaven at fremme dette Samarbejde, tværtimod! Ethvert saadant Forsøg paa Samarbejde eller Sammenslutning er altid blevet modarbejdet af Kommunisterne. De spekulerer i Konflikt, Lockout, Strejke, Arbejdsstandsning af enhver Art, fagligt Kaos, for i Kraft af den heraf efterhaanden opstaaede organisationsmæssige Forarmelse at søge sig Betingelser for en her i Landet fuldkommen haabløs, revolutionær og voldsom Omvæltning af vort politiske og økonomiske Samfunds-Grundlag.

Det hele sker i Overensstemmelse med de Interesser, der i den russiske Sovjet-Republik næres for Verdensrevolutionen, til Støtte for Opretholdelsen af det der indførte økonomiske og politiske System, og ganske uden Hensyn til, at der ikke her i Landet, og ej heller i andre af de vesteuropæiske Lande, foreligger Betingelser for saadan Propaganda, ligesom man heller ikke tager Hensyn til, hvad der hermed ødelægges af det, vore Organisationer igennem Snese af Aar møjsommeligt, og med betydelige Ofre, har bygget op.

Man spekulerer i Arbejdernes Naivitet, fremfører bividst usandfærdige Paastande om de faktiske Forhold og bekæmper enhver Konsolidering af Organisationerne i deres fremtidige Arbejde.

Man kritiserer Forligsmandslovens Sammenkædningsbestemmelser, uagtet enhver ved, at Sammenkædning af Forligsmandsforslag af Arbejdsgiverne har været

gennemført i mange Aar og ikke er til at komme udenom, saa sandt som Arbejderne heller ikke vil overlade et enkelt eller flere Fag til sin egen Skæbne i Arbejdsgivernes Hænder, men støtter saadanne Fag i deres Kamp økonomisk og med Sympatistrejke.

Man kritiserer de fælles Afstemningsregler og vil have hvert Fags Ret til at afgøre sine egne Sager for sig selv, med deraf følgende Udsigt for andre Fag til at komme i Konflikt paa et Grundlag, de ikke kan tiltræde. Man kalder de fælles Afstemningsregler for *reaktionære,* uagtet de baade i deres Anlæg og hele Karakter og Beskaffenhed er meget demokratiske; men man gør det ogsaa kun, fordi disse Afstemningsregler *er Indgangen til et stærkere og mere solidarisk, fagligt Samarbejde* mellem Organisationerne, end det hidtil har været muligt at gennemføre.

Arbejdernes Interesser har altid været fælles og sammenkædet. Det, det har manglet paa, og det, som vor Tid i saa høj Grad kræver, det er Samling og Samarbejde om de fælles Opgaver. *Den mellemfaglige Samfølelse vil ved Forligsmandslovens Afstemningsregler komme ud for en Belastningsprøve,* som maa heldig gennemføres, hvis de Opgaver, der nu engang hviler paa Fagorganisationernes Skuldre skal kunne løses.

Vi maa indrette os i vor Centralorganisation paa en Maade, saa den kan afgive et godt Husly for alle vore faglige Organisationer, et Husly, der ikke alene skærmer imod Angreb udefra, som i de 3 Aar, der gik, hvor Angrebet mod os sattes ind, men i hvilket der ogsaa kan fremvokse det Initiativ, der skal til for at Organisationerne fortsat kan være udviklingsdygtige. Opnaaelsen heraf sker ikke ved at udsaa Mistillid til Organisationerne, men kun ved, at man fortsat nærer Tillid til dem, saaledes at den sunde og nødvendige Kritik, der nu en Gang skal til for at holde dem i Vækst, ikke klemmes ude, ved at Kræfterne skal samles om at holde demagogisk uansvarlig og ødelæggende Kritik nede.

Kan vi nemme disse Ting i de faglige Organisationer, skal vi nok, selv om den kommende Tid heller ikke denne Majdag tegner sig lysere end sidst, vinde fremad. De danske Organisationer har staaet mangen en haard Prøve igennem og kan ogsaa gøre det i Fremtiden, blot vi selv vil.

Det er os selv, det kommer an paa!

HUSK MATTEOTTIFONDEN

Vi erindrer om, at der i alle vort Forbunds Afdelinger forefindes Indsamlingslister til Fordel for Matteottifonden, hvis Opgave det er at komme Parti- og Fagfæller til Hjælp i de Lande, hvor Diktaturregimenterne har traadt Menneskerettighederne under Fødder og gjort vore Kammerater og Klassefæller fredløse.

Husk derfor at give dit Bidrag til Matteottifonden, forinden Indsamlingen slutter.

SCHACHT KOMMANDERER ARBEJDERFRONTEN

I Løbet af de sidste Maaneder har den tyske Kapital under Dr. Schachts Ledelse stadig udvidet sin nye Stilling. Siden Oktober 1934 bestaar der en fast *Organisation for den industrielle Økonomi,* som *udelukkende* støttes af Arbejdsgiverne og ikke har faaet nogen Tilslutning fra Arbejderside. I Artiklen „Nationalsocialismen

i Virkeligheden" har vi fremstillet det nazistiske Tysklands storkapitalistiske Økonomiforfatning.

Men den *tyske Arbejdsfront,* som af Nationalsocialisterne efter Ophævelsen af de tyske Fagforeninger skulde gælde for at være en „Arbejderrepræsentation", eksisterer dog stadigvæk. Skridt for Skridt har man trængt den tyske Arbejdsfront tilbage. Enhver økonomisk Funktion har man frataget denne. *Efterhaanden blev den degraderet til at være Rejsebureau for Organisationen „Kraft gennem Glæde (Kraft durch Freude) og indskrænkede sig foruden hertil til at indkassere Medlemsbidrag.* Arbejdsfrontens Pengekasse har allerede gennem lange Tider været underkastet det nationalsocialistiske Partis Skattemester.

Men selv dette var ikke den herskende Kapital i Tyskland nok. Hovedsagelig bestod jo stadigvæk store Arbejdersammenslutninger, selv om disse ogsaa i Øjeblikket var lammet organisatorisk. Kapitalens Lejesvend, Dr. Schacht, saa stadig i disse afmægtige, forkrøblede og ilde behandlede Arbejderorganisationer Mulighed for fremtidig Modstand. Saa usikre føler Herrerne i Tyskland sig!

Hvad gør saa Dr. Schacht? Paa Grundlag af en Lovforordning af 21. Marts i Aar forkynder han den 25.

Marts i Leipzig paa Arbejdsfrontens Rigsdag, at fremtidigt skal alle tyske Arbejdsgiverorganisationer tilsluttes Arbejdsfronten.

Arbejdsgiverorganisationerne forbindes med Arbejdsfronten paa den Maade, at Arbejdsfronten faktisk talt bliver stillet under Kontrol af disse Arbejdsgiverorganisationer. Resultatet heraf er, ganske naturligt, paritetisk Ledelse i alle Afdelinger af den tyske Arbejdsfront. Fremtidigt vil alle Organer og Led af den tyske Arbejdsfront, Driftsledere og deres Følge, blive udnævnt i lige store Tal til at lede og deltage i Raadslagninger. Principielt skal som Stedfortræder for Lederen i alle Afdelinger af den tyske Arbejdsfront udnævnes en Driftsleder, saafremt Lederen ikke selv er Driftsleder.

Det er overhovedet umuligt at danne sig noget Begreb om Betydningen af den tyske Arbejdsfronts organisatoriske Omdannelse. Man maa endelig ikke sammenligne denne paritetiske Ledelse af Organer og Underafdelinger af den tyske Arbejdsfront med det fascistiske Italiens *korporative* System; thi den tyske Arbejdsfront har siden Juli 1933 (da Arbejdsfrontens Kommissærer, der havde Kontrollen af Storbedrifterne, blev inddraget) ikke haft nogen økonomiske Opgaver, og har heller ikke faaet overdraget nogen nu. De økonomiske Funktioner tilhører, ligesom forhen, de omtalte Organisationer for den industrielle Økonomi, som *udelukkende* støttes af *Arbejdsgiverne og deres Forbund.*

Denne Nyordning har altsaa intet som helst med de tidligere saa lovpriste Korporativsystemtanker at gøre. Nyordningens Betydning er igennem denne Kendsgerning ganske klar: Schacht vil ikke tillade, at der bestaar en af Kapitalen ukontrolleret Organisation, som maaske engang paa et senere Tidspunkt skulde komme i Tanker om at tiltvinge sig Kompetence paa det økonomiske Omraade. Igennem den tvungne Optagelse af Arbejdsgiverorganisationerne tiltvinger Schacht og hans Drabanter sig Ledelsen af den tyske Arbejdsfront. Ley maa fremtidigt dele Ledelsen med Schacht.

Det var det, der var Meningen med *Loven om Ordningen af det nationale Arbejde,* nemlig at Arbejderne i Bedrifterne skulde underkaste sig Arbejdsgiverne som Ledere. Arbejdsgiveren blev i sin Egenskab af Driftsleder atter „Herre i Huset". Ved *Socialforsikringens* Nyordning har man ved Anerkendelse af Førertanken principielt udleveret de sociale Forsikringsinstitutter til Arbejdsgiverne i deres Egenskab af „Driftsledere".

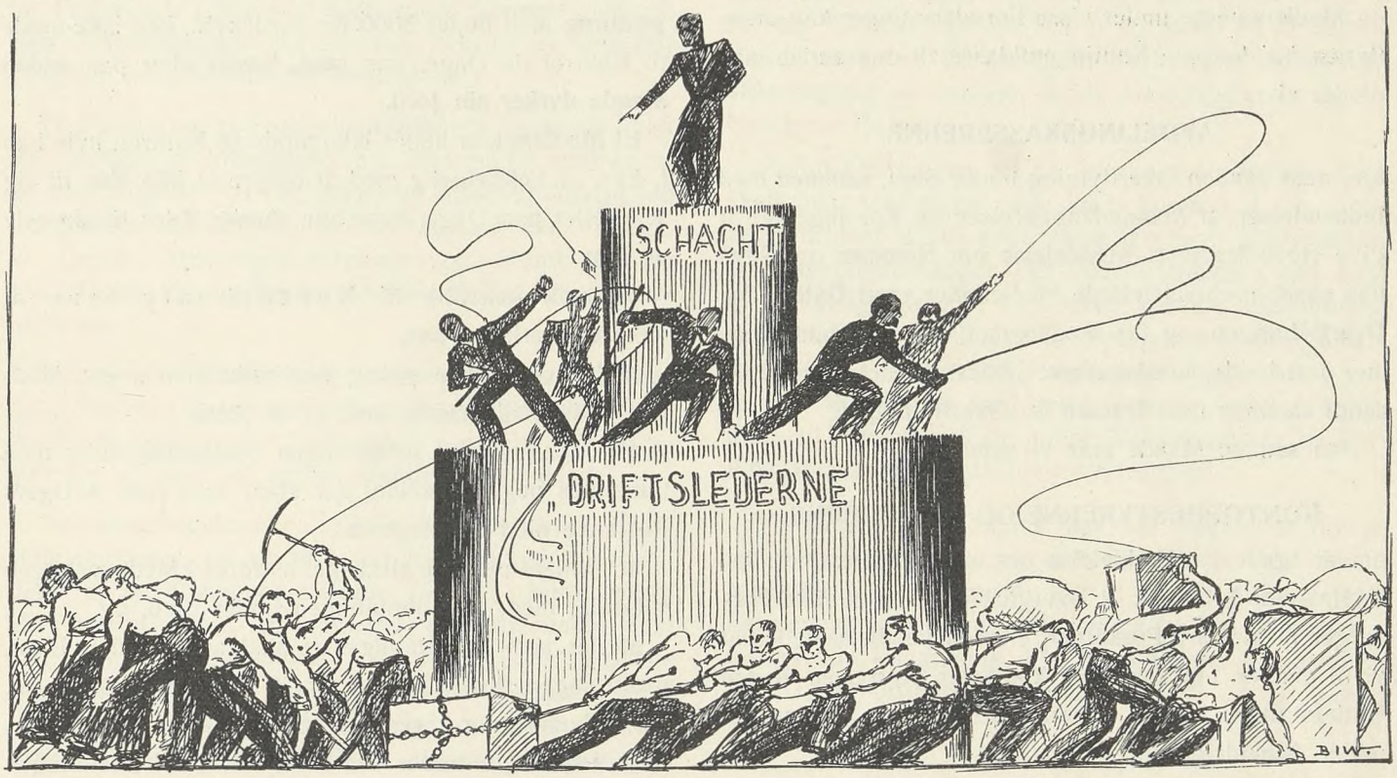

Nu udfylder Systemet det sidste Hul. Igennem den nye Forordning bliver Schacht som den øverste Leder, med „Driftslederne" under sig, Herre ogsaa over de Arbejderforeninger, der er under Bedrifterne. Det er fremtidig udelukket, at noget Underorgan af Arbejdsfronten kan revoltere eller paa nogen som helst Maade hengive sig til nogen socialistisk Tankegang, da det er umuligt at beslutte noget imod „Driftsledernes Vilje, idet disse i det mindste har Paritet, eller muligvis ogsaa Ledelsen i den beslutningsdygtige Instans.

Den nye Forordning er efter Loven om Indførelse af Arbejdsbøger Systemets klareste Forholdsregel. Man kan ikke bebrejde de tyske Lovgivere, at de skjuler Lovgivningens sande Karakter, og det var virkelig ikke nødvendigt at lade den nye Forordning saa udtrykkelig fastslaa, saadan som Schacht demonstrativt forkyndte det, at fremtidigt Kontrollen af Bedrifterne, gennem Arbejdsfrontens Organer, kun maatte ske i *Samdrægtighed med Driftslederen for den vedkommende Virksomhed.* Det er ganske indlysende, at Arbejdernes Beskyttelse imod Udbytning og Arbejdsgivernes effektive Kontrol ikke kan eksistere Side om Side i den nationalsocialistiske Stat.

Korresp.

FRA ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

TIL VORE TILLIDSMÆND

SÆRLIG KASSERERNE OG KONTORBESTYRERNE

Under Henvisning til, at vi nu i Arbejdsløshedskassen har

tre Kontingentklasser,

og Medlemmerne under visse Forudsætninger kan overflyttes fra den ene Kontingentklasse til den anden, anmoder vi

AFDELINGSKASSERERNE

om, naar saadan Overflytning finder Sted, sammen med Indsendelsen af Maanedsopgørelsen og Kontingentet at give Hovedkontoret **Meddelelse** om **Nummer** og **Navn** paa saadanne overflyttede Medlemmer samt **Datoen** for **Overflytningen,** og for Medlemmer, der **ikke** har Nummer i Arbejdsløshedskassen, bedes Navnet alene indsendt sammen med **Datoen** for Overflytningen.

Paa samme Maade maa vi anmode

KONTORBESTYRERNE OG KASSERERNE.

om at sende os **Meddelelse** om, naar Medlemmer, jfr. Vedtægtens § 16, Stk. 2, overgaar fra at være **Ikke-Forsørger** til at være **Forsørger,** eller omvendt, saaledes at vi til enhver Tid kan være klar over Størrelsen af den Understøttelse, der til enhver Tid tilkommer Medlemmet under Arbejdsløshed.

VORE KONTORBESTYRERE

bedes erindre, at de samtidig med, at de indsender **Rejse-** og **Flyttehjælpskvitteringer,** skal indsende **Bevis** for, at det paagældende arbejdsløse Medlem er sikret Arbejde paa den Plads, hvortil Rejse- eller Flyttehjælpen er udbetalt.

Afdelingerne og Medlemmerne undgaar Forsinkelse i Hjælpens Forsendelse ved **straks** at indsende Arbejdsbeviset til os.

Vi henstiller særlig til Kontorbestyrerne at være opmærksom paa, at **Postforsendelser** til os er **tilstrækkeligt frankeret.**

Vore Udgifter til Strafporto er ved for lidt Frankering fra Afdelingernes Side hver Uge ret betydelige, da vi som Modtager skal betale dobbelt Takst, og det er en ret meningsløs Udgift at afholde.

Der kan indsendes **4 Lister for 15 Øre,** og er der over dette Antal Kontrollister, skal Forsendelsen frankeres med **25 Øre;** saa kan der ogsaa fremsendes indtil **22 Kontrollister.**

Er der **over dette Antal,** bør Forsendelsen ske i **2 Kuverter.**

Vi gør opmærksom paa, at **Medlemmer, der er i Arbejde,** ikke kan møde til Kontrol, selv om de arbejder for en ganske ringe Betaling.

Et Medlem, der f. Eks. arbejder ved **Landbruget,** og maaske derved har en Fortjeneste, der er mindre end Understøttelsen, maa dog ikke møde til Kontrol.

Et Medlem, der arbejder for sig selv, kan heller ikke møde til Kontrol. F. Eks. **et Medlem,** der har et lille **Jordbrug** med under 3000 Kr. Jordskyld, kan ikke møde til Kontrol de Dage, han **saar, høster** eller paa **anden Maade dyrker sin Jord.**

Et Medlem kan heller ikke møde til Kontrol, hvis han f. Eks. er behjælpelig med at opføre et **lille Hus** til sig selv, eller paa Dage, hvor han **skærer Tørv** til sig selv og lign.

Vi maa henstille til Kontorbestyrerne at være opmærksom paa,

at Understøttelse aldrig kan udbetales noget Medlem, hvis Medlemsbog ikke er til Stede,

at Understøttelse under ingen Omstændigheder maa udbetales noget Medlem, der staar med over 4 Ugers Restance med Kontingentet,

at Understøttelsen altid skal indføres i Medlemsbogen samtidig med, at Udbetalingen finder Sted, og

at der som Udbetalingsdag skal anføres den Dato, Kontrolugen slutter, altsaa skal f. Eks. Understøttelsen, der udbetales for Ugen fra 18/4—24/4 d. A., indføres i Medlemsbogen under den 24/4, selv om Udbetalingen først sker den 26/4 eller 27/4.

Vi gør **Afdelinger, der har Godkendelse for Filialkontrolsteder** i Vinter, opmærksom paa, at Godkendelsen for disse Filialkontrolsteder ophører den 1. April.

Vi anmoder **alle** vore **Tillidsmænd** — altsaa vedrørende ovenstaaende særlig **Kassererne** og **Kontorbestyrerne,** — om at tage disse vore Meddelelser og Henstillinger til Efterretning og handle i Overensstemmelse hermed. I vil derved lette baade Eder selv og Hovedkontoret for meget Arbejde, ligesom vi kan undgaa megen Forsinkelse ved, at der skal rettes Forespørgsel og afventes Svar paa Forhold, der skulde være konstateret forud.

København, i April 1935.

Johannes Nielsen.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

AFSTEMNINGSRESULTATET

Afstemningen om Forligsmandsforslaget af 10. April har som ventet givet Anledning til en Del Disput rundt om i Fagene og vel ogsaa indenfor vort Forbunds Afdelinger. Det er formentlig derfor ikke uden Interesse for Fagbladets Læsere at blive gjort nærmere bekendt med Afstemningens Enkeltheder, hvorfor vi nedenfor gengiver de officielle Afstemningstal.

Til Forklaring af Forligsinstitutionens Opgørelse kan med Hensyn til Arbejdsgivernes Afstemning anføres, at de deri angivne Tal repræsenterer udbetalt Arbejdsløn i det sidste Kalenderaar, hvilket altsaa f. Eks. vil sige, at Dansk Arbejdsgiverforening har stemt **Ja** for 151.297.280 Kr., og **Nej** for 35.854.842 Kr. udbetalt Arbejdsløn.

Det samlede Resultat for Afstemningen hos samtlige Arbejdsgivere, der er omfattet af Mæglingsforslaget, viser altsaa rundt regnet Ja-Stemmer for $^4/_5$ og Nej-Stemmer for $^1/_5$, som det ogsaa offentligt er meddelt.

Stemmedeltagelsen paa Arbejdersiden, hvor Urafstemning har været anvendt, har kun andraget ca. Halvdelen af de Stemmeberettigede (51 %). Heraf følger efter Loven, at de Afstemninger, der har fundet Sted ved kompetent Forsamling, skal skæres ned til denne Procentstørrelse. Det drejer sig her om 5 indenfor og 1 udenfor De samvirkende Fagforbund staaende Organisationer, med et samlet Antal afgivne Stemmer paa 63.055, hvilket Antal altsaa er reduceret til 32.158, med 26.629 Ja-Stemmer og 5.529 Nej-Stemmer.

Med Hensyn til De samv. Fagforbunds Opgørelse, der i Detaljer viser de til Afstemningen hørende Tal, er der forsaavidt intet at tilføje, eftersom Tallene her ingen Forklaring behøver, men taler for sig selv.

Om Afstemningen indenfor vort eget Forbund kan følgende oplyses:

Vort Forbund tæller for Tiden 1190 Afdelinger, hvoraf 43 Afdelinger med et samlet Medlemstal paa ca. 19.000 ikke er direkte berørt af Mæglingsforslaget, medens de resterende 1147 Afdelinger, med et samlet Medlemstal paa ca. 131.000, alle direkte er berørte, heraf en Del med samtlige deres Medlemmer, en anden Del med et større eller mindre Medlemstal.

Som det vil ses af De samv. Fagforbunds Opgørelse har vort Forbund stemt med 52.528 Stemmer, hvilket er det Medlemstal indenfor samtlige af Mæglingsforslaget berørte Afdelinger, vort Forbunds Sekretariater skønsmæssig har opgjort som direkte omfattet af Mæglingsforslaget, saaledes at ingen kan sige os noget paa med Hensyn til den Stemmevægt, vi er mødt op med under Fællesafstemningen.

Af Hovedbestyrelsens samlede Medlemstal, 31, hvoraf 1 var fraværende, (Th. Pedersen, paa Grund af Sygdom), stemte 29 for Mæglingsforslaget, altsaa med 50.787 Stemmer og 1 imod, med 1751 Stemmer.

Iøvrigt er de to Afstemningsopgørelser jo nok et nærmere Studium værd; hver for sig; den, der forstaar at se bag Tallene, kan nok faa et og andet ud af dem af Værdi under en Vurdering af Forholdene mellem Afstemningsfagene indenfor baade Arbejdsgivernes og Arbejdernes Rækker.

Fagbladets Læsere vil nu let kunne se, hvilken Vanskelighed Afdelingen vilde være kommen i, om der i vort Forbund skulde have været foretaget Urafstemning om Mæglingsforslaget. Det vilde simpelthen ikke have været muligt indenfor vore over Tusinde medindbefattede blandede Afdelinger at foretage en saadan Adskillelse af de i Henhold til Mæglingsforslaget direkte omfattede Medlemmer med dertil hørende Andel Arbejdsløse, at Hensynet til de andre Afstemningsfag og Forligsmandsloven kunde blive fyldestgjort.

Vor kommende Kongres faar den Opgave at tilvejebringe et Organisationssystem, under hvilket det enkelte Medlems frie og naturlige Ret til direkte at være medbestemmende om egne Arbejdsvilkaar ikke hæmmes af bestaaende Lovgivning eller Mangel paa Tilpasningsevne i vor Organisationsstruktur. A.

Af Resultatet af Afstemningen over Mæglingsforslaget af 10. April 1935.

Arbejdsgiverne:

	Ja	Nej
Dansk Arbejdsgiverforening.....	151,297,280	35,854842
Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark	6,379,573	1,083,842
Andelsslagterierne	4,347,401	6,279,579
Privatslagterierne	1,795,155	
I a l t.....	163,819,409	43,218,263

Arbejderne:

Urafstemning:	Ja	Nej	Ialt	Stemmeberettigede
De samvirkende Fagforbund ...	13,438	12,774	26,212	54,971
Murersvendenes Fagforening af 1919	393	2,142	2,535	3,052
Murerarbejdsmændenes Fagforening	397	962	1,359	1,736
Arbejdsmændenes Forbund for Gentofte m. v.....	193	54	247	1,732
Murerforbundet i Danmark	872	2,478	3,350	6,565
Mælkeindustriarbejdernes Forb..	1	51	52	58
Sømændenes Forbund	725	865	1,590	3,937
Dansk Slagteriarbejderforbund...	169	3,646	3,815	4,975
I a l t.....	16,188	22,972	39,160	77,026

Stemmedeltagelse 51 pCt.

Afstemning ved kompetent Forsamling:				
De samvirkende Fagforbund ...	52,214	1,803	54,017	54,070
Dansk Tømrerforbund		9,038	9,038	9,038
Ialt.....	52,214	10,841	63,055	63,108
Afstemning ved kompetent Forsamling reduceret til 51 pCt.	26,629	5,529	32,158	
Samlet Resultat.....	42,817	28,501	71,318	

Afstemning indenfor Forbund, tilsluttet De samvirkende Fagforbund i Danmark.

Ved Urafstemning:	Antal stemmeberettigede	Ialt afgivne St.	Ja Stemmer	Nej Stemmer
Bogbinderforbundet	4,132	2,975	517	2,403
Børsteindustriarbejdernes Forb. .	413	328	138	190
Drejerforbundet	190	118	77	35
Glasarbejderforbundet	81	66	32	34
Keramisk Forbund.....	1,332	816	461	345
Kurvemagerforbundet	105	87	7	80
Kvindeligt Arbejderforbund	2,098	2,065	1,887	178
Malerforbundet	7,100	3,174	1,139	1,973
Mølleriarbejderforbundet	764	496	103	393
Papirindustriarbejderforbundet .	1,500	907	120	787
Rebslageriarbejderforbundet	245	134	6	127
Riggernes og Sejlmagernes Forb.	57	40		39
Sadelmager- og Tapetsererforb.	1,817	868	113	740
Skibstømrerforbundet	731	426	342	44
Skotøjsarbejderforbundet	4,230	3,488	2,353	917
Snedkerforbundet	9,000	2,862	1,550	1,312
Stenindustriarbejderforbundet ...	551	393	334	59
Stukkatørernes Forbund	96	60	45	15
Sukkervarearbejdernes Forbund .	1,688	1,393	371	1,022
Tekstilarbejderforbundet	13,441	3,666	2,526	1,140
Træindustriarbejderforbundet ...	5,400	2,258	1,317	941
Ialt 21 Forbund.....	54 971	26,620	13,438	12,774
Ved kompetent Forsamling:				
Arbejdsmandsforbund, Dansk ...	52,538	52,538	50,787	1,751
Bageri- og Konditoriarb.forb....	110	110	110	
Billedsk.- og Dekorationsbilledhuggernes Forbund	200	200	200	
Funktionærforbund, Dansk	732	679	627	52
Læder- og Skindarbejderforb. ...	490	490	490	
Ialt 5 Forbund.....	54,070	54,017	52,214	1,803
Ved Urafstemning	54,971	26,620	13,438	12,774
Ved kompetent Forsamling	54,070	54,017	52,214	1,803
Ialt.....	109,041	80,637	65,652	14,577

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

NOTER

TIL VISSE AF BESTEMMELSERNE I FORLIGSFORSLAGET AF 10. APRIL M. M.

Som vi tidligere har lovet det, vil vi nu her i Fagbladet skænke visse af de Bestemmelser, Forligsmandsforslaget indeholder, en lidt nærmere Omtale i saadanne Tilfælde, hvor disse ikke selv oplyser fuldtud, hvad deres Hensigt eller deres Begrundelse er, idet vi naturligvis maa tilføje, at yderligere nærmere Forklaring med Hensyn hertil altid vil kunne erholdes ved Afdelingernes Henvendelse til Hovedkontoret.

Landsoverenskomsten med Entreprenørforeningen.

I § 1 b, 1ste Stykke indføjes efter „Jernbetonarbejder" følgende:

„hvor Hensynet til Arbejdets Tarv kræver det, eller andre særlige Forhold gør sig gældende."

Det er en Bestemmelse, som Forbundet har krævet indført, fordi den hidtil gældende Affattelse vedrørende Jernbetonarbejder, og som gik ud paa, at det beroede paa Entreprenørens „frie Valg", om et Jernbetonarbejde skulde være Akkord eller Timeløn, havde vist en vis Tendens til, at Entreprenører gik over fra Akkord til Timeløn, henvisende til deres Ret til „frit Valg", og med en som Følge heraf betydelig Forringelse af Fortjenesten blandt de paagældende Arbejdere, ligesom der ogsaa hos andre Arbejdsgivere, f. Eks. Murermestre, viste sig en stærk Tilbøjelighed for Timeløn fremfor Akkord, uagtet der i de her omtalte Tilfælde altid havde været god og kvalificeret Arbejdskraft til Stede.

I § 3 b 5, Større Jordarbejder, indeholder Forligsforslaget følgende Bestemmelser:

„Der nedsættes et Udvalg mellem Parterne med en af Forligsinstitutionen udpeget Opmand med det Formaal at søge Bestemmelsen i dette Stykke klargjort."

Lige siden den omhandlede Bestemmelse i Overenskomsten i 1930 fik Gyldighed, har vort Forbund paa Grund af denne Bestemmelses Uklarhed med Hensyn til, hvad man kunde forstaa ved „større" Jordarbejder, maattet tage et Utal af faglige Voldgifter til Fortolkning af denne Overenskomstbestemmelse, idet der har hersket meget modstridende Opfattelser herom, og det er nu Meningen, at et Udvalg skal søge Bestemmelsen om „større Jordarbejder" klargjort, saaledes at de mange faglige Voldgiftsdomme kan undgaas i Fremtiden.

I § 5 1. Slagning af Granitskærver tilføjes:

7	cm	Skærver	Kr.	6,20
6½	„	„	„	6,70
6	„	„	„	7,50
5½	„	„	„	8,30

Den hidtidige Overenskomst indeholdt kun Priser paa Slagning af Granitskærver af 5 cm.s Størrelse, til en Pris af Kr. 9,25 og 4 cm.s Størrelse til en Pris af Kr. 11,51. Disse Skærvestørrelser er imidlertid ikke særligt hyppigt anvendt, og vore Folk har i høj Grad manglet Priser for Skærveslagning af Dimensioner herudover. Det er for at give vore Afdelinger et Holdepunkt for deres Akkordkrav overfor Sognekommuner og andre, at der nu er indført Priser for Slagning af Skærver af større Dimensioner end 5 cm.

Forligsforslaget indeholder endvidere følgende Bestemmelse:

„De mellem Entreprenørforeningen og Jord- og Betonarbejdernes Fagforening i København vedtagne Ændringer og Suppleringer til Hovedoverenskomstens Prisliste bliver — med Undtagelse af den ved nærværende Mæglingsforslag i § 4 indførte Tillægsbetaling for Arbejder, hvortil Gravemaskine anvendes — ogsaa gældende i Provinsen, dog som hidtil med et Fradrag af 5 % i de saaledes fremkomne Priser, idet der dog i 1. Zone ikke foretages noget Fradrag i Priserne.

I 1. Zone bliver som hidtil Facade- og Cementstøbegods- samt Nedbrydningsoverenskomsterne ligelydende med de københavnske.

De allerfleste af de heromhandlede Ændringer og Tilføjelser til den københavnske Jord- og Betonpriskurant, som altsaa ogsaa skal optages i Provinspriskuranten, taler for sig selv og behøver ikke at skænkes nogen nærmere Omtale. Afdelingerne har iøvrigt faaet samtlige heromhandlede Ændringer og Suppleringer tilsendt sammen med Forligsforslaget, og det hele vil senere blive fremsendt i Særtryk til Afdelingerne til Udstedelse til Medlemmerne, men der er dog Anledning her til at gøre Bemærkninger til et Par af de i den københavnske Overenskomst indførte vigtigere Ændringer.

Det fremgaar af Forligsforslaget, at § 14, Punkt a, i den københavnske Prisliste, hvilken er den samme som § 13 a i Provinspriskuranten, faar følgende Tilføjelse:

„Ved Kabelgravning regnes ikke med mindre Gennemsnitsbredde end følgende:

fra 0,6	m til og med 1 m Dybde	0,40 m
„ 1,0	m til og med 1,25 m Dybde ..	0,45 m
„ 1,25	m og derover	0,50 m

Denne Graduering af Gravningsbredder i Forhold til Gravningsdybde er forlangt indført af vort Forbund, fordi Kabelentreprenører i vidt Omfang har forlangt Kabelgravninger udført i en saa smal Bredde, at Arbejderne, for i det hele taget at kunne være nede i Graven, har maattet udføre Gravningerne i større Bredde end forlangt, uden at kunne faa opmaalt en hertil svarende Jordmængde, men har maattet nøjes med den Jordmængde, der fremkom ved Entreprenørernes Gravemaal. Man var oven i Købet kommet saa vidt, at det ved en Voldgiftsdom i et bestemt Tilfælde er blevet fastsat, at Arbejderne, hvor Gravningsdybden var 1,25 m, har maattet nøjes med at faa opmaalt og afregnet efter en Gravningsbredde paa 30 cm, fordi Entreprenøren havde forlangt denne Bredde, men det er der ved den her nævnte Graduering nu sat en Stopper for.

Det fremgaar ligeledes af Forligsforslaget, at § 4, Punkt 1 i Overskriften kommer til at lyde saaledes:

„Grundudgravning, Terrænregulering for og ved Bygninger, Udgravning og Regulering for Veje for Husbygningsarbejder og paa udlagte Byggearealer, Sportspladser og mindre Park- og Lystanlæg".

Den her foretagne Ændring er ret betydningsfuld. Det har alle Dage været meget svært at faa Entreprenørforeningen til at udvide det Arbejdsomraade indenfor Jordafsnittet, paa hvilket tvungen Akkord skulde gælde, og vi finder Anledning til at gøre opmærksom paa den her foretagne Udvidelse, der drejer sig om Terrænregulering, ikke alene for Husbygningsarbejder, saaledes som tidligere, men ogsaa „ved Bygninger", ligesom „Udgravning og Regulering paa....." „udlagte Byggearealer, Sportspladser og mindre Park- og Lystanlæg" ogsaa er en Udvidelse.

Landsoverenskomsten med Murermestrenes Centralforening.

Forligsforslaget indeholder følgende Bestemmelse:

„I Tilslutning til den imellem Parterne indgaaede Aftale af 22. Februar 1935 vil der være at optage Forhandlinger imellem Centralforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund om Fastsættelse af Akkordpriser for Jernbeton og eventuelt Akkordafsavnstillæg."

Meningen med denne Bestemmelse er, hvad der jo iøvrigt ogsaa fremgaar af den, at der nu skal indarbejdes i Landsoverenskomsten med Centralforeningen Priser med videre for Jernbetonarbejde. I den hidtidige Overenskomst stod der ikke andet angaaende dette betydelige Arbejdsfelt end en lille Bestemmelse om, hvad der forstaas ved Jernbetonarbejde, og at det betales med 15 % Tillæg, naar det ikke udføres i Akkord, medens der ikke forelaa nogen Overenskomst om Vilkaarene, saafremt et Jernbetonarbejde udførtes i Akkord for Medlemmer af den heromhandlede Arbejdsgiverforening, hvilket sidste i et ret betydeligt Antal Tilfælde havde ført til, at vore Folk maatte nøjes med Timeløn plus de 15 %'s Tillæg.

Forligsforslaget indeholder endvidere følgende Bestemmelse:

„Der nedsættes et Udvalg mellem Parterne med den Opgave at indarbejde i Overenskomsten saadant Arbejde, der ikke er nævnt i denne, men som efter Centralforeningens Mening henhører under denne Forenings Arbejdsomraade. Vilkaarene for disse Arbejder fastsættes paa Grundlag af de Vilkaar, der gælder for tilsvarende Arbejde hos andre

Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, som sædvanligvis udfører saadant Arbejde. Arbejder af fornævnte Art, der efter et saadant Supplement ikke er nævnt i Overenskomsten, er ikke omfattet af denne, saafremt saadant Arbejde omfattes af Satser eller Akkordsatser i Overenskomster hos andre Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen."

Denne Bestemmelse har vort Forbund maattet forlange vedtaget af Murermestrene, fordi Murermestrenes Centralforening med Held ved Voldgiftsdomme havde faaet statueret, at en Række Arbejder, som ikke var medtaget i Landsoverenskomsten med Centralforeningen, fordi der ved Udarbejdelse af denne i 1930 var Enighed om, at de ikke var henhørende under Murerfaget, f. Eks. Kloakhovedledningsarbejde og Ramningsarbejde, ikke behøvede at afregnes med mere end den almindelige Timeløn, 105 Øre, uagtet der for tilsvarende Arbejde i Landsoverenskomsten med Entreprenørerne betaltes Akkord eller et Tillæg af 20 % til Timelønnen.

Under Overenskomstforhandlingerne med Centralforeningen blev der i Arbejdsgiverforeningen den 3. April Enighed om følgende:

1) Mæglingsregler: Enighed om Arbejdernes Forslag.

Den hidtil gældende Ordning med Centralforeningen med Hensyn til Afgørelse af faglige Tvistemaal refererede sig alene til en kort Bestemmelse i Overenskomsten om, at saadanne Tvistemaal skulde afgøres jfr. „den senest vedtagne Form for Regler for Behandling af faglig Strid". Vi har ogsaa i Forbundet hidtil saadan nogenlunde kunnet hjælpe os med denne Ordning, men eftersom Forbundsarbejdet er vokset, og der ikke længere, som tidligere, er Tid for Forbundsfunktionærerne til at rejse ud og tage sig af mindre betydende Spørgsmaal, som meget vel kunde ordnes ved almindelig, lokal Mæglingsforhandling, har vort Forbund interesseret sig for Indførelse af Mæglings- og Voldgiftsregler, der gav Adgang hertil.

Der er derfor udarbejdet et særligt Sæt Mæglings- og Voldgiftsregler, i Hovedsagen overensstemmende med den ovenanførte „Norm for Regler for Behandling af faglig Strid", men dog med en hurtigere Afgørelsesmaade nærmere tilsvarende Tilpasning af Mæglingsparagraffen, der herefter har faaet en saalydende Affattelse:

„Naar en Organisation paa et af sine Medlemmers Vegne begærer Mægling afholdt, skal Mæglingen finde Sted indenfor en Frist af 5 Hverdage.

Mæglingen foretages saavidt muligt paa Stedet, hvor Uenigheden er opstaaet, og saaledes, at Repræsentanter for de stridende Parter kan tilkaldes.

Mæglingsudvalget skal bestaa af 2 Medlemmer, hvoraf 1 vælges af Centralforeningen af Murermestre i Danmark og 1 af Dansk Arbejdsmandsforbund.

Naar den ene af de stedlige Organisationer begærer det, kan Mæglingen ogsaa foretages med lokalt valgte Repræsentanter, og med Overholdelsen af ovennævnte Tidsfrister. Opnaas ved saadan Mægling ikke Enighed, henvises Sagen til Behandling af det i 3die Stk. omhandlede Mæglingsudvalg og skal i saa Fald, saavidt gørligt, rejses overfor Centralforeningen af Murermestre i Danmark, henholdsvis Dansk Arbejdsmands Forbund, senest 14 Dage efter den lokale Mæglings Afholdelse.

Naar der foreligger et Principspørgsmaal, kan Organisationerne enes om, at Sagen gaar direkte til Voldgift uden forudgaaende Mægling."

Man vil lægge Mærke til det næstsidste Stykke, hvor Mægling nu ogsaa kan finde Sted med lokalt valgte Repræsentanter; og af Hensyn til hurtig Afgørelse, navnlig af mindre betydende Sager, anbefaler vi vore Afdelinger i Fremtiden i størst muligt Omfang at benytte sig heraf. Korrespondance mellem Afdelingerne og Hovedkontoret om, i hvilke Tilfælde lokal Mægling er formaalstjenlig, vil naturligvis i visse Tilfælde altid være paa sin Plads. De nye Mæglingsregler vil iøvrigt snarest blive udsendt til vore Afdelinger.

Ved samme Lejlighed blev den hidtil gældende Zoneordning, hvis Udstrækning tidligere ikke nærmere har været uddybet, nu underskrevet og fik følgende Affattelse.

„2. Zonespørgsmaalet: Den mellem Centralforeningen og Murerforbundet i Overenskomst af 5. Aug. 1930 fastsatte Zonedeling gælder ogsaa mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen."

Herefter skulde der ikke længere være nogen Tvivl med Hensyn til Zonegrænserne i Nordsjælland i Forholdet til Centralforeningen. Den 22. Februar blev der med Centralforeningen opnaaet Enighed om følgende:

„At Overenskomsterne af 29/3—31 vedrørende Udstøbning af færdigblandet Beton bliver gældende i deres Helhed mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund for henholdsvis Provinsen og Nordsjællands 2den Zone og 1ste Zone".

Det er den med Entreprenørforeningen gældende Overenskomst paa færdigstøbt Beton, der nu ogsaa skal være gældende for Centralforeningens Medlemmer. Den vil blive optrykt og udsendt til Forbundets Afdelinger.

Landsoverenskomsten med Landhaandværkerne.

I Forligsforslaget er optaget følgende Bestemmelse:

„De mellem Hovedorganisationen for Mesterforeningerne i Byggefagene i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund bestaaende til Udløb i 1935 opsagte Overenskomster fornyes for et Aar fra deres Udløbstid at regne paa de Vilkaar, om hvilke der er opnaaet Enighed mellem Parterne."

Den anførte „Enighed mellem Parterne" bestaar i følgende Aftale sluttet den 29. Marts 1935:

„Der er Enighed om, at de Ændringer, der bliver gældende mellem Murermestrenes Centralforening og Dansk Arbejdsmands Forbund, ogsaa bliver gældende for Landhaandværkerne og fra samme Tidspunkt.

Iøvrigt fornyes Overenskomsten paa de hidtil gældende Vilkaar, idet dog Spørgsmaalet om Timelønnen i Horns Herred henstaar til Forligsmandens Afgørelse."

Der er her kun Anledning til at bemærke sig det anførte om Timelønnen i Hornsherred. Der foreligger ikke fra Forligsmanden noget Forslag herom, men den Sag er alligevel afgjort derigennem, at Landhaandværkerne, som det fremgaar af ovenanførte, er indgaaet paa at tage de samme Ændringer, der bliver gældende mellem vort Forbund og Murermestrenes Centralforening, og da der jo her, som tidligere anført, er optaget den Bestemmelse angaaende Zonespørgsmaalet, at det skal være den samme, som er gældende mellem Centralforeningen og Murerforbundet, efter hvilken Ordning Hornsherred er indbefattet i 2. Zone, er det nu afgjort, at Timelønnen i Hornsherred i Modsætning til tidligere, hvor den var 105 Øre, nu er 111 Øre.

Overenskomsterne mellem Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og Dansk Arbejdsmandsforbund.

I Forligsmandsforslaget er anført følgende:

A. Vedrørende generelle Forhold bestemmes følgende:

1. Der nedsættes et Udvalg bestaaende af 3 Repræsentanter for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark til nærmere Drøftelse af det foreliggende Forslag til Regler for Behandling af faglig Strid. Forsaavidt Udvalget ikke opnaar Enighed, suppleres det med en Repræsentant for hver af de to Hovedorganisationer og med en af Forligsinstitutionen udpeget Formand med Stemmeret. „Forhandlingerne skal være afsluttet inden 2 Maaneder."

Det drejer sig her om et Forslag, vort Forbund har stillet, og som gaar ud paa for det første at etablere lokal Mægling i mindre betydende Spørgsmaal eller i saadanne, hvor vore Afdelinger ikke behøver Forbundets Assistance, for herved at opnaa en hurtigere Behandling og Afgørelse af Sagerne. Det har været meget irriterende for vore Afdelinger at skulle vente i lang Tid paa Sagernes Afgørelse, fordi Forbundets Arbejdsstof er hobet stærkt op, som Tilfældet har været i de senere Aar, efter som Forbundets Udvikling er skredet frem, eller fordi det har været nødvendigt at samle flere Sager sammen til samtidig Afgørelse, for ikke at spilde for megen Tid med Rejser og deslige; og for det andet om et Krav, vort Forbund her har stillet, og som gaar ud paa lokal og øjeblikkelig Besigtigelse i saadanne Tilfælde, hvor en af Parterne under Indladning eller Losning maatte ønske saadan, for med Begrundelse af særlige eller unormale Arbejdsforhold at søge Priserne ændret.

Om disse to Ting har vort Forbund udarbejdet et Ændringsforslag, til de almindelig gældende Regler for Behandling af faglig Strid, og som vi gengiver nedenfor, og som det mærkværdigt nok ikke var muligt at faa Tilslutning til hos Arbejdsgiverne. Det i Forligsmandsbestemmelsen nedsatte Udvalg skal nu afgøre denne for vore Transportarbejdere saa vigtige Sag.

De heromhandlede Paragraffer er saalydende:

§ 2.

Naar en Organisation paa et af sine Medlemmers Vegne begærer Mægling afholdt, skal Mæglingen finde Sted indenfor en Frist af 5 Hverdage.

Mæglingen foretages saavidt muligt paa Stedet, hvor Uenigheden er opstaaet, og saaledes at Repræsentanter for de stridende Parter kan tilkaldes.

Mæglingsudvalget skal bestaa af 2 Medlemmer, hvor 1 vælges af Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og 1 af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Naar underskrevne Organisationer er enige om, at der foreligger et Principspørgsmaal, kan Sagen gaa direkte til Voldgift uden forudgaaende Mægling.

§ 3.

Naar en af de lokale Organisationer begærer det, kan Mægling ogsaa foretages med lokalt valgte Repræsentanter, og med Overholdelsen af de i § 2 anførte Tidsfrister. Opnaas ved saadan lokal Mægling ikke Enighed, henvises Sagen til Behandling ved Mægling i Henhold til § 2, og skal i saa Fald, senest 5 Hverdage efter den lokale Mæglings Afholdelse, anmeldes overfor Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark, henholdsvis Dansk Arbejdsmands Forbund, og behandles indenfor en Frist af i København 3 Hverdage og Provinsen 5 Hverdage.

§ 4.

Opstaar der under Losning eller Lastning saadanne Uoverensstemmelser om Arbejdsvilkaarene, der efter en af Parternes Mening nødvendiggør Besigtigelse af Arbejdet under dettes Gang, sammenkalder Organisationerne, hvis en af Parterne forlanger det, det i § 3 omtalte lokale Mæglingsudvalg samt en af de lokale Organisationer i Fællesskab for det paagældende Havneomraade i den Art specielle Øjemed valgt Opmand saa betids, at den ønskede Besigtigelse kan finde Sted, hvorefter Mægling til Bilæggelse af Uoverensstemmelsen samtidig foretages af de lokalt valgte Mæglingsmænd. Opnaas ikke Enighed ved Mæglingen, skal Uoverensstemmelsen henvises til Afgørelse af Opmanden, hvis en af Parterne forlanger det.

Opmandens Afgørelse er endelig og bindende for begge Parter.

Forbliver Mæglingen resultatløs, og Uoverensstemmelsen ikke henvises til Opmandens Afgørelse, henvises Sagen til Behandling ved Mægling i Henhold til § 2, og skal i saa Fald senest 5 Hverdage efter den lokale Mæglings Afholdelse anmeldes overfor henholdsvis Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorgani-

sationer i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund, og behandles indenfor en Frist af i København 3 Hverdage og Provinsen 5 Hverdage.

Omkostningerne ved Mæglingen udredes ligeligt af begge Parter, medens Opmanden selv fastsætter sit Honorar og fordeler det paa Sagens Parter efter eget Skøn.

Bilægges Uoverensstemmelsen uden Opmandskendelse, fordeles Opmandens Honorar ligeligt paa begge Parter.

I Forligsmandsforslaget vedrørende Indenbordsarbejde er optaget følgende Bestemmelse:

> „Der nedsættes et Nævn bestaaende af 3 Medlemmer fra hver Side med en af disse, eventuelt af Den faste Voldgiftsret udpeget Formand og Opmand med det Formaal at tilpasse Forholdene, herunder eventuelle Takstspørgsmaal efter den nye Ordning.
>
> Bestemmelsen træder i Kraft d. 1. Oktober 1935, og Nævnet skal have tilendebragt sin Virksomhed senest 2 Maaneder før Ikrafttrædelsestidspunktet."

Det er ikke vort Forbund, der har ønsket denne Bestemmelse ind i Mæglingsforslaget, og saavidt vi har faaet oplyst heller ikke Arbejdsgiverne, men alene Forligsmanden, der formodentlig paa Grundlag af de Drøftelser mellem Parterne, han har maattet sidde og høre paa, er kommen til den Opfattelse, at der maaske nok med Hensyn til Indenbordsarbejde ved Trælastlosning visse Steder kunde opstaa en eller anden Divergens om Arbejdspriser, Mandskabsantal eller lignende, som han har ment burde løses paa fredelig Maade ved Forhandling mellem Parterne paa den ovenfor beskrevne Maade.

A.

SØLVBRYLLUP

Fredag den 31. Maj d. A. holder en af Forbundets kendte Tillidsmænd, Sekretær i Transportbranchen, Niels P. Hansen og Hustru, Sølvbryllup.

En Præsentation af Sølvbrudeparret er næsten overflødig, idet det kun er meget faa indenfor Forbundets Rammer, der ikke kender Transportbranchens energiske og dygtige Sekretær, og hans Hustru, Ellen, er kendt i vide Kredse som en yderst elskværdig og gæstfri Husmoder, der altid med Venlighed har modtaget den, der i „Embeds Medfør" maatte ulejlige med Forbundets Sager i Hjemmet.

Der er altid en egen Stemning over en Fagforeningsmands Sølvbryllup, især for Hustruen, for dette at være gift med en Mand, der udfylder en stor vigtig Tillidspost i et Fagforbund, betyder for Hustruen meget ofte Savn af Manden, naar Forbundets Arbejde kalder paa ham — til Tider baade Dag og Nat — og det betyder ogsaa, at hun maa være i Besiddelse af Forstaaelse af det særlige, der præger Mandens Arbejde, og som meget ofte kan medføre, at Arbejdets Pligter faar Førsteret fremfor de hjemlige Interesser.

For Niels og Ellen har Livet ogsaa formet sig saaledes.

Niels har været en ærlig og dygtig Tillidsmand i vort Forbund, og meget skylder vi ham for hans fortjenstfulde Arbejde, og at vi alle er glade og tilfredse med dette Arbejde, vil Højtidsdagen sikkert bringe ham mangfoldige Beviser for.

Men vi maa ikke glemme, at Kraften og Styrken til at udføre denne store Gerning, har han hentet sig i

Hjemmet hos hans Hustru „Store Ellen" og Datteren „Lille Ellen", der begge kappes om at være Nummer eet overfor „Hr. Sekretæren".

Derfor føler vi os i Overensstemmelse med Niels, naar vi paa denne Plads særlig fremhæver hans Hustrus Indsats gennem de 25 Aar, hvor hun ved sin Flid og sin Troskab er et lysende Eksempel paa en god og kærlig Hustru og Mor, der har taget den Modgang, der møder os alle her i Livet, med et lyst Smil og har glædet sig oprigtigt over Medgangen, der lykkeligvis har smilet Sølvbrudeparret mest i Møde.

Under Niels Sygdom var hun ham en uvurderlig Ven og Hjælper, og det var et uforglemmeligt Minde for hans nærmeste Venner og Arbejdskammerater at se hendes smukke Indsats i denne svære Periode af deres Liv.

Sølvbrylluppet fejres med Niels i fuld Vigeur efter den lange Sygdom, til Glæde og Gavn for Forbundet og dets Afdelinger, og denne Kendsgerning vil gøre deres Sølvbryllup til en Højtidsdag langt ud over det almindelige for dem, og mange Lykønskninger vil vise dem, hvor afholdte de begge to er.

Vi sender Sølvbrudeparret vore bedste Ønsker for Dagen og for Fremtiden og takker dem for de mange kære og dyrebare Minder, de gennem de 25 Aar har givet saa mange af Forbundets Tillidsmænd, og haaber, at de endnu i mange Aar maa udfylde deres Gerning her i Livet.

Hjertelig til Lykke, Niels og Ellen.

V.

SOLIDARITET I ALLE LIVSSTILLINGER

Ordet Solidaritet anvendes meget, uden at der lægges et Enhedsbegreb til Grund. For den socialistiske Arbejderbevægelse har Solidariteten siden dens Bestaaen været en moralsk Basis, en Slags Religion. Og netop dette, at Arbejderne i de forskellige Lande har været saa dybt gennemtrængt heraf, har begunstiget Arbejderbevægelsen og ført den fra Resultat til Resultat. Det kan man ikke frakende, da Mennesket af Naturen er en stor Egoist. De fleste tænker nemlig først paa sig selv og er som Følge deraf ganske ude af Stand til at udføre en solidarisk Handling. *Solidaritet er en Gruppe eller en Klasse Menneskers dybe Tro paa en indre Samhørighed.* Solidaritet betyder, at mange Mennesker bliver til en sluttet Enhed i Følelser og Handlinger. De personlige Egenheder, som ytrer sig ved fuldstændig Afsondrethed, og som er en svær Hæmning for en samlet Aktion, en sluttet Bevægelse eller lignende, maa overvindes af Grupperne eller Klassesolidariteten.

For de kæmpende Gruppers solidariske Adfærd, for vort Vedkommende Arbejderklassens, maa der i første Række lægges an paa en Slags *Sindenes Fællesskab.* Fællesskab betyder ikke her en ydre Sammenslutning af praktiske Grunde, heller ikke en Interesseforening, men en indre Sammenslutning, en Tilstand af indre Samhørighed, saaledes at der er bygget en Bro over den gabende Kløft, som ellers skiller hvert Menneske fra sine Omgivelser og fra andre Ting. Man kan betegne det som et Fællesraab, naar den samlede Arbejderklasse etablerer en stor Strejke eller ved Hjælp af deres Klassefæller sætter en Kamp i Gang og ikke skyer nogen Møje eller Offer for at føre denne Kamp sejrrig igennem. Fællesskab kan ogsaa komme til Udtryk ved, at et Folk modtager sin sejrende Hær med Jubel, eller det enkelte Medlem af en Fodboldsklub i feberagtig Spænding følger Kampen paa Grønsværen og under alle Omstændigheder ønsker sin Klub Sejren. Det, der kendetegner alle disse Fællesskaber, er dette, at de Sorger, Anstrængelser og Tilfælde, som andre Personer, Grupper eller Organisationer kommer ud for, bliver opfattet som vore egne og oplevet som saadan. Æren eller Skændselen falder som saadan ogsaa tilbage paa de enkelte Personer. Det er den oplevede og følte Kærlighed til Fællesskab, en Gruppe Menneskers, et Folks eller en Klasses Samhørighed.

Vi har i talrige Krige set, hvilke heroiske og solidariske Ydelser et Folk kan bringes til. En storslaaet *Offervilje* og Hengivelse har vist sig at være til Stede hos Folkeslag, som ellers var meget egoistisk anlagt. Den nationale Oplevelse, ens egen Stats truende Undergang eller Befrielse fra et igennem Aartier eller Aarhundreder opretholdt Slaveri, har fremkaldt en almindelig Vilje til Solidaritet, som ellers ikke vilde have været til Stede. Blod- og Slægtskabsbaand har ogsaa i Historien vist sig at anspore til store Gerninger. Den gensidige Hjælpsomhed har vist sig at være størst, naar Nøden trykkede hele Samfundet. I saadanne Øjeblikke kunde forhaandenværende Modsætninger igennem længere Tid forblive fuldstændig uvirksomme. Der er ingen Tvivl om, at det nationale Fællesskabs Tanke er blevet misbrugt, og at Patriotismen har vist sig at være mindst hos dem, der som oftest førte den i Munden.

Hvor der er Klasseforskel til Stede, findes der ikke nogen varig Solidaritet mellem alle Samfundets Medlemmer. Harmonien mellem Kapital og Arbejde bliver nu til Dags ret ofte betonet. Den er en Umulighed i Samfundet i Dag, hvor der er en saa stor Kløft mellem Rig og Fattig. Saalænge Samfundets Socialprodukter bliver fordelt saa ensidigt, at en lille Del af Samfundets Medlemmer faar meget mere, end de behøver, medens langt den største Part i Fabrikkerne, paa Kontorerne, Byggepladserne, i Gruberne og i Smelteværkerne ikke faar det nødvendige til Livets Ophold, saa længe kan der ikke knyttes et eneste Baand mellem det hele Folks enkelte Medlemmer. Disse Modsætningsforhold kan heller ikke bringes ud af Verden ved Tvang eller diktatorisk Ophævelse. Saalænge Arbejderen og Forretningsmedhjælperen ikke har en dokumenteret Ret til Arbejde og Brød for sig og sine, og en Indkomst, saa han er i Stand til baade nu og i al Fremtid at holde Næringssorger fra Døren, saa er Samfundsklassernes Harmoni en Utopi.

Arbejdernes Interessesolidaritet har bevirket Udbredelsen af den fjerde Stands Bevægelse. Her forelaa alle Forudsætningerne for at kunne yde en gensidig Hjælp til den, der stod alene, idet Følelsen af Samhørighed for hele denne Klasse var til Stede. I sin solidariske Optræden har Arbejderklassen vist sig i Besiddelse af en moralsk Kraft, som den besiddende Klasse aldrig nogensinde har haft Betingelser for at kunne opvise. *Fagforeningsbevægelsens skabende, solidariske Kraft* har slaaet dybe Rødder i Solidaritetsbevidstheden. Arbejdernes Klasseinteresser tillige med den i moralsk Alvor beboende Solidaritet har skabt den socialøkonomiske Magt, som har taget Form i Fagorganisationerne. Arbejderklassens Samfølelse er lige saa naturlig og historisk begrundet som Arbejdsgivernes individualistiske Egoisme. Hvis Arbejdernes Klassesolidaritet kun havde beroet paa moralske Følelser, saa vilde man kun i ringe Grad nationaløkonomisk kunne regne med denne Faktor, men denne Solidaritet udspringer naturnødvendigt af økonomiske og sociale Motiver, som i Kampens Løb forbindes med højst vigtige politiske Motiver. Kapitalismen er paa samme Maade en politisk og social som ogsaa en økonomisk Magtfaktor. Af den Grund maa Arbejderklassen ogsaa være besværet med fra Grunden af at være en Magtfaktor i alle disse Retninger, det beviser Arbejderbevægelsens Historie tilfulde.

Det skete her og dér, at Arbejderklassens indre og sociale Samhørighed efter Krigen gik tabt. Vi tror, at Arbejderbevægelsens Fremgang og den socialistiske Idés Sejr kun kan garanteres derved, at vi igen søger sammen i ubøjelig Solidaritet. Nu er det paa Tide at vise, at vi kun kan opretholde og underbygge vort Herredømme, naar vi staar sammen solidarisk, og lad der saa komme, hvad der vil. *Korsp.*

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 2. Maj 1935 i Sag Nr. 2091:
Dansk Arbejdsgiverforening for A/S Dansk Sojakagefabrik
mod
De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmands Forbund.

Ved anbefalet Skrivelse af 11. Marts 1935 har Dansk Arbejdsmandsforbund overfor Dansk Arbejdsgiverforening afgivet et 1. Strejkevarsel. I Skrivelsen hedder det blandt andet saaledes:

„Vor Afdeling, Olie-, Sæbe- og Farveindustriarbejdernes Fagforening har haft Forhandling med A/S Dansk Sojakagefabrik om Oprettelse af Overenskomst om Løn- og Arbejdsforhold for vore Medlemmer, der er beskæftiget i en af nævnte Aktieselskab oprettet Alkali-Afdeling, uden at man har kunnet komme til Enighed ..... skal vi herved tillade os at meddele, at vi agter at forelægge vor kompetente Forsamling Forslag om, at der etableres Arbejdsstandsning og Blokade overfor A/S Dansk Sojakagefabrik, hvad angaar alt Arbejdsmandsarbejde i og ved den nye Alkali-Afdeling, herunder indbefattet Transport til og fra Afdelingen af Raavarer og Færdig-Produkter, indtil der maatte opnaas en for vore vedrørende Medlemmer og vort Forbund tilfredsstillende Ordning ....."

Ved Skrivelse af 14. s. M. protesterede Arbejdsgiverforeningen mod Lovligheden af dette Varsel og forbeholdt sig at indbringe Spørgsmaalet herom for Den faste Voldgiftsret.

Den 19. Marts 1935 afgav Forbundet 2. Strejkevarsel, hvorefter det var vedtaget fra og med Tirsdag den 26. s. M. ved normal Arbejdstids Ophør at etablere Arbejdsstandsning og Blokade hos og overfor A/S Dansk Sojakagefabrik i det fornævnte Omfang.

Paa et derefter mellem Hovedorganisationerne den 23. Marts afholdt Fællesmøde lykkedes det ikke heller at naa til Enighed om en Ordning af det foreliggende Stridsspørgsmaal; men Dansk Arbejdsmandsforbund indgik dog paa at udsætte Arbejdsstandsningens Iværksættelse, indtil Den faste Voldgiftsrets Kendelse kom til at foreligge.

Under nærværende derefter anlagte Sag har Dansk Arbejdsgiverforening for A/S Dansk Sojakagefabrik indklaget De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund og nedlagt Paastand om principalt, at de afgivne Strejkevarsler af 11. og 19. Marts 1935 kendes ulovlige som stridende mod Olieindustriens Landsoverenskomst, subsidiært, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Alkalieanlæget omfattes af Overenskomsten, henvises til Afgørelse ved en faglig Voldgift.

Den af Klagerne givne Sagsfremstilling gaar nærmere ud paa følgende:

A/S Dansk Sojakagefabrik er Part i „Overenskomst mellem Olieindustriens Arbejdsgivere ..... paa den ene Side samt Dansk Arbejdsmandsforbund paa den anden Side vedrørende Løn- og Arbejdsforhold". Overenskomstforholdet bestaar af en Hovedoverenskomst og forskellige for de enkelte Virksomheder gældende Separatoverenskomster med deri indeholdte supplerende Bestemmelser. Fabriken begyndte sin Virksomhed i 1909. Der er imidlertid i den siden da forløbne Aarrække sket en betydelig Udvikling, saaledes at der nu indenfor Fabrikens Virksomhed findes en Række Afdelinger, hvis Arbejde er vidt forskellig i sin Art og stiller vidt forskellige Krav til de dèr beskæftigede Arbejdere, medens Forholdet samtidig er det, at hver Afdeling har en nøje Tilknytning til hele Oliefabrikationen. Der har da ikke heller fra Dansk Arbejdsmandsforbunds Side været rejst Strid eller Tvivl om, at Arbejdet i disse forskellige Nyanlæg reguleredes gennem Olieindustriens Hovedoverenskomst, der ikke tager Sigte paa et ensartet Arbejde. Olieindustriens Overenskomst omfatter alt i denne Industri forefaldende Arbejdsmandsarbejde og maa derfor ogsaa omfatte Arbejdet i det indenfor Fabriken sidst i 1934 oprettede Alkalianlæg, hvis Arbejdere ogsaa er Medlemmer af Olie-, Sæbe- og Farveindustriarbejdernes Fagforening. Dette Anlæg er — efter Klagernes videre Fremstilling — et naturligt Led i Sojakagefabrikens Produktion, idet Anlægget er bestemt til Fremstilling af Hjælpeprodukter i Olieindustrien, navnlig Lud, uden hvilken Industrien maatte standse, og som hidtil har maattet købes dyrt i Udlandet, hvor Produktionen beherskes af en Concern. Raaproduktet er Salt; ved Fremstilling af Luden opstaar to Biprodukter, nemlig Brint, der dog ogsaa bruges, men kun dækker en ringe Del af Forbruget, og Klor, som ikke anvendes og derfor sælges i forskellige Former. — Klagerne har til Støtte for deres Opfattelse ogsaa henvist til Overenskomstens § 5, der er saalydende:

„Forlanger en Fabrik udført Arbejde, hvorom der foreligger anden Overenskomst, betales dette Arbejde med den Timeløn eller Akkordpris, vedkommende Overenskomst byder. Denne Bestemmelse gælder dog kun for større afgrænsede Arbejder, der strækker sig udover et Tidsrum af 3 Dage."

Denne Bestemmelse viser — hævder Klagerne —, at Virksomhederne i Olieindustrien kan kræve alt Arbejdsmandsarbejde udført af Medlemmer af den ovennævnte Fagforening blot med det Forbehold, at hvor det drejer sig om Arbejde, der falder ind under andre Overenskomster, betales Arbejdet efter disse. Det er rigtigt, at der indenfor Virksomheden ved Klorens Fremstilling har været visse Begyndervanskeligheder at overvinde, og at der navnlig skete en Eksplosion, hvorved et Dæksel sprang af en Beholder, hvor der udvikles Klor. Men det passerede har paa den anden Side haft den Betydning at give Arbejderne Lejlighed til at iagttage, hvad der i et saadant Tilfælde sker, og til at erfare, at Forholdene ikke udvikler sig hurtigere end, at der er fornøden Tid til at foretage de foreskrevne Beskyttelsesforanstaltninger. Fremkomsten af Klor nøder vel Arbejderne til i visse Tilfælde af arbejde med Gasmaske, men dette er begrænset til een Gang i hver Vagt, hvor Dækslet tages af, og hvor da de to i Lokalet værende Arbejdere maa være forsynede med Gasmasker under Arbejdet og den paafølgende Udluftning, hvilket alt kun varer ca. ¾ Time. Normalt er der derfor ikke forbunden nogen Fare med Arbejdet, og den paastaaede Række af Sygdomstilfælde er ganske overvejende Tilfælde af Ubehagsfornemmelser (Kvalme) som Følge af Ophold i Lokalet før tilstrækkelig Udluftning, og i ethvert Tilfælde foreligger der efter 13. Marts, da Anlægget var i normal Drift, intet Ulykkestilfælde som Følge af Klor. — Under Henvisning til alt foranstaaende hævder Klagerne, at Arbejdet indenfor Alkalianlægget baade tjener Olieproduktionen og ikke heller er væsensforskellig fra det øvrige uensartede Arbejde, som Overenskomsten normalt har for Øje, hvorfor ogsaa de paaklagede Strejkevarsler maa være ugyldige. Hertil kommer yderligere, at der, forsaavidt angaar Indbæring af Salt m. v., foreligger særlige Akkordtakster i en afsluttet Særoverenskomst, og at der iøvrigt i Hovedoverenskomsten er fastlagt en nærmere angiven Timeløn. De paaklagede Strejkevarsler omfatter imidlertid ikke blot Produktionen indenfor Anlægget, men ogsaa Transport til og fra Anlægget, altsaa et Arbejde, for hvilket Lønsatser foreligger, og Varslerne er derfor ogsaa som Følge af deres Omfang ugyldige. Subsidiært har Klagerne under Hensyn til Sagens faglige Moment begært Spørgsmaalet om, hvorvidt Alkalianlæget omfattes af Hovedoverenskomsten, henvist til Afgørelse ved faglig Voldgift.

De Indklagede har paastaaet de afgivne Strejkevarsler kendt lovlige. De bestrider, at Arbejdet i det nyoprettede Alkali-Anlæg omfattes af den Overenskomst, som Fabriken er underkastet indenfor Olieindustrien, og de hævder i Tilslutning hertil, at det her drejer sig om et Arbejde, der ikke dækkes af nogen Overenskomst, og at de derfor vedrørende dette Anlæg staar frit i Forholdet til Fabriken. De Indklagede bestrider, at Anlægget er bestemt til Fremstilling af egentlige Hjælpeprodukter i Olieindustrien. Det drejer sig — hævder de — om en ny Virksomhed, hvis Hovedprodukt er Klor, medens Luden og Brinten er Biprodukter, og Anlægets Formaal er derfor at forsyne Indlandet med Klor og at eksportere det overskydende. Det er rigtigt, at der indenfor Fabriken findes flere Anlæg, hvor der ikke direkte tilvirkes Olie eller Olieprodukter, og at de Indklagede uden Indsigelse har ladet Forholdene i disse Anlæg falde

ind under den gældende Overenskomst, men Arbejdet i disse Anlæg har haft en nøje Tilknytning til Oliefabrikationen, hvilket som angivet ikke kan siges om Arbejdet i Alkalianlæget. Forsaavidt Klagerne har henvist til Overenskomstens § 5, gør de Indklagede gældende, at denne Bestemmelse er uden nogen Betydning, idet de jo netop hævder, at der ikke foreligger Overenskomst for Arbejde som det, der finder Sted i Alkalianlæget, og at ikke heller Olieoverenskomsten kan bringes til Anvendelse. Hertil kommer imidlertid det ganske afgørende, at Arbejdets Art er af en saadan Beskaffenhed, at det alene af den Grund maa falde udenfor den gældende Overenskomst. De Indklagede har i denne Henseende nærmere anbragt, at det i ingen af Fabrikens andre Anlæg er nødvendigt at træffe Sikkerhedsforanstaltninger til Værn for Arbejderne af samme Art som i Alkalianlæget, hvor Anvendelse af Gasmaske er delvis nødvendigt, og at der indenfor Virksomheden her, som det fremgaar af Tillidsmandens Dagbog, er forefaldet en næsten fortsat Række mere eller mindre alvorlige Sygdomstilfælde, der ingenlunde alle ligger før 13. Marts, men gaar helt op til 20. April. — De Indklagede bestrider endvidere, at de afgivne Strejkevarsler skulde være ulovlige som Følge af deres Omfang. Den varslede Strejke tilsigter jo ikke at genere Olieproduktionen; Varslerne angaar derfor kun Transporten til og fra Alkalianlæget, men omfatter ogsaa ganske naturligt denne Transport, der ligger indenfor det Virkeomraade, som vedrører selve Alkalianlæget, ligesom ogsaa selve Transportarbejdet er forskelligt fra andet Transportarbejde og derfor ikke bør være underlagt samme Vilkaar. De Indklagede har endelig gjort gældende, at Klagerne, da der for det omstridte Arbejde ikke foreligger nogen Overenskomst, ikke kan kræve nogen Afgørelse ved faglig Voldgift.

Efter det oplyste maa der vel gaas ud fra, at det omhandlede Alkalianlæg er etableret med det Formaal at virke som et Led i Olieindustriens Tjeneste. Men denne Omstændighed alene kan imidlertid — saaledes som Forholdene foreligger — ikke være tilstrækkeligt Grundlag til at statuere, at ogsaa det indenfor Anlæget forefaldende Arbejde omfattes af Olieindustriens Overenskomst. Det er oplyst, at Alkalianlæget er det eneste Anlæg i sin Art her i Landet og altsaa udgør et ganske nyt Virksomhedsomraade. Der kan dernæst efter de under Sagen foreliggende Oplysninger ikke være nogen begrundet Tvivl om, at de Vilkaar, under hvilke Arbejdet udføres indenfor Anlæget, er af en saadan ganske særegen og vanskelig Art, at disse Arbejdsvilkaar ikke kan sidestilles med de indenfor Fabrikens andre Afdelinger raadende Forhold. Det maa derfor antages, at det her drejer sig om et Arbejdsomraade, som var ikke blot nyt indenfor Fabriken, men ikke heller har været forudset eller paaregneligt ved Overenskomstens Indgaaelse, og som derfor ikke kan anses direkte eller analogisk omfattet af den gældende Overenskomst. Under disse Omstændigheder ses denne Overenskomst derfor ikke at være til Hinder for, at de Indklagede gennem Arbejdsstandsning søger tilvejebragt en Ordning med Hensyn til Arbejdet vedrørende det paagældende Anlæg. — Hvad sluttelig de paaklagede Varslers Omfang angaar, bemærkes følgende. Den varslede Strejke tilsigter ikke at lægge nogen Hindring i Vejen for Fabrikens Olieindustri iøvrigt. Det fremgaar dernæst af det ovenstaaende, at Arbejdsstandsning indenfor Anlæget er berettiget, og Varslerne omfatter kun (Arbejdsmandsarbejde „i og ved" den nye Alkaliafdeling, herunder indbefattet) Transport til og fra Anlæget af Raavarer og Færdigprodukter. Varslerne tager saaledes alene Sigte paa et Transport-Arbejde, der staar i direkte Tilknytning til og er et Slags Led i og Appendiks til Anlægets Virksomhed. Dette Transportarbejde maa derfor naturligt omfattes af den mod Virksomheden rettede Strejke, og Varslerne findes derfor ikke at være ulovlige ved ogsaa at medtage det angivne Transportarbejde. Det bemærkes dog herved, at den varslede Transportstrejke kun kan anses som lovlig som et medvirkende Led i Aktionen til Opnaaelse af en Ordning med Hensyn til Lønvilkaarene for Arbejdet indenfor Anlæget, men at Strejken ikke maa tilsigte ogsaa en Fastlæggelse af Lønningen for Transport til og fra Anlæget, for hvilket Arbejde der findes tarifmæssig fastsat Betaling, og om hvilket Arbejde det ikke foreligger oplyst, at der paa lignende Maade skulde gøre sig særlige Vilkaar gældende.

Under Henvisning til alt foranstaaende vil de Indklagedes Paastand være at tage til Følge. Sagens Omkostninger findes at burde paalægges hver af Parterne med Halvdelen.

Kendelse:

De ovenfor omhandlede af de Indklagede, Dansk Arbejdsmandsforbund, under 11. og 19. Marts 1935 afgivne Strejkevarsler kendes lovlige.

Sagens Omkostninger, 300 Kr., betales med Halvdelen af hver af Parterne.

ET DØDSFALD

Atter er en af vort Forbunds gamle, stoute Pionerer gaaet bort efter et langt Livs pligtopfyldende, trofast og uegennyttigt Arbejde for Arbejderklassens og navnlig vort Forbunds Fremme og Velfærd.

Mads Jensen, der første Gang saa' Dagens Lys d. 6-7-1868 i et Fattigmandshjem i Vorre pr. Løgten, maatte som alle andre Børn af Smaakaarsfolk tidligt ud paa Arbejdsmarkedet for at klare sig selv.

I 20-Aarsalderen finder vi Mads Jensen i København og næsten samtidig som Medlem af vort Forbund og som en af vor afdøde Forbundsformand Lyngsies flittigste Medhjælpere i Agitationen for Organiseringen af Arbejdsmændene og Arbejdet paa at holde sammen paa Organisationen, et Arbejde, der gennem Aarene har givet sig Udslag i, at vi idag indenfor Arbejdsmændene har et stort og stærkt sammentømret Forbund, og som gennem de senere Aar, hvor Mads Jensen ikke saa direkte deltog i det faglige Arbejde, var ham — som vore andre Pionerer — en stadig Kilde til Glæde.

Foruden for vort Forbund har Mads Jensen ogsaa paa andre Omraader, hvor Arbejderklassens Tarv søges værnet og fremmet, f. Eks. indenfor Sygekasseväesenet, udført et godt og fortjenstfuldt Arbejde.

Hans kæreste Opgave var dog Arbejdet for Mælkeriet Enigheden.

Denne af de strejkende Mælkekuske, hvoriblandt Mads Jensen selv, oprettede store Virksomhed, der i Dag giver Brødet til ca. 800 Arbejdere, havde Mads Jensens hele Hjerte, og der kunde fortælles adskillige smukke Træk om Mads Jensen i denne Forbindelse, men da de fleste kender Mads Jensen og hans lune, jydske Humør, afstaar den, der skriver disse Linier, fra at komme ind herpaa.

De sidste Aar af Mads Jensens Liv kæmpede han heltemodigt med en svær Sygdom, men uden at tabe sit gode Humør, og Onsdag den 17. April maatte Mads Jensen i sit 66. Aar give op.

Mads Jensens Jordefærd foregik 2. Paaskedag paa Bispebjerg Kirkegaard under smukke og højtidelige Former og en meget stor Deltagelse, og over Mads Jensens sidste Hvilested sænkede de københavnske Afdelinger deres smukke, røde Faner som en sidste Hilsen, medens Robert Nielsen bragte Mads Jensen en Tak for, hvad han havde været for Arbejderne.

Æret være Mads Jensens Minde!

SOCIALPOLITISKE PROBLEMER

I FORBINDELSE MED OFFENTLIGE ARBEJDER

EN INTERNATIONAL OVERSIGT

AF SALOMON SCHWARZ, PARIS

Spørgsmaalet om Iværksættelse af offentlige Arbejder har i de sidste Aar faaet en Betydning, som det ikke hidtil har haft. Den i 1929 udbrudte økonomiske Verdenskrises overordentlige Skarphed og Varighed har rykket dette Problem i Forgrunden ved de nationale og internationale socialpolitiske Drøftelser. Dertil kommer, at den i den senere Tid indtraadte økonomiske Bedring har vist, at der ikke bestaar nogensomhelst Udsigt til en *automatisk* Opsugning af de arbejdsløses store Masser under en økonomisk Opgangsperiode i Almindelighed. Denne rystende Kendsgerning, der tyder paa en dyb og kronisk Sygdom i hele den kapitalistiske Økonomi, forklarer den usædvanlige Opmærksomhed, der som aldrig før er skænket Problemet om Igangsættelse af Arbejde i de forskellige Lande; det er den samme Kendsgerning — dette skal kun bemærkes ganske i Forbigaaende — der forklarer den stærke hvervende Kraft i de konstruktive „Planer", der udarbejdes i de forskellige Lande, og som tilstræber en grundlæggende „Ombygning af Økonomien". Det er ikke nogen Overdrivelse i Dag, naar det i det internationale Arbejdsbureaus Tidsskrift betones, at „de offentlige Arbejders Politik i mange Lande har faaet en saadan Udbredelse, at den fra den underordnede Plads, den har indtaget som „produktiv Arbejdsløshedsforsorg", er rykket ind som Midtpunkt for al økonomisk Politik. Naar man ser bort fra Forholdsreglerne vedrørende Valuta- og Kreditpolitiken, findes der i Dag intet Omraade indenfor den økonomiske Politik, der har større Betydning end det offentlige Arbejde".

Der er i dette Citat Tale om offentlige Arbejder i Overensstemmelse med gammel Sprogbrug, men Politiken med Hensyn til Iværksættelse af Arbejder er forlængst vokset udover Rammerne af de egentlig offentlige Arbejder, d.v.s. udenfor Omraadet for den *direkte* Fremskaffelse af Arbejde. Ved Siden af de offentlige Arbejder har der, indenfor de bestaaende — overvejende private — økonomiske Bedrifter, i mange Lande fundet en Udbredelse Sted af den saakaldte *indirekte* Fremskaffelse af Arbejde (gennem Ydelse af Laan, Tilskud, Rentelettelser o.s.v.). I de romanske Lande har man, i Mangel af en generel Betegnelse for Arbejdsfremskaffelse, simpelthen tillagt Begrebet „offentlige Arbejder" et udvidet Omfang, saaledes at det i Dag — egentlig mod hvad der er ment — ogsaa ofte omfatter den indirekte Iværksættelse af Arbejde.

I den senere Tid er der udkommet to betydningsfulde internationale Skrifter, der udelukkende er helliget dette Problem og orienterer om Stillingen og Problemerne i de forskellige Lande. Folkenes Forbund foranstaltede en Enquête, der fremfor alt gav Forklaring om den virkelige Udvikling paa dette Omraade, de administrative Forholdsregler ved Arbejdets Gennemførelse og Metoderne for Finansieringen i de enkelte Lande.*) Det internationale Arbejdsbureau har, bl. a. støttet paa Materiale fra Folkeforbundets Enquête, hvilket var tilgængeligt for det internationale Arbejdsbureau inden dets Offentliggørelse, viet „De offentlige Arbejders Politik" en større Studie, ved hvis Affattelse man mindre har stræbt efter at give en udførlig Fremstilling af den øjeblikkelige Stilling end efter at belyse selve Problemet.**) Hovedsagelig paa Grundlag af det sidstnævnte Skrift redegøres der i den foreliggende Artikel for de vigtigste, socialpolitiske Problemer i Forbindelse med Iværksættelsen af offentlige Arbejder, saaledes som disse har formet sig i de enkelte Lande. Det Materiale, der har været tilgængeligt for det internationale Arbejdsbureaus Studie, har Forfatteren suppleret gennem Benyttelsen af andre Kilder, dog skal det her bemærkes, at det i den foreliggende Artikel i Hovedsagen drejer sig om Problemer i Forbindelse med de egentlig offentlige Arbejder. De socialpolitiske Problemer vedrørende den indirekte Iværksættelse af Arbejder har Særegenheder, som man ikke her kan komme ind paa.

Arbejdsanvisning og Udvælgelse af Arbejdskræfter.

De offentlige Arbejder skaber nye Arbejdsmuligheder og lindrer derved Arbejdsløsheden; men vilde man se bort fra nærmere at regulere Ansættelsen af Arbejdskræfter, vilde de offentlige Arbejder let kunne forfejle deres Maal som et Middel i Arbejdsløshedspolitiken. De vilde kunne fremkalde en stærk Tilvandring af arbejdsløse til de Omraader, hvor de offentlige Arbejder organiseres, saaledes at Arbejdsløsheden lokalt endog kunde blive skærpet. Ansættelsen af Arbejdskræfter ved de offentlige Arbejder er derfor for det meste reguleret mere eller mindre strengt. I Dag er det frem for alt en vidt udbredt Regel, at Arbejdskræfter til offentlige Arbejder skal ansættes *gennem de offentlige Arbejdsanvisninger.* Dette Princip om *tvungen Benyttelse* af offentlig Arbejdsanvisning bliver som bekendt ogsaa paa det almindelige Arbejdsmarked energisk repræsenteret af Fagforeningerne i mange Lande, omend dette Princip hidtil kun har været almindelig anerkendt i 2 Lande, Sovjetrusland og Italien. Derimod gælder denne Regel for Ansættelse af Arbejdskraft ved offentlige Arbejder allerede i talrige Lande, bl. a. i *Tyskland, England, Polen, Czekoslovakiet,* og ligeledes i mange Lande udenfor Europa, og det gælder især i *De forenede Stater i Amerika,* hvor de enkelte Stater ved Hjælp af denne Forholdsregel søger at sikre sig mod Tilstrømning af arbejdsløse fra andre Stater, og i Japan, hvor den skal tjene til at standse Bortflytning fra Landet.

Der gives dog endnu i Dag betydende Lande, der endnu ikke selv for offentlige Arbejder har indført Reglen om tvungen Benyttelse af offentlig Arbejdsanvisning. Blandt disse Lande maa fremfor alt nævnes *Frankrig,* hvor der ved Ansættelse af Arbejdskræfter ved offentlig Arbejde ikke er indført tvungen Benyttelse af offentlig Arbejdsanvisning. Derimod skal der gives de offentlige Arbejdsanvisninger en Fortegnelse over de Arbejdskræfter, der ansættes uden den offentlige Arbejdsanvisnings Mellemkomst. Denne sidste Forholdsregel skal frem for alt tjene til Begrænsning af Udlændinges Ansættelse.

(Fortsættes)

*) Se: „Travaux publics nationaux", udgivet af Sekretariatet for Folkenes Forbund, Dokument C. 482, M. 209, Genf 1934, Pris 12 sw. Franc.

** Se: „Une politique des travaux publics", udgivet af det internationale Arbejdsbureau, Genf 1935, Pris 3,50 sw. Franc.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 10 31.–5. 1935 40. Aarg.

Jernbane-arbejderen

Hver Morgen paa Linjen i al Slags Vejr,
han møder med Skovl og med Hakke,
hver Dag han Arbejdets Byrde bær',
som du og jeg, paa sin Nakke.

Naar Lyntoget farer saa fort afsted,
og Farten er tryg og sikker,
saa ligger Skinnen, fordi han var med,
saa fast og støt, som den ligger.

Ham var det, der hakkede Ballasten fast,
hvor bumbende Godsvogne joller,
og aldrig den blanke Skinnestreng brast,
thi *han* sørger for at den holder!

Aage Hermann.

DE RAABER PAA SOLIDARITET -!

Selv med den mest imødekommende Indstilling overfor de paastaaede idealistiske Synspunkter, som fremsættes fra kommunistisk Side, er det komplet umuligt at faa Øje paa den Solidaritetsfølelses Tilstedeværelse hos

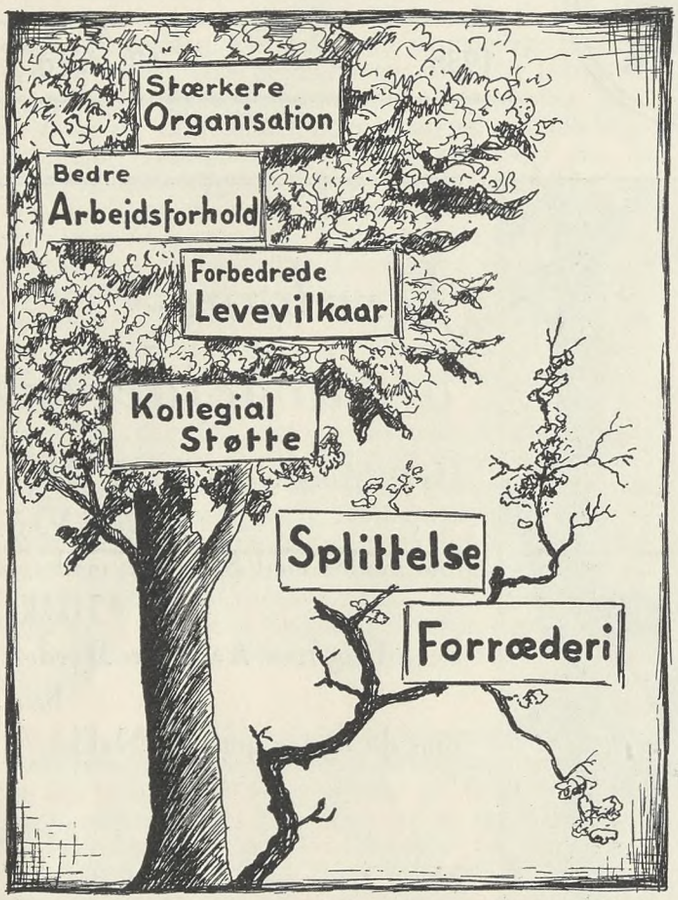

Kommunisterne, som disse i saa stærke Ord kræver af anderledestænkende.

Enhedsfront og Solidaritet er ikke noget særligt betydningsfuldt, fordi der raabes med Ordene paa Gadehjørner, eller de samme Ord læses med spærret Skrift i et Blad.

Betydningen opstaar først, naar Bevidstheden om Fordelen ved de 2 Egenskaber trænger saa dybt ind i Arbejderklassen, at hver eneste Handling præges deraf, ikke alene det personlige, der giver sig Udslag i Tilslutning til Organisationerne fra den Enkeltes Side, men tillige alle de Handlinger, som bliver Følgen af den Styrke, der opnaas ved Solidaritetens stærke Bindemiddel i Organisationernes Bygværk — det Bindemiddel, som alene er i Stand til at skabe den saa højt fornødne Enhedsfront.

Det er altsaa i det daglige Arbejde — gennem kammeratligt Samarbejde baade paa Arbejdspladsen og i Organisationen — at Solidariteten gror frem og efterhaanden skaber Enhedsfronten, et Begreb, som ingenlunde er ukendt i Arbejderklassen. Man har bare ikke raabt op derom, men ladet Kendsgerningerne — stærkere Organisationer, bedre Arbejdsforhold, forbedrede Levevilkaar og kollegial Støtte under Arbejdsløshedsperioderne og meget andet — tale sit klare og utvetydige Sprog.

Anderledes med Kommunisterne, Arbejderbevægelsens „sidste Dages Hellige", der aabenbart ikke kan se Skoven for alle Træerne, og som saadan raaber op i Munden paa hinanden, paakaldende disse ovenfor omtalte Egenskaber hos alle andre end dem selv, uagtet de efter alt at dømme kun kender Solidaritet og Enhed af Navn.

Kommunisternes Handlinger peger i hvert Fald i den modsatte Retning af Solidaritet. Det kan saaledes ikke opfattes som et Udslag af Solidaritet, naar man fra Kommunisternes Side søger at danne en Organisation, der som et Vildskud næres paa Arbejderklassens sunde Organisationsstamme, og hvis eneste Formaal — trods Paastand om det modsatte — er gennem Nedbrydning af Tilliden til Fagorganisationernes lovligt valgte Tillidsmænd og den af dem udøvede Virksomhed, at bryde den bestaaende Enhed, idet vore Tillidsmænd altid tillægges de daarligste Motiver. Ikke mindst Midlerne og Formen er valgt paa en saadan Maade, at de absolut ikke tenderer den Retningslinie, som angives ved Solidaritet og Enhed.

Midlerne maa endda i mangfoldige Tilfælde anses for ligefrem forbryderiske eller forrædderiske overfor Arbejdernes Sammenhold, hvilket bl. a. er Tilfældet, naar man fra kommunistisk Side uden Skrupler af nogen Art offentliggør Cirkulærer og Meddelelser, der kun er tiltænkt Organisationernes Medlemmer og derfor fremsendt under fortrolig Form. Mange Oplysninger er paa denne Maade tilgaaet Arbejderklassens Modstandere, der saaledes har lukreret ved Kommunisternes og deres Presses Aabenmundethed, som utvivlsomt i mangfoldige Tilfælde har virket til direkte Skade.

Det er da ogsaa uomtvisteligt, at man fra kommunistisk Side med Forsæt søger at skabe ringere Vilkaar for en Samfundsudvikling, der tilstræber Forbedring af Arbejderklassens hidtidige Vilkaar, hvilket ikke alene har manifesteret sig i Udlandet, hvor den kommunistiske Indflydelse paa Arbejderbevægelsen p. G. af særlige Forhold har antaget saadanne Former, at den virkede

direkte nedbrydende paa Sammenholdet og dermed befordrede Indførelsen af de Statsformer, som uden Hensyn har knust alle Muligheder for en Videreførelse af det paabegyndte og vidt fremskredne Frigørelsesarbejde for Arbejderne, men tillige ogsaa i vort eget Land, hvor Kommunisterne, der her ganske vist er uden nogen som helst Indflydelse og derfor maa indskrænke sig til at kæfte op, har brugt deres Ubetydelighed til bl. a. i Rigsdagen at stemme imod alle de Forslag, der af Arbejderregeringen er forelagt til Imødegaaelse af alle Tidens Vanskeligheder, til Gavn for de daarligst stillede Kammerater indenfor Arbejderklassen.

Der kunde iøvrigt nævnes mange andre Eksempler paa Kommunisternes Forsøg paa at yde skadelig Indflydelse paa Arbejderklassens Enhed, hvilket ikke mindst har givet sig Udslag før, under og efter indeværende Aars Overenskomstsituation, der utvivlsomt har aabnet Øjnene paa mange Arbejdere og Organisationsledere, der har vist alt for stor Tolerance overfor det kommunistiske Ordgyderi, for andet er det jo ikke.

Kommunisternes Raab om Enhedsfront og Solidaritet er kun et Skalkeskjul, bag hvilket deres lyssky Gerning udøves, medens Sandheden er, at Splittelsen hænger dem ud af Munden, og at de aldrig har gavnet en eneste Kammerat, endsige Arbejderbevægelsen, for blot en 2-Øres Værdi. *R—dt.*

DET INTERNATIONALE ARBEJDSBUREAUS 70. BESTYRELSESMØDE

Det internationale Arbejdsbureaus Bestyrelse holdt sit sædvanlige Kvartalsmøde i Genève i Dagene 10.—13. April med Senator de Michelis, Italien, som Præsident. Fra de nordiske Lande deltog: Som Regeringsrepræsentant Kancellichef, fhv. Socialminister Mannio, Finland; og Nationalbankdirektør, fhv. Finansminister Bramsnæs, Danmark (den sidstnævnte i Egenskab af ekstraordinært Medlem af Bestyrelsen); som Arbejderrepræsentant, Formand i den svenske Landsorganisation, Rigsdagsmand Edv. Johanson; og som Repræsentant for Arbejdsgiverne, Direktør for de nordiske Arbejdsgiverforeningers Fælleskontor i Bryssel, Danskeren H. C. Ørsted.

Ved Mødets Aabning rettede Præsidenten en speciel Velkomsthilsen til de Medlemmer af Bestyrelsen, som var tilstede for første Gang, nemlig Regeringsrepræsentanterne Mr. Richardson Saunders, U. S. A., Professor Boris Markus, Sovjetsamveldet (som allerede deltog i forrige Bestyrelsesmøde som Observatør); Mr. Tello, Meksiko, Stedfortræder for Mr. V. E. Cajigal, som paa Grund af Sygdom var forhindret i at møde; Mr. Li Ping-Heng, Kina, samt Arbejdsgiverrepræsentanten Mr. Henry Dennison fra De forenede Staters „Chamber of Commerce" og Arbejderrepræsentanten Mr. D. Dubinsky, Vicepræsidenten i American Federation of Labour.

I sin Svartale fremholdt Repræsentanten for De forenede Staters Regering, at den internationale Arbejdsorganisations Maal og Opgaver nøje faldt sammen med De forenede Staters Program paa det sociale Omraade. I de to sidste Aar havde man i U. S. A. sat alle Kræfter ind paa at forbedre Massernes Levevilkaar og at sikre Lønningsmodtagerne de Rettigheder, som er paakrævet for at højne Levestandarden. De tagne Forholdsregler havde medført en væsentlig Forbedring af de økonomiske Forhold i De forenede Stater, hvad ogsaa fremgik af Arbejdsdepartementets Maanedsstatistik. Denne Statistik viser, at siden Marts 1933 er 2.750,000 Personer sat i Arbejde og den udbetalte Lønningssum pr. Uge er steget med 90 Millioner Dollars. Dette refererer sig til 90 Fabrikindustrier og 18 andre Næringsgrupper. Desuden maa man lægge Mærke til, at i Februar Maaned var 2.546,000 Personer beskæftigede ved offentlige Arbejder.

Den Lovgivning, som De forenede Staters Regering nu arbejder paa at gennemføre, vil i Fremtiden komme til at blive af meget stor Betydning for alle Lønarbejdere. Den gaar ud paa, at alle Mænd, Kvinder og Børn skal gives en vis Sikkerhed og Beskyttelse ved Indførelse af Arbejdsløsheds-, Alderdoms- og Invaliditetsforsikring, samt et forbedret, offentligt Sundhedsvæsen. Derved vil man ogsaa komme til at opnaa mere stabile Indkomstforhold, og dette burde være egnet til at modvirke kommende Kriser.

Det er vort Haab, udtalte Hr. Saunders, at De forenede Stater i intimt Samarbejde med Arbejdsorganisationens øvrige Medlemsstater vil øve en gavnlig Indflydelse ikke blot for Landets egne Arbejdere, men for Arbejdere i alle Lande.

Derefter takkede Sovjets Repræsentant Præsidenten og udtalte Haabet om, at de Erfaringer, man havde høstet paa Sociallovgivningens Omraade i hans Hjemland, maatte blive til Nytte for den internationale Arbejdsorganisation i dens fremtidige Virksomhed.

Dagsordenen for dette Bestyrelsesmøde omfattede hovedsagelig Spørgsmaal af konstitutionel og administrativ Art, bl. a. Arbejdsbureauets Budget for 1936. Budgettet blev vedtaget med 22 Stemmer, idet Arbejdsgivergruppen afholdt sig fra at stemme.

Endvidere behandlede man Arbejdsløshedskomitéens Rapport om offentlige Arbejder og Rapporterne fra Konstitutionskomitéen og Ekspertkomitéen for Granskning af Medlemsstaternes Aarsrapporter ang. Tillempningen af de ratificerede Konventioner, samt fra den paritetiske

Søfartkommission. Denne sidste, som havde holdt Møde i Paris i Marts, havde enstemmigt vedtaget en Del Forslag angaaende Forberedelserne og Tidspunktet for Arbejdskonferencens næste specielle Søfartssession. Overensstemmende med Kommissionens Forslag besluttede Bestyrelsen a) At opføre Bemandingsspørgsmaalet paa Dagsordenen for Søfartskonferencen. Arbejdstidsspørgsmaalet staar allerede opført; b) at indkalde, i November 1935, en forberedende, teknisk Konference til Behandling af Bemandingsspørgsmaalet i Forbindelse med Arbejdstidsspørgsmaalet samt Spørgsmaalet om Ferier med Bibeholdelse af Løn (til denne Konference skulde indbydes alle Lande med en Handelsflaade paa mere end 250,000 Bruttotons); c) at indkalde, i Efteraaret 1936, en speciel Søfartssession af den internationale Arbejdskonference, som skulde have til Opgave at tage Stilling ikke blot til samtlige de Spørgsmaal, som var oppe til første Gangs Behandling paa den specielle Søfartskonference i 1929, men ogsaa til Spørgsmaalet om Bemanding og Ferier.

Bestyrelsen behandlede derefter Spørgsmaalet om Fritidsproblemet, som opstaar i Forbindelse med Arbejdstidens Forkortelse, og besluttede, indenfor Bestyrelsen, at nedsætte en Tremandskomité — en Repræsentant for hver Gruppe — som skal studere dette Spørgsmaal og fremlægge Forslag til dets Løsning for et senere Møde.

Bestyrelsen tog ogsaa til Efterretning de Resolutioner, som blev vedtaget paa et nylig afholdt Møde i den raadgivende Komité for Funktionærers Arbejdsforhold. Disse Resolutioner, som behandler Handelsfunktionærers Uddannelse, ogsaa udenlands, samt Bankfunktionærers og Handelsrejsendes retslige Stilling, vil blive tilstillet Medlemsstaternes Regeringer. Det paapeges i Meddelelsen angaaende denne Sag, at der deltog ingen Repræsentant for Arbejdsgiverne i ovennævnte Møde, da Styrets Arbejdsgivergruppe havde undladt at vælge nogen Repræsentant.

En længere Debat opstod angaaende Spørgsmaalet om Mulighederne for en Fortsættelse af den Virksomhed, som har været drevet af det nu nedlagte: Institut for videnskabelig Arbejdsorganisation. Man udtalte sig i Princippet for Oprettelse af en særskilt Afdeling indenfor Arbejdsbureauet, som — eventuelt i Samarbejde med en udenforstaaende Institution — skulde have til Opgave at studere de sociale tekniske og økonomiske Sider af Rationaliseringsproblemet. Nogen definitiv Beslutning i denne Sag blev ikke taget denne Gang, men Spørgsmaalet vil blive gjort til Genstand for en sidste Behandling paa Bestyrelsesmødet til Efteraaret, naar Underhandlingerne, som i Mellemtiden har været ført, vil foreligge i en Rapport.

Sidste Mødedag blev viet et Spørgsmaal fremsat af den italienske Regeringsrepræsentant, de Michelis, om Udvidelse af de internationale Arbejdskonventioners Virkeomraade. Sagen er nemlig, at et meget stort Antal Lønarbejdere staar udenfor saavel den nationale som den internationale Arbejderbeskyttelse, enten fordi de tilhører Grupper, som undtagelsesvis ikke medtages i Arbejdskonventionernes Bestemmelser, eller fordi de hører hjemme i et Land med en lidet udviklet Sociallovgivning. De Michelis' Forslag gik ud paa, at man søger at sikre disse Arbejdere i det mindste et Minimum af Beskyttelse. Efter en meget langvarig Diskussion, med Indlæg fra Repræsentanter for alle tre Grupper i Styret, blev det besluttet at forelægge Spørgsmaalet — som ifølge flere Talere var af meget stor Betydning for Arbejdsorganisationens fremtidige Virksomhed — forsaavidt angaar Jordbrugsarbejdernes Stilling i Forbindelse med de internationale Konventioner, til Jordbrugskomitéen og for Sømændenes Vedkommende til Arbejdsbureauets paritetiske Søfartskommission. Arbejdsbureauet fik til Opgave at udarbejde en Rapport angaaende de Undtagelser, som er forudsat i de internationale Konventioner.

Regeringernes Aarsrapporter angaaende Tillempningen af Konventionerne vil blive gjort til Genstand for en Granskning af en speciel Komité af Bestyrelsesmedlemmer. Komitéens Opgave skal være at komme til Klarhed over, hvorvidt de før nævnte Undtagelser skal bibeholdes, revideres eller ophæves.

Arbejdsbureauet fik ogsaa til Opgave at fremlægge for Styret en Rapport om Sociallovgivningens Stilling i de Lande, som hidtil har ratificeret faa eller ingen af de internationale Arbejdskonventioner.

I Forbindelse med Diskussionen af Direktørens Rapport angaaende Arbejdsbureauets Virksomhed i sidste Kvartal, redegjorde Dir. Butler for de Forhold, under hvilke Behandlingen af Arbejdstidsspørgsmaalet vil finde Sted paa den forestaaende Konference i Juni.

Den amerikanske Arbejderrepræsentant, Dubinsky, redegjorde for Arbejdstidsforholdene i De forenede Stater og fremholdt den store Rolle, som den internationale Arbejdsorganisation maatte spille ved Problemets Løsning.

Paa Bestyrelsesmødets Dagsorden stod videre opført bl. a. Diskussion af enkelte Resolutioner, som blev vedtaget paa sidste Arbejdskonference samt en foreløbig Undersøgelse af de Spørgsmaal, som bør opføres paa Dagsordenen for Konferencen i 1937. Behandlingen af dette sidste Spørgsmaal blev imidlertid udsat til næste Bestyrelsesmøde, som skal holdes i Dagene 31. Maj—1. Juni.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

MATTEOTTI-FONDEN

Som bekendt har Matteotti-Fonden den Opgave at støtte de Partifæller, som paa Grund af de politiske Omvæltninger i deres Hjemland, og dermed følgende personlige Forfølgelse, har set sig nødsaget til at emigrere, og som saadan staar fuldstændig blottet for Eksistensmidler i de Lande, hvor de har søgt midlertidigt Opholdssted — og dels deres, i mange Tilfælde, i Hjemlandene efterladte Paarørende, der ikke alene er berøvet deres Forsørger, men tillige er Genstand for daglige Forfølgelser fra det nuværende Regimes Side, fordi de ikke vil — eller kan — give Oplysninger om den bortflygtede Ægtefælles Opholdssted, der iøvrigt vilde være farligt for dennes Sikkerhed, hvilket er bekræftet ved de i Dagspressen fremkomne Meddelelser om bortførte Emigranter, som er sikker paa en Plads i de berygtede Koncentrationslejre, hvis der da ikke venter dem en endnu værre Behandling ved Hjemkomsten.

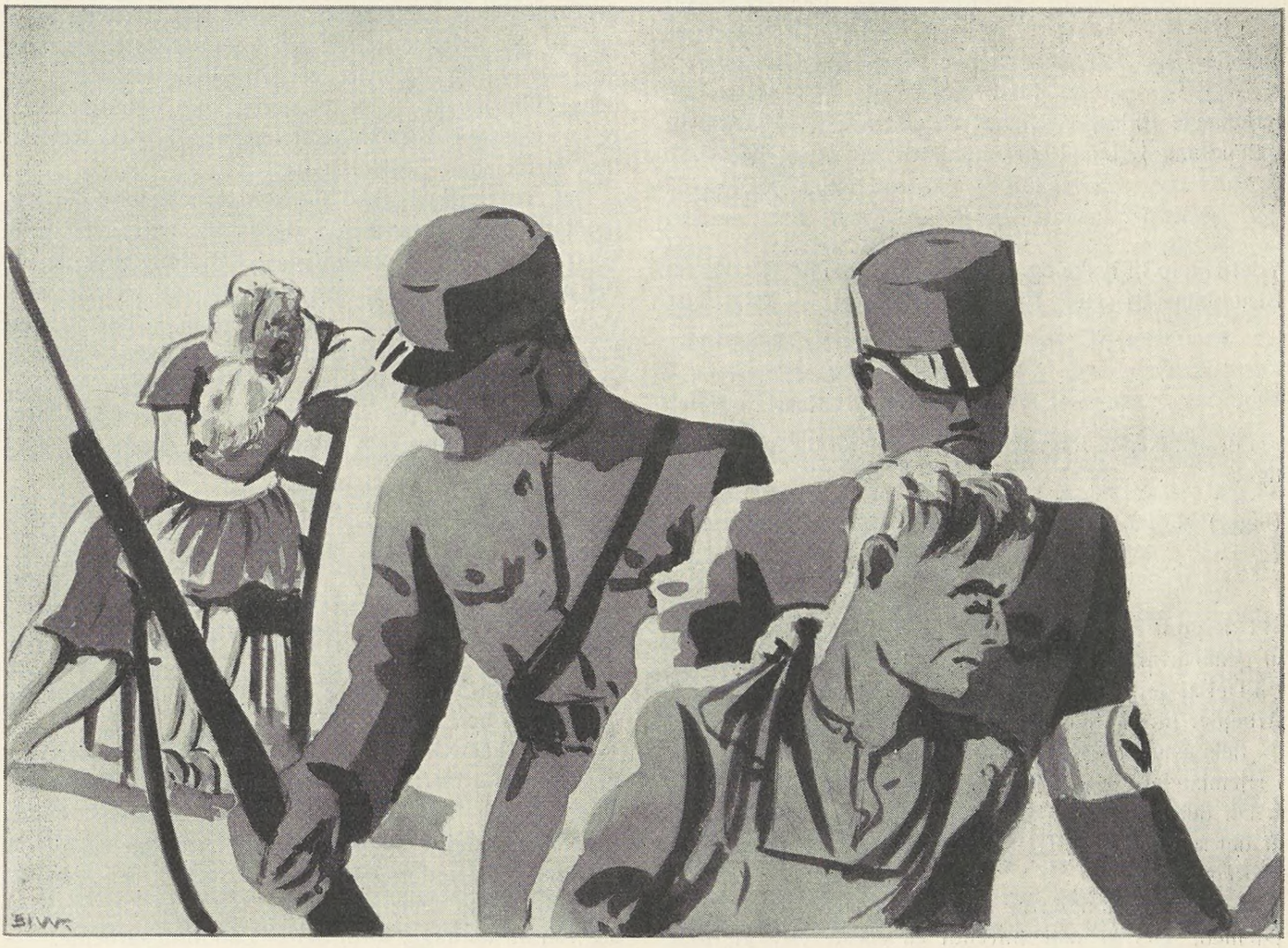

Det kan derfor fastslaas, at Matteotti-Fondens Opgave og Virksomhed er af stor Betydning for alle de Mennesker, der er ramt dobbelt af de Ulykker, som det nye Regime har medført for de Lande, hvor det har tilranet sig Magten paa Trods af bestaaende Love, som er sat fuldstændig ud af Virkning. Desuden er Fondens Virksomhed et storslaaet Bevis for den Solidaritet og Kammeratskabsfølelse, paa hvilken hele den internationale Arbejderbevægelse er bygget op, og som netop paa det nuværende Tidspunkt bør staa sin Prøve.

Det maa derfor i allerhøjeste Grad beklages, at der ogsaa paa dette Punkt spekuleres i en Splittelse af Arbejdernes fælles Front fra kommunistisk Side, idet den saakaldte „Røde Hjælp“ har søgt at mistænkeliggøre Matteotti-Fondens Virksomhed for derved at opnaa egen Fordel. Desværre maa det siges, at den Mistænkeliggørelse, som er iværksat fra „Røde Hjælp“s Side, i nogen Grad kan spores i den Interesse, som udvises i Forbindelse med den for Tiden iværksatte Indsamling til Matteotti-Fonden, hvilket har foranledigt De samvirkende Fagforbund og Socialdemokratisk Forbund til at udsende følgende

Til

Arbejderorganisationerne.

Paa Foranledning af en hel Del Uvilje og Skepsis overfor „Matteotti-Fonden“s Indsamlinger — i særlig Grad som Følge af „Røde-Hjælp“s Mistænkeliggørelse af de indsamlede Midlers Anvendelse, ønsker vi at meddele:

Fondens Regnskab findes hvert Aar aftrykt sammen med Socialdemokratisk Forbunds øvrige Regnskaber.

I de 2 Aar Fonden har været i Funktion, udviser Regnskaberne følgende:

1933:

Indtægt:

Indgaaede Bidrag	62.164,00
Kr.	62.164.00

Udgift:

Understøttelse til pol. Flygtninge	21.338,13
Beholdning 31. Dec. 1933	40.825,87
Kr.	62.164.00

1934:

Indtægt:

Indgaaede Bidrag	196.089,64
Beholdning 1. Jan. 1934	40.825,87
Kr.	236.915,51

Udgift:

Ydet Hjælp til tyske og østrigske Flygtninge	212.099,60
Beholdning 31. Dec. 1934	24.815,91
Kr.	236.915,51

C. Klüwer,
Kasserer.

Foranstaaende Regnskaber er revideret og fundet rigtige:

(sign.) *A. Johansen.* *Julius Hansen.* *J. Borlund.*

Carl Kirkegaard.

I de godt 2 Aar, hvor vi har haft Emigranter her, har vi gennemsnitlig understøttet ca. 100 Personer pr. Uge. En Del af det indsamlede Beløb er sendt til „Socialistisk Arbejder Internationale" og „Den faglige Internationale" — dels som Støtte til Flygtninge eller deres Paarørende i Hjemlandet eller til Procesomkostninger.

Da det hele drejer sig om mange Menneskeskæbner, er det selvsagt ugørligt at give nærmere Specifikationer af Regnskabet.

— Samtlige indgaaede Midler er anvendt i det givne Øjemed. Der er ikke anvendt en eneste Øre af disse Midler til Administration, denne bæres af de 2 Hovedorganisationer.

Med soc. Hilsen

Vilh. Nygaard. *Chr. Jensen.* *Hans Jacobsen.*

Alsing Andersen, Formand. *C. Klüwer,* Kasserer. *Hedtoft-Hansen,* Sekretær.

I Tilslutning til ovenstaaende skal vi gentage vor tidligere her i Bladet til alle Medlemmer af vort Forbund rettede Anmodning om i videst muligt Omfang at støtte den Indsamling, som er iværksat ved at tegne sig for Bidrag paa de i vore Afdelinger fremlagte Lister.

Ganske vist ved vi, at mange af vore Medlemmer er vanskeligt stillet i økonomisk Henseende paa Grund af Arbejdsløshed, men ikke mindst her gælder det, at fælles Vilje kan give selv den ringeste Evne storslaaet Indflydelse.

Husk derfor at tegne dig for Bidrag.

R—dt.

ARBEJDSANVISNING TIL LANDBRUGET

En Del Landmænd — ogsaa Landboforeninger — har i den seneste Tid i deres lokale Presse beklaget sig over Mangel paa Arbejdskraft til den Landbrugssæson, som vi nu er midt inde i. Hvor lidt eller hvor meget, der er i denne Beklagelse, skal vi ikke fordybe os i; men er der Arbejde at faa ved Landbrugsarbejde, maa det selvfølgelig paahvile vor Arbejdsløshedskasse og dens Tillidsmænd — og da særlig vore Kontorbestyrere — i videste Udstrækning at søge at skaffe de arbejdsløse Medlemmer Beskæftigelse.

Det er naturligvis ikke alle vore Arbejdsløse, der kan modtage Landbrugsarbejde, og særlig ældre eller gifte Byarbejdere, der er ukendt med Landbrugsarbejde, vil det næppe kunne nytte at anvise saadant Arbejde; men vore yngre, ugifte og arbejdskraftige Folk, der nu gaar ledige uden synderlig Udsigt til Beskæftigelse i Byerne, maa vi være enige om, har Pligt til at tage Arbejde, naar saadant tilbyder sig, selv om det er ved Landbruget og til Landbrugets Lønninger og øvrige Arbejdsvilkaar.

Med Hensyn til Løn- og Arbejdsvilkaarene skal der naturligvis ikke arbejdes paa hvilket som helst Vilkaar og for hvilken som helst Betaling; men hvad der i Almindelighed ydes paa gode Gaarde til Husmænd og Daglejere, det maa vore Medlemmer ogsaa have Pligt til at indordne sig under, og vi haaber, at ikke alene vore Tillidsmænd, men ogsaa vore gode Medlemmer vil forstaa det rigtige heri.

Det er ikke hermed Meningen, at ugifte Byarbejdere, der har indordnet sig som saadanne, mod deres Ønske skal lade sig fæste i maanedsvis til Landbrugsarbejde, saadan som ugifte Medlemmer, der hidtil har haft deres Erhverv ved Landbrugsarbejde, bør gøre; men Arbejde, der tilbydes til rimelig Betaling, bør man ikke undslaa sig ved at modtage, fordi det er Landbrugsarbejde.

Det er meningsløst, at Landboere, der vil betale rimeligt efter Landbrugets Forhold, ikke kan faa deres Arbejde udført, og det er ogsaa meningsløst, at Tusinder af Arbejdere, som gerne vil og kan arbejde, men til hvem der ikke er Erhverv i Byerne, ikke skal yde deres Medvirken til, at et saadant Forhold som Mangel paa Arbejdskraft til Landbruget udjævnes, selv om de under en Periode skal komme til at arbejde under andre Kaar end de, der er gældende for Industri- og for Byarbejdere.

Vi henstiller derfor indtrængende til vore Tillidsmænd — og særlig til vore Kontorbestyrere — at tage denne Sag op, saaledes at I yder Eders bedste Medvirken til, at vore Arbejdsløse, der kan udføre Landbrugsarbejde, bringes i Arbejde, hvor der er Mangel paa Arbejdskraft. Vi ved, I kan gøre en god Indsats i saa Henseende, og skulde I i et enkelt Tilfælde faa anvist et Medlem, som ikke egner sig, saa kan jo et saadant Forhold hurtigt rettes, og et andet arbejdsløst Medlem sendes ud i Beskæftigelse.

Johannes Nielsen.

MELLEMKOMMUNALE „REFUSIONS-ARBEJDER"

Midt i December Maaned f. A. vedtog Rigsdagen en Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter.

Det er en Lov, hvis Formaal er at interessere Kommunerne for Igangsættelse af Arbejde til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, og som navnlig skal komme saadanne Arbejdsløse tilgode, der er henvist til at søge Hjælp hos Kommunen (ogsaa Uorganiserede) eller i hvert Fald indenfor den nærmeste Tid vilde være henvist til at søge en saadan Hjælp, fordi deres egen forsikringsmæssige Støtte gennem Arbejdsløshedskasserne er hørt op eller i den nærmeste Fremtid vilde høre op.

Det drejer sig, som det staar anført i Loven, om „mindre betydelige kommunale Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse", og i et med Loven følgende Cirkulære gives ogsaa Vejledning, med Hensyn til hvilke Arbejder, der her kan være Tale om.

Der gives efter Loven Kommunerne en Refusion, altsaa et Tilskud til Arbejdslønningerne, for Frederiksberg, København og Gentofte Kommuner for Forsørgere 50 Øre og for Ikke-Forsørgere 35 Øre pr. Time, for Købstæder, Marstal samt Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1500 Indbyggere for Forsørgere 50 Øre og for Ikke-Forsørgere 30 Øre og for det øvrige Land for Forsørgere 40 Øre og for Ikke-Forsørgere 25 Øre pr. præsteret Arbejdstime. Tilskudene kan normalt ikke overskride 50 % af den udbetalte Løn.

I denne Forbindelse kan det have sin Interesse at lægge Mærke til, at lavt lønnede Kommuner, hvilke der jo desværre ikke findes saa faa af ude i Landdistrikterne, for Forsørgere altsaa kan faa et Tilskud pr. Time af 40 Øre, vel at mærke hvis den udbetalte Timeløn er 80 Øre, og det kunde maaske nok tænkes, at saadanne Kommuner for at opnaa det højeste Tilskud kunde være interesseret i at sætte Timelønnen op til 80 Øre, hvor den var lavere. Paa den anden Side skal man maaske heller ikke gøre sig nogle særlige Forventninger her, thi Interessen for at holde Lønnen længst muligt nede er maaske nok den, der er mest fremherskende hos karrigt lønnende Sogneraad.

Loven har iøvrigt faaet almindelig Tilslutning fra alle Sider paa Rigsdagen, og naar Venstre-Bønderne ogsaa har været interesseret i denne Lov, er det hovedsageligt, fordi den almindelige mellemkommunale Fordeling af Arbejdsløshedsudgifterne efter Socialloven ogsaa ramte de Kommuner, der af sig selv — af Hensyn til de Arbejdsløse — satte Arbejder i Gang og paa denne Maade bidrog til Afhjælpning af Arbejdsløsheden med Midler, som disse Kommuner selv tilvejebragte, hvorved de kom ud for en dobbelt økonomisk Belastning i Modsætning til Kommuner, som ikke agtede at bringe noget økonomisk Offer for at sætte Arbejder i Gang.

Lovens § 1, Stk. 2 indeholder en meget vigtig Bestemmelse med Hensyn til Arbejdsvilkaarene for de heromhandlede Arbejder. Disse Vilkaar skal nemlig være saaledes, at de flest muligt Arbejdsløse kan finde Beskæftigelse, og at det bliver fordelagtigt for de Arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved de heromhandlede Arbejder fremfor at oppebære Understøttelse, men dog ikke bedre end at det stadig er af Interesse for dem at finde Beskæftigelse ved andet Arbejde, og Vilkaarene (d. v. s. Lønvilkaarene) skal reguleres med Arbejdstidens Længde.

Dette vil naturligvis først og fremmest sige, at der *ikke* bliver Tale om en almindelig 48 Timers Arbejdsuge, men at den skal være mindre, uden at der dog i Loven er fastsat nogen Minimumsgrænse, og da der ikke i Loven er nævnt noget om, at Vilkaarene ogsaa kan reguleres med Hensyn til *Arbejdslønnens* Størrelse, tør man vel formode, at Meningen har været, at den almindelige med de private Arbejdsgivere gældende, tarifmæssige Løn skal overholdes eller, hvor der foreligger specielt med Arbejderne eller deres Organisationer og Kommunerne aftalte Lønvilkaar, at disse da skal overholdes. Paa Forhaand maatte det jo ogsaa være utænkeligt, at man samtidig kan regulere „Vilkaarene" baade med Arbejdstid og Arbejdsløn, thi for det første vilde en saadan Lov jo saa i hensynsløse Sogneraads Hænder være altfor ensidigt vendt mod Arbejderne og deres almindelige Løninteresser, og for det andet vilde dette vel i saa Fald ogsaa have været anført i Loven.

Klar Besked om Lovens rigtige Fortolkning paa dette vigtige Punkt kan vel ikke gives generelt fra Lovmagernes Side, men vi har i Forbundsledelsen stillet os paa det Standpunkt, at den overenskomstmæssige almindelige Arbejdsløn kan der ikke røres ved under Udførelsen af denne nye Art Nødhjælpsarbejder, der altsaa som Forudsætning bl. a. har kortere Arbejdstid end den normale.

Men det kan ogsaa være galt nok, selvom det ogsaa kun er Arbejdstiden alene, der kan reguleres paa, thi naar der, som vi før nævnte det, ikke er fastsat nogen Minimumsgrænse for Arbejdstiden, er der jo i og for sig intet i Vejen for, at man kan *forsøge* fastsat en Arbejdstid saa langt ned, at vore Løninteresser generes altfor føleligt deraf; Loven giver jo, som det ses, et vidt Spillerum.

I den endnu gældende Lov om Nødhjælpsarbejder er der fastsat ikke en Nedgang i Arbejdstiden, saadan som i den her omtalte Lov, men en Nedgang i Arbejdslønnen paa 15 %, og i Analogi hermed er der ikke noget urimeligt i at hævde det Synspunkt, at Arbejdstiden ved Arbejder, der udføres efter den mellemkommunale Refusionslov, ikke kan gaa længere ned end med 15 %, altsaa til ca. 40 Timer pr. Uge. I det Udvalg, som har behandlet denne Lov, har man ganske vist ogsaa talt om en endnu kortere Arbejdstid, og det kan meget godt være, at der visse Steder kan opstaa Vanskeligheder netop paa Spørgsmaalet om Arbejdstidens Længde, men vore Afdelinger — eventuelt vort Forbund, maa i saa Fald raadspørges, for at Medlemmernes Interesser i dette vigtige Forhold kan blive behørigt varetaget.

A.

SOCIALUDVALGET HAR PLIGT TIL AT GIVE UNDERSTØTTELSE

Det er en kendt Sag, at Sognekommunernes Socialudvalg benytter den mindste Lejlighed til at undgaa Udbetaling af Hjælp til vore nødstedte Kammerater. Den gamle Adam ligger fremdeles i Blodet paa de venstre-konservative Sogneraadsmedlemmer og Gang paa Gang har det været nødvendigt for vore Afdelinger og Hovedkontor at fremsende Klage til forskellige Amter over Socialudvalgenes Fortolkning af Loven om offentlig Forsorg, og ikke mindst i saadanne Tilfælde, hvor Socialudvalget har gjort Forsøg paa ved Nægtelse af Understøttelse at bringe vore Medlemmer til at blive Skruebrækkere ved at optage Arbejdet for Sogneraad, som er blokeret for Tilgang af Arbejdere, fordi det har været umuligt at faa Overenskomst om tarifmæssig Betaling.

Der foreligger imidlertid paa nuværende Tidspunkt saa mange Afgørelser af dette Spørgsmaal, at der ikke længere kan være nogen Tvivl om, at Socialudvalgene altid vil være pligtige at yde Hjælp — selv om der er Blokade overfor vedkommende Sogneraad — til alle, der ikke er direkte Deltagere i den paagældende Konflikt, naar de ellers opfylder Lovens Forudsætninger for at kunnē modtage Hjælp.

Sidst har Amtmanden over Aarhus Stiftamt truffet nedenstaaende Afgørelse, der er i nøje Overensstemmelse med den af Socialministeren under 31. Januar d. A. ligeledes trufne Afgørelse.

Aarhus Stiftamt.

Skanderborg, den 21. Maj 1935.

Under Dags Dato har man tilskrevet Hvirring-Hornborg Socialudvalg saaledes:

„I hertil indsendte Skrivelser har Arbejdsmændene besværet sig over Udvalgets Nægtelse af at yde dem Kommunehjælp, og i Skrivelse af 12. Marts d. A. har Dansk Arbejdsmands Forbund i Almindelighed besværet sig over, at Udvalget nægter dets Medlemmer Kommunehjælp og i Stedet henviser dem til Arbejde ved den blokerede Hvirring-Hornborg Kommune.

Forsaavidt angaar de ovennævnte 6 Personer, støtter Udvalget dets Nægtelse paa, at de paagældende ved at indmelde sig i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, efter at der var etableret Strejke over for Kommunen, og ved derefter under Henvisning til, at de var organiserede, at nægte at tage det af Udvalget anviste kommunale Arbejde, selv har betaget sig Muligheden for at subsistere uden offentlig Hjælp og følgelig ikke kan være berettigede til at oppebære en saadan.

Mod den ovennævnte Skrivelse af 18. Marts d. A. fra Dansk Arbejdsmands Forbund har Udvalget anført, at naar Arbejderne nægter at tage anvist Arbejde til en Pris, der efter Udvalgets Formening endog ligger højere end den paa Egnen gængse Pris for lignende Arbejde, maa disse være uberettigede til at oppebære Kommunehjælp, og at det maa blive Forbundets Sag at yde dets Medlemmer den fornødne Understøttelse, naar det forbyder dem at tage saadant Arbejde.

Arbejdsdirektoratet, hvis Erklæring man, foranlediget ved en tidligere Forespørgsel fra Udvalget, har indhentet, har under 1. August f. A. udtalt, at der under den af Landarbejderforbundet over for Hvirring-Hornborg Kommune etablerede Arbejdskonflikt i Medfør af Socialministeriets Bekendtgørelse af 11. November 1932 om Arbejdsløshedskassernes Forhold under Strejke og Lockout og om Genaabning af Kasserne, jfr. Arbejdsløsuanset Konflikten — kan finde Sted til paagældende Afdelings hedsunderstøttelse til de 18 Medlemmer af Landarbejdernes Arbejdsløshedskasses Afdeling i Rask Mølle, der er direkte Deltagere i Konflikten, medens Udbetalingen af Understøttelse — uanset Konflikten — kan finde Sted til paagældende Afdelings øvrige Medlemmer, forsaavidt Betingelserne iøvrigt er til Stede, og hvad angaar de ovennævnte 6 Personer, har Arbejdsdirektoratet, hvis Erklæring man har indhentet ,under 15. Marts d. A. udtalt, at deres Optagelse i Kassen kan godkendes.

I denne Anledning skal man — næst at bemærke, at det efter Amtets Formening maa være uden Betydning for Afgørelsen af det heromhandlede Spørgsmaal, naar et Medlem er optaget i Arbejdsløshedskassen, naar hans Optagelse iøvrigt er sket med Rette, — tjenstlig meddele, at medens en eventuel Understøttelse til de 18 Medlemmer af Landarbejdernes Arbejdsløshedskasses Afdeling i Rask Mølle, der er direkte Deltagere i Konflikten, vil være at yde efter Forsorgslovens § 307, Stk. 4, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, er den i Arbejdsløshedslovens § 5, Stk. 1 indeholdte Bestemmelse om, at et offentligt Arbejdsanvisningskontor, naar det har modtaget fyldestgørende Oplysning fra en af de vedkommende faglige Organisationer om, at der er varslet Strejke eller Lockout overfor en eller flere Arbejdspladser, ikke foretager Arbejdsanvisning til disse fra Iværksættelsen og indtil Strejken eller Lockouten er hævet eller kendt ulovlig, efter hvad der er udtalt i en Skrivelse fra Socialministeriet af 31. Januar d. A. til Amtmanden over Holbæk Amt, gældende for *hele* den offentlige Arbejdsanvisning, herunder ogsaa den Arbejdsanvisning, som foretages af et socialt Udvalg, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, Nr. 10, og Udvalget har derfor efter Amtets Formening været uberettiget til at anvise kommunalt Arbejde til de Medlemmer af stedlige Afdelinger af Arbejdsløshedskasser, som ikke er direkte Deltagere i Konflikten, og maa derfor, saafremt Arbejderne ikke opfylder Betingelserne for at faa Hjælp fra Arbejdsløshedskassen og iøvrigt maa anses for trængende i Forsorgslovens Forstand, være pligtigt at yde dem almindelig Kommunehjælp uden andre Retsvirkninger end den i Forsorgslovens § 301 omhandlede."

Hvilket tjenstlig meddeles.

(sign.) *V. Hvidt.*

Dansk Arbejdsmands Forbund,

H. C. Andersensgade 14,

København.

FORBUNDSKONTORET ER FLYTTET

Som bekendt har vort Forbunds nye Ejendom gennem det sidste Aar været under Opførsel og Indretning, og Ejendommen er nu, omend ikke helt færdig, saa dog saavidt færdig, at Forbundets Hovedkontor er flyttet fra H. C. Andersensgade 14 til Nyropsgade 25. Flytningen fandt Sted Lørdag den 25. Maj. Vi skal senere bringe saavel Billeder som Omtale af Ejendommens Indretning.

LYNGE AFDELING HAR BESTAAET I 25 AAR

Lynge Afdelings nuværende Bestyrelse.

Den 24. Juni d. A. er det 25 Aar siden, vort Forbunds Afdeling i Lynge blev oprettet.

Initiativet til Afdelingens Oprettelse udgik fra dens nuværende Formand, Sophus Nielsen, der paa Birkerød Afdelings Generalforsamling, hvoraf de paa Farum Kalkværk beskæftigede Arbejdere var Medlemmer, rejste Spørgsmaalet om Oprettelse af en selvstændig Afdeling for Lynge og Omegn.

Dette blev vedtaget, og efter at Sanktion til Afdelingens Oprettelse var indhentet hos Forbundet, fandt Udskillelsen af Medlemmer fra Birkerød Afdeling Sted.

Ved Afdelingens Initiativ og Hovedkontorets Medvirken er der opnaaet Overenskomst med Farum Teglværk, Sten og Gruskompagni, Skovgaard og Langebjerg Grusgrave, Sportsmotorklubben i Ganløse samt Sogneraadene i Lynge-Uggeløse og Slagslunde-Ganløse.

Afdelingen talte ved sin Start 68 Medlemmer, der i Aarenes Løb er vokset til 120.

Sophus Nielsen er og har stadig med enkelte korte Afbrydelser været Afdelingens Formand gennem Aarene.

Stiftelsesdagen fejres med en Fest, der afholdes paa Lynge Kro den 30. Juni.

Vi takker Afdelingen for godt Samarbejde igennem Aarene og føjer hertil alle gode Ønsker for Fremtiden.

DU SKULDE TAGE ELEVATOREN

til 5' Sal i Rosenørnsallé 12 og se paa A. O. F.s Bogkredsbøger.

Medlemsprisen er kun 2 Kr. 90 Øre pr. Bog, og yderligere Kontingent betales ikke.

Bøgerne er alle smukt og solidt indbundne, og der er i Øjeblikket 13 forskellige at vælge imellem.

Man binder sig ved Indmeldelsen kun for 4 nye Bøger, som udkommer med et Kvartals Mellemrum i Løbet af det første Aar efter Indmeldelsen.

Omkring 22. Maj 1935 udkommer Bogkredsens 14' Bog. Det bliver en Afrikabog af Helge Kaarsberg: *Uganda.*

Den er rigt illustreret og ultramoderne indbundet i haandgjort Lærred. Tilmed er den trykt paa fineste glittede Papir.

Du er velkommen til at tage Bøgerne i Øjesyn hver Dag mellem 9 og 17 i Arbejdernes Oplysningsforbund, Rosenørnsallé 12, Kbh. V.

Hvis du ikke kan afse Tid til det eller bor i Provinsen, saa send os et Par Ord paa et Brevkort. Den lokale Tillidsmand kommer da og viser dig Bøgerne, selvfølgelig uden Forbindende.

Benyt dig af de Fordele, som 4.500 Medlemmer har skabt ogsaa for dig og bliv Medlem af A. O. F.s Bogkreds.

SOCIALPOLITISKE PROBLEMER

I FORBINDELSE MED OFFENTLIGE ARBEJDER

EN INTERNATIONAL OVERSIGT

AF SALOMON SCHWARZ, PARIS

(Fortsat)

En Bestemmelse i den nyeste Ordning af Forholdet i *De forenede Stater i Amerika* fortjener særlig at nævnes. Principielt anvises Arbejdere og Funktionærer til offentlige Arbejder af de offentlige Arbejdsanvisninger. Dog er der her for saa vidt skabt et *Privilegium for Fagforeningerne,* som Antagelse af de faglig organiserede Arbejdere skal ske gennem Fagforeningernes lokale Kontorer, og først hvis et fagligt Kontor ikke inden 48 Timer kan anvise den fornødne Arbejdskraft, træder den offentlige Arbejdsanvisning i Funktion.

Tvungen Benyttelse af offentlige Arbejdsanvisninger skal skabe Mulighed for, at de socialpolitiske Synspunkter rykker i Forgrunden ved Udvælgelsen af Arbejdere, der skal beskæftiges ved de offentlige Arbejder. De fleste Reguleringer søger at begunstige Familieforsørgere og arbejdsløse med særlig langvarig Arbejdsløshed (især de, der har opbrugt den almindelige Arbejdsløshedsunderstøttelse henholdsvis Arbejdsløshedsforsorg).

Lønordningen.

Problemet om Fastsættelse af Løn for offentlige Arbejder har voldt en ikke ringe Vanskelighed. Der lyder hyppigt Stemmer, der anbefaler en vidtgaaende Moderation ved Fastsættelsen af Lønningerne for de offentlige Arbejder, hvad enten det er for ikke at svække Tilbøjeligheden til at gaa over til „normalt" Arbejde, eller for ikke kunstigt at forhøje Tilstrømningen til de offentlige Arbejder, eller for at kunne ansætte det størst mulige Antal arbejdsløse, eller fordi Arbejderne ved de offentlige Arbejder ofte kun præsterer en ringere Arbejdsydelse end den, der ydes af Arbejdere i det normale økonomiske Liv. Disse Argumenter er dog blevet imødegaaet med vigtige Modargumenter: Den lavere Aflønning for de offentlige Arbejder vilde maaske nok kunne betragtes som en Tilskyndelse til at opnaa normalt Arbejde, hvis Arbejdsløsheden var ringere og Opnaaelse af normalt Arbejde laa indenfor Sandsynlighedens Grænser; men de offentlige Arbejder bliver netop i Reglen iværksat i Tider med stor Arbejdsløshed, hvor Chancerne for at opnaa normalt Arbejde er yderst ringe. Den lavere Aflønning ved de offentlige Arbejder er netop medvirkende til at nedsætte Arbejdspræstationen. Derved indeholder den lavere Aflønning af de ved de offentlige Arbejder beskæftigede den store Fare, at den — især ved de offentlige Arbejders stærke Udbredelse — trykker det almindelige Lønniveau ned og dermed (ved Forringelse af det brede Lags Købekraft) endog bidrager til at skærpe den økonomiske Krise og Arbejdsløsheden. I denne Strid af Argumenter og Modargumenter synes Argumenterne mod den lavere Betaling for de offentlige Arbejder de fleste Steder at have vundet en maaske ofte kun relativ Sejr indenfor Lovgivningen.

Der gives vel endnu i Dag Lande, hvor Princippet om den lavere Aflønning for de ved de offentlige Arbejder beskæftigede er gældende, her maa især *Østrig* og *Estland* nævnes, men den fremherskende Tendens gaar dog i Retning af saavidt muligt ved de offentlige Arbejder at betale den paa Stedet gældende henholdsvis *tarifmæssige Løn.* Interessant i denne Henseende er Udviklingen i *England.* Her blev en Bestemmelse vedtaget i 1923, ifølge hvilken Lønningerne ved offentlige Arbejder kun skulde andrage 75 pCt. af de normale Lønsatser. Men allerede i 1924 gik man bort herfra, og der blev foreskrevet en Aflønning efter de stedlige Satser. Herved er det ogsaa blevet indtil i Dag. Den stedlige Løn skal ogsaa i *Frankrig* betales for offentlige Arbejder. Her er Indholdet af denne Bestemmelse særlig sikret ved Loven af 7. Juli 1934, hvorved der gives Stats- henholdsvis Kommunalmyndighederne Ret til, i Tilfælde hvor de offentlige Arbejder overdrages til private Arbejdsgivere, og hvor Arbejderne aflønnes for lavt af Arbejdsgiverne, umiddelbart at give Arbejderne Erstatning herfor og holde sig skadesløse hos Arbejdsgiverne. I *Sverige* vinder Tanken om Normallønnen, d.v.s. den stedlige Løn for de offentlige Arbejder, stadig mere og mere Fodfæste. Her var siden den store Krise i 1920—21 det Princip gældende, at Lønsatserne ved de saakaldte „Reservearbejder" ikke maatte overskride de laveste stedlige Lønsatser. I 1932 er dette Princip officielt ophævet, og for det overvejende Flertal af de ved offentlige Arbejder beskæftigede gælder i Dag den normale, paa Stedet gældende Løn. Den *danske* Regering er gaaet endnu et Skridt videre og har i et Lovforslag af 1933 opstillet Princippet: ikke den paa Stedet gældende Aflønning, men den *tarifmæssige* Løn ved de offentlige Arbejder.

Princippet om en tarifmæssig Aflønning af de ved offentlige Arbejder beskæftigede gjaldt i *Tyskland* indtil 1933, dog med en mindre Begrænsning.

Af Lande, der har anerkendt Princippet om tarifmæssig Aflønning for offentligt Arbejde, skal her nævnes *Czekoslovakiet,* hvor denne Ordning har været gældende siden 1933.

I de andre Lande har man mest begrænset sig til Fastsættelse af et Lønminimum for de ved offentlige Arbejder beskæftigede. Dette gælder *Spanien,* hvor Loven af 7. Juli 1934 foreskriver, at et saadant Minimum skal fastsættes af paritetiske Kommissioner, og endvidere *Polen,* hvor der for offentlige Arbejder generelt er fastsat et Lønminimum for hele Landet. Dog synes der ogsaa i Polen at være en tiltagende Bevægelse for at aflønne de offentlige Arbejder efter de sædvanligt paa Stedet gældende Lønsatser, og for nylig har Økonomiraadet overfor Regeringen udtalt sig for dette sidste Princip.

Amerikas forenede Stater indtager en særlig Stilling. Her gælder Princippet om Fastsættelse af Minimallønninger for offentlige Arbejder, dog har Minimalløn her — svarende til den almindelige Opfattelse af Minimalløns-Problemet i den angelsachsiske Verden (Australien) — en ganske anden Betydning end de lovfæstede Regler for Minimalløn i mange Lande i det kontinentale Europa. Minimallønnen skal i De forenede Stater ikke sikre det *fornødne Livsophold,* men — for at bruge Ordene i Loven af 16. Juni 1933, som ordner Fastsættelsen af Lønningerne ved de offentlige Arbejder — det gælder her om, at „Arbejderne maa have en rimelig og retfærdig Løn, der overensstemmende med den indskrænkede Arbejdstid sikrer dem et forsvarligt Leveniveau. Ved Udøvelsen af denne Lov blev Minimumslønnen for de ved offentlige Arbejder beskæftigede faglærte Arbejdere fastsat i *Indforstaaelse med Fagforeningerne.* I Roosevelts sidste Program (i hans Budskab til Kongressen den 4. Januar 1935) blev der proklameret en yderligere Grundsætning, der ogsaa søger at sætte en Grænse for Lønnen opad ved de offentlige Arbejder: „Lønnen (ved de offentlige Arbejder) maa ikke være saa høj, at den ansporer de arbejdsløse til at afslaa privat, tilbudt Arbejde."

(Fortsættes).

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 6. Maj 1935 i Sag Nr. 2079.
Entreprenør Harald Meier af Ulbølle
mod
De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmands Forbund og dettes Egernsund Afdeling.

Under nærværende Sag har Entreprenør Harald Meier af Ulbølle indklaget De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund og dettes Egernsund Afdeling i Anledning af den nedenfor nærmere beskrevne Arbejdsnedlæggelse og Blokade.

Den af Klageren givne Sagsfremstilling gaar nærmere ud paa følgende:

Først i Sommeren 1934 dannedes i Egernsund et Andelsselskab med det Formaal at oprette et Vandværk og at gøre Kredsen af Andelshavere saa stor som mulig. Dansk Elektricitetscompagni paatog sig Udførelsen af de fornødne Jordarbejder og antog som Underentreprenør Klageren, der fik udleveret blandt andet et Kort over de lokale Forhold, hvor med Blyant var indtegnet en rød Linje, som angav det paatænkte Anlæg. Klageren søgte derefter den fornødne Arbejdskraft og satte sig i Forbindelse med Formanden for Dansk Arbejdsmandsforbunds Egernsund-Afdeling, med hvem han den 4. Juli 1934 havde en Forhandling, der førte til Oprettelsen af en samme Dag dateret og underskreven Overenskomst, der er saalydende:

„Dansk Arbejdsmands Forbund, Egernsund Afdeling, har afsluttet Akkord ved Ledningsnedgravning ved Vandværket i Egernsund til en Pris af 80 Øre pr. løbende Meter for Gravning, Tilfyldning og Stampning".

Der var — efter Klagerens videre Fremstilling — ikke under Forhandlingerne Tale om, at Overenskomsten kun skulde omfatte en begrænset Del af Ledningsnedgravningen („fra Skolen til Købmand Hans Peter Hansen"); Formanden udtalte, at det vilde blive et stort Arbejde, der mulig vilde naa „Teglværkerne og Skovvejen", (der ligger udenfor den nævnte Strækning); Klageren var dog ikke stedkendt og havde ikke heller det fornævnte Kort fremme, men han opfattede al Vandværksarbejdet som en Helhed, ligesom ogsaa Overenskomsten efter sin Ordlyd omfattede det hele Arbejde. Paa Grundlag af den saaledes indgaaede Overenskomst paabegyndtes derpaa den 5. Juli 1934 Arbejdet, der fortsattes uden Hindring indtil omkring den 13. August, da Arbejdet var udført, forsaavidt angaar Strækningen fra Skolen til Købmand Hans Peter Hansen. Arbejderne nedlagde da uden nogen Grund Arbejdet og krævede ganske uberettiget ny Overenskomst for den resterende Del af Arbejdet. Dette modsatte Klageren sig, og da Enighed ikke kunde opnaas, etablerede Fagforeningen blandt andet ved Avertering i Sønderborg Socialdemokrat for 18. August 1934 en Blokade af Klagerens Entreprise. Klageren maatte derfor for at faa Arbejdet fuldført betale Arbejderne en Timeløn af 1 Kr. 26 Øre, hvorved han kom til at betale 1322 Kr. 73 Øre mere for Arbejdet end efter den indgaaede Overenskomst. Endelig har Blokaden, der varede 14 Dage, paadraget ham et Tab paa mindst 200 Kr. Under Henvisning til foranstaaende har Klageren paastaaet den fornævnte Arbejdsstandsning og Blokade kendt ulovlig og de Indklagede in solidum dømt til at betale Klageren en Bod stor 1522 Kr. 73 Øre.

De Indklagede procederer til Frifindelse. De hævder, at den 4. Juli 1934 mellem den stedlige Fagforeningsformand og Klageren førte Forhandlinger alene angik Arbejdet paa Strækningen „fra Skolen til Købmand Hans Peter Hansen", og at der vel var Tale om eventuelt senere tilkommende Andelshavere, men kun om saadanne, som boede indenfor den nævnte Strækning. Henimod Slutningen af Juli indbød Andelsselskabet til et Møde med det Formaal at opnaa yderligere Tilslutning af Andelshavere, hvilket ogsaa lykkedes, og der blev derved Mulighed for at føre Anlæget videre til begge Sider udover den angivne Strækning. Arbejdet ved Vandværkets Anlæg faldt saaledes i to Afsnit, og forinden Paabegyndelsen af den anden Del af Arbejdet (altsaa Arbejdet udover det af Overenskomsten omfattede Afsnit) henvendte Arbejderne sig til Klageren med Anmodning om Oprettelse af Overenskomst for denne sidste Del af Arbejdet, som blandt andet navnlig omfattede Strækningen langs Havnen, hvor Arbejdet, da det er opfyldt Areal, er særlig besværligt og derfor kræver en særlig Pris. Forhandlingerne førte dog ikke til Enighed, og da Klageren derefter rekvirerede Arbejdere fra Fyen til at udføre Arbejdet, iværksatte Fagforeningen Blokade, hvilket var berettiget, idet der ikke forelaa nogen Overenskomst for det paagældende Arbejde.

Som ovenfor angivet gaar den mellem Parterne den 4. Juli 1934 oprettede Overenskomst ud paa, at der paa nærmere angivne Vilkaar er „afsluttet Akkord ved Ledningsnedgravning ved Vandværket i Egernsund". Efter sin Formulering omfatter den indgaaede Overenskomst saaledes det hele Vandværksarbejde, og der findes ikke i Overenskomsten nogen Hjemmel for at begrænse dens Genstand til kun at omfatte det ovennævnte særlige Afsnit. Det maatte dernæst, — hvis Fagforeningen paa sin Side under Forhandlingerne havde tilsigtet eller forudsat at indgaa en Overenskomst med den angivne Begrænsning — have paahvilet Formanden at give klart Udtryk herfor og navnlig at foranledige en særlig Udtalelse herom optaget i Overenskomstens Tekst. Dette er imidlertid ikke sket, og da der ikke er oplyst Omstændigheder, som paa anden Maade maatte vise Klageren, at hans Medkontrahent uanset Overenskomstens altomfattende Ordlyd forudsatte en Begrænsning, maa den af Klageren hævdede Forstaaelse af Overenskomsten lægges til Grund ved Sagens Paadømmelse. Her efter har den paaklagede Arbejdsstandsning været ulovlig. Der vil i den Anledning være at paalægge den indklagede Fagforening en Bod, som efter Omstændighederne, — derunder at Klageren under Forhandlingerne den 4. Juli har undladt at fremlægge det ovennævnte Kort, hvis Tilstedeværelse maa formodes at have foranlediget en nøjere Fastlæggelse af Arbejdets Omfang, og at Arbejdet langs Havnen efter det oplyste maa antages at have frembudt særlige Vanskeligheder og derfor at have haft rimelige Krav paa særlig Pris — vil kunne bestemmes til 600 Kr.

Sagens Omkostninger findes de Indklagede at burde betale med 300 Kr.

Kendelse:

Den ovenomhandlede Arbejdsnedlæggelse og Blokade har været ulovlig.

I Bod til Klageren, Entreprenør Harald Meier, betaler Dansk Arbejdsmandsforbunds Egernsund Afdeling 600 Kr.

Sagens Omkostninger betaler de Indklagede med 300 Kr.

SOCIALUDVALGET SKAL REFUNDERE UNDERSTØTTELSE SOM ER YDET AF AFDELINGEN

I Efteraaret iværksatte Forbundet Blokade over for 5 Sogneraad i Nordsjælland med det Formaal at faa oprettet Overenskomst med tarifmæssige Lønninger. Dette medførte, at Socialudvalget nægtede at udbetale Hjælp i Henhold til Loven om offentlig Forsorg uden Fattighjælpsvirkning. Dette blev dog forhindret ved Socialministeriets Afgørelse af 31. Januar d. A.

Forinden denne Afgørelse blev truffet opstod der imidlertid det Forhold, at en enkelt Kommune, Helsinge-Valby, tillige nægtede at udbetale Hjælp med Fattighjælps Virkning, saaledes at vort Forbunds Afdeling i Helsinge maatte understøtte en enkelt Mand.

Over dette Forhold blev der indgivet Klage til Amtet, der nu, saaledes som det fremgaar af nedenstaaende Afgørelse, har paalagt Socialudvalget at tilbagebetale det af Afdelingen udbetalte Beløb.

Kommunen er iøvrigt særlig interesseret, fordi den omtalte Nægtelse af at udføre et anvist Arbejde er praktiseret over for en privat Arbejdsgiver, der faktisk ikke direkte var omfattet af den over for Sogneraadet iværksatte Blokade, men kun skulde levere Kommunen et nærmere angivet Antal Kbm. Skærver, der kun androg ca. Halvdelen af det samlede Antal Kbm. raa Sten, som Vedkommende var i Besiddelse af. *R—dt.*

Under Dags Dato har man tilskrevet Socialudvalget i Helsinge-Valby Kommune saaledes:

„I den med Socialudvalgets Skrivelse af 17. f. M. tilbagefulgte Sag har Dansk Arbejdsmands Forbund (Hillerød-Kredsen) besværet sig over, at Udvalget har nægtet at yde Arbejdsmand (Navn) den fornødne Hjælp, samt anholdt om, at det maa blive paalagt Helsinge-Valby Kommune at erstatte Forbundet dets Udlæg til den paagældende, der som Følge af Kommunens Vægring ved at træde til befandt sig i aabenbar Nød.

Det fremgaar af Sagen, at bemeldte (Navn) i afvigte December, Januar og Februar Maaneder har modtaget Kommunehjælp uden Retsvirkninger, samt at Udvalget paa hans Begæring om at faa anvist Arbejde „uden om" den mod Kommunen erklærede Blokade gav ham Anvisning paa Skærveslagning hos en Gaardejer i Nejlinge, der havde en Kampestensbeholdning af ca. 70 m³, hvoraf Kommunen havde lovet at aftage 30 à 40 m³, men at Forbundet forbød ham at udføre dette Arbejde. Under Hensyn hertil samt til de foreliggende Oplysninger om den paagældende Arbejdsfortjeneste siden 1. November f. A. har Socialudvalget anset sig for berettiget til at nægte ham yderligere Hjælp.

I denne Anledning skal man tjenstlig meddele, at Amtet maa betragte det som en Følge af den ved Socialministeriets Skrivelse af 6. Marts d. A. angaaende Ydelse af offentlig Hjælp til Forbundets Medlemmer i forskellige blokerede Kommuner trufne Afgørelse, at der ikke kan gives Socialudvalget Medhold i, at det i den omhandlede Arbejdsvægring har haft tilstrækkelig Grund til at nægte at træde til i Trangstilfælde, og man maa endvidere holde for, at Kommunen ikke kan vægre sig ved at godtgøre Forbundet de af samme i denne Anledning ydede Forstrækninger dog kun indenfor de Grænser, der i Almindelighed gælder for Tilstaaelse af Kommunehjælp."

Hvilket tjenstlig meddeles under Henvisning til Forbundets Skrivelse af 3. f. M. *W. Oxholm.*

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff)*
Næstelsø	*(Engelholm v/ Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Brønderslev	*(Bygmester A. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen „Ellegaard)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murermester Chr. Engelund)*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Tornby	*(Tornby-Hirtshalsvejen)*
Ørum-Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Vejstrup	*(Grusgravejer Falle Otto)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Kogsbølle-Vindinge	*(Kogsbølle Kalkleje)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Mellerup	*(Vognmand A. Olesen)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Dybvad	*(Mergelarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Horsens A.	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Lynge	*(Uvelse Kommune)*
Græsted	*(Blistrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Skærbæk	*(Skærbæk Kommune)*
Sommersted	*(Murermester List)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Fiden sidst

Als, Østjylland — Gdr. Chr. Schmidt, Haslevgaarden. Et af Afdelingens Medlemmer blev bortvist, men da Bortvisningen var begrundet i, at Medlemmet var syg og af Lægen forbudt at arbejde, blev Sagen indbragt for Retten. Ved Forlig er Sagen ordnet saaledes, at Gaardejeren betaler ialt 260 Kr. til vort Medlem og 40 Kr. til Sagføreren.

Baarse Afd. — Proprietær Krabbe, Hastrupgaard. Hos ovennævnte Arbejdsgiver blev 3 Tjenestekarle bortvist, fordi de 2 Karle under Proprietærens Fraværelse havde brugt hans Motorcykle og derved beskadiget den. Skaden blev opgjort til 89 Kr. Den tredie, Forkarlen, blev bortvist, fordi han ikke havde forhindret de 2 andre Karle i at bruge Motorcyklen. Sagen blev afgjort ved Underretten, hvor Proprietær Krabbe dømtes til at betale Forkarl P. Hemmingsen Kr. 101,25, hvorimod de 2 andre Karle kun fik Løn til Dato, hvilket noget nær gik lige op med de 89 Kr., de havde forvoldt Skade paa Motorcyklen for.

Gesing Nørager — Proprietær Petersen, Raalsøgaard. Et Medlem af Gesing Nørager Afdeling var fæstet som Fodermester hos ovennævnte Arbejdsgiver. Denne nægtede imidlertid at vedgaa at have fæstet Christensen. Ved et Mæglingsmøde om Sagen, indgik Proprietæren imidlertid paa til fuld Afgørelse af Spørgsmaalet at betale Christensen 100 Kr.

Gjesing Nørager — Dræningsmester Johannes Jensen, Gjesin,g. Flere Medlemmer af Gjesing Nørager Afdeling havde faaet Penge tilgode for udført Arbejde hos ovennævnte Dræningsmester, idet denne forskudsvis kun udbetalte 80 Øre pr. Time og ikke afregnede Arbejdet. Ved et Mæglingsmøde indgik Dræningsmesteren paa i Løbet af et Par Dage at afregne alle Tilgodehavender.

Gloslunde Græshave — Møllebæksgaarden. Der var opstaaet en Uoverensstemmelse om Betalingen for Dræningsarbejde paa Møllebæksgaarden. Arbejdet blev ledet af Entreprenør Schifter. Efter en Forhandling mellem Kredsformanden og Entreprenør Schifter enedes man om at betale hele Arbejdet efter Gruppe 2, dog saaledes at et nærmere bestemt Stykke af Hovedløbet blev betalt med et Tillæg paa 40 % og et Stykke af Sugegrøfterne med et Tillæg af 15 %.

Glumsø — Gdr. Christoffersen, Næsby. Et Medlem af Glumsø Afdeling blev bortvist af sin Tjeneste hos ovennævnte Arbejdsgiver grundet paa, at han trods Gaardejerens Nægtelse havde taget fri en Eftermiddag for at søge en anden Plads. Ved Underretten frifandtes Gaardejeren med den Begrundelse, at Medlemmet havde undladt at oplyse, hvor han vilde søge Pladsen, og hvorfor det var nødvendigt, at han netop fik fri den Eftermiddag. Da Underrettens Præmisser var ret tvivlsomme, blev Sagen appelleret til Østre Landsret, der dog stadfæstede Dommen, saaledes at Medlemmet kun faar tilgodehavende Løn til Bortvisningsdagen udbetalt.

Halsted Aunede — Proprietær Musse, Karlebygaard. Mellem et Medlem af Halsted Aunede Afdeling og Proprietær Musse opstod der Uoverensstemmelse om Størrelsen af et Tilgodehavende for Roeoptagningsarbejde. Det drejede sig navnlig om Størrelsen af de udbetalte Forskud. Proprietæren gjorde Udbetalingen af Tilgodehavendet afhængig af, at Medlemmet vilde fraflytte sin Lejlighed, hvilket denne ikke vilde, før han havde faaet sit Tilgodehavende. Der afholdtes Mægling, og ved denne blev der opnaaet Enighed mellem Parterne, saaledes at Medlemmet fik udbetalt sit Tilgodehavende 37 Kr. og tillige fraflyttede sin Lejlighed 1. Maj d. A.

Hindsholm — Forpagter Madelung, Brockdorff. Efter at samtlige faste Arbejdere paa Brockdorff havde opsagt deres Arbejdsforhold til 1. Maj, er der med Forpagteren opnaaet Aftale om meget væsentlige Forbedringer af de hidtil gældende Vilkaar, dog ikke saa store, at man fra vor Side har villet indgaa paa at fastlægge dem i en egentlig Overenskomst. Der er i Stedet blevet en lokal Aftale, hvorved Lønningerne er hævet for faste Arbejdere fra 40 Øre pr. Time til 4,50 Kr. pr. Dag for 10 Timers Arbejde og 4 Kr. for Arbejdsdage under 10 Timer. Løsarbejdere, der hidtil er betalt med samme Pris som faste, skal have et Tillæg af 2 Kr. pr. Uge. Lugepris for Kaalrabi er hævet fra 32 og 20 Øre pr. 100 lb. Favne til 39 og 22 Øre. Overarbejde fra 50 til 65 Øre pr. Time. Malkearbejde fra 180 Øre til 200 og 160 Øre til 180.

Arbejderne har, efter at Enighed om disse Forhold er opnaaet, taget deres Opsigelser tilbage.

Søllerød Lyngby — Montør Gerlufsen. Et af Afdelingens Medlemmer har været beskæftiget for Montør Gerlufsen ved Nedgravning af Olietanks og har derved faaet et Tilgodehavende paa 37 Kr. 50 Øre. Ved Københavns Byret er Montør Gerlufsen blevet dømt til at betale det nævnte Beløb, men da saavel denne som Autocrat Oliefyr A/S i Likvidation er ude af Stand til at betale, maa Fordringen anses for ganske uerholdelig.

Snejbjerg — Gdr. Chr. Brandgaard, Kølkjær. Kredsformanden indberetter, at et Medlem af Afdelingen har udført Dræningsarbejde hos ovennævnte Gaardejer og derved faaet Tilgodehavende paa 335 Kr. Kredsformanden har ved Henvendelse til Sogneraadet faaet Sagen ordnet saaledes, at dette, der har Transport paa Laanet fra Landbrugsministeriet, tilbageholder Beløbet til Medlemmet.

Jordløse, Fyn — Gdr. Jørgen Banke. Et Medlems Hustru, der var fæstet til Malkning for en Maanedsbetaling af 35 Kr., blev under en Sygdomsperiode afskediget af Gaardejeren og nægtet Genantagelse, da hun var kommen sig, i hvilken Anledning der rejstes Sag mod Gaardejeren. Der opnaaedes imidlertid Forlig, efter hvilket Hustruen fik udbetalt 20 Kr. som Restløn for den Maaned, i hvilken hun blev syg, samt fik Familien Ret til at beholde den med Pladsen følgende Tjenestebolig vederlagsfrit i 3 Maaneder.

Køng, Sjæll. — Dræningsmester N. Johansen, Bonderup. Afdelingen har klaget over, at Dræningsmesteren tilbageholdt 5 Øre pr. løbende Meter for det udførte Dræningsarbejde. Efter at dette er paatalt overfor Dræningsmesterforeningen, er det ved et i anden Anledning afholdt Møde konstateret, at det tilbageholdte Beløb er udbetalt til Arbejderne.

Løjtofte — Entreprenør Schifter, Søllested. Ved et Dræningsarbejde, som Entreprenør Schifter udfører for Gaardejer Rasmussen, Halsted Hede, blev 4 Sugegrøfter kasseret af Grundforbedringsudvalget. Der var begaaet Fejl baade fra Arbejdernes og Arbejdsformandens Side, hvorfor Schifter tilbød Arbejderne 20 Øre pr. Meter ekstra for at gøre Arbejdet om. Ved Afregningen opstod der Uoverensstemmelse om Betalingen, og der blev derfor afholdt Mægling paa Stedet, hvor Sagen blev bilagt.

Karise Afd. — Bregentved Skovdistrikt. Afdelingen har klaget over, at Skovdistriktet saboterede den ved Overenskomstafslutning og senere ved Forlig i den faste Voldgiftsret trufne Ordning angaaende Beskæftigelse af organiserede Arbejdere. Skovdistriktet har protesteret mod Klagens Berettigelse og hævder, at alle gamle Arbejdere, der har søgt Arbejde i Skovdistriktet, har faaet Arbejde. Da Afdelingen ikke har kunnet afkræfte Rigtigheden af denne Indsigelse, er Klagen henlagt.

Vigersted — Mægler Hjelmen, Humleore Skovdistrikt. I Vinteren 1933—34 lod Køberen af Humleore Skovdistrikt, Minister Arnstedt, ved Mægler Hjelmen udføre en Del Vejarbejder m v. derunder Grusharpning paa forventet Godkendelse af Arbejdet som Nødhjælpsarbejde, og der blev tilbageholdt 15 % af Arbejdslønnen. Vigersted Kommune godtgjorde dog Arbejderne $^1/_3$ af disse 15 %. Arbejdet blev imidlertid ikke godkendt af Arbejdsnævnet, og Mægler Hjelmen er derefter afkrævet et Beløb svarende til $^2/_3$ af den tilbageholdte Arbejdsløn, ialt Kr. 213,36. Efter megen Besvær — Korrespondance, Konference etc. — er det nu lykkedes at fremskaffe disse Penge, der er fordelt til ialt 19 Medlemmer, der har deltaget i de paagældende Arbejder.

Odense A — Gaardejer Jørgen Andersen, Paarup. Et Medlem

af ovennævnte Afdeling har haft Sukkerroearbejde for Gaardejer Andersen. Han har ikke, som han efter Overenskomsten har Ret til, faaet 3. Gangs Lugning og er ligeledes blevet underbetalt for Optagningsarbejdet. Ved en den 4. Marts afholdt Mægling indgik Arbejdsgiveren paa til fuld Afgørelse at betale 44 Kr.

Stenlille Afdeling. — Kolonien „Filadelfia". Kolonien foretager uden Mellemkomst af Entreprenører og Murermestre ret omfattende Udvidelser af dens Bygninger og betaler for dette Arbejde 70 Øre pr. Time for 9 eller 10 Timers Arbejde. Ved en Forhandling med Repræsentanter for Bestyrelsen for Kolonien opnaaedes Enighed om, at der for Bygningsarbejdets Vedkommende skulde betales tarifmæssig Løn, dog med det Forbehold fra Koloniens Repræsentanters Side, at Hovedbestyrelsen for Kolonien paa et senere afholdt Møde vilde godkende dette.

Asaa. — Murermester Carl Mortensen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Sakskøbing. — Entreprenør Krath, Haarby. Ved en Akkordopgørelse over Opgravning og Tilfyldning for et Vandledningsarbejde i Sakskøbing var der mellem Entreprenøren og Afdelingen opstaaet Uenighed om Overskuddets Størrelse. Afdelingen paastod Medlemmerne berettiget til at faa udbetalt et Overskud stort Kroner 4052, medens Entreprenøren kun vilde anerkende Overskuddets Størrelse som værende 3600 Kr., hvilket Beløb han udbetalte a Conto. Ved et afholdt Mæglingsmøde enedes man om efter en nøjere Gennemgang af hele Regnskabet, at Mesteren udover de allerede udbetalte 3600 Kroner endvidere var Arbejderne Kroner 297,95 Kroner skyldig, hvilket Beløb betaltes. Sagen afsluttedes hermed.

Aabenraa. — Murermester Peter Outzen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands-Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Remisearbejdernes Fællesforbund. — Statsbanerne. Vedrørende Betalingen til Kranførere ved Kullosningen har der i Generaldirektoratet været afholdt en Forhandling, hvor Statsbanerne efter Omstændighederne gik med til, i Tilfælde, hvor Arbejdsmænd og Haandværkere beskæftiges i samme Losningsakkord, fremtidig at fordele Akkordbeløbet alene paa Basis af Timetallene for de enkelte Arbejdere, altsaa uden Hensyn til at der bestaar Timeløn for Arbejdsmænd og Haandværkere, idet Statsbanerne ikke kunde gaa med til at anerkende, at Kranbetjening skulde være forbeholdt Arbejdsmændene.

Aabenraa A. — Murermester Johan Petersen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands-Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Remisearbejderne. — Statsbanerne. I Generaldirektoratet har der været afholdt en Forhandling angaaende Forhøjelse af Timebetalingen for de Ekstraarbejdsmænd, der i Remiserne er beskæftigede med Indsætning af Murbuer i Lokomotiverne. Generaldirektoratet hævdede imidlertid, at da Timelønnen for Remisearbejderne er fastsat som en Gennemsnitsløn for de forskellige mere eller mindre kvalificerede Arbejder, som udføres af dette Personale, saa man sig ikke i Stand til at ændre det paagældende Forhold.

Aabyhøj. — Murermester J. C. Christensen, Grauballe. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Gadevang, Esrom og Villingebæk. — Esbønderup Sogneraad. Den 15. April d. A. er der afsluttet Overenskomst med Sogneraadet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn i Henhold til Entreprenøroverenskomsten. Almindelig Overarbejdstillæg. Skærveslagning 6 Kroner pr. m³ for 7 cm Sten. 15% Tillæg for Tjærearbejde. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

Dronninglund. — Murermester P. Rasmussen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands-Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Gedser. — Statsbanerne. 3 af Afdelingens Medlemmer, der havde været paa Værft med en Færge i Helsingør, havde haft indtil 8½ Times Overarbejde i Døgnet, som Maskinmesteren paa Færgen nægtede at betale. Efter at vi har klaget til Generaldirektoratet er Sagen bragt i Orden.

Dronninglund. — Murermester Anth. Svenningsen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Dronninglund. — Murermester Chr. Sørensen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands-Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Dronninglund. — Andreas Jensen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

23. Agitationskreds. — Murermester Th. Nielsen, Haastrup. 2 af Jordløse Afdelings Medlemmer havde faaet henholdsvis 35 og 90 Kroner tilgode hos Murermesteren. Efter resultatløs Mægling begærede vi Sagen til Voldgift, men har herefter faaet meddelt, at Nielsen er gaaet konkurs. Vi har herefter tilraadet Afdelingen at lade Medlemmerne indgive deres Krav til Konkursboet.

Asaa. — Murermester Johs. Asby, Asaa. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands-Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Asaa. — Murermester Carl Thomsen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Hobro. — Hobro Kommune. Overenskomst oprettet 1. April d. A. Timeløn Kr. 1,21. Almindelige Overarbejdstillæg. 8 Timers Arbejdstid. Kun Medlemmer af Afdelingen maa beskæftiges. Efter 3 Maaneders Forløb har Arbejderne Ret til 3 Dages Ferie udover for hver Maaneds Beskæftigelse 1 Dags Ferie med fuld Løn. Snekastnings- og Isarbejde betales med Timeløn plus 10 %. For Afløsningsarbejde i Retorthuset betales Kr. 10,56 pr. Vagt. Skærveslagning, Vandlednings- og Gasledningsgrøfter betales i Henhold til Entreprenøroverenskomsten.

Hjallerup. — Murermester A. Thielsen, Hjallerup. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

45. Agitationskreds. — Murermester Hansen, Børkop. Mesteren underbetalte Arbejdsmændene for Jernbetonarbejdet paa Gaarslund Skole. Ved at afholde Mæglingsmøde opnaaedes der Enighed om, at Mesteren til fuld Afgørelse af Sagen betaler 50 Kroner.

Hjallerup. — Murermester Peder Michaelsen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands-Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Aabenraa A. Aabenraa Gas- og Vandværk. Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 5. April 1935 enedes man om at forlænge Overenskomsten for et Aar med følgende Ændringer:

Ugelønnen fastsættes til 53 Kroner. Faste Pladsarbejdere aflønnes for Fremtiden med Ugeløn. Der ydes 12 Dages Ferie pr. Aar. Ferien praktiseres som hidtil. Overarbejde for andre end Retorthusarbejdere aflønnes med følgende Tillæg: 25, 33⅓, 50 og 100 % for henholdsvis 1., 2., 3. og 4. Time efter normal Arbejdstids Ophør. Søn- og Helligdage 100 %. Pumpning af Sifoner Søn- og Helligdage udføres som hidtil.

Hjallerup. — Murermester Martinus Michaelsen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Borup Sj. — Borup Sogneraad. Overenskomst oprettet 20. Marts. Udlægning af Skærver, Grus- og Rabatafgravning og Planering af Vejen betales efter lokal Aftale, hvor Timelønnen anvendes som Grundlag. For Vejarbejder, hvortil der ydes særligt Tilskud fra det offentlige, er Timelønnen 105 Øre. 15% Tillæg for Tjære- og Asfaltarbejde. Kr. 7,50 pr. m³ for Slagning af Lagbelægningsskærver, 5 Kr. for Grusgravsten. Opsigelse 3 Maaneder til 1. November, dog ikke før 1936.

Hjallerup. — Murermester Laur. Petersen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands-Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Vejle A. Entreprenør C. G. Jensen. Mellem Afdelingen og Firmaet var opstaaet Uenighed om, hvorvidt Mesteren var forpligtet til at efterkomme et Krav fra Arbejdernes Side om Betaling af 200 Kroner for Opretning af opretstaaende indstøbte Jern. Mesteren gjorde gældende, at hvis Arbejderne havde Krav paa nogen ekstra Betaling, burde de under Arbejdets Gang have gjort ham opmærksom herpaa og ikke først efter, at Arbejdet var færdiggjort og blot nøjes med at anføre det paagældende Beløb paa den endelige Akkordopgørelse. Han vilde imidlertid ikke bestride, at Arbejderne maaske i enkelte Tilfælde havde haft nogle enkelte Arbejdstimer, og ved Mæglingsmødet enedes man derfor om, at der tilkendtes Arbejderne Kroner 50,00. Samtidig paaklagede Mæglingsudvalget det uheldige i, at Arbejderne først rejste saadanne Krav, efter at Arbejdet var afsluttet.

Fuglebjerg. — Murermester Peter Kastrup. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands-Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Hørsholm. Murermesterforeningen. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for Regulering af en Vej, og da man ikke kunde enes om Betalingen nægtede Arbejderne at paabegynde Arbejde. Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen om Sagen enedes man om: 1) Arbejdernes Repræsentanter erkender, at Arbejdsvægringen har været ulovlig, 2) Arbejdet genoptages Mandag den 1. April ved normal Arbejdstids Begyndelse, 3) Den paagældende Uoverensstemmelse afgøres derhen, at Murermester Johansen til fuld Afvikling betaler Kr. 40,00.

Grenaa. — Murermester Chr. Sørensen. Mesteren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands-Forbund gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Frederiksværk. — Murermester M. Jensen, Frederiksværk. Mesteren tilbageholdt et Beløb, som et af Afdelingens Medlemmer havde tilgode for udført Afsyringsarbejde. Ved et Mæglingsmøde om Sagen er denne gaaet i Orden, idet Mesteren til fuld Afgørelse indgik paa at betale Kr. 17,75.

Sommersted. — Murermester Chr. Petersen, Sommersted. Mesteren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark og D. A. F. gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Brabrand. Gas- og Vandmester Nielsen, Aarhus. Et af Afdelingens Medlemmer havde faaet Kroner 45,48 tilgode hos Mesteren i fortjent Arbejdsløn, som det ikke var vort Medlem muligt at faa udbetalt. Efter en Henvendelse fra Forbundsrepræsentant til Mesteren, er denne indgaaet paa at betale Beløbet.

Birkerød. — Murermester P. Petersen. Mesteren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og D. A. F. gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Aarhus J. B. — Firmaet Christiani & Nielsen. Ved Firmaets Arbejdsplads ved Udvidelsen af Aarhus Havn havde Jord- og Betonarbejderne efter Fagforeningsformandens Ordre nægtet at udføre Arbejdet ved Modtagning af Cement fra Skib for at gennemtvinge Antagelsen af en Havnearbejder ved det paagældende Arbejde.

Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen enedes man om, at alt Losningsarbejde for Firmaet paa dettes Arbejdsplads ved Aarhus østre Mole udføres af Firmaets Arbejdere til en Betaling af Kr. 1,26 pr. Time med Undtagelse af Ral og Sand, der betales som hidtil.

Aabyhøj. — Entreprenør M. P. Andersen, Farstrup. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Næstved. — Entreprenør Chr. Larsen, Næstved. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betaling for Regulering af en Vejkasse. Ved et Mæglingsmøde om Sagen enedes man om, at Entreprenøren til fuld Afgørelse af Sagen betaler 90 Kroner.

Fuglebjerg. — Entreprenør Peter Kastrup, Dalmose. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Søllerød. — Anlægsgartner Holleriss, Holte. Der er ved et Mæglingsmøde opnaaet Enighed om, at der for forskellige Arbejder ved Anlæg af en Sportsplads skal betales 134 Øre i Timen.

Hirtshals. — Entreprenør J. Hansen. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Tune. — Tune Sogneraad. Overenskomst oprettet 6. Marts d. A. Arbejdstid 8 Timer. Timelønnen er for Vejarbejder, hvortil der ydes særligt Tilskud fra det offentlige 105 Øre, Skærveslagning 6 Kroner pr. m³. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til 1. November 1935.

Hillerød. — Entreprenør Peder Larsen. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Skaarup. — Murermester Peder Jensen. Afdelingen klager over, at Mesteren, der er Medlem af Landhaandværkernes Hovedorganisation, anvendte en Lærling ved et Jordarbejde. Ved et Mæglingsmøde oplystes det, at Lærlingen var ophørt med Jordarbejdet, og at Murermesteren herefter kun beskæftigede organiserede Arbejdere.

Hirtshals. — Entreprenør Hall. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Ringsted. — Ringsted Kommune. Efter gentagne Forhandlinger med Kommunen angaaende Lønforholdene for Gasværksarbejdere enedes man om, at Begyndelseslønnen fastsættes til Kroner 60,00 pr. Uge. Arbejdere med 4 Aars Anciennitet Kroner 63,00, og Arbejdere med 8 Aars Anciennitet Kroner 66,00. De nugældende Feriebestemmelser, Sygepenge, Godtgørelse m. m. bibeholdes uforandret. Overenskomsten træder i Kraft den 1. April d. A. Omfatter 7 Mand. Den tidligere Ugeløn for alle Arbejderne var 58 Kroner.

45. Agitationskreds. — Entreprenør Peter Christensen, Flintkjær. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D.A.F.

Rudkøbing. — Heide & Røhling. Vi har klaget til Centralfor-

eningen over, at to af Afdelingens Medlemmer, der var beskæftiget ved et Jernbetonarbejde, ikke havde faaet udbetalt de 15% Tillæg. Centralforeningen meddelte os herefter, at de paagældende blot kunde henvende sig til Mestrene, hvorefter Tillægget vilde blive dem udbetalt.

36. Kreds. — Entreprenør Anth. Møller, Trustrup. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Haarslev. — Murermester P. Mortensen, Sandved. Paa Afdelingens Foranledning har vi klaget til Centralforeningen over, at Mesteren aflønnede et af vore Medlemmer med 70 Øre i Timen. Centralforeningen har herefter meddelt os, at den har undersøgt Sagen, og at vor Paastand var rigtig, men at Mesteren herefter har efterbetalt den paagældende, hvad paagældende Medlem har tilgode.

Viby Jyll. — Entreprenør J. F. Nielsen, Vorup pr. Randers. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Fredericia A. — Statsbanerne. Paa Foranledning af Afdelingen klagede vi til Generaldirektoratet over, at en Del af Afdelingens Medlemmer, der har været beskæftiget ved et Sporforstærkningsarbejde paa et i Drift værende Spor, ikke har faaet dette Arbejde afregnet i Akkord eller betalt med Akkordafsavnstillæg. Statsbanerne har meddelt os, at da Sporforstærkningen kun har omfattet en Længde af ca. 400 Meter, falder Arbejdet ikke ind under de i Overenskomstens § 5, Punkt c, anførte Arbejder, for hvilke Statsbanerne har paataget sig Akkordpligt.

Skaade. — Entreprenør Th. Pedersen, Skaade Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Aalborg A. — Entreprenør Thygesen, Mou. Afdelingen blokerede Entreprenøren, fordi han ved et Vandledningsarbejde i Hasseris kun betalte 105 Øre i Timen. Vi har senere modtaget Meddelelse fra Afdelingen om, at Blokaden overfor Entreprenøren er ophævet, idet Interessentskabet har underskrevet paa at ville lade Arbejdet udføre efter Landsoverenskomstens Priskurant.

Nivaa. — Tømrermester Knud N. Olesen, København. To af Afdelingens Medlemmer har faaet Kroner 73,52 tilgode for Arbejde ved Udgravning af en Grund og en Kælder, hvilket Beløb det ikke har været muligt at inddrive. Vi overgav Sagen til retslig Inkasso, og der har været foretaget Fogedforretning, men det viste sig, at Tømrermesteren ikke havde noget af Værdi, der kunde gøres Udlæg i.

4. Agitationskreds. — Græsted Maarum, Søborg-Gilleleje og Helsinge-Valby Kommuner. Med de tre sidstnævnte Kommuner er opnaaet Overenskomst, og Blokaden overfor disse er derfor hævet. Ved Overenskomsterne er der fastsat en daglig Arbejdstid af 8 Timer. Timeløn i Henhold til Entreprenøroverenskomsten. Overarbejde betales med 25, 33, 50 og 100% Tillæg. For Jord-, Vej-, Kloak- og Betonarbejde betales efter Entreprenøroverenskomstens Satser. Skærveslagning 6 Kroner pr. m³. For Tjærearbejde betales 15% Tillæg til Timelønnen. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

Odense A. — Tommerup Sogneraad. For et Jordarbejde, der udføres i Henhold til Refusionsloven, er Sogneraadet indgaaet paa at betale 105 Øre i Timen. For Skærveslagningen betales samme Pris som hidtil. Arbejdet er paabegyndt i Begyndelsen af April Maaned.

Skive A. Murermester A. K. Jacobsen. Mesteren har underskrevet Overenskomst om, at han til enhver Tid vil betale efter den mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst.

Dalmose. — Dræningsmester Hans S. Hansen. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Nr. Sundby A. — Grusgravejer E. Kjeldsen, Lindholm. Overenskomst oprettet 22. Marts d. A. Den mellem Entreprenørforeningen og D. A. F. gældende Overenskomst og Timeløn er til enhver Tid gældende. Der beskæftiges kun Medlemmer af D. A. F. Ved Arbejder, som ligger udenfor ovennævnte Overenskomst betales efter de Overenskomster, som er afsluttet mellem Arbejdsgiverne og D. A. F., hvor Arbejdet henhører. Der optages Forhandlinger om Oprettelse af Akkorder i Grusgraven.

Dronninglund. — Entreprenør P. Hansen. Overenskomst oprettet den 30. Marts for Arbejdet i Grusgraven i Lundsbjerg. Timeløn 105 Øre. Grus- og Stenharpning betales efter lokal Aftale, for Tiden 185 Øre pr. m³ for alle Arter af Sten; Bagharpning betales for Tiden med 70 Øre pr. m³. Afrømning af Overjord udføres efter lokal Aftale. Der beskæftiges kun organiserede Arbejdere. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Dronninglund. — Cementstøberne A. Jensen, Chr. Sørensen og P. Rasmussen. Overenskomst oprettet ved den af d'Herrer drevne Cementindustri. Timeløn 105 Øre. For Strygning af Cementsten pr. 1000 Stk. Kr. 6,00. For Strygning af Tagsten pr. 1000 Stk. Kroner 29,00. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid som mellem Hovedorganisationerne. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til Ophør den 1. i en Maaned.

45. Agitationskreds. — Murermester Johs. Christensen. Der blev klaget over, at Mesteren, der er Medlem af Landhaandværkernes Hovedorganisation, har beskæftiget uorganiseret Arbejdskraft til Underbetaling. Ved en Undersøgelse af Sagen viste det sig, at han beskæftigede en uorganiseret Mand, som imidlertid nu er blevet indmeldt i vor Løsning Afdeling. Mesteren hævdede at have betalt den uorganiserede Mand 105 Øre i Timen og lovede fremtidig at overholde Overenskomsten.

45. Agitationskreds. — Bygmesteren paa Bregninge Aandssvageanstalt. Kredsformanden meddeler, at der er sluttet Overenskomst med Bygmesteren angaaende Jord- og Betonarbejdet til en Pris af 105 Øre plus 20% Akkordafsavnstillæg plus Skifteholdstillæg.

Horne Afdeling. — Murerm. Laur. Larsen, Horne. Vi klagede til Landhaandværkernes Hovedorganisation over, at Mesteren til et af Afdelingens Medlemmer, der havde været beskæftiget for ham, kun havde udbetalt 95—100 Øre pr. Time. Ved et Mæglingsmøde indrømmede Mesteren, at der var nogen Berettigelse i vor Klage, og man enedes om, at Formanden for Horne Afdeling og Murermesteren i Fællesskab skulde afgøre, hvormange Timer Medlemmet skulde have Efterbetaling for.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 11 | 15.—6 | 1935 | 40. Aarg.

Roe-Arbejderen.

Den brænder forbistret, den dejlige Sol,
og yndig er Lærkernes Trille,
men trætter dog lidt fra Hanerne gol,
til Solen synker saa silde.

Fra Syd til Nord og fra Øst til Vest
han paa Arealet har trasket
og tyndet det ud i Solskin og Blæst,
og naar Tordenbyger har vasket.

Hver Dag, fra han slaar sine Øjne op,
— og husk, han er tidligt oppe —,
han ser paa den samme grønne Top
og hundrede Tusinde Toppe.

Storbonden siger vel knap nok Tak,
i hvert Fald lidt vranten den lyder,
for Manden her er ingen Polak,
men vil lønnes for, hvad han yder.

Aage Hermann.

ARBEJDSTIDSPROBLEMET

At Arbejdsløshedsspørgsmaalet har været og fremdeles er et overordentligt interessant Problem, fremgaar ikke alene deraf, at den internationale Arbejderbevægelse gennem 45 Aar har demonstreret for en kortere Arbejdstid, men ogsaa derved, at de internationale Arbejdskonferencer har beskæftiget sig med Spørgsmaalet lige siden Verdenskrigens Slutning, paa hvilket Tidspunkt Mulighederne for en virkelig Arbejdstidsnedsættelse synes at tegne sig lysere end forud, hvilket gav sig Udslag i Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen. Imidlertid medførte den i de følgende Aar stærkt udviklede Teknik Kravet om en yderligere Arbejdstidsnedsættelse, og Spørgsmaalet herom behandledes for nyligt atter ved Konferencen i Genève, hvor Arbejdsgivernes Repræsentanter ikke alene som sædvanlig gik imod Kravet, men tillige pure afviste at forhandle derom, idet Ordføreren for Arbejdsgiverrepræsentanterne paa Konferencen udtalte, at saafremt Kravet opfyldtes, vilde Produktionspriserne stige, ogsaa uanset om Arbejdstidsnedsættelse gennemførtes uden Lønkompensation for Arbejderne.

Ganske bortset fra Spørgsmaalet om Muligheden for en ved Nedsættelse af den nuværende Arbejdstid opnaaelig større Beskæftigelsesgrad — en Mulighed, som vel ikke kan afvises, men som der dog ikke paa nærværende Tidspunkt kan føres afgørende Bevis for — vil en kortere Arbejdstid alligevel være et uvurderligt Kulturgode for den arbejdende Befolkning, som vil faa en endnu større Lejlighed til at tilegne sig yderligere Oplysning og derved i højere Grad end paa nuværende Tidspunkt dygtiggøre sig til Deltagelse i Løsningen af de Samfundsproblemer, som den nye Tid har ført med sig i saa rigeligt Maal, og som Arbejderklassen allerede ved sin Indsats gennem Organisationer, faglige som politiske, har vist en god Evne til at løse, ikke alene til egen Fordel, men utvivlsomt ogsaa til Samfundets i sin Helhed.

Kravet om Arbejdstidens Nedsættelse fra Arbejderklassens Side underbygges iøvrigt, som allerede omtalt i en tidligere Artikel, ogsaa ved den Realitet, at en Del af de ved den tidligere Arbejdstidsnedsættelse erhvervede Goder tildels er elimineret ved det, som Følge af Bedrifternes Rationalisering, i høj Grad forøgede Tempo.

Der kan altsaa, uanset den stadige Modstand fra Arbejdsgiverside, ikke være Tvivl om Kravets Berettigelse. Naar det desuagtet alligevel kun gaar langsomt med Opfyldelsen heraf, skyldes dette naturligvis først og fremmest, at det Hold af Mænd, som umiddelbart efter Krigen overtog Styrelsen i de større Industrilande, dels er fjernet paa Grund af de Statsomvæltninger, der har fundet Sted, ved hvilke andre Arbejderklassen fjendtligsindede Statsledere har sat sig tilrette i Magtens Stole, og dels, at der som Følge heraf i andre Lande er skabt en nationalbetonet Stemning, der ikke i saa udpræget Grad tillader de nuværende Statsledere at fæstne Blikket indad paa de Spørgsmaal, som vedrører Arbejderklassen, men som i højere Grad samler Interesserne om de privatkapitalistiske, ogsaa kaldet nationalistiske Synspunkter.

Og som et yderligere, ikke uvæsentligt, Moment i Sagen skal endvidere anføres den fra Arbejderne undertiden paafaldende Ligegyldighed med Hensyn til Overholdelse af de opnaaede Fordele.

Det kan nemlig ikke afvises, at der stadig mangler den fuldkomne Forstaaelse af den Betydning, det har for Arbejderne overalt at være paa Post overfor den Skødesynd, som Arbejdsgiverne, trods bestaaende Overenskomster, har i Retning af at søge sig uberettiget Fordel ved saa tit som muligt at sætte Aftaler om dette eller hint i anden Række.

Mange Gange har ikke mindst vort Forbund maattet paatale begaaede Tilsidesættelser af Arbejdstidsordningen, og endog maatte føre Voldgifter herom, ogsaa hvis saadan er sket, med Arbejdernes Vidende, eller i hvert Fald med deres stiltiende Passivitet.

At denne Kendsgerning ikke er medvirkende til at skabe hverken fornøden Respekt for trufne Aftaler eller fornøden Understregning af nye Krav om yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden, burde være uomtvistelig. Derfor maa hver eneste Arbejder være med til at værne alle vundne Fordele, og dette gælder ikke mindst Arbejdstidsnedsættelsen, og kun i ganske enkelte, yderst paakrævede Tilfælde gaa med til Arbejde udover den i Overenskomsten angivne Arbejdstid, og da kun mod Betaling af den, som Erstatning herfor, stipulerede Overtidsbetaling.

Parolen bør overalt være den, at Arbejdstiden overholdes til det yderste; for derved og kun derved understreges og underbygges Kravet om yderligere Arbejdstidsnedsættelse.

R—dt.

ARBEJDSMÆNDENES HUS

Onsdag den 12. Juni indviede vort Forbund sin nye Administrationsbygning i Nyropsgade 23, 25 og 27. Hermed er et langt Afsnit af Forbundets Administrationshistorie afsluttet, og et nyt har taget sin Begyndelse. Saavel vort Forbunds talmæssige Vækst som de stedse stigende Opgavers Mængde og Beskaffenhed har gjort denne Ændring nødvendig. De hidtidige Lokaler i H. C. Andersensgade var blevet for trange og uhensigtsmæssige, og det hele Ejendomsforhold, hvor Forbundet stod som Ejer af det ret store Ejendomskompleks med 4 Opgange med Beboelseslejligheder havde heller ikke nogen Begrundelse i Forbundets almindelige Funktioner og Virksomhed, men havde ogsaa kun fundet Sted, fordi Forbundet i en boligfattig Tid, hvor Ejendomsspekulation florerede, blev udsat for at skulle fraflytte, med Udsigt til store Vanskeligheder med Hensyn til at skaffe sig nye Kontorlokaler.

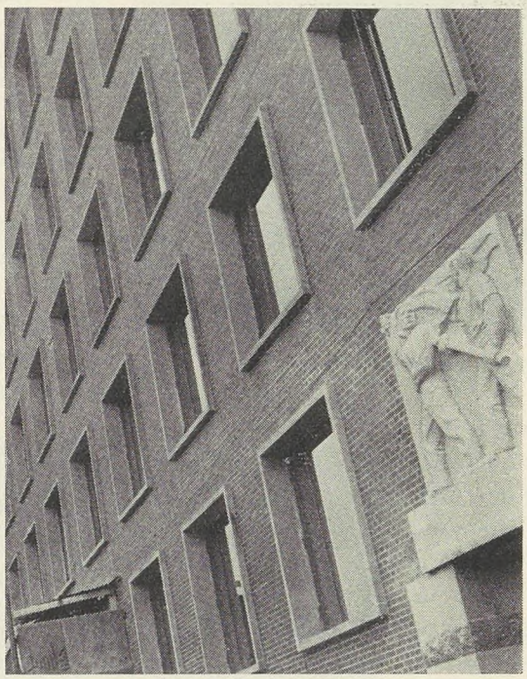

En morsom Optagelse af den karakteristiske Façade.

Det var i 1921, at Forbundet af disse Grunde saa sig nødsaget til at erhverve sig Ejendommene i H. C. Andersensgade, hvor Forbundet som Lejer havde haft Kontor i en lang Aarrække, Købesummen var 425.000 Kr. Ejendommene er nu afhændet for en Sum af 450.000 Kr., og „Kommandoen" i H. C. Andersensgade, som i den faglige Bevægelses Historie gennem Tiderne har spillet en ikke ubetydelig Rolle, er nedlagt.

Grunden, hvorpaa vort nye Hus er beliggende, er en Parcel af det gamle Banegaardsterræn og er for en Købesum af 192.000 Kr. erhvervet af Københavns Kommune. Bygningen har her faaet en meget hensigtsmæssig og smuk Beliggenhed, midt i et Kvarter med tilsvarende store og smuk-

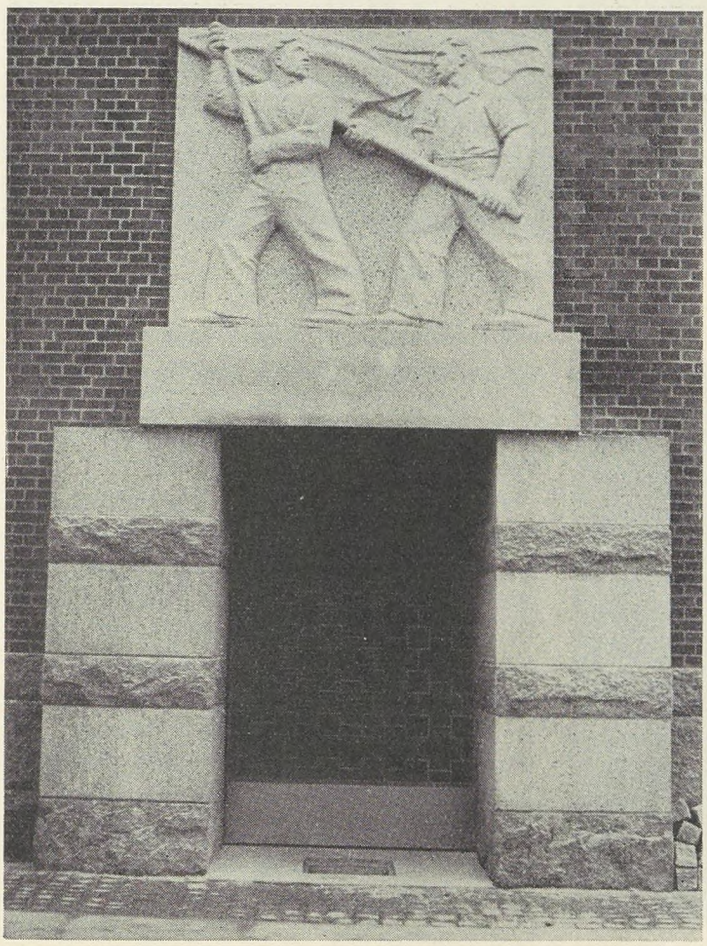

Et af de smukke Indgangspartier.

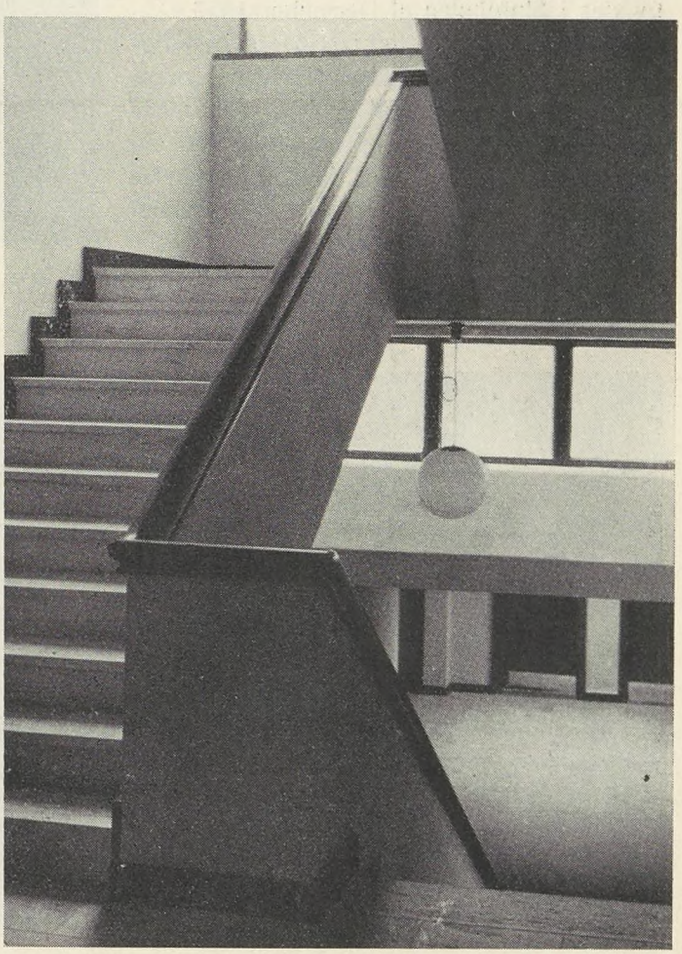

Trappeparti ved Hovedindgangen med Nedgang til overbygget Gaard.

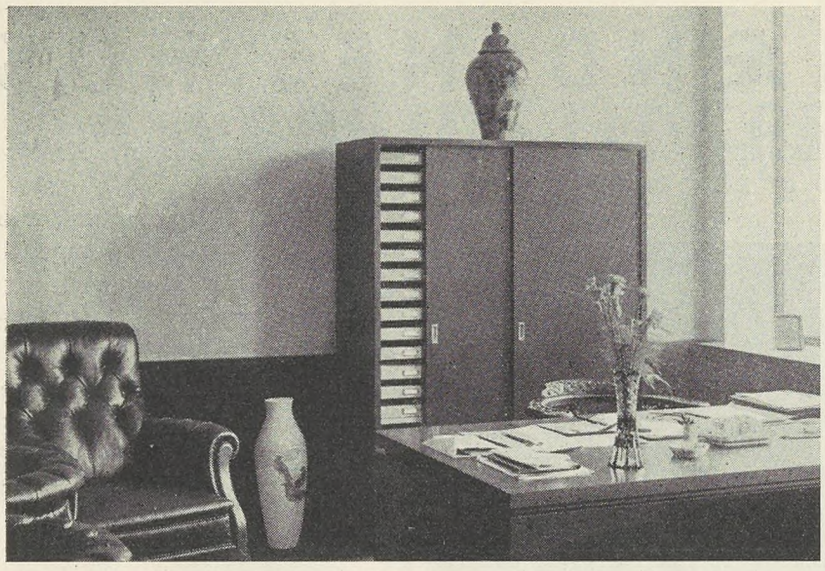

Et Hjørne af Formandskontoret.

ke Bygninger, og naar den nødvendige Terrænregulering, med Anlæg af bred Boulevard paa det tilstødende Areal i Løbet af kort Tid har fundet Sted, vil Bygningens enkle og meget smukke Arkitektur blot derved blive yderligere fordelagtig fremhævet.

Arbejdet med Skitser og Projektering paabegyndtes straks efter Hovedbestyrelsens Vedtagelse af Projektet i Foraaret 1933, og Arbejdet paa Byggepladsen kunde paabegyndes i Slutningen af December 1933.

Bygningen er indrettet med store, højloftede og lyse Lokaler med rigelig Plads overalt, saaledes at man med Sindsro kan imødese yderligere Vækst i Kontorarbejdet, og hver eneste Kvadratmeter tilladt Bebyggelse er udnyttet, saaledes at selv den mindste Del af Arealet er taget med i Brug.

Det samlede Grundareal er ca. 1100 m². Bygningens Facadelængde er 36½ Meter, og den egentlige Husdybde ca. 17 Meter, endvidere er Gaardarealet overbygget saaledes, at ogsaa dette indgaar i det samlede Brugsareal.

Bygningen er opført i 5 Etager og er i alle Henseender moderne indrettet. Stueetagen, den overbyggede Gaard, hele 1. Sal, ca. Halvdelen af 2. Sal og hele Tagetagen benyttes af Dansk Arbejdsmands Forbund. Resten af 2. Salen samt hele 3. Salen benyttes af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, medens 4. Salen er beregnet til Udlejning.

I den overdækkede Gaard er indrettet Arkiv, Pakke- og Ekspeditionsrum, Spisestuer for Personalet, Toiletter og Portnerbolig. I Kælderen under Bygningen er indrettet Cyklerum, Varmeinstallation m. m. for kommunal Fjernvarme. I Stueetagen findes Formands-Kontoret og Kontor for Førstesekretæren

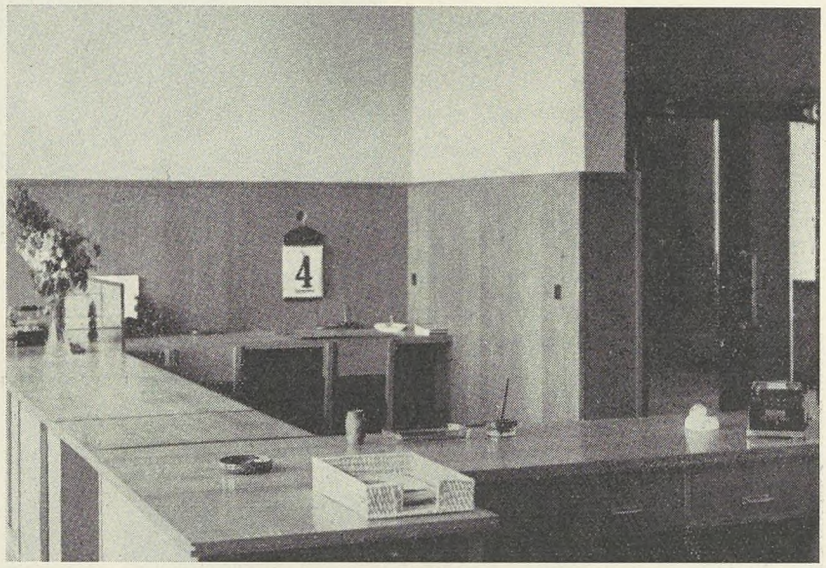

Parti af Hovedkassererkontoret.

samt Kontorlokaler for Transportarbejdergruppen, Jord- og Bygningsarbejdergruppen og Fabrikarbejdergruppen. Her findes ogsaa Konferenceværelse, og i Stueetagens Vestibule Telefoncentral.

Paa 1. Salen er Kontorer for Hovedkasserervirksomheden, Fagbladsredaktionen og -ekspeditionen, samt Skrivestuer for Maskinskrivning. Her findes ogsaa det store Mødelokale for Hovedbestyrelsen etc.

Paa 2. Sal findes Kontorerne for Landarbejdergruppen og Statistik, samt Skrivestuer for Maskinskrivning.

5. Salen optages i hele sin Udstrækning af Forbundets Oplysningsvirksomhed. Her forefindes en Foredragssal, som ogsaa er indrettet til Forevisning af Films, med ca. 150 Siddepladser, samt en Række Studiekredslokaler.

I Etagen ovenover Pulterkamre.

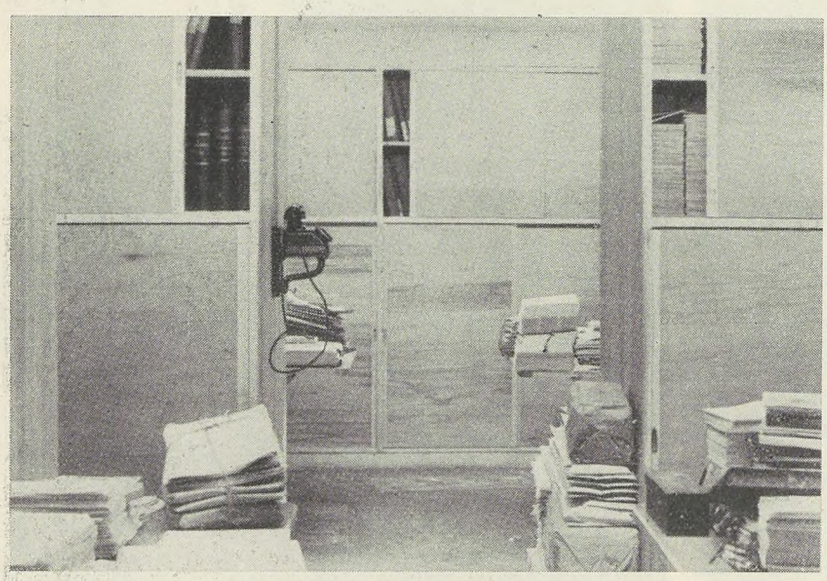

Parti af Arkivet i den overbyggede Gaard.

I alle Etager, Stuen undtagen, findes smukke og moderne indrettede Toiletrum, og 3 Elevatorer forbinder Etagerne med hinanden.

Samtlige Lokaler, der er holdt i enkel Stil med rene Linjer og praktisk afstemte Farver, er lyse og rummelige og gør et overordentlig tiltalende Indtryk, og Vestibuler og Indgangshaller og de smukke Trappepartier harmonerer smukt med Bygningens hele rolige og monumentale Arkitektur.

Facaden til Gaden er udført af mørkebrune Hasleklinker i almindelig Murstensformat, Soklen, Indgangspartierne og overliggende Reliefblokke er udført i bornholmsk Granit. Reliefferne er Symboler paa vore Dages Arbejdere og Fagbevægelsen. Figurerne forestiller den moderne Arbejder som en fri, stærk og dygtig Arbejder. Der er lagt Vægt paa det typiske og paa den fælles Ide for

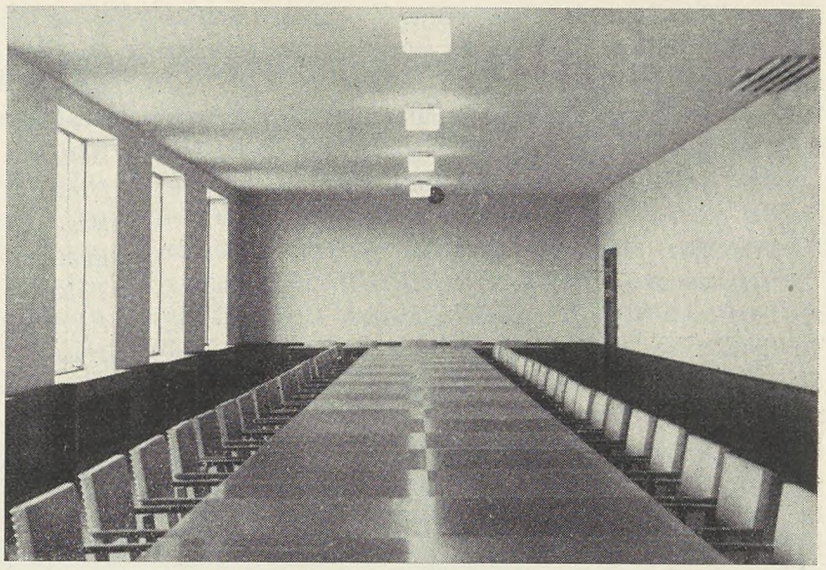

Mødelokale for Hovedbestyrelsen etc.

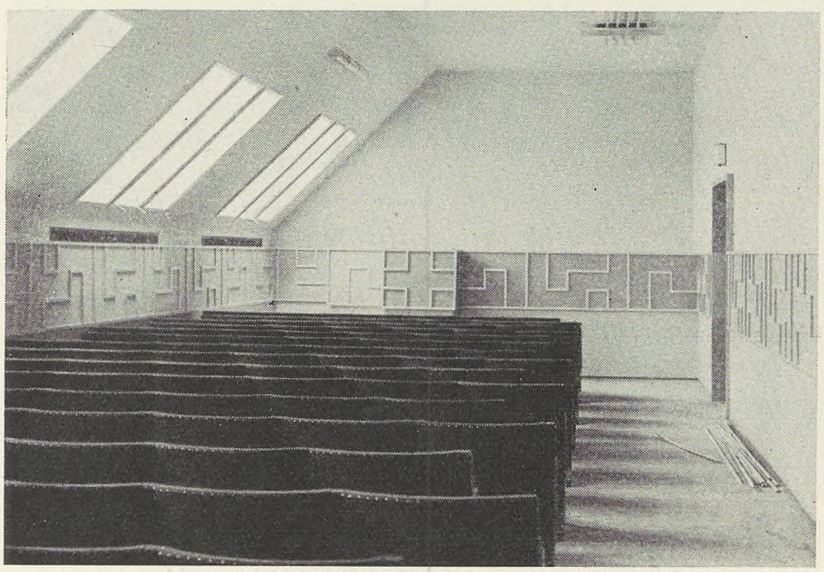

Parti af Foredragssalen i Tagetagen.

Arbejdsmændene ved deres Organisering i Dansk Arbejdsmands Forbund. Denne Ide har fundet Udtryk i selve Kompositionen, hvor det ene Relief forestiller den fælles Sag, det er den ældre og den unge Arbejder, der giver hinanden Haandslag paa Sammenholdet. Det andet forestiller den fælles Kamp, hvor Arbejderne under Forbundets Faner marcherer fremad til Videreførelse af Kampen for Forbundets Sag, og det tredie de fælles Kaar, hvor Arbejderne staar ved den daglige Dont.

De karakteristiske Vinduesindfatninger er udført i bornholmsk Sandsten. Etageadskillelserne er udført i eJrnbeton, paa Oversiden af Jernbjælkelag, med Loftforskalling paa Undersiden af Jernbjælkelaget for at skabe Hulrum for den nødvendige Lydisolation mellem Etagerne.

Indgangen til Trapperummet er belagt med Fliser af bornholmsk Sandsten, Trappetrin og Stødtrin er udført af romersk Travertin, med Sokkellister af poleret belgisk Granit.

I Spisestuer og Arkiv i den overdækkede Gaard er Gulvbelægningen Expankoparket, i de øvrige Rum af Bygningen er Gulvbelægningen mørkebrunt Linoleum paa Asfaltbelægning. Vinduespladerne er udført af poleret belgisk Granit.

De praktiske og stilfulde Møbler i Kontorerne er udført i ufarvet cellulosebehandlet Egetræ, i Mødelokalet er Panel, Bord og Stole udført af cellulosebehandlet Mahogni. De indvendige Døre er udført som glatte Døre, finerede med Gaboon og cellulosebehandlet.

Dørene mod Trapperne, Elevatorkupeer, og Dørene til disse er mahognifinerede. De forskellige Bygningsarbejder er i det Om-

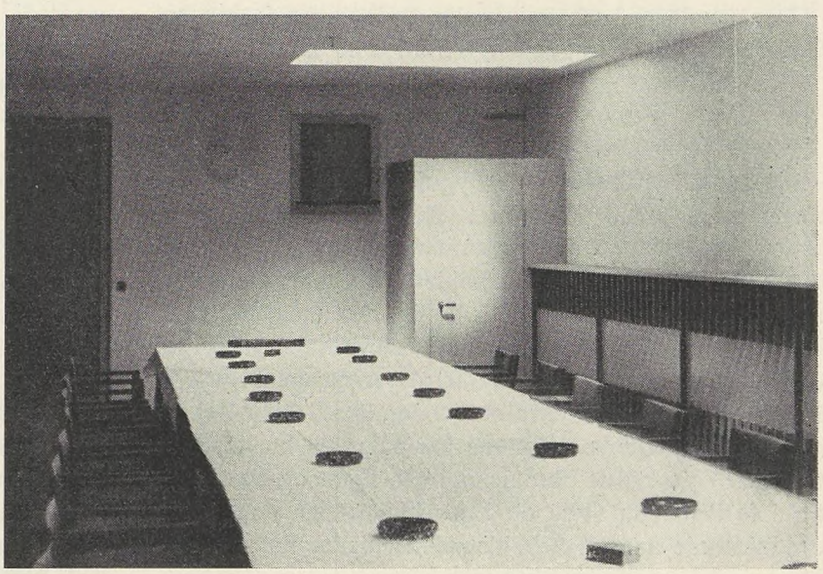

Parti af Spisestuen med Telefonbox.

fang, det har været de eksisterende kooperative Selskaber muligt, udført af disse, og overalt saavidt gørligt med danske Materialer.

Kloak, Jord og Beton samt Asfaltarbejdet, Piloteringsarbejdet og Jernbetonarbejdet er udført af Jord- og Betonarbejdernes A/S. For Asfalteringsarbejdets Vedkommende med H. Gulmann som Underentreprenør. — Murerarbejde, Murersvendenes A/S — Tømrerarbejde, Tømrersvendenes A/S — Snedkerarbejdet, Bygningssnedkernes A/S — Vand, Gas, Sanitet, Centralvarme, Ventilation og Smedearbejde, A/S Aurora — For Ventilationsanlægets Vedkommende med Ingeniør Moldow som Underentreprenør. — Elektrisk Installation, A/S Alliance. — Malerarbejde, Malernes A/S — Stenhuggerarbejdet, Stenhuggernes A/S. — Tildannelse af Relieffer i de store Granitblokke over Indgangene, Stenhugger Axel Petersen.

Øvrige Leverandører og Haandværkere: Levering af Jernbjælker, A/S Oluf Rønberg. — Vinduesindfatninger og Fliser af Sandsten, De forenede Granitbrud. — Trappetrin og Vangelister af Travertin og belgisk Granit, Møller og Handbergs Stenhuggerier. — Linoleum, E. Meyers Efterfølger. — Korkpartiet, A/S Sano.

Inventar til Kontorerne, Bestyrelsesværelset og Foredragssalen i Tagetagen er efter Arkitektens Tegninger udført af E. Lietmann, Bygningssnedkernes A/S og Carlis Hansens Eftf.

Elevatorer, A/S Titan. Kupeer hertil er udført af Snedkermester Jacob Petersen.

Staalvinduer, Hoffmanns Maskinfabrik, Esbjerg. — Forbrændingsovn, Georg E. Mathiasen. — Glarmesterarbejde, Glarmester Knøffler. — Terrazzo, Brd. Lizier.

Modeller til de tre Relieffer er udført af Billedhugger Anker Hoffmann.

Alle de nævnte Haandværkere og Leverandører har præsteret 1ste Klasses Haandværkerarbejde og Materialer.

Ingeniørarbejdet er udført af Ingeniørerne Jørgen Glud & Oluf Ellern, og Arkitektarbejdet af Arkitekt M. J. Kelde.

Den samlede Anskaffelsessum, indbefattet Grund og Omkostninger, andrager ca. 1 Million Kroner.

Nu staar Forbundets nye Bygning altsaa færdig, monumental og smuk i alle Henseender og praktisk indrettet, saaledes at de kontormæssige Muligheder for et dygtigt Administrationsarbejde er til Stede. Den danner et anseligt Monument for de danske Arbejdsmænds Evne og Vilje til Udnyttelse af Fællesskabets Styrke, og Bygningen indtager en smuk og fremragende Plads i Rækken af de Arbejderforetagender, den danske Arbejderbevægelse gennem Aarene har rejst. Vi har nu blot tilbage at ønske, at Foretagsomhed, Evne og Sammenhold fortsat maa være de Egenskaber, der præger de organiserede danske Arbejdsmænd i deres Kamp fremover mod bedre Livsvilkaar.

A.

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff)*
Næstelsø	*(Engelholm v/ Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Brønderslev	*(Bygmester A. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen „Ellegaard)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murermester Chr. Engelund)*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Ørum-Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Vejstrup	*(Grusgravejer Falle Otto)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Kogsbølle-Vindinge	*(Kogsbølle Kalkleje)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Mellerup	*(Vognmand A. Olesen)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Dybvad	*(Mergelarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Rask Mølle	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Lynge	*(Uvelse Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Skærbæk	*(Skærbæk Kommune)*
Ulbølle	*(Ulbølle Kommune)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Hirtshals } *Horne-Asdal* }	*(Horne-Asdal Kommune)*
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

DEN INTERNATIONALE FAGLIGE CENTRALS REPRÆSENTANTSKABSMØDE DEN 21.—24. MAJ I KØBENHAVN

Den internationale faglige Centrals Repræsentantskab afholdt i dette Aar sit ordinære Møde den 21.—24. Maj i Folkets Hus i København. Paa dette Møde var *Landsorganisationerne* i følgende Lande repræsenteret: Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Storbritannien, Luxemburg, Holland, Sverige, Svejts og Czekoslovakiet. Desuden deltog 2 Repræsentanter for den norske Landsorganisation. Repræsentanterne for Landsorganisationerne i Britisk-Indien, Grækenland, Irland, Mekskende Fagforbunds fungerende Formand, *Chr. Jensen,* de udenlandske Delegerede og Gæster velkommen til Danmark og gav et kort Rids af den politiske og faglige Bevægelse i Danmark, hvor der er skabt et solidt Bolværk mod Kommunismens og Fascismens Fremtfængen.

De egentlige Forhandlinger blev indledet med Generalsekretærens mundtlige Redegørelse for den paa Tryk foreliggende Beretning om *Sekretariatets Virksomhed* samt *Regnskabet* og *Budgetforslaget* for det kommende

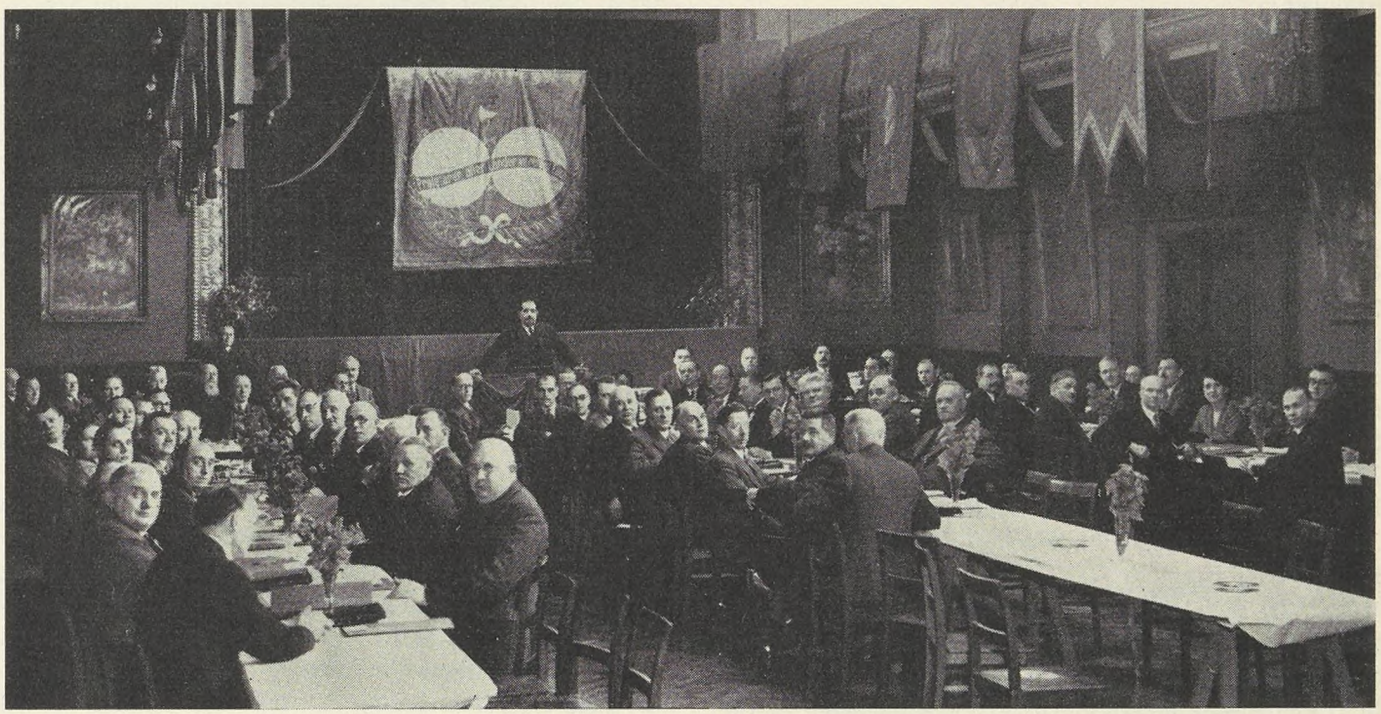

Deltagerne i Repræsentantskabsmødet.

ko, Spanien og De forenede Stater havde sendt Afbud. Af de *internationale Fagsekretariater* var følgende repræsenteret: Bygnings- og Træarbejdere, Tjenestemænd, Beklædningsarbejdere, Bjergarbejdere, Bogbindere, Typografer, Diamantarbejdere, Fabrikarbejdere, Frisører, Hattemagere, Keramikarbejdere, Næringsmiddelarbejdere, Læderarbejdere, Lærere, Malere, Kedel- og Maskinpassere, offentlige Virksomheder, Handels- og Kontormedhjælpere, Tobaksarbejdere, Tekstilarbejdere og Transportarbejdere. Som Gæster deltog fra Arbejdsbureauet i Genève dettes Direktør Butler og A. Staal, fra Socialistisk Arbejder-Internationale F. Adler og Alsing Andersen. Desuden overværedes Møderne af Medlemmer af den danske Landsorganisations Forretningsudvalg samt af den danske Statsminister Stauning.

Kammerat Jouhaux aabnede Mødet med en kort Tale, hvori han foruden en Tak til de danske Kammerater og en Hilsen til de fremmødte Gæster henviste til, at det var en stor Glæde for I. F. C.'s Repræsentantskab at komme til et socialistisk regeret Land, som kunde se tilbage paa en hundredaarig demokratisk Tradition.

Derefter bød Statsminister *Stauning* og De samvirAar. Schevenels henviste særlig til, at der, tiltrods for at Medlemstallet i en Række af Lande er gaaet noget tilbage, grundet paa den frygtelige Krise og langvarige Arbejdsløshed, findes en Del andre Lande, der trods Krisen kan notere en bemærkelsesværdig Fremgang. Endvidere pegede han paa, at der i en Række andre Lande er indtraadt ændrede Forhold, der muliggør en betydelig Udvidelse af I. F. C.'s Virksomhedsomraade. I denne Sammenhæng omtalte han Genindmeldelsen af den faglige Landscentral i Danzig. I den følgende Diskussion deltog Kupers, Holland, Fimmen, I. T. F., Lindley, I. T. F. og Mertens, Belgien. Efter Besvarelse af en Række Spørgsmaal blev Beretningen, Regnskabet og Budgetforslaget enstemmigt vedtaget.

I Stedet for den fratrædende Revisor Kupers valgtes enstemmigt De la Bella, Holland.

Næste Punkt paa Dagsordenen var Undersekretær Stoltz's Foredrag om *Arbejderoplysning.* Forslaget om Oprettelse af en særlig Afdeling indenfor I. F. C.'s Sekretariat til Fremme og Koordinering af Oplysningsvirksomheden blev enstemmigt vedtaget.

Den anden Mødedag var udelukkende helliget Be-

handlingen af de faglige Aktioner i de fascistiske Lande, der fandt Sted i et lukket Møde. Indleder til dette Punkt var Generalsekretær Schevenels, der aflagde Beretning om Arbejdet indenfor I. F. C.'s og Fagsekretariaternes fælles Aktionsudvalg og især om Aktionen i Østrig. Beretningen affødte en levende Diskussion, hvori deltog Schorsch, Østrig, Schifferstein, Næringsmiddelarbejder, Van der Heeg, Beklædningsarbejder, Kupers — Holland, Meister, — Svejts, Spiekman — Medhjælper, Fimmen — I. T. F. og Johaux. Efter en udførlig Drøftelse og Vedtagelse af en af Kupers stillet fortrolig Resolution vedtoges en Række organisatoriske og interne Foranstaltninger, der skal sikre Fortsættelsen af de indledte Aktioner.

Paa den tredje Mødedag overtoges Dirigenthvervet af Formanden Citrine, der nu var ankommet fra England. Ogsaa denne Dags Forhandlinger fandt overvejende Sted for lukkede Døre. Til Behandling forelaa et af de vigtigste Punkter paa Dagsordenen: *Kampen mod Fascismen.* I Stedet for Citrine holdt Hicks, England, det indledende Foredrag til dette Punkt, hvortil der endvidere forelaa en skriftlig Beretning fra Sekretariatet. Hicks redegjorde for den fascistiske Bevægelse og dennes psykologiske Momenter, samt omtalte Boykotbevægelsen mod Hitler—Tyskland. Diskussionen, som berørte og klarlagde en Række tekniske og praktiske Spørgsmaal, varede til langt hen paa Eftermiddagen. Diskussionstalere var Fimmen — I. T. F., Lindley — I. T. F., Citrine — England, Schifferstein — Næringsmiddelarbejder, Alsing Andersen — S. A. I., Hayday — England, og Bergman — Sverige. Diskussionen afsluttedes med Vedtagelse af en Resolution, der protesterer mod Mordet paa Fagforeningsføreren Husemann og bl. a. kræver Nedsættelse af en international Kommission til Undersøgelse af Hitler-Grusomhederne. Den af Sekretariatet forelagte Beretning om Kampen mod Fascismen blev enstemmigt vedtaget. Det paalagdes I. F. C.'s Bestyrelse, foruden med S.A.I. at søge Kontakt og Samarbejde med alle Organisationer og Institutioner i det Øjemed at fremme Boykotningen mod Hitler-Tyskland.

Om Eftermiddagen havde Repræsentantskabet Direktøren for Arbejdsbureauet i Genève, H. Butler, til Gæst. Denne holdt en Hilsningstale og fremkom med overordentlig interessante Udtalelser angaaende det internationale Arbejdsbureaus almindelige Politik og særlig vedrørende Spørgsmaalet om 40 Timers Ugen. I Tilknytning hertil holdt Mertens, Belgien, saa sit Foredrag om den kommende *internationale Arbejdskonference,* der bl. a. skal behandle Forslag til en Konvention om *40 Timers Ugen,* Foranstaltninger til *Beskyttelse for unge arbejdsløse* samt Spørgsmaalet om *Ferie med Løn.* I den paafølgende Diskussion, som navnlig drejede sig om den af I. F. C.'s Repræsentanter i Arbejdergruppen i Genève førte Taktik, deltog Hayday, England, Tayerle, Czekoslovakiet, Kupers, Holland, Hallsworth, Medhjælper, Jouhaux, Frankrig, Citrine, England, samt Mertens, Belgien.

I Slutningsmødet den 4. Dag behandledes Spørgsmaalet om *Kampen mod Krigen og for Afrustning.* Dette Punkt indledes af Jouhaux, Frankrig, der i sit udførlige Foredrag slog fast, at Fagbevægelsens Bestræbelser nu som før burde tage Sigte paa at opnaa en kollektiv Fredssikring indenfor Folkeforbundets Ramme og paa Basis af Afrustning. Jouhaux erindrede om den af I. F. C. og S. A. I. i aarevis førte Aktion for Opnaaelse af dette Maal og udtalte, at I. F. C. maatte fortsætte sine Bestræbelser for Organisering af en almindelig Afrustningskonference. Nægter Hitler-Tyskland at deltage heri, maatte det være denne Konferences Opgave at mobilisere hele Verden mod Hitler-Tyskland. Jouhaux betonede, at den mellem Rusland og Frankrig afsluttede Pagt, ligesom enhver anden Pagt, kun kunde anerkendes af den internationale Arbejderbevægelse som Afrustningspagt. I Diskussionen udtalte Fimmen sig for en mere intensiv Antikrigspropaganda og for Udgivelse af tydelige Paroler. Endvidere talte Schorsch, Østrig, Michaud, offentlige Virksomheder, Kupers, Holland, og Citrine, England, der fremkom med særdeles vigtige Oplysninger om den engelske Arbejderbevægelses seneste Forhandlinger og Beslutninger vedrørende denne Sag. Paa den socialistiske Arbejder-Internationales Vegne talte Sekretær Adler.

Det vedtoges enstemmigt at bemyndige Bestyrelsen til, i Samarbejde med S. A. I., at gennemføre alle fornødne Forholdsregler for at gøre den internationale Arbejderbevægelse til Garant for en kollektiv Sikring af Freden.

I Eftermiddagsmødet indledede Jouhaux Diskussionen om Spørgsmaalet vedrørende *international faglig Samling* og fremsatte en Resolution, der dannede Grundlag for den paafølgende Diskussion. Olaf Hindahl, der som Gæst repræsenterede den norske Landsorganisation paa Repræsentantskabets Møde, redegjorde kort for den norske Fagbevægelses Stilling til dette Spørgsmaal. I den højst levende Diskussion, der strakte sig over hele Eftermiddagsmødet, deltog Van der Heeg, Beklædningsarbejder, Citrine, England, Schifferstein, Næringsmiddelarbejder, Fimmen, I. T. F., Tayerle, Czekoslovakiet, Mertens, Belgien, og Kupers, Holland. Behandlingen af dette Punkt afsluttedes med Vedtagelse af en Resolution, der godkender Bestyrelsens Holdning i denne Sag og endnu engang betoner, at I.F.C. allerede gennem Beslutningen paa Repræsentantskabsmødet i Weymouth i 1934 klart og tydeligt har givet Udtryk for sit Standpunkt.

Efter en ganske kort Diskussion om Sekretariatets Beretning om Samarbejdet med Fagsekretariaterne vedtoges et af den engelske Delegation stillet Forslag om at afholde næste Aars Repræsentantskabsmøde i Forbindelse med Fagforeningskongressen 1936 i London.

Derefter sluttedes Mødet med en kort Tale af Formanden og Afsyngelse af „Internationale".

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

ET OMFATTENDE OPLYSNINGSARBEJDE

Igennem adskillige Aar har Arbejdsmændenes Fællesledelse for København og Omegn hvert Aar i Vintermaanederne afholdt en Række Kursus med det Formaal at skabe Betingelser for de københavnske Arbejdsmænd til Udnyttelsen af den tvungne Ledighed, som Arbejdsløsheden er, paa en saadan Maade, at der ved

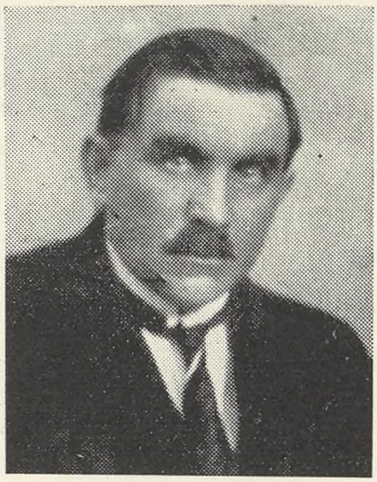

C. GRAM

Udvidelse af Kundskaberne dog kommer noget godt ud af en ond Tid.

Det er efterhaanden blevet en stor Virksomhed, som den københavnske Fællesledelse har i Forbindelse med Oplysningsarbejdet der omfatter Anbringelse af Elever paa Højskolerne forskellige Steder i Landet, samt i selve København paa Dagskole, Sløjdkursus, Sprogkursus og Tillidsmandskursus. Hele dette Arbejde tilrettelægges af et Udvalg bestaaende af Formanden for Fællesledelsen, C. Gram, Bestyrelsesmedlemmerne Viggo Eigtved og Ejler Jensen samt Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Formand, Johs. Nielsen.

Det daglige Tilsyn med Dagskolen har i indeværende Aar været udført af Charles Faust. Af den udsendte Beretning fremgaar det, at der i samtlige Kursus har deltaget ialt 1017 Mand. Vi bringer i det følgende Uddrag af Beretningen.

Højskolearbejdet.

Naar vi nævner dette først, skyldes det, at Skoleudvalget betragter dette Felt som det vigtigste af Arbejdet. Hvert Aar naar Vinteren nærmer sig, og Beskæftigelsesmulighederne bliver mindre, er der iblandt de Kammerater, der kommer ud i Arbejdsløshed, et stort Antal Unge, der ofte er uden Hjem og er prisgivet en lang og trist Vinters Tilfældigheder. Det er disse Kammerater, vi først og fremmest søger efter bedste Evne at hjælpe ud af Dagliglivets Sorg og Spekulation ved at sende dem paa Højskole. Her finder disse Elever sig udmærket til Rette og tager med Glæde imod alle de Kundskaber, der bydes dem. Vinterens Nød og Tristhed gaar forbi deres Dør, og de lærer at vurdere den hjælpende Haand, der bliver rakt dem. Her kan det anføres, at den gamle Opfattelse, at Byboere og Landboere ikke paa en Højskole kunde vinde hinandens Kammeratskab og Forstaaelse, ikke mere kan holdes i Hævd. Ligeledes vil vi med Glæde bemærke, at mange Højskoler mere end nogensinde tidligere har faaet Øjnene op for, at de unge Arbejdsløse er et udmærket Materiale i Oplysningens Tjeneste.

Der har ikke i Aar været Pladsmangel at spore paa Højskolerne ude i Landet, idet Tilgang af Elever fra Landbefolkningen næsten er elimineret. Det er muligt, at Grunden hertil for en stor Dels Vedkommende maa søges i den herskende Krise.

158 Medlemmer har deltaget i Højskoleundervisning.

Foranstaltninger for unge Arbejdsløse.

Disse Foranstaltninger, der i foregaaende Aar har været ualmindeligt godt besøgt af de unge arbejdsløse Medlemmer, maatte i Vinteren 1933—34 nærmest betegnes som en Sukces, da der alene var 289 Mand ialt i disse saakaldte Arbejdslejre.

I Aar har forskellige Forhold gjort sig gældende — i hvert Fald for Københavns Kommunes Vedkommende — idet Medlemmer bosiddende i denne har været afskaaret fra at deltage paa Institutionen „Ravnstrup", som alene i Aar har været i Drift, idet Nærum Kostskole ikke har været benyttet til Arbejdslejr, idet denne er indrettet til en fortræffelig Højskole, der nyder samme Gunst hos de Unge, som da den forrige Aar blev benyttet som Arbejdslejr.

At disse Arbejdslejre har de unge Arbejdsløses udelte

JOH. NIELSEN

Interesser, vidner tre Hundrede Indskrivninger om, og saa meget mere kedeligt er det, at man til de Unge, som af egen Vilje forsøgte at modsætte sig Demoralisationen ved langvarig Arbejdsløshed, maatte meddele Afslag.

Der har ganske vist været nogle faa Medlemmer paa „Ravnstrup", bosiddende i Kommuner udenfor København, men Tallet er saa ringe, at der ikke er Anledning til nogen særlig Omtale heraf.

Dagskolen.

Hovedvirksomheden i Oplysningsarbejdet: „Dagskolen for arbejdsløse Arbejdsmænd", som Skolen hedder, er ikke alene talmæssigt set, men ogsaa arbejdsmæssigt set en af de bedst arbejdende Faktorer. I Vinter har denne Skole været koncentreret i Suhmsgade, hvor der i et nyt og stort Skolelokale, beliggende i Stuen og med Plads til 60 Elever, har været Under-

EJLER JENSEN

visning for et Formiddags- og et Eftermiddagshold. — Denne Skole lededes af Skoleudvalget i Samarbejde med Skolens udmærkede Lærere, d'Hrr. Kommunelærere Hjalmar Christensen, A. Lauritzen og N. K. Johansen samt Ingeniør, cand. polyt. N. Lichtenberg og Ingeniør cand. polyt. M. Lichtenberg.

Dagskolens Opgave er at skabe en Skole for de mange Arbejdsløse, der ikke kan forlade Byen for at tage paa Højskole, men alligevel vil benytte Arbejdsløshedens ufrivillige Lediggang til at udvide deres Kundskabshorisont. Skolen har nu virket i flere Aar, og Indtegningen har altid vist sig at være ret stor, hvorfor Skoleudvalget i Aar har maattet reducere lidt paa Tilgangen fra tidligere Aars Elever, saa at flere, der ikke før har deltaget i Undervisningen, kunde faa Adgang til Deltagelse i denne.

Som allerede nævnt har Dagskolen virket i en Del Aar, og de indhentede Erfaringer har været medvirkende til, at Skolen mere og mere bliver i Stand til paa den mest fuldkomne Maade at give Eleverne den praktiske Undervisning, der tager Sigte paa et fagligt Tilsnit.

Skolen har virket i 3 Kursus à 5 Uger, hvert bestaaende af 3 Hold, i Tiden fra 17. November f. A. til 13. Marts d. A. og har ialt været besøgt af 445 Elever

Ogsaa i Aar har der været en lang Række Besøg paa forskellige Fabriksvirksomheder som et Led i den faglige Undervisning, samt Besøg paa et stort Antal Musæer. Endvidere er de af Hr. Arbejdsdirektør Vater forberedte Teaterbesøg i yderste Udstrækning bleven gennemført, og som allerede nævnt i forrige Aars Beretning har disse Besøg været en ualmindelig stor Sukces og skabt megen Glæde blandt de arbejdsløse Kammerater, der paa denne Maade har haft rig Lejlighed til at stifte Bekendtskab med Kulturens og Kunstens rige Skatte, og mange Lovord er udtalt over Arbejdsdirektørens Initiativ.

Sprogkursus.

Ogsaa blandt Dagskolens Elever har Lysten til at lære fremmede Sprog gjort sig gældende, og der har derfor været etableret to Kursus: et i Tysk og et i Engelsk. De to Kursus har været besøgt af 62 Mand, fordelt med 35 Mand paa Engelsk-Holdet og 27 Mand paa Tysk-Holdet. Disse Kursus er afholdt som Aftenkursus, og der var kun Adgang for Dagskolens Elever.

Sløjd-Kursus.

De populære Kursus i Træsløjd og Kurvefletning, som Københavns Kommune har arrangeret i en Aarrække, har ogsaa i Aar været gennemført, og Deltagelsen af Elever fra Arbejdsmændene er den største, som hidtil har fundet Sted. Dette kan betragtes som et Fingerpeg henimod dette, at Trangen hos den voksne Kammerat til at beskæftige sig med legemligt Arbejde er det afgørende Moment til den store Deltagelse; thi samtidig med, at Eleverne modtager en virkelig god og kyndig Undervisning, opelsker Arbejdets Brug af Værktøj og Materialer Elevernes Færdigheder i Behandlingen af disse, og de modtager en varig Lærdom, der

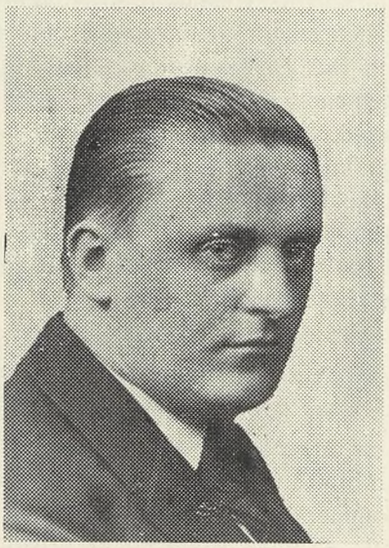

VIGGO EIGTVED

under alle Forhold vil komme dem til Gavn senere hen i Livet, hvad enten dette er i Hjemmet eller under Arbejdets Gerning.

Ogsaa for dette Felt af vort Oplysningsarbejde vil vi oprigtigt haabe, at der fremtidig findes Udveje til Bevarelsen af disse Kursus — selv om Udsigterne ikke har været særlig lyse.

Der har været deltaget med 214 Mand i alle Kursus.

Tillidsmandsskolen.

Denne Skole tillægges ogsaa en meget stor Betydning, idet Deltagerne som allerede nævnt er arbejdende Kammerater, der er Tillidsmænd paa deres respektive Arbejdspladser og derfor meget hyppigt vil komme til at staa Ansigt til Ansigt med store Opgaver, der nu til Dags fremkommer paa Arbejdspladserne. Disse Opgaver er at løse de Problemer, der vedrører Løn- og Arbejdsvilkaar, og som efterhaanden har været underkastet et anseligt Antal af Voldgiftskendelser og Domme, hvorfor det er af den allerstørste Betydning, at disse Kammerater er inde i alle de mange Forhold, der kan

CHARLES FAUST

opstaa paa Arbejdspladserne. Dette Spørgsmaal er søgt løst paa Tillidsmandsskolen, hvor der fortrinsvis har været arbejdet med Gruppearbejde paa den Maade, at Eleverne selv har faaet Lejlighed til at arbejde med de forskellige Opgaver, som man kan forvente vil opstaa.

For første Aars Elevernes Vedkommende har Skolen søgt at bibringe disse rent elementære Kundskaber ved en meget interessant Foredragsvirksomhed, der med de bedste Lærere har udformet alle Forhold vedrørende Fagbevægelsen, dennes Retsgrundlag, Hovedforbundenes Strukturer, Fagbevægelse i Udlandet, Beskyttelseslove og overhovedet alle de Emner, der kan skønnes at faa Interesse for vore gode Tillidsmænd.

For andet Aars Eleverne har Skolen praktiseret den Fremgangsmaade, at Arbejdet er overladt Eleverne i Grupper, der selvstændigt har arbejdet under kyndig Korrigering. Denne Metode har vist sig at være en glimrende Form at lære Eleverne det alsidige Arbejde paa; de har med Lyst og Iver kastet sig ind i Opgaverne, og der er opnaaet gode Resultater.

Af dette Gruppearbejde skal i Flæng nævnes nogle af de vigtigste Emner, der har været behandlet paa Tillidsmandsskolen, f. Eks. Tillidsmændene og deres Opgaver, Tillidsmandsreglerne, Septemberforliget, alle Love og Domme, der har Tilknytning til disse Emner, Udkast til Arbejdsoverenskomster, Udregning af Lønstatistiker etc.

Ogsaa en faglig Voldgiftsret har været etableret, hvor en typisk Sag er blevet behandlet med Klage, Tilsvar, Procedure og Kendelse.

Hertil bemærkes, at der fra Skolens Side blev givet Eleverne en Opgave, som virkelig har været forelagt Voldgiftsretten til Afgørelse (ingen af Eleverne var bekendt med dette), og Resultatet af dette Gruppearbejde blev, at denne konstruerede Voldgiftsret afgav nøjagtig den samme Kendelse i Sagen, som den faste Voldgiftsret havde afgivet. Et Resultat, der i sig selv maa vidne om, at vore Tillidsmænd i Fællesskab gaar op i de Opgaver, der stilles dem.

Skolen har arbejdet som Aftenskole med 2 Hold, Mandag og Onsdag Aften, i Tiden fra 22. Oktober 1934 til 11. Februar 1935. Skolen var besøgt af 105 Elever.

Udover det allerede anførte har der tillige været arrangeret Teateraftener for arbejdsløse. Beretningen sluttes med Oplysning om, at ogsaa en Del københavnske Organisationer hver for sig har tilrettelagt og gennemført Fagkursus af speciel Art, og Formanden for Fællesledelsen føjer til:

„De nye Tider har vist os, at Fundamentet i de faglige Organisationer ogsaa er veloplyste Medlemmer, der til enhver Tid er modne til at deltage i en saglig Kritik og have den rette Forstaaelse af at vurdere de livsvigtige Spørgsmaal, der i Tidernes Løb er overgaaet til Fagorganisationerne. Vi er i en Fremmarsch i Øjeblikket paa mange Omraader, men ikke mindst i Oplysningsarbejdet, og ingen Opgave er vel smukkere end den, at søge Arbejdsløshedens triste Mørke spredt for de mange arbejdsløse Kammerater, der endnu ikke har tabt Troen og Haabet paa Fremtiden, paa Samfundet med lysere og bedre Levevilkaar for os alle.

Det er vor Overbevisning, at alle de mange Elever der har deltaget paa Dagskoler, Højskoler, Sløjdkursus og hvad det nu hedder altsammen, har faaet rodfæstet Opfattelsen af, at vi allesammen endnu har meget at lære, men at den dygtige altid vil have sin Chance i Kraft af sin Dygtighed."

HUSK
AT ANGIVE SKRIVELSENS MÆRKE

I den senere Korrespondance fra Hovedkontoret til Afdelingerne vil det være bemærket, at der i Skrivelsernes højre Hjørne findes angivet nogle Forbogstaver eller andet Mærke, som det gennem den paatrykte vejledende Tekst henstilles at anføre paa Svarskrivelsen til Forbundet ang. den omskrevne Sag. Dermed er der skabt et Middel, der gør det mere let for Hovedkontoret at identificere de forskellige Skrivelser, saaledes at der ikke sker Fejl ved Sorteringen af Brevene til de enkelte Grupper og Kontorer.

Men denne lille Reform bliver naturligvis først af Betydning, naar alle Afdelinger følger Henstillingen.

Husk derfor i Fremtiden at paaføre Svarskrivelserne de anførte Forbogstaver eller andet Mærke.

MOD STØRRE SOCIAL SIKKERHED

I Aarsberetningen til den forestaaende internationale Arbejdskonference fremhæver Arbejdsbureauets Direktør, Harold Butler, at et af de mest karakteristiske Træk ved den sociale Udvikling i det forløbne Aar har været den stadig fremadskridende Udvikling af Arbejdsløshedsforsikringen og af Ydelsen af Understøttelser til de Arbejdsløse.

De store Summer, Regeringerne har udbetalt som Arbejdsløshedshjælp, er i de fleste Lande ikke blot blevet holdt paa det samme Niveau som i de foregaaende Aar, — i nogle Lande, hvor Arbejdsløsheden er steget, er Beløbene endogsaa blevet forøget —, men den økonomiske Betydning af saadanne Udgifters Afholdelse anerkendes nu i langt højere Grad end tidligere. I en Tid, hvor den totale Købekraft i Samfundet formindskes dels ved den faldende Efterspørgsel efter Kredit, dels ved Nedgangen i Nyinvesteringernes Omfang, betyder Udbetaling af Understøttelse til de Arbejdsløse, at disses Forbrug ikke falder i samme Omfang, som ellers vilde have været Tilfældet, og at Pengene derved opnaar en større Omløbshastighed, end de ellers vilde have haft.

England — der paa dette Omraade har Erfaringer fra det største Antal Aar — har saaledes, i Stedet for at indskrænke Systemet, paabegyndt en Reorganisering og en Udvidelse ved at lade Forsikringen omfatte et større Antal. Aldersbetingelserne er ændret derhen, at Personer, der forlader Skolen, straks kan optages i Forsikringen; endvidere er der fremsat Lovforslag om at udvide Forsikringens Omraade til ogsaa at omfatte Landarbejderne.

Mere bemærkelsesværdigt er det maaske, at der i De Forenede Stater, hvor endnu for 3 Aar siden offentlig Hjælp til de Arbejdsløse var et ukendt Fænomen, er fremsat Lovforslag om Gennemførelse af et samtlige Stater omfattende Forsikringssystem. Forslaget gaar bl. a. ud paa at danne et Arbejdsløshedsfond, til hvilket Midlerne tilvejebringes ved en procentvis Afgift paa alle Lønindtægter. Fra dette Fond skal efter Forslaget enhver Arbejdsløs være berettiget til Understøttelse i et vist Antal Uger. Hvis han efter Udløbet af denne Periode fremdeles staar uden Beskæftigelse, vil han faa anvist Arbejde. Dette er det mest interessante og originale Træk i det amerikanske Forslag. *En fast offentlig Institution skal som et enkelt Led i hele Arbejdsløshedslovgivningens Administration planlægge og udvide de offentlige Nødhjælpsarbejder.*

I Canada har Regeringen stillet Forslag om Indførelse af Arbejdsløshedsforsikring, og i den Sydafrikanske Union er et Lovforslag af lignende Art blevet forelagt Parlamentet i Stedet for et forrige Aar forkastet Forslag.

Sverige har fra Begyndelsen af indeværende Aar indført frivillig Forsikring mod Arbejdsløshed, og det finske System er blevet helt omarbejdet.

Ikke blot paa Arbejdsløshedsforsikringens Omraade lader en fortsat Fremgang sig konstatere; ogsaa indenfor flere af Socialforsikringens øvrige Grene, navnlig Syge- og Alderdomsforsikringen, stiller Situationen sig betydeligt bedre end i 1932 og 1933.

I Polen og Czekoslovakiet er der saaledes gennemført Foranstaltninger til financielt at sikre Sygeforsikringen, og i Tyskland er der gennemført en almindelig Pensionsforsikring.

I Chile har der i Sammenligning med 1933 været en Stigning paa 25 % i Præmieindtægten; den engelske Syge- og Pensionsforsikring udviser for de første ti Maaneder af 1934 en Stigning af Forsikringspræmierne paa 1,6 Mill. Pund, hvilket svarer til en Forøgelse paa henved 20 Mill. Arbejdsuger; i Tyskland er Antallet af Sygeforsikrede steget med 10 %, og Stigningen i Præmiesummen i den almindelige Pensionsforsikring har været paa 23 %.

I det store og hele kan man sige, at de forskellige sociale Forsikringsfonds staar langt stærkere nu end for et Aar tilbage.

I Czekoslovakiet har Privatfunktionærernes Pensionsforsikringskasse taget et interessant Initiativ, idet den er gaaet ind paa at pensionere sine mandlige Medlemmer over 56 Aar og kvindelige over 54 Aar, der har været arbejdsløse i over et Aar, paa Betingelse af, at de afholder sig fra at søge anden lønnet Beskæftigelse.

Blandt andre sociale Reformer, der er blevet gennemført i 1934, kan nævnes, at Czekoslovakiet, Tyskland og England har ophævet de hidtil gældende Bestemmelser om Tab af erhvervede Forsikringsrettigheder paa Grund af længere Tids Arbejdsløshed.

Denne Udbygning af Socialforsikringen i Forbindelse med Anerkendelsen af, at Ydelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse er en national Pligt, viser, at Ønsket om voksende social Sikkerhed er tiltagende. De forskellige Programmer, der er fremsat paa den økonomiske Genrejsnings Omraade, maa nødvendigvis indeholde et Forsikringssystem, der sikrer en rimeligere Fordeling af Købekraften, og som sikrer Arbejderne og deres Familier mod de Farer, overfor hvilke de ellers vilde staa forsvarsløse. Den mest bemærkelsesværdige og mest vidtrækkende Reform, der er blevet udformet paa Grundlag af disse Tanker, er det Lovforslag, der i Januar 1935 er blevet fremsat af Præsident Roosevelt. Dette gaar ikke blot ud paa Indførelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse og Hjælp til gamle, men ogsaa paa Oprettelse af tvungen Alderdomsforsikring, og — i den nærmeste Fremtid — af almindelig Sygeforsikring.

I Argentina, Østrig, Brazilien, Canada, Finland, Norge, Peru og Spanien udarbejdes der Lovforslag gaaende ud paa Udvidelser af den tvungne Forsikring.

Arbejdsbureauets Direktør fastslaar, at Depressionen langt fra at ødelægge Socialforsikringen tværtimod har givet denne et stærkt Opsving.

HVAD NACISMEN KALDER FOR SOCIALISME

ET ORGANISERET TIGGERI- OG AFPRESNINGSSYSTEM

Fra en med de nuværende Forhold i Tyskland velunderrettet Side har vi modtaget følgende Artikel. Red.

Før Nazisterne fik Magten, havde alle Nødlidende og Trængende i Tyskland Ret til at erholde Socialhjælp. Socialforsikringen, Alders-, Invalide- og Sygerenten var forbilledligt opbygget under den demokratiske Republik.

Det var Junkernes Kabinet von Papen, som ved Nødforordning brutalt nedsatte alle Renter betydeligt. Socialdemokraterne gik meget haardt imod denne Nedsættelse. Ogsaa Hitler. Han lovede Rentenydere, at han straks vilde forhøje Renten igen, naar han fik Magten.

Nu har Hitler haft Magten i mere end to Aar. Hvad har han gjort? Har han igen forhøjet Renterne? Har han gennemført Programmets Punkt 15: Vi kræver en storstilet Udvidelse af Alderdomsforsorgen". — Nej, tværtimod. Ogsaa paa dette Omraade har Hitler fuldkommen svigtet sine Løfter. Han har nedsat Renterne endnu mere.

Efter Papens Nødforordning af Juni 1932 var den mindste Grund-Rente nedsat fra 168 Mark aarlig til 84 Mark. Hitler har yderligere nedsat den med 12 Mark til 72 Mark pr. Aar. Desuden er strøget de Million-Tilskud, Riget ydede til Rentenydere.

Under Brünning fik en Rentenyder i den laveste Klasse endnu ialt 240 Mark per Aar. Papen satte Beløbet ned til 156 Mark, og Hitler endvidere til 72 Mark.

Rentenydere faar nu kun en Tredjedel af det, de havde under Brünning.

Tidligere ydede Riget store Tilskud til Socialforsikringen, til Kommunerne o. s. v., saa de var i Stand til at efterkomme deres Forsorgspligter. Endnu i 1931 androg Rigets Tilskud til sociale Udgifter 1662 Millioner Mark, i 1932 endnu 1484 Millioner. Nu under Nazistyret har man ikke Raad til saadanne Udgifter. Man bruger Penge til Oprustningen. Ja, Statens Budget bliver ikke engang offentliggjort mere.

Alle Grene af den offentlige Socialforsorg brydes ned. Alle private Hjælpeinstitutioner er nu ophævet eller ind-

lemmet i Nazisternes Hjælpeorganisation, den „Nationalsocialistiske Folkevelfærd", der ogsaa overtog Størstedelen af de hidtidige kommunale Social- og Velfærdsopgaver.

I Stedet for den tidligere Ret til Hjælp er nu traadt den nazistiske Almisses Naade. Velfærdsarbejdet sorterer nu ikke mere under Socialministeren, men under Propagandaminister Göbbels. Han har i Stedet for de tidligere selvfølgelige Hjælpeforanstaltninger indført en storstilet Propagandaforanstaltning kaldet „Winterhilfswerk", Vinterhjælpen. Tidligere vilde man hjælpe de Fattige og Trængende, i Dag gør man Propaganda og Reklame med deres Nød. Tidligere betalte Staten Understøttelser og tog Pengene gennem Skatterne fra de Velhavende. I det tredje Rige har man nedsat Skatterne for de Besiddende, og Folket, Arbejderne, de Fattige selv, maa tilskyde Pengene til det nazistiske Velfærdsarbejde.

Ved Vinterhjælpens højtidelige Start i Kroll-Operaen

den 8. Oktober 1934 udtalte Dr. Göbbels bl. a.:

„Med Rette er Vinterhjælpen 1933—34 bleven kaldt Nationalsocialismens største sociale Daad. Derved har den nationalsocialistiske Regering i det første Aar efter Magtovertagelsen over for hele Verden aflagt et synligt Bevis paa sit socialistiske Sindelag, som over Teorier og frugtesløse Debatter førte til den reddende Daad".

Hvordan ser denne reddende Daad, dette socialistiske Sindelag ud?

Den 18. Oktober 1934 udstedte Rigsindenrigsminister Dr. Frick et Opraab til alle Tjenestemænd, Medhjælpere og Arbejdere, om at deltage i Vinterhjælpen. Han anbefalede dem at bemyndige deres Arbejdsgivere til at tilbageholde et Beløb af deres Løn og Gager og yde det til Vinterhjælpen.

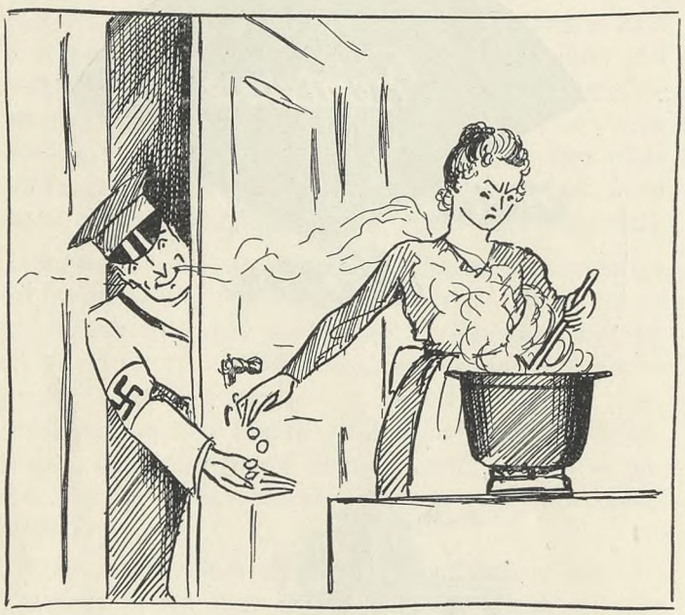

Som Regel fradrages ca. 20 % af Lønnen. Ingen af dem, der er i Arbejde, vover at undlade at bemyndige Arbejdsgiveren til dette „frivillige" Fradrag, naar han ikke vil være letsindig og sætte Arbejdet paa Spil. Som Kontrol faar han hver Maaned en Plakette saa stor som en Haandflade, som han skal anbringe ved sin Husdør. Nu om Foraaret findes der paa alle Husdøre et halvt Dusin af disse store Plakater. De muliggør Kontrollen gennem Nazisternes Blokvagter, d. v. s. Nazisternes Tillidsmænd, der kontrollerer Husene i deres Distrikt.

„Frankfurter Zeitung" skrev den 10. 10. 34 i en Artikel om Vinterhjælpen bl. a., at der i et Bykvarter af Frankfurt med 22000 Indbyggere staar 350 Blokvagter til Raadighed, der kontrollerer 2200 Husholdninger, altsaa 7 Husholdninger pr. Blokvagt. Blokvagterne har et Kartetekkort over hver Indbygger, over hans Forhold, hans Sindelag, hans Arbejde o. s. v. Allerede om Efteraaret udsender Blokvagterne Spørgeskemaer til alle Husholdninger. Der spørges om, hvad hver enkelt vil yde i Bidrag til de forskellige Husindsamlinger, til Indsamlingen af Tøj, til Pundsamlingen o. s. v. Pundsamlingen f. Eks. betyder, at paa en bestemt Dag kommer Nazisterne og henter i hver Husholdning et Pund Levnedsmidler. Ingen kan undgaa at yde disse „frivillige" Indsamlinger, naar man ikke vil være „Statsfjende".

En af Nazisternes største Attraktioner er „Eintopfsontag". Det betyder, at Husmødrene denne Søndag, som bliver fastlagt en Gang om Maaneden af Propagandaministeren, kun maa lave en „Eintopfgericht", et Begreb, som man ikke kender i Danmark, nemlig sammenkogte Retter, d. v. s. hele Søndagsmaden i een Gryde. Steg er forbudt. Ogsaa i alle tyske Restaurationer faas denne Søndag kun Eintopfgericht, kun een Ret, der er bestemt af Hr. Gøbbels og er ens over hele Tyskland. Restaurationerne er inddelt i tre Klasser, hvor der faas Eintopfgerichte til 0,70 Mark, 1,00 Mark og 2,00 Mark. En Del af Beløbet gaar til Vinterhjælpen. Eintopfgericht maa ikke koste mere end 50 Pfenninge. Heller ikke i de private Husholdninger, hvor Nazisterne kommer mellem Klokken 11—1, naar de tyske Husmødre laver Middagmad og indkasserer det Beløb, Hustruerne har „sparet" ved ikke at tilberede Steg. Mange af dem lugter ogsaa gerne ind i Køkkenet, naar de ikke faar et „tilstrækkeligt stort Beløb".

Den 17. December 1934 skrev „Deutsches Nachrichtenbüro", det officielle tyske Telegrambureau om Eintopf-Indsamlingen i Berlin bl. a.:

„Alle Afdelinger af Partiet og alle Organisationer havde stillet sig til Raadighed. Allerede tidligt om Morgenen saa man i Gaderne Afdelinger af Hitler-Ungdommen, S. A., S. S. o. s. v. De var ledsaget af en Hornblæser og en Trommeslager. Signalerne tonede. De enkelte Afdelinger gik fra Hus til Hus. Talekorene i Gaardene mindede om at aflevere Julepakker".

Denne Søndag skulde Hustruerne ved Siden af deres Eintopfpenge ogsaa „frivillig" ofre Julepakker. Frygten er saa stor, at alle ofrer.

Foran mig ligger Nazisternes Blad fra Magdeburg „Der Mitteldeutsche" (3. 11. 34.). Deri refereres et stort Møde, hvor den nazistiske Rigsdagsmand og tillige øverste politiske Leder i Magdeburg, Krause, har talt om Vinterhjælpen. Han udtalte bl. a.:

„Nationalsocialisternes Nerver er ret sunde. Det siger jeg særlig til dem, som tror, at vi ikke har Mod og Nerver til at statuere et Eksempel med dem, som saboterer Vinterhjælpen".

Krause nævnte saa en hel Række Navne af saadanne Sabotører, der havde givet for lidt, og tilføjede saa ordret:

„Naar nu ogsaa en Lærerinde har vægret sig ved at betale Eintopfydelse, saa er det det bedste for hende med det samme at forlade Magdeburg og tilslutte sig Emigranterne."

Hvad en saadan Trusel i Nazityskland betyder, kan kun den vurdere ret, der lever under denne frygtelige Atmosfære af Vold og Terror. Af mange andre Eksemp-

ler skal jeg tilføje endnu et, som bedst belyser Terroren ved Indsamlingerne. I „Kieler Neueste Nachrichten" fra 6. December 1934 læser jeg følgende Artikel:

„Kappeln, 5. December.

Et Skadedyr mod Folkefællesskab.

Som allerede meddelt, er Købmand Schrader fra Mehlby anbragt i Beskyttelsesarrest for Sabotage mod Vinterhjælpen. Det fremgaar af en Erklæring fra Kredsleder og Landrat Hans, Flensburg, at han nylig havde bedt Schrader til sig for at formaa ham til at opgive sin af-

visende Holdning overfor Vinterhjælpen og henvise ham til sine Pligter overfor hele Folket. Købmanden erklærede, at han ikke kunde komme og opfordrede Landraaden til at komme til sig. Derpaa indkaldte Kredsleder Hans til et Møde i Mehlby, til hvilket ogsaa Schr. fik skriftlig Indbydelse, men han kom ikke. Paa Mødet tugtede Landraad Hans skarpt Schr.s folke- og fællesskabsfjendtlige Indstilling. Hans Tale udløste stor Ophidselse hos de mødte. Efter Mødet drog en stor Folkemængde hen foran Købmandens Hus og opfordrede ham til at komme til Landraad Hans. Efter kort Tids Forløb kom han ogsaa til Mødelokalet, hvor Landraad Hans endnu en Gang foreholdt ham det ynkelige i hans Handlemaade. Efter Anmodning af Fru Schrader, som sammen med sin Fader havde deltaget i Mødet, og som bad om Politibeskyttelse for sin Mand, blev Vinterhjælpens Sabotør af de tilkaldte Gendarmer bragt i Beskyttelsesarrest."

Den 7. December 1934 meddelte „Schleswig-Holsteinische Tageszeitung", Nazisternes officielle Organ, det følgende:

„Endelig Fornuft. — En Sabotør betænkte sig.

I Sagen Otto Schrader i Mehlby, som blev anbragt i Beskyttelsesarrest for Sabotage mod Vinterhjælpen er der nu indtraadt en Beroligelse i Befolkningen ved, at Schr. skriftlig har erklæret, at han selv har Skylden for Ophidselsen, og at han i Fremtiden helt og fuldt vil indordne sig Folkefællesskabet. Han fortryder overordentlig, at han har begaaet Fejlen og vil gennem vedvarende Offervillighed bevise, at han mener det alvorligt med Indlemmelsen i Folkefællesskabet. Schr. har ogsaa tillige ofret et betydeligt Beløb til Vinterhjælpen. Efter at det er blevet bekendt, har Ophidselsesbølgerne lagt sig i Mehlby. Opdragelsesarbejdet har saaledes virket."

Med disse ægte nazistiske Metoder har man altsaa afpresset Købmanden Penge. Saaledes bliver alle tvunget til at betale de af Gøbbels opkrævede Ekstraskatte til Vinterhjælpen.

Ved Siden af Eintopfsonntag og de før nævnte Indsamlinger er der andre Indsamlingsmetoler. I den Retning har Nazisterne virkelig været meget opfindsomme. Hver Søndag og mange Hverdage er der Gade-Indsamlinger, og Raslebøsserne høres stadig. Derved skaffer Nazisterne en Brøkdel af de Penge, som Staten tidligere bevilgede de Trængende.

Ved Uddelingen faar de Understøttede ikke kontante Penge, kun Naturalier, Kartofler, Kul, brugt Tøj o. s. v. Efter Hr. Gøbbels egen Paastand er der sidste Vinter understøttet 16,6 Millioner Personer. Det opgives, at det fordeltes Værdi androg 320 Mill. Mark. Dersom det er rigtigt, har hver enkelt i Vintermaanederne gennemsnitlig faaet 70 Pfenning pr. Uge. Det er kun en Brøkdel af det, man i Forvejen har skaaret Understøttelserne ned med. Og dog sagde Hr. Gøbbels i et Vinterhjælpsmøde i Berlins Sportpalads (12. 10. 34):

„Vi har ikke tærsket socialistiske Fraser, men har virkeliggjort Socialismen".

Dette organiserede Tiggeri- og Afpresningssystem kalder Nazisterne altsaa Socialisme, endskønt det er det stik modsatte. K. E.

Siden sidst

17. Agitationskreds. — Entreprenør Johs. Johansen, Sakskøbing. Ved et Møde med Entreprenør Johansen angaaende Jordarbejdet ved Anlæg af Vandværk paa Fejø enedes man om, at dette Arbejde skulde udføres paa Timeløn til 105 Øre. Entreprenøren indgik endvidere paa kun at beskæftige Medlemmer fra Dansk Arbejdsmands Forbund. Iøvrigt gælder Entreprenøroverenskomsten vedrørende Overarbejde, Helligdagsarbejde m. m.

Ansager. — Murermester Lars Christensen. Overenskomst oprettet, hvorefter Mesteren har forpligtet sig til at betale 105 Øre pr. Time. 8 Timers Arbejde. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Hadsund. — Slagteriarbejderne. Fra vor Afdeling forelaa der Klage over, at Medlemmer af den lokale Slagteriarbejderafdeling udførte decideret Arbejdsmandsarbejde, bl. a. ved Støbning af

Gulve i en Nybygning m. m. Vi lod Afdelingens Klage gaa videre til Slagteriarbejderforbundet, der har meddelt os, at den har givet sin Afdeling Besked paa, at dens Medlemmer ikke maa gribe ind paa vort Forbunds Omraade.

Aarhus M. — Bygmester Anthon Nielsen, Brønderslev. Fra Afdelingen har vi modtaget Meddelelse om, at Bygmesteren har underskrevet Overenskomst med Afdelingen, hvorved han forpligter sig til at overholde Centralforeningens Overenskomst.

Hvidbjerg Lyngs. — Statsbanerne. Et af Afdelingens Medlemmer, der var beskæftiget paa Hvidbjerg Station som Ekstraarbejder, havde ladet sig slette for Gæld af Afdelingen. Vi søgte Bistand hos Generaldirektoratet, der har foranlediget, at Restancen er blevet betalt.

Harboøre. — Vandbygningsvæsenet. Vedrørende Hemplantning var der mellem Vandbygningsvæsenet og vort Forbund truffet Aftale om en Pris af 5 Øre pr. m². Det viste sig, at der til denne Pris ikke kunde tjenes en ordentlig Gennemsnitstimeløn, og Vandbygningsdirektøren har derfor ophævet den omhandlede Akkord og efterbetalt det præsterede Arbejde, saaledes at der opnaas en Timebetaling af 105 Øre.

Jord- og Betonarbejderne. — Dansk Vejbygnings- og Tromlekompagni. Overenskomst oprettet 27. April d. A. for de ved Firmaet beskæftigede Førere af Aakermanns Vejhøvle. Arbejdstid som i Entreprenøroverenskomsten. Lønninger for Vej- og Tromlearbejdet paa Haderslev Koldingvejen. Ugelønnen fastsættes til Kr. 65,00. Forlanges der, at Maskinen skal være paafyldt Olie, og Smøring foretaget forinden Arbejdstidens Begyndelse, tillægges Ugelønnen yderligere pr. Dag 65 Øre. For Omprofilering og Længderetning af over 500 m² pr. Dag færdig Vej betales pr. overskydende m² et Tillæg af 0,5 Øre. Saafremt Firmaet eller andre forhindrer, at Maskinens Ydeevne fuldt udnyttes, saaledes at de i Stk. c. nævnte 500 m² pr. Dag ikke væsentlig overskrides, betales som Erstatning herfor et Tillæg pr. Uge af Kroner 10,00.

Odense A. — Odense elektriske Sporveje. Overenskomst oprettet. Timelønnen er den samme som den, der betales Arbejdsmænd ved Entreprenørerne i Odense paa Hverdage og Normaltid med et Tillæg af 10 Øre pr. Hverdag og 50 Øre pr. Søn- og Helligdage. For Tiden er Timelønnen 115 Øre paa Hverdage og 155 Øre paa Søn- og Helligdage. Møde forgæves til Tjeneste betales med en Time. Sommerkonduktører, der tilkaldes to eller flere Gange paa en Søndag uden at faa Tjeneste, betales dog med 5 Kroner. De to Mand, der kører de faste Hverdagsture, faar 50 Kr. 40 Øre i Feriepenge. Gælder med 3 Maaneders Varsel til den opsiges til Ophør en 1. April.

Odense A. — Sanderum Kommune. Kommunen lod udføre et Kloakarbejde, som den kun vilde betale med 70 Øre i Timen, i hvilken Anledning vi blokerede Arbejdet. Kommunen har nu overdraget dette til en Entreprenør Bjerring, som betaler tarifmæssig Betaling.

Skaade Holme. — Entreprenør Persson. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for et Jordarbejde i Skaade. Ved en Forhandling mellem Parterne — efter at der havde været afholdt et resultatløst Mæglingsmøde — enedes disse om, at Entreprenøren for det omhandlede Arbejde betaler Timeløn 105 Øre plus 15% Tillæg. Det man her opnaaede Enighed om, har tilbagevirkende Kraft for de Timer, for hvilke der kun er betalt 105 Øre.

Svendborg A. — Entreprenør Carl Nielsen og Niels Bukh. Ved Udgravning for et Stadion paa Ollerup Gymnastikhøjskole (Niels Bukh) havde Entreprenør Carl Nielsen, Fruens Bøge, med Gravemaskine at udgrave 35.000 m³ Jord, medens Tipmandskabet m. fl. skulde bestaa af nogle af Niels Bukh antagne uorganiserede Arbejdere samt tidligere Højskoleelever. Forbundet kunde imidlertid ikke anerkende en saadan Ordning, og efter gentagne Forhandlinger og Trusler om Konflikt lykkedes det at opnaa Overenskomst om, at Arbejdet skal udføres til 121 Øre pr. Time samt at det paagældende Arbejde skulde udføres af Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemmer.

Viby, Jyll. — Entreprenørfirmaet Wright, Thomsen & Kier. Angaaende forskellige Uoverensstemmelser mellem Firmaets Formand og Arbejderne om Jordlæsning, og der er ved et Mæglingsmøde opnaaet Enighed om, at Formanden forflyttes, og den ene af de to afskedigede Arbejdere genantages. Entreprenørforeningen trækker Klagen over Arbejdsstandsningen tilbage.

Vejle A. — Firmaet C. G. Jensen, Hellerup. Mellem Firmaet og Afdelingen var opstaaet Uenighed om, hvorvidt et af Afdelingens Medlemmer, som havde været beskæftiget ved Fyring om Natten for at holde Støbematerialerne optøede, saaledes at Arbejdet uhindret kunde forsættes om Dagen, havde Krav paa Overtidsbetaling eller ikke. Da Arbejdet kun strakte sig over 3 Nætter, ialt ca. 32 Timer, fastsloges det ved Mæglingsmødet, at Afdelingens Paastand om Overtidsbetaling skulde tages til Følge.

Sæby Gershøj (L). — Sogneraadet. Mellem tre af Afdelingens Medlemmer og Sogneraadet var opstaaet Uenighed, idet Sogneraadet havde tilbageholdt 20 Kroner af Grusharpningslønnen, fordi det mente, at Materialerne ikke var som de skulde være. Ved en Undersøgelse viste det sig, at der i Materialerne var en væsentlig Del Jord, og en Opmaaling viste, at Grusbunken kun maalte 70 m³ i Stedet for 80 m³. Man enedes derfor om, at der skulde udbetales Arbejderne Betaling for 70 m³, hvilket gav en samlet Arbejdsfortjeneste paa Kroner 87,50. Da der var udbetalt Arbejderne Kr. 80,00, blev der et Resttilgodehavende, som straks udbetaltes ved Mødet.

18. Kreds. — Vindeby Kommune. Sogneraadsformanden havde nægtet et Medlem Adgang til at slaa Sten for Kommunen og tillige nægtet ham Socialhjælp. Kredsformanden konstaterede ved en Forhandling, at Aarsagen til Formandens Nægtelse af baade Arbejde og Hjælp var den, at Medlemmet var Jordbruger. Da det imidlertid kunde dokumenteres, at Direktoratet har godkendt vort Medlem berettiget til at staa som Medlem af Arbejdsløshedskassen, var dermed ogsaa Medlemmets Adkomst til kommunalt Arbejde og social Hjælp fastslaaet. Sogneraadsformanden bøjede sig for disse Kendsgerninger og udbetalte Medlemmet en Uges social Hjælp samt gav ham Adgang til at deltage i alt kommunalt Arbejde.

Avnbøl. — Ullerup Kommune. Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn for Arbejde med Tilskud fra det offentlige 105 Øre. 15% Tillæg for Asfalteringsarbejde og Tjærearbejde. Slagning af Skærver 2—6 cm pr. m³ Kr. 9,25, samme Størrelse Grusgravsten 9 Kr. 25 Øre. Opsigelse 3 Maaneders Varsel tidligst til 1. April 1936.

Vemmetofte. — Spjellerup-Smerup Kommune. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. 15% Tillæg for Smudsarbejde. Overenskomsten omfatter Lønaftale for Vejmanden. Skærveslagning betales med 7 Kr. pr. m³ for 6 cm Skærver. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

Sig-Thorstrup. — Sogneraadet. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn for særlige Vejarbejder o. l. 105 Øre. Skærveslagning 6 Kr. pr. m³. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

36. Kreds og Trustrup Afdeling. — Cementstøber Anthon Møller. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Almindelig Overarbejdsbetaling. Endvidere er der fastsat en Række Akkordpriser. Fortrinsvis Beskæftigelse af organiserede Arbejdere. Gælder til den med 3 Maaneders Varsel opsiges til Ophør en 1. April.

Lellinge-Højelse. Højelse Sogneraad. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. 15% Tillæg for Tjære- og Asfaltarbejde. Slagning af Lagbelægningsskærver 6 cm Kr. 9,50 pr. m³. Grusharpning Kr. 2,25 pr. m³. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

D. A. F. — Murermester J. A. Mortensen, Ulsted. Overenskomst oprettet. Arbejdstid, Overarbejdsbetaling m. v. som mellem Centralforeningen og D. A. F. Akkordarbejde betales ligeledes i Henhold til Centralforeningens Overenskomst. Mesteren forpligter sig til kun at beskæftige Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

Dansk Arbejde

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 12 30-6 1935 40. Aarg.

EFTER NATIONALE LINIER!

Hvad udad tabes, maa indad vindes, er et godt, gammelt dansk Mundheld, der vidner om Evne til at finde Udvej, selv hvor dette syntes vanskeligt, i Stedet for at sætte sig hen med Hænderne i Skødet og lade Ulykkerne og deres Virkninger faa et Raaderum, hvis Størrelse ikke kan overses af den Uvirksomme.

Selv om det nu ikke netop er denne gamle Mundheldssætning, Statsministeren har tænkt paa, da han for faa Dage siden aabnede Partiets Kongres og dèr udtalte, at Fremtidens Arbejde maatte gaa efter de nationale Linier, saa er det dog den samme logiske Betragtning, der har gjort sig gældende.

Ganske vist har Arbejderklassen Verden over gennem Aarene søgt at skabe et internationalt Basis for sine Krav gennem et storslaaet Samvirke, men det vilde være urimeligt med de foreliggende Kendsgerninger for Øje at bygge Fremtiden alene paa international Grund — Diktaturregimenterne i Italien, Tyskland, Østrig og andre Steder — er Realiteter, som der ikke kan ses bort fra, og selv om alle organiserede Arbejdere i Danmark og andre Lande, hvor Friheden endnu raader, baade haaber og tror paa, at der inden alt for lang Tid vil gry en ny Dag for vore betrængte Kammerater i disse Lande, saa vilde det dog være urimeligt at indstille sig paa at vente med fortsat Udvikling for Initiativet inden for dansk Arbejderbevægelse til denne Dag oprinder, der kan nemlig meget vel gaa lang Tid forinden Timeglasset for Diktatorernes Herredømme rinder ud, Robespjerres Rædselsherredømme varede som bekendt i 13 Aar.

Derfor maa Arbejdet føres videre efter nationale Linier, saaledes at vort Lands Arbejderklasse intet taber af det, der allerede er vundet af Fremskridt og Forbedringer, men at man fremdeles fører den opadgaaende Linie videre, hvilket ikke mindst er betinget af, at Produktion og Beskæftigelse sikres.

Og lykkeligvis kan det siges om den danske Arbejderklasse, at den ogsaa uden den tidligere stærke internationale Forbindelse vil kunne stille og gennemføre sine Krav, fordi den mere end nogen anden Arbejderklasse i Verden staar samlet og udelt om de Opgaver, der venter, det gør Tilpasningen med den nye Tids Krav lettere. — Ogsaa hvor dette nødvendigvis maa ske efter nationale Linier. *R—dt.*

LØNNIVEAUETS UDVIKLING I DET TREDIE RIGE

Der har nu atter i flere Maaneder været diskuteret Lønninger i Tyskland. Propagandaministeriet har forgæves gjort sig Anstrengelser for at undertrykke denne Diskussion. Selve Føreren for Arbejdsfronten, Dr. Ley, saa sig nødsaget til at tage Stilling til Lønspørgsmaalet — saa stærk blev Uroen i Bedrifterne, at det fandt sit Udtryk i den for Nazisystemet saa ugunstige Udgang af Bedriftsraadsvalgene.

Hvad har Dr. Ley sagt? Han forkyndte, at der først kunde blive Tale om Lønforhøjelse, naar der ikke mere eksisterede nogen Arbejdsløshed, men at Lønnen i hvert Fald ikke vilde blive reduceret.

Men i Virkeligheden *er Lønnen dalet.* Efter den officielle Meddelelse fra det statistiske Bureau er den gennemsnitlige *Ugeløn* dalet til 22,50 Rm. Dette gennemsnitlige Lønniveau, som endda er langt over den Løn, som betales i store Dele af Riget, fremkommer derved, at Lønningerne i Berlin, Hamburg og Rhinlandet, der ligger paa 28,55, 27,89 og 25,32 Rm., alle ligger langt over Gennemsnitslønningerne i det tyske Rige. Ogsaa Lønningerne ved Rigsbanerne ligger betydeligt over Gennemsnitslønningerne i Tyskland. I Vestpreussen, Østpreussen, Phalz og Nedre-Bayern betales der gennemsnitligt Ugelønninger paa 15—16 Rm. Og hertil kommer endda, at man reducerer disse Lønninger med ca. 15 pCt., hvilket Beløb afgives til Socialforsikringen og Arbejdsfronten.

Det fremgaar endvidere af den officielle Statistik, at der foregaar en Omvæltning indenfor den tyske Arbejderklasse. Ca. 50 pCt. af Arbejderne er nu overgaaet til de *lavere* Lønklasser.

Disse Tal taler for sig selv! I Aaret 1929, under den socialdemokratiske Rigskansler Hermann Müller, androg Gennemsnitslønnen 54,10 Reichsmark. I Aaret 1933, altsaa i Begyndelsen af den nationalsocialistiske Regering, androg Gennemsnitslønnen 35,00 Rm. Efter 2 Aars Regering af Nationalsocialisterne er Lønnen nu dalet til 22½ Rm. Paa disse Tal strander al Propaganda.

Gennemsnitslønningerne er fra Aarene 1929—1934 dalet fra 1,12 Rm. til 0,51 Rm.!

Men i Virkeligheden er Lønningerne dalet endnu mere, end Tallene udviser; thi i det samme Tidsrum, som Lønningerne er blevet halveret, er Priserne steget betydeligt. Og Priserne stiger stadigvæk! Størstedelen af den tyske Oprustning betales af Arbejderklassen.

Nazismens Propagandacentraler arbejder stadigvæk med Stigningen af de samlede Lønindtægter. Det tyske

Tidsskrift „Der deutsche Volkswirt" offentliggør den 10. Maj følgende Statistik:

	1932	*1934*
Den industrielle Bruttoproduktion	100	153
Arbejdernes og Funktionærernes Indtægter	100	126
Arbejdsgivernes Skatter og Bidrag til Socialforsikring	100	114
Arbejdsgiverindtægterne	100	208

Heraf fremgaar det, at i det nationalsocialistiske Tyskland er Produktionen (Oprustning!) steget med 33 pCt., Arbejdsgivernes Udbytte med 108 pCt., men derimod er Lønningerne kun steget 26 pCt., hvilket altsaa ikke engang er Halvdelen af det Beløb, som Produktionen er steget. *Tyskland er blevet de Riges Land.* Naar man endvidere tager i Betragtning, at Stigningen af Skatterne og lignende Beløb stadig er blevet bibeholdt *under* Arbejdslønningernes Stigning, saa ser man de Velsignelser, som Nationalsocialismen har bragt den tyske Kapital.

Men *Arbejderne* har Nationalsocialismen, som har forhøjet Prisniveauet, intet godt ydet, langt snarere er den *enkelte* Arbejders Levestandard, som det er bevist, blevet betydeligt forværret.

Forholdene bliver vanskeligere for Systemet. Lønspørgsmaalet er blevet akut. At tilvejebringe Arbejde under disse Forhold er lig Nul, naar man giver Arbejderne Hungerlønninger; men dette System kan ikke forhøje Lønningerne, uden at hele det økonomiske Liv bringes i Fare; thi Tysklands Økonomi som Helhed er meget syg — Eksporten og Valutaspørgemaalet beviser det. En Lønkrise kan betyde Dødsstødet. *„De tyske Førerbreve"* advarer derfor paa det mest indtrængende imod Udbredelse af „de for Staten farlige Rygter", at der forestaar Lønforhøjelser. Men maaske er for Nationalsocialismens Eksistens de *tyske Arbejderes katastrofale Løn- og Levestandard* farligere end de frygtede Rygter!

Korresp.

HUSK
AT ANGIVE SKRIVELSENS MÆRKE

I den senere Korrespondance fra Hovedkontoret til Afdelingerne vil det være bemærket, at der i Skrivelsernes højre Hjørne findes angivet nogle Forbogstaver eller andet Mærke, som det gennem den paatrykte vejledende Tekst henstilles at anføre paa Svarskrivelsen til Forbundet ang. den omskrevne Sag. Dermed er der skabt et Middel, der gør det mere let for Hovedkontoret at identificere de forskellige Skrivelser, saaledes at der ikke sker Fejl ved Sorteringen af Brevene til de enkelte Grupper og Kontorer.

Men denne lille Reform bliver naturligvis først af Betydning, naar alle Afdelinger følger Henstillingen.

Husk derfor i Fremtiden at paaføre Svarskrivelserne de anførte Forbogstaver eller andet Mærke.

"DEN HVIDE BY" I KØGE

I en Tid som den vi oplever, hvor Restriktioner paa saa mange Omraader er nødvendig, og hvor ikke mindst i Forbindelse hermed Beskæftigelsesspørgsmaalet er Genstand for alles Interesse, er det en Glæde hver Gang det konstateres, at dog nogle Virksomheder uanset de almindelige Vanskeligheder er i Stand til at holde Hjulene i Gang for fuld Spead og derved ogsaa medvirke til at øge Beskæftigelsen. En saadan Virksomhed skal vi ganske kort omtale i det følgende:

R. B.

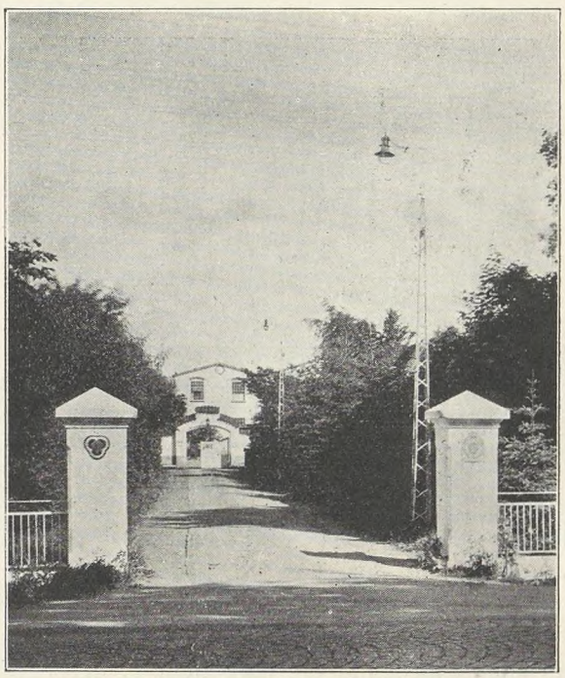

Som det vil være bekendt, blev „A/S Dansk Galoche- og Gummifabrik"s store Monteringshal i Køge den 10. Marts i Aar hærget af en Ildebrand, der fuldstændig tilintetgjorde Hallen og derved satte en Stopper for Fabrikkens Produktion af Gummifodtøj, idet bl. a. hele Fabrikkens store Lager af Læster brændte. 700 Arbejdere blev derved arbejdsløse. To Dage efter Branden paabegyndtes Genopbygningen, og den 15. April stod den 24000 Kv-Mtr. store Monteringshal fuldt færdig med monterede Transportbaand, Maskiner etc. Prøvekørslen blev foretaget samme Dag, og Dagen efter paabegyndtes Produktionen for fuld Kraft.

En Genopbygning i et saadant Tempo maa ganske naturligt henlede Opmærksomheden paa dette Foretagende, og ikke mindst i faglige Kredse kan det have Interesse at erfare nærmere om denne Virksomhed, og vi bringer her nogle Oplysninger, der i korte Træk belyser dette storslaaede danske Foretagende.

„A/S Dansk Galoche- og Gummifabrik" blev stiftet i 1925 og overtog den tidligere af „Dansk Afvulkaniseringsfabrik" drevne Fabrik i Køge.

I første Række oparbejdede man et betydeligt Eks-

portmarked for Gummifodtøj og opnaaede ogsaa en gennem Aarene stadig stigende Omsætning. Jævnsides med Eksporten arbejdedes der paa at skabe et Hjemmemarked, der ogsaa stadig forøgedes, saaledes at man nu, da Valutavanskelighederne og den deraf følgende Afspærringspolitik i høj Grad har besværliggjort Afsætningsmulighederne for danske Industriprodukter i Udlandet, beskæftiger ca. 1200 mandlige og kvindelige Arbejdere, der producerer udelukkende med Hjemmemarkedet for Øje.

Kommer man til Køge, kan man ikke undgaa at lægge Mærke til Galochefabrikens store Komplex, „Den hvide By", som den kaldes i Folkemunde. Navnet er for saa vidt meget betegnende, som „Byen" mellem de hvide

Fabriksbygninger indeholder baade brolagte Torve og Gader, og Arealet, som Fabrikken raader over, udgør ca. 40 Tdr. Land, der strækker sig fra Landevejen helt ned til Strandkanten. Fabrikkens mange Bygninger er, med en enkelt Undtagelse, i een Etage med Ovenlys i dem alle, saaledes at det ikke alene er det Ydre, der er lyst og venligt, men ogsaa det Indre af Fabrikslokalerne svarer til den friske Natur, der omgiver Fabrikken. Især den nyopførte Monteringshal er Mønstret paa et lyst og behageligt Arbejdsrum.

Fabrikkens Betydning for Køge og Omegn maales maaske bedst derigennem, at der hver Uge af Fabrikken udbetales ca. 65.000 Kr. i Arbejdsløn, og at op mod hver tredie arbejdsdygtige Indbygger er beskæftiget paa Fabrikken. I de fleste Afdelinger arbejdes i Døgndrift. Omsætningen i 1934 udgjorde 8½ Mill. Kr.

Produktionen omfatter foruden Galocher, Overtræksstøvler, Reussere, Fiskestøvler, Lærredssko, Badesko, tillige Cykledæk og Slanger, alle Slags tekniske Artikler, Gasslanger, Haveslanger, Kølerslanger, Fliser og Maatter til Gulvbelægning, Reklamemaatter, Badeartikler, Luftpuder og -Madrasser o.s.v.

Enhver der har været i Køge eller passeret Landevejen ved Køge, har set den hvide By; Fabrikskomplekserne, som synes at være tilpassede den skønne, omgivende Natur. Ovenstaaende kortfattede Oplysninger har nu fortalt Læserne, at der indenfor den hvide Bys Grænser øves et intensivt Arbejde for dansk Industri, dansk Virke og dansk industriel Anseelse!

„Pressen".

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff)*
Næstelsø	*(Engelholm v/ Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Brønderslev	*(Bygmester A. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen „Ellegaard)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murermester Chr. Engelund)*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Ørum-Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Kogsbølle-Vindinge	*(Kogsbølle Kalkleje)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Mellerup	*(Vognmand A. Olesen)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Rask Mølle	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Lynge	*(Uvelse Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Ulbølle	*(Ulbølle Kommune)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Hirtshals *Horne-Asdal*	*(Horne-Asdal Kommune)*
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn. Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
Svanninge *Nørre Broby* *Allested-Vejle* *Ringe*	*(Kalkbrænder og Grusgravejer Frandsen, Faaborg)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Beldringe m. fl.	*(Hastrup Vejmaterialefabrik)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

HELSINGE-DRØSSELBJERG KOMMUNE

I Forbindelse med den Kampagne, som fra vort Forbunds Side er iværksat for at faa Landkommunerne til, med eller mod deres Vilje, at respektere den gældende Landsoverenskomst for Entreprenørarbejde, har det været nødvendigt at etablere Blokade overfor de mest vrangvillige Sogneraad, og til disse hører blandt andre Helsinge-Drøsselbjerg Sogneraad, hvis Omraade er beliggende i Holbæk Amt.

Sogneraadet lønnede sine Arbejdere med den svimlende Dagløn af 5,00 Kroner for almindeligt Entreprenørarbejde, og var ganske uimodtagelig for Henvendelser med Anmodning om Forhandling. Resultatet heraf blev en Blokade af Sogneraadets Arbejder, saaledes at intet Medlem af vort Forbund kan søge eller udføre Arbejde for den paagældende Kommune, før der er truffet en Ordning, hvorved der er sikret tarifmæssig Arbejdsløn.

Sogneraadet havde imidlertid planlagt det sædvanlige Grundforbedringsarbejde, som altid udføres om Foraaret, og saa utroligt det end lyder, er det lykkedes for Sogneraadet at faa nogle uorganiserede Arbejdere, ialt 3, til at optage det blokerede Arbejde og saaledes falde de organiserede Arbejdere i Ryggen. Blandt de nævnte Skruebrækkere findes en mindre Gaardejer, der saaledes har valgt at ombytte den paastaaede lidet rentable Beskæftigelse at dyrke Danmarks Jord, med den Judasgerning, det ovenomtalte Arbejde for Sogneraadet maa siges at være efter den Opfattelse, som heldigvis er almindeligt gældende indenfor Arbejderkredse, helt daarligt kan denne Ombytning heller ikke siges at være for Vedkommende, idet han fremdeles opretholder sit Landbrug, formentlig med en underbetalt Arbejdskraft til Pasning af de Sukkerroer, hvis Dyrkning i Henhold til den gennemførte Sukkerordning betales med et ikke uvæsentlig Tilskud pr. Centnervægt.

De andre 2 Skruebrækkere er efter Sigende et Par Individer, som ellers til daglig ikke er særligt gode Venner med Arbejdet, og som Sogneraadet af denne Grund ikke tidligere har været særligt opsat paa at beskæftige, i hvert Fald har de i det væsentlige opretholdt Livet ved Hjælp af det Offentlige; under de nuværende Forhold har Sogneraadet imidlertid, dets udtalte Hensyn til Skatteyderne tiltrods, ikke undset sig for at udbetale de Paagældende 1,00 Kr. mere pr. Dag end der tidligere blev betalt de organiserede Arbejdere.

Det omtalte Forhold har dog ikke betaget vore Medlemmer i Helsinge-Drøsselbjerg Kommune Lysten til at fortsætte Kampen mod Sogneraadets Uvilje, tværtimod har dettes stadige Modstand skabt en stigende Vilje til at vise stærkt Sammenhold hvilket har givet sig Udslag i gentagne Protestmøder paa Egnen, der har resulteret i en stærk Stigning i Gørlev Afdelings Medlemstal, og det sker jævnligt, at Skruebrækkerne faar Besøg paa Arbejdspladsen. Under et af disse Besøg blev nedenstaaende Billede taget, saaledes at vi er i Stand til at

vise, hvorledes en Skruebrækker ser ud i 1935, hvor han heldigvis kan siges at være en Sjældenhed, saa sjælden, at den almindelige Opfattelse vil antage Vedkommende for at være lidt til en Side.

Sogneraadet har, foruden at afvise Forbundets Krav om Forhandling, tillige paa anden Maade vist at være de organiserede Arbejdere fjendtlig sindede, idet 2 Arbejdere, der havde Arbejdsløn til Gode, fra før Blokaden, ved Udbetaling heraf, blev fradraget et Beløb for Skat, som endnu ikke var forfaldent til Udpantning; herved har Sogneraadet imidlertid begaaet en Ulovlighed, som Afdelingen har draget Omsorg for bliver paatalt af rette Vedkommende, og det skal iøvrigt nok vise sig, at Sogneraadet ogsaa paa anden Maade skal erfare, at det betaler sig at staa paa god Fod med Organisationen og dens Medlemmer, der kommer nemlig en Tid, hvor Sogneraadet i Henhold til tidligere ministerielle Afgørelser ikke vil kunne undslaa sig for at yde Understøttelse efter Loven om offentlig Forsorg, ogsaa til dem der har nægtet at udføre det blokerede Arbejde, hvilket nok skal faa selv den mest vrangvillige Sogneraadsrepræsentation til at se mere velvilligt paa Overenskomstspørgsmaalet.

R—dt.

DEN INTERNATIONALE ARBEJDSKONFERENCE 1935

(I. F. C.) Den internationale Arbejdskonference er i Aar i endnu højere Grad end hvad der var Tilfældet i de foregaaende Aar præget af Kampen mod Arbejdsløsheden. Konferencen har hele sin Opmærksomhed fæstnet ved Spørgsmaalet om Nedsættelse af Arbejdstiden og Foranstaltninger mod Ungdomsarbejdsløsheden. Det er derfor ingen Tilfældighed, at Direktøren for det internationale Arbejdsbureau i sin Beretning til Konferencen overvejende behandler den økonomiske Krise, dens Udvikling i Aaret 1934 samt de i de senere Aar i enkelte Lande gennemførte Kriseforanstaltninger og de herved opnaaede Resultater. Direktøren tager naturligvis i sin Beretning ikke utvetydigt Parti, men enhver opmærksom Læser føler ganske instinktivt, til hvilken Løsning han ved en streng Udledning af Konklusionerne vilde komme: Planøkonomi. Paa Konferencen beherskedes, som allerede antydet, alle Debatterne af de med Krisen sammenhængende Spørgsmaal, uanset om det drejer sig om Behandlingen af Direktørens Beretning eller om de andre Punkter paa Dagsordenen. Denne Indstilling traadte endnu tydeligere frem i Begyndelsen af Konferencen gennem den meget virkningsfulde Demonstration af et større Antal internationale Ungdomsorganisationer med Den internationale faglige Centrals og den socialistiske Ungdoms-Internationales Organisationer i Spidsen. Selv om ogsaa Konferencen viste den største Sympati og Interesse for Ungdommens Problemer og manifesterede sin gode Vilje (med 96 mod 17 Stemmer vedtoges en Resolution, hvorefter Konferencen forpligter sig til i kun een Behandling at vedtage en Henstilling, der indeholder en Række Forslag vedrørende Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden), saa kan det paa den anden Side ingenlunde siges, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdstidsforkortelsen hos alle Grupper paa Konferencen forefandtes den samme Beredvillighed til at opnaa positive Resultater.

Naturligvis har Arbejdsgivergruppen ogsaa i Aar fortsat sin Opposition mod Arbejdstidsforkortelsen — ogsaa mod Princípet om en saadan Forkortelse — og fornyet sin fra tidligere Konferencer kendte Obstruktions- og Sabotage-Taktik. Ligesom i 1934 blev den herved støttet af visse Regeringer, omend Tallet paa disse Regeringer heldigvis er ringere i Aar. Arbejdsgivernes Taktik har i dette Aar ikke haft det ønskede Resultat. Konference-Atmosfæren er i Aar en helt anden end i det foregaaende Aar, og dertil kommer, at der paa dette Aars Konference er fremmødt en fuldtallig Delegation fra De forenede Stater samt en Delegation fra Sovjetrusland, hvis Holdning ikke lader Konferencen i Tvivl om deres Ønske om at naa et Resultat med Hensyn til 40-Timers Ugen. Denne nye Situation forklarer den skarpt afvisende Holdning, Konferencens overvejende Flertal indtog overfor Arbejdsgivergruppen. Paa ingen tidligere Konference er der blevet ført et saa kraftigt Sprog mod Arbejdsgivernes Manøvrer. Næsten alle Regeringer udtalte fra Talerstolen deres Misbilligelse af Arbejdsgivernes Holdning, og visse Regeringer foreslog endog at tage Forholdsregler herimod. Disse Uoverensstemmelser og Sammenstød medførte ogsaa Spild af Tid, saaledes at det først ved Udgangen af den anden Uge var muligt at gaa i Gang med det praktiske Arbejde, d.v.s. med Udarbejdelsen af Konventionsforslag angaaende Indførelse af 40 Timers Ugen i et nærmere betegnet Antal Industrier. Hvor ugunstigt end Udsigterne formede sig ved Konferencens Begyndelse, tør man alligevel sige, at 40-Timers Ugen allerede med Held har overvundet adskillige yderst farlige Forhindringer, og at den Vej, Konferencen og dens Kommissioner er slaaet ind paa, tillader Haabet om at naa et tilfredsstillende Resultat. I denne Forbindelse maa der særlig henvises til den med 57 mod 49 Stemmer paafulgte Vedtagelse af den af Arbejdergruppen foreslaaede Resolution, hvormed Konferencen i Princípet udtaler sig for 40 Timers Ugen og for Udarbejdelse af en almindelig Konvention, som tillige skal omfatte de af Konferencen vedtagne Enkeltkonventioner for de enkelte Industrier. Nævnes maa endvidere den med 79 mod 26 Stemmer vedtagne Beslutning om at henvise Undersøgelsen henholdsvis Udarbejdelsen af Konventionsforslag til en Kommission, som blev nedsat tiltrods for, at Arbejdsgivergruppen afholdt sig fra at stemme. Denne Beslutning, som i det nuværende Øjeblik har en rent formel Karakter, har under de foreliggende Omstændigheder en ganske særlig Betydning, fordi et meget stort Antal Regeringer tiltraadte denne som en Art Protest mod Arbejdsgivernes Holdning. Dette er et godt Varsel om Regeringernes Holdning ved den afsluttende Afstemning. Denne Vurdering af Konferencens Afstemning er fuldt og helt bekræftet gennem de ved Kommissionsarbejdets Begyndelse vedtagne Beslutninger. Paa Grundlag af et principielt Forslag til en almindelig Konvention har Kommissionen næsten enstemmigt udtalt sig for 40-Timers Ugen og for Bevarelse af Arbejdernes Levestandard, endvidere for Gennemførelse af Princípet om de Konventioner, der herefter skal vedtages for de enkelte Industrier. Denne Afstemning betyder ogsaa, at Regeringernes store Flertal er Tilhænger af, at den almindelige Konvention kun skal være underkastet een Behandling, saaledes, at man kan haabe, at der ikke blot kan opnaas den nødvendige to Trediedels Majoritet for dette Konventionsforslag, men tillige for den paa den nuværende Konference planlagte Vedtagelse af en eller flere Konventionsforslag for de enkelte Industrier, der — som paatænkt — skal udgøre en Del af den almindelige Konvention.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Husk tillige at anføre de i højre Hjørne paa Skrivelsen fra Forbundet anførte Bogstaver.

SOCIALPOLITISKE PROBLEMER

I FORBINDELSE MED OFFENTLIGE ARBEJDER

EN INTERNATIONAL OVERSIGT

AF SALOMON SCHWARZ, PARIS

(Fortsat)

Selv om Billedet som Helhed maa forekomme uensartet, taler hele Udviklingen uden Tvivl til Gunst for den „normale" Aflønning ved de offentlige Arbejder, og det internationale Arbejdsbureaus Skrift drager derfor med stor Bestemthed den Slutning: „I Perioder med stor økonomisk Depression, synes de arbejdsløses Aflønning efter formindskede Lønsatser ikke at tilskynde deres Tilbagevenden til den normale Beskæftigelse. I Virkeligheden har nogle Lande i Praksis opgivet den forringede Aflønning af de arbejdsløse. I mange andre Lande har man derimod, i Bestræbelsen for at føre det størst mulige Antal af arbejdsløse tilbage til Arbejde med et Minimum af Udgifter, anvende den Praksis, at lønne de arbejdsløse med den lavere Løn ved talrige offentlige Arbejder. *Dette er en Metode, der rummer den Fare i sig, at det Tryk, der paa denne Maade udøves paa det almindelige Lønniveau, ophæver den forventede Virkning af de offentlige Arbejder, da Købekraften ikke styrkes, men svækkes.*

Arbejdstidsreguleringen m. m.

Et af Argumenterne for den forringede Aflønning ved de offentlige Arbejder synes under de forhaandenværende Omstændigheder heller ikke at forfejle et Indtryk hos Arbejderstanden: Den forringede Aflønning, skal med de givne Midler gøre det muligt at beskæftige et større Antal arbejdssøgende og derved afskaffe Arbejdsløshedens Onde. Men dette Maal opnaas med større Held og ved Undgaaelse af de yderst farlige Bivirkninger af den lavere Løn paa en anden Maade, nemlig gennem Arbejdstidsforkortelse ved de offentlige Arbejder, der griber videre end den regulære Arbejdstidsbegrænsning. Faren for, at man derved trykker Leveniveauet for de ved de offentlige Arbejder beskæftigede ned under den udholdelige Grænse, er vel meget stor. Der maa derfor ved Anvendelsen af dette System, som man kan kalde et System for obligatorisk *indskrænket Arbejde* ved de offentlige Arbejder, særlig lægges Vægt paa, at 1) Arbejdstidsforkortelsen i Forhold til den øvrige normale Arbejdstid ikke bliver for vidtgaaende, og 2) at de beskæftigede ved de offentlige Arbejder aflønnes efter de „normale" Timelønssatser.

Fastsættelsen af en forkortet Arbejdstid ved de offentlige Arbejder har allerede vundet Anerkendelse i talrige Lande. I Reglen er det 40-Timers-Ugen, der tages under Overvejelse som højeste Grænse for Arbejdstiden ved de offentlige Arbejder. Men denne Regel er dog ofte temmelig elastisk. Saaledes er der i *Tyskland* tilladt en længere Arbejdstid ved de offentlige Arbejder gennem en Forordning af 16. November 1933, hvis Flertallet af de beskæftigede ved Overholdelse af 40-Timers-Ugen har tjent mindre, end deres Arbejdsløshedsunderstøttelse vilde beløbe sig til. (Her viser den ødelæggende Virkning af Lønforringelse ved de offentlige Arbejder sig). I *Czekoslovakiet* tillades Overskridelse af 40-Timers-Ugen af andre Motiver, der ligger uden for Socialpolitikens Omraade, nemlig, hvis Overholdelse af 40-Timers-Ugen forsinker Udførelsen af et paatænkt Arbejde eller forhøjer dets Omkostninger. I modsat Retning gaar den socialpolitiske Tanke i *Frankrig,* ogsaa her danner 40-Timers-Ugen Reglen for de offentlige Arbejder; men i Tilfælde af at Flertallet af Arbejdere i samme Fag det paagældende Sted har en hovedsagelig ringere Arbejdstid, hvad enten det skyldes forkortet Arbejdstid eller andre Grunde, skal Arbejdstiden ved offentlige Arbejder i Henhold til Forordningen af 9. Juli 1934 forkortes tilsvarende.

En kompliceret og meget interessant Ordning byder Lovgivningen i Provinsen (Staten) Quebec i *Kanada.* Her gælder ved offentlige Arbejder som Regel en 5 Dages- og tillige en 40-Timers-Uge, dog er Arbejde i 6 Dage om Ugen med en daglig Arbejdstid paa 6 Timer tilladt, hvorved denne sidste Ordning kan forbindes med et Toskiftesystem, og i Tiden fra 1. Maj til 1. Oktober er den sidste Ordning (6 Dage à 6 Timer og Arbejde i to Skift) obligatorisk ved alle større offentlige Arbejder (til en Værdi af 20.000 Dollar og derudover).

I *De forenede Stater i Amerika* gaar man endnu videre i Begrænsningen af Arbejdstiden, idet Reglen for offentlige Arbejder er 30-Timers-Ugen, og kun ved Arbejder, som udføres i store Afstande fra et Befolkningscentrum, hvor Arbejderne maa anbringes og plejes i Arbejdslejre, gælder 40-Timers-Ugen.

Disse Bestemmelser om en vidtgaaende Begrænsning af Arbejdstiden ved offentlige Arbejder er heller ikke uden Betydning for den almindelige Arbejdstidspolitik, idet de paa en vis Maade forbereder Vejen for den videre Udvikling af den almindelige Lovgivning om Arbejdstidens Begrænsning og i Særdeleshed for den almindelige Indførelse af 40-Timers-Ugen. Men indenfor Rammen af de offentlige Arbejders Politik bliver denne særlige Begrænsning af Arbejdstiden ikke motiveret ud fra en Arbejdstidspolitik, men ud fra en Arbejdsmarkedets Politik, der skal tjene til at udstrække den forhaandenværende Arbejdsmulighed til det størst mulige Antal arbejdsløse. Det samme Formaal tjener i Hovedsagen ogsaa en yderligere Forholdsregel: *Begrænsningen af Beskæftigelsesforholdenes Varighed* ved offentlige Arbejder. Denne Tanke er blevet mest udviklet i *Tyskland,* hvor Beskæftigelse ved Nødhjælpsarbejde, ifølge de den 28. Marts 1928 for Nødhjælpsarbejde udstedte Retningslinier, i Reglen ikke maa overskride en Varighed af 3 Maaneder, i Undtagelsestilfælde 6 Maaneder, og endvidere: „Beskæftigelse som Nødhjælpsarbejder maa ikke overskride 6 Maaneder indenfor et Aar, regnet fra den første Anvisning." Visse Tendenser til en lignende Ordning kan ogsaa bemærkes i mange andre Lovgivninger.

For at afsvække det sørgelige Misforhold mellem det samlede Antal arbejdssøgende og Omfanget af de offentlige Arbejder og for at udvide Beskæftigelsesomfanget ved disse Arbejder, har man endvidere i mange Lande besluttet en Forholdsregel, som økonomisk og socialpædagogisk uden Tvivl rummer en Fare, som derfor kun maa anvendes som yderste Nødsforholdsregel. Dette er den vidtgaaende *Indskrænkning i Arbejdets Mekanisering.* Saaledes er det i *Tyskland* ved Forordningen af 28. Juni bestemt, at Anvendelsen af Maskiner og øvrige mekaniske Midler ved offentlige Arbejder kun er tilladt i Tilfælde af ubetinget Nødvendighed, henholdsvis for at forhindre en uforholdsmæssig stor Forhøjelse af Omkostningerne ved Arbejdet. I *De forenede Stater i Amerika* er Anvendelsen af Maskiner ved offentlige Arbejder ifølge Loven af 16. Juni 1933 udelukket, saafremt det ikke er i Strid med „den sunde Økonomi og den offentlige Interesse". Lignende Bestemmelser er vedtagne af de administrerende Myndigheder i Frankrig i 1934. Ministeriet for offentlig Arbejde i *Czekoslovakiet* har fornylig ogsaa tilsluttet sig denne Tanke.

(Sluttet).

Todesgade 1, St.

EN BYGNING

I det sidste Nummer af Fagbladet fandtes en indgaaende Beskrivelse af Arbejdsmændenes nye Hus, der er beliggende i Nyropsgade paa det gamle Banegaardsterræn, og vort Forbunds Medlemmer er sikkert derved, eller paa anden Maade igennem Dagspressen, blevet klar over, at det er en baade smuk og monumental Ejendom, som Forbundet nu har til Huse i, og denne Opfattelse er ogsaa raadende blandt alle dem, som har haft Lejlighed til personligt at gøre sig bekendt med

Aagade

saavel Huset som dets Indretning, der uden paa nogen Maade at virke pralende eller overdaadigt alligevel bærer Storhedens Præg gennem Udførelsens Soliditet, der er en Genspejling af den Styrke, som vort Forbund raader over og er i Besiddelse af i Kraft af de 150.000 Arbejdsmænd, der i Enighed staar opmarcheret i Forbundets 1200 Afdelinger Landet over.

De danske Arbejdsmænd er ikke kommet sovende til denne talmæssige og organisatoriske Styrke, og deres Indsats maa i Følge sin Karakter ikke betegnes som udelukkende Standsinteresse, selv om Bevægelsen i den første Tid fik sin Næring heri.

Tiden siden 1891 da Forbundets første Kontor etableredes i Todesgade 1, og til vore Dage, der for Arbejdsmændene betegner en Udvikling fra den laveste Dybde til den største Højde, — fra et uorganiseret Udbytningsobjekt for de laveste Arbejdsgiverinteresser, der samvittighedsløst lod det Offentlige betale

Todesgade 14, St.

en ikke uvæsentlig Del af Arbejdslønnen, som desuagtet ikke bar udover Sultegrænsen, — og til en frigjort Arbejder, der med sin stærke Organisation i Ryggen stiller og gennemfører sine berettigede Krav i fagmæssig og lønmæssig Henseende, og som tillige i politisk Henseende har ydet en Indsats saa stor, at det socialdemokratiske Partis Førstemand, Statsminister Th. Stauning, under sin Tale ved Aabningshøjtideligheden forud for Partiets Kongres udtalte, at Arbejdsmændene udgjorde Partiets Marv. Indadtil i Arbejderbevægelsen har Arbejdsmændene saaledes naaet den højeste Anerkendelse, men ogsaa udad-

G VI REJSTE! -

til i den offentlige Mening vil der blive ydet Arbejdsmændene den Anerkendelse, som de har Krav paa i Kraft af deres rent samfundsmæssige Indsats ingen vil kunne frakende dem.

Vejen, der markeres som ovenfor nævnt, er gaaet jævnt fremad, statistisk set maaske nok i op- og nedadgaaende Kurver, og paa denne Vej har de skiftende Kontorer, Todesgade — Aagade — Gothersgade — H. C. Andersensgade — Nyropsgade været Kilometerstenene, men Udviklingen er

...ade 102

ikke stoppet endnu, tværtimod.

Bygningen, vi rejste, er Symbolet paa, hvad der er opnaaet, men ingen Endestation, Respekten for vore Fædres store Indsats og Ansvaret for vore Efterkommeres Kaar er det Moment, der stadig faar os til at rette Blikket fremad, hvor Opgaverne fremdeles venter og kræver deres Løsning, saafremt vor Bevægelse ikke skal stagnere.

Og Opgaverne stilles ikke alene til Enkeltpersoner, Formænd, Bestyrelse eller andre Tillidsmænd, men til hver enkelt i vort Forbund uden Hensyn til den Plads, han staar paa, og enhver maa gøre sin Indsats, stor eller lille, og

Gothersgade 42

naar blot den ydes med det Formaal derved at tjene Forbundets og Samhørighedens Interesse, kan selv den mindste Indsats faa den største Betydning.

Det var en ond Tid, da Organisationsarbejdet paabegyndtes, og det er paa mange Maader ogsaa en ond Tid, vi gennemlever, ikke mindst fordi det er vanskeligt at tilpasse sig dennes Krav; men er vi besjælet af den samme Offervilje som dem, der tog den første Tørn, saa har vi alle Forudsætninger for at kunne staa Vanskelighederne igennem, men en Betingelse herfor er, at vi forstaar Sammenholdets dybe Nødvendighed saavel indadtil som udadtil.

Vort nye Hus er ingen Sovepude, ingen Afslutning, men en Arbejdets Borg, og Arbejdsmandsstanden er ikke affældig, men ekspansionsfrodig; derfor vender vi os frejdigt mod Fremtidens Opgaver. *R—dt.*

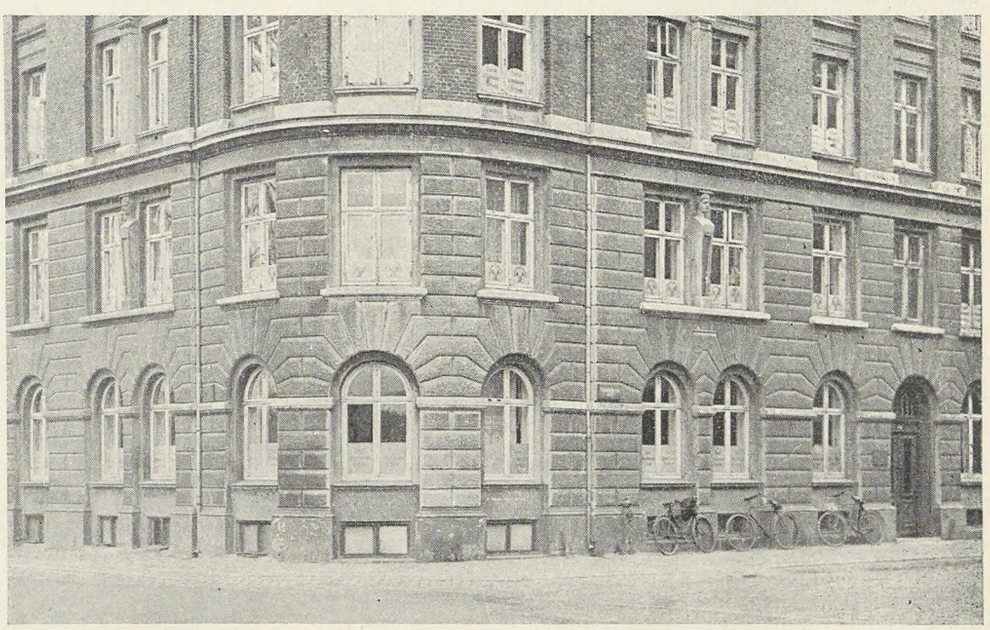

H. C. Andersensgade 14

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

Torsdag den 6. Juni 1935 Kl. 9 Formiddag sattes efter Aftale mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Industrifagene en Voldgiftsret i Industrifagenes Lokaler, Nørre Voldgade 30, København K., til Afgørelse af de nedenfor nævnte Uoverensstemmelser vedrørende Arbejdsforholdene hos A/S. Aarhus Oliefabrik og A/S. Dansk Sojakagefabrik. Voldgiftsmændene var Sekretær Otto Jespersen, Forretningsfører Martin Nielsen, Direktør Johs. Petersen samt Direktør Orla Rode. Formand og Opmand var undertegnede Professor Poul Andersen, hvem det tilfaldt at træffe Afgørelse i de nedenfor under A. 1. og 2. samt B. 2. omhandlede Sager, idet der ikke opnaaedes noget Resultat ved Voteringen mellem de af Parterne hver for sig valgte Voldgiftsmænd.

A.

A/S. Aarhus Oliefabrik.

1. *Afregning af Produktionstillæg i Ekstraktionsafdelingen.*

I Henhold til Lokaloverenskomsten mellem A/S. Aarhus Oliefabrik og Olie- og Sæbeindustriarbejdernes Fagforening i Dansk Arbejdsmandsforbund blev der indtil Februar i Aar betalt et Produktionstillæg af 210 Øre pr. Ton for en Produktion udover 210 Tons pr. Døgn; men ved Overenskomsten af 2. Februar d. A. blev dette ændret derhen, at der for en Produktion udover 260 Tons pr. Døgn indtil 400 Tons pr. Døgn skal betales et Produktionstillæg af 205 Øre pr. Ton, og for en Produktion udover 400 Tons pr. Døgn et Produktionstillæg af 80 Øre pr. Ton.

Denne Ændring har givet Anledning til en Uenighed mellem Fabrikken og Arbejderne om Produktionstillæggets Udregning i Tilfælde af Driftsstandsninger. Der er Enighed om, at Satsen for Minimalproduktionen ligesom tidligere skal nedsættes i Forhold til Standsningens Varighed; men medens Fabrikken hævder, at ogsaa Højestegrænsen 400 Tons for den Produktion, der skal betales med et Tillæg af 205 Øre pr. Ton, skal reduceres forholdsmæssigt, gør Arbejderne gældende, at de i Tilfælde af Standsninger altid har Krav paa et Produktionstillæg af 205 Øre pr. Ton for de første 140 Tons efter den reducerede Minimalproduktion.

Under nærværende Voldgiftssag har Dansk Arbejdsmandsforbund sluttet sig til det af Arbejderne indtagne Standpunkt, idet Forbundets Paastand gaar ud paa, at Fabrikken kendes forpligtet til i Tilfælde af Driftsstandsninger at udbetale Arbejderne et Produktionstillæg af 205 Øre pr. Ton for de første 140 Tons efter den reducerede Minimalproduktion. A/S. Aarhus Oliefabrik paastaar sig kendt berettiget til ved Udregningen af Produktionstillæg i Tilfælde af Driftsstandsninger at reducere de 400 Tons i Forhold til Standsningens Varighed.

Dansk Arbejdsmandsforbund anfører til Støtte for sin Paastand, at Driftsstandsninger, selv naar Udregningen af Produktionstillæg sker i Overensstemmelse med Forbundets Paastand, vil medføre et Tab for Arbejderne, idet den samlede Fortjeneste i vedkommende Døgn vil gaa ned. Arbejderne har ogsaa, hævder Dansk Arbejdsmandsforbund, under Forhandlingerne om de paagældende Bestemmelser i Overenskomsten af 2. Februar d. A. faaet den bestemte Opfattelse, at de altid havde Sikkerhed for et Produktionstillæg af 205 Øre pr. Ton for de første 140 Tons efter Minimalproduktionen.

Heroverfor hævder Fabrikken, at det efter hele Produktionstillægssystemet er en Selvfølge, at Satsen 400 Tons lige saa vel skal reduceres i Tilfælde af Driftsstandsninger som Satsen 260 Tons, idet begge Satser forudsætter det normale Tilfælde, at der ikke sker Afbrydelser i Driften. Hvis Produktionstillæggene skulde udregnes i Overensstemmelse med den af Dansk Arbejdsmandsforbund nedlagte Paastand, vilde Fabrikkens Udgift til Produktionstillæg pr. Ton blive forøget i Tilfælde af Driftsstandsninger. Endelig anfører Fabrikken, at der altid har været Enighed om at reducere de 400 Tons forholdsmæssigt, naar der ikke er blevet arbejdet i alle Vagter.

— Foreløbig bemærkes, at der ikke vedrørende de om Overenskomsten af 2. Februar d. A. førte Forhandlinger er fremkommet Oplysninger, som kan blive af Betydning for Sagens Udfald. Det foreliggende Spørgsmaal maa da bedømmes ud fra en naturlig Forstaaelse af selve denne Overenskomsts Indhold.

Herefter maa Opmanden imidlertid give den af A/S. Aarhus Oliefabrik nedlagte Paastand Medhold. Naar Minimalproduktionen — hvad Parterne som ovenfor nævnt er enige om — bør nedsættes forholdsmæssigt i Tilfælde af Driftsstandsninger, beror dette paa, at Minimalproduktionen er fastsat med Henblik paa et fuldt Døgns Drift, og at det ikke kan have været Overenskomstens Mening, at Arbejderne skal præstere fuld Minimalproduktion i Tilfælde af Driftsstandsninger. En ganske tilsvarende Betragtning maa imidlertid føre til, at ogsaa Højestegrænsen 400 Tons for den Produktion, der skal betales med et Tillæg af 205 Øre pr. Ton, maa reduceres forholdsmæssigt, idet ogsaa de 400 Tons maa antages at være fastsat med Henblik paa et fuldt Døgns Drift. Ved denne Beregningsmaade vil Arbejdernes Arbejdsindsats i den Tid, Driften er i Gang, blive betalt ganske som naar de i Overenskomsten opstillede Satser bringes i Anvendelse paa et fuldt Døgns Drift. Hvis derimod Højestegrænsen 400 Tons kun reduceres saaledes, at der til den reducerede Minimalproduktion stedse lægges 140 Tons, vil dette betyde en Forøgelse af Produktionstillæggene, sammenlignet med disses Størrelse under et fuldt Døgns Drift.

At Arbejderne, naar henses til vedkommende Arbejdsperiode, vil lide et Tab paa Grund af Driftsstandsningen, kan ikke blive afgørende, idet et saadant Tab, for hvilket Arbejderne iøvrigt ikke vilde faa Dækning, selvom Produktionstillæggene blev beregnet i Overensstemmelse med deres Standpunkt, maa antages at være forudset ved Indgaaelsen af Overenskomsten.

2. *Driftsindskrænkninger paa Afdelinger med kontinuerlig 6 Døgns Drift.*

I A/S. Aarhus Oliefabriks saakaldte Britonmølle blev der i afvigte Februar Maaned i to paa hinanden følgende Uger kun kørt i fem Dage ugentlig, og i Fabrikkens Fedtsmelteri blev der i samme Maaned i en Uge kun kørt fire Dage og i den paafølgende Uge kun fem Dage.

I denne Anledning paastaar Dansk Arbejdsmandsforbund under nærværende Sag Fabrikken kendt uberettiget til at iværksætte Driftsindskrænkninger som de omhandlede, samt til at betale de paagældende Arbejdere Erstatning for det ved Driftsindskrænkningerne lidte Tab. A/S. Aarhus Oliefabrik har paastaaet sig frifundet.

Dansk Arbejdsmandsforbund anfører til Støtte for sin Paastand Hovedoverenskomstens § 1, b), der fastsætter Arbejdstiden „for Arbejdere i kontinuerlig 3-Holds Drift i 6 Døgn pr. Uge", samt Lokaloverenskomstens Punkt 1, hvis første Stykke er saalydende:

„Hvor Driften eller begrænsede Pladsforhold i Pakhus og ved Ekspedition maatte paakræve det, kan etableres særlige 8 Timers Hold i fornøden Udstrækning med 1—3 Vagter i Døgnet. I Fabrikkerne 1—2 Vagter i Døgnet. Saadanne Vagter lægges paa den for Fabrikkens Tarv hensigtsmæssigste Maade i Døgnet og etableres kun for mindst 1 Uge, 1-Holds Vagter dog indenfor Tidsrummet 4 Form. til 8 Aften. Der tilsikres Arbejderne i særlige 8 Timers Hold den i Overenskomst angaaende Søndagsarbejde tillagte Frihed. Timebetalingen er den samme som for kontinuerlig Drift i 6 Døgn."

Disse Bestemmelser forudsætter efter Forbundets Mening klarligen, at kontinuerlig 3-Holds Drift ikke kan finde Sted i mindre end 6 Døgn. I det citerede Stykke af Lokaloverenskomsten er det endog udtrykkelig sagt, at de der omhandlede Vagter kun etableres for mindst en Uge. Arbejderne maa derfor, naar de arbejder i kontinuerlig Drift, have Krav paa Betaling for mindst en Uge.

Heroverfor anfører Fabrikken, at de i Sagen omhandlede Driftsindskrænkninger skyldtes Raastofmangel, der var Fabriksledelsen utilregnelig. Med Hensyn til de af Dansk Arbejdsmandsforbund paaberaabte Bestemmelser i Overenskomsten hævder Fabrikken, at Lokaloverenskomstens Punkt 1, første Stykke, slet ikke tager Sigte paa egentlig kontinuerlig Drift, men paa lejlighedsvis Etablering af Vagthold. Fabrikken mener derhos at finde Støtte for sit Standpunkt i Hovedoverenskomstens § 2, 3 Stk., der er saalydende:

„Standses en Fabriks Virksomhed under en Arbejdsperiode (Vagt) uden Udebliven eller anden Foranledning fra nogen af Arbejdernes Side, betales for hele denne Arbejdsperiode, men Arbejderne er da ogsaa forpligtet til at forrette andet forefaldende Arbejde i den tilbageværende Tid. Saafremt et Hold

Arbejdere møder til Arbejdet ved en af de fastsatte Arbejdstiders Begyndelse, og Fabrikken paa Grund af indtrufne Omstændigheder ikke kan beskæftige de mødte Arbejdere, faar disse i København 2 Timer, i Provinsen 1 Time normal Timeløn for at være mødt forgæves, hvis Arbejderne ikke har faaet Afbud."

Denne Bestemmelse forudsætter, hævder Fabrikken, at Arbejderne ikke har Krav paa Erstatning i Tilfælde af Driftsindskrænkninger som de omhandlede.

Endelig anføres det fra Fabrikkens Side, at der baade i A/S. Aarhus Oliefabrik og A/S. Dansk Sojakagefabrik ofte er forekommet Driftsindskrænkninger af den omhandlede Art, uden at Arbejderne af den Grund har forlangt eller faaet udbetalt nogen Godtgørelse.

— Opmanden er enig med Fabrikken i, at Lokaloverenskomstens Punkt 1, første Stykke, ikke kan paaberaabes som Begrundelse for den af Dansk Arbejdsmandsforbund nedlagte Paastand, idet disse Bestemmelser ikke kan antages at sigte til den med Hjemmel i Hovedoverenskomsten fast etablerede, kontinuerlige Drift. Dette fremgaar bl. a. af Slutningsbestemmelsen, hvorefter „Timebetalingen er den samme som for kontinuerlig Drift i 6 Døgn"; thi herved er de i Punkt 1, første Stykke, omhandlede Arbejdsordninger stillet i Modsætning til „kontinuerlig Drift i 6 Døgn".

Paa den anden Side kan ejheller de af Fabrikken paaberaabte Bestemmelser i Hovedoverenskomstens § 2, 3. Stk., blive afgørende i Sagen, idet disse Bestemmelser ikke tager Sigte paa det specielle Tilfælde, at kontinuerlig Drift standses, inden den har varet i 6 Døgn.

Opmanden er dernæst enig med Dansk Arbejdsmandsforbund i, at Overenskomstens Bestemmelser om kontinuerlig Døgndrift hviler paa en almindelig Forudsætning om, at den kontinuerlige Drift udstrækker sig over mindst 6 sammenhængende Døgn. Efter Indholdet af Forhandlingerne for Voldgiftsretten maa det iøvrigt antages, at Fabrikken er enig heri. Det vilde derfor være overenskomststridigt, hvis en Virksomhed paa Grund af svigtende Afsætning, Nedskæring af Raastofimporten o. lign. etablerede en Driftsform, hvorunder Arbejderne i kontinuerlig Drift kun var beskæftiget i f. Eks. 4 eller 5 af Ugens Dage.

Derimod kan det ikke anses for stridende mod Bestemmelserne om kontinuerlig 6-Døgns Drift, at Fabrikken, naar der indtræder Driftshindringer, f. Eks. Raastofmangel, af mere tilfældig, uforudseelig Karakter, afbryder Driften, uanset om der er forløbet 6 Døgn fra Igangsættelsen, og Arbejderne kan ikke i Anledning af Driftsstandsninger af denne Art gøre Krav paa nogen Godtgørelse fra Fabrikken. Da nu de i Sagen omhandlede Driftsstandsninger efter de fremkomne Oplysninger maa antages at være foranlediget af Driftshindringer af saadan tilfældig, uforudseelig Karakter, kan der ikke gives den af Dansk Arbejdsmandsforbund nedlagte Paastand Medhold.

B.

A/S. Dansk Sojakagefabrik.

1. *Krav fra Arbejderne om Merbetaling for Kørsel med over 22 Ekstraktører til Ekstraktionsanlægget.*

Dette Punkt udgik af Voldgiftssagen i Henhold til følgende Aftale:

„Spørgsmaalet om Merbetaling paa Sojakagefabrikken for Kørsel med over 22 Ekstraktører i Tiden 25. Jan.—31. Jan. incl. (1935) udgik af Voldgiftssagen, idet Ingeniør Christiansen paa Sojakagefabrikkens Vegne indgik paa at betale Arbejderne et rundt Beløb af 200 Kr.

Der var Enighed om, at denne Afgørelse ikke skaber noget Præcedens m. H. t. Antallet af Ekstraktører.

København, d. 6. Juni 1935.

V. Christiansen. Evald Larsen."

2. *Betalingen for Maskinskade i Ekstraktionsanlæggene.*

I Lokaloverenskomsten af 1930 mellem A/S. Dansk Sojakagefabrik og Oliemøllernes Fagforening i Dansk Arbejdsmandsforbund, Afsnit B. Ekstraktionsanlægget, hedder det i Bestemmelserne om Produktionstillæg, Stykke 3:

„Naar der er givet Ordre til at køre med 15 Ekstraktører eller derover, og der ved Maskinstandsning eller anden Arbejderne uforskyldt Aarsag ikke opnaas det ansatte Antal Ekstraktører, erholder hver Arbejder paa vedkommende Vagthold en Erstatning af 26 Øre pr. tabt Ekstraktør over 14."

Beløbet 26 Øre blev i Henhold til Forligsmandens Mæglingsforslag af 1931 reduceret med 5 %.

I den mellem Fabrikken og Fagforeningen under 2. Februar d. A. vedtagne Overenskomst er der indført forskellige Ændringer i den nævnte Lokaloverenskomst, bl. a. vedrørende Ekstraktionsanlægget. Denne Overenskomst af 2. Februar d. A. er formuleret som en Række Ændringer til Overenskomsten af 1930. I Afsnittet om Ekstraktionsanlægget er saaledes Stk. 1 og 2 (Side 36—37) og Stk. 6, 7, 8, 9 og 10 (Side 37—38) blevet erstattet med ny Bestemmelser, hvor hos der er tilføjet en ny Bestemmelse om Pakning af „rødt" Skraa. Disse Ændringer vedrører altsaa ikke det i nærværende Sag omhandlede Stykke 3.

I Slutningen af Overenskomsten af 2. Februar d. A. er imidlertid indsat en saalydende Bestemmelse:

„Samtlige Akkorder og Produktionstillægsordninger, der ikke er nævnt ovenfor, reduceres med 5 % afrundet til nærmeste hele Tal."

Under Paaberaabelse af denne Slutningsbestemmelse har Fabrikken ansat Betalingen for Maskinskade i Ekstraktionsanlæggene til 25 Øre. Herimod har Arbejderne protesteret, idet de hævder, at det under Forhandlingerne om Overenskomsten af 2. Februar d. A. var Meningen, at den ved Forligsmandsforslaget af 1931 indførte Reduktion af 5 % skulde bortfalde overalt i Afsnittet om Ekstraktionsanlægget.

Dette Standpunkt er blevet tiltraadt af Dansk Arbejdsmandsforbund, som under nærværende Voldgiftssag har nedlagt Paastand paa, at Fabrikken kendes forpligtet til at yde Arbejderne Betaling for Maskinskade i Ekstraktionsanlægget efter Satsen 26 Øre pr. tabt Ekstraktør over 14. A/S. Dansk Sojakagefabrik paastaar sig kendt berettiget til at betale efter Satsen 25 Øre.

Dansk Arbejdsmandsforbund gør under Sagen gældende, at ihvorvel den ovenfor citerede Slutningsbestemmelse i Overenskomsten af 2. Februar d. A. taget efter Bogstaven støtter det af Fabrikken indtagne Standpunkt, var det under Forhandlingerne Meningen, at Betalingen for Maskinskade i Fremtiden skulde være 26 Øre. Parterne gennemgik under Forhandlingerne Lokaloverenskomstens Bestemmelser om Ekstraktionsanlægget, og det var herved forudsat, at 5 % Reduktionen overalt i dette Afsnit skulde bortfalde.

Fabrikken hævder paa sin Side, at det ikke har været Meningen, at 5 % Reduktionen skulde bortfalde med Hensyn til Betalingen for Maskinskade i Ekstraktionsanlægget. Til Støtte for denne Opfattelse anfører Fabrikken bl. a., at det i Overenskomsten af 2. Februar d. A. i Afsnittet om Akkordpriser vedrørende Foderblanding udtrykkelig er fastsat, at de Takster, som ikke særligt er nævnt, ikke længere skal reduceres med 5 %. En saadan Bestemmelse findes derimod ikke i Afsnittet om Ekstraktionsanlægget. Iøvrigt hævder Fabrikken, at den citerede Slutningsbestemmelse giver udtrykkelig, uomtvistelig Hjemmel for Fabrikken til at reducere de 26 Øre med 5 %, det vil sige til 25 Øre.

— *Da* der ikke om de forud for Overenskomsten af 2. Februar d. A. førte Forhandlinger er fremkommet Oplysninger, som kan begrunde en Afvigelse fra en naturlig Forstaaelse af selve Overenskomstens Ordlyd, *da* det i Overenskomstens Slutningsbestemmelse er fastsat, at „samtlige Akkorder og Produktionstillægsordninger, der ikke er nævnt nedenfor, skal reduceres med 5 % afrundet til nærmeste hele Tal", og *da* den omtvistede Sats utvivlsomt er et Led af en Produktionstillægsordning, maa Opmanden give Fabrikken Medhold i dens Paastand.

Herefter dømmer Voldgiftsretten:

ad A. 1 I Tilfælde af Driftsstandsninger bør Højestegrænsen 400 Tons for Produktionstillægget 205 Øre pr. Ton nedsættes i Forhold til Driftsstandsningens Varighed.

ad A. 2. A/S. Aarhus Oliefabrik frifindes for den af Dansk Arbejdsmandsforbund nedlagte Paastand.

ad B. 2. Betalingen for Maskinskade i Ekstraktionsanlægget bør fastsættes efter en Sats af 25 Øre.

København, den 14. Juni 1935.

Poul Andersen.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

EN MINDESTENSAFSLØRING

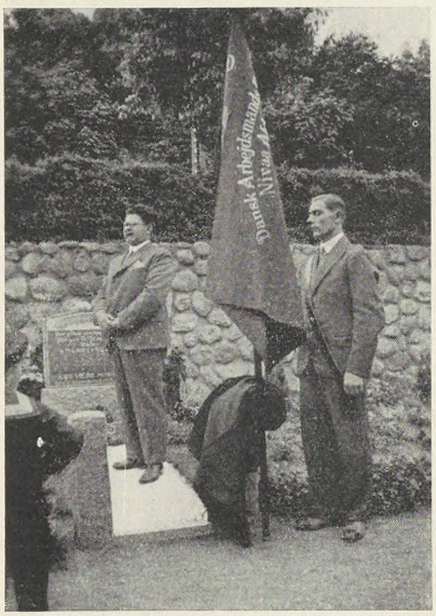

For omtrent et Aar siden afgik Formanden for Nivaa Afdeling, Jørgen Jørgensen, ved Døden efter lang Tids Sygdom og blev begravet paa Humlebæk Kirkegaard. Dermed blev der sat Punktum for en lang Tids Virken og Indsats fra Jørgen Jørgensens Side til Gavn for Nivaa Afdeling og dens Medlemmer, som han havde været Formand for i 18 Aar, og til Gavn for vort Forbund i sin Helhed.

Det var derfor intet Under, at Nivaa Afdeling ønskede at føre Bevis for sin Taknemmelighed overfor Jørgen Jørgensen paa en for Efterslægten synlig Maade, og det blev derfor vedtaget at rejse en Mindesten paa hans Grav.

I Mindestenen, der er af Bornholms Granit, er foruden Jørgen Jørgensens Data indhugget et „Ære være hans Minde" og derefter: „Rejst af Kammerater i Nivaa D. A. F.".

Ved Afsløringen talte Kredsformanden for 4' Agitationskreds, under hvilken Nivaa Afdeling hører, og Stenen blev derefter overgivet til Familien, paa hvis Vegne en Bror til Jørgen Jørgensen takkede og lovede at værne om det af Afdelingen rejste Minde.

Afsløringen overværedes af et meget stort Antal af Nivaa Afdelings Medlemmer.

Fredens arbejde

Haderslev A. — Murermester Steffen Petersen. Mesteren nægtede at lade et mindre Kloakarbejde udføre i Akkord under Henvisning til, at han selv havde Arbejdet paa Timeløn. Ved Mæglingsmødet, som afholdtes den 3. Maj 1935, opnaaedes Enighed om, at Mesteren var pligtig til at lade det paagældende Kloakarbejde afregne i Akkord.

Helsinge Afdeling. — Stürup & Prosch Jensen. Ved Arbejdet paa en Vejoverførelse er der mellem Firmaet og Afdelingen opstaaet Uoverensstemmelse om, hvorvidt Arbejdet ved Udgravning for Fundamentet skulde udføres i Akkord eller afregnes med 111 Øre. Ved Mæglingsmødet, som afholdtes den 30. April opnaaedes Enighed om, at Firmaet betaler de ved Udgravningen værende Timer med 111 Øre plus 20%, samt at Jernbetonarbejdet udføres i Akkord.

Haderslev A. — Murermester Aug. Weitling. Ved Omlægning af Kloak paa en beboet Bygning nægtede Mesteren at betale de i Priskuranten fastsatte 33⅓ % Tillæg paa Omlægning af gamle Kloaker. Ved Mæglingsmødet den 3. Maj indgik Mesteren paa at afregne som af Afdelingen paastaaet.

Aarhus A. og Odense A. — Isoleringsfabrikantforeningen. Overenskomst oprettet. Timelønnen hævet fra 102 til 105 Øre. Endvidere er der opnaaet en Række Akkordforbedringer.

Sct. Hans — Sct. Olai. — Sogneraadet. Ved Forhandling med Sogneraadet opnaaedes Aftale om en Forhøjelse af Timelønnen til 105 Øre for alt Arbejde, hvortil der ydes Statstilskud. Skærveslagning Kroner 7,20 pr. m³.

Galten. — Sjelde-Skørring Kommune. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre for Arbejde med Tilskud fra Staten. 6 Kr. pr. m³ for Skærveslagning. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April, dog ikke før 1937.

Aarhus Kommunale. — Aarhus Kommune. Afdelingen har faaet oprettet en ny Overenskomst med Kommunen, som indeholder en hel Del Forbedringer. Retorthusarbejdere lønnes med 150 Øre pr. Time. Arbejdsmænd, der er beskæftiget ved Forbrændingsanstalten lønnes med 142 Øre pr. Time. Timelønnede Arbejdsmænd, som inden 1. April 1934 var optaget under Pensionsregulativet, samt Arbejdsmænd, som i Henhold til § 2, 3. Stk. sidste Punktum i Pensionsregulativet af 1921 var berettiget til Optagelse under dette, lønnes med 142 Øre pr. Time. Alle andre timelønnede Arbejdsmænd lønnes med 129 Øre pr. Time. Almindelig Overarbejdstillæg. Skifteholdstillæg. Feriebestemmelser. Overenskomsten kan med 3 Maaneders Varsel opsiges til en 1. April.

Magleby, Langeland. — Kommunen. Afdelingen anmodede om Sanktion til Blokade overfor Kommunen hvad angaar Jordarbejdet ved Anlæg af en ny Vej. Afdelingen fik Sanktionen. Herefter er Sogneraadet indgaaet paa at betale Arbejdet i Henhold til Entreprenøroverenskomsten.

Ottestrup Sorterup — Otto Nielsen, Rustkammergaarden. Et Medlem af Afdelingen, der har været fæstet som Fodermester til ovennævnte Arbejdsgiver for en fast ugentlig Løn af 34 Kr. samt for Sommerhalvaaret en Gris paa 100 kg og 300 kg Kartofler, blev den 4. September efter en Ordstrid med Gaardejeren enig med denne om at hæve Fæstemaalet straks mod, at der udbetaltes den til Dato fortjente Løn. Gaardejeren vilde dog kun ved Opgørelsen høre Tale om den kontante Løn og nægtede at yde nogen Godtgørelsen for Grisen og Kartoflerne. Fodermesteren søgte først om fri Proces, hvilket blev afslaaet. Fra Forbundskontoret har man derefter udfærdiget en Stævning, og Fodermesteren mødte selv for Underretten. Her blev Gaardejer Nielsen dømt til at betale som paastaaet 100 Kr. som Erstatning for Andel i Gris og Kartofler, samt Sagsomkostninger.

Raklev — Godsejer Poulsen, Lerchenfeldt. Afdelingen har klaget over, at Godsejer Poulsen paa forskellig Maade misligholder den med ham oprettede Overenskomst. Der har været afholdt Mægling, hvor Godsejeren indgik paa straks at bringe de paaklagede Forhold i Overensstemmelse med Overenskomsten. Mæglingen fandt Sted i Midten af Januar, men ikke desto mindre er Klagerne først blevet endelig berigtiget i Slutningen af Marts Maaned efter udførlig Korrespondance med Godsejerens Sagfører. Herefter er Forholdene paa Gaarden i Overensstemmelse med Overenskomsten.

Rødby — Gdr. Romme, Ringsebøllegaard. Et Medlem af Afdelingen har været antaget som Fodermester hos Gdr. Romme. Kontrakten lød paa et Aar fra 1. Maj 1934 til 1. Maj 1935. I Februar Maaned blev Parterne uenige, og efter Rasmussens Ønske blev Arbejdsforholdet ophævet pr. 1. Maj. Gaardejeren krævede, at Fodermesteren samtidig skulde fraflytte Boligen, hvilket denne nægtede, da det ikke var lykkedes ham at faa en anden Bolig og Arbejde. Arbejdsgiverforeningen har krævet Mægling om Sagen, og ved denne opnaaedes der Enighed om, at Fodermesteren beholdt Boligen til 1. Maj, men skulde overlade sin Efterfølger Haven til Tilsaaning.

Snesere — Gdr. Chr. Hansen, Snesere Torp. Afdelingen har klaget over, at Arbejdsgiveren ved et stedfindende Grundfor-

bedringsarbejde beskæftiger sine Tjenestekarle. Da en Undersøgelse har konstateret, at der er Tale om Dræningsarbejde, som Gaardejeren udfører uden Tilskud eller Laan af det offentlige, har man ikke kunnet foretage sig noget som Følge af Klagen og heller ikke protesteret imod, at et af Afdelingens Medlemmer arbejder sammen med de paagældende Tjenestekarle ved Dræningsarbejdet.

Store Merløse — Baron Reedtz-Thott, Merløsegaarden. Afdelingen meddeler, at man har opnaaet Enighed med Baron Redtz Thott om Arbejdsbetingelserne, og at den iværksatte Blokade herefter hæves.

Der betales faste Arbejdere 450 Øre daglig i Sommermaanederne og 4 Kr. daglig i Vintermaanederne. Arbejdstid efter Maribo Overenskomsten. Løsarbejdere betales fuldt ud efter sidstnævnte Overenskomst. Det samme gælder Roearbejde, hvad enten dette udføres af faste eller løse Arbejdere. Traktorføreren erholder foruden faste Arbejderes Dagløn et Tillæg af 150 Kr. aarlig. I Høstens Tid betales faste Arbejdere med et Tillæg af 1 Kr. pr. Dag i 5 Uger.

Vissing — Dræningsmester Niels Christensen, Olum. Vissing Afdeling har beklaget sig over, at ovennævnte Dræningsmester, der ikke staar i Dræningsmesterforeningen, har paataget sig Drænings- og Grundforbedringsarbejder hos forskellige Gaardejere paa Egnen til saa lave Priser, at han ikke er i Stand til at betale Arbejderne efter Dræningsoverenskomsten, men har afskediget disse og antaget 2 uorganiserede til Arbejdet de forskellige Steder. Ligeledes har der ved et Arbejde, som Niels Christensen udførte for Jebjerg Sogneraad været Uoverensstemmelse om, efter hvilken Gruppe Arbejdet skulde betales. Ved Forhandling med Dræningsmesteren er Forholdet ordnet, og denne indgaaet paa at betale tarifmæssig.

Terslev — Giesegaard Skovdistrikt. I Munke Skov hørende under Giesegaard Skovdistrikt opstod der Uoverensstemmelse angaaende Prisen for henholdsvis sorteret og usorteret Snitgavn, idet Skovfogeden har afregnet usorteret Snitgavn med Kr. 2,06. Ved en med Skovrideren stedfunden Forhandling er Forholdet berigtiget, saaledes at Effektet afregnes med Kr. 2,20 ÷ 5 %, og Efterbetaling er sket.

Tune — Gdr. Georg Knudsen, Marbjergholm. Et af Afdelingens Medlemmer blev i Februar bortvist af sin Plads hos ovennævnte Arbejdsgiver. Efter at Sagen var overgivet til en stedlig Sagfører, er den nu ordnet forligsmæssig, saaledes at Medlemmet faar sin tilgodehavende Løn, ca. 60 Kr., udbetalt.

Ejby Dalby — Gdr. Martin Andersen, Bakkegaard. Et af Afdelingens Medlemmer blev i August Maaned bortvist fra sin Tjeneste hos Gaardejer Andersen. Efter at Sagen har været overgivet en stedlig Sagfører, er den forligt, saaledes at Gaardejeren til fuld Afgørelse betaler Medlemmet 90 Kr.

Blaahøj — Dræningsmester Niels Jensen, Blaahøj. Ved en Mægling mellem Blaahøj og Give Afdelinger og Dræningsmester Niels Jensen, Blaahøj, er opnaaet Enighed om, at der for Opgravningsarbejde indtil 4. April paa Elkjærgaard betales 105 Øre i Timen, og Resten af Arbejdet betales efter Overenskomsten med Jydsk Dræningsmesterforening. Desuden erholder 2 Medlemmer en Efterbetaling af Kr. 52,10 samt Ret til at fortsætte med Arbejdet, indtil dette er fuldført. Overenskomsten mellem Dræningsmesteren og Blaahøj Afdeling blev annulleret.

Vodskov — Dræningsmester Peder Larsen. Vodskov Afdeling har anmodet om Sanktion til at blokere Dræningsmester Peder Larsen, der har en Del Dræningsarbejde bl. a. paa Langholt. Der bestaar ikke Overenskomst med Larsen, og denne aflønner under den paa Egnen gældende Overenskomst.

Efter at der har været korresponderet med Afdelingen, meddeler denne, at Larsen for det Arbejde, han har paa Langholt Hovedgaard, er indgaaet paa at afregne med tarifmæssig Timeløn, og saa snart han faar andet Arbejde at underskrive den for Jylland gældende Dræningsoverenskomst.

Vilstrup — Dræningsmester Johs. Lund, Skovrup. Dræningsmester Johs. Lund, der ikke har Overenskomst med os, udfører for Tiden et Stykke Dræningsarbejde, for hvilket han kun betaler 21 Øre pr. løbende Meter færdiggravet Grøft i Dybde 100 til 150 cm og 2 Øre pr. løbende Meter Rør i alle Størrelser. Afdelingen anmoder om Sanktion til at standse Arbejdet. Grundforbedringsudvalgets Arbejderrepræsentant er gjort bekendt med Forholdet, og det er meddelt Afdelingen, at vore Medlemmer ikke maa lade sig underbetale, men skal holde sig fra Arbejdet, indtil Aflønningsforholdet er klaret. Ved Forhandling paa Stedet er der senere opnaaet Enighed om, at Arbejderne skulde betales efter Overslaget, som var et gammelt Overslag, og i Stedet for 21 Øre have 30 Øre pr. løbende Meter samt Timeløn 105 Øre.

Branderslev — Godsejer Kjær, Helgenæs pr. Nakskov. Ved et privat Dræningsarbejde paa Helgenæs, hvortil der var lovet Arbejderne et Tillæg paa Grund af, at Jorden var fyldt med Sivrødder, opstod der Uoverensstemmelse om Opmaaling og Betaling. Der blev afholdt Mæglingsmøde, hvorved konstateredes, at Forvalterens Opmaaling var større end Mæglingsmændenes, ligesom der ogsaa var betalt et Tillæg udover Overenskomstens Priser. Sagen sluttede derfor uden videre Krav.

Oksbøl. — Dræningsmester Laurids Andersen. Afdelingen har klaget over, at ovennævnte Dræningsmester ved Dræningsarbejde hos 2 Gaardejere paa Egnen beskæftigede udelukkende uorganiserede Arbejdere, ialt 15. Ved Forhandling med Parterne er Sagen ordnet derved, at Folkene har meldt sig ind i Organisationen.

Hvam Hvilsom ang. Arbejdsvægring. I Anledning af en overfor Gaardejer Greve, Korsøgaard, iværksat Arbejdsvægring er opstaaet det Forhold, at Arbejdsvægringen for en Mands Vedkommende, der fik tilstaaet offentlig Hjælp, er underkendt af Socialministeriet, hvorimod Vægringen er godkendt for de øvrige Medlemmers Vedkommende, idet disse fik ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, og Sagen blev for deres Vedkommende behandlet af Arbejdsnævnet. Efter Nævnets Godkendelse af Arbejdsvægringen for de øvriges Vedkommende, er Sagen paany blevet forelagt Socialministeriet, der har resolveret, at Sagen tages op til fornyet Overvejelse, og at man efter det nu oplyste ikke finder, at den omhandlede Hjælp til det ene Medlem bør opføres som Fattighjælp. Med andre Ord, Socialministeriet har ligesom Arbejdsnævnet anerkendt Vægringens Berettigelse.

Tvis Afd. — Gdr. Thorvald Nielsen, Mejrup. Ovennævnte Gaardejer udfører et Afvandingsarbejde med Laan i Henhold til Grundforbedringsloven. Ved Arbejdets Paabegyndelse anvendte han udelukkende uorganiserede Folk, men efter Henstilling fra Kredsformanden er han indgaaet paa at fortsætte Arbejdet med organiserede Folk.

Kolindsund — Propr. Legarth, Søholm. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at 2 Medlemmer uberettiget var afskediget af Proprietæren. Ved en i den Anledning afholdt Mægling er den overfor Proprietær Legarth fremkomne Klage over uberettiget Afskedigelse af 2 faste Arbejdere blevet bilagt. Sagen forligtes paa den Maade, at hver af Arbejderne fik udbetalt en Uges Løn samt Tilbud om at komme i Arbejde straks.

Møldrup — Gdr. Verner Larsen, Koum. Hos Gaardejer Verner Larsen var et Stykke Dræningsarbejde med Statstilskud paabegyndt. Hertil benyttedes uorganiseret Arbejdskraft. Arbejderrepræsentanten i Grundforbedringsudvalget har ved Henvendelse paa Arbejdsstedet faaet disse til at indmelde sig i Organisationen, og hvis dette ikke overholdes, vil de allerede organiserede faa Arbejdet.

Holstebro — Gdr. Chr. Særkjær, Sier. Afdelingen klager over Bortvisning af et Medlem. Sagen er forligsmæssig afsluttet, saaledes at Gaardejeren betaler Medlemmet 50 Kr. til fuld Afgørelse.

49. Agitationskreds — Gdr. Ejner Sørensen, Faaborg pr. Varde. Ved et Dræningsarbejde hos ovennævnte Gaardejer, der forestaas af Dræningsmester J. Lauritsen, klagede Folkene over, at de ikke fik Betaling efter Overenskomsten, navnlig var Timelønnen for lille. Ved en Forhandling er Forholdet ordnet, der betales nu 105 Øre i Timen og Akkordarbejdet efter Overenskomsten.

Snesere Afd. — Gdr. H. Kjær Kristoffersen, Bøgebjerg. Nogle Medlemmer af Snesere Afdeling har udført et Dræningsarbejde for Gaardejer H. Kjær Kristoffersen. Efter Arbejdets Fuldførelse

har Arbejderne forlangt et Tillæg til den tarifmæssige Betaling paa Grund af besværlig Gravning, hvilket Gaardejeren nægter at betale. Der blev begæret Mægling i Sagen, og ved denne opnaaedes Enighed om et Tillæg af 28 Kr.

Fredericia F. A/S E. Rasmussen. Afdelingen har meddelt, at Firmaet udfører noget Kabelarbejde samt Rejsning af Master, og Arbejdet betales med 98 Øre pr. Time. Endvidere har Arbejderne ved et Jernkonstruktionsarbejde rejst Krav om Forhøjelse af Timelønnen. Ved Mægling indgik Firmaet paa at efterbetale 10 Kr. til Manden, der har været beskæftiget ved Kabelarbejdet og Mastrejsning. Til Arbejderne ved Jernkonstruktionsarbejdet forhøjedes Timelønnen med 18 Øre til Fordeling.

Fabrikarbejderne. Hellesens Enke. Afdelingen har klaget over, at Firmaet ikke vil give højere Betaling end den i Overenskomsten fastsatte for Udførelse af Malerarbejde. Ved en i den Anledning begæret Mægling indgik Firmaet paa at betale Malernes Timeløn, 122 Øre.

Vejle. A/S Hess & Søn. Afdelingen har meddelt, at vore Medlemmer, ca. 50 Mand, der er beskæftiget som Timelønsarbejdere, har rejst Krav om højere Lønninger. Ved den lokale Forhandling er opnaaet et Tillæg af 2 Øre pr. Time pr. Mand til dem der havde 100 Øre og derover pr. Time, og til 7—8 Mand, hvor de 2 Øre ikke gav 100 Øre, forhøjedes Lønningerne yderligere hertil.

Nibe. Beslagfabriken. Afdelingen har klaget over, at Firmaet, der har tiltraadt Overenskomsten i Jernindustrien, aflønner 3 Mand med 80 Øre pr. Time. Hovedkontoret har skrevet til Firmaet og modtaget Meddelelse fra Firmaet om, at Sagen er i Orden, saaledes at de paagældende lønnes med 95 Øre pr. Time.

Hedehusene. Nymølle Skærvefabrik. Afdelingen har klaget over, at Firmaet har nedsat Mandskabsantallet ved den store Gravemaskine fra 7 til 6 Mand. Ved Mægling enedes man om, at Betalingen pr. m³, 3 Øre, fordeles mellem de 6 Mand, der nu beskæftiges, og hvis der er 7 Mand, deles Betalingen mellem disse.

Skørping. Skellingbro Kalkværk. Afdelingen klager over, at et af dens Medlemmer har et Beløb af Kr. 22,50 tilgode hos Kalkværket, og det har ikke været muligt at faa det inddrevet. Hovedkontoret tilskrev derefter Værket, der ved Mægling indgik paa at betale det skyldige Beløb samt at genantage vort Medlem, der var blevet afskediget.

Slagelse A. Gl. Antvorskov Teglværk. Afdelingen klager over, at Værket ikke vil betale Timeløn for Ventetid i forskellige Tilfælde der ligger udenfor de i Overenskomsten fastsatte. Hovedkontoret fremsendte Klagen til Teglværksforeningen. Ved derefter etableret Mægling blev der truffet en Ordning for Ventetid, og endvidere at der ydes et Tillæg af 15 Øre pr. 1000 Sten i Lergraven, naar der kun er et Spor.

Nyborg. Jernstøberiet. Afdelingen meddeler, at vore Medlemmer har rejst Krav om højere Løn, men uden Resultat. Herefter blev der begæret Mægling. Ved Timandsmødet oplystes det, at Kravet omfatter 4 Mand, og for disse indgik Firmaet paa at forhøje Lønningerne med 10 Øre pr. Time til Fordeling.

Røde Kro. Sydjysk Stenforsyning. Afdelingen klager over, at vore Medlemmer, der er afskediget den 6. Februar, ikke har kunnet faa udbetalt deres Tilgodehavende Arbejdsløn for den sidste Uge, de arbejdede. Vi har ladet Klagen gaa videre. Meddelelse fra Afdelingen om, at Arbejdernes Tilgodehavende nu er udbetalt.

Aarhus. St. De forenede Jernstøberier. Afdelingen meddeler, at vore Medlemmer har rejst Krav om højere Løn, uden at Kravet er imødekommet. Vi har begæret Mægling. Ved Timandsmødet oplystes det, at Gennemsnitsfortjenesten hos Firmaet var 115 Øre. Vi gik derfor med til at modtage 10 Øre pr. Time til Fordeling blandt de lavest lønnede.

Støberiarbejderne. A/S „Atlas", Hillerødgade. Som tidligere refereret har Afdelingen klaget over, at Firmaet ikke vil betale Overtidsprocenter til en Mand, der med for sent Varsel var tilsagt til Holddriftsarbejde. Vi har ladet Klagen gaa videre. Meddelelse om, at Firmaet har betalt de omstridte Overtidsprocenter.

Fabrikarbejderne. Petersen & Albeck. Afdelingen har klaget over, at Firmaet ved Lastning af „Stærkodder" har paaført Akkorden Timetallet for 3 Stropmænd, hvad der strider mod foreliggende Aftale. Endvidere har Firmaet paa den nye Bedding uberettiget fratrukket Folkenes Akkord for 50 Timers Assistance af Flydekranen. Ved Mægling indgik Firmaet paa at betale for den 3. Stropmand. Angaaende Flydekranen enedes man om, at hvis Folkene kan bevise, at Kranen i Land ikke har arbejdet normalt, skal Firmaet betale det paastaaede Tilgodehavende.

Aalborg F. De smitske Jernstøberier. Afdelingen har meddelt, at vore Medlemmer har rejst Krav om højere Lønninger. Ved derefter følgende lokal Forhandling er Firmaet indgaaet paa en Forhøjelse af 17 Øre pr. Time fordelt til 8 Mand.

Assels. Vestmors Teglværk. Overenskomst oprettet. Timeløn 86 Øre, Brænderløn 50 Kr. samt en Række Akkordpriser. Endvidere 3 Kr. i Dagpenge ved Ulykkestilfælde.

Tarm. Foersom Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 88 Øre, Brænderløn 45 Kr. samt en Række Akkordpriser.

Ødum-Spørring-Hadbjerg. Ødum Teglværk. Afdelingen har fornyet Overenskomsten 1 Aar uændret. Timelønnen er 88 Øre og Brænderlønnen 45 Kr.

Fabrikarbejderne. Københavns Emaljeværk. Afdelingen har uden Opsigelse indledet Forhandlinger med Firmaet om Ændringer i Overenskomsten, der er blevet fornyet 1 Aar med 15 Øres Tillæg pr. Time for Arbejderne i Syrerummet. Endvidere Forbedringer af nogle Akkorder samt en forbedret Sommerferieordning. Den almindelige Timeløn er 115 Øre, Brændere og Opslaaere 150 Øre.

Aarhus F. og Fabrikarbejderne. A/S Otto Mønsted. Afdelingerne har uden Opsigelse af Overenskomsten indledet Forhandlinger med Firmaet om forskellige Ændringer. Overenskomsten blev derved fornyet 1 Aar med Ugelønnen forhøjet fra 59 til 60 Kr. i København og 58 til 59 i Aarhus. 2 Mand, der i København er beskæftiget ved Isoleringsarbejde, faar Ugelønningerne forhøjet fra 69 til 81 Kr. Arbejderne faar Ret til at tage 3 Dages Ferie ud over de 6 Dage, men uden Løn for de 3 Dage. Endvidere er der oprettet en Hjælpe- og Laanekasse.

Munkebjergby. Munkebjergby Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 88 Øre. Brænderløn 45 Kr. samt en Række Akkordpriser. Der maa kun beskæftiges Medlemmer af D. A. F.

Give. Give Dampteglværk. Overenskomsten fornyet 1 Aar til en ¼ med Timelønnen forhøjet fra 85 til 86 Øre. Brænderlønnen forhøjet fra 40 til 42 Kr. Endvidere har enkelte Akkorder faaet mindre Forhøjelser.

Nørre Nebel. Nørre Nebel Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 88 Øre, Brænderløn 45 Kr. samt en Række Akkordpriser.

Raunholdt. Thestrup Teglværk. Afdelingen meddeler, at den har opsagt Overenskomsten, der indeholdt en Timeløn af 81 Øre. Afdelingen har derefter fornyet Overenskomsten 1 Aar med Timelønnen forhøjet fra 81 til 86 Øre og Brænderlønnen fra Kr. 45,60 til Kr. 47,00.

Fredericia F. De danske Blodmøller. Overenskomsten fornyet ved Mæglingsforslaget, hvorved Ugelønnen blev forhøjet fra 49 til 52 Kr. og Ferien forlænget fra 4 til 6 Dage.

Fabrikarbejderne. Fabriken „Fiducia". Overenskomsten forlænget 1 Aar med de personlige Tillæg paa 5—9 og 11 Øre forhøjede til 13 — 18 og 18 Øre. 2 Nye Folk faar 1 Kr. mere pr. Uge.

Vejle A. Kemisk Industri. Overenskomsten fornyet 1 Aar med Timeløn 105 Øre + 10 Øre i Akkordafsavn samt 1 Kr. pr. Kogning. Endvidere er indført 6 Dages Sommerferie med fuld Løn.

Oliemøllerne. Th. H. Møllers Olieraffinaderi. Overenskomsten fornyet 1 Aar med Timelønnen hævet fra 118 Øre til 122 Øre og Ferien forlænget fra 6 til 9 Dage.

Neksø. Konservesfabriken „Celco". Afdelingen har anmodet Hovedkontoret om at være den behjælpelig med at faa oprettet

Overenskomst, hvilket er sket. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre, almindelig Overtidsbetaling, 6 Dages Sommerferie, Regler for faglig Strid og Tillidsmandsregler.

Assens Jyll. Aa. Mølle. Firmaet har opsagt Overenskomsten der dog er blevet forlænget 1 Aar med Timelønnen hævet fra 96 til 100 Øre samt en Regulering af Akkordpriserne.

Gemlinge. Halmfabriken „Solemit". Afdelingen har anmodet Hovedkontoret om at være den behjælpelig med at faa oprettet Overenskomst, hvilket er sket. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 100 Øre samt 10 Øres Tillæg for smudsigt Arbejde, sædvanlig Overtidsbetaling, Holddriftsbetaling efter Nævnskendelsen, Regler for faglig Strid og Tillidsmandsregler.

Salling. Rallejet i Kaas. Afdelingen har anmodet Hovedkontoret om at være den behjælpelig med at faa oprettet Overenskomst. Forhandlinger blev derefter optaget med Firmaet, der tiltraadte Overenskomsten med Grusgrave og Skærvefabriker, desuden er der fastsat en Del Akkordpriser.

Asaa. Asaa Jernstøberi. Afdelingen har anmodet Hovedkontoret om at være den behjælpelig med at faa oprettet Overenskomst. Firmaet blev tilskrevet, men dette undlod at svare, hvorefter Afdelingen fik Tilladelse til at etablere Arbejdsstandsning. Forhandling blev herefter afholdt og Overenskomst oprettet, ifølge hvilken Firmaet tiltræder Jernindustriens Overenskomst i alle dens Bestemmelser.

Galten. Galten Teglværk. Teglværket har indmeldt sig i Teglværksforeningen, og Landsoverenskomsten bliver derfor gældende. Der har derefter været afholdt Mægling, hvor man enedes om en Timeløn af 86 Øre og fastsatte en Række Akkordpriser.

Fabrikarbejderne. Tændstikfabrikerne. Overenskomsten er forlænget 1 Aar med den Ændring, at Akkordarbejdere, der flyttes til Timelønsarbejdere, faar et personligt Tillæg af 11 Øre pr. Time. Endvidere forpligter Firmaet sig til, saafremt Hovedorganisationerne enes om Lønaftale for unge Arbejdere, at optage Forhandling om disses Lønninger.

Fabrikarbejderne. Jacob Holm & Sønner. Overenskomsten fornyet 1 Aar, eventuelt 2, med Timelønnen forhøjet fra 100 til 105 Øre, Ferielønnen forhøjet fra Kr. 48 til Kr. 50,40, og Arbejderne kan tage ekstra 1 Uges Ferie mod at indbetale 50 Øre ugentlig, som Firmaet supplerer med andre 50 Øre. Endvidere har Firmaet tilstillet Arbejdernes Klub et Beløb af Kr. 300 til Hjælp til Klubbens Stiftelsesfest.

Hvalpsund. Hvalpsund Teglværk. Overenskomst oprettet. Timeløn 88 Øre, Brænderløn Kr. 45, samt en Række Akkordpriser. Gælder til 1. Januar 1936.

Stenvad. Nordisk Mosebrug. Overenskomsten fornyet 1 Aar med en Regulering af Akkordpriserne foranlediget ved Arbejdets Omlægning, men Fortjenesten vil blive som hidtil. Timelønnen er fortsat 90 Øre og Arbejdstiden i Sæsonen 10 Timer.

Glumsø. Sandby Teglværk. Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 88 Øre, Brænderløn Kr. 44,50, almindelig Overtidsbetaling samt en Række Akkordpriser. Gælder til en 1. Februar.

Vraa. Vraa Teglværk. Afdelingen fik efter derom fremsat Anmodning Sanktion til at opsige Overenskomsten, der ved de følgende Forhandlinger blev forlænget et Aar med enkelte Forbedringer af Akkordpriserne. Timelønnen er 86 Øre som hidtil.

Øse-Nordenskov. Haltrup Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 86 Øre samt en Række Akkordpriser. Arbejderne skal være Medlem af D. A. F. Gælder til en 1. April.

Taanum. Taanum Teglværk. Afdelingen fik efter Anmodning Sanktion til at opsige den bestaaende Overenskomst. Ved de derefter følgende Forhandlinger blev en ny Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 88 Øre, Brænderløn 40 Kr. pr. Uge + 40 Øre pr. 1000 Sten læsset samt en Række Akkordpriser. Gælder til en 1. April.

Brabrand. Dansk Haarvaskeri. Overenskomst er forlænget et Aar med følgende Ændringer: Timelønnen forhøjet fra 97 til 105 Øre og Tillæget fra 3 til 5 Øre, saaledes at Timelønnen nu er 110 Øre. Holddriftstillæget 15 % til Kl. 23, Ulykkesforsikring 5 Kr. pr. Dag og 1 Dags Sommerferie for hver Maaned dog højst 6 Dage.

Fabrikarbejderne. Fhv. Levin & Sønners Eftf. Overenskomsten fornyet 1 Aar med Sommerferie forbedret fra 3 til 6 Dage, og Tillæget for Støbejernsspaaner forhøjet fra 13 til 15 Øre pr. Time. (Timelønnen er 110 Øre).

Ejstrupholm. Teglværket. Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 88 Øre. Almindelig Overtidsbetaling samt en Række Akkordpriser. Endvidere Regler for faglig Strid, og der maa kun beskæftiges Medlemmer af D. A. F.

Hvornum Klejtrup. Hvornum Teglværk. Overenskomsten fornyet et Aar med Timelønnen hævet fra 80 til 86 Øre.

Assens Jyll. Bøgelund Kalkværk. Afdelingen fik paa Anmodning til Hovedkontoret Sanktion til at opsige Overenskomsten og samtidig Sanktion til at etablere Arbejdsstandsning efter 2 Dages Standsning blev der oprettet Overenskomst gældende til 1. Juni 1935 med følgende Ændringer: Timelønnen forhøjet fra 90 til 100 Øre og Læsningsakkorderne forhøjedes fra 15 til 20 %.

Viby Jyll. Fællesforeningens Fabriker. Afdelingen anmoder om Sanktion til at opsige Overenskomsten, idet der ønskedes indført Bestemmelser om Sygepenge som i Standardoverenskomsten og Betaling for Kedelrensning som i Overenskomsten med Margarinefabrikerne. Sanktion blev givet, og ved de følgende Forhandlinger oprettedes Overenskomst, hvorved Ugelønnen forhøjedes fra Kr. 56,50 til Kr. 59,00, fra Kr. 58,50 til Kr. 61,00 og fra Kr. 63,28 til Kr. 65,78. Endvidere er der opnaaet forskellige Tillægsbetalinger.

Odense C. m. fl. — Sydfynske Jernbaner (Rutebiler). Efter mange og lange Forhandlinger, i Tilslutning til hvilke der var afgivet Strejkevarsel overfor Banerne, som under Forhandlingerne indmeldte sig i Arbejdsgiverforeningen, er der afsluttet Overenskomst. Arbejdstid 48 Timer. Ugeløn 63 Kr. For enkelte Vagter 125 Øre pr. Time. Afspadsering af Overarbejde. Uniform. 6 Dages Sommerferie (½ Dag for hver fulde 25 Arbejdsdage). I Sygdoms- og Ulykkestilfælde 3 Kr. pr. Dag i indtil 13 Uger. Dupleringsture paa Søn- og Helligdage og Udlejningsture betales med 125 Øre pr. Time, højst 18 Kr.

Fredericia K. — Fredericia Vognmandsforening. Ny Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn: Kuske Kr. 51,00, Chauffører Kr. 56,00. Fodring og Pasning af Heste udenfor Arbejdstiden Kr. 3,50 for første Spand og Kr. 2,00 for følgende. Luksuskørsel 25% af Kørselsindtægten. Kr. 2,00 i Tærepenge pr. Dag, naar Middag maa holdes ude. Timeløn Kr. 1,18 for Chauffører og Kr. 1,10 for Kuske. Sommerferie efter et helt Aars Beskæftigelse 4 Dage, og et halvt Aars Beskæftigelse 2 Dage. Overarbejde 25, 33⅓, 50 og 100%. Flyttearbejde 150 Øre pr. Time. Der maa kun beskæftiges organiserede Kuske og Chauffører. Ulykkesforsikring 3 Kr. de første 13 Uger.

Chaufførerne. — Vognmand A. Larsen, „Teater-Bilen", Vognmand S. Petersen, „Øbro 300" og **Vognmand Olsen, „Garibaldi-Bilen".** Overenskomst afsluttet. Grundløn Kr. 2,00 plus 20% uændret, men der er indført Ferieregler (15 Øre pr. Dag), Tillidsmandsregler, ligesom Chaufførerne er fritaget for Vask og Smøring af Vogne.

Chaufførerne. — Vognmand Wagner, „Højbro-Bilen", Vognmand Andersen, „City-Bilen", Vognmand Albert Andersen, „Lillebil", Vognmand Axel Hansen, „Raadhus-Bilen", og **Vognmand Chr. Alsburg, „Hangaard-Bilen".** Som forrige Sag.

Droske-Chaufførerne. — „Taxa". Ny Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 20 Timer i Døgnet, der fordeles til 2 Mand med højst 9 til den ene og 11 til den anden. Skiftetid kan kun ændres med 4 Dages forudgaaende Varsel, Hjemkomsten skal senest finde Sted Kl. 6 henholdsvis Dag og Nat, og Overtid betales for Kørsel, der kræves efter Kl. 4 Nat, dog højst 2 Timers Overarbejde pr. Døgn. Tjenesteturnus for hver Mand er 7 Dage og 7 Nætter med mellemliggende fremadgaaende Fridag. Chaufførerne skal kun vente paa sin Vogn 2 Timer ud over almindelig Skiftetid, og tilkommer i saa Tilfælde Kr. 5,00 i Dagløn. Hver 8. Dag ulønnet Fridag. Efter 4 Maaneders Tjeneste 2 Dages Sommerferie, efter 8 Maaneders 4 Dage og efter 12 Maaneders

6 Dages Ferie. I Sommerferiepenge erholder Chaufførerne 16 Øre pr. Dag/Nat, der køres, og der udstedes Mærker for Beløbet. Betalingen er Kr. 2,65 pr. Dag/Nat plus 20% af det indkørte Beløb. For udelukkende Dag- eller Natkørsel dog Kr. 3,00 pr. Dag/Nat. Arbejde udover den fastsatte normale Arbejdstid betales med 150 Øre pr. Time. Der maa kun beskæftiges Chauffører, der er Medlemmer af Fagforeningen.

Mælkeriarbejderne. — De store Mejerier. Overenskomsterne, der ikke var opsagte, men om hvilke der førtes Forhandling for at undgaa Opsigelse, er fornyet for et Aar. Foruden nogle mindre Ændringer er Ferien for Kuskene forlænget fra 28 til 31 Dage, og for Hjemmearbejderne fra 8 à 9 Dage til 9 à 10 Dage, og endvidere Betalingen for Kuskenes Feriedage er forhøjet fra Kr. 10,42 til Kr. 11,10 pr. Dag.

Taastrup. — Købmændene. Ny Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn Kr. 53,00 (Chauffører Kr. 55,00). Hestepasning 2 Kr. pr. Uge pr. Spand. Overarbejde 25, 50 og 100%. Ulykkesforsikring i de første 13 Uger 3 Kr. pr. Dag. 4 Dages Sommerferie.

Aarhus C. — Aarhus Taxa. Overenskomsten, der var opsagt af Aarhus Taxa, er fornyet et Aar. Den normale Arbejdstid er 19 Timer (10 Timer Dag og 9 Timer Nat), dog Torsdag, Fredag og Lørdag 20 Timer. Ugeløn 27 Kr. plus 20% af det indkørte Beløb. Overarbejde 1 Kr. pr. Time plus 20%. Sommerferie en Dag for hver 2 Maaneders Arbejde, som betales med Kr. 2,25 pr. Maaned. Ulykkesforsikring de første 13 Uger 3 Kr. pr. Dag.

Vejle A. — Entreprenør Fr. Thomsen (Dagrenovation). Ny Overenskomst afsluttet. Ugeløn 61 Kr. (tidligere Kr. 57,00). Timeløn 130 Øre (tidligere 124 Øre). Endvidere er der indført 3 og 6 Dages Sommerferie efter henholdsvis 3 og 6 Maaneders Beskæftigelse.

Hillerød. — Fragtmand Chr. Nielsen. Overenskomst afsluttet. Den faste Ugeløn 60 Kr. incl. Beklædningsgodtgørelse. 6 Dages Sommerferie. Medhjælpere under 18 Aar Kr. 44,00 pr. Uge. Medhjælperne erholder ligeledes 1 Uges Sommerferie. Iøvrigt er de i Overenskomsten mellem Fagforeningen og Hillerød Vognmandsforening indeholdte Almindelige Bestemmelser gældende.

Mælkeriarbejderne. — Lyngby Mejeri og Dronninggaards Mejeri. Overenskomst afsluttet. **Lyngby Mejeri:** I den gamle Overenskomst er der opnaaet bl. a. følgende. Detailkuskenes Ferie er forhøjet fra 14 til 24 Dage, og Hjemmearbejdernes Fridage forandret fra hver 8. til hver 7. Dag, Feriedagene forøget fra 7 til 8 Dage. — Endvidere erholder samtlige Arbejdere 30 Kr. pr. Aar i Beklædningsgodtgørelse. **Dronninggaards Mejeri:** Detailkuskenes Løn er forhøjet med Kr. 3,50 pr. Uge, og Ferien forlænget fra 12 til 24 Dage. Mejerister og Hjemmearbejderes Fridage er forandret fra hver 9. til hver 7. Dag. Angaar 22 Mand.

Brændselsafbærerne. — Hovedstadens Kulimport. Hovedstadens Kulimport, der ikke er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, har opsagt den gældende Overenskomst til Udløb 15. April. Firmaet forsøgte straks at reducere Lønnen til at være lig Arbejdsgiverforeningens, men indgik dog paa fortsat at betale, og der blev saa forhandlet 30. April. Firmaet trak under forskellige Paaskud Forhandlingerne ud hele Dagen og kom saa pludselig Kl. 4½ om Eftermiddagen med skriftlig Meddelelse fra Havnesammenslutningen om, at de var optaget som Medlem af Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn. Under disse Forhold og den Maade, som vore Repræsentanter var blevet behandlet paa, kunde det fra Forbundets Side ikke anerkendes, at Firmaet uden videre dermed faldt ind under Arbejdsgiverforeningens Overenskomst, og Arbejdet standsedes derfor den 1. Maj om Morgenen, hvorefter Firmaet maatte underskrive paa en ny Overenskomst ligelydende med den opsagte.

Lager- og Pakhusarbejderne. — Bogbinderfirmaet Marius Andersen. Overenskomsten er fornyet, idet Ugelønnen er hævet fra Kr. 52,50 til Kr. 53,60, og Sygebestemmelsens Varighed er udvidet til 3 Uger, ligesom der er indført gradueret Ferie i indtil 6 Dage.

Lager- og Pakhusarbejderne. — Berlingske Tidende (Københavns Bogtrykkerforening). Overenskomsten fornyet. Dagbetalingen hævet fra 115 til 120 Øre pr. Time, og Arbejdet ved Morgenavisen paa Hverdagsaftener fra Kr. 6,60 til Kr. 7,00, og for Natten mellem Lørdag og Søndag fra Kr. 11,00 til Kr. 12,00. Overenskomsten er gældende til 1938, med mindre der sker generelle Ordninger eller Prisforandring paa 10 Points, regnet fra Juli 1934, i hvilket Tilfælde Overenskomsten kan opsiges 1936 eller 1937.

Lager- og Pakhusarbejderne. — Foreningen af københavnske Soigneringsforretninger. Overenskomsten fornyet. Betaling for Fridage forhøjet fra Kr. 2,50 og Kr. 5,00 til Kr. 3,50 og Kr. 7,00. Sygebetalingen er udvidet fra 3 til 14 Dage.

Slagelse A. — Firmaet J. Litischevsky. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 48 Timer. Timeløn 105 Øre (delvis Akkord). Firmaet beskæftiger kun Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Mælkeriarbejderne. — Andelsselskabet „Trifolium", Haslev. Overenskomsten fornyet. Mejeristerne i 2. Lønningsklasse har faaet Ugelønnen forhøjet fra 47 til 50 Kr., og for samtlige Mejerister er Ferien udvidet fra 8 til 10 Dage.

Lager- og Pakhusarbejderne. — Firmaet Vilh. Hansen & Co. Overenskomsten er fornyet med den Ændring, at der gives en Dags Ferie for hver 50 Arbejdsdage indtil 6 Dage.

Lager- og Pakhusarbejderne. — Firmaet Johansen & Bruuns Kaffebrænderi, Hovedstadens Kaffebrænderi og Hovedstadens Brugsforenings Kaffebrænderi. Overenskomsten er fornyet med den Ændring, at der for hver paabegyndt Maaned gives en Dags Ferie indtil 9 Dage, hvilket er en Forøgelse af Ferien paa 3 Dage.

Lager- og Pakhusarbejderne. — En Række Kaffebrænderfirmaer. Samtlige Overenskomster er fornyet, mod at Ferien er forlænget fra 6 til 7 Dage.

Lager- og Pakhusarbejderne. — Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 48 Timer. Ugeløn 60 Kr. (ved Skiftehold Kr. 10,80 Tillæg pr. Uge). Dyrepassere og Arbejdsformanden i Undervisningsmarken erholder et Tillæg af 6 Kr. pr. Uge. Alt Arbejde ud over den normale Arbejdstid betales med et Tillæg af 50%. En Dags Ferie pr. paabegyndt Maaned Beskæftigelse. I Sygdomstilfælde fuld Løn ÷ Sygekassehjælpen i 4 Uger. Ved Ulykkestilfælde fuld Løn ÷ Sygekassepenge i 13 Uger.

Lager- og Pakhusarbejderne. — Kødbyens Autohal. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Hver 7. Dag Fridag. Ugelønnen er fra Kl. 6—14 57 Kr., fra Kl. 14—22 60 Kr. og fra Kl. 22—6 66 Kr. Løsarbejdere Mindstebetaling 4 Timer, henholdsvis 130, 145 og 220 Øre pr. Time. Ved Vaskning og Smøring af Vogne gives et Tillæg af henholdsvis 7 og 10 Øre pr. Vogn. Overarbejde betales med 25, 33⅓, 50 og 100%. Der udleveres Arbejdstøj. En Dags Ferie for hver 25 Arbejdsdage indtil 6 Dage. Ulykkestilfælde 3 Kr. pr. Dag de første 13 Uger. Arbejderne skal være Medlem af Dansk Arbejdsmandsforbund.

Lager- og Pakhusarbejderne. — Slotsholmens Kedelanlæg. Overenskomsten er fornyet et Aar, hvorved der er opnaaet, at Arbejdere, der er udenfor Vagtskifte, ikke uden videre kan indsættes heri, medmindre der ydes ekstra Betaling. Overarbejdstimer mellem Kl. 18 og Kl. 6 betales udover de almindelige Tillæg med 20 Øre pr. Time. Afbankning af Kedelsten Kr. 2,00 pr. Beholder, Rensning af Varmtvandsbeholdere med Kr. 10,00 pr. Beholder.

Aarhus K. — Chocoladefabriken „Elvirasminde". Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer. Efter 3 Maaneders Beskæftigelse 6 Dages Ferie. 1. Maj Fridag fra Kl. 12 Middag. Ulykkesforsikring i første 13 Uger 3 Kr. pr. Dag. Ugeløn 50 Kr. Overarbejde 30, 50 og 100%. Hestepasning udenfor normal Arbejdstid: en Hest 5 Kr., 2 Heste 6,50 og for følgende Heste Kr. 1,35 pr. Uge. Staldtjeneste før normal Arbejdstids Ophør betales som Overarbejde. 3 Maaneders Varsel til en 1. April.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

Dansk Arbejde

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 13. 15. - 7 1935 40. Aarg.

BONDETOGET? -

En stor Del af Dagspressen beskæftiger sig i Øjeblikket med det af L. S. Bevægelsen bebudede Bondetog til Kongen, og det ser ud til, at L. S. Høvdingen, Knud Bach, efter længere Tids Tilbagetrukkethed, i hvilken Tid Befolkningen — ogsaa en meget stor Del af Landbefolkningen — næsten har glemt hans Tilstedeværelse, ved dette Spørgsmaals Fremkomst vil opleve en Renæssance. Dagligt bringer Pressen Meddelelse om, at Knud Bach har udtalt sig paa den ene eller anden Maade om de Spørgsmaal, som har rejst sig i Forbindelse med det paatænkte Bondetog.

Og det er ikke blide Ord, Høvdingen taler, tværtimod han tager ikke i Betænkning at true det danske Samfund med Produktionsstrejke. Det lyder underligt fra den Kant, hvor man under andre Forhold saa stærkt har reageret overfor Arbejderne, naar disse under vanskelige Lønkampe saa sig nødsaget til at drage ogsaa Transporten ind under de Vaaben, som anvendtes for at naa et Hanefjed fremad mod bedre Livsvilkaar. I frisk Minde vil det være, at Landboerne for at sikre Eksporten af egne Produkter dannede den saakaldte Samfundshjælp.

Der er Forskel paa den Kamp, som Arbejderne fører for forbedrede Levevilkaar og den Kamp, som Landboerne har rejst for, som det saa smukt anføres, at bevare deres Hjem paa den danske Jord. Landbrugets Oplevelser som Følge af de forandrede Afsætningsmuligheder er vel af samme Art som Arbejdernes, naar Arbejdsløsheden tvinger dem til Lediggang, men har ikke de samme forfærdende Følger for Landmanden, som for Arbejderen. Ganske vist har det ikke fra den Side manglet paa Nødraab, men deres Troværdighed har været draget stærkt i Tvivl, fordi Landmanden udadtil ved sin Optræden selv har givet Anledning til, at Paastanden om Nødstilstanden blev afkræftet.

De mange L. S. Møder har nemlig ikke alene samlet Mødedeltagere, men det har tillige adskillige Steder været overordentlig vanskeligt at skaffe Plads til det betrængte Landbrugs Biler, og det kan med stærk Begrundelse paastaas, at den, der er i Færd med at miste Hus og Hjem paa Grund af økonomiske Vanskeligheder, bør afstaa fra den Luksus, som en Selvejerbil maa antages at være, naar Bilens Nødvendighed ikke kan paavises for Forretningens Trivsel. Betegnende er det da ogsaa, at Bondetoget efter de sidste Oplysninger skal foregaa pr. Bil.

Formentlig skal Bondetoget være en Understregning af de Krav, som L. S. har opstillet, og samtidig virke som en Protest mod den nusiddende Regering, der paastaas ikke i fornøden Grad at have taget Hensyn til Landbrugets Interesser. Denne Paastand er imidlertid ganske hen i Vejret, Regeringen har tværtimod taget alle de Hensyn, som med Rette kan kræves, og som den har været i Stand til at gennemføre, og andre for Landbruget betydningsfulde Hjælpeforanstaltninger er afvist af de Partier, som ellers paastaar at være Landbrugets Talsmænd.

Det skal ved denne Lejlighed heller ikke glemmes, at Landbruget tidligere har været udsat for Kriser af lignende Art som den nuværende, men uagtet der sad et konservativt Ministerium, blev der ikke rørt en Haand for at hjælpe de betrængte ud af Krisen. Resultatet blev den Gang et mægtigt Tal af Tvangsauktioner, og det ses ikke rettere, end at dette maa blive Tilfældet paany, saafremt Landbruget, eller den Del af Landbruget, der fremdeles kværulerer, ikke formaar at tilegne sig den Tilpasning, som de tidligere i saa stærke Ord krævede af andre Samfundsklasser, uden til Gengæld at ville yde tilnærmelsesvis den Støtte, som det selv gennem en Aarrække har nydt godt af uden at være tilfreds.

Landbruget, hvis Repræsentanter rundt omkring i Sogneraadene foranstalter Undersøgelse af Arbejdernes Økonomi ved Anvendelsen af den oppebaarne Løn, forinden der udbetales Hjælp efter Loven om offentlig Forsorg, glemmer ganske, at det Offentlige med langt større Begrundelse kunde lægge den af Landmændene i de gunstige Tider udviste Økonomi til Grund for den Hjælp, som nu kræves af disse. En saadan Undersøgelse vilde efter al Sandsynlighed give til Resultat, at kun de færreste vilde opnaa Hjælp, saafremt denne da skulde ydes efter de samme Principper, som anvendes af Sogneraadenes Flertal, saavist som Økonomi ikke har været Landbrugets stærke Side.

En Produktionsstrejke fra Landbrugets Side vilde være meget uklogt, der findes nemlig blandt Byernes Beboere baade beskæftigede og arbejdsløse, der er fortrængt fra deres naturlige Arbejdsfelt paa Landet, men som gerne vender tilbage den Dag, der aabner sig en Mulighed herfor, selv med Udsigt til et Arbejde under de nuværende Forhold. Og Muligheden er i Sigte den Dag, Tvangsauktionerne har decimeret den Gæld, de nuværende Besiddere har skabt.

En Produktionsstrejke fra Landbrugets Side med Begrundelse i dets nuværende Forhold vil ikke blive taalt eller tolereret fra Samfundets Side, og et Bondetog til Kongen vil ikke forrykke det almindelige Samfundssyn i saa Henseende.

R — d t.

EN UDVIDELSE AF FAGBLADET

Fra og med Udgangen af Juni Maaned ophørte det tidligere Landarbejderforbunds Medlemsblad at udkomme, og fremtidigt vil, i Henhold til Aftale ved Sammenslutningen mellem Landarbejderforbundet og vort Forbund, Arbejdsmændenes Fagblad tilgaa alle de af Forbundets Medlemmer, som hidtil har modtaget Landarbejderbladet, det vil sige, at vort Fagblads nuværende Oplag bliver forøget med ca. 30,000 Eksemplarer og samtidig udvides Sidetallet fra 16 til 20.

Vi er naturligvis klar over, at for dem, der tidligere modtog Landarbejderbladet, vil det i Begyndelsen blive lidt af et Savn, idet vort Fagblad kun udgaar hver 14 Dag, medens Landarbejderbladet udgik hver Uge, hvilket tillige vil medføre, at det Stof, som tenderer Dagbladsindhold, maa udgaa, dels fordi det længere Ophold mellem Bladets Udgang vil give Stoffet et Forældelsens Præg, og dels fordi der ikke kan afses fornøden Plads i Bladet til Optryk af Artikler, der maa forudsættes at faa fornøden Udbredelse gennem Dagbladene.

Vi vil i Fremtiden som hidtil bestræbe os paa at give Fagbladet et Indhold af virkelig Værdi for dets Læsere, saaledes at det kan blive det Bindeled mellem Forbundets 150,000 Medlemmer, som er tilsigtet med dets Udgivelse. Ogsaa i agitatorisk Henseende haaber vi, at Fagbladet vil faa Betydning for vort Forbund, ikke alene ved at virke som direkte Budbringer mellem Forbundet og Medlemmerne, men tillige ved, at disse vil kunne anvende de Oplysninger, som Fagbladet giver i faglig Retning udadtil og derved paavirke dem, der endnu ikke har fundet deres Plads indenfor Rækkerne, paa en saadan Maade, at de forstaar deres egen Hjælpeløshed og foretrækker den Sikkerhed, som Organisationen byder, fremfor fortsat at lade sig udbytte.

Fagbladet bliver paa denne Maade et uundværligt Led i Agitationen og bør behandles som saadan. Henkast derfor ikke dit Fagblad ligegyldigt paa Arbejdspladsen eller i Arbejdsskuret. Fagbladet henvender sig direkte til dig og har derfor sin Plads i dit Hjem.

VOR ORGANISATION PAA LANDET

Da de første Antydninger til en Arbejderbevægelse viste sig her i Landet, var der kloge Folk, eller dog Folk, som ansaa sig selv for at være kloge, der straks erklærede, at dette var noget, som ingen Fremtid havde for sig herhjemme. Socialismen var en udenlands Plante, for hvilke der ingen Vækstbetingelser var herhjemme, saaledes omtrent lød Forklaringen. Der skulde ikke gaa lang Tid, før de „kloge" blev belært om, at de havde taget grundigt fejl af Situationen, de faglærte Arbejdere sluttede forholdsvis hurtigt op under Fanerne, den ene Fagforening efter den anden blev oprettet, samtidig med, at Tilslutningen til Socialdemokratiet voksede Aar for Aar, og efterhaanden fulgte ogsaa de ufaglærte efter, og omkring Aarhundredskiftet var de faglige Organisationer for Byernes Vedkommende en Realitet, som selv de mest fanatiske Arbejdsgivere maatte regne med, det viste Storlockouten i 1899. Men paa Landet gik det trægt. Aarsagerne hertil var flere; de fleste Landarbejdere var gennem den Paavirkning, som de daglig havde været Genstand for, saa at sige fra Barnsben, forud indtaget imod Fagforeningerne og alt, hvad der havde med Arbejderbevægelse at gøre, det var endnu i Begyndelsen af Aarhundredet muligt med Virkning at spekulere i Socialistforskrækkelse ude paa Landet, hertil kom, at det ogsaa endnu var muligt for dem, der var utilfredse med de Arbejdsbetingelser, der blev budt derude, at frigøre sig for disse.

Amerika var endnu et aabent Land, hvor en ung Mand med et Par raske Arbejdsnæver havde Udsigt til at skabe sig en Fremtid, og den stærkt voksende Industri i og omkring Byerne bød ogsaa paa Beskæftigelsesmuligheder med bedre Fortjeneste end Tilfældet var paa Landet, takket være, at Byarbejderne som nævnt havde forstaaet Sammenslutningens Nødvendighed; alt dette medførte, at en meget stor Del af de Arbejdere, der var født og opvokset ude omkring i Landkommunerne, vendte Landet og de kummerlige Vilkaar, som dette bød sine Børn, Ryggen. Paa en Maade kan det siges, at de saaledes søgte at skyde Genvej til bedre Livsvilkaar. I Stedet for at blive derude og gaa ind i et Arbejde for at organisere Landets Arbejdere og derigennem højne deres Vilkaar, drog de i stort Tal til Byerne, hvor Organisationerne allerede havde sat deres Spor i Form af bedre Løn- og Arbejdsforhold, det er vel menneskeligt og forstaaeligt, men det havde til Følge, at Landets Arbejdere blev ladt tilbage i organisationsmæssig og dermed ogsaa i økonomisk Henseende; det var jo ikke de ringeste, der i de Aar drog fra Landet indtil Byerne, tværtimod var det vel endogsaa det bedste Organisationsmateriale.

En Kendsgerning er det under alle Omstændigheder, at Stillingen endnu saa sent som 1914 ved Verdenskrigens Udbrud var den, at en Fagforening i en ren Land-

kommune hørte til Sjældenhederne, der var i hvert Fald langt imellem dem derude.

Det kunde for en overfladisk Betragtning maaske paa et vist Tidspunkt se ud, som om i hvert Fald den faglige Arbejderbevægelses Udvikling var standset med Byarbejdernes Organisering, og der har da som bekendt ogsaa været adskillige reaktionære Storhanser og Stakkelhadere, der har proklameret som en ufejlbarlig Sandhed, at Fagforeningerne var et Byfænomen, der aldrig kunde opnaa at vinde Indpas paa Landet, ældre danske Avislæsere har i Aarenes Løb været præsenteret for mange rørende Udgødelser om de brave, stræbsomme Landarbejdere, som ikke lod sig forlede af de fæle Socialister til at være med til at danne eller indmelde sig i Fagforeninger, fordi deres sunde Omdømme sagde dem, at dette vilde være ensbetydende med at ødelægge det „gode gamle Forhold" mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne paa Landet. Hvis der har været Folk, som virkelig har troet paa Teorien om, at Landkommunerne skulde være uindtagelig eller endog utilgængelig for Arbejdernes faglige Bevægelse, saa er de blevet ligesaa skuffet som de, der i sin Tid erklærede Danmark for lukket Land overfor Arbejderbevægelsen. Trods de ihærdigste Bestræbelser for at sætte Pigtraad om, har Storagrarerne og deres Hjælpere ikke været i Stand til at holde Organisationstanken udenfor deres Sognegrænse. Det kan ikke mere med nogensomhelst Føje hævdes, at Arbejderbevægelsen i Danmark overvejende er en Bybevægelse, den fordeler sig saa temmelig ligeligt over By og Land, og dette gælder ikke blot i politisk men i lige saa høj Grad i faglig Henseende. Forholdet er vendt om, nu er det ikke mere en Sjældenhed at træffe paa en Fagforening i en Landkommune, nu er det sjældent at finde en Landkommune, hvor der ingen Fagforening er, vort Forbunds Afdelingsfortegnelser er i saa Henseende talende Vidnesbyrd.

Organiseringen af Landkommunernes Arbejdere er skredet frem med Kæmpeskridt de sidste Snes Aar, og vi er nu naaet saavidt, at det Tidspunkt næppe er fjernt, da Antallet af Afdelinger under vort Forbund ikke kan forøges synderligt, fordi der simpelthen ikke er Plads til flere. Men hermed er Agitationsarbejdet ikke hørt op, der er meget at gøre paa Landet endnu, der er endnu tusindvis uorganiserede Arbejdere omkring i Landkommunerne, Folk, som naturligt hører hjemme i vor Organisation, og som ogsaa er til at vinde, for at faa fat i disse uorganiserede Kammerater, det er en af de Opgaver Arbejdet indenfor vore Landafdelinger maa koncentreres om i Fremtiden.

M. O.

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff)*
Næstelsø	*(Engelholm v/ Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Brønderslev	*(Bygmester A. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen „Ellegaard)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Vraa	*(Murermester Chr. Engelund)*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Ørum-Ramten	*(Ørbæk Skovdistrikt)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Kogsbølle-Vindinge	*(Kogsbølle Kalkleje)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Mellerup	*(Vognmand A. Olesen)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Rask Mølle	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Lynge	*(Uvelse Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Ulbølle	*(Ulbølle Kommune)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Hirtshals } *Horne-Asdal* }	*(Horne-Asdal Kommune)*
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn. Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Beldringe m. fl.	*(Hastrup Vejmaterialefabrik)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

RESULTATER FRA „40-TIMERSUGEN"

De Resultater, der allerede er opnaaede ved Indførelsen af „40-Timersugen", blev gjort til Genstand for en nærmere Omtale i et af Kapitlerne i den Beretning, Direktør Butler aflagde ved den internationale Arbejdskonference — der bl. a. behandlede forskellige Forslag gaaende ud paa ved international Foranstaltning at nedsætte Arbejdstiden indenfor visse Industrier.

I U.S.A. var der den 5. Januar 1935 indført 541 Coder om „fair" Konkurrence omfattende over 95 % af alle Industriarbejdere; 85 % af disse Coder, omfattende de fleste af Industriens Arbejdere, foreskriver en Arbejdsuge paa 40 Timer eller derunder. I den til Præsident Roosevelt indsendte Beretning om Gennemførelsen af det nationale Genrejsningsprogram anfører dettes Leder, Richberg, at den Nedgang i Arbejdsløsheden paa 2.320.000, der er foregaaet fra Juni 1933 til Juni 1934, væsentlig maa tilskrives Codernes Bestemmelser om Arbejdstidens Forkortelse.

Det maa i denne Forbindelse nævnes, at American Federation of Labour er gaaet ind for 30-Timers-Arbejdsugen, og at et Lovforslag herom er blevet forelagt Kongressen.

I Italien er 40-Timers Arbejdsugen indenfor mange Industrier gennemført ved en Overenskomst mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer. I de første 3 Maaneder, efter at denne Overenskomst, der gjaldt til 16. April 1935, var traadt i Kraft, fik efter de officielle Tal 200.000 Arbejdsløse atter Beskæftigelse. De opnaaede Resultater er blevet anset saa tilfredsstillende, at det fascistiske Raad har besluttet at gøre 40 Timers Ugen permanent.

I Czeko-Slovakiet gjaldt 40-Timers Ugen i September og Oktober 1934 for 750 Fabrikker, der beskæftigede henimod 70.000 Arbejdere, og for 1.500 Fabrikkers Vedkommende, der beskæftigede henved 125.000 Arbejdere, var der gennemført Bestemmelser om en endnu lavere Arbejdsuge. Socialministeren har udarbejdet et Lovforslag gaaende ud paa Indførelse af 40 Timers Arbejdsugen i alle industrielle Foretagender, med Undtagelse af Minerne, for hvilke særlige Bestemmelser vil blive gennemført. Efter Ministerens Skøn vil denne Lov føre til Genantagelse af 60.000 Arbejdere eller omtrent 10 % af de Industriarbejdere, der omfattes af Bestemmelserne.

I Tyskland har man ligeledes søgt at fordele de foreliggende Arbejdsmuligheder paa det størst mulige Antal Personer. I visse Brancher indenfor Tekstilindustrien er Arbejdstiden ved en Forordning af 19. Juli 1934 blevet indskrænket til 36 Timer pr. Uge.

I Luxemborg er Arbejdstiden ved Nødhjælpsarbejder indskrænket til 40 Timer pr. Uge.

I Storbritanien er der paa Arbejdsministerens Initiativ ført Forhandlinger med Repræsentanter for Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer om Mulighederne for at indskrænke Arbejdstiden indenfor en Række forskellige Industrier. Et interessant Forsøg i Retning af Arbejdstidens Begrænsning er foretaget af en stor Kemikalievirksomhed, hvis Fabrikker er beliggende i Nottingham og Beeston (The Boots Pure Drug Company). Der indførtes her en 5 Dages Arbejdsuge, hvorved Antallet af Arbejdstimer pr. Arbejder blev nedsat fra 47½ til 42½ Time pr. Uge. Forsøget faldt afgjort heldigt ud. En uafhængig Sagkyndig indberettede, at Forsøget stort set ikke havde medført nogen Forøgelse af Gennemsnitsomkostningerne, skønt Arbejdernes Ugelønninger var blevet opretholdt uformindskede. Saafremt Arbejdstiden ikke var blevet nedsat, vilde flere Arbejdere være blevet afskediget som Følge af Rationalisering og Indførelse af arbejdsbesparende Maskiner.

Tanken om at bekæmpe Arbejdsløsheden ved en Nedsættelse af Arbejdstiden mødes ikke længere med samme Mistillid, som da Den internationale Arbejdskonference i 1932 for første Gang tog dette Spørgsmaal op til Behandling. Under den sidste Depressions fortsatte økonomiske Tryk har denne Tanke stadig vundet Terræn rundt omkring i Industrilandene. Flere og flere er nu af den Overbevisning, at Arbejdstidens Nedsættelse ikke blot er et virksomt Middel til i en Kriseperiode at fordele de foreliggende Arbejdsmuligheder paa det størst mulige Antal, men ogsaa bør betragtes som den logiske og nødvendige Følge af Industriens forøgede Produktionsmuligheder — et Synspunkt, der er blevet anlagt af mange saavel Politikere som Økonomer.

Meget tyder paa, at den offentlige Mening nu anser Tiden for moden til at give Arbejderne større Andel i den forøgede Fritid, Maskinerne har muliggjort.

Direktøren for det internationale Arbejdsbureau skriver: „Ingen vil paastaa, at denne Reform alene vil kunne bringe Arbejdsløsheden fuldstændig til Ophør; men at den vil kunne være et af Midlerne til at formindske denne, synes at fremgaa af de allerede opnaaede Resultater — især indenfor de meget mekaniserede Industrier".

HUSK

AT ANGIVE SKRIVELSENS MÆRKE

I den senere Korrespondance fra Hovedkontoret til Afdelingerne vil det være bemærket, at der i Skrivelsernes højre Hjørne findes angivet nogle Forbogstaver eller andet Mærke, som det gennem den paatrykte vejledende Tekst henstilles at anføre paa Svarskrivelsen til Forbundet ang. den omskrevne Sag. Dermed er der skabt et Middel, der gør det mere let for Hovedkontoret at identificere de forskellige Skrivelser, saaledes at der ikke sker Fejl ved Sorteringen af Brevene til de enkelte Grupper og Kontorer.

Men denne lille Reform bliver naturligvis først af Betydning, naar alle Afdelinger følger Henstillingen.

Husk derfor i Fremtiden at paaføre Svarskrivelserne de anførte Forbogstaver eller andet Mærke.

TIDEN OG LANDARBEJDERUNGDOMMEN

Medens Arbejderungdommen ellers i alle andre Erhverv har frigjort sig for Arbejdsgivernes overvældende Indflydelse paa Bolig og Kost og har faaet fastlagt Arbejdsdagens Længde og Lønnens Størrelse i kontante Penge, lever Tjenestekarle og Husassistenter fortsat under et Kost- og Logisystem, der er en Overlevering fra svundne Aarhundreders Arbejdsforhold.

Disse patriarkalske Arbejdsforhold blev til i en Tid, da Arbejdsgiveren var den store Husfader og Beskytter for hele hans Husstand, hvortil ogsaa hørte Arbejderne, de Gifte som de Ugifte, der som den øvrige Familie spiste ved hans Bord og sov i hans Senge — forøvrigt en Tid, hvor den sociale og økonomiske Forskel paa Bonden og hans Arbejdere ikke var stor — de var nemlig omtrent lige fattige, og Land og Rige styrede Kongen og hans Ministre uden at spørge om Bondens eller Arbejderens Mening.

Den politiske og økonomiske Udvikling har forlængst sprængt disse patriarkalske Tilstande, hvor Menneskene søgte Læ i saadanne „Familiesamfund". Tjenestekarlenes og Husassistenternes Kost og Logi som en Del af Lønnen er derfor ikke længere i Kontakt med Samfundets Udvikling eller med de moderne Menneskers Krav, derfor giver dette System sig saa mange grelle Udslag og er til saa stor Gene og Ulykke for disse unge Arbejdere.

Bonden er ikke længere Patriarken, der ogsaa henregner Beskyttelsen af hans Arbejdere til en af sine vigtigste Opgaver — tværtimod.

Han er bleven Kapitalist eller Kapitalslave, for hvem Beskyttelse og Komplettering af Redskaber og Maskiner og Besætningens Forædling, Sundhed og Velbefindende er blevet Hjerteanliggendet — fordi det betinger hans eget økonomiske Velvære — medens modsætningsvis Arbejdskraften for ham er bleven Varen, det gælder om at faa til den lavest mulige Løn, den længst mulige Arbejdstid og de mindst mulige Omkostninger.

Derfor ser man i dette Aarhundrede i stigende Udstrækning smukke og velholdte Maskinhuse og pragtfulde Stalde, hvor ethvert Hensyn er taget til Dyrenes Sundhed og Velbefindende, paa samme Ejendomme, hvor Folkeværelser og Daglejerboliger ikke bærer noget Præg af, at Sundhed og Velbefindende ogsaa er Egenskaber, der gør Livet lysere for Menneskene.

Derfor ser man praktisk talt hos enhver Landmand denne smukke, nænsomme Omsorg for Husdyrenes Trivsel.

Men grotesk virker det, naar man saa iagttager, hvor lidt Hensyn Landmændene til Gengæld tager til Arbejdernes og deres Medarbejderes Savn og Nød og Ubehag ved de Forhold, der bydes dem.

De Bønder, som farer i Harnisk over, at et Dyr bliver mishandlet eller sultet, som kan jage deres Karle af Plads, fordi de har glemt eller undladt at vande Hestene en varm Sommerdag, kan — tilsyneladende uden synderlig Anfægtelse — byde deres Tjenestefolk Mad, de ikke selv vilde spise, og Kamre, de ofte kun med Betænkelighed lod Dyrene bo i, og navnlig kan de bruge hele deres Indflydelse i Stat og Kommune til at diktere Lønninger og Livsvilkaar for Landbrugets Arbejdere, der tvinger disse og deres Familie til de bitreste Savn, ja, ofte endog til den skinbarlige Sult og Kulde.

En Vinterdag, som Bonden ikke kunde tænke sig at jage en Ko ud i, kan han uden Skaansel lade en Arbejderfamilie smide ud af sit Hus. Et pjaltet, sultende Landarbejderbarn, en forknyt og overlæsset Tjenestedreng, der fremfor alt trænger til Venlighed og Hjælpsomhed, hensætter ikke Bonden i den Tilstand af Medfølelse og Menneskelighed, som en syg Ko eller en forstoppet Hest er i Stand til.

Bonden tænker vel næppe selv over denne Dobbelthed i hans Væsen; han er som alle andre et Barn af Tiden og forener sine tilsyneladende Interesser med sine Hjerteanliggender. Det er jo nu engang den kapitalistiske Moral og Tankegang, som præger ham, men vi, som lider derunder, vi, hvis Brødre og Forældre lider derunder, vi maa faa Øjnene aabne herfor, og vi maa af al Kraft arbejde for at faa det ændret.

I Dag er det mig, i Morgen er det dig, det gælder.

I nogle Aar er det dig, der er Tjenestekarl, saa gifter du dig og sætter Bo og tjener dit Brød som Arbejder, og dine yngre Brødre drager ind i Landbruget som Tjenestekarle, og før du rigtig faar set dig om, har du selv Børn, der skal ud og tjene Bønder, medens du selv med skiftevis Slid og Arbejdsløshed maa stride for at holde dit Hjem oven Vande, i Kamp med Bønder, der heller ikke forstaar, at du er — som de — et levende Menneske med Længsel efter Lykke og med Ønsket om at kunne byde dig og dine et smukt Hjem med økonomisk Tryghed og dine Børn smukke Minder og en sund og glad Ungdom, naar de skal ud og tjene Bønder.

Hvilken Tjenestekarl stræber vel i Tankerne ikke efter, at hans Brødre og Børn skal faa det bedre end han selv har det, og hvilken ung Mand tænker sig vel, at Samlivet med den Pige, han har kær, skal henleves i den fortvivlede Fattigdom og Nød, der er Følgen af den frygtelige Arbejdsløshed og Landarbejdernes alt for lave Løn. Men saadan er Forholdene, og saadan bliver de for dig og dine Kammerater, dersom I ikke gennem Ungdommens glade Aar skaber den lysere Fremtid, ved kammeratligt Samarbejde, ved faglig Organisering i Landarbejderforbundet og politisk Reformering af Samfundet ved Tilslutning til det socialdemokratiske Ungdomsarbejde.

Som Bønderne gennem deres Andelsbevægelse og Landboforeninger staar sammen og løfter i Flok og derved vinder i Styrke og Indflydelse, saaledes gør Sammenhold og Enighed ogsaa Tjenestekarle og Landarbejdere stærke og skaffer dem Fremskridt og Fordele, og ligesom Bønderne gennem politisk Fællesoptræden har ryddet de Vanskeligheder, som de ikke fagligt kunde magte, og højnet sig selv som Stand og Mennesker, saaledes er Landarbejderungdommens Samling om det

socialdemokratiske Ungdomsarbejde og senere Tilslutning til Socialdemokratiet ogsaa Løftestangen til at afkaste de sidste generende Rester af et forældet og irriterende Arbejdsforhold og til Skabelse af et Samfund, hvor Arbejdets Frembringelser er til Lykke og Velsignelse for Menneskene; i Modsætning til nu, hvor Fremskridtene og Overfloden bundfælder sig i Form af Menneskenes værste Forbandelse: Arbejdsløshed og Sult.

Om 4—5—6 Aar, naar du er gift og strider din Kamp for det daglige Udkomme, vil du se, at det er sandt, saa sandt.

Du vil da bitterlig fortryde, hvad du har forsømt af kammeratligt Arbejde for at skabe en lysere Fremtid for dig selv og dine kære, baade som Tjenestekarl og gift Arbejder.

Mød den Tid med en rank Ryg og et frit Sind ved fra nu af at gøre din Pligt som Arbejder i Samarbejde med dine Kammerater i Landarbejderforbundet og Danmarks socialdemokratiske Ungdom.

Oscar Levinsen.

KRISTELIGT DANSK FÆLLESFORBUND OG HYKLERIET

Med kortere eller længere Mellemrum bringer K.D.F.s Medlemsblad Artikler, hvis Indhold tager Afstand fra de saakaldte verdslige Fagforeninger, der fremstilles som noget nær det værste, et Menneske kan indlade sig med, og i Modsætning hertil omtales K.D.F. som et Sted, hvor ikke alene de timelige, men ogsaa de aandelige Interesser varetages.

Vi har tidligere omtalt den Organisationsform, i hvilken K.D.F. fremtræder og gjort opmærksom paa, at alle Betingelser for Befordring af Hykleri er tilstede, den mest fremtrædende Arbejdsgivermoral er til daglig meget stærkt anløben, naar det gælder Forholdet til Arbejderne, og ingen skal faa os til at tro paa, at Moralen bliver bedre, fordi vedkommende Arbejdsgiver er Medlem af K.D.F. og saaledes skilter med en Art bedre Følelser og dito Moral.

Den tidligere Venstreforer, I. C. Christensen, udtalte en Gang paa et Vælgermøde: „Vogt dig, hvis nogen vil sælge en Ko til dig i Jesu Navn, for saa er Koen trepattet". Han ønskede hermed at give tilkende, at Mennesker, der i alt for fremtrædende Grad skilter med Gudsfrygt og sætter denne i Forbindelse med det daglige Livs Foreteelser, som Regel benytter denne til Opnaaelse af Fordele paa Bekostning og Tilsidesættelse af de almindelige Moralbegreber.

Det har da ogsaa i meget stærk Grad været Tilfældet med Arbejdsgivere, som har søgt og opnaaet Medlemsskab i K.D.F., og vi finder i Bødkernes Medlemsblad en Artikkel, som er gengivet efter Træindustriarbejdernes Fagblad, hvor Beviset for, at Hykleriet og Øjentjeneriet indenfor K.D.F. i meget klar Form træder frem. Vi gengiver Artiklen, der iøvrigt ikke behøver nogen Art af Kommentar.

SKRUEBRÆKKERI, VOLD, ASSURANCESVIG OG GUDSFRYGT

Hos Bødker K o c k, Arden, som gennem længere Tid har staaet paa vor Blokadeliste, gaar det livligt og kristeligt til. For et halvt Aars Tid siden maatte en af Skruebrækkerne bøde 60 Kr. for Overfald paa en Bødkersvend. Siden den Tid er Fabrikken nedbrændt, og en anden Skruebrækker er anholdt som mistænkt for Brandstiftelse, og nu meldes der fra Arden, at en tredie Skruebrækker er anholdt for Assurancesvig. Den sidste har allerede tilstaaet, at han til et Brandforsikringsselskab har opgivet, at der under Branden paa Kocks Fabrik var brændt Ejendele, tilhørende ham, til et større Beløb, end Tilfældet var. Den sidste var Hovedvidne mod ham, der er mistænkt for Brandstiftelsen.

Det er et nydeligt Selskab, Bødker Kock er kommet i, siden han afbrød Forbindelsen med de organiserede Arbejdere; men han har da den Tilfredsstillelse, at de Skruebrækkere, han omgaas, er gudfrygtige. Det er ganske vist svært at forbinde Begrebet Gudsfrygt med den Opførsel, der er skildret i ovenstaaende; men da Bødker Kock har sluttet Overenskomst med Kristeligt dansk Fællesforbund, gaar vi ud fra, at hans trofaste Medarbejdere alle er Medlemmer af denne Institution, og saa maa de da være gudfrygtige — rigtigt gudfrygtige.

Saaledes ser Forholdene altsaa ud paa en Arbejdsplads, hvor man har frigjort sig for de forhadte Fagforeningsfolk. Strejken fortsættes uforandret for begge Fag.

(Efter Træindustriarbejderforbundets Medlemsblad).

REGERINGER MOD ARBEJDSGIVERNE

Ogsaa paa dette Aars internationale Arbejdskonference indtog Arbejdsgivernes Repræsentanter uforstandige Holdning overfor Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og navnlig om Arbejdstidsforkortelsen som paa de tidligere Konferencer. Derimod har — og dette er et vigtigt nyt Symptom og bidrog i høj Grad til Konventionens Vedtagelse — en Række Regeringer taget Afstand fra denne dels fatalistiske og dels udpræget ondsindede og bevidst negative Indstilling. Saaledes vendte f. Eks. den belgiske Regeringsrepræsentant Mahain sig meget skarpt mod Arbejdsgiverne, der deltog i den almindelige Diskussion paa Konferencen, men derimod nægtede at deltage i Udvalgets Møder, hvor Sagkyndige fra alle Lande med beviskraftige Argumenter kan imødegaa Arbejdsgivernes

Standpunkter. „Denne Holdning er i Strid med den internationale Arbejdsorganisations Traditioner og Aand. Arbejdsgivergruppen maa være rede til, med praktiske Eksempler at bevise Rigtigheden af de fremførte Argumenter mod Arbejdstidens Forkortelse. Arbejdsgivernes Holdning forhindrer simpelt hen en fornuftig Diskussion af Spørgsmaalet."

Den franske Regeringsrepræsentant Justin Godard slog fast, at Arbejdsgivernes Ordfører ikke havde fremsat et eneste Argument, som man maatte anerkende og som kunde retfærdiggøre Vedtagelsen af Arbejdsgivernes Tese. Tilmed havde man ikke sagt et eneste Ord om Sagens rent menneskelige Side. Godard udtalte endvidere, at Arbejdsgiverne ikke havde Ret til at unddrage sig det Ansvar og de Pligter, de havde paataget sig som Medlemmer af Arbejdsbureauet. Endvidere bebrejdede han Arbejdsgiverne, at de havde ladet det mangle paa „fair play".

Den australske Regeringsrepræsentant Frederic Stewart beklagede Arbejdsgivernes Holdning. Stewart, der hører til de australske Arbejdsgivere, som beskæftiger det største Antal Arbejdere, forsikrede, at Arbejdsgivergruppens Politik ikke var i Overensstemmelse med Stemningen hos Arbejdsgivernes store Flertal.

Hamilton, Amerikas Regeringsrepræsentant, betegnede Arbejdsgivernes Indstilling som en Holdning, man allerede længe havde betragtet som overvunden. Det drejede sig ikke om et Problem, der kan løses rent matematisk, men det fordrede en omfattende Indgriben.

Den norske Regeringsrepræsentant Karlsen betegnede det som beklageligt, at en bestemt Gruppe (Arbejdsgivernes) tillod sig en saadan Sabotage. Det var en Indrømmelse af Gruppens Svaghed, naar den som Arbejdsgiverne unddrager sig sit Ansvar. Arbejdsgiverne burde være klar over den Uret, de begaar, naar de underminerer den Organisations Autoritet, de selv tilhører.

Den czekoslovakiske Regeringsrepræsentant Winter udtalte, at Arbejdsgiverne ikke burde glemme, at der findes Millioner af sultende Mennesker. Det er til ingen Nytte at prædike Taalmodighed og fremsætte rent teoretiske Betragtninger. Arbejdsgivergruppen har ikke Ret til at unddrage sig sit Ansvar, navnlig ikke da de ikke selv er i Stand til at foreslaa andre Midler til Arbejdsløshedens Bekæmpelse.

Regeringsrepræsentanten fra Irland, Ferguson, beklagede Arbejdsgivergruppens Beslutning og udtalte, at saafremt Arbejdsgiverne fastholder deres Standpunkt, en af Organisationens vigtigste Maal, nemlig Forbedringen af Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, vilde være alvorligt truet.

SØLVBRYLLUP

En af vort Forbunds kendte Tillidsmænd, Sekretær i Arbejdsløshedskassen, Thv. Gath og Hustru, holder Mandag den 29. Juli d. A. Sølvbryllup.

Thv. Gath har i indeværende Aar tiltraadt Stillingen som Sekretær i Arbejdsløshedskassen, men mange og betydningsfulde er de Hverv, som Gath, lige siden han som ganske ung Mand af sine Kammerater hos Akts. Carl Lunds Fabrikker i København valgtes til deres Tillidsmand, har indehaft.

Med sine glimrende Evner, og store Dygtighed, som de københavnske Fabrikarbejdere forstod at værdsætte, bestred Gath i en Aarrække Hvervet som Bestyrelsesmedlem og Næstformand i Fabrikarbejdernes Afdeling, indtil han af de københavnske Arbejdsmænd valgtes til den meget vanskelige og meget krævende Post som Bestyrer af Kontrolkontoret for arbejdsløse Arbejdsmænd i København, efter at han gennem flere Aar havde virket som Assistent nævnte Sted.

Ud over Landet vil Thv. Gath bedst være kendt af alle de Kammerater, som har haft Lejlighed til at deltage i vore Kongresser og Delegeretmøder.

En bedre Protokol end den, Thv. Gath som Sekretær ved nævnte Lejligheder har skrevet og oplæst skal man lede længe efter.

Naar Thv. Gath nu har tiltraadt Stillingen som Sekretær i Arbejdsløshedskassen og derved sikkert faar Lejlighed til at komme i nærmere Berøring med Arbejdsmændene og deres Tillidsmænd i det ganske Land, er vi overbevist om, at den umaadelige Elskværdighed, som Gath er i Besiddelse af, ved Siden af sin Indsigt og Dygtighed i de Sager, han har med at gøre, vil bidrage til at skabe det mest frugtbringende Samarbejde mellem Arbejdsløshedskassen og dens talrige Tillidsmænd Landet over, til Gavn for de danske Arbejdsmænd og forøge Skaren af de Venner, som paa Sølvbryllupsdagen vil sende Thv. Gath og hans Hustru, Astrid Gath, de hjerteligste Lykønskninger og Hilsener og de bedste Ønsker for Fremtiden.

Hjertelig til Lykke.

LANDARBEJDERNE OG LANDBRUGSKRISEN

Landbrugskrisen udgør en Del af Verdenskrisen. Vil man derfor bekæmpe Landbrugskrisen, maa man bekæmpe Verdenskrisen.

Alligevel kan der til Bekæmpelsen af Landbrugskrisen foretages en Række af særlige Foranstaltninger. Landbrugskrisens vigtigste Aarsag ligger i Misforholdet mellem Produktion og Forbrug. I det privatkapitalistiske Erhvervsliv produceres for at tjene Penge, ikke for at dække Menneskenes Forbrug. Dette vil først ændres, naar der i Stedet for det privatkapitalistiske Produktionssystem træder et socialistisk. Denne Ændring kan ikke forventes i den nærmeste Tid. Derfor maa der træffes Foranstaltninger, der i første Omgang fjerner de værste Kriseaarsager.

Den, der vil producere for Forbruget, maa først kende Behovets Størrelse. Man maa her skelne mellem det øjeblikkelige Behov og et virkeligt. Menneskeheden er nemlig i Stand til at forbruge meget mere, end den i Øjeblikket har Adgang til at forbruge.

Lad os først se paa det nuværende Behov og dettes Dækning. Behovet afhænger først og fremmest af det Antal Mennesker, der i Øjeblikket lever paa Jorden og dernæst af de kommende Aars Befolkningstal. Behovets Dækning afhænger af Produktionens og Fordelingsapparatets Udvikling til Forsyning af den sidste Forbruger. Landbruget er paa nuværende Tidspunkt i Stand til uden Hensyn til Naturforholdene at sikre det menneskelige Behov. Tidligere kunde Naturbegivenheder (Tørke, Oversvømmelser, Jordskælv) medføre, at Menneskene døde af Hungersnød. Det behøver de ikke mere. I vore Dage er den tyske Digter Heinrich Heines Ord: „Der vokser hernede (paa Jorden) Brød nok for alle Menneskebørn" virkelig blevet til Sandhed.

Der har været Tider, hvor man troede, at Befolkningen voksede hurtigere end Produktionen af Levnedsmidler. Som bekendt formede den engelske Nationaløkonom *Malthus* i 1798 Sætningen om, at Befolkningen har Tendens til at vokse hurtigere end Mængden af de til dens Underhold nødvendige Næringsmidler. Den Tid, da det kunde siges, er for længst forbi. Der er sket saadanne Fremskridt med Hensyn til Forbedringen af Produktionsmetoderne (Maskiner, Gødningsmetoder, Planteavlsforsøg, Arbejdsmetoder) indenfor Plante- og Dyreavlens Omraader, at selv en endnu større Befolkning paa Jorden ikke behøvede at lide Sult. Det, der skader Landbruget mest, er Spekulationen med Landbrugsprodukter. Den storkapitalistiske Spekulation bestemmer i vid Udstrækning Prisen paa Landbrugsprodukterne og dermed Størrelsen af Landbrugernes Arbejdsudbytte. Man maa i denne Forbindelse erindre sig en væsentlig Forskel, der bestaar mellem industriel Produktion og Landbrugsproduktion. Den industrielle Producent kan hurtigt lægge sin Bedrift om, naar Konjunkturerne kræver det. Det kan Landbrugsproducenten ikke. Han behøver Tid, for de fleste Mark- og Kvægsprodukters Vedkommende et Aar, inden han kan faa sine Produkter tjenlige til Salg.

I Landbruget er planmæssig økonomisk Drift derfor endnu nødvendigere end i Industrien. Ved planmæssig økonomisk Drift forstaar vi: planmæssige Produktions- og Afsætningsbetingelser. Det er interessant, at den nationalsocialistiske Regering i Tyskland ved Oprettelse af „Rigsernæringsstanden" har virkeliggjort noget, der allerede i det tyske „Socialdemokratiske Agrarprogram" var skitseret. Hvad der ikke blev overtaget fra det socialdemokratiske Agrarprogram, er Landarbejderstandens sociale Højnelse. Endvidere er „Rigsernæringsstandens" Organisation i for høj Grad overfyldt med bureaukratiske Institutioner. En anden principiel Fejl gør Nationalsocialisterne sig Skyld i ved at tro, at man hjælper Landbruget, uden at der foretages en tilsvarende parallelt indstillet Planøkonomi i Industrien. Hvad Gavn har Landbruget i Tyskland af højere Priser, naar Produktionen er for dyr, og naar Landbrugets Produkter ikke finder tilstrækkeligt mange Aftagere til de forhøjede Priser?

Angaaende Planøkonomi i Landbruget findes i de enkelte Landes forskellige, af faglige og politiske Organisationer udarbejdede „Planer", saaledes ogsaa i den af den Internationale faglige Central udsendte, værdifulde Impulser, — særligt værdifulde, fordi Planøkonomi og dermed Overvindelse af Krisen ikke kræves for Landbruget alene, men for alle Erhvervsgrene paa samme Tid. Hvad vi ikke synes saa godt om, er, at Landarbejderne ikke i tilstrækkelig Grad er taget i Betragtning i disse Planer. Maaske har man undladt særligt at beskæftige sig med Landarbejderspørgsmaalet ud fra den Betragtning, at enhver saadan Plan principielt tilsigter at gavne Arbejderklassen.

Vi sagde, at den, der vil bekæmpe Landbrugskrisen, maa bekæmpe Verdenskrisen. Denne principielle Stilling maa naturligvis ikke danne nogen Hindring for, at ogsaa de mere begrænsede Midler i Kampen mod Krisen bringes i Anvendelse i hvert enkelt Land.

De hidtil i de enkelte Lande af Arbejdernes Organisationer opstillede „Planer" og „Programmer" for Krisens Bekæmpelse indeholder derfor ogsaa overalt Krav, der i første Instans skal gennemføres inden for Landets egne Grænser. Her maa særlig Landarbejdernes Organisationer benytte enhver Lejlighed til at skaffe sig Medindflydelse. Hvor Almenheden, hvor Staten beskæftiger sig med Landbruget, bør det arbejdende Menneske i Landbruget ikke glemmes.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

OVER

over Konflikter, til hvilke Forbundet i 1934 har udbetalt Understøttelse, jvfr. de kvitterede Aarsag, Art og Varighed, den udbetalte

Afdeling	Arbejdsgiver	Konfliktens Aarsag	Konflikten begyndt 1934	Konflikten afsluttet 1934
Aabybro L.	Aalborg Amt		26/9	
Aalborg A.	do.		forts. fra 1933	
— Omegn	do.		4/10	
Aars	do.		forts. fra 1933	
Arden	do.		»	
Bælum	do.		»	
Gistrup-Nøvling	do.		1/10	
Løgstør	do.		forts. fra 1933	
Nibe	do.	Lønreduktion	»	
Skørping	do.		»	
Støvring	do.		»	
Suldrup	do.		1/10	
Svendstrup	do.		forts. fra 1933	
Sønderholm-Frejlev	do.		1/10	
Vindblæs	do.		1/10	
Vægger	do.		19/10	
Ø. Hornum-Godthaab	do.		1/10	
Alling-Tulstrup	Skanderborg Amt		forts. fra 1933	
Hansted-Lundum	do.		»	
Laven	do.		»	
Ousted	do.		»	
Ry St.	do.		»	
Skanderborg	do.	Lønkrav	»	
Skorup-Tvilum-Voel	do.		»	
Stilling	do.		»	
Toustrup	do.		»	
Østbirk	do.		»	
— L.	do.		1/10	
Baarse	„Engelholm"	Lønkrav	3/10	
Næstelsø	do.		»	
Holtug	Herregaardene Gjorslev og Søholm	Sympati	1/8	10/10
do.				
Klippinge-Magleby			3/10	16/10
Sierslev			1/8	4/9
Strøby			1/8	30/10
Everdrup	Gisselfeld og Holmegaard Skove	Lønkrav	14/11	
Fensmark			»	
Haslev			»	
Kongsted			28/11	
— L.			14/11	
Næstelsø			»	
Snesere			»	
Toksværd			»	
V. Egede			»	
—			4/12	
Thestrup			14/11	
Ulsø			15/11	
Olstrup			14/11	
Grejs-Lindbjerg	Gaardejer Jørgensen, „Brandbjerg"	Lønkrav	22/8	2/10
Hvejsel			1/10	9/10
Jelling			22/8	2/10
Skibet	Julianehaab.	Sympati	13/10	25/10
Galten	Sjelle-Herskind Mergelleje	Lønkrav	18/4	18/6
Odder			»	»
Røgen-Sporup			»	»
Søby-Sall			»	»
Toustrup			»	»
Voldby			»	»
56 Afdelinger	8 Arbejdsgivere			

SIGT

Strejkekontrollister, det Antal Mand, Konflikterne omfattede, Børneantallet, Konflikternes Understøttelses Størrelse samt Resultatet.

Ordinær Udbetaling				Ekstraord. Udbetaling			Tilsammen			Afslutningsresultat
Mand	Børn	Dage	Kr.	Mand	Dage	Kr.	Mand	Dage	Kr.	
2	6	144	697.20				2	144	697.20	
5	20	1419	5797.28				5	1419	5797.28	
1	2	56	254.80				1	56	254.80	
6	5	969	3963.15				6	969	3963.15	
4	8	1254	5534.70				4	1254	5534.70	
2	7	558	2943.00				2	558	2943.00	
3	4	214	908.50				3	214	908.50	
1	5	280	1575.60				1	280	1575 60	fortsættes
3	7	658	3100.40				3	658	3100.40	
2	5	69	332.95				2	69	332.95	
15	49	3522	17920.80				15	3522	17920.80	
1	6	3	18.45				1	3	18.45	
3	6	604	2658.25				3	604	2658.25	
4	10	266	1195.65				4	266	1195.65	
1	0	74	277.50				1	74	277.50	
2	6	109	527.70				2	109	527.70	
1	2	74	336.70				1	74	336.70	
2	9	300	1471.68				2	300	1471.68	
1	2	48	218.40				1	48	218.40	
1	2	332	1274.40				1	332	1274.40	
15	35	3589	16348 30				15	3589	16348.30	
2	9	324	1757.70				2	324	1757.70	
11	14	2522	10790.10				11	2522	10790.10	fortsættes
2	4	608	2625.60				2	608	2625.60	
6	26	1572	8648.70				6	1572	8648.70	
1	1	184	721.60				1	184	721.60	
4	12	588	3302.35				4	588	3302.35	
2	2	124	514.60				2	124	514.60	
3	6	219	978.20				3	219	978.20	fortsættes
2	8	93	497.55				2	93	497.55	
3	3	130	483.25				3	130	483.25	
				1	12	42.00	1	12	42.00	
3	1	35	132.90				3	35	132.90	vundet
5	20	26	139.10				5	26	139.10	
36	31	262	1058.50				36	262	1058.50	
12	14	321	1176.10				12	321	1176.10	
3	7	88	400.35				3	88	400.35	
2	7	68	334.40				2	68	334.40	
1	2	21	79.80				1	21	79.80	
11	12	300	1138.80				11	300	1138.80	
2	0	43	158.50				2	43	158.50	
1	2	19	45.50				1	19	45.50	fortsættes
5	5	166	629.35				5	166	629.35	
38	48	1260	4985.80				38	1260	4985.80	
				4	64	174.00	4	64	174.00	
6	13	170	756.30				6	13	756.30	
1	3	35	113.75				1	3	113.75	
4	6	124	529.20				4	124	529.20	
				1	36	135.00	1	36	135.00	
2	4	14	56.20				2	14	56.20	tabt
8	29	54	267.60				8	54	267.60	
				1	6	92.00	1	6	92.00	Sympati
20	50	1055	4903.45				20	1055	4903.45	
1	5	53	304.75				1	53	304.75	
6	11	267	1140.95				6	267	1140.95	vundet
2	2	102	422.80				2	102	422.80	
6	17	307	1355.50				6	307	1355.50	
6	14	225	1099.95				6	225	1099.95	
292	584	25.889	118.904.61	7	118	443.00	299	26.007	119.347.61	

Afdeling	Arbejdsgiver	Konfliktens Aarsag	Konflikten begyndt 1934	Konflikten afsluttet 1934
56 Afdelinger	8 Arbejdsgivere			
Herlev	D. S. B. Kloak-		10/5	28/5
Jernbanearb. B.	arb. v. Svane-	Lønkrav	»	»
Jord- og Betonarb.	møllen		»	»
Frederikssund			20/9	13/11
Krogstrup	V. Petersen,	Lønkrav	10/10	16/10
Skibby	Lyngerup		3/10	23/10
Hyllinge-Lyngby	Sæby-Gershøj	Lønkrav	26/3	5/6
Skibby	Kommune			
Aars			16/4	24/4
Rødding Sdr. Jyll.	Slagterierne	Sympati	14/4	23/4
Vordingborg			»	»
Hjørring	Entreprenør		19/12	
Tolne	Vestenbæk,	Lønkrav	28/11	
V. Hjermitslev	Hjørring		»	
Skallerup L.			»	
Over Jerstal	Entr. Skytt,		28/11	11/12
Sommersted	Beck og	Lønkrav	»	»
St. Nustrup	Katballe		»	»
Bov	Entrpr.		28/3	2/5
—	Brench &	Lønkrav		
Graasten	Thomsen		»	»
Lundtoft			»	»
Kolindsund	Forp. Nielsen,	Lønkrav	1/10	
Stenvad	„Ellegaard“		»	
Hillerød	Johs. Andersen	Lønkrav	12/5	31/5
Roskilde	Rask-Hillerød Rutebil		»	»
Dybvad	Dybvad Mergelleje		20/8	21/9
	do.	Lønkrav	»	»
Volstrup	do.		»	»
Vraa	Chr. Engellund	Lønkrav	16/10	
Hirtshals	Hirtshals-Tornby-	Lønkrav	24/5	19/12
Tornby	Hjørring Vejen		3/5	»
Aabybro	Murerm. N. Nielsen	Lønkrav	4/7	10/7
Aarhus J. B.	Jydsk Telefon A/S	Lønkrav	20/9	6/11
Besser	Brattingborg Gods	Lønkrav	4/10	
Bov	Entr. Mikkelsen, Aarhus	Lønkrav	21/11	
Brædstrup	Vejarbejde	Lønkrav	5/12	
—	Ægpakkeriet	—	5/4	22/8
Brønderslev	Bygm. Ant. Nielsen	Lønkrav	14/11	
Budene	Textilmagasinet	Lønkrav	forts. fra 1933	3/4
Børkop	Bygm. Bertel Nielsen	Lønkrav	17/4	29/5
Chauff. Kbhvn.	„Avanti Bilen“	Lønkrav	5/6	12/6
—	Entr. Petersen & Bøgely	—	6/9	27/9
—	Skand. Kul- og Koksimp.	Lønkrav	2/7	4/7
Dragstrup-Skallerup	M. Nielsens Tærskeværk	Lønkrav	3/10	6/11
Dronninglund	Entr. Hansens Grusgrav	Lønkrav	31/10	
Esbjerg	Murerm. J. A. Nielsen	Krav om Betaling af Overskud	7/11	7/11
98 Afdelinger	35 Arbejdsgivere			

Ordinær Udbetaling				Ekstraord. Udbetaling			Tilsammen			Afslutningsresultat
Mand	Børn	Dage	Kr.	Mand	Dage	Kr.	Mand	Dage	Kr.	
292	584	25889	118.904.61	7	118	443.00	299	26007	119.347.61	
				1	16	56.00	1	16	56.00	vundet
				4	68	221.00	4	68	221.00	
				12	199	645.50	12	199	645.50	
				1	47	176.25	1	47	176.25	vundet
2	2	11	40.80				2	11	40 80	
1	1	15	56.50				1	15	56.50	
2	10	30	154.80				2	30	154.80	vundet
2	11	59	279.40				2	59	279.40	
2	1	14	55.30				2	14	55.30	Sympati
2	5	14	64.75				2	14	64.75	
3	4	21	89.95				3	21	89.95	
1	3	18	75.60				1	18	75.60	fortsættes
				1	22	82.50	1	22	82.50	
1	1	23	95.45				1	23	95.45	
1	2	23	104.65				1	23	104.65	
1	2	9	34.20				1	9	34.20	vundet
6	12	53	234.75				6	53	234.75	
1	2	10	43.00				1	10	43.00	
32	73	871	3971.95				32	871	3971.95	vundet
				16	96	285.00	16	96	285.00	
1	4	27	144.45				1	27	144.45	
2	3	26	128.70				2	26	128.70	
5	6	370	1380.10				5	370	1380.10	fortsættes
				1	90	337.50	1	90	337.50	—
2	3	40	174.00				2	40	174.00	vundet
1	1	6	74.70				1	6	74.70	
36	85	936	4199.00				36	936	4199.00	tabt
				1	6	21.00	1	6	21.00	
3	16	78	446.40				3	78	446.40	
1	4	64	342.40				1	64	342.40	fortsættes
				2	185	682.50	2	185	682.50	tabt
				26	3397	10.447.00	26	3397	10447.00	
				2	10	30.00	2	10	30.00	vundet
2	2	97	383.30				2	97	383.50	tabt
2	1	60	223.95				2	60	223.95	fortsættes
3	1	55	190.05				3	55	190.05	vundet
17	24	225	911.55				17	225	911.55	fortsættes
				5	744	1860.00	5	744	1860.00	vundet
5	11	164	702.95				5	164	702.95	fortsættes
2	1	166	613.80				2	166	613.80	tabt
1	3	31	183.15				1	31	183.15	vundet
6	5	42	140.00				6	42	140.00	vundet
1	1	16	61.20				1	16	61.20	—
2	2	6	21.90				2	6	21.90	vundet
1	3	26	122.20				1	26	122.20	tabt
				4	207	517.50	4	207	517.50	fortsættes
1	2	1	4.55				1	1	4.55	vundet
443	891	29466	134.654.26	83	5205	15.804.75	526	34701	150.459.01	

INTERNATIONAL LANDARBEJDER-KONGRES I LONDON

I Dagene 1.—4. Juli afholdt den internationale Landarbejderfederation (I.L.F.) sin 7. Kongres i London.

Naar Kongressen denne Gang afholdtes i London, var det med særligt Henblik paa Englænderne, hvoraf kun en Del af de organiserede Landarbejdere staar tilsluttet I.L.F., og London var valgt for at faa ogsaa Resten ind i Organisationen.

Tilstede ved Kongressen var Repræsentanter fra Danmark, Norge, Sverige, Holland, Tschekoslovakiet, Palæstina og Skotland.

Forhindret af politiske Grunde i at være tilstede var Polen, Tyskland, Spanien og Østrig, og ligeledes var Schweits, formentlig paa Grund af den ret store Afstand, og fordi de er et lille Forbund, ikke tilstede. Kongressen fandt Sted i det engelske Transportarbejderforbunds Hus „Transport House" og havde følgende Sager til Behandling:

1. Beretning fra Sekretæren, herunder ogsaa Regnskab.
2. Landarbejderne under Landbrugskrisen (Indleder Joseph Duncan, Skotland).
3. Landarbejderlønninger, Kollektivaftaler, Minimallønninger m. v. (Indleder Levinsen, Danmark).
4. Indkomne Forslag.
5. Valg i Henhold til Statuterne.

Der forelaa en ret udførlig, trykt Beretning fra Sekretæren, hvori ogsaa Forholdene i hvert enkelt af de tilsluttede Lande behandledes, og denne Beretning suppleredes yderligere med en mundtlig Beretning paa Kongressen, baade af Sekretæren og af enkelte af Landenes Repræsentanter.

Som Hovedpunkter af Beretningen kan anføres:

Det var nu lykkedes for I.F.L. at genetablere det Samarbejde mellem Landene og I. F. L., der ved Nazis Overtagelse af Magten i Tyskland var bleven slaaet i Stykker, fordi Sekretariatet paa det Tidspunkt befandt sig i Berlin, men derimod var det ikke lykkedes at faa fat i Arkivet, og ejheller havde det været muligt at faa udleveret de eventuelle Pengemidler, der fandtes i I.L.F.s Kasse, da Nazisterne kom til Magten.

Trods disse Vanskeligheder var det altsaa alligevel lykkedes at genskabe I.L.F.

I den forløbne Periode var det ligeledes lykkedes at øve nogen Indflydelse ved de afholdte Konferencer i Arbejdsbureauet i Genève, og man havde nu faaet udvirket, at man fra Bureauets Side satte stærkere ind end hidtil for at faa draget Landarbejderne med ind i de Konventioner, som vedtages af Bureauets kompetente Forsamlinger, og derefter forelægges de enkelte Lande til Ratifikation.

Medlemstallet var naturligvis, efter at Tyskland og Østrig var forhindret i at udøve Medlemsskabet, reduceret betydeligt, men var dog, tiltrods for, at der ikke forelaa Tal fra Spanien, ca. 175.000.

Efter at Beretningen havde været til Diskussion, godkendtes denne, ligesom ogsaa Regnskabet godkendtes.

Da der fra Skandinavien forelaa Ændringsforslag af betydeligt Omfang til Lovene, gik man herefter over til at diskutere disse.

Efter en indgaaende Diskussion vedtoges de af den skandinaviske Delegation stillede Forslag, dog med et Par enkelte af Forretningsudvalget stillede Ændringsforslag.

Ved de to følgende Sagers Behandling besluttedes det, at Debatten skulde foregaa under ét, hvorfor først Formanden for I. L. F., Joseph Duncan, i et indgaaende instruktivt Foredrag redegjorde for Landbrugskrisens Forløb og dens Virkninger for Landarbejderne, hvorefter Levinsen redegjorde for Minimallønsystemet og dets Udbredelse, ligesom han trak Linierne op for det kollektive Overenskomstsystem.

Det vedtoges herunder at iværksætte en nøjere Undersøgelse af Virkningerne af Minimallønsystemet for derigennem at komme til absolut Klarhed over, om dette System virkelig er istand til at skaffe betragtelige Forbedringer i Landarbejdernes Kaar.

Til Slut foretoges Valg af Bestyrelse, hvortil Levinsen genvalgtes sammen med den hidtidige Ledelse af I.L.F., dog med Undtagelse af Tysklands Repræsentant, der erstattedes med en Repræsentant fra Tschekoslovakiet.

Kongressen viste, at trods uhyre Vanskeligheder af enhver Art er Landarbejdernes internationale Samarbejde nu saa fasttømret, at intet er istand til at rokke det, og selv om Fremtiden ikke tegner sig alt for lyst, vil Landarbejderne ogsaa i Fremtiden holde sammen og værge de Resultater, der er opnaaet, og tilkæmpe sig nye Resultater og nye Forbedringer gennem deres Organisationer, baade nationalt og internationalt.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Husk tillige at anføre de i højre Hjørne paa Skrivelsen fra Forbundet anførte Bogstaver.

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 7. Juni 1935 i Sag Nr. 2097:
Dansk Arbejdsgiverforening for A/S Dansk Sojakagefabrik
mod
De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund.

Ved nærværende Rets Kendelse af 2. Maj 1935 i Sag Nr. 2091 er det statueret, at tvende under 11. og 19. Marts 1935 overfor A/S Dansk Sojakagefabriks nye Alkalianlæg afgivne Strejkevarsler var lovlige. Strejkevarslerne angik alt Arbejdsmandsarbejde i og ved Anlægget „herunder indbefattet Transport til og fra Afdelingen af Raavarer og Færdig-Produkter", og det hedder i Kendelsen med Henblik paa denne sidste Del af Varslet: „Det bemærkes dog herved, at den varslede Transportstrejke kun kan anses som lovlig som et medvirkende Led i Aktionen til Opnaaelse af en Ordning med Hensyn til Lønvilkaarene for Arbejdet indenfor Anlægget, men at Strejken ikke maa tilsigte ogsaa en Fastlæggelse af Lønningen for Transport til og fra Anlægget, for hvilket Arbejde der findes tarifmæssig fastsat Betaling, og om hvilket Arbejde det ikke foreligger oplyst, at der paa lignende Maade skulde gøre sig særlige Vilkaar gældende."

Efter Afsigelsen af den fornævnte Kendelse har der mellem Parterne været ført Forhandlinger den 6. Maj, hvor der imidlertid straks opstod Uoverensstemmelse om Kendelsens Rækkevidde. Da Enighed ikke kunde opnaas, henvistes Sagen til Forhandling i Arbejdsgiverforeningen, hvor Møde afholdtes den 7. Maj. Her opnaaedes Enighed om alle Punkter i den tilsigtede Overenskomst, kun ikke med Hensyn til Pladsarbejdet, og Dansk Arbejdsgiverforening for A/S Dansk Sojakagefabrik har derefter mod De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund anlagt nærværende Sag, under hvilken Klagernes Fremstilling nærmere gaar ud paa følgende:

Paa det forommeldte den 6. Maj afholdte Møde blev det fra Arbejdernes Side hævdet, at undtaget fra Kravet om Lønforhøjelser var kun Saltoplægningen, for hvilken der var en speciel Akkordsats, medens Sojakagefabriken paa sin Side gjorde gældende, at alt Pladsarbejde, for hvilket der efter Fabrikens Overenskomst enten er speciel Akkordsats, eller som udføres paa Timeløn, ogsaa maa være underkastet Olieindustriens almindelige Overenskomst, selv om det samme Arbejde udføres for Varer, der kommer til eller skal fra Alkalianlægget. Paa Mødet den 7. Maj fastholdt begge Parter deres Standpunkt vedrørende Pladsarbejdet, og da Forbundet ikke vilde fravige et Krav om, at der i Overenskomsten optoges en Sats for dette Arbejde, og da man truede med i modsat Fald at iværksætte Strejke overfor Anlægget, erklærede Fabriken, at man ansaa sig for at være i en Tvangssituation, og at man under disse Forhold for at begrænse Tabet under Protest vilde imødekomme Arbejdernes Krav om en forhøjet Betaling for Pladsarbejde, idet man dog samtidigt forbeholdt sig at rejse Sag for Den faste Voldgiftsret. Dette har i Overenskomsten fundet følgende Udtryk:

§ 2, 1. Stk.: „Timelønnen fastsættes for Vagtmandskabet til Kr. 1,50, for Cellerenserne til Kr. 1,40 og for alt andet Arbejde i Forbindelse med Anlægget til Kr. 1,30. — Undtagne er de Chauffører og Kuske, for hvilke andre Tariffer er gældende, og endvidere Oplægning af Salt, hvor særlig Aftale er truffet."

§ 10: „Den fastsatte Betaling faar tilbagevirkende Kraft fra den 23. Februar d. A. ....."

hvorhos Overenskomsten for Arbejdsgivernes Vedkommende er underskrevet med det Forbehold at søge en retslig Afgørelse af den foreliggende Uenighed. Klagerne hævder, at de Indklagede har været ganske uberettiget til som Betingelse for en Overenskomst at stille Krav om, at ogsaa Pladsarbejdernes Løn skulde undergives Tillæg, og Klagerne har derfor nedlagt Paastand om, *at* Dansk Arbejdsmandsforbund kendes uberettiget til ved Trusel om Strejke at gennemføre et Krav om, at „alt andet Arbejde i Forbindelse med Alkalianlægget betales med Kr. 1,30", *at* Dansk Arbejdsmandsforbund tilpligtes at tilsvare A/S Dansk Sojakagefabrik de forøgede Lønudgifter, som Gennemførelsen af det ulovlige Krav har paaført Aktieselskabet, *samt at* der ikendes Forbundet en Bod efter Rettens nærmere Bestemmelse.

De Indklagede procederer til Frifindelse. De har til Støtte herfor anbragt, at de paagældende Strejkevarsler, der er kendt lovlige, jo netop havde til Hensigt at fremskaffe en Overenskomst om Løn- og Arbejdsvilkaar for Arbejdsmænd, der var beskæftigede „i og ved" Alkalianlægget, hvilket ubestridelig er Tilfældet ogsaa for de ved Anlægget beskæftigede Pladsarbejderes Vedkommende. Om dette Pladsarbejde kan — som af de Indklagede videre udviklet — oplyses, at det blandt andet omfatter Aftapning af Lud, Klor, Saltsyre og andre Syrestoffer, Trilning af Tromler og Hensætning af Syreflasker, Transport paa selve Anlægget, Regulering af Pladsen, Spuling af Elektrolyse-Hallens Underrum. Pladsarbejderne er altsaa nøje knyttet til Alkalianlægget, og Olieoverenskomsten dækker ikke noget som helst af Arbejdet i dette Anlæg og ikke heller Pladsarbejdet i dette Anlæg, hvilket Arbejde er en integrerende Del af det i Anlægget forefaldende Arbejde. Under Henvisning til alt foranstaaende hævder de Indklagede, at de under de førte Overenskomst-Forhandlinger i enhver Henseende loyalt har holdt sig indenfor Rammerne af den afsagte Voldgiftskendelse, og at der derfor ganske mangler Grundlag for den af Klagerne nedlagte Paastand.

Efter alt foreliggende finder Retten ikke at kunne tage den af de Indklagede nedlagte Frifindelsespaastand til Følge. Det hedder i Præmisserne til Den faste Voldgiftsrets ovennævnte Kendelse blandt andet, at der kan „efter de under Sagen foreliggende Oplysninger ikke være nogen begrundet Tvivl om, at de Vilkaar, under hvilke Arbejdet udføres indenfor Anlægget, er af en saadan ganske særegen og vanskelig Art, at disse Arbejdsvilkaar ikke kan sidestilles med de indenfor Fabrikens andre Afdelinger raadende Forhold." Det er da ogsaa i Overensstemmelse med samme Synspunkt, naar det som ovenfor anført senere i Præmisserne — i Tilknytning til Bestemmelsen om, at Strejken ikke maa tilsigte ogsaa en Fastlæggelse af Lønningen for Transport til og fra Anlægget — blandt andet udtales „om hvilket Arbejde det ikke foreligger oplyst, at der paa lignende Maade skulde gøre sig særlige Vilkaar gældende." Det fremgaar endelig af Proceduren, at man fra Klagernes Side med Hensyn til Aftapning af Klor — altsaa det særlige nye Produkt — er indforstaaet med at lønne dette Arbejde efter den nye Overenskomst, og at det samme er Tilfældet, forsaavidt angaar Spuling af Elektrolyse-Hallens Underrum, hvilket sidste Arbejde de Indklagede har karakteriseret som meget farligt og særdeles ubehageligt, idet Klorgassen synker ned i disse Underrum, ligesom Arbejdet vanskeliggøres ved hyppige Klorudladninger i den nævnte Hal. — Tilbage staar herefter det Pladsarbejde, der bestaar i Aftapning af andet end Klor, altsaa af Lud, Saltsyre og andre Syrestoffer, og iøvrigt alt andet Pladsarbejde udenfor Bygningen, derunder altsaa Transport af Produkter indenfor selve Anlægspladsen, Trilning af Tromler, Pladsreguleringsarbejde og lignende. Det maa imidlertid efter alt foreliggende antages, at det, forsaavidt angaar nævnte Pladsarbejde, drejer sig om saadanne Arbejder, der rent arbejdsmæssig set er af væsentlig samme Art, hvad enten de udføres paa Sojakagefabrikens nye Alkalianlæg eller paa Fabrikens andre Afdelinger, og for hvis Vedkommende altsaa det fornævnte i Voldgiftskendelsen fremhævede Synspunkt ikke gør sig gældende. Idet det herefter maa antages, at det nævnte Pladsarbejde maa være underlagt Olieindustriens almindelige Overenskomst, maa Retten med Klagerne være enig i, at de Indklagede har været uberettiget til som sket at stille det paaklagede Krav. Herefter vil Klagernes Paastand være at tage til Følge, hvorved dog bemærkes, at der efter Omstændighederne ikke skønnes tilstrækkelig Anledning til at paalægge noget Bodsansvar, og at Sagens Omkostninger findes at burde paalægges hver af Parterne med Halvdelen.

K e n d e l s e:

Indklagede, Dansk Arbejdsmandsforbund, har været uberettiget til ved Trusel om Strejke at gennemføre et Krav om, at „alt andet Arbejde i Forbindelse med Alkalianlægget betales med Kr. 1,30." Forbundet bør derhos tilsvare Akts. Dansk Sojakagefabrik de forøgede Udgifter, som Gennemførelsen af det uretmæssige Krav har paaført Aktieselskabet.

Sagens Omkostninger, 300 Kr., betales med Halvdelen af hver af Parterne.

Fra Medlemmerne

Budene. — Brdr. A. & O. Johansen. Firmaet er indgaaet paa at aflønne efter Standard-Overenskomsten, hvorved Ugelønnen er blevet forhøjet med Kr. 17,50, Kr. 20,50 og Kr. 22,00.

Gjesing. — Gaardejer Jens Rønde, Stenbjerggaard, Auning. Et Medlem af Gjesing Afdeling var Sommeren 1934 beskæftiget ved Tørvearbejde for Gaardejer Jens Rønde, Stenbjerggaard, hvorved han fik Kr. 36,75 tilgode. Disse Penge har det indtil nu ikke været muligt for ham at faa udbetalt. En Undersøgelse har imidlertid godtgjort, at der er Tale om et Entrepriseforhold, ved hvilket Medlemmet ogsaa leverede Heste- og Motorkraft, er Sagen som et Forbundet uvedkommende Forhold henvist til privat Søgsmaal mellem Parterne.

Harte-Bramdrup. — Fru Købmand Simonsen, Kolding. Et Medlem af Harte-Bramdrup Afdeling havde bestyret en Ejendom i Vester Nebel for en maanedlig Løn af 150 Kr., som Ejerne, Fru Købmand Simonsen og Skindhandler Jork skulde udrede med hver 75 Kr. Ved Ejendommens Salg mente Fru Simonsen at kunne undlade at betale sidste Maaneds Løn. — Sagen er nu ordnet ved Kredsformandens Mægling, og Pengene udbetalt det paagældende Medlem.

Mørke. — Forpagter Elvig, Lille Mølle, Pinstrup. Et Medlem af Mørke Afdeling er bortvist af sin Plads som Tjenestekarl hos ovennævnte Arbejdsgiver. Arbejdsgiveren nægtede at udbetale Løn til Dato, men efter afholdt Mægling er Sagen ordnet og Pengene udbetalt.

Jægerspris. — Forpagter Klinke, Hjortegaard. Et Medlem af Jægerspris Afdeling bortgik den 23. Januar efter en Uoverensstemmelse fra sin Plads hos Forpagter Klinke, Hjortegaard. Ved Underretten er Forpagter Klinke frifundet for Betaling af Løn til 1. Maj og Kostpenge, under Henvisning til, at der mellem Parterne skulde være truffet Overenskomst om, at Arbejdsforholdet skulde ophæves fra 1. Februar, at Medlemmet saaledes ulovligt er bortgaaet af Pladsen. Da Landsretten formentlig ikke vil omstøde Sagen, og da Klinke intet ejer, er Appel opgivet.

Købelev. — Gaardejer A. Meincke, Rolykke pr. Købelev. Et Medlem af Købelev Afdeling og hans Hustru har passet Gaardejer Meinckes Bedrift, medens denne med Familie var indlagt paa Sygehus efter et Biluheld. Ved Arbejdets Ophør havde Medlemmet et Tilgodehavende paa 76 Kr., hvilket Beløb Gaardejeren nægtede at betale.

Ved Civilretten er Sagen forligt saaledes, at Gaardejer Meincke til fuld Afgørelse betaler 45 Kr.

Aalsø. — Godsejer Svendsen, Hessel. Et Medlem af Aalsø Afdeling har gravet Dræningsgrøfter for Godsejer Svendsen, Hessel, og da Vedkommende, skyldte Husleje til Svendsen, tilbageholdt denne dette Beløb af Arbejdslønnen. Ved et Mæglingsmøde opnaaedes Enighed om, at Svendsen straks udbetaler 50 Kr., og efter fornyet Opmaaling opgøres Resten, medens Huslejerestancen afgøres paa anden Maade.

Odense-Otting. — Gaardejer Ingvard Kolding. Ovennævnte Gaardejer har faaet udført et Dræningsarbejde, hvor Arbejdet skulde betales efter Dræningsoverenskomsten. For en Grøfts Vedkommende fandtes saa mange Forhindringer, at Arbejderne ikke kunde være tjent med Akkorden, men da disse først efter Arbejdets Udførelse har forlangt at faa Timeløn for denne Grøft, har Gaardejeren nægtet at indgaa paa Betaling heraf. Det drejer sig om 144 Timers Arbejde à 105 Øre, ialt Kr. 141,20. Vi bad Kredsformanden, der er Arbejderrepræsentant i Grundforbedringsudvalget, om at forsøge endnu en Forhandling. Ved denne Forhandling forligtes Sagen saaledes, at Gaardejeren efterbetaler 70,00 Kr. Forinden var det fremsatte Krav reduceret fra 151,20 til 110,00 Kr.

Snesere. — Gaardejer H. Kjær Kristoffersen, „Bøgebjerg". Nogle Medlemmer af Snesere Afdeling har udført et Dræningsarbejde for Gaardejer H. Kjær Kristoffersen, „Bøgebjerg". Herved var opstaaet en Uoverensstemmelse om Betalingen, idet vore Medlemmer forlangte Tillæg for Flyd og Sten, ialt 46 Kr., hvilket Gaardejeren ikke vilde gaa ind paa. Kravet blev først rejst efter Arbejdets Fuldendelse. Ved Mægling i Sagen er denne forligt saaledes, at Gaardejeren betaler 28 Kr. i Tillæg for Flyd og Sten.

Øster Bjærge. — Konsulent Hansen, Skelskør. Imellem nogle Medlemmer af Øster Bjærge Afdeling og Konsulent Hansen, Skelskør, var opstaaet Uoverensstemmelse om Betalingen af en Rest paa 90 Kr. paa et Stykke Dræningsarbejde. Det drejede sig væsentligst om de 15%'s Tillæg, beregnet til Forsikring m. m. — Ved et Møde mellem Parterne, og hvor Kredsformanden var tilstede, er Sagen ordnet og Pengene udbetalt.

Fjelsted Harndrup. — Dræningsmester J. P. Hansen. Et Medlem af Fjelsted Harndrup Afdeling havde faaet et Tilgodehavende for udført Dræningsarbejde for ovennævnte Dræningsmester. Ved en Mægling er Sagen ordnet, og vort Medlem er lovet sit Tilgodehavende, 29 Kr., i Løbet af 3 Uger.

Veflinge. — Godsejer Stenbjørn, Rudgaard. Et Medlem af Veflinge Afdeling har sagsøgt Godsejer H. Stenbjørn, Ruugaard, til Betaling af Kr. 52,20 som Erstatning, fordi Medlemmet var nægtet Optagning af Sukkerroer. Han havde foretaget 1., 2. og 3. Gangs Hakning. Ved Retten blev Godsejer Stenbjørn frikendt under Henvisning til, at Sukkerroerne var til Foderbrug og ikke til Levering til Sukkerfabrik, og under Henvisning til, at der tidligere Aar heller ikke var foretaget Optagning ved Haandkraft, men ved Maskinkraft, saa Arbejderne var vidende om dette ved Arbejdsforholdets Indgaaelse.

25. Kreds. — Aastrup Hovedgaard pr. Hjørring. Kredsformanden indberetter, at et Medlem, der var antaget paa Aastrup Hovedgaard som Malkerøgter paa Fæstekontrakt for et Aar, er blevet afskediget. Grunden til Afskedigelsen angives at være, at Medlemmet blev forlangt til at udføre 2 Mands Arbejde, fordi en anden Malkerøgter kort forinden var afskediget, og dette kunde han ikke paatage sig. Sagen blev overgivet Overretssagfører Lytzen, Hjørring, og afsluttet med et Forlig, hvorefter Medlemmet faar Løn til Dato, 65 Kr., samt Huslejegodtgørelse 20 Kr., fordi paagældende fraflytter sin Lejlighed inden 3 Uger.

35. Kreds. — Dræningsmester N. Christensen. Nogle Medlemmer havde for Dræningsmester N. Christensen udført Dræningsarbejde hos Gaardejer N. Rigen Hansen, Jebjerg, hvorved Arbejderne har faaet et Tilgodehavende paa Kr. 157,45. Der er udført Ekstraarbejde udover Planen, hvorved der er opstaaet Uoverensstemmelse mellem Gaardejeren og Dræningsmesteren om Betalingen for dette. Med Dræningsmesterens Tilsagn er der gennem Grundforbedringsudvalget henstillet til Ministeriet, at Tilskudet til Arbejdet tilbageholdes og gennem Udvalget udbetales Arbejderne.

35. Kreds. — Dræningsmester J. Rasmussen, Væth. Nogle Medlemmer har været beskæftiget ved Dræningsarbejde for Dræningsmester J. Rasmussen, om hvilket der opstod Uoverensstemmelse om, efter hvilken Gruppe Arbejdet skulde afregnes, idet Arbejderne forlangte Afregning efter Gruppe 4, hvilket Arbejdsgiveren ikke vilde indgaa paa. Ved en Mægling, hvor Arbejdet blev besigtiget, enedes man om, at Arbejdet skulde afregnes efter Gruppe 4.

Taarnborg. — Svendstrup Teglværk. Afdelingen klager over, at Værket ikke overholder den lokale Overenskomst angaaende Kørsel af Ler til Møllen, idet Arbejdet er overdraget til en udenforstaaende Mand. Endvidere klages over, at Værket kun betaler en Timeløn af 86 Øre. Ved Mægling enedes man om en Timeløn af 88 Øre. Med Hensyn til Kørsel af Ler oplystes det, at Kusken afregnes efter den gældende Akkord, hvorefter Klagen frafaldes.

Støberiarbejderne. — A/S Weilbach & Cohn. Afdelingen meddeler, at den lokale Bonusordning er opsagt, og at man ikke har kunnet enes om en ny. Ved Mægling enedes man om en ændret Bonusordning, saaledes at Skalaen for Vægten nedsættes med 0,20 kg. Endvidere lovede Firmaet at se velvilligt paa Spørgsmaalet om Tillæg til Timelønningerne.

Fabrikarbejderne. — Firmaet H. Hollesen. Afdelingen klager over, at Firmaet nægter at overholde en truffet Aftale om, at Betalingen for Losning af Sejlere fastsættes til 30 Øre pr. Ton pr. Mand, idet der ved den sidste Losning kun er betalt 15,4 Øre. Ved Mægling indgik Firmaet paa at betale, som af os krævet, samt efterbetale, men samtidig opsagde det den fastsatte Akkordpris til Ophør med lovligt Varsel.

Aarhus St. — Aabyhøj Jernstøberi. Afdelingen klager over, at Firmaet kræver Overarbejde udover alle Grænser, f. Eks. har Kærnemagerne i sidste Kvartal maattet arbejde hver Søndag. Der ønskes indført Regler for Overarbejde. Ved Mægling indgik Firmaet paa at fastsætte Regler for Afspadsering af Overarbejde, og Sagen henvistes til ny lokal Forhandling.

Odense Sk. — Skibsværftet. Afdelingen indberetter, at Værkstedsarbejderne og Magasinfolkene har rejst Krav om højere Lønninger. Ved Mæglingen indgik Firmaet paa at forhøje Ugelønnen med 150 Øre for hver af de 4 Magasinfolk og forhøje Timelønningerne med ialt 28 Øre.

Holstebro. — Trasbjerg Teglværk. Afdelingen klager over, at Værket, der for Tiden foretager Nedbrydning og Opbygning af Ovnen, betaler dette Arbejde med Teglværkets Timeløn. Ved Fællesmøde indgik Værket paa at betale en Timeløn af 105 Øre plus 15%.

Kalundborg. — Helsingør Skibsværft. Afdelingen meddeler, at Værftet for Tiden opfører en stor Beholder til en Asfaltfabrik og lønner vore der beskæftigede Medlemmer med 105 Øre pr. Time. Arbejderne har rejst Krav om en højere Timeløn, men Kravet er ikke imødekommet. Ved Timandsmøde indgik Værftet paa at betale et Beløb af 200 Kr. til Fordeling blandt de paagældende Arbejdere.

Nykøbing Fl. — Fabriken „Guldborg". Afdelingen indberetter, at vore Medlemmer har rejst Krav om højere Lønninger, uden at Kravet er imødekommet. Ved Timandsmøde indgik Firmaet paa at fordele et Beløb af 54 Øre til Timelønningerne. Endvidere enedes man om at omregne de hidtil givne Ugetillæg til Timetillæg.

Aalborg C. — Cementfabriken „Rørdal". Afdelingen klager over, at det ikke har været muligt ved lokal Forhandling at faa fastsat Akkordpriser for Fabrikation af Cementmursten, skønt man har saadanne Priser paa Fabriken „Norden". Mægling har været afholdt uden Resultat. Herefter er der kommet Meddelelse fra Afdelingen om, at Sagen er gaaet i Orden ved en ny lokal Forhandling, hvor der er opnaaet en Akkordpris af Kr. 9,75 pr. 1000 Sten.

Lysbro. — Ørnsø Teglværk. Afdelingen meddeler, at et af dens Medlemmer har faaet Kr. 192,35 tilgode, og det har ikke været muligt at faa det berigtiget. Hovedkontoret har skrevet til Værket, men senere faaet Meddelelse fra Afdelingen om, at Sagen er gaaet i Orden, saaledes at Værket til fuld Afgørelse betaler vort Medlem Kr. 100,—.

Bloustrød. — Allerød Teglværk. Afdelingen klager over, at Værket ved Indsætning i Ovnen nedsætter Mandskabsantallet fra 4 til 3 Mand, naar Stenene tages paa Ovnen. Ved Mægling enedes man om en Betaling af 45 Øre pr. 1000 Sten til 3 Indsættere, udover 50 m, og naar alle Sten tages paa en Gang, anvendes 4 Mand.

Viby, Jyll. — Fællesforeningens Fabriker. Afdelingen klager over, at Fabriken ikke betaler et i Overenskomsten fastsat Tillæg af 15% for Rensning af Kogerør. Ved Mægling indgik Firmaet paa til fuld Afgørelse at betale 180 Kr., samtidig enedes man om et Tillæg af 4 Kr. pr. Uge for Tømning af Fedtsamlere.

Ydby. — Ydby og Helligsø Teglværker. Overenskomst oprettet. Timeløn 86 Øre, Brænderløn 44 Kr. samt en Række Akkordpriser. Iøvrigt tiltrædes Landsoverenskomsten.

Hadsund. — Refsbæk Teglværk. Afdelingen har sluttet en midlertidig Overenskomst med en Timeløn af 105 Øre. Efter 15. Juni optages Forhandling om Akkordpriser.

Herning. — Bjødstrup Teglværk. Afdelingen har sluttet Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 90 Øre, Brænderløn 49 Kr. samt en Række Akkordpriser. Iøvrigt gælder Landsoverenskomsten.

Pandrup. — Lundergaards Kalkværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 90 Øre, Brænderne 100 Øre pr. Time samt Regler for faglig Strid.

Lysbro. — Ørnsø Teglværk. Overenskomst oprettet. Timeløn 88 Øre. Brænderløn Kr. 51,19 samt en Række Akkordpriser. Iøvrigt gælder Landsoverenskomsten.

Brande. — Brande Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 86 Øre, almindelig Overtidsbetaling, Brænderløn 50 Kr. samt en Række Akkorder.

Struer. — Vejrum Kalkværk. Overenskomst oprettet. Værket har tiltraadt Landsoverenskomsten. Timeløn 90 Øre.

Pandrup. — Tørvefabrikant Villadsen. Overenskomst oprettet. Fabrikanten har tiltraadt den almindelig gældende Overenskomst for Tørvearbejde.

Hurup. — Næssund Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 86 Øre, Brænderløn 42 Kr. samt en Række Akkordpriser. Iøvrigt gælder Landsoverenskomsten.

Lyngby. — Gummifabriken „Kaytex". Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 110 Øre, hvis Arbejdet ikke udføres i Akkord gives et Tillæg af 23 Øre. Alm. Overtidsbetaling. Holddriftstillæg efter Nævnskendelsen, 6 Dages Sommerferie, Tillidsmandsregler samt Regler for faglig Strid. I Tilslutning til Overenskomsten er oprettet en Overenskomst for unge Arbejdere fra 16 til 18 Aar med en Timeløn af 55 Øre til de er 17 Aar, og 70 Øre til de er 18 Aar. Sommerferie som for de voksne Arbejdere.

Gjesing-Nørager. — Løvenholm Teglværk. Overenskomst oprettet i Tilslutning til Landsoverenskomsten. Timeløn 86 Øre samt en Række Akkordpriser.

Kogsbølle-Vindinge. — Kjærs Kalkleje. Med Entreprenør Kjær, Odense, der har en Del Kalklejer forskellige Steder paa Fyn, hvor der vel arbejdes paa Akkord, men kun kan tjenes 5 til 6 Kr. pr. Dag, blev der forsøgt Forhandling om Overenskomst; men uden Resultat. Forbundet sendte ham derfor den 29. April 1935 et Varsel om Arbejdsstandsning for hans Kalklejer i Kogsbølle, hvor der er beskæftiget 4—5 Mand. Efter at der var etableret Arbejdsstandsning fra den 31. Maj, lykkedes det at faa oprettet Overenskomst med Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre, almindelig Overtidsbetaling samt en Række Akkordpriser og Regler for faglig Strid. Arbejdet genoptoges den 31. Maj.

Frederikssund. — Phønix Vejmateriale. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 125 Øre, almindelig Overtidsbetaling, 12 Øres Tillæg pr. Time til alle Hold ved Skifteholdsarbejde, 3 Kr. i Dagpenge ved Ulykkestilfælde samt Regler for faglig Strid. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel fra Januar 1936.

Skuldelev. — Selsø Teglværk. Overenskomst oprettet med en Arbejdstid af 8 Timer, Timeløn 86 Øre, Brænderløn 44 Kr. pr. Uge. Desuden er fastsat en Række Akkordpriser, og Landsoverenskomsten gælder for de almindelige Bestemmelser.

Hovedgaard. — Hovedgaard Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 88 Øre samt en Række Akkordpriser. Iøvrigt gælder Overenskomsten med Kalk- og Teglværksforeningen.

Fensmark. — Holmegaards Glasværk. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timeløn forhøjet fra 92 til 94 Øre og 6 Dages Sommerferie.

Horne. — Horne Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 86 Øre, Brænderløn 42 Kr. samt en Række Akkordpriser. Iøvrigt gælder Overenskomsten med Kalk- og Teglværksforeningen.

Oksbøl. — Baunhøj Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 9 Timer, Timeløn 86 Øre, Brænderløn 42 Kr. pr. Uge samt en Række Akkordpriser.

Grønbjerg. — Grønbjerg Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 88 Øre, Brænderløn 45 Kr., desuden en Række Akkordpriser. For de almindelige Bestemmelser gælder Overenskomsten med Kalk- og Teglværksforeningen.

Dansk Arbejdsmands Forbund. — Foreningen af Grusgrave og Skærvefabriker. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen forhøjet fra 98 til 100 Øre.

D. A. F. — Foreningen af danske Cementfabriker. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen forhøjet fra 91 og 95 til 100 Øre. Endvidere skal der optages Forhandling om Indførelse af en Ferieordning. Ved de lokale Forhandlinger om de lokale Overenskomster er der opnaaet en Række Ændringer i opadgaaende Retning.

Sukkerhusarbejderne. — Sukkerraffinaderierne. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen i Dagdrift forhøjet fra 104 til 105 Øre.

Strøby. — Firmaet Carl Nielsen. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen hævet fra 90 til 92 Øre.

Støberiarbejderne. — A/S „Chrysler". Overenskomsten fornyet et Aar med Antagelseslønnen hævet fra 105 til 125 Øre. 4 Mand, der havde 115 Øre, faar 135 Øre pr. Time. Sommerferiepengene er forhøjet fra 2 til 4 Øre pr. Time.

Herning. — Langvadbjerg Teglværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre. Brænderløn 47 Kr. pr. Uge. Desuden en Række Akkordpriser.

Bramminge. — Bramminge Teglværk. Overenskomsten er — efter fremsendt Varsel om Arbejdsstandsning — fornyet et Aar med samtlige Løn- og Akkordsatser forhøjet med 3%.

Hedehusene. — Fabriken „Sano". Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen hævet fra 95 til 97 Øre.

Knabstrup. — Ondløse Teglværk. Afdelingen har meddelt, at den med Teglværket bestaaende Overenskomst er opsagt, samt at der ved de efterfølgende Forhandlinger er opnaaet Enighed om at forny Overenskomsten et Aar med et Tillæg til de gældende Priser af 5%.

Fanefjord. — Møens Stenminer. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen hævet fra 84 til 88 Øre samt et Tillæg af 10 Øre til Timelønnen for Arbejde med Stenmel.

Vejle F. — Worning & Petersen. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Ugelønnen hævet fra Kr. 48,— til Kr. 48,50.

Strøby. — Dansk Flinteksport. Overenskomsten fornyet et Aar med Timelønnen forhøjet fra 100 til 104 Øre. Endvidere er enkelte Akkorder reguleret opad.

Oliemøllerne. — Blaakilde Mølle. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Indførelse af Ferieordning efter Jernindustriens Regler (Ferieløn 55 Kr.). Det nuværende Gratiale paa 35 Kr. pr. Mand bortfalder.

Salling. — Aggersund Kridtværk. Overenskomsten fornyet et Aar med Timelønnen forhøjet fra 80 til 90 Øre, og Akkorderne forhøjet fra 10 til 15%.

Aalborg F. — Sodafabrikerne. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Ugelønnen forhøjet fra Kr. 47,15 til Kr. 48,50.

Aalborg F. — Aalborg Halmvarefabrik. Overenskomsten fornyet et Aar med Timelønnen hævet fra 102 til 105 Øre, og Ferien forlænget fra 4 til 6 Dage.

Aalborg F. — Aalborg Dampvaskeri. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Ferien forlænget fra 3 til 6 Dage.

Aalborg F. — C. Rafn's Fabriker. Overenskomsten forlænget et Aar med Ugelønnen hævet fra Kr. 48,22 til Kr. 49,61, og Ferien forlænget fra 3 til 6 Dage.

Aalborg F. — Litografisk Anstalt. Overenskomsten fornyet et Aar med Ugelønnen hævet fra Kr. 47,40 til Kr. 48,80, og Ferien forlænget fra 4 til 6 Dage. Udover Ugelønnen erholdes Kr. 8,60 og 2 Mand Kr. 2,43 pr. Uge. Der er 3 Mand beskæftiget.

Aalborg F. — M. Kragelunds Fabriker. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen forhøjet fra 102 til 105 Øre.

Aalborg F. — A/S Adolph Holst. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen forhøjet fra 102 til 105 Øre.

Fabrikarbejderne. — Reiermanns Papfabrik. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen hævet fra 102 til 105 Øre samt 6 Dages Sommerferie.

Fabrikarbejderne. — Schiønning & Arvé. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Tillæget til Kultrilleren forhøjet fra 3 til 5 Kr., og Smudstillæget for Os- og Kønrøgsblanding forhøjet fra 21½ til 25 Øre.

Hadsund. — Joh. & Axel Hornbech. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Ugelønnen hævet fra 47 til 48 Kr.

Hedehusene. — Kaffesurrogatfabriken „Danmark". Overenskomsten fornyet et Aar med Ugelønnen hævet fra 48 til 52 Kr.

Odense F. — Fyens Konservesfabrik. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Indførelse af 6 Dages Sommerferie.

Odense F. — N. N. Blumensaadt. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med den hidtil gældende Sommerferie paa 6 Dage indført i Overenskomsten.

Odense F. — Skandinavisk Gummifabrik. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Ugelønnen hævet fra 48 til 48,50 Kr.

Sorø. — Teknisk Korkindustri. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønningerne hævet fra 100 til 103 Øre og 103 Øre til 105 Øre samt 4 Dages Sommerferie.

Støberiarbejderne. — Slangerupbanen. Overenskomsten fornyet et Aar med Timelønnen forhøjet fra 110 til 120 Øre. 1 Mand fik Timelønnen forhøjet fra 135 til 142 Øre. Endvidere indføres Ferie som i Jernindustrien.

Fabrikarbejderne. — Poul Bergsøes Metalvarefabrik. Overenskomsten fornyet et Aar med Timelønnen forhøjet fra 117 til 120 Øre, og Holddriftsarbejdet forhøjet fra 132 til 136 Øre og fra 143 til 150 Øre i henholdsvis 2- og 3-Holdsdrift.

Bornholm. — Stenhuggermestrene. Afdelingen har opsagt Overenskomsten, der ved de efterfølgende Forhandlinger blev fornyet ved Forligsforslaget med et Tillæg for Arbejdet ved Knuserne og Transportbaand af 15%. Der optages Forhandling om Akkord for Lastning og Læsning, og indtil Overenskomst opnaas, betales et Tillæg af 15%. Det hidtil ydede Tillæg af 13 Øre bortfalder.

Taars. — Lollands Tangpresseri. Overenskomsten fornyet et Aar med Timelønnen forhøjet fra 80 til 85 Øre, og Akkorden forhøjet med 10%.

Kastrup. — Kemisk Industri. Overenskomsten fornyet ved Forligsforslaget med Timelønnen forhøjet fra 102 til 105 Øre og et Smudstillæg, hvor Handsker er nødvendige, paa 10 Øre og ved Kleinberger paa 8 Øre pr. Time.

Kappel. — „Dansk Arki". Overenskomsten fornyet med en Timeløn af 105 Øre. For Tangpresseriet gælder dog den Overenskomst, der er sluttet med Lollands Tangpresseri.

Odense F. — A/S F. Bülow & Co. Firmaet har opsagt Overenskomsten, som dog er fornyet et Aar med den Ændring, at Begyndelseslønnen den første Maaned er 105 Øre. Iøvrigt bibeholdes de hidtil gældende Ugelønninger paa 53, 55 og 58 Kr. Den sidste opnaaes efter 6 Maaneder.

Frejlev. — Rasmussens Teglværk. Afdelingen har faaet Sanktion til at optage Forhandling om Overenskomsten. Ændringer i denne er herefter fornyet et Aar med Timelønnen hævet fra 70 til 88 Øre og Akkorderne forhøjet fra 5 til 10 %. Arbejdstiden nedsat fra 9 til 8½ Time.

Belysningsarbejderne. — Københavns Belysningsvæsen. Paa Grund af Varme i Kullene paa H. C. Ørstedsværket blev der arbejdet i 2 skiftet Vagt ved Læmpning og Spøjtning. I Overenskomsten er ikke anført noget om Skifteholdsarbejde eller forskudt Arbejdstid for Pladsarbejde, og Fagforeningen forlangte derfor et Tillæg af 25 % til Timelønnen. Belysningsvæsenet afviste Afdelingens Forlangende u. H. t., at Pladsarbejderne ligesom de øvrige Arbejdere paa Værket maatte arbejde paa de Tider af Døgnet, som Værkets Tarv krævede for den i Overenskomsten fastsatte Timeløn. Da det saaledes var umulig at opnaa Enighed, blev Sagen afgjort ved Voldgift, der ved den afsagte Kendelse gav Belysningsvæsenet Ret.

Vraa. — Murermester Engelund. Blokaden overfor Mesteren er ophævet, efter at Mesteren er blevet Medlem af Landhaandværkernes Hovedorganisation. Mesteren er indgaaet paa at betale en Bod til Afdelingen paa Kr. 15.00.

Bov. — Entreprenør Jørgen Hansen, Sønderborg. Ved Udførelsen af et Hovedledningsarbejde var der opstaaet Uoverensstemmelse mellem Parterne om Betalingen. Ved et Mæglings-

møde enedes Parterne om 121 Øre i Timen. Arbejdet var beliggende udenfor Akkordomraadet.

Dybvad. — Firmaet Winkel & Johansen. Efter at Uoverensstemmelserne om, hvorvidt Overenskomsten for Dybvad Mergelleje i H. t. Forligsmandens Mæglingsforslag var fornyet eller ikke, af den faste Voldgiftsret var afgjort saaledes, at Overenskomsten maatte betragtes som fornyet, er der ved Forhandling opnaaet Enighed om bl. a., at Timelønnen forhøjes med 25 Øre, og Akkordpriserne med 20 %.

Hillerød. — Entreprenør Rudolf Hansen, Strødam. Entreprenøren havde opsagt Overenskomsten med Afdelingen, men ved Forhandling er Entreprenøren atter indgaaet paa at overholde Entreprenøroverenskomsten og paa kun at beskæftige D. A. F.s Medlemmer.

Nr. Aaby. — Cementvarefabrikant R. Rasmussen. Overenskomsten fornyet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 100 Øre, udenfor Fabrikken og indtil 3 km 105 Øre. Almindelig Overarbejdstillæg. Desuden er der opnaaet en Del Forbedringer af Akkordsatserne.

Horsens A. — Statsbanerne. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for Lægning af et Havnespor. Ved et Møde indgik Statsbanerne paa, at der efterbetaltes for 12 Timer for det omhandlede Arbejde.

Lyngby. — Murermester Knudsen. Mesteren skyldte nogle af Afdelingens Medlemmer et Beløb paa Kr. 245.62. Efter at vi havde paatalt Sagen overfor Murermesteren, har Afdelingen meddelt, at Mesteren har betalt Beløbet.

Korsør. — Murermester Carl Rasmussen. Mellem Mesteren og Afdelingen var opstaaet Uenighed om Betalingen for Tilberedning af Kalkmørtel, naar denne i Stedet for at blive tilberedt med Hvidtekalk blev tillavet af kemisk behandlet ulæsket Kalk, som blev leveret i Kalkposer.

Ved et Mæglingsmøde, hvor Centralforeningen og Forbundet var repræsenteret, enedes man om, at nævnte Arbejde skulde afregnes i H. t. Overenskomstens § 5 B, Stk. 2, 72 Øre med et Tillæg af 20 Øre pr. 1000 Sten for Merarbejdet ved Læsningen.

Bælum og Solbjerg. — Bælum Solbjerg Sogneraad. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Skærveslagning 7 cm Kr. 6,00 pr. m³. Desuden er der fastsat Akkordpriser for Harpning i forskellige Grusgrave.

Svendborg F. — Svendborg Kommune. Til Trods for, at der mellem Afdelingen og Kommunen foreligger Overenskomst, i hvilken Timelønnen er fastsat til 115 Øre, er vore Medlemmer i Strid med denne Bestemmelse blevet afregnet med 105 Øre i Timen.

Der har været Voldgift om Sagen, hvorved Byraadet indgik paa Efterbetaling.

Odense A. — Entreprenør J. L. Østlund. Mellem Afdelingen og Entreprenøren var der opstaaet Uenighed om Afdelingens Krav om Betaling af Skurpenge for et Arbejdshold, som var beskæftiget ved et Vandledningsarbejde i Odense By. Mesteren henviste til, at Arbejderne havde haft Adgang til at benytte et Drivhus som Skur, og derfor vilde han ikke betale. Ved Mødet enedes man om, at Mesteren maatte anerkende Arbejdernes Krav, saaledes at der udbetales Skurpenge til 5 Mand i 10 Dage, lig Kr. 42,50 samt at der for Gener af eventuelt værende Stikledninger ydes Arbejderne et Tillæg til Akkordpriserne af Kr. 5,00.

Møen Afd. — Murermester Türck. Mellem Murermesteren og Afdelingen var opstaaet Uoverensstemmelse om Afregningen for et Kloakarbejde, Afdelingens Opmaalermand havde til Mesteren fremsendt en Akkordopgørelse udvisende et Overskud, stort Kroner 519.71. Mesteren protesterede mod Regnskabets Affattelse og fastholdt, at han ikke kunde anerkende dette, men kun vilde udbetale 300 Kroner til fuld Afgørelse af Sagen. Ved Mæglingsmødet enedes man imidlertid om, at Opmaalermandens Regnskab toges til Følge mod, at nogle enkelte Poster paa Betonnedgangsbrønde samt Støbning af Bunden i samme ændredes, og Mesteren fik disse Fradrag anerkendt. Fradragene androg Kr. 64.15.

Aalborg A. — Murermester Therkildsen. Angaaende en Uoverensstemmelse om Akkordtimerne ved en Bygning paa Vesterbro afholdtes Mæglingsmøde. Ved dette konstateredes, at Mesterens Formands Opgørelse af Timerne var forkert. Sagen henvistes derefter til ny lokal Forhandling for derved at faa det rigtige Timetal konstateret, og Afdelingen har herefter meddelt os, at Mesteren til fuld Afgørelse af Sagen er indgaaet paa at betale Kroner 41.00.

Holbæk. — Murermester A. P. Petersen. Mellem Mesteren og Afdelingen var opstaaet Uenighed om, hvorvidt denne var forpligtet til i H. t. Overenskomsten at lade mindre Kloakarbejder ved ældre Bygninger udføre i Akkord. Da der ved Mødet med den lokale Mesterforening ikke kunde opnaas Enighed, afholdtes Mæglingsmøde under Medvirkning af Repræsentanter for Centralforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund. Mæglingsmødet resulterede i, at Mesteren og den lokale Mesterforening iøvrigt forpligtede sig til at lade nævnte Arbejde afregne i H. t. Overenskomstens Akkordpriser.

Birkerød og Bloustrød. — Statsbanerne. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Grænsen mellem 1' og 2' Zone paa Nordbanen. Ved et Møde enedes man om, at Grænsen, der hidtil har været beliggende i km 28,2 mellem Birkerød og Lillerød, fra Dags Dato regnes beliggende i km 28,4 mellem samme to Stationer.

Arden. — Postvæsenet. Et af Afdelingens Medlemmer havde faaet nedsat sin Dagløn fra Kr. 7.00 til Kr. 6.10 pr. Dag. Efter en Paatale fra Forbundets Side overfor Generaldirektoratet, er Forholdet blevet rettet, og Efterbetaling har fundet Sted.

Præstbro. — Albæk Kommune. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre, Tjæretillæg 15 %. Skærveslagning Kr. 6,95 pr. m³ for 6 cm. Desuden gode Priser for Grusharpning. Fortrinsvis Beskæftigelse af Arbejdsløshedsforsikrede.

Holtug. — Holtug og Gjorsslev—Holtug Kommune. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. 15 % Tillæg for Tjærearbejde. Skærveslagning 5 og 6 cm 8.00 Kr. og 7.00 Kr. pr. m³. Fortrinsvis Beskæftigelse af arbejdsløshedsforsikrede.

Gundsølille. — Aagerup, Kirkerup Kommune. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre for alt Arbejde. Skærveslagning 7.00 Kr. og 6.00 Kr. pr. m³ for henholdsvis 6 og 7 cm. Desuden er der opnaaet gode Akkordpriser for Udlægning af Skærver og Grus.

Ourø Afd. — Sogneraadet. Overenskomst afsluttet. Timeløn 105 Øre. Skærveslagning efter Overenskomsten med Merløse Tudse Herreds Sogneraadsforening.

Hover. — Sogneraadet. Overenskomst oprettet. Sogneraadet er indgaaet paa at betale alt Arbejde efter den til enhver Tid gældende Overenskomst med Entreprenørforeningen. Fortrinsvis Beskæftigelse af D. A. F.s Medlemmer.

4. Agitationskreds. — Alsønderup Kommune. Overenskomst oprettet. Arbejdstid, Timeløn, Akkord for Jord-, Vej-, Kloak- og Betonarbejde i H. t. Entreprenøroverenskomsten. Stenslagning 7 cm Kr. 6,50 pr. m³, 15 %'s Tjæretillæg. Fortrinsvis Beskæftigelse af arbejdsløshedsforsikrede.

Hillerød. — Tjæreby Sogneraad. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn og Akkord for Jord-, Vej-, Kloak- og Betonarbejde betales i H. t. Overenskomsten med Entreprenørforeningen. Skærveslagning 7 cm Kroner 6.50. Fortrinsvis Beskæftigelse af arbejdsløshedsforsikrede.

Sværdborg. — Kommunen. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. 15 % for Tjærearbejde, Skærveslagning 8 og 7 Kr. for henholdsvis 6 og 7 cm. Opsigelsesfrist 3 Maaneder til en 1. April.

Vemb. — Vemb. Kommune. I Henhold til Loven om mellemkommunal Refusion havde Sogneraadet faaet godkendt, at Arbejdet ved Anlæggelse af en Sportsplads betaltes med 80 Øre pr. Time. Efter Korrespondance mellem Forbundet og Afdelingen er Sogneraaet nu indgaaet paa at give tarifmæssig Løn, da Arbejderne vægrede sig ved at udføre Arbejdet til den tilbudte Betaling.

Bodilsker. — Kommunen. Kommunen havde af 12 Millioner-

fonden faaet et Tilskud paa 10.000 Kr. til et Vejanlæg. Trods den ved Bevillingens Givelse fastsatte Betingelse, forsøgte Sogneraadet at faa Arbejdet udført til 75 Øre i Timen. Efter Anmodning fra Formanden tog Kredsformanden sig af Sagen. Sogneraadet er nu indgaaet paa at betale tarifmæssig Løn og iøvrigt overholde Forpligtelserne efter Loven.

Rubjerg Maarum Afdeling. — Rubjerg Maarum Kommune. Sogneraadet havde i Henhold til Loven om mellemkommunal Refusion planlagt Anlægget af en ny Vej til Stranden ved Ulstrup. Anlægget omfattede bl. a. Flytning af 38000 m³ Jord, for hvilket Betalingen skulde være 25 Øre pr. m³. Efter at vi ved Forhandling har forsøgt Overenskomst om Betalingen, har Sogneraadet opgivet at lade Arbejdet udføre, da vi har meddelt, at ingen af vore Medlemmer vil paatage sig Arbejdet til den tilbudte Betaling.

Farstrup. — Kommunen. Afdelingen har anmodet Sogneraadet om at faa opstillet Læskure i Kommunens Grusgrave i H. t. Fabriksloven. Dette har Sogneraadet nægtet, hvorefter Sogneraadet er blevet indberettet til Fabriksinspektøren, der har meddelt, at han vil foranledige Loven overholdt.

2. Kreds og Roskilde. — Himmelev Sogneraad. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Skærveslagning 7 Kr. pr. m³ for Blandingsskærver. For Flækning, Stabling og Slagning af 4½ cm Granitskærver 11 Kr. pr. m³.

Mern. — Sogneraadet. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Skærveslagning 10.00 Kr. og Kr. 8.50 pr. m³ for henholdsvis 4 og 5 cm.

Terslev. — Sogneraadet. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Tjæretillæg. Skærveslagning 6 cm Kr. 8.00 pr. m³.

2, Kreds (Roskilde Afd.). — Roskilde Frue Sogneraad. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Akkordpriser i H. t. de mellem D. A. F. og Arbejdsgiverne eksisterende Overenskomster.

Skibet Afdeling. Et Medlem havde vægret sig ved at tage et ham paa „Julianebjerg" i Engom Kommune anvist Arbejde til Kr. 2.25 pr. Dag, fordi det laa under den gængse Betaling der paa Egnen. Medlemmet var derefter blevet nægtet Socialhjælp. Herover klagede Afdelingen til Amtet, men inden der kom nogen Afgørelse, indgik det sociale Udvalg paa at efterbetale vort Medlem Socialhjælp for hele den Tid, Sagen havde staaet paa. Vi har anmodet vor Afdeling om at drage Omsorg for Beløbets Udbetaling.

Vordingborg. — Firmaet Christiani & Nielsen. Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for Vagtmandsarbejde. Sagen afgjort med, at Firmaet til fuld Afgørelse betaler vort omhandlede Medlem Kroner 100.00.

Hillerød. — Murermester Hans Jensen, Hillerød. Mesteren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og D. A. F. gældende Overenskomst.

Jelling. Der forelaa Uoverensstemmelse mellem Afdelingen og en Entreprenør angaaende Betalingen for et Aareguleringsarbejde. Efter Kredsformandens Indberetning er Sagen imidlertid gaaet i Orden, idet Entreprenøren er indgaaet paa at betale 126 Øre i Timen, hvilken Betaling Afdelingen selv er indgaaet paa.

53. Agitationskreds. — Brøndborer Friis. Entreprenøren har underskrevet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst.

Viby Jyll. — Entreprenør A. Madsen, Viby Jyll. Entreprenøren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst.

Vraa. — Murermester Morten Jordansen. Blokaden overfor Mesteren er ophævet, efter at han er blevet Medlem af Landhaandværkernes Hovedorganisation. Han har betalt 25 Kroner i Bod til Afdelingen.

Thisted. — Murermester Viggo Andersen. Afdelingen meddeler os, at det efter en Del Besvær er lykkedes den at faa afsluttet Overenskomst med Mesteren om, at han til enhver Tid vil overholde Overenskomsten mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og vort Forbund.

Aarhus J. B. — Firmaet Christiani & Nielsen. Mellem Afdelingen og Firmaet var der opstaaet Uoverensstemmelse angaaende Betaling for et Arbejde ved Renskæring af Planker til Brug ved et Ramningsarbejde i Aarhus Sydhavn. Afdelingen hævdede, at det paagældende Arbejde maatte betragtes som en Del af Ramningsarbejdet og derfor i Henhold til Overenskomstens Afd. B., Punkt 13, betales med et Tillæg til Timelønnen af 20 %. Medens Firmaet hævdede det modsatte. Da Enighed ikke kunde opnaas, blev Spørgsmaalet afgjort ved faglig Voldgift, hvor Opmanden gav Firmaet Medhold, under Henvisning til, at det paagældende Arbejde ikke er anført i den paaberaabte Overenskomstbestemmelse.

Ormslev Koldt. — Firmaet Wright, Thomsen & Kiær. Mellem Afdelingen og Firmaet var der opstaaet Strid om hvorvidt et Arbejde omfattende Flytning af 11000 m³ Jord, der var koncentreret paa en Strækning af 400 lb. Meter, skulde betragtes som et større Jordarbejde og som saadan aflønnes med et Tillæg til Timelønnen af 15 %. Et Mæglingsmøde om Sagen medførte ikke Enighed, hvorefter der blev etableret faglig Voldgift med Vandbygningsdirektør Paul Sørensen som Opmand. Denne tilraadede Parterne at tale sig til Rette om Sagen, og Firmaet indgik under denne Forhandling paa til fuld Afgørelse at betale de ved Arbejdet beskæftigede Arbejdere Kr. 650.00.

Sønderborg. — Bygm. A. Christensen, Sønderborg. Med Firmaet var der opstaaet Strid om Betaling af Ventepenge i Forbindelse med Grundudgravningsarbejde ved Statshospitalet i Sønderborg, hvor Arbejdet havde været standset i 12 Timer paa Grund af forskellige Undersøgelser til Bedømmelse af Jordlagets Bæreevne. Der opnaaedes ikke Enighed ved Mæglingsmøde, og Sagen gik derefter til Afgørelse ved faglig Voldgift, hvor Opmanden gav Afdelingen Ret i Kravet og paalagde Bygmesteren at udbetale Ventepenge til et Beløb af Kr. 264,07.

Sommersted. — Murermester Math. Andersen. Mesteren er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem D. A. F. og Landhaandværkernes Hovedorganisation gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Sommersted. — Murermestrene N. Jessen, Vilhelmsen & J. Johansen. Mestrene er indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem D. A. F. og Landhaandværkernes Hovedorganisation gældende Overenskomst. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F.

Rønne. — Cementvarefabrikanterne. Afdelingen meddeler, at have sluttet Overenskomst med Cementvarefabrikanterne. Timeløn 105 Øre. Akkordafsavnstillæg 20 %. Desuden en Række Akkordforbedringer. Regler for Behandling af faglig Strid. Fabrikanterne forpligter sig til kun at benytte Medlemmer af D. A. F.

Randers F. — Randers Kommune. Ved Forhandling med Randers Belysningsudvalg angaaende Fornyelse af den opsagte Overenskomst opnaaedes Enighed om følgende:

1) Timelønnen forhøjes med 5 Øre. 2) Efter 5 Mdr.s uafbrudt Tjeneste aflønnes med Ugeløn. 3) Efter 9 Aars Tjeneste ydes et personligt Tillæg af 100 Kr. pr. Aar. 4) En Feriedag for hver 30 Arbejdsdage, indtil 14 Feriedage (Betingelsen for at faa Ferie var tidligere 200 Arbejdsdage om Aaret). Herudover foretoges flere Ændringer af mindre væsentlig Art.

Nyborg. — A/S Danske Gasværkers Tjærekompagni. Overenskomsten fornyet. Timeløn 125 Øre. Almindelig Overarbejdsbetaling. Sommerferie og Ulykkesforsikringsbestemmelser.

Nykøbing F. — Murermester N. Jensen. Mesteren er ved sin Underskrift indgaaet paa at overholde Overenskomsten mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og D. A. F.

Kirkerup. — Murermester Hans P. Hansen, Rosted. Mesteren er indgaaet paa ved sin Underskrift at betale efter Overenskomsten, der er gældende mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund.

Ansvarhavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 14 31.–7. 1935 40. Aarg.

Vejarbejderen

De lange Vejes hvide Baand
fra Vesterhav til Sundet
har denne Mand med egen Haand
for os bredt ud og bundet.

I Regnens Graad, i Solens Smil,
i baade Sol og Skygge,
han bygged' Veje, Mil for Mil,
hvor vi kan færdes trygge.

Husk, naar I ser hans Arbejdsskur,
at dèr, hvor Vejen banes,
de første Spirer af Kultur
af Eftertiden anes.

I Regn og Slud vor Ven vi ser
paa Sten og Asfaltflade
en Fremskridtsmand, en Pioner
med Hakke, Skovl og Spade.

Aage Hermann.

INTERNATIONALT TRANSPORTARBEJDERFORBUND HOLDER KONGRES I KØBENHAVN

I Dagene 18.—24. August holder I. T. F. Kongres i København. Det er anden Gang i Aar, at København bliver Sædet for international Konference, idet ogsaa den Internationale faglige Central allerede i afvigte Maj Maaned traadte sammen til Møde her.

Utvivlsomt er det de urolige og for Arbejderorganisationerne overordentlige vanskelige Forhold i den øvrige Verden, der har foranlediget I. T. F. til at forandre sin tidligere trufne Bestemmelse med Hensyn til Kongressens Afholdelse og valgt København til Sammentræde for Kongressen.

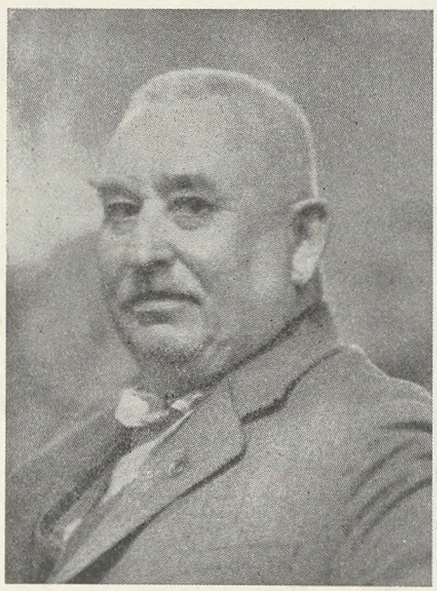

CHARLES LINDLEY, Sverige
fung. Formand for I. T. F.

EDO FIMMEN
Generalsekretær i I. T. F.

Arbejderklassen og dens Organisationer i Danmark nyder jo sammen med Broderorganisationerne i Norge og Sverige Ry for, under den internationale Arbejderbevægelses nuværende Trængselsperiode, at være denne Bevægelses stærke Borg mod Nord, mod hvilken hidtil nok saa stærke Angreb har vist sig frugtesløse. Og dette Ry, ikke alene haaber, men tror vi paa skal befæstes og videre udvikles i Fremtiden til Gavn og Glæde for os selv og til Støtte for en Genrejsning af Organisationerne i de Lande, hvor Diktaturet brutalt har traadt Arbejderklassens dyreste Interesser under Fod.

Vi ved, at naar Tiden for I. T. F.s Kongres Sammentræden er inde, og Deltagerne fra fjern og nær skal indtage deres Plads ved Forhandlingsbordet, vil hver især lade Blikket glide søgende henad Rækkerne for at finde denne eller hin Kammerat, som tidligere ganske bestemt var at finde blandt Repræsentanterne for sit Hjemlands Organisation, men som nu mangler, fordi den Indsats, han har øvet til Gavn for sin Stand, af de nuværende Magthavere er brugt som Paaskud til at berøve ham Friheden eller maaske Livet. Men Mindet om de bortblevne Kammerater vil fremdeles leve, og huskes vil dette eller hint Haandtryk eller Løfte, hvis Opfyldelse ved Magtbud er berøvet de enkelte, men som desto stærkere trænger sig paa hos dem, der endnu har Frihed til at handle og kæmpe for en Genopbyggelse af Organisationerne i en fri og ubunden international Arbejderklasses Aand.

Næst efter at udtale vor Glæde over i Enighed at kunne staa Vagt om de Forsamlinger, hvor Midler drøftes og Planer til Opnaaelse heraf lægges, tilsiger de danske Arbejdsmænd deres Medvirken i Arbejdet for Genopbygningen af den internationale Arbejderbevægelse og byder hermed I.T.F.s Repræsentanter velkommen til Kongres og Held til Arbejdet for vor fælles Sag.

Hjerteligt Velkommen!

R—dt.

OVERFLYTNING
AF MEDLEMMER
MELLEM AFDELINGERNE

Under de nuværende vanskelige Beskæftigelsesforhold hænder det ikke saa sjældent, at vort Forbunds Medlemmer, i deres Bestræbelser for at opnaa Arbejde, kommer uden for den Afdelings Grænser, af hvilken de er Medlemmer, og der opstaar da Spørgsmaalet om Overflytning til den Afdeling, under hvis Omraade der opnaas Beskæftigelse. Vedkommende Medlem tænker maaske ikke selv saa stærkt herover, men det hænder en Dag, at Afdelingsformanden indfinder sig paa Arbejdspladsen for at kontrollere Medlemsbøger, og saa bliver Spørgsmaalet aktuelt.

Nogle Medlemmer, og det er vel de fleste, tager det som en Selvfølge, at Bogen overflyttes, men der findes ogsaa nogle, der opfatter Afdelingsformandens Henstilling om Flytning af Medlemsbogen som et Indgreb i den personlige Ret til selv at vælge, hvilken Afdeling Medlemsskabet skal bestaa i, og Paastande om, at det vel kan være ligegyldigt, hvilken Afdeling man er Medlem af, er ikke ualmindelige i denne Forbindelse. En saadan Opfattelse er naturligvis afgjort urigtig. Mere og mere er det gennem de senere Aar bleven gennemført i Afdelingerne, at der føres en udstrakt Kontrol med de Arbejder, som udføres indenfor hver Afdelings Omraade for derved at foranledige de bestaaende Overenskomsters Overholdelse og sikre Medlemmerne det fulde Udbytte af det præsterede Arbejde, heraf følger i mange Tilfælde direkte Udgift, som Afdelingerne ikke kan faa dækket paa anden Maade end gennem det til Administration beregnede Beløb af Kontingentet, og det er derfor kun rimeligt, at Afdelingerne sikrer sig den størst mulige Indtægt paa dette Omraade ved at kræve ny tilkomne Arbejdere overflyttede.

Afdelingerne er da ogsaa i sin gode Ret hertil, idet Forbundslovenes § 52 bestemmer, at et Medlem indenfor et Tidsrum af 7 Dage efter Paabegyndelsen af et Arbejde indenfor en anden Afdelings Arbejds- og Overenskomstomraade er pligtig at tilflytte denne Afdeling. Nægter et Medlem at opfylde denne Bestemmelse, kan det faa meget ubehagelige Følger, idet Loven i saa Henseende bestemmer, at han skal udslettes af sin Afdeling, hvorefter Optagelse af Vedkommende paany kun kan ske efter Reglerne for nye Medlemmer.

I samme Paragraf bestemmes det, at ingen Afdeling kan nægte at efterkomme Anmodning om Tilflytning indenfor samme Tidsrum.

Det er dog ikke alene vort Forbunds egne Medlemmer, der er undergivet denne Paragrafs Bestemmelser, men ogsaa Medlemmer af andre Forbund er, naar de erholder Beskæftigelse ved Arbejdsmandsarbejde, selv om dette er af midlertidig Art, pligtig at overflytte sit Medlemsskab til den Afdeling, under hvis Omraade de er beskæftigede. Forekommer der Tilfælde, hvor Paabudet om Overflytning fra et andet Forbund ikke efterkommes indenfor en rimelig Frist, bør Hovedkontoret underrettes, saaledes at Overflytningen kan ske ved Henvendelse til Vedkommendes faglige Organisation.

I samme Forbindelse kan det anføres, at det er i høj Grad forkasteligt, om nogen af Forbundets Afdelinger nægter at framelde et Medlem, der fremsætter Ønske derom, idet et saadant Standpunkt kun kan medføre, at der opstaar Stridigheder mellem Afdelingerne indbyrdes til ingen Nytte for nogen af Parterne.

Overflytningerne mellem Afdelingerne er gjort saa let for alle Parter som muligt og er ikke forbunden med Udgifter af nogen Art, saa det er ganske urimeligt, at der undertiden ved Vrangvilje fra den ene eller anden Side skabes Vanskeligheder for Overholdelsen af den ovenfor omtalte Lovparagraf i Forbundslovene.

R—d t.

FORNYET DUMPING PAA VERDENSMARKEDET?

De stort anlagte Dumpingfremstød bidrog i væsentlig Grad til den Ødelæggelse af de verdensøkonomiske Forbindelser, der begyndte under Verdenskrigen og i Særdeleshed og i forøget Udstrækning efter Krigsslutningen. Den russiske Dumping, da alle Markeder under den første Femaarsplan flød over med sovjetrussiske Varer, er endnu i frisk Erindring. Den japanske Dumping — ikke mindre skæbnesvanger, særlig for de europæiske Industrilande, end den i Mellemtiden stoppede russiske — vedvarer stadig. Det er ganske vist blevet mere og mere tvivlsomt, om disse Dumpingsforholdsregler virkelig har givet det Resultat, som de eksportgriske Stater havde ventet sig deraf. Det er ganske ubestrideligt, at næsten ethvert Dumpingsforsøg i Begyndelsen giver rimelige Resultater; dette gælder dog ikke alene for de Stater, der anvender Dumpingen som et magtpolitisk Middel for deres imperialistiske Ønsker, som det i Særdeleshed er Tilfældet for Japans Vedkommende; Begyndelsesresultater er ogsaa opnaaelige, naar Dumpingen drives som Følgen af en Valutanedskæring og det derigennem opnaaede midlertidige Konkurrenceforspring. Dumpingforsøget kan opnaa særlige Resultater, naar der — som i Tilfældet Rusland — ikke er Tale om en kapitalistisk Rentabilitet, og hvor Spildet af samfundsmæssige Værdier vejer relativt lidt overfor de enorme naturlige Rigdomskilder.

Mere skæbnesvanger end den ofte kun forbigaaende Forvirring paa Verdensmarkedet som Følge af Prisunderbuddet, der jo er Dumpingens Kærne, er de vedvarende Følger af saadanne økonomiske Metoder. Naar Tolden, selv naar den drives op i svimlende Højde, ikke formaar at underbinde Strømmen af Dumpingvarer, griber den angrebne Stat for at beskytte Hjemmeindustrien til Kontingentering af Indførselen af udenlandske Varer, hvis Pris (altsaa deres Dumpingpris) nu mister sin oprindelige Funktion i Konkurrencen og bliver underordnet. Selv en Vare, der foræres bort, kan ikke mere komme ind i Landet! Men Erfaringerne viser, at saadanne Beskyttelsesforanstaltninger, ligegyldigt om

de er truffet mod en ægte Konkurrence, en Dumping eller et Valutafortrin, bliver til vedvarende handelspolitiske Foranstaltninger, og man maa give Dumpingen en stor Del af Skylden for, at det normale Handelssamkvem paa Basis af Handelsoverenskomster i Dag i stor Udstrækning er ophævet, og at Verdenshandelen er indspundet i et Net af Kontingenter, Restriktioner o.s.v. og nødtørftigt hjælper sig med direkte Vareudveksling og Gensidighedsforretninger.

Trods disse Erfaringer fra de sidste Aar bliver der stadig gjort nye Forsøg paa ved Dumpingforholdsregler at opnaa Eksportoverskud. Den vigtigste Kampplads er hovedsagelig de oversøiske Omraader, som endnu ikke er gennemkapitaliserede og især endnu ikke gennemindustrialiserede. Men heller ikke de højkapitalistiske Lande bliver forskaanede for fjendtlige Dumpingforsøg.

Det er ikke uinteressant at konstatere, at Dumping i Kæmpeformat som handelspolitisk Statsmiddel først blev anvendt af Diktaturstaterne og særlig er blevet et handelspolitisk Middel for de fascistiske Lande. Thi ved Siden af Rusland og Japan er Hitler-Tyskland det Land, der for Maaneder siden gennemførte det maaske mest raffinerede Dumpingsforsøg, og som nu er i Færd med rundhaandet at finansiere et fornyet Dumpingforsøg.

Hidindtil har Rigsbankpræsident Schachts dygtige Finans- og Devisemanøvrer muliggjort, at en Drivfjeder til Køb af tyske Varer stadig var til Stede ved Tvangen til Anvendelse af de tidligere Tilgodehavender. Ved Siden af den officielle Reichsmark findes der endnu 5 forskellige andre „Mark", der alle forhandles med en betydelig Disagio, og som byder de Importører, der forstaar at anvende dem, vældige Prisfordele. Hitler-Tyskland driver derigennem en indirekte Dumping, hvis Virkninger kan maales paa Prisdannelserne paa det udenlandske Marked, naar man konstaterer Værdiforringelsesquotaene paa de udenlandske Børser. Det viser sig da, at Tysklands „Erstatningsvaluta" (eller rettere sagt: Tilskudsvalutaen) kan erhverves med følgende Fradrag: Registermark med 43 %, Kreditsperremark med 67 %, Udvandrersperremark med 68 %, Effektsperremark med 75 % og Konversionssperremark (de egentlige Scrips) med 83 % (!) paa den nominelle Værdi. Til Trods herfor har Hitler-Tysklands Exportresultater i den senere Tid ladet meget tilbage at ønske, saaledes at nye Midler vil være nødvendige, hvis den hidtidige Export skal opretholdes og frem for alt: hvis den ønskede, for Oprustningen saa nødvendige Devisestrøm fortsat skal flyde. Tyskland er derfor i Færd med at skaffe et nyt Dumpingfond, hvorigennem der skal tilvejebringes en rund Sum paa 1 Milliard Mark, der som Statssubventioner og Exporttilskud skal stilles til Raadighed for Exportørerne. Da hele den tyske Udførsel kun har et Omfang paa ca. 4 Milliarder Mark om Aaret, vil det sige, at enhver Exportvare kan kastes paa Verdensmarkedet med gennemsnitlig 25 % Prisreduktion. Hvorledes Hr. Schacht forestiller sig, at han ved billigere Salg skal kunne faa flere Deviser, bliver hans Sag; thi som sagt: billigere Priser er intet godt Middel mod Kontingenteringer og Indførselsrestriktioner, byder ikke Dumpingen nogen Chance for at give Resultat.

Hitler-Tyskland er dog ikke alene med sit Forsøg — som vi haaber og tror skal blive resultatløst — paa at sætte en ny Dumping i Scene. Ogsaa Italien forsøger ved Exportpræmier og fornyede Subventioner, altsaa ogsaa ved Anvendelsen af Dumpingforholdsregler, at forbedre sine Exportforhold. De italienske Fascister forsøger dog at faa Udlændingene til at levere Amunitionen til deres Dumping-Krig, idet de mener da at kunne dumpe saa meget mere virksomt. Siden Midten af Juni Maaned har Italien nemlig opkrævet en Licensafgift paa 3 %, der, praktisk talt omfatter hele Importen til Italien. Et meget lignende, tilsyneladende dog mere rigoristisk System anvender Rumænien i den sidste Tid, idet man opkræver en Licensafgift paa 44 % af den samlede Import til Landet og yder Exportørerne Subventioner i Forhold til Indtægten af denne Afgift. I begge Tilfælde, saavel for Italiens som for Rumæniens Vedkommende, virker Indførselsafgiften i Praksis som en tilsvarende generel Toldforhøjelse. Naar man i denne Forbindelse erindrer den Kendsgerning, at ganske lignende Foranstaltninger allerede gennem længere Tid har været anvendt fra Ungarns og Argentinas Side, og at ogsaa et Forslag angaaende et lignende Finansieringsforsøg bliver drøftet i Østrig, saa maa man, hvad enten man vil eller ej, komme til det Resultat, at en ny Dumpingbølge er i Færd med paany at bringe Uorden i Verdenshandelens Forbindelser, der under store Vanskeligheder atter var blevet noget stabilere. Under alle Omstændigheder er Mangelen paa Klarhed over den sande Sammenhæng forbavsende. Hvad nytter de paagældende Dumpingforsøg alle disse Stater, der selv har indført Importkontingenter som Beskyttelsesmiddel mod fremmede Varers Indtrængen i deres Land, og som, naar det drejer sig om deres egen Export, ligeledes staar overfor de andre Landes uovervindelige Kontingent-Spærringer? Og hvor latterligt virker det ikke, naar netop Hitler-Tysklands Presse er oprørt over, at andre Lande med mere beskedne Midler forsøger det, som Tyskland nu gennem mere end 2 Aar uden Skrupler har gjort og med ret anselige Pengemidler forsøger nu at forstærke!

Resultatet af saadanne Fremgangsmaader kan kun være, at Landene afspærrer sig stadig mere hermetisk fra hinanden, og at der sker en ny Stramning paa Verdensmarkedet i Stedet for den yderligere Løsning, som man havde haabet. Det er næsten overflødigt at henvise til, at ethvert Forsøg paa fascistisk Dumpingpolitik maa forblive resultatløst og endda maa føre til en Svækkelse af Dumpinglandet selv, særlig hvis de demokratiske Lande er besluttede paa ikke at belønne handelspolitisk Frækhed med Koncessioner! Hvis de unfaire Handelspartnere af fascistisk Herkomst hensynsløst vilde blive lyst i Band paa Verdensmarkedet, ødelægger de sig selv med deres Dumpingforsøg.

I. G. B.

VASKESPANDEN

Landbrugsarbejdet har indtil de seneste Aar nydt Betegnelsen: Et sundt og friskt Arbejde, der udvikler og hærder sine Udøvere. At det er en Vildfarelse, er

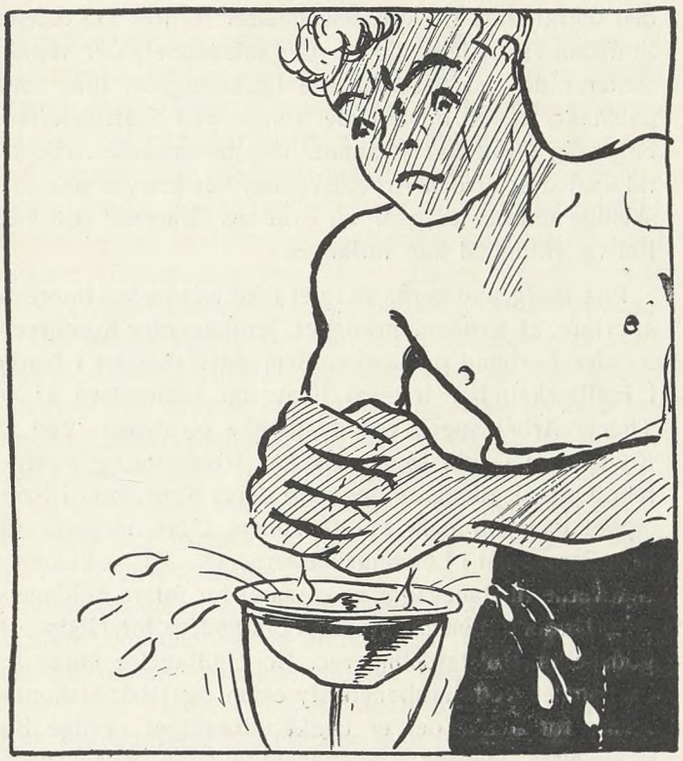

man efterhaanden blevet klar over — de sidste Par Aars Skriverier i Aviserne har aabnet Øjnene paa mange. Men mere end det har vi jo i Grunden ikke naaet — Forholdene er, sammenlignet med andre Erhverv, ganske som de altid har været, og Tankegangen svarer godt dertil. Her skal nævnes et meget grelt Eksempel: — Medhjælpernes Vaske- og Badeforhold.

Disse er, mildest talt, meget slette. Samtidig er Arbejdet ved Landbruget alt andet end renligt og kræver derfor gode Vaskeforhold. Vi kender den mest almindelige Form for Vaskerum: en gammel, noget bulet Spand i et Hjørne af Stalden.

Vi kender ogsaa allesammen vor beskedne Ven, X-gaards Karl med de grove og røde Hænder, som, naar han er i Selskab med Mennesker, der har bedre Arbejde end han har, nervøst og famlende søger efter et Sted, hvor de kan gemme sig. Men vi ser maaske ogsaa, at de er fulde af dybe Revner og Saar — ømme maa de være — det er et Resultat af det snavsede Arbejde og den daarlige Adgang til at faa dem renset rigtigt. Denne Mangel paa Vaskerum betyder ogsaa, at ens Tøj meget hurtigt ødelægges, da der ikke findes et Sted, hvor man kan give det en tiltrængt Afskylning.

Enkelte Steder er man saa forsynede, at Lovens Bud om Vaskestel paa Værelserne opfyldes. Men det er næsten ringere end Vaskespanden. Et lille Vandfad paa et skrøbeligt Jernstel er alt, hvad der er, og her skal man saa foretage den daglige tiltrængte Storvask. Saaledes kan man blive ved med at fremdrage uheldige Forhold i en Uendelighed, hvad jeg dog skal afholde mig fra — det er ikke videre morsomt — men de er der. Det er en Sjældenhed at finde gode Forhold.

Spørgsmaalet trænger sig paa og maa løses nu. Men det koster Penge, og nuomstunder er hele Landbruget baseret paa Besparelser. Det bedste vilde jo være et Vaskerum med Bade og koldt og varmt Vand paa hver Gaard, men jeg ser godt den foreløbige Umulighed heraf. Der er dog ogsaa en anden Udvej. Hvorfor ikke ganske simpelt indrette et Vaskerum, som beregnet for Medhjælperne; det kunde ligge i Tilknytning til deres Værelser? I det Rum maa man saa kunne varme Vand, og der maa naturligvis være det nødvendige Kar og god Plads.

„Vi har jo Mejerierne, hvor I kan gaa hen og bade!" vil mange Bønder ræsonnere. Det er rigtigt. Der findes paa hvert af vore Andelsmejerier et Badekar, som staar til Raadighed for Mejeriets Leverandører — mod Betaling vel at mærke. Nuvel, kære Læser, en saadan Tankegang er Udtryk for, hvor selvretfærdig vor gode, danske Bonde, der kræver saa meget for sig selv, er, thi der findes ikke nogen Realitet bag hans pæne Ord. Der kører til hvert af vore Andelsmejerier mellem 10 og 20 Vogne hver Dag, og til hver Vogn svarer en Stab af mandlige Medhjælpere op til en Snes Stykker (foruden kvindelige). Dertil kommer, at man kun kan bade om Søndagen — og kun i Tiden mellem 10—12, idet man før den Tid ikke kan tage Trykket af Kedlen,

og efter den Tid fyrer man ikke. Enhver kan se Umuligheden af, at disse Kar kan faa nogen Betydning.

Forjættende derimod er den projekterede Kommunegaard, hvor der ogsaa bliver Baderum. Vi haaber at se

Tanken gennemført — det vil blive et virkeligt kulturelt Gode. Men det alene er ikke nok. Der maa alligevel paa hver Gaard være et Vaskerum. Folk, der bor langt fra Byen, kan ikke hver Aften fare til Byen for at blive vasket.

Mange vil maaske forbavses over, at det er saa vanskeligt at finde et Sted, hvor Medhjælperne kan vaske sig. Har man da ikke Bryggers paa Gaardene? vil man spørge. Og er de ikke en Slags Vaskehuse og Vaskerum for alle grovere Ting, som man ikke vil have i Køkkenet? Kunde man ikke blive enige om, at Medhjælperne kunde vaske sig der og faa det nødvendige varme Vand fra Køkkenet? Vi skulde tro, at det kunde lade sig gøre, især naar man tænker paa den Hjemlighed, der efter Sigende skal være at finde paa en Gaard. Men nej, det er ikke Bondementaliteten i Aar. For det første er Køkkenet ikke beregnet paa at afgive varmt Vand til andet end Husholdningen — at tigge sig noget til er for Medhjælperen forbundet med store Vanskeligheder. Ikke mindst da Vandet altid er beregnet til et Hundrede og tyve andre Ting end til at give Folkene, medens alene Tanken om, at man fra Husets Side af egen fri Vilje gjorde saadanne Foranstaltninger for Folkene er ganske absurd — saa helt hen i Vejret. Noget saadant forekommer ikke, thi man mener det unødvendigt.

For det andet kommer man ikke i Bryggerset med den Slags Ting som snavsede Hænder, Fødder og Ansigt, thi ogsaa dette Rum er gjort til et Slags Demonstrationslokale for, hvor fint man har det. Her skal man helst gaa paa Strømpefødder. Folkene kan blive „ude" med deres Skidt. Ja, saadan er desværre den Aand, der besjæler vor Tids Bonde. Hvorfor kalde ham dobbeltsidig og sige, at det ikke passer rigtigt til, hvad vi forstaar ved ham. Han toner Flaget rent nok.

Folkene kan blive „derude". — Det hærder jo ogsaa. Ja vist, der har man det kolde Vand (selv om man ogsaa undgaar at benytte det).

En Ordning af dette Forhold kan ikke siges at være for stort et Forlangende i 1935, men mon vi Medhjælpere rundt om paa Gaardene ikke først og fremmest trænger til at se disse Krav som noget naturligt, noget vi har Ret til. Vi maa gøre Oprør mod de nuværende Forhold, men ikke mindst moralsk Oprør mod os selv. Vi maa lære at hævde vor Menneskeværd!

Sv..en.

ARBEJDER-ESPERANTO-KLUBBEN „ANTAUEN"

I Forbindelse med den internationale Transportarbejderkongres, som finder Sted fra den 18.—24. August paa Christiansborg, afholder Esperanto-Sektionen indenfor dette Forbund en Konference den 20. August om Formiddagen. Eventuelle danske Esperantister indenfor Forbundet indbydes til at deltage i denne Konference.

En Esperanto-Udstilling vil blive arrangeret samme Sted.

Paa Klubbens Vegne

Sv. Iversen, Fmd.,
Søvangs Alle 31, Kastrup.

INDFØRES 40 TIMERS ARBEJDSUGEN VED DE NORSKE JERNBANER?

Som det fremgaar af Dagspressen bestaar der for Tiden omfattende Uoverensstemmelser mellem De danske Statsbaners Ledelse og de Organisationer, der repræsenterer de ved Statsbanerne beskæftigede, idet disse paastaar, at det nuværende Tempo ved Statsbanerne i betydelig Grad har strammet den bestaaende Arbejdstid saaledes, at den Arbejdsydelse, der kræves paa forskellige Omraader gaar ud over de Grænser, der med Ret og Billighed kan forlanges.

Paa Baggrund heraf kan det ikke være uden Interesse at erfare, at Jernbaneforbundet, Jernbanernes Kontorpersonales Forbund og Lokomotivmandsforbundet i Norge i Fællesskab har fremsat Krav om Indførelsen af 40 Timers Arbejdsugen ved de norske Jernbaner. Ved en Konference i Juni Maaned i Aar fremsatte og motiverede Organisationerne nærmere deres Krav, som i Princippet gaar ud paa, at 40 Timers Ugen indføres for hele Personalet i Lønningsklasserne 19—24 — Lokomotivførerne til Banevagterne — samt for første Fuldmægtige, Understationsmestre og Forstandere for Gods-, Ilgods eller Billetafdelingerne. En Undtagelse gøres for Personalet ved Jernbanebestyrelsen og Distriktskontorerne, for hvilke der er tænkt udfærdiget særlige Bestemmelser, medens Værkstedsarbejderne ogsaa skulde have 40 Timers Ugen i Henhold til de gældende Særbestemmelser.

Forslaget indeholder detaillerede Bestemmelser, som er tilpasset Tjenestens Behov. Den normale Arbejdstid beregnes til 2000 Timer aarligt. Forslaget kommer til Behandling mellem Jernbaneforvaltningen og Personaleorganisationernes Repræsentanter i Overensstemmelse med de herom gældende Bestemmelser. Og det forudsættes, at selv om Forslaget kun omfatter Bestemmelsen vedrørende Arbejdstidens Regulering, saa er Hensigten, at Lønnen skal udbetales uforringet og ikke nedsættes i samme Grad, som Arbejdstiden forkortes.

Samtidig meddeler I. T. F., fra hvem ovenstaaende Oplysninger hidrører, at der paa anden Maade er opnaaet Forbedringer for Værkstedsarbejderne ved Norges Statsbaner.

I 1932 forringedes Bestemmelserne om Erstatning til Værkstedsarbejderne ved Beskæftigelse udenfor Hjemstedet ret betydeligt som et Led i de den Gang særligt skarpe Besparelsesforanstaltninger. Jernbaneforbundet protesterede, men det lykkedes ikke at forhindre Forringelsen.

Forbundsstyrelsen traadte imidlertid i Forhandlinger med Jernbaneforvaltningen om Forbedringer i vedkommende Bestemmelser, idet de gik ud fra Kravet om helt at komme tilbage til Forholdene af 1932.

Forhandlingerne har nu ført til, at store Dele af Forbundets Krav er imødekommet.

SOGNERAADENE HAR PLIGT TIL AT OPSTILLE OPHOLDSSKUR FOR DERES ARBEJDERE

I arbejdsfattige Perioder eller ved Vintertid, naar Arbejdsløsheden sætter ind og de som Følge heraf arbejdsløse ser sig nødsaget til at rette Henvendelse til Kommunen for at opnaa Understøttelse eller anden supplerende Hjælp for saaledes at komme igennem en ond Tid paa den bedst mulige Maade, vaagner der hos Sognets vise Fædre et Initiativ, som ellers ikke findes til daglig, for at skaffe de paagældende arbejdsløse Beskæftigelse saaledes, at Sognekommunernes Kasser i videste Udstrækning kan blive fritaget for at yde de iøvrigt meget karrige og knapt tilmaalte Understøttelser.

Den Beskæftigelse, der som Regel bydes paa, er enten Skærveslagning eller Grusgravsarbejde, det er et rart Arbejde, der udføres paa Akkord og saaledes ikke bebyrder Sogneraadene med et større Tilsyn. Priserne er dertil mange Steder de mindst mulige, saa der skal hænges i for at tjene det nødtørftigste, og ikke sjældent er Arbejdet lagt saaledes til Rette, at der arbejdes i Hold med Ugers Mellemrum.

Ved Anvisning af Arbejdssteder er man fra Sogneraadets Side ikke særlig ømfindtlige. Uden Hensyn til, om det omtalte Arbejde foregaar paa et Tidspunkt af Aaret, hvor Vejret er meget ustadig og koldt, maa dette som Regel udføres paa Pladser, hvor Arbejderne ikke har Adgang til Opholdsrum af nogen Art, og som saadan maa indtage deres Maaltider og anbringe Tøjet under aaben Himmel, hvad der naturligvis ikke alene er ubehageligt, men tillige sundhedsfarligt for Arbejderne, der paa denne Maade kan paadrage sig Sygdomme af den farligste Art.

Det er heller ikke saadan, at Sogneraadene er fritaget for at opstille fornødent Opholdsskur til Brug for de ved omtalte Arbejder beskæftigede Arbejdere, men der er bare ikke tilstrækkelig udbredt Kendskab til Sogneraadenes Forpligtelse i saa Henseende, og disse skyder Spørgsmaalets Løsning fra sig det længst mulige.

Naar Kendskabet til de Krav, der kan stilles til Sogneraadene i Henhold til ovenstaaende, er saa ringe, skyldes det først og fremmest, at Grundlaget for Kravenes Fremsættelse i Virkeligheden skjuler sig i Lov om Arbejde i Fabriker m. v. (Lov Nr. 143 af $^{29}/_{4}$ 1913. Fabrikloven). I denne Lovs Paragraf 1, der omhandler Lovens Omraade, fastsættes det, at herunder hører:

> „Fabriker og fabriksmæssig drevne Virksomheder samt Haandværks- og Industrivirksomheder (herunder Stenbrud, Kalkbrud o. lign.), i hvilke regelmæssigt flere Arbejdere samtidigt beskæftiges udelukkende eller væsentlig paa Værksted eller anden fast Arbejdsplads".

Denne Bestemmelse er af Fabriksdirektoratet opfattet saaledes, at Grusgrave, hvori der arbejder 2—3 Mand, og Stenpladser, hvor indtil 6 Mand arbejder i Perioder omfattende en Tid af 3 Maaneder, vil være at betragte som hørende under Lovens Omraade, det vil sige, at Lovens øvrige Bestemmelser efter Omstændighederne vil kunne finde Anvendelse, altsaa ogsaa Lovens Paragraf 9, der er saalydende:

> „Paa eller ved Arbejdsstedet skal der være Adgang for Arbejderne til at nyde deres Maaltider under Tag og, hvor Forholdene tillader det, i opvarmede Rum i den kolde Aarstid. Under alle Forhold skal der være Adgang for Arbejderne til at faa varmet deres Middagsmad, hvor denne indtages paa Arbejdsstedet. Under Forhold, hvor Sundhedshensyn kræver, at visse Arbejdsrum ikke bør benyttes til Indtagelse af Maaltider, kan det ved de i § 10 ommeldte Regulativer eller — hvis Regulativ ikke er udfærdiget — ved Tilsynets Bestemmelse kræves, at andet hertil passende Rum anvises, om fornødent ved Indrettelse af en særlig Spisestue".

Her findes tilsyneladende al fornødent Grundlag til Fremsættelse af Krav overfor Sogneraad og andre kommunale eller offentlige Institutioner om Indrettelse af fornøden Skurplads for de af vort Forbunds Medlemmer, der finder Beskæftigelse her. Muligvis vil maaske enkelte Sogneraad finde paa Udveje eller Udflugter for at undgaa de ved Anbringelse af saadanne Skure fornødne Udgifter for Eksempel ved at paastaa, at det iværksatte Arbejde ikke kan komme ind under den af Fabriksdirektoratet anvendte Betragtning. Det kan saaledes tænkes, at man fra Sogneraadenes Side vil anføre, at Arbejdet ikke vil omfatte det Tidsrum, der er angivet ovenfor. Heroverfor kan der dog fra Afdelingerne eller de enkelte Medlemmers Side anføres, at det Arbejde, der her er Tale om, altid er forudsat til en Varighed, der svarer til den i almindelig Opfattelse betegnede Vintertid, og det kan selvsagt ikke betragtes som undskyldende Moment, at det ikke er de samme Arbejdere, der til Stadighed er beskæftiget.

Med Hensyn til betryggende Sikkerhed under Arbejdet for de i Grusgrave beskæftigede Arbejdere, findes der ikke i Fabrikloven angivet særlige Regler for Grusgravsarbejdets Udførelse, men Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet har dog, tilskyndet af de talrige Ulykkestilfælde paa dette Arbejdsomraade, udarbejdet og udsendt nedenfor gengivne Regler.

FORSIGTIGHEDSREGLER.

1. *Undergravning og Underhakning er forbudt,* undtagen hvor al Fare kan betragtes som udelukket.
2. *Der skal altid holdes en saadan Hældning paa Brinken, at farlige Skred ikke kan indtræde.* Naar Brinkens Højde er større end 2 m ved løsere og 3 m

ved fastere Materiale, maa Hældningen ikke være mindre end:

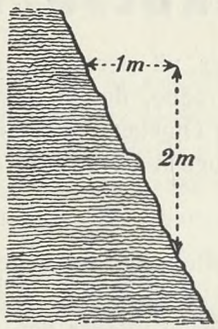

Løsere Materiale
(saasom Sand, Grus, Sten, Jord og stærkt sandblandet Ler)

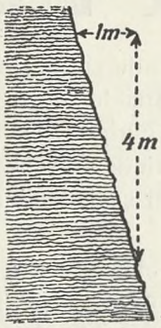

Fastere Materiale
(saasom stift Ler, Mergel, fast sammenkittet Sand, Grus og Sten)

Hvor der afgraves i Afsatser (Bænke), maa disses lodrette Vægge ikke være højere end 2 m ved løsere og 3 m ved fastere Materiale, og deres vandrette Flade skal have en Bredde, der er mindst det halve af Væggens Højde.

3. Større *Sten* i Brinker skal fjernes, saasnart de frembyder Fare for Nedstyrtning. Sten og andet Afrømningsmateriale samt Maskiner og andet Materiel maa ikke anbringes paa Steder, hvor det hindrer Arbejderne i hurtig Flugt fra Brinken.

4. Hvor *Gravemaskiner* arbejder saaledes, at der fremkommer Overhang, maa Nedstikningen af disse foregaa paa farefri Maade.

5. Naar en *Udgravning et Sted afsluttes* eller opgives, skal den forlades i saadan Tilstand, at farlige Skred er forebygget.

Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet.

Der kan ikke være Tvivl om, at der vil opstaa Vanskeligheder med en Del af Sogneraadene og muligt ogsaa med andre Institutioner, saavel angaaende Anbringelse af Opholdsskur, som Overholdelse af de givne Regler for Arbejde i Grusgrave. Opnaas der ikke Enighed med de paagældende Autoriteter, kan der indgives Klage til Fabriksinspektørerne, hvoraf der findes en i hver af Fabrikstilsynet oprettet Kreds, ialt 27, udenfor København. Oplysning om den nærmest boende Fabriksinspektør vil altid kunne faas hos den lokale Øvrighed.

R—dt.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Kogsbølle-Vindinge	*(Kogsbølle-Vindinge Kalkleje)*
Lynge	*(Uvelse Kommune)*
Beldringe	*(Hastrup Vejmaterialfabrik)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*

Angaaende de ved Afslutningen af ovenanførte Konflikter opnaaede Resultater henvises til Rubrikken „Siden sidst".

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff)*
Næstelsø	*(Engelholm v/ Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Brønderslev	*(Bygmester A. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen „Ellegaard)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Mellerup	*(Vognmand A. Olesen)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Ulbølle	*(Ulbølle Kommune)*
Hirtshals / *Horne-Asdal*	*(Horne-Asdal Kommune)*
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn. Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Vejby-Tibirke	*(Vejby-Tibirke Kommune)*
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Allingaabro / *Uggelhuse*	*(Rørvævsfabrikanterne)*
Tullebølle	*(Murer R. Hansen)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Refsvindinge	*(Jørgen Pedersens Grusgrav)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Lager og Pakhusarb.	*(Henriksen & Blom)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

DEN VED LOV FASTSATTE MINIMALLØN I LANDBRUGET

Dette Spørgsmaal har ofte været behandlet paa I.L.F.s Kongresser. Sjældent herskede der Enighed om det. Tilhængerne af Minimallønssystemet regnede med en Forbedring af Landarbejderforholdene, særlig i de socialt tilbagestaaende Omraader. Man var af den Anskuelse, at socialt tilbagestaaende Omraader bortelimineredе Fremskridtene i Omraader med højere Levestandard. Modstanderne af den ved Lov fastsatte Minimalløn nærede den modsatte Anskuelse. De sagde, at Minimalløn sædvanligvis er ensbetydende med Normalløn. Minimallønnen blev for det meste fastsat under Hensyntagen til det laveste Lønniveau og vilde derfor virke hæmmende paa de socialt mere fremskredne Omraader. Disse Omraader er i Almindelighed tillige Omraader med gode Organisationer. Organisationens Initiativ hæmmes altsaa ved et Lønsystem, der er fastsat ved Lov. Dertil kommer, at større Dele af Arbejderklassen vil faa den Opfattelse, at den faglige Organisation er overflødig, eftersom Regeringen regulerer Lønningerne.

Den teoretiske Strid om den ved Lov fastsatte Minimalløns Rigtighed burde i Dag træde i Baggrunden. I de senere Aar er der nemlig indtraadt Ændringer i det økonomiske Liv, som ogsaa har virket ændrende paa Landbruget. Af disse Forandringer berøres ogsaa Landarbejdernes faglige Organisationer.

Verdenskrisen har medført, at alle Regeringer forsøger at udøve større Indflydelse paa det privatkapitalistiske Samfunds Erhvervsliv. Dette gælder i Princippet saa vel Lande med demokratisk Ledelse som Lande med Diktatur og Fascisme. Resultatet af disse Indgreb er forskelligt, særlig for saa vidt angaar Arbejderne. Den gamle Sandhed gentager sig: Hvor Arbejdernes faglige og politiske Organisation er god, er ogsaa Resultatet af disse bedre end i Lande med modsat Tendens. Dette gælder alt sammen ogsaa for Landbruget og de i dette Erhverv beskæftigede Arbejdere. Regeringerne foretager ogsaa Reguleringer af Produktion og Forbrug. Autarkibestræbelser medfører Ændringer i Produktionen, Regulering af Priserne, Tilskud o. s. v. Men i Landbruget er Produktionsfaktoren: m e n n e s k e l i g A r b e j d s k r a f t af større Betydning end i mange andre Erhverv. Derfor ser vi ogsaa, at Regeringerne i højere Grad bestræber sig for at inddrage Produktionsfaktoren: menneskelig Arbejdskraft i Landbruget under deres Indflydelse.

Denne Udvikling tvinger i højere Grad end hidtil Landarbejderorganisationerne til praktisk at tage Stilling til Spørgsmaalet om lovbestemt Minimalløn. Men dette medvirker ogsaa til i højere Grad at bibringe Arbejderne Forstaaelse for Arbejderklassens politiske Betydning i Statslivet. Derunder bør de rent faglige Opgaver ikke lide. Vel er den bedste Form for Ordningen af Lønspørgsmaalet den, hvor det sker direkte med Arbejdsgiverne under stærke Landarbejderorganisationers eget Ansvar. Men vi kan ikke lade den stedfindende Udvikling af Staternes Initiativ uanset og maa ogsaa benytte denne Vej ved Varetagelsen af Landarbejdernes Interesser.

Indførelsen af lovbestemte Minimallønninger har Forbindelse med alle de øvrige Spørgsmaal, som omfattes af Arbejdsaftalen: Arbejdsydelse, Arbejdstid, Syge-, Invaliditets- og Ulykkesforsikring, Ferie, Boligforhold. Dette gælder naturligvis ogsaa Afslutningen af kollektive Overenskomster, der uden Statsindgreb sluttes direkte mellem Landarbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer. Men vi maa dog indrømme, at Regeringernes Indflydelse paa Ordningen af Løn- og Arbejdsforholdene overalt i Verden forøges. Dette gælder ogsaa Fagforeningernes Aktionsfrihed. Mæglings- og Voldgiftssystemet, der er opstaaet som Følge af Kampen om Lønnen, har i vid Udstrækning hæmmet Fagforeningernes Aktionsfrihed. I Italien og Tyskland er Strejker forbudt. I Rusland ligeledes. I Danmark, Kanada og andre Lande kan Strejker kun etableres efter forudgaaende Varsel. I England bliver Strejker ved den lovbestemte Minimalløns Form praktisk talt umuliggjort. I Australien har man i Forbindelse med tvungen Mægling (Voldgift) ogsaa Strejkeforbud. Men det er ofte blevet gjort illusorisk.

Den økonomiske Krise har tvunget Regeringerne til indenfor deres egne Lande at foretage større Indgreb i de økonomiske og sociale, privatkapitalistiske Forhold end tidligere. Alligevel kan man ikke undlade at interessere sig for de sociale Forhold i de øvrige Lande. Til Trods for alle Autarkibestræbelser, Toldmure o. s. v., er alle fornuftige Mennesker enige om, at man maa fremme Udvekslingen af Produkterne mellem de enkelte Nationer. Vi har i Dag den paradoksale Tilstand, at Samfærdselsmidlernes Udvikling har bragt Menneskene over hele Verden mere i personlig Forbindelse med hinanden. Men Udvekslingen af de Produkter, der fremstilles af Mennesker og er bestemt til at forbruges af Mennesker, er til Trods for alle Fremskridt paa Samfærdselens Omraade derimod gaaet tilbage i Forhold til tidligere.

Men ogsaa denne Tilstand vil ændre sig. Samtidig dermed vil ogsaa Interessen for international Regulering af det arbejdende Menneskes Forhold vokse. Paa denne Maade faar det Internationale Arbejdsbureau i Geneve den Betydning, der var tilsigtet af dets Stiftere. For Landarbejderne og deres Organisationer melder vor Tid sig ogsaa med en Mængde Opgaver, der maa løses saa vel nationalt som internationalt. Spørgsmaalet om lovbestemt Minimalløn er kun en lille, omend vigtig Del af disse Opgaver. Hvis Arbejderorganisationerne er stærke nok, kan der ogsaa i Form af den lovbestemte Minimalløn foregaa Højnelse af Landarbejdernes Levestandard.

Fortsat fra Nr. 13.

OVER

over Konflikter, til hvilke Forbundet i 1934 har udbetalt Understøttelse, jvfr. de kvitterede Aarsag, Art og Varighed, den udbetalte

Afdeling	Arbejdsgiver	Konfliktens Aarsag	Konflikten begyndt 1934	Konflikten afsluttet 1934
98 Afdelinger	35 Arbejdsgivere			
Fabrikarb. Kbhvn.	A/S Glud & Marstrand	Kv. Arbejderforb.s Konflikt	10/1	22/1
—	Guld-, Sølv- og Elektropletfaget	Lockout	13/9	31/10
Films- og Forlystelse	Dyrehavsbakken	Arbejdsforholdene	6/7	31/8
Fredericia K.	Vognm. K. Winther	Lønkrav	8/4	22/5
Frederikssund	Vognm. Thorsbakke	Lønkrav	25/8	11/9
Frederiksværk	Anker Heegaard	Lønkrav	forts. fra 1933	8/3
Græsted	Søborg-Gilleleje Komm.	Lønkrav	7/11	
Haderslev A.	Starup Kommune	Lønkrav	3/5	
Hals	Opf. af Posthus	Lønkrav	27/7	6/10
Helsinge	Kommunen	Lønkrav	15/8	27/11
Herning	Murerm. Frands Frandsen	Lønkrav	5/9	25/9
Hjørring	Mejeriproduktkomp.	Lønkrav	15/3	22/5
Hornsyld	Ægpakkeriet	Krav om Opr. af Overensk.	28/7	14/8
Hover	Gaardejer Jørgensen	Sympati	1/10	2/10
—	Murerm. P. Petersen	Lønkrav	20/10	23/10
Klemensker	Krashave Tærskeselskab	Lønkrav	1/10	
Køge	Køge Dampmølle og Murerm. Caspersen	Lønkrav	forts. fra 1933	13/1
Langaa	Langaa Jernstøberi	Lønkrav	27/7	28/8
—	Vandledningsarb.	Lønkrav	1/10	9/10
Maarum	Græsted-Maarum Komm.	Lønkrav	7/11	
Odense C.	Lillebil 519	Lønkrav	13/6	19/6
—	Odense „Taxa“	Lønkrav	2/4	18/5
— F.	Nord. Radiatorfabr.	Arbejdsforholdene	4/6	31/8
Onsild	Vammen-Lundum Komm.	Lønkrav	19/7	23/10
Randers J.	Amtet (Brolægn.)	Lønkrav	16/6	2/6/6
— K.	Randers Margarinefabrik	Kv. Arbforb.s Konflikt	forts. fra 1933	18/9
Rask Mølle	Hvirring-Hornborg Komm.	Lønkrav	1/10	
—	do.	—	2/10	
Ravnkilde	Ravnkilde Kommune	Lønkrav	1/10	
Skørping	Skelenbro Kalkværk	—	4/7	18/7
—	Tingbæk Kalkværk	—	16/4	17/7
Storvorde-Sejlflod	P. Petersen	—	1/10	
Strib-Vejlby	Byskov Ovesens Grusgr.	—	6/11	18/12
Støberiarb. Kbhvn.	Hans Madsen, Ryesg.	Afskedigelse	5/12	
Støvring	Buderup Graslev Komm.	Arbejdsvægring	12/5	1/8
Søllerød	Skodsborg Hatefabrik	Konflikt i andre Fag	17/8	31/8
Sønderborg A.	Sønderborg Kraftfoderfabr.	Lønkrav	11/7	31/8
Søvind-Haldrup	Stenballegaard	Lønkrav	1/10	23/10
Thisted (Nørhaa)	Legind Kalkværk	Lønkrav	16/7	
—	do.	—	»	
Tølløse	Tølløse og Soderup Komm.	Lønkrav	21/7	
Tønder	Murerm. Wiese & Larsen	Lønkrav	12/9	25/9
Ungdomsafd.	S. Wistofts Fabrik	Lønkrav	29/6	14/8
V. Hassing	Bygmester Gade	Lønkrav	1/10	9/10
Vinderup	Kommunen	Sympati	22/11	12/12
Vrejlev	Murerm. Jordansen	Lønkrav	14/11	
Øsby	Kommunen	Lønkrav	30/10	
Østbirk	Kloster Mølle	—	18/2	6/3
139 Afdelinger	81 Arbejdsgivere			

SIGT

Strejkekontrollister, det Antal Mand, Konflikterne omfattede, Børneantallet, Konflikternes Understøttelses Størrelse samt Resultatet.

Ordinær Udbetaling				Ekstraord. Udbetaling			Tilsammen			Afslutningsresultat
Mand	Børn	Dage	Kr.	Mand	Dage	Kr.	Mand	Dage	Kr.	
443	891	29496	134.654.26	83	5205	15.804.75	526	34701	150.459.01	
				16	176	467.00	16	176	467.00	Sympati
				1	33	115.50	1	33	115.50	Sympati
10	6	288	1932.60				10	288	1932.60	vundet
4	0	71	224.50				4	71	224.50	vundet
				1	15	45.00	1	15	45.00	vundet
				7	811	2776.50	7	811	2776.50	tabt
2	4	84	371.70				2	84	371 70	fortsættes
10	17	2161	8980.20				10	2161	8980.20	fortsættes
1	1	62	241.80				1	62	241.80	vundet
1	2	79	359.45				1	79	359.45	vundet
				1	18	54.00	1	18	54.00	vundet
1	1	59	244.85				1	59	244.85	tabt
5	5	69	259.50				5	69	259.50	vundet
1	2	2	8.00				1	2	8.00	Sympati
				1	3	9.00	1	3	9.00	vundet
1	3	74	353.80				1	74	353.80	fortsættes
1	0	33	123.75				1	33	123.75	vundet
7	7	182	736.30				7	182	736.30	vundet
5	12	17	76.10				5	17	76.10	—
2	6	84	405.30				2	84	405.30	fortsættes
4	4	24	96.60				4	24	96.60	vundet
13	11	505	2036.15				13	505	2036.15	vundet
2	3	154	612.15				2	154	612.15	tabt
3	7	249	1145.40				3	249	1145.40	tabt
10	24	70	315.70				10	70	315.70	vundet
1	2	228	1037.40				1	228	1037.40	Sympati
18	48	1235	5753.30				18	1235	5753.30	fortsættes
				14	782	1934.50	14	782	1934.50	—
6	11	219	806.45				6	219	806 45	—
				4	48	144.00	4	48	144.00	vundet
8	5	552	1853.60				8	552	1853.60	vundet
7	15	493	2138.20				7	493	2138 20	fortsættes
6	11	228	997.35				6	228	997 35	—
8	5	127	400.20				8	127	400.20	—
				2	119	348.00	2	119	348.00	vundet
1	2	14	53.20				1	14	53.20	Sympati
1	3	39	222.75				1	39	222.75	vundet
1	3	18	84.60				1	18	84.60	tabt
11	23	1424	6047.80				11	1424	6047.80	fortsættes
						104.00			104.00	—
29	46	2635	11031.55				29	2635	11031.55	fortsættes
				7	111	567.75	7	111	567.75	—
2	5	22	104.90				2	22	104.90	vundet
				7	166	249.00	7	166	249.00	tabt
2	3	5	18.70				2	5	18.70	vundet
3	10	54	234.00				3	54	234.00	Sympati
				2	72	261.00	2	72	261.00	fortsættes
10	11	410	1588.40				10	410	1588.40	fortsættes
18	21	251	942.75				18	251	942.75	vundet
658	1230	41717	186.493.26	146	7559	22.880.00	804	49276	209.373.26	

HJØLE – THAMES

Han bor derude ved Bysens Skel,
hvor Tidslerne vokser saa høje,
hvor Følfod skygger alt Græs ihjel
og sætter sin Lu i hans Trøje.
Til daglig regnes han aldrig stort,
men vent, til Høsten berammes,
til Rugladen aabner sin videste Port —
da gaar der skam Bud efter Thames.

Naar Tidslen forlængst har spredt sit Fnug,
han skrider en Dag over Toften;
hans Sko har Ringe af Morg'nens Dug,
hans Le han bærer paa Hoften;
saa drøner hans Trad i den gamle Gaard;
der kigges fra Bryggers og Frammes,
der bydes: Kom ind! og der nikkes: Godtaar;
— for alle de venter paa Thames.

Saa bugner Bordet af Sul og Mad,
det bedste, som findes i Huset;
Madmoderen topper Kartofler paa Fad,
og nytappet Øl staar i Kruset.
Og Gamlingen gumler og fylder sit Skrot;
der prates og drikkes og drammes;
og Husbonden tror, det skal svare sig godt.
Hvor faar man en Høster som Thames! —

Da Thames har sluttet sit Bord med en Skraa,
man ser ham til Arbejdet skride
i stribede Ærmer og i Bukser graa
og i Sokkerne kridende hvide.
Hans Sind er muntert, hans Arm er skrap,
hans Blod er den jydske Stammes;
hans Hjølé blinker med Duggen omkap,
og Pigerne blinker til Thames.

Saa fortner det frem efter Høstens Skik.
hvor Styrken flytter paa Foden:
Kornblomsten drejer sit rædde Blik,
og Rugen skjælver ved Roden.
Og Staalet bryder med krum Gevalt;
selv Skræppen hentes og rammes;
thi Thames Hjølé bider paa alt,
men intet bider paa Thames.

Ja, stram nu Remmen, du sejge Knøs,
og pas de buede Knage;
vær virm med Kratten, du brune Tøs,
og kig dig ikke tilbage!
Thi Høstens Gjerning er ilde gjort,
hvor ikke Senerne strammes,
og dèr med en Ryg som en Ladeport
i Bjørnestyrke gaar Thames.

Sin Hue har han paa Neget lagt,
og Skraaen, han tog efter Davre,
han tygger med begge Kjæbers Magt,
som Heste tygger paa Havre.
Han ser med sit arbejdsstive Blik,
hvor Straaene løsnes og lammes,
mens Solen sender ham Stik paa Stik
og heder Skallen paa Thames.

— Har Maanen sig rejst bag Rugnegets Top,
mens højere Kilderne risler,
da vandrer Thames med ludende Krop
didud bag de strittende Tidsler.
Han standser en Stund med sin Le paa Lænd.
Af Fjerskyer Østhimlen skrammes.
— Nu skrider tusinde trætte Mænd
mod mørke Hytter som Thames.

Jeppe Aakjær.

LANDBOFORENINGERNE OG LANDARBEJDERNE

Landarbejderspørgsmaalet er blevet højaktuelt indenfor førende Landbrugskredse, selve Landboforeningerne optager det som særligt Punkt paa Dagsordenen, og drøfter det i lange Baner paa deres Generalforsamlinger, og de lader det ikke blive herved, nej, de gaar grundigt til Værks. Landboforeningernes Spidser er jo naturligvis Realiteternes Folk med praktisk Greb paa Tingene. Det mener de aabenbart ogsaa at have vist i nærværende Tilfælde.

Som bekendt har en Række Landboforeninger udsendt Spørgeskemaer til deres Medlemmer for at faa Sagen „rigtig belyst".

For dem, der kender lidt til de større Jordbesidderes sociale Indstilling, og Landboforeningernes sædvanlige Virksomhed, kan dette godt forekomme lidt mærkeligt, hverken Landboforeningerne som saadan eller de Storagrarer, som udgør den væsentligste Del af deres Medlemmer, plejer at ødsle med Opmærksomhed overfor Landarbejderne, hvordan deres Forhold er har aldrig interesseret Landboforeningerne eller disses Medlemmer i det store og Hele. Et Eksempel herpaa fortjener i denne Forbindelse at fremdrages og erindres.

Det var i Efteraaret 1915, altsaa nu for snart 20 Aar siden, at Landarbejderforbundet rettede en skriftlig Henvendelse til samtlige Landboforeninger her i Landet, der var den Gang 119 saadanne. Man henstillede i denne Henvendelse, at Landboforeningerne paa deres forestaaende Generalforsamlinger tog Spørgsmaalet om Landbrugets Arbejdsforhold, og herunder navnlig en Forhøjelse af de faste Landarbejderes Lønninger, op til Drøftelse. Paa det nævnte Tidspunkt var Priserne paa de fleste af Landbrugets Produkter naaet op i nærmest fantastiske Højder, den Gullashperiode, som med Verdenskrigens Udbrud var blevet indvarslet for Landbruget, havde allerede virket i over et Aar.

For Storlandbruget betød de høje Priser en stadig stigende Rigsdomskilde, men for Landarbejderne betød de forøget Fattigdom, deres Lønninger, og det gjaldt især for de egentlige Landbrugsarbejdere, havde ikke blot ikke holdt Trit med Prisstigningen, men de havde i Virkeligheden ikke ændret sig, de laa paa samme Niveau som Førkrigstiden. Aarsagen hertil ligger lige for, Landarbejderne var endnu i det store og Hele uorganiseret. Landarbejderforbundet havde kun eksisteret et halvt Aarstid og havde naturligvis ikke i dette korte Tidsrum formaaet at samle et saadant Medlemsantal, saa de var i Stand til at øve nogen nævneværdig, endsige afgørende Indflydelse paa Lønningerne. Man kunde med andre Ord ikke stille egentlige Krav, fordi man manglede den nødvendige organisatoriske Styrke til eventuelt at stille bagved Kravet, dersom det blev afvist. Landarbejderforbundet talte ca. 42.000 Medlemmer, det er jo givet, at med et saadant Medlemstal var Muligheden for at gennemtvinge en Forbedring i Landarbejdernes Vilkaar paa Forhaand udelukket. Forbundet var altsaa henvist til, saafremt det i det Hele taget skulde foretage noget, da at indskrænke sig til at appellere til de paagældende Arbejdsgiveres „bedre Følelse".

Det var netop det, man forsøgte i den omtalte Henvendelse til Landboforeningerne, denne var baade fra Formens og Indholdets Side helt igennem sagligt affattet, der henvistes til, hvordan Dyrtiden hærgede i Landarbejderhjemmene og gjorde de gifte Landarbejderes Stilling rent ud fortvivlet, det paavistes, at efter de nyest foreliggende Oplysninger var det netop de mest nødvendige Levnedsmidler, altsaa dem, Landarbejderen og hans Familie er henvist til at benytte, der havde været ude for den voldsomste Prisstigning, enkelte med helt op til 75 pCt.

Det hedder derefter i Skrivelsen:

„Under disse Forhold føler vi os forpligtet til at rette denne Henvendelse til Landboforeningerne og anmode disse om at tage Initiativet til, at der ydes de gifte Landarbejdere en højst fornøden Lønforhøjelse". — Det vilde være Synd at paastaa, at Henvendelsen var fordringsfuld, med Hensyn til Størrelsen af en saadan Lønforhøjelse. Man henstillede, at der blev ydet **50 Øre** om Dagen. Foruden at fremsætte dette beskedne Ønske for de gifte Arbejderes Vedkommende gjorde man opmærksom paa de elendige Opholdsrum, som Landbruget i Regelen bød deres ugifte Medhjælpere, et Forhold, som fra socialdemokratisk Side ofte havde været paatalt i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Reformering af den gældende Tyendelovgivning. Det hedder herom i Henvendelsen:

„Vi skal henstille, at man tager Sagen op til Drøftelse og tilstræber:

1) At Karlekamrene saavidt muligt henlægges til Stuehuset, altsaa til Gaardens Menneskebolig.
2) At Kamrene alle forsynes med Bræddegulv, og et Vindue, som kan aabnes, samt med Lys og Varme.
3) At hver Person faar sin egen Seng."

Som det vil ses ogsaa umaadelig beskedne Fordringer; for dette Punkts Vedkommende gælder det forøvrigt, at det kunde opfyldes uden noget nævneværdigt økonomisk Offer for de paagældende Arbejdsgivere.

De i denne Henvendelse fremsatte Begæringer var i Virkeligheden saadanne, at det burde have været overflødigt at fremsætte dem. Under alle Omstændigheder maatte man være berettiget til at forvente, at de omgaaende vilde blive opfyldt, og det vil alle Dage forblive en Skamplet paa de danske Landboforeninger, at dette ikke skete. At Evnen til at opfylde dem var tilstede, dersom blot Viljen var der, kan der som paavist ikke være Tvivl. Men man valgte i Almindelighed ganske stille at henlægge Spørgsmaalet, de fleste af Foreningerne fandt sig end ikke foranlediget til at besvare Landarbejderforbundets Skrivelse, og de af dem, der gjorde sig den Ulejlighed at ofre Forbundet et Svar, afviste for de flestes Vedkommende pure de i Skrivelsen fremsatte Anmodninger.

Motiveringen kunde være forskellig, men i de fleste

Tilfælde lød den paa, at det laa udenfor Landboforeningernes Kompetence at befatte sig med Løn- og Arbejdsvilkaar, andre erklærede, at de fleste Landmænd indenfor Foreningens Omraade allerede af egen fri Drift havde givet deres Arbejdere Lønforhøjelse, hvorfor man fra Foreningens Side ikke fandt Anledning til at foretage noget. Der var dog ogsaa Besvarelser imellem, hvori Formanden bevidnede Sagen sin Sympati og lovede at ville anbefale at imødekomme Forbundets Henstilling, men de sidstnævnte var Undtagelserne, og de var grumme faa. —

Det viste sig saaledes, at man fra Landarbejderforbundets Side havde taget Fejl, naar man troede, det var muligt at raabe Landboforeningerne op og opnaa deres Medvirken til, at der blev rakt Landbrugets Arbejdere en hjælpende Haand i deres Nød, Forsøget strandede uhjælpeligt paa Modstand og manglende Interesse fra Landboforeningernes Side.

Nu er Spørgsmaalet: Er der i de 20 Aar, som er forløbet siden, sket en Ændring i Landboforeningernes og deres Medlemmers Indstilling i Landarbejdernes Favør?

Det kunde jo tænkes, der kan ske meget, og der er unægtelig sket meget i disse 20 Aar. For Landbrugets Vedkommende er der blandt andet sket det, at Højkonjunkturerne er afløst af Lavkonjunkturer, de gyldne Tider, Landbruget dengang befandt sig i, er ikke mere tilstede. Nu er Landbruget ude i Vanskeligheder, man hører baade tidligt og sent mere eller mindre højrøstede Besværinger over Landbrugskrisens frygtelige og ødelæggende Virkninger, og allerhøjst hyler de større Jordbesiddere, altsaa netop Landboforeningernes Medlemmer. De staar overfor at blive ruineret, at skulle forlade deres Fædrenejord o. s. v. —

Der er Folk, som vil paastaa, at Sorg og Modgang ofte kan virke mildnende og blødgørende paa selv de mest forhærdede. Er det noget saadant, der er sket indenfor Landboforeningerne. Har Landbrugskrisen gjort Storagrarerne menneskekærlige og forstaaende overfor deres Arbejdere?

Er der gaaet en Slags Oxfordbevægelse i Landboforeningerne, som har faaet saavel Lederne som Medlemmerne til at bekende deres Synd, saa de nu stræber efter at gøre den Uret, de har begaaet overfor Landarbejderne, god igen? Nej, der er absolut intet, der tyder paa, at der skulde være sket noget i den Retning, alle Tegn tyder tværtimod paa det modsatte. Det er langt mere almindeligt fra den Kant at høre grov Kæft, voldsomme og truende Ord, end mild og menneskekærlig Tale.

Hvad har da bevæget Landboforeningerne til at vise Landarbejderne den Opmærksomhed i det hele taget at beskæftige sig med dem?

Jo, Sagen er ganske enkelt og lige til. Storlandbruget vil have billig Arbejdskraft, og man vil have rigeligt af den, man paastaar imidlertid, at dette ikke er til at faa, det er Forklaringen paa, at Landboforeningerne som nævnt har taget Landarbejderspørgsmaalet op til Drøftelse paa deres Møder, man kalder det bare ikke Landarbejderspørgsmaalet. — Paa Landboforeningernes Dagsorden hedder Spørgsmaalet „Mangel paa Arbejdskraft ved Landbruget". Meget korrekt forøvrigt. Stillingen er nemlig nøjagtig den samme i 1935, som den var i 1915. Det er slet ikke Landarbejdernes eller de unge Medhjælperes Forhold, der interesserer, hvorledes deres Løn- og Arbejdsvilkaar er, bekymrer man sig stadig ikke synderligt om, blot Storlandbruget kan faa sit Arbejde udført til den mindst mulige Betaling.

Det ser ud til, at det er de sjællandske Landboforeninger, som tilkommer Æren for i denne Omgang at have pustet nyt Liv i den gamle Paastand om, at Landbruget mangler Arbejdskraft, ligesom Idéen med de omtalte Spørgeskemaer ogsaa er udgaaet herfra. Paa et Møde, denne Organisation afholdt i Ringsted for en Maanedstid siden, optog Drøftelsen af dette Spørgsmaal efter Referaterne at dømme en betydelig Del af Mødets Tid. Ved denne Lejlighed fremkom Formanden, Proprietær Jacob Tvedegaard, med den Oplysning, at Foreningen havde ladet udarbejde saadanne Spørgeskemaer og udsendt disse til Landmænd, som havde averteret efter Folk. I disse Skemaer bad man dem opgive, hvilken Kategori af Arbejdskraft, der var søgt om, og hvormange Tilbud der var indkommet, med andre Ord, man vil forsøge at faa tilvejebragt en Statistik, der kan tjene til at underbygge Paastanden om Landbrugets manglende Arbejdskraft, den officielle Statistik egner sig ikke til det Brug, idet den jo netop godtgør, at der er Overflod af Arbejdskraft paa Landet, Tallene fra Arbejdsanvisningskontorerne viser, at der i en lang Aarrække har været endog meget stor Arbejdsløshed paa Landet, et Arbejdsløshedstal paa omkring 40 pCt. er ikke usædvanligt. Den officielle Statistik, som er udarbejdet af de Institutioner, der har de bedste Betingelser for at kunne give rigtige og paalidelige Oplysninger paa dette Omraade, afkræfter Paastanden om den manglende Arbejdskraft ved Landbruget, derfor er den ogsaa forlængst infamt kasseret af Storagrarerne som noget Makværk, skabt af Kontorius'er, og nu har altsaa Landboforeningerne taget Sagen i sin Haand og er gaaet i Gang med at tilvejebringe deres egen Statistik; det er Tidens Krav, det er i hvert Fald Storagrarernes Krav. De vil have en Statistik over Arbejdsproblemet for dem selv, en Statistik afpasset efter deres specielle Behov. De har hidtil været rigtig daarligt stillet, naar det skulde bevises, at Landbruget ikke kan faa den nødvendige Arbejdskraft. Man maatte hjælpe sig, som man bedst kunde ved at henvise til enkelte Eksempler, hvor en Arbejdsgiver forgæves havde averteret i Bladene eller paa anden Maade søgt Arbejdskraft uden at faa den, og saa hændte det engang, at det ved en nærmere Undersøgelse af de angivne Tilfælde blev godtgjort, at Grunden til, at den paagældende Arbejdsgiver ikke havde faaet den Arbejdskraft, han søgte, ikke skyldtes, at der ingen havde meldt sig, men udelukkende den skandaløst lave Betaling, der blev budt. Man kom saaledes Gang paa Gang uforskyldt ud for at bevise det, som er det virkelige Forhold, nemlig dette, at Landbruget kan faa Arbejdskraft nok og mere

til, man kan blot ikke faa den billig nok, og kan i hvert Fald ikke faa den helt gratis i tilstrækkelig Mængde. Man savner altsaa noget Talmateriale, som paa den ene Side kunde give Klagen over manglende Arbejdskraft ved Landbruget et Skær af Sandsynlighed, og paa den anden Side tjene den Sulte- og Løntrykkerpolitik, der spekuleres saa skandaløst i for Tiden.

Det er værd at lægge Mærke til, at de Klager, som Offentligheden i denne Tid næsten dagligt bliver præsenteret for fra Storlandets Side over den paastaaede Mangel paa Arbejdskraft, saa godt som altid slutter med de mest ubeherskede Angreb paa Arbejdsløshedslovgivningen, Socialreformen, Fagforeningstarifferne o. s. v. Steincke skaber Driverter, sagde Forpagter Branth, Juellinge, ved Mødet i Ringsted; en særdeles karakteristisk Udtalelse.

Hvad der tilstræbes fra Storlandbrugets Side er slet ikke en Tilstand, der sikrer Landbruget tilstrækkelig kvalifiseret Arbejdskraft, den er tilstede; nej, det er ubegrænset Frihed til at skambyde Landarbejderne efter Forgodtbefindende. I Bestræbelserne for at opnaa dette træffer man i 1935 de samme Landboforeninger, som i 1915 ikke var hjemme, da Landarbejderforbundet søgte dem for at formaa dem til at give deres Arbejdere en Ubetydelighed af den Merfortjeneste, som Højkonjunkturerne skænkede den selv.

M. O.

ANTON HUEBER
ER DØD

I en Alder af 74 Aar er Anton Hueber, Grundlæggeren af og Føreren for den frie Fagbevægelse i Østrig, den 9. Juli død i Wien. Med ham mister Fagbevægelsen en særpræget, international Personlighed. Anton Hueber havde en stor Andel i Det internationale Fagforeningsforbunds Opbygning og spillede en meget vigtig Rolle paa den internationale Skueplads, hvor han ikke alene blev betragtet som et klogt Hoved og en modig Stridsmand, men ogsaa som en oprigtig og altid hjælpsom Kammerat. Han var gennem mange Aar Medlem af Det internationale Fagforbunds Bestyrelse og hørte til de første, som umiddelbart efter Krigen medvirkede ved Genopbygningen af I.G.B. Ogsaa som Medlem af Det internationale Arbejdsbureaus Bestyrelse har Anton Hueber indlagt sig stor Fortjeneste.

Med ham mister de østrigste Arbejdere, der i Dag illegalt fortsætter Arbejdet i hans Aand, den Mand, som lagde Grunden til den frie Fagbevægelse i Østrig.

Hueber, der blev født i 1861 i Pilsen og af Fag var Drejer, var ikke alene en af de første, der omdannede Drejernes Fagforening til en faglig Organisation, men umiddelbart efter Ophævelsen af Undtagelsestilstanden i 1890 begyndte han som Sekretær for Arbejderoplysningsforeningens Fagforeningsudvalg, der var Forløberen for Fagbevægelsen i Østrig, at omorganisere til Fagforeningsgrupper. Han førte Bevægelsen, der ved hans Virksomheds Begyndelse talte 46.000 Medlemmer, frem til et Medlemstal i 1907 paa 445.000, han førte Organisationen gennem alle Nationalitetsspørgsmaalenes Vanskeligheder i det gamle Østrig-Ungarn og bragte den faglige Bevægelse usvækket gennem Verdenskrigens Uroligheder. Efter Krigens Slutning bragte Anton Hueber under den østrigske Republik „Det østrigske Fagforeningsforbund" til den største Udfoldelse. Forbundet voksede til en mægtig Organisation med 750.000 Medlemmer og var udstyret med alle de sociale og økonomiske Organer, som en moderne Arbejderbevægelse bruger, og kunde betragtes som et Eksempel indenfor Internationalen. I Aaret 1930 traadte Anton Hueber som Følge af sin Alder og sin Helbredstilstand tilbage fra Stillingen som Formand for Det østrigske Fagforeningsforbund, hvis Æresformand han dog vedblev at være.

Det var et uovervindeligt Slag for ham, at hans Livsværk efter Februarkampene i 1935 blev ødelagt og lammet af den østrigske Facisme, og dette har sikkert bidraget til at bryde hans legemlige Modstandskraft og fremskyndet hans Død. Trods alt maa det paa hans gamle Dage have været ham en Trøst selv at kunne konstatere, at Fagforeningsfolkenes Aand ikke kunde knækkes, og at de Fagforeningsfolk, som han har ført igennem saa mange Kampe, uforfærdede kæmper videre og allerede nu skaber alle Forudsætninger for, at Anton Huebers Værk snart kan genopstaa.

OPTAGELSE
AF AFDELINGSMEDDELELSER I FAGBLADET

I Anledning af gentagne Forespørgsler angaaende Optagelse af Afdelingsmeddelelser i Fagbladet saaledes som det var Skik i det tidligere Landarbejderblad, skal vi oplyse, at det overvejes, hvorledes dette Spørgsmaal bedst lader sig løse, og muligvis vil der blive truffet en Ordning saaledes, at Afdelingsmeddelelserne trykkes paa et løst Ark og indlægges i Bladet.

Men under alle Omstændigheder maa Afdelinger som ønsker at gøre Brug af denne Form for Meddelelser til Medlemmerne indstille sig paa, at Redaktionen skal have Manuskriptet i Hænde senest 1 Maaned før den Dato, det paagældende Møde finder Sted. Nærmere Meddelelse herom vil tilgaa Afdelingerne.

AF DEN NORSKE SKOV- OG LANDARBEJDERORGANISATIONS HISTORIE

Norge er et Land, hvis Rigdom ligger i Landets Skovstrækninger, dets Kyster, som paa Grund af den forbistrømmende Golfstrøm er isfri om Vinteren, dets Vandkraft (som Følge af Vandfaldene) og Mineralier (Udvinding af Aluminium, Zink, Jern, Svovlkis, Sølv, Kobber). Da Industrien først har udviklet sig forholdsvis sent, var Befolkningens Hovederhverv Fiskeri, Skovbrug og Skibsfart. Denne Tingenes Tilstand afspejler sig ogsaa i Arbejderbevægelsens Historie. I Aaret 1848 gjorde Marcus Thrane det første Forsøg paa at skabe en faglig Bevægelse, som man efter dens Stifter kaldte Thrane-Bevægelsen. Denne Bevægelse søgte, da der paa dette Tidspunkt endnu ikke fandtes Fabrikker i Norge, specielt sine Tilhængere blandt Arbejderne i Landkommunerne. Først langt senere, efter at Industrien var opstaaet, kom den faglige Bevægelse til at omfatte Industriarbejderne ogsaa. Den politiske og faglige Bevægelse i Norge er for en Del gaaet ad andre Veje end Arbejderbevægelsen i de øvrige skandinaviske Lande. Paa et Tidspunkt opretholdt man Forbindelse med den russiske Arbejderbevægelse. Nu bestaar denne Forbindelse ikke mere, men den politiske Arbejderbevægelse staar stadig udenfor den socialistiske Internationale, og den faglige Bevægelse staar udenfor den faglige Internationale (Amsterdam-Internationalen, nu med Sæde i Paris). Men dette har ikke hindret, at de enkelte Fagorganisationer har Samarbejde med deres internationale Fagorganisationer.

Men nu vil vi vende os til de norske Skov- og Landarbejderes særlige Organisation. Et godt Grundlag for vore Betragtninger har vi i Johan Ødegaard's til Anvendelse i Forbundets Studiekredsarbejde (Norsk Skog- og Landarbeiderforbund) udgivne Pjece. Den første Organisering af Skovarbejdere (saavel de ved Skovhugst som de ved Tømmerflaadning beskæftigede Arbejdere) skete i 1907—1909 i det norske Arbejdsmandsforbund. I 1912 blev der i Elverum stiftet et Land- og Skovarbejderforbund med 14 Afdelinger og 400 Medlemmer. Men i 1914 var der kun 76 „overlevende" fra denne første Begyndelse til Organisering af Skovarbejderne. Men man maa her ogsaa tænke paa det vanskelige Organisationsarbejde i Norge. Paa Ski om Vinteren og paa Cykle om Sommeren maa Forbundets Tillidsmænd tilbagelægge lange Strækninger, da der ikke findes andre Transportmidler hen til Medlemmernes Arbejds- og Bopladser. Trods Tilbagegangen i Medlemsantal blev man ikke modløs. Der blev valgt en ny Forbundsledelse. Formand blev M. Liengen, der endnu 20 Aar efter staar i Spidsen for Forbundets Ledelse. I Aarene 1918—1921 steg Medlemsantallet til ca. 4000. Nu kom der andre Vanskeligheder. Inflationen og dermed de nødvendige Kampe for Opretholdelsen af Lønningernes Købekraft medførte fornyet Tilbagegang. Dertil kom Striden om Organisationsprincipet. Fagforbund eller Industriforbund? Endelig kom man til det Resultat, at Skovarbejderne som Papirets Raastofarbejdere burde staa i Papirindustriarbejderforbundet. Det var i 1924. Erfaringerne viste snart, at Forsøget paa at organisere Skovarbejderne i Papirarbejderforbundet var en Fejl.

Saaledes blev der foretaget Oprettelse af nye, selvstændige Fagforeninger af Skovarbejdere. Til at begynde med lokalt, senere omfattende bestemte Distrikter. Efter flere Aars Kampe blev endelig den 27. August 1927 det nuværende Norsk Skog- og Landarbeiderforbund stiftet. Paa den stiftende Kongres var til Stede 63 Repræsentanter for 3396 Medlemmer fra de forskellige Fagforeninger.

I 1928 blev der ogsaa stiftet et Arbejdsgiverforbund for Skovejere. Skov- og Landarbejderforbundet har siden da haft en smuk Fremgang. Let har denne Fremgang ikke været. Haarde Lønkampe maatte udkæmpes; Arbejdsgiverne understøttede og hjalp „gule Fagforeninger".

Forbundet er nu blevet et fælles Forbund for alle paa Landet beskæftigede Arbejdere. Dette ser man tydeligt, naar man opregner de Arbejdergrupper, for hvilke Forbundet i de sidste 3 Aar har afsluttet Overenskomster. Vi finder i første Række Skovarbejdere, men tillige Tømmerflødningsarbejdere, Landarbejdere, Vejarbejdere, Dræningsarbejdere, Byggearbejdere, Teglværksarbejdere, Tørvearbejdere, Isningsarbejdere, Gartnere og mange andre paa Landet værende Arbejdere.

At sige noget nøjagtigt om Medlemstallet er ikke let. For 8000 Medlemmer betales nemlig Kontingent til Fagforeningernes Landscentral, af Forbundet opgives 10,000 Medlemmer, men Fagbladets Oplag er paa 18,000.

Den 1. Maj 1934 talte Forbundet 404 Afdelinger. De fleste af disse er blandede, d. v. s. de omfatter alle de Arbejderkategorier, som hører ind under Forbundet. Men der findes ogsaa særlige Afdelinger for Landarbejdere og Gartnere. Den 1. Maj 1934 havde man 15 saadanne specielle Afdelinger, deraf 7 særlige Afdelinger for Gartneriarbejdere.

Ogsaa for den politiske Arbejderbevægelse spiller Forbundet en stor Rolle. Ved det i 1933 afholdte Valg til Parlamentet blev der blandt Arbejderne paa Landet kun afgivet Stemmer for Arbejderpartiet og derved opnaaet en stor Sejr for Arbejderpartiet. Forbundet er for 1000 Medlemmers Vedkommende tilsluttet det skandinaviske Landarbejdersekretariat, for de øvrige Medlemmers Vedkommende er det tilsluttet Skandinavisk Træarbejdersekretariat (omfattende Danmark, Sverige og Finland).

Paa samme Maade er Forbundet tilsluttet henholdsvis den internationale Landarbejderføderation og den Internationale Træarbejderføderation.

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 10. Juli 1935 i Sag Nr. 2114:
De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund
mod
De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger paa Møns Sukkerroedyrkerforenings og dennes Medlem Godsejer, Kammerherre C. S. Scavenius' Vegne.

I den mellem De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger og Dansk Arbejdsmandsforbund bestaaende Overenskomst bestemmes i § 1, at den normerede Akkordpris for Lugning af Roer „er beregnet for veldrevne Marker med rettidig og veludført Radrensning", og i § 7: „Er Roerne særlig befængt med Kvik, Følfod eller andet Ukrudt, forhøjes Prisen efter Aftale".

I Henhold til disse Bestemmelser har Medlemmer af Dansk Arbejdsmandsforbund, der er beskæftiget ved Roelugning for Kammerherre C. S. Scavenius, Klintholm, ment at have Krav paa et Tillæg til den normerede Akkordpris. I den Anledning henvendte Arbejdernes Tillidsmand sig gennem deres Afdelingsformand Chr. Maltesen til Dansk Arbejdsmandsforbund, der fremsatte Krav overfor Møns Sukkerroedyrkerforening, og det blev med denne aftalt, at der skulde afholdes Mægling om Spørgsmaalet alt i Overensstemmelse med Overenskomstens § 14, der fastsætter, at eventuelle Uoverensstemmelser skal behandles efter de af Hovedorganisationerne anerkendte Regler for Behandling af faglig Strid.

Ved Mæglingsmødet den 13. Juni 1935 lykkedes det ikke Mæglingsmændene at tilvejebringe Enighed mellem Parterne, og der nedsattes derfor en faglig Voldgiftsret med to af hver af Organisationerne valgte Voldgiftsmænd og en af disse valgt Opmand, hvilken Voldgiftsret traadte sammen den 14. Juli om Eftermiddagen. Da Kammerherre Scavenius ikke kom til Stede, blev Mødet udsat til den 15. Juni, efter at man var enedes om at udpege Sogneraadsformand H. J. Larsen, Keldby, til Opmand i Stedet for den tidligere udpegede Opmand, der ønskede at fratræde.

Den 15. Juni om Eftermiddagen traadte Voldgiftsretten paany sammen, og i Henhold til Normens § 8:

„Forinden Voldgiftsretten indkaldes, skal hver af de stridende Parter skriftligt forpligte sig til uvægerligt at efterkomme Voldgiftsrettens Kendelse",

afkrævede Opmanden Parterne den paagældende Erklæring, idet de ikke inden Voldgiftsrettens Indkaldelse havde afgivet en saadan. Da Kammerherre Scavenius nægtede at afgive Erklæringen, afsagde Voldgiftsretten ingen Kendelse i Sagen. Den af Voldgiftsretten om det passerede affattede Protokol er saalydende:

„1935 den 15. Juni var indkaldt til Voldgift paa en Roemark tilhørende Kammerherre Scavenius, Klintholm. Anledningen til Voldgiftssagen var, at Arbejderne havde rejst Krav om forhøjet Betaling for Roelugning, da man mente, at en Del af Roemarken var fyldt med Ukrudt.

Til Stede var Arbejdsgiveren og Forvalter Mikkelsen, for Arbejderne var mødt H. P. Larsen, Udby og Chr. Maltesen, Magleby. For Roedyrkerforeningen var mødt P. Hansen, Baandhøjgaard, og Emil Jensen, Sønderby. Som Opmand var mødt H. J. Larsen, Keldby.

Samtlige mødte besaa Roemarken. Arbejdsgiveren oplyste, at 29. Maj var 30 Arbejdere gaaet i Gang med Arbejdet og til 9. Juni var luget 40 Td. Land og han hævdede, at der var arbejdet langsomt.

Fra Arbejdernes Side fastholdtes, at Arbejderne ikke havde arbejdet langsomt og de paapegede, at der heller ikke var Grund hertil, da det var Akkordarbejde; men naar Arbejdet ikke var skredet mere, saa var Grunden, at Roerne var store og snavsede. Ved et tidligere Møde mellem Arbejdsgiveren og Arbejdernes Repræsentanter, samt Repræsentanter for Roedyrkerforeningen havde ikke kunnet opnaas Enighed. Ved Mødet i Dag forsøgte Opmanden Mægling, men dette kunde ikke opnaas, da Arbejdsgiveren ikke vilde gaa med hertil.

Voldgift kunde heller ikke opnaas, idet Arbejdsgiveren nægtede at lade Sagen afgøre ved Voldgift, og man maa derfor henvise Spørgsmaalet om Vægringens Berettigelse for Den faste Voldgiftsret.

signeret: H. J. Larsen. H. P. Larsen. H. Emil Jensen. Peter Hansen. Chr. Maltesen."

Under denne Sag har De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund indklaget De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger paa Møns Sukkerroedyrkerforenings og dennes Medlem Kammerherre Scavenius' Vegne og paastaaet Kammerherre Scavenius ikendt Bod for at have nægtet at underkaste sig en faglig Voldgift til Afgørelse af den paagældende Uoverensstemmelse og kendt pligtig til at betale et Tillæg af 12 Øre pr 100 lb. Favne for hele det paa Klintholm i 1935 dyrkede Sukkerroeareal ca. 390.600 lb. Favne (63 Tdr. Land) = 468 Kr.

Kammerherre Scavenius har paastaaet Sagen afvist, subsidiært henvist til en ny faglig Voldgift og har til Støtte derfor nærmere anført, at han ved Voldgiftsretsmødet den 15. Juni vel var klar over, at han var forpligtet til at underkaste sig Voldgiftsrettens Afgørelse, men at han ikke vilde underskrive den ham afkrævede Erklæring, fordi han mente, at han derved afskaar sig fra senere at gøre Indsigelser gældende mod Sagens Behandling og Rettens Sammensætning. Hvad det første Punkt angaar, har han anført, at da han ikke kendte Normens Regler for Behandling af faglig Strid, udrev en af de Voldgiftsmænd, der var valgt af Dansk Arbejdsmandsforbund, to trykte Blade af „Land- og Skovbrugsoverenskomsten", hvori fra § 43—53 findes et Afsnit betegnet „Regler for Behandling af faglig Strid", ganske svarende til Normens Regler, men forud derfor under et Afsnit, der betegnes som „Uoverensstemmelser paa Arbejdspladsen", findes en § 42, hvorefter Paatale i Tilfælde af Uoverensstemmelser bør rejses direkte af Arbejdsgiveren overfor de paagældende Arbejdere eller af Arbejderne overfor den paagældende Arbejdsgiver, og at han ikke af den paagældende Voldgiftsmand blev gjort opmærksom paa, at § 42 ikke findes i Normen. Han maatte herefter være berettiget til at gaa ud fra, at Arbejderne først skulde henvende sig til ham, forinden Sagen kunde behandles for Voldgiftsretten. — Med Hensyn til Rettens Sammensætning har han anført, at han fandt Forbundets Valg af Chr. Maltesen som Voldgiftsmand stridende mod almindelige Retsgrundsætninger, idet Maltesen, der er Forbundets stedlige Afdelingsformand, havde modtaget de paagældende Arbejderes Tillidsmands Klage og videresendt den til Dansk Arbejdsmandsforbund, og at han derfor ikke kunde være uhildet Voldgiftsmand.

Til det af Kammerherre Scavenius anførte skal Retten bemærke følgende: Ingen af de to Grunde, der er anført for, at Kammerherre Scavenius ikke vilde underskrive den ham afkrævede Erklæring, er af ham fremsat overfor samtlige Voldgiftsmænd og Opmanden ved Mødet den 15. Juni. Efter Kammerherre Scavenius' Forklaring for Den faste Voldgiftsret har han overfor Opmanden og en af de af Sukkerroedyrkerforeningen valgte Voldgiftsmænd fremsat en Bemærkning om, at Maltesen ikke kunde være Voldgiftsmand, men hverken den anden af Sukkerroedyrkerforeningen valgte Voldgiftsmand eller Maltesen har efter deres Forklaring for Den faste Voldgiftsret hørt Kammerherre Scavenius fremkomme med denne Indsigelse. Allerede fordi de paagældende Indsigelser ikke er behørigt fremsat for den faglige Voldgiftsret, kan der ikke tages noget Hensyn til dem. Men dertil kommer, at begge de fremsatte Indsigelser mangler reel Berettigelse. Den nævnte § 42 om, at Paatale bør rejses af Arbejderne overfor den paagældende Arbejdsgiver, findes — som nævnt — ikke i Normens Regler, der alene er gældende i det her omhandlede Arbejdsforhold, og fandtes heller ikke i det Afsnit, der blev overleveret Kammerherre Scavenius, og som er betegnet „Regler for Behandling af faglig Strid". Havde Kammerherre Scavenius gjort sig nærmere bekendt med den paagældende Overenskomst eller i hvert Fald bragt Tvivlsspørgsmaalet paa Bane ved Voldgiftsretsmødet, vilde Uklarheden være faldet bort. — Angaaende de Indsigelser, der kan gøres gældende mod Voldgiftsmænd, findes Reglen i Normens

§ 10, svarende til den Kammerherre Scavenius overleverede Land- og Skovbrugsoverenskomsts § 52, der er saalydende:

„Ingen kan være Medlem af Mæglingsudvalget eller Voldgiftsretten, naar den paagældende Sag drejer sig om et Spørgsmaal vedrørende Arbejdsforholdene paa et Arbejdssted, hvor Vedkommende har personlig Interesse".

Da Chr. Maltesen ikke havde Arbejde paa Klintholm, og inden han blev udpeget som Voldgiftsmand, kun har haft det med Sagen at gøre, at han som Afdelingsformand har videresendt Arbejdernes Klage til Forbundet, kan ingen gyldig Indsigelse gøres mod, at han var udpeget til Voldgiftsmand. Herefter har Kammerherre Scavenius uden rimelig Grund nægtet at underskrive den ham afkrævede Erklæring og derved givet Anledning til, at Voldgiftsretten ikke afsagde sin Kendelse.

Hvad endelig angaar den Omstændighed, at Kammerherre Scavenius nægtede at underskrive den paagældende Erklæring om at efterkomme Voldgiftsrettens Kendelse, burde en saadan Erklæring have været afkrævet ham, inden Voldgiftsretten indkaldtes, og ikke efter at Voldgiftsretten var nedsat. Det er efter Normen Pligt for de stridende Parter af afgive denne Erklæring, og en Vægring vil som overenskomststridig paadrage Ansvar. Men Følgen af, at en saadan Erklæring ikke er afgivet, er ikke, at den faglige Voldgiftsret kan undlade at afsige Kendelse, men bliver et Spørgsmaal om Følgerne af, at den paagældende ikke efterkommer Kendelsen, jfr. Rettens Kendelse i Sag Nr. 254.

Herefter findes Sagen at burde tilbagevises til den nedsatte Voldgiftsrets, eventuelt til den udpegede Opmands Afgørelse ved Kendelse.

For den Kammerherre Scavenius under Sagens Behandling udviste overenskomststridige Adfærd findes han at burde betale en Bod til Dansk Arbejdsmandsforbund af 300 Kr.

Sagens Omkostninger findes de Indklagede, De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger at burde betale med 300 Kr.

Kendelse:

Den ovenfor omhandlede Uoverensstemmelse mellem Kammerherre C. S. Scavenius og Dansk Arbejdsmandsforbund tilbagevises til fortsat Behandling og Afgørelse af den nedsatte Voldgiftsret, eventuelt af den udpegede Opmand.

Til Dansk Arbejdsmandsforbund betaler Kammerherre Scavenius en Bod stor 300 Kr.

I Sagsomkostninger betaler De samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger 300 Kr.

LANDBRUGETS FAGLIGE ORGANISATIONER I ITALIEN

Der findes følgende fascistiske Arbejdsgiverorganisationer i Landbruget:

1. Organisationen af Ejendomsbesiddere og Forpagtere,
2. Organisationen af Ejendomsbesiddere , der selv driver Ejendommen,
3. Organisationen af Ejendomsbesiddere, der forpagter deres Bedrifter,
4. Organisationen af Ejendomsbesiddere og Forpagtere uden fremmed Arbejdskraft.
5. Organisationen af Bestyrere af Landbrugsbedrifter.

Der findes følgende fascistiske Arbejderorganisationer i Landbruget:

1. Landsorganisationen af tekniske og administrative Funktionærer i Land- og Skovbrugsbedrifter,
2. Forpagternes Landsorganisation,
3. Landsorganisation af faste Medhjælpere og Dagløn-arbejdere,
4. Landsorganisation for faglærte Arbejdere ved Landbrug, Kvægavl og Skovbrugsdrift.

De fem Arbejdsgiverorganisationer danner tilsammen det Fascistiske Fællesforbund for Landbruget, de fire Arbejderorganisationer det Fascistiske Fællesforbund for Arbejdere i Landbruget.

Begge Grupper (Arbejdsgivere og Arbejdere) er sammensluttet i Korporationer. Der findes 22 Korporationer. Landbruget er Deltager i 8 Korporationer, nemlig i Korporationerne 1. Korn, 2. Havebrug, Blomsteravl, Frugtavl, 3. Vindyrkning, 4. Olie, 5. Roer og Sukker, 6. Kvægavl og Fiskeri, 7. Træ og 8. Tekstil.

Korporationens Opgaver og Kompetence omfatter alle Spørgsmaal af økonomisk og social Karakter. I hver Korporation sidder 3 Repræsentanter for det fascistiske Parti. Som Eksempel paa en Korporations Sammensætning anfører vi Korporationen: Korn. Den bestaar af en Formand og 36 Medlemmer, nemlig: 3 Repræsentanter for det fascistiske Parti, 7 Repræsentanter for saavel Arbejdsgiverne som for Arbejderne ved selve Korndyrkningen, 1 Repræsentant for saavel Arbejdsgiverne som Arbejderne ved Tærskning af Korn, 3 Repræsentanter for Arbejdsgivere og 3 for Arbejdere i Mølleriindustrien, Risindustrien, Konditorindustrien, 1 Repræsentant for Arbejdsgivere og 1 for Arbejdere i Handelen med Korn og de øvrige nævnte Produkter, begge Parter er endvidere repræsenteret med hver 1 Repræsentant for Forbrugsforeningerne, 1 Repræsentant for de Landbrugssagkyndige fra de frie Erhverv, 1 Repræsentant for Haandværket.

Konflikter, som ikke bliver ordnet mellem Fagforeningerne, bringes for Korporationernes Mæglingsudvalg. Hvis der i dette Mæglingsudvalg ikke opnaas Overensstemmelse, saa gaar Stridigheden til Arbejdsdomstolen. Arbejdsdomstolen har den sidste Afgørelse.

Strejke og Lock-out er forbudt. Forsøg derpaa straffes. Alligevel fandtes der ogsaa i Italien Strejke og Lock-out. Vi gengiver efter Korporationsministeriums og Justitsministeriums officielle Meddelelser for Tidsrummet 3. April 1926—31. December 1933: 2 Lockouter, 153 Strejker og 661 straffede ifølge Overtrædelser af Overenskomst-Bestemmelser.

SEND TILOVERSBLEVNE NUMRE AF FAGBLADET TIL HOVEDKONTORET

Ved Udsendelsen af sidste Nummer af Fagbladet er der desværre ved Sammentællingen af Antallet til Oplagets Størrelse sket en Fejl, hvorved der er kommet til at mangle nogle hundrede Blade. Vi anmoder derfor de Afdelinger, som maatte have tilovers-blevne Blade af Nr. 13, om at tilsende Hovedkontoret disse.

Fra den vide Verden

Støberiarbejderne. — Firmaet Brdr. Grage. Afdelingen meddeler, at vore Medlemmer har rejst Krav om højere Lønninger uden Resultat. Ved Mægling indgik Firmaet paa at forhøje Timelønningerne til de 3 Mand med 17 Øre.

Farum. — Staunsholt Teglværk. Afdelingen klager over, at Værket ikke overholder Betalingssatserne 70 Øre pr. 1000 Sten for Stenlæsning, men trækker fra for den Tid, Chaufføren hjælper til, hvad der ikke var Forudsætningen ved Betalingens Fastsættelse. Ved Mægling indgik Værket paa at aflønne Stenlæsserne med 50 Kr. pr. Uge.

Haarlev — Østsjællandske Jernbaner. Fra vor Afdeling har vi modtaget Meddelelse om, at Selskabet lader Ekstraarbejderne, der er beskæftiget ved Sporarbejde, arbejde 9 Timer daglig uden Overtidsbetaling. Ved en Henvendelse til Banerne er Sagen gaaet i Orden, og Efterbetaling foretaget.

Gelsted — Firmaet Hans Jørgensen & Søn. Afdelingen klagede over, at Firmaet ikke betalte for Overarbejde i Firmaets Grusgrav. Efter at vi havde tilskrevet Firmaet om Sagen, har det meddelt os, at Sagen skyldtes en Fejltagelse, og Forholdet er nu rettet.

Frederikssund — Blikkenslagermester O. Christensen. Mesteren har underskrevet paa at ville overholde den til enhver Tid mellem D. A. F. og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst.

Frederikssund — Entreprenør Georg Christensen. Mesteren har underskrevet paa at ville overholde den til enhver Tid mellem D. A. F. og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst.

Egernsund — Entreprenør Harald Meier. Vi blev af Entreprenøren indklaget for Den faste Voldgiftsret i Anledning af en af Afdelingen foretaget Arbejdsstandsning ved et Vandledningsarbejde i Egernsund. Der var for det paagældende Arbejde oprettet Overenskomst, men da første Del af Arbejdet var færdigt, krævede Afdelingen ny Overenskomst, og da Entreprenøren ikke vilde gaa med hertil, men hævdede at den oprettede Overenskomst gjaldt for hele Anlæget, nægtede Afdelingen at paabegynde Arbejdet. Ved den faste Voldgiftsret blev Entreprenøren tilkendt 600 Kr. i Erstatning.

Belysningsarbejdernes Fagforening — Birkerød Sogneraad. Afdelingen meddeler, at den ved Forhandling med Sogneraadet har opnaaet en Lønforhøjelse for de paa Gasværket beskæftigede Medlemmer fra 68 Kr. til 73 Kr.

41. Agitationskreds (Nim Afd.) — Murermestrene Anthon Skytte og Aksel Nielsen. Mestrene aflønnede deres Arbejdsmænd med 60 Øre i Timen. Ved Kredsformandens Hjælp har Afdelingen ført Forhandling med Mestrene, der er indgaaet paa at hæve Timelønnen med 20 Øre pr. Time, og samtidig har Mestrene meddelt, at de agtede at indmelde sig i Landhaandværkernes Hovedorganisation.

22. Agitationskreds — Murermester Henrik Madsen, Brændeskov. Mesteren, der er Medlem af Landhaandværkernes Hovedorganisation, underbetalte et af vore Medlemmer, hvorved denne fik Kroner 166,95 tilgode. Efter at vi havde tilskrevet Landhaandværkernes Hovedorganisation om Sagen, er denne gaaet i Orden, idet vort Medlem har faaet udbetalt sit Tilgodehavende.

36. Agitationskreds — Entreprenør Beckmann. For Arbejdet ved Gravning af Fiskedamme er Entreprenøren indgaaet paa at overholde Entreprenøroverenskomsten.

25. Agitationskreds — Nordvestvendsyssels Murermestre. Murermestrene i Nordvestvendsyssel har oprettet en Forening under Landhaandværkernes Hovedorganisation. Vi har faaet tilsendt Medlemsfortegnelse. Det drejer sig om 18 Murermestre og 3 Snedkermestre.

5. Agitationskreds — Vognmændene Peter Andersen, Poul Rasmussen, Harald Nielsen, Ludvig Hansen og **Carl Olsen.** Samtlige Vognmænd er indgaaet paa til enhver Tid at overholde den mellem Entreprenørforeningen og D. A. F. gældende Overenskomst.

53. Agitationskreds — Entreprenør Jacobsen, Vraa. Vognmanden har underskrevet Overenskomst med Afdelingen om, at han til enhver Tid vil overholde den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst.

53. Agitationskreds — Smedemester Hansen, Mølby. Vognmanden har underskrevet Overenskomst med Afdelingen om, at han til enhver Tid vil overholde den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst.

53. Agitationskreds — Murermester Ditlev Jensen, Mesteren er ved sin Underskrift indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem D. A. F. og Centralforeningen gældende Overenskomst.

53. Agitationskreds — Murermester Henry Jensen. Mesteren er ved sin Underskrift indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem D.A.F. og Centralforeningen gældende Overenskomst.

Frederikssund — Murermester Lars Hansen. Mesteren er ved sin Underskrift indgaaet paa at overholde den til enhver Tid mellem D.A.F. og Centralforeningen gældende Overenskomst.

Rørby — Sogneraadet. Der er afsluttet Overenskomst mellem Afdelingen og Rørby Sogneraad. Arbejdstid 8 Timer daglig, Timeløn 105 Øre, Skærveslagning 5 cm Skærver Kr. 8,40 pr. m³.

Roskilde — De danske Statsbaner. Afdelingen indberetter, at der ved Forhandling med De danske Statsbaner er opnaaet en Overenskomst vedrørende Opstilling af Perronforkanter og dermed i Forbindelse staaende andre Arbejder. Overenskomsten gælder for Arbejder, der udføres paa Roskilde Station.

Jord- og Betonarbejderne, København — Entreprenør Chr. E. Christensen. Under Udførelsen af et Arbejde omfattende Udgravning til et Pumpestationsanlæg nedlagde nogle af Afdelingens Medlemmer Arbejdet under Anbringende af, at der ikke fra Entreprenørens Side blev iagttaget det fornødne med Hensyn til Bortpumpning af Vand, idet det viste sig, at man under Udgravningen kom ned i vandførende Kridt- og Flintlag, hvorved der fremkom Slam, der helt tilstoppede det anbragte Pumpeanlæg og derved hindrede Arbejdets Udførelse paa normal Vis. Entreprenørforeningen klagede over Arbejdsstandsningen og stillede i Udsigt, at der vilde blive gjort økonomisk Ansvar gældende overfor Afdelingen, der havde godkendt Arbejdsnedlæggelsen. Ved et derefter afholdt Mæglingsmøde enedes man om, at Arbejdet genoptoges, saaledes at et Daglønshold udførte den fornødne Pumpning paa Timeløn, samt at der iøvrigt skulde foretages Skøn over Arbejdsforholdene paa Pladsen.

45. Agitationskreds — Vingsted Mølle. Ved en Omforandring af Møllen blev der til de beskæftigede Arbejdere kun udbetalt en Timeløn af 70 Øre, og der blev derfor ved Kredsformandens Mellemkomst stillet Krav om 105 Øre i Timen, og dette Krav er bleven gennemført.

Brorup Valby — Jernbjerggaarden. Med de danske Spritfabrikker er afsluttet Overenskomst angaaende Arbejds- og Lønforholdene paa Jernbjerggaarden. Overenskomsten er i det væsentligste en Tiltrædelse af Maribo Overenskomsten. Lønnen er fastsat til for faste Arbejdere fra 1. Marts til 30. November pr. Dag Kr. 4,90 og Resten af Aaret 4,50. I Høstens 5 Uger et Tillæg af 1 Kr. pr. Dag. For Løsarbejdere er Lønnen fra 1. Marts til 30. November Kr. 5,90 pr. Dag og Resten af Aaret 5,50 pr. Dag. I Høstens 5 Uger og for Tærskearbejde af længere Varighed indtil 30. November er Daglønnen Kr. 7,00 pr. Dag. Der betales intet Tillæg for Vintertærskning.

Dronninglund — Dronninglund Storskov. Med Dronninglund Storskov er der oprettet Overenskomst om Skovbrugsarbejde. Overenskomsten traadte i Kraft 1. Juli 1935 og kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. Maj. Overenskomsten indeholder bl. a. Bestemmelser om Tillidsmandsvalg, Antagelse af

faste Arbejdere paa Kontrakt og Beskæftigelse af ældre og mindre arbejdsdygtige Folk.

Herfølge — Gl. Køgegaards Skovdistrikt. Ved en Forhandling er der afsluttet Overenskomst med Gl. Køgegaards Skovdistrikt. Overenskomsten er en Tiltrædelse af Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen for Skovbrug paa Sjælland, Overenskomsten, der træder i Kraft fra 1. Juli 1935, er betinget af Direktionens Approbation. Der er Enighed om, at Skoven skal omklassificeres i Henhold til Overenskomsten snarest muligt.

Jægerspris — Jægerspris Skovdistrikt. Ved en Forhandling er der afsluttet Overenskomst med Jægerspris Skovdistrikt. Overenskomsten er en Tiltrædelse af Skovbrugsoverenskomsten for Sjælland med Undtagelse af Betalingen for Skovning af Lægter, Stager, Rafter, Papirtræ, Ros og Barkning og Spidsning af Bundgarnspæle. Priserne for disse Effekter ligger noget højere end i den tidligere Overenskomst med Jægerspris Skovdistrikt.

Svanninge m. fl. Afd. — Grusgravejer L. Frandsen, Faaborg. Efter at der fra 15. Juni er etableret Strejke og varslet Sympatikonflikt, er der med ovennævnte Grusgravejer den 4. Juli afsluttet Overenskomst. Frandsen indgaar paa for Grusgravsarbejde at overholde den mellem Foreningen af Grusgrave og Skærvefabrikker i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund bestaaende Overenskomst. Ved Fabrikation af Cementvarer betales efter Overenskomsten med Faaborg Cement-Tagstensfabrik. Den fra 15. Juni etablerede Strejke er samtidig hævet, og den varslede Sympatikonflikt afblæst.

Thureby — Forpagter Spandet, Thurebylille. Med Forpagter Spandet er der nu afsluttet Overenskomst om Landbrugsarbejde. Overenskomsten er en Tiltrædelse af Maribo Overenskomsten, dog med enkelte Ændringer i § 20 angaaende en mindre Reduktion af Lønningerne og Bortfald af Tillæg for Vintertærskning.

True — Grusgravejer Th. Justesen, Marielyst. Der er afsluttet Overenskomst med Grusgravejer Th. Justesen, Marielyst. Overenskomsten fastsætter en Arbejdstid af 8 Timer daglig og en Timeløn af Kr. 1,05. Desuden er der fastsat Akkordsatser.

Tune — Grusgravejerske Fru M. Hedeboe, Tune. Med ovennævnte Grusgravejerske er den 15. Juni oprettet Overenskomst om Grusgravsarbejde. Timelønnen er 100 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Forskellige Tillæg og Overarbejdsbetaling i Henhold til Entreprenøroverenskomsten.

Vaarst m. fl. — Lindenborg Skovdistrikt. Efter gentagne Forhandlinger er nu afsluttet Overenskomst med Lindenborg Skovdistrikt. Overenskomsten er i det store og hele lig med den med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt afsluttede Skovbrugsoverenskomst for 1935. Som ny Paragraf er indført Tillidsmandsregler, ligesom en lokal bestaaende Aftale angaaende Skovning og Barkning af Fiskepæle er videreført i Overenskomsten.

Ulbølle — Grusgravejere ved Ulbølle. Der er afsluttet Overenskomst med Grusgravejerne Niels Nielsen og A. P. Nielsen, Ulbølle, angaaende Arbejde i deres Grusgrav. Arbejdstiden er 8 Timer, og Timelønnen er i Henhold til Overenskomsten med Foreningen af Grusgrave og Skærvefabrikker. I Akkord betales 125 Øre pr. m³ for Fremskaffelsen af Materialer, 25 Øre pr. m³ for Underharpning og 80 Øre pr. m³ for Afdækning.

Spjellerup Smerup — Forp. Egede, Vemmetofte. Ved en afholdt Forhandling med Forpagter Egede er opnaaet Enighed om, at denne tiltræder Maribo Overenskomsten, dog med forskellige Ændringer hovedsagelig angaaende Arbejdstiden og Bortfald af Tillæg for Vintertærskning og Indhøstning af Frøafgrøder.

35. Agitationskreds — Dræningsmester A. Madsen, Værum. Med Dræningsmester A. Madsen, Værum, er afsluttet Overenskomst angaaende Dræningsarbejde. Overenskomsten er en Tiltrædelse af Overenskomsten med jydsk Dræningsmesterforening.

49. Kreds — A/S „Fiil Sø". Efter flere Forhandlinger med ovennævnte Aktieselskab har dette nu afgivet skriftlig Bekræftelses paa, at man vil aflønne det p. t. ved Fiil Sø stedfindende Dræningsarbejde efter Overenskomsten mellem Jydsk Dræningsmesterforening og Dansk Arbejdsmands Forbund.

Tistrup — Dræningsmester Lauridsen, „Horne Kær". Dræningsmester Lauridsen, Mølby, udfører et Bækreguleringsarbejde for Horne Kommune. Ved en Undersøgelse er konstateret, at Arbejdet skal betales efter Gruppen; Middeljord. Lauridsen udbetaler samtidig for lidt i Forskudsbetalingen. Der er afholdt Møde, og ved dette opnaaedes Aftale om, at saavel den hidtil opgravede Jordmængde som Resten betales med 66½ Øre pr. m³, samt at der ugentlig udbetales et til Timelønnen svarende Forskud, for saa vidt dette er tjent. Tillidsmanden paa Pladsen deltager i den ugentlige Opgørelse. Hvis Dræningsmester Lauridsen ikke kommer i Gang med Arbejdet paany — dette har ligget stille grundet paa den opstaaede Uoverensstemmelse — gives der ham 30 Dage til at klare sit Mellemværende med Arbejderne.

Damsholte — Marienborg pr. Stege. Ved Roelugning paa Marienborg var der opstaaet Uoverensstemmelse mellem Arbejderne og Inspektøren, idet Arbejderne forlangte et Tillæg til Lugningsarbejdet, grundet paa at Roerne var blevet for store. Ved en Mægling er der nu opnaaet Enighed om, at der for et Areal paa ca. 50 Td. Land udbetales et Tillæg paa 7 Øre pr. 100 lb. Favne. Arbejdernes Krav var paa 10 Øre pr. 100 lb. Favne

Gerlev — Gaardejer Niels Kjær, Vejlby. Et Medlem af Gerlev Afdeling blev i sin Tid bortvist fra sin Plads hos Gaardejer Niels Kjær, Vejlby, fordi han nægtede at gaa paa Markarbejde i stærkt Regnvejr. Sagen mod Gaardejeren tabtes ved Underretten, og Landsretten har nu afsagt Appeldom gaaende ud paa, at Gaardejeren skal være fri for Tiltale, og Svend Aage Jensen til Gaardejeren skal betale 125 Kr. i Sagsomkostninger for begge Retter.

Nakskov A. — Proprietær Leth, Lystrupgaard, Aunede. Mellem 8 Arbejdere fra Nakskov, der var anvist Roearbejde paa Lystrupgaard, og ovennævnte Arbejdsgiver var opstaaet Uoverensstemmelse om et Tillæg for Lugning af store og urene Roer. Med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt blev aftalt en Mægling. Ved denne opnaaedes der Enighed om, at Arbejderne skulde betales med 75 Øre pr. 100 løbende Favne for 1. Gangs Lugning.

Udby — Forvalter Stabell, Lundballegaard. Et Medlem af Udby Afdeling var blevet bortvist fra sin Plads hos Forvalter Stabell, Lundballegaard. Medlemmet krævede sin fortjente Løn Kr. 48,33 udbetalt, hvilket Forvalteren nægtede. Ved et Søgsmaal er Forvalteren dømt til at betale Jensen det paastaaede Beløb.

Orte — Dræningsmester J. P. Hansen, Fjellerup. 2 Medlemmer af Orte Afdeling havde faaet et mindre Tilgodehavende for Oprensningsarbejde af sammenskredne Grøfter. Ved en Mægling den 6. Juni forligtes Sagen, og Arbejdsgiveren lovede at betale Beløbet 14 Dage fra nævnte Dato.

Stensved — Langebækgaard. Et Medlem af Stensved Afdeling var beskæftiget som Fodermester hos Forpagter Guldborg, Langebækgaard. Den 1. Marts maatte han forlade Gaarden, fordi Forpagteren hellere vilde have en anden, der tidligere havde arbejdet for ham. Da vort Medlem ikke vilde nøjes med Afregning til Dato, gik Sagen til Retten, hvor den forligtes mod, at Kaj Olsen faar 230 Kr. til fuld Afgørelse.

48. Agitationskreds — Bryndum-Vester Nebel Kommune. Uoverensstemmelse angaaende Aflønning ved Reguleringen af Hygum Stokbro Bæk er bortfaldet, idet Sogneraadsformanden har erklæret sig indforstaaet med at aflønne Arbejderne med Kr. 1,05 pr. Time, naar Betingelserne for at faa Laan og Tilskud derved er opfyldt. Resultatet er opnaaet efter, at Ministeriet i et tilsvarende Forhold, indberettet af Arbejderrepræsentanten i Grundforbedringsudvalget, Martin Andreasen, har truffet Afgørelse gaaende ud paa, at der ikke vil blive givet Tilskud, før Arbejdsforholdene er bragt i Overensstemmelse med, hvad herom i Almindelighed er fastsat (tarifmæssig Aflønning og Beskæftigelse af forsikrede Arbejdere).

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 15 15. – 8. 1935 40. Aarg.

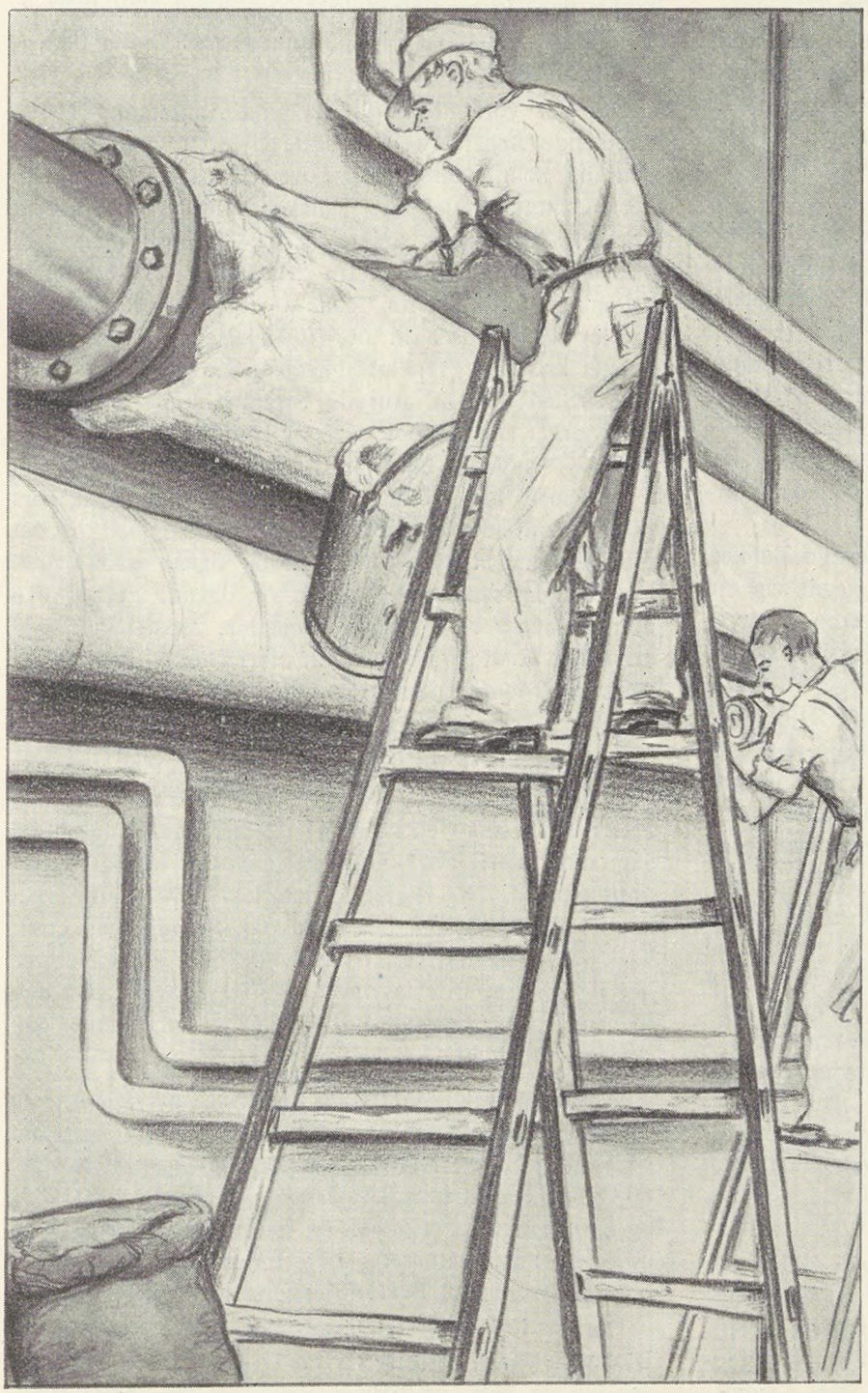

Isolerings-arbejderen

Han isolerer mod varmt og koldt
og baade oppe og nede,
saa dèr, hvor han sit Indtog har holdt,
skal ingen fryse og svede.

Han spærrer Vejen for Storm og Blæst
og Vinterens isnende Kulde,
for Varme fra syd, for Fugt fra vest,
for Grundvand fra Moser og Mulde.

Og naar din Bolig er lun og tæt,
selv naar mod Vinter det lakker,
saa gør du ham kun sin simple Ret,
hvis du i Tanken ham takker.

Men tro ikke, at naar der i hans Fag
et Arbejde bliver præsteret,
at han, naar det gælder den fælles Sag
vil staa eensom og — isoleret!

Aage Hermann.

TIL LEJE

Dansk Arbejdsmands Forbund udlejer i sin ny og moderne indrettede Kontorbygning, Nyropsgade 23-25-27, Lokaler til Kontorbrug el. lign. Lokalerne opfylder ethvert Krav til moderne Kontorkomfort, er lyse, rummelige og højtloftede, ligesom der forefindes alle moderne Bekvemmeligheder, Toiletter, Bad, Elevatorer m. m.

Henvendelse: Formanden, Nyropsgade 25.

LEGIND KALKVÆRK

En ret ualmindelig, haardnakket og ondartet Konflikt har i disse Dage faaet sin Afslutning.

Interessentskabet Legind Kalkværk, der er beliggende oppe i Thy i 27. Agitationskreds og hvis Arbejdere gennem en lang Tid som Uorganiserede havde maattet arbejde for en yderst elendig Betaling paa Kalkværket, nægtede, — efter at Arbejderne var blevet organiseret — at forhandle med deres Afdeling, og vor Kredsformand, Chr. Iversen, som søgte at faa Lønningerne paa Kalkværket op paa samme Højde som paa de tilsvarende omliggende Værker, der betalte almindelig, tarifmæssig Løn.

Det var i Juni Maaned i Fjor, at disse Forhandlingsforsøg fandt Sted, og de bristede, fordi *Kristeligt Dansk Fællesforbund* med „kristelige" Skruebrækkere midt under det hele kom i Vejen og sluttede Overenskomst med Legind Kalkværk, forøvrigt paa yderst tarvelige Løn- og Arbejdsvilkaar.

Det maatte naturligvis blive nogle underlige Tanker, vore fattige Kammerater deroppe i Thy gjorde sig om denne kristelige Handling fra Skruebrækkerne og deres menneskekærlige Organisations Side. Efter i lang Tid at have været sultelønnet, vilde de nu søge at skaffe lidt mere Sol og Varme ind i deres smaa Hjem ved gennem solidarisk Sammenhold og Offervilje at bryde Kalkværkets Modstand og dermed ogsaa den usunde Præferencestilling, det gennem lav Løn havde skabt sig overfor Konkurrenterne til Skade ogsaa for disses Arbejdere, hvis Løn truedes netop paa Grund af Legind Kalkværkets paagaaende Konkurrence, og aldrig saa snart er denne Plan sat i Værk, før der melder sig en Forening af „kristelig"-sindede Medmennesker, der bidende Hovedet af al Skam ikke undser sig for at tage de fattige Smuler ud af Munden paa de underbetalte Arbejdere og sætte deres Forenings kristelige Stempel under denne menneskekærlige Handling. — Hvordan det vilde være gaaet disse fattige Arbejdere og deres smaa Hjem, om al denne kristelige Hjælpsomhed uhindret fortsat kunde have faaet Lov at udfolde sig, er ikke svært at regne ud.

Men disse fattige Kammerater havde heldigvis Standsfæller, der bedre forstod at række en hjælpende Haand, og det ikke alene paa Egnen deroppe i Thy, men over det ganske Land, thi da Snigløbet var fuldbyrdet paa Legind Kalkværk, tilkendegav disse Kammerater deres Sympati og Hjælpsomhed overfor de Strejkende ved bl. a. over det ganske Land at nægte at beskæftige sig med Produkter, stammende fra den kristelige Organisations Hjælpsomhed overfor det underbetalende Kalkværk.

Det var vort Forbund, der paa Anmodning af de strejkende Arbejdere iværksatte Sympatiblokade i det Omfang, som saadant efter Loven er tilladeligt, og med det Resultat, at det blev vanskeligt for Kalkværket at faa sine Produkter afsat, og de Forsøg, man med uskrømtet Beredvillighed fra den stadig, lige kristelige Forening gjorde sig for ogsaa at bryde denne Blokade, forblev resultatløse. En lille Udskejelse mod den almindelige kristelige Hjælpsomheds Aand som den, der fandt Sted ved at afbryde Strejken oppe paa selve Kalkværket, kunde det over al Handling — onde og gode — svævende høje Forsyn maaske nok se igennem Fingre med, lod det til, men at drive det saa vidt, som til at udstrække denne hæderlige Virksomhed til det ganske Land, det maatte der dog ogsaa paa Grund af Prestigen sættes en Stopper for, og alle Forsøg paa at remplacere vore sympatistrejkende Medlemmer med kristelige Stedfortrædere rundt om i Landet, hvor Kalkværkets Produkter kom frem, blev dømt til at mislykkes.

Saa traadte Kalkværket i Skranken for dets Produkters uhindrede Fordeling rundt om i Landet ved paa Grundlag af Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed (Skruebrækkerloven) at anlægge Erstatningssag mod vort Forbund, der havde iværksat Sympatiblokaden. Nu skulde denne Lov give Kalkværket den Beskyttelse, som det Brud paa Moralitetens Love, Kalkværket havde regnet med vilde gøre sig gældende hos Arbejderne i det øvrige Land, ikke havde givet det. Men ogsaa her regnede Kalkværket fejl, thi Retten gav det ikke Medhold.

Den Erstatning paa 15.000 Kr., som Kalkværket, som en første Rate forlangte sig tilkendt for det Tab, det paastod at have lidt ved den iværksatte Sympatiblokade, takserede Retten betydelig lavere, nemlig til 1.000 Kr., og idømte dertil Forbundet en Bøde til Statskassen paa 500 Kr., men statuerede iøvrigt den af vort Forbund iværksatte Sympatiblokade for lovlig.

Legind Kalkværk henviste under Retssagen til, at Blokaden var retsstridig og var en Overtrædelse af Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed af 27. Marts 1929, § 3 ved den økonomiske Forfølgelse, der havde givet

sig Udslag i Forbundets Henvendelser til Arbejdsgiverforeningen, Jydsk Andels Foderstofforretning, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Det forenede Dampskibsselskab m. v., samt paa Grundlag af usandfærdige Anbringender i Thisted Amts Avis, medens Forbundet paastod Frifindelse, bl. a. fordi Blokaden baade var berettiget og reelt rimelig, idet den drejede sig om et Forsøg paa at hindre en „Outsider" i at trænge ind paa et Felt, hvor han vilde gøre sig konkurrencedygtig ved Løntryk.

Østre Landsret, for hvilken Sagen var indbragt, siger i Dommen bl. a.:

„Foreløbig bemærkes, at Sympatistrejken og Blokaden efter sit Formaal: Hævelse af Arbejdslønnen og under Hensyn til Sagsøgerens manglende Forhandlingsvillighed i og for sig maa anses for lovligt Kampmiddel fra Sagsøgtes Side, saa at der kun bliver Spørgsmaal om, hvorvidt Blokaden maa anses ulovlig, fordi Sagsøgte har overskredet de ogsaa for en saadan Lønkamp gældende Grænser.

Det er ved Vidneførsel oplyst, at Akkordlønnen i 1933 var nede paa ca. 60 Øre, og Arbejdstimerne oppe paa ca. 12 Timer, saa at der ikke kan tales om egentlige usandfærdige Anbringender i denne Forbindelse ved de nævnte Artikler i „Thisted Amtsavis".

Der ses ikke at foreligge nogen uberettiget Aktion ved Henvendelsen til Dansk Arbejdsgiverforening og dettes Medlem: D. F. D. S., saa lidt som ved Henvendelserne til Jydsk Andels-Foderstofforretning og „Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger", idet disse har tiltraadt Septemberforliget.

Med Hensyn til de paaberaabte Henvendelser til de øvrige private Kunder bemærkes, at forsaavidt der her er Tale om Beklagelser fra Kunderne over Arbejdsnægtelse fra de organiserede Arbejderes Side, er dette kun den tilsigtede Følge af Sagsøgtes lovlige interne Meddelelse til de lokale Fagforeninger, hvorved der ikke foreligger nogen Overtrædelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3".

Det er overmaade interessante Udtalelser, der her foreligger fra Rettens Side, og selvom det tilkendte Erstatningsbeløb paa 1.000 Kr. og den 500 Kr.s Bøde ogsaa indeholdes i Dommen, men maa sættes i Forbindelse med Tab, Kalkværket paastaar at have lidt ved Afdelingens Henvendelse til visse af Kalkværkets Kunder, med hvem hverken vore Afdelinger eller vort Forbund stod i noget overenskomstmæssigt Forhold, kan man meget vel se bort herfra og alene fæstne Interessen ved de til det mere legitime Sympatiblokadeforhold knyttede foran citerede Retsbemærkninger, overfor hvis yderligere Fortolkning vi af Hensyn til erstatningspligtige Konsekvenser dog maa raade til Samraad med Forbundsledelsen i Tilfælde, hvor vore Afdelinger kommer ud for tilsvarende Konfliktforhold.

Efter at endnu et Forsøg fra Kalkværkets Side paa ad Rettens Vej at faa Sympatiblokaden ophævet, var strandet, idet Fogedretten, til hvem Kalkværket herom havde henvendt sig, afviste Kalkværkets Paastand, blev Vejen aabnet for den Forhandling mellem vort Forbund og Kalkværket, som burde have fundet Sted allerede for lang Tid siden.

Der blev ved denne Forhandling den 27. Juli i Aar oprettet en Overenskomst, hvorefter Lønningerne og Arbejdsvilkaarene i det hele bragtes paa Højde med de almindelige for Kalkværksarbejde gældende Lønninger og Arbejdsvilkaar, ligesom der blev truffet en Aftale, efter hvilken samtlige Strejkende, der ønskede det, kunde gaa i Arbejde og en endelig Likvidering af Kalkværkets Forhold til *Kristeligt dansk Fællesforbund* fandt Sted.

Saaledes skete det, at de strejkende Arbejdere fra Legind Kalkværk, der kæmpede en haardnakket og bitter Strid for Opnaaelsen af lidt mere Sol og Varme i deres fattige Hjem, og som i dette Forehavende blev anfaldet i Ryggen af en Organisation, der kalder sig kristelig, ved deres forstaaende Kammeraters Hjælp fik dette hensynsløse Anslag tilbagevist og vandt en Sejr over Kalkværket og denne Forening med dens Antal af mere eller mindre overfor kristelig Hjælpsomhed hyklerisk indstillede Personer, der mener at kunne fremstille sig som Tilhængere af den kristne Læres ophøjede Moral.

Tildragelsen er god at faa Forstand af, ogsaa for dem, der i Godtroenhed og Naivitet, eller fordi de mener at have materiel Fordel deraf, har sluttet sig til dette Misfoster af en Fagorganisation, og det var ønskeligt for Velanstændighedens Skyld, om denne Forenings Virksomhed i Fremtiden ikke vilde give sig saa grimme Udslag, som Tilfældet har været paa Legind Kalkværk.

A.

MEDDELELSE FRA ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

I Juli Maaned d. A. udsendte vi Spørgeskemaer til vore Kontorbestyrere vedrørende den eventuelle Mangel paa Arbejdskraft til Landbruget, og under 1. August d. A. udsendte vi paa Forlangende af Arbejdsdirektoratet Spørgeskemaer om Alderen paa vore Medlemmer, der var arbejdsløse den 26. Juli d. A.

Vi har anmodet Kontorbestyrerne om omgaaende at tilbagesende disse Skemaer i udfyldt Stand.

Da en Del af Kontorbestyrerne imidlertid har undladt dette, anmoder vi Eder ved nærværende om a l d e l e s o m g a a e n d e i udfyldt Stand at tilbagesende de vedrørende Skemaer her til Kassens Hovedkontor, Nyropsgade 27, 3. S., København V.

København, den 9. August 1935.

Johannes Nielsen.

Storlandbruget og deres Arbejdere

Indenfor Landboforeningerne er man stadig stærkt optaget af Undersøgelser af den paastaaede Mangel paa Arbejdskraft ved Landbruget. Landbrugsforeningen for Frederiksborg Amt har paa et Møde forleden haft Spørgsmaalet til Behandling og kom naturligvis til samme Resultat som paa de sjællandske Landboforeningers Møde i Ringsted, som vi omtalte i sidste Nummer af vort Blad, nemlig at den er gruelig gal. De følgende Dage efter Mødet kunde en Række Dagblade fra bedste Kilde meddele, at hveranden Gaard i Nordsjælland manglede Arbejdskraft, pligtskyldigst blev bragt med tommehøje Overskrifter. I Forbindelse med disse Jeremiader forekommer det os, at det kan være af Interesse at anføre, et enkelt Eksempel paa, hvad det er for Vilkaar, de Herrer Storagrarer byder deres Arbejdere.

Vi har fra en af vore Afdelinger faaet tilsendt en Kontrakt mellem en af disse betrængte Landmænd og hans Arbejdere, den gengives nedenfor i sin fulde, pragtfulde Ordlyd:

Afskrift af Kontrakt paa Engholm fra 1. Novbr. 1934 til 1. Novbr. 1935.

Aalborg Stiftamt, den 26. Juli 1935.

Underskrift.

kst.

Undertegnede erklærer herved at være fæstet til Engholm som Husmand paa nedenstaaende Betingelser: 1. Novbr. 1934 til 1. Novbr. 1935.

For November til April for en Dagløn af 3,25 Kr. og fra April til November 3,75 Kr. 2 Potter skummet Mælk erholdes gratis, men maa afhentes straks efter Mælkevognens Hjemkomst fra Mejeriet.

Jeg paatager mig paa Forlangende Pasningen af indtil 3600 Favne Roer til en Pris af 25 Øre 1ste Gang, 18 Øre 2den Gang og 10 Øre 3die Gang Hakning. For Turnips 40 Øre pr. 2 Gange alt pr. 100 Favne. Der forlanges, at Roerne skal være fuldstændig rene efter hver Hakning. Roerne tyndes til opgiven Afstand. Ukrudt langs Skel og Forpløjning medtages. Jeg erholder mig selv med Hakke. Til første Gang maa der ikke bruges mere end 12 Dage, 2den Gang 8 Dage, 3die Gang maa min Hustru besørge det.

Jeg forpligter mig til at møde til Staldtjeneste og arbejde hver (Søgnedag) og til Staldtjeneste ogsaa paa Helligdage, samt Hjemtur en Uge ad Gangen. I paakommende Tilfælde forpligter jeg mig til at forrette Arbejde paa Helligdage, herunder ogsaa Staldarbejde og Malkning af et Hold Køer for samme Dagløn. Jeg faar kun Dagløn for de Dage, jeg arbejder. Om Høsten kan der forlanges ½ til 1 Times Overarbejde uden ekstra Vederlag og ud over nævnte Tid ekstra Arbejde til Betaling. I eet og alt retter jeg mig efter Gaardens Skikke, som det forlanges af Ejeren, som jeg ubetinget har at adlyde. I Huset maa ikke optages Fremmede, og ikke holdes Selskabelighed med Gaardens Folk. Der maa ikke holdes Hund, Høns, Svin, Duer eller Kaniner, og Børnene maa ikke komme indenfor Gaardens Omraade. Min Hustru maa være behjælpelig, naar det forlanges til Tærskning, i Have, Roer, Kartofler i Høst i Tilfælde, hvor der mangler en Pige, og endvidere paa Forlangende malke et Hold Køer til Stadighed, samt til at overtage Renholdelsen af Spande og Kamre. Betaling for Malkning er 100 Øre pr. 100 kg Mælk leveret til Mejeriet udregnet i Forhold til Prøvemalkningerne. For hver Klasse Mælken gaar under 1ste Klasse fradrages 15 Øre pr. 100 kg Mælk. Ved Forfald bortfalder Betalingen. Betalingen for Malkningen betales forskudsvis bagud med 30 Kr. pr. Maaned, Resten pr. 1ste November 1935. Ophæves Tjenesteforholdet i Utide, har jeg kun Krav paa det allerede udbetalte. For Rengøring af Spande og Kamre betales 25 Kr. pr. Maaned.

Den i Forbindelse med Tjenesten overtagne Bolig med Have skal fraflyttes samtidig med Tjenesteforholdets Ophør i Henhold til Lov om Tjenestehuse af 23. Maj 1902 § 12 Punkt 1.

I Tilfælde af, at jeg ikke overholder denne Kontrakt, skal Pladsen fratrædes straks og Boligen fraflyttes. Af Hensyn til Ødelæggelse af det i Boligen værende Støbegods forpligter jeg mig til ikke at fyre med Kul eller Kulbriketter og i det hele kun med Brændsel, der af Ejeren er godkendt ikke at være skadelig. Forvoldt Skade paa Lejligheden er jeg forpligtet til at erstatte. I Tilfælde af Ejerskifte beregnes Løn til Dato.

N.B. Mælk til Mejeriet er beregnet efter Mejeriets Vægt. Jeg paatager mig paa Forlangende Pasning af Svinene paa samme Betingelser de søgne Dage. Om Søndag og Helligdag betales det med 1½ Kr. pr. Dag. For 20 Timers Overarbejde i Høst og Saatid betales ikke ekstra. Jeg holder selv en ordentlig Skruenøgle.

Engholm i September 1934.

(sign.)

Kommentarer er i Grunden overflødige. — Kontrakten taler for sig, men den taler unægtelig ikke til Gunst for den Paastand, at der er Mangel paa Arbejdskraft.

Man kan dog ikke undlade at stille sig selv det Spørgsmaal: Hvordan kan det være muligt at faa Folk til at indgaa paa saadanne Arbejdsbetingelser, hvis der virkelig er Mangel paa Arbejdskraft.

HUSK

AT ANGIVE SKRIVELSENS MÆRKE

I den senere Korrespondance fra Hovedkontoret til Afdelingerne vil det være bemærket, at der i Skrivelsernes højre Hjørne findes angivet nogle Forbogstaver eller andet Mærke, som det gennem den paatrykte vejledende Tekst henstilles at anføre paa Svarskrivelsen til Forbundet ang. den omskrevne Sag. Dermed er der skabt et Middel, der gør det mere let for Hovedkontoret at identificere de forskellige Skrivelser, saaledes at der ikke sker Fejl ved Sorteringen af Brevene til de enkelte Grupper og Kontorer.

Men denne lille Reform bliver naturligvis først af Betydning, naar alle Afdelinger følger Henstillingen.

Husk derfor i Fremtiden at paaføre Svarskrivelserne de anførte Forbogstaver eller andet Mærke.

DØDSFALD

INDENFOR ARBEJDSMANDSFORBUNDET

Efter længere Tids Sygdom er Forretningsfører i vort Forbund, Hans Nielsen, Aalborg, Fredag den 2. August afgaaet ved Døden.

En delvis Lammelse, der indtraadte for ca. 3 Aar

siden satte Hans Nielsen ude af Stand til fortsat at røgte den Tillidsmandsgerning, han som fastlønnet Forbundstillidsmand var sat til at varetage, siden han paa vor Kongres i 1916 valgtes til Forretningsfører. Men det var en tilstødende Lungebetændelse, der nu lukkede hans Øjne.

Hans Nielsen var født i Aalborg den 27. September 1867 og blev saaledes ca. 68 Aar gl. Han maatte fra Barnsben døje Kaar med saa mange andre fattige Børn, der tidligt maatte staa paa egne Ben og tjene deres Brød hos Bønderne. Kort efter, at han havde aftjent sin Værnepligt, traadte han ind i Arbejdsmændenes Rækker i sin Fødeby, Aalborg, og i 1895 valgtes han ind i Bestyrelsen i Arbejdsmændenes Fagforening derude. I 1896 blev han Afdelingens Kasserer, et Hverv han røgtede med megen Omhu og Dygtighed, indtil han i 1902 valgtes til Foreningens Formand, hvilken Plads han bestred, indtil han i 1916 valgtes som Forretningsfører i vort Forbund.

Han har desuden, indtil da, bestridt en Række Tillidshverv og har bl. a. været Formand for Arbejdsmændenes Fællesorganisation i Aalborg, der tæller samtlige Arbejdsmandsafdelinger i Byen, ligesom han helt tilbage fra 1902 uafbrudt har været Medlem af vort Forbunds Hovedbestyrelse, hvor han bl. a. gjorde sig meget fortjent ved sit Arbejde for Oprettelsen af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

Hans Nielsen var en landskendt Mand, saa at sige altid paa Rejse i Forbundets Tjeneste. I Kraft af sit brede, joviale Gemyt og sin vennesæle Omgangsform fik Hans Nielsen sig mange personlige Venner, ikke alene blandt de Kammerater, der havde valgt ham, men ogsaa blandt de Arbejdsgivere, som det var faldet i hans Lod at forhandle med. Det var navnlig ude paa Landet paa Teglværkerne, i Tørveskærene og paa andre smaaindustrielle Virksomheder, Hans Nielsen havde sit Virkefelt. Han forstod de Folk derude i de fattige Kaar; følsom, som han var for andres Lidelser, var det med en særlig Interesse, han røgtede sin Gerning derude, og mangen et lyst Minde fra Forhandlinger, Hans Nielsen har deltaget i under de der foreliggende vanskelige Forhold, vil trænge sig frem i Erindringen hos de fattige Folk derudefra, hvis Kaar laa ham saa stærkt paa Sinde.

Men ogsaa i de store Opgaver indenfor Forbundsledelsen tog Hans Nielsen sin Tørn og satte sit Præg. Han var en beslutsom Mand, altid parat til at tage sit Standpunkt, ogsaa i de allervanskeligste Situationer, og altid parat til at forsvare det. Vi holdt alle af Hans, og indenfor Forbundets Ledelse er det, selvom Hans Nielsens Medarbejderskab har maattet undværes i de Aar, der nu er gaaet, siden han blev syg, med Vemod vi tænker paa hans Bortgang, thi ogsaa her indenfor mindes vi hans lange og vanskelige Tillidsmandsgerning med Agtelse.

Forretningsfører Hans Nielsens Begravelse fandt Sted den 6. August fra Frue Kirke i Aalborg, hvor bl. a. hans nære Arbejdsfælle og gamle Kammerat, Forretningsfører Sophus Mortensen, holdt en smuk Mindetale, under hvilken han fremdrog en Række karakteristiske og smukke Enkeltheder fra Hans Nielsens lange Forbundstjeneste.

Til Stede ved Begravelsen var en lang Række af Fagforeningsfolk og Partikammerater, og Fællesorganisationens Formand, vort Hovedbestyrelsesmedlem Søren Jacobsen, takkede i Krematoriet, hvortil Kisten var baaret af vort Forbunds Tillidsmænd, paa Familiens Vegne for den smukke Deltagelse, der var udvist i Anledning af Dødsfaldet.

Æret være Hans Nielsens Minde!

A.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1*

EFTER BONDETOGET

Der er sagt og navnlig skrevet umaadelig meget om Bondetoget, fra en vis Side har man villet fremstille det som noget særligt storslaaet, en historisk Begivenhed af usædvanlig Betydning, man lader fra samme Side imponeret over Tilslutningen saavel som den Maade, det forløb paa. Det er sandt, at Toget havde samlet stor Tilslutning, et Antal Deltagere som vel nogenlunde svarer til, hvad Socialdemokratiet plejer at samle ved Partiets Grundlovsfest i Søndermarken, drabeligere var det dog ikke. Det er ogsaa rigtigt, at Demonstrationen forløb paa værdig Maade, forsaavidt som der ikke fandt Gadespektakler eller anden Uorden Sted, de menige Deltagere i Bondetoget kan roligt indkassere den Anerkendelse, som Bondetoget i saa rigt Maal bliver betænkt med fra visse Presseorganers Side.

For en Del af de Folk, der var Ledere og førte Ordet, gælder det derimod, at en mere behersket Optræden vilde have været baade klædelig og gavnlig, adskillige af dem talte, som om de var Officerer for en sejrrig Hær i en erobret By.

Man nøjedes ikke med at stille Kravene men gav dem Ultimatums Form og kommenterede dem med Trusler om Anvendelse af visse Magtmidler, saafremt de fremsatte Krav ikke opfyldtes indenfor det opgivne Tidsrum. Det vil antagelig snart vise sig, om det bliver til mere end Trusler, foreløbig synes det, som om den „Handling", der blev truet med, dog kan omsættes i Forhandling, det gaar jo som bekendt ikke altid, som Præsten prædiker, men en Ting er sikkert nok, adskillige af netop dem, der førte det store Ord under Bondetoget, saa hellere end gerne Truslerne ført ud i Livet, hverken Greven til Knuthenborg eller Hofjægermesteren fra Broholm lagde Skjul paa den egentlige Hensigt med hele Bondetogshalløjet, den nemlig at komme Folkestyret til Livs; alene dette, at man gaar til den uansvarlige Konge og ikke til den ansvarlige Regering, er jo en klar Tilkendegivelse af, hvad det er, der tilsigtes.

Talte de nu paa det arbejdende Landbrugs Vegne disse mere eller mindre nazibefængte L. S. Spidser? Spørgsmaalet kan heldigvis besvares med et bestemt Nej, de talte end ikke paa hele den besiddende Del af Landbrugets Vegne, de talte ikke paa Husmændenes Vegne, disse har gennem deres egen Organisation tilkendegivet, at de ikke ønsker noget Maskepi med Nazigrever eller andre Naziagrarer, og de talte først og fremmest ikke paa deres Vegne, som i alleregentligste Forstand hører til det arbejdende Landbrug nemlig Landarbejderne, de Tusinder, der som Medhjælpere, Daglejere, Fodermestre o. s. v. udgør den aktive Del af det arbejdende Landbrug. Nej, det var ikke det arbejdende Landbrugs Sag, Greven og Hofjægermesteren talte, det var Storlandbrugets Sag, det var udelukkende Grevens og Hofjægermesterens egen Sag, de talte, de har heller ingen Kompetence til andet, saa lidt som L. S. har Bemyndigelse til at repræsentere det arbejdende Landbrugs Interesser.

Der er i den sidste Tid ført Forhandinger mellem L. S. og de politiske Partier, om disse Forhandlinger vil føre til noget Resultat, ved vi intet om, men uanset hvad der eventuelt kommer ud deraf, saa kan man være sikker paa, at L. S. Bevægelsens Virksomhed ogsaa i Fremtiden gaar baade det arbejdende Landbrug og den arbejdende Befolkning i det Hele imod, det ved Arbejderne og det ved ikke mindst Landarbejderne, derfor kan L. S. Agrarerne ogsaa godt regne med fremdeles at finde disse blandt deres mest afgjorte Modstandere.

Landarbejderne ønsker ligesaa lidt som de øvrige Arbejdere at faa indført tyske Tilstande her i Landet, de vil ikke finde dem i, at de Rettigheder, Folkestyret giver dem, bliver afskaffet eller blot indskrænket, de vil tværtimod være med til at forsvare disse Rettigheder til det yderste, den Adgang som ogsaa Landarbejderne her i Danmark har til gennem Organisation at øve Indflydelse paa deres Løn- og Arbejdsforhold giver de ikke fra sig. Landarbejderne vil gennem fortsat Styrkelse og Videreudvidelse af deres Organisation tiltvinge sig forøget Indflydelse baade fagligt og politisk.

M. O.

PRISNIVEAUET

De af Det statistiske Departement siden Juli 1915 foretagne Beregninger over Prisforandringernes Indflydelse paa Udgifterne i et Husholdningsbudget er, som tidligere meddelt i Statistiske Efterretninger, fra og med Juli 1933 fortsat saaledes, at man som Basis for disse Beregninger bruger et Husholdningsbudget, der er opstillet efter de ved en Forbrugsundersøgelse i 1931 indvundne Oplysninger.

I nedenstaaende Tabel anføres Resultatet af de saaledes for Juli 1935 foretagne Beregninger, idet Tallene for det sidste Aar anføres til Sammenligning.

Udgifternes Fordeling paa Budgettets Hovedgrupper.

	1931 gnstl. Kr.	Juli 1934 Kr.	Okt. 1934 Kr.	Jan. 1935 Kr.	April 1935 Kr.	Juli 1935 Kr.
Fødevarer	974	1037	1077	1079	1108	1142
Klæder, Fodtøj, Vask .	383	454	458	455	457	457
Bolig	421	434	434	448	448	448
Brændsel, Belysning .	159	166	166	165	164	163
Skatter, Kontingent. o.l.	436	483	477	477	474	485
Andre Udgifter	727	749	752	754	756	756
I alt ...	3100	3323	3364	3378	3407	3451

Udgiften, beregnet i Procent af Udgiften i Aaret 1931 gnstl. (Udgiften i 1931 gnstl. = 100).

	1931 gnstl.	Juli 1934	Okt. 1935	Jan. 1935	April 1935	Juli 1935
Fødevarer	100	106	111	111	114	117
Klæder, Fodtøj, Vask .	100	119	120	119	119	119
Bolig	100	103	103	106	106	106
Brændsel, Belysning .	100	104	104	104	103	103
Skatter, Kontingent. o.l.	100	111	109	109	109	111
Andre Udgifter	100	103	103	104	104	104
I alt ...	100	107	109	109	110	111

Naar Udgiften i Aaret 1931 sættes = 100, var Udgiften efter de i April 1935 gældende Priser 110 og efter de nu for Juli foretagne Beregninger 111.

Hvis man i Stedet for Priserne i Aaret 1931 anvender Priserne i Juli 1914 som Basis, bliver Pristallet for Juli udregnet paa Grundlag af det efter Forbruget i 1931 opstillede Budget 173.

ARBEJDERNE KLAGEDE OVER SOGNERAADET
OG SOGNERAADET UDELUKKEDE DEM FRA ARBEJDE

Det er en forlængst fastslaaet Kendsgerning, at de sociale Love ikke fortolkes særligt humant af Bøndernes Repræsentanter i Sogneraadene, og vi ser os nedenstaaende i Stand til at føre et endog særligt grelt Bevis for, hvor galt det i Virkeligheden er. Ikke alene har det paagældende Gjellerup Sogneraad nægtet at yde 4 Arbejdere den Hjælp, de havde Krav paa, men tillige, da de Paagældende for at opnaa deres Ret klagede til Amtet, vedtaget, at disse klagende Arbejdere ikke skulde have Andel i det kommunale Arbejde.

Alle 4 har, hver for sig, opnaaet fri Proces mod det omtalte Sogneraad, der ved Retten er bleven dømt til Betaling af Erstatninger og Sagsomkostninger.

Vi aftrykker den ene af de 4 Domme.

UDSKRIFT
af
Herning Købstads og Hammerum Herreds Dombog.

Aar 1935 den 21. Juni blev ved Herning Købstads og Hammerum Herreds Ret i Sagen: 135/1935. Arbejdsmand Iver Iversen af Hammerum mod Gjellerup Sogneraad afsagt følgende

Dom:

Efter at Lov Nr. 136 af 30. April 1933 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse var traadt i Kraft, henvendte Sagsøgeren, Arbejdsmand Iver Iversen af Hammerum sig sammen med 3 andre Arbejdere til den daværende Formand for Gjellerup Sogneraad, Gaardejer Ole Jensen Krogslund, med Anmodning om at faa udbetalt Hjælp efter Lovens Bestemmelser.

Paa et derpaa afholdt Sogneraadsmøde vedtog de Sagsøgte at afslaa Anmodningen, og efter at Sagsøgeren havde paaklaget Afslaget til højere Myndigheder, traf de Sagsøgte i et den 20. Juni 1933 afholdt Sogneraadsmøde en Beslutning, hvorom er tilført Forhandlingsprotokollen saaledes:

„Man vedtog, at de 4 Arbejdsmænd, som klagede over Sogneraadet, ikke kan faa Kommunearbejde mere".

I Marginen af Protokollen er derhos Sagsøgerens og de 3 andre Arbejdsmænds Navne anført.

Sagsøgeren og de 3 andre klagede over Afgørelsen til Ringkøbing Amt, der gav Sogneraadet Medhold, men ved Skrivelse af 22. September 1933 meddelte Socialministeriet, til hvem Amtets Afgørelse var indklaget, Hammerum socialdemokratiske Forening, at Sogneraadet ikke havde været berettiget til at nægte Sagsøgeren Understøttelse efter den nævnte Lov.

Sagsøgeren henvendte sig da paany til Sogneraadsformanden om Hjælpens Udbetaling, men først kort før Juli 1933 blev Hjælpen udbetalt.

Sogneraadets nævnte Beslutning blev først ophævet ved en Sogneraadsbeslutning af 9. April 1935, der blev meddelt de 4 Mænd ved en samme Dag udsendt Skrivelse saalydende:

„I Anledning af, at Sogneraadet ved sit Møde den 20. Juni 1933 har besluttet at udelukke de paagældende 4 Arbejdsmænd fra kommunalt Arbejde, vedtages det at ophæve den nævnte Beslutning om Udelukkelse, som Sogneraadet aldrig har benyttet sig af".

Idet Sagsøgeren, hvem der ved Ringkøbing Amts Skrivelse af 28. September 1934 og 21. Maj 1935 er bevilget fri Proces, gør gældende, at den nævnte Sogneraadsbeslutning var retsstridig og tabforvoldende for ham, har han under nærværende Sag paastaaet Beslutningen kendt ulovlig og retsstridig.

De Sagsøgte har paastaaet sig frifundne.

Til Støtte for sin Paastand har Sagsøgeren i første Række gjort gældende, at Beslutningen er ulovlig i Henhold til Bestemmelse i Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3.

Da det imidlertid ikke mod de Sagsøgtes Benægtelse under nærværende Sag er oplyst nogetsomhelst om, at de Sagsøgte i nogen Henseende har søgt at hindre Sagsøgeren i at søge Arbejde hos andre, kan nævnte Bestemmelse ikke komme til Anvendelse i nærværende Tilfælde.

Sagsøgeren har dernæst til Støtte for sin Paastand paaberaabt sig, at Beslutningen er retsstridig ifølge de almindelige Retsgrundsætninger, idet Retten til at faa Andel i de kommunale Arbejder i den Kommune, hvor han er bosat, ikke af Sogneraadet kan berøves ham, naar da ikke faglige Grunde taler herfor, hvilket efter hans Paastand ikke er Tilfældet.

Der maa nu ogsaa gives Sagsøgeren Medhold i, at Adgangen til at erholde Arbejde for Kommunen er et kommunalt Gode, der lige saa vel som andre Goder, der flyder af at være Beboer i en Kommune, f. Eks. Adgang til Gas, Vand, Elektricitet, Skolevæsen, Benyttelse af Hospitaler, offentlige Anlæg o. l. maa tilkomme i ligelig Grad samtlige Beboere i Kommunen, naar da ikke faglige eller nødvendige Grunde i særlige Tilfælde udelukker dem.

Forsaavidt der da ikke i nærværende Tilfælde har foreligget særlige Grunde for Sogneraadet til at udelukke Sagsøgeren fra kommunalt Arbejde, vil Beslutningen være at kende for retsstridig.

De Sagsøgte har nu til Støtte for deres Frifindelsespaastand hævdet, at Sagsøgeren aldrig har været udelukket fra noget kommunalt Arbejde, idet Beslutningen aldrig har været overholdt.

Murermester Emil Christian Pedersen har imidlertid som Vidne forklaret, at Sogneraadets Formand, da han forhandlede med ham om Overtagelse af noget Arbejde for Kommunen, udtalte til ham, at „der var en 4 Stykker, som ikke maatte faa Del i dette Arbejde". Og det maa anses for godtgjort, at der derved sigtedes til de 4 Arbejdsmænd.

Sogneraadsmedlem, Fabrikant Frederiksen har forklaret, at der i Sogneraadet har været forhandlet om, hvorvidt Sagsøgeren efter 1. April 1934 skulde vedblive at have et Arbejde, han havde haft for Kommunen ved at holde et Anlæg i Orden.

Fhv. Sogneraadsformand Krogslund har som Vidne forklaret, at han en Dag i Februar eller Marts 1934 til Sagsøgeren har sagt, at han vist godt kunde regne med, at han vilde komme af med det Arbejde, han havde haft med Pasning af Anlæget, idet dette kunde faas udført billigere af andre.

I Henhold til Sogneraadsformandens Udtalelser til Sagsøgeren selv undlod denne i Foraaret 1934 at søge om Arbejdet ved Pasning af Anlæget, idet han gik ud fra, at han ikke maatte faa det.

Herefter maa det anses for godtgjort, at Sogneraadet faktisk, efter at Beslutningen var taget, ikke har villet give Sagsøgeren kommunalt Arbejde.

Naar de Sagsøgte derhos har anført, at Grunden til Udelukkelsen var, at Sagsøgeren ikke havde udført sine tidligere Arbejder tilfredsstillende, strider dette mod det i Sagen oplyste, og der kan ej heller tages Hensyn til denne Indsigelse.

Endelig anfører de Sagsøgte, at der ikke i Tiden efter Beslutningen forefandtes nogetsomhelst kommunalt Arbejde, der kunde overdrages Sagsøgeren, men der kan ej heller heri gives dem Medhold. Der blev i Finansaaret 1934—1935 paa Kommunens Budget anslaaet at skulle anvendes 35,000 Kr. til Vejarbejder, hvoraf ca. 25,000 Kr. er anvendt. Heraf er til 38 andre løse Arbejdere udbetalt gennemsnitlig 200 Kr. til hver, og der vilde intet have været i Vejen for at give Sagsøgeren en Andel i disse Arbejder, idet der dog naturligvis ikke foreligger nogen Pligt for det offentlige til at lade hver Arbejder tjene akkurat lige meget.

I sidste Række anfører de Sagsøgte, at Sagsøgeren intet Tab har lidt, da han ogsaa i Finansaaret 1934—1935 har haft

Arbejde for Kommunen. Da det imidlertid er oplyst, at han i nævnte Aar ved kommunalt Arbejde kun har tjent 38 Kr. 50 Øre, og dette endda kun derved, at Arbejdet er ham overladt af nævnte Murermester Emil Petersen, samt da Sagsøgeren i alle de foregaaende Aar har tjent betydeligt mere ved Arbejder for Kommunen, maa det anses for godtgjort, at der ved Sogneraadets Beslutning er tilføjet Sagsøgeren et Tab, hvis Størrelse skønsmæssigt findes at burde bestemmes til 250 Kr.

Sogneraadets nævnte Beslutning vil herefter være at kende retsstridig, og de Sagsøgte vil have at betale Sagsøgeren i Erstatning 250 Kr.

De Sagsøgte vil derhos have at betale til det offentlige de Retsafgifter, der vilde have været at erlægge, og det Stempelpapir, der vilde have været at forbruge, saafremt ikke Sagen for Sagsøgeren havde været beneficeret, og til den for Sagsøgeren beskikkede Sagfører i Vederlag 100 Kr. og i Godtgørelse for hafte Udlæg 2 Kr. 50 Øre.

For Stempelpapir har der ikke været Brug under Sagen.

Thi kendes for Ret:

Den ovennævnte af de Sagsøgte, Gjellerup Sogneraad, den 20. Juni 1933 trufne Beslutning bør være kendt retsstridig. De Sagsøgte bør derhos til Sagsøgeren, Arbejdsmand Iver Iversen, betale 250 Kr.

Saa udreder og de Sagsøgte til det offentlige de Retsafgifter, der vilde have været at erlægge, og det Stempelpapir, der vilde have været at forbruge, saafremt ikke Sagen for Sagsøgeren havde været beneficeret, og til den for Sagsøgeren beskikkede Sagfører, Landsretssagfører Smedegaard Andersen, i Vederlag 100 Kr. og i Godtgørelse for hafte Udlæg 2 Kr. 50 Øre.

Det idømte udredes inden 15 Dage.

Frederiksen.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.
Dommerkontoret i Herning, den 29. Juni 1935.

Frederiksen.

Nu er det Tid at agitere!

Alle, der gennem den sidste Tid har fulgt med og læst Referaterne i vort Fagblads Rubrik „Siden sidst", vil have lagt Mærke til, at der er kommet Gang i vort Arbejde vedrørende Oprettelse af Overenskomster med Sogneraadene, og vi tager næppe fejl, naar vi er af den Opfattelse, at her er et af de Steder, hvor Sammenslutningen med det tidligere Landarbejderforbund har vist sig at være af stor Betydning.

Fremgangen i Overenskomsternes Tal paa dette Omraade taler sit tydelige Sprog og gør dem til Skamme, som tidligere paastod, at det vilde vise sig umuligt at faa respekteret Byarbejdernes Lønsatser ude paa det egentlige Landomraade.

Paa alle Omraader lyder Kravet — lige Løn for lige Arbejde — og hvorfor skulde dette Krav ikke med lige saa stor Berettigelse kunne stilles af Arbejdsmændene, som af andre Arbejdets Udøvere. Vi er tilbøjelig til at tro, at Arbejdsmændene endda kan stille Kravet med endnu større Berettigelse end mange andre.

Vi kan, naar vi vil, og naar vi alle som en er besjælet af Viljen til at opnaa det, vi kræver, saa skal det nok vise sig, at vi Skridt for Skridt naar frem mod det endelige Maal saaledes, at hver eneste Kammerat faar det, han retmæssig har Krav paa som Løn for sit Arbejde.

Naar det hidtil har været vanskeligt, og naar det fremdeles er vanskeligt mange Steder at opnaa Lydhørhed hos de sognekommunale Myndigheder for vore Krav, er det uden Tvivl vor egen Skyld, vor Indsats for Organisationen har været for lille derigennem, at det i alt for høj Grad er tolereret, at Arbejdere, som stod udenfor vore lokale Afdelinger, har udført Arbejde for Sognekommunerne til lavere Priser end dem vore Medlemmer har Krav paa, det gælder baade Skærveslagning og Udlægning af Skærver paa Vejene, som mange Steder ligefrem er taget i Entreprise af de paagældende Arbejdere, der er mødt op paa de saakaldte Licitationer, som Sogneraadene og Amtsraadene lader afholde, og som i Virkeligheden er rene Slavemarkeder, fordi de fremmødende underbyder hinanden og paatager sig Arbejder til rene Fantasipriser.

Derfor skal vi koncentrere vort Arbejde indenfor de lokale Organisationer om at paavirke de uorganiserede saaledes, at ogsaa de forstaar den Opgave, som vor Organisation — og kun den — gennem enigt Samarbejde mellem alle dens Medlemmer er i Stand til at løse. Tiden, der er gaaet, har, trods Paastand fra visse uansvarlige, vist Fremgang og kun Fremgang for alle dem, der betroede sin Skæbne til Organisationen.

Fremgangen har ikke alene vist sig at være af lønmæssig Art, men ogsaa hvor det var nødvendigt at yde Beskyttelse overfor samfundsmæssige Brist, som Arbejdsløshed og personlige Forfølgelser, har det organisatoriske Sammenhold staaet sin Prøve, og ikke mindst ved et frugtbart Samarbejde med Arbejdernes politiske Parti, Socialdemokratiet, har det vist sig muligt at fremtvinge en retfærdig Fortolkning af de sociale Love, saa ogsaa disse har kunnet bruges som Værn under Kampe med de reaktionære Sogneraad om Forbedringer i Arbejds- og Lønforhold.

Denne Fremgang for Arbejderne paa alle Omraader har uden Tvivl været medvirkende til, at der mange Steder ude over Landet nu gøres Forsøg paa at rejse en Stemning mod Organisationerne og Socialdemokratiet, der kan blive farlig, hvis Arbejderne ikke forstaar Nødvendigheden af, gennem en yderligere Styrkelse af Sammenholdet og Organisationernes Indflydelse, at befæste den en Gang vundne Position.

Derfor er Tiden inde til Agitation. Naar og hvor som helst skal du bruge enhver Lejlighed til at paavirke dem, der staar udenfor vor Organisation, saaledes at de faar Forstaaelsen af, hvad de udsætter sig for ved fremdeles at staa alene.

Husk, at vort Maal: „Alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund" er ikke naaet endnu, dets Opnaaelse kræver en Indsats fra alle — det kræver din Indsats.

R—dt.

VEJEN AFDELING HAR FAAET NYE KONTOR- OG KONTROLLOKALER

Overalt indenfor vort Forbund gaar Bestræbelserne ud paa at erhverve egne Kontor og Kontrollokaler, og der er i saa Henseende mange Steder udvist stor Offervilje fra Medlemmernes Side, der i Forbindelse med det Arbejde, som Afdelingsledelserne har udført ogsaa har medført det ønskede Resultat. Sidst meddeler Vejen Afdeling, at det er lykkedes for dem at opnaa en Ordning, der tilfredsstiller baade Bestyrelse og Medlemmer. Opgaven er her løst i Forbindelse med den stedlige Fællesorganisation. Afdelingen indberetter herom følgende.

Allerede for 16 Aar siden blev det af Arbejdernes Fællesorganisation, af hvilken Vejen Afdeling selvfølgelig er Medlem, besluttet at skabe et Byggefond, hvis Formaal var Opsparing af Kapital til Opførelse af et Forsamlingshus for Arbejderne og deres Organisationer i Vejen. Til dette Fond skulde samtlige Medlemmer indenfor Fællesorganisationen yde et aarligt Bidrag af 1 Krone.

Arbejdsmændene, der udgør Halvdelen af Fællesorganisationens Medlemmer, havde hos Afdelingens Kontrol-

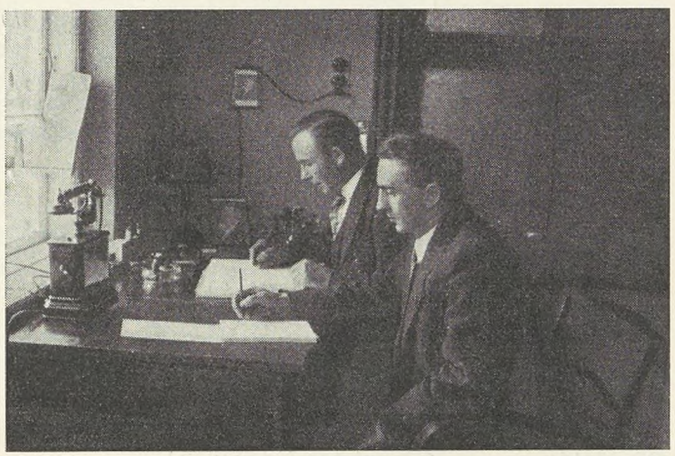

Formanden og Kassereren ved Skrivebordet i Kontoret.

bestyrer faaet overladt en Stue, der baade tjente til Kontor og Kontrollokale, hvilket i Længden baade var utilstrækkeligt og lidet tidssvarende. Afdelingen henvendte sig derfor til Fællesorganisationens Ledelse med Anmodning om, at det blev taget under Overvejelse at opføre en Ejendom med Lokaler til Brug for Organisationerne.

Fællesorganisationens Forretningsudvalg tog sig velvilligt af Sagen, og et nedsat Byggeudvalg arbejdede energisk med Sagen. Der blev optaget Forhandlinger med Kommunen om Erhvervelse af en gammel Skole, der kunde indrettes til Formaalet, men Forhandlingerne førte ikke til det ønskede Resultat, og man bestemte sig derfor til selv at opføre en Bygning, til hvilket Formaal der blev købt en større Grund, og samtidigt tog man fat paa selve Byggeplanerne, til hvis Realisation og til Styrkelse af det dannede Byggefond der afholdtes en Bazar. Denne gav et godt økonomisk Resultat.

Imidlertid var det bleven bekendt, at Fællesorganisationen arbejdede med de omtalte Planer, og dette foranledigede Banken for Vejen og Omegn til at tilbyde Fællesorganisationen Overdragelsen af en større Ejendom, som Banken havde overtaget efter en derværende Bygmester. Man fandt den omtalte Ejendom velegnet til Formaalet, hvorefter den blev købt og omforandret saaledes, at de øskede Lokaliteter blev indrettet.

Bestyrelsen samlet til Møde i Kontrollokalet.

I en Sidebygning til Villaen fik Arbejdsmændene indrettet de Lokaler, som de havde Brug for, nemlig en god 3 Værelses Lejlighed til Kontrolbestyreren, samt Kontor og Kontrollokale med Siddeplads til 30 Personer. Alle Lokaler er forsynet med Centralvarme, saaledes at Kontrollokalet om Vinteren ogsaa kan anvendes til Studiekredsarbejde.

I selve Bygningen blev der indrettet en Restauration og Sal, der kan rumme 200 Personer, ligesom der findes Lokaler til Afbenyttelse af andre Fag. Om alle Lokalerne gælder det, at de er holdt i smukke og lyse Farver, ligesom Inventaret er baade solidt og praktisk. Indvielsesfesten holdtes den 11. Juli under festlige og kammeratlige Former.

Dermed er for saavidt det egentlige Maal naaet, men man agter ikke at stoppe her. Fællesorganisationen ejer

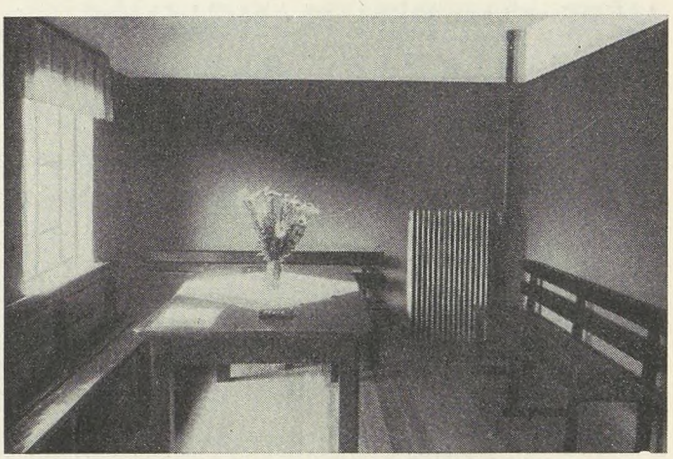

Et Hjørne af Kontrollokalet.

fremdeles den tidligere omtalte Byggegrund, og her agter man ad Aare at opføre en større Forsamlings- og Teatersal, og den Tid er formentlig ikke fjern, da Arbejderne i Vejen tillige ejer Byens største Forsamlingsetablissement.

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*Hofjægermester Wolff, Engelholm*
Næstelsø	*v. Tappernøje*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Brønderslev	*(Bygmester A. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen „Ellegaard)*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Ulbølle	*(Ulbølle Kommune)*
Hirtshals / *Horne-Asdal*	*(Horne-Asdal Kommune)*
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Magleby	*Kammerherre Schavenius, Klintholm*
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Vejby-Tibirke	*(Vejby-Tibirke Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn. Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Uggelhuse	*(Rørvævsfabrikanterne)*
Tullebølle	*(Murer R. Hansen)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Refsvindinge	*(Jørgen Pedersens Grusgrav)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Lager og Pakhusarb.	*(Henriksen & Blom)*
Tranebjerg	*(Brattingborg Gods)*
Kolby	—
Besser	—
Farringløse	*(Forp. Johs. Krarup)*
Børkop	*(Plantør Frost)*
Magleby	*(Kmh. Scavenius)*
Mørkøv	*(Torbenfeldt Avlsgaard)*
Mellerup	*(Vognm. Anders Olsen) Konfl. afsl. (Marslet—Birkende Kommune)*
Sorø	*(Godsejer Steengaard, St. Ladegaard)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Mellerup	*(Vognmand A. Olesen)*
Helsinge	
Vejby-Tibirke	*(Vejby-Tibirke Sogneraad)*
Eskildstrup pr. Farringløse	*(Forpagter Krarup)*
Raunkilde	*(Raunkilde Kommune)*

MERE OM DEN MANGLENDE ARBEJDSKRAFT PAA LANDET

Til Belysning af Holdbarheden og Værdien af de Paastande, der fra Landbrugets Side fremsættes angaaende den store Mangel af Arbejdskraft, er det ikke uden Interesse at erfare, hvad Forpagteren af en af de største midtsjællandske Herregaarde skriver til Forbundskontoret som Svar paa en Anmodning om at forhandle med den lokale Afdeling og Kredsorganisation om Oprettelse af en Overenskomst. I al sin Knaphed siger dette Brev langt mere om de faktiske Forhold end spaltelange Betragtninger:

„ — — Deres Kredsformand var saa oprigtig at antyde, at jeg løb Risikoen af en Blokade, hvis jeg ikke gik ind paa en kollektiv Aftale med Dem. Hertil ønsker jeg at oplyse, 1) at jeg siden 1907 har holdt mig udenfor al Organisation, saa jeg ikke har været med i nogen Arbejdsgiverforening og ikke haft Interesse for, om Arbejderne var organiseret eller ej, 2) *at jeg altid har haft let ved at faa tilstrækkelig og særdeles god Arbejdskraft,* og 3) at hvis De forbyder Egnens Arbejdere, der maatte ønske at søge Arbejde her, dette vil for mig kun betyde, at jeg i Stedet for 15 Elever antager et Par Stykker mere, saa vil jeg aldrig faa Brug for „løs Arbejdskraft"."

Foruden at være en grundig Desauvering af de L. S.-Proprietærer og Nazistgrever, der saa at sige daglig fylder Dagspressen med Beklagelser over, at de ikke kan faa Arbejdskraft, viser Brevet ogsaa Rigtigheden af det, vi saa ofte fra de organiserede Landarbejderes Side har gjort gældende, nemlig, at der finder en reel Lærlingsudsvedning Sted i Landbruget, og at Forholdene meget kraftigt opfordrer Lovgivningsmagten til at søge at skabe Beskyttelsesforanstaltninger for Landbrugets Lærlinge i Lighed med Lærlingene i alle andre Erhverv.

Vilh. Rasmussen.

DET EVIGE PROBLEM

Saalænge kæmpende Mennesker maatte udkæmpe Kampen for Tilværelsen, drejede alle deres Længsler, deres Anstrængelser og deres Ofre sig om Spørgsmaalet: *Sikring og Forbedring af deres Livsførelse.* Mange Skuffelser maatte i Tidens Løb tages med i Købet. Hele Generationer har forgæves stræbt efter dette Maal. Krige, Folkevandringer og Revolutioner er indtrufne med disse Ønsker og Længsler eller har været begrundet deri. De for Tiden værende Uroligheder er heller ikke andet end Menneskenes Kamp for bedre Kaar. Som Følge af de allehaande Modstandsforsøg, der virker hindrende i denne Kamp, er der opstaaet politiske Gnidninger. Man tror det muligt ved Omvæltninger i det politiske Apparat at udjævne Vejen for sociale Fremskridt.

Det væsentlige i Statspolitiken er den vedkommende Regerings Evne til hurtigst muligt at sikre alle Klasser af Befolkningen et ordentligt Udkomme. Den amerikanske Forfatter Walter Lippmann har engang udtrykt dette paa en meget tydelig Maade: „Sikringen af dens Indvaaneres Levestandard hører i Dag lige saa vel til Statens vigtigste Opgaver som Sikringen af den nationale Uafhængighed". Det Sted, hvor Flertallet af Borgerne eller et meget stærkt besluttet Mindretal ikke mere har Tiltro til Statens Evner i den Retning, er Statsformen undergaaet en Forandring. Som Staten sædvanligvis af de fleste Mennesker bliver anset for *Redningsmanden i Nøden,* og som man almindeligvis er tilbøjelig til at overvurdere dens Opgaver og Kræfter, saaledes har den nuværende polske Handelsminister i en Tale til Rigsdagens Finansudvalg træffende sagt følgende:

> „Stadigvæk forlanger Folket noget af Staten, det være sig Arbejde, nye Love, Brød og Beskyttelsestold, Bilæggelse af Arbejdsstridigheder eller Arbejdsløshedsunderstøttelse, Krediter eller Tilskud, Frihed for Forslagsstilleren eller Indskrænkning af Friheden for hans Medmennesker. Hvorfor lyder der stadig Klager over Statens Indblanding i forskellige Ting, naar enhver i det ganske Land og i de forskellige Samfundslag mindst to Gange daglig anraaber Staten om Understøttelse, Hjælp og aktiv Indgriben af baade den ene og den anden Art? Lad os dog være ærlige. Det er ikke Regeringen, men Samfundet, som styrer hen imod Interventionismen."

I Virkeligheden tænker enhver først paa Staten. Man ser i denne et overnaturligt Væsen, der saa godt som er i Stand til at fuldføre alt. At Staten maa holde Hus med sine Kræfter og først og sidst naturligvis kun har saa mange Midler til sin Raadighed, som dens Borgere bringer den i Stand til gennem Skatter og Afgifter, rinder sjældent nogen i Hu. Man støder stadig paa den almindelige Tanke, at Staten ikke — som tidligere — skal staa paa de besiddende Klassers Side, men derimod paa de Besiddelsesløses. Tiltroen til Staten har ogsaa sin Aarsag deri, at Statsborgerne i Almindelighed ikke er i Stand til at begribe, hvorledes der overhovedet *med saa megen Overflod kan findes Mangel paa mange Ting.* Og fordi man søger at ændre disse Tingenes Tilstand, søger man efter en Magtpotens, og tænker saaledes naturligvis i første Række paa sin Regering. Direktøren for det Internationale Arbejdsbureau, *Harald Butler,* har saaledes ganske Ret, naar han i sin Beretning til Arbejdskonferencen skriver:

> „Henvisningen til at tilmaale den forhaandenværende Overflod, d. v. s. fordele den til Nytte for Almenheden gennem menneskelig Forudseenhed og Organisation, er blevet foretaget paa forskellig Maade. Den menneskelige Fornuft ser op til den Tanke at overlade denne Fordeling af Goderne til en økonomisk Lov, som aabenbart ikke kan bringes til Udførelse paa normal Maade, især da Videnskaben og det menneskelige Organisationstalent paa andre Omraader har skabt store Resultater. Det er derfor ikke ufornuftigt nu at forvente af Regeringerne, at de opbyder den samme Energi, Klogskab og Opmærksomhed paa Tilfredsstillelsen af de elementære Behov med Hensyn til Næring, Klæder og Husly i en for vor fremskredne Tidsalder passende Udstrækning, som dette er Tilfældet med Oprettelsen af Luftlinier, traadløse Afstandsforbindelser og omfangsrige Anlæg af de forskellige Landes Forsvar. Offentliggørelsen af denne dybt indgribende, psykologiske Forandring er maaske den vigtigste Lære, man kan uddrage af den nuværende Krise. Ingen Kulturstatsregering, selvom den er radikal, demokratisk eller diktatorisk, kan unddrage sig denne Lære."

Men lad os stadigvæk være klar over: Et Lands Regering formaar kun Stykke for Stykke at tilvejebringe Resultater. Den kan *ved Igangsættelse af offentlige Arbejder og Understøttelse til de Arbejdsløse, gøre Indgreb i det private Initiativ* og derved forbedre dette og hint, altsaa gøre sit til at bringe Erhvervslivet paa Fode, men den egentlige Helsen af Samfundet maa dette selv frembringe. Vi nærer berettigede Tvivl om, at de høje udviklede Industrier, som er baseret paa — gennem Eksport — at tilkæmpe sig Byttehandel paa Varemarkedet, ligesom det er Tilfældet med Rusland, kan ledes behørigt gennem et Statsbureaukrati. Men hvadsomhelst, der kan ydes til Lindring af Krisen og den deraf følgende Nød, maa man forlange af enhver Regering. Hvad kloge Forholdsregler her formaar at bevirke, ser man klart af de økonomiske Forholdsregler, som træffes i De forenede Stater, England, Sverige og Danmark o. s. v. Statens Indgriben maa dog altid følge Almenvellets Grundsætning og ikke enkelte Gruppers eller Klikkers egennyttige Interesser, men en saadan Regeringspolitik maa

i alle Stater sanktioneres af Befolkningens Flertal, det være sig demokratiske eller autoritært regerede Stater. Lad os endnu engang citere Direktøren for det Internationale Arbejdsbureaus Ord:

„Samfundslivets levende Strøm lader sig ikke lægge i Jernbaand. Hvad der foregaar i Dag, er allerede et overlevet Stadium efter nye Muligheder, som svarer til Industriens Udvikling af i Dag. Dette betyder ikke en Svæven i højere Regioner, men ganske simpelt den praktiske Anvendelse af Loven om stedsevarende Forandring. Det tekniske Fremskridt, de internationale Hensyn saavel som ogsaa de sociale Ideer har siden Industritidsalderens Gennembrud været Vidne til grundlæggende Forvandlinger. Det stadig højere Raab om „Planøkonomi" skriver sig fra den uafviselige Nødvendighed at tilpasse det 20' Aarhundredes Økonomiorganisering de tekniske, politiske og psykologiske Betingelser."

Det evige Problem er Kampen for en højere, økonomisk Levestandard. *Arbejderklassen har sluttet sig sammen* for at føre denne Kamp i Fællig, da den ikke kan ledes behørigt af en Enkelt af den brede Masse. I Bestræbelserne for større Lykke blandt Menneskene og bedre Livsbetingelser er ogsaa taget i Betragtning Staten og dens Magtudfoldelse. Det gælder om at betone denne Statens særlige Opgave. Og da Staten er blevet mobiliseret til Kampen for højere Livsformer, ser vi nu først klart, *hvad Mændene ved Statens Ror betyder*. Derfor gælder det om at være paa Post og tilkæmpe sig eller tilbageerobre den Indflydelse paa Stat og Samfund, som er nødvendig — tillige med mange andre Ting — for at kunne løse det her omskrevne Problem.

Korresp.

DE TYSKE LANDARBEJDERES ELENDIGE KAAR UNDER NAZISTYRET

SKILDRET AF EN NAZISTISK RIGSDAGSMAND

Ud fra deres mystiske Racepolitik, som drejer sig om Hovedslagordene *„Blod* og *Jord"* har Nazisterne i høj Grad begunstiget Storagrarerne. Det er naturligvis først og fremmest gaaet ud over de stakkels Landarbejdere, som nu mangler enhver Mulighed for at forsvare sig mod de storagrariske Arbejdsgiveres Overgreb. Det eneste Middel, de havde, efter at deres Organisationer var slaaet i Stykker, og at man oven i Købet havde berøvet dem den Mulighed at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar de blev arbejdsløse, idet man fratog dem Retten til Arbejdsløshedsforsikringen, var at flytte fra Landet og søge sig Arbejde i Byerne.

For at forhindre denne Flugt fra Landet har Nazisterne gennemført en Række Love, som begrænser Opholdsfriheden i det tredje Rige og som praktisk betyder *Genindførelsen af Stavnsbaandet i det tredie Rige.*

Det er efter disse Love forbudt at flytte fra Landet ind i Byerne og søge Arbejde der. Det er ogsaa forbudt at flytte fra en By til en anden uden Tilladelse. For industrielle Virksomheder er det forbudt at antage Arbejdere, som paa et eller andet Tidspunkt i Løbet af de sidste 3 Aar engang har arbejdet ved Landbruget. Ja, de er forpligtede til at afskedige alle Arbejdere, som i de sidste tre Aar engang har haft Beskæftigelse ved Landbruget.

Disse Love rammer særlig Landarbejderne. Man vil tvinge dem til at blive paa Landet og samtidig bringe de allerede fra Landet ind i Byerne flyttede Landarbejdere tilbage. Man skaber altsaa ikke bedre økonomiske Vilkaar, saa de frivillige vender tilbage, men tvinger dem gennem Sult og Nød, idet de i Byerne hverken faar Arbejde eller Understøttelse.

Hvor daarlige de tyske Landarbejderes Vilkaar er, fremgaar af en Artikel, det nazistiske Rigsdagsmedlem og Leder af Arbejdsfrontens Afdeling for Landbruget, *Franz Gutsmiedel,* har skrevet i Arbejdsfrontens officielle Korrespondance.

I Artiklen skildrer han, at der er omtrent 60 til 70.000 ledige Arbejdspladser for Landarbejdere, men der findes alligevel ca. 66.000 ledige Landarbejdere. Hvorledes er det muligt, spørger han, for saa ordret at fortsætte:

„Grunden ligger i første Række i de *katastrofale Løn- og Boligforhold særlig for gifte Landarbejdere.* Alle Vegne føler Landarbejderen tydelig Manglen og Forskellen ved sine Leve-, Arbejds- og Lønforhold overfor andre Erhverv. Bondeførerens von Zitzewitz-Kottows Udtalelse i Aaret 1929, at man i Længden ikke kan holde unge Mennesker paa Landet ved et *Indkomstniveau af 50 til 70 % af en normal Arbejdsløshedsunderstøttelse i Industrien, gælder fremdeles ved de i Dag endnu daarligere Lønforhold paa Landet* og viser hele Brutaliteten af de for Landarbejderne foreliggends Kendsgerninger. De samme Grunde, som i en lang Aarrække var Aarsagerne til Flugten fra Landet, gentager sig i Dag efter mine Medarbejderes Efterretninger *fra hele Riget i forstærket Omfang."*

Det er altsaa ikke alene en Tilstaaelse fra kompetent nazistisk Side, at Landarbejderne ikke alene kun faar en Løn svarende til Halvdelen af den Understøttelse, som

en Arbejdsløs faar i Byen, men tillige ogsaa en Indrømmelse af, at de i Forvejen allerede daarlige Forhold er blevet endnu daarligere ,og at Storagrarerne og Storbønderne til Trods for det foregivne Folkefællesskab i forstærket Grad gennemfører deres Klassekamp mod Landarbejderne.

Om Aarsagen til denne Forværrelse siger Gutsmiedel videre i Artiklen, idet han anvender en Tone, som vilde være tilstrækkelig til at bringe en Socialdemokrat i Koncentrationslejren med det samme. —

„Den tyske Landarbejder var af den Overbevisning, at han i den nationalsocialistiske Stat vilde blive anerkendt som faglært Arbejder. *Det er ifølge de reaktionære Kræfters Virksomhed ikke sket.* Tværtimod gør han atter og atter den Erfaring, at han nu som før bliver betragtet som ufaglært Arbejder, og hans Arbejdes Betydning for det tyske Folk og det tyske Landbrug, tilsvarende dets Værdi ikke bliver vurderet, og derved heller ikke han selv. Der maa her heller ikke glemmes det befolkningspolitiske Moment, thi den tyske Landarbejder staar i Spidsen med et gennemsnitligt Antal af 5,3 Børn.

Hvordan det i Virkeligheden ser ud med Ligeberettigelsen, beviser bedst *de mange Hundreder af Klagebreve og de mange Tusinder af Arbejdsretsklager alene i det sidste Aar.* Hyppigt er det saadan, at den tyske Landarbejder som den økonomisk svagere, ikke alene fra om Morgenen til sent om Aftenen maa *arbejde til en for Livet faktisk utilstrækkelig Løn,* men han maa *derudover hyppig lide en Behandling, som man ikke engang lader Kvæget blive tildelt.*"

Det skriver altsaa Arbejdsfrontens officielle Organ med en nazistisk Rigsdagsmand som Forfatter. Det kan Nazisternes Talsmænd i Udlandet ikke afgøre med Bemærkningen „Rædselspropaganda". Det er derefter en Kendsgerning, at man i det tredie Rige behandler Landarbejderne daarligere end Kvæget.

Hvad gør nu Arbejdsfronten, hvad gør Nazisterne, for at hjælpe de stakkels Landarbejdere? De jamrer, klager og beder. Thi Arbejdsfronten har ikke noget at sige. Det er Arbejdsgivere, „Bedriftsførere", der bestemmer og hersker. Det fastslaar ogsaa Rigsdagsmand Gutsmiedel, naar han fortsætter i Artiklen:

„Naar han — Landarbejderen — i sin Nød og søgende efter Hjælp, tidligere havde organiseret sig og nu staar tilsluttet Arbejdsfronten, fordi han ønsker engang at komme ud af sine daarlige Forhold, fordi han igen vil have egen Jord og Hus, fordi han kræver den samme Ret for sig, som alle øvrige Arbejdere, *at Konen og Børn ikke skal tvinges til Arbejde (!!!), fordi han vil være fri for det skandaløse Hovgängersystem,* (Pligten for Kone og Børn at arbejde paa Gaarden — Forf.) fordi han kræver en tilstrækkelig og sømmelig Løn, som svarer til Arbejdets Præstation og ikke mere, som ofte nu i lønmæssig Henseende ligger under Byernes Arbejdsløshedsunderstøttelsessatser, naar altsaa den tyske Landarbejder af alle disse Grunde søger Beskyttelsen, Ret og Hjælp, og derfor tidligere havde organiseret sig i Fagforeningen og senere i Arbejdsfronten, saa maa der fastslaas, *at i Dag er selv Medlemskabet til Organisationen blevet vanskeliggjort for ham, og Bedriftsførerne afskediger hyppigt deres Landarbejdere, naar de er Medlem af Arbejdsfronten.*

Disse Bestræbelser for at fratage Arbejdsfronten Landarbejderne og gøre dem rets- og forsvarsløse og endvidere fratage dem Arbejdsfrontens sociale Understøttelser, bliver endogsaa støttet, ja krævet af Rigsnærstandens stedlige Bondefører."

Der har vi Klassekampen i Renkultur, som Nazisterne dog foregiver at have afskaffet. Bondeførerne er gamle Nazister, som i Dag er den højeste Myndighed for Landbruget, og det er altsaa dem, som afskediger Landarbejderne, naar de staar som Medlem i den nazistiske Arbejdsfront.

I Slutningen af sin Artikel bønfalder den nazistiske Rigsdagsmand Rigsnærstanden om at hjælpe saaledes, at der kan gives Landarbejderne bedre Kaar. Men hans Bøn har imidlertid ikke hjulpet. Forholdene er blevet endnu værre. Bøn hjælper ikke over for Arbejdsgiverne og slet ikke over for Storagrarer og Storbønder. Der hjælper kun eet, Landarbejdernes og de øvrige Arbejderes samlede Kraft: Fagorganisationerne. Men de er blevet ensrettet og ødelagt af Nazisterne. Saa er de tyske Landarbejdere blevet til værgeløse Slaver.

K. E.

BLOKADE PAA NÆSBYHOLM SKOVDISTRIKT

Da det har behaget hendes Naade Lensbaronesse Jessi Holck, Næsbyholm, at lønkorte Arbejderne paa Næsbyholms Skovdistrikt, kan ingen organiseret Arbejder og i det hele taget ingen ærekær Arbejder tage Arbejde under nævnte Distrikt.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

Onsdag den 17. Juli 1935 Kl. 10½ Formiddag sattes efter Aftale mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Industrifagene en Voldgiftsret i Industrifagenes Lokaler, Nørrevoldgade 32, til Afgørelse af de nedenfor under I—III omhandlede Uoverensstemmelser vedrørende Arbejdsforholdene hos A/S Dansk Sojakagefabrik. Voldgiftsmændene var for Dansk Arbejdsmandsforbund Forretningsfører Martin Nielsen samt Forretningsfører Sophus Mortensen og for Industrifagene Direktør Orla Rode og Direktør Johs. Petersen. Formand og Opmand var undertegnede Professor Poul Andersen, hvem det tilfaldt at træffe Afgørelserne i Sagen, idet der ikke opnaaedes noget Resultat ved Voteringen mellem de af Parterne hver for sig valgte Voldgiftsmænd.

I. Dansk Arbejdsmandsforbund nedlagde Paastand paa, at A/S Dansk Sojakagefabrik kendes uberettiget til ved Fastsættelsen af det Beløb, som bliver afgørende for, om Arbejderne i Henhold til Hovedoverenskomstens § 2, 4. Stk., har Krav paa Akkordafsavnstillæg og for dettes Størrelse, at medregne forskellige Smudstillæg og lignende Tillæg, f. Eks. det i Hovedoverenskomstens § 4 omhandlede Tillæg af 50 % for Rensning af Oliebeholdere, Destillatorer og Kondensatorer. A/S Dansk Sojakagefabrik paastod sig kendt berettiget til ved den nævnte Udregning at medtage saadanne Tillæg.

Den nævnte Bestemmelse i Hovedoverenskomsten er saalydende:

> „Arbejdere, der ikke ved Akkord, Produktionstillæg eller andre Tillæg indenfor en Lønningsuge opnaar en Gennemsnitsfortjeneste af 112 Øre pr. Time i Dagarbejde og 120 Øre pr. Time i Vagtarbejde, erholder et Akkordafsavnstillæg, der bringer den gennemsnitlige Timefortjeneste op paa de ovennævnte Beløb."

Dansk Arbejdsmandsforbund anfører nærmere til Støtte for sin Paastand, at de omtvistede Tillæg ikke gaar ind under Udtrykket „andre Tillæg" i den citerede Bestemmelse, idet de ydes Arbejderne som Vederlag for særligt Ubehag eller Besvær. Den af Fabrikken anvendte Beregningsmaade fører til det urimelige Resultat, at Arbejderne i mange Tilfælde i Virkeligheden ikke faar Betaling for saadant Ubehag m. v., idet Tillægene opsluges af Akkordafsavnstillæget. Forbundet erkender vel, at den af Fabrikken hævdede Beregningsmaade stedse har været anvendt paa Fabrikken, men dels er den omhandlede Bestemmelse i Overenskomsten undergaaet en Ændring under Overenskomstforhandlingerne i afvigte Foraar, dels kan den Omstændighed, at Fabrikken i en Aarrække har underbetalt Arbejderne, ikke medføre, at Fabrikkens Beregningsmaade nu er blevet lovlig.

Heroverfor anfører A/S Dansk Sojakagefabrik, at Fabrikkens Beregningsmaade er stemmende med den citerede Overenskomstbestemmelses Ord og Mening, og at Fabrikken, lige siden Akkordafsavnstillæget blev indført i 1925, upaatalt har medregnet de omhandlede Tillæg ved Fastsættelsen af det Beløb, der bliver afgørende for Akkordafsavnstillæget. Fabrikken er selvfølgelig derfor ved Overenskomstfornyelsen i afvigte Foraar gaaet ud fra, at Bestemmelsen om Akkordafsavnstillæg i saa Henseende skulde praktiseres som tidligere. For saa vidt Dansk Arbejdsmandsforbund gør gældende, at Bestemmelsen er blevet forandret ved de sidste Overenskomstforhandlinger, bemærker Fabrikken, at denne Forandring ikke har noget at gøre med det omtvistede Spørgsmaal.

— Da den ved sidste Overenskomstfornyelse indførte Ændring i Hovedoverenskomstens § 2, 4. Stk., ikke angaar den Del af Bestemmelsen, som er af Betydning for nærværende Sag, maa der efter Opmandens Mening lægges afgørende Vægt paa den Omstændighed, at Hovedoverenskomstens § 2, 4. Stk., i en lang Aarrække upaatalt er blevet praktiseret i Overensstemmelse med den af A/S Dansk Sojakagefabrik nedlagte Paastand, idet Fabrikken har haft Føje til ved Overenskomstens Fornyelse i afvigte Foraar at gaa ud fra, at der ikke skulde ske nogen Forandring i denne hidtidige Praksis. For saa vidt Dansk Arbejdsmandsforbund har anført, at denne Praksis har været overenskomststridig, idet den medfører, at Arbejderne ikke faar noget Vederlag for det særlige Ubehag eller Besvær, som har motiveret de omtvistede Tillæg, saa længe Tillægene dækkes af Akkordafsavnstillæget, bemærkes, at en ganske tilsvarende Betragtning vilde kunne gøres gældende med Hensyn til Akkord og Produktionstillæg.

II. Dansk Arbejdsmandsforbund har nedlagt Paastand paa, at A/S Dansk Sojakagefabrik kendes forpligtet til at udbetale det i Lokaloverenskomstens Afsnit D, Raffinaderier og Hærdningsanlæg, omhandlede Tillæg, det saakaldte Raffinaderitillæg, af Kr. 1,60 pr. Vagt til 3 Arbejdere, der er beskæftiget ved Centrifugering af Olie. A/S Dansk Sojakagefabrik har paastaaet sig frifundet.

Dansk Arbejdsmandsforbund erkender, at de omhandlede Arbejdere ikke tidligere har faaet udbetalt noget Tillæg; men dette bliver allerede af den Grund uden Betydning, at Overenskomsten af 1935 taler om Vagtarbejdere i Sipresseanlægets Raffinaderi og Presseanlægets Raffinaderi, medens efter den tidligere Overenskomst kun Arbejdere ved Destillationer i Raffinaderier og Ludraffinering i Raffinaderier havde Krav paa Raffinaderitillæg. De 3 Arbejdere maa i Virkeligheden siges at være beskæftiget ved Raffinering, dels fordi Centrifugeringen er en Slags Raffinering, dels fordi Olien, efter at have passeret Centrifugerne, i hvert Fald hovedsagelig gaar over i Raffinaderiet til yderligere Behandling.

Fabrikken anfører paa sin Side, at de tre Arbejdere ikke er Arbejdere i noget af de i Overenskomstens Afsnit D nævnte Raffinaderier, idet Centrifugerne er opstillet i et helt andet Lokale. I det Forslag til Ændringer i Lokaloverenskomsten, som Arbejderne fremkom med forud for sidste Overenskomstfornyelse, sondres der da ogsaa udtrykkeligt mellem Produktionstillæg i Raffinaderi og et Tillæg til de tre Centrifugemænd, idet Arbejderne til disse sidste samt til en Natmand forlangte et Tillæg af 25 % til Timelønnen. Men medens Fabrikken imødekom dette Krav for Natmandens Vedkommende, afvistes Kravet for saa vidt angaar de tre Centrifugemænd. Naar Arbejderne saaledes under Overenskomstforhandlingerne forgæves har søgt at gennemføre Krav om et Tillæg til Centrifugemændene, kan de ikke efter Overenskomstens Afslutning gennemføre et Krav om en Forbedring af Centrifugemændenes Lønningsforhold.

— Opmanden kan ikke give den af Dansk Arbejdsmandsforbund nedlagte Paastand Medhold. Efter de under Sagen fremkomne Oplysninger ses der ikke at være Grundlag for at statuere, at de tre Centrifugemænd skulde kunne anses som Raffinaderiarbejdere. Dette Resultat maa ogsaa blive en Følge af de under Sagen fremkomne Oplysninger vedrørende de Forhandlinger, som gik forud for Overenskomstfornyelsen. Thi naar Arbejderne i det ovenfor nævnte Forslag til Ændringer i Lokaloverenskomsten har fremsat en Række Krav om Lønforbedringer, hvoraf en Del blev imødekommet, medens bl. a. Kravet om Tillæg til Centrifugemændene afvistes af Fabrikken, kan Arbejderne ikke rejse dette Krav efter Overenskomstens Afslutning.

III. Dansk Arbejdsmandsforbund nedlagde Paastand paa, at A/S Dansk Sojakagefabrik kendes uberettiget til i Lønningsugens Løb at flytte en Arbejder fra en Fabrikationsafdeling til en anden paa en saadan Maade, at Arbejderens Løn derved reduceres. A/S Dansk Sojakagefabrik nedlagde Paastand paa Frifindelse.

Efter Forhandlingerne for Voldgiftsretten maa det antages, at den foreliggende Uenighed staar i Forbindelse med Bestemmelsen i Hovedoverenskomstens § 2, 4. Stk., idet Flytning af en Arbejder fra et bedre til et ringere lønnet Arbejde kan medføre, at den i nogle af Ugens Dage indvundne Merfortjeneste opsluges af de i § 2, 4. Stk., omhandlede Akkordafsavnstillæg, hvilket fremkalder den Opfattelse hos Arbejderne, at Fabrikken gennem Flytningen fratager dem denne Merfortjeneste.

Dansk Arbejdsmandsforbund anfører nærmere til Støtte for sin Paastand, at Fabrikken ganske vist i Henhold til Septemberforliget har Ret til at lede og fordele Arbejdet, men denne Ret kan ikke benyttes i Strid med den gældende Overenskomsts Forudsætninger. Hvis Fabrikken havde Ret til efter eget Godtbefindende at flytte en Arbejder fra en Afdeling til en anden, vilde dette kunne give Anledning til saadanne Manipulationer, at Bestemmelsen om Akkordafsavnstillæg mistede sin Betydning for Arbejderne.

Heroverfor anfører Fabrikken, at de Flytninger, som er forekommet, og som har givet Anledning til Sagen, paa ingen Maade er sket i den Hensigt at spare et Beløb i Arbejdsløn.

Fabrikken erkender, at en saaledes motiveret Flytning vilde være stridende mod Overenskomstens Forudsætninger, men Fabrikken mener sig berettiget til at foretage Flytninger af driftsmæssige Grunde, f. Eks. som det er forekommet paa Grund af Sygdom og paa Grund af Standsning af en Fabriksafdeling.

— Heri maa Opmanden være enig med Fabrikken. En Flytning af Arbejdere fra en Afdeling til en anden, foretaget i den Hensigt at kombinere et eller andet særligt Tillæg med det i Hovedoverenskomstens § 2, 4. Stk., omhandlede Akkordafsavnstillæg paa en saadan Maade, at Fabrikken kunde opnaa en Lønbesparelse, vilde være stridende mod Overenskomstens Forudsætninger; men der er ikke i Overenskomsten noget til Hinder for, at Fabrikken i Lønningsugens Løb af driftsmæssige Grunde flytter en Arbejder fra en Afdeling til en anden. Da nu de Flytninger, som har givet Anledning til Sagen, efter de fremkomne Oplysninger skyldes Sygdom eller Standsning, har Fabrikken ikke handlet i Strid med Overenskomsten.

Herefter dømmer Voldgiftsretten:

A/S Dansk Sojakagefabrik frifindes for de af Dansk Arbejdsmandsforbund under Voldgiftssagen nedlagte Paastande.

København, den 23. Juli 1935.

Poul Andersen.

Lørdag den 20. Juli 1935 Kl. 13 sattes i Industrifagenes Lokaler, Nørrevoldgade 32, efter Aftale mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Akts. Dansk Sojakagefabrik en Voldgiftsret til Afgørelse af de nedenfor under I og II omhandlede Uoverensstemmelser vedrørende Arbejdsforholdene paa Fabrikken. Voldgiftsmændene var for Dansk Arbejdsmands Forbund Forretningsfører Martin Nielsen og Forretningsfører Sophus Mortensen samt for Industrifagene Direktør Orla Rode og Sekretær P. Klan. Formand og Opmand var undertegnede Professor Poul Andersen, hvem det tilfaldt at træffe Afgørelserne i Sagen, idet der ikke opnaaedes noget Resultat ved Voteringen mellem de af Parterne hver for sig valgte Voldgiftsmænd.

I. Dansk Arbejdsmands Forbund nedlagde Paastand paa, at Akts. Dansk Sojakagefabrik kendes forpligtet til at udbetale de i Lokaloverenskomsten under Afsnit M, Fælles Bestemmelser for alle Afdelinger, Nr. 8 omhandlede Arbejdere i Presse- og Ekstraktionsanlægets Siloer Akkordafsavnstillæg i Henhold til Hovedoverenskomstens § 2, 4. Stk., uanset om disse Arbejdere i Kraft af de i førstnævnte Bestemmelser fastsatte Timelønssatser af 148 Øre, 132 Øre og 140 Øre har opnaaet den i § 2, 4. Stk. nævnte ugentlige Gennemsnitsfortjeneste.

Akts. Dansk Sojakagefabrik paastod sig kendt berettiget til ved Fastsættelsen af den nævnte Gennemsnitsfortjeneste at regne med den Fortjeneste, de omhandlede Arbejdere har haft i Kraft af, at de — være sig i hele Lønningsugen eller en Del deraf — har oppebaaret de i Afsnit M, Nr. 8 omhandlede Timelønninger.

Den nævnte Bestemmelse i Hovedoverenskomsten er saalydende:

„Arbejdere, der ikke ved Akkord, Produktionstillæg eller andre Tillæg indenfor en Lønningsuge opnaar en Gennemsnitsfortjeneste af 112 Øre pr. Time i Dagarbejde og 120 Øre pr. Time i Vagtarbejde, erholder et Akkordafsavnstillæg, der bringer den gennemsnitlige Timefortjeneste op paa de ovennævnte Beløb."

Dansk Arbejdsmands Forbund anfører til Støtte for sin Paastand, at naar Arbejderne i Presse -og Ekstraktionsanlægets Siloer opnaar den i Hovedoverenskomstens § 2, 4. Stk. nævnte Gennemsnitsfortjeneste, sker det ikke ved „Akkord, Produktionstillæg eller andre Tillæg", idet de kun oppebærer Timeløn, omend efter en forhøjet Sats. Forbundet gør endvidere gældende, at Fabrikken tidligere har udbetalt Arbejderne Akkordafsavnstillæg i Overensstemmelse med dets under Sagen nedlagte Paastand.

Akts. Dansk Sojakagefabrik hævder, at de i Lokaloverenskomstens Afsnit M under Nr. 8 fastsatte Timelønssatser i Virkeligheden bestaar af den almindelige Timeløn plus et særligt Tillæg, og henviser til, at denne Opfattelse saavel som Fabrikkens Standpunkt i det hele er anerkendt ved en under 26. August 1930 afsagt faglig Voldgiftskendelse, der fastslaar, at de Arbejdere, der oppebærer den højere Timeløn i Presse- og Ekstraktionsanlægets Siloer, ikke har Krav paa Akkordafsavnstillæg, og som i sin Begrundelse udtaler, at „de i Overenskomsten — — — nævnte særlige, højere Timelønninger — — — i Virkeligheden er sammensat af den almindelige Timeløn plus et paa Grund af særlige Forhold ved Arbejdet ydet Tillæg."

Under Sagen har Tillidsmanden paa Siloanlægget oplyst, at 4 Mand, som til Stadighed passer Losningen og som herfor modtaget en Timeløn af 148 Øre, tillige har faaet udbetalt Akkordafsavnstillæg, og Fabrikken har heroverfor erkendt, at Fabrikkens Driftskontor ved en Fejltagelse har udbetalt Akkordafsavnstillæg „til Silofolk med højere Ugefortjeneste end den, der efter Akkordafsavnsbestemmelserne berettiger dertil."

— Efter Opmandens Mening er den af Dansk Arbejdsmands Forbund nedlagte Paastand uforenelig med den i 1930 afsagte Voldgiftskendelse. Naar det her er statueret, at Arbejderne i Presse- og Ekstraktionsanlægets Siloer, som i Kraft af deres særlige Timeløn har en Ugefortjeneste af 48 Gange den almindelige Timeløn plus 12 Kr., ikke har Krav paa Akkordafsavnstillæg, og naar det yderligere i Kendelser er udtalt, at den særlige Timeløn „er sammensat af den almindelige Timeløn plus et paa Grund af særlige Forhold ved Arbejdet ydet Tillæg", kan det ikke nu statueres, at de tilsvarende Arbejdere skulde have Krav paa Akkordafsavnstillæg, selvom de i Kraft af deres særlige Timeløn har opnaaet den i Overenskomsten af 1935 § 2, 4. Stk. nævnte ugentlige Gennemsnitsfortjeneste, saa meget mindre som Bestemmelsen i sin nuværende Formulering taler om „Gennemsnitsfortjeneste", medens der tidligere var Tale om en vis Ugefortjeneste „ud over Timelønnen plus 48".

Naar Parterne saaledes i 1930 i Virkeligheden har bragt den foreliggende Uenighed frem til voldgiftsretslig Afgørelse, maa det blive uden Betydning, at Fabrikken som ovenfor nævnt ved en Fejltagelse har udbetalt Arbejderne Beløb, som de ifølge Kendelsen ikke havde Krav paa.

II. I Anledning af en stedfunden Modernisering af Akts. Dansk Sojakagefabriks Etagepresseanlæg paabegyndte Fabrikken i Henhold til Hovedoverenskomstens § 8 Prøvekørsel den 12. Juni d. A. Der blev kørt efter den saakaldte Arbejdsmetode 2 med tre Presser pr. Omgang. Prøvekørslen begyndte med en Pressetid af 15 Minutter, men den 15. s. M. blev Tempoet sat op, idet Pressetiden blev nedbragt til 12 Minutter, saaledes at der kunde opnaas ialt 120 Presser i en Vagt. Fabrikken ønskede imidlertid at forsøge, om ikke Pressetiden burde nedbringes til 11½ Minut; men dette nægtede Arbejderne at gaa med til, idet de gjorde gældende, at det ikke med Rimelighed kunde forlanges af dem, at de skulde gaa med til en Pressetid af under de 12 Minutter.

Der førtes derefter forskellig Forhandlinger mellem Arbejderne og Fabrikken for at opnaa en Ordning. Under disse Forhandlinger viste Arbejderne sig ikke uvillige til at medvirke ved en Prøvekørsel i et hurtigere Tempo end foran nævnt, naar der tilsikredes dem en vis Betaling, men Forhandlingerne herom endte resultatløst. Prøvekørselen sluttede den 25. Juni.

Under nærværende Voldgiftssag har Akts. Dansk Sojakagefabrik derefter nedlagt Paastand paa, at Arbejderne kendes uberettiget til at nægte at gaa med til fortsat Prøvekørsel, medens Dansk Arbejdsmands Forbunds Paastand gaar ud paa, at Arbejderne har været berettiget til at modsætte sig en Prøvekørsel med en kortere Pressetid end de 12 Minutter.

Akts. Dansk Sojakagefabrik anfører til Støtte for sin Paastand, at det er Fabrikken, der bestemmer, hvorledes Prøvekørslen skal finde Sted. Fabrikken har ikke taget Stilling til, om Pressetiden skal være af den eller den Længde, idet den kun ønsker at faa undersøgt, hvorledes Forholdet vil stille sig med en Pressetid af 11½ Minut. At en saadan Pressetid ikke paa Forhaand kan anses for uigennemførlig eller urimelig, anser Fabrikken iøvrigt for godtgjort derved, at Arbejderne har erklæret sig rede til imod visse Tilsagn vedrørende deres Fortjeneste at gaa med til en Prøvekørsel med en lavere Pressetid end de 12 Minutter.

Dansk Arbejdsmands Forbund gør heroverfor gældende, at Akts. Dansk Sojakagefabrik gennem lange Tider har udfoldet Bestræbelser for at faa Arbejdstempoet sat op, og at Kravet om en Prøvekørsel med en kortere Pressetid end 12 Minutter er et Led i disse Bestræbelser. Arbejderne maa nu være berettiget til at sige Stop. Forbundet anfører, at adskillige Arbejdere allerede har været ude af Stand til at følge med i Arbejdet ved Kørsel med en Pressetid af 12 Minutter.

— Opmanden kan ikke paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger træffe nogen Afgørelse af, om det er rimeligt, at Fabrikken kører med en Pressetid af 12 Minutter eller med en kortere eller længere Pressetid. Det Spørgsmaal, som foreligger til Afgørelse, er imidlertid ogsaa kun, om Arbejderne har været berettiget til at nægte at medvirke ved en P r ø v e k ø r s e l med en Pressetid, der ligger under de 12 Minutter.

Det følger nu formentlig af Prøvekørslens Formaal, at Arbejderne ikke kan nægte forsøgsvis at medvirke ved Kørsel i et Tempo, der ligger udenfor den Grænse, der endelig maatte blive fastsat som rimelig, ligesom omvendt Fabrikken ikke kan hævde, at et Maksimumstempo, som har kunnet præsteres under en Prøvekørsel, skal fastsættes som endeligt. For at Voldgiftsretten skulde kunne statuere, at Arbejderne har været berettiget til at nægte deres Medvirken ved en Prøvekørsel i det af Fabrikken forlangte Tempo, maatte det derfor godtgøres for Voldgiftsretten, at det forlangte Tempo p a a F o r h a a n d, uden at det har været forsøgt, maa anses for uantageligt. Saadanne Oplysninger er imidlertid ikke forelagt for Voldgiftsretten. Tværtimod er det som foran berørt oplyst under Forhandlingerne, at Arbejderne har erklæret sig villige til, under visse lønningsmæs-

sige Forudsætninger, at gaa med til en Prøvekørsel med en lavere Pressetid end de 12 Minutter.

Herefter dømmer Voldgiftsretten:
ad **I:** Akts. Dansk Sojakagefabrik er berettiget til ved Fastsættelsen af den ugentlige Gennemsnitsfortjeneste i Henhold til Hovedoverenskomstens § 2, 4. Stk. at regne med den Fortjeneste, de omhandlede Arbejdere har haft i Kraft af, at de — være sig i hele Lønningsugen eller en Del deraf — har oppebaaret de i Lokaloverenskomstens Afsnit M, Nr. 8 omhandlede Timelønninger.
ad **II:** De i Sagen omhandlede Arbejdere er uberettiget til at nægte deres Medvirken til Prøvekørsel med en Pressetid, der forsøgsvis sættes til under 12 Minutter.

København, den 31. Juli 1935.

Poul Andersen.

OPKRÆVNING AF SKAT

VED HENVENDELSE TIL ARBEJDSGIVEREN

Angaaende Spørgsmaalet vedrørende Kommunernes Ret til at lade skyldig Skat inddrive ved Henvendelse til Arbejdsgiveren, er der gentagne Gange rettet Forespørgsel, og da det maa formodes, at det er et Spørgsmaal, som har Interesse ud over en mindre Kreds, henviser vi til nedenstaaende Artikel herom.

Reglerne for Betaling af personlig Skat til Opholdskommunen findes angivet i Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 — Den kommunale Skattelov — hvortil der er føjet en mindre Ændring vedtaget den 15. April 1930, som iøvrigt er uden Betydning for det foreliggende Spørgsmaal.

Kommunernes Ret til at paalægge Arbejdsgivere at fradrage skyldig eller resterende Skat findes angivet i ovennævnte Lovs § 25, der er saalydende:

> Naar ugifte Skatteydere ikke inden det Tidspunkt, hvor Udpantning kan begæres, har betalt den dem paalignede personlige Kommuneskat, kirkelige Afgifter, saalænge disse opkræves ved Kommunens Foranstaltning, eller Indkomst- og Formueskat til Staten, har Kommunalbestyrelserne Ret til ved skriftlig Meddelelse til den paagældende Skatteyders Arbejdsgiver at forlange, at Arbejdsgiveren i Skatteyderens Lønning tilbageholder det til fornævnte Ydelsers Betaling med paaløbne Strafrenter og Gebyrer fornødne Beløb, og at dette Beløb af Arbejdsgiveren indbetales i Kommunens Kasse. Til Fyldestgørelse af Skatter, Renter og Gebyrer kan der ikke i den Skatteyderen tilkommende Lønning fradrages mere end Trediedelen ved hver Lønudbetaling.
>
> Saafremt Kommunalbestyrelsen har ladet foretage forgæves Udpantning hos en ugift Skatteyder og derefter har givet Arbejdsgiveren skriftlig Meddelelse herom, bliver Arbejdsgiveren, hvis han derefter forsømmer de ham efter 1ste Stykke paahvilende Pligter, ansvarlig for det heraf for Kommunen følgende Tab.
>
> Det paahviler derhos Arbejdsgiveren inden Udløbet af 14 Dage efter Modtagelsen at besvare skriftlige Forespørgsler fra Kommunalbestyrelsen om, hvornaar og med hvilke Beløb Udbetalingen af og Tilbageholdelsen i en i hans Tjeneste værende Skatteyders Lønning har fundet Sted i Tiden efter, at Arbejdsgiveren har modtaget den i 1ste Stykke omhandlede Meddelelse. Arbejdsgiveren er derhos pligtig inden 5 Dage efter, at en Skatteyder, i hvis Lønning han efter foranstaaende er pligtig at fradrage skyldigt Skattebeløb, forlader Tjenesten, at foretage Anmeldelse herom til Kommunalbestyrelsen. Undlader en Arbejdsgiver at opfylde de i dette Stykke nævnte Pligter, ifalder han Bøder fra 10 til 50 Kr., der tilfalder Kommunens Kasse. Sager herom behandles som Politisager.

Der er saaledes ikke Tvivl om Kommunernes Ret til for ugifte at foranledige, at Arbejdsgiveren fradrager skyldig Skat, dog ikke med et større Beløb end en Trediedel af den Skatteyderen tilkommende Uge- eller Maanedsløn, men naturligvis skal Fradraget gentages ved hver Lønudbetaling indtil det skyldige Beløb er betalt.

Noget anderledes stiller det sig for gifte Skatterestanters vedkommende, her hjemler den ovenomtalte Lov nemlig ikke Kommunerne Ret til at paalægge vedkommende Skatteyders Arbejdsgiver Pligt til at foretage Fradrag i fortjent Arbejdsløn, derimod kan Kommunalbestyrelserne i Henhold til de almindelige Retsregler foranledige afsagt en Fogedkendelse, der giver Ret til Udlæg i Arbejdslønnen, naar den er forfalden til Udbetaling.

Ved almindelige Udlæg omfattende Gæld for Varer, Møbler e. l. fastsætter Loven, at der ikke kan gøres Udlæg hos en Familieforsørger, saafremt Vedkommende ikke ejer mere end Kr. 400,00 samt Sengetøj og fornødne Gangklæder, eller Indbo udover det anførte Beløb; naar det derimod drejer sig om skyldig Skat, nedsættes det Beløb, som Vedkommende maa være Ejer af, til Kr. 200,00, eller Indbo til denne Værdi foruden som anført Sengetøj og fornødne Gangklæder.

Har det ved foretaget Forsøg paa Udpantning for Skat vist sig, at Vedkommende kun ejer det, der er tilladt i Henhold til Loven, saaledes at Udpantningen har vist sig at være forgæves, kan Kommunalbestyrelsen ved Fogedkendelse gøre Udlæg i Arbejdslønnen, naar den er forfalden, og kan da beslaglægge hele Ugelønnen, idet Vedkommendes Ret i Henhold til Loven maa anses for fyldestgjort ved Bohave m. m.

Ejer Vedkommende derimod overhovedet intet udover Sengetøj og Gangklæder, kan Kommunalbestyrelsen, uanset Fogedkendelse ikke gøre Udlæg i Arbejdsløn, selv om den er forfalden, med mindre denne overskrider et Beløb af Kr. 200,00, og da kun i det overskydende Beløb.

Drejer det sig derimod om Arbejdsløn, som en Kommunalbestyrelse (Sogneraad) skal udbetale til en Person, der er i Restance med Kommuneskat eller lign, gælder de almindelige Regler for Modregningskrav, hvilket vil sige, at saafremt den, der skal udbetale et Beløb, har noget til gode hos den, der skal modtage Beløbet, har Vedkommende Ret til at tilbageholde det tilgodehavende Beløb ved Udbetalingen. Denne Ret anerkendes dog kun for saavidt den, der skal modtage Udbetalingen, erken-

der at være det fradragne Beløb skyldig, paastaas det modsatte, maa Bevis for Beløbets Skyldighed tilvejebringes og Fogedkendelse opnaas.

For at undgaa Misforstaaelser skal det tillige anføres, at enhver, der modtager Indbetaling af Skat enten ved direkte Fradrag eller paa anden Maade er pligtig at afgive Kvittering for Beløbet.

R—dt.

Fra hele landet

Strands — Dræningsmester Holger Andersen, Rønde. Dræningsmester Holger Andersen har udført et Stykke Dræningsarbejde for Proprietær Klinge, Kvielstrup pr. Knebel. Der var under Arbejdets Udførelse opstaaet Uenighed om, efter hvilken Gruppe, Arbejdet skulde betales. Ved en afholdt Mægling er der opnaaet Enighed om, at Arbejdet skulde betales efter Gruppe I. i Dræningsoverenskomsten. Samtidig opnaaedes Enighed om, at Holger Andersen skulde beskæftige en Del af Kommunens Folk ved Arbejdet.

Trustrup — Gaardejer Karl Bøgker, Trustrup. Et Medlem af Trustrup Afdeling Oluf Rasmussen var fæstet til Gaardejer Karl Bøgker, Obdrup pr. Trustrup, til 1. November 1935. Da en Søn af Gaardejeren kom hjem, blev Rasmussen opsagt til 1. Juli. Ved et Mæglingsmøde blev der fremsat Krav om Løn til 1. Novbr. og Kostpenge i 8 Uger. Dette vilde Gaardejeren ikke gaa ind paa, og Resultatet blev da, at Medlemmet bliver i Pladsen til 1. Novbr.

Vaabensted — Nielstrup Avlsgaard pr. Sakskøbing. Paa Avlsgaarden Nielstrup var opstaaet en Uoverensstemmelse om Betalingen for Roelugningsarbejdet, som berørte 25 Mand. Ved et paa Gaarden afholdt Møde er opnaaet Enighed om en Pris af 60 Øre pr. 100 løbende Favne for 1. Gangs Lugning. Iøvrigt udføres Arbejdet overenskomstmæssigt.

Kolindsund — Proprietær Christensen, Ingvarstrup. Et Medlem af Kolindsund Afdeling var fæstet som Fodermester hos Proprietær Christensen, Ingvarstrup, fra 1. Maj 1935 til 1. Maj 1936. Efter fælles Overenskomst ophørte Løkke med Arbejdet den 16. Juni, men da han vilde hente sine tilgodehavende Procenter, ialt 24 Kr. 50 Øre, nægtede Gaardejeren at udbetale disse. Ved et Mæglingsmøde gik Christensen ind paa at betale Pengene og udbetalte dem straks.

Husby L. — Husby Kommune. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre. Slagning af Grusgravsten 6 Kroner, Grusharpning 210 Øre. Træder i Kraft den 15. Juni og kan med 3 Maaneders Varsel opsiges til Ophør en 1. April.

Roskilde Afd. — Sct. Jørgensbjerg Kommune. Overenskomst er oprettet med Sct. Jørgensbjerg Kommune. Arbejdstiden er 8 Timer. Timelønnen 105 Øre. Tillæg til forskellige Arbejder. Gælder fra den 12. Juni og kan med 3 Maaneders Varsel opsiges til Ophør en 1. April.

D. A. F. — Aabenraa og Sønderborg Amter. Den 1. Juni 1935 afholdtes der paa Amtmandens Kontor i Aabenraa et Møde mellem Repræsentanter for D. A. F., Amtmanden, Refslund Thomsen, og Amtsvejinspektøren angaaende Henstilling fra Forbundets Side om Oprettelse af Overenskomst for Arbejdsmandsarbejde, som udføres af Amtet selv. Ved Mødet indgik Amtmanden paa, at alt Arbejdsmandsarbejde for Fremtiden skulde aflønnes i Henhold til den mellem Entreprenørforeningen og D. A. F. bestaaende Overenskomst for tilsvarende Arbejde og endvidere, at Overgrusningsarbejde samt større Jordarbejder, som ikke tidligere har været aflønnet med Tillæg af disse Procenter samt at Tillæget for Skifteholdsarbejde og Overtidsbetaling ligeledes for Fremtiden vilde blive afregnet i H. til Entreprenøroverenskomstens Bestemmelser. Som eneste Undtagelse fra ovennævnte Overenskomstbestemmelser maatte Amtmanden forbeholde sig, at det ved Emulsionsbelægning i de 3 Sommermaaneder beskæftigede Mandskab, som arbejdede paa Skiftehold, men som oppebar Timelønnen 105 Øre plus Procenttillæg samt Skifteholdstillæg, kun kunde arbejde 7 Timer pr. Dag. Amtmanden gav endvidere mundtligt Tilsagn om, at den her mundtligt indgaaede Overenskomst godt maatte bekræftes overfor Entreprenørforeningen, Arbejdsgiverforeningen, eventuelt Forligsmanden.

Raklev. — Røsnæs Sogneraad. Overenskomst oprettet 24. Maj. Arbejdstid 8 Timer. Skærveslagning betales med 8 Kroner pr. m³. Fortrinsvis Beskæftigelse af arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere. Opsigelsesfrist 2 Maaneder til en 1. Maj.

Udbyneder. — Udbyneder-Katbjerg Kommune. Overenskomst oprettet. Arbejdstiden 8 Timer. Timelønnen 105 Øre. 15 pCt. Tjæretillæg. Desuden er der fastsat Akkordpriser for Skærveslagning, Grusharpning samt Udlægning af Skærver og Grus ved Vejarbejder. Opsigelsesfrist 3 Maaneder til en 1. April.

Ormslev-Kolt. — Ormslev Kolt Sogneraad. Overenskomst oprettet 13. Juni. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre. Skærveslagning 675 Øre pr. m. Grusharpning efter Aftale. Opsigelsesfrist 3 Maaneders Varsel til en 1. Juni.

Maribo Amts Sogneraadsforening. — D. A. F. Der har været afholdt Forhandling med Maribo Amts Sogneraadsforening, hvorved der er opnaaet et Tillæg til den med Sogneraadsforeningen bestaaende Overenskomst, saaledes at nye Vejarbejder, Kloakeringsarbejder o. l., hvortil der ydes offentligt Tilskud, betales i Henhold til Entreprenøroverenskomsten.

Aversi-Thybjerg Afd. og Haslev Afd. — Aversi Kommune. Overenskomst oprettet 13. Juni. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre, 15 pCt. Tjæretillæg, desuden Akkordpriser for Slagning af Sten, Grusgravarbejde, Rabatafgravning o. s. v. Opsigelsesfrist 3 Maaneder til 1. Maj.

Ballerup. — Selskabet til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden i Danmark. I 1933 startedes nævnte Selskab som et filantropisk Foretagende med det Formaal at søge at bøde paa Arbejdsløsheden ved organiserede Arbejdere at søge at bygge en Koloni af mindre Huse i Maaløv under den Forudsætning, at der ydedes Arbejderne tarifmæssig Løn, saaledes at den normerede normale Arbejdsløn for de forskellige Arbejdsfag udbetaltes hver Uge, medens det indtjente Overskud bliver indestaaende som Prioritet i Ejendommene, og disse Prioriteter skulde overdrages Arbejderne, som derigennem fik et fast Indestaaende i Ejendommene og hver især indgik som Ejere af et af Husene. Efter at Leverandørerne i 1934 erklærede Selskabet konkurs, har der fra vor Ballerup Afdelings Side været etableret Blokade overfor Arbejdspladsen for igennem denne Blokade at søge tilvejebragt en Ordning, som sikrede Arbejderne forlods Prioriteter for deres indestaaende Tilgodehavende. Efter at Staten imidlertid var traadt hjælpende til med et Tilskud paa 80.000 Kroner, har der været ført Forhandlinger med det nedsatte Likvidationsudvalg samt Statens Repræsentant, Forhandlinger som resulterede i, at vort Krav om Arbejdernes Tilgodehavende paa 29.000 Kroner blev taget til Følge, saaledes at der til hver Arbejder udstedes en Obligation i den ham efter Kontrakten tilkommende Ejendom paa 500 Kroner, medens Restbeløbet Kroner 2700.09 udbetales Arbejderne til Fordeling for de præsterede Arbejdstimer.

Endvidere indgik Udvalget paa, at Færdiggørelsen af Kolonien skulde aflønnes i H. t. de bestaaende Overenskomster, og at Arbejderne for Fremtiden ikke skulde lade deres Overskud blive indestaaende, men have dette udbetalt, efterhaanden som Husene færdiggjordes.

Gadbjerg. — Statsbanerne. Afdelingen anmodede Forbundet om Bistand angaaende Oprettelse af Akkord vedrørende et stør-

re Stenballasteringsarbejde, omfattende ca. 10 Km. Spor. Ved et Møde den 2. Juli fastsattes Prisen til Kroner 2.65 pr. l. m for Aflæsning, Indlægning og Understopning samt Justering plus 12 Øre pr. m³ for Aflæsning af høje Vogne. Der anvendes ikke Stopmaskine.

Hørsholm. — Murermester Nicolai Olsen, Hørsholm. Uoverensstemmelse angaaende Opgørelsen af en Akkord for Betonarbejde. Efter Mesterens Formening var Regnskabet grundet paa forkert Maal Kr. 46.59 for stort. Afdelingen krævede under Trusel om Blokade Beløbet udbetalt, hvorefter Mesteren betalte det under Protest. Sagen har været behandlet ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen, og man enedes om følgende: Fagforeningen beklager den fremsatte Trusel. Der foretoges ved begge Parters Medvirkning en Opmaaling over det omhandlede Arbejde. For saa vidt Opmaalingen skulde vise, at der er regnet med forkerte Maal, finder en ny Opgørelse af Regnskab Sted, og det eventuelt for meget udbetalte Overskud tilbageholdes.

Jord- og Betonarbejderne. — A/S Danalith. Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for et Vejarbejde. Afdelingen forlangte et Tillæg af 925 Kroner i Anledning af, at det er særlig stiv Jernkonstruktion samt fordi der kræves lodret og vandret Fugning og Svumning af Brædderne samt ekstra Søm i Kryds og Klampbrædder. Der forlanges endvidere 800 Kroner for Gene af Tiggang. Ved et Mæglingsmøde om Sagen enedes man om: at der under Forudsætning af, at Arbejdsholdet færdiggør Arbejdet — eksklusive den Afforskalling, der skal udføres fra Sporarealet — uden at rejse ekstra Krav af nogen Art, herfra dog undtaget fremtidige Forandringer, der skyldes Ændringer af Tegninger eller Betingelser, betaler Firmaet til Holdet Kr. 950 til fuld Afgørelse af de omstridte Punkter.

Lyngby. — Entreprenør Chr. Petersen, Ørholm. Mellem Entreprenøren og Afdelingen var der opstaaet Uenighed om Regnskabsopgørelsen for et Kloakarbejde. Efter at Mesteren havde udbetalt forskellige Forskudsbeløb paa Akkorden, udviste Slutregnskabet et Overskud paa 225 Kroner. Mesteren nægtede at betale dette Beløb under Hensyn til, at han udover de paa Regnskabet opførte Forskudsudbetalinger yderligere havde udbetalt et Forskud paa 167 Kroner, og han havde Arbejdernes Kvittering herfor. Efter en nærmere Gennemgang af Regnskaber og Opgørelse under Forbundets Medvirkning sluttede Sagen med, at Entreprenøren til fuld Afgørelse af Sagen udbetalte et Beløb stort 145 Kroner.

Næstved. — Ingeniørfirmaet C. G. Jensen, Hellerup. Mellem Afdelingen og Firmaet var der opstaaet Uoverensstemmelse angaaende Arbejde med Fyldning af en Strømpille med Grovbeton, hvortil var medgaaet 175 m³ Beton. Endvidere skulde der fyldes en Pille til, som vilde tage 70 m³ Beton, altsaa ialt 345 m³ Beton. Da Udsigten til at faa anerkendt et saadant Arbejde som et større Betonarbejde efter vor Repræsentants Formening kun var yderst ringe, og da et 15 pCt.s Tillæg til de paagældende Timer kun vilde udgøre ca. 50 Kroner, sluttedes Sagen paa den Maade, at Firmaet til fuld Afgørelse betaler 35 Kr.

Nivaa Afdeling. — Entreprenørfirmaet „Alea". Firmaet havde ved et Kloakledningsarbejde tilbageholdt 90 Kroner, idet Kommunens Kloaktilsyn havde kasseret en Ledning, fordi der var lagt to Bøjninger paa Ledningen, og krævede dem lagt lige ud. Firmaet forlangte saa, at vore Medlemmer skulde grave en ny Grøft og lægge Ledningen om uden Vederlag. Efter at vi har sendt Klage til Entreprenørforeningen, meddeler Afdelingen os, at Sagen er gaaet i Orden, idet Medlemmernes Tilgodehavende er blevet udbetalt.

Søllerød. — Gartner Holleris. Gartneren indgik paa ved Anlæget af et nyt Stadion at betale 134 Øre i Timen, men har siden nægtet at udbetale mere end 130 Øre i Timen. Ved et Møde om Sagen opnaaedes Enighed om, at det resterende Arbejde, der udelukkende maa henregnes til Gartnerarbejde, betales med 130 Øre i Timen, dog saaledes, at saafremt Arbejdet ændrer Karakter og antager Form af større Jordarbejde, skal der betales 134 Øre i Timen.

Taastrup. — Statsbanerne. Paa Foranledning af et Krav fra Afdelingen om Akkordafsavnstillæg for et Justeringsarbejde paa Banestrækningen Glostrup—Taastrup blev der afholdt Møde i Generaldirektoratet. Herunder blev det oplyst, at den justerede Strækning ikke havde den Længde, som Overenskomsten foreskriver, og vort Krav om Akkordafsavnstillæg kunde derfor ikke imødekommes.

Rye Sonnerup. — Sogneraadet. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105, Tjæretillæg 15 pCt. samt Akkordpriser for Stenslagning og Grusharpning. Opsigelsesfrist 3 Maaneder til en 1. April.

Aarhus M. — Ingeniør Ove Christensen, Aarhus. Paa et lokalt Mæglingsmøde den 6. Juni angaaende Uoverensstemmelse om Fradrag i en Opgørelse over Muring af en Forbrændingsskakt og indvendigt Pudsearbejde paa en Bygning i Aarhus er der opnaaet Enighed om, at Mesteren til fuld Afgørelse af Sagen betaler 182 Kroner, heri inkluderet 15 pCt. for Udvanding af Celotex Isoleringsplader af den Sum, Svendene faar for Paasætningen.

Glostrup. — Statsbanerne. Forbundet har klaget til Generaldirektoratet over, at Statsbanerne nægtede at lade et Efterjusteringsarbejde paa Strækningen Glostrup—Taastrup betales med Akkordafsavnstillæg. Da det paa et Møde i Generaldirektoratet oplystes, at Strækningen ikke havde den Længde som foreskrevet i Overenskomsten, maatte vi lade Sagen falde.

Viksø. — Statsbanerne. Forbundet har klaget til Generaldirektoratet for Statsbanerne over, at der paa Viksø Station beskæftiges en uorganiseret Ekstraarbejder, der var blevet slettet for Gæld til Afdelingen. Afdelingen har herefter meddelt os, at Forholdet er rettet, idet den paagældende paany har indmeldt sig i Afdelingen og betalt sin Gæld.

Slagelse A. — Statsbanerne. Hovedforbundet har til Generaldirektoratet klaget over, at Statsbanerne, der hidtil har betalt den Mand, der passer Luftkompressoren med Timeløn plus Akkordafsavnstillæg, nu nægter at betale dette Tillæg. Herefter har den paagældende faaet udbetalt Tillæget med Efterbetaling fra 8. Marts.

Odense A. — Statsbanerne. I Anledning af, at Statsbanerne har udsendt Skrivelse om, at Arbejderne ved Maskintjenesten ikke kunde faa deres Ugeløn eller Timefortjeneste udbetalt i den Uge, de har tjent den, men først kunde faa den Ugen efter, klagede vi til Generaldirektoratet over Forholdet. Vi har drøftet Sagen med Generaldirektoratet, der hævder, at den Ændring af Udbetalingstiden for Maskintjenestens Ekstraarbejdere er kun sket for at bringe Udbetalingstiden i Kontakt med Udbetalingsformen for de andre Grene indenfor Statsbanerne. Vi har herefter ikke ment at kunne gøre noget ved Sagen.

Slagelse. — Statsbanerne. Hovedkontoret har klaget til Generaldirektoratet over, at nogle af Afdelingens Medlemmer, der er beskæftiget ved Banerne, har været henvist til at skulle gaa indtil 1 km til Opholdsskuret. Sagen har været drøftet i Generaldirektoratet, og man enedes her om, at Spadseretiden til og fra Skuret under Spise- og Hvilepauser maatte for den ene Turs Vedkommende tages i Spisetiden og den anden i Arbejdstiden. Statsbanerne lovede at udsende Besked om at faa dette praktiseret ikke alene i Slagelse, men paa samtlige Pladser.

Lunderskov. — Statsbanerne. Ved et Ballasterings- og Justeringsarbejde betalte Statsbanerne almindelig Timeløn. Fagforeningen forlangte Akkordafsavnstillæg. Ved et Møde i Generaldirektoratet opnaaedes Enighed om, at Arbejdet betales med Akkordafsavnstillæg med Undtagelse af selve Sportrækningen, som ikke er Akkord.

Bramminge. — Statsbanerne. Ved et Sporarbejde i Bramminge havde Ekstraarbejderne arbejdet 9 Timer uden at faa Overtidsbetaling. Ved et Møde i Generaldirektoratet om Sagen oplystes det, at der var arbejdet paa denne Maade gennem de sidste Aar, og at det var Folkene selv, der havde ønsket at arbejde 9 Timer. Sagen sluttedes ved, at Statsbanerne betalte for den 9. Time fra det Tidspunkt, da Sagen blev rejst.

Aarhus. — Statsbanerne. Angaaende Uenighed om paa hvilket Sted, Kolonnearbejderne skulde møde ved Arbejdstidens Begyndelse og fratræde ved Arbejdstidens Ophør blev der ved et

Møde i Generaldirektoratet opnaaet Enighed om, at Møde- og Fratrædelsesstedet maatte være Arbejdsstedet, men at Opholdsskuret maatte ligge i umiddelbar Nærhed heraf.

Søllerød. — Murermester Walbom. Ved et Mæglingsmøde i Holte i Anledning af en Uoverensstemmelse mellem Mesteren og en af hans Arbejdsmænd om Pasning af Flisesvende opnaaedes Enighed om, at Murermesteren til fuld Afgørelse af Sagen betaler Kr. 200.00. Beløbet, der var Uenighed om, androg Kr. 309.60.

48. Kreds. — Firma Bruun, København. Ved et Vejarbejde paa Amtsvejen mellem Bramminge og Grædstedbro nægtede Entreprenøren at betale 15 pCt.s Tillæg til Timelønnen for Blanding af Tjærebelægning til de Arbejdere, som skovler Grus i Maskinen. Efter at vi har tilskrevet Entreprenørforeningen om Sagen, har Afdelingen meddelt os, at Sagen er gaaet i Orden.

Viby Jyll. — Murermester Gjerrild, Viby. Forbundet klagede til Bygmesterforeningen for Aarhus Opland over, at Mesteren nægtede at lade et Vejarbejde i Byvangen i Viby udføre i Akkord. Da det imidlertid er blevet oplyst, at de paagældende Arbejdere er indgaaet paa at udføre Arbejdet for 126 Øre i Timen, har vi maattet lade Sagen falde.

Ry St. — Murermester Th. Christensen, Ry St. Hovedkontoret har klaget til Landhaandværkernes Hovedorganisation over, at Mesteren beskæftigede uorganiseret Arbejdskraft til Underbetaling. Herefter har vi fra Hovedorganisationen modtaget Meddelelse om, at Forholdet er bragt i Orden, idet den uorganiserede Mand er blevet afskediget.

Marstal. — Murerforbundet. Hovedkontoret har klaget til Murerforbundet over, at dets Medlemmer arbejdede 10 Timer daglig, hvilket havde til Følge, at ogsaa vor Afdelings Medlemmer arbejdede udover de 8 Timer. Fra Murerforbundet har vi nu modtaget Meddelelse om, at det har paalagt sine Medlemmer at overholde Overenskomstbestemmelserne fremtidig.

Køge A. — Murermester Schwartsbach. Arbejdsgiverforeningen klagede over, at de hos Mesteren beskæftigede Arbejdsmænd havde nægtet at tilbringe Jern til Indmuring over Vinduer og Døre, medmindre de fik Betaling, for hvilken der ikke er nogen Hjemmel i Overenskomsten. Ved et Fællesmøde henvistes Spørgsmaalet til Afgørelse ved lokal Mægling, og her enedes man om følgende: Det indtil Dato behandlede Jern efterbetales som det opgjorte Regnskab udviser. For Fremtiden betales ovennævnte Jern efter Vægt med 3 Øre pr. Kg.

Glostrup. — Murermester Hougaard. Ved et lokalt Mæglingsmøde angaaende en Uoverensstemmelse om en Opgørelse over et Fuge- og Pudsearbejde, hvor et af Afdelingens Medlemmer havde været beskæftiget, havde Mesteren nægtet at betale Overskudet uden anden Motivering, end at det var for meget, er Sagen imidlertid gaaet i Orden, idet Mesteren har betalt Beløbet, der var Strid om, nemlig Kr. 20.54.

Flakkebjerg. — Statsbanerne. Hovedkontoret stillede paa Foranledning af Afdelingen Krav overfor Generaldirektoratet om Udbetaling af 15 pCt.s Tillæg for Tjæring af Sveller under Henvisning til, at Folkene i den paagældende Kolonne (85) altid havde faaet Tjæretillæg udbetalt, selv om det kun har drejet sig om nogle enkelte Timer. Generaldirektoratet har imidlertid afslaaet Kravet under Henvisning til, at der ikke har været een eller flere Arbejdere udelukkende beskæftiget ved Arbejdet.

Flakkebjerg. — Murermester Fr. Andersen, Næstved. Hovedkontoret har klaget til Centralforeningen over, at et af Afdelingens Medlemmer var blevet afregnet med 90 Øre i Timen. Centralforeningen har herefter meddelt os, at Sagen vil blive ordnet, idet Mesteren har lovet omgaaende at udbetale det manglende Beløb.

Bloustrød. — Entreprenør Laur. Andersen, Bagsværd. Ved et Mæglingsmøde i Entreprenørforeningen angaaende en Uenighed mellem Entreprenøren og Afdelingen om Betaling for Klining med en Blanding af Tjære og Sand enedes man om: For Klining med en Opblanding af Tjære og Sand, naar Kliningen foregaar paa samme Maade, som naar der klines med Ler alene, betales et Tillæg til Lægningsprisen for Opblanding og Klining af ..... 30 pCt. Det er en Forudsætning, at Materialerne leveres indenfor de i Kloakafsnittet fastsatte Afstande.

26. Agitationskreds. — Cementstøberne Nicolai Andersen og C. Mortensen. Efter at der var iværksat Blokade overfor Mestrene, er disse indgaaet paa Overenskomst. Timeløn 105 Øre. Strygning af Cementtagsten pr. 1000 Stk. 6 Kroner. Tagsten pr. 1000 Stk. 29 Kroner. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder fra 30. Marts 1935. Opsigelse 3 Maaneder til den 1. i en Maaned.

10. Agitationskreds. — Tornby Vidstrup Kommune. Den af vort Forbund etablerede Blokade overfor Kommunen ved et Vejarbejde paa Tornby—Vidstrup Vejen er nu ophørt, idet Arbejdet er tilendebragt, og det resterende Arbejde udføres nu i H. t. Tilskudet af 12 Millioner Fonden, hvorefter der skal beskæftiges arbejdsløshedsforsikrede Folk til tarifmæssig Løn. Der er endvidere sluttet Overenskomst med Entreprenør Hansen, der havde faaet Arbejdet overdraget af Kommunen, om at han for Fremtiden skal betale sine Arbejdere i H. t. Landsoverenskomsten.

4. Agitationskreds. — Bidstrup Sogneraad. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 111 Øre, Tjæretillæg 15 pCt. Skærveslagning 6 Kroner pr. m^3. Jord-, Vej-, Kloak- og Betonarbejde i H. t. Entreprenøroverenskomsten. Opsigelsesfrist 3 Maaneder til en 1. April. Med Overenskomstens Oprettelse er den etablerede Blokade ophævet.

48. Agitationskreds. — Dræningsmester Rasmus Pedersen. Glejbjerg Afdeling havde til Kredsen paa sine Medlemmers Vegne paaklaget, at disse ikke kunde tjene overenskomstmæssig Dagløn ved Dræningsarbejde i en Plan, Dræningsmesteren havde til Udførelse for 2 Husmænd, grundet paa forekommende haarde Jordarter. Kredsformanden tilkaldte Arbejderrepræsentanten i Grundforbedringsudvalget, Martin Andreasen. Ved Forhandling paa Arbejdspladsen indgik Dræningsmesteren paa at forhøje Akkordprisen med 1 Øre pr. l. m for alle Sugegrøfter i hele Planen. Hovedgrøften betaltes med 40—42 Øre pr. l. m. De paagældende Arbejdere erklærede sig hermed tilfreds.

Lager- og Pakhusarbejderne. — Københavnske Grossister. I en Voldgiftssag angaaende Forstaaelsen af Forligsmandsforslaget opnaaedes der paa Henstilling af Opmanden, Professor Krabbe, Forlig saaledes: Ugelønnen Kr. 51,00 forhøjes til Kr. 53,60 og automatisk forhøjes derefter ogsaa Daglønnen og Overarbejdsbetalingen. Ordningen træder i Kraft den 29. Juni.

Chaufførerne — Hovedstadens Fløde-Is. Overenskomst oprettet, Ugelønnen forhøjet fra Kr. 50,00 + 2 % af Salget til Kr. 73,50 + 1 % af Salget. Desuden er indført Ferie, Ulykkesforsikring fra 1ste Dag m. m.

Haderslev H. I en Sag angaaende Mandskabsantal ved Losning til Kørevogn af Korn-, Foderstoffer og Gødning, naar saadant ikke vejes, er der afsagt Kendelse. Kendelse gaar ud paa, at i saadanne Tilfælde maa Holdet, jvfr. Overenskomsten, reduceres med en Mand. Tilbagebetaling af for meget udbetalt Arbejdsløn skal finde Sted. Tilbagebetalingen androg Kr. 352,13, men er ved Forhandling nedsat til Kr. 110,00.

Fabrikarbejderne og Lager- og Pakhusarbejderne. I Anledning af Underbetalingen hos Firmaet Edv. Storr er man paa et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen enedes om, at Firmaet til fuld Afgørelse senest den 8. Juli til Dansk Arbejdsmands Forbund skal indbetale Kr. 2.500,00.

Aabenraa A. Den af Afdelingen overfor Entreprenørfirmaet Brinck & Thomsen etablerede Konflikt blev afsluttet faa Dage efter Strejkens Ikrafttræden. Der blev ikke oprettet Overenskomst, men i Overværelse af Amtmanden og Amtsvejinspektøren indgik Firmaet paa at betale Chaufførerne, incl. muligt Overarbejde, Kr. 70,00 pr. Uge (der betaltes tidligere Kr. 45,00 pr. Uge) samt fra Mandag den 17. Juni at genantage samtlige strejkende Chaufører.

Odense L. P. I Anledning af en formentlig uberettiget Afskedigelse af en Kontrollør i Forsamlingsbygningen har der været afholdt Mæglingsmøde den 25. Juni. Der opnaaedes Enighed om, at der betales den afskedigede Kontrollør Kr. 135,00 samt at der paa anden Maade godskrives ham et Beløb paa Kr. 60,00.

Hillerød. I Anledning af, at A/S „Naftana" (Svend Milner) ikke har overholdt Overenskomsten hverken med Hensyn til

Ugeløn eller Betaling for udført Overarbejde, har der været afholdt Mæglingsmøde den 2. Juli. Sagen gik i Orden mod, at Aktieselskabet indgik paa i alle dens Ord og Punkter at overholde Overenskomsten, samt til fuld Afgørelse af de foreliggende Uoverensstemmelser til Arbejdsmændenes Fagforening i Hillerød at betale Kr. 400,00.

Herfølge. I Anledning af Vognmand Hans D. Henriksens Misligholdelse af Overenskomsten, har vi indsendt Klage til Den faste Voldgiftsret. Efter at dette er sket, har der lokalt været afholdt et Møde den 25. Juni, og her indgik Vognmanden paa i Fremtiden at overholde Overenskomsten, kun at benytte Medlemmer af Fagforeningen samt til fuld Afgørelse at betale det af os krævede Beløb, Kr. 136,00. Beløbet er betalt, og vi har derefter meddelt Den faste Voldgiftsret, at Klagen er taget tilbage.

Budene klager over, at Firmaet Rudkjøbings Reklamer dels ikke udbetaler Lønnen rettidig i H. t. Overenskomsten og en afsagt Voldgiftskendelse, og dels i Strid med Overenskomsten anvender uorganiserede Bude. Der har været afholdt Mæglingsmøde den 6. Juni, hvor Sagen gik i Orden, og hvor Firmaet indgik paa til fuld Afgørelse til Budenes Formand at betale Kr. 25,00.

Budene klager over, at det er umuligt med Reklamebureauet „Bonus" at enes om en Pris for Uddeling af Distriktsblade. Der har været afholdt Mæglingsmøde den 1. Juli, hvor Sagen gik i Orden, i det man enedes om at forny den opsagte Overenskomst et Aar indtil 1. Januar 1936, samt at der for Uddeling af alle Distriktsblade skal betales Kr. 7,00 pr. 1000.

Aabenraa T. klager over, at den lokale Arbejdsgiverforening ved Losning af S/S „Brynhild" nægter at betale en tilskadekommen Mand den fulde Akkord, hvilket en tilskadekommen Arbejder har Krav paa, jvfr. Overenskomsten. Ved Korrespondance med Havnesammenslutningen er Sagen gaaet i Orden, idet Beløbet er betalt som af os krævet.

Viby Jyll. ctr. Viby Vognmandsforening (Aflæsning og Lempning fra Kørevogn til Kulhus og Plads paa Viby Gasværk). Al Anvisning af Arbejdskraft foretages af Fagforeningen. Kommunens Timeløn garanteret. Aflæsning fra Kørevogn til Plads 50 Øre pr. Tons og til Kulhus 58 Øre pr. Tons. Til Aflæsning anvendes 2 Mand. Lempere betales som Aflæssere. Skovle leveres af Arbejdsgiverne. Gælder til 1. April 1936.

Odense L. P. — Biografteaterejerne i Odense. Overenskomst oprettet for Kontrollører. Ugeløn Kr. 50,00 og Kr. 31,00 for Arbejdstid henholdsvis fra Kl. 16—23,30 og fra Kl. 19—23,30. Dagløn for Reservekontrollører henholdsvis Kr. 8,10 og Kr. 4,50. Hjælpekontrollører, som antages efter Kl. 19, betales med Kr. 1,50 pr. Time. Mindstebetaling Kr. 4,50. Overarbejde betales med 30 og 100 %. Der maa kun beskæftiges organiserede Kontrollører. Ugentlig Fridag. Faste Kontrollører 6 Dages Ferie. Saafremt der ikke ydes faste Kontrollører Uniform, betales et ekstra Vederlag af Kr. 2,00 pr. Uge. Opsigelse 3 Maaneders Varsel til en 1. Maj.

Lager- og Pakhusarbejderne — Det danske Petroleums-Aktieselskab. Ny Overenskomst oprettet med Firmaet.. Ugelønnen er forhøjet med Kr. 2,50 og er nu Kr. 64,50. Daglønnede Arbejdere betales med 1/6 af Ugelønnen + 50 Øre pr. Dag. Desuden er der indført Tillæg for Sprøjtemaling og Kedelrensning m. m. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. Juli.

Mælkeriarbejderne — Mejeriforeningen af 1933. Denne Forening bestaar af Mejerier, med hvem Afdelingen tidligere enkeltvis har haft Overenskomst. Der er nu oprettet en Fællesoverenskomst, hvorved Ferien er forøget fra 7 til 8 Dage og Tøjpenge fra 50 til 70 Kr. pr. Aar. Iøvrigt er Ugelønnen for Kuske og Chauffører Kr. 73,55 og for Mejerister og Hjemmearbejdere Kr. 66,55. Fridag hver 7. Dag. Sommerferie 8 Dage. Natarbejderne 10 Dage. Overarbejde 50 og 100 %. Beskæftiges en Arbejder mindre end 8 Timer, betales et Tillæg af 25 % til den almindelige Timeløn. Der maa kun beskæftiges Medlemmer af Fagforeningen, Ulykkesforsikring fra 1ste Dag. 2 Maaneders Opsigelse til en 1. April.

Mælkeriarbejderne — Mejerieier Carl Jeppesen, Sundevedsgade. Overenskomsten fornyet. Der er opnaaet, at Arbejdstiden lægges indenfor et Tidsrum af 9 Timer, og at Ferien er forlænget fra 6 til 7 Dage. Iøvrigt er Overenskomsten ligelydende med Mejeriforeningen af 1933's.

Mælkeriarbejderne — Hørsholm og Taastrup Mejeri under Det danske Mælkecompagni. Overenskomsten fornyet. Detailkuskenes faste Ugeløn forhøjet med Kr. 5,00 og deres Ferie forlænget fra 14 til 24 Dage; for Mejerister og Hjemmearbejdere fra 6 til 7 Dage.

Hillerød — Depotejer O. Frederiksen, De forenede Bryggerier. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Chauffører og Kuske erholder 6 % af Salget. Overarbejde Kr. 1,80 og Kr. 2,45 pr. Time. En Uges Sommerferie, der betales med Kr. 60,00. Kørsel til København ekstra Kr. 1,00 pr. Tur. Ulykkesforsikring: Fuld Løn i de første 2 Uger, derefter Kr. 4,00 pr. Dag i 11 Uger. Under Sygdom fuld Løn de første 3 Uger ÷ Sygekassepenge. Opsigelse 3 Maaneders Varsel til en 1. Maj.

Hillerød — Vognmand Rich. Nielsen. Vognmanden har tiltraadt den til enhver Tid mellem Afdelingen og Hillerød Vognmandsforening gældende Overenskomst.

Lager- og Pakhusarbejderne — Det forenede Oliekompagni. Overenskomsten er fornyet, hvorved der er opnaaet en Lønforhøjelse af Kr. 2,50 pr. Uge. Arbejde paa 1ste Maj efter Kl. 12 betales som Overarbejde, og ved Kedelrensning betales ekstra Kr. 10,00 pr. Uge. Den nuværende Ugeløn er herefter Kr. 64,50 og Daglønnen 1/6 + 50 Øre pr. Dag.

Lager- og Pakhusarbejderne — Københavns Kafferisteri. Overenskomsten er forlænget imod, at Ugelønnen straks er hævet fra 56 à 58 Kr. til Kr. 60,00 og efter 15. November Kr. 64,50.

Frederikshavn A. — Frederikshavn Jern- og Staalforretning. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Aflæsning i direkte Forbindelse med Losning 20 % Tillæg. Overtidsbetaling 30, 50 og 80 %. Ulykkesforsikring i de første 13 Uger. Fortrinsvis Anvendelse af Fagforeningens Medlemmer.

53. Agitationskreds — A/S De Vestslesvigske Trælastforretninger i Løgumkloster. Overenskomst oprettet. Ugelønnen Kr. 50,40. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 25, 33⅓, 50 og 100 %. Der maa kun beskæftiges organiserede Folk.

Chaufførerne — Vognmand Wilmann („Over-Stalden"). Standard-Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen tiltraadt.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

TELEF.: 14267 - 14268 - 14269

Omstilling til: Formanden
Næstformanden
Hovedkassereren
Sekretariatet
Rejsesekretæren

Ansvarhavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

Dansk Arbejder Blad

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 16 | 31. – 8. | 1935 | 40. Aarg.

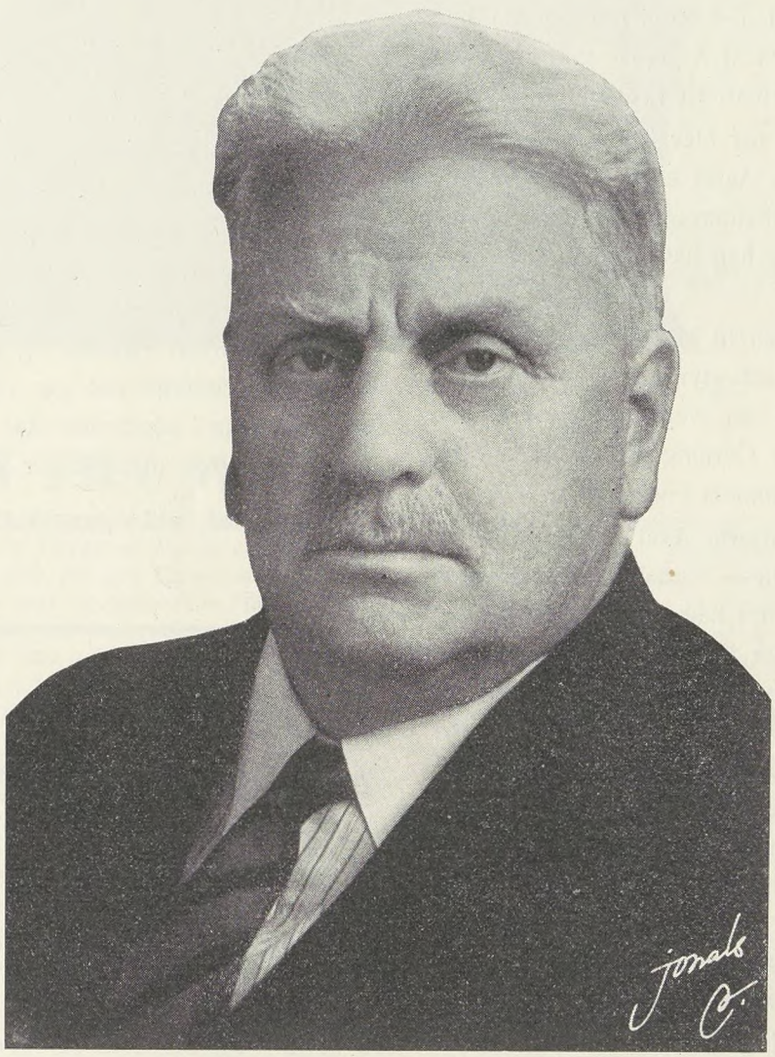

Forbundsformand AXEL OLSEN,
der den 14. September fylder 60 Aar.

VORT FORBUNDS FORMAND

AXEL OLSEN FYLDER 60 AAR

Den 14. September fylder vort Forbunds Formand, Axel Olsen, 60 Aar, og da Fagbladet næste Gang udkommer den 15. September, vil vi allerede i dette Nummer af Bladet fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af Formandens Fødselsdag.

Axel Olsen er saa kendt af alle, at det egentlig skulde være unødvendigt ved denne Lejlighed at komme nærmere ind paa de enkelte Data for hans Tilknytning til vort Forbund. Imidlertid er der ved det tidligere Landarbejderforbunds Sammenslutning med Dansk Arbejdsmands Forbund sket en saa stor Forøgelse af Afdelinger, Tillidsmænd og Medlemmer, at en kortere Omtale af Axel Olsens Virksomhed vil være rigtig.

Axel Olsen knyttedes første Gang til Forbundet som fastlønnet Tillidsmand den 1' Oktober 1908, da han valgtes som Leder af det da af Arbejdsmændenes Fællesledelse i København oprettede Kontrolkontor.

Axel Olsens Virksomhed her blev dog kun af kortere Varighed, idet han allerede Aaret efter valgtes til Formand for Jord- og Betonarbejdernes Fagforening i København, af hvis Bestyrelse han havde været Medlem i en Aarrække.

I 1916 valgtes Axel Olsen til Medlem af Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedbestyrelse, og 3 Aar efter, ved Kongressen i 1919, fik han overdraget Hvervet som Forretningsfører, og denne Gerning udførte han indtil han i 1932 valgtes til Forbundets Formand.

Som Forretningsfører udførte Axel Olsen et meget stort Arbejde. Gennem talløse Forhandlinger, praktisk talt i alle Egne af Landet, har han ydet en Indsats, der ikke alene formede sig som Udførelsen af en betroet Gerning, men som tillige bar Præget af en dybere og vidtspændende Interesse. Det var ikke alene Axel Olsens Opgave at naa et Resultat i selve den foreliggende Sag, men tillige den at være Vejleder for de lokale Tillidsmænd paa en saadan Maade, at de høstede Erfaring, der kunde komme Forbundet og dem selv til gode under det fremtidige Arbejde.

Det var ikke altid de lyseste Udsigter for Udgangen af en Forhandling, Axel Olsen gav Udtryk for i sine Kommentarer til den Fremstilling, Afdelingsrepræsentanten med al mulig Optimisme havde givet af Sagen, og det er vist hændt mange Gange, at lokale Repræsentanter har følt Grunden for dette eller hint Krav vakle — for efter Forhandlingen, naar Resultatet forelaa, at blive behageligt overrasket, fordi dette som Regel blev betydeligt bedre end ventet, efter de forudgaaende Drøftelser.

Ogsaa som Voldgiftsmand ved mangfoldige faglige Voldgifter har Axel Olsen medvirket til Afgørelser, som har skabt klare Retningslinier i Fortolkningen af Overenskomsternes og Priskuranternes undertiden noget uklare Affattelse.

Som allerede nævnt, valgtes Axel Olsen i 1932 til Forbundets Formand. I de 3 Aar, der er gaaet siden da, har vort Forbund været inde i en rig Udvikling under forholdsvis fredelige Former. Ikke alene er det lykkedes ved klog og gennemtænkt Placering, sammen med de øvrige Fag at undgaa aaben Kamp ved de Overenskomstforhandlinger, der har fundet Sted hvert Aar, og dog opnaaet ikke uvæsentlige Forbedringer, men mange andre og betydningsfulde Spørgsmaal er bragt til Afslutning, heriblandt det tidligere Landarbejderforbunds Tilslutning til vort Forbund og Opførelsen af Forbundets egen Ejendom.

Axel Olsen krævede meget Arbejde af sine daglige Medarbejdere og har Ret dertil, fordi han ikke sparer sig selv paa noget Omraade. Pædagogiske, administrative og forhandlingsmæssige samt mange andre rige Evner har Naturen skænket Axel Olsen i Vuggegave, og alle er de paa den ene eller anden Maade kommet vort Forbund og dets Medlemmer til gode. Derfor bringer vi ved denne Lejlighed Axel Olsen Forbundets Tak og Lykønskning og føjer samtidig hertil Ønsket om, at det Haab om fortsat Helbred og Lykke til Arbejdet, som Axel Olsen udtalte ved sin Tiltrædelse af Formandsposten, ogsaa i kommende Aar maa opfyldes til Glæde for ham selv og til Gavn for vort Forbund.

Hjertelig til Lykke paa 60 Aarsdagen.

R —dt.

HUSK

AT ANGIVE SKRIVELSENS MÆRKE

I den senere Korrespondance fra Hovedkontoret til Afdelingerne vil det være bemærket, at der i Skrivelsernes højre Hjørne findes angivet nogle Forbogstaver eller andet Mærke, som det gennem den paatrykte vejledende Tekst henstilles at anføre paa Svarskrivelsen til Forbundet ang. den omskrevne Sag. Dermed er der skabt et Middel, der gør det mere let for Hovedkontoret at identificere de forskellige Skrivelser, saaledes at der ikke sker Fejl ved Sorteringen af Brevene til de enkelte Grupper og Kontorer.

Men denne lille Reform bliver naturligvis først af Betydning, naar alle Afdelinger følger Henstillingen.

Husk derfor i Fremtiden at paaføre Svarskrivelserne de anførte Forbogstaver eller andet Mærke.

I. T. F.s Generalsekretær Edo Fimmen modtager Fanen fra Wien.

FANEN FRA WIEN

Jeg hilser det Flag, som de bar gennem Gaden,
før Vold slog dem Værget af Næven en Dag,
fra Arbejder-Borgen det paa Balustraden
har vajet blandt røde og flammende Flag;
og Arbejder-Toner har jublet omkring det,
og Hyldest-Raab hilst det fra hundrede Hold;
de Gamle har sagt til de Unge: Omring det
og værn det til Døden mod Uret og Vold!

Thi Fanen fik Farve af Haabet om Gryet,
som Fædrene bærer trods Byrdernes Vægt,
Retfærdigheds-Haabet, som bliver fornyet
i Afgrundens Folk med hver kommende Slægt.
Af Haabet om Gryet, af Troen paa Sagen,
og derfor vi løfter mod Lyset den Stang,
som bærer vor Hilsen og Hyldest til Dagen,
den Ild i vor Sjæl, som er blevet til Sang.

Da Uretten kom i de sorteste Horder,
som Verden har set, og med Overmagts Magt,
i Gulduniform og fascistiske Skjorter,
og Loven i Landet blev kvalt med Foragt,
de faa og de smaa stod mod Uretten sammen
som H e l t e — det Navn er Historiens Dom —
den vajende blodrøde Fane var Flammen,
som bag Barrikaden de samledes om.

Den kyssede skælvende Læber i Døden,
saa Mørket en Stund blev forjættende lyst,
og faa imod mange, men tapre i Nøden,
de trykked' dens Dug mod det dødsramte Bryst.
Da Riflen faldt ud af de hærdede Hænder,
mens Kampen mod Fjenden var haabløs og vild,
de gav deres Sjæl til det Flag, derfor brænder
endnu i dets Folder den hellige Ild.

I sorteste Nat tænder Haabet en Stjerne,
og Gryet gror frem af den støvgraa Ruin,
og vi Proletarer har lovet at værne
den Dug, som blev værnet af Folket fra Wien.
Og Slægter kan sejre, og Slægter kan blegne,
og Slægter kan slæbes til Bødlens Skafot,
vi gemmer det Banner iblandt vore egne,
paa hvilke en Fjende-Fod aldrig har traadt.

Den Fane fra Wien vil vi agte og ære,
dens flammende Ild i vor Sjæl og vort Sind
skal hellig og ren og ukrænkelig være.
Der brænder en Taare maaske paa vor Kind,
men tusindfold brænder en Ild i vort Hjærte,
og trodsigt vort Blik er mod Fremtiden vendt,
vor Vilje skal hærdes til Staal i den Kærte,
som Brødrene bag Barrikaden har tændt!

August 1935.

A a g e H e r m a n n.

NYE SPÆNDINGER

INDENFOR VERDENSØKONOMIEN

I Foraaret d. A. kunde man paa Grundlag af de foreliggende statistiske Oplysninger med en vis Berettigelse haabe paa en videre Afspænding af den økonomiske Verdenskrise. En Række vigtige Industrilande viste samtidig med den sæsonmæssige Opgangsbevægelse i Foraaret Tegn paa en virkelig Konjunkturopgang, som kom til Udtryk i stigende Produktionstal og konjunkturel Bedring paa Arbejdsmarkedet. Især syntes det, som om den Bedring af de økonomiske Forhold, der hidtil overvejende havde været begrænset til det nationale Omraade, ogsaa vilde have gunstige Følger for Verdensøkonomien som Helhed. Disse Forhaabninger maa man nu atter begrave ved Efteraarets Begyndelse. Hovedaarsagen til den aabenbare Stilstand med Hensyn til Verdenskonjunkturernes Opgangsbevægelse, som muligvis i de næste Maaneder atter igen vil blive afløst af et kriseskærpende Tilbageslag, maa søges paa 3 Omraader: Valutaomraadet, det handelspolitiske Omraade og sluttelig i den fra første Begyndelse problematiske Karakter af de saakaldte Hjemmemarkedskonjunkturer, som var typisk for de fleste Lande.

Fra *Valutasiden* har Verdensøkonomien erholdt en Række følelige Slag og Uromomenter. Afsvækkelsen af det engelske Pund indtil Marts Maaned efterfulgtes ved Udgangen af Marts af den belgiske Franks Devaluering, der ikke forblev uden Indflydelse paa Luxemburgs Valutasituation. Guldblokken erholdt et stærkt Stød, Usikkerheden angaaende de endnu bestaaende ægte Guldvalutaers Skæbne lammede i følelig Grad Antydningerne til en begyndende Genrejsning af Verdensøkonomien, og de i den Henseende nærede Forhaabninger er bristede. Den franske Franks Krise fulgte kort efter og gav atter Anledning til en skærpet Deflationspolitik, som blev indledet gennem Ministeriet Lavals Nødforordninger og næppe giver Haab om sundere Forhold indenfor det franske Erhvervsliv. Næsten samtidig hermed satte saa Regeringskrisen ind i Holland, der fremkaldte den omend foreløbig ikke særlig skæbnesvangre Gylden-Krise, som igen gik parallel med Afsvækkelsen af den italienske Lire, der førte til Ophævelse af de hidtil gældende Gulddækningsforskrifter i Italien. Foraaret og Sommeren 1935 var altsaa præget af en ny Bølge af nationale Valutakriser, hvis Virkninger og Lammelsesforeteelser selvfølgelig ikke kunde undgaa at gøre sig gældende ogsaa paa det internationale Omraade.

Ikke stort gunstigere formede Forholdene sig paa det *handelspolitiske* Omraade, som i første Linie ramtes af den usikre Valutasituation. Forstyrrelserne skærpedes fra Valutasiden gennem nye Restriktionsforanstaltninger og en Udvidelse af Kontingenteringspolitiken i forskellige Lande. Foruden Tyskland, som yderlig skærpede sin Selvforsyningspolitik, har Italiens og Rumæniens handelspolitiske Foranstaltninger skabt nye Hindringer for den internationale Vareomsætning. Den af alle de her nævnte Stater førte Udenrigshandelspolitik viste tilmed en mere eller mindre utilsløret Tendens til Dumpingspolitik, som i hvert Fald atter vil afstedkomme nye Forstyrrelser og Tilbageslag. Det er altsaa ikke underligt, at Verdenshandelen kvantitativt ikke ligger højere end i Aarsgennemsnit for 1934. Naar man tilmed henser til Særkonjunkturerne i Rustningsindustrien, som ifølge sin Natur altid har været et internationalt Handelsobjekt, vil man kunne fastslaa, at der næppe nok kan være Tale om en virkelig Bedring i Verdenshandelen.

Afgørende er dog den forandrede Situation med Hensyn til Hjemmemarkedskonjunkturerne i de enkelte Lande. Storbritannien og Sverige synes at være de eneste Lande, som har bevaret eller endog forbedret deres virkelige konjunkturelle Stade. Særlig bemærkelsesværdig er herved især den Kendsgerning, at England for første Gang siden 5 Aar atter har opnaaet 2-Million-Grænsen for Arbejdsløsheden. Indekstallet for Englands industrielle Beskæftigelsesgrad var for det 1. Kvartal 1935 111,1 mod 104,8 i samme Kvartal i Fjor og 104,7 i Gennemsnit for Aaret 1934. For Sveriges Vedkommende var Indekstallet for Maj 115,4 mod 106,7 i det foregaaende Aar. Væsentlig anderledes ligger Forholdene i de fascistiske Lande, som havde skabt en paa kreditinflationistiske Foranstaltninger opbygget kunstig Konjunktur, hvis Bevarelse og Varighed stadig bliver mere problematisk. Baade i *Tyskland* og navnlig i den senere Tid i *Italien,* som maa afholde store ekstraordinære Omkostninger i Forbindelse med sine Forberedelser til Kolonialkrigen, kan der bemærkes Tegn, der tyder paa, at Kreditmidlerne er udtømte trods de trufne drastiske Foranstaltninger, og at Statsfinansernes Undergravning nødvendigvis maa gøre Ende paa de kunstige Skinkonjunkturer. I begge Lande er Situationen kendetegnet ved en katastrofal Nedgang i Befolkningens Købekraft, hvis Bevarelse og Udvidelse er Forudsætningen for enhver ægte Konjunkturopgang. Begge Landes økonomiske og produktionsmæssige Struktur er karakteriseret ved den Kendsgerning, at Staten gennem sine Bestillinger har erstattet det manglende private Initiativ, uden dog at bringe det virkelige Initiativ til Udfoldelse. I det Øjeblik, hvor Statsfinansernes Svaghed eller Sammenbrud bliver øjensynlig, maa der i begge Lande indtræde et Tilbageslag, hvis Virkninger vil være dobbelt katastrofal i Betragtning af det vældigt sænkede Leveniveau. *Frankrigs* Udsigter til at komme ud af Krisen, som det egentlig først blev ramt af i fuld Udstrækning paa et Tidspunkt, hvor de fleste andre Lande allerede havde passeret Lavpunktet, er ikke blevet bedre gennem den paa Grundlag af Nødforordninger førte Deflationspolitik. Den Balance paa Statsbudgettet, som man haabede, at tilvejebringe gennem Løn- og Udgiftsreduktioner i Milliardomfang, ødelægger langt mere Købekraft, end de samtidigt dekreterede Prissænkninger formaar at udligne. I *Belgien* har Frankens Devaluering heller ikke opfyldt de nærede Forhaabninger, selv om der kan noteres en ringe Bedring af den økonomiske Situation. I *Amerika* er den videre Udvikling meget uvis efter Højesteretsdommen over Roosevelts New Deal. I Midten af dette Aar var den almindelige industrielle Pro-

duktion allerede lavere end i det foregaaende Aar, i Maj Maaned var Indekstallet for Industriproduktionen saaledes 76,6 mod 77,5 i Maj i 1934. Naar der henses til, at der i Amerika — ligesom i Tyskland — er skabt udprægede „Statskonjunkturer", maa man ogsaa hvad angaar Amerika komme til det Resultat, at den økonomiske Situations videre Udvikling i høj Grad er afhængig at Statens finansielle Stilling og uden Tvivl vil erholde et haardt Slag, saafremt Statens Bestillinger til et Beløb af mange Dollars-Millioner ophører eller blot indskrænkes. Statens finansielle Stilling er imidlertid langtfra gunstig. Underskudet beløb sig i det nu afsluttede Finansaar til 3½ Milliard Dollars, og Statsgælden var vokset til omtrent 29 Milliarder Dollars.

Det samlede Billede er altsaa alt andet end forhaabningsfuldt, og især bør det ikke glemmes, at de fleste udprægede Agrarlande endnu befinder sig i Depressionen og kun kan opvise ringe Bedringsforeteelser, mens paa den anden Side i mange Industrilande Rustnings-Særkonjunkturerne, som ikke kan vare evigt, spiller en ikke uvæsentlig Rolle. 22—25 Millioner arbejdsløse venter fremdeles paa Arbejde trods en betydelig øget Produktion i Sommermaanederne. Efteraaret og Vinteren vil med Henblik paa den nu foreliggende internationale økonomiske Situation sandsynligvis bringe Opgang i Arbejdsløsheden, som turde overstige det sæsonmæssig betingede Omfang.

I. F. C.

Kampen for Organisationsretten

Foreningsfriheden, Retten til at danne Organisationer for at varetage fælles Interesser, regnes med rette for en af de mest betydningsfulde, og tillige en af de mest elementære Rettigheder i en demokratisk styret Stat. Da Danmark i 1849 gik over fra Enevælde til i hvert Fald delvis Folkestyre, blev denne Ret ogsaa fastlagt i Grundloven, men Teori er som bekendt et, Praksis ofte noget andet. Paa Papiret har der siden 1849 været Organisationsfrihed her i Landet for alle Landets Borgere, ogsaa for Arbejderne. Men ikke destomindre har Arbejderne Gang paa Gang maattet se denne deres grundlovshjemlede Ret blive traadt under Fødder af reaktionære Arbejdsgivere. — Arbejderbevægelsens Historie har i første Række netop været Kampen for Anerkendelse af Organisationsretten; de Arbejdere, der i Tidens Løb er blevet gjort brødløse, fordi de tillod sig den „Formastelighed„ at være Medlem af en Fagforening, kan tælles i Tusindtal, Stifteren af Dansk Arbejdsmands Forbund, Lyngsie, var som bekendt en af dem.

Arbejdsgivernes Standpunkt var oprindelig overalt uden Hensyn til Fag dette: „Vi vil ikke have Fagforeningerne til at være med at bestemme Arbejdsforholdene, vi ønsker at aftale Arbejdsvilkaarene med vore Arbejdere enkeltvis uden Indblanding ude fra". Et overordentligt bekvemt Princip for Arbejdsgiverne, der overalt, hvor det praktiseres, giver Arbejdsgiverne uindskrænket Eneherredømme paa Arbejdspladsen paa samtlige Arbejdsforholdets Omraader. — Fagforeningerne førte Kravet om de kollektive Arbejdsaftaler, det vil sige Arbejdernes Medbestemmelsesret om Løn- og Arbejdsvilkaar frem, derfor var Arbejdsgiverne fra første Færd deres svorne Modstandere, og derfor var det at være Fagforeningsmand saa ofte ensbetydende med Afskedigelse fra Arbejdspladsen, og saa forøvrigt økonomisk Forfølgelse i det hele taget.

Nu er Forholdet jo efterhaanden forandret og afgjort forandret i Arbejdernes Favør.

Udviklingen, det vil i dette Tilfælde sige den Tilslutning og Styrke, Arbejdernes Organisationer har naaet, har medført, at Arbejdsgiverne er blevet tvunget til at respektere Grundlovens klare Ord paa dette Omraade og anerkende Arbejdernes Ret til gennem Sammenslutning at skaffe sig bedre Løn- og Arbejdsvilkaar. For Haandværks- og Industrifagene, forsaavidt det er Byvirksomheder, gælder dette i det store og hele uden Forbehold, derimod er det samme jo endnu langt fra Tilfældet indenfor Handel og Landbrug. Handels- og Kontormedhjælpernes Forbund maa ofte tage Konflikt med deres Arbejdsgivere paa Spørgsmaalet om Organisations- og Forhandlingsretten. Hvad nu Landbruget angaar, da er Forholdet jo dette, at der stadig staar bitter Kamp om Arbejdernes grundlovsmæssige Ret. Situationen, som den har formet sig i denne Sommer, er i saa Henseende særdeles talende.

Vort Forbund er for Tiden engageret i Konflikter med et stort Antal af Landbrugets Arbejdsgivere. Vi skal her præsentere vore Læsere for et lille Udpluk af denne særdeles fyldige og nydelige Buket. — Der er i Øjeblikket Konflikt paa følgende Landbrugsejendomme:

Bratingborg Gods, Samsø. (Lensgreve Danneskjold-Samsø).

*

Torpenfeldt Avlsgaard, Mørkøv. (Hofjægermester Frederik Treschow).

*

Biskoptorp, Langeland. (Forpagter Brødsgaard).

*

Kalø Gods. (Ejer: Baron W. v. Jenisch. Godsinspektør: F. Lüttichau).

*

Sorø St. Ladegaard. (Godsejer Steenberg).

*

Klintholm, Møn. (Godsejer Schavenius).

*

Jægerspris Avlsgaard. (Forpagter Maarup).

*

Christiansminde, Jægerspris. (Forpagter Andersen).

*

Falkensteen. (Godsejer Aage Lawaetz).

*

Idagaard: (Inspektør Arming).

Næsbyholm Skovdistrikt. (Lensbaronesse Jessi Holck).

*

Forskellige Tærskeselskaber, Sogneraad m. v.

*

Dette er som nævnt kun en Del af de verserende Konflikter; vi henviser iøvrigt til Fortegnelsen andetsteds i Bladet.

Om disse Konflikter gælder det, at de er opstaaet som Følge af, at de paagældende Arbejdsgivere har nægtet at afslutte Overenskomst, i enkelte Tilfælde endda har afvist Forhandling med Arbejdernes Organisation, med andre Ord, det er Arbejdernes Organisationsret, det gælder. Naturligvis hævder disse Arbejdsgivere, at de skam ikke har det fjerneste imod, at deres Arbejdere er organiseret. Oggenej! Det blander de sig aldeles ikke ind i, men de vil blot ikke lade sig noget diktere, de vil være Mand paa egen Gaard o. s. v.

Dette er falsk og hyklerisk Tale, et plumpt Forsøg paa at stille Forholdet paa Hovedet.

Det virkelige Forhold er jo netop, at disse Arbejdsgivere hidtil fuldstændig egenmægtig har fastsat Arbejdsbetingelserne, som det passede dem selv, det er, hvad de forstaar ved at være Mand paa Gaarden.

De ønsker ikke at afslutte Overenskomst med Arbejdernes Organisation af den simple Grund, at de for enhver Pris vil have uindskrænket Adgang til at fastsætte Løn- og Arbejdsvilkaarene efter deres eget Forgodtbefindende, en Overenskomst vilde forhindre der heri. Overenskomstmæssige Arbejdsforhold betyder ordnede Arbejdsforhold, de forpligter saavel Arbejdsgiveren som Arbejderne, men saadanne Tilstande ønsker disse Storagrarer ikke, de vil have Privilegium paa at kunne afgøre disse Ting af egen Magtfuldkommenhed ogsaa i Fremtiden.

De her omtalte Konflikter er ganske oplysende med Hensyn til Forholdene paa Landet, saadan som disse er i Dag, de fortæller et og andet saavel om Arbejdsgivernes som Arbejdernes Indstilling, der er belærende og værd at bemærke, de fortæller om Arbejdsgivere, som endnu i 1935 betragter Arbejdernes Forennigsret som kun en Skueret, de vel maa have Lov at se paa og glæde sig over findes fastslaaet i Landets Grundlov, men som det iøvrigt ellers ikke paa anden Maade tilkommer dem at nyde noget af. Det vil af ovenstaaende Liste over nogle af de konfliktberørte Arbejdspladser ses, at alle Kategorier af Landbrugets Arbejdsgivere er repræsenteret, lige fra Lensgreven og Lensbaronessen til Sogneraads- og Storbonden; disse Storagrarer, der netop i denne Tid raaber saa højt om Ligestilling og truer hele Samfundet med Baal og Brand, dersom Regering og Rigsdag ikke omgaaende sørger for, at deres Bedrift kommer til at give Overskud, de afviser hovent og haanligt deres Arbejdere, naar disse vover at hævde deres Ret til at tale med om Løn- og Arbejdsvilkaar. Indenfor deres egne Enemærker praktiseres Ligestillingen efter Formlen „vi alene vide". —

Men de fortæller mere, disse Konflikter, de beretter om Arbejdere, der har fundet deres Plads indenfor Organisationen og har i Sinde at bruge den Foreningsret, Grundloven giver dem.

M. O.

VORT FORBUNDS KONGRES

Der skal raadslaas, drøftes, dømmes,
Haand paa Værket alt vi har.

Chr. Sørensen.

Den 20. September træder Dansk Arbejdsmands Forbunds 23. Kongres sammen for at drøfte den Virksomhed, der er udført siden sidste Kongres og for at lægge Planen for de kommende Aars Arbejde.

De Aar, der er gaaet, siden vort Forbund holdt sin første Kongres, har i det Hele betegnet en stærkt stigende Linje omfattende baade Antallet af Afdelinger og Medlemmer, og de sidste 3 Aar har endda betegnet en særdeles stærk Stigning, som Følge af det tidligere Landarbejderforbunds Tilslutning med over 600 Afdelinger og 30,000 Medlemmer. Det bliver da ogsaa den største Kongres, som nogen Sinde har været afholdt af noget Forbund, idet de Delegeredes Antal bliver omkring 800.

Som den talmæssige Styrke er steget med Aarene, saaledes er ogsaa Forbundets Styrke og dermed dets Indsats bleven forøget. Vidtspændende er Virksomheden bleven, ikke alene derved, at Afdelinger findes snart sagt i hver en Krog af Landet, men ogsaa ved, at der omtrent i hver eneste Arbejdsbranche findes Medlemmer af vort Forbund, paa hvis Vegne der Gang paa Gang sættes ind for en Forbedring af Livsvilkaarene.

Denne Virksomhed indskrænkes, som enhver ved, ikke til Deltagelse i de aarligt tilbagevendende store Lønsituationer, men foregaar i direkte Samarbejde med de enkelte Afdelinger dagligt Aaret rundt, hvorved flere Tusinde Sager behandles, forhandles og tilendebringes, saaledes at der derigennem skabes Kontrol med og Vished for, at de Lønaftaler, der træffes Hovedorganisationerne imellem, overholdes og gennemføres til det yderste og at intet Medlem, der kræver sin Ret, bliver forfordelt eller mister noget af det, han retmæssig har fortjent.

Gennem denne Vekselvirken er det stærke Sammenhold bleven til, der overalt har skabt Respekt for Arbejdsmændenes Enhed og Enighed, som uden Tvivl vil blive befæstet til det yderste ved den kommende Kongres.

Om faa Dage drager der fra alle Egne af Landet Repræsentanter for de organiserede Arbejdsmænd til denne Kongres for at raadslaa og drøfte om Veje, Maal og Midler til Opnaaelse af fortsat Fremgang i Aarene, der følger. De møder velforberedt til deres Gerning gennem det daglige Arbejde i vort Forbunds Tjeneste.

Samtidigt stævner udefra Repræsentanter fra andre Landes Broderorganisationer som vore Gæster mod samme Kongres; de møder som altid opfyldt af Begejstring over at skulle deltage i de danske Arbejdsmænds Kongres, og vi tvivler ikke om, at de ogsaa denne Gang vil faa Indtrykket af, at vor Enighed og Kampvilje fremdeles er stor og stærk, saaledes at de derigennem maa styrkes i Troen paa, at det er Sammenholdet, der bærer ud over alle Vanskeligheder.

R—dt.

Bonden og Medhjælperne

Det danske Landbrug har altid behandlet sine Medhjælpere ved Produktionen slet. Før Stavnsbaandets Løsning og Landboreformernes Gennemførelse var det Herregaarden, der var alene om at varetage denne Opgave, til Gengæld gjorde de det ogsaa grundigt, saa grundigt, saa Bøndernes, sikkert berettigede, Klage lød over det ganske Land.

De Tider forsvandt, uden at Bønderne selv har ydet nogen synderlig Indsats derfor. Hoveriet og Stavnsbaandet forsvandt, Jorderne udstykkedes og Bonden blev en fri Mand paa sin egen Jord, nu blev han selv en Herremand, ganske vist i Lommeformat.

Ogsaa medens Bonden havde været Herremandens Træl, havde han haft Medhjælpere, selv om han selv skulde paa Hoveri, skulde hans Fæstegaard dog passes, ofte var det vel Karlen, der maatte passe Gaarden og arbejde, men dengang var de forsaavidt ligestillede, Bonden og hans Karl, begge var lige ufri og det var ret tilfældigt, hvem der var Bonde og hvem der var Karl.

Men saa blev Bonden fri Mand, og saa var Idyllen forbi.

Fra den Dag Bonden for sidste Gang var skældt Huden fuld paa Herregaardsmarken, begyndte han selv at spille Herremand, først naturligvis noget famlende, ude af Øvelse, som han jo var, men med den bedste Vilje til at tilegne sig alle Unoderne, Hovenhed og Storsnudethed i Omgangen med sine Folk, Smaalighed i Betaling for deres Arbejde, Nærighed overfor dem med Hensyn til Kosten og Hensynsløshed med Hensyn til Opholds- og Soverum.

Navnlig i de sidstnævnte Henseender har den danske Bonde vel nok sat Rekord. Hvem af os husker ikke, selv om vi nu er ældre, de infame Huller i eller ved Stalden, som kaldes Karlekamre og var beregnede baade som Opholds- og Soverum for Gaardens Karle.

Jeg har ganske vist ikke været særlig mange Steder i mine unge Dage, 6—7, hvis jeg husker ret, men jeg kan ialfald huske, at der kun var et af Kamrene, hvor Dørene kunde lukkes, alle de andre Steder var der fri Adgang for enhver. Til Gengæld kunde ingen af Vinduerne aabnes.

Den nye Medhjælperlov paalægger en Forandring i disse Forhold, men har det hjulpet?

Lønnen har ogsaa altid været en Torn i Øjet paa Bønderne. Altid har denne efter deres Mening været for høj, ogsaa i de gyldne Tider under Krigen, da Bønderne skovlede Penge ind, undte man ikke sine Arbejdere en ordentlig Løn. Aldrig har den danske Bonde frivilligt indvilliget i at betale sin Medhjælper en ordentlig Løn for hans Arbejde, og er han gennem Organisationen blevet tvunget dertil, har hans Tanker og Arbejde i den kommende Tid været rettet mod at faa ændret det Forhold igen, til Skade for Arbejderen.

Den danske Bonde tror nemlig, at andres Nød kan gavne ham. Han forstaar ikke, at en købedygtig Arbejder ogsaa har Værdi for ham, ialtfald ikke her i Landet; at det er af Værdi for ham, at den engelske Arbejder har Købeevne, forstaar han meget godt, men her er det ham en Torn i Øjet.

— Spænd Livremmen ind, siger han til den øvrige Befolkning her i Landet og navnlig til Arbejderne. Arbejd mere og brug mindre, det er Vejen frem. Selv søger han at understøtte dette gode Raad til Arbejderne, ved af al Magt at modsætte sig, at der betales Løn eller ydes Understøttelser.

Nu gaar Skraalet om den manglende Arbejdskraft til Landbruget paany over Landet, og selve Landboforeningerne er nu mobiliserede for at give Paastanden et tilforladeligt Præg.

Og Landboforeningerne undersøger, de Landboforeninger, der for 20 Aar siden, da Landarbejderne var i den bitreste Nød og klagede til dem, og bad dem om Hjælp til at faa forhøjet Lønningerne hos deres Medlemmer, kun havde det Svar til sine sultende Medarbejdere, at Arbejdsforholdene var Landboforeningerne uvedkommende, deres Opgave var af rent Landbrugsfaglig Art, og de kunde intet gøre.

Noget kan de da saa gøre nu udover det rent Landbrugsfaglige, og det er da altid et Fremskridt, selv om Hensigten med det nye Initiativ ikke er til at tage Fejl af.

Hensigten er ganske enkelt den at søge at samle et Materiale, der kunde bruges som Bevis for, at Socialreformen fremkalder Ulyst til Arbejde, ialtfald Arbejde paa Landet, hos Bønderne, og med dette Materiale i Haanden søge at forringe den sociale Forsorg, formentlig i Tro paa, at man derigennem skulde have større Muligheder for at faa billig Arbejdskraft.

Dette Materiale kan imidlertid ikke skaffes.

En Undersøgelse foretaget af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse viser, at Bønderne har faaet al den Arbejdskraft, de har søgt, og at man endda derudover har Landarbejdere, der i lang Tid forgæves har søgt og søger Arbejde ved Landbruget.

Dette Forsøg paa at klandre Arbejderne gøres samtidig med, at store Kredse af Landbruget paakalder det øvrige Samfunds Hjælp, ja endog truer dette Samfund, hvis ikke Hjælpen ydes.

Det skulde være de fattige Arbejdere, der gav sig til at true, saa skulde vi bare se.

Bonden bliver sig selv lig, for ham findes der kun en Slags Mennesker, der har Eksistensberettigelse, nemlig Bonden, og det er ham navnlig en Torn i Øjet, at Arbejderne nu har begyndt at kunne hævde sig.

Det gælder derfor om, ved alle Midler, at holde Arbejderen nede. Men det lykkes ikke.

Arbejderne baade i By og paa Land har fundet sammen i Samarbejdet, og har derigennem skabt sig et Værn og et Redskab, der kan løfte dem ud af de usle Kaar, hvorunder de hidtil har levet, og dette Redskab giver Arbejderne ikke fra sig, tværtimod. Angrebene vil kun styrke Sammenholdet.

L. P.

KØBENHAVNS FRIHAVN — DANMARKS PORT

En Frihavn er en Del af en Havn, hvor Varerne fra Udlandet kan behandles og atter genudføres uden at have været Genstand for Toldbehandling, og hvor Varer fra Udlandet kan oplagres og indføres til Toldindlandet efterhaanden, som der er Brug for dem, eller — som Havnebygmester G. Lorenz skriver i sit Værk om Københavns Havn — „Frihavnen har en Særstilling i Havnen paa Grund af dens Størrelse, dens Betydning som Transithavn og som Importhavn for den oversøiske Trafik, og desuden paa Grund af dens exclusive Stilling i toldmæssig Henseende og dens Driftsform".

Stadens Købmænd har tidligt haft Ønsket om at faa etableret en Frihavn ved København, vi véd bl. a., at Købmændene i Aaret 1770 henvendte sig til Struense og forelagde ham Planer om en Frihavn ved København, der allerede da, foruden at være en Krigshavn, tillige var en betydelig Handelshavn. Disse Planer strandede, idet Struense stillede den Betingelse, at Købmændene selv skulde betale de dermed forbundne Omkostninger; først saa langt fremme som i Aarene omkring 1880 blev der iværksat saa energiske Bestræbelser, at der kunde være Haab om Realisation af Planerne, og da Tyskland i 1888 paabegyndte Arbejdet med Nord-Østersø-Kanalen, var Tiden inde, og Arbejdet kunde paabegyndes.

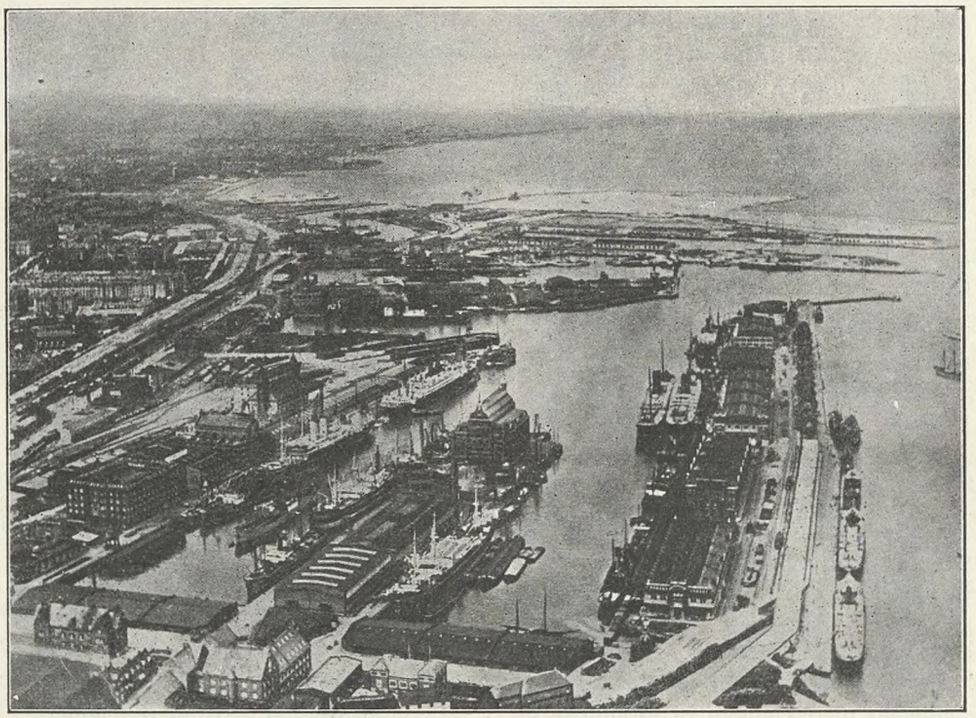

Københavns Frihavn i Fugleperspektiv

Vi erfarer fra disse Tider, at Købmandsstanden var saare betænkelig ved at faa Frihavnen saa langt fra Byens Centrum, som Strækningen fra Kastelspynten til de opfyldte Grunde ved Kalkbrænderihavnen dengang var, men Arbejdet paabegyndtes, man planerede og gravede, og den udgravede Jordmængde svarede netop til

Administrationsbygningen

Vestkajen

det Kvantum Jord, der var nødvendig for at opnaa de fornødne Landvindinger til Moler o. v.

Udførelsen af dette Arbejde paahvilede Københavns Havnevæsen, medens Driften af selve Frihavnen ved en Koncession blev overdraget det stiftede Frihavnsselskab.

Den 9. November 1894 aabnedes Driften, og det viste sig meget hurtigt, at der var udmærket Brug for en Frihavn, thi Udviklingen fra 1894 til i Dag er af en saadan Karakter, at man ikke mange Steder har set Mage til den. Fra den ringe Begyndelse har mægtige Pakhuse, Vareskure, Kraner og Elevatorer rejst sig paa Terrænet, lad os blot nævne, at Gulvfladearealet er vokset fra 47,000 m² til 200,000 m², ligesom Frihavnens dieseldrevne Elektricitetsværk fra at kunne producere 400 HK. nu kan fremstille 3000 HK.

Københavns Frihavn er Danmarks eneste, medens f. Eks. Sverige har 3, der dog tilsammen ikke naar Københavns Frihavn i Kapacitet.

Frihavnens samlede Vand- og Landareal strækker sig over 86 ha (154 Tdr. Land) og Bolværkslængden er 5200 løbende Meter.

Af mekaniske Indretninger findes der — foruden de i Pakhusene installerede Vare- og Personelevatorer m. v. — 2 Skibselevatorer (Kopsystem) og 3 Sugeanlæg til Korn, 44 elektriske Kraner og 7 Dampkraner samt en „run-a-bout"-Kran. — Jernbanetrafiken i Frihavnen besørges af egne benzindrevne Lokomotiver.

Dybden i selve Frihavnsbassinerne varierer fra 7,5 til 9,5 Meter, dog er det nordlige Bassin 10 Meter dybt.

Frihavnen ledes af en Bestyrelse, hvortil Ministeriet for offentlige Arbejder vælger 2 Medlemmer, Københavns Havnebestyrelse 2 Medlemmer og Aktionærerne 4 Medlemmer.

Den daglige Drift ledes af en Direktion.

Frihavnens bekvemme Besejlingsforhold, dens ideelle Beliggenhed som en Art Nøgle til Østersøen med Storkøbenhavn som Basis, har bevirket, at den er en af de Frihavne, man regner med paa Kontinentet.

En broget og mangfoldig Verden for sig lever indenfor Frihavnsgitteret; de talrige, monumentale Pakhuse med mægtige Varebeholdninger af alle Arter, de mange Skibe af alle Nationaliteter, Kranerne med deres drejende Staalarme, de raslende og summende Kornelevatorer og den store Trafik til Lands og til Vands giver hele Billedet et fremmedartet og rastløst Præg.

Overalt i den rastløse og myldrende Færden, som et uundværligt Led i det daglige Arbejde ved Havnen, er Havnearbejderen tilstede; han yder sin Indsats med godt Humør, hvad enten den kræves udført paa Skibets Dæk eller i dets dybe Lasterum, paa Kaj eller i Pakhus, Arbejdet udføres ikke altid under lige betryggende Former, og det sker, at selv Livet sættes til under Udførelsen deraf. Havnearbejderen ved det, men desuagtet tager han sin Tørn baade i Solskin og Regn, og ikke mindst hans Indsats har bidraget til at skabe det Ry, som Københavns Frihavn har i Udlandet.

Men Frihavnen er ikke alene et Stykke „Udland", den tjener tillige i meget stor Udstrækning som Indgang til den danske Handel, og med fuld Ret kan den betegnes som „Danmarks Port". *Pressen.*

I. T. F. KONGRES
I KØBENHAVN

Som tidligere meddelt holdt I. T. F. Kongres her i København i Dagene fra den 18. til 24. August. Kongressen holdtes paa Kristiansborg og aabnedes Søndag den 18. under højtidelige Former.

Vort Forbunds Formand, Axel Olsen, bød de fremmede Repræsentanter Velkommen til Danmark og udtalte iøvrigt følgende.

Paa de danske Transportarbejder-Organisationers Vegne byder jeg herved samtlige Delegerede paa den internationale Transportarbejder-Organisations Kongres hjerteligt velkommen til Danmark.

Vi er kun et lille Land, ret upaaagtet ude i den store Verden, men vi er et stræbsomt Folk, der efter Evne søger at hævde os i det internationale økonomiske Kaos, der er opstaaet som Følge af Krigen og af — Freden.

Vi har gennem mange Aar og med mange Ofre opbygget Arbejderpartiet, hvis politiske og faglige Indflydelse er af stor Værdi. Dets teoretiske og praktiske Indstilling overfor Tidens politiske og økonomiske Problemer er *international.* Uden selv at være i Stand til at yde nogen særlig Indsats paa den stormfulde verdenspolitiske Arena, til Gavn for en fredelig Udvikling af Nationernes Samkvem paa det frie Folkestyres Grund, følger vi dog Begivenhederne med al den Interesse, en oplyst Arbejderstand kan lægge for Dagen, i Erkendelsen af, at den internationale Samhørighed mellem Arbejderne ikke i det lange Løb kan holdes nede af de reaktionære Kræfter, der nu gennem Diktatur og anden Voldsmagt hæmmer dette.

Vi ved, at denne Voldsmagt af sit Udspring og i sin Begrundelse er de herskende Klassers svigtende Evne til paa det frie Folkestyres Grund at fortsætte den kapitalistiske Produktions- og Udbytningspolitik, den planløse Ekspansion i Produktion og Omsætning, der var den virkelige Aarsag til Krigen og al den Elendighed, der fulgte efter.

Derfor følger vi med Opmærksomhed enhver betydningsfuld national og international politisk og økonomisk Bevægelse forventende, at den Dag ikke maa lade vente længe paa sig, hvor det atter bliver muligt at genknytte de internationale Baand, der er bristet, saa Arbejderne i alle Lande kan rejse sig og paa *internationalt Grundlag gennemføre den politiske og økonomiske Samfundsreform, der alene er i Stand til at bringe Orden og Plan i Samfundenes Økonomi — gennemføre Socialismen.*

De danske Transportarbejdere hilser Kongressen og ønsker den Held i dens vanskelige Arbejde, og haaber at alle de fremmede Repræsentanter maa befinde sig godt iblandt os og i vor Midte.

Om Mandagen tog man fat paa selve Kongressens Arbejde, og Formanden Charles Lindley, Sverige, aflagde Beretning.

I stærke Ord brændemærkede Lindley Diktaturets Voldsmetoder, som Arbejderne havde mødt det i Tyskland, Østrig, Spanien og Italien; ogsaa den øgede Krigsfare omtalte Præsidenten udførligt. Han fremsatte her følgende Udtalelse:

Efter alle Indicier at dømme vil en eventuel Krig blive paabegyndt af et af de diktatorisk styrede Lande. Da Arbejderklassen i disse Lande savner de frie faglige og politiske Organisationer, som er en Forudsætning for Etableringen af en Storstrejke til Forhindring af Krigen, er Arbejderklassen i de øvrige Lande nødtvunget til at se bort fra Tanken om at anvende dette Middel mod Krigsfaren med en Diktaturstat.

Den faglige Situation.

Charles Lindley omtalte den Depression, Arbejderklassen havde gennemgaaet under Krisen og Staternes Afspærringspolitik. Særlig havde Afspærringspolitiken ramt I. T. F.s Medlemmer i Søfartsorganisationerne. Præsidenten fortsatte.

Det er med Depressionens mørke Baggrund, at I. T. F. har været nødt til at udføre sin Virksomhed for at bevare vore tilsluttede Organisationers økonomiske og sociale Vilkaar samt Mulighederne til Forbedringer. Hertil kommer, at vore tilsluttede Organisationer ikke har opnaaet samme Homogenitet i Styrke og Kampdygtighed, som beror paa mange indvirkende Omstændigheder af politisk Art, reaktionær Lovgivning, Mentalitet, Tradition og flere hæmmende Indflydelser.

I. T. F. har dog trods alle Vanskeligheder kunnet holde paa Organisationerne, hvor disse har kunnet drive

Ved Aabningen af I. T. F.s Kongres paa Christiansborg.

deres legitime Virksomhed, og ogsaa kunnet gøre nye Erobringer — navnlig blandt ikke-europæiske Organisationer — samt har herigennem kunnet opretholde sin Plads som Verdens største og mest omfangsrige faglige Føderation.

I. T. F.s Fremtid.

Et svensk Ordsprog siger: „Det är förvisso en lång gränd, som icke har någon krök". Engang vil den mørke Gang, som vi nu er nødt til at vandre igennem, tage en Ende. Vor Opgave er derfor i saa stor en Udstrækning som mulig at opretholde vore faglige Organisationers Kampdygtighed i en enssindet international Sammenslutning for siden med forenede Kræfter at søge at løse de paa os hvilende Opgaver.

International Transportarbejder Føderation er en nødvendig organisk Fortsættelse af vore nationale Transportarbejderorganisationer. Tilsvarende uundgaaelige

Behov af international Sammenslutning findes ikke i noget andet Fag eller Virksomhed, idet Arbejdsprocessen i sidste Fald kun undtagelsesvis er nationalt og internationalt sammenhængende. Vi er derfor nødt til at opretholde og befæste disse internationale Organisationsprincipper. Det er ogsaa disse Forhold, som gjorde, at vi først blandt alle Fag knyttede de internationale Forbindelser paany efter Verdenskrigen. Vor Bevægelse hviler derfor paa et sikkert Grundlag: det solidariske Behovsprincip. Vor Bevægelse kommer helt sikkert til at blive en betydningsfuld og sejrrig Faktor i det socialistiske Systems endelige Sejr.

Kongressen konstitueres.

Efter nogle Velkomstord til Borgmester *Hedebol* og en Repræsentant for Bygningsarbejdernes Internationale, der var kommet til Stede, fastsatte Kongressen sin Forretningsorden og foretog Valg af forskellige Udvalg.

Den største internationale faglige Organisation led store Tab ved Diktaturernes Oprettelse.

Generalsekretær *Fimmens* Rapport over Kongresperioden var før Kongressen blevet overleveret alle de Delegerede, saaledes at Diskussionen om Arbejdet straks kunde begynde. Vi skal senere paa Fagsiden omtale enkelte Afsnit i Rapporten angaaende de forskellige Sektioner.

I Beretningens Indledning omtaler Fimmen, i hvor høj Grad den største Faginternationale er blevet ramt af de alvorlige Begivenheder i Løbet af Beretningsperioden. Den har lidt haarde Tab og maatte i de 3 Beretningsaar slette 23 tilsluttede Organisationer af sin Medlemsfortegnelse. Paa den anden Side kunde I. T. F. trods de bestaaende Vanskeligheder notere 6 Nyindmeldelser. Ødelæggelsen af Fagorganisationerne i Tyskland, Østrig og Letland har alene paaført Internationalen et Tab af næsten 700,000 Medlemmer. Angaaende den organisatoriske Stilling hedder det i Beretningen:

„Den 1. Januar 1935 talte I. T. F. 79 Organisationer i 32 Lande med 1,570,001 Medlemmer. Med Hensyn til Tallet skal det bemærkes, at dette er lavt regnet. Heri mangler ikke blot Medlemstallene for Bulgarien og Spanien, ikke blot har man set bort fra de Medlemmer, som I. T. F. den Dag i Dag endnu har i Tyskland, Østrig, Letland, men desuden er der foretaget en klækkelig „Afskrivning" for saadanne Organisationers Vedkommende, som har forsømt at sende Spørgeskemaet pr. 1. Januar 1935 tilbage til I. T. F. i udfyldt Stand. Det maa da ogsaa siges, at det virkelige Medlemstal er betydelig højere end 1,600,000.

Ved de 6 Nyindmeldelser drejer det sig om Organisationer i Danzig, England, Estland og Norge. Trods den store Tilbagegang i Medlemstallet og den hermed forbundne finansielle Svækkelse har I. T. F. — efter hvad det fremgaar af Beretningen — kunnet fortsætte sin Virksomhed i næsten uforandret Omfang.

Møderne fortsattes derefter Ugen igennem, hvor forskellige for I. T. F.s Virksomhed vitale Spørgsmaal drøftedes.

Fredag den 23. sluttede Kongressen med en Række Udtalelser om Kampen mod Fascisme og Reaktion sammenfattet i følgende Tilkendegivelse om

Solidarisk Støtte

Hilsenerne til de forskellige Landes undertrykte Arbejdere samledes i følgende Haandslag om kammeratlig Solidaritet:

ITFs Kongres har taget Beretningen om den af ITF ydede Støtte i den Kamp, som Arbejderne fører i Italien, Tyskland, Østrig og andre hel- eller halvfascistiske Lande, til Efterretning. Kongressen godkender det, der hidtil er blevet gjort, og beslutter ogsaa fremtidig at støtte de undertrykte, men tappert fremadskridende Kammerater paa alle mulige Maader i deres Arbejde.

Valg.

Til Eksekutivkomité valgtes: *Charles Lindley,* Sverige, ITF's Præsident *J. Marchbank,* England, *J. Jarrigion,* Frankrig, *C. Mahlman,* Belgien, og *T. Gomez,* Spanien.

Som Suppleant til Generalraadet udpegedes for Skandinavien Sekretær *Chr. Vejle,* Dansk Jernbaneforbund.

Med Akklamation genvalgtes ITF's to Sekretærer *E. Fimmen* og *Nathans.*

Røde Faner til Danmark.

Kongressens Afslutning formede sig som en meget smuk Højtidelighed. Præsidenten, *Charles Lindley,* overrakte fire danske Organisationer røde Faner med ITF's Emblem, idet han takkede hjerteligt for Gæstfriheden i Danmark og udtalte sin store Anerkendelse af den organiserede Arbejderklasses Indsats her i Landet. De Organisationer, som fik Faner overrakt, var: Dansk Jernbaneforbund, Dansk Lokomotivmandsforening, Sø-Restaurationspersonalets Forening og Sømændenes Forbund. Dansk Arbejdsmands Forbund har tidligere faaet en Fane overrakt.

Saa takkede Sekretær *Robert Nielsen* de fremmede Tillidsmænd, fordi de havde valgt vort Land til Mødested for deres Kongres og tilsagde i djærve Ord de danske Arbejderes Medvirken til Kamp for Frihed og Demokrati og Socialisme.

Og med Internationales Strofer, sunget paa mange Maal, sluttede da Kongressen.

S.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører *Krøl Nielsen* besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes *Nørrevoldgade 22, 1.*

DEN TOTALE OPPOSITION
I TYSKLAND

I Aaret 1933 var Tyskland næsten en total Stat. Det nationalsocialistiske Parti søgte at gennemtrænge Staten med sine Organisationer. Partiets Sammensmeltnings-

GOEBBELS

proces med Staten i alle dens Led og Dele syntes uopholdelig. Ved Aarsskiftet 1933—34 havde det nationalsocialistiske Diktatur naaet sit Højdepunkt. Parti og Stat var i næsten alle væsentlige Sfærer — i det politiske og økonomiske Liv — blevet en Enhed, paa nær Rigsværnet.

Sommeren 1934 bragte Forandringen. Ved at sønderslaa S. A., ved Rigsværnets forstærkede Særstilling, med Schachts Fremtrængen paabegyndes det rent nationalsocialistiske Diktaturs Opløsningsproces. Totalitetstanken er mislykket. Flere og flere sociale og økonomiske Kredse træder i Kamp for Selvstændigheden og bestrider Partiets og Statens Totalmagtkrav.

Sommeren 1935 viser allerede et fremskredent Stadium paa Opløsningsprocessen. *I Stedet for den totale Stat ser vi den totale Opposition.*

Hvem er denne Opposition? Hitlerregimentets Forholdsregler i de sidste Uger har klart belyst Forholdene i Tyskland. Vi kender ikke Hitlerregimentets Hensigter. Vi ved derfor heller ikke, om disse Forholdsregler, som paa særlig skrap Vis er rettet imod Katholiker og Jøder, er en afledende Manøvre, der er beregnet for de sultende Masser, eller om de er et Symptom paa de vedvarende Fjendtligheder i Førerkliken, Rosenberg og Göbbels Kamp imod Schacht og Thyssen. Maaske forestaar der en ny 30. Juni, som vel dennegang vilde betyde Enden paa Systemet. Men maaske forsøger Systemet endnu engang ved at slippe Kampen løs imod de gamle Magter at overdøve den trykkende Nødstilstand og at rive Masserne med sig.

Som sagt, ingen kan vide, hvilke Motiver de tyske Magthavere har til deres nye Terrormetoder. Men Retningen i disse Metoder afslører den faktiske Sammenhæng. Og denne faktiske Sammenhæng er Opposition imod Diktaturet i alle Samfundslag. *Den totale Opposition.*

Hvem er denne Opposition? I forreste Række staar Katholicismen. Den tyske Katholicisme svævede indtil for kort Tid siden i den Illusion, at den kunde opnaa et Kompromis med Hitlersystemet. Indtil Foraaret 1934 var Kirkens Taktik udelukkende rettet paa et Kompromis. Endnu i Saarkampens Dage i Januar 1935 sporer vi hos Katholikerne stærke Tendenser for et Kompromis. Katholikerne stemte ved Saar for Tyskland. Det var først Nationalsocialismens Angreb paa de katholske Ungdomsorganisationer, paa den katholske Presse og den katholske Skole, der drev Katholicismen til Kamp. Den katholske Kirke, som ikke kan prisgive Ungdommens Opdragelse, traadte op imod det nationalsocialistiske Totalmagtkrav ved at stille aandeligt Totalmagtkrav. I Rhinlandet, i Bayern og andre katholske Omraader er en katholsk Folkebevægelse i fuld Udvikling, som ligger i aaben Kamp med Systemet. Denne Kamp er en politisk Kamp, da den er rettet mod Staten, der, grundet paa sin nationalsocialistiske Struktur, vil og maa tilintetgøre Kirkens Organisation.

Det er en ejendommelig Kamp, som bliver kæmpet her. Den gælder hver Sjæl. Skuepladsen for denne Kamp er Gudstjenesten, Skriftestolen og Skolen, mindre

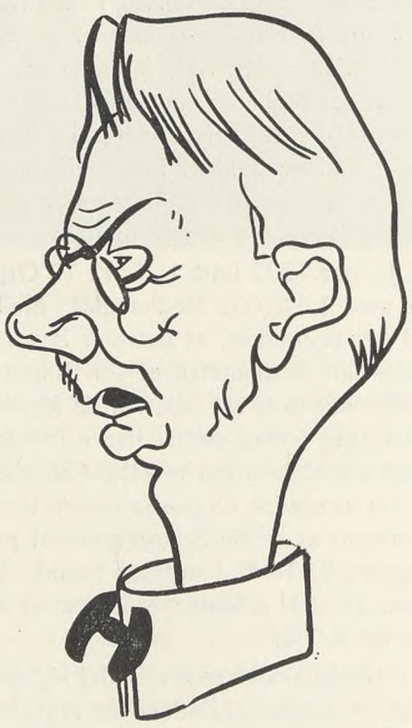

Dr. SCHACHT

Gaden. Den katholske Kirke er en farlig Modstander. Den angriber aldrig direkte. Den regner med lange Tidsafsnit. Den møder kun sin Modstander i aaben Kamp, forsaavidt den anser hans Position for svag og

udmarvet. Dette lærer en tusindaarig Historie os. Kirken har allerede trukket en usynlig Grænselinje gennem Tyskland, som skiller det katholske Syd og Vest stemningsmæssigt fra det øvrige Rige. Tanken om den tyske Enhedsstat, som Nationalismen foregav at realisere, er mere truet end nogensinde. Allerede den 1. Maj 1935 maatte Arbejderfrontens store Demonstration i München aflyses. I Münster fandt der Demonstrationer Sted af Titusinder foran Biskoppens Hus. De katholske Kirker er mere overfyldt end nogensinde. I de katholske Egne virker en stille, men sejg Boykott imod Forretningsfolk, der staar paa Systemets Side.

Denne Bevægelses Betydning bevises af den Kendsgerning, at ⅓ af den tyske Befolkning er katholsk. Den *aktive* tyske Katholicisme maa omfatte ca. 8 Millioner Mennesker.

Arbejderklassen, som efter Systemets Sejr først syntes fuldstændig ensrettet, samler sig paa ny. Tillidsvalgene i Foraaret 1935 beviser, at Masserne i Virksomhederne nu som før staar fjendtligt overfor Systemet. De vedvarende Løntryk og Prisstigninger bevirker Resten. Forbrugernes brede Masser er forlængst rykket ind i Oppositionsfronten. Hvad betyder saa de Ferierejser, som arrangeres af Foreningen „Kraft durch Freude", imod disse Kendsgerninger? Systemet kæmper imod denne Bevægelse fra neden med Terrormetoder og Terrorprocesser. Ophobningen af disse Processer beviser kun den illegale Bevægelses tiltagende Vækst og Statens Afmagt overfor den.

Den tredie Fjende, som Nationalsocialismen slaar løs paa, er den saakaldte *„Reaktion"*. Dette Begreb indbefatter den borgerlige Intelligens, Akademikerne, det høje Bureaukrati og de oppositionelle Økonomikredse. I første Række skal Staalhjelmspartiet rammes, som med Rette anses for Hovedarnestedet for Oppositionen i disse Kredse. I denne Lejr kæmper Resten af det tyske Borgerskab om sin Stilling i Staten. Kræfterne i denne Lejr er ikke talrige, men stærke og indflydelsesrige.

I denne Sammenhæng maa man ikke overse Kampen indenfor den protestantiske Kirke, den oppositionelle Konfessionskirkes Kamp imod den ensrettede Enhedskirke og nyhedenske Bevægelser. Paa denne Front kæmper den bedragne tyske Middelstand og Husmanden paa Landet imod en Bevægelse, som lovede alt og brød hvert Løfte. Diktaturet tvinger til at hemmeligholde den politiske Kamp. Men aldrig kunde Troskampen i Tyskland være blevet saa stærk og intens, hvis ikke *de brede Lags reale Interesser* havde været forbundne med denne Kamp.

Kampen imod *Jøderne,* som er fuldstændig afmægtige i det politiske og økonomiske Liv, skal tilsløre Fronterne. Mangt og meget beviser, at dette ikke mere lykkes. Pogromerne er kommanderede og *ikke* Udløbere for en Folkebevægelse. De vil ikke standse Enden paa Systemet.

Ved Midten af Aaret 1935 staar det tyske Folk i total, omend forskelligartet Opposition imod et Regimente, som engang fordristede sig til at personificere den totale Stat. Dette System vilde forlængst være blevet styrtet, hvis det ikke var lykkedes det at købe *Rigsværnet.* Alt, hvad Rigsværnet forlangte, har dette System givet Rigsværnets Generaler. Derfor faar Systemet foreløbig Støtte af den bevæbnede Magt. Men ogsaa denne Forbindelse viser allerede dybe Skaar. *Hvad kan Systemet nu byde Rigsværnet mere?* Mon Rigsværnet stadig vil holde med Systemet, naar dette System har tilintetgjort Landets økonomiske Kilder og ved sin blotte Eksistens ødelægger enhver Mulighed for Økonomiens Genopbygning, for Pengelaan og dermed for Fastsættelsen af den tyske Oprustning? At stille dette Spørgsmaal er det samme som at benægte det.

Den 19. August 1934 nægtede i Tyskland under den største Terror ca. 12 % Vælgere at give Hitler deres Stemme. Ingen kan vide, om denne Terror ved et Valg i Dag endnu kunde fremtvinge et lignende Resultat. Ganske vist kan Regeringen foreløbig endnu støtte sig til Rigsværnets Bajonetter, men iøvrigt staar kun en Minoritet bagved denne Terrorregering.

LANDBRUGETS LØNSYSTEMER

Paa den internationale Landarbejderkongres i London i Juli Maaned indledede Forretningsfører Oscar Levinsen som bekendt en Diskussion om Landbrugets Lønsystemer m. m. Vi bringer hermed et Uddrag af dette Foredrag.

Kollektive Overenskomster eller Minimallønssystemer.
Ved *Oscar Levinsen,* Danmark.

Formelt hviler Landbrugets Arbejdsvilkaar paa frie Aftaler mellem Arbejdsgiver og Arbejder. Reelt fastsættes Løn- og Arbejdsvilkaar for Landarbejderen helt ensidigt af Arbejdsgiveren. Saadan var det tidligere. Under og efter den store Krig blev der dog slaaet Breche i denne Arbejdsgiverens Enevælde, idet denne Tids Knaphed paa Arbejdskraft og Fødemidler satte Landarbejderne mere i Forgrunden.

Landarbejderorganisationerne voksede frem i mange Lande baade i Medlemstal og Indflydelse, og stærke Indgreb blev i Aarene efter Krigen øvet mod Arbejdsgivernes Selvbestemmelsesret, gennem kollektive Overenskomster med Landarbejderorganisationerne eller gennem Minimallønssystemer igennem hvilken Samfundet sikrede Landarbejderne visse Mindsterettigheder. I begge Tilfælde betød det øget Ret for Landarbejderen.

Helt op til 1932 stod dog Udviklingen i de kollektive Overenskomsters Tegn, baaret frem af de voksende Landarbejderorganisationers egen Styrke.

I Aarene siden er dette Billede ændret stærkt. Det tyske og østrigske Demokrati er afløst af Diktatur, og den frie Vareudveksling mellem Landene er afløst af den bundne Vareudveksling. I de fleste Lande maa Regeringerne gribe til Beskyttelsesforanstaltninger overfor Landbruget af mangeartet Karakter. Dermed er baade praktisk og principielt Arbejdsaftalerne i Landbruget placeret paa en anden Plan.

Thi naar Samfundet skal yde Landbruget en særlig Beskyttelse, falder det naturligt, at det i samme Forbindelse ogsaa vil sikre Landarbejderne et vist Mindstemaal af Rettigheder. Denne Betragtning fører umiddelbart over i en Styrkelse og Udvikling af Minimallønssystemerne eller til, at de kollektive Overenskomster bliver til under et vist Tryk fra Samfundsmagtens Side. I begge Tilfælde gør Samfundsmagtens Indflydelse sig gældende. Men lad os se et Øjeblik paa Forholdene i de forskellige Lande.

1. *Kollektiv Aftale i sin reneste Form,* hvor Autoriteterne ikke griber ind eller kun gør det som Mæglere, findes indenfor Landbruget i *Danmark, Holland, Sverige* og *Norge.* I disse Lande er det Parterne selv, der afgør, om der skal oprettes en kollektiv Overenskomst eller ikke. Men selv i disse Lande har den senere Tids Udvikling vist en Tendens til en Ændring i dette Forhold. I Sverige er de i de kollektive Overenskomster fastsatte Lønsatser blevet anerkendt af Autoriteterne, for saa vidt som Sukkerfabrikkerne kun maa modtage Sukkerroer fra Dyrkere, som forpligter sig til at betale i det mindste de Lønninger, der er fastsat for Roearbejde i den kollektive Overenskomst, ogsaa til uorganiserede Arbejdere. *I Holland er Spørgsmaalet om Statsstøtte til Landbruget* blevet sammenkædet med Spørgsmaalet om Arbejdsvilkaarene. Landbrugere, der modtager Støtte fra Staten, er forpligtet til at indtræde i Forhandling med Arbejdernes Organisationer, og hvis der ikke opnaas Overenskomst, og hvis det anses for hensigtsmæssigt, kan Ministeriet optræde som Mægler.

2. *Efter det polske System* er det stadig Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, der har Initiativet i Lønreguleringsspørgsmaal, men der er givet Myndighederne Adgang til at intervenere for at undgaa Konflikters Opstaaen. Allerede fra første Færd har der været vedtaget Lovbestemmelser til Afgørelse af kollektive Konflikter i det polske Landbrug. Denne Lovgivning har to Formaal: 1) at lette og sikre Afslutningen af kollektive Overenskomster i Landbruget, 2) at give Adgang til Afgørelser i Tilfælde af Strid om Anvendelsen og Fortolkningen af saadanne Overenskomster. Denne Lovgivnings praktiske Betydning ligger i den Voldgiftsmyndighed, der er givet de offentlige Autoriteter. I Tilfælde hvor det er umuligt at faa sluttet en kollektiv Strid ved Mægling, er Arbejds- og Socialministeren bemyndiget til at sammenkalde et særligt Voldgiftsnævn. Voldgiftsnævnets Afgørelser er bindende ,ikke alene for de organiserede Arbejdere og Arbejdsgivere i det paagældende Omraade, men tillige for hele Landbruget. Selv paa Steder, hvor Arbejderne ikke er organiseret, men hvor det anses for ønskeligt at faa ordnet Arbejdsforholdene, kan Autoriteterne intervenere.

3. *I Tjekoslovakiet ligger Initiativet* for Tilvejebringelse af kollektiv Ordning af Arbejdsforholdene i Virkeligheden hos de saakaldte Landbrugs-Arbejdsraad, som er tilknyttet Provins-Arbejdskontorerne, som hvert Aar tager Initiativet til Indkaldelse af de interesserede Parter til en Forhandling, som resulterer i Opstilling af de saakaldte „vejledende Principer". Disse kan tjene som Rettesnor, men derudover strækker deres Betydning ikke; Arbejderne har ingen lovmæssig Garanti for, at de fastsatte Vilkaar vil blive overholdt, men i Praksis betyder disse Bestemmelsers Godkendelse af Arbejdernes og Arbejdsgivernes centrale Sammenslutninger i Overværelse af Repræsentanter fra Ministerierne og andre administrative Korporationer, at de vil blive antaget i vid Udstrækning, og at selv uorganiserede Arbejdere og Arbejdsgivere nødsages til at respektere dem.

4. *I Italien eksisterer ikke nogen streng Forpligtelse* til Afslutning af kollektive Overenskomster, men „Arbejdets Frihedsbrev" (Labour Charter) af 1927 siger, at det er de af Regeringen autoriserede Organisationers Pligt at afslutte dem. Kun en saadan autoriseret Organisation af Arbejdsgivere eller Arbejdere i Landbruget er berettiget til at repræsentere Arbejdsgivere eller Arbejdere og til at slutte kollektive Overenskomster. Hvor der ikke kan opnaas Overenskomst, kan Ministeriet optræde som Mægler, idet endelige Kendelser afgives af Arbejdsretterne. En kollektiv Overenskomst er ikke gældende, før den er afleveret til de offentlige Autoriteter og godkendt og offentliggjort af disse. En saadan Overenskomst skal være i Overensstemmelse med Lovgivningen, hvilket vil sige, at den blandt andet skal indeholde Bestemmelser om Lønsatserne og Forhold, der angaar Betalingen.

5. I Australien kan de offentlige Autoriteter fastsætte Arbejdsvilkaar og Lønninger; men Kendelser afgives kun paa en af de interesserede Parters Forlangende, og kun i Queensland kan Kendelser gøres bindende for alle Personer, Arbejdsgivere og Arbejdere, i den paagældende Industri. I alle andre Tilfælde omfatter Kendelserne kun de Organisationer, der specielt er indkaldt for Voldgiftsretten. Med Hensyn til Landbruget skal endvidere tilføjes, at kun visse Kategorier af Landbrugsarbejdere kommer ind under disse Kendelser, nemlig Kvæg- og Faarehyrder, visse Arbejdere beskæftiget ved Sukkerdyrkning og Frugtavl.

I New Zeeland er Voldgiftssystemet nylig blevet modificeret og har praktisk talt mistet sit obligatoriske Præg. Det gælder ogsaa kun for de faa tusind Landbrugsarbejdere, der betragtes som faglærte Arbejdere.

6. I Ungarn findes der en Lovgivning om Minimallønninger i Landbruget. Landbrugsministeren kan paa Forlangende af en hvilken som helst Person, om muligt efter at have indhentet Erklæring i Sagen hos det paagældende Landbrugskammer, udstede Dekreter, hvori der er fastsat Minimal-Daglønninger. I dette Øjemed skal der nedsættes lokale Lønningsudvalg. Den praktiske Betydning af denne Lov er imidlertid ikke særlig stor.

7. I Tyskland ligger Initiativet i Lønreguleringsspørgsmaal hos Autoriteterne. Tidligere afsluttedes der mellem Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer i Landbruget mange kollektive Overenskomster. I Konflikttil-

fælde kunde Sagen indankes for Statens Mæglingsmand, som havde Bemyndigelse til at fastsætte endelige Regler og Bestemmelser, som han kunde erklære for bindende, ikke alene for de organiserede Arbejdere og Landbrugere, men for alt Landbruget i hans Distrikt. Under den nuværende Nationale Arbejds-Kodeks skal der af Lederen i enhver Virksomhed, der beskæftiger mindst 20 Personer, udarbejdes et skriftligt Arbejdsregulativ. Hvis det er paakrævet, kan den saakaldte Arbejdsværge efter at have raadført sig med et Møde af Sagkyndige fastlægge vejledende Principer til Oprettelse af Arbejdsregulativ, og hvis det anses for nødvendigt til Beskyttelse af Arbejderne i en bestemt Kategori af Virksomheder indenfor paagældende Arbejdsværges Distrikt, kan denne udstede kollektive Bestemmelser, hvis Indhold er obligatorisk som Minimums-Standard for Beskæftigelse i Distriktet.

9. I England skal der fastsættes Minimallønninger for Landbruget. Landet er dækket af et Net af Landbrugs-Lønningsnævn, ledet af en upartisk Formand, og sammensat af Arbejder- og Arbejdsgiverrepræsentanter. For hele Landet findes et Landbrugs-Lønningsraad, der offentliggør de fastsatte Lønsatser og giver disse Lovskraft.

10. Den meksikanske Forfatning af 1917 indeholder Bestemmelse om Indførelse af Minimallønninger for enhver Art af Arbejdere. Forbunds-Arbejdsloven af 1931 indeholder nærmere Bestemmelser om Minimallønningsspørgsmaalet. I hver Kommune nedsættes et Udvalg bestaaende af en Repræsentant for Regeringen, en Repræsentant for Arbejdernes Organisation og en Repræsentant for Arbejdsgivernes Organisation. Hver af disse Udvalg foretager en Undersøgelse af Leveomkostningerne, idet de udnytter alle forhaanden værende Oplysningskilder, og inden hvert Aars Slutning, i December, træffer Udvalget en Afgørelse, som øjeblikkelig faar Lovs Virkning indenfor Kommunen, med mindre der rettes Appel til højere Autoriteter.

Det mest udprægede Minimallønssystem er det engelske. Det er særdeles godt organiseret. De af Nævnene fastsatte Minimallønninger og Arbejdskaar, derunder ogsaa Arbejdstiden bliver haandfast gennemført. Det er her meget klart understreget, at det er kun Mindsterettigheder der er sikrede Arbejderne, hvorfor disse ogsaa er berettigede til at iværksætte faglige Aktioner for at skaffe sig højere Lønninger og bedre Arbejdskaar.

Det engelske Landarbejderforbund er en varm Forsvarer af dette Minimallønssystem, og nægtes kan det ikke, Minimallønssatserne for de engelske Landarbejdere ligger i Toppen af hvad der er gennemført i Lande, hvor vi har de bedste kollektive Overenskomster i Landbruget, og Arbejdstiden er kortere, men det har vist andre Aarsager.

De tyske og de italienske Lønsystemer i Landbruget maa vist siges at være noget helt for sig, det maa vist nærmest betegnes som tvungen Voldgift.

Paa den internationale Kongres i 1928 behandlede vi Minimallønsspørgsmaalet i Landbruget. Forholdenes Udvikling siden har paa særdeles haandfast Maade draget Spørgsmaalet i Forgrunden og tvunget os til fornyet Behandling deraf.

Jeg ser ikke rettere, end vi er nødsagede til paa Basis af Forholdene som de nu er, og som de maa antages at forblive i adskillige Aar fremefter maa tage Minimallønsspørgsmaalet op til Behandling i Forbindelse med Spørgsmaalet om Arbejdstiden, Arbejdsløsheden og Boligforholdene i Landbruget.

Vi maa under alle Forhold kræve, at der i Forbindelse med Støtteforanstaltning for Landbruget gennemføres en Forbedring og Sikring af Landarbejdernes Stilling, og Landarbejdernes Organisationer maa ved alle Reguleringer af Landarbejdernes Forhold have en afgørende Medindflydelse. Naturligvis er det ikke et Spørgsmaal alene om Fagforeningernes Indflydelse, det er i lige saa høj Grad et Spørgsmaal om Socialdemokratiets Indflydelse i hvert enkelt Land, men Sammenkædningen af Regulering af Landbrugets økonomiske Stilling med Regulering af Landarbejdernes Kaar tvinger os internationalt og i Reglen ogsaa nationalt til at tage Stilling til lovbestemt Minimallønsordning i Landbruget.

Har vi rettidig Standpunkt til Sagen, kan vi øve en væsentlig Indflydelse paa, hvordan Ordningen føres ud i Livet. Stiller vi os udenfor, bliver det maaske andre — til Skade for Landarbejderne—. Jeg foreslaar derfor, at Executivcommiteen behandler Spørgsmaalet om Minimallønssystemer for Landarbejderne nærmere, undersøger, hvilke Former der maatte anses for bedst egnede, undersøger hvilken Indflydelse det maatte have for international Regulering af Arbejdstiden og Højnelse af Vilkaarene for Landarbejderne, og at den sluttelig forelægger Resultatet af disse Undersøgelser for de tilsluttede Organisationer til endelig Beslutning, eventuelt paa en ekstraordinær international Landarbejderkongres.

FAGFORENINGERNE OG ARBEJDERREGERINGEN I NORGE

Dannelsen af en Arbejderregering i Norge har, skønt det ikke er nogen Flertalsregering, dog straks haft et for Fagforeningerne gunstigt Resultat: den heftigt omstridte og bekæmpede Lov om Arbejdskonflikter er ophævet. Paa Grundlag af en Overenskomst mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Hovedorganisationer blev der fastsat Regler for Afstemninger over Kollektivoverenskomster og Mæglingsforslag, der havde Lovens Ophævelse til Følge. Den nu afskaffede Lov begunstigede Strejkebrud saa vidtgaaende, at Personer, som i Ord og Skrift søgte at paavirke og overbevise Strejkebrydere, kunde straffes med Pengebøder indtil 25.000 Kr. eller med Fængsel i indtil et Aar.

Glædeligt er ogsaa den betydelige Forhøjelse af Bevillingen til Iværksættelse af Arbejde fra 42 til 77 Mill. Kr., hvoraf en bestemt Del skal reserveres til Beskæftigelse af den arbejdsløse Ungdom. Med Hensyn til Landbruget vil Regeringen stræbe efter at holde Priserne for Landbrugsvarer paa et Niveau, der omtrent svarer til Engrospristallet for industrielle Færdigvarer. Arbejderne har erklæret sig indforstaaet hemed, da mange Bønder er udsat for en sand økonomisk Undertrykkelse og „Tilvejebringelsen af Solidaritetsbaand mellem Industriarbejdere og Bønder muliggør at skabe et Grundlag for Samarbejde mellem alle arbejdende til Varetagelse af deres fælles Interesser".

Den norske Regering har fornylig nedsat et af 5 Medlemmer bestaaende Udvalg, der skal undersøge Muligheden af en Reorganisation af hele Sociallovgivningen. Det er navnlig Hensigten at udbygge Børneforsorgen og indføre en for hele Landet gældende Alderdoms- og Invalideforsikring.

(I. F. C.)

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

VOLDGIFTSKENDELSE.

Fredag den 19. Juli 1935 sattes efter Aftale mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Arbejdsmands Forbund i Dansk Arbejdsgiverforenings Lokaler, Vester Voldgade 113, en Voldgiftsret til Afgørelse af en hos A/S L. E. Bruun, Export, Fredericia, opstaaet Uenighed vedrørende Arbejdernes Ret til Ferie. Voldgiftsmændene var Fuldmægtig W. Elmquist, Forretningsfører Martin Nielsen, Direktør Fr. Petersen samt Kontorchef C. Plum. Formand og Opmand var undertegnede Professor Poul Andersen, hvem det tilfaldt at træffe Afgørelse i Sagen, idet der ikke opnaaedes noget Resultat ved Voteringen mellem de af Parterne hver for sig valgte Voldgiftsmænd.

Sagens nærmere Omstændigheder er følgende:

I Forligsmandens Mæglingsforslag af 10. April 1935 hedder det under Punkt 61:

„I Overenskomsten mellem L. E. Bruun, Fredericia, og Fabriksarbejdernes Fagforening, Fredericia, foretages følgende Ændring:

Der ydes 6 Dages Ferie."

Efter Mæglingsforslagets Vedtagelse er der mellem Parterne blevet ført Forhandling om de nærmere Betingelser for Arbejdernes Ret til den i Mæglingsforslaget hjemlede Ferie, men da disse Forhandlinger ikke har ført til noget Resultat ,er Spørgsmaalet nu indbragt til Afgørelse for nærværende Voldgiftsret.

Dansk Arbejdsmands Forbund gør gældende, at Mæglingsforslaget efter sin Ordlyd strengt taget hjemler enhver hos Aktieselskabet beskæftiget Arbejder Ret til 6 Dages Ferie uden Hensyn til, hvor længe Vedkommende har været beskæftiget hos Aktieselskabet. Under de stedfundne Forhandlinger har Forbundet imidlertid fremsat forskellige Forslag, hvorefter Retten til Ferie skulde være betinget af, at vedkommende Arbejder har haft en vis Tids Tilknytning til Virksomheden.

Aktieselskabet hævder, at Bestemmelsen i Mæglingsforslaget naturligvis maa ses paa Baggrund af andre Ferieordninger. Som Bestemmelsen er affattet, maa det være forudsat, at Arbejdernes Krav paa Ferie er betinget af, at de i et vist Tidsrum har været beskæftiget i Virksomheden. Aktieselskabet har under Forhandlingerne fremsat forskellige Forslag, der hviler paa denne Opfattelse.

I de fra Parterne saaledes fremkomne Forslag har man til dels været inde paa en Aftrapning af Ferien, saaledes at en vis Anciennitet skulde give Adgang til Ferie i de fulde 6 Dage, medens kortere Tids Beskæftigelse hos Aktieselskabet skulde give Adgang til en forholdsvis afkortet Ferie.

Opmanden mener for det første ikke, at enhver Arbejder, der i Ferieperioden er eller i det forløbne Aar har været beskæftiget hos Aktieselskabet, kan gøre Krav paa Ferie — eller Feriegodtgørelse — uden Hensyn til, hvor længe eller paa hvilket Tidspunkt han har været beskæftiget i Virksomheden. En saadan Ordning, der vilde være ganske enestaaende i Forhold til andre Feriebestemmelser, kan ikke anses for stemmende med Mæglingsforslagets Forudsætninger, hvorved bemærkes, at Mæglingsforslagets Punkt 61 ikke kan antages at tage Sigte paa en Ferieordning svarende til den bl. a. indenfor Jernindustrien gældende, hvorefter der ydes Feriegodtgørelse i Forhold til det præsterede Antal Arbejdstimer.

Naar Spørgsmaalet dernæst bliver, hvilken Tilknytning en Arbejder skal have haft til Aktieselskabet, for at han kan gøre Krav paa Ferie, maa det efter Opmandens Mening være en Forudsætning for denne Ret, at Arbejderen er beskæftiget hos Aktieselskabet i Ferieperioden, jfr. om dennes Udstrækning nedenfor. Det kan f. Eks. ikke antages, at en Arbejder, der har været beskæftiget hos Aktieselskabet indtil 1. Februar, skulde kunne kræve Feriegodtgørelse af Aktieselskabet den følgende Sommer.

Tilbage staar at afgøre, hvor lang Tids Anciennitet der maa kræves.

I saa Henseende skal foreløbig bemærkes, at Opmanden ikke mener at have Hjemmel til at fastsætte en Aftrapning af Ferien. Naar Mæglingsforslaget gaar ud paa, at der skal ydes 6 Dages Ferie, maa Ordningen i Mangel af anden Aftale mellem Parterne blive et enten — eller, saaledes at der kun bliver Spørgsmaal om at fastsætte den Anciennitet, som giver Ret til den fulde 6 Dages Ferie.

Til Belysning af, hvad der i saa Henseende i Almindelighed kræves efter de Ferieordninger, der hviler paa et Anciennitetsprincip, har Parterne fremskaffet Oplysninger om en lang Række Feriebestemmelser. Paa Grundlag af et Skøn over de bestaaende Ferieordninger mener Opmanden, at i hvert Fald den Arbejder, som uden større Afbrydelser har arbejdet hos Aktieselskabet de sidste 6 Maaneder før Ferieperiodens Begyndelse, maa have Krav paa de 6 Dages Ferie. Rimeligheden taler imidlertid for, at ogsaa den Arbejder, som i Løbet af Ferieperioden opnaar 6 Maaneders Anciennitet, faar Ret til Ferie. For at udelukke, at mere tilfældige Omstændigheder skal blive afgørende for Retten til Ferie, bør Ferieretten endelig tilkomme Arbejdere, som ved Ferieperiodens Begyndelse eller paa et Tidspunkt indenfor Ferieperioden i det sidst forløbne Aar har været beskæftiget 8 Maaneder i Virksomheden.

Ferieperioden skønnes efter de stedfundne Forhandlinger at kunne fastsættes til Tiden 1. Maj—15. September.

Herefter bestemmer Voldgiftsretten:

Indtil Parterne maatte blive enige om en anden Ordning, har Arbejderne hos Aktieselskabet L. E. Bruun, Export, Fredericia, som er beskæftiget hos Aktieselskabet den 1. Maj, og som i de forudgaaende 6 Maaneder uden større Afbrydelser har været beskæftiget hos Aktieselskabet, Ret til 6 Dages Ferie i Forbindelse med 2 Søndage. Det samme gælder Arbejdere, som i Løbet af Ferieperioden opnaar en tilsvarende Anciennitet. Ret til Ferie har endelig Arbejdere, som den 1. Maj eller paa et Tidspunkt indenfor Ferieperioden i det sidst forløbne Aar har været beskæftiget 8 Maaneder i Virksomheden.

Ferieperioden er fra 1. Maj til 15. September.

København, den 17. August 1935.

Poul Andersen.

OPMANDSKENDELSE
i
Voldgiftssag Nr. 110
mellem
Dansk Arbejdsmands Forbund og Entreprenørforeningen.

Efter at der under et Kloakeringsarbejde paa Roskildevejen ved Damhussøen i Rødovre Kommune var opstaaet Uoverensstemmelse mellem Entreprenør Hans Otzen og Arbejderne angaaende, hvorvidt Aflønningen skulde ske efter Reglerne for 1. Zone eller for 2. Zone, og efter at Mæglingsmøde var afholdt uden Resultat, blev Spørgsmaalet efter Begæring af Klagerne, Dansk Arbejdsmands Forbund, henvist til Afgørelse ved en faglig Voldgift, hvortil Parterne, Dansk Arbejdsmands Forbund og Entreprenørforeningen, hver valgte to Voldgiftsmænd. Valget af Opmand blev af Parterne henskudt til Formanden for den faste Voldgiftsret, som udnævnte undertegnede Dommer i Frederiksberg Birk, John Knox, til Opmand. Voldgiften med Opmanden holdt Møde Onsdag den 7. d. M., hvor Parterne gav Sagsfremstilling og nedlagde Paastand, Arbejderne om, at Aflønning skulde ske efter Reglerne for 1. Zone, og Entreprenøren, at Aflønning skulde ske efter Reglerne for 2. Zone. Ved den derefter stedfundne Votering opnaaedes ikke Enighed eller Stemmeflerhed for noget Resultat, hvorefter Sagen i sin Helhed henvistes til Opmandens Afgørelse.

I Hovedoverenskomst af 10. Maj 1930 mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund „vedrørende Arbejdsforholdene i Provinsen og i Nordsjællands 2. Zone" hedder det paa Titelbladet:

„(Ved Provinsen betegnes hele Landet med Undtagelse af København, Frederiksberg og Amager samt Nordsjællands 1. og 2. Zone.

Nordsjællands 2. Zone omfatter:

Glostrup, Taastrup, Ballerup, Frederikssund, Frederiksværk, Hillerød, Helsingør og Hornbæk.".

Paa sidste Side i Overenskomstens Side 111 findes en Bestemmelse vedrørende 1. Zone, hvori bl. a. hedder:

„I Nordsjællands 1ste Zone, som omfatter:

Københavns Amts nordre Birk samt Hørsholm, Søllerød og Birkerød er den....."

Andre Udtalelser angaaende Zonernes Omraade indeholder Overenskomsten ikke, og Sagen angaar nu udelukkende Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbejdsstedet i Rødovre Kommune hører til 1' Zone, hvor Betalingssatserne er højere, eller til 2' Zone,

hvor de er lavere. Der er nemlig Enighed under Sagen om, at Rødovre hører under Zonerne og ikke ligger udenfor disse hørende til det, der i Overenskomsten betegnes „Provinsen".

Klagerne paaberaaber sig, at Rødovre som anført ikke nævnes mellem de til 2' Zone hørende Lokaliteter og altsaa er en Slags „Ingen Mands Land", som paa Grund af Forholdenes fuldstændige Overensstemmelse og hele Udviklingen i Rødovre Kommune, der er Nabokommune til København, rettelig bør henføres til 1' Zone. De hævder, at det ved Overenskomstens Indgaaelse var en Forudsætning, at Zoneinddelingen skulde være overensstemmende med den, der gælder for Murersvende, og de paaberaaber sig i saa Henseende et i Voldgiften fremlagt Kort, betegnet „Zonekort for Arbejdsmændene jfr. Entreprenøroverenskomsten", og af dette Kort fremgaar det, atRødovre og Arbejdsstedet ligger i 1' Zone.

De Indklagede paastaar, at 1' Zones Omraade er udtømmende angivet paa sidste Side i Overenskomsten, og blandt de der nævnte Lokaliteter findes ikke Rødovre, hvorfor det maa antages, at den henhører under 2' Zone, hvad der ogsaa efter alle Forholdene er det naturligste. Yderligere henviser de til, at der i Overenskomsten af 15' Maj 1930 mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund angaaende „Arbejdsmandsarbejde ved Brolægning i Nordsjællands 1' og 2' Zone findes saalydende Bestemmelse paa Titelbladet:

„Nordsjællands 1' Zone omfatter Københavns Amts Nordre Birk.

Nordsjællands 2' Zone omfatter Københavns Amts Søndre Birk", samt at det ved Opmandskendelse i Sag 61, afsagt 24. Juli 1932 udtrykkeligt er fastslaaet, at Københavns Amts søndre Birk, hvortil Rødovre Kommune hører, henregnes under Nordsjællands 2' Zone; de paaberaaber sig ogsaa Opmandskendelse i Sag 87 af 24' September 1933, som er fremlagt og fastslaar samme Resultat samt Skrivelse fra Murermesterforeningen for Glostrup, Taastrup, Hedehusene og Omegn af 5' d. M. saalydende:

„Paa given Foranledning skal vi herved høfligst meddele, at i den lokale Overenskomst mellem vor Forening og Dansk Arbejdsmands Forbund Glostrup Afdeling, som var gældende før 1930, var anført en Bestemmelse om, at Overenskomsten var gældende, indtil Københavns og Frederiksbergs Kommunegrænser, da den lokale Overenskomst i 1930 blev afløst af Landsoverenskomsten, ændrede dette *ikke* noget i Grænseforholdene.

Som bekendt hører vor Forenings Omraade til Nordsjællands 2' Zone, og 2' Zones Arbejdslønninger for Arbejdsmandsarbejde, saavel Timeløn som Akkord, er siden 1930 altid betalt paa hele vor Forenings Omraade, hvis østlige Grænse er Københavns og Frederiksbergs Kommunegrænser."

Yderligere anfører de, at der ved adskillige Arbejder i Rødovre Kommune uden Protest er aflønnet efter Reglerne for 2' Zone, samt at man under Forhandlingerne i afvigte Foraar paa begge Sider var paa det rene med, at Rødovre Kommune henhører under 2' Zone, idet man fra Arbejdernes Side gjorde Forsøg paa udtrykkelig at faa Rødovre inddraget under 1' Zone.

Endelig er fremlagt Forligsinstitutionens Mæglingsforslag af 5' April 1930, der ligger til Grund for Hovedoverenskomsten, og i hvis Punkt 7 (Side 6) det udtales:

„Særlige Bestemmelser for Nordsjælland ..... Timelønsarbejde: Der tilstræber saa vidt muligt en ensartet Timeløn. Disse Forhandlinger tilendebringes samtidig med de ovenanførte Prislisteforhandlinger. Dette Spørgsmaals Løsning maa ske i Overensstemmelse med Ordningen for Murermestrene ...", ligesom der er fremlagt Opmandskendelse i Sag 97 og 89 og i en Sag mellem Klagerne og „Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark".

Klagerne bestrider, at det her omstridte Spørgsmaal nogensinde har været afgjort ved Voldgift, den paaberaabte Opmandskendelse af 24' Juli 1932 indeholder lige saa lidt som Opmandskendelsen af 24' September 1933 nogen Afgørelse af det nu opstaaede Stridsspørgsmaal, men afgør helt andre Spørgsmaal. Overenskomsten mellem Parterne angaaende Arbejdsmandsarbejde ved Brolægning i Nordsjællands 1' og 2' Zone afgør ikke det rejste Spørgsmaal, den gælder kun Brolægningsarbejde, og dens Eksistens er begrundet i særlige Forhold mellem Brolæggersvendene og de til Brolægningsarbejdet knyttede Arbejdsmænd. Den Omstændighed, at der ved flere Lejligheder er betalt efter Reglerne for 2' Zone ved Arbejder i Rødovre Kommune, kan ikke berøve Arbejderne deres Ret til fremtidig at kræve Betaling efter Reglerne for 1' Zone, hvis det maa erkendes, at de har Ret til saadan Betaling. Grunden til, at man har ladet sig nøje med Betaling efter Reglerne for 2' Zone skyldes formentlig manglende Kendskab hos den lokale Fagforening eller mangelfuld Instruktion fra Klagernes Bestyrelse, Skrivelsen fra Murermesterforeningen for Glostrup, Taastrup m. v. kan heller ikke være afgørende. Udviklingen og det stigende Byggeri i Rødovre Kommune har ført med sig, at de til Klagernes Glostrup Afdeling hørende Arbejdere ikke har kunnet overkomme Arbejdet, som i stort Omfang er gaaet over paa Arbejdere fra København.

Endelig bemærkes, at de Indklagede hævder, at det foranomhandlede af Klagerne foreviste Zonekort maa være uden Betydning for de Indklagede, som aldrig har forpligtet sig til at følge dette Korts Anvisninger med Hensyn til Zonerne, hvorfor Bemærkningen „jfr. Entreprenøroverenskomsten" er misvisende.

Opmanden kan ikke tillægge det nogen afgørende Betydning, at der ved flere Arbejder i Rødovre Kommune er betalt efter Reglerne for 2' Zone, da Arbejderne ikke derved har afskaaret sig fra nu ved senere Arbejder i nævnte Lokalitet at gøre en anden Opfattelse gældende og kræve den Betaling, som de nu anser sig berettigede til. Ejheller den Omstændighed, at Arbejderne under Forhandlingen i indeværende Aar har bestræbt sig for at faa Rødovre udtrykkeligt inddraget under 1' Zone kan være præjudicerende for deres nuværende Standpunkt, da den formentlig alene skyldes Ønsket om at afskære enhver Tvivl, og det ikke kan antages, at Arbejderne, hvis Bestræbelser i ommeldte Retning ikke kan føre til det af den ønskede Resultat, har givet noget Afkald paa at gøre deres nu hævdede Opfattelse gældende. Af tilsvarende Grunde kan ej heller det i Skrivelsen af 5' ds. fra Murermesterforeningen i Glostrup—Taastrup m. v. oplyste være af afgørende Betydning, ligesom ej heller Bemærkningen paa Titelbladet til Overenskomsten af 15' Maj 1930 angaaende Arbejdsmandsarbejde ved Brolægning i Nordsjællands 1' og 2' Zone, og det saameget mindre som Zoneinddelingen i denne Overenskomst er ganske særlig og slet ikke stemmer med Bemærkningerne i Hovedoverenskomsten af 5. Maj 1930 om Zonerne, som er citeret foran. Endelig kan Opmanden ej heller finde det afgjort ved nogen Opmandskendelse, at Rødovre hører ind under 2' Zone, ingen af de paaberaabte Kendelser angaar dette Spørgsmaal, og Kendelsen af 24' Juli 1932, som de Indklagede særlig har paaberaabt sig, afgør kun Spørgsmaalet om, hvorledes 2' Zone skal afgrænses i Forhold til „Provinsen", men ikke noget Spørgsmaal om, hvad der hører til 1' Zone, og hvad der hører til 2' Zone, idet der under den da verserende Strid slet ikke blev rejst Spørgsmaal om de to Zoners 1' og 2' Omraader. Daværende Opmands Udtalelse om, at Københavns Amts søndre Birk hører under 2' Zone, hvilken Afgørelse tilmed er tre Aar gammel, kan ikke være afgørende for den Strid, som nu skal afgøres under denne Sag. Bemærkningerne om Zonerne i Hovedoverenskomsten er modstridende, af Bemærkningen paa Titelbladet kan det modsætningsvis udledes, at Rødovre ikke hører under 2' Zone, da den ikke nævnes blandt de Lokaliteter, som 2' Zone angiver at omfatte, og af Bemærkningen paa sidste Side i Hovedoverenskomsten Side 111 fremgaar det ,at Rødovre ej heller findes nævnt blandt de Lokaliteter, som 1' Zone angiver at omfatte, og ikke desto mindre er man enige om, at Rødovre og Arbejdsstedet dèr hører under en af de to Zoner. De ommeldte Bemærkninger er altsaa ikke affattede med tilstrækkelig Omhu, i hvilken Henseende ogsaa kan anføres, at Søllerød, som nævnes særskilt under 1' Zone efter at Københavns Amts nordre Birk er nævnt, hører under bemeldte nordre Birk og altsaa til Overflod er nævnt særskilt. Man har aabenbart ikke tillagt disse Bemærkninger, som jo ogsaa paa en Maade ligger udenfor Hovedoverenskomsten, nogen afgørende Betydning, og Opmanden finder herefter at maatte afgøre Spørgsmaalet, efter hvad Sagens Natur tilsiger, og i saa Henseende maa Opmanden efter sin bedste Overbevisning give Klagerne Medhold, idet Rødovre som Nabokommune til København i langt højere Grad end de noget fjernere liggende Hørsholm og Birkerød, der begge ligger i Frederiksborg Amt, og som ikke desto mindre udtrykkeligt er inddraget under 1' Zone, hører til Storkøbenhavn og i alle Henseender maa antages at frembyde større Overensstemmelse med Forholdene i Københavns Kommune. Det saaledes statuerede Resultat støttes ogsaa af, hvad der er oplyst om Udviklingen og om de historiske Forhold, som har bevirket, at man er kommen ind paa at forhandle paa Basis af Zoneomraader, samt af, hvad der er anført i den foran citerede Passus i Forligsinstitutionens Mæglingsforslag af 5' April 1930, som blev antaget og lagt til Grund for Hovedoverenskomsten, og den Omstændighed, at det af Klagerne paaberaabte „Zonekort" med indtegnede Grænser mellem de to Zoner, ikke direkte er bindende for de Indklagede, kan ikke afkræfte det statuerede Resultat.

Sagens Omkostninger, 250 Kroner, derunder Opmandens Honorar, 150 Kroner, udredes efter Vedtagelse med Halvdelen af hver af Parterne.

Kendelse:

Det omstridte i Rødovre Kommune udførte Arbejde aflønnes efter Reglerne for Nordsjællands 1' Zone. Sagens Omkostninger, 250 Kroner, udreder Parterne, Dansk Arbejdsmands Forbund og Entreprenørforeningen med Halvdelen hver.

København, den 14' August 1935.

s. John Knox.

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff, Engelholm*
Næstelsø	*(v. Tappernøje*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Brønderslev	*(Bygmester A. Nielsen)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drosselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Hirtshals Horne-Asdal	*(Horne-Asdal Kommune)*
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Magleby	*(Kammerh. Schavenius, Klintholm)*
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Ø. V. Hassing	*(Øster-Vester Hassing Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn. Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Tranebjerg	*(Brattingborg Gods)*
Kolby	—
Besser	—
Farringløse	*(Forp. Johs. Krarup)*
Børkop	*(Plantør Frost)*
Mørkøv	*(Torbenfeldt Avlsgaard)*
Mellerup	*(Vognm. Anders Olsen) Konfl. afsl. (Marslet-Birkende Kommune)*
Sorø	*(Godsejer Steengaard, St. Ladegdr.)*
Skibsted	*(Skibsted Lyngby Kommune)*
Kolindsund	*(Vekselerer Suhr, Kbhvn., Skarnæs, Kolind)*
Borup Sjæll.	*(Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup)*
Herlufmagle	*(Propr. Hasling, Frederikseg., Herlufmagle)*
Stensved	*(Godsejer Reimann, Stensbygaard, Stensved)*
3. Agitationskreds	*(Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, ang. Dræningsarb. i Gl. Roskilde Amt)*
Herlufsholm	*(Godsejer Pille, Fodbygdr, Næstved)*
Skamstrup	*(Overforvalter Laursen, Torbenfeldt Avlsgaard)*
Børkop	*(Plantør Frost, Børkop Planteskole, Børkop)*
Tryggelev	*(Forp. Chr. Sørensen, Hjortholm pr. Humble)*
Sludstrup m. fl.	*(Forp. Lawaetz, Falkensten)*
Slagelse A. m. fl.	*(Inspektør Arnung, Idagaard)*
Horsens A.	*(Forp. Holmboe, Bygholm Avlsgdr.)*
Slagelse A. m. fl.	*(Forp. P. Sørensen, Charlottendal)*
Ulsted	*(Ulsted Kommune)*
Jægerspris	*(Forp. Maarup, Jægerspris Hovedg.)*
Skrøbelev	*(Godsejer J. L. Hansen, Faarevejle)*
Tullebølle	*(Forp. Brødsgaard, Biskoptorp)*
Snøde-Stoense	*(Kammerjunker Kaas, Nedergaard)*
Glumsø	*(Lensbaronesse Jessie Holck, Nysbyholm Skovdistrikt)*
Vodskov m. fl.	*(Fru Propr. Jensen, Engholm pr. Nr. Sundby)*
Thise	*(Propr. Harald Bech's Grusgrav, Thise)*
Rønde	*(Kalø Gods, Rønde)*
Hou	*(Godsmer-Halling Kommune)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Ulbølle	*(Ulbølle Kommune)*
Uggelhuse	*(Rørvævsfabrikanterne)*
Tullebølle	*(Murer R. Hansen)*
Refsvindinge	*(Jørgen Pedersens Grusgrav)*
Lager- og Pakhusarb.	*(Henriksen & Blom)*

Siden sidst

Brændselsafbærerne, Ctaufførerne. — Skandinavisk Kul- og Koks-Import. Firmaet havde opsagt Overenskomsterne til Ophør henholdsvis den 15. og 1. April. Ved et den 31. Juli afholdt Møde enedes man om at forny de opsagte Overenskomster.

Aarhus C. — Aarhus Vognmandsforening. Paa et Møde i Arbejdsgiverforeningen er det lykkedes at opnaa Enighed om ny Overenskomst omfattende Lastvognschauffører. Ugeløn Kr. 53,92. Arbejdstid 8 Timer, Overarbejde 3—50 og 100 pCt. For Landture betales Diæter jvfr. Overenskomsten mellem Arbejdsgiverforeningen og Chaufførernes Fagforening. For Aflæsning af Kul og Koks (Fyldning i Kurve) betales 1 Øre pr. hl. Ulykkesforsikring i de første 13 Uger 3 Kr. pr. Dag. Ferie ydes som hidtil. Ved Flyttearbejde ydes samme Tillæg som til Vognmandskuske.

Ebeltoft. — Ebeltoft Kulkompagni. Overenskomsten med Ebeltoft Kulkompagni er fornyet til 1. Maj 1936, idet der er opnaaet nogle Forbedringer dels paa Taksterne for Kullosning og dels paa Trillelængden.

Ballerup. — Købmand Reeh. Overenskomsten er nu endelig paa Grundlag af det i Foraaret i Arbejdsgiverforeningen oprettede Dokument bleven renskrevet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Mindstebetaling 4 (3½) Time. Ugeløn for Chauffører Kr. 56,25. Dagløn Kr. 9,50 (incl. Beklædningsgodtgørelse). Faste Arbejdsmænd, som beskæftiges som Chauffører, betales med 119 Øre pr. Time; forsaavidt der køres over 4 Timer, betales Kr. 9,50 pr. Dag. Overarbejde 25—33$^1/_3$—50 og 100 pCt. Ulykkesforsikring i de første 13 Uger 3 Kr. pr. Dag. Overenskomsten har tilbagevirkende Kraft fra 27. April

Brødkuskene. — Københavns Brødfabrikker. Overenskomsten er omreguleret i Henhold til Forligsmandsforslaget. Arbejdstid 48 Timer. Procentlønnede Kuske 40 Kr. pr. Uge samt 1 Øre pr. helt Rugbrød og 3 pCt. af Fintbrødssalget. Garanteret Ugeløn mindst Kr. 63,00. Hjemmearbejderne Kr. 57,00 pr. Uge og Overarbejde Kr. 1,60 pr. Time. For Arbejde om Søndagen (Staldtur) gives en Hverdag fri plus 5 Kr. Saavel Hjemmearbejdere som Kuske forsynes med Uniform eller Tøj, der svarer til Arbejdet. Chauffører Kr. 59,00 pr. Uge. Ulykkesforsikring 3 Kr. pr. Dag i de første 13 Uger. I Sygdomstilfælde fuld Løn i de første 3 Dage. 6 Dages Ferie efter 8 Maaneders Anciennitet. Ferieløn betales med den Løn, der er erholdt i Ugen forud for Ferieugen, dog ikke Overarbejdspenge. Løsarbejdere med 4—6 Maaneders Anciennitet gives henholdsvis 3 og 4 Dages Ferie.

Brødkuskene. — Københavns Bagerlaug. Overenskomst afsluttet. Salgskuske og Chauffører erholder en Ugeløn af 63 Kr. Saafremt de kun er beskæftiget med Befordring af Brød den halve Arbejdstid, er Ugelønnen Kr. 57,00. Hjemmearbejdere Kr. 57,00 pr. Uge. Overarbejde Kr. 1,60 pr. Time. Arbejdstid 8 Timer. I Sygdomstilfælde fuld Løn de første 3 Dage. Ulykkestilfælde 3 Kr. pr. Dag i de første 13 Uger. Ferie 6 Dage. Løsarbejdere 3 à 4 Dage.

Brødkuskene. — Sandkagebageriet „Standard". Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn (Chauffører) 33 Kr. plus 10 pCt. af Salget. Mindste Ugeløn garanteret 66 Kr. I Sygdomstilfælde fuld Løn i 3 Dage. Ved Ulykkestilfælde 3 Kr. pr. Dag i de første 13 Uger. Efter 6 Maaneders Arbejde 6 Dages Ferie. Iøvrigt en Dags Ferie for hver Maaneds Beskæftigelse indtil 6 Dage.

Nyborg og Krogsbølle-Vindinge L. — Vognmand og Grusgravejer N. P. Nielsen. Overenskomst er afsluttet. Arbejdstid 48 Timer. Ugeløn til Chauffører Kr. 48,35 plus 3,15 pr. Uge for Eftersyn og Smøring af Vogne. Overarbejde 30—50 og 75 pCt. Ulykkesforsikring 3 Kr. pr. Dag de første 13 Uger. For Arbejdet i Grusgraven og Skærvefabrikken 90 Øre pr. Time, og fra 1. Januar 1936 Kr. 1,00 pr. Time. Det andet almindelige Arbejdsmandsarbejde 105 Øre pr. Time.

Stubbekøbing. — Automobilhandler Bernhardt Petersen. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn Kr. 50,40. De Arbejdere, der delvis beskæftiges som Chauffører eller Kuske, erholder et Tillæg af Kr. 22,00 pr. Maaned. Timeløn 105 Øre. De Arbejdere, der beskæftiges ved Landbrugsarbejde, aflønnes efter Overenskomsten for Landbrugsarbejde. Overarbejde 30—50 og 70 pCt. Ulykkesforsikring de første 13 Uger 3 Kr. pr. Dag. Alle Arbejdere skal være Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Aarhus C. — Rutebilejerne M. Nielsen, Chr. Isaksen og J. Strandgaard, Aabyhøj. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 48 Timer. Ugeløn Kr. 63,00. For enkelte Vagter betales Kr. 1,40 pr. Time paa Hverdage og Kr. 2,00 paa Søn- og Helligdage incl. Beklædningsgodtgørelse. Overarbejde 1,65 pr. Time. For faste Chauffører skal alt Overarbejde erstattes med Fritid plus 34 Øre pr. Time. For Udlejningsture betales Kr. 1,40 henholdsvis Kr. 2,00 pr. Køretime plus 1,00 pr. Time for Overliggetid. Saafremt Turen medfører Overnatning, kan Betalingen ikke overstige Kr. 20,00 pr. Døgn. Der ydes aarlig en Kasket, en Jakke, en Vest og 2 Par Benklæder. Det aflagte Tøj tilfalder Chaufføren. I Mangel af Levering af Beklædning betales 36 Kr. Kvartalet. Ferie: Efter 1 Aars Beskæftigelse 6 Dage (½ Dag for hver 25 Arbejdsdage). Ulykkesforsikring 3 Kr. pr. Dag de første 13 Uger. Samtlige Chauffører skal være Medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

Støberiarbejderne. — Københavns Frihavns-Akts. Overenskomst oprettet. Arbejdstid den almindelig i Havnen gældende. Timeløn Kr. 1,25. Overarbejde 25—33$^1/_3$—50 og 100 pCt.

Hillerød. — Grosserer J. C. Rasmussen (Dansk-Engelsk Benzin- og Petroleums-Kompagni). Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn (Chauffører) Kr. 61,75 og Kr. 59,85 for Kørsel henholdsvis af store og smaa Vogne. Overarbejde 180 og 245 Øre pr. Time. Chauffører, der har været ansat fra en 1. Januar, erholder en Uges Sommerferie. Tærepenge. Der udleveres Skindtøj, Hue og Leggins og Overtrækstøj efter Behov, dog mindst 1 Stk. hvert Aar af hvert. Ulykkesforsikring: Fuld Løn for de første 2 Uger, derefter 4 Kr. pr. Dag i 11 Uger. I andre Sygdomstilfælde betales efter 6 Ugers Tjeneste fuld Løn i 3 Uger minus 4 Kr. pr. Dag.

Brødkuskene. — Bisquitfabrikken „Dan". Den opsagte Overenskomst er fornyet med den Ændring, at Salgschaufførerne erholder som Grundløn 36 Kr. pr. Uge plus 4 pCt. af Salget med en garanteret Mindsteugeløn af 66 Kr.

Lager- og Pakhusarbejderne. Professor Krabbe har som Opmand afsagt Kendelse i en Sag angaaende Ferie hos Firmaet L. Levison jun. I Feriebestemmelsen hedder det, at Arbejdere, der har været beskæftiget uafbrudt siden 1. Januar erholder 6 Dages Ferie, der skal ligge i Tiden mellem 15. Maj—1. September, forsaavidt Arbejdet ikke ophører før dette Tidsrum. En Mand, der var indkaldt til Soldatertjeneste 10. Maj blev af Firmaet nægtet Ferie, fordi han var fratraadt før Ferieterminens Begyndelse. Kendelsen gaar ud paa, at den paagældende skal have udbetalt Ferieløn for 3 Dage.

Fakse. I Anledning af nogle Uoverensstemmelser paa Fakse Bryggeri enedes man paa et Mæglingsmøde om følgende: 1) Overarbejde skal afspadseres. I Tilfælde af megen Travlhed kan der optages Forhandling om Indførelse af Holddrift. 2) Efter 8 Timers normal Arbejdsdag betales Kuskenes Overarbejde med 160 Øre pr. Time. 3) Der maa kun beskæftiges 4 Drenge. 4) Til en afskediget Arbejder udbetaltes til Fagforeningen 100 Kr.

Chaufførerne. I Anledning af vor Klage til Den faste Voldgiftsret over Akts. Premier Ice creams Misligholdelse af Overenskomsten opnaaedes Forlig paa det forberedende Møde. Til fuld Afgørelse af ikke betalt Overarbejde betaler Firmaet en Bod paa 250 Kr.

Aalborg K. Efter at der var varslet Strejke overfor Købmand Riis, Nørresundby (Sympatistrejke overfor Arbejdsgiverforeningen) er der afsluttet Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn for Kuske og Chauffører Kr. 54,95. Overarbejde 50 og 80 pCt. Tærepenge 2 Kr. pr. Dag. Ferie 1 Uge. Ulykkesforsikring i de første 13 Uger à 3 Kr. pr. Dag.

Holstebro A. I Anledning af en Underbetalingssag hos Fyens Ægeksport (Poul Rützou & Co.) opnaaedes der paa en Mæglingsmøde Enighed om, at der til Fagforeningen efterbetaltes Differencen mellem den til en Arbejder J. Kopperup udbetalte Løn og den Løn, han overenskomstmæssig havde Krav paa i Tiden fra hans Indmeldelse i Fagforeningen til 17. Juli.

Struer: I Anledning af Uoverensstemmelsen om Betalingen af Ventepenge ved Losningen af S/S „Krusaa" har der været afholdt Mægling. Man opnaaede Enighed om, at Arbejdsgiverne til fuld Afgørelse betaler Kr. 22,05.

Lyngby. I Sagen angaaende Afdelingens Klage over uforholdsmæssigt meget Overarbejde paa Falcks Redningsstation „Ørnegaarden" er der opnaaet Enighed om, at der antages 2 Mand mere.

Hørsholm. I Anledning af vor Klage til Den faste Voldgiftsret over Vognmand H. Nordbys Misligholdelse af Overenskomsten (Nordby var i Mellemtiden blevet Medlem af Kronborg Birks Vognmandsforening) opnaaedes der paa et Møde i Arbejdsgiverforeningen Enighed om følgende: 1) Vognmanden

forpligter sig til i alle Ord og Punkter at overholde Overenskomsten, 2) til fuld Afgørelse betaler Vognmanden senest den 1. August til D.A.F. 400 Kr. 3) Forbundet tager Klagen til Den faste Voldgiftsret tilbage.

Frederiksværk. Vi havde indbragt Klage til Den faste Voldgiftsret over, at Vognmand og Fragtmand C. H. Nielsen misligholdt Overenskomsten. Paa det forberedende Møde gik Sagen i Orden, idet Vognmanden forpligtede sig til at overholde Overenskomsten i alle dens Ord og Punkter og til fuld Afgørelse at betale 500 Kr.

Chaufførerne. I Anledning af en Underbetalingssag hos Vognmand Chr. Nielsen har vi indsendt Klage til Den faste Voldgiftsret. Paa det forberedende Møde gik Sagen i Orden, idet Vognmanden til fuld Afgørelse betaler 200 Kr.

Chaufførerne og Kuskene. Med Det Danske Petroleumsselskab er der, skønt Overenskomsten ikke var opsagt, dog opnaaet forskellige Tillæg, hvorefter Overenskomsten er saalydende: Chauffører: Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn 69,50. Overarbejde Kr. 1,87 og Kr. 2,08 og Kr. 2,66 pr. Time. 9 Dages Ferie efter et Aars Beskæftigelse. For kortere Tid ¾ Dag pr. fuld Maaneds Beskæftigelse. Tærepenge, Beklædning. Ulykkesforsikring: Fuld Løn de første 2 Uger og 4 Kr. pr. Dag i 11 Uger. I almindelig Sygdomstilfælde efter 6 Ugers Tjeneste fuld Løn i 3 Uger. Tillidsmandsregler. Opsigelse 3 Maaneders Varsel til en 1. Juli. Kuske. Arbejdstid fra 6½—4, heri incl. ½ Times Staldtjeneste om Morgenen og 1½ Times Spisetid. Ugeløn Kr. 66,50. Daglønnede Kuske 15 pCt. Tillæg. Overarbejde Kr. 1,62 og Kr. 2,17 pr. Time. Staldtjeneste om Søndagene Kr. 6,25 pr. Kusk, der skal anvendes 2 Kuske indtil 6 Spand, 3 Kuske indtil 10 Spand Heste og derudover en Kusk for hver yderligere 3 Spand. De Kuske, der tillige møder om Eftermiddagen, erholder ialt Kr. 12,50. Kan Maaltiderne ikke indtages paa Arbejdspladsen, ydes for Kr. 1,25 pr. Maaltid. Ulykkesforsikring, Sygeløn og Ferie som Chaufførerne.

Frederiksværk klager over, at Vognmand Chr. Petersen, Frederiksværk, ikke overholder den indgaaede Overenskomst. Paa et i Frederiksværk den 27. Juni afholdt Møde enedes man om følgende: Vognmanden erklærer, at Overenskomsten skal overholdes i alle dens Ord og Punkter. Til fuld Afgørelse betaler Vognmanden til Frederiksværk Afdeling 500 Kr. i Rater à 100 Kr. pr. Maaned, første Afdrag 1. August 1935 og derefter 100 Kr. hver Maaned til Beløbet er betalt.

Kuskene. Ved Forlig i Den faste Voldgiftsret i Sag Nr. 2062 indgik Vognmandsfirmaet Brdr. Tofteng paa til Kuskenes Fællesforbund at betale Kr. 4.500,00 for begaaet Overenskomstbrud. Det viste sig nu, at Firmaet stadig underbetalte en Medhjælper, idet Firmaet, skønt Ugelønnen er Kr. 95,36, kun udbetalte Kr. 75,00. Paa et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 30. Juli gik Sagen i Orden saaledes: Firmaet Brdr. Tofteng forpligter sig til fra og med Dags Dato at lønne i Henhold til den gældende Overenskomst, betaler Firmaet til fuld Afvikling Kuskenes Fællesforbund Kr. 450,00.

Stubbekøbing. I Anledning af Afdelingens Klage over, at Vognmand Emil Sølvhøj ikke overholder den indgaaede Overenskomst, har der været afholdt Møde den 5. August. Sagen afsluttedes mod, at Vognmanden til fuld Afgørelse betaler Kr. 90,00 til Stubbekøbing Afdeling.

Aalborg K. — Aalborg Taxa. Der er afsluttet ny Overenskomst, hvorved den garanterede Dagløn er hævet fra Kr. 2,50 til Kr. 3,00 pr. Dag med Bibeholdelse af de 15 % af Kørselsindtægten.

Budene — Firmaet Aage Geisler. Overenskomst afsluttet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn Kr. 42,00. Overarbejde 50 og 100 %. 6 Dages Sommerferie.

Budene. — Københavns ny Bølgepapfabrik. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn: 18—21 Aar, Kr. 39,50, 21—24 Aar, Kr. 42,50, over 24 Aar, Kr. 44,00. Overarbejdsbetaling de almindelige Procenter udregnet efter Ugelønnen. 6 Dages Ferie. Under Sygdomstilfælde fuld Løn i en Uge ÷ Sygekassepenge.

Budene. — Viggo Torbæk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn: 14—16 Aar Kr. 28,00, 16—18 Aar Kr. 32,00, 18—21 Aar Kr. 31,50, 21—24 Aar Kr. 42,50, over 24 Aar Kr. 44,00. Overarbejde de første 3 Timer 1 Kr. og 1,20 Kr. og derefter Kr. 1,67 og Kr. 2,00 pr. Time henholdsvis for Bude under og over 18 Aar. 6 Dages Sommerferie. Under Sygdom fuld Løn i 14 Dage ÷ Sygekassepenge.

Birkerød. — Birkerød Brændselsforretning. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn Kr. 56,00. For Rengøring af Vogne før Arbejdstidens Begyndelse erholder Chaufførerne Timeløn + 100 %. Overarbejde 25, 33⅓, 50 og 100 %. Procenterne regnes efter en Timeløn paa 125 Øre. Tærepenge. Der maa kun beskæftiges Medlemmer af D. A. F.

Birkerød. — Birkerød Trælasthandel. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn Kr. 58,00. For Rengøring af Vogne før Arbejdstidens Begyndelse erholder Chaufførerne Timeløn + 100 %. Overarbejde 25, 33⅓, 50 og 100 %. Procenterne regnes efter en Timeløn paa 125 Øre. Skal Chaufførerne personlig deltage i Op- eller Nedbæring, betales et Tillæg af 35 Øre pr. Time. Tærepenge. Der maa kun beskæftiges Medlemmer af D. A. F. 6 Dages Sommerferie.

Chaufførerne. — Vognmand Johs. Møller. Vognmanden har tiltraadt Standard- Overenskomsten mellem Fagforeningen og Arbejdsgiverforeningen.

Frederiksværk. — Frederiksværk Savværk. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 100 à 105 Øre pr. henholdsvis under og over 1 Aars Beskæftigelse. Overarbejde 25, 33⅓, 50 og 100 %.

Kolding A. — A/S P. Schou & Co. Der er afsluttet Overenskomst indeholdende Akkordtakster for Stabling af Træ paa Firmaets Plads.

Kolding A. — Aaleeksportørerne. Overenskomst oprettet. Timeløn 108 Øre. Mindstebetaling 4 (3½) Time. Overarbejde 30, 50 og 100 %. Ved Overarbejde efter Kl. 6 Aften betales for ½ Times Spisetid for hver paabegyndt 4de Time. Arbejdstid 8 Timer. Ved Isarbejde betales 145 Øre pr. Time.

Karlslunde L. — De samvirkende kooperative Marketenderier. Overenskomst oprettet vedrørende Arbejde paa Karlstrup Folkepark. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn for samtlige Timer paa Hverdage 130 Øre og paa Søn- og Helligdage 150 Øre. Mindstebetaling 4 Timer. Der maa kun beskæftiges Medlemmer af D. A. F.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

ARBEJDSLØSHEDSKASSEN
TELEF.: 14267 - 14268 - 14269
Omstilling til: Formanden
Næstformanden
Hovedkassereren
Sekretariatet
Rejsesekretæren

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 17 | 15.—9. | 1935 | 40. Aarg.

Se, hvor Ryggens stærke Bue
spændes,
hvor de haarde Hænder holder
fast,
se og hør: paa Aagets Knagen
kendes,
nu skal Tiden under Aaget endes,
Aaget brister, før vor Kampkraft
brast!

Blodets Aarer svulmer over
Panden,
Blikket siger klart, hvad Viljen vil,
han er Folkets Mand som ingen
anden,
selve Folkets Rod er Arbejds-
manden,
vinder han, saa vinder vi vort
Spil.

Alle vèd de, hvad hans Kamp
betyder,
vèd, hvad Ansvar paa hans Ryg
er lagt,
Kapitalens Aag han sønderbryder.
Som en stolt Fanfare Braget lyder,
sprængt for altid Slavelænkens
Magt.

Og paa Festens Dag skal Flagets
Lue
lyse purpurrødt fra Dugens Mast,
tænde Sollys i hver fattig Stue;
op mod ham vi svinger stolt vor
Hue:
Aaget brast, før dine Kræfter
brast!

Aage Hermann.

AF TRÆLDOM REJSTES —

Det er i en mørk og alvorlig Tid, vort Forbunds Kongres træder sammen.

Fra alle Sider meldes der om Ufred og Vanskeligheder. Det er, som om Skyggen af den store Ulykke — Verdenskrigen — stadig hviler ikke alene over Verden som saadan, men tillige over hvert enkelt Land og den hele Menneskehed.

Der er formentlig ingen, der tvivler om, at den for 17 Aar siden afsluttede Verdenskrig, direkte eller indirekte, er Oprindelsen til de nuværende Tingenes Tilstand. Ikke alene er der ved Krigens Slutning, gennem en altfor hurtig Rationalisering af Tekniken, skabt et urimeligt Forhold mellem Fremstilling og Forbrug, hvad der har bragt alle tidligere økonomiske Beregninger ud af Ligevægt. Men Verden lider tillige under den Vildskab og Ondskab, som samtidig med Krigen blev sluppen løs, og som har fortsat sin Løssluppenhed siden.

Den fuldkomne Respektløshed overfor andres Følelser, som blev fremelsket, da Verden befandt sig under Krigspsykose, bestaar fremdeles og har udviklet sig til en Brutalitet uden Lige.

Ondskaben og Brutaliteten er ikke let at tøjle, naar den først er sluppen løs, og Demokratiets friske Stormpust, der satte ind efter Krigens Slutning, var ikke stærk nok til endelig og afgørende at blæse den Reaktion over Ende, som var tilbage. Paany rejste Reaktionen Hovedet, og som altid fandt saavel Brutaliteten som Ondskaben her et Fristed og et Basis, hvorfra den ogsaa med Held i mange Tilfælde har angrebet Arbejderne og deres Organisationer paa følelig Maade baade nationalt og internationalt. Beklageligt for hele Menneskeheden og i Særdeleshed for Arbejderklassen bragte Efterkrigsaarene ikke den ventede Opgang i beskæftigelsesmæssig Henseende, som var ventet, ganske vist har der i Perioder været Tilløb til en saadan Opgang, men Stabiliteten har ikke været til Stede paa Grund af manglende Planøkonomi, og Gang paa Gang har denne Mangel givet sig Udslag i Kriser og Arbejdsløshed af skæbnesvangert Omfang.

Kriserne har medført, at de ideelle Kræfter, som utvivlsomt har været tilstede, ikke har kunnet udfolde sig eller i fornøden Grad har kunnet koncentrere sig om Genopbygningens Opgave, og mindre ideelle Kræfter eller Interesser har formaaet at trænge Spørgsmaal i Forgrunden, der ifølge deres Art har virket i modsat Retning. Og for Arbejderklassen og dens Organisationer har Arbejdsløsheden, ikke mindst i de Lande, hvor Diktaturet har afløst de normale Statsformer, eller hvor Reaktionen besidder Statsledelsen, virket katastrofalt, fordi der ikke saadanne Steder kunde gennemføres Foranstaltninger til Imødegaaelse af Arbejdsløshedens Virkninger saaledes, at de værste Følger heraf blev afbødet. Den deraf følgende Nødstilstand er af samvittighedsløs og fanatisk Opposition benyttet som Angreb til Fremme af egne Interesser indenfor Organisationerne, hvorved der er sket Brud paa den for disse nødvendige Enhed og gjort dem til et forholdsvis let Bytte for Reaktionen, der netop ved Arbejdernes Enhed i Organisationerne mødte sin farligste Modstand. Intet Under derfor, at man i de Lande, hvor Reaktionen følte sig stærk nok dertil, ophævede Organisationerne saaledes, at disse i Dag kun formaar at arbejde paa illegal Maade.

Det blev saaledes ikke en Samlingens og Genopbygningens Tid, vi oplevede fra Verdenskrigens Slutning og til i Dag, men en Tid, hvor Interessemodsætningerne blev det alt overskyggende. Og Fremtiden kan desværre ikke tegnes med lysere Farver. Kapitalinteresserne staar atter i Dag opmarscherede overfor hinanden, og Muligheden for en ny Verdenskrig af uanede Dimensioner ligger saa nær, at ingen vil blive forbavsede over at modtage Meddelelse om, at det paany gaar løs, og at de hidtidige Vanskeligheder af alle Arter dermed paa en for Menneskeheden, og den tilbageværende Del af Kulturen, grufuld Maade vil stige.

Og der kan for den Del af Arbejderklassen, der hidtil har bevaret Retten til frit at tænke og handle — med de forudgaaende Aars Udvikling og Begivenheder in mente — ikke være Skygge af Tvivl om, at Reaktionen lurer paa en Lejlighed til ogsaa at ramme denne gennem Ødelæggelse af Organisationerne.

Reaktionen i vort eget Land danner i saa Henseende ingen Undtagelse fra den øvrige Verdens. Utvivlsomt følges enhver af vore Handlinger med den største Interesse, og enhver Blottelse vil blive brugt imod os. Gennem Enighed og Sammenhold rejstes vor Stand af Trældommens Mørke men vær forvisset om, at Trældommen truer os paany, hvis vi paa noget Punkt forsynder os mod de Egenskaber, der hidtil har styrket vore Organisationer og baaret ud over alle onde Anslag.

Derfor skal Enighed og Sammenhold fortsat være vort Motto. Under det vil vi samles til Kongres og mødes til Arbejdet — i de kommende Aar. *R—dt.*

Fællesskabsfølelse

Fæsteforholdet er en gammel Ret fra Fortiden. Det betyder i Dag, at der er lagt en Lænke om Benene paa de tjenende. De kan ikke søge sig noget andet og bedre, saa længe de er bundet til deres Plads, ved de store Skiftedage forsvinder Mulighederne i det store Hav af Ansøgere. Mulighederne udskydes for hver Gang, man fæster sig fast paany. Det er heller ikke til Medhjælpernes Fordel, at de ikke kan faa deres Penge udbetalt ugevis, efterhaanden som de tjener dem, men altid maa tigge og næsten betale for at faa nogle af de forlængst fortjente Ører. Det er et Middel til at holde fast paa Folkene med, hvis de viser Tilbøjelighed til at „stikke af".

Saa er der en Ting som Landarbejderens Forhold til Bonden og hans Hus. De fleste Steder har Medhjælperen en Slags familiær Stilling. De spiser endnu ved Bondens Bord, (lad være, at Bonden har daarlig Mave og skal have Særopdækning, rigtig Smør o. s. v.) og opholder sig i hans Dagligstue om Aftenen i den kolde Aarstid. Det er ogsaa en Rest fra Fortiden, men hvorfor opretholdes den nu? Kære Læser, man saa saamænd hellere, at Folkene blev ude i deres Kamre for sig selv. Man ønsker aldeles ikke, at Privatlivets Fred brydes af disse Mennesker, som nu tilfældig tjener paa Gaarden, ønsker ikke at have dem til at sidde og fylde op, naar der kommer Fremmede. Den Omstændighed, at man lever sammen med disse simple Folk kunde ogsaa nemt ødelægge Bønderfruernes Renommé i de fine borgerlige Kredse, som de stadig bejler til. Fine Stuer har man jo nu, hvor før de mere folkelige Fællesstuer var. Dertil hører fine Møbler, Klaver og diverse Nipsting. De udannede, ukultiverede Tjenestefolk forstaar ikke at omgaas den Slags Ting, de forstaar ikke, at Stolene ikke er til at sidde i for dem, eller Gulvene ikke til at gaa paa. De har for lidt Respekt og Ærbødighed for den fine Verden. Nej, det er ikke for at gøre Folkene delagtige i disse Goder, at de endnu har Opholdet i Bondens Dagligstue. Men der er noget, som er stærkere end Anstandsfølelsen, nemlig Hensynet til Pengepungen. Det koster at lade indrette til Opfyring paa Værelserne, og selve Opfyringen og Belysningen koster jo ogsaa Penge til Stadighed, og det er det, som er det afgørende.

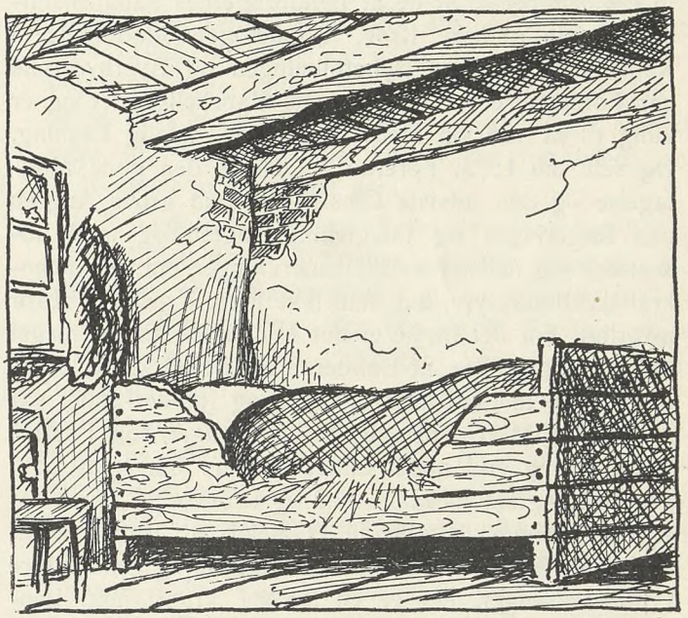

Paa den anden Side: for Folkene er det en ligesaa stor Gene ikke at have noget Sted, hvor de kan opholde sig uforstyrret i deres Fritid. De ønsker ikke at opretholde det familiære Forhold til Bonden, men ønsker Frihed og Selvstændighed, ønsker at den sociale Adskillelse, som er foregaaet, bliver gennemført ogsaa paa disse to Punkter: I Arbejdsforholdet og Forholdet til Husbonden. Produktionsmæssigt og økonomisk er Bruddet paa Fællesskabet sket for længe siden, der er kun nogle Levninger tilbage. Øjeblikkets Stilling kan symbolsk betegnes med de flotte Stuehuse og Køretøjerne, som Bonden har — og saa de middelalderlige Karlekamre, der endnu findes beliggende ude ved Staldene, samt Karlens Cykle, som han ogsaa maa slide paa og ødelægge ved Arbejdet.

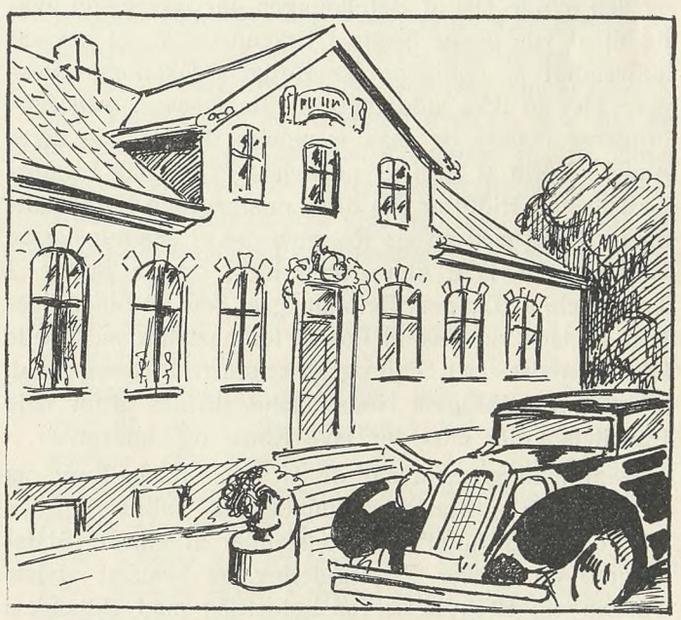

S v . . . e n.

VALUTASTREJKE

Det kan ikke siges, at den brede Befolkning har reageret særlig kraftigt overfor L. S.-Truslerne om Produktionsstrejke og „andre fornødne Foranstaltninger" til Gennemførelse af de af Landbrugernes Sammenslutning rejste glubske Krav. Bondetogets Modtagelse i København viste, at Bybefolkningen og Byerhvervene har Forstaaelse for Landbrugets Vanskeligheder og er villig til at yde sin Medvirken til en rimelig Løsning. Og selv om L. S. Førerne belønnede den gode Modtagelse og den udviste Gæstfrihed med grove Angreb paa Regeringen og Lovgivningsmagten og med udæskende og nedsættende Bemærkninger om det demokratiske Folkestyre, har man ikke taget Truslerne altfor alvorligt. For det første er det en i Befolkningen meget udbredt Opfattelse, at Bønderne altid skal klage, enten det gaar dem godt eller daarligt, og for det andet var det vanskeligt at tænke sig, at Landbruget, som i større Udstrækning end noget andet Erhverv har nydt Lovgivningsmagtens Bevaagenhed og i forskellig Form har faaet økonomisk Støtte til et Beløb af Hundrede af Millioner Kroner, skulde vove at beslutte og gennemføre Foranstaltninger, der er en direkte Trusel mod Landets Økonomi og tilsigter at tvinge Regering og Rigsdag til paa den øvrige Befolknings Bekostning at gaa med til L. S.' yderliggaaende Krav. Ingen Regering vilde kunne overleve en slig Kapitulation og fortjente det heller ikke.

Det er ikke Smaabeløb, der i de senere Kriseaar paa forskellig Maade er anvendt til Støtte af Landbruget, og den øvrige Del af Befolkningen har ikke været uvillig til at yde denne Støtte i Erkendelse af, at det var nødvendigt at ophjælpe Landbrugets Økonomi. Pengene blev jo ikke altid taget af Statskassen, men Forbrugerne maatte og maa fremdeles direkte yde deres Andel i Form af Afgifter og højere Priser paa Livsfornødenheder. Hidtil er alle disse prishævende Foranstaltninger taget med en vis Ro, men der er selvfølgelig en Grænse, der ikke kan overskrides, og de øvrige 2 Tredjedele af Landets Befolkning er ikke til Sinds ligefrem at lade sig flaa til Fordel for nazistisk indstillede Landbokredse. Det er jo ogsaa et omstridt Spørgsmaal, hvorvidt Landbrugets Nødstilstand skyldes altfor høje Prioritetsbyrder eller for lave Korn- og Smørpriser.

Naar man gennemgaar de af L. S. rejste Krav om Statsindgreb og Statsstøtte, mindes man uvilkaarligt den Tid, da Landbruget var Modstander af ethvert Statsindgreb og enhver Prisregulering og bestemt afviste Tanken om Beskyttelse for Industrien mod Udlandets skrappe Konkurrence. Det var dengang, Landbruget krævede Verdensmarkedets Toppriser, uanset om dette betød Nød og Savn for den øvrige Befolkning, da man stolt paastod, at Landbruget nok til enhver Tid skulde vide at hævde sin Stilling paa Verdensmarkedet.

Vi bærer imidlertid ikke Nag til Landbrugets Udøvere af den Grund, tværtimod tilsiger vi fortsat vor Støtte til enhver rimelig Foranstaltning, der kan hjælpe Landbruget hen over de endnu bestaaende Vanskeligheder, i Forventningen om, at den fornuftige Del af Landbrugerne — og det turde forhaabentlig endnu være den langt overvejende Del — ikke lader sig indfange af nazistiske Lokketoner og nægter sin Deltagelse i landskadelige Aktioner. Husmandsorganisationernes Stilling og mange andre Røster fra Landbrugernes Lejr lader da ogsaa erkende, at det heller ikke denne Gang er hele Landbruget, der staar bag den yderliggaaende L. S. Fløj.

L. S. Førerne erklærer nu, at Landbruget er sig sin Magt bevidst og vil bruge denne. L. S. vil altsaa paatvinge den øvrige Del af Befolkningen sin Vilje, og Midlet hertil skulde først være en Produktionsstrejke. Det synes dog, som om man af letforstaaelige Grunde er blevet betænkelig ved at proklamere Produktionsstrejke, og i Stedet for har man saa planlagt en Valutastrejke, d. v. s. Slagterier og Mejerier skal lade deres Tilgodehavender blive staaende i England, henholdsvis udbetale Andelshaverne i Sterling, der saa vidt muligt ikke maa ombyttes i danske Kroner. Hvorledes hele denne Aktion vil forløbe, hvis den i det hele taget bliver gennemført, er der i Øjeblikket ingen, der med Bestemthed ved, men efter alle Sagkyndiges Mening er den dømt til at mislykkes, og det er vel ogsaa mere end tvivlsomt, om den vil faa fornøden Tilslutning. Indenfor Landbruget hersker der for Tiden vild Forvirring angaaende Muligheden og Maaden for Strejkens Praktisering. Husmændenes Ledere erklærer den for haabløs og stridende mod Landets Interesser, og det er ikke blot Husmændene, men tillige vide Kredse af den øvrige Landbobefolkning, der er af denne Mening. I hvert Fald maa Valutastrejken siges at være en mærkelig Demonstration af Landbrugets Nødstilstand, thi der er vist ikke mange af Landets øvrige Erhverv, der økonomisk er saa godt stillede, at de kan tillade sig at nægte Modtagelsen af Betalingen for deres Arbejde.

Dette Spørgsmaal har været ret udførligt drøftet i Pressen, om Valutastrejken er lovlig eller lovstridig, og Meningerne har været noget delte paa dette Punkt. Vi synes, at der ikke kan være Tvivl om Valutastrejkens Ulovlighed. Bortset fra Valutalovens Bestemmelser, der ikke er til at tage fejl af, maa det under alle Omstændigheder være lovstridigt at skade Landets valutamæssige Stilling, og vi er overbevist om, at hvis det var Arbejderorganisationerne, der vilde foretage et lignende samfundsskadeligt Skridt, vilde Pressen være enig i sin Fordømmelse af dette som lovstridigt og skadeligt for Landets Interesser.

I dette Tilfælde ser man dog det Særsyn, at den Del af Pressen, der er dybt oprørt, naar bare 20 Arbejdere laver en „ulovlig" Strejke, er mærkværdig blid i sin Bedømmelse af L. S.'s Forsøg paa at underminere Landets handelspolitiske Stilling. Den er nærmest tilbøjelig til at sammenligne Valutastrejken med en almindelig faglig Strejke. En saadan Sammenligning er selvfølgelig ganske hen i Vejret, men selv om man vilde anerkende den som rigtig, vilde der alligevel være en stor Forskel. Naar Arbejderne strejker, lukkes der for de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, og de arbejdsløse, der dog kun indirekte er berørte af Strejken, mi-

ster Retten til Arbejdsløshedsunderstøttelsen og anden Understøttelse af offentlige Midler. Men de Landbokredse, som nu gaar saa stærkt ind for Valutastrejken og helst saa denne udvidet til en Produktionsstrejke, støttes paa alle Omraader af den samme Stat, hvis Regering de vil styrte, og hvis Økonomi vil være alvorligt truet, saafremt deres Planer kunde gennemføres fuldt ud. Vil Landbrugerne strejke paa lige Vilkaar med Arbejderne, maa de som disse fratages Retten til Statsstøtte, saalænge Aktionen varer, for det er vel ikke Meningen, at Staten skal være med til at finansiere L. S.'s landsskadelige Aktioner?

I det store hele synes Pressens Holdning ikke at bekræfte Statsminister Staunings Ord om, at der i Danmark er lige Ret for baade Slagteriarbejdere og Herremænd, og det vil nu vise sig, om Rigsdagen vil vise samme Energi og resolutte Optræden overfor L. S. som i sin Tid overfor Slagteriarbejderne, hvis Strejke tilmed var en fuldt ud lovlig Konflikt.

L. S. kræver blandt andet Ligestilling med Landets øvrige Erhverv, og det er der ingen, der vil nægte Landbruget. Men hvilke Erhverv sigter L. S. egentlig til? Er det mon Arbejderne, L. S. Landbrugerne vil ligestilles med? I saa Fald maatte de bl. a. ligesom de fagorganiserede Arbejdere aflevere op til 5 pCt. af deres Indtægt til en Krisefond, hvis Midler skulde anvendes til Understøttelse af kriseramte Landmænd. Der er mange Kredse i vort Land, som synes at misunde de arbejdsløse deres Understøttelse og er tilbøjelig til at overse, at det Offentliges Tilskud til Arbejdsløshedskasserne er Hjælp til Selvhjælp, og vi vilde derfor hilse det med Glæde, hvis f. Eks. Landbruget vilde følge Arbejdernes Eksempel paa dette Omraade og dermed bidrage til at afværge de værste Krisefølger. Vi tror dog ikke, det er en saadan Ligestilling, L. S. er ude efter. Naar man læser L. S.-Førernes udæskende Taler, faar man en lumsk Mistanke om, at Formaalet med hele denne larmende og paagaaende Agitation ikke først og fremmest er Varetagelsen af Landbrugets berettigede Interesser, men at man tilstræber andre videregaaende Maal. Der bestaar berettigede Tvivl om, at Landbruget i Øjeblikket virkelig er saa nødstedt, at det er nødsaget til med alle til Raadighed staaende Midler — lovlige og ulovlige — at tvinge sine Krav igennem. Er Nøden saa stor, at man trods den almindelige Sympati og Forstaaelse, der fra alle Sider vises Landbruget og som sidst er kommen til Udtryk gennem Vedtagelse af Kornordningen og Landbokommissionens Genoptagelse af Arbejdet med en Smørordning og Rentelettelser, ikke mere har Tid til at gaa Forhandlingsvejen og derfor stiller Landets folkevalgte Rigsdag og Regering et Ultimatum? Meget tyder paa, at L. S. Klager er stærkt overdrevne. Landbrugets Repræsentanter indrømmer selv, at Flæskeproduktionen er lønnende, og Bybefolkningen beklager sig højlydt over de høje Flæskepriser, der næsten er uoverkommelige for den brede Befolkning. Den nu med Landbrugets Tilslutning gennemførte Kornordning sikrer det kornproducerende Landbrugs Rentabilitet, og den nys udkomne Mejeristatistik viser Fremgang ogsaa for denne Gren af Landbrugsproduktionen, idet Mejeriernes gennemsnitlige Aarsudbytte i 1934 er steget fra 8,6 til 9,1 Øre pr. kg Sødmælk. Tilmed meddeler nu Lederen af Landøkonomisk Driftsbureau, Professor O. H. Larsen, at en foreløbig Beregning viser, at Landbrugets Forrentningstal, som sidst var 3,6, sandsynligvis vil stille sig bedre for Høstaaret 1934—1935, og at det ser ud til, at Landbruget er paa Vej mod bedre Tider. Alt taget i Betragtning, bl. a. ogsaa de stigende Priser for Landejendomme, kan det siges, at Forholdene slet ikke er saa fortvivlede, som L. S. søger at fremstille dem.

L. S. Ledere har i deres Taler da ogsaa tydeligt afsløret, hvad der er Aktionens egentlige Formaal. Man ønsker en ny Kronesænkning og en Ændring af vort Lands politiske Styre. Men her har L. S. vovet sig ud paa et Omraade, som ikke blot berører Landbrugets Interesser, men hvor ogsaa de øvrige Erhverv ønsker at tale med. Ganske vist, Landbruget er et vigtigt Erhverv, men det er ikke det eneste, og de øvrige Erhverv har aldeles ingen Interesse i en ny Kronesænkning. Det er tilmed et stort Spørgsmaal, om denne i det lange Løb vilde være til Gavn for Landbruget selv, thi de stigende Priser paa Hjemmemarkedet, der vilde være en Følge af en Kronesænkning, vilde bevirke en betydelig Nedgang af Forbruget, og Hovedaftageren af vor Landbrugseksport, England, har jo ved adskillige Lejligheder antydet, at man vil betragte en Devaluering i et af Sterlingblokkens Lande som en Art Dumping og træffe sine Foranstaltninger derefter, saaledes at den Fordel, Landbruget vilde have af en ny Kronesænkning, sandsynligvis kun vilde have midlertidig Karakter. Til Gengæld vilde den i høj Grad skade Erhvervslivet som Helhed og afføde megen Uro og Usikkerhed, bl. a. derved, at Arbejderorganisationerne ikke kunde være passive Tilskuere til en saadan Udvikling, der vilde føre til nye Prisstigninger, men saa ogsaa maatte anmelde deres Krav. Hvad der tiltrænges er Planmæssighed og Orden i det økonomiske Liv, men ikke nye Uromomenter og økonomiske Eksperimenter, der kan faa skæbnesvangre Følger.

Vi gaar vist ikke fejl i den Antagelse, at L. S. gennem en Kronesænkning ogsaa haaber at faa Ram paa den siddende Regering og komme det demokratiske Folkestyre til Livs. L. S. Førernes Udtalelser har været ret tydelige i saa Henseende. Derfor er Valutastrejken ikke blot en økonomisk, men tillige og ikke mindst en politisk Aktion, et Angreb paa det parlamentariske Styre i vort Land. Enhver kan let tænke sig, hvilke Følger det vilde have, hvis et enkelt Erhverv skulde være i Stand til at diktere Regering og Rigsdag sin Vilje. Derfor maa og skal Valutastrejken bryde sammen, ja den burde helst kvæles i Fødslen, og L. S. maa eftertrykkeligt belæres om, at der i Danmark ikke findes nogen Vej udenom Lovgivningsmagten, der hviler paa demokratisk Flertalsstyre og dermed sikrer alle Erhverv Mulighed for paa lige Fod at varetage deres særlige Interesser. Alle Forsøg paa at naa frem ad andre Veje vil møde Arbejderorganisationernes kraftigste Modstand.

STORLANDBRUGET
OG DETS ARBEJDERE

„Vi kræver Ligestilling" er det stadige Omkvæd paa alle de Publikationer og Bravader, som L. S.-Spidserne i denne Tid sender ud til Offentligheden, og der er ingen, der synger med paa det med en saadan Kraft og Følelse som Landbrugets Arbejdsgivere, det gentages som et Refræn paa ethvert af deres Møder, og iøvrigt ved enhver Lejlighed, hvor de kan komme til at gentage det.

Landet genlyder bogstaveligt talt af Storagrarernes Raab om Ligestilling.

Hvem er det nu disse Hartkornsmatadorer ønsker at blive ligestillet med?

Nogen nærmere Forklaring herpaa foreligger egentlig ikke udover nogle mere eller mindre svævende Talemaader om „øvrige Erhverv", „andre Samfundsborgere" o. l. —.

Men hvem det nu end er, der hentydes til med Kravet om Ligestilling, en Ting er ganske afgjort, Landbrugets Arbejdere omfattes ikke heraf. — Storagrarerne har alle Dage haandhævet det gamle diktatoriske Arbejdsgiverprincip, hvorefter Arbejdsgiveren er den Overordnede paa Arbejdspladsen, som det tilkommer at byde og befale i alt Arbejdsforholdet vedrørende, medens Arbejderen er den Underordnede, hvis Pligt det er at adlyde de givne Ordrer, og der er intet, som tyder paa, at enten Landbrugskrisen eller L. S. Bevægelsen skulde have medført nogen Forandring i denne Indstilling, tværtimod tyder alt paa, at Storlandbrugets Arbejdsgiver staar saa stejlt som nogensinde paa dette Herreprincips Grund.

Vi omtalte i sidste Nummer forskellige Konflikter, som vort Forbund for Tiden har løbende med en Række af Storlandbrugets Arbejdsgivere.

Det er ikke blot en Lønkamp her er Tale om, det er fuldt saa meget en Kamp imod et forældet, reaktionært Arbejdsforhold, Arbejderne fører Kampen paa Kravet om en vis Ligestilling med Arbejdsgiverne i Spørgsmaalet om Fastsættelse af Arbejdsbetingelserne. Uden i mindste Maade at antaste Arbejdsgiverens Ret til at lede og fordele Arbejdet forlanger man blot at faa Lov til at tale med om disse Ting.

Det er karakteristisk for Landbrugets Arbejdsforhold, at de nævnte Konflikter kun omfatter Løsarbejdere. De Folk, der er fast beskæftiget ved Landbruget, det vil sige de egentlige Landbrugsarbejdere, deltager ikke i disse Kampe om egne Arbejdsforhold, af den simple Grund, at de ikke kan gøre det uden at udsætte dem selv og Organisationen for Tiltale og Dom. De gifte Arbejdere er bundet ved personlige Kontrakter, og de ugifte ved Fæstemaal, og i begge Tilfælde betyder det, at de er afskaaret fra at stille sig solidarisk med deres kæmpende Kammerater, ja endda maa finde sig i at blive brugt imod dem i Kampen, for det er jo nemlig Sagen, at disse Arbejdsgivere ikke havde kunnet tage denne Kamp, dersom de ikke havde deres faste Folk, som det i Henhold til bestaaende Lovgivning er forbudt at strejke. Arbejdsforholdet indenfor Landbruget er altsaa endnu i 1935 saaledes, at en meget stor Gruppe af Arbejdere selv intet kan foretage sig for at forbedre deres Vilkaar. — Jo! en Ting kan de dog gøre, de kan slutte sig til deres Organisation, det har de hidtil forsømt, derfor ligger de i det, som de gør.

Den Dag, da de mange Tusinder af Daglejere, Medhjælpere o. s. v. staar organiseret sammen med Løsarbejderne, er Konflikter som de her omtalte utænkelige, de vilde paa Forhaand være uhjælpeligt tabt for Arbejdsgiverne. Denne Sommer har været kendetegnet af en Aktivitet indenfor de lokale Organisationer omkring i Landkommunerne, som varsler om, at det gamle Arbejdsforhold staar for Fald. Organisationstanken marcherer ude paa Landet, og med den følger de kollektive Arbejdsaftalers Gennemførelse ogsaa i Landbruget.

Den Ligestilling, som Storagrarerne i denne Tid raaber saa højt om, vil de ikke længe kunne nægte deres Arbejdere.

De organiserede Arbejdere er i Færd med at erobre den personlige Frihed for Landbrugets Arbejdere, som de hidtil har været berøvet.

M. O.

HUSK
AT ANGIVE SKRIVELSENS MÆRKE

I den senere Korrespondance fra Hovedkontoret til Afdelingerne vil det være bemærket, at der i Skrivelsernes højre Hjørne findes angivet nogle Forbogstaver eller andet Mærke, som det gennem den paatrykte vejledende Tekst henstilles at anføre paa Svarskrivelsen til Forbundet ang. den omskrevne Sag. Dermed er der skabt et Middel, der gør det mere let for Hovedkontoret at identificere de forskellige Skrivelser, saaledes at der ikke sker Fejl ved Sorteringen af Brevene til de enkelte Grupper og Kontorer.

Men denne lille Reform bliver naturligvis først af Betydning, naar alle Afdelinger følger Henstillingen.

Husk derfor i Fremtiden at paaføre Svarskrivelserne de anførte Forbogstaver eller andet Mærke.

„Kristelig og social Oplysning"

Kristelig dansk Fællesforbunds Medlemsblad „Vort Folk" har den topmaalte Frækhed at kalde sig — Organ for kristelig og social Oplysning — og samtidig paastaa, at Bladet er upolitisk og upartisk, uagtet der ikke udkommer et eneste Nummer af Bladet, hvor der ikke paa den ene eller anden Maade rettes Angreb paa Ministeriet Stauning og de saakaldte ukristelige Fagorganisationer, medens der til den anden Side agiteres stærkt for Tilvejebringelsen af et konservativt Flertal i Befolkningen, saaledes at der kan skabes Grundlag for Dannelsen af et Ministerium af samme Kategori.

Denne aabenlyse Tilsidesættelse af den for K. D. F. og „Vort Folk" officielt angivne Retningslinie, faar ikke sjældent Medlemmer af dette Forbund til at reagere aabent, fordi dette Brud med Sandheden naturligvis maa ryste selv den stærkeste Opfattelse til Gunst for de kristelige Følelser, der siges at ligge til Grund for K. D. F.s Oprindelse, og utvivlsomt vil inden ret længe en stor Part af dette Forbunds Medlemmer med Afsky vende sig bort fra denne hykleriske og bundfalske Maade at hverve Proselyter paa.

Sidst finder vi i „Vort Folk" nedenstaaende Indlæg fra en Arbejder og Husmand:

> Da jeg blev Medlem af K. d. F., anede jeg ikke, det var en politisk Forening, men regnede med, det var en kristelig Fagforening. Nu ser jeg i hver Uge, at Bladet tumler med Politik og haaber og ønsker hver Gang, at Ministeriet Stauning snarest maa blive afløst af et andet Ministerium. „Vort Folk" meddelte den 9. August, at Det konservative Folkepartis Fører kun er 40 Aar. Maaske Bladet mener, det var bedst at faa ham til at danne den kommende Regering? — Som Husmand og Arbejder mener jeg ubetinget nej! Den Regering, vi har, er valgt af Smaafolk i vort Land, ikke af Bondetogets højttalende Førere, som aldrig kan faa nok af denne Verdens Goder, en Del af dem ønsker endog at indføre Nazismen i vort Land. Vi Husmænd og Arbejdere ønsker ingen Særrettigheder, kun at faa saa meget ud af vort Arbejde, at vi kan svare enhver sit, det er ikke altid let, men at tro, at vore Kaar bliver bedre, hvis Venstre og Det konservative Folkeparti fik Magten i Landet, var en skrækkelig Tanke at faa. Derfor vil jeg anbefale Bladet at holde op med at føre en Politik mod den siddende Regering. Hvorfor skal i det hele taget et kristeligt Ugeblad være politisk? Jeg er ikke antikristelig, men er glad for hvert kristeligt Ord, „Vort Folk" bringer, men lad os Arbejdere beholde vor Arbejderregering i Fred, dens religiøse Politik anser jeg for lige saa god som de

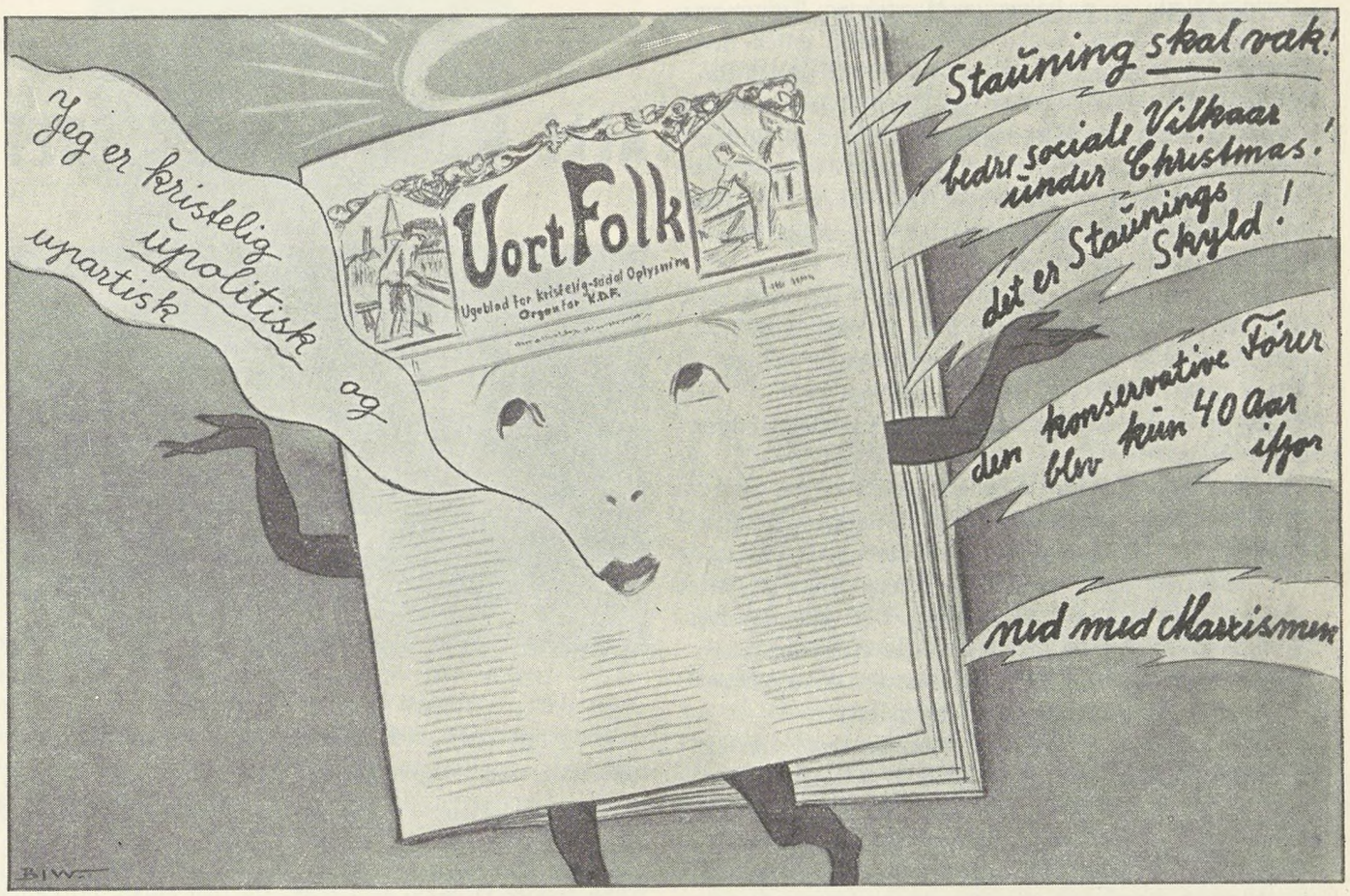

andre Partiers. Er der et Politisk Parti i Danmark, man kan sige, der er kristeligt, og da hvilket?

Christian Thøgersen,
Arbejder og Husmand.

Den Kritik, der her kommer til Orde, er ganske berettiget, baaret frem af en Arbejder, paa hvem „Vort Folk"s gentagne løgnagtige Fremstillinger af Ministeriet Staunings Handlinger aabenbart har gjort modsat Virkning end tilsigtet. Men saaledes som det altid gaar, naar der lyves, afløser ogsaa her den ene Løgn den anden. Bladet svarer saaledes den paagældende Arbejder følgende:

„Her er ikke Tale om at bekæmpe Personer, men derimod Tale om at bekæmpe Marxismen. Ifølge vor kristne Pligt maa vi gaa imod Uretten, enten den udøves af en socialdemokratisk eller af en anden Regering. Vor Upolitiskhed og Upartiskhed bestaar først og fremmest i at tegne et troværdigt Billede af de økonomiske Forhold og af den Maade, hvorpaa Spørgsmaalene løses eller ikke løses, men det er altid saa svært for Modparten at forstaa Sandheden og bøje sig for den.

Ja, vi tror afgjort, der vil blive bedre sociale Kaar for alle Samfundslag, hvis f. Eks. de saakaldte borgerlige Partier kunde komme til at danne en fælles Front mod Marxismen, danne Regering."

Og til en anden Indsender giver Bladet blandt andet følgende Svar:

„Hr. Stauning bærer Ansvaret for den Uret, der er sket og stadig sker overfor Landbruget, og han er lovligt valgt til Statsminister. Landbrugets Rentabilitet naas nu kun ad Stemmesedlens Vej paa Betingelse af, at L. S., Venstre og Det konservative Folkeparti kan finde hinanden til et frugtbart Samarbejde og fælles Front mod Marxismen og Planøkonomiens Gennemførelse i Renkultur."

Begge disse Svar lader intet Tvivlsspørgsmaal bestaa, med Hensyn til Bladets „Upartiskhed", og det understreger tillige den Hensigt, der ligger bagved K. D. F.s Virksomhed — Judasgerningens modbydelige Udførelse.

Ved Hellighedens Maske skal fattige Arbejdere lokkes ind i K. D. F., for derefter at prisgives de hykleriske Udbyttere, som her venter paa deres Bytte.

Man skulde tro, at Bladets Redaktør ikke er rigtig vel forvaret, naar han kan paastaa, „at bedre sociale Vilkaar" vilde blive Følgen af et borgerligt Samarbejde. Har han da ganske glemt, at det sidste borgerlige Ministerium sønderlemmede den sociale Lovgivning? De aldersrentenydende, de syge. Invaliderne og de arbejdsløse har i hvert Fald ikke glemt det, for dem var det, der af det „borgerlige" Ministerium paa kristelig Vis blev ofret paa Millionærernes Alter, formentlig ud fra den kristne Læresætning om at tage fra de fattige og give til de rige.

Det staar da ogsaa klart for enhver Arbejder, at han intet godt har i Vente, saafremt det skulde lykkes de saakaldte borgerlige Elementer i det danske Samfund at generhverve den Magt, som de har tabt; derfor bør der overalt gøres et intensivt Arbejde for at bekæmpe de Kræfter, der arbejder for at komme Arbejdernes eget Ministerium og dermed Arbejdernes Interesser til Livs. Kristeligt Dansk Fællesforbund er blandt disse Kræfter, trods Paastand om Upartiskhed er dets Opgave at forraade dem, der i faglig Henseende betror deres Skæbne til Forbundet, hvilket der paa adskillige Omraader findes Beviser for.

Derfor bør du bekæmpe K. D. F. overalt, hvor der findes en Lejlighed dertil. Gør dit til, at ikke en eneste uorganiseret lader sig lokke til at indmelde sig i K. D. F. Oplys enhver Kammerat paa sandfærdig Maade om K. D. F.s smudsige Formaal.

R—dt.

ALLE MAND ORGANISERET

Vi bringer her et Billede af den samlede Tjenestekarlestab paa Herregaarden Taarnborg ved Korsør. Foruden Gaardens Tjenestekarle finder man tillige Formanden og Kassereren for Korsør A. Afdeling paa Billedet. Dette er taget den Dag, da den sidste uorganiserede Tjenestekarl fik sin Fagforeningsbog udleveret. Folkene ønskede denne Begivenhed foreviget og sendte Bud efter en Fotograf samt de 2 nævnte Tillidsmænd.

Billedet er en fortræffelig Illustration til Paastanden om, at det nytter at gøre noget for at faa egentlige Landbrugsarbejdere organiserede.

Korsør Afd. A. har siden Sammenslutningen med Landarbejderforbundet udført et anerkendelsesværdigt Arbejde i saa Henseende. Det er ikke alene paa Herregaarden Taarnborg, men paa alle de omkring Byen liggende Herregaarde, at der er sat ind med et energisk Agitationsarbejde, der har baaret Frugt, dels i en øget Medlemsstab og dels i, at der nu er oprettet Overenskomst baade med Taarnborg og en Række af Egnens øvrige Herregaarde.

Vilh.

FORRETNINGSFØRER

VALDEMAR PEDERSEN

FYLDER 60 AAR

Den 18. September fylder Forretningsfører Valdemar Pedersen 60 Aar.

Valdemar Pedersen er velkendt indenfor vort Forbund, hvor han udfører sin Gerning som Forretningsfører for Transportgruppen. Han er født i Aarhus og bor fremdeles der. Sin Løbebane begyndte han, som saa mange andre af Forbundets Tillidsmænd, som Bydreng i sin Fødeby og tjente senere paa Landet indtil sit 22. Aar. Senere, i 1899, kom Valdemar Pedersen ind i Fagbevægelsen og blev i 1906 Medlem af Bestyrelsen for Havnearbejdernes Fagforening i Aarhus og valgtes til Formand for samme Organisation i 1909.

I 1916 valgtes Valdm. Pedersen til Medlem af vort Forbunds Hovedbestyrelse og fik ved den efterfølgende Kongres i 1919 overdraget Hvervet som Forretningsfører.

Det er dog ikke alene Dansk Arbejdsmands Forbund, der har draget Nytte af Valdm. Pedersens Evner, men ogsaa den socialdemokratiske Partibevægelse i Aarhus har gennem Aarene lagt stor Beslag paa hans Arbejdskraft ved at overdrage ham forskellige Tillidshverv. Valdm. Pedersen blev saaledes valgt til Medlem af Aarhus Byraad i 1918. Han var endvidere Medlem af den daværende Hjælpekasses Bestyrelse gennem 8 Aar, og blev som saadan indvalgt i Bestyrelsen for de købstadkommunale Hjælpekassers Forening.

Disse og mange andre Hverv har Valdemar Pedersen gennem Aarene forvaltet, samtidig med at han har udført den omfattende Gerning, Forretningsførerposten for Transportgruppen maa siges at være. Gennem Tiden, der er gaaet, er han kommet i Berøring med mange af Forbundets lokale Tillidsmænd, og vi tager sikkert ikke fejl i, at mange af disse i Anledning af 60 Aarsdagen vil benytte Lejligheden til at sende Valdemar Pedersen en Hilsen og Tak for Raad og Vejledning, hertil føjer ogsaa vi vor Tak og Lykønskning og udtaler samtidig Ønsket om Held til Arbejdet i de kommende Aar. Hjertelig til Lykke.

HJÆLP

TIL BETALING AF FAGFORENINGSKONTINGENT OMFATTES AF HJÆLP TIL UNDERHOLD I HENHOLD TIL LOVEN OM OFFENTLIG FORSORG –

I Anledning af, at en Arbejder, der er tilflyttet en Kommune, har ansøgt og opnaaet Hjælp til Betaling af Fagforenings- og Arbejdsløshedskassekontingent, har vedkommende Kommunes Socialudvalg gennem Amtet anmodet Socialministeriet om, at det maa blive paalagt den fraflyttede Kommune at udrede Opholdskommunens Andel i den vedkommende Arbejder ydede Hjælp til Optagelse i en Organisation.

Det fremgaar af Sagen, at Ansøgeren er tilflyttet Kommunen i Juli Maaned 1934, og at han i den fraflyttede Kommune senest havde oppebaaret Hjælp til den 11. Juni samme Aar. I August Maaned henvendte han sig til den tilflyttede Kommunes Socialudvalg og anmodede om en Hjælp paa 35 Kr. 50 Øre til Optagelse i en Organisation, idet han henviste til, at han havde opnaaet Arbejde indenfor Kommunens Grænser og kun kunde beholde dette Arbejde, saafremt han stod i Fagforening. Den ønskede Hjælp blev derefter ydet.

Den fraflyttede Kommune vægrede sig ved at udrede Opholdskommunens Andel af den tilstaaede Hjælp og har til Støtte herfor bl. a. henvist til, at Forsorgslovens Prgf. 60, Nr. 5, efter Kommunens Opfattelse, ikke kan finde Anvendelse i et Tilfælde som det foreliggende, idet der ikke i den tilflyttede Kommune, saaledes som forudsat for at kunne kræve en Del af Udgiften ved offentlig Hjælp refunderet af en tidligere Opholdskommune, er ydet den paagældende Ansøger Kommune- eller Fattighjælp i Form af Hjælp til Husleje eller Underhold inden Forløbet af 3 Maaneder.

Det er under Sagen oplyst, at Ansøgeren til Organisationen skulde betale ialt 45 Kr. 50 Øre, nemlig: Arbejdsløshedskassekontingent, heri indbefattet Restance, 28,00 Kr. og Fagforeningskontingent, indbefattet Restance og Indskud, 17,50 Kr., ialt 45,50 Kr. Af dette Beløb har den paagældende selv betalt 10,00 Kr., medens den tilflyttede Kommune har maattet yde det resterende Beløb.

I den Anledning har Socialministeriet udtalt, at af den ydede Hjælp paa ialt 35 Kr. 50 Øre maa de 28,00 Kr. til Betaling af Arbejdsløshedskassekontingent anses for ydet i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 4, medens Resten, 7 Kr. 50 Øre, maa betragtes som Kommunehjælp til Underhold i den i Forsorgslovens § 60, Stk. 5, omhandlede Betydning.

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff, Engelholm*
Næstelsø	*(v. Tappernøje*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Hirtshals	*(Horne-Asdal Kommune)*
Horne-Asdal	
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Magleby	*(Kammerh. Schavenius, Klintholm)*
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Ø. V. Hassing	*(Øster-Vester Hassing Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn. Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Tranebjerg	*(Brattingborg Gods)*
Kolby	—
Besser	—
Farringløse	*(Forp. Johs. Krarup)*
Børkop	*(Plantør Frost)*
Mørkøv	*(Torbenfeldt Avlsgaard)*
Mellerup	*(Vognm. Anders Olsen) Konfl. afsl. (Marslet-Birkende Kommune)*
Sorø	*(Godsejer Steengaard, St. Ladegdr.)*
Skibsted	*(Skibsted Lyngby Kommune)*
Kolindsund	*(Vekselerer Suhr, Kbhvn., Skarnæs, Kolind)*
Borup Sjæll.	*(Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup)*
Herlufmagle	*(Propr. Hasling, Frederikseg., Herlufmagle)*
Stensved	*(Godsejer Reimann, Stensbygaard, Stensved)*
3. Agitationskreds	*(Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, ang. Dræningsarb. i Gl. Roskilde Amt)*
Herlufsholm	*(Godsejer Pille, Fodbygdr, Næstved)*
Skamstrup	*(Overforvalter Laursen, Torbenfeldt Avlsgaard)*
Børkop	*(Plantør Frost, Børkop Planteskole, Børkop)*
Tryggelev	*(Forp. Chr. Sørensen, Hjortholm pr. Humble)*
Sludstrup m. fl.	*(Forp. Lawaetz, Falkensten)*
Slagelse A. m. fl.	*(Inspektør Arnung, Idagaard)*
Horsens A.	*(Forp. Holmboe, Bygholm Avlsgdr.)*
Slagelse A. m. fl.	*(Forp. P. Sørensen, Charlottendal)*
Ulsted	*(Ulsted Kommune)*
Jægerspris	*(Forp. Maarup, Jægerspris Hovedg.)*
Skrøbelev	*(Godsejer J. L. Hansen, Faarevejle)*
Tullebølle	*(Forp. Brødsgaard, Biskoptorp)*
Snøde-Stoense	*(Kammerjunker Kaas, Nedergaard)*
Glumsø	*(Lensbaronesse Jessie Holck, Nysbyholm Skovdistrikt)*
Vodskov m. fl.	*(Fru Propr. Jensen, Engholm pr. Nr. Sundby)*
Thise	*(Propr. Harald Bech's Grusgrav, Thise)*
Rønde	*(Kalø Gods, Rønde)*
Hou	*(Godsmer-Halling Kommune)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Asaa	*(Cementstøber Jens Poulsen)*
Brønderslev	*(Bygmester A. Nielsen)*

LANDARBEJDERNES SOCIALE FORHOLD I ITALIEN

Det *italienske fascistiske Landarbejder-Forbund* har den 15. Maj 1935 afholdt deres Kongres i *Bologna*. — Tidsskriftet „Il Lavaro Fascista", den 16. Maj 1935, og „Industrial and Labour Information", Geneve, den 24. Juni 1935, fremsætter følgende Betragtninger over de paa Kongressen fremkomne Oplysninger:

Modsætningerne mellem Landarbejdernes og andre Fagarbejderes sociale Forhold er til Ugunst for Landarbejderne. Der var stærke Røster fremme til Gunst for Oprettelsen af kooperative Bedrifter, som mentes alene at ville være i Stand til at skaffe sunde Forhold mellem Kapital og Arbejde. Socialforsikringen skulde ogsaa omfatte Landarbejderne. Forbundet skal vejlede og beskytte Landarbejderne.

Det fascistiske System sejrede i 1922. Efter ovenstaaende officielle Beretning synes Landarbejderne i Italien langt fra at være tilfreds med de opnaaede Forhold.

Det gaar den rigtige Vej —

Trods den strenge Censur af alt i Tyskland er det ikke lykkedes for Nazisterne at forhindre, at Udlandet har faaet Kendskab til den stadig om sig gribende Strejkebevægelse og det stadig fortsatte Arbejde med Genopbyggelsen af de frie Fagforeninger.

Nazisternes feberagtige Krigsrustninger hemmes af Arbejdernes Strejkebevægelse, og det brune Diktaturs Suverænitet i Bedrifterne er brudt og betyder øget Fare for Nazisternes Magtdispositioner. For at søge at hindre den voksende Oppositions stadige Fremgang er der indledet en Kampagne med nye Forfølgelser og Arrestationer og Mord. Den nye Terrorbølge er sat i Gang ved, at der er proklameret afgørende Kampe paa tre Fronter: Jøderne, Katolikerne og Marxisterne.

Under den nye Terrorbølge er Bedriftsspionagen og Angiveriet yderligere skærpet og helt underlagt Gestapo (det hemmelige politiske Politi), som gennem sine Agenter organiserer dette paa den mest rafinerede Maade. Selv med den skarpeste Censur lykkes det dog ikke at hindre, at Enkeltheder og Virkninger af Gestapos Virksomhed kan gengives i den udenlandske Presse.

I Dresden blev en Del Arbejdere arresteret lige fra Bedriften. En af de arresterede Arbejdere blev umiddelbart efter myrdet af Gestapo. Arbejderen Otto Schüster fra Würtenberg blev dømt til 12 Aars Fængsel for at „have forraadt militære Hemmeligheder og Forberedelse til Højforrædderi". Hans Broder, Herman Schüster, blev idømt 6 Aars Fængsel, og Friederich Dietrich fra Berlin blev dømt til 8 Aars Tugthus og fradømt statsborgerlige Rettigheder i 10 Aar. Aarsagen til disse barbariske Straffe var, at Otto Schüster havde brugt sit Kendskab som Metalarbejder i en Sprængstoffabrik i Agitationen under Kampen for Freden. Lignende detaillerede Meddelelser foreligger fra de forskellige Dele af det tyske Rige.

Denne nye Terrorbølge har ikke formaaet at stoppe Strejkebølgen eller hindre det fortsatte illegale Arbejde med Genopbyggelsen af Fagorganisationen.

Ikke alene de borgerlige Aviser udenfor Tyskland maa bringe Meddelelser om Strejker i det tredie Rige, men ogsaa de ledende Nazister maa, tvunget af Omstændighederne, bekræfte Rigtigheden af den nye Rejsning i Bedrifterne.

I Løbet af den sidste Maaned har Genopbyggelsen af Fagforeningerne gaaet frem i et hurtigt Tempo.

„Typografiske Meddelelser" har offentliggjort et Opraab, de har faaet fra en illegal Forbindelse. Opraabet, som er spredt i Titusinder af Eksemplarer, slutter med følgende Opfordring:

„Organisationskommiteen opfordrer alle Arbejdere i alle grafiske Bedrifter til at følge vort Eksempel: nedsætte Organisationskomiteer, skaffe illegale Tillidsmænd overalt, uden Tøven begynde med Opbygningen af Forbundet og saaledes udvide Enhedsfronten til hele Faget.

Kolleger, lad os være klar over, at enhver passiv Tilsidesættelse betyder en Hjælp for den blodige Fascisme, enhver Undvigen er Forlængelse af vore fangne Kammeraters Lidelser. Sætter vi Arbejderklassens organiserede Kraft op mod Finanskapitalens koncentrerede Kraft, gaar vi fra Forsvar til Angreb, hvis vi samler alle Kræfter paa vort Forslags Grundlag — da, men ogsaa kun da, er Sejren vor. Fremad i vore store Dødes Aand: Marx, Engels, Lenin, Liebknecht!

Leve Arbejderklassens uovervindelige Kraft!

Leve vort illegale grafiske Arbejderforbund!

Leve Proletariatets Enhedsfront til Fascismens Styrtelse!

Organisationskomiteen for Opbygning af de grafiske Arbejderes Fagforeninger."

Indenfor de enkelte Industrier og Fag foregaar et lignende Arbejde. Lokalt og distriktvis er der organiseret Komiteer, som arbejder som Enhedsorganer for alle Arbejdere.

Vi kan bl. a. gengive følgende af et Opraab, Enhedskomiteen i en vesttysk By har sendt ud:

„Opret igen de af Nazisterne ødelagte frie Fagforeninger i Bedrifterne.

Disse Fagforeninger, som gennem Erfaringerne fra de illegale Kampe, maa genopbygges som Arbejderorganisationer, ikke vanskeliggjort af Traditionerne fra den legale Tid med Medlemsbøger, Medlemsfortegnelser, Kontingentmærker, Statutter o. s. v.

Deres Tillidsmænd er de, som er udvalgt af Kammeraterne i Bedrifterne, som har den umiddelbare Forbindelse med Klassekampen.

Kamp for bedre Løn! Kamp mod den imperialistiske Krig. Ikke en Pfennig til Rustningerne!

Skulder ved Skulder vil vi socialdemokratiske, kommunistiske og partiløse Arbejdere opbygge vor frie, kæmpende Fagorganisation, paa hvis Fane vi skriver: Kamp for de økonomiske og politiske Livsrettigheder, Kamp for bedre Løn, Kamp for Oprettelse af Arbejderklassens Aktionsenhed for at styrte Kapitalismen.

For Oprettelsen af det socialistiske Samfund".

(„Bygningsarbeideren".)

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer mod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22** [1].

REORGANISERING
AF ARBEJDSLØSHEDSFORSIKRINGEN OG ARBEJDSANVISNINGEN I BELGIEN

Et af de belgiske Fagorganisationer i de senere Aar stadig paa ny fremsat Krav vedrører Reorganiseringen af det i Belgien yderst komplicerede System for Arbejdsløshedsforsikringen samt Udbygningen af Arbejdsanvisningen. Paa Grundlag de de i de sidste 15 Aar indhøstede Erfaringer har nu Arbejdsministeren, vor Partifælle Delattre, bekendtgjort et udførligt Forslag vedrørende en Forenkling af de to nævnte Tjenestegrene. Grundlaget for Forsikringssystemet forbliver Arbejdsløshedskasserne, der vil fortsætte deres hidtidige Funktion. De regionale Instanser vil imidlertid blive betydeligt udvidede og faa tildelt nye Opgaver, baade med Hensyn til Arbejdsanvisning, Vejledning ved Valg af Livsstilling og Oplæring af arbejdsløse i et andet Fag. I Spidsen for hele Administrationsapparatet staar et nationalt Direktorat for Arbejdsløshedsforsikring og Arbejdsanvisning, der ledes af et Generalraad og en Direktionskomité. Generalraadet er sammensat af 10 effektive Medlemmer, d. v. s. 3 Repræsentanter for henholdsvis Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne og 4 Medlemmer, der er særligt godt bevandret i sociale og økonomiske Anliggender. Den af 6 Medlemmer bestaaende Direktionskomité er det egentlig udførende Organ. Dets Kontrolrettigheder er ubegrænset. En af Kongen udnævnt Generaldirektør er som øverste Leder virksom under Direktionskomitéens Autoritet. Regeringens Tilsyn sker gennem Kommissarer, der tilhører Generalraadet. Enhver af disse Kommissarer har Ret til at standse Gennemførelsen af Beslutninger. I saadanne Tilfælde træffes Afgørelsen i Løbet af 8 Dage af vedkommende Minister i Samraad med Arbejdsministeren eller, saafremt disse ikke kan blive enige, efter Forhandling i Ministeriet senest inden Forløbet af 20 Dage. Med Hensyn til Statistiken bestemmes, at denne altid skal føres à jour. Den finansielle Administration (Bogholderiet skal gøres mere ensartet) skal mindst een Gang maanedlig offentliggøre Oversigter over Arbejdsanvisningskontorernes Virksomhed og Krisens demografiske og økonomiske Aspekter. Tiltrods for, at der er planlagt betydelige forvaltningstekniske Besparelser, skal der ikke foretages Afskedigelser af Personale.

Overfor Pressens Repræsentanter udtaler Delattre, at han personlig var overbevist om, at der kun forekommer ringe Misbrug paa Arbejdsløshedsforsikringens Omraade. Gennem en skarp Kontrol vil man dog give Offentligheden Vished for, at der gøres alt for at forhindre eventuelle Misbrug.

I en Artikel, som Arbejderbladet „Le Peuple", Bryssel, offentliggør om de planlagte Foranstaltninger, hedder det bl. a.: „Regeringens Program omfatter ikke Indførelse af obligatorisk Arbejdsløshedsforsikring, som er et af vor Bevægelses Krav. Men saafremt Delattres Reformer skulde faa de Følger, som vi forventer, kan de give Stødet til Indførelsen af dette System, der allerede er gennemført i mange Industrilande".

I. F. C.

OPPEBÆRER BØNDERNE ULOVLIG HJÆLP
I HENHOLD TIL LOVEN OM OFFENTLIG FORSORG?

I „Sogneraadstidende" anføres et Eksempel paa, at det i visse Tilfælde maa anses for lovligt at supplere Arbejdsløn med Understøttelse i Henhold til Loven om offentlig Forsorg.

Det omtalte Tilfælde omhandler en Fodermester med Familie bestaaende af Kone og 3 Børn i Alderen fra 3—5 Aar. Den paagældende havde opnaaet en Fodermesterplads til en Løn af 55,00 Kr. om Maaneden foruden Kost til sig selv og fri Bolig til hele Familien. I den Arbejdsydelse, der skulde præsteres for den anførte Løn, var indbefattet Hustruens Arbejde ved Malkning og Spandevask.

Fodermesteren kunde naturligvis ikke klare sig med den anførte Løn og henvendte sig derfor til det sociale Udvalg med Anmodning om Hjælp til Betaling af Brændsel samt Kontingent ved Indmeldelse i en Sygekasse. Væsentlig med Henblik paa Refusionsbestemmelserne har denne Sag været forelagt dels Amtmanden i det paagældende Amt og dels Socialministeriet til Afgørelse, og begge Instanser har erklæret den ydede Hjælp som lovlig, uanset Bestemmelsen i Forsorgslovens § 296, der er saalydende:

> „Det er ikke tilladt ved Ydelse af Kommunehjælp at supplere en normal Persons Arbejdsløn, hvor den paagældende har eller kan anvises Arbejde i normal Arbejdstid og til den paa Egnen gængse Arbejdsløn."

Det klagende Udvalg har i Sagens Anledning afgivet Erklæring om, at den gængse Løn for lignende Arbejde der paa Egnen ligger omkring 1700—1800 Kroner om Aaret.

Naar saavel Amt som Socialministeriet har godkendt den ydede Hjælp, er Aarsagen naturligvis den, at Fodermesterens Løn ikke har været saa stor som almindelig for det paagældende Arbejde dèr paa Egnen.

Det er oplyst, at Fodermesteren foruden Maanedslønnen dels har modtaget Kost til sig selv og Bolig til hele Familien, og da Maanedslønnen absolut ikke kan siges at være første Klasse, har formentlig saavel Kost

som Bolig været af lignende Art, Kosten kan derfor ikke ansættes til mere end 30,00 Kroner pr. Maaned og Boligen til 150,00 Kroner om Aaret, hvorved den samlede Løn for et Aar kan sættes til 1170,00 Kroner, heri indbefattet Hustruens Arbejde, altsaa for 2 voksne Menneskers fulde Arbejdsydelse.

Det kan herefter ikke med Rette paastaas, at det er den paagældende Fodermester, der har modtaget Hjælp i Henhold til Loven om offentlig Forsorg, idet baade han og hans Hustru har ydet, hvad Samfundet har Krav paa, ved at stille hele deres Arbejdskraft til Raadighed for den Landbruger, hvortil de er fæstet, og saaledes til Gengæld maa have Krav paa en Løn, der er stor nok til at dække det daglige Behov.

I denne Forbindelse rejser der sig imidlertid et andet Spørgsmaal. Det er under Sagens Behandling oplyst, at den gængse Løn for det af Fodermesteren og hans Hustru præsterede Arbejde paa den paagældende Egn er 17—1800 Kroner aarligt, medens vedkommende Landbruger ifølge Opgørelse kun har ydet 1170 Kroner. Der mangler altsaa et Beløb paa 630 Kroner for, at Fodermesteren kan leve og dække sit Behov, saaledes som andre Udøvere af samme Arbejde, hvorfor han tvinges til at anmode Socialudvalget om Supplering af sin Løn, og hans Ret hertil anerkendes baade af Amt og Ministerium.

Herefter kan ingen være i Tvivl om, at den ydede Hjælp maa betragtes som modtaget af den Landejendomsbesidder, hos hvem Fodermesteren er i Tjeneste, hvilken Kendsgerning, paa Baggrund af den fra Landboernes Side rejste Kritik af Socialreformen, syntes særlig grel.

Som bekendt har man fra Landboernes Side skreget særligt højt op om, at Understøttelserne i Henhold til Loven om offentlig Forsorg medførte, at Landarbejderne i stigende Tal søgte ind til Byerne saaledes, at der manglede fornøden Arbejdskraft paa Landet, og det er uden Blusel fra samme Side paastaaet, at der var mange, som uberettiget oppebar Understøttelse i Stedet for at modtage det tilbudte Arbejde, hvorfor man krævede Socialreformen underkastet en Revision. Det saaledes rejste Postyr medførte en Undersøgelse af, i hvor stort Omfang den paastaaede Flugt fra Landet til Byerne fandt Sted, hvorved der førtes Bevis for, at Paastanden var meget stærkt overdrevet.

Det ovenanførte Eksempel fører imidlertid Bevis for, at der i visse Tilfælde ogsaa kan være Tale om, at Landejendomsbesiddere, der maaske oven i Købet er Bilejere og med til at true det danske Samfund med Produktionsstrejke, oppebærer uberettiget Hjælp i Henhold til Loven om offentlig Forsorg, derved at det offentlige under Betegnelsen Kommunehjælp betaler en Del af den Løn, som Landejendomsbesidderne ellers er forpligtet til at betale de Arbejdere, der beskæftiges ved Udførelsen af Landbrugets Arbejde.

Det vil sikkert ikke kunne anses for ubeskedent at henstille til rette Vedkommende at foretage en Undersøgelse af, i hvor stor Udstrækning Landejendomsbesidderne paa denne Maade bedrager det danske Samfund.

R—dt.

4 GODE DANSKE BØGER

Er du klar over, at du ved at indmelde dig til Bogkredsens ny Serie 1935—36 for en samlet Sum af 11 Kroner og 60 Øre kommer i Besiddelse af 4 splinterny Bøger af danske Forfattere, nemlig:

NILS NILSSON: *Minebyen.* (Udkommer ca. $^{1}/_{11}$ 1935).

Nils Nilsson giver i denne sin nyeste Bog et Udsnit af Livet mellem svenske Minearbejdere omkring Aarhundredskiftet. Bogen, der er stærkt handlingsbevæget, fortæller om Arbejdernes Glæder og Sorger ved Arbejdet, i Hjemmet og i Naturen. Handlingen kulminerer til Slut i en stor Strejke, som Arbejderne vinder i Kraft af deres ubrydelige Sammenhold.

PETER HANSEN: *Børn af en By.* (Udkommer ca. $^{15}/_{1}$ 1936).

En Fortælling om og for Arbejderungdommen af 1935. Bogens Hovedværdi er Skildringen af Forholdet mellem de to Hovedpersoner, Karl og Jene. Der er Situationsbilleder, som forener en sikker psykologisk Viden med den fineste Poesi, Billeder, der i al deres Stilfærdighed virker dybt gribende.

K. OLDENDOW: *Grønland. Folk og Land i vore Dage.*

Grønland er efterhaanden blevet et af Tidens Problemer; men kun faa Danske har noget virkeligt Kendskab til Landet. Det her planlagte Værk, som bliver rigt illustreret og vil udkomme ca. $^{15}/_{5}$ 1936, vil i en underholdende Form give et Væld af Oplysninger om Befolkningens daglige Liv, Landets Historie, Naturforhold og meget andet. — Bogen trykkes paa fint, glittet Papir og i stort Format.

HARALD HERDAL: *Den første Verden.* (Udkommer ca. $^{15}/_{8}$ 1936).

I denne Skildring af et københavnsk Arbejderbarns første tretten, fjorten Leveaar har Forfatteren især lagt Vægt paa at paavise Milieuets Indflydelse paa Barnet. Læseren stilles overfor en Række Kendsgerninger i et Barns Liv, opfatter og ser det hele fra *Barnets Synspunkt* og ud fra *Barnets Opfattelse.* Deri ligger Bogens Værdi!

De tre Romaner bliver indbundet i stilfulde *Bogskabsbind* med Titel i ægte Guld.

Bogen om Grønland bliver indbundet i en af Bogkredsen tidligere anvendt lysegraa Hellærredsindbinding, som af ledende Biblioteksfolk er blevet betegnet som mønsterværdig i enhver Henseende.

Den ny Serie bliver saaledes baade i Retning af Indhold og Udstyr Toppunktet af, hvad Bogkredsen hidtil har kunnet præstere for 2 Kroner og 90 Øre pr. Bog.

Henved 5000 Medlemmer staar nu tilsluttet Bogkredsen, men vi mangler stadig *dig!*

Gør Alvor af det, læg en Krone til Side om Maaneden og send din Indmeldelse til

Arbejdernes Oplysningsforbund,
Rosenørnsallé 12, Kbhvn. V.

D. s. U. i Landsagitation

Nu i denne Maaned lægger D. s. U. ud med en landsomfattende Agitation for derigennem at samle endnu større Dele af Arbejdernes Ungdom i sine Rækker.

D. s. U. er Arbejderungdommens politiske og kulturelle Ungdomsforening og har til Formaal at dygtiggøre Ungdommen til den Kamp, som Arbejderklassen til Stadighed maa kæmpe for at bevare sin Frihed. D. s. U.s Opgave er at opdrage Ungdommen til Videreførelse af det Værk, som Arbejderne igennem to Generationer har rejst: den organiserede Arbejderklasse. Igennem D. s. U. samles Ungdommen for at staa sammen med den øvrige Arbejderklasse i dens Kamp mod Kapitalisme, Militarisme, Diktatur og aandelig Ensretning.

*

Denne Artikel skulde dog være helliget Arbejderungdommen paa Landet, dens Organisering i D. s. U. Netop Organiseringen af Landbrugets Arbejdere, helt ned i de yngste Rækker, vil være af vidtrækkende Betydning for Arbejderklassen i Helhed. Mange af disse Arbejderklassens unge, som tjener i Bondens Gaard og lever i meget nær Tilknytning til Bonden, vil være præget af deres Samliv med ham, have hans Partier og Antipatier og være forgøglet med, at det er ham, Bonden, som Tjenestefolkene har Interesser sammen med, Interesser vendt mod Arbejderklassen. Her er det D. s. U.s Opgave, som den egentlige Pioner, der gaar forud for Fagforeningen, at skabe Forstaaelse for Arbejdernes Solidaritetstanke og Samhørighed. Desuden er D. s. U. den Ungdomsforening, der ene af alle bringer Arbejderungdommen virkelige Værdier gennem det meget alsidige Oplysningsarbejde, som den udfører. Tillige giver den Ungdommen noget at leve for, giver den Haab og Livskraft, hvor alle andre staar opgivende og raadvilde overfor Fremtiden. Disse Linier skal derfor være rettet til Arbejdsmændenes — i By som paa Landet — hundrede Tusinde Skarer, saadan: Gør Jeres Indflydelse gældende, hvor I kommer i Forbindelse med unge — og altsaa især unge fra Landet —, gør Ungdommen forstaaeligt, at de hører hjemme i D. s. U., forklar dem, at ogsaa de en Dag er Familieforsørgere, og at de til den Tid bitterligt vil fortryde, hvad de i Ungdommens Letsind har forspildt.

Ved en saadan Haandsrækning fra de ældre opnaas en Vekselvirkning af uvurderlig Betydning til Gavn for begge Parter og for den samlede Arbejderklasse. Det bliver en Vekselvirkning af gensidig Hjælp mellem By og Land, mellem ældre og ung.

TIL UNGDOMMEN!

D. s. U. har Bud til enhver ung af den arbejdende Befolkning. D. s. U. taler til din og din Kammerats Bevidsthed og spørger, om du har gjort dig klart, hvor du hører hjemme: i Modstandernes forfladiske Foreninger eller i din egen Klasses ansvarsbevidste Ungdomsforening. Det er et Samvittighedsspørgsmaal, der her stilles til dig, og som du som ansvarsbevidst ung Arbejder ikke kan undgaa at tage Stilling til, og derfor ogsaa, at tage Stilling for D. s. U. Du Landbrugets unge Arbejder, der maaske gennem et urimeligt haardt Slid har baaret den største af Krisens Byrder, ogsaa du maa ind i Organisationerne for dèr at være med til at højne saavel din egen som hele din Klasses Kaar. Du maa stille dine Krav, du maa lære at hævde dit Værd, derfor ind i de Foreninger, der varetager dine Interesser, ind i din Fagforening og *ind i D. s. U.*

Sv . . en.

ERHVERVSSTANDS ORGANISATION I ØSTRIG

Den 10. Juli 1935 har den østrigske Forbundsraad besluttet at danne en ny Erhvervsstand: „Land- og Skovbrug". Over 1 Aar er nødvendig for blot teoretisk at danne denne nye Erhvervsstand. Konflikten mellem Hjemmeværnet og det kristelig sociale Parti er Anledningen til, at Tiden bliver trukket saadan i Langdrag. Udgangen af denne Kamp vil først vise sig, naar der foreligger Meddelelse om, hvem der faar de fleste Repræsentanter i denne Erhvervsstands Udvalg. Til Underbygning af denne nye Institution bliver Bøndernes Landsforbund anvendt. Bøndernes Landsforbund er en Arbejdsgiverforening og tilhører det kristeligsociale Parti.

I Følge Lovgivning bliver der indenfor Bøndernes Landsforbund optaget nogle Landarbejder-Repræsentanter. Hvorledes ser dette Udvalg ud? Kun en Fjerdedel af Repræsentanterne er Landarbejdere, og Resten er Arbejdsgivere og Medlemmer af andre Institutioner. Repræsentanterne vælges ikke under frie Valgformer af deres Samhørige, men udnævnes af de forskellige Landsregeringer og Forbundsregeringen. Det vil sige i Praksis, kun de Repræsentanter, som bliver udnævnt af Bøndernes Fører *Reither,* den nationale Front, den tilkommende Borgmester eller Præst, bliver indkaldt. Derfor vil man forgæves komme til at søge efter en oprigtig og uafhængig Landarbejderrepræsentant. I den demokratiske Republiks Dage var der ikke Forskel mellem Landarbejdernes og Godsejernes Stemmer. Den nye Stat har med Kanoner og Galger gjort Landarbejderne retsløse. En engelsk Statsmand udtalte om den nye østrigske Forfatning følgende: „Enevoldsmagt for Regering, Magtesløshed for Folket". Denne Udtalelse gælder ogsaa for den nye Lov.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

OPMANDSKENDELSE.

Nærværende Sag angaar en Uoverensstemmelse mellem Bygmester Th. Christiansen i Sønderborg og Arbejdsmændenes Fagforening sammesteds om Akkordopgørelsen af et Kloakarbejde paa Strandvej—Kongevej i Sønderborg.

Spørgsmaalet er i Henhold til Reglerne for Behandling af faglig Strid af Parterne ved henholdsvis Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund indanket for en faglig Voldgiftsret, afholdt i Sønderborg den 28. f. M., bestaaende af Murermestrene Fiil i Randers og Rasmussen i Aarhus og Forretningsførerne Chr. Larsen og Frands Petersen, begge af København, med Dommer Roepstorff i Odense som af „Den faste Voldgiftsret" udnævnt Opmand.

Og da der ikke i Voldgiftsretten kunde opnaas Stemmeflerhed for en Afgørelse, indlodes Sagen til Paakendelse af Opmanden.

Kloakarbejdet blev paabegyndt som Timelønsarbejde, men Arbejderne forlangte Akkord, og dette maatte Bygmesteren gaa ind paa. Arbejdet blev færdigt den 11. Maj 1935, og Opmaalingen foretoges af Arbejderne den 14. s. M., efter at Bygmesteren var tilsagt til Opmaalingen.

Det er om Rigtigheden af denne Opmaaling, at Striden drejer sig, idet Centralforeningen gør følgende Udsættelser gældende og paastaar Opgørelsen reduceret med de vedføjede Beløb.

I. Ved Opmaalingen af Udgravningen til 1314,75 m³
har Arbejderne ikke taget Hensyn til, at Graven kun er 1,3 m bred i Bunden, idet de har regnet med 1,5 m. Der maa regnes med en Gennemsnitsbredde af 1,4 m, saaledes at Udgravningen rettelig maa opmaales til 1215,82 m³

og der fremkommer derfor en Difference stor 98,93 m³
i Arbejdernes Opstilling til en Gennemsnitspris af 185 Øre Kr. 183,02

Herimod gør Arbejderne gældende, at de i deres Opmaaling ikke helt igennem har regnet med 1,50 m, men har taget Hensyn ogsaa til Tilspidsningen.

II. Ved Bortkørslen af Jord har Bygmesteren — efter hvad han paastaar — sagt til Arbejderne, at de skulde lægge Jord tilside til Fyldning, men de har læsset for megen Jord til Bortkørsel, og ved denne Mangel paa Paapasselighed maatte det manglende Jord igen tilkøres, nemlig 10½ m³ à 55 Øre Kr. 5,77

Arbejderne protesterer mod denne Reduktion, da de ikke kan have nogen Pligt til at foretage denne Udregning, hvilket maa være Mesterens Sag.

III. Ved Mac-Adam Ophugningen er medregnet Ophugning ved Sammenløbsbrønd I ved Batterivej 2,45 m³ Kr. 6,79
skønt denne Ophugning er udført for Byen i Timeløn.
Dette protesterer Arbejderne imod.

IV. Arbejderne har urettelig medregnet Harpning af Bundsten. Disse er ved Optagningen lagt i Bunker for sig selv og ikke harpet, hvorfor der kun skal betales for Harpning af Skærver og Bagharpning, hvorved fremkommer en Difference paa Kr. 57,02
Arbejderne hævder, at Bundstenene ikke har været lagt for sig selv, og da de ikke har faaet Betaling for Sortering, har de i Henhold til Overenskomstens Side 37 m Krav paa Betaling ogsaa for denne Harpning.

V. Arbejderne har ved Istandsættelse af Gravningen beregnet Paalægning af Makadamiseringsmaterialet med ialt Kr. 205,20
hvilken Post maa helt udgaa, da Materialet kun er tilfyldt og ikke yderligere behandlet.
Arbejderne hævder i Henhold til Overenskomstens Bestemmelser om „Ny Vej" S. 34 at have Krav paa Betaling for Paalægning af 380 m² à 24 Øre (Bundsten) + 21 Øre (Skærver) + 20 % for Istandsættelse eller ialt 54 Øre pr. m³.
Bygmesteren henviser til Overenskomsten S. 32, og herefter maa Tilfyldningen af Makadamiseringsmaterialet være iberegnet den Timeløn, Arbejderne har faaet betalt af Byen.
Arbejderne protesterer herimod, da Skurebogen ikke udviser dette, og da det kun er Harpningen, som Kommunen har betalt ekstra for.

VI. Efter Arbejdernes Opstilling er Tilfyldning beregnet med 535 + 93,44 m³ 628,44 m³
men efter den under I ommeldte samlede Udgravning paa 1215,82 m³
maa heri afgaa:
Rørenes Volumen 460,87 m³
Ophugning af Mac-Adam 104,56 m³
Tilfyldt Sand fra Byen 153,75 m³
Bortkørt ved Brønden 1 og 8 20,25 m³
739,43 m³
476,39 m³
saaledes at der fremkommer en Difference paa 152,05 m³
à 91 Øre Kr. 138,37
Dette protesterer Arbejderne imod, idet de kun vil indrømme Berettigelsen af, at der trækkes 59 m³ fra, nemlig der hvor Mac Adam har ligget.

VII. Brønd 8. Difference paa Opmaalingen Kr. 3,09

VIII. Udbetaling efter Skurebogens Difference Kr. 9,45

Ialt maa Arbejdernes Opstilling og Opgørelsen reduceres med Kr. 608,71

Dansk Arbejdsmands Forbund nedlægger Paastand paa Udbetaling af Restbeløbet paa Akkordarbejdet efter Opmaaling stort 627 Kr.

Mod den af Centralforeningen paastaaede Reduktion gør Arbejdsmands Forbundet principielt gældende, at naar Arbejdet er et Akkordarbejde, og Mesteren er gaaet ind herpaa, burde han have efterkommet Arbejdernes Tilsigelse til Opmaalingen og kan ikke nu høres med sine Indsigelser.

Herimod protesterer Centralforeningen, idet den hævder, at det ikke er Mesterens men Forholdenes Skyld, at Arbejdet begyndte som Timelønsarbejde.

Da det efter de foreliggende Omstændigheder i nærværende Tilfælde ikke gaar an at afskære Mesteren fra Indsigelser mod den skete Opmaaling, maa der tages Hensyn til dem.

I saa Henseende bemærkes følgende:

Mod den af Arbejderne foretagne Opmaaling jfr. Punkt 1 og Ophugning Pkt. III er der ikke under Sagen fremkommet saadanne Oplysninger, at det findes rigtigt at foretage Reduktion. Hvad Punkt II angaar bemærkes, at Arbejderne ikke findes pligtig at erstatte dette Beløb. Paa Grund af det af Arbejderne anførte om Harpningen jfr. Pkt. IV kan Paastanden om Reduktion ikke tages til Følge. Dette skønnes derimod at burde ske med Hensyn til Pkt. V, da Forholdet efter det oplyste ikke rettelig kan henføres under det Arbejde, som forudsættes i Overenskomstens Bestemmelser om „Ny Vej". Paastanden om Reduktion 205 Kr. 20 Øre tages derfor tilfølge. Ligeledes vil der i Pkt. VI være at fraregne 59 m³ à 91 Øre = 53 Kr. 69 Øre men iøvrigt findes det betænkeligt at foretage Reduktion med Hensyn til Arbejdernes Opstilling af Tilfyldnings Volumen. Punkterne VII og VIII er ikke oplyste saaledes, at der findes Anledning til Reduktion.

Herefter vil Arbejdernes Opgørelse være at reducere med Beløbene 205 Kr. 20 Øre + 53 Kr. 69 Øre = 258 Kr. 89 Øre.

Omkostningerne ved Voldgiften, derunder til Opmanden Honorar og Andel i Udlæg og Befordring ialt 140 Kr., udredes af Parterne med Halvdelen hver.

Kendelse.

Arbejdernes Opgørelse bør reduceres med 258 Kr. 89 Øre.

Omkostningerne ved Voldgiften, derunder Honorar, Udlæg og Befordring til Opmanden ialt 140 Kr., udredes af Parterne med Halvdelen hver.

Odense, den 2. September 1935.

sign. Roepstorff.

Opmandskendelse.

Nærværende Sag angaar en Uoverensstemmelse mellem Bygmester Asmus Christiansen af Sønderborg og Arbejdsmændenes Fagforening sammesteds om Betaling af Tillæg for Afsætning af Sten ved Opførelsen af Statshospitalet i Sønderborg.

Spørgsmaalet er i Henhold til Reglerne for Behandling af faglig Strid af Parterne ved henholdsvis Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund indanket for en faglig Voldgiftsret, afholdt i Sønderborg den 28. f. M., bestaaende af Murermestrene Fiil af Randers og Rasmussen af Aarhus og Forretningsførerne Chr. Larsen og Frands Petersen, begge af København, med Dommer Roepstorff af Odense som af Parterne valgt Opmand.

Og da der ikke i Voldgiftsretten kunde opnaas Stemmeflertal for en Afgørelse, indlodes Sagen til Paakendelse af Opmanden.

Dansk Arbejdsmands Forbund fremstiller Sagens Omstændigheder saaledes, at Murstenene, som blev baarne paa Brædt, til at begynde med blev afkastede, men efter nogle Dages Forløb afsatte. Grunden hertil var en Henvendelse fra Formandens Side, idet han sagde til Arbejderne, at de ligesaa nemt som at smide Stenene af kunde sætte dem af, hvortil Arbejderne sagde, at saa maatte Tillæget 1 Kr. 16 Øre betales, og Formanden sagde, at det tvivlede han paa. Iøvrigt anfører Forbundet, at Stilladset ikke var stærkt nok til at taale Stenenes Afsmidning. Forbundet paastaar herefter, at Tillæget jfr. Overenskomsten S. 13 Punkt 18 1 Kr. 16 Øre pr. 1000 Sten skal betales af de medgaaede 452.000 Stk. Sten, altsaa 524 Kr. 32 Øre.

Centralforeningen paastaar Frifindelse, idet det benægtes, at Stilladset ikke var stærkt nok til Afsmidning af Sten, og gør gældende, at Stenene efter Bygmesterens Forlangende skulde smides af. Formandens Henvendelse bestod kun i, at han sagde til to Arbejdere, om det var nødvendigt, at Stenene blev smidt saa haardt af, hvortil Arbejderne sagde Ja. Formanden har ikke forlangt Afsætning, men kun lidt bedre Behandling af Stenene.

Med Hensyn til Antallet af de Sten, som faktisk er afsat, opgiver Arbejderne, at det kun var Stenene til Kælderetagen, nemlig 85.000 Sten, som blev afsmidte, medens Bygmesteren gør gældende, at der i Bygningen, som kun er een Etage, ogsaa blev smidt Sten af i 1ste Etage, og at ialt Fald Halvdelen af Stenene blev smidt af.

I Anledning af det om Stilladsets Forfatning af Forbundet anførte bemærkes, at da Arbejderne ikke under Arbejdet har klaget over Stilladset, og det ikke mod Mesterens Benægtelse er godtgjort, at Stilladset var saa daarligt, at Afsmidning ikke kunde finde Sted, kan der ikke tages Hensyn til dette Anbringende.

Centralforeningen anbringer, at Sagens Afgørelse ikke beror paa, om Stenene faktisk er afsatte, men paa Aftalen mellem Mesteren og Arbejderne, og dette er ogsaa rigtigt, men da der før Ændringen i Stenenes Behandling har fundet en Samtale herom Sted mellem Formanden og nogle af Arbejderne, er det af Vigtighed at vide, hvad der er sagt under denne Samtale. Herom er der ikke Enighed mellem Parterne. Det afgørende er ikke, om Formanden er gaaet ind paa at betale Tillæget, men Vægten maa lægges paa, om Formanden ved sine Udtalelser har foranlediget Ændringen. Helt oplyst er Forholdet ikke, men da det efter det foreliggende maa antages, at i alt Fald Halvdelen af Stenene er afsatte, og da Formanden maatte kunne se, at det er hans Henvendelse til Arbejderne, som har foranlediget Ændringen, uden at han herefter har gjort Arbejderne bekendt med, at Mesteren ikke ønskede, at Stenene blev afsatte men skulde afkastes, findes det rettest, at der betales Tillæg for Afsætningen forsaavidt angaar Halvdelen af Murstenene, altsaa 226.000 Sten à 1 Kr. 16 Øre pr. Tusind eller 262 Kr. 16 Øre.

Efter Omstændighederne betaler Parterne Sagens Omkostninger med Halvdelen hver.

Kendelse.

Bygmester Asmus Christiansen af Sønderborg bør til Arbejdsmændenes Fagforening i Sønderborg betale 262 Kr. 16 Øre, men bør iøvrigt for Dansk Arbejdsmands Forbunds Tiltale i denne Sag fri at være. Sagens Omkostninger, derunder til Opmanden Honorar, Befordring og Udlæg 80 Kr., betales af Parterne med Halvdelen hver.

Odense, den 2. September 1935.

sign. Roepstorff.

NAZISTISK SAGFØRER

I et Referat som Middelfart Venstreblad bringer af et Retsmøde angaaende en Sag, som vort Forbunds Strib-Vejlby Afdeling har rejst mod et Par af Afdelingens tidligere Tillidsmænd, omtales meget indgaaende det Forsvar, som en lokal Sagførerfuldmægtig har fremført til Fordel for de sigtede Tillidsmænd. At dette Forsvar har været af en noget egenartet Karakter fremgaar af følgende Gengivelse.

Sagførerfuldmægtigen udtalte bl. a. følgende:

Den nye Straffelov sætter haard Straf for Underslæb, men skærper Straffen, naar der er Tale om groft Tillidsbrud. Tilsyneladende falder dette Tilfælde ind herunder, men ogsaa kun tilsyneladende. De to sigtede er ikke før straffet for Berigelsesforbrydelse, og med Hensyn til Tillidsspørgsmaalet i denne Sag er det af en egen Art og i Virkeligheden ret problematisk. *Fagforbundet kan ikke gøre Krav paa at paaberaabe sig Tillid, naar dets egen Forretningsgang er saa skødesløs som den er. Man siger formelig som saa: Her, Kammerater, har I nogle Ark Mærker, der i Virkeligheden gælder som Pengesedler, til behagelig Afbenyttelse! Der føres ingen Kontrol med Medlemmernes Betaling, kræves ingen Bevis. Hvad vil man ikke sige om et Hovedkontor i en større Forretning, der skriver ud til Filialerne: Her har De en Bunke Pengesedler, som De maa gøre ved, hvad De vil.*

Naar Straffeloven taler om Skærpelse af Straf ved Tillidsbrud, er det i sig selv rigtigt, men rettelig set kunde her Bøtten vendes og Straffen komme over Hovedforbundet, der bærer sig saadan ad, ligefrem opfordrer til Forbrydelse.

Saa fuldkommen i Strid med det virkelige Forhold er disse Udtalelser, at man fristes til at spørge, om denne Sagfører ganske har undladt at søge fornødne Oplysninger forinden han har tilrettelagt sin Procedure. Ganske vist har vi Erfaringer for, at der ingen Steder lyves saa stærkt og bevidst som ved Udtalelser til og ved retlige Afgørelser, men det burde dog ikke tillades, at Personer, der opnaar det offentliges Anerkendelse og Ret til at forelægge en Sag for Domstolene, kan gøre dette uden Hensyn til, om Dokumentationen er rigtig eller urigtig. Det skaber i hvert Fald ingen Respekt for de Foreteelser, der er knyttet til Retsmaskineriet, naar en saadan Form for Forsvar kan tillades, og det kan i nogen Grad være medvirkende til, at der i det store og hele mangfoldige Gange trækkes paa Smilebaandet af den Konklusion af Sagen, som følger efter de højtidelige Ord — Thi kendes for Ret —.

Det er hævet over enhver Tvivl, at den omtalte Sagfører i dette Tilfælde har ladet ganske haant om sin Pligt til at sætte sig ind i det reelle Forhold mellem vort Forbund og Afdelingerne, og i Stedet for ladet sig forlede til at fremsætte fuldkomne nazistiske Teorier om Organisationernes Virkemaade.

R—dt.

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 30. August 1935
i Sag Nr. 2125:
De samvirkende Fagforbund i Danmark
for Dansk Arbejdsmands Forbund
mod
Dræningsmester Hans Johansen af Nørrebjerg.

Under nærværende Sag har De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmands Forbund indklaget Dræningsmester Hans Johansen af Nørrebjerg for Brud paa Overenskomst og Regler for Behandling af faglig Strid.

Den af Klagerne givne Fremstilling gaar nærmere ud paa følgende:

Indklagede, Dræningsmester Hans Johansen, har siden December 1933 staaet i overenskomstmæssig Forhold først til Landarbejderforbundet i Danmark, senere til Dansk Arbejdsmands Forbund, hvilke to Organisationer i det forløbne Tidsrum er sammensluttede. Overenskomsterne mellem Indklagede og Arbejderorganisationerne angaar Dræningsarbejde og er — saaledes som det ogsaa fremgaar af et under Sagen fremlagt Eksemplar af den sidst indgaaede, Januar 1935 daterede „Overenskomst mellem Dræningsmestrene i Fyens Stift og Dansk Arbejdsmands Forbund angaaende Dræningsarbejde i Fyens Stift", — indgaaede sammen med en Række andre enkeltstaaende Dræningsmestre paa Fyen. Saavel i den under 2. December 1933 med Landarbejderforbundet afsluttede Overenskomst som i den nugældende Overenskomst findes Bestemmelser om, at som Regel for Behandling af faglig Strid gælder den af Hovedorganisationerne senest vedtagne Norm. I to Tilfælde har Landarbejderforbundet og nu Dansk Arbejdsmands Forbund med Henvisning til den nævnte Bestemmelse begæret Uoverensstemmelser opstaaet mellem Indklagede og Organisationernes Medlemmer gjort til Genstand for fagretslig Behandling. Det første Tilfælde, der daterer sig fra Maj 1934, drejer sig om 6 Medlemmer, der, som Rest for udført Arbejde, har et Beløb af tilsammen Kr. 137,40 tilgode hos Dræningsmester Johansen. Det andet Tilfælde daterer sig fra Maj 1935, hvor to andre Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund paaklager at være underbetalt med 25 Kr. hver. Der er i begge Tilfælde krævet af Indklagede, at der afholdes Mægling i Sagen, men Johansen har konsekvent undladt at besvare Henvendelser fra Organisationen desangaaende. Sidst har man fra Dansk Arbejdsmands Forbund under 12. Juni 1935 tilskrevet Indklagede i anbefalet Brev, hvilket Brev, der er fremlagt i Genpart, ogsaa er forblevet ubesvaret. Under Henvisning til alt foranstaaende har Klagerne paastaaet Indklagede kendt skyldig i Overenskomstbrud og ikendt en Bod, der tillige kan tjene som Dækning af de her omhandlede Arbejderes Tilgodehavende.

Da Indklagede, skønt lovlig stævnet, er udeblevet ved Sagens Foretagelse den 30. August 1935, vil der efter Klagernes Begæring være at afsige Kendelse efter disses Fremstilling af Sagen. Idet det herefter maa lægges til Grund, at Indklagede har gjort sig skyldig i Overenskomstbrud, vil der være at ikende Indklagede en Bod, der efter Omstændighederne findes passende at kunne bestemmes til 300 Kr., hvorhos Sagens Omkostninger vil være at paalægge Indklagede.

Kendelse:

I Bod til Klagerne betaler Indklagede, Dræningsmester Hans Johansen, 300 Kr.

Sagens Omkostninger betaler Indklagede med 200 Kr.

LANDSOVERENSKOMSTEN
FOR LANDARBEJDERE I SVERIGE

Imellem svensk Landarbejdsgivernes Centralforening (Svenska Lantarbetsgivernas Centralförening) og det svenske Landarbejderforbund (Svenska Lantarbetareförbundet) er for hele Sverige afsluttet en saakaldt Ramme-Overenskomst. Denne Overenskomst omfatter almindelige Bestemmelser om hele Arbejdsforholdet for Landarbejderne. Denne bliver fuldstændiggjort igennem lokale Overenskomster mellem de overenskomstsluttende Parter. I sidstnævnte Overenskomst bliver bl. a. Minimallønningerne fastlagte.

Landsoverenskomsten gælder fra 1. November 1935 til 31. Oktober 1936; bliver denne ikke opsagt med 3 Maaneders Varsel, løber den videre 1 Aar igen.

Personlige Arbejdskontrakter imellem Arbejdsgivere og Arbejdere er tilladt, men de maa ikke være i Modstrid med Landsoverenskomsten. Organisationsretten bliver udtrykkelig anerkendt. Tillidsmændene fra Organisationen maa ikke hindres i deres Arbejde som Repræsentanter for Organisationen.

Arbejdstiden for alle Arbejdere (undtagen Kreaturpassere og Malkearbejdere) fastsættes som følger:

	Skaane		Uppland Västmanland	Värmland, Örebro län, Östergötland, Södermanland	Älvsborg		Halland, Skaraborgs län	Kalmar län
Januar	8		8	8	8		8	8
Februar	8		8½	8½	8	(1—15)	8	8
						(16—28)	8½	8½
Marts	9		9	9	9		9	9
April	10	(1—15)	9	10	10		10	10
		(16—31)	10					
Maj-Sept.	10		10	10	10		10	10
Oktober	9		9	9	9	(1—15)	9½	10
						(16—31)	9	9
November	9		8	8	8½	(1—15)	9	9
						(16—31)	8	8½
December	8		7½	7½	7		8	7½

Højstarbejdstiden om Lørdagen er 8 Timer og slutter senest Klokken 4 (16). For Kreaturpassere maa den regelmæssige Arbejdstid ikke overstige 10 Timer. Hvor Malkemaskiner ikke holdes, kan Malkerne eller Malkekonerne ikke forpligtes til at malke mere end 150 Liter ved 3 Gange daglig Malkearbejde.

Tiden udover den regelmæssige Arbejdstid regnes som Overarbejde, og skal betales ekstra. Tiden fra 9

(21) til Klokken 5 Morgen regnes som Nattearbejde, ogsaa Kreaturpasserne er undtaget.

Fra Klokken 12 er den 1. Maj Festdag. Hvor Lejligheden er en Del af Lønnen, skal denne indeholde 1 eller 2 Værelser og Køkken med mindst 35 m² Gulvflade, foruden Rum for Brændsel, Kartofler, Værktøj, Stald for Svin og Høns. Dertil skal være Have til Huset med Frugtbuske og Frugttræer.

Ugifte Arbejdere har Krav paa et godt møbleret varmt Værelse med Seng og Sengetøj.

Af denne meget omfattende Overenskomst har vi kun bragt et Uddrag. De særlige Forhold i dette Land fordrer delvis særlige Bestemmelser. Overenskomsten indeholder meget vigtige Bestemmelser over Befordringsmuligheder under Sygdom, Ulykkestilfælde, Fødsel osv. I Sverige spiller i dette Tilfælde alle Befordringsmidler en vigtig Rolle: Jernbanen, Skib, Hestekøretøj, Bil og i den sidste Tid ogsaa Flyvemaskinen.

Det svenske Landarbejderforbund kan betragte Afslutningen af denne Landsoverenskomst som et stort Fremskridt.

Siden sidst

Lager- og Pakhusarbejderne. — Firmaet Hedegaard Broch (Arbejdsplads Tuborg Havn). Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ved Arbejde udenfor den egentlige Arbejdsplads betales et Tillæg af 75 og 150 Øre for henholdsvis ½ og en hel Dag. Ugeløn 55 Kr. Dagløn 1/6 af Ugelønnen + 50 Øre pr. Dag. For Modtagelse og Oplægning i Pakhus af Cement i Papiremballage à 50 kg og derunder i Forbindelse med Losning med mekanisk Transportør betales Timeløn + 0,28 Øre pr. Sæk pr. Mand til 2 Mand. Arbejde i Forbindelse med Losning og Lastning iøvrigt efter Havnens Priser. Overarbejde 25, 33⅓, 50 og 100 %. Ferie: 1 Dag for hver 25 Arbejdsdage indtil 6 Dage. Under Sygdom efter 6 Maaneders Beskæftigelse fuld Løn i 4 Uger med Fradrag af Sygekassepenge. Ved Ulykkestilfælde betales i de første 4 Uger som under Sygdom, og derefter i 9 Uger 4 Kr. pr. Dag. Tillidsmandsregler.

Middelfart A. — Vognmand Sigfred Rasmussen, Nytofte. Vognmanden har ikke overholdt den indgaaede Overenskomst med Hensyn til Betaling af Overarbejde. Han har herfor til Afdelingen betalt 100 Kr. pr. Uge for 4 Uger, ialt 400 Kr.

Odense L. P. — A/S Den nye Forsamlingsbygning, Odense. Overenskomst oprettet for Kontrollører og Køkkenkarle. **Kontrollører:** Kr. 47,50 pr. Uge. Arbejdstiden regnes fra Kl. 20 Aften til Kl. 1½ Nat. Før og efter denne Tid betales henholdsvis 105 og 200 Øre pr. Time. Løse Kontrollører afregnes med 150 Øre pr. Time til Kl. 24 og derefter med 2 Kr. pr. Time. **Køkkenkarle:** Kr. 51,00 pr. Uge + Kosten. Saavel Kontrollører som Køkkenkarle erholder en ugentlig Fridag samt 10 Dages Sommerferie. Ulykkesforsikring de første 13 Uger 3 Kr. pr. Dag. Der maa kun beskæftiges Medlemmer af D. A. F.

Odense L. P. — Vinfirmaet N. C. Rasmussen. Overenskomsten med Firmaet er fornyet, hvorved Ugelønnen er hævet fra Kr. 51,06 til Kr. 51,50, og Sommerferien er udvidet fra 3 til 6 Dage.

Odense C. — Kocksgades Bilstation. Overenskomst oprettet ligelydende med Overenskomsten med Auto Taxa (Kr. 2,50 pr. Vagt + 20% af det indkørte Beløb).

Skive K. — Skive Autodroskeejerforening. Overenskomst oprettet. Lønnen er Kr. 21,00 pr. Uge + 10 % af det indkørte Beløb. Beskæftigelse enkelte Dage 4 Kr. pr. Dag + 10 %. 2 Fridage pr. Maaned. Er det nødvendigt, at en Chauffør kører paa Fridagen, betales han med et Tillæg af 75 %. Ophold ude om Natten betales efter Regning. Ulykkesforsikring i de første 13 Uger 3 Kr. pr. Dag. Hvor der ydes Kost og Logi, betales Kr. 12,00 pr. Uge for Kosten og Kr. 5,00 pr. Maaned for Logi. Der maa kun beskæftiges Medlemmer af D. A. F.

4. Kreds. — Uvelse Sogneraad. Blokaden overfor Sogneraadet er hævet. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn i H. t. Entreprenøroverenskomsten, hvis Akkordpriser ogsaa er gældende for Sogneraadet. Skærveslagning 6 cm 7 Kr. pr. m³. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

Støberiarbejderne. — Københavns Sporveje. Efter langvarige Forhandlinger mellem Københavns Kommune og ovennævnte Afdeling er der opnaaet Enighed om et Timelønstillæg af 5 Øre for Rangering. Tillægsbetaling for Rensning af Centralvarmekedler 43 Øre pr. Time, højst 1 Kr. pr. Dag. For Maling og Rensning af Overvognens Bund paa Sporvogne ydes et Tillæg af 15 Øre pr. Time.

Tillæg for Adskillelse og Samling af Undervogne, henholdsvis 2½, 2 og 1 Kr. pr. Vogn.

For Arbejde i Træbukkeriet ydes et Tillæg af 13 Øre pr. Time.

Endelig ydes der et Tillæg pr. Time af 8 Øre for Adskillelse og Rengøring af Værktøjsmaskiner, Forlagstøjer, der nedtages til Rensning, Rensning af den store Hærdeovn, Rensning af Sporvogne under Sæderne, Rensning af Prøvestanden for Undervogne.

Belysningsarbejderne. — Københavns Kommune. Efter langvarige Forhandlinger mellem Københavns Kommune og ovennævnte Afdeling vedrørende Ændringer til den bestaaende Overenskomst samt Indførelse af nye, forskellige Tillæg, er der opnaaet Enighed om forskellige Ændringer i opadgaaende Retning samt Indførelse af flere forskellige Timelønstillæg og endelig Erstatning for Afsavn af Skur for Lygtepudsere.

Jord- og Betonarbejderne. — Ejendomsdirektoratet. Efter Forhandlinger mellem Afdelingen og Københavns Kommune er der opnaaet Enighed om, at Ejendomsdirektoratet tiltræder den mellem Stadsingeniørens Direktorat og Afdelingen indgaaede Overenskomst med alle dens Tillæg og Bestemmelser.

Jord- og Betonarbejderne. — Københavns Sporveje. Efter Forhandlinger mellem ovennævnte Afdeling og Københavns Kommune er der opnaaet en Del nye Priser i Overenskomsten for henholdsvis Dræn i Sporkasserne, Priser for Udlægning af Slagger og Singels m. v. samt Indførelse af 15 Øres Tillæg for Arbejde med Sveller samt for Reparation af Værktøj paa Lageret.

Jord- og Betonarbejderne. — Vandforsyningen. Der er efter Forhandlinger mellem ovennævnte Afdeling og Københavns Kommune opnaaet forskellige Ændringer vedrørende Opgravning af frossen Jord samt Paasætning af Afstivning. For Opgravning af Beton betales i H. t. Bestemmelserne vedrørende Kabelgravning.

Jord- og Betonarbejderne. — Stadsingeniørens Direktorat. Holdførertillægene paa henholdsvis 72 og 43 Øre hæves til 1 Kr. og 2 Kr.

Tillægene for Rensning af Brønde og Ledninger paa henholdsvis 21 og 35 Øre hæves til henholdsvis 35 og 50 Øre.

Tillæget for Arbejdet ved Skærveknusningsmaskinen ændres til 35 %, og for Arbejde i Træer forhøjes Tillæget fra 17 Øre til 21 Øre.

29. Agitationskreds. — Cementvarefabrikant Kragh, Frejlev. Ved en Forhandling med Cementstøberen er der opnaaet Enighed om et Løntillæg af 20 % til Akkordpriserne.

22. Agitationskreds. — Entreprenør Carl Nielsen, Fruens Bøge. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for et Afgravningsarbejde ved Nyborg (11000 m³). Ved et Mæglingsmøde den 31. Juli 1935 gik Sagen i Orden, saaledes at Fir-

maet til endelig og fuld Afgørelse af Sagen betaler Kr. 600,00.

23. Agitationskreds. — Entreprenør Carl Nielsen, Fruens Bøge. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for et Jordarbejde ved Skaarup-Vejstrup, hvilket Arbejde Kredsen krævede betalt som større Jordarbejde. Ved et Mæglingsmøde den 31. Juli 1935 blev Sagen afgjort paa den Maade, at Firmaet til endelig og fuld Afgørelse af Sagen betaler Kr. 900,00.

Brønderslev. — Brønderslev Byraad. Der har været afholdt en Forhandling med Byraadet, hvor det indgik paa — uden at der dog oprettedes Overenskomst — at respektere Entreprenøroverenskomsten.

Odense A. og Kerteminde. — Odense-Martofte-Kerteminde-banen. Ved et Forhandlingsmøde i Odense den 18. Juli 1935 opnaaedes der med nævnte Bane under Medvirken af Forbundet Overenskomst for de ved Banen beskæftigede Ekstraarbejdere under saavel Bane- som Trafikafdelingen. Den hidtidige Timeløn af 86 Øre hævedes til 100 Øre pr. Time. Arbejdstiden fastsattes til 8 Timer daglig, og der indførtes Bestemmelser om Overarbejde samt Søn- og Helligdagsarbejde i Lighed med de i Entreprenøroverenskomsten fastsatte Betalingssatser. Som Regel for Behandling af faglig Strid indførtes Normen.

Roskilde. — Cementvarefabrikant Schledermann & Sønner og **Roskilde Cementvarefabrik.** Overenskomst oprettet 8. August 1935. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn Kr. 1,05, og hertil ydes et Tillæg til Cementstøbere, der har været beskæftiget i mere end 1 Maaned i Virksomheden. Almindelige Overarbejdstakster. Hvor Parterne er enige om det, kan Arbejdet udføres i Akkord efter den gældende Priskurant i Køge. Træder i Kraft den 19. Juli.

Rønne. — Murermester Ejnar Larsen, Klemensker. Mesteren har underskrevet paa at ville overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Landhaandværkernes Hovedorganisation gældende Overenskomst.

Sakskøbing. — Maribo Amts Arbejdsanstalt. Ved en Forhandling med Inspektøren for ovennævnte Virksomhed er der truffet Aftale om, at vore Medlemmer, der beskæftiges paa Anstalten, betales med 105 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer.

36. Agitationskreds. — Ebeltoft-Trustrup Jernbane. Overenskomst oprettet 25. Juli 1935. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. Almindelig Overarbejdstakster. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F. Regler for Behandling af faglig Strid. Overenskomsten træder i Kraft fra den 3. August 1935.

Vejle M. — Vejle Kommune. For at afhjælpe Arbejdsløsheden igangsatte Byraadet et Jordarbejde i Henhold til Refusionsloven. Mellem det sociale Udvalg og Forretningsudvalget for Arbejdernes Organisationer aftaltes, at første Halvdel af Arbejdet skulde aflønnes med 105 Øre pr. Time, og at der forinden Paabegyndelsen af anden Halvdel skulde optages en Forhandling. Ved denne Forhandling blev det af Arbejdernes Repræsentanter forlangt, at den sidste Del af Arbejdet skulde betales med Timeløn + Akkordafsavnstillæg under Henvisning til, at Arbejdet henhørte under Akkordprislisten, men at Akkordbetingelserne ikke var til Stede begrundet paa Arbejdets særlige Karakter. Det sociale Udvalg kunde ikke gaa ind for Forretningsudvalgets Forlangende, for det første, fordi det ikke mente, at Arbejdet henhørte under Akkordprislisten, og for det andet, fordi det var økonomisk uoverkommeligt. Der var Enighed mellem Parterne om at spørge Forbundet om, hvorvidt Arbejdet henhørte under Akkordprislisten eller ikke. Der er i Henhold hertil foretaget en Besigtigelse og Undersøgelse af Arbejdet, og i Henhold til de Oplysninger, som herunder fremkom, maa det anses for udelukket, at Arbejdet falder ind under Akkordprislisten, hvorfor vor Repræsentant afgav en Erklæring om, at Arbejdet kunde udføres for 105 Øre i Timen.

4. Agitationskreds. — Karlebo Kommune. Overenskomsten oprettet 17. Maj 1935. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 111 Øre, Almindelig Overtidsbetaling. Stenslagning 6 cm 7 Kr. pr. m³, 7 cm 6 Kr. pr. m³. Akkordpriser efter Entreprenøroverenskomsten. 15% Tjæretillæg. Regler for Behandling af faglig Strid.

Randers F. — Randers Kommune. Overenskomst oprettet. For Vagter i Ovnhuset betales 12 Kr. 88 Øre pr. Vagt à 8 Timer. For Arbejde ved Rengøring af Ovntoppen og Rensning af Hydrauliker samt Afmontering og Nedbrydning af Ovne i Ovnhuset betales indenfor normal Arbejdstid Kr. 1,61 i Timen. For alt andet Arbejde paa Gasværket betales en Timeløn af Kr. 1,36. For Vagter i Kedelhus og Maskinhal (Elektricitetsværket) betales 10 Kr. 88 Øre pr. Vagt à 8 Timer. For alt andet Arbejde betales Kr. 1,36 pr. Time. Gælder fra 1. Juli 1935.

D. A. F. — Entreprenørforeningen. Overenskomst oprettet angaaende Mergelarbejde. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Almindelig Overarbejds-, Nat- og Søndagstillæg. Der kan træffes Aftale om Etablering af Skifteholdsarbejder samt om Nedsættelse af Arbejdstiden til 6 Timer pr. Hold i Forbindelse med Skifteholdsarbejde. Ved Etablering af Skifteholdsarbejde ved Mergelarbejdet betales et Tillæg af 5 Øre pr. Time for samtlige Timer. Fortsættes Arbejdet udover 6 Timer pr. Hold, betales almindelig Overtidstillæg.

D. A. F. — Entreprenørforeningen. § 3 B., Stk. 5 i Entreprenøroverenskomsten er ændret saaledes:

Jordarbejde, der ikke henhører under Akkordpriskuranten, og hvortil der anvendes Gravemaskine eller Grab, betales i alle Tilfælde med et Tillæg af 15% til Timelønnen. Ved Haandlæsning, hvor Transporten foregaar paa Spor (ikke ved Haandkraft), betales Tillæget, naar der er 10.000 m³ pr. km. Hvis der ikke er 10.000 m³ pr. km, men der indenfor en Strækning af 500 l. m er 10.000 m³, betales Tillæget for den Del. Ved andre Jordarbejder betales Tillæget, naar der er 1,5 m³ pr. m². For Tipvognssporlæsning og de øvrige i Stk. 5 nævnte Arbejder betales Tillæget som hidtil, naar disse Arbejder udføres i Forbindelse med Jordarbejdet.

Odense A. — Statsbanerne. Overfor Generaldirektoratet fremsattes Krav om Tillæg til nogle af vore Medlemmer, der havde været beskæftiget med at skifte Syre paa Batterierne, ved Ombygning og Rensning af en Dampkedel og ved Skrabning af et Jernstakit. Generaldirektoratet er gaaet med til at yde Smudstillæg til den Mand, der har foretaget Udskiftning af Syre i Akkumulatorer.

Jernbane B. — Statsbanerne. Vi krævede Smudstillæg til en Ekstraarbejder, der hjælper til ved Rensning af forskellige Pumpestationer paa Københavns Godsbanegaard. Efter en Henvendelse til Generaldirektoratet om Sagen, er vort Krav blevet imødekommet.

Kirke Saaby. — Saaby Kidserup Kommune. Mellem Afdelingen og Sogneraadet var opstaaet Uenighed om Skærveudlægning og Tromling. Efter en lokalt afsluttet Overenskomst skulde Arbejdet udføres i Akkord med 5 Mand i denne til en Betaling af 7 Kroner pr. udlagt Kfv. Skærver. Da disse 5 Mand efter Sogneraadets Mening ikke kunde lægge tilstrækkeligt ud, saa Tromlen fik nok at bestille, satte de en 6. Mand til at være med. Han skulde dog samtidig udføre andet Arbejde, der ikke vedrørte Akkorden. Sogneraadet forlangte, at han skulde gaa ind i Akkorden og lønnes af den fastsatte Udlægningspris. Her overfor protesterede Afdelingen og hævdede, at Ekstraarbejdet, han skulde udføre, tildels lagde Beslag paa hele Dagen, og han maatte derfor aflønnes med Dagløn og iøvrigt være udenfor Akkorden. Ved et Mæglingsmøde, hvor Forbundet var repræsenteret, gik Sogneraadet ind paa, at den 6. Mand blev holdt udenfor Akkorden og lønnes særskilt af Kommunen.

4. Agitationskreds. — Vejby Tibirke Kommune. Efter at Vejby Tibirke Kommune havde afvist en Anmodning fra Kredsen om en Forhandling angaaende Løn- og Arbejdsvilkaar, blev der den 16. Juni givet Kredsen Sanktion til Etablering af Blokade overfor Kommunen. Da denne havde varet i 14. Dage, kom der en Forhandling i Stand, hvorunder Sogneraadet vedtog at tiltræde det forelagte Overenskomstforslag. 8 Timers Arbejdstid, Timeløn 111 Øre, Overtidsbetaling samt Tjæretillæg. Akkord i. H. t. Entreprenøroverenskomsten for Jord-, Vej-, Kloakarbejde og Betonarbejde. For Skærveslagning betales 6 cm 7 Kr., 7 cm 6 Kr. Regler for Behandling af faglig Strid tiltrædes.

Skibet Afdeling. Et af Afdelingens Medlemmer havde vægret sig ved at tage et ham paa „Julianebjerg" i Engom Kommune anvist Arbejde til 2 Kr. 25 Øre pr. Dag, fordi det laa under den

gængse Betaling der paa Egnen. Medlemmet var derpaa blevet nægtet Socialhjælp. Herover klagede Afdelingen til Amtet, men inden der kom en Afgørelse, indgik Socialudvalget i Vejle paa at efterbetale vort Medlem Socialhjælp for hele den Tid, Sagen havde staaet paa.

Sønder Dalby. — Høsten Teglværk. Afdelingen har faaet Sanktion til at opsige Overenskomsten. Under Sagen har Værket meldt sig ind i Kalk- og Teglværksforeningen, og Overenskomsten med denne Forening bliver altsaa gældende, men samtidig er der oprettet en lokal Akkordprisliste, og heri er bl. a. Brændernes Løn fastsat til 45 Kr. pr. Uge.

Blaahøj. — A/S De jydske Kalkværker. Afdelingen har meddelt, at Overenskomsten uden Opsigelse udløber 1. Marts 1935, og den anmoder om Sanktion til Forhandling. Sanktion givet med sædvanlig Forbehold. Herefter er Overenskomsten fornyet et Aar med en Del af Akkordpriserne forhøjet med ca. 5%.

Fabrikarbejderne. — Fabriken „Grand Danois". Afdelingen har faaet Sanktion til at opsige Overenskomsten, som derefter er fornyet 1 Aar med Ugelønnen forhøjet fra Kr. 55,50 til Kr. 58,00. For løse Arbejdere fastsættes en Dagløn af Kr. 9,65 + 50 Øre pr. Dag samt Godtgørelse for Overtrækstøj.

Mørke. — V. Skrivers Teglværk. Afdelingen har anmodet os om at være den behjælpelig med at faa oprettet Overenskomst. Vi har skrevet til Firmaet, og Overenskomst er blevet oprettet. Timelønnen forhøjet fra 82 Øre til 88 Øre og Akkorderne med ca. 10%. Iøvrigt gælder Landsoverenskomsten.

Nyborg. — Vognmand Nielsens Grusgrav. Afdelingen har anmodet os om at være den behjælpelig med at faa oprettet Overenskomst. Vi har skrevet til Firmaet, hvorefter Overenskomst er oprettet. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Ugeløn for Chauffører Kr. 48,35 + Kr. 3,15 for Smøring og Eftersyn. I Grusgraven er Timelønnen 100 Øre. Endvidere 3 Kr. i Dagpenge ved Ulykkestilfælde samt Regler for faglig Strid.

Vokslev. — Vokslev Kalkværk. Afdelingen har anmodet os om at være den behjælpelig med at faa oprettet Overenskomst. Vi har skrevet til Kalkværket, hvorefter Overenskomst er oprettet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 90 Øre, sædvanlig Overtidsbetaling. Endvidere er fastsat en Række Akkordpriser.

Sundby. — Sundby Teglværk. Afdelingen har anmodet os om at være den behjælpelig med at faa oprettet Overenskomst. Vi har skrevet til Teglværket, hvorefter Overenskomst er blevet oprettet. Timeløn 86 Øre. Brænderløn 53 Kr. samt en Række Akkordpriser. Iøvrigt gælder Landsoverenskomsten.

Odense A. — Grusgravejerne i Davinde og Tarup. Afdelingen meddeler, at den har forhandlet med disse Grusgravejere om Overenskomst, men uden Resultat, og den anmoder om at faa Lov til at blokere dem. Under Hensyn til, at alle Arbejderne er organiserede, og at Afdelingen vil kunne forhindre Leverance af Grus og Skærver til Odense, har den faaet den ønskede Sanktion. Efter at Blokaden havde virket nogle faa Dage, anmodede de to Grusgravejere om Forhandling, og herunder oprettedes Overenskomst med 8 Timers Arbejdstid, Timeløn 100 Øre, almindelig Overtidsbetaling samt Akkordpriser. Samtidig lykkedes det at faa ligelydende Overenskomster med 7 andre Grusgravejere.

Nakskov Afd. — Helgenæs, Nakskov. Den 1. Juli afholdtes Mægling i ovennævnte Sag, der angik Klage fra Helgenæs over, at 2 Arbejdere var gaaet fra Arbejdet i Roemarken grundet paa, at de ikke kunde faa et Tillæg til Lugningsprisen for særlig snavsede Roer. Ved Mæglingen opnaaedes Enighed om, at der for 3. Gangs Lugning af Roearealer skulde betales 2. Gangs Lugningspris, Kredsformanden lovede at foranledige, at de bortgaaede Arbejdere vendte tilbage og udførte 3. Gangs Lugning.

Birket Afd. — Fru Skafte, Slettemarke, Birket. Et Medlem af Birket Afdeling var bortgaaet fra sin Plads paa Slettemarke. Medlemmet havde paataget sig at passe 6 Tdr. Land Sukkerroer for Gaarden, men beklagede sig over, at han ingen Betaling fik herfor. Ved en Mægling med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug opnaaedes der Enighed om, at Medlemmet af sin Fortjeneste i Roemarken skulde afdrage skyldig Husleje til Fru Skafte, ialt et Beløb af 150 Kr. til 1. November, til hvilket Tidspunkt Medlemmet skulde fravige Boligen.

Løjtofte Afd. — Sonnagaard pr. Løjtofte. Den 5. Juli afholdtes efter Begæring af Proprietær J. Nielsson, Sonnagaard, Syn paa et af Afdelingens Medlemmer udført Roearbejde. Det blev konstateret, at Medlemmet havde hakket Roerne bort udover det almindelige, og man enedes derfor om, at Hansen ikke skulde fortsætte med 2. Gangs Hakning, men fik sin for det hidtil udførte Arbejde fortjente Løn.

Vaabensted Afd. — „Engestofte" pr. Vaabensted. Arbejderne paa Engestofte Roemarker havde fremsat Krav om ekstra Betaling for særlig urene Roearealer. Ved en afholdt Mægling og Roesyn opnaaedes der Enighed om, at der for 2. Gangs Lugning skulde betales for en Marks Vedkommende 38 Øre pr. 100 løb. Favn og for en anden Mark 40 Øre pr. 100 løb. Favn.

Kolindsund Afd. — Gaardejer Jacob Simonsen, Nimtofte. Fra Kredsen er indgaaet Klage over, at ovennævnte Gaardejer har bortvist en 14-aarig Søn af et af vore Medlemmer grundet paa at Drengen havde nægtet at malke. Ved en Mægling er Gaardejeren indgaaet paa at betale Drengens til Dato fortjente Løn 53 Kr.

Herløv Afd. — Direktør Luppy, Fort Bryggeriet. Et Medlem af Herløv Afdeling har faaet en Uoverensstemmelse med Direktør Luppy, Fort Bryggeriet, om et Arbejdsforhold, der er resulteret i, at han er afskediget. — Medlemmet og Hustru var fæstet saaledes, at Hustruen skulde udføre al forefaldende Husgerning og Medlemmet paatage sig Havearbejde, Chaufførgerning samt hjælpe til i det grovere Husarbejde og meget andet. Pladsen var aftalt at skulle være paa Fort-Bryggeriet pr. Herløv, men da Direktør Luppy lejede Sommerbolig i Charlottenlund, maatte Medlemmet og Hustru tage med derud og desuagtet cykle til Herløv og udføre Kontorrengøring m. m. — Herover har Medlemmet beklaget sig og er derefter afskediget, medens Hustruens Fæstemaal løber til 1. September. — Vi har tilskrevet Direktør Luppy og foreslaaet Mægling om Sagen.

Direktør Luppy vilde ikke forhandle med Organisationen om Forholdet, hvorfor Sagen blev overgivet til Overretssagfører J. Jakobsen, der nu meddeler, at vort Medlem har sendt ham en Meddelelse om, at Sagen er ordnet direkte mellem ham og Direktøren.

21. Kreds. — Proprietær Olsen, Avernæsgaard. 21. Kreds indberetter, at nogle Medlemmer af Dreslette og Assens Afdelinger, der har luget Sukkerroer 1. Gang hos ovennævnte Proprietær, er nægtet Adgang til 2. og 3. Lugning. Grunden til Nægtelse er, at Arbejderne under 1. Gangs Lugning forlangte et Tillæg for særlig urene Roer, hvilket Proprietæren nægtede og udtalte, at hvis de ikke vilde arbejde for den fastsatte Pris, kunde de forlade Markerne. — Der blev overfor Sukkerroedyrkerforeningen fremsat Krav om Mægling. Denne blev afholdt den 22. Juli, og der opnaaedes Enighed om, at Ejnar Andersen faar Optagningsarbejdet af de 12080 Favne Sukkerroer, han har luget 1. Gang. Samt blev der til 12 Arbejdere, der ikke havde faaet 2. og 3. Gangs Lugning af de Sukkerroer, de havde luget 1. Gang, betalt 80 Kr. kontant til Deling i Forhold til de af dem lugede Arealer.

Fræer Omegns Afd. — Lindenborg Skovdistrikt. Fra Afdelingen er indgaaet Klage over, at 2 Skovarbejdere er blevet afregnet under Overenskomstens Satser for afmærket Tømmer. De har Krav paa 128 Øre pr. kbm., men har kun faaet 102 Øre pr. kbm. — Efter at vi har tilskrevet Godskontoret og henstillet, at man lokalt ordnede Sagen, har vi nu fra dette modtaget Meddelelse om, at man var indforstaaet med, at de 2 Skovarbejdere var afregnet forkert, og at Forholdet berigtiges.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

Dansk Arbejder

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 18 30.-9. 1935 40. Aarg.

DELEGEREDE VED D. A. F.s 23. KONGRES

DANSK ARBEJDSMANDS FORBUNDS 23. KONGRES

AABNINGSHØJTIDELIGHEDEN AF BETAGENDE VIRKNING

I Henhold til den udsendte Meddelelse angaaende vort Forbunds Kongres, skulde Aabningshøjtideligheden finde Sted Fredag den 20. September Kl. 10 Formiddag, og allerede en Time før strømmede Afdelingernes valgte Delegerede gennem Indgangsportalen til Tivolis Koncertsal. I Forhallen ombyttedes Mandaterne med Adgangskort, det hele gik hurtigt fra Haanden, Arrangementet virkede tilfredsstillende, og i stadig glidende Strøm gik de Delegerede fra Forhallen til selve Kongressalen, hvor de indtog deres Pladser ved de lange Borde. Salen var overordentlig smukt dekoreret med røde Faner, som Afdelingerne havde stillet til Raadighed.

Præcis paa Klokkeslaget hævede Dirigenten Johan Hye-Knudsen Taktstokken, og i samme Sekund lød de første Toner af hans Komposition over Arbejdermelodier gennem Rummet. Smukt og gribende lød denne storslaaede Hymne til Arbejderklassens ubrydelige Sammenhold. Efter Melodien til „Danmark for Folket" fulgte et pompøst Mellemspil, og da Orkestret derefter fortsatte med „Internationale"s manende og kampstemmende Toner, rejste hele Forsamlingen sig op og paahørte staaende Melodien til Ende, hvorefter den aandeløse Stilhed afløstes af bragende Bifald, der akkompagneredes af Stormen udefra, som gennem sin Susen bragte en Hilsen fra de mange Tusind Arbejdsmænd udover Landet, paa hvis Vegne Kongressen traadte sammen.

Umiddelbart efter stod Forbundets Formand, Axel Olsen, paa Talerstolen, og netop som han greb Klokken og lod den lyde, kastede Efteraarssolen sine Straaler gennem de højtsiddende Vinduer og lod dem spille i Fanernes gyldne Inskriptioner. Formanden tog derefter Ordet og bød de Delegerede Velkommen i følgende Tale:

Ærede Kongresdelegerede! — Kammerater!

I Hovedbestyrelsens Navn hilser jeg jer alle hjerteligt velkommen til denne den 23. Kongres i Dansk Arbejdsmands Forbund, den største i Forbundets Historie.

Vi repræsenterer ogsaa den største faglige Sammenslutning i Danmark. Vi er Repræsentanter for Arbejdet i Haandværk, Handel, Industri og Landbrug. Vor Organisation har en betydelig Indflydelse paa Arbejdsmarkedet og dertil svarende Betingelser for at røgte den Opgave, der er Basis for vor Sammenslutning. Vi mødes som Kammerater i Forventning til hinanden om, at enhver vil gøre sit Bedste for, at Opnaaelsen af det Maal, vor store Organisation har sat sig, bedst muligt maa ske Fyldest gennem det Arbejde, der nu skal foregaa paa Kongressen.

Det er Tusinder fattige Hjem, hvis Skæbne ligger i vor Haand, og et dertil hørende Ansvar vil komme til at hvile over vore Handlinger.

Vi lever i en Verden af Kaos — politisk og økonomisk —, hvor enhver Nation bedst muligt søger at klare sig selv ud af de foreliggende Vanskeligheder. Under disse Forsøg udsætter Nationerne hinanden for stor Risiko i den nationale Husholdning og for store Udsving fra den hidtidige, økonomiske Ligevægt.

Den Forstyrrelse i Nationens indre Liv, der er en Følge heraf, sætter Befolkningsgrupperne op mod hinanden, alt efter som deres økonomiske Interesser er mere eller mindre truet, og der rejses en Række økonomiske Problemer af skiftende Art og Interesse, alt efter som det drejer sig om den ene Befolkningsgruppe eller den anden.

Men fælles for disse Problemer er, at de alle har Bud til Arbejderne og *deres* økonomiske Interesser.

Da Selvforsyningen for Alvor holdt sit Indtog i Landene, mødte Nationaløkonomerne frem paa Arenaen, lagde Beslag paa Opmærksomheden og meddelte, at Aarsagen til Krisen var, at Arbejdslønnen var for høj i Forhold til Vareprisniveauet, og Teorien om *Kræfternes frie Spil* kom i Forgrunden. „Naar Prisniveauet og Arbejdslønnen sænkes", sagde man, „vil det store, brede Befolkningslag bedre være i Stand til at aftage den foreliggende Varemængde", der jo igennem Rationalisering og anden Forøgelse af Produktionskapaciteten efterhaanden havde antaget mægtige og uforudsete Dimensioner.

Denne Teori bredte sig ogsaa i store Kredse i vort Land, og selvfølgelig var Arbejdsgiverforeningen en af Teoriens varmeste Tilhængere. Man krævede foretaget Nedslag af Arbejdslønnen 20—40 %.

De danske Fagorganisationer tilbageviste disse Krav, saaledes at de sidste Aars hyppigt gentagne Forsøg paa at forringe Arbejdernes Kaar ved Nedsættelse af Arbejdslønnen ganske faldt til Jorden.

Efterhaanden blev der ogsaa Plads for Arbejdernes nationaløkonomiske Synspunkter om, at det netop er en god Arbejdsløn, der gør det muligt at sætte Hjulene i Gang, idet Omsætningen herigennem forøges ved den større Købekraft, der igen afsætter sine gode Spor i det samlede Produktionsliv, og Nationaløkonomerne taler nu ikke mere om lav Løn.

Men Arbejderne har andre, om end mere abstrakte økonomiske Bevægelser at have Opmærksomheden henvendt paa.

For Arbejderne drejer det sig ikke om Arbejdslønnens nominelle Værdi, men derimod om dens reelle, og selvsagt maa enhver Bevægelse, hvis Resultat maa blive en Forringelse af Arbejdslønnens Købekraft, kunne paaregne Arbejdernes og deres Organisationers vaagne Interesse.

En saadan Bevægelse kender vi igennem de Bestræbelser, Landbruget gør sig for at gennemføre statsregulerede Prisstigninger paa Landbrugsproduktionen.

Uagtet den overvejende Del af Landbrugerne ikke sy-

nes at have nogen Forstaaelse af den Kamp, Arbejderne maa føre, for ved Hjælp af deres faglige Organisationer at skaffe sig en beskeden Plads ved Samfundets Bord, idet store Kredse af dette Befolkningslag overalt, hvor det kan lade sig gøre, ignorerer Arbejdernes Organisationer, ja, ligefrem bekæmper dem udfra Teorien om *Kræfternes frie Spil,* den Teori, der har tvunget store Dele af Landboerne selv i Knæ og tvunget dem til at anmode det danske Samfund om økonomisk Støtte i stadig større og større Omfang, *saa har* Arbejderne dog ikke hidtil villet udvise det samme Sindelag overfor Landboerne, som de har udvist overfor dem.

Arbejderne har baaret en betydelig Del af de økonomiske Byrder, som i Tidens Løb ved forskellige Foranstaltninger er gennemført til Gavn for Landbruget, hvad bl. a. ogsaa Prisstigningen paa de Varer, der hører med i en Arbejderhusholdning, bærer tydeligt Vidnesbyrd om.

Bønderne er 36 Aar bagefter i Tiden. Allerede i 1899 anerkendte Handel, Industri og Haandværk Arbejdernes Organisationsret, idet Semtemberforliget, efter en haard Kamp, hvorunder man søgte at komme Organisationsretten til Livs, blev gennemført.

I Dag bekæmper Bønderne Arbejdernes Organisationer og søger ved Praktisering af Teorien om *Kræfternes frie Spil* at trykke Lønnen ned overfor i Forvejen yderst slet stillede Arbejdere, og Begrebet „den paa Egnen almindelig gældende Løn", der stadig søges trykket mere og mere, danner sig og bliver den Priskurant, Bønderne *nøjes* med at betale efter.

Det er en Sindelagsprøve, der her foreligger, karakteristisk for de to Parters Syn paa hinandens Vanskeligheder, og god at faa Forstand af.

Men den faglige Bevægelse har ikke alene sine Modstandere i Arbejdsgivernes Lejr, som naturligt er, og i de politiske Partier, der repræsenterer de besiddende Samfundslag; thi indenfor Arbejdernes egen Kreds er der dukket Folk op, som bevidst eller ubevidst bekæmper de faglige Organisationer og deres Interesser. *Det er Folk, der i en Slags ophøjet Indbildskhed, der maa synes at være betænkelig for deres mentale Tilstand, giver sig ud for at være bedre Socialister end alle vi andre, Folk,* der for at fremme et revolutionært, politisk Formaal, nemlig den pludselige og voldsomme Omdannelse af Samfundet, ikke undser sig for at udvælge sig Arbejdernes faglige Organisationer som Tumleplads for deres Anskuelser og Idéer, og med det Formaal, at Arbejderne skal faa Mistillid til deres Organisationer og Ringeagt for de Resultater, disse har opnaaet.

Ledelserne er uduelige, hævdes der. De gaar Kapitalisternes Ærinde, og de karakteriseres som Klasseforræddere. Man skyer intet Middel for at nedbryde Agtelsen og Respekten for det faglige Organisationsarbejde.

Man spekulerer i Konflikt, Lockout, Strejke, Arbejdsstandsning af enhver Art, fagligt Kaos, for i Kraft af den heraf efterhaanden opstaaede organisationsmæssige Forarmelse at søge sig Betingelser for en her i Landet fuldkommen haabløs, revolutionær og voldsom Omvæltning af vort politiske og økonomiske Samfundsgrundlag.

Man spekulerer i Arbejdernes Naivitet, fremfører bevidst usandfærdige Paastande om de faktiske Forhold, bekæmper enhver Konsolidering og modarbejder ethvert organisk Samarbejde mellem Organisationerne.

Men Haand i Haand med Socialdemokratiet søger de danske Fagforeninger at bremse op for al Splittelse for alle økonomiske og politiske Bevægelser, hvis Følge maa blive en Forringelse af Arbejdernes Kaar, og meget frugtbart Samarbejde har her i den forløbne Kongresperiode fundet Sted.

Men mange — og mange vanskelige — Opgaver ligger for i den kommende Tid.

I den almindelige Usikkerhed, de verdenspolitiske og økonomiske Tilstande frembyder ogsaa for vort lille Land, er der ved at bundfælde sig en Opfattelse i de besiddende Klasser om Landets økonomiske Politik, afvigende fra den, der hidtil er fulgt, og man ser en Redning for disse Klassers Interesser i en Ændring af det parlamentariske System, hvor Demokratiet og Folkefriheden og hele det frihedsbetonede Grundlag, paa hvilket vore Organisationer og vor Indflydelse er bygget op, skal ryddes til Side og gøre Plads for mere diktatorisk afstemte politiske og økonomiske Organer, ved hvis Hjælp Arbejdernes Indflydelse skal holdes nede.

De danske Arbejderorganisationer staar her overfor Spørgsmaalet: Liv eller Død, og det er deres klassemæssige og uomgængelige Forpligtelse at gøre *ogsaa den alvorligste Indsats* for at holde disse reaktionære Kræfter udenfor Rækkevidde. *De danske Fagforeninger staar her overfor en historisk Mission!*

Ud af den Stemning, der overfor disse tids- og panikbetonede Foreteelser raader i vort Forbunds mange Afdelinger, og ud af vore Afdelingers gode og sunde Opfattelse af de Vanskeligheder, der har foreligget for vort Forbund i den nu afsluttede Kongresperiode, og ud af den Forstaaelse, der ude i Afdelingerne lægges for Dagen for den almindelige Fagforenings-Gerning, ser vi et smukt Vidnesbyrd om en samlet Forstaaelse af Tidens Alvor, for hvilken vi siger alle vore Afdelingers Ledelser og Tillidsmænd og hver enkelt Medkæmper ude i den store Arbejdsmandsarmé vor varmeste Tak.

Uden denne Forstaaelse vilde det heller ikke være muligt at tilvejebringe de Organisationsresultater, som Tiden har bragt, og uden denne Forstaaelse vilde det heller ikke være muligt i den kommende, vanskelige Tid at udnytte de Muligheder, som vor store og stærke Organisation ligger inde med.

Atter en Gang Velkommen og en kammeratlig Hilsen og Velkomst til alle vore nye Kammerater derude fra Landet — de aabne Vidder —, hvor tidligere Vanskeligheder ved organisationsmæssig Samkvem nu er afløst af den Samfølelsens og Solidaritetens Aand, der skal hjælpe — navnlig de trangest stillede — ud af deres Vanskeligheder.

Vi haaber, at I vil finde, at I er kommet blandt gode Kammerater.

Hermed konstaterer jeg, at Kongressen er lovlig indkaldt og erklærer den for aabnet.

Formanden mindedes derefter i smukke Ord de af vore Kammerater indenfor Forbundets Ledelse, der siden sidste Kongres er afgaaet ved Døden, Hovedbestyrelsesmedlem C. Mathiesen, Odense, Sekretær P. Johansen og Forretningsfører Hans Nielsen, Aalborg. Men, tilføjede Formanden, ogsaa udenfor den mere kendte Kreds i vort Forbund har Døden taget sin Høst blandt Afdelingernes Tillidsmænd og blandt de Kammerater, der gik foran derude paa Arbejdspladserne og tog den personlige Risiko, der er forbunden med at tale Kammeraternes Sag.

Vi kender dem ikke alle, men vi bøjer os i Respekt for deres Deltagelse i vor fælles Kamp, og vi rejser dem et Mindesmærke i vore Hjerter i Taknemmelighed for, hvad de har udrettet for os, der blev tilbage.

I samme Forbindelse udtalte Formanden Mindeord om de blandt vore udenlandske Forbindelser afdøde Kammerater. Formanden for Internationalt Transportarbejderforbund, Charley Cramp, Formanden for Svensk Grov- og Fabrikarbejderforbund, Carl Johan Søder, og Formanden for det svenske Landarbejderforbund, C. A. Falk.

Hilsen til Gæsterne.

Formanden bød derefter velkommen til Kongressens Gæster og henvendte sig først til Statsministeren, idet han udtalte:

Jeg vender mig nu mod Kongressens Gæster og bringer dem alle vor Hilsen og vor Tak, fordi de har villet komme til Stede. En Hilsen og en varmtfølt Tak til *Statsministeren,* der i denne sin Egenskab som det socialdemokratiske Partis Formand har ydet den danske Arbejderklasse uvurderlige Tjenester. Med sin rige Begavelse, sin fremragende Arbejdskraft og sit ukuelige Mod har han, staaende midt i vor stormfulde Tids nationale Brænding, styret det danske Statsskib sikkert frem gennem de vanskelige Skær. Det er en virkelig Daad, der her er præsteret, og den har kun kunnet lade sig gennemføre ved Hjælp af den enestaaende, fremragende Statsmandskløgt, som Partifællen, Kammeraten Thorvald Stauning har formaaet at lægge for Dagen. Vi er stolte af, at han er udgaaet fra vore Rækker, og vi vil i Taknemmelighed over hans stolte Gerning ønske ham mange Aar til fortsat Arbejde for den danske Arbejderbevægelses fortsatte Trivsel og Fremgang.

Vi hilser ogsaa og byder de andre Medlemmer af det danske Ministerium, der her har givet Møde, hjerteligt Velkommen.

Og herefter bød Formanden Velkommen til de øvrige Gæster, der var følgende:

Landbrugsminister Kr. Bording, Finansminister H. P. Hansen, Socialminister K. K. Steincke, Trafikminister Friis Skotte, De samvirkende Fagforbund: Vilh. Nygaard og Chr. Brun, Socialdemokratisk Forbund: Alsing Andersen, Internationalt Grov- og Fabrikarbejderforbund: K. de Jonge, Internationalt Transportarbejderforbund: Edo Fimmen, International Landarbejderföderation: W. Kwasnik, Skandinavisk Transportarbejderforbund: Sigurd Forbord, Nederlandsche Vereeniging van Fabriekarbeiders (Hollands Fabrikarbejderforbund): J. W. de Vries, Fabrikarbeiter-Verband in der tschechoslowakischen Republik (Fabrikarbejderforbundet i Czekoslovakiet, Aussig): Adolf Pohl, Norsk Arbeidsmands Forbund: S. Ødegård og Adolf Lien, Norsk Bygningsarbeiderforbund: Jens Tangen og Fr. Thorbjørnsen, Norsk kjemisk Industriarbeiderforbund: Nic. Næss og Kristian Sandvold, Norsk Transportarbeiderforbund: Eivind Engh og Ole J. Olsen, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund: Johan J. Odda, Svenska Grov- och Fabrikarbetareförbundet: Ernst Falk og Anders Bengtsson, Svenska Transportarbetareförbundet: Olof Olsson, Svenska Lantarbetareförbundet: Alfred Kämpe og Gunnar Sträng, Kvindeligt Arbejderforbund: Fru Alvilda Andersen, Fru Birtha Hansen og Fru Ella Petersen, Papirindustriarbejdernes Forbund: M. Elling, Dansk Gartnerforbund: Martin Mikkelsen, Sømændenes Forbund i Danmark: Chr. Borgland, Den soc.-dem. Presse, Arbejdernes Oplysningsforbund: Chr. Christiansen, Danmarks socialdemokratiske Ungdom: H. C. Hansen, Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse: Johannes Nielsen, H. P. Jensen, Th. Gath, J. P. Johannessen, Marius Sørensen, Axel Petersen, Sofus Westergaard, Carl Broløs, Fru Ingrid Eskildsen, Frk. Oda Nielsen.

Endvidere Direktørerne Em. Svendsen, Hans Jensen samt Organisationsveteranen Ole Hansen og Fru Lyngsie.

Sidst bragte Formanden en særdeles smukt formet Hilsen til Fru Lyngsie.

Der foretoges derefter Valg af Kongressens Funktionærer, Dirigenter og Sekretærer, hvorefter Statsministeren, der blev modtaget med stormende Hyldest, fik Ordet og udtalte:

— Landets Regering hilser danske Arbejdsmænd med Tak for godt Arbejde til Højnelse og Dygtiggørelse af det arbejdende Folk.

Det er med Stolthed, at vi ser denne Organisation af ufaglærte Folk med 150.000 Medlemmer — en *Kernetrop i Arbejderbevægelsen.*

Overalt, hvor en Samling af Arbejderne finder Sted, ved vi, at der ogsaa er en Trop Arbejdsmænd, og vi ved, at disse vil gøre deres Indsats.

Jeg har med Glæde bemærket den sikre Vækst, og navnlig hilser jeg som et betydningsfuldt Resultat, at

Landarbejdernes Tusinder er sluttet op i Arbejdsmændenes store Organisation.

By og Land skal staa sammen, og først og fremmest gælder det Arbejdere fra Land og By.

Jeg føler mig overbevist om, at denne Organisation vil kende sine Pligter og Opgaver i Forhold til Arbejderklassens Opmarch og historiske Mission — og navnlig i disse Tider er der Bud efter Arbejdere, der er be-

sjælet af Troskab og Solidaritetsfølelse.

Et Uvejr er gaaet henover Verden, store stærke Arbejderorganisationer og Partier er udslettet — sociale og politiske Rettigheder er traadt under Fødder.

Menneskealdres Kulturarbejde er tilintetgjort — Middelalderen er vendt tilbage med Bøddeløksen som vigtigste Medhjælper.

Den Skæbne er ogsaa tiltænkt vort Land og vort Folk, *men her* maa man regne med de danske Arbejdere og med det Demokrati, som i 85 Aar er udviklet og ført frem under voksende Indflydelse af Socialdemokrati og Arbejderorganisation.

Under Anførsel af Herremændene, hvis Følelser vi kender, er der ogsaa her i Landet indført udenlandske Metoder i den offentlige Forhandling, men det beror paa os selv, paa den arbejdende Befolkning, om vi vil lade *os overrumple og udslette.*

Jeg ved, at danske Arbejdsmænd vil rejse sig derimod, og saa vil vi afslaa Angrebet.

Usikkerhed og Uro præger hele Verden. Krigsluren gjalder fra Syd, og Diktaturets Tilhængere haaber, at kommunistiske Splittelsesforsøg skal øve deres Virkning, som det er sket ude i Verden.

Lad os sørge for, at Haabet brister.

Der er ogsaa Uro herhjemme.

Overklassen har ment, at Tiden er inde til Krigserklæringer, vi svarer, at vi er rede. Maaske kan vor Opmarch med Stemmesedlen snart blive paakrævet, og saa stoler vi paa Arbejdsmænd og alle danske Arbejdere, alle danske Smaafolk.

Vi vil værne om det, der er vundet af sociale og politiske Rettigheder.

Vi vil værne om den Frihed, der er sikret Folket, — vi vil ikke have Folkestyret afløst med Diktatur.

Jeg appellerer til disse Repræsentanter for 150,000 Arbejdere, til Solidaritetsfølelse og Kammeratskab, og jeg hilser — hylder og lykønsker denne stolte Organisation.

Lykke med Arbejdet, lad det blive et nyt Bidrag til Højnelse af det arbejdende Folk og til Styrkelse af Samfølelse i Arbejderbefolkningen.

Efter endnu en Række Gæster havde haft Ordet for at takke for Indbydelsen paabegyndte Kongressen sit Arbejde, idet Formanden fik Ordet for at aflægge Beretning.

FERIE - FRITID

Sommerferie er efterhaanden blevet ret almindelig i de fleste Erhverv, medens det endnu er noget ukendt indenfor Landbruget. Og medens man ligeledes i de fleste Erhverv har en ugentlig Fridag, er dette heller ikke Tilfældet ved Landbruget. Man har Bedriftens daglige Arbejde med Pasning af Husdyrene at varetage baade Søgne- og Helligdage.

Man har derfor opfindsomt indrettet sig saaledes, at man skiftes til at holde „fri" om Helligdagene. Og dermed har man løst det Problem. Det kan beløbe sig til hveranden Helligdag, to Gange fri for en Arbejdstur eller kun hver tredie Helligdag fri. Det er især grelt for Fodermestrenes Vedkommende. De opnaar kun en Fridag om Maaneden, medens de dog har Gaardens haardeste Plads. Men tillige, hans Fridag — saavel som de andre Medhjælperes — begynder dog først efter, at have udført Morgenarbejde i indtil fire Timer. Saa kører man den traditionelle Tur hjem til Mor med Snavsetøjet — samlet siden sidste Fridag. Mere kan det ikke blive til. Nogen egentlig Frihed i den Forstand, at det er en Dag, der slet ikke er taget af, og som man kan gøre ved, som det falder En ind, kendes ikke. Fritid er i Bondens Opfattelse en Tid, hvori forskellige Ærinder og Ting skal forrettes — ikke nogen Drivertid.

*

Sommerferie kan være meget godt, men er ellers noget Tosseri for svage Folk, og Folk, der ikke har andet at bestille, vil de fleste Bønder ræsonnere. Man trænger heller ikke til Sommerferie paa Landet. Herude er der jo Sol nok og frisk Luft og Lejlighed til at udvikle sig ved Arbejdet.

Især det sidste er afgørende for Bonden. Han kender ikke til Fysik og kan ikke tænke sig, at man ferierer for at hvile sig, kun Træning og haardt Brug af Lemmerne kan gøre Legemet stærkt. Og medens han som ung er overmodig i Arbejdet, er han allerede som fyrretyveaarig en gammel Mand af en Ungdoms vanvittige Slid, som han dog intet har lært af. I Manglen paa tilstrækkelig Hvile imellem det haarde Slid har vi en af Hovedaarsagerne til den meget omtalte Degeneration af Ungdommen. Man har ikke forstaaet, at der er Grænser for Legemets Ydeevne, og heller ikke opfattet, at for Lønarbejderen skal det holde hele Livet.

Var det ikke ogsaa en hidtil fast Sandhed, at i Dagens Arbejde skulde al Ens Kraft nedlægges, saa at man ved Fyraftenstid er bedst tjent med Sengen? Jo, saa vist. At kunne udrette noget for sig selv, og i det hele taget have endnu nogle Kræfter tilovers til eget Brug efter Fyraften, er absolut forkasteligt. Man lever endnu, i et fuldt udviklet Samfund, paa Idéer fra Tiden da Liberalismen blomstrede, og der var store, uløste produktionsmæssige Opgaver, nemlig: At Mennesket er til for Arbejdets Skyld, og ikke omvendt.

Det er ogsaa en almindelig udbredt Opfattelse, at ved Landbruget foregaar Arbejdet paa en fortids Maade, hvor man slider i Sæsonerne, og ellers tager Revanche derimellem. Det kan ogsaa godt være, at heri ligger Begrundelsen for det faste Fæsteforhold, men det, der var engang, er ikke mere. Den moderne Bonde har ikke flere Folk, end han har Arbejde til, og knap nok det. Arbejdet er nutildags fordelt over hele Aaret — blot skal man i Høsten tage et ekstra Nap, dog uden Vederlag.

*

Dette er uholdbart. Den nye Tid maa føres igennem ogsaa hvad der angaar Ferie og Fritid. „D. A. F.“s Landarbejdergruppe og „D. s. U.“ har da ogsaa i deres Ungdomsbeskyttelsesprogram sat Kravet om udvidet Fritid og Ferie.

Problemet er ikke saa svært at løse teknisk set, hvorimod vi støder paa det samme økonomiske Spørgsmaal som altid. Der maa nemlig mere Arbejdskraft til. Problemets Løsning kan ligge i, enten en ældre Arbejdskraft i Stedet for de yngre Folk, man har, eller flere faste Folk, eller at der antages løse Arbejdere. For den ugentlige Fridags Vedkommende saa kan man, som i andre Erhverv, give fri en Hverdag, hvor en Helligdag ikke kan gives.

Vel ved jeg, at en Mand, der gaar ledig en Hverdag, i dansk Landbrug er noget utænkeligt, og at Tanken vil virke revolutionerende. Netop, derfor er det nødvendigt, at vi selv rydder op i vore fortids Forestillinger om Pligt og Ret. Kravet om Ferie og Fritid, det er en Erkendelse af at være Menneske.

Sv..en.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Husk tillige at anføre de i højre Hjørne paa Skrivelsen fra Forbundet anførte Bogstaver.

70 Aar

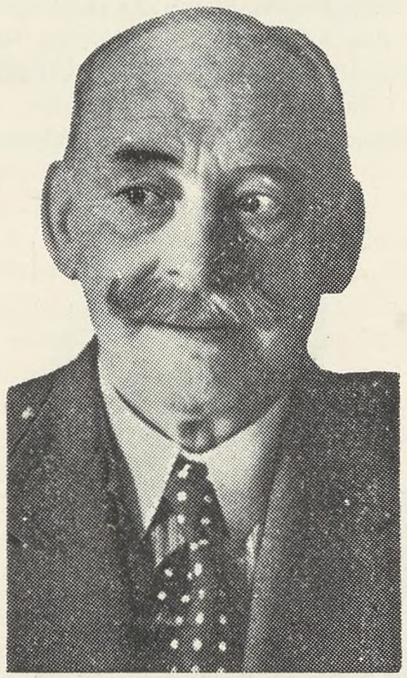

Den 17. September fyldte Fuldmægtig Pettoletti i De samvirkende Fagforbund 70 Aar. Det er for alle, der kender Pettoletti, en Gaade, at det kan være rigtig, 50 Aar vilde have svaret mere til Virkeligheden, hvilket er en Grund mere til at lykønske Pettoletti i den nævnte Anledning. Ser vi imidlertid paa det Tidsrum, Pettoletti har været beskæftiget i D. s. F.'s Tjeneste, saa forstaar man, at Paastanden om de 70 Aar er rigtig. Der er skiftet Formand og Forretningsudvalg i D. s. F. og i mange andre denne Sammenslutning tilknyttede Organisationer, men alle er de bleven betjent af Pettoletti. Samvittighedsfuldhed, Akkuratesse, Hjælpsomhed, Elskværdighed og fremfor alt Dygtighed til Udførelsen af Dagens Gerning er Karakteregenskaber, der træder frem overalt i Forbindelse med Pettolettis Arbejde. Ikke mindst Dansk Arbejdsmands Forbund har næsten daglig staaet i Forbindelse med Pettoletti om det ene eller andet Spørgsmaal, og for dette Samarbejde bringer vi i Forbindelse med 70-Aarsdagen vor bedste Tak og, omend lidt post festum, men derfor ikke mindre velment, en hjertelig Lykønskning.

R—dt.

TAK

Paa egne og Familiens Vegne beder jeg alle de mange Kammerater, der paa min 60-Aarsdag sendte mig Hilsen og paa anden smuk Maade gjorde Dagen saa festlig for os, hermed modtage min hjerteligste Tak.

Axel Olsen.

SØLVBRYLLUP

Den 7. Oktober kan Forretningsfører Carl Hansen og Hustru fejre deres Sølvbryllup.

Forretningsfører Carl Hansen er saa kendt indenfor vort Forbund, at det egentlig vil være overflødigt at omtale ham nærmere. Carl Hansen er, som saa mange andre af vort Forbunds Tillidsmænd, i Ordets egentligste Forstand en self made Mand.

Han begyndte sin Løbebane som Mælkedreng i København, og har tjent sig op gennem alle Grader i Organisationslivet i Forbindelse med vort Forbund til sin nuværende Stilling. Efter gennem flere Aar at have beklædt forskellige Tillidshverv inden for Jord- og Betonarbejdernes Fagforening i København, sidst som denne Organisations Formand, valgtes Carl Hansen til Forretningsfører i Jord- og Bygningsbranchen paa vort Forbunds Kongres i 1932.

Det er dog ikke alene som Forretningsfører, Carl Hansen er kendt af Forbundets Tillidsmænd og Medlemmer, han er nemlig ogsaa i Besiddelse af pædagogiske Evner, som er bleven frugtbargjort i Forbindelse med de af Forbundet afholdte Kursus til Forstaaelse af Jord- og Betonpriskuranten, henholdsvis paa Esbjerg og Roskilde Højskoler. Forbundet har saaledes i udstrakt Grad gjort Brug af Carl Hansens Arbejdskraft og Dygtighed.

I det daglige Arbejde har det været Carl Hansen en god Hjælp, at han er i Besiddelse af et personligt vindende Væsen og en udpræget Kammeratskabsfølelse, hvis umiddelbare Tilkendegivelse straks skaber det rette Tillidsforhold mellem Forretningsføreren og de Tillidsmænd, han paa Forbundets Vegne skal bistaa.

Arbejdet som Forretningsfører i Dansk Arbejdsmands Forbund kræver meget af sin Udøver, ikke alene Indsigt, Kundskab og Dygtighed ved Forhandlingerne, men ogsaa en personlig Indsats gennem Rejser fra den ene Ende af Landet til den anden. Virksomheden kræver sin Mand helt og fuldt og der bliver kun ringe Lejlighed til at dyrke Hjemmelivet.

Derfor skal der ved denne Lejlighed ikke alene lyde en Tak til Carl Hansen, men ogsaa til hans Hustru, Fru Anna Hansen, der saa ofte maa savne sin Mands Nærværelse i Hjemmet, fordi han andet Steds maa gøre en Indsats til Fordel for mere Lys og Lykke i andre Hjem, og denne Tak sammenføjer vi i en hjertelig Lykønskning til Sølvbrudeparret og knytter hertil de bedste Ønsker for Fremtiden.

R—dt.

Onsdag den 9. Oktober 1935 fejrer Formanden for „Brødkuskenes faglige Forening af 1912", Th. Jensen og Hustru deres Sølvbryllup. Th. Jensen har fra ganske ung deltaget i det faglige Arbejde, idet han sammen med Anton Jensen fra „Hær og Flaade" og flere andre dannede Organisation inden for Hærens Laboratorium, hvor han arbejdede i 10 Aar. I 1918 overførtes han til Brødkuskene efter at have faaet Ansættelse paa Schulstad og Ludvigsens Brødfabrik, hvor han stadig har sit Arbejde. I 1919 valgtes Th. Jensen ind i Brødkuskenes Bestyrelse, Aaret efter valgtes han til Foreningens Sekretær, og da Foreningens gamle Formand, Harald Jensen, i 1930 trak sig tilbage, valgtes Th. til Formand,

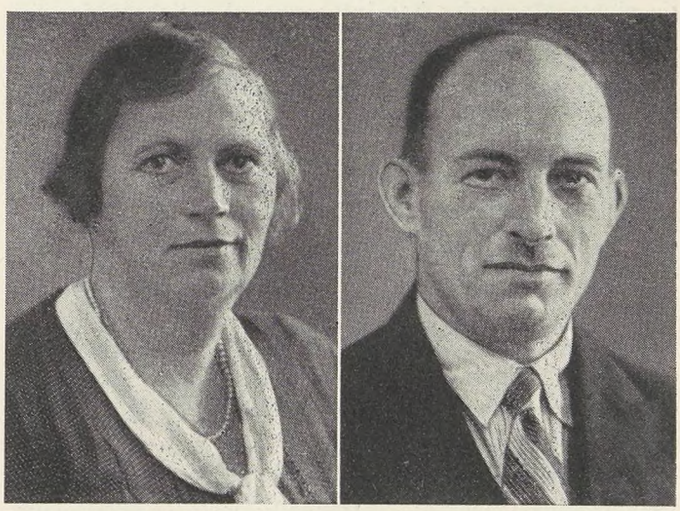

hvilken Post han endnu beklæder til Medlemmernes Gavn og Tilfredshed. Hans Hustru, Fru Anna Jensen, har været ham en stor Hjælp i de mange Aar; hun er bekendt for sin Venlighed mod alle, som i Foreningsanliggende er kommet i deres Hjem, og der vil sikkert strømme mange gode Ønsker om alt godt i Fremtiden til deres Hjem i Hellebækgade 13, København N.

INTERNATIONALT

GROV- OG FABRIKSARBEJDERFORBUNDS EKSEKUTIVMØDE

International Grov- og Fabriksarbejder-Føderations Ekskutive har i Aar holdt sit Møde i Brüssel den 12. og 13. September. I Eksekutiven findes Repræsentanter for Fabriks- og Papirarbejderforbundene i Sverige, Norge, Storbritannien, Belgien, Holland og Donaustaterne. Mødet stod under Ledelse af Formanden, Robert Nielsen fra København.

Af Generalsekretær De Jonges Aarsberetning fremgik, at Internationales Medlemstal er steget i 1934 fra 348.125 til 351.905. Dette Tal indkluderer ikke det illegale Fabriksarbejderforbund i Østrig.

Af de tilsluttede Organisationer er der fire, hvis Medlemstal er gaaet ned med godt 3500 Medlemmer. Til disse fire Forbund hører ogsaa det hollandske Fabriksarbejderforbund, hvad der skyldes den store Arbejdsløshed i Holland. Af de øvrige tilsluttede Organisationer udviste 11 en Fremgang paa ialt godt 7.300 Medlemmer; de øvrige Forbund fastholdt nærmest deres Medlemstal.

I Slutningen af 1934 udgjorde de tilsluttede Forbunds Arbejdsløshed (Papirarbejderforbund): Danmark 3,5 %, Finland 7 %, Sverige 16 % og Norge (inklusive de delvis arbejdsløse) 29 %. Hos Fabriksarbejderforbundene varierede Arbejdsløsheden den 31. December mellem 24 og 42 % (Holland).

Hvis der ikke havde været nogle Storkonflikter i Sverige, som allerede var begyndt i 1933, og som varede til Februar 1934, vilde der ikke have været nogen betydelige Strejker eller Lockouter i 1934 i hele Internationales Omraade. Der er imidlertid Tegn paa, at Fagforeningerne i adskillige Lande atter gaar over til Angreb. I de sidste Maaneder har Internationales Sekretariat fra forskellige Lande faaet Meddelelse om, at der fra Arbejdernes Side er fremsat Krav om Lønforhøjelser i Forbindelse med Overenskomsternes Udløb.

Det internationale Sekretariat har i de to sidste Aar forsøgt med Held at styrke Forbindelserne mellem de tilsluttede Organisationer. Disse indbyder i større Udstrækning end tidligere hinanden gensidigt til at overvære deres Kongresser og lignende vigtige Sammenkomster.

Det besluttedes at yde det finske Papirarbejderforbund, som man flere Gange har ydet økonomisk Støtte, paany en Understøttelse paa 500 holl. Gylden ud af den internationale Støttefond.

I Frankrig er Tilstanden for de tilsluttede Papir- og Kemiarbejderforbund vedvarende ugunstig. Sekretariatet vil sætte sig i Forbindelse med den franske Landsorganisation for at overveje Foranstaltninger, der kan bringe en Forbedring heri.

En udførlig Diskussion om Forholdene i Papirindustrien i en Række Lande førte til Beslutninger med Hensyn til Taktik og Kampmaade, som Eksekutiven besluttede at bringe til alle de tilsluttede Organisationers Kendskab, som organiserer Papirarbejdere.

I Forbindelse med Udviklingen i Fagbevægelsen og den politiske Arbejderbevægelse i Tjekkoslovakiet fik den internationale Sekretær Fuldmagt om endnu engang at gøre et Forsøg paa at bringe en Sammenslutning i Stand mellem de tilsluttede Organisationer i det tjekkiske og det tyske Sprogomraade i Tjekkoslovakiet.

Internationales gentagne Forsøg paa at faa Organisationer udenfor Europa til at tilslutte sig, har endnu ikke ført til Sukces. Fabriksarbejderne i Palæstina, som flere Gange har benyttet sig af det internationale Sekretariat, vil paany og indtrængende blive anmodet om at slutte sig til Internationale.

Det internationale Sekretariat offentliggjorde i det forløbne Beretningsaar vigtige Rapporter om Margarine- og Olieindustrien vedrørende Muligheden af en international Forkortelse af Arbejdstiden i den kemiske Industri.

Saa kort Tid som muligt inden den internationale Arbejdskonference i 1936 i Genève vil der blive afholdt en international Faggruppekonference for den kemiske Industri som en Demonstration for Nødvendigheden af en Forkortelse af Arbejdstiden i den kemiske Industri.

I Forbindelse hermed vil den førstkommende internationale Kongres, bortset fra Forhold, som skulde gøre en saadan Kongres tvingende nødvendig, og under Forbehold af de tilsluttede Organisationers Godkendelse, blive udsat til 1937.

Den internationale Sekretær fik Fuldmagt til at være til Stede i Genève, hver Gang den internationale Arbejdskonference behandler Spørgsmaal, der berører Fabriksarbejdernes Interesser, for dersteds at kunne være de tilstedeværende Repræsentanter for Arbejderne behjælpelig med Raad og Daad.

Forsøgene paa at naa til en Sammenslutning med Glas- og Keramikarbejdernes Internationaler er endnu ikke kronet med Held. Det forventes, at man snart vil naa til Enighed med Glasarbejdernes Internationale.

Af Kasserer F. J. Jurgens Beretning fremgik, at man efter Tabet af Organisationerne i Tyskland og Østrig kunde opnaa en ny økonomisk Ligevægt.

Sekretærens og Kassererens Beretninger blev enstemmigt godkendt.

Om det i Diktaturlandede udførte Arbejde aflagdes der paa Mødet en udførlig Beretning.

Eksekutiven vedtog en Resolution, i hvilken den udtalte sin Beundring og Højagtelse for de kæmpende Arbejdere i disse Lande.

Der vil blive ydet økonomisk Støtte til de Fabriksarbejdere i Danzig, der kæmper for Fagbevægelsens Frihed.

Før man skiltes, vedtog Eksekutiven en Resolution med Hensyn til Konflikten Italien—Abessinien, i hvilken man erklærede sig indforstaaet med I.F.C.'s og S.A.I.'s Holdning. I Overensstemmelse med I.F.C.'s og S.A.I.'s Opfattelser er Eksekutiven af den Formening, at Forbundets Statuter, inklusive eventuelle Sanktioner, maa bringes i Anvendelse. De tilsluttede Organisationers Medlemmer, og Fabriksarbejderne i Almindelighed, blev anmodet om at følge den frie Fagbevægelses Paroler i deres Lande for derved at være med til at opfylde Arbejderklassens Opgave som en af de vigtigste Beskyttere af Freden.

ER LANDARBEJDERKVINDEN GLEMT?

I vor Tid, hvor Kravet om Kvindens Ligeberettigelse med Manden paa alle Omraader har saa stærke Fortalere, ikke mindst, som naturligt er, blandt Kvinderne selv, er det rimeligt at henlede Opmærksomheden paa den Kendsgerning, at Landarbejderkvinden, efter alt foreliggende at dømme, maa antages at være glemt.

Muligvis vil man fra Kvindebevægelsens Side paastaa det modsatte, og der kan maaske ogsaa findes en Begrundelse for denne Paastand for saavidt der regnes med et samlet Hele, men i Beskyttelseslovgivningen er Landarbejderkvinden i hvert Fald ikke medtaget, skønt hun paa dette Omraade i højeste Grad har Krav paa saavel sine Kønsfællers som Samfundets Bevaagenhed, fordi hendes Stilling i arbejdsmæssig Henseende er langt ringere end Arbejderkvindens i Byerne.

Den sidste har sin frie Vilje med Hensyn til at søge Beskæftigelse udenfor Hjemmet, naturligvis med den Modifikation, som Kravet til hendes Medvirken for Hjemmets Opretholdelse eller andre Forsørgerbyrder paalægger en — desværre — alt for stor Part af Byernes Arbejderkvinder. Men disse har dog gennem deres Organisationer, saaledes som deres mandlige Kolleger, faaet gennemført begrænset Arbejdstid og kan ligeledes stille Krav om forbedrede Lønvilkaar, ligesom der gennem Beskyttelseslovgivning er fastsat Bestemmelser med Hensyn til Arbejdets Omfang under Graviditetsperioder.

Helt anderledes er Forholdet, naar Talen er om Landarbejderkvinden. Hendes Arbejdsindsats er nemlig paa det nøjeste knyttet til Mandens og Ægtefællens paa en Maade, der i vor, som det paastaas, „højt oplyste Tidsalder", i betænkelig Grad minder om Slavetidens Vilkaar.

Naar Manden opnaar en Plads som Fodermester, eller som det hedder, „fast beskæftiget Landarbejder", saa fastslaas det i Kontrakten om Mandens Tjenesteforhold i en forud bestemt Periode, der ligeledes er fuldkommen middelalderlig, at Hustruen er forpligtet til at deltage i forefaldende Arbejde paa Gaarden, og Betalingen for dette Arbejde, der i det væsentlige omfatter Malkning, er inkluderet i den Løn, som Manden skal have, og som for en Del bestaar af bl. a. fri Bolig. Men det vilde ikke være overensstemmende med vor Landbostands velkendte overordentlige bjergsomme Karakter, hvis det havde sin Forbliven herved.

Derfor er da ogsaa de fleste Kontrakter tilføjet Bestemmelse om, at Landarbejderens Hustru og tildels ogsaa hans Børn er pligtig til at deltage i Arbejdet ved Renholdelse af Roer, udføre Høstarbejde o. s. v. For disse Arbejder skal der ganske vist ydes ekstra Betaling udover den i Kontrakten vedrørende Tjenesteforholdet fastsatte Løn. I mange Tilfælde er dog den Indkomst, som den samlede Familie er i Stand til at opnaa, saa utilstrækkelig til Livets Behov, at Indtægten maa suppleres gennem offentlig Hjælp, men da denne paa Landet som Regel administreres af Landbrugets Repræsentanter, bliver det kun det ringeste, der paa denne Maade opnaas, og i mangfoldige Tilfælde bliver Anmodningen pure afvist.

Det kan derfor uden Overdrivelse paastaas, at enhver gift Landarbejderkvindes daglige Liv er en Lidelse. Arbejdsdagen er baade lang og trang, og der levnes hende kun ringe — eller ingen — Tid til Pasning af Hjemmets Opgaver, der i rigeligt Maal er tilstede, og som i Mangel af Husmoderens øvede Haand maa udføres af de hjemmeværende Børn, der ikke endnu finder Anvendelse i Bondens Trædemølle.

Til Landarbejderkvindens egen Person tages der intet Hensyn, selv under Graviditetsperioder har Bonden Ret til hendes Arbejdsydelse, lige til Fødselsakten indledes. I saa Henseende agtes Landarbejderkvinden ringere end Bondens Dyr, til hvilke der i Drægtighedsperioden tages alle mulige Hensyn baade ved Behandlingsmaade, Ernæring og Arbejdsydelse.

Som Bevis for, hvor stor Samfundets Brist er paa dette Omraade, kan nævnes, at det er almindeligt ved f. Eks. Forsøgslandbrug, at der med korte Mellemrum foretages sagkyndig Undersøgelse af de Forhold, hvorunder Dyrene lever, om Staldene er forsvarlige og Ernæringen tilstrækkelig, om Haar- og Hudpleje er omhyggelig o. s. v., medens ingen Autoritet bekymrer sig om, hvorvidt Landarbejderens Bolig tilfredsstiller almindelige menneskelige Krav eller afgiver Betingelser for Bevarelsen af Sundheden hos Landarbejderens Børn.

Enhver vil kunne forstaa, at saadanne Forhold i høj Grad er medvirkende til at nedbryde et Menneskes Sindstemning, og selv om Bonden kynisk træder alle Hensyn til Landarbejderkvindens almindelige menneskelige og retmæssige Krav ned, saa bør dog Samfundet stille sig paa hendes Side og udvide den nugældende Beskyttelseslovgivning for Kvinder til ogsaa at omfatte Landarbejderkvinden. Hun har ikke alene Krav herpaa, men hun har gennem den Taalmodighed, hvormed Byrden hidtil er baaret fra hendes Side, gjort sig fortjent til den allerstørste Hensyntagen.

R—dt.

VERDENSØKONOMIEN BEDRES LANGSOMT

I Europa hersker der i Sommermaanederne de bedste Beskæftigelsesmuligheder. De sæsonmæssigt tilbagevendende mindre gode Beskæftigelsesforhold paa Arbejdsmarkedet indtræffer først, naar Udearbejdet hæmmes paa Grund af Vejrliget. Derfor lønner det sig at give et summarisk Overblik over Verdensøkonomien, der i sidste Instans er bestemmende for hver enkelts Vel.

Efter Opgivelserne fra Institutet for Konjunkturforskning i Berlin, har den økonomiske Virksomhed i Løbet af de sidste Maaneder hævdet sig godt, trods talrige

Stramninger paa forskellige Omraader. Produktion, Beskæftigelse og Omsætning er i det store og hele siden Foraaret endog steget noget. Som Følge deraf er Verdensproduktionens Index (i 1928: 100) fra 103,5 i Marts steget til 105 i Juni. For Juli og August ventes der en yderligere, omend kun ringe Stigning. Udviklingen har ikke været ens for alle Stater. En stor Del af Produktionsstigningen falder paa Storbritanien og de øvrige Sterlingblok-Lande, ligesom paa Tyskland, Belgien, Japan og frem for alt Italien, hvor der for Tiden hersker Højkonjunkturer, som man endnu aldrig har set Mage til. *Den italienske Nationalformue sættes i Øjeblikket ind for en Kolonikrig,* hvis Resultat man paa ingen Maade kan have nogen Mening om nu. Ikke blot Italien, men ogsaa Nabostaterne og de til Italien eksporterende Stater, profiterer af denne overordentlige Opgang i den industrielle Produktion. En lille Bedring af den økonomiske Situation som Følge af øget Beskæftigelsesgrad kan ogsaa spores i Chekoslovakiet og Østrig, ligesom en ringe Impuls til at komme over den økonomiske Krises lave Tal ogsaa er mærkbar i Guldbloklandene. I Frankrig, Holland og Svejts søger man at opretholde den Møntværdi, som man har bevaret under Krisen. Da der heraf opstaar Stramninger, giver dette sig Udslag økonomisk.

Da denne Bedring af den økonomiske Stilling for Størstedelen *er en Følge af en kunstig paavirket Indlandskonjunktur,* forbliver *Verdenshandelen* i det store og hele uberørt heraf. Dette ligger ikke mindst i den *kunstige Strangulering af Importen,* som i de fleste Stater er paa Dagsordenen. Da de reagrariserede Industrilande for en stor Del igen er gaaet over til at forsyne sig selv, maa ganske naturnødvendigt Handelen med Levnedsmidler gaa nedad. Men trods dette er der ikke Tale om nogen Sænkning i Verdenshandelens Udstrækning, men snarere om en Forhøjelse. Tallet for den mængdemæssige Udveksling af Varer er 77. Misforholdet mellem Handelsbalancerne og internationale Kredithensyn er i Løbet af dette Aar mildnet noget, men det vigtigste paa dette Omraade synes at være, at der her og dér gør sig nogen Beredvillighed gældende til at nedbryde Toldskrankerne. Her synes Amerikas forenede Stater at gaa foran. De med dette Land i den sidste Tid afsluttede Handelstraktater udviser alle en Lettelse for den gensidige Handel. Herigennem gøres imidlertid kun en lille Del af det godt igen, som De forenede Stater tidligere har syndet med Hensyn til Protektionismens Overdrev. Men ellers er der ikke meget at berette om Beredvilligheden til at paavirke Verdenshandelen gunstigt ved Hjælp af Toldlempelser.

Det nævnte Konjunkturinstitut gør endnu opmærksom paa nogle Biforeteelser af den verdensøkonomiske Udvikling. En stærk Usikkerhedsfaktor ligger der deri, at de ved megen Møje i Orden bragte Agrarmarkeder igen kan komme i Uorden, hvis Høsten falder daarligt ud. Man frygter for en saa rigelig Velsignelse af Naturen, at Prisniveauet igen falder og medfører Pristryk. Men nu skal man ikke overvurdere denne Frygt, da Verdensforraadet af landlige Produkter igen er blevet nedbragt, og nu delvist er „normalt". Landboernes Købekraft her i Verden vil altsaa ogsaa for Fremtiden kunne opretholdes. Kapitalmarkedets Foreteelser skal man altsaa ikke se alt for sort paa, thi der synes ikke herfra at komme nogen Hemning for en langsom, gunstig Udvikling.

Men nu spores der i Verdensøkonomien forskellige Tendenser, idet denne sammensættes af en stor Række enkelte Samfund, der alle hver for sig staar under forskellige, politiske Tendenser, hvorved den ensartede Udviklingsretning eller Maalgrænse ikke kommer i Betragtning. Som forstyrrende for den endelige Helbredelse af Verdensøkonomien kan man stadig betragte Møntfods-Ubestemtheden. Endnu betragtes Møntfoden som et Kamp- og Trykmiddel i den internationale Konkurrencekamp. Derfor udsættes Verdensøkonomien og den internationale Handel for Tryk herfra, og derfor maa Spørgsmaalet om den endelige Valutastabilisering ordnes før alt andet; thi det kan naturligvis ikke vare ved, at enkelte Stater paa Bekostning af andre ved Manipulationer skaffer sig Særfordele for deres Valuta. Krisen i Guldbloklandene staar i den nøjeste Sammenhæng med Valutaproblemet. En Deflationspolitik som den, Frankrig f. Eks. holder for nødvendig, er naturligvis i stærk Modstrid med de Metoder, som man holder for gode i Japan, England og Tyskland. Deflation betyder Sænkning af Udgifterne og dermed Lammelse af Verdensøkonomiens Forløb, Indskrænkning af Forretningsvirksomheden, Løntryk, Formindskelse af Købeevnen o. s. v. Verdensøkonomien fremmes naturligvis hverken paa den ene eller den anden Maade ved, at man indenfor ikke ubetydelige Dele af Verden kunstigt hæmmer Samfundsmaskineriet.

Men Valutastabiliseringerne, hvor nødvendige de end er, lader sikkert længe vente paa sig. Anskuelserne herom er nemlig endnu saa forskellige. Det engelske Standpunkt i dette Spørgsmaal lader sig vanskeligt forene med det franske. Og det drejer sig her om 70 Lande, der ved en saadan Stabilisering skal bringes under een Hat. Havde det endda blot drejet sig om Hovedvalutalandenes Mening, selvom denne ogsaa er nok saa forskellig. Men man knytter i alt Fald sine Forhaabninger til De forenede Stater, idet disse har en stor Indflydelse paa Verdensøkonomiens Forløb. Hvis De forenede Stater nemlig for Alvor gaar ind for en friere Verdenshandel ved at afslutte gunstigere Handelstraktater, saa vil den store Pengemængde i dette rige Land blive anvendt til Etablering af den private Investeringsvirksomhed og en Opgang i Konjunkturerne derved sikret, og dette vil være et stort Skridt henimod en Bedring af Verdensøkonomien.

Men sluttelig skal man ikke i alle sine Anstrengelser for igen at faa Grund under Fødderne glemme den lille Mands Interesser, idet Arbejderens stabile og tilstrækkelige Indkomst i den sidste Ende er det afgørende for al Konjunkturudvikling.

Korresp.

PAROLERNE FRA MOSKVA

Den fornylig i Moskva afholdte kommunistiske Verdenskongres har vedtaget forskellige Beslutninger, der har vakt berettiget Opsigt, fordi de betyder et fuldstændigt Brud med den kommunistiske Internationales og dermed med de nationale Kommunistpartiers hidtidige Taktik og Politik. De nye Paroler fra Moskva lyder: Ikke Kamp imod, men Samarbejde med Socialdemokratiet og de borgerlige Venstrepartier, Bekæmpelse af Fascismen og Forsvar af det borgerlige Demokrati og i dette Øjemed Støtte af Arbejderregeringer og demokratiske Koalitionsregeringer.

Desværre er der al Grund til at formode, at disse Beslutninger ikke er stort andet og mere end en af de nok saa bekendte taktiske Manøvrer, thi hvis de virkelig var ærligt mente, maatte Konsekvensen være Likvideringen af det kommunistiske Splittelsesarbejde indenfor Arbejderbevægelsen og Samling omkring Socialdemokratiet som det største og mest betydningsfulde Arbejderparti.

Selve Kongressen forløb paa den for saadanne kommunistiske Sammenkomster karakteristiske Maade med timelange Taler og Vedtagelse af alenlange Resolutioner. Der var Selvkritik og Selvanklager i lange Baner, og Forhandlingerne formede sig som en Art kommunistiske Oxfordmøder, hvor den ene Taler efter den anden stod op og bekendte Fortidens Synder og Fejltagelser. Selvfølgelig var der heller ikke Mangel paa Anklager mod den socialistiske Arbejderbevægelse, der efter Kommunisternes Mening har Hovedskylden for alle de Nederlag, der har ramt Arbejderbevægelsen, thi omend Kommunisterne næsten overalt foregiver at repræsentere de brede Arbejdermasser og at være Arbejderbevægelsens Stødtropper, er det alligevel altid Socialdemokratiet, der har Skylden, naar det gaar galt. Men som sagt, paa denne Kongres indrømmede de førende Kommunister fra alle Lande, at de havde bedømt Udviklingen, den fascistiske Fare og Værdien af det borgerlige Demokrati ganske forkert, og at det var nødvendigt at slaa Roret om.

I 15 Aar har Kommunisterne nu systematisk søgt at splitte Arbejderbevægelsen, og i flere Lande har dette Undermінerings- og Splittelsesarbejde haft skæbnesvangre Følger. Kommunisterne har overalt, hvor de kunde, ødelagt Arbejderbevægelsens Enighed og Sammenhold, baade nationalt og internationalt, miskrediteret de socialdemokratiske Ideer, Organisationer og Førere, undermineret Demokratiet og banet Vej for Reaktion og Fascisme. I 15 Aar har Kommunisterne æreskældt Socialdemokraterne som Socialfascister, Arbejderforrædere, Bourgeoisiets Lakajer, fordi de vilde forsvare det borgerlige Demokrati, der i deres Øjne ikke havde den ringeste Værdi. I Tyskland dannede Kommunisterne endog Enhedsfront med Nazister og Staalhjelmsfolk for at styrte den demokratiske Regering Braum i Prøjsen, og dette skete med den Motivering, at et fascistisk Styre var at foretrække for et demokratisk, fordi det vilde skabe klare Linier for Arbejdernes Klassekamp. Endnu saa sent som i December 1933 vedtog et Plenarmøde i E. K. K. I. (Internationale Eksekutivkomité) en Resolution, der udtaler: „Udelukkende for at bedrage og afvæbne Arbejderne benægter Socialdemokratiet det borgerlige Demokratis fascistiske Tendenser og skelner principielt mellem de demokratiske Lande og Landene med fascistisk Diktatur."

Den kommunistiske Verdenskongres' Stilling til det borgerlige Demokrati var en hel anden. I den hertil vedtagne Resolution hedder det, at de kommunistiske Partisektioner ikke har forstaaet Nødvendigheden af at forsvare det borgerlige Demokrati. Det gøres nu til en kommunistisk Pligt at forsvare Resterne af det borgerlige Demokrati. I dette Øjemed er Kommunisterne end-og villige til at danne Regering sammen med borgerlige Venstrepartier. Efter at man i aarevis har skældt Socialdemokraterne ud for deres Samarbejde med borgerlige Partier og deres Deltagelse i Regeringsdannelser, erklærede den franske Kommunistfører, Cachin, paa Kongressen, at Kommunisterne nu er villige til at alliere sig med selve Fanden, hvis man derved kunde afværge den fascistiske Fare. Bela Kun udtalte, at i Tilfælde af fascistisk Fare er en folkelig Regering en Nødvendighed. Den engelske Kommunistfører, Pollit, erklærede, at en Arbejderregering i England vilde være af enorm Betydning for Kampen mod Fascisme og Krig. Og selve Dimitrow betonede, at de franske Kommunister vilde understøtte enhver anti-fascistisk borgerlig Regering, saafremt de da ikke foretrak selv at tage Sæde i en saadan Regering. Han forudsagde ogsaa Kommunisternes Støtte til en ny Arbejderregering i England. Man ser altsaa, at Vurderingen af en demokratisk-folkelig Regerings Betydning for det arbejdende Folk er bleven en anden. Paa alle Punkter erkender Kommunisterne nu Bankerotten af den hidtil fulgte Taktik og fordømmer den førte Politik, men desværre, denne Erkendelse kommer mindst 10 Aar for sent.

Men hvilke Foranstaltninger foreslaar Kommunisterne nu for at raade Bod paa de Ulykker, de har bragt over Arbejderbevægelsen i saa mange Lande? Erkendelsen af deres fejlagtige Taktik er rigtig nok, men de Veje, Kongressen anviste for at slippe ud af Uføret, vækker berettiget Tvivl om Oprigtigheden af de vedtagne Beslutninger.

For det første betyder Beredvilligheden til at forsvare det borgerlige Demokrati ikke, at Kommunisterne nu er Tilhængere af Demokratiet som saadant. Tværtimod, Kongressen erklærede udtrykkeligt, at Kommunisternes principielle Stilling til Demokratiet er uforandret, at de fremdeles som Endemaal tilstræber den sociale Revolution og Proletariatets Diktatur. Ligesom Nazisterne kræver Kommunisterne altsaa for sig alle demokratiske Rettigheder, som de vil benytte sig af i deres Kamp for Demokratiets Afskaffelse og til Forberedelse af Diktaturet. Men det er klart, at et saadant „Forsvar" af Demokratiet ikke virker særlig overbevisende, og at en

Alliance med disse erklærede Diktaturtilhængere vilde kunne faa skæbnesvangre Følger ikke blot for vor Bevægelse, men ogsaa for Demokratiet.

For det andet vækker det Mistanke, naar Kongressen søger at give den i Arbejderkredse saa berygtede Enhedsfrontparole, som har været brugt ved saa mange Lejligheder og til saa mange Formaal, ny Glans ved at stemple Enhedsfronten som Middel til effektiv Bekæmpelse af Fascismen og Bevarelse af Demokratiet. Kongressen ønsker og anbefaler dog ikke en organisatorisk Samling af Arbejderne, men kun en Aktionsenhed mellem de to Retninger af Arbejderbevægelsen. Hvorledes den tænker sig dette „Samarbejde", fremgaar af følgende Afsnit i den af Kongressen vedtagne Resolution:

> „Fælles Aktioner med de socialdemokratiske Partier og Organisationer udelukker paa ingen Maade en alvorlig, begrundet Kritik af Reformismen, Socialdemokratismen som Ideologi og Praksis for Klassearbejdsfællesskabet med Bourgeoisiet og en taalmodig Afklaring af de socialdemokratiske Arbejdere om Kommunismens Grundsætninger og Program, men *gør tværtimod denne endnu nødvendigere.*
>
> Idet Kommunisterne afslører Hensigten med de højresocialdemokratiske Føreres demagogiske Argumenter imod Enhedsfronten for Masserne og *forstærker Kampen mod Socialdemokratiets reaktionære Del,* maa de *skabe det bedst muligt Samarbejde med de venstresocialdemokratiske Arbejdere, Tillidsmænd og Organisationer, som kæmper mod den reformistiske Politik og gaar ind for Enhedsfronten med det kommunistiske Parti.* Jo stærkere vor Kamp er imod den reaktionære Del af Socialdemokratiet, der befinder sig i Blok med Bourgeoisiet, desto virksommere vil vor Hjælp være for den Del af Socialdemokratiet, der opponerer."

Det vil med andre Ord sige, at Splittelsesarbejdet skal fortsættes, omend under andre Former end hidtil. Den systematiske Nedrakning af Socialdemokratiets og Fagbevægelsens Tillidsmænd, der har været Kommunisternes Speciale, skal saavidt muligt ophøre i Fremtiden, da den nærmest har skadet de kommunistiske Partier. Man lægger Taktiken om, proklamerer fælles Kamp mod Fascismen, tilbyder med troskyldig Mine Enhedsfront for at bevare de nu ogsaa for Kommunisterne dyrebare demokratiske Rettigheder, man tilbyder at støtte Arbejderregeringerne, fordi man paa den Maade haaber at kunne finde Gehør hos de „venstresocialistiske" Arbejdere, hos de utilfredse Medlemmer, der altid vil findes i et stort Parti. Selv Kommunisterne er dog sikkert klar over, at Socialdemokratiet vil betakke sig for en saadan Enhedsfront, der kun vilde lette det kommunistiske Undermineringsarbejde.

Derfor tror vi heller ikke, at Kommunisterne herhjemme i Fremtiden vil have mere Held med sig i deres Bestræbelser for at skaffe sig større Indflydelse i dansk Arbejderbevægelse. Vi kender de sande Hensigter, der skjuler sig bag de nye Paroler, og vi ved, at deres Formaal ikke er at samle Arbejderne, men efter Evne yderligere at splitte vor Bevægelse. Vi er ogsaa paa det rene med, at det ikke er Kommunisternes Skyld, naar f. Eks. dansk Fagbevægelse danner en organisk Helhed og ikke staar delt efter politiske Linier. Kommunisterne har sandelig gjort og gør sig fremdeles Umage nok for at ødelægge denne Enhed, heldigvis dog uden nævneværdigt Resultat. Saafremt Arbejderne herhjemme og i de andre Lande sørger for at bevare henholdsvis genoprette Arbejderklassens Enhed og Sammenhold og gør Kommunisternes Forhaabninger til Skamme, er det maaske muligt, at den næste kommunistiske Verdenskongres gaar et Skridt videre og helt likviderer den Splittelse af Arbejderbevægelsen, som Kommunisterne iværksatte for 15 Aar siden.

(Efter „Arbejderen").

FORBERED SEJREN

Fra alle Sider rases der mod Regeringen. L. S.-Knaldproprietærer og Nazigrever, Højre og Venstre, Kommunister og Nazister — alle raser de mod Regeringen. De

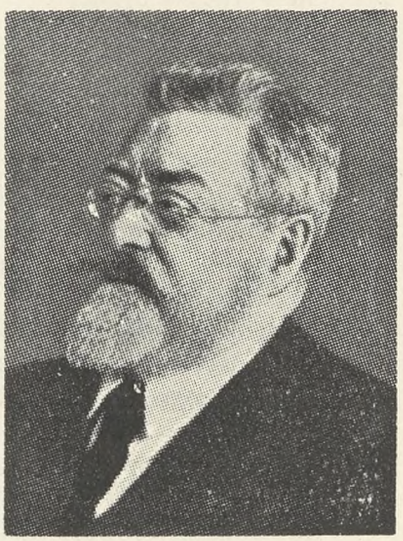

er indbyrdes uenige om alt muligt, men ét samler dem: Hadet til den socialdemokratiske Regering. Alle mulige og umulige Teorier, Strømninger, Bevægelser og aabenlyse Spekulationer mod Regeringen, det er Øjeblikkets Situation. Demagogerne driver deres landsskadelige Spil blandt kriseramte Landbrugere og blandt de arbejdsløse. Desperationens Fane er hejst over Landet, og den politiske Spænding er paa Højdepunktet.

For Arbejderne gælder det i dette Øjeblik at være med i Forberedelserne til det politiske Opgør, som følger i Desperationens Kølvand. Det kommende Valg bliver et Kæmpeopgør, hvor Arbejderne her i Landet

maa stille deres Modstandere fra den venstre til den yderste højre Fløj til Regnskab for deres Handlinger. Enhver kan se, at der arbejdes fra alle Sider mod Regeringen, og det er i Dag saa nødvendigt som nogensinde, at Arbejderne staar sammen mod deres Modstandere. Det er Livsinteresser for Arbeiderklassens Mænd og Kvinder, ikke goldt og uinteressant politisk Skakspil.

Reaktionen har rejst Hovedet og mener at høre forjættende Fremtidstoner om Arbejderklassens Nederlag. Man har forberedt sig paa en Sejr for Reaktionen, og derfor skal vi, i Sammenholdets Tegn, med ubrydelig Troskab overfor Arbejderklassens Idé og Virke forberede Nederlaget for Reaktionen.

Derfor retter vi denne Opfordring til alle Kolleger om at *støtte Socialdemokratiets Arbejde for at sønderslaa de reaktionære Drømmerier.* Socialdemokratiets Indsats i de forløbne Aar siden sidste Valg har *uden Sidestykke i hele Verden* skabt enestaaende Resultater for Arbejderklassen. Vi forbereder os til Kampen mod de desperate Bevægelser, som udnytter de Chancer, som en valen og raadvild Opposition giver dem. Socialdemokratiet danner i Danmark *Bolværket mod Fascismen* og dens mere eller mindre aabenlyse Hjælpere. Det er Kampen mod Demokratiets Fjender, mod Undertrykkelse og Voldsherredømme. I denne Kamp lyder vor Parole:

Støt Socialdemokratiets Kampfond!

Køb Valgfondsmærker!

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer mod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22** [1].

PANDRUP-KAAS AFDELING
HAR FAAET EGET HUS

Den 1. September indviede Pandrup-Kaas Afdeling sit eget Hus ved en festlig Sammenkomst for Afdelingens Medlemmer.

Afdelingen hører til Forbundets forholdsvis yngre Af-

delinger, idet den kun har bestaaet siden 1. Maj 1918. Mange Arbejdere flyttede paa det daværende Tidspunkt til Egnen som Følge af den derværende Tørveindustri, der florerede saa stærkt i de brændselsfattige Tider, der opstod i Forbindelse med Krigsaarenes mange andre Vanskeligheder. Afdelingen oprettedes først i Tilslutning til det daværende Landarbejderforbund, men allerede i 1920 overgik hele Afdelingen til vort Forbund.

Medlemstallet var til at begynde med 98, og der var

stadig Fremgang indtil 1922. Der opstod da en Konflikt med A/S Lundegaards Mose, som ikke fik noget godt Forløb, hvilket i det væsentlige maatte tilskrives, at en Del af Medlemmerne ikke havde opnaaet virkelig Forstaaelse af Organisationernes og Sammenholdets Betydning og derfor brød ud af Afdelingen, saaledes at denne blev svækket i sin Aktionsevne. Den nedadgaaende Periode blev dog kun af kort Varighed, og allerede omkring Aarene 1925—26 gik det rask fremad paany. Agitationen blev ført til Bunds med det Resul-

tat, at saa godt som alle Arbejdere der paa Stedet blev indmeldt, og Afdelingen tæller i Dag 350 Medlemmer.

Gennem Aarene havde det mange Gange været paa Tale, at Afdelingen burde have sit eget Hus, men der viste sig visse Vanskeligheder, der væsentlig opstod som Følge af, at Afdelingens Omraade er meget stort, og at Medlemmerne derfor er spredt boende, men den store Tilslutning af Medlemmer medførte, at Spørgsmaalet maatte løses ikke mindst af Hensyn til Kontrollokaler for Afdelingens arbejdsløse Medlemmer.

Resultatet blev da, at Huset — Arbejdernes Hus — som det kaldes, blev opført. Det bebyggede Areal er 280 m² og i Huset, der er bygget af røde Sten, er der indrettet baade Lejlighed, Sal og Kontrollokaler, alt smukt og moderne, saaledes at Arbejdsmændene i Pandrup-Kaas Afdeling kan være stolt af deres Hus.

Ved Indvielsen var vort Forbund repræsenteret ved Hovedbestyrelsesmedlem Westerskov, Frederikshavn, der holdt Indvielsestalen.

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff, Engelholm*
Næstelsø	*v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Hirtshals	*(Horne-Asdal Kommune)*
Horne-Asdal	
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Magleby	*(Kammerh. Schavenius, Klintholm)*
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Ø. V. Hassing	*(Øster-Vester Hassing Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn. Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Tranebjerg	*(Brattingborg Gods)*
Kolby	—
Besser	—
Børkop	*(Plantør Frost)*
Mørkøv	*(Torbenfeldt Avlsgaard)*
Mellerup	*(Vognm. Anders Olsen) Konfl. afsl. (Marslet-Birkende Kommune)*
Sorø	*(Godsejer Steengaard, St. Ladegdr.)*
Skibsted	*(Skibsted Lyngby Kommune)*
Kolindsund	*(Vekselerer Suhr, Kbhvn., Skarnæs, Kolind)*
Borup Sjæll.	*(Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup)*
Herlufmagle	*(Propr. Hasling, Frederikseg., Herlufmagle)*
Stensved	*(Godsejer Reimann, Stensbygaard, Stensved)*
3. Agitationskreds	*(Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, ang. Dræningsarb. i Gl. Roskilde Amt)*
Herlufsholm	*(Godsejer Pille, Fodbygdr, Næstved)*
Skamstrup	*(Overforvalter Laursen, Torbenfeldt Avlsgaard)*
Børkop	*(Plantør Frost, Børkop Planteskole, Børkop)*
Tryggelev	*(Forp. Chr. Sørensen, Hjortholm pr. Humble)*
Sludstrup m. fl.	*(Forp. Lawaetz, Falkensten)*
Slagelse A. m. fl.	*(Inspektør Arnung, Idagaard)*
Horsens A.	*(Forp. Holmboe, Bygholm Avlsgdr.)*
Slagelse A. m. fl.	*(Forp. P. Sørensen, Charlottendal)*
Ulsted	*(Ulsted Kommune)*
Jægerspris	*(Forp. Maarup, Jægerspris Hovedg.)*
Skrøbelev	*(Godsejer J. L. Hansen, Faarevejle)*
Tullebølle	*(Forp. Brødsgaard, Biskoptorp)*
Snøde-Stoense	*(Kammerjunker Kaas, Nedergaard)*
Glumsø	*(Lensbaronesse Jessie Holck, Nysbyholm Skovdistrikt)*
Vodskov m. fl.	*(Fru Propr. Jensen, Engholm pr. Nr. Sundby)*
Vodskov	*(Dræningsmst. Kjeldsen, Grindsted)*
Thise	*(Propr. Harald Bech's Grusgrav, Thise)*
Rønde	*(Kalø Gods, Rønde)*
Hou	*(Godsmer-Halling Kommune)*
Øster Lindet	*(Gaardejer, Grusgravejer H. P. Hansen, Majbølle)*
Bøstrup	*(Gdr. Niels Berthelsen Hansen)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Agersted og Flauenskjold	*(Voer Kommune)*
Jægerspris	*(Forpgt. Andersen, Kristiansminde)*

KUSKE- OG CHAUFFØRERNES AFDELING I FREDERICIA
HAR BESTAAET I 25 AAR

Siddende fra venstre. Sekretær, Chauffør *H. Mathiesen*, Formanden, Brødkusk *Lind Petersen*, og Næstformanden Chauffør *P. Jensen*
Staaende fra venstre: Brødkusk *Chr. Jespersen*, Mælkehandler *Carl Rasmussen*, Mælkehandler *Vinneballe*, og Kasserer, Chauffør *C. Holm*.

Den 27. Oktober kan Kuske og Chaufførernes Afdeling i Fredericia fejre 25 Aarsdagen for Afdelingens Oprettelse, der fandt Sted ved et Møde paa „National". Mødet var sammenkaldt af nogle Kuske, der var af den Opfattelse, at Branchens specielle Interesser bedst kunde varetages, naar de stod sammen i en af Fagets Udøvere omfattende Organisation. Ved Mødets Slutning var Afdelingen en Kendsgerning, og ved en efterfølgende Generalforsamling valgtes den første Bestyrelse.

Bestyrelsen satte sig som Maal at samle alle Kuske og Chauffører i Organisationen, som var beskæftiget indenfor dens Omraade. Det var ikke noget let Arbejde, og paa flere Maader fik Bestyrelsen at mærke, hvorledes Arbejdsgivernes Uvilje fulgte deres Bestræbelser.

Opgaven blev imidlertid løst paa den bedste Maade, hvilket blandt andet har givet sig Udslag i, at Afdelingen der begyndte med et Medlemstal paa 27 i Dag tæller 178 Medlemmer, og samtidig har Afdelingens Virksomhed ført med sig, at der er oprettet Overenskomster med alle Arbejdspladser der beskæftiger Kuske eller Chauffører. Der er saaledes opnaaet et meget smukt Resultat, der udelukkende kan tilskrives det Sammenhold, som har været tilstede fra første Begyndelse indenfor Afdelingen, hvis første Bestyrelse med enkelte Undtagelser fungerede i Afdelingens første 15 Leveaar.

Afdelingens nuværende Formand er Brødkusk Lind Petersen, der sammen med den nuværende Bestyrelse, af hvilken vi ovenfor bringer et Billede, er fast besluttet paa at føre Arbejdet videre til Gavn for Afdelingen og dens Medlemmer, hvis Tillidsmænd de er.

Den Tid der er gaaet, siden Afdelingens Oprettelse har været rig paa Begivenheder, der i rigt Maal har appelleret til Arbejdernes Sammenhold og Enighed, og meget tyder paa, at den kommende Tid ikke mindre vil kræve disse Egenskaber yderligere udviklet, og vi tvivler ikke om, at Afdelingen her som tidligere vil gøre sin Indsats. Vi takker for Tiden, der er gaaet og ønsker fortsat Held til Arbejdet i Fremtiden.

FORNUFT ELLER INSTINKT I SAMFUNDSLIVET

Af *Hartvig Frisch.*

Lad mig begynde med en lille Historie. Engang paa en Rejse i Spanien boede jeg en Nat i en lille Bjergby oppe i Sierra Nevada; jeg skulde næste Morgen med Rutebil til Granada, og den gik allerede Kl. halvfem. Det var om Sommeren og allerede lyst, da jeg listede ud paa den tomme Gade, men der saa jeg en mærkelig Ting: Der brændte Lys i alle samtlige Vinduer i Byen, selv i Kostaldene, men der var ikke en Sjæl at se! Min Nysgerrighed var stor, men først da Rutebilen kom, fik jeg Forklaringen: Landsbyen havde lige faaet indlagt elektrisk Lys, men de havde ikke faaet Maalere; de skulde derfor alle betale lige meget, hvad enten Lyset brændte eller ej. Skrækken for, at Naboen skulde faa mere end een selv drev saa disse spanske Bønder til hele Natten at skrue op for al Lyset.

Historien har selvfølgelig en Moral, som vedkommer Spørgsmaalet, jeg her skal tale om: Fornuft eller Instinkt i Samfundslivet. Det er nemlig klart, at dette lille Bondesamfund i Sierra Nevada af Mangel paa elektriske Maalere stod over for et Problem, som ingen magtede at løse ad Fornuftens Vej i Fællesskab, og som de derfor overlod til Tilfældet. Med det Resultat, at alle kom til at betale mere end nødvendigt.

Nu ved jeg godt, at Ordet „Fornuft" i disse Tider næsten er kommet i Miskredit. Eksempelvis hævdede en kendt Venstre-Redaktør under en Samtale forleden: „Nej, saa holder jeg da paa det sunde folkelige Instinkt!" Ja, det er der mange, der vil sige, og det holdt de spanske Bønder altsaa ogsaa paa, og vi maa endelig ikke tro, at *vi* er saa meget klogere. Tænk paa Svineproduktionen her i Danmark i de sidste Aar før Svinereguleringen, det er jo Sierra Nevada om igen — alle producerede og alle tabte Penge. Det var det sunde folkelige Instinkt, der triumferede.

Dette sunde folkelige Instinkt er i det hele taget en interessant Størrelse; det optræder nemlig ogsaa udadtil mellem Nationerne, og det er her en af de væsentligste Hindringer for fornuftige og mellemfolkelige Afgørelser. Det var et sundt folkeligt Instinkt hos Franskmændene, Poincaré byggede paa, da han krævede Sikkerhed og hindrede Afrustningsbestræbelserne. Men det var ogsaa et sundt folkeligt Instinkt, Hitler byggede paa, da han genoprustede Tyskland. Ulykken er blot i begge Tilfælde, at dette Instinkt er stærkere end Fornuften.

Denne stakkels mistænkte Fornuft havde jo ellers lige efter Verdenskrigen en Chance. Det var dengang Wilson gennemførte Folkeforbundspagten og dermed skabte et Redskab for fornuftsmæssige Afgørelser i nationale Stridigheder. Det var den samme Wilson, som med sine 14 Punkter havde sat Nationernes Selvbestemmelsesret i Højsædet og dermed blandt andet banet Vejen for Danmarks Generhvervelse af Nordslesvig.

Hvorledes saa nu konservative danske Mennesker dengang paa denne retfærdige og fornuftsmæssige Afgørelse af et gammelt nationalt Stridsspørgsmaal? Ja, der findes en Udtalelse af Professor Knud Berlin, som holdt Hovedtalen ved Dannebrogs-Komitéens Genforeningsfest i Odd-Fellow Palæet. Han udtalte her:

> „Hvorledes er dette store da egentlig sket? Det er ikke, fordi den internationale Retfærdighed eller Fredstanken og Princippet om Folkenes Selvbestemmelsesret har sejret i Verden og sat Artikel 109 ind i Versailles-Freden. Men det er, *fordi et urgammelt Instinkt* — Fædrelandskærligheden, Folkenes Kærlighed til deres Land og Villighed til at ofre selv Livet for dets Selvstændighed — har aabenbaret sig paany i al sin primitive ukuelige Vælde. Det var dette gamle, hellige Folkeinstinkt, som fik Ententens Folk til at holde ud i Skyttegravene, og som i 1864 gennemglødede hele det danske Folk og efter den voldelige Adskillelse fik de danske Sønderjyder til at bevare Haabet om og Viljen til Genforening."

Ja, saadan lød Professor Berlins Ord og Forklaring. Der er blot det kedelige ved Sagen, at Tyskerne jo ogsaa havde det samme urgamle Instinkt og var villige til at ofre selve Livet, og det er vist den Dag i Dag, Hr. Professor. Den Forherligelsestale for Instinktet paa Fornuftens og Retfærdighedens Bekostning vil altsaa nøjagtig lige saa godt kunne holdes den Dag, det gik den stik modsatte Vej. Navnlig en lille Nation har vist al mulig Grund til Mistillid overfor dette Instinkt.

Lad os derfor prøve engang at undersøge Ordet lidt nærmere. En af vore berømteste Landsmænd, Arvelighedsforskeren W. Johannsen, har skrevet en lille Bog med Titlen „Falske Analogier". Det er et mærkværdigt Arbejde, for Professor Johannsen har her gjort sig den Ulejlighed at pille fra hinanden alle de mere eller mindre aandrige Billeder, vi plejer at bruge, naar vi taler om Arv og Liv og Vækst o. s. v. Det viser sig nu, at det vrimler med falske Sammenligninger; man taler om „nedarvet Fædrelandsfølelse" og om at „være i Slægt med en Tradition" og lignende, som lyder meget godt, men biologisk set er noget Vrøvl. Ikke for ingen Ting indleder Wilhelm Johannsen Skriftet med den drilagtige Sætning:

„Ordene bruges som bekendt til at udtrykke Tanker, til at skjule Tanker og til Dække over, at der ingen Tanker er."

Lad os derfor ikke forbløffe hverken af Venstre-Redaktøren eller af Professor Dr. juris Knud Berlin, men stille det Spørgsmaal, om der overhovedet er Mening i at tale om et „folkeligt Instinkt". Vi siger ganske vist tit, at man gør det og det „rent instinktivt", men det viser sig altid, at vi slet ikke mener noget med Instinkt, men blot det, vi ellers kalder *ubevidst* eller *vanemæssigt* eller, naar det er Bevægelser, det drejer sig om, rent *refleksmæssigt.*

Er Vane og Refleks nu det samme som Instinkt?

Aldeles ikke. Baade Vane og de fleste Reflekser er tillært, og tillært er netop det Instinktet *ikke* er. Af samtlige Dyrearter er Mennesket sikkert den Skabning, der har færrest Instinkter. Alfred Lehmann regner kun med fire—fem; foruden Sugeinstinktet, der gør sig gældende straks ved Fødselen som en medfødt Refleks, opregner han Kønsinstinktet, Flokinstinktet og et Flugt- og Kampinstinkt. Fælles for alle Instinkterne er, at de udløses ved en Sansepaavirkning under bestemte Betingelser.

Saalænge man nu taler rent biologisk eller psykologisk, kan man udmærket godt forstaa og anvende Ordet „Instinkt" uden at sammenblande det med tillærte Vaner eller Reflekser. Men i samme Øjeblik, man overfører det paa Samfundslivet med dettes Sædvaner og Traditioner, hvortil der knytter sig stærke Følelser og Interesser, saa ender det hele i en haabløs Sammenblanding; enhver nok saa stupid Ophidselse af national eller politisk Art kan af en dertil indrettet Presse gøres til et „sundt folkeligt Instinkt", som rejser sig mod den „overkultiverede" og „degenererede" Fornufts Herredømme. Dermed har man paa Forhaand gjort alle Bevisgrunde overflødige ved at mistænkeliggøre et eneste Middel, Menneskene har i en vanskelig Stilling — Fornuftens Brug.

Det er det, vi ser foregaar i Italien i Øjeblikket, hvor det sunde folkelige Instinkt i alle Aviserne kræver Krig mod Slavestaten Abessinien — jeg siger udtrykkelig i Aviserne, for ved en Rejse i Italien i Sommer har jeg overbevist mig om, at der ikke i Verden findes en saa fredelig Befolkning som de italienske Arbejdere og Bønder. Derfor maa man alligevel ikke tro, vore Korrespondenter i Italien lyver, naar de taler om den glødende Krigsbegejstring. De færdes bare netop i de Kredse, hvor „Instinktet" bliver fabrikeret, og der gaar det unægtelig hedt til.

I intet Land i Verden er Fornuften dog kommet saa galt afsted som i Tyskland. Hele den nazistiske Revolution kom jo til Magten ved en Vækkelsesproces. Det var det „ariske Instinkt", der vaagnede, og her gjorde man Skridtet fuldt ud ved ligefrem officielt at smide Fornuften paa Porten. Man lavede et Skældsord for Klogskab, „Klügelei", og hamrede ind i Bevidstheden, at det var en særlig nedrig jødisk Egenskab, som den ærlige Germaner maatte afsky. Til Gengæld er der opstaaet et vildt Sværmeri for Folkesjælen og for det tyske Blod. Den ægte Tysker tænker med Blodet, og derfor er hans Tanker „dybe" i Modsætning til den flade mekaniske Fornuft, ja, man har drevet det saa vidt at skrive videnskabelige Afhandlinger om en særlig tysk Matematik. Af samme Grund er det „sunde folkelige Instinkt" nu i Færd med at besætte samtlige Lærestole ved Universiteterne i Tyskland, mens Einstein lever i Landflygtighed.

Det er naturligvis umuligt andet, end at en saadan reaktionær Moderetning ogsaa sætter sig Spor i andre Lande. Mystik er jo altid smittende, og hvem vil ikke gerne være „dyb" i sine Tanker og have Sjæl og Instinkt i Stedet for noget saa tarveligt som den kolde Fornuft? Her i Danmark er det jo ogsaa begyndt at rumstere, selvom Nationen i sin Helhed maa siges at være velsignet lidt anlagt for Mystik. Mens Tyskerne, som jeg før nævnte, har lavet Ord som „Klügelei" og „klügeln", har Danskerne aldrig vrænget af Ordet „klog" og „Klogskab", men derimod af Ordet „Sjæl". Vi taler ikke blot om „Sjæleri", men har ogsaa et enestaaende Ord om at „sjæle"; der stikker meget af vor nok som bekendte Uhøjtidelighed i det Ord. „Ja, det danske Grin!", vil nogen maaske sige. Ja, maaske. Men jeg vil straks tilføje, at jeg regner det danske Grin for et nationalt Aktiv. Navnlig efter at vi nu har haft Lejlighed til at se det engelske Oxford-Grin i flere Maaneder, vil jeg bestemt sige, at jeg foretrækker det danske.

Det gør sin Nytte, naar f. Eks. Lensgrever gaar i Bondetog og raser mod „Renteslaveriet" eller paakalder den gamle Skipper Klement, der blev radbrækket af deres højstegne Forfædre. Christmas Møller benyttede det ogsaa virkningsfuldt og dygtigt, da han afslørede Hr. Hofjægermesteren, der vilde agere Antisemit.

Men alligevel er den aandelige Kamp ogsaa i dette Land under Paavirkningen af de reaktionære Moderetninger ude i Verden drejet over i et Hjørne, hvor man mere eller mindre aabenlyst begynder at skyde paa Fornuften og paa Frisindet. Den første Skanse var „Fremskridtet", som de konservative Aviser triumferende erklærede ikke længer var moderne; i Hælene paa dem kom Præsterne, dennegang ikke væbnet med Biblen, men med Einsteins Relativitetsteori, som de ikke havde forstaaet, men alligevel faaet saa meget ud af, at Aarsagssætningen ikke gjaldt mere; dermed var der Plads for alle Undere, og da vi andre ærlig talt heller ikke forstaar den moderne Fysik, og de egentlige Fagmænd fandt Slagsmaalet langt under deres Værdighed, blev Udfaldet som man kunde vente lidt tvivlsomt. Men Præsterne noterede en Sejr, som vel engang vil komme dem dyrt at staa, naar den nyeste Forskning virkelig bliver tilgængelig.

Den Kamp, jeg her har omtalt, kender danske Radiolyttere fra Diskussioner for Mikrofonen, som f. Eks. mellem Professor Jørgen Jørgensen og Professor Oscar Geismar, og jeg har læst derom i Højrebladene, at „det sunde folkelige Instinkt" selvfølgelig tog Parti for Teologen og imod den kolde Fornufts Repræsentant. Det skal jeg ikke kunne sige, men et Faktum er det i hvert Fald, at Professor Jørgensen for ikke længe siden har stillet sig i Spidsen for en Kulturkamp til Forsvar for Frisindet og Fremskridtet, herunder ogsaa for Fornuften.

Af de mange gode Hoveder, som har samlet sig paa denne Forsvarslinie, kan man sikkert vente sig vægtige Indlæg i den kommende Tid, men der er Grund til at gøre opmærksom paa, at naar Fornuften i de sidste Tider ligesom er gaaet lidt i Fjertab, saa skyldes det ikke alene den reaktionære Vind, der blæser ind sydfra. Lige siden Krigs- og Revolutionsaarene har der ogsaa

været Tendenser i de venstreorienterede Lejre til at pille Fjer af hende.

Jeg sigter her til altfor ivrige Elever af Freud og Lenin, der hver paa sin Maade har bidraget til at sætte farvede Glas for Fornuftens klare Lys. At træde fra Dagslyset ind i et psykoanalytisk Værk er ganske som at komme ind i en Sal, man ellers godt kender, men som er indrettet til Karneval. Belysningen er halvdunkel, og Døre og Vinduer, Balkon og Kakkelovn og alt, hvad der ellers findes i Rummet, er dekoreret om til det ukendelige i de særeste Figurer, der alle leder Tanken hen paa Seksualdriften. Psykoanalysen har sikkert gjort en nyttig Gerning ved at pege paa vore Drømme og paa Driftslivet og har derved revet Dækket af meget Hykleri. Men for at blive i Billedet med Karnevalssalen: en Kakkelovn er nu alligevel en Kakkelovn, selvom den har en oprejst Stilling, og en Dør er nu en Dør, selv om den aabner sig. Hele vort Samfundsliv og den største Del af vort Privatliv lever vi dog i vaagen Tilstand, og det bliver Fuskeri, naar alle vore Handlinger skal fortolkes som noget helt andet end det, de bevidst er. Naar Aladdins Lampe hos arme Oehlenschlæger skal være et Symbol paa Driftslivet, saa er det Psykoanalytikeren, der trænger til at analyseres og ikke vi andre. Men det er unægteligt, at Psykoanalysen i den Form, den fik, har bidraget til at undergrave Tilliden til Fornuften; den fik Satyrøren og kom paa Karneval og blev til Grin ved at faa Drifterne vendt udad. Tendensen blev i Virkeligheden reaktionær; fra Privatlivet vendte man sig i Analysen til Samfundslivet og saa ogsaa her lutter Spøgelser. Men derved blev den hele Snak om Drifter ikke et Haar bedre end Snakken om „det sunde folkelige Instinkt". Det hele endte som et Forsøg paa at forklare noget ubekendt med noget andet ubekendt, men dermed er man ude af Fornuften og et godt Stykke ovre i en Slags Religion.

Hvor underligt det maaske lyder, saa gælder det samme til en vis Grad de ivrigste Tilhængere af Lenin. Ikke saadan, at de ynder Halvmørke eller ser seksuelle Symboler i Lygtepælene; nej, deres Rationalisme er vaskeægte nok, og deres Blik er fæstet paa Samfundslivets reelle økonomiske Størrelser og Modsætninger. Men alligevel savner man hos disse Leninister en vis — hvad skal man sige, naa ja, en vis Virkelighedssans. De har alle Etiketterne i Orden: „Den internationale Højfinans", „Privatkapitalismens Lakajer" o. s. v. og elsker at klæbe Etiketterne paa alle Vegne, men man har et Indtryk af, at de interesserer sig mere for Etiketterne end for, om de bliver sat paa de rigtige Steder. Derved antager nogle af Slagordene Præg af en vis Mystik, som man i Virkeligheden beruser sig i med lige saa stor Fanatisme som Psykoanalytikeren i sine Symboler.

Man savner hos disse Leninister den Virkelighedssans, der f. Eks. udmærkede en Mand som afdøde Herbert Iversen. Naar han i sine „Amerikanske Tilstande" skrev om de amerikanske Kapitalister, saa lød det saaledes:

> „Disse Mænd udmærker sig ikke ved særlige Dyder eller Laster, Evner eller Mangler, betragtede enkeltvis. De er hverken Napoleon'er (det er sikkert blandt de saakaldte *managers, financial experts* og andre lønnede Organisatorer, de bedste Hjerner findes); de er heller ikke Nero'er (mange er brave, rødmossede Mennesker, der ikke gør en Kat Fortræd); heller ikke er de Hyklere, fordi de maaske i deres Fritid forkynder almindelige moralske Læresætninger, som de ikke drømmer om at anvende i deres Kontortid. De føler ikke Modsætningerne, de har deres egen Synsmaade, de bliver simpelthen, saasnart de sætter sig i deres Kontorstol, Led i Kapitalismens store Maskineri, Slaver af deres Milieu, menneskelige Navnesedler paa de store skridende Kapitalmasser. Nogle af dem er blot „Pars Sønner", andre har arbejdet sig op fra Kontorerne eller Værkstederne; nogle er Specialister i Jernbanefinans, andre i kinesiske Markeder, andre er ikke Specialister i noget; nogle er Slyngler, andre slet ikke, og hvis de begaar, hvad vi anser for slyngelagtige Handlinger i deres Kontortid, da er det ikke fordi de „hader" Arbejderne (de hader blot at gøre daarlige Forretninger), men fordi selve det store overmenneskelige Spil naturlig driver dem dertil — dette Spil der hverken spørger om menneskelig Moral eller Umoral for disse Tings egen Skyld, men blot om Vinding eller Tab, og dette er netop Grunden til, at vi forbander og bekæmper hele det kapitalistiske System."

Dette kalder jeg Virkelighedssans. I dette Stykke af Herbert Iversen er der hverken Tale om Spøgelser eller blotte Etiketter, man klistrer paa, eller om mystiske Begreber om Instinkter i Folkesjælen. Det er denne blomstrende virkelighedsnære Rationalisme, der er Grund til at kalde paa i Tide, navnlig hos Ungdommen.

Vi staar nemlig med Hænderne fulde af Opgaver og Problemer: Arbejdsløsheden, Gældsspørgsmaalet i Landbruget, som er den virkelige Kerne i al den megen Tale om Rentabilitet, og Socialiseringen, som nødvendiggøres af selve Nutidens Tendens mod Monopoldrift. For alle disse Spørgsmaal gælder det, at der gives fornuftsmæssige Løsninger, men at disse naturligvis vil støde paa et Væv af private Interesser og Traditioner, bag hvilke der atter skjuler sig Interesser, som saa naturligvis vil møde op forklædt som det sunde folkelige Instinkt.

Man kan gribe fejl; det mest slaaende Eksempel her i Danmark er Pari-Kronens Indførelse 1925. Men her advarede Økonomerne os, og det var Mobiliseringen af „det sunde Instinkt" for den ærlige Krone, der fik os til at handle som Molboer. Lad os derfor lade være at kaste Sten paa Fornuften. Se til Sverige, hvor Myrdalerne har rejst Befolkningsspørgsmaalet paa en helt ny og rationel Grund. Det er saadanne Bedrifter, vi trænger til overfor Reaktionen Syd fra, Hundrede Gange mere end Protester og Resolutioner med Anti, Anti, Anti!

Nej, Initiativ og Fornuft, det er det, vi har Brug for!

(Efter „Socialisten").

Husk at indsende Matteotti-Fondens Indsamlingslister snarest muligt.

Det er bleven os meddelt, at der endnu findes nogle Afdelinger, som ikke har indsendt Opgørelser vedrørende Indsamlingen til Matteotti-Fonden, og vi anmoder derfor om, at Indsamlingslisterne aldeles omgaaende fremsendes til Socialdemokratisk Forbund, Rosenørnsallé 12, København. De indsamlede Beløb bedes samtidig fremsendt til Giro Nr. 2095.

Fra hele riget

Brødkuskene — Biscuitfabriken „National". Overenskomst oprettet. Arbejdstid 48 Timer. Overarbejde 160 Øre pr. Time. Løn Kr. 30,00 pr. Uge + 5 % af Salget, garanteret Mindsteugeløn Kr. 66,00. Ulykkestilfælde 3 Kr. pr. Dag i de første 13 Uger. 6 Dages Ferie. Der maa kun beskæftiges organiserede Chauffører.

Chaufførerne — Vognmand V. Skaanderup (Strandbilen). Standardoverenskomst for Lillebiler tiltraadt.

Strabrand Afd. — Gaardejer C. Christensen, Thorsager. Et Medlem af Strabrand Afdeling havde faaet et Løntilgodehavende paa 203 Kr. Ved et afholdt Mæglingsmøde indgik Christensen paa at betale hele Beløbet, dog saaledes, at han ved Mæglingsmødet betalte 128 Kr. og lovede at betale Resten 75 Kr. i Løbet af 8 Dage.

Tølløse Afd. — Forpagter Olsen, Aastrup. Et Medlem var nægtet at luge et Areal paa 22,000 Favne Sukkerroer 2. Gang. Ved Mægling den 2. August forligtes Sagen med, at vort Medlem fik 50 Kr. til fuld Dækning af sit Tab.

Magleby Møen Afd. — Gaardejer Ludvig Rasmussen, Magleby. Afdelingen indberetter, at et af dens Medlemmer var nægtet 2. og 3. Gangs Lugning af 5369 Favne Sukkerroer, som han havde luget 1. Gang hos ovennævnte Gaardejer. En lokal Henvendelse til Gaardejeren førte ikke til en Ordning af Sagen, hvorfor vi overfor Sukkerroedyrkerforeningen krævede Mægling, ved hvilken Sagen er bilagt.

Jydstrup Afd. — Hofjægerm. H. Bruun de Neergaard, Skjoldenæsholm. Afdelingen indberetter, at der ved Tærskning af Frø paa Skjoldenæsholm, hvilket Arbejde udføres delvis som Natarbejde, er opstaaet en Uoverensstemmelse om, hvilke Tillæg der skal betales for Arbejdet. Vi har tilskrevet Hofjægermesteren og meddelt ham, hvilke Satser der efter vor Beregning maa betales og iøvrigt tilbudt at tage en mundtlig Forhandling om Spørgsmaalet, hvis han ikke skulde være enig med os i vor Beregning. Vi har derefter fra Hofjægermesteren modtaget Meddelelse om, at han er indforstaaet med vor Fortolkning af Overenskomsten.

Sakskøbing Afd. — Forpagter Bornebusch, Hardenberg. 2 Medlemmer af Sakskøbing Afd. har luget Roer hos ovennævnte Arbejdsgiver, disse begærede Forpagteren afholdt Syn paa. Sagen forligtes med, at Arbejderne fik udbetalt et à conto Beløb paa 15 Kr. Arbejdet androg ialt 18 Kr., de sidste 3 Kr. udbetales, naar Roerne er luget 3. Gang.

Sandby Afd. — Proprietær H. Andersen, Strandagergaard, Harpelunde. Et Medlem af Sandby Afdeling var efter en Uoverensstemmelse med ovennævnte Arbejdsgiver blevet bortvist af sin Tjeneste paa Strandagergaard. Ved en Mægling mellem Organisationerne opnaaedes Enighed om, at Arbejdsforholdet blev genetableret.

Købelev Afd. — „Skelstrup" pr. Købelev. Et Medlem af Købelev Afd. var af Proprietær Frederiksen antaget til Høstarbejde paa „Skelstrup". Ved Afregningen for første Uge vilde Proprietær Frederiksen afregne ham med Daglejerkarlenes Høstdagløn + 9 Kr., grundet paa, at han ikke havde faaet Kost og Logi paa Gaarden. Ved Forhandling indgik Arbejdsgiveren paa at betale Løsarbejderdagløn for Høstarbejde 7 Kr. 15 Øre.

Nakskov Afd. — „Holmegaard" pr. Nakskov. Et Medlem af Nakskov Afdeling, der var antaget til Høstarbejde paa „Holmegaard", blev for dette tilbudt 5 Kr. pr. Dag. Ved Forhandling med Arbejdsgiveren indgik denne paa at betale overenskomstlig Høstarbejderdagløn 7 Kr. 15 Øre.

Tjæreborg Afd. — Skads Sogneraad. Skads Sogneraad lader foretage Reguleringsarbejde af Skads Bæk med Laan og Tilskud fra Grundforbedringsloven. Arbejdet paabegyndtes i November 1934, men betaltes ikke efter Overenskomsten. Ved et Møde mellem Grundforbedringsudvalget for Ribe Amt, Skads Sogneraad og Repræsentanter for Dansk Arbejdsmands Forbund opnaaede Arbejderne en Efterbetaling paa 10 Øre mere pr. m³ Fyld.

Gedser Afd. — Gaardejer Rasmus Petersen, „Trehøje" pr. Gedser. Ved Mægling den 11. Juli 1935 med Sukkerfabrikken „Nykøbing" angaaende Uoverensstemmelsen mellem ovennævnte Gaardejer og et Medlem angaaende, hvor meget Arbejde Vedkommende havde udført, enedes man om, at Medlemmet for 1. og 2. Lugning skulde betales med 53 Kr. 77 Øre, og at Arbejdsforholdet derefter ophævedes for 3. Lugnings og Optagningsarbejdets Vedkommende.

Gylling Afd. — Godsejer Castenskjold, Gyllingnæs. Efter at Sagen: Bortvisning af et Medlem fra Gyllingnæs var overgivet til Sagfører Isager, Odder, er der afsluttet Forlig, hvorefter Godsejer Castenskjold til fuld Afgørelse betaler vort Medlem 70 Kr. plus Sagsomkostninger.

Søllerød-Lyngby Afd. — Gaardejer Thorvald Nielsen, Lindevang. Denne Sag, der angaar Bortvisning af et Medlem fra ovennævnte Gaardejer, er afgjort ved Underretten. Vort Medlem fik tilkendt 130 Kr. + Sagsomkostninger 25 Kr. Erstatningen var for ødelagt Tøj, gnavet i Stykker af Mus og Rotter, samt 1 Maaneds Løn.

Holtug-Gjorslev Afd. — Rosenfeld Avlsgaard. Et Medlem af Holtug-Gjorslev Afdeling og hans Hustru har været i fast Tjeneste paa Rosenfeld Gods. Fæstemaalet udløb 1. Maj d. A. Forinden var Hustruen kommet til Skade under Arbejdet, og i Henhold til Overenskomsten har hun oppebaaret Dagpenge fra Tilskadekomsten og til 1. Maj. Overfor Forbundet er der nu rejst Spørgsmaal om Arbejdsgiverens Pligt til at betale Dagpenge til Hustruen indtil 13 Ugersdagen er opnaaet. Tilskadekomsten skete engang i April Maaned. Vi har tilskrevet Rosenfeld Godskontor og forespurgt, hvorledes den for Godset gældende Ulykkesforsikring er tegnet. Godskontoret svarer, at dets Forsikringsselskab efter det oplyste er indgaaet paa at betale Dagpenge for Tiden efter 1. Maj indtil Helbredelsen eller 13 Ugersdagen indtræffer.

Mern Afd. — Godsejer Lassen, Høvdinggaard. Et Medlem af Afdelingen har paa Høvdinggaard for udført Roearbejde i 1923 tilgode i Efterbetaling 381 Kr. 75 Øre. Skønt Arbejdet er udført under den tidligere Ejer, har den nuværende, Godsejer Lassen, tilbudt at betale vort Medlem Halvdelen af det paagældende Beløb, hvilken Ordning vi har modtaget.

23. Kreds — Grusgraver Johs. Johansen, V. Aaby. Kredsen indberetter, at der nu mellem Brahetrolleborg Afdeling og ovennævnte Grusgravejer er afsluttet Overenskomst om Grusgravarbejde for en Johansen tilhørende Grusgrav i Aastrup. Arbejdstiden er 8 Timer. Timelønnen i Henhold til Landsoverenskomsten mellem Grusgrave og Skærvefabrikker og D. A. F. — Der skal senere optages Forhandling om Akkordpriser, da disse paa Grund af Grusgravens slette Tilstand ikke kunde fastsættes, før der var arbejdet et Stykke Tid.

Aalborg L. — Landstingsmand Fog-Petersen, Skalborggaard, Aalborg. Efter Forhandlinger med ovennævnte Arbejdsgiver er der nu oprettet Overenskomst. Denne er i det væsentligste en Tiltrædelse af Maribo-Overenskomsten.

Aalborg Afd. — Sohngaardsholm. Med Aalborg Byraads Markudvalg er nu afsluttet Overenskomst om Landbrugsarbejdet paa Sohngaardsholm. Denne er en Tiltrædelse af Maribo Overenskomsten med flere Forhøjelser, bl. a. Ferieordning og visse Tillæg for Gødningskørsel, Saaning af Kunstgødning m. m. — Tillægget til Tjenestekarlenes Minimallønninger er sat til 40 %, saaledes at Aarslønnen bliver for Karle fra 18—20 Aar 804 Kr. og over 20 Aar 924 Kr. + Kost og Logi.

Ballerup Afd. — Lautrupgaard, Skovlunde. Under 29. Juli er afsluttet Overenskomst med Mælkeriet Enigheden om Landbrugsarbejde paa Lautrupgaard, ved hvilken Daglønnen er sat til 580 Øre om Sommeren og 520 Øre om Vinteren for faste Arbejdere med fri Bolig og med 120 Øres Tillæg pr. Dag for Løsarbejderne. Tjenestekarlenes Aarsløn sattes til 760 Kr. — Alle, der har været beskæftiget paa Lautrupgaard i 6 Maaneder og derover, faar 6 Dages Sommerferie med fuld Løn, medens Antagelse for Sommerhalvaaret alene berettiger til 3 Dages Sommerferie. Betalingen for Malkearbejde sattes til 240 Øre pr. Dag for 2 Gange Malkning af 18 Køer. Betalingen for Roearbejde sattes for Lugningens Vedkommende til 45 Øre for 1. Gang, 30 Øre for 2. Gang og 15 Øre for 3. Gang, og Optagningspriserne ligger gennemgaaende 11 % over Maribo Overenskomstens. Overenskomsten, der indeholder Tillidsmandsregler, traadte i Kraft fra 1. Maj d. A. og kan tidligst opsiges til 1. Maj 1937.

Marstrup Afd. — Grusgraventreprenør Ch. Finsen-Schou. Efter flere Forhandlinger med ovennævnte Grusgraventreprenør er der nu med denne oprettet Overenskomst for Grusgrave i Moltrup og Vedbøl. Timelønnen er 105 Øre og Overarbejdspriser samt forskellige Bestemmelser i Henhold til Entreprenøroverenskomsten.

Lellinge Afd. — Forpagter Abel, Gl. Lellinge. Med Forpagter Abel er der nu oprettet Overenskomst. Denne er en Tiltrædelse af Maribo Overenskomsten, dog med Undtagelse af Arbejdet i Kostalden, der for nærværende er udliciteret til Fodermester, og ligeledes med Undtagelse af de faste Folk, der har personlige Kontrakter.

Mellerup Afd. — Vognmand A. Olsen, Mellerup. Under 26. Juli er afsluttet Overenskomst med ovennævnte Vognmand Olsen angaaende Arbejde i dennes Grusgrav i Mellerup og Tved.

Den overfor Olsen etablerede Konflikt er derved ophævet. Timelønnen er 105 Øre.

Beldringe m. fl. Afd. — Hastrup Vejmaterialefabrik. Efter en Del Forhandlinger med Fabrikant Jensen, Hastrup Vejmaterialefabrik er der den 18. Juli oprettet Overenskomst, hvorfor Strejken er hævet fra denne Dato. Overenskomsten gaar ud paa, at alt Arbejde i Jensens Grusgrave og Stenvaskerier betales med 1 Kr. pr. Time. Hvis der arbejdes med 2 Holdsdrift, betales et Tillæg af 20 % for de Timer, der falder udenfor normal Arbejdstid. Arbejdstiden er 8 Timer. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. April.

Sneslev Afd. — Forpagter Krarup, Eskildstrup. Afdelingen har hertil rettet Anmodning om, at Forbundet forsøger optaget Forhandling med Forpagter Krarup om Oprettelse af Overenskomst. Det meddeltes, at ingen af de paa Gaarden fast antagne Arbejdere er organiseret, hvorimod der i Sommertiden beskæftiges en Del Løsarbejdere.

Efter at der herfra var givet Sanktion til Blokade, er der den 5. August oprettet Overenskomst, der er en Tiltrædelse af Landbrugsoverenskomsten for L. — og Sk. i Maribo Amt 1935.

Skelskør Afd. — Hofjægerm. Castenschiold, „Borreby". Foranlediget af en Uoverensstemmelse paa „Borreby" angaaende Aflønning af Løsarbejdere ved Frøhøst, har vi tilskrevet Hofjægerm. Castenschiold og foreslaaet, at der i den med Borreby og Østerhovedgaard i sin Tid oprettede Overenskomst indførtes de samme Bestemmelser, der i indeværende Aar er indarbejdet i Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt samt med en Række enkeltstaaende Landmænd angaaende Betalingen for Frøhøst.

Overenskomsten er derefter forlænget med en Forhøjelse af Daglønnen paa 15 Øre pr. Dag for faste Arbejdere og 25 Øre pr. Dag for løse Arbejdere.

Hyllested Afd. — Godsejer Mourier Petersen, Rugaard. Under 5. August er afsluttet Overenskomst med Hofjægermester, Godsejer Mourier Petersen, Rugaard, Djurslandskredsen. Overenskomsten er en Tiltrædelse af Maribo-Overenskomsten med et Par enkelte Ændringer for Daglønsatserne for de faste Arbejdere.

Samtidig er Hofjægermesteren indgaaet paa at respektere den sjællandske Skovbrugsoverenskomst af 1928.

Overenskomsten betyder en betydelig Forhøjelse af de paagældende Arbejderes Lønninger.

Mern Afd. — Høvdinggaard, Mern. Mern Afdeling har overfor Høvdinggaard rejst Krav om en Forhøjelse af Daglønningerne for Høstarbejde, hvilket er resulteret i, at Daglønnen er forhøjet til 650 Øre.

Slagelse Afd. — Godsejer Lawaetz, „Falkensten". Der har den 3. August været afholdt Forhandling med ovennævnte Arbejdsgiver om Oprettelse af Overenskomst. Lawaetz vilde ikke underskrive nogen Overenskomst, men lovede at ville forhøje Daglønnen for faste og løse Arbejdere til 6 Kr. pr. Dag i Frø- og Sædhøst.

Der var tillige Uoverensstemmelse om 3. Gangs Lugning af 125 Td. Land Sukkerroer, som Lawaetz ikke vilde lade Arbejderne udføre, men hævdede, at hans egne Folk plejede at udføre. Der opnaaedes dog Enighed om, at de Arbejdere, der havde luget Roerne 1. Gang, skulde have 11 Øre pr. 100 løb. Favne for 3. Gangs Lugning.

Brorup-Valby Afd. — Ærtedyrkerforeningen for Slagelse og Omegn. Mellem Brorup-Valby Afdeling og Ærtedyrkerforeningen for Slagelse og Omegn er der nu oprettet Overenskomst for Ærteplukning, gældende for Sæsonen 1935.

Fanefjord Afd. — Fanefjord Skov. Der er nu oprettet Overenskomst med Fanefjord Skov. Denne Overenskomst er en Tiltrædelse af den sjællandske Skovbrugsoverenskomst. I Tiltrædelsesoverenskomsten er anført, at man ønsker Skoven klassificeret inden 1. Oktober 1935.

Gamtofte-Turup Afd. — Brahesborg og Vilhelmsborg. Ved lokal Forhandling med Kammeherre Treschau, Brahesborg, er der opnaaet en Forhøjelse af Daglønnen for Løsarbejdere, saaledes at denne bliver 6 Kr. pr. Dag for hele Sommeren, men der er ikke afsluttet nogen egentlig Overenskomst endnu, men givet Tilsagn om, at vi i Januar Maaned kunde faa en Forhandling om Arbejdsvilkaarene for det kommende Aar.

Herfølge Afd. — Køgegaards Skovdistrikt. Ved en Forhandling den 2. Juli er afsluttet Overenskomst med Gl. Køgegaards Skovdistrikt. Overenskomsten er en Tiltrædelse af Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen for Skovbrug paa Sjælland. Overenskomsten træder i Kraft fra 1. Juli 1935. Der er desuden Enighed om, at Skoven skal omklassificeres i Henhold til Overenskomsten hurtigst muligt.

Hillerød Afd. — Statens Gaarde, Trollesminde og Faurholm. Efter en fornyet Forhandling med Inspektør Lassen, Statens Gaarde, er der nu oprettet en Overenskomst. Denne er en Tiltrædelse af Overenskomsten for Maribo Amt med forskellige Tillæg til Arbejdere, der har været en Aarrække paa Gaarden, og desuden Tillæg for Malkearbejde, Høsttillæg for Kreaturpassere m. m. — Overenskomsten gælder fra 1. Maj d. A. — I et Tillæg til Overenskomsten hedder det, at saafremt der oprettes en Arbejdsgiverforening for Landbrug paa Sjælland, kan nærværende Overenskomst efter lovlig Opsigelse tilknyttes denne nye Overenskomst.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 19 | 15.—10. | 1935 | 40. Aarg.

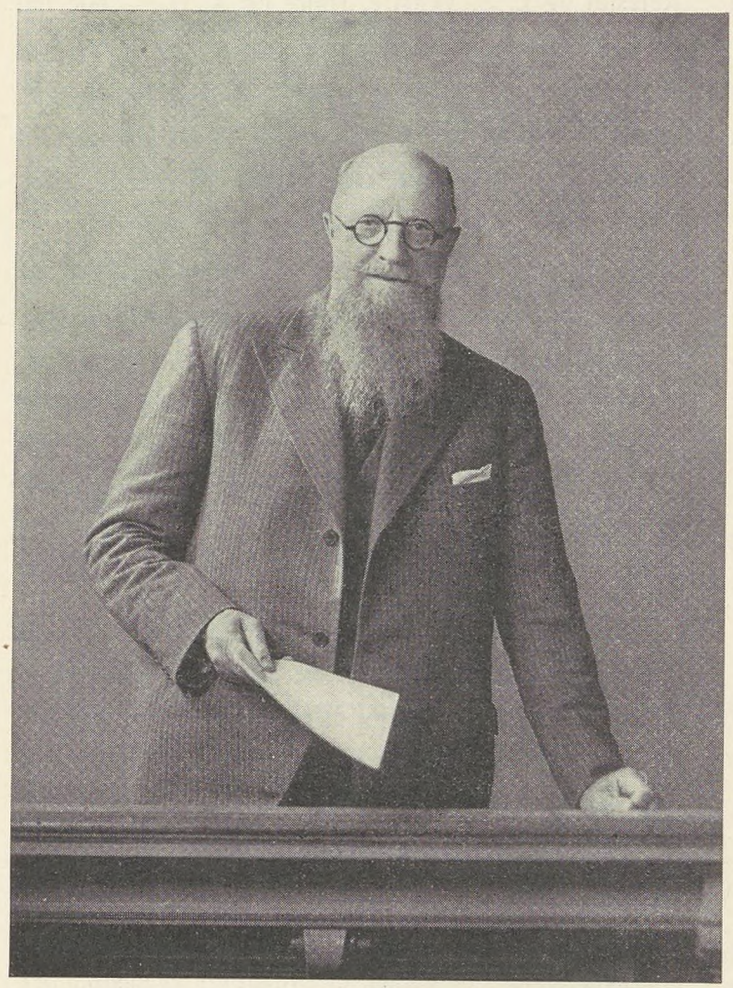

Stauning igen

Folketinget er opløst og nyt Valg udskrevet til Afholdelse den 22. Oktober.

Dermed er Kampen, om hvem der i den kommende Tid skal lede og styre Danmark, indledet.

Valget har denne Gang en særlig alvorlig Betydning. Det er Danmarks Økonomi, der staar paa Spil. — Det er Spørgsmaalet om de indtjente Værdier fortsat skal fordeles saaledes, at de kommer hele den fælles Samfundshusholdning til Gode, eller kun enkelte Klasser.

Der er ingen Tvivl om, at der foregaar et Sammenspil mellem Arbejderklassens Fjender med det Formaal at styrte Ministeriet Stauning, og dermed bane Vejen for en Politik, der ikke omfatter Arbejderklassens Interesser.

Ministeriet Staunings økonomiske Politik har taget Sigte paa en ligelig Fordeling af de Værdier, som indtjenes gennem vor Eksport, saaledes at vort Lands Industri har kunnet faa de for Driften nødvendige Raastoffer, og derved hindret en Stigning i Arbejdsløsheden, der vilde være katastrofal for et Utal af Arbejderhjem.

Hele den lumpne Visnepolitik, som det konservative Parti og Venstre, støttet af L. S. og det kommunistiske Parti, har ført i Rigsdagen, og de nazistiske Grever og Godsejeres Bondetog, er et Vidnesbyrd om, hvad der venter den danske Arbejderklasse og hele det danske Samfund, hvis det lykkes at styrte Ministeriet Stauning paa Valgdagen.

For at skjule den indre Splidagtighed, som har hersket indenfor Oppositionspartierne i den forløbne Rigsdagsperiode, og for at putte Vælgerne Blaar i Øjnene, er der fra disse Partiers Side skreget paa Valg, nu faar de det, men ingen tror paa — heller ikke dem selv — at Forholdet imellem Partierne vil blive bedre efter et Valg. Derfor er der kun Kaos at øjne, saafremt deres Anslag mod Ministeriet Stauning skulde lykkes.

Det skal heller ikke lykkes.

Arbejderklassen i vort Land vil ikke alene staa Vagt om Ministeriet, men vi skal fra nu af og til Valgdagen ruste en Vælgerhær, der giver vort Parti en Stemmetilvækst, som endelig og afgørende kræver

Stauning igen!

Skal vi saa fuldføre Arbejdet!

Nu er der Bud til danske Arbejdsmænd, nu er der Brug for den barkede Haand og den stærke Nakke, thi nu skal vi samlede tage et Tag for at faa fuldgjort det paabegyndte Arbejde.

Den danske Arbejderbevægelse grundlagdes i 1871, og med dens Udvikling svandt Skillelinier imellem de forskellige Fag og imellem faglærte og ikke faglærte Arbejdere.

Overfor Samfundets Magthavere som var fremgaaet af Overklassen og overfor den kapitalistiske Udbytning, var Arbejderklassen en Masse med fælles Maal og Interesser.

I Bestræbelserne for at faa anstændige Livsvilkaar og i Bestræbelserne for at erhverve politiske og sociale Rettigheder, var der ikke Divergens imellem Arbejdergrupperne. Efterhaanden samledes de alle om den Opgave som skulde røgtes af det socialdemokratiske Parti. Fra 6806 Stemmer i 1884, hvormed de første to Mandater erobredes, er Arbejdet skredet frem fra Valgdag til Valgdag. Fra 2 pCt. af Stemmerne voksede vort Partis Styrke til 660.000 Stemmer i 1932, d.v.s. over 42 pCt. af Stemmerne.

Det er en smuk Udvikling, men det er ikke nok. Vi har Føringen i Regeringsarbejdet, men da Socialdemokratiet ikke har Flertal, maa vi søge Støtte hos andre, og den har vi beredvilligt modtaget til Fremme af demokratisk Politik. Men det er naturligvis ikke tilfredsstillende i Længden, og det er navnlig ikke tilfredsstillende, naar større Arbejderspørgsmaal kommer os nær paa Livet, og det er i hvert Fald ikke fuldført Arbejde, saa længe Huset ikke er helt i Orden.

Nu kaldes der paa Arbejdsmænd og paa alle andre Arbejdere. Der er noget paa Færde, man ser ondsindede Personer, der truer med at ødelægge hvad vi har udrettet. Socialreform, Arbejdsløshedsforsikring, Løntarifer, Valgret, Ytringsfrihed og Foreningsfrihed er i Fare.

Og Midlet til Nedbrydning skal være Arbejdsløshed. Den samlede Opposition — Kommunister, Nazister, Retsstat og L. S. Venstre, Højre og K. U. — alle har sværget, at Valutacentralen skal nedbrydes, og naar det sker, saa ved vi, at de fremmede Varer strømmer ind i Landet, fra alle de Lande der selv spærrer baade for Varer og for Arbejdere, og saa faar vi den Bedriftsstandsning og den Arbejdsløshed paa 2—300.000, som hele den opmarscherede Reaktion skal bruge for at faa sat alle de uvidende og tankeløse i Gang med at nedbryde vort ikke fuldførte Værk.

Skal dette Forræderi mod det arbejdende Folk lykkes?

Vil I danske Arbejdsmænd se paa det Ødelæggelsesværk som er planlagt?

Nej, det vil I ikke!

I vil møde til Valget og slaa Reaktionen ned. I vil møde med Sten og Planker og give et nyt Bidrag til Værkets Fuldførelse. De 42 pCt. af Stemmerne skal forøges. Vi skal op over de 50 pCt., før Værket er fuldført, og naar det Maal er naaet, saa er der endda meget at gøre endnu for at faa Huset indrettet og smykket paa passende Maade.

Men vi stoler altsaa paa den barkede Haand og den stærke Skulder. Vi venter et ordentligt Fremstød den 22. Oktober til Held og til Gavn, til Sikring og Beskyttelse for det arbejdende Folk.

Th. Stauning

VALGET PLADS FOR OS ALLE!

Plads for os alle ved Samfundets Bord — ogsaa for dem, der med den barkede Haand er med til at skabe Samfundets Værdier. Det er det, Valget gælder.

Forstaar du dette, du Arbejder og Arbejderhustru, der ude i det fattige Hjem, hvor ringe Løn og desmere Arbejdsløshed kun dækker Jer et fattigt Bord. Ved du, at Frisind og Demokrati her i Landet har givet ogsaa dig Medbestemmelsesret over Anvendelsen af de Værdier, vi alle — ogsaa du — har været med til at skabe, og ved du, at det beror paa dig, om de Andre stadig skal sidde ved den øverste Ende af Samfundsbordet, dèr, hvor de Værdier, du er Medskaber af, fordeles mellem de Faa, uanset hvilken individuel eller moralsk Adkomst de har til dette Fortrin, og ved du, hvilken Uret du gør mod dine nærmeste og dine Standsfæller ved ikke at gøre Brug af din Medbestemmelsesret, naar Tiden er inde, hvor du kan gøre den gældende, — naar der er Valg?

Ved du, at det er denne din politiske Ligestilling med de Andre, som man frygter, du skal gøre Brug af, naar det politiske Bo skal gøres op, og ved du, at de Andre rotter sig sammen for at naa frem til den politiske Overvægt, der skal til for at holde din Indflydelse borte fra en forsvarlig Fordeling af Samfundsværdierne?

Ved du ikke alt dette, saa se dig om. Se dig om blandt dine Standsfæller og se, hvad de igennem deres Organisationer har udrettet igennem Tiden, der er gaaet, og du vil forstaa, at de Resultater, der er opnaaet, kun er tilvejebragt igennem den Enkeltes Forstaaelse af Betydningen af det Lod, han for sit Vedkommende har lagt i Vægtskaalen til Fordel for Standens Interesser. Du vil forstaa, at disse Resultater ikke kunde være tilvejebragt, hvis ikke netop den Enkelte forstod sin stands- og klassemæssige Pligt til at være med, og du vil forstaa, at det, der ligger bag den Indflydelse paa Samfundsvilkaarene, der her efterhaanden er opnaaet, har sit Udspring i den Uret, der af de Faa begaas imod de Mange ved en hensynsløs Anvendelse af den økonomiske og politiske Overvægt, de ligger inde med.

Det Spørgsmaal, der herefter rejser sig for dig er, om du tillægger din politiske Medbestemmelsesret saa megen Betydning for dig, dine nærmeste, og dine Standsfæller, at du vil gøre Brug af den ved det kommende Valg.

Det er Spørgsmaal om baade hvilket moralsk, kulturelt og solidarisk Standpunkt, du staar paa; moralsk fordi du simpelthen ikke kan være bekendt at staa udenfor og lade dine Kammerater udføre den solidariske Tjeneste i Arbejderklassen, du ikke selv kan undgaa at nyde Frugterne af, kulturelt, fordi enhver oplyst Arbejder i vort Land ved, at Armod og Fattigdom altid har været Kulturens værste Fjende, Oplysningens og de Besiddendes bedste Forbundsfælle, og solidarisk, fordi det er en Kendsgerning, at Underklassens Rejsning kun sker gennem solidarisk Samvirke mellem de enkelte, der tilhører Klassen.

Se til vore store indflydelsesrige faglige og politiske Organisationer. Se med hvilken Evne, de har formaaet at øve Modstand mod al den Reaktion, der har rejst sig imod deres Indflydelse i en Tid fuld af Uro, og hvor disse Organisationer faktisk har været den Samfundsklippe, imod hvilken al ansvarsløs politisk, økonomisk og samfundsødelæggende Overklasse-Interesse er blevet brudt. Denne faste Klippe skal fortsat bestaa, og ved din Hjælp blive endnu stærkere, saa stærk, at vore Modstandere naar frem til den Erkendelse, at det ikke lader sig gøre at dække Samfundets Bord alene for sig.

Vil du sammen med dine Kammerater være med i dette Arbejde, saa er der ingen Vej uden om din standsmæssige og solidariske Forpligtelse overfor dig selv, din Familie og Kammeraterne nu ved dette Valg —, ingen Vej udenom, den lige og direkte til Valgbordet.

Vil du fortsat nøjes med den nederste Plads ved Samfundets Bord, saa bliver du hjemme paa Valgdagen og skulker uden om dine Nærmestes bebrejdende og uforstaaende Blik og bidrager dit til, at din Plads stadig bliver ved den nederste Ende af Samfundets Bord.

Vil du derimod — som alle dine forstaaende Kammerater tilforn — være med som aktiv Deltager i hele vor stolte Arbejderbevægelse, da gør du din Indflydelse gældende nu, da Lejligheden er inde og gør din solidariske Pligt mod dig selv, din Familie, dine Kammerater og det Parti, der alene varetager dine Interesser, og gaar til Valgstedet den 22. medtagende din Hustru og alle dine Nærmeste, der har Valgret og stemmer socialdemokratisk, og saa gaar du derfra med Bevidstheden om, at du herigennem sammen med alle dine andre klassebevidste Kammerater har bidraget til en retfærdigere Fordeling af de Samfundsgoder, du selv, ofte under ublide Vilkaar, har været med til at skabe, med Bevidstheden om, at du har bidraget dit til at modvirke Lønnedskæring, Arbejdsløshed, Vareaager og Kaos i vor økonomiske Husholdning — og med Bevidstheden om en god Samvittighed.

A.

EN MINDEPLATTE AF LYNGSIE

GAVEN FRA I. T. F. OG I. F. F.

Generalsekretær Edo Fimmen og J. W. de Vries fra Hollands Fabrikarbejder-Forbund ses med de to Platter, K. de Jonge i Midten med den store Platte af Lyngsie. Bagved Robert Nielsen og Axel Olsen, der modtog Gaven paa vort Forbunds Vegne.

Saa højt blev du elsket, saa højt blev du æret,
fordi indtil Døden du gjorde din Pligt,
saa trofast og god Kammerat har du været,
at hele dit Liv blev et Drapa, et Digt,
en Lovsang til Samholdets Pris blandt de Svage,
som klang fra vort Land til den fjærneste Strand,
saa vældigt, at Tonerne vender tilbage
til dig, der bestandig var stolt af din Stand.

Dit Billede hollandske Brødre os bringer,
fordi ved dit Virke du vandt deres Gunst,
et Arbejde, skabt af en haardhudet Finger,
og Kærlighed til dig har gjort det til Kunst.
Her lever du endnu i kommende Dage,
her løfter du under de buskede Bryn
de Øjne, som endnu af Alderen svage,
var stundom saa skarpe som flammende Lyn.

Og vi, som har kendt dig, og vundet dit Venskab,
vil blotte vort Hoved, naar vi gaar forbi,
fordi du gav Samtiden Kundskab og Kendskab
til Arbejdets Mand, og har banet den Sti
ad hvilken dit Folk vandrer Solen imøde,
og stred indtil Døden trods Sygdom og Sorg.
Og Spotten skal svide, Begejstringen gløde
fra dig imod os i vor Bygning, vor Borg.

Saa fast ved din Vilje blev Samholdet nittet,
og boltet og svejset, at da du gik bort,
stod Værket dog sin Prøve og blev aldrig splittet
af Kævlets Profet klædt i rødt eller sort.
De Brødre, som Urettens Kaar maatte friste,
vil lære at tjene din hellige Sag
saa tro, som du tjente den selv til det sidste,
saa tro, at v i sejrer paa Opgørets Dag.

Aage Hermann.

IKKE ULYST TIL ARBEJDE —

MEN DAARLIG OG UTILSTRÆKKELIG KOST SAMT LAVE LØNNINGER OG LANG ARBEJDSTID DRIVER LANDARBEJDERUNGDOMMEN TIL BYERNE.

NOGLE UNDERSØGELSER AF DR. MED. JOHANNE CHRISTIANSEN

I Dagbladet »Politiken« findes Fredag den 13. September en Kronik af Dr. med. Johanne Christiansen om Landarbejderungdommens Kaar. Det der først og fremmest gør denne Kronik særpræget, er, at man i dette Tilfælde har henvendt sig til en af dem Spørgsmaalet er nærmest inde paa Livet, nemlig en ung Mand, der selv har Arbejde paa Landet. De paa denne Maade fremkomne Oplysninger giver et tydeligt Billede af, hvor Aarsagerne til den Uvilje, som findes blandt Unge paa Landet til at trælle Tiden bort i Landbrugets Tjeneste, findes.

Tidligere Undersøgelser af Landarbejderungdommens Kaar og Helbredstilstand har jo bragt graverende Ting for Dagens Lys, saaledes har Sessionslægerne konstateret skæve Rygge samt daarlige Knogler og Tænder, aandelig Sløvhed og Træghed hos Landarbejderungdommen. Gymnastikinspektør Knudsen har foretaget Undersøgelser, der underbygger Sessionslægernes Beretninger, men Aarsagerne til disse Tilstande, har man ladet Gisninger belyse.

Dette har været Drivfjederen i Dr. med. Johanne Christiansens Forsøg paa at faa klarlagt Problemet.

Hun har henvendt sig til en ung Mand, der har arbejdet som Elev og Karl ved Landbruget, netop fordi han havde Lysten i sig til Landbrugsarbejde, en Lyst, som det praktiske Liv berøvede ham, hvorefter han flygtede ind til Byen.

Dr. med. Johanne Christiansen oplyser om sine Samtaler med den unge Mand følgende:

Min Hjemmelsmand er født 1908 i København i en Haandværkerfamilie. Af Lyst til Landlivet tog han Sommeren 1927 sin første Stilling som Landvæsenselev paa en Forpagtergaard, hvor der var 3 Elever og en Underforvalter.

»Hvor lang Tid arbejdede De?«

»Fra 6 til 18, undertiden fra 6—23 om Aftenen med 1½ Times Middagshvil".

»Hvor mange Maaltider fik De?«

»3: Kl. 5½, Kl. 12 og Kl. 18 og aldrig flere, selv om der var meget Arbejde«.

»Hvad fik De at spise?«

»Daarlig Mad — den var saa udpint og uden Næring, at vi var sultne en halv Time efter; vi maatte ikke smøre Maden selv. Af Kød fik vi kun gammelt, saltet Soflæsk eller nyslagtet Kalvekød, der bævrede som Slim. Vi fik aldrig godt Kød, Lever, Æg, Smør eller Sødmælk, men Centrifugemælk, Kernemælk, Grød og Margarine. Desuden Brød, Pandekager og Æbleskiver stegt i Tælle, som er væmmeligt, naar det bliver koldt, og Kartoffelbøf med stuvet Kaalrabi til. Naa, jeg maa huske at sige, at vi fik Øl med i Marken paa den Gaard, det faar man ikke alle Steder«.

»Hvor stor var Lønnen?«

»80 Kroner i alt for 4 Sommermaaneder«.

I den fortsatte Skildring fortælles videre om elendige Pladser, kun enkelte imellem var af den Beskaffenhed, at der blev budt menneskeværdige Kaar, men saadan en Gaard kunde ogsaa faa baade tilstrækkelig og god Arbejdskraft, og Lysten til Arbejdet steg i Forhold til Vilkaarenes Godhed. Ordentlig Kost, taalelige Arbejdsvilkaar og gode Lønninger vil skaffe Landbruget baade rigelig og kvalificeret Arbejdskraft, er Konklutionerne af denne Kronik, og det har været dens Opgave. Naar det drejer sig om Midlerne til at ændre disse fortvivlede Forhold, faar man i Kronikken kun en Henvisning til gennem Aviserne at belyse de daarlige Pladsers Arbejdsforhold, dette er selvfølgelig meget godt, men langt fra nok.

Der findes kun en Vej ud af Uføret, kun en Vej, der er farbar, nemlig gennem Organisering, saa snart Tyendet paa Landet forstaar, at Solidaritet giver Styrke og Styrke giver Resultater, og tager Konsekvenserne heraf og slutter op i Organisationerne, vil Forholdene uvægerlig ændres til Fordel for dem, der har maattet lide den Tort at blive misbudt paa alle Omraader, trods det, at de daglig yder et nyttigt og nødvendigt Arbejde.

Interessant er denne Kronik alligevel, den viser, at selv indenfor borgerlige Kredse er man efterhaanden kommet til Erkendelse af, hvorledes Vilkaarene, som bydes Landbrugets Medhjælperstand er, og at noget maa der gøres for at ændre Forholdene.

A. S.

GIV DEM KARANTÆNE!

Paa Smedenes Kongres i August 1935 blev der vedtaget en Resolution af følgende Ordlyd:

> „Medlemmer, som udgiver og udspreder Smædeskrivelser og lignende med Nedrakning af Kolleger og de af disse valgte Tillidsmænd **kan** udelukkes fra alt organisationsmæssigt Samarbejde. Udelukkelsen kan strække sig indtil 2 Aar —".

— — I aarevis har danske Kommunister med Axel Larsen og Munch-Petersen i Spidsen i „Arbejderbladet" og andre Smædeskrifter, og paa Møde efter Møde tilsvinet og beløjet de Tillidsmænd, som Arbejderne selv har valgt.

Det er snart paa Tide, at der bliver sagt Stop.

Den første Udelukkelse fra Samarbejdet bør ske paa Valgdagen.

Kommunisterne skal have Karantæne — ikke for 2 Aar, **men for bestandig.**

VI ANKLAGER -

Kommunisternes Stilling i den danske Rigsdag har været haabløs negativ. De har intet kunnet og intet villet. De 17.000, der lod sig lokke paa Afveje i 1932, føler sig nu skammeligt bedraget af de to Kommunister, hvis „Indsats" i dansk Rigsdagspolitik har været fuldkommen uden fornuftig Mening.

Da jeg forleden mødte en af de kommunistiske Vælgere, var han ribbet for alle Illusioner. Han gav Udtryk for det i omtrent følgende Vendinger:

Jeg har været en Kæmpeidiot!

sagde han. Jeg stemte paa Kommunisterne ved sidste Valg; jeg havde gaaet arbejdsløs længe, og der var Smalhans derhjemme. Men det værste var, at jeg var ved at miste Troen paa mig selv. Selvtilliden faar let et Knæk, naar man Dag for Dag trasker rundt uden noget fornuftigt Maal.

Det er Arbejdsløshedens største Forbandelse.

Under saadanne Forhold **kan** man godt blive modtagelig for forskruede Ideer. Jeg havde virkelig den naive Opfattelse, at blot der kom Kommunister ind i Rigsdagen, vilde de ved positive og saglige Forslag frembringe Resultater. — — **Jeg er nu blevet grundigt kureret.**

Vel har jeg set, der blev stillet positive Forslag: om Hjælp til os, der gik arbejdsløse, om offentlige Arbejders Iværksættelse o.s.v., men

alle de positive Forslag blev fremsat af Socialdemokratiet!

og — Kommunisterne stemte næsten altid imod eller glimrede ved deres Fraværelse.

Aldrig er der øvet et politisk Bedrag saa groft som Aksel Larsens og Munch Petersens overfor de 17.000 Vælgere, der blindt stolede paa dem.

3 Uger efter Valget fik vi det første Stød: Afstemningen om den nye Valutalov —. Jeg er en jævn Arbejder uden videre Kendskab til Nationaløkonomi, men jeg ved i hvert Fald, at **jeg** kan ikke give flere Penge ud, end jeg faar ind; og det kan et Samfund heller ikke, om saa Rigsdagen var fyldt med Kommunister; og jeg ved, at naar jeg selv forsaaler mine Børns Sko, sparer jeg Penge til at købe mere Mad for. Saadan ogsaa med Samfundet. Naar vi køber Materialer i Udlandet og selv laver Arbejdet herhjemme, kommer der flere af de arbejdsløse ind paa Fabrikerne.

Det viste sig da ogsaa, at Valutaloven ialt **skaffede Arbejde til omkring 40—50.000 Arbejdere.**

Denne Lov stemte Aksel Larsen og Munch Petersen imod!

De to Kommunister søgte **bevidst** at holde de arbejdsløse ude fra Fabrikerne — for Arbejdsløshed og Nød er det eneste, der giver dem en Chance. **Aksel Larsen har tilmed i Folketinget udtalt, at det for Kommunisterne drejer sig om at skærpe Krisen.** Det er modbydeligt, og jeg skammer mig som en Hund over, at jeg har stemt paa dem.

Det næste Slag var **Vinterhjælpen.** Arbejdsløsheden omfattede i Vinteren 1932—33 ca. 150.000 organiserede Arbejdere. Steincke stillede da Forslag om at yde os, de kriseramte, en ekstra Vinterhjælp. **10 Millioner Kroner** fravristede han Landstinget til de fattigste i Landet, og derudover skaffede Socialdemokratiet 1½ Million Kroner til Oksekød; det sidste stemte **Kommunisterne imod;** Vinterhjælpen, og senere Sommerkrisehjælpen, undte de ikke os arbejdsløse: **de undlod at stemme.**

Kammeraterne ved Kontrolstederne gnistrede af Vrede. Et Forsvar for de to Herrer, at de dog havde stillet et andet Forslag, faldt fuldkommen til Jorden — alle var aldeles overbeviste om, at **Forslaget var Bluff.**

Saadan har de 17.000 faaet det ene Slag i Ansigtet efter det andet. **Loven, der sikrede flere Tusinde Arbejdere Beskæftigelse** hos Burmeister og Wain **stemte Kommunisterne imod.** Sukkerordningen, som gav Arbejde til Tusinder, baade paa Land og i By, stemte de ogsaa imod; Kartoffelmelsordningen og Reguleringen af Svineproduktionen ligeledes — **rene planøkonomiske Foranstaltninger, som vil føre Samfundet et Skridt frem ad Socialiseringens Vej, gik Kommunisterne imod!**

En Lov om Oprettelse af en Krisefond, hvis Formaal var at skære Kapitalisternes Rente ned, den havde Aksel Larsen og Munch Petersen Dristighed nok til at bekæmpe og stemme **nej** til.

Kommunisterne vogter den kapitalistiske Rente.

Socialreformen, det største Lovværk, som nogen Sinde er gennemført til Gavn for Fattigper, for de syge, de gamle, Invaliderne og de arbejdsløse, denne Reform meldte Kommunisterne sig som Modstander af — Side om Side med Overklassepartiet Højre og **ved Afstemningen gik de blankt imod!**

Alene i Samlingen 1932—33 stemte Kommunisterne imod 37 Love, **som alle** havde til Formaal at skaffe Arbejde til de ledige Hænder og Brød til os og vore Børn, eller som hjalp os taaleligt gennem Arbejdsløshedens onde Tid. 26 Love med samme Formaal havde de ingen Mening om — enten undlod de at stemme, eller ogsaa blev de hjemme — Rigsdagens Tempo var dem for haardt!

Siden Kommunisterne er kommet ind i Folketinget har de hverken vidst ud eller ind. Snart har de stemt „reformistisk" — ja, oven i Købet erklæret, at „Kommunistisk Parti er Tilhænger af smaa demokratiske Reformer inden for det bestaaende Samfund", — snart har de stillet **Paradeforslag,** som de vidste, Landstinget vilde afvise;

men **oftest er gaaet imod.** Vi, deres Vælgere, staar derfor nu

ribbet for alle kommunistiske Illusioner!

Saadan omtrent talte en af de 17.000. De føler sig forraadte; de staar nu overfor den øvrige Arbejderklasse skamfulde over den Skade, de har gjort ved at stemme paa **det mest negative og forvirrede Parti, der nogen Sinde har bejlet til danske Arbejderes Stemmer.**

Hver ærlig Kammerat blandt de vildførte 17.000 bør i denne for Arbejderklassen saa alvorsfulde Stund, hvor det mere end nogen Sinde gælder at staa som en ubrydelig Enhed mod al Reaktion, raabe ud til alle deres Klassefæller:

Vend jer bort fra Kommunisterne!

De kan intet, og de vil intet!

Vi erkender, at det Eksperiment, vi har prøvet, har været uhyre farligt. Regeringsflertallet rokket, og Rigsdagen vil være uden Evne til at gøre Dagens Gerning til Gavn for Samfundet og til Gavn for de uheldigst stillede af alle Medborgere: de arbejdsløse.

Med Kommunisterne eller andre negative Sekterere som Tungen paa Vægtskaalen er Landet kastet ud i det Kaos, hvoraf Nazismen suger Næring.

Alligevel stiller det danske Kommunistparti op i alle Kredse. Hvorfor? Hvorfor tør de ikke staa frem og aabent erkende, at deres Politik har været een skæbnesvanger Fejltagelse fra Begyndelsen til Enden?

Vil de da Kaos?

Vil de gentage de tyske Kommunisters Judasgerning paa **dansk** Grund?

Forraadte Vælgere kræver ved dette Valg de to kommunistiske Folketingsmænd til Regnskab for det skændigste politiske Bedrageri mod de allerfattigste i vort Land.

Arbejdere! Vi vender denne Anklage til et tordnende **positivt** Kampraab:

Frem for Brød og Arbejde!

Frem for Orden, for Frihed og Menneskelykke!

Frem for det danske Socialdemokrati!

Stem socialdemokratisk!

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer mod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22** [1].

NYT MEDLEM AF SOCIALDEM. FORBUNDS HOVEDBESTYRELSE

Ved det for kort Tid siden afsluttede Valg til Socialdemokratisk Forbunds Hovedbestyrelse nyvalgtes blandt andre Kredsformanden for 16. Agitationskreds, Chr. Jørgensen, Majbølle paa Lolland.

Chr. Jørgensen, af hvem vi ovenfor bringer et Billede, er født den 1. April 1896 i Majbølle. Der var mange Børn i Hjemmet, hvis Kaar var meget trange, ikke mindst som Følge af, at Forsørgeren, Chr. Jørgensens Fader, var fuldstændig blind. Alle disse vanskelige Forhold har selvsagt afgivet rigeligt Stof til en tidlig opstaaet Interesse for Samfundsproblemerne, og denne Interesse har fra Chr. Jørgensens tidligste Ungdom knyttet ham til den politiske og faglige Arbejderbevægelse.

Chr. Jørgensen kom straks efter sin Komfirmation ud at tjene hos Bønderne og var fremdeles beskæftiget paa Landet indtil sit fyldte 24 Aar. Derefter søgte han og fik Arbejde ved Løsarbejde om Sommeren. 2 Vintre anvendte Chr. Jørgensen paa sin Uddannelse ved Ophold paa Esbjerg Arbejderhøjskole. Senere valgtes han til Formand, Kontrolbestyrer og Kasserer for den stedlige Landarbejderafdeling og valgtes endvidere i 1928 til Kredsformand for Landarbejderforbundets Falster-Østlollandskreds og var en kortere Periode Medlem af dette Forbunds Hovedbestyrelse indtil Sammenslutningen med Dansk Arbejdsmands Forbund blev etableret, hvorefter han valgtes til Formand for den nuværende 16. Agitationskreds.

Endvidere er Chr. Jørgensen Medlem af Majbølle Sogneraad, Formand for Partiforeningen samt Medlem af Maribo Amts Grundforbedringsudvalg.

Vi ønsker Chr. Jørgensen til Lykke med det nye Hverv som Medlem af vort Partis Hovedbestyrelse, og haaber, at det bliver til Glæde for ham selv og til Gavn for vort Parti, og derigennem ogsaa for dem, der har vist ham Tillid ved Valget.

DANSK ARBEJDSMANDS FORBUNDS 23. KONGRES

FORMANDENS BERETNING

Efter Kongressens Aabning, som nærmere blev omtalt i sidste Nummer af Fagbladet, godkendtes, efter Indstilling af det nedsatte Mandatudvalg, samtlige Mandater, hvorefter Forbundets Formand Axel Olsen fik Ordet for at aflægge Beretning om Virksomheden i Perioden siden sidste Kongres. Formanden udtalte følgende:

Den nu afsluttede Kongresperiode er i og for sig ikke væsensforskellig fra tidligere Kongresperioder, selv om den ellers nok kan siges paa visse Omraader at have været noget helt for sig selv.

Det mest fremherskende Træk, vor Forbundsvirksomhed udviser i Perioden, der gik, er vor Evne til at vise Arbejdsgivernes Krav om Lønreduktioner tilbage.

Tiderne var vanskelige for de faglige Organisationer i Begyndelsen af Kongresperioden, men stærk Uro i vort økonomiske Liv og megen Arbejdsløshed. Til Udløb 1933 havde Arbejdsgiverforeningen opsagt næsten alle Overenskomster. Arbejdsgiverforeningen stillede store Krav om Lønreduktioner m. m., og vi kom ud for et meget haardt Pres. Arbejdsgiverne motiverede deres skrappe Krav med samfundsmæssige Hensyn, og det er ikke uden Interesse at bemærke sig de nationaløkonomiske Teorier, der ledsagede Kravene.

Man hævdede overfor Arbejderne, at det var en samfundsmæssig Nødvendighed, at Lønnen gik ned fra 20—40 %, og begrundede dette Krav med Henvisning til den udenlandske Varekonkurrence paa det indenlandske Marked og vore egne svindende Eksportmuligheder overfor Lande, hvis Fremstillingspris af *deres* Produktion laa betydeligt under Fremstillingsprisen for en tilsvarende Produktion i Danmark.

Man byggede paa indhentet statistisk Materiale fra Udlandet, der udviste en betydeligt lavere Arbejdsløn end i Danmark, og paastod, at den Beskyttelse, Hjemmemarkedet havde i de Reguleringsforanstaltninger, der foregik igennem Valutakontoret m. H. t. Importen, hurtigt vilde blive uden Betydning for Import og Eksport, fordi man imødesaa en snarlig Genindførelse af den frie Vareudveksling, og Arbejdsgiverne hævdede, at en Imødekommen af deres Krav om Lønreduktioner i det lange Løb i Virkeligheden vilde være til Gavn for Arbejderne, idet de forbedrede Konkurrencemuligheder, som en lavere Arbejdsløn maatte medføre, vilde vise sig meget virkningsfulde med Hensyn til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, ligesom de lavere Varepriser, som den lavere Arbejdsløn efterhaanden vilde trække efter sig, lidt efter lidt vilde ophæve *den* øjeblikkelige Forskel i Pengenes Købekraft, der vilde opstaa straks efter Arbejdslønnens Nedsættelse. Dette var i store Træk Arbejdsgivernes Begrundelse, men Arbejdsgiverne stilede højere endnu, thi — som sagt — foreslog man desuden betydelige indflydelsesmæssige Ændringer i Overenskomsternes almindelige Bestemmelser af stærkt forringende Karakter, der viste, at det ikke var udelukkende samfundsøkonomiske Hensyn, der dikterede Arbejdsgiverforeningen dens Politik, og meget tydede paa, at man ønskede at benytte Lejligheden til at sætte Arbejderne Stolen for Døren og trykke de faglige Organisationer et godt Stykke tilbage.

En ganske særlig Plads i Arbejdsgiverforeningens Lønpolitik indtoges af Forholdene i Byggefagene, hvor der viste sig store Vanskeligheder for Arbejderne med at skaffe respekteret de med Arbejdsgiverne i Byggevirksomheden indgaaede Overenskomster, idet det paa store Omraader paastodes, at der fandt betydelig Underbetaling Sted.

Paa dette Arbejdsomraade kunde Arbejdsgiverforeningen naturligvis ikke henvise til nogen Vanskelighed paa Grund af Konkurrence fra Udlandet, men med Henvisning til de her nævnte *faktiske* Forhold behøvedes en saadan jo heller ikke, og Arbejdsgiverne kunde da ogsaa her nøjes med at stille Krav om yderligere Lønændringer paa saadanne Omraader her i Landet, hvor det kunde paavises, at Underbetaling fandt Sted hos Arbejdsgivere, der ikke var Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen.

Karakteristisk for Situationen var det Forslag, Arbejdsgiverforeningen stillede overfor Bygningsarbejderne, og som gik ud paa, at i Tilfælde, hvor organiserede Arbejdsgivere stod overfor direkte Konkurrence med uorganiserede Arbejdsgivere, der underbetalte deres Arbejdere, vilde ogsaa Arbejdsgiverforeningens Medlemmer have Ret til at underbetale, uden at det skulde være gørligt for Fagforeningerne at indklage dem for Overenskomstbrud. Selvom dette Krav i Hovedsagen kun havde Bud til Arbejderne indenfor Byggevirksomheden, var det, saaledes som det blev fremsat af Arbejdsgiverne, ogsaa Meningen, at det skulde gælde i de andre Fag.

Jeg behøver ikke at give nogen større Udredning af Virkningerne af et saadant Kravs Gennemførelse, thi enhver vil jo kunne se, hvor ødelæggende det vilde være for vore Overenskomster, om det var blevet Tilfældet.

Saaledes forelaa i store Træk Arbejdsgiverforeningens Krav og disses Motivering, og da Pristallet efterhaanden havde vist en ret betydelig Nedgang, fandt Arbejdsgiverforeningen naturligvis ogsaa i denne Omstændighed en Støtte for Kravene.

Men Arbejderne var naturligvis ikke uden Argumentation. Arbejdsgiverforeningens Henvisning til lavere Lønninger i Udlandet viste ved en nærmere Prøvelse ikke at kunne antages som Begrundelse for Lønnedgang her i Landet. Med Rette kunde det hævdes, at det ikke drejede sig saa meget om Lønnens nominelle Størrelse som netop om dens reelle, men andre Ord om, hvad der blev præsteret af Arbejde for den Løn, der udbetales, og hvilken Værdi denne havde for Arbejderne, naar de skulde købe for den.

De danske Arbejdere har altid haft Ord for at være baade dygtige og flittige, og det danske Arbejdstempo har haft Ord for at ligge højere end mange andre Landes, og endelig havde det naturligvis ogsaa sin Betydning i Konkurrencemulighederne, hvor stor en Kapital, der var investeret i de paagældende Industriforetagender, altsaa, hvor stort et Beløb af Foretagendets Indtjening, der skulde medgaa til Forrentning af de samlede Produktionsomkostninger, og meget andet, der efterhaanden ligesom mørnede noget paa Arbejdsgivernes med mange Tal og Beregninger ledsagede Paastande, og selvom det naturligvis ikke var nogen let Sag at tilbagevise Arbejdsgivernes Paavisning om Underbetaling i Byggevirksomheden, var det os dog muligt ved Hjælp af vort eget statistiske Materiale at tage den værste Brod af den.

Men der var megen Alvor bag de Krav, Arbejdsgiverforeningen her havde opstillet. Arbejdsløsheden havde grebet mere og mere om sig og var efterhaanden naaet op paa over 200.000 ledige Par Hænder, og alle, der havde Overenskomstsituationen tæt inde paa Livet, saa de var i Stand til at kunne vurdere den, var ogsaa ganske klar over dens Alvor.

Saaledes som hele Situationen laa an, hvor det drejede sig for Arbejderne om at tage Standpunkt til Spørgsmaal af stor, økonomisk Rækkevidde, og som Arbejdsgiverne havde generaliseret, saa de ramte baade høje og lave Lønninger, maatte det i særlig Grad blive Arbejdernes faglige Hovedorganisation, De samvirkende Fagforbund, der i hvert Fald i første Linje maatte tage Standpunkt og raade og vejlede Organisationerne.

Forinden dette fandt Sted, havde Lønsituationen flere Gange været til Behandling i Forbundets Hovedledelse, og dennes endelige Standpunkt var: *Ingen Forhandling om Lønreduktioner.* Skulde der være Arbejdskamp, maatte denne hellere finde Sted paa dette Grundlag, end efter en Forhandling, hvorved der — med eller uden Forligsmandsmedvirken — var kommet til at foreligge udtømmende og nærmere tilpassede Forslag om Lønreduktioner, som ikke kunde finde nogen Anbefaling af Arbejdernes Repræsentanter, og ej heller med Sikkerhed kunde ventes vedtaget, selvom saadan Anbefaling forelaa. Det var dette vor Hovedbestyrelses overmaade vigtige og dristige, men rigtige Standpunkt, der blev antaget af De samvirkende Fagforbund og konsekvent gennemført af alle de tilsluttede Fag, ligesom de vigtigste af de udenfor D. s. F. staaende Organisationer paa Foranledning af Forretningsudvalget i D. s. F. indtog et tilsvarende Standpunkt.

Dette Standpunkt førte selvfølgelig til Sprængning af enhver Forhandling, og Arbejdsgiverforeningen fremsendte Lockoutvarsler i vidt Omfang. Forligsmanden, som havde indkaldt Parterne til Forhandling, da det Tidspunkt nærmede sig, hvor Lockouten kunde træde i Kraft, havde sine Betænkeligheder ved det Standpunkt, Arbejderne havde indtaget. „De bliver nødt til at tage en Lønreduktion," sagde han. „Alt taler imod Dem." „Arbejdsgiverforeningen har mobiliseret alle sine Stridskræfter, og vi kan lige saa godt give os til at tale om det." „Hvis De vil gaa Arbejdsgiverforeningens Ærinde," sagde vi, „saa skal De bare tage Sagen op og under Deres Forsæde indlede de Forhandlinger, som vi andre har afvist, og saa stille et Mæglingsforslag, som Arbejderne forkaster, og dermed lægge Ansvaret for en Storkamp over paa Arbejdernes Skuldre. Hvis Forligsinstitutionen derimod vil forholde sig neutral og lade Parterne udfægte den Kamp, der nu forestaar, uden Indblanding paa nuværende Tidspunkt, og derved hindre, at det bliver Arbejderne, der kommer til at tage Ansvaret for Lockoutens Iværksættelse — det var jo ogsaa Arbejdsgiverne, der havde opsagt Overenskomsterne —, saa lader De os gaa og gør intet Forsøg paa at mægle; Resultatet bliver det samme i begge Tilfælde, medmindre Forligsinstitutionen agter at stille Forslag om uforandret Fornyelse."

Da der i Kraft af hele den Holdning, Arbejdsgiverforeningen havde indtaget, ikke kunde blive Tale om, at Forligsinstitutionen kunde stille et saadant Forslag, opgav Forligsinstitutionen nogen Tid efter at forsøge paa Mægling, og vi undgik kun Lockouten derved, at den blev forhindret ved Gennemførelsen af det store Kriseforlig i Januar 1933, som jeg har omtalt i min skriftlige Beretning i Kongreshæftet, og hvoraf en af Virkningerne er de forbedrede Erhvervskonjunkturer, som vi stadigt allesammen høster Fordelen af.

Det er naturligvis ikke godt at spaa om, hvad Resultatet vilde være blevet af en Storkamp i Foraaret og Sommeren 1933. Vort Forbunds Hovedbestyrelse, som naturligvis ogsaa havde beskæftiget sig med selve Arbejdsstandsningsproblemet, havde truffet sine Beslutninger baseret paa en meget effektiv Modstand overfor Arbejdsgiverne. Vore principielle Synspunkter var fastlagte, og med Hensyn til, i hvilket Omfang Arbejdsløshedsunderstøttelsen under en Arbejdsstandsning fortsat kunde virke, var der ført Forhandlinger med Socialministeren, der førte til et meget gunstigt Resultat, set ud fra en Arbejdskamps Synspunkt.

Vi er jo vant til herhjemme at tage Arbejdsgivernes Lockouttrusler med en vis overlegen Ligegyldighed. Sandt er det jo ogsaa, at der da som Regel findes en Udvej, saaledes at man kan undgaa disse store Arbejdskampe, men det vilde være utilladeligt letfærdigt, om man m. H. t. Lønsituationen i 1933 vilde mene, at der ogsaa paa en eller anden Maade maatte kunne findes Udveje for den. Det er lige saa sikkert, som 2 og 2 er 4, at var Lockoutloven ikke kommet, var Lockouten kommet, og det Raseri, Lockoutloven affødte i Arbejdsgiverforeningens Hovedkvarter, viser ogsaa ganske tydeligt dette Faktum.

Et helt Nummer af Arbejdsgiverforeningens Medlemsblad indeholder i forskellige Artikler harmfnysende Udtryk mod Rigsdagen, men navnlig mod Stauning, og ikke mindst mod Venstre, der svigtede de Konservative ved ikke at deltage i Afstemningen, og det hele er kun Udtryk for en kolossal Ærgrelse over, at det nu ikke ved denne gunstige Lejlighed lykkedes at faa Ram paa Arbejdernes faglige Organisationer.

Den spændte politiske Situation, der forelaa, forinden Kriseforliget og Lockoutloven blev vedtaget, og under hvilken alle de mange vanskelige, men ogsaa uhyre vigtige, økonomiske Problemer var under Debat, og i hvilken Socialdemokratiets og Regeringens Repræsentanter ofte paa Grund af andre Partiers Modvilligheed overfor Reformer, der kunde gavne Arbejderne, maatte føle sig fristede til at opgive det hele og udskrive Valg, afgiver ogsaa en interessant Baggrund for Vurderingen af den Styrke og Betydning, Arbejdernes Organisationer i en kritisk Situation ligger inde med.

Selvfølgelig kunde det maaske være meget bekvemt for Partiet og for Ministeriet at kaste Ansvaret for den kommende vanskelige Tid fra sig og forsøge det lagt paa andre Skuldre. Her skulde jo — under stærkt divergerende Meninger — løses økonomiske Problemer til Gavn for det hele Samfund, og det hele skulde ske under et voldsomt Opgør mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, der kun var egnet til at forbitre Sindene og gøre Kløften mellem de divergerende Standpunkter endnu dybere. Men saadan, som Arbejdernes Repræsentanter nu en Gang har for Skik, tog vore Medarbejdere og Meningsfæller i Partiet deres Ansvar og fik Tingene sat paa Plads, saaledes at vi alle uden Undtagelse — ogsaa Arbejdsgiverne — kun har Grund til at være tilfreds dermed. Det er et Resultat af den Samhørighed overfor Arbejderklassens almindelige Interesser mellem Parti og Fagbevægelse, der her gav sig et baade praktisk og anerkendelsesværdigt Udslag.

Der indtraadte kort efter Vedtagelsen af det store Kriseforslag straks en Bedring i Erhvervstilstandene her i Landet. Lidt efter lidt sporedes Forligets heldige Virkninger i næsten alle Landets Erhvervsgrene. Arbejdsløsheden kom i Aftagende, og et vist optimistisk Syn paa Fremtiden bredte sig mere og mere.

Under saadanne Omstændigheder skulde man tro, at Arbejdsgiverforeningen maatte have Interesse i at forholde sig i Ro og afvente Tingenes videre Udvikling, forinden de paany søgte at skabe Uro paa Arbejdsmarkedet. Men det blev aldeles ikke Tilfældet, thi ved Overenskomsternes Opsigelsestid i Efteraaret 1933

forelaa der atter Opsigelse fra Arbejdsgiverforeningen af saa godt som samtlige foreliggende Overenskomster.

Imidlertid kan man af de Krav, Arbejdsgiverforeningen nu fremsætter overfor Organisationerne, tydeligt mærke, at den bedrede Tilstand i Erhvervslivet har afsat sine Spor her. Nu er det ikke længere 20—40 %'s Lønnedgang, der er Tale om. Nu er der Tale om en vis Tilpasning af Lønningerne, men navnlig er der — ligesom sidst — kraftige underbyggede Krav om Lønreduktioner for Byggefags- og Entreprenørvirksomhederne foruden en almindelig gennemgaaende yderligere Lønreduktion for disse Fags Arbejdere, samtidig med, at man kræver, ligesom ved sidste Overenskomstforhandling, at Overenskomsterne skal sættes ud af Kraft de Steder, hvor Arbejdsgiverne kan paavise Underbetaling.

Vort Forbunds Hovedbestyrelse, der fuldt ud var fortrolig med Rækkevidden af de her rejste Krav — den kendte dem jo fra Aaret forud — og ogsaa var fortrolig med den Taktik, Forbundet maatte anlægge, vedtog, da den samlede Situation ikke indeholdt nogen Mulighed for Lønfremstød, hverken for den ene eller den anden af vore Grupper (ligesom Aaret forud), at søge gennemført rundt i Fagene at nægte at forhandle om Lønreduktioner, et Standpunkt, som nu var blevet saa meget mere velunderbygget, da det maaske nok kunde forventes, at den Bedring, der havde fundet Sted i Erhvervsvilkaarene — navnlig indenfor Industrien — maatte have ført til en vis Afsvaling af Arbejdsgiverforeningens Krigslyst, saaledes at den Tilsidesættelse, Arbejdsgiverforeningen i Grunden maatte føle, ved at man ikke vilde træde i Forhandling med dem paa det ønskede Grundlag, alligevel ikke vilde være tilstrækkelig til at hidse dem op til en Lønkamp.

Vort Forbunds Hovedbestyrelse forelagde overfor de samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg dette Standpunkt til Vedtagelse for ogsaa de andre Fag, og dette sluttede man sig til i D. s. F., og ved derom førte Forhandlinger gik alle Forbundene, ogsaa de udenfor D. s. F. staaende, ind for denne Taktik.

Der kunde altsaa ingen reel Forhandling blive, og saa kom Lockoutvarslerne og Forligsforhandlingerne. Det Forslag, der blev Resultatet af Forligsforhandlingerne, og som begge Parter og vort Forbund paa Ekstrakongressen i 1934 vedtog, indeholdt som bekendt heller ingen Lønreduktioner, men en meget bemærkelsesværdig Passus om, at Arbejdsgiverne og Arbejderne i Forening skulde søge at modvirke den Smudskonkurrence, der havde vist sig, og navnlig havde gjort sig gældende i Byggefags- og Entreprenørvirksomheden, ved at opspore den og slaa ned paa den.

Det er vel nok første Gang i Fagbevægelsens Historie, at der har foreligget et Forligsforslag af denne Art, selv Forslaget giver Udtryk for den Anskuelse, at der skal være Plan og Orden i Lønsystemet, og at det skal være de almindelige mellem Organisationerne gældende Overenskomster, der skal danne Grundlaget for Lønningerne, ogsaa paa Omraader, hvor der ingen egentlig Overenskomst foreligger. Det er ikke mindre bemærkelsesværdigt derved, at det er selve Statens Repræsentant, Forligsmanden, der stiller et saadant Forslag, og ganske bortset fra, at det naturligvis har været i Forligsinstitutionens specielle Interesse at faa afværget den foreliggende Trusel om Arbejdsstandsning igennem Fremsættelsen af et saadant Forslag, ligger der dog bag ved Forslagets Fremsættelse en officiel Tilkendegivelse fra det Offentlige, altsaa fra Samfundet om, at Smudskonkurrence og Underbetaling ikke bør være velset i det danske Samfund.

Men hvordan stiller Arbejdsgiverne sig nu overfor denne Sag, efter at de selv — ligesom Arbejderne — havde vedtaget Forliget med en betydelig Majoritet? Gik de nu med Lyst og Iver ind i den Opgave at søge Smudskonkurrencen og Underbetalingen nedkæmpet, saadan som man kunde forvente det, efter at det netop havde været disse Ting, der var første Punkt paa Dagsordenen, og som truede Samfundet med Arbejdskamp? Nej, ingenlunde! Ganske vist lagde Arbejdsgiverne, og her navnlig Entreprenørforeningen, en meget stærk Iver for Dagen for at faa opsporet, hvor Underbetaling fandt Sted. Entreprenørforeningen havde saaledes tilvejebragt et meget stort Materiale, hovedsagelig ved dens jydske Afdelings Formand, som i dette specielle Øjemed havde rejst Landet rundt i Bil og eftersøgt i dets inderste Kroge, *hvor* saadan Underbetaling fandt Sted, men da saa Spørgsmaalet om, hvordan man skulde komme denne Underbetaling til Livs, kom paa Dagsordenen, var Interessen for Løsningen af denne Side af Opgaven ikke tilstede. Jo, i det Udvalg, der var nedsat om denne Sag, og hvor ogsaa jeg havde den Ære at være Medlem, fremsattes det Forslag, at da det nu viste sig, at Lønningerne ude i Landdistrikterne gennemgaaende var lavere end de almindelige Tariflønninger, saa maatte det være i Sagens Interesse at søge Overenskomsterne ændret og Lønningerne sat ned, saaledes at de faldt i Plan med de Lønninger, der faktisk betaltes.

Men det var jo netop ikke det, der var Meningen med Forligsmandens Forslag. Der staar ganske tydeligt heri: „Hvor ubillig Konkurrence er konstateret, skal Udvalget søge at tilvejebringe Foranstaltninger herimod ved Overenskomst mellem de kontraherende Parter, med det Formaal, at de kollektive Overenskomsters Lønniveau sikres imod Underminering fra uorganiseredes Side, saaledes at den ubillige Konkurrence kan afværges".

Da der i det Materiale, Entreprenørforeningen havde samlet sammen, og hvor man mente, Underbetaling var konstateret, ogsaa fandtes visse Amter, blev det paa min Foranledning vedtaget at rette en Henvendelse til samtlige Amter for at faa Klarhed over, hvorledes man dèr forholdt sig overfor Landsoverenskomsten med Entreprenørforeningen, og da disse Oplysninger forelaa, og det dèr viste sig, at enkelte af Amterne — bortset fra Aalborg og Skanderborg Amt, hvor vi jo har Konflikt — ikke *nøje* fulgte Overenskomsten i *alle* dens Enkeltheder, foreslog jeg, at Udvalget skulde rette en Henvendelse til Amterne, saaledes som Forligsmandens Forslag foreskriver det, og søge at formaa Amterne til at respektere Overenskomsterne dèr, hvor Underbetaling havde vist sig at finde Sted. Men nej, det ønskede man ikke. Det havde man simpelthen ingen Interesse i. Det var, ligesom man i Virkeligheden ønskede Situationen om Underbetaling opretholdt, maaske for ved Hjælp af denne ved kommende Overenskomstforhandlinger igen at rejse Spørgsmaalet om lavere Betaling i visse Tilfælde, og navnlig ude i Landdistrikterne. Efter Afholdelsen af en Række Møder, maatte Udvalget pakke Papirerne sammen uden at have udført den Opgave, det vedtagne Forligsforslag havde givet det.

Denne Foreteelse i Overenskomstforholdet mellem Arbejdsgiver og Arbejder er slet ikke uinteressant. Man skal bare ikke gaa og have en blaaøjet Tro paa Ærligheden og Redeligheden i Arbejdsgivernes Argumentation, selv om den kan se nok saa respektabel ud. Til syvende og sidst er Arbejdsgiverforeningen kun interesseret i Bibeholdelsen af enhver Hovedchance til at trykke Arbejdernes Organisationer tilbage, selv om det vil komme til at gaa ud over endog hele Grupper af deres Medlemsstab, som Tilfældet jo nok kan siges at være her, hvor navnlig Entreprenørforeningen be-

klagede sig over de tilstedeværende Forhold af Underbetaling.

Der er et gammelt Ord, der hedder: „Enhver er sin egen Lykkes Smed", og det gælder ogsaa her. Der er ingen, der gør noget for os, uden os selv. Søger vi Støtte udenfor vor egen Kreds, bliver vi som Regel skuffet. Vort Forbund har da ogsaa draget Konsekvens deraf og har blot endnu stærkere udfoldet sine Agitationsbestræbelser derude, hvor det kniber, hvad jeg nok senere hen under Kongressen vil faa Lejlighed til at udtale mig nærmere om.

Jeg begyndte min Beretning med at henvise til, at Kongresperiodens mest fremherskende Træk havde været vort Forbunds Evne til at vise Arbejdsgivernes Krav om Lønreduktioner tilbage. Staaende foran Lønsituationen i 1935 og med Blikket kastet hen over den Tid, der var tilbagelagt, kan det med Sikkerhed siges, at vort Forbund har vist at kunne svare til denne Opgave. Intet, praktisk talt intet, har Arbejdsgiverne faaet ud af deres tre Aar i Træk gentagne Forsøg paa at komme Fagforeningerne til Livs. Ikke saa meget, der kan ligge bag paa en Haand, har de faaet ud deraf. Det eneste, de har høstet, er den Erfaring, at Arbejderne gennem deres faglige Organisationer og i Samarbejde med det socialdemokratiske Parti er naaet frem til en saa stærk faglig Position, at det maa blive en saare betænkelig Sag for Arbejdsgiverforeningen med Magt at søge den rokket.

Det er en gammel og god Devise indenfor Fagorganisationerne, at hvis det er muligt i de daarlige Tider at holde fast ved, hvad man i de gode Tider har vundet, saa har Fagforeningerne vist sig deres Opgave voksen. Men da det ikke er de faglige Organisationers Formaal at holde Fagbevægelsen i Stagnation, men derimod at udnytte enhver foreliggende Chance for at skaffe Forbedringer, stod vort Forbunds Hovedbestyrelse ved Overenskomsternes Udløbstid i 1934 overfor den Opgave at skulle tage Standpunkt til, hvorvidt der, i Kraft af de forbedrede Erhvervstilstande, selv om de hvilede paa et maaske noget usikkert politisk konstrueret Grundlag, skulde være nogen Mulighed for at gennemføre Forbedringer for vore Medlemmer.

Hele vor Lønsituation i 1935 er endnu i saa frisk Minde, at en Optrevling af den — selv i store Linier — ikke er fornøden overfor Kongressen. Saa godt som hver eneste Kongresdelegeret maa jo gennem de Cirkulærer og Publikationer, vort Forbund har udsendt om denne Sag, være orienteret. Dog vil et Par Ord alligevel være paa sin Plads.

Baggrunden for Lønbevægelsen i 1935 var saadan, som jeg har udredet den: Tre Aar i Træk fremførtes fra Arbejdsgiverne Krav om betydelige Reduktioner. Der var megen Stemning i Fagforeningskredse for at foreslaa uforandret Fornyelse. Vort Forbunds Hovedbestyrelse kunde forsaavidt ogsaa godt, trods alt, føle sig fristet til at indtage dette Standpunkt paa Grund af en særlig og speciel Omstændighed i Overenskomstforholdet, nemlig Risikoen for, at den Underbetaling, som vi jo nok var kommet noget til Livs, men som langt, langt fra var udryddet, navnlig ude i Landdistrikterne, paany skulde give Anledning til en større Overenskomstsituation, saadan som Tilfældet havde været de tidligere Aar, men paa den anden Side frembød de bedrede Erhvervstilstande naturligvis en vis Chance for Gennemførelsen af moderate Krav i visse Industrier, og vor Hovedbestyrelse stillede sig da paa det nok som bekendte Standpunkt at opsige Overenskomsterne, hvor Lønningerne maatte siges at være særlig lave, eller hvor stedfundne Ændringer i Arbejdsprocessen m. v. havde ført til en lavere Fortjeneste, end oprindelig paatænkt ved Overenskomsternes Indgaaelse.

Resultatet af Forhandlingerne skal jeg ikke i dette Øjeblik fordybe mig i. Det kan jo ikke undgaas, at der i en Situation som den da foreliggende, hvor der var Mulighed for at opsige saa godt som alle Overenskomster, kan opstaa Fortrydelse i en eller anden Gruppe, som Hovedbestyrelsen paa Grund af den Taktik, den maatte anlægge, saa sig nødsaget til at holde udenfor Opsigelserne.

En saadan Fortrydelse er i særlig Grad kommet til Orde indenfor Jernindustriens Arbejdsmænd, og jeg vilde gerne allerede nu ved denne Lejlighed komme lidt nærmere ind herpaa.

Særlig lave Lønninger var jo Hovedbestyrelsens Udgangspunkt, og Guderne skal vide, at Lønningerne i Jernindustrien — navnlig i Provinsen — ikke er særlig høje, og der kunde saa maaske nok, hvis ikke andre Omstændigheder forelaa, have været Anledning til at opsige Overenskomsten med Jernindustriens Arbejdsmænd, men saadanne andre Omstændigheder forelaa netop.

Vi maa nu erindre os, at den Overenskomst, vort Forbund har med Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, er en Overenskomst, hvilende paa Minimallønsprincippet, og med Adgang for Arbejderne i Overenskomstperioden til at faa Lønnen løftet, ligesom der i Overenskomsten er givet visse Direktiver med Hensyn til højere Løn, hvor der ikke er særlig Adgang til Akkord, og til Indførelse af Akkord og Værkstedsprislister m. v.

Man skulde jo nu tro, at med den rigtige Udnyttelse maatte saadan en Overenskomst under gode Konjunkturer for Jernindustrien være en god Basis for Organisationen at arbejde paa, saaledes at en i Forhold til de foreliggende konjunkturmæssige Betingelser svarende Udnyttelse til Gavn for de paagældende Arbejdere maatte kunne finde Sted, saa at der ikke ved den heromhandlede Lejlighed kunde blive Anledning til at opsige netop denne Overenskomst.

Men hertil kommer, at Smedeforbundet ved en Urafstemning i Foraaret 1934 havde vedtaget at forlænge deres Overenskomst for Jernindustrien, i alt Fald indtil Februar 1936, eventuelt til Februar 1937. Denne Vedtagelse fandt dog kun først Sted, efter at De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg havde haft Lejlighed til at erklære sig i Sagen, og fuldstændig enstemmigt havde tilsluttet sig til Tanken om ekstra Fornyelse af Smedenes Overenskomst.

Smedeforbundet har i denne Sag — saavel overfor os ved personlig Konference mellem Kjærbøl og mig, som overfor de øvrige af Landets Arbejdere ved Sagens Behandling i De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg, opført sig fuldkommen loyalt og korrekt, men naar man nu betænker, at den Mulighed, der skulde foreligge for gennem en Opsigelse af vor Overenskomst med Jern- og Metalindustriens Sammenslutning at opnaa forbedrede Lønvilkaar, maa basere sig paa en eller anden Ændring i selve det grundliggende Lønsystem, som er ens for baade Smede og Arbejdsmænd og andre Arbejdere indenfor Jernindustrien, vil man kunne forstaa, hvor ringe en Chance man gennem en Overenskomstopsigelse vilde have for Gennemførelsen af saadanne Ændringer, naar den store Organisation af faglærte Smede- og Maskinarbejdere ved deres Overenskomstfornyelse paany har bundet sig til den gældende Ordning, en Vanskelighed, der ikke bliver mindre, naar man betænker, at det er et Lønsystem, som er anvendt igennem mange, mange Aar, og hvis Kontrahent paa den anden Side er den stærkt sammentømrede Jernindustri, der sikkert ikke med det gode er til Sinds

at rette ved disse fundamentale Lønprincipper, fordi en enkelt Organisation kræver Ændringer. Der vil imidlertid blive Lejlighed for mig noget senere at vende tilbage til Spørgsmaalet om Overenskomsttilstanden i Jernindustrien, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa denne Sag i Øjeblikket.

Der har ogsaa været noget Røre indenfor enkelte andre af vore Grupper, Jord- og Betonarbejdere og Murerarbejdsmændene, hvis Overenskomster blev opsagt af Arbejdsgiverne (Murerarbejdsmændene ogsaa af Forbundet), og blandt Transportarbejderne. Her drejede det sig, naar alt kom til alt, vel nok ikke saa meget om Resultaterne af de førte Forhandlinger, men maaske mere om en Slags Nervøsitet for at Forbundslovene skulde være tilsidesatte, og Medlemmernes lovlige Rettigheder krænkede, og der har om disse Ting været afholdt separate Møder rundt omkring i Landet — dog alle af en ret godartet Karakter —, hvor disse Ting er bleven drøftet, og hvor man har ment at ville give Udtryk for det Ønske eller Krav til Hovedbestyrelsen, at Lovene skulde holdes.

Vi havde i og for sig gerne fra Hovedbestyrelsens Side villet deltage i disse Møder, fordi de kunde give os en Lejlighed til overfor dem, der følte sig særlig interesseret, at gøre rede for hele dette Forhold, men da en Række af vore Afdelinger havde taget Afstand fra Deltagelsen i disse separate Sammenkomster, særlig fordi Kommunisterne havde villet give dem et vist forbundsfjendtligt Anstrøg, har Hovedbestyrelsen ikke ment det forsvarligt at sende Repræsentation.

Overfor hele dette Forhold vil jeg først og fremmest sige, at selvfølgelig har Hovedbestyrelsen været paa lovlig Grund. Det er uomtvistelig Hovedbestyrelsens lovlige Ret at afgøre, hvorvidt en Landsoverenskomst skal opsiges eller ikke. Saaledes har det været gennem Aarene, og saaledes bør det ogsaa være i Fremtiden. Det er et Ansvar af betydeligt Omfang, der her er lagt paa Hovedbestyrelsens Skuldre, men det er en for en af mange Arbejdsgrupper med tilsvarende mange Overenskomster, hvor man deler de økonomiske Byrder i fuldkommen Fællesskab, uomgængelig Nødvendighed, at Spørgsmaalet om Opsigelse af Landsoverenskomster i den ene eller den anden Gruppe lægges i Hænderne paa en udvalgt Kreds af Tillidsmænd, bl. a. fordi enhver Overenskomstopsigelse i sig selv indebærer Muligheden for en Konflikt, hvis Finansiering har Bud til alles Lommer.

Vor Hovedbestyrelse har nu forsøgt at fordele dette Ansvar paa en større Kreds, hvad der vil ses af Hovedbestyrelsens Forslag til Lovændringer, af Grunde, som skal blive omtalt senere.

Der kan altsaa ikke være Tale om Tilsidesættelse af Loven paa dette Punkt, og ethvert Ønske om Indkaldelse af de i Lovene omhandlede Delegeretmøder i den Branche, hvor Hovedbestyrelsen ikke har kunnet gaa med til Opsigelse, er selvfølgelig derfor ganske uberettiget.

Med Hensyn til Indkaldelse af Delegeretmøder i saadanne Tilfælde, hvor Hovedbestyrelsen ikke har ment at kunne gaa med til Opsigelse, men hvor Arbejdsgiverne har opsagt, indeholder Lovene intet. Der staar ganske vist i Lovene, at Delegeretmøde indkaldes ved Fornyelse af Landsoverenskomster, men Forudsætningen herfor er jo den nærliggende, og som ogsaa ligger lige bag ved Lovens Ord, at det er Arbejderne, der i saa Tilfælde skal have opsagt Overenskomsten, og ganske meningsløst vilde den Fortolkning jo være, at Delegeretmødet skal indkaldes, selv om Hovedbestyrelsen ikke har ment at kunne gaa med til Opsigelse af den vedkommende Overenskomst, men Arbejdsgiverne har opsagt den, naar Resultatet af Opsigelsen fra Arbejdsgivernes Side ikke er blevet ringere, men tværtimod bedre, endog betydelig bedre, end hvis Arbejdsgiverne ikke havde opsagt den; altsaa heller ikke overfor de Landsoverenskomster, som er opsagt af Arbejdsgiverforeningen, er der Tale om nogen Tilsidesættelse af Lovene, og under denne Kategori henhører den af Arbejdsgiverne opsagte Entreprenøroverenskomst.

Saa er der Overenskomsten med Murermestrene, som blev opsagt af begge Parter. Her kan det jo med nogen Ret siges, at der burde have været indkaldt til Delegeretmøde, da Hovedbestyrelsen ogsaa er med paa Opsigelsen, *men ogsaa kun med nogen Ret.* Efter de gældende Love vilde vi, da Murerarbejdsmands-Landsoverenskomsten indeholder de samme Priser som for Jord- og Betonarbejde m. v., som ogsaa indeholdes i Landsoverenskomsten med Entreprenørforeningen, og da Murerarbejdsmandsarbejdet og almindeligt Entreprenørarbejde Landet over rundt væk udføres af den samme Afdelings Medlemmer, efter Loven faa et Delegeretmøde i Murerarbejdsmandsbranchen, omfattende ca. 1300 Mand, og naar vi betænker, hvilken ringe Indflydelse et saadant Delegeretmøde i Virkeligheden har paa Resultatet af de Forhandlinger, der skal følge efter, er det forstaaeligt, at Hovedbestyrelsen er veget tilbage for Indkaldelsen af et saa kolossalt Møde, med de dertil hørende kolossale pekuniære Omkostninger, hvortil kommer, Murerarbejdsmændenes Sags forhandlingsmæssige Røgt og Pleje langt, langt fra har lidt noget Skaar derved, fordi vort Forbunds Hovedbestyrelse til de Forhandlinger, der fandt Sted, indkaldte Repræsentanter fra de største og mest brancheprægede af vore Murerarbejdsmandsafdelinger, en fuldgod Forhandlingsrepræsentation, som ikke kunde tilvejebringes bedre paa et Delegeretmøde, og naar saa yderligere hertil kommer, at Hovedbestyrelsen for at søge sine Krav gennemført uden Storkonflikt havde stillet sig paa et maadeholdent Standpunkt overfor, hvad vi ønskede gennemført — ogsaa overfor Murermestrene — var der jo slet ikke nogen Basis for Fremførelse af den lange Række af mere eller mindre vel motiverede Krav, der maatte blive Følgen af Afholdelsen af et saadant Delegeretmøde.

Og naar det endnu yderligere betænkes, at Lovenes Bestemmelser om Delegeretmøder er fastsat paa Basis af et Medlemstal i Forbundet og et Medlemstal i de forskellige Afdelinger, der stod i det allerurimeligste Forhold til de Tal, der fremkom, efter at Landarbejderforbundet med dets mange smaabitte Afdelinger var tilsluttet vort Forbund, vil man forstaa, *at Indkaldelse af Delegeretmøde under saadanne Omstændigheder kun vilde være et fuldkomment misforstaaet og nytteløst Knæfald overfor en Institution, der af Forholdenes Udvikling har sprængt sig selv, til Gavn for ingen, og til Skade for alle.*

(Fortsættes.)

Husk paa Valgdagen

den 22. Oktober

at stemme

Stauning ind igen!

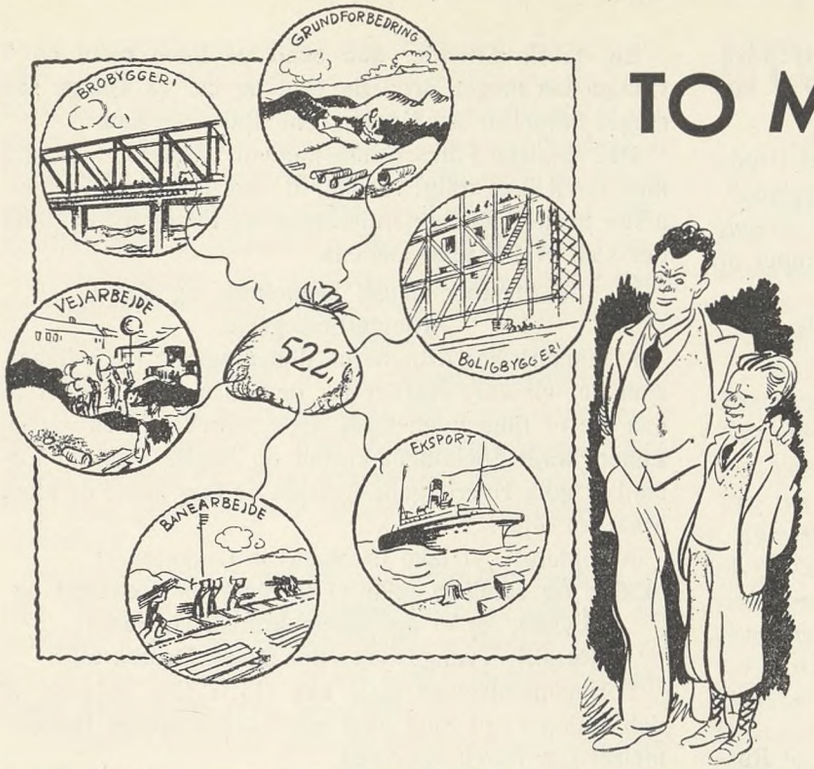

TO METODER — DØM SELV

Foruden 130 Millioner Kr. i ekstraordinær Understøttelse til de arbejdsløse sikredes 522 Millioner Kroner til Iværksættelse af Arbejde. — Det er Regeringens Indsats for Beskæftigelsen i Aarene 1931 til i Dag. Dette Arbejde vandt ikke Kommunisternes Medvirken, — *men det skal fortsættes.*

Aksel Larsen og Munch Petersen: „Næsten alle Regeringens Beskæftigelsesforanstaltninger stemte vi imod."

HVORDAN LEVER ARBEJDERNE I SOVJETPARADISET

STALIN OG MOLOTOW GIVER OPSIGTSVÆKKENDE OPLYSNINGER HEROM

Organet for Sovjetdiktaturets Forherligelse meddelte Fredag den 27. September, at Brødpriserne i Sovjet-Rusland vilde blive sænket med 15 %, og at Kortsystemet (Rationeringen) paa Kød, Flæsk, Sukker m. v. var blevet ophævet.

„Det er Frugterne af den rigtige Politik, som Sovjetregeringen under Ledelse af det bolschevikiske Parti med Kammerat Stalin i Spidsen har ført," skrev Bladet, og langede derefter ud mod den socialdemokratiske Regering, som „administrerer det kapitalistiske Danmark".

Ak ja, Papiret **er** taalmodigt. —

Før 1. Januar 1935 fik Arbejderne i Sovjet Brød **paa Kort;** Prisen for dette Brød var 12,5 Kopek pr. kg. i Begyndelsen af 1933, men **fordobledes** i Løbet af Aaret; **i Sommeren 1934 fordobledes Brødprisen igen** og kostede derefter 50 Kopek pr. kg.

Men Brødet solgtes ogsaa ude i det frie Marked til dem, der havde Raad til at supplere de knappe Rationer. Markedsprisen var for dette Brød endnu i 1934 3 Gange saa høj som Korn-Prisen, d. v. s. 150 Kopek pr. kg.

Da Brødkortene den 1. Januar i Aar blev ophævet, blev der kun een Pris: Markedsprisen. Den varierede lidt fra Distrikt til Distrikt i det store Land, men for de tre vigtigste Zoner: Moskva, Størstedelen af Centralrusland og en Del af Sydrusland blev Prisen paa Rugbrød ca. 1 Rubel = 100 Kopek pr. kg., d. v. s. **4 Rubler for et Rugbrød** af Størrelse som vore „hele" Rugbrød.

Resultatet var altsaa, at de, der havde haft Raad til at købe Brød til Markedspriserne, de mest velstaaende, fik billigere Brød, men for langt den største Del af den russiske Befolkning, **for den fattigste Del, steg Brødpriserne til det dobbelte!** Paa samme Maade gik det med en Række andre Varer.

Et nyt Dekret.

Der er nu atter kommet et Dekret, undertegnet den 25. September af **Stalin** og **Molotow,** hvorefter der fra 1. Oktober indføres ensartede Priser paa Kød, Pølser, Fisk, Smør, Margarine, Sukker, Kartofler m. m.

Vi skal her gengive en Række af Priserne, idet vi for hver af de angivne Varer nævner baade Prisen fra den Zone, hvor det er billigst, og fra den Zone, hvor det er dyrest. De nye Priser er fantastisk høje, men de er altsaa fra 1. Oktober gældende Lov, beseglet med selve Diktatorens Underskrift:

	Laveste Pris	Højeste Pris
	pr. kg.	
Oksekød I	7,00 Rbl.	12,00 Rbl.
Oksekød II	5,20 „	9,50 „
Oksekød III	4,00 „	7,50 „
Te-Pølse	9,40 „	16,00 „
Sjub-Pølse	11,40 „	20,00 „
Poltava-Pølse	15,50 „	25,00 „
Sukkermelis	4,20 „	5,50 „
Sukker, raff.	4,60 „	5,90 „
Smør, saltet.....	13,50 „	18,00 „
Smør, usaltet	15,00 „	19,50 „
Bordmargarine	9,50 „	15,00 „
Kartofler	0,25 „	0,40 „

Endvidere er Priserne paa Fisk fastsat for større Fisk fra 2,60 Rbl. til 5,50 og for smaa fra 1,00 til 1,80 pr. kg.

De „nedsatte" Brødpriser.

Fra kommunistisk Side vil man hertil sige, at Brødpriserne er blevet nedsat i dette „Sovjet-Fædreland". Lad os da ogsaa anføre de saaledes „nedsatte" Priser, der ligeledes er offentliggjort i et pr. 25. September af Stalin underskrevet Dekret:

	Laveste Pris	Højeste Pris
	pr. kg.	
Rugbrød	0,60 Rbl.	1,35 Rbl.
Hvedebrød I	0,70 „	1,50 „
Hvedebrød II	0,95 „	2,50 „
Hvedemel I	1,00 „	3,00 „
Hvedemel II	1,30 „	4,00 „
Boghvedegryn	3,80 „	4,80 „
Byggryn	1,00 „	1,80 „
Havregryn	1,00 „	1,70 „
Risengryn I	4,00 „	6,50 „
Risengryn II	3,50 „	5,50 „

For disse Produkters Vedkommende gælder, at Rusland er inddelt i otte Zoner med hver sin Pris. Ovenfor er angivet Prisen fra den dyreste og den billigste Zone. Moskva og Leningrad ligger nogenlunde midt imellem.

Men hvad er saa en Arbejders Løn?

Sammenlignet med danske Forhold er det jo vanvittige Priser. Det bliver ikke bedre ved at sammenligne med det russiske Lønniveau.

Ifølge Oplysninger, givet af den øverste Leder af Buslands Økonomi, Kuybyschev, paa en Sovjetkongres i Moskva den 7. Januar 1935, var den gennemsnitlige Aarsløn for Aaret 1934 for Arbejdere og Funktionærer 1791 Rubler!

Til disse Lønninger blev ved Indførelsen af de nye Brødpriser ved Aarets Begyndelse givet et Tillæg. Det er meget omstridt, hvorvidt det var 10 eller 20 pCt., Lønningerne blev forhøjet med. Selvom man tager Tallet 20 pCt., vil enhver kunne se, hvor ussel Levefoden er i Forhold til Lønnen.

Regner vi nu Aarslønnen til gennemsnitlig 2.000 Rubler, faar vi en Løn paa ca. 40 Rubler pr. Uge (den russiske Arbejder er dog maanedslønnet). Den danske Arbejders Løn er i Gennemsnit for faglærte, ufaglærte og Kvinder under eet, ca. 62 Kr. pr. Uge. Men afgørende er, hvad der kan købes for Pengene. Regner vi nu med en **Middelpris** i Rusland, som der er regnet med **Gennemsnitsløn,** saa ser vi, at en russisk Arbejder kun kan købe ca. 40 kg. Rugbrød for en Ugeløn; men den danske Arbejder kan herhjemme købe ca. 325 kg. for en Ugeløn. Efter en Middelpris paa 1. Kl. Oksekød paa 9,50 Rbl. kan Arbejderen i Rusland faa ca. 4,2 kg. for sine 40 Rubler; men i Danmark kan en Arbejder for sin Ugeløn faa ca. 33 kg. **skært** Bøfkød.

Saadan kan man tage Vare efter Vare og sætte dem i Forhold til Lønnen, og vi faar et langt bedre Grundlag for Bedømmelsen af Forskellen paa Rusland og Danmark end ved at sammenligne Rublens og Kronens **Kurs.** Den „indre Kurs" er jo i begge Lande angivet i Varepriserne.

En dansk Arbejder kan saaledes købe mere en 7 Gange saa meget Brød og Kød og ca. 13 Gange saa meget Smør for sin Ugeløn, end Russeren kan.

Det russiske Folks Kamp har vor varmeste Sympati, men vi vil ikke roligt se paa, at vore hjemlige Kommunister forherliger Sovjetdiktaturet og forsøger at skildre det som et Paradis, medens

de tilsviner dansk Demokrati og dansk Arbejderbevægelse.

I Danmark har Arbejderne tilkæmpet sig Levevilkaar, som det vil vare Aartier for den russiske Arbejder at naa, de er tilkæmpet, **fordi** Arbejderbevægelsen var en **Enhed, fordi** Socialdemokratiet og Fagbevægelsen forstod at gøre Hverdagens Arbejde og dog holde de store Maal for Øje.

Arbejdere! Lyt **ikke** til Moskvas Lokketoner!

Enige og samlede gaar vi til Valg for Velstand og Lykke, for et socialdemokratisk Danmark!

Russisk Tvangsstyre eller dansk Demokrati.

Forligsmandsloven gaar saa vidt i sine Indgreb, at den endog er et Slag mod selve Grundlovens Bestemmelser om Foreningsfrihed.

Saadan lød det paa den berygtede Oktoberkonference, som RFO-Kommunisterne i Fjor arrangerede.

Det **er** vel nok dristigt af disse Folk at tale om Tvangsstyre! Det er dem, hvis Ideal er **Sovjetdiktaturet.**

Hvordan er det med Friheden i Rusland — „Arbejderklassens Fædreland", som de kalder det.

I Rusland er Strejker forbudt. Vé **den** russiske Arbejder, som vil forsøge at samle sine Kammerater til Kamp for deres økonomiske Interesser — **han** vil paa staaende Fod blive ekspederet til Sibiriens Isørken eller et lignende Sted af det berygtede **G. P. U.**

Russisk Tvangsstyre.

Fagforeningerne i Rusland er frataget **enhver** selvstændig Indflydelse. **Alt for Produktionen** er det Slagord, der udtrykker den Politik, de har at følge.

Hvis Fagforeningsfolkene tillader sig at have en anden Mening end den paa Bjerget gældende, skal de nok faa Kærligheden at føle.

Paa det russiske kommunistiske Partis 16. Konference, der blev afholdt i April 1929, besluttedes det at **afsætte Fagforeningernes Centraleksekutivkomité** og erstatte den med mere rettroende Kommunister. Men selv disse Folk fandt Industrialiseringspolitiken under Femaarsplanen for skrap. De var betænkelige ved at adlyde en **Ordre** fra Partiets Centralraad, som overdrog Fabrikernes Ledere den **absolute Myndighed,** og som **forbød** Fagforeningerne at blande sig i Industriens Ledelse og hæmme de ansvarlige Ledere i deres Virksomhed.

Denne Betænkelighed overvandt Partiet ved **endnu en Gang at afsætte Fagforeningernes Centraleksekutivkomité og erstatte dem med mere ensrettede Folk.**

Det er Folk af denne Støbning, der herhjemme kalder Forligsmandsloven for en Tvangslov — et Slag mod Foreningsfriheden.

At de ikke skammer sig!

Forligsmandsloven er **virkeligt** Demokrati.

Det danske Samfund anerkender ved Forligsmands-

loven Arbejderorganisationernes frie Ret til at godkende eller afvise et af Forligsmanden stillet Forslag til Overenskomst. Samfundet anerkender Organisationernes frie Ret til at bestemme Afgørelsesmaaden — kompetent Forsamling eller Urafstemning. Samfundet erklærer sig ved Forligsmandsloven villigt til at modtage en Storkonflikt, naar et almindeligt Flertal af Medlemmerne i Organisationerne ved Urafstemning eller kompetent Forsamling har stemt derfor. Den eneste Betingelse, Samfundet stiller, er, at den Afgørelse, der træffes, har et **bæredygtigt** Flertal af Organisationsmedlemmerne bag sig. Dette er et demokratisk Krav, som Arbejderne selv er interesserede i. Ingen Arbejderorganisation har nogen Interesse i at sætte Arbejdernes eller Samfundets Interesser paa Spil paa tilfældige Stemningers løse Grundlag!

Forligsmandsloven **er** Udtryk for **virkeligt** Demokrati. Den sikrer, at Arbejderklassens Fællesvilje bliver afgørende, naar Fagforeningerne tager Stilling til Fred eller Kamp — men det er vel ogsaa derfor, at **Diktaturets** Tilhængere raser imod den.

Arbejdere! Vis disse politiske Hyklere hjem. Lad dem ikke faa een eneste ærlig Arbejderstemme.

SLUT OP OM SOCIALDEMOKRATIET!

GADEKAMPE ELLER BRØD

Under den kommunistiske Internationales store Teaterforestilling i Moskva optraadte efter Referat i det kommunistiske „Rundschau" en vis „Hansen, Danmark". Det er det danske Kommunistpartis Sekretær, Johs. Hansen. Han aflagde først den Tilstaaelse, at det danske Kommunistparti i 1928, da den 6. Kongres blev afholdt var „en lille Sekt"; men da denne Oxford-Rolle ikke var flatterende nok for D. K. P.-Hansen, slog han snart over i andre Toner.

„Medlemstallet har mangedoblet sig", sagde han. „Indflydelsen i Fagforeningerne og under økonomiske Kampe er steget. Et Eksempel derpaa er den store Sømandsstrejke i København og Esbjerg, **der mundede ud i Gadekampe.**

Her har vi den uforfalskede kommunistiske Mentalitet. Det eneste „positive", de Folk har at blære sig af, er en Strejke, der "mundene ud i Gadekampe".

At Søfolksorganisationerne intet opnaaede ved deres Strejke, at de hver fik en Bod paa 20.000 Kroner, at Søfyrbøderne mistede Forhyringen, d.v.s. Administrationen af og Kontrollen med Arbejdsanvisningen, — det snakkede D. K. P.-Hansen ikke om; for ham var det vigtigste, at det kommunistiske Partis Indflydelse i en enkelt Fagorganisation var blevet saa stor, at det lykkedes at fremprovokere Optøjer, Slagsmaal, Gadekampe.

Spørgsmaalet om kommunistisk eller socialdemokratisk Politik er altsaa et Spørgsmaal om **Gadekampe eller Brød.**

Vi vælger Brød!

Danske Arbejdere vælger SOCIALDEMOKRATISK!

UDBETALING

AF HJÆLP I NATURALIER ER KUN TILLADT NAAR SÆRLIGE FORHOLD TALER DERFOR

I Loven om Offentlig Forsorg (Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933) § 30, Stk. 3, bestemmes det, at en Kommunalbestyrelse, hvor særlige Forhold taler derfor — er berettiget til at yde begæret Hjælp som Naturalforplejning i Stedet for i kontante Tilskud.

I en Note til denne Bestemmelse udtales det dog, at kontante Tilskud i Almindelighed skal foretrækkes for Naturalforplejning, og kun hvor det viser sig umuligt for Vedkommende at anvende Hjælpen paa fornuftig Vis, bør man gaa over til Naturalydelser.

Om Fortolkningen af dette Spørgsmaal opstaar der af og til divergerende Opfattelser mellem Kommunalbestyrelser og Ansøgere om offentlig Hjælp, hvilket har givet Anledning til Klage til Socialministeriet.

En Ansøger har saaledes klaget over, at et socialt Udvalg har udbetalt bevilget Huslejehjælp direkte til Husværten, hvilket Ansøgeren har ment ikke var overensstemmende med Forsorgslovens § 30.

Ved en Undersøgelse af det omtalte Forhold blev det oplyst, at det paagældende Socialudvalg havde vedtaget fremtidigt at udbetale tilstaaet Hjælp til Husleje direkte til de paagældende Husværter, saafremt Huslejehjælpen blev ydet som Fattighjælp eller som Kommunehjælp med Tab af Valgret og Valgbarhed.

I den Anledning har Socialministeriet meddelt, at da det i Medfør af Forsorgslovens § 30, Stk. 3, kun hvor særlige Forhold taler derfor, er berettiget at yde Hjælp som Naturalforplejning i Stedet for i kontante Tilskud, maa den af Udvalget trufne Ordning som almindeligt gældende anses for stridende mod Loven, hvortil kommer, at en almindelig Ordning, som den omhandlede maa anses for stridende mod det i Loven indeholdte Princip, hvorefter de sociale Udvalg bør drage Omsorg for, at det sikres de trængende, at de ikke udsættes for, at Kommunens andre Beboere, der ikke søger Hjælp i Henhold til Sociallovgivningen, faar Kendskab til deres Forhold.

Udvalget er derimod — som det fremgaar af Forsorgslovens § 30, Stk. 3 — berettiget til, naar det efter en Undersøgelse af det enkelte Tilfælde skønner, at særlige Forhold taler derfor, at udbetale Huslejen til Husværten, dog kan et Udvalgs Skøn over, hvorvidt saadanne Forhold er til Stede, indankes for højere Myndighed.

Højere Myndighed er for Provinsens Vedkommende Amtmanden, hvis Afgørelse atter kan indankes for Socialministeren. I København og Frederiksberg forelægges Klager direkte for Socialministeren.

STEM PAA

SOCIALDEMOKRATIET

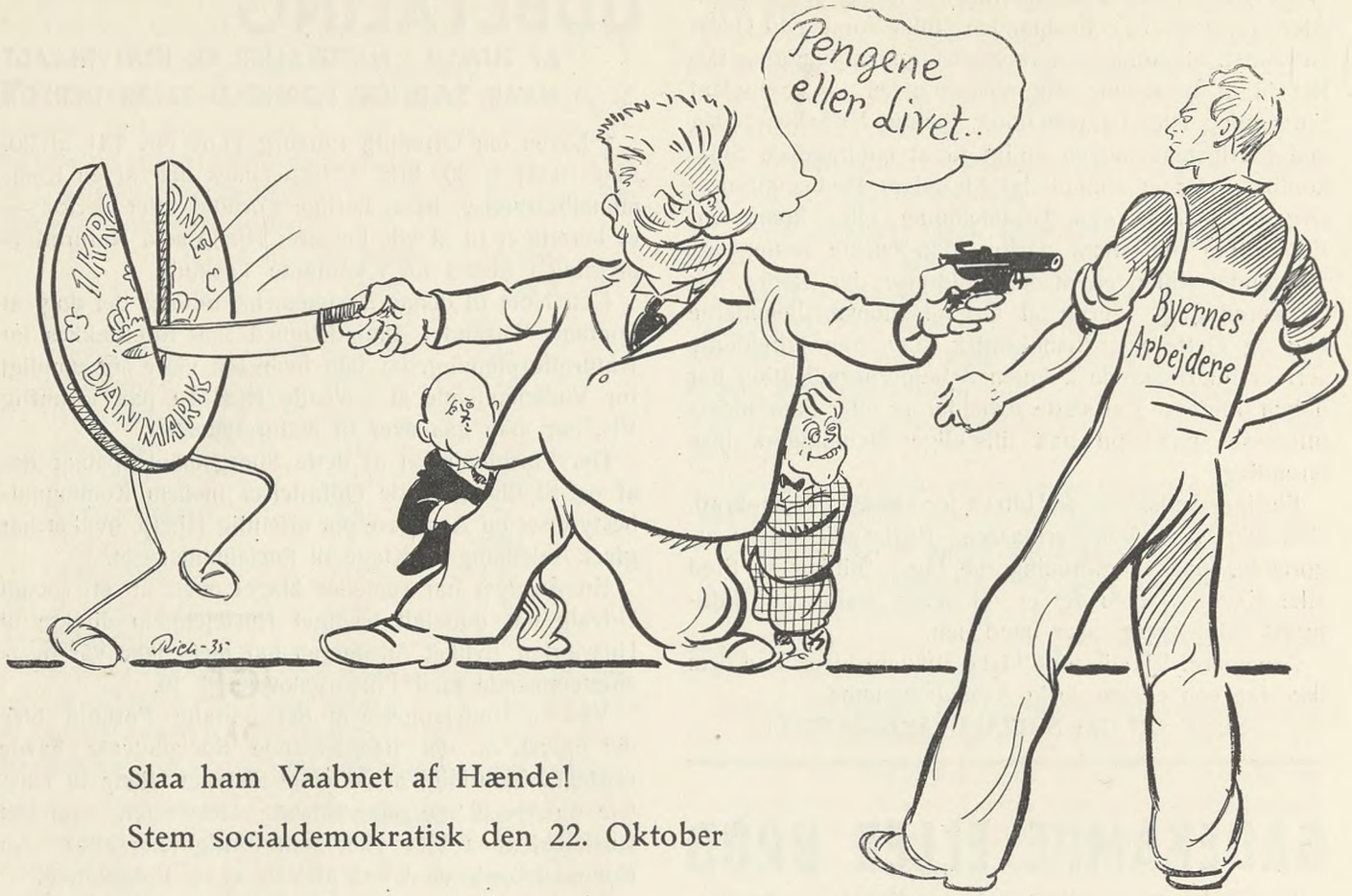

Slaa ham Vaabnet af Hænde!

Stem socialdemokratisk den 22. Oktober

STEINCKE

SKAL HA' ET DUNDRENDE TILLIDSVOTUM

Hvor har de æreskændt Steincke for **Socialreformen,** baade Nazister, Kommunister, Venstre, de Konservative, ja, hele Koret, der nu i Fællesskab løber Storm mod det danske Socialdemokrati.

Kommunisterne har raset mod „Sultereformen"; Reaktionen har hylet op om Plyndring af Skatteborgerne; begge Fløje har forenet sig i en forrygende Hetz mod Steinckes store Lovværk.

Dette er for alle socialdemokratiske Arbejdere Bevis for, at Socialreformen netop er rigtig. Vi véd, at den er en storstilet Modernisering af vor sociale Lovgivning. Vel spores **Krags** brede Fod i enkelte Paragraffer, men **dog** er Socialreformen saadan, at den stiller Danmark forrest blandt alle de europæiske Lande med Hensyn til en human Forsorg for syge, gamle, Invalider og andre ulykkelige Medborgere. Vi véd, at det danske Samfund gennem **Socialreformens** Arbejdsløshedslov og gennem Bestemmelsen om Kommunehjælp yder en **større** og **retfærdigere fordelt** Hjælp til dem, der kastes ud i Arbejdsløshed, end noget andet Land.

For de danske Arbejdere er følgende Kendsgerninger tilstrækkelige til at sætte Tingene paa Plads:

Det sidste Aar før Socialreformen traadte i Kraft, 1932—33, var Statens og Kommunernes samlede Udgifter til sociale Formaal 212,3 Million Kroner; men det næste Finansaar, 1933—34, stillede Samfundet **249 Million Kroner** til Raadighed til den sociale Hjælpetjeneste. Næsten 37 Mill. Kr. mere — og **det** vover Kommunisterne at kalde „Sultereform".

Alene for Arbejdsløshedslovgivningen var Tallene det førstnævnte Aar 44½ Mill. Kr., men for 1933—34 **59 Million Kroner.** Hertil kommer, at Reformen gav 40—50.000 hidtil udelukkede fattige Kammerater **deres Stemmeret** tilbage.

Det er Kendsgerningerne!

Mon Kommunisterne saa kan holde op med deres Hetz mod vor Sociallovgivning; denne Hetz er nemlig lige saa usocial og urimelig som den Kampagne, der sættes ind fra modsat Side.

Men **vi** lader dem hyle — baade Salon-Revolutionens og Reaktionens Vaabendragere. Paa Valgdagen giver vi ikke mindst **Steincke et dundrende Tillidsvotum.**

STAUNING — ELLER KAOS

Afgørelsen er truffet. Regeringen Stauning udskriver Valg.

Tre Aar er gaaet siden Folketingsvalget i 1932 — tre tunge Aar for den europæiske Arbejderklasse.

Den tyske Arbejderbevægelse er knust af nazistisk Reaktion. Middelalderlig Mørke hviler nu knugende over det Land, der er kaldt Tænkernes og Digternes Land, men som for os først og fremmest var det Land, hvor Marx og Engels, Lasalle, Bebel og Liebkneckt virkede og skabte det stolte tyske Socialdemokrati. Dette Parti og de stærke tyske Fagforeninger er opløst. Deres Ejendele stjaalet af Nazisterne; Lederne martres af sadistiske Bødler i Koncentrationslejre eller frister Livet i Landflygtighed.

Alt dette, fordi Kommunisterne fik Lov at saa Splittelsens Sæd blandt tyske Arbejdere.

Og som i Tyskland saadan har ogsaa i Østrig Fascismen sejret. Vi har endnu Drønet af Februarkampene i vore Øren. Rundt om i Europas Stater knuges Arbejderklassen ned af Diktatur og Reaktion.

Men i Norden hersker Folkestyret.

I Sverige og Norge er der socialdemokratiske Regeringer, og herhjemme i Danmark har Regeringen Stauning gennem 6 ½Aar staaet ved Roret. Under den Verdenskrise, der med hidtil ukendt Styrke slog ind over vort Samfund, har Arbejdsgiver- og anden Reaktion forsøgt at udnytte Arbejdsløsheden til at knække den Magt, der hviler paa vor fagligpolitiske Enhed.

Alle disse Angreb er slaaet tilbage. Folkestyret er urokket; Organisationsfriheden en levende Realitet. Ved en fast og klog demokratisk Politik er det lykkedes at bevare Arbejderklassens Levestandard — ja endog at gaa frem paa adskillige Omraader. Arbejdsløsheden er trængt stærkt tilbage. Beskæftigelsen er øget med **75.000 Mand paa 2 Aar.** En Socialreform er gennemført, som bl. a. rummer en Arbejdsløshedslov, der har gjort det muligt for Organisationerne at oprette **Fortsættelseskasser** og betale ekstra 70 Dages Understøttelse uden væsentlige Forhøjelser af Kontingenterne.

Alt dette er Kendsgerninger.

Det ved vore Modstandere, derfor kender deres Raseri overfor Arbejderbevægelsen ingen Grænser.

Særlig hadefuldt rettes Angrebet mod Samarbejdet mellem Fagforeningerne og Socialdemokratiet — og det baade fra Kragh og Christmas Møller, fra Carsten Raft og Grev Knuth, fra L.S.-Grevernes og ikke mindst fra **Kommunisternes** Side.

I den Valgkamp, der nu gaar ind, vil der blive løbet Storm mod Socialdemokratiet og „Fagforeningstyraniet" fra alle Sider.

Kommunisterne vil saa Splittelsens Sæd, mange Stemmer faar de ikke, men **hver Stemme til Kommunisterne er en Stemme for Reaktionen.**

Tænk den Tanke til Ende, at Kommunisterne blev Tungen paa Vægtskaalen i Folketinget. Rigsdagens Handlekraft vilde da være brudt; intet kunde gennemføres, og Samfundet blev kastet ud i det Kaos, hvor Nazisme og anden Reaktion elsker at boltre sig.

Saadan gik det i Tyskland, og DER BLEV FAGBEVÆGELSEN KNUST.

Valget angaar derfor ikke blot det danske Socialdemokrati — men maaske i endnu højere Grad de danske Fagorganisationers Skæbne.

DET ER ORGANISATIONSFRIHEDEN DET GÆLDER.

Vi har allerede prøvet Tugthusloven og ved, at vi kan vente os mere af samme Tønde, om vi ikke sætter al Kraft ind — — OG SEJRER. For Fagforeningernes Skyld, for den organiserede Arbejderklasses Skyld, for Demokratiets og Socialismens Skyld ta'r vi i Fællesskab fat paa Valgkampen. VI VIL HA' STAUNING IGEN!

SKAL FAGFORENINGERNE VÆRE „SKOLER" FOR KOMMUNISMEN

„Socialdemokratiet er Kapitalismens sociale Hovedstøtte, fordi det har Masseindflydelse over den udslaggivende Del af den arbejdende Befolkning; over Lønarbejderklassen i By og paa Land —". „Vil man ramme Socialdemokratiet, maa Slaget frem for alt føres gennem Fagforeningerne —".

Efter disse Paroler har de danske Kommunister i de seneste Aar drevet deres Spil i Fagforeningerne. De har dog ikke vovet at kæmpe med aabent Visir — men har taget **Maske** paa for bedre at kunne indynde sig hos Arbejderne. Paa Organisationernes Møder har de talt om „Enhedsfront" — hvorfor strides om Politik i Fagforeningerne, har de sagt, — vi er jo dog Lønarbejdere, som maa holde sammen o. s. v. —

Hvor det lyder kønt — Arbejderne skal bibringes den Opfattelse, at Kommunisterne i Fagforeningerne er upolitiske; men de samme Folks Udtalelser paa Partikonferencer o. lign. beviser, at denne Tone er **falsk.**

Saa sent som paa Kommunistisk Internationales 7. Kongres, der blev afholdt i Moskva i Sommer, udtalte **Bela Khun,** en af Moskvainternationalens ledende Mænd, ifølge Moskou'er Rundschau: **„— Hvert kommunistisk Fagforeningsmedlem kan i de reformistiske Fagforeninger oprette en Skole for Kommunismen omkring sig og gøre dennes Elever til Agitatorer for de kommunistiske Idéer blandt de organiserede og uorganiserede Masser.** At Kommunisterne staar i et saadant **praktisk** Forhold til Fagforeningerne er Forudsætningen for, at de organiserede Arbejdermasser vindes for Enhedsfronten —".

Fagforeningerne skal altsaa fortsat være Arbejdsmark for Moskvas Agenter — og naar de kommunistiske Idéer ikke i sig selv er tilstrækkeligt overbevisende, skal Enhedsfronten være Lokkemaden. „Enhedsfront" er Bluff. Det er Parolen til Splittelse!

Saaledes ønsker vore hjemlige Nazi-Grever at kunne behandle Arbejderne.

Deres Ønske skal ikke opfyldes. Vi stemmer paa Stauning den 22. Oktober.

SKOLEBØRNENE I DET 3. RIGE

Som det maaske vides, har man siden 1933 i Tyskland betragtet Skolegang som noget ret overflødigt og besværligt. Man har afkortet den, og overalt hvor det har kunnet lade sig praktisere, erstattet de videnskabelige og oplysende Fag med Sportstimer, eller man har i Skoletiden forevist „brune" Reklamefilm. Lærerne har ogsaa læst højt for Eleverne om Racens Forbedring(!) eller man har drøftet Førerens sidste Taler, der som bekendt er beregnet paa Analfabeter, og endvidere har man med fuld Oppakning „erobret" den nærmeste Omegn.

Men nu er endog det Mindstemaal af aandelig Skoleuddannelse, der endnu var tilbage, gaaet Rigsminister Rust paa Nerverne. Han har derfor forordnet, at der paa „Stats-Ungdomsdagen" overhovedet ikke mere maa være Tale om nogen som helst planmæssig Skoleundervisning, og da samtlige Lørdage er „Stats-Ungdomsdage", er det altsaa ensbetydende med Indførelse af 5 Dagesugen i Skolerne.

Man skulde jo mene, at denne Bestemmelse var ganske overflødig, eftersom der i lange Tider ikke er blevet arbejdet i Skolerne om Lørdagen. Hitlerungdommen har denne Dag maattet marchere, medens de ulyksalige Outsiderbørn af ærgerlige Lærere fik „nationalpolitisk Undervisning". Og dog har Rust haft sine Grunde til at udstede denne Forordning. Der var nemlig i Forældrenes og Lærernes Rækker opdukket en voksende Modstand imod Forsømmelsen af Skolens mere videnskabelige og aandeligt opdragende Arbejde. Navnlig i de katolske Egne af Landet mødte Børnene mere i Skolen end paa Eksercerpladsen, og heroverfor maatte der gribes ind — og Rust h a r grebet ind!

De Indvendinger, der fremsattes fra forskellig Side, bekæmpede han med ægte nazistisk Koldblodighed. Han dekreterede: I Folkeskolerne er det uden videre muligt at fordele Undervisningen paa de øvrige 5 Ugedage. Hermed beviste han atter en Gang, at netop Arbejderbørnene staar Førerens Hjerte særligt nær: Jo mindre de lærer, des bedre! Med hvad saa med Mellemskolerne og de højere Skoler? Indenfor dem findes der en glidende 6 Dagesplan". Hvad betyder saa det? Hør blot den officielle Forklaring:

„Det har sit Forblivende med 6 Dagesugen, men den er ikke sideløbende med Kalenderugen, idet den stadig glider en Dag fremad. Begynder altsaa Skoleugen en Mandag, og den afbrydes af Statsungdomsdagen og Søndagen, saa forskydes Lørdagens hidtidige Timeplan til Mandagen. Den næste Skoleuge begynder derefter om Tirsdagen."

„Og hvordan saa?" spørger den forbavsede Læser. „Indskydes der da nye Dage i denne nye Tidsregning, hvordan forøges Timeantallet ved denne „glidende" Turnus?

Ak nej, det er Schachts Metode: Man udsætter Betalingen af den aandelige Gæld fra Dag til Dag, fra Maaned til Maaned og haaber paa den Maade at slippe gratis fra den. Hele denne Glidning er een eneste stor Svindel, der skal trøste Forældrene og bringe Lærerne til Tavshed.

Hvad kan have faaet Rust til at gøre dette? Formodentlig den Tanke, at Børnene snart skal være Soldater og Soldaterne snart Kanonføde. Det forekommer Ministeren overflødigt, at de Hoveder, der er bestemt til at skulle raadne i Massegravene, er proppet med altfor mange Kundskaber. Derfor overlader han om Lørdagen Børnene til militærisk Eksercits. Rust's 5 Dagesuge er en Krigsforholdsregel, og den vil — uanset om Krigen kommer eller ej — hævne sig paa det tyske Folk; thi, hvad der er forsømt og fordærvet i Skolen, kan ikke genoprettes i de lange Støvler paa Eksercerpladsen!

K o r s p.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Husk tillige at anføre de i højre Hjørne paa Skrivelsen fra Forbundet anførte Bogstaver.

KONSERVATISMENS „SOCIALE" POLITIK

I Maj—Juni Maaned i Aar henvendte det konservative Folkeparti sig til de større Erhvervs- og Industridrivende med et Cirkulære, hvori man gjorde opmærksom paa Konservatismens fortjenstfulde Indsats, for at holde de store Skatteydere skadesløse for Krisens Byrder paa Samfundet som Helhed. Partiet anslog selv Værdien af denne Indsats til kontante Pengebidrag i „Portioner à 100 Kr."

I hvor høj Grad Bidragene er strømmet ind, kan vi ikke udtale os om, men de kapitalistiske Millioner flyder sikkert rigeligt, naar det gælder om at beskytte de store Skatteydere. Christmas Møller er den Rigsdagsmand, der tager Ordet „Fædreland" oftest i sin Mund, og i den senere Tid er han ogsaa begyndt at tale om Konservatismens „sociale" Politik. Den konservative Ungdomsbevægelse formelig fraadser i „Arbejdervenlighed".

Hidtil har vi dog ikke set noget til den konservative „sociale" Velvilje. **De konservative forhindrede Huslejelovens Forlængelse** for at varetage Kapitalens Interesser paa Bekostning af Arbejderne. Og ikke alene Arbejderne, men **Tusinder af Forretningsfolk har i dette Spørgsmaal fælles Interesser med Socialdemokratiet mod Konservatismen.**

De konservative har dannet Fællesfront med de Godsejere og Grever, der vil Valutaordningen til Livs for at skaffe frit Løb for enhver Form for Spekulation, **til ubodelig Skade for Beskæftigelsen.**

De konservative har vist Viljen til **en Brandskatning af Byernes Befolkning** gennem en Smørordning, der ikke giver Landbrugets Arbejdere een Øre mere i Fortjeneste, men giver **Fordelene til det store Landbrug.**

Dersom Christmas Møller faar Magt dertil, kan vi forberede os paa **en Skatte-„Reform", som giver betydelige Lettelser for Formuebesidderne og lægger Byrderne eensidigt paa det arbejdende Folks Skuldre.**

Saadan ser Konservatismens „sociale" Politik ud. Vi kender det konservative Fædrelandsideal. Det kan ikke illustreres bedre end ved Christmas Møllers Henvendelse til de store Skatteydere.

Slaa derfor de konservative Forhaabninger ned d. 22. Stem socialdemokratisk!

HVAD
HAR STAUNING GJORT FOR MIG

Kammerat! Husker Du Valget i November 1932? Det fandt Sted mod Slutningen af et Aar, hvor Verdenskrisen aad sig dybt ind i det danske Samfund og bragte Arbejdsløshedstallet op til næsten en Trediedel af samtlige organiserede Arbejdere.

Under Valgkampen forsøgte Højre at udnytte de Arbejdsløses Fortvivlelse **mod** Stauning. Paa en Plakat lod **Estrups** Efterkommere en arbejdsløs sige: **„Hvad har Stauning gjort for mig?"**

Kammerat! Du har prøvet at gaa arbejdsløs; at traske forgæves fra Arbejdsplads til Arbejdsplads, at gaa den tunge Gang Dag efter Dag til Kontrolstedet. Du véd, at den arbejdsløses Sind let bliver som et aabent Saar, der skal behandles med Nænsomhed og Forstaaelse.

Dette Saar forsøgte Højre at rive op med deres plumpe Hænder:

Hvad har Stauning gjort for mig?

Spekulationen slog fejl. Du og Tusinde andre arbejdsløse havde ikke glemt, at da det samme Højre i Aarene 1927—1928 havde en Chance for at gøre en Indsats for de fattigste, da sveg de Løfterne, de havde givet under Valgkampen om at føre en positiv Erhvervspolitik. Gang paa Gang rakte Stauning paa Socialdemokratiets Vegne Haanden frem, — Christmas Møller og Pürschel tog den ikke.

Men da Kragh og Madsen Mygdal fremsatte deres Nedskæringslove, som bortskar den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse og som skar Hjælpen til de syge og de gamle ned, **da var Højre til Tjeneste.**

Den arbejdsløse, som ved Valget i 1929 vilde have stillet Spørgsmaalet:

Hvad gjorde Christmas Møller for mig?

han havde straks faaet Svar fra Tusinder af Lidelsesfæller:

„Han tog Understøttelsen fra os og dermed Brødet ud af Munden paa os og vore Børn".

Kammerat! Naar den arbejdsløse denne Gang spørger: **Hvad har Stauning gjort for mig?**

da véd jeg, at Din Røst vil tone med i det vældige Kor, som aldrig bliver træt af at gentage:

130 Millioner til de arbejdsløse, udover den ordinære Understøttelse,

522 Millioner til offentlige Arbejder og andre Beskæftigelsesforanstaltninger.

Som en Følge af Regeringens hele økonomiske Politik, Valutacentralen, Handelsoverenskomster, Foranstaltninger til Landbrugets Ophjælpning, Rentesænkning, offentlige Arbejder m. v. er Antallet af beskæftigede organiserede Arbejdere fra 1932 til 34 **steget med 75.000** eller ca 35 %. 290.000 organiserede Arbejdere har gennemsnitlig været beskæftiget i Aarets ca. 2400 Arbejdstimer i 1934, mod knap 215.000 i 1932. Allerede i 1933 var Tallet 240.000.

Det vil i Virkeligheden sige, at der **i Aarene 1933—34 kom gennemsnitlig 15 organiserede Arbejdere i Arbejde hver eneste af Dagens 8 Timer. I 1933 en Mand i Arbejde hvert 6. Minut, i 1934 endnu en Mand hvert 3. Minut fra de arbejdsløse og ind i de arbejdendes Rækker, og gennem 1935 er denne glædelige Udvikling fortsat.**

Kammerat! Disse Kendsgerninger gør, at baade Du og jeg stemmer for

Stauning igen!

HOVEDRENGØRING

Hitlers Efterplaprere, Danmarks nationalsocialistiske Arbejder(!)parti, har ogsaa meldt sig paa Valgkampens Arena — og selvfølgelig er deres første Pip en af de falske Toner fra den kommunistiske Lirekasse.

I en lille, ikke særlig appetitlig, Løbeseddel skælder D. N. S. A. P. ud over Urolovene, Uniformsforbud m. m. — ganske som Moskvafolkene gør det i „Arbejderbladet".

Hvorfor gør de det? — fordi begge de to Sekter kun kan leve i Slagsmaalets, Optøjernes og Gadekampenes Svineri; derfor raser begge politiske Afarter mod det eneste Parti, der har gjort en virkelig Indsats for at skabe ren Luft i vort Samfund, for at bringe Orden i Kaos: SOCIALDEMOKRATIET.

Men vi finder os hverken i nazistisk, kommunistisk eller K. U.-Slagsmaal. Danske Arbejdere har alvorligere Opgaver for; Opgaver som **ikke** løses med et blaat Øje eller en blodig Næse.

Vi finder os **ikke** i Slagsmaal!

Vi vil **ikke** ud i Kaos!

Vi vil muge de politiske Uhumskheder ud, som forpester Luften omkring os!

Vi vil bringe Orden i Samfundets Hus!

Lad det blive Hovedrengøring den 22. Oktober!

Frisk Luft! **Stem socialdemokratisk!**

KONSERVATISMEN OG FAGFORENINGERNE

NOGLE KENDSGERNINGER

I den konservative Ungdomsbevægelses Programudtalelse af 2. September 1934 beskæftiger man sig ogsaa med Fagforeningerne. Det hedder bl. a.: „Organisationer, der har Klassekamp og national Opløsning paa deres Program — — — kan ikke tolereres, hverken indenfor det politiske eller økonomiske Liv".

Der sigtes her ganske tydeligt til de faglige Organisationer, som ifølge den ungkonservative Opfattelse har Klassekamp som „Programpunkt" og arbejder for „national Opløsning".

I Programudtalelsen udtales det endvidere, at „Overgreb fra Organisationernes Side og deres Udnyttelse som politisk Kampvaaben hindres".

Denne Udtalelse maa sammenholdes med den Kendsgerning, at K. U. tæller notoriske Strejkebrydere indenfor sine Rækker. Man mærker Hensigten. K. U. sværger til den korporative d. v. s. den fascistiske Statsform, som i sin Konsekvens er en Knægtelse af Organisationerne, til Fordel for Arbejdsgiverne, hvis Rettigheder beskyttes af Staten i alle de fascistiske Lande.

K. U. siger udtrykkeligt i sit Program, at **„Arbejdsløshedskasserne skilles fra Fagforeningerne, og Kasserne skal gensidig hjælpe hinanden".** Enhver kan forstaa, at K. U. hermed er inde paa en Linie, der tager Sigte paa at komme de faglige Organisationer til Livs. Man vil gøre Medlemsskabet af en Fagforening uafhængig af Retten til at modtage Understøttelse. Hermed aabnes Vejen til et statsautoriseret Strejkebryder-System, der giver Arbejdsgiverne fri Raadighed til at omgaa Overenskomsterne. K. U.'s Program betyder i Praksis

Frihed for Arbejdsgiverne og Undertrykkelse af Arbejderne.

Kampen mod Reaktionen gælder Organisationernes Frihed, den danske Arbejderklasses Fremtid.

ADGANG TIL UNDERSTØTTELSE

AF ARBEJDSLØSHEDSFONDEN UNDER SKOLE- OG KURSUSOPHOLD

Fra Arbejdsdirektoratet har vi nu modtaget Meddelelse om, at der i Henhold til § 32 i Lov af 20. Maj 1933 i den kommende Vinter fra 1. Oktober d. A. og indtil videre vil kunne forventes bevilget Understøttelse af Arbejdsløshedsfonden til arbejdsløse, der ønsker at deltage i Undervisningen enten paa Højskoler eller paa særlige Kursus, der oprettes med Støtte fra Arbejdsløshedsfonden.

Der er for indeværende Vinter i Forhold til tidligere Vintre sket følgende Ændringer:

1) For at kunne komme i Betragtning ved Udbetaling af Understøttelse kræves, at Medlemmet umiddelbart forud for den Dato, da han paabegynder Kursuset, har været uafbrudt arbejdsløs i mindst 4 Uger (for kortvarige Kursus' Vedkommende 3 Uger), eller, at Medlemmet i de sidste 4 Maaneder forud for nævnte Dato har været arbejdsløs i mindst 45 Dage og er arbejdsløs ved Kursusets Paabegyndelse. Paa Kursus af længere Varighed skal Medlemmet have paabegyndt Undervisningen senest 2 Maaneder efter den Dato, da paagældende Kursus programmæssigt har taget sin Begyndelse.

2) Til Medlemmer, der deltager i *Kursus paa Skoler, hvor der foruden Undervisningen tillige ydes Kost og Logi (Kostskoler),* ydes Understøttelse med et Beløb, der — uden Hensyn til den for vedkommende Medlem gældende Dagpengesats i Arbejdsløshedskassen eller hans Anciennitet i denne — dækker Udgifterne til Undervisning, Kost og Logi eventuelt i Forbindelse med anden Understøttelse, f. Eks. Amtsunderstøttelse.

Nærværende Bestemmelse gælder dog ikke, naar Undervisningen foregaar paa Skoler af anden Art.

3) Indtil nye Ansøgningsskemaer er udarbejdet og fremsendt til Kasserne, vil de hidtil anvendte Skemaer kunne benyttes til Andragende, men med hvert enkelt Andragende maa følge en Oversigt over Medlemmets Arbejdsløshed i de sidste 4 Maaneder forud for Kursusets Paabegyndelse.

Skemaer kan faas ved Henvendelse her til Kassens Hovedkontor. *Johannes Nielsen.*

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 20 31.—10. 1935 40. Aarg.

Stauning igen!

FOLKETINGSVALGET

Som det var at vente gav Vælgerne ved Folketingsvalget klart og tydeligt til Kende, at de ønskede Stauning igen — ønskede den hidtidige Politik ført videre, som den eneste rigtige Politik til Gavn for Land og Folk.

Oppositionspartierne vil formentlig i Fremtiden være lidt mere varsom med i Tide og Utide at kræve Valg, fordi de mangler Mod til at gøre Dagens Gerning.

Vælgernes Tilslutning til Socialdemokratiet er en utvetydig Fordømmelse af Oppositionspartiernes Indstilling overfor den siddende Regerings Bestræbelser for paa den for alle Parter bedste Maade at formidle de Vanskeligheder, der under Kriserne ved den ny Tids Frembrud trænger sig paa.

For Venstre blev Valget katastrofalt, idet Partiets Vælgere i Tusindtal vendte det Ryggen, hvorved dets Repræsentanter i Folketinget i en uhyggelig Grad blev decimeret.

Ogsaa for det konservative Folkeparti og dets Formand, Christmas Møller, blev Valgets Udgang en frygtelig Skuffelse. Det blev ikke en Førerstilling i dansk Politik, Christmas Møller opnaaede, og det maa nærmest betragtes som et Held, at det konservative Parti ikke kom til at dele Skæbne med Venstre.

Christmas Møller vil sikkert gøre klogt i at opfatte Vælgernes Afgørelse som en reel Arbejdsanvisning, der bør udnyttes gennem den kommende Tid ved beredvillig Medvirken til Fremme af Lovgivningsarbejdet. Men maaske er det ogsaa dette Arbejde, Partiformanden tænker paa, naar han taler om Forberedelserne til næste Valg, der allerede skulde paabegyndes Dagen efter Valget, det vilde i saa Henseende være klogere Politik, end den der i den senere Tid har været ført fra konservativ Side, og Vælgerne har jo vist, at de er i Stand til at vurdere en reel Indsats til Landets og Befolkningens Gavn, og der er al Grund til at tro, at deres Interesse i saa Henseende ikke vil blive mindre i Fremtiden.

For Regeringen, Socialdemokratiet og Arbejderklassen som Helhed, maa Valget betragtes med udelt Tilfredshed, saavist som det har afgivet Betingelser for en fortsat Udvikling efter de Linier, der hidtil er fulgt, og Begejstringen over Enighedens og Sammenholdets Sejr over alle Anslag vil bære ud over de kommende Vanskeligheder — vil skabe det Fundament, paa hvilket vi bygger nye straalende Sejre for vort Parti og Klasse.

R—dt.

FAGBLADET UDSENDES
GENNEM POSTVÆSENET

Paa vort Forbunds Kongres blev Formen for en Ændring i Fagbladets Udsendelse indgaaende drøftet, og der blev fra mange Sider fremsat Ønske om, at Fagbladet i Fremtiden blev tilstillet Medlemmerne direkte med Postvæsenet, saaledes at Afdelingerne blev fritaget for Distribueringen under den nuværende Form.

Forhandlingen resulterede i, at der vedtoges følgende af Hovedbestyrelsen stillet Forslag:

»Kongressen vedtager, at Arbejdsmændenes Fagblad udsendes gratis og gennem Postvæsenet til samtlige Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund, som maatte ønske det.

Fagbladet skal bl. a. indeholde saadanne Artikler — ogsaa af socialt og politisk Indhold — som har særlig Betydning for Landarbejderne.

Disse Artikler samles under Titlen »Landarbejderudgaven«.

Afdelingerne maa af Hensyn til Omdelingen af Fagbladet holde Hovedkontoret nøjagtigt underrettet om de enkelte Medlemmers Adresse.

Hovedbestyrelsen besørger iøvrigt det nødvendige til Sagens Realisation!«

I Henhold hertil vil der i den nærmeste Tid tilgaa Afdelingerne Bestillingssedler til Brug for Medlemmer, der ønsker sig Fagbladet tilsendt med Postvæsenet, og Afdelingerne anmodes om at gøre Medlemmerne bekendt med den trufne Nyordning, saaledes at det størst mulige Antal af Forbundets Medlemmer kommer med fra Begyndelsen. Nyordningen skulde gerne kunne etableres pr. 1. Januar 1936.

Det bør tillige gøres bekendt for Medlemmerne, at det aldrig maa glemmes at meddele Postvæsenet, naar der skiftes Bopæl, overholdes denne Regel, sker der aldrig Standsninger i Bladets Tilsendelse. Ligeledes maa Afdelingernes Ledelse ikke undlade at give Hovedkontoret Meddelelse om, naar et Medlem bliver slettet, saaledes at Bladet kan blive inddraget.

Den trufne Vedtagelse fritager Afdelingerne for et meget stort Arbejde, og det sikrer ligeledes den fulde Udnyttelse af Fagbladets Værdi, idet intet Eksemplar vil gaa til Spilde i Fremtiden. Hovedledelsen forventer derfor, at alle Afdelingerne vil gøre, hvad der staar i deres Magt for at skabe den mest fuldendte Form for Fagbladets Fremsendelse til Medlemmerne.

Den mægtige østrigske Arbejderbevægelse var gennem mange Aar det samlede internationales Stolthed. Næsten 44 Procent af det lille Østrigs samlede Folketal hørte til Socialdemokratiets Hær. At denne den socialistiske Tankes Højborg er bleven det nuværende Fascistpartis Bytte bliver forstaaeligt, naar man faar Indblik i de sidste Aars politiske og økonomiske Begivenheder i Østrig. En baade utaalelig og eksempelløs Krise har næsten fuldkommen lammet Beskæftigelsesmulighederne. Frygtelige langvarige Arbejdsløshedsperioder i Forbindelse med en umenneskelig praktiseret Udbytning har martret de østrigske Arbejdere og drevet dem ind i en forfærdelig Ligegyldighed. Disse Krisetegn var samtidig de første Varsler om Fascismen, der stadig hævede sit Hoved paa den frækkeste Maade.

Partiet, og med det uden Tvivl ogsaa Arbejdermasserne, var fast besluttet paa med alle Midler at forsvare Demokratiet mod ethvert Angreb. Det var Partiets Bestræbelser at undgaa Magtanvendelse og dermed undgaa en Borgerkrigs Farer. Da kom under et intetsigende Paaskud Parlamentets Afbrydelse, hvori det socialdemokratiske Parti disponerede over de fleste Pladser og valgte Præsidenten. Partiet havde ogsaa villet taale denne Magtforholdsregel før det gik til Anvendelse af stærkere Midler, men det var allerede ualmindelig svært at forhindre Masserne i at foretage uoverlagte Aktioner. Pressen var allerede kneblet gennem Censur, Forsamlingsfriheden var meget indskrænket — kun gennem særligt betroede Personer kunde den nødvendige Forbindelse med Masserne opretholdes. I alt Fald var det stadig lykkedes Partiet at undgaa Massernes Fortvivlelsesudbrud.

Men denne maadeholdne Politik blev af Reaktionen udlagt som Svaghed og frækt udnyttet. Dagligt blev Arbejderklassens Vaaben beslaglagt, og under intetsigende Paaskud blev det saakaldte „Schutzbund" opløst. Pressen blev midlertidigt fuldstændig forbudt og blev senere, da denne atter blev givet fri, stillet under streng Censur.

Under denne Situation blev Partiets Politik og Taktik uforstaaelig for mange. Under den manglende Mulighed for Forstaaelse kunde Masserne ikke anse denne forsigtige Politik, der syntes uden Maal, som tilstrækkelig overfor den af Modstanderne anvendte. Ikke destomindre blev den store Hær af Parti- og Fagforeningsmedlemmer deres Sag tro. Som Bevis herfor anføres den glimrende gennemførte Jernbanestrejke, ved hvilken Fagforeningernes Strejkeparole hensynsløst blev fulgt. Ganske vist blev denne Strejke og dens Følger det længe søgte Paaskud for Regeringen til at opløse Parlamentet. Og nu kom de endeløse og lovstridige „Nødforordninger", der langsomt og systematisk gjorde Arbejderpartiet retsløst.

Frem for alt blev Koalitionsfriheden praktisk talt fjernet. Pressen blev stillet under Censur og midlertidig fuldstændig forbudt. Alle socialpolitiske Love blev Tumleplads for det hemningsløse og arbejderfjendtlige Bureaukrati. Bestemmelsen om Arbejdsløshedsforsikringen blev underkastet en radikal Forringelse. Sygekasseforsikringerne og Pensionsforsikringerne blev ligeledes forringede. Næppe en Beskyttelseslov blev uændret. Intet Under, at Reaktionen blev stadig dristigere. Især Hjemmeværnets Fører, den nuværende Vicekansler Starhembergs Taler blev stadig frækkere. Medens Arbejderklassens Vaaben dagligt blev beslaglagt, rustede Hjemmeværnet uhindret af Regeringen, og dækket af Politiet til Krig mod Folket. Det stod enhver klart, at Starhemberg havde et Oprør til Hensigt, da han Lørdag den 10. Februar forkyndte, at der vilde blive „ryddet grundigt op". Partiet har dagligt regnet med et saadant Oprør, og vore Partifæller regnede ogsaa med, at der vilde blive foretaget Afvæbningsforholdsregler i den Grad, som man ansaa for tilstrækkeligt. Vore brave Forbundskammerater holdt sig ogsaa forberedte Dag og Nat, men endnu var man i Partiledelsen ikke blevet klar over, i hvilket Tilfælde man egentlig skulde sætte ind med væbnet Magt.

Saa oprandt imidlertid den 12. Februar. I Linz ved Donau rykkede ved 7-Tiden om Morgenen 40 Soldater sammen med flere Kriminalembedsmænd ind i Hotel „Schiff", Arbejderhjemmet, og søgte her efter Vaaben. De opgav at ville ophæve en ulovlig Forsamling. Vore Partikammerater, som var samlet her, saa nu deres Vaaben, som var bestemt til at beskytte Demokratiet og Republikken, blive røvet fra dem, og tabte nu deres Selvbeherskelse. I maanedsvis havde de maattet udøve Selvtugt og se til, at Republikkens saakaldte Bevogtere stadig berøvede dem deres Vaaben. De besvarede Politiets Fordringer med deres Pistoler, og dermed var Spillet gaaende. Nu maa der hertil siges, at Paastanden

om, at Partikammeraterne affyrede de første Skud ingenlunde er blevet bevist. Men selv om dette ogsaa skulde være Tilfældet, saa vil enhver, der har Kendskab til Situationen og Forhistorien, kunne forstaa dette. Vore Partifæller var ikke blot næsten ødelagte, men ogsaa meget nerveoprevne af den igennem flere Maaneder tilkæmpede overmenneskelige Selvbeherskelse; og selvom det første Skud ikke var faldet i Linz, saa vilde det kun have været et Spørgsmaal om, hvormange Dage Arbejderne kunde udholde en saadan Taalmodighedsprøve, og hvor og naar et saadant Fortvivlelsensudbrud vilde komme.

I Linzer Arbejderhjemmet udspandt der sig altsaa en hæftig Vaabenkamp, og allerede i den første Time bragte Partikammeraterne deres første Offer. Som en Løbeild bredte Efterretningen om denne Hændelse sig i hele Byen, og Arbejderne nedlagde deres Arbejde og greb til Vaaben. Desværre var omtrent hele den samlede Kampledelse indesluttet i Arbejderhjemmet. Politiet rekvirerede stærke Militærkræfter og lod, da de faa tapre Partikammerater, 40 Mand ialt, ikke vilde vige for den enorme Overmagt, en Haubitzer opstille ved Indgangen til Arbejderhjemmet. Nu var ethvert videre Forsvar og ethvert yderligere Offer meningsløst, og vore Partikammerater maatte vige for de bedre udrustede og i talmæssigt Henseende overlegne Modstandere efter en heltemodig Kamp paa 4 Timer. Efter frygtelige Mishandlinger blev disse heltemodige Mænd transporteret ned i en Kasernekælder. Trods denne delvise Sejr kunde Militæret i Linz dog ikke gøre det af med de kæmpende Arbejdere lige med det samme. Kampen rasede i Byen til Onsdag Aften, altsaa hele tre Dage. Kun ved at afskære for Ammunitionstilførsel og forhindre, at der blev sendt de fra Omverdenen indespærrede Proviant, og i Særdeleshed ogsaa ved at tage svært Artilleri og Haandgranater i sin Tjeneste, lykkedes det Regeringstropperne at betvinge deres heltemodige Modstandere. Overalt havde Arbejderne forsynet sig med Vaaben, og det maa vel siges at være Regeringstroppernes Redning, at det ikke har klappet i Wien paa alle Omraader. Politiet havde allerede den 9., 10. og 11. Februar arresteret omtrent alle Lederne for vore Partifæller, og da det om Mandagen, egentlig uventet, blev rigtig alvorligt, kunde alt ikke klappe, som det skulde. Hvor Vaabnene var gemt, var der ikke ret mange, der vidste. Det var i mange Tilfælde saadan, at der var mange Mennesker til Stede, men at de ikke kunde blive bevæbnet. Wiens fire vestlige Omraader blev paa Grund af deres Førers skændige Forrædderi forhindret i at gribe ind i Kampen. Men i Florisdorf, i Kaisermühlen, i Ottakring, i Heiligenstadt, i Margarethen og flere andre Steder kan man endnu se Sporene af Kanonskudene, der tjener som Bevis for den Tapperhed, der blev ydet mod Regeringstropperne. Den kristne Regering har ladet skyde med Kanoner paa Byens Indbyggere, — ganske vist, det var kun Proletarer.

Nogle Dage efter, at Revolutionen var knust, foreviste Regeringen i Wiens Biografteatre Films, i hvilke man kunde se, hvorledes Herr Starhemberg personlig har stormet en af Partikammerater i Linz besat Skole. Det blev endvidere sagt, at han lige havde erobret en hel Fjerdedel af Byen Steyr ved Storm. Herr Fey, Ridderen af Theresieordenen, stormede i Filmen Goethehof, som 80 Mand havde forsvaret i 2 Dage og 2 Nætter imod 4 Regimenter. Ikke en Meter af disse Films har forevist Sandheden, det var altsammen indarbejdede Optagelser. Dette kan nemlig bevises ved Vidneudsagn og Dokumenter. Saaledes blev Goethehof f. Eks. forladt af de Revolutionære Natten mellem Tirsdag og Onsdag. Først Torsdag Morgen vovede Regeringstropperne at betræde den store Bygning, efter at der ikke i 24 Timer havde været løsnet et Skud herfra.

At anføre flere Enkeltheder om Februarkampene i Wien vilde føre for vidt. Kun skal vi ikke glemme, at det østerrigske Arbejderparti ikke uden Kamp har ladet sig rende overende af Fascismen, og at de nævnte Februardage var Vidne til sande Heltegerninger, som vil være Berømmelsens Blade i dette Lands Arbejderbevægelses Historie.

AMERIKA OG I. A. O.

For nogle Dage siden fandt der i Geneve en Begivenhed Sted, som blev helt overset af den europæiske Presse, fuldstændig stillet i Skyggen, som den blev det af de storpolitiske Begivenheder. Under andre Forhold vilde den sikkert ikke havde forløbet saa ubemærket. Det var De forenede Staters Indbetaling af første Aars Kontingent som Medlem af Den internationale Arbejderorganisation, et Beløb paa 833.150 sv. frsc. Det var sidste Efteraar De forenede Stater sluttede sig til Den internationale Arbejderorganisation, som saaledes, med 62 Medlemsstater, naaede meget nær den eftertraktede Universalitet. Meddelelsen om denne amerikanske Indbetaling til et af Folkeforbundets tekniske Organer, blev i den amerikanske Presse fulgt af interessante Udtalelser om Betydningen af Arbejderorganisationens verdensomspændende Virksomhed, og gav De forenede Staters Tilslutning til Organisationen. »The Washington Post« understreger bl. a. stærkt den psykologiske Betydning af »denne enkelte Akt i Overensstemmelse med Arbejderorganisationens Medlemsstatutter, som symboliserer De forenede Staters første permanente Medvirken i det internationale Samarbejde i Genéve. Den kan« — fremholdes det — »komme til at blive af lige saa stor Betydning, som de sidste Ugers Anstrengelser for at skabe en fælles Front mod Angreb«.

Som et Eksempel paa det intime Samarbejde, som hersker mellem den Internationale Arbejderorganisation og den nye, store Medlemsstat, kan det være af Interesse at nævne, at en af Arbejdsbureauets Underdirektører, forhenværende Guvernør i New Hampshire, Mr. Winant, nylig har faaet Pension, for som Præsident at lede det nyoprettede amerikanske Socialforsikringsraads (Social Security Board) Arbejde.

DANSK ARBEJDSMANDS FORBUNDS KONGRES

OM ARBEJDSVILKAARENE PAA LANDET

Paa vort Forbunds nylig afsluttede Kongres blev der under Diskussionen om Beretningen stillet følgende Resolution, som enstemmigt godkendtes:

»Landbrugets stadige og stigende Krav til andre Samfundsklasser, navnlig til Arbejderklassen, der samtidig er den største Aftager af Landbrugets Produkter, foranlediger Kongressen til at fremsætte følgende Udtalelse:

En af Regeringen for kort Tid siden nedsat sagkyndig og upolitisk Kommission har fastslaaet, at den væsentligste Aarsag til Landbrugets vedvarende Vanskeligheder er dets Overkapitalisering.

Denne Overbelaaning af Landbrugsejendomme med deraf følgende store Rentebyrder, der tynger Landbruget mere end noget andet Erhverv, har kunnet finde Sted, blandt andet fordi Landbruget betaler en langt ringere Løn til sine Arbejdere end noget andet Erhverv her i Landet, og saaledes har haft uforholdsmæssigt lave Driftsomkostninger.

Lav Løn, daarlige Arbejdsvilkaar i det Hele giver bedre Laanebetingelser med deraf følgende højere Prioritetsbyrder, ligesom omvendt rimelige Lønninger og Arbejdsbetingelser er en Hindring for, at Landbruget kan binde sig til unormale Prioritetsbyrder.

Samfundets Støtteforanstaltninger til Landbruget bør derfor kun gennemføres sideordnet med, at rimelige Løn- og Arbejdsbetingelser sikres Landarbejderne, saaledes at saadanne Støtteforanstaltninger ikke yderligere stabiliserer, eventuelt forøger, den foreliggende Overbelaaning af Landejendomme, ligesom Støtteforanstaltningerne til Landbruget heller ikke bør medføre en yderligere Forhøjelse af Priserne paa Livsfornødenhederne for den arbejdende Befolkning.

For at holde Landarbejderlønningerne nede paa det nuværende uforsvarligt lave Plan, har Landbruget set sin Regning ved at gennemføre Underbetaling ved det landkommunale Arbejde overalt, hvor Betingelserne herfor har været tilstede.

Der bør derfor gennem Lovgivningen sikres Arbejderne ved det landkommunale Arbejde den almindeligt mellem Organisationerne gældende tarifmæssige Løn, overalt hvor der til landkommunalt Arbejde gives økonomisk Støtte af det Offentlige.

Manglen ved offentligt Tilsyn med Lærlingeforholdet i Landbruget er en medvirkende Aarsag til Vanskeligheder for den voksne Arbejder til at faa Beskæftigelse. Landbruget beskæftiger i stigende Grad ganske unge Mennesker under Benævnelsen: Elever hvilket ofte i Virkeligheden kun er en ganske uforsvarlig Spekulation i billig Arbejdskraft, idet disse Elever i mangfoldige Tilfælde ikke faar den landbrugsmæssige Uddannelse, der giver dem Betingelser for senere hen i Livet at kunne blive selvstændige Landbrugere.

Der bør derfor, ligesom i andre Erhverv, gennemføres en Lærlingelovgivning for Landbruget.

Der foreligger ingen Mangel paa Arbejdskraft til Landbruget. Til den mellem Organisationerne opretted overenskomstmæssige Betaling, 50—60 Øre pr. Time for fagkendte voksne Familieforsørgere, er der rigeligt med Arbejdskraft i Landdistrikterne. En Imødekommen af Landbrugets Krav om billigere Arbejdskraft er kun ensbetydende med, at det Offentlige i mange Tilfælde vil komme til at supplere Arbejdslønnen med Socialhjælp eller andet offentligt Tilskud.

Som en medvirkende Foranstaltning mod de voksne Landarbejderes Fortrængen fra Land til By bør i Landdistrikterne med offentlig Støtte gennemføres et haardt tiltrængt, tidssvarende Boligbyggeri for Arbejderbefolkningen paa Landet.

Landbrugerne bør paalægges en tilsvarende Oplysningspligt — bl. a. ved lovmæssig Bogføring — om deres økonomiske Forhold, som udkræves af andre Samfundsborgere, der driver selvstændigt Erhverv.

En saadan Sidestillelse med andre Erhvervsdrivende er kun saa meget mere paakrævet, som Landbrugerne gennem lange Tider og i stigende Grad har krævet offentlig økonomisk Støtte for Landbrugserhvervenes Opretholdelse«.

HAVNEARBEJDERE OG SØMÆND!

PAS PAA!

Paa I. T. F.s Kongres iaar i København besluttedes det, at Havnearbejdernes og Sømændenes Organisationer, d. v. s. disse Organisationers Medlemmer, saa vidt muligt gensidigt skulde fremme Sømændenes Organisering.

Sømændene besøger fremmede Havne og kommer da i Forbindelse med andre Søfolk og med Havnearbejdere. Samtalerne maa bl. a. bestaa af: »Tilhører du I T. F.?« Sømændene maa kunne legitimere sig, idet de fremviser deres Medlemsbog eller -kort, der skal være forsynet med et af I. T. F. udgivet Mærke (rundt, rødt og guldt, med Anker og Aarstal).

Havnearbejdere og Sømænd! I kan udfolde en mægtig Agitation.

Gør det, og gaa ud fra den Grundsætning, at I kun vil omgaas organiserede Kammerater..

Derved beskytter I jeres egne Interesser, derved fremmer I andres Interesser, og derved yder I et værdifuldt Arbejde for Internationale.

DE DANSKE SPRITFABRIKKER

En gammel Tradition beretter, at de jyske Bønder lærte Kunsten at fabrikere Brændevin af de polske Tropper, der fulgte Torstensons Hær under Indfaldet i Danmark i Aaret 1643; men denne Beretning bestrides af det Faktum, at der allerede i Aaret 1641 fandtes Forbud mod at hjemmebrænde Brændevin i Danmark, og dette Forbud skærpedes i Aarene 1657 og 1660. Disse Foranstaltninger maa midlertid ikke have skræmt denne lille, men meget udbredte, private Industri i særlig Grad, for allerede i Aaret 1689 maa Myndighederne atter forny deres Forbud.

Naar Brændevinsbrændingen i Bøndergaardene var saa vidt udbredt, og naar den trods disse Forbud stadig fortsattes, var det ikke alene for at Bønderne kunde fremskaffe sig en billig og velsmagende Stimulans; men man paastod, at Svinene ikke kunde blive rigtig fede og velsmagende, naar de ikke fik Bærme i Foderet, og Bønderne i Jylland paastod endog, at Myndighedernes Konfiskation af Brænderiredskaberne havde foraarsaget en udstrakt Dødelighed blandt Svin og Faar.

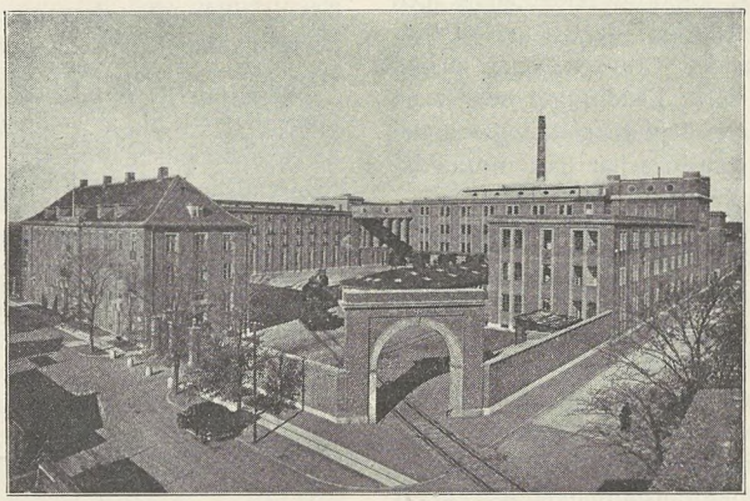

Billedet viser De Danske Spritfabrikkers nye Fabrik i Aalborg

Gennem Tiderne afløstes Hjemmebrændingen mere og mere ved Oprettelsen af en Række Brændevinsbrænderier og ved Stiftelsen af *De Danske Spritfabrikker* i Aaret 1881, fandtes der her i Landet henved 200 Brændevinsbrænderier. Allerede da var en kraftig Koncentrationsbevægelse i Gang mellem disse Brænderier; en Bevægelse, der fortsattes i de følgende Aaringer, saaledes at Antallet af Brænderier ved Verdenskrigens Udbrud i 1914 var reduceret til 23.

Under Verdenskrigen og umiddelbart efter dens Afslutning samledes hele den danske Gær- og Spritindustri under De Danske Spritfabrikker, paa hvis Fabrikker praktisk talt hele Danmarks Forbrug af Gær og alle Sorter Sprit og Drikkespiritus nu fremstilles.

Denne mægtige Udvikling af Koncentrationstanken har ikke, hvad man maaske er tilbøjelig til at tænke sig, den mindste Lighed med »Trust«, men er gennemført udelukkende med det for Øje, at højne og gavne den danske Gær- og Spritindustri. Der er her Anledning til at nævne to Navne, nemlig Stifteren og Lederen gennem 39 Aar, Etatsraad *C. A. Olesen* og Selskabets Direktør siden 1920, Direktør *Chr. H. Olesen.*

De Danske Spritfabrikker er imidlertid ikke alene et Industriforetagende, det er ogsaa, og i høj Grad, et Handelsforetagende. Ialt har Selskabet ca. 26000 direkte indenlandske Kunder.

Som et Led i Aftalerne med Staten paa Grundlag af Loven af Marts 1934 om Spiritus og Gær, er Salget til Skibsproviantering og til Eksport skilt ud i et selvstændigt Selskab: Dansk Handels- og Industri-Compagni »Danisco«, der ogsaa ejer en Fabrik i Berlin, hvor »Malteserkreuz Aquavit«, samt tillige C.L.O.C. Liqueur, til Salg paa det tyske Marked, fremstilles. Dette Selskab har overtaget De danske Spritfabrikkers Interesser i en Række andre Virksomheder, herunder Dansk Gærings-Industri.

Dansk Gærings-Industri, der er stiftet 1918 af De Danske Spritfabrikker, beskæftiger sig med de videnskabelige Problemer, som knytter sig til Gær- og Spritproduktionen og fører i Henhold til særlig Overenskomst Kontrol med Driften paa de enkelte Fabrikker.

Den danske Gær- og Spritindustri anvender i sin Produktion som Raastof i første Linie Kartofler, Korn og Melasse og et nøje Samarbejde med dansk Landbrug er derfor en Selvfølgelighed, ogsaa fordi Landbruget paa sin Side er Industriens Kunder og aftager Bærme og Mask.

Fabrikationen af Sprit foregaar for Tiden paa to Fabrikker, i Aalborg og Hobro, medens Fabrikken i Roskilde henligger som Reservefabrik. Gærfabrikationen foregaar paa Fabrikkerne i Slagelse og Randers, medens Fabrikken i Hobro, foruden at være Spritfabrik, tillige er indrettet som Reservegærfabrik.

Vi meddeler nu nogle Tal, der bedre end Ord fortæller om Størrelsen og Betydningen af det Industriforetagende, der bærer Navnet *De Danske Spritfabrikker:*

Aktiekapitalen er 7 Millioner Kroner og Salget i Aaret 1934 viser følgende Tal: Akvavit og Brændevin samt Forskæringsprit 1,45 Millioner Liter (100 %). Teknisk Sprit og denatureret Sprit 6,65 Millioner (100 %). Gær 5,67 Millioner kg.

Til at fremstille disse mægtige Kvanta blev der i Aarets Løb forbrugt:

Kartofler	307,000	hkg
Melasse	174,100	»
Byg, Hvede og Maltspirer	42,800	»
Majs	16,800	»

tilsammende en Varemængde, som for langt den overvejende Dels Vedkommende er kommet det danske Landbrug tilgode.

Inden vi forlader Tallene vil vi ikke undlade at oplyse om, at den danske Stat af De Danske Spritfabrikkers Produkter i Aaret 1934 har modtaget ikke mindre

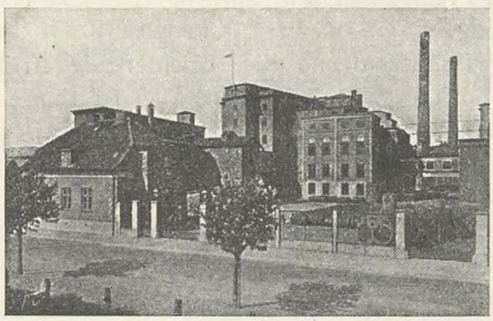

Gærfabrikken i Randers

end ca. 25 Millioner Kroner i Beskatning og Afgift, et Beløb, der tæller stærkt med i Finanskassen.

Vi vil nu føre Læseren en kort Tur gennem Fabrikken i Aalborg, men først til Sammenligning fortælle, at Hjemmebrænding af Brændevin i gamle Dage almindeligvis foregik i en almindelig Jerngryde med Trælaag, hvorpaa der var indpasset en Hat af Ler, forbundet eller sammenklistret med Dejg. Et udrangeret Bøsseløb førtes som Pibe fra Hatten gennem et almindeligt Trækar, der gjorde Tjeneste som Svaletønde.

Fra dette primitive og oftest urenlige Fabrikationsapparat vandrer vi lige over i Aalborg-Fabrikken, hvor den moderne Teknik, den højeste Renlighed og indøvet Arbejder- og Funktionærstab skaber et forædlet Produkt.

De danske Spritfabrikkers ny Fabrik i Aalborg blev indviet den 12. Augst 1931 i Forbindelse med Selskabets 50 Aars Jubilæum.

Under hele Fabrikskomplekset er nedrammet ca. 5000 danske Granstammer, svarende til et Skovareal paa ca. 30 ha og af dansk Cement er anvendt ca. 45,000 Sække. Iøvrigt kan det vel næppe undre, at der ved Opførelsen af Fabrikken i meget udstrakt Grad er anvendt dansk Arbejde.

Paa Fabrikken fremstilles Sprit og Akvavit, og Fabrikken sælger aarligt ca. 40 Millioner Liter Bærme til Omegnens Landbrugere.

Vi gaar først gennem Kontorbygningen, hvor Fabrikkens daglige Drift ledes, ligesom Salget af Gær og Sprit til hele Jylland, med Undtagelse af de sønderjyske Landsdele, foregaar herfra.

Dernæst gaar vi over i Malteriet, hvor Byggen ved Maltning bringes til at spire. Spiret Byg kaldes *Malt* og denne er i Stand til at omdanne Stivelsen i Kartoflerne og Kornet til forgærbart Sukker.

Byggen udblødes først i koldt Vand i 4 Støbekar. Denudblødte Byg gaar ned i den første Maltekasse, bringes gennem Malteriet ved, at den hver Dag kastes en Kasse frem, saaledes at den færdige Malt er ca. 13 Døgn gammel. For at regulere den Varme, som Byggen ved Spiringen udvikler, samt for at skaffe det spirende Korn frisk Luft, blæses der Luft fra et Lufttaarn i Malteriets nordvestlige Hjørne.

For at skaffe Rum til det store Forbrug af Korn er anbragt 18 store og 10 mindre Siloer, som ialt rummer 2500 Tons, og Fabrikken er forsynet med Kopelevatorer og Transportbaand samt en Kornrensningsmaskine.

Det rensede Korn knuses af 2 Excelsiormøller og gaar videre til de dobbelte Valsestole, hvorefter den egentlige Fremstilling af Masken kan foregaa ved Hjælp af 2 Udblødningskar, 3 Kogere, 3 Svalere og 4 Forgærkar. Naar Mæsken er kogt ved ca. 3 Atm. Tryk, blæses den op til Svalerne, hvor den ved Svaleslanger køles ned til Forsukringstemperatur, ved hvilken den knuste Malt sættes til. Naar Mæsken ved Hjælp af Malten er forsukret, svales den yderligere ned til Gæringstemperatur, hvorefter den ledes ned i et af Spritgærkarrene. For hver Spritgærkar, der fyldes, ledes desuden en færdig Forgær — det vil sige en lille, gærende Mæsk — ned fra et af de fire Forgærkar. For stadig at have levende Gær at sætte paa Mæsken føres Forgæren videre fra Dag til Dag og fra Uge til Uge ved Aftapning af en lille Portion fra det ene Forgærkar til det næste.

I store Beholdere, der hver har et Rumfang paa 868 hl, sættes Gæringen af Mæsken i Gang ved Hjælp af den omtalte Forgær. Hver Dag fyldes to Kar og Gæringen paabegyndes. Gæring er de mikroskopiske Gærcellers Livsproces, der foregaar i den færdige Mæsk.

Denne indeholder de Næringsstoffer, Gæren skal

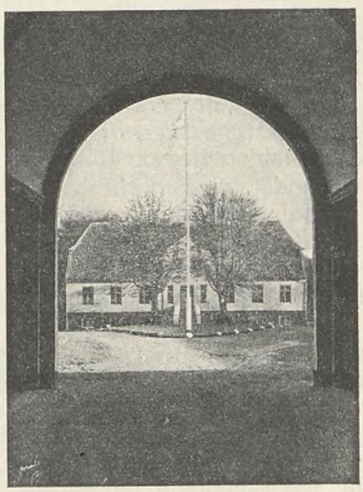

Forsøgsgaarden „Scheelsminde“ ved Aalborg

bruge, først og fremmest den til Sukker omdannede Stivelse, og ved Gæringen opstaar Sprit og Kulsyre.

I de to Brændeapparater destilleres Raaspritten fra Mæsken, og den afbrændte Mæsk — Bærmen — løber ud i Gaarden i store Betonbeholdere i Jorden. Foruden den Del af Kornet eller Kartoflerne, der ikke er forgæret, indeholder Bærmen den æggehviderige Gær, der ikke skilles fra.

I de to Rektificeringsapparater, der hver kan rumme 20,000 Liter 100 % Sprit, renses Raaspritten ved Destillation, saaledes at man kan adskille den i de forskellige Kvaliteter.

I Klarepanden fremstilles Ekstrakterne til de forskellige Drikkespiritussorter. De Metoder, efter hvilke Spritten blev fremstillet og renset, og de Metoder, der blev anvendt ved den paafølgende Fremstilling af Aalborg Akvavitterne paa de gamle Fabrikker i Aalborg, og som har skabt det mangeaarige Ry, Aalborgs Spritkvaliteter nyder, føres videre i den ny Fabrik, der forener gammel Erfaring med moderne Bygge- og Maskinteknik.

Raaspritten løber gennem plomberede Ledninger til Spritløbene oppe paa 1. Løbebro og videre til Toldvæsenets Maalere, som er saaledes konstruerede, at de ikke alene maaler og registrerer Spritmængden, men ogsaa viser Styrken og paa Grundlag deraf registrerer, hvor mange Liter 100 % Sprit, der er løbet gennem Maalerne.

Dette er i meget korte Træk de Processer, der skaber Sprit; men hermed er Fabrikkens Arbejde ikke endt. Der følger Fremstillingen af de forskellige Drikkespiritussorter, Aftapning, Etikettering o. s. v. Kapaciteten er ca. 1200 Flasker pr. Time, og man vil maaske forstaa, at Fremstillingen af Sprit og Gær ikke er saa lige til en Sag.

Idet vi slutter denne lille, orienterende Artikel om dansk Sprit og dansk Gær, maa vi fremhæve, at den stedfundne Koncentration af denne Industri, gennemført og tilpasset som den er med overlegen Dygtighed, i højeste Grad har haft sin Betydning for dens høje Standard, og vi udtaler Ønsket om, at dansk Gær- og Spiritusindustri ogsaa i Fremtiden maa kunne trives under saadanne Kaar, at den fortsat vil kunne være til Hæder og Gavn for Landet. (»Pressen«.)

HVEM ER DET

DER I VIRKELIGHEDEN NYDER GODT AF DET ØKONOMISKE GENOPBYGNINGSARBEJDE I DE FORENEDE STATER?

„Genopbygningens Skæbne" er Titlen paa en meget bemærkelsesværdig Artikel i „American Federationist" — det officielle Organ for De amerikanske Fagforbund — og John P. Frey, der er Formand for Afdelingen for Metalindustrien under Fagforbundene, er Artiklens Forfatter.

I store Træk giver han en Oversigt over 6 Aar af Amerikas Krisepolitik, lige fra Præsident Hoovers første Forholdsregel i Aaret 1929 til og med Udløbet af Præsident Roosevelts to Aars national Genopbygningspolitik, og han kommer her til det Slutresultat, at i Betragtning af den Kendsgerning, at *der endnu stadig er over 10 Millioner Mennesker, der er fuldstændig arbejdsløse og ialt 24 Millioner Mennesker, der lever af Understøttelse,* har alle Forholdsregler og Love kun været et Slag ud i Luften. I Modsætning hertil henviser han til, at De forenede Stater med deres næsten uudtømmelige Hjælpekilder og deres Industriers næsten ubegrænsede Produktionsevne er den rigeste Nation i hele Verden. Frey siger, at der her ganske utvivlsomt er noget ganske bundforkert i det amerikanske Samfunds Liv, og det er en stor Fejl, at alle de tidligere Undersøgelser over Kriseproblemet ikke har skænket Lønspørgsmaalet den fornødne Opmærksomhed. Medens Krisen i Europa fandt Sted samtidig med, at de af Krigen i Bund og Grund rystede Finanser faldt sammen, og medens alle de talrige, tæt befolkede Lande dèr i større eller mindre Grad er indstillet paa Export, saa er Eksporthandelen for Amerika af underordnet Betydning, og derfor har Krisen i Amerika en anden Karakter. Amerikas Industri var overkapitaliseret; alene *i de seks Aar fra 1923 til 1929 blev der anlagt over 44½ Milliard Dollars i Industripapirer,* og Industrien var slutteligt ikke længere i Stand til at udbetale tilstrækkelige Dividender og Renter af denne uhyre Kapital. Paa den anden Side var den Indtægtsandel, som medgik til Lønninger, alt for lille til at kunne bevare de store Masser imod en Svækkelse af deres Købeevne.

De forenede Staters Eksportstatistik viser, ifølge Frey, at Indlandsmarkedet og som Følge deraf ogsaa Lønningerne i De forenede Stater er af langt større Betydning end i de af Eksporthandel afhængige Lande. *Den amerikanske Eksport,* der i Aaret 1909 omfattede ialt 9,6 % af Landets samlede Produktion, steg som Følge af Krigen til 16 % i Aaret 1919 og var i 1933 igen dalet til 6,6 %. Japan eksporterede i Aaret 1933 ca. 20 % af sin samlede Produktion. Brasilien 44 % i Aaret 1932, Argentina 44 % i Aaret 1931, England mellem 25 og 30 % i Aaret 1925, Tyskland endnu i 1931 ialt 17 % og Kuba gennemsnitligt 60—70 % i de senere Aar. Den samlede Lønudbetaling i Amerika formindskedes allerede i Aaret 1928 som Følge af de mange Afskedigelser, der var foranlediget af den stærke Rationalisering. Frey omtaler her en Statistik af Dr. Wilford King, ifølge hvilken det samlede Beløb paa udbetalt Løn i Aaret 1928 var 649.000.000 Dollars mindre end i Aaret 1927. I Aaret 1923 beløb den samlede Værdi af de i Amerika producerede Produkter sig til 60½ Milliard Dollars, i Aaret 1925 allerede 62,7 Milliard Dollars og i Aaret 1929 til over 70 Milliarder Dollars. Denne Forøgelse af Produktionsværdien løb parallelt med en Sænkning af den samlede Lønudbetaling. I Tiaaret 1919 til 1929 formindskedes samtidig Antallet af Arbejdere og Funktionærer indenfor de vigtigste Erhvervsgrene med to Millioner Mennesker, som for stedse blev tvunget til at opgive deres hidtidige Arbejde.

Formindskelsen af det til Frembringelsen af en vis Varemængde nødvendige Arbejderantal tog som Følge af Forbedringerne i Produktionsmetoderne til i forøget Tempo i Kriseaarene. Medens Aarsproduktionen pr. Arbejder i det lange Tidsrum før Krigen, fra 1899 til 1914 incl., kun steg med 1,7 %, *forøgedes den enkelte Arbejders Ydeevne i Tidsrummet fra 1919 til 1933 incl. med 71 %, hvoraf alene 27 % falder paa Aarene 1929 til og med 1933.*

Fra den 1. Januar 1933 til 1. Januar 1935 steg Produktionsevnen for de amerikanske Arbejdere i Læderindustrien med 7 %, i Petroleumsindustrien med 13 %, i Gummiindustrien med 23 %, i Højovne og Staalværker med 40 %, i Cigar- og Cigaretindustrien med 28 %, i Automobilindustrien med 21 % og i Uld- og Uldstofindustrien med 29 %. Det samme Arbejde indenfor Automobilindustrien, som i Aaret 1932 nødvendiggjorde 100 Arbejdere, kan nu 83 Arbejdere udføre i Ro og

Mag; hvor der i Cigar- og Cigaretindustrien i Aaret 1932 endnu behøvedes 100 Arbejdere, klarer man sig nu med 78 Arbejdere. Men ved Udvinding af raa Petroleum og ogsaa ved Uld- og Uldstofproduktionen er i Aaret 1935 ialt 77 Arbejdere tilstrækkelige til at præstere det samme Arbejde, som man endnu i Aaret 1932 skulde bruge 100 Mand til. Uophørligt skrider Tendensen videre, som søger at forringe den menneskelige Arbejdskrafts Andel i Produktionsudgifterne. Samtidig finder der, stadig ifølge Frey, en forbavsende Koncentration af Kapitalen Sted. 200 store Virksomheder i De forenede Stater, der allerede ved Udgangen af 1929 havde over 49,2 % af alle Aktieselskabers Aktiekapital i sine Hænder, forøgede indtil Udgangen af 1933 denne Andel til at være over 55 %. De meget faa Kæmpeforetagender kontrollerede allerede i Aaret 1929 ialt 16,7 % af alle industrielle Selskabers Bedriftskapital, — tre Aar senere endog 18,6 % *Den financielle Stilling for 418 industrielle Virksomheder var i Aaret 1932, hvor Krisen naaede længst ned, bedre end i Aaret 1927.* Særligt Aarene efter 1929 var saaledes som Frey overbevisende fastslaar, for de store og pengestærke Selskaber en Tid helliget den mest intensive Genopbygning, thi de forøgede deres Andel i Vareproduktionen, forøgede deres Bedriftskapital og forbedrede deres økonomiske Stilling. Samtidig blev, som Følge af en yderligere fremskyndet Rationalisering, Arbejderne i endnu større Udstrækning end før gjort arbejdsløse, saaledes at den større Kapitalkoncentration gik Haand i Haand med den større Arbejdsløshed.

Frey vil heraf paa ingen Maade drage den Slutning, at Produktionen af Rigdomme skal indskrænkes, men han forlanger derimod en økonomisk set mere retfærdig Fordeling af de af Industrien frembragte Rigdomme. *Netop den nuværende Krise ramte de amerikanske Lønarbejdere haardere, end nogen tidligere økonomisk Sammenbrud nogensinde har gjort.* Millioner mistede ikke blot deres Spareskillinger, men endog Tag over Hovedet. Hvorledes ogsaa Bondebefolkningen lider, viser et Eksempel, nemlig Tobakken, hvor Fabrikanterne i Aaret 1932 i Værdien af det færdige Produkt lagde Beslag paa 68 Cents af hver Dollar, medens Tobaksdyrkerne maatte nøjes med 32 Cents, og hvor 400.000 amerikanske Tobaksdyrkeres samlede Indtægter af Høsten i 1932 — ialt 107.821.000 Dollars — kun var 3 Millioner Dollars større end Nettofortjenesten for 4 af de største Virksomheder, der viderebearbejder Tobakken.

Disse og andre Tal viser tydeligt, at De forenede Stater stadig er meget langt fjernet fra den virkelige Genopbygning. Lønarbejdernes Andel indenfor de producerende Industrier i den gennem Forarbejdningen af Raastofferne skabte Merværdi er fra i 1923 at være 42,6 % faldet til at være knapt 36 % i 1933. Af hver 100 Dollars samlet Produktionsværdi fik de amerikanske Lønarbejdere i Aaret 1899, hvor der var et væsentligt andet Prisniveau, ialt 17,60 Dollars, — i Aaret 1933 kun 16,80 Dollars! For et væsentligt mindre Antal Industriarbejdere indenfor de producerende Industrier i De forenede Stater androg den udbetalte samlede Lønsum i Aaret 1899 to Milliarder Dollars; i Aaret 1929 var den steget til 11,6 Milliard, men i Aaret 1935 igen dalet til 5,2 Milliard. Hele det amerikanske Samfundslivs nuværende Stilling dybt nede i Bølgedalen viser, *at intet vilde være mere fejlagtigt end at vente sig en Opbygning ved Hjælp af Lønnedsættelser.* Hertil kommer, at en Lønnedsættelse paa ingen Maade skaber en tilsvarende Nedsættelse af Priserne, thi i den amerikanske Staalindustri blev Lønningerne i Tidsrummet fra 1929 til 1933 sænket med 80 %, men Staalpriserne derimod kun med 19 %.

Den stærkt fremadskridende Forandring i Produktionsmetoderne har naturligvis haft en hurtig Forøgelse af Arbejdsløshedshæren til Følge, selv om ogsaa Regeringen stiller Milliardbeløb til Raadighed for atter at tilbageføre de Arbejdsløse i Produktionen. Frey er imidlertid af den bestemte Overbevisning, at kun *en stor Forkortelse af Arbejdstiden i Forbindelse med en Lønpolitik, der er afpasset efter den forøgede Vareproduktion, kan skaffe Hjælp.* Hvis Arbejdsgiverne ikke frivilligt er parate hertil, saa maa Lovgivningen gribe ind for at værne de Menneskers Interesser, som senere skal tilbagebetale disse Milliarder.

Ogsaa Frey indrømmer, at Krisen har formindsket talløse rige Folks Formuer, og at den saakaldte Middelstand har sat en stor Del af sine Indtægter til, men han ser sig alligevel nødsaget til at fastslaa, *at Arbejderne har lidt mest.* I Aarene efter 1923 kunde der anlægges et saa uhyre stort Beløb som 44½ Milliard Dollars i Industriforetagender som ny Kapital, — tager man i Betænkning, at i de fede Aar fra 1923 til 1929 steg de af samtlige Virksomheder udbetalte Dividender med 256 % og Obligationsrenterne med 225 %, saa har ganske utvivlsomt en stor Del af denne Fortjeneste bidraget til at forøge Aktiekapitalerne med de nævnte 44½ Milliard i Stedet for at finde Anvendelse ved Køb af Nøvendighedsartikler og derved skabe forøgede Arbejdsmuligheder indenfor Landbrug og Industri. Den nationale Genopbygningslov af 1933 med dens Industrilovgivning eller Koder har ganske vist givet Anledning til Fastlæggelse af 40 Timersugen i talrige Industrier, men Erfaringen, efter at denne Lov har haft Gyldighed i 2 Aar, viser med al ønskelig Tydelighed, at *Nedsættelsen af Arbejdstiden til 40 Timer ikke er noget fyldestgørende Hjælpemiddel imod Arbejdsløsheden.* En langt mere omfattende Nedsættelse af Arbejdstiden uden Lønnedsættelse er ubetinget paakrævet, thi hele Nationens Velfærd indenfor al økonomisk Virksomhed er afhængig af de udbetalte Lønninger, der er det indenlandske Markeds faste Grundlag. *Det største Ansvar for den nuværende Krise hviler paa de store Pengemænd og Industrimagnater,* der har været efterladende med Hensyn til deres samfundsmæssige Forpligtelser. Det er derfor Lovgivningens Pligt at behandle Spørgsmaalene om Arbejdstid og Minimallønninger om Finansfolk og Industri for at naa til en frugtbringende Genopbygning, og uden Arbejdernes Medvirken er det umuligt at komme den fejlagtige Samfundspolitik til Livs, der hidtil har staaet i Vejen for en Genopbygning.

Alexandre Augustin.

HUSK
AT ANGIVE SKRIVELSENS MÆRKE

I den senere Korrespondance fra Hovedkontoret til Afdelingerne vil det være bemærket, at der i Skrivelsernes højre Hjørne findes angivet nogle Forbogstaver eller andet Mærke, som det gennem den paatrykte vejledende Tekst henstilles at anføre paa Svarskrivelsen til Forbundet ang. den omskrevne Sag. Dermed er der skabt et Middel, der gør det mere let for Hovedkontoret at identificere de forskellige Skrivelser, saaledes at der ikke sker Fejl ved Sorteringen af Brevene til de enkelte Grupper og Kontorer.

Men denne lille Reform bliver naturligvis først af Betydning, naar alle Afdelinger følger Henstillingen.

Husk derfor i Fremtiden at paaføre Svarskrivelserne de anførte Forbogstaver eller andet Mærke.

NAZISTERNE INDFØRER STAVNSBAAND OG SKUDSMAALSBOG FOR LANDARBEJDERNE

I det af vor Kammerat Walter Kwasnik redigeret Meddelelsesblad for »International Landarbejder-Føderation« gives følgende Oplysninger om de Forhold Nazisterne i det tredie Rige har indført for de tyske Landarbejdere:

Landarbejderen i Tyskland er økonomisk og personltgt sat et Aarhundrede tilbage.

Retten til frit at vælge sin Arbejdsplads er stærkt begrænset i Tyskland, særlig for Landarbejdere. Det er Landarbejderne forbudt at tage Arbejdet i andet Fag. Hvis en Landarbejder modtager Arbejde i et andet Fag uden Tilladelse af Myndighederne, bliver han straffet.

Den 1. Oktober 1935 har man for forskellige Fag indført en saakaldt *Arbejdsbog*. Denne Arbejdsbog skal nu ogsaa enhver Landarbejder være i Besiddelse af. Foruden Personalia indeholder Arbejdsbogen Oplysninger om den paagældendes hidtidige Arbejdspladser samt om Tiden, han har været beskæftiget det paagældende Sted.

Landarbejderen er lænket til sit Fag. Men han er tillige ved forskellige andre Foranstaltninger stærkt lænket til den enkelte Arbejdsplads. Thi hvis han forlader sin Arbejdsplads, faar han *ingen Arbejdsløshedsunderstøttelse*. Spare Penge sammen kan han ikke. Det er med de ringe Lønninger ikke muligt. Landarbejderen har mange Konkurrenter paa Arbejdspladsen. For det første *44.600 udenlandske Arbejdere*. (Tælling i Juni 1935). Desuden den saakaldte *Landhjælp* (Landhilfe), ved hvilken yngre Arbejdskraft tilføres Landbruget. Den 15. August 1935 beskæftigedes 139.232 unge Byarbejdere paa Landet. Bønderne er ikke altid tilfreds med disse »Landhjælpere«. Men for Landarbejderen betyder disse under et vist Tryk til Landet omplantede Landhjælpere en ubehagelig Konkurrence paa Arbejdspladsen. Under Betegnelsen »*Landaar*« og »*Arbejdstjeneste*« unddrages Landarbejderne yderligere Beskæftigelsesmuligheder. Alle disse Foranstaltninger bidrager til at fratage Landarbejderne Muligheden for økonomisk Fremgang. Landarbejderen i Tyskland er i sin økonomiske og personlige Frihed sat Aartier, delvis et helt Aarhundrede tilbage.

Enhver der har fulgt den Kampagne, der i Sommer har været ført fra Storlandbrugets Side gennem Landboforeningerne og L. S.-Bevægelsen, vil være paa det rene med, at det man tilstræber fra den Side netop er at indføre lignende Tilstande for Landarbejderne herhjemme. Vi ved, at de danske Landarbejdere ikke ønsker at komme til at leve under samme Forhold, som vore tyske Klassefæller i Øjeblikket er tvunget ind under. Det kan ogsaa undgaas, og det beror paa Landarbejderne selv, om det skal undgaas. Ved at gaa

Den tyske Landarbejder er lænket til sit Fag og den enkelte Arbejdsplads.

ind i Samarbejdet med den øvrige Arbejderklasse, fagligt som politisk, er det muligt at tilbagevise de Anslag, som vort Lands Storagrarer for Tiden saa aabentlyst forbereder overfor saavel Landarbejderne, som iøvrigt Arbejderne i Almindelighed.

VALG-SEJREN

De Mørkemænd, som myldred' frem,
har vi med røde Blus lyst hjem,
og sagt dem, saa det sang og klang
fra Nord til Syd i Danevang,
at vi har ikke blandt os Brug
for dem, der stjæler fra vor Dug
den sidste Bid af Barnets Brød,
og lønner Slid med Sult og Nød.

Vi kender Venstres Kniv, som skar
en Rem af dem, der Byrden bar,
som gav de Gamles sidste Slant
til en falleret Spillekant,
som satte Gods og Gaardbrug til
paa Kroen i et Mauselspil.
Krag kom i Madsen Mygdals Aand,
men vi slog Kniven af hans Haand.

Vi kender Højre, som fik sat
paa Fattigmand den største Skat,
den Ungdom, som til Valget gik
paa Nazis Knojerns-Politik;
til Fanatismens høje Top
var Kraft og Christmas hisset op,
men saa gik vi ved Valget hen
og hissede dem ned igen.

De gale Kværulanters Kor,
der sneg sig i vor Baad om Bord
klædt ud i blodrødt eller sort,
at gnave Baadens Bundbrædt bort,
og sagde os alt, hvad de ved
om tysk og russisk Herlighed
fra Leningrad og fra Berlin,
gav vi en grundig Gang Ratin.

For Løgn og Løfter ej til Salg
gik Danmarks Arbejdsmand til Valg,
den Mur, som har for Vejen stængt,
hvor vi vil frem, den ligger sprængt;
og med Terrinens Potteskaar
Hr. Christmas skraber sine Saar,
og Krag, ja, Krag han er en Knag
til at slaa Venstres Sag til Vrag.

Det lysner over Land og Jord,
helt ind, hvor Arbejdsmanden bor,
ved ærlig Kamp vandt vi os Magt,
at bruge Magten er vor Agt
og bruge den til deres Gavn,
som aldrig laa i Lykkens Favn.
Den røde Dug fra Danmarks Mast,
nu har I Magten, hold den fast!

Aage Hermann.

DE ØKONOMISKE SANKTIONER

SOM FOLKEFORBUNDS-FORANSTALTNING

BLOKADE OVERFOR ITALIEN
BOYKOTNING AF ITALIENSKE VARER

Artikel 16 i Folkeforbundspagten forpligter Medlemmerne til overfor en Stat, der har begaaet en Krigshandling mod et andet Folkeforbundsmedlem, »straks at afbryde enhver kommerciel eller finansiel Forbindelse med denne Stat, forbyde ethvert Samkvem mellem deres Borgere og Borgere af det Forbundsmedlem, som har brudt Overenskomsten, og forhindre ethvert financielt, kommercielt og personligt Samkvem mellem Borgere i denne Stat og alle andre Stater«. Og Artikel 16 siger endvidere: »Forbundsmedlemmerne er endvidere enige om, at de gensidig vil understøtte hinanden i de økonomiske og financielle Forholdsregler, som træffes i Henhold til nærværende Artikel, for at gøre de dermed forbundne Tab og Ulemper saa smaa som mulige, og at de gensidig vil understøtte hinanden i at gøre Modstand mod enhver særlig Forholdsregel, som bringes til Anvendelse mod en af dem af det Forbundsmedlem, der har brudt Overenskomsten«.

Krigen mellem Italien og Abessinien er nu en Kendsgerning. Folkeforbundet staar umiddelbart overfor den Nødvendighed at omsætte Truslen om økonomiske Sanktioner til Handling overfor det fascistiske Italien som overenskomstbrydende Folkeforbundsmedlem. Den internationale faglige Central og Socialistisk Arbejder-Internationale samt tillige de enkelte tilsluttede eller venligsindede Organisationer har hver for sig erklæret, at de fra deres Side vil opfylde alle Forpligtelser, som skal skaffe Respekt for Folkeforbundsideen og Folkeforbundspagten, og de har forsikret Folkeforbundet og de Regeringer, som er forpligtet til at iværksætte Sanktionerne overfor Italien, at ville yde deres effektive Støtte ved Gennemførelsen af alle Sanktioner. Det forekommer os derfor formaalstjenligt og nødvendigt, ganske kort at redegøre for, hvad Folkeforbundspagtens Artikel 16 betyder — at omskrive dens Indhold og Rækkevidde.

Artikel 16 siger: »straks at afbryde alle kommercielle og financielle Forbindelser«. Dette betyder, at til Lands og til Søs ingen Vare og ikke en Øre i Penge mere maa passere Italiens Grænser. Det kommer an paa Anvendelsen af Sanktionerne i deres fulde Udstrækning. Derfor er det ingenlunde tilstrækkeligt kun at spærre Tilførslen af saakaldt »Krigsmateriale«, d. v. s. ikke mere at levere Italien Ammunition, Flyvemaskiner, Krigsskibe, Kanoner etc., men det maa klart og tydeligt udtales: overfor et Land, der har fremkaldt og fører Krig, maa der gennemføres en fuldstændig Blokade, thi nu er enhver Vare »Krigsmateriale«.

Hvad der gælder for Vareomsætningen, bør med samme Strenghed og Ubønhørlighed gælde for de financielle Forbindelser: Italien burde ikke mere erholde

en eneste Øre fra Udlandet: ingen maa mere betale Gæld til Italien, ingen Bank yde Kredit eller Laan til Italien. Ganske særlig maa Opmærksomheden være henvendt paa at forhindre Hjemførelsen af de i Udlandet boende Italieneres Penge — der altid har været et vigtigt Aktiv i den italienske Betalingsbalance. Ingen italienske Værdipapirer, ingen Aktier, ingen Statslaan maa mere handles paa udenlandske Børser. Den fuldstændige Blokade betyder, at der ikke mere maa opretholdes Postforbindelser, Jernbaneforbindelser, Flyveforbindelser og Skibsforbindelser med Italien. Gennemførelsen af Sanktionsbestemmelserne til Søs betyder Afspærring henholdsvis Overvaagelse af Middelhavet fra Gibraltar til Suez og Aden. Med absolut Ubønhørlighed maa det gøres Mussolini forstaaeligt, at de andre Lande praktisk vil udslette Italien af det økonomiske Verdenskort, saa længe som han vil udbrede en Krigs brutale Følger til hele Verden.

Artikel 16 siger endvidere, at det forbydes alle andre Statsborgere at opretholde Forbindelser med Borgere i det Land, der har begaaet Overenskomstbrud, og at de Stater, som beslutter Sanktionerne, er forpligtet til, foruden de statlige ogsaa at afbryde alle personlige økonomiske og financielle Forbindelser med Borgere i det Land, mod hvilket Sanktionerne iværksættes. Saafremt de allerede omtalte Foranstaltninger bliver konsekvent gennemført, afbrydes ganske automatisk ogsaa de personlige Forbindelser. Den eneste resterende Mulighed bliver saa Smugling i Ordets videste Betydning. Arbejderklassen vil ikke lade noget Middel uforsøgt for at underbinde denne.

Regner Mussolini mon med, at Gennemførelsen af Sanktionerne mod Italien vil bibringe de deltagende Lande saa store Tab, at de af den Grund vil bryde Blokaden? Den Kendsgerning, at hidtil intet Land — hverken sejrrige eller besejrede — nogensinde har betalt sin Krigsgæld, gør det let at besvare dette Spørgsmaal. Ententelandene har lige saa lidt formaaet at betale deres Krigsgæld til Amerika, som Tyskland har erlagt sine Erstatningsbetalinger til Ententemagterne. Dette yngste Eksempel af Historien viser med al ønskelig Tydelighed, at »Krigsgevinster«, som maaske kunde forlokke til at bryde Blokaden, kun er Skingevinster, men i Virkeligheden er uinddrivelige Fordringer, altsaa Tab. Hvilken Tillokkelse kunde der ligge i at yde netop Italien, hvis Statsfinanser og Økonomi allerede før Krigen viste alle Tegn paa alvorlige Rystelser, Kredit eller levere det Varer, for hvilke der aldrig vilde blive ydet Betaling. Paa normalt Handelsgrundlag forefindes ingensomhelst Tillokkelse til at knytte snævre økonomiske og finansielle Forbindelser netop med Italien.

Hvordan saa med Tabet gennem Opgivelse af den hidtidige Eksport til Italien? Vi maa ikke glemme, at Italiens Andel i Verdenshandelen, hvad angaar Importen i 1934, udgjorde hele 3,3 pCt. At afstaa disse 3,3 pCt., som tilmed kan forringes gennem Kompensationer fra de blokerende Lande, er intet Offer, som Sanktionernes Gennemførelse kan strande paa, saa meget mindre, som den vigtigste Raastofleverandør, Amerika, er Deltager i Sanktionerne.

Man hører ganske vist den Opfattelse, at Sanktionerne maaske kunde strande af den Grund, at Mussolini skal have givet enkelte Stater »forlokkende« Særtilbud angaaende Afslutning af Leveringskontrakter paa Krigsmateriale, som han ubetinget skal have fra Udlandet, nemlig paa følgende Vilkaar: 25 pCt. kontant Betaling, 25 pCt. langfristet Kredit, 50 pCt. Betaling gennem italienske Vareleverancer. Ganske bortset fra, at saadanne Kontrakter endnu ikke er paavislige Kendsgerninger, maa det understreges, at det med Hensyn til Sanktionernes praktiske Gennemførelse afgørende kommer an paa enkelte Stormagter som Raastofleverandører, med hvilke Italien ikke vil kunne afslutte saadanne Kontrakter. Langt vigtigere er dog Henvisningen til, at saadanne Kontrakter indeholder en Risiko, som ikke nær opvejes af de eventuelle Fordele. Hvem vil levere Varer mod Løfter om Betalinger, som ikke har nogen praktisk Værdi? — og mod italienske Vareleverancer, som ogsaa kun er Teori? Afbrydelsen af alle økonomiske Forbindelser betyder jo ogsaa Forhindring af Italiens Bestræbelser for at opretholde Forbindelserne med den øvrige Verden. De økonomiske Sanktioner kan ikke holdes adskilt fra en samtdig Boykot af de praktiske næppe nok forhaandenværende italienske Varer i Udlandet. Blokade + Boykotning = Sanktioner.

Naar det gøres Mussolini klart, at mod ham — og dermed desværre ogsaa mod hans ulykkelige Land — Napoleons »Kontinentalspærring« vil blive ubønhørligt gennemført med Nutidens langt mere effektive Midler, og naar det gøres ham forstaaeligt, at hans Forsøg paa at bryde denne Spærring gennem forlokkende Særtilbud, er dømt til at strande, vil Sanktionerne bringe ham til Besindelse — eller ødelægge ham.

(I. F. C.)

LANDARBEJDERBEVÆGELSEN I ARGENTINA

Af »Industrial and Labour Information«, i Geneve, fra 1. Juli 1935 bringer vi følgende Meddelelse angaaende Landarbejderbevægelsen i Argentina.

Efter en lang Depressionsperiode er Forholdet i Argentinas Landbrug blevet bedre. Landarbejderne prøver at udnytte dette Forhold til deres Fordel. I forskellige Distrikter, særlig i Provinserne Rosorio og South-Eastern Santa Fe har der vist sig lokale Landarbejderorganisationer. Organisationerne har indtil nu ikke opnaaet at blive samlet under en Fællesledelse. De har under Høsten stillet Lønfordringer til de forskellige Farmere, der ganske vist behandler disse Krav paa højst forskellige Maader. En Del af Farmerne sympatiserer med Landarbejderne. Disse Farmere er af den Mening, at de ligesom Arbejderne bliver udbyttet af de store Koncerner for Kornhandelen og de store Grundejere.

Foruden højere Lønninger, forlanger Landarbejderne, at kun organiserede Arbejdere, som er Medlemmer af deres lokale Forbund maa antages til Arbejde.

ARBEJDERNES OPLYSNINGSFORBUNDS

KORRESPONDANCEUNDERVISNING I SKATTEVÆSEN OG SKATTELIGNING SOCIALREFORMEN OG REGNSKABSVÆSEN

Oplysningsforbundet har igen taget en ny Opgave op, nemlig *Korrespondanceundervisning*. I vore Nabolande har denne Form for Oplysningsarbejde i de senere Aar vundet overordentlig stor Udbredelse, og nu har A. O. F. ogsaa besluttet at dyrke dette Felt.

Undervisningen er først og fremmest tænkt for de mange, mange Mennesker, der ikke har Tid og Lejlig-

hed til regelmæssigt at følge Skoler og Studiekredse. Selv den mest optagne har dog Stumper af Tid, som kan udnyttes til at øge Kundskaber og Viden, men for hvor mange af os gaar ikke megen kostbar Tid til Spilde. Her sætter Korrespondanceundervisningen ind, idet den giver Deltageren Mulighed for at indrette Forberedelsen, som det nu bedst passer ham.

Der er naturligvis Forskel paa at studere under en Lærers personlige Vejledning og en Lærer, der kun giver sig til Kende gennem Breve og Besvarelser, men Undervisningsbrevene, der kommer med 14 Dages Mellemrum, er letfattelige, uden at man dog maa tro, at Svarene kan læses ved en flygtig Gennemgang af Brevet. Der skal læses med Eftertanke og lægges baade Interesse, Energi og Udholdenhed for Dagen. A. O. F.s Korrespondance-Undervisning er en moderne og meget effektiv Form for Dygtiggørelsesarbejde, og vil blive ledet af sagkyndige Lærere.

I Vinter vil Undervisningen omfatte følgende Emner:

Skattevæsen og Skatteligning ved Folketingsmand Hans Hansen og Landstingsmand Johs. Hansen.

12 Undervisningsbreve. Pris for Undervisning og Materiale *15 Kr.*

Socialreformen ved Sekretær R. Lolle og Folketingsmand Villumsen.

10 Undervisningsbreve. Pris for Undervisning og Materiale *15 Kr.*

Regnskabsvæsen ved Kommunelærer Arne Jørgensen.

1) Bageriregnskab. 6 Undervisningsbreve. Pris for Undervisning og Materiale *15 Kr.*

2) Brugsforeningsregnskab. 7 Undervisningsbreve. Pris for Undervisning og Materiale *15 Kr.*

3) Kritisk Gennemgang af koop. Virksomheders Regnskaber. 6 Undervisningsbreve. Pris for Undervisning og Materiale *15 Kr.*

Undervisningen begynder i Begyndelsen af November, *men der kan ogsaa efter den Tid optages nye Deltagere.*

De mange Indmeldelser Oplysningsforbundet allerede har modtaget er en Borgen for, at Emnerne har Kollegers og Partifællers Interesse.

Betalingen for hvert af Kursusene er *Kr. 15,* hvoraf *Kr. 10* betales *ved Indmeldelsen* og de resterende *Kr. 5 1. Januar 1936.* (Postkonto 2945).

Udførligt Program sendes paa Forlangende af Arbejdernes Oplysningsforbund, Rosenørnsalle 12, København, og Indmeldelser modtages sammesteds.

Forsøm ikke denne Lejlighed til at faa en førsteklasses Undervisning til en saa billig Pris.

Det kan naas endnu!

SAMMENSLUTNING
AF AFDELINGER

I den Overenskomst om Sammenslutning mellem det tidligere Landarbejderforbund og Dansk Arbejdsmands Forbund som tiltraadtes af begge Parter, staar i § 15, Stk. 2 og 3, følgende:

> Iøvrigt er man enige om, at Afdelingerne paa Landet i Reglen bestaar og dannes som Sogne- eller Kommuneafdelinger, med tilbørligt Hensyntagen til, at Afdelingerne faar et rimeligt Medlemstal og et overkommeligt lokalt Omraade. I hvilken Udstrækning, de i begge Forbund bestaaende Afdelinger paa samme lokale Omraade skal sluttes sammen, bør i alle Tilfælde ordnes i fælles Forstaaelse mellem de paagældende Afdelinger.
>
> Det kan dog ikke anses for formaalstjenligt, at der i samme Sogne, Kommune eller et nærmere begrænset Omraade bestaar 2 eller flere smaa Afdelinger i alt væsentlig ved samme Arbejdsbranche. I saadanne Tilfælde forsøger Forbunds- og Kredsledelsen at samle dem i en Afdeling.

I Henhold til denne Bestemmelse er det lykkedes i det siden Sammenslutningen forløbne Tidsrum at faa sammensluttet et ikke ringe Antal Afdelinger, medens det samtidigt har vist sig, at der adskillige Steder er Vanskeligheder ved at faa etableret den for det fornødne Samarbejde nødvendige Sammenslutning ved Forhandling mellem Afdelingerne alene, det var derfor formaalstjenligt at faa tilvejebragt en Klaring af dette Spørgsmaal, hvilket skete paa Kongressen ved Vedtagelsen af følgende af Hovedbestyrelsen stillede Forslag:

> I alle saadanne Tilfælde, hvor det har vist sig umuligt ved Forhandling indbyrdes mellem 2 eller flere Afdelinger indenfor samme Omraade — Kommune eller Sognegrænse — at opnaa Overenskomst om en Sammenslutning, og der efter Forbunds- eller Kredsbestyrelsens Bestræbelser heller

ikke opnaas Sammenslutning, bemyndiges Forbundsledelsen til, paa Grundlag af de om vedkommende Afdeling og deres Omraade under Sagen fremkomne Oplysninger, at træffe Bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang Sammenslutning skal finde Sted.

Beslutter Forbundsledelsen, at Sammenslutning mellem 2 eller flere Afdelinger indenfor et Omraade skal etableres, er de paagældende Afdelinger pligtige til indenfor et nærmere overfor disse angivet Tidspunkt at afslutte deres Regnskaber samt vælge Ledelse for de saaledes sammenslutte Afdelinger.

Nægter nogen Afdeling at efterkomme Forbundsledelsens Paabud i saa Henseende, kan Forbundsledelsen træffe Beslutning om Afdelingens Udelukkelse af Forbundet i Henhold til de herom i Forbundslovene fastsatte Regler.

Naturligvis er der, uanset ovenfor citerede Vedtagelse, fortsat Adgang til for de stedlige Afdelinger at søge Sammenslutning tilvejebragt, og Hovedledelsen ser gerne, at Enighed herom opnaas lokalt, saaledes at der kun i de mindst mulige Tilfælde bliver Anledning til Anvendelse af den Bemyndigelse, som Hovedledelsen har i Henhold til Kongressens Vedtagelse.

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff, Engelholm*
Næstelsø	*v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Hirtshals	*(Horne-Asdal Kommune)*
Horne-Asdal	
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Magleby	*(Kammerh. Schavenius, Klintholm)*
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Ø. V. Hassing	*(Øster-Vester Hassing Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn. Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Børkop	*(Plantør Frost)*
Mørkøv	*(Torbenfeldt Avlsgaard)*
Mellerup	*(Vognm. Anders Olsen) Konfl. afsl. (Marslet-Birkende Kommune)*
Sorø	*(Godsejer Steengaard, St. Ladegdr.)*
Skibsted	*(Skibsted Lyngby Kommune)*
Kolindsund	*(Vekselerer Suhr, Kbhvn., Skarnæs, Kolind)*
Borup Sjæll.	*(Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup)*
Herlufmagle	*(Propr. Hasling, Frederikseg., Herlufmagle)*
Stensved	*(Godsejer Reimann, Stensbygaard, Stensved)*
3. Agitationskreds	*(Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, ang. Dræningsarb. i Gl. Roskilde Amt)*
Herlufsholm	*(Godsejer Pille, Fodbygdr, Næstved)*
Skamstrup	*(Overforvalter Laursen, Torbenfeldt Avlsgaard)*
Børkop	*(Plantør Frost, Børkop Planteskole, Børkop)*
Sludstrup m. fl.	*(Forp. Lawaetz, Falkensten)*
Slagelse A. m. fl.	*(Inspektør Arnung, Idagaard)*
Horsens A.	*(Forp. Holmboe, Bygholm Avlsgdr.)*
Slagelse A. m. fl.	*(Forp. P. Sørensen, Charlottendal)*
Ulsted	*(Ulsted Kommune)*
Jægerspris	*(Forp. Maarup, Jægerspris Hovedg.)*
Skrøbelev	*(Godsejer J. L. Hansen, Faarevejle)*
Tullebølle	*(Forp. Brødsgaard, Biskoptorp)*
Snøde-Stoense	*(Kammerjunker Kaas, Nedergaard)*
Vodskov m. fl.	*(Fru Propr. Jensen, Engholm pr. Nr. Sundby)*
Vodskov	*(Dræningsmst. Kjeldsen, Grindsted)*
Thise	*(Propr. Harald Bech's Grusgrav, Thise)*
Rønde	*(Kalø Gods, Rønde)*
Hou	*(Godsmer-Halling Kommune)*
Øster Lindet	*(Gaardejer, Grusgravejer H. P. Hansen, Majbølle)*
Sommersted	*(Murermester Christiansen, Sorø)*
Hillerød	*(Kartoffelentreprenør Sønderup).*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Tranebjerg	*(Brattingborg Gods)*
Kolby	—
Besser	—
Tryggelev	*(Forp. Chr. Sørensen, Hjortholm pr. Humble)*
Bøstrup	*(Gdr. Niels Berthelsen Hansen)*
Glumsø	*(Lensbaronesse Jessie Holck, Næsbyholm Skovdistrikt)*

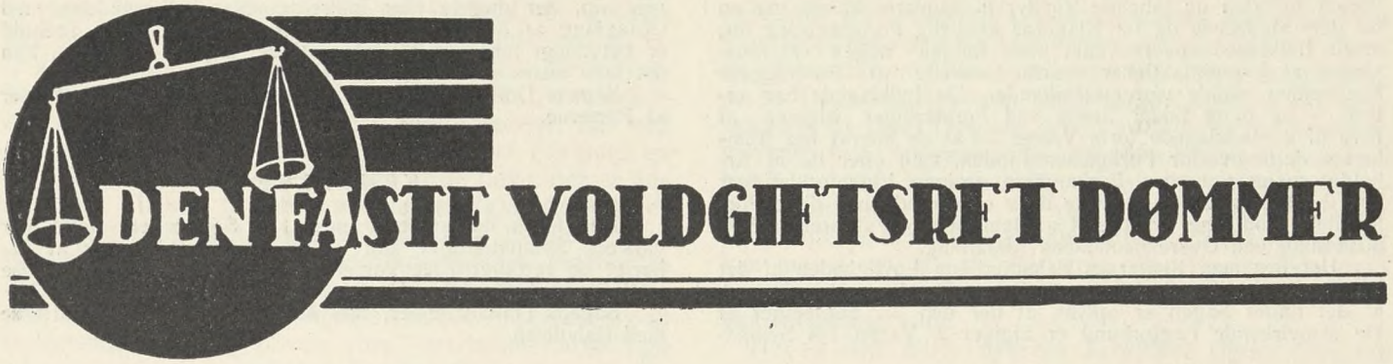

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 4. Oktober 1935 i Sag Nr. 2154: De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmands-Forbund
mod
De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger og disses Medlemmer, Kammerherre S. Scavenius, Klintholm, og Hofjægermester K. Wolff-Sneedorf, Engelholm.

I 1922 afsluttedes der mellem De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger og Landarbejderforbundet en Overenskomst om Pasning af Sukkerroer, i Tilslutning til hvilken der oprettedes følgende den 18. Marts 1922 daterede Protokollat:

»Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug og Landarbejderforbundet er enige om, at ovenstaaende Aftale om Pasning af Sukkerroer glider ind som et Led af den samlede Overenskomst angaaende Landbrugsarbejde, og at Aftalens endelige Godkendelse først kan ske samtidig med Godkendelse af den samlede Overenskomst.

I Tilfælde af, at der maatte indtræde Arbejdsstandsning som Følge af Strejke eller Lockout, er Parterne enige om, at den her trufne Overenskomst angaaende Pasning af Sukkerroerne ikke kan forhindre Aktion i Roemarkerne hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, selv om de er Medlemmer af Roedyrkerforeningerne«.

Landarbejderforbundet er senere indgaaet under Dansk Arbejdsmandsforbund og dermed under De samvirkende Fagforbund. Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug, der i sin Tid var Medlem af Dansk Arbejdsgiverforening, blev opløst 1930.

I Oktober 1923 blev Sukkerroeoverenskomsten af 1922 forlænget som gældende for Aaret 1. Maj 1923 til 1. Maj 1924, og Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger afgav da i Skrivelse af 21. Oktober 1923 til Landarbejderforbundet blandt andet følgende Erklæring:

»Overbestyrelsen akcepterer de i Overenskomsten mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt og Landarbejderforbundet i Danmark §§ 43—53 indeholdte Regler for Behandling af faglig Strid med den Ændring, at Ordene »De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger« indsættes overalt, hvor der staar »Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug«.

De nævnte Reglers § 53, der er opretholdt ved Mariboverenskomstens Fornyelser, senest den 1. Maj 1935, lyder saaledes:

»Nærværende Regler indskrænker ikke de respektive Organisationers eller deres Medlemmers Ret til uden forudgaaende Mægling og Voldgift at deltage i Aktioner, der falder ind under Overenskomsten af 5. September 1899, 2. Stk.«

Overenskomsten mellem Sukkerroedyrkerforeningerne og Landarbejderforbundet eller senere Dansk Arbejdsmandsforbund er derefter aarlig blevet fornyet, senest den 21. April 1935, uden at Erklæringerne af 18. Marts 1921 og 27. Marts 1923 udtrykkelig er blevet gentagne; derimod indeholder de senere Aars Sukkerroeoverenskomster en Bestemmelse om, at Uoverensstemmelser mellem Roedyrkerforeningen og Dansk Arbejdsmandsforbund eller disses Medlemmer angaaende Overenskomsten skal behandles efter de af Hovedorganisationerne anerkendte Regler for Norm for Behandling af faglig Strid. Herved maa Normens § 11, hvorefter Normens øvrige Regler ikke indskrænker de to Organisationers eller deres Medlemmers Ret til, uden forudgaaende Mægling og Voldgift, at deltage i en af Hovedorganisationerne paabudt Arbejdsstandsning, antages at være traadt i Stedet for den tidligere Henvisning til Mariboovereenskomstens § 53 og at have umiddelbar Gyldighed i Forholdet mellem Sukkerroedyrkerforeningerne og Dansk Arbejdsmandsforbund.

Efter at Dansk Arbejdsmandsforbund havde etableret Strejke overfor 10 Medlemmer af De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger for at opnaa en Overenskomst med dem om Løn- og Arbejdsvilkaar ved Land- og Skovbrug i Almindelighed, afgav Arbejdsmandsforbundet den 7. September dette Aar saavel overfor Foreningerne som overfor hvert enkelt af de paagældende 10 Arbejdsgivere 1. Varsel om Sympatistrejke, forsaavidt angaar Optagelse af Sukkerroer hos disse Arbejdsgivere. Mod dette Varsels Lovlighed har to af Arbejdsgiverne, nemlig Kammerherre S. Scavenius, Klintholm, og Hofjægermester K. Wolff-Sneedorf, Engelholm protesteret, og De samvirkende Fagforbund har derefter paa Dansk Arbejdsmandsforbunds Vegne under nærværende Sag indklaget De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger og deres nævnte to Medlemmer med Paastand om, at den varslede Sympatistrejke lovligt kan etableres, efter at 2. Varsel behørigt og rettidigt er afgivet.

Klagerne anfører, at det fra Arbejderorganisationens Side fra første Færd klart og utvetydigt er fremhævet, at en Forudsætning for at afslutte Overenskomst om Sukkerroearbejde alene med en Række Arbejdsgivere, der iøvrigt ikke vilde forpligte sig med Hensyn til alt andet paa deres Land- og Skovejendomme forefaldende Arbejde, var, at man ikke derved afskar sig fra fornøden Aktionsfrihed i Tilfælde af Uoverensstemmelser om Løn- og Arbejdsvilkaar for dette øvrige Arbejde, og at Roedyrkerforeningernes Forhandlere saavel som Arbejdsgiverforeningens Repræsentanter har erklæret sig indforstaaet hermed.

De Indklagede paastaar principielt Klagen afvist som ikke henhørende under Den faste Voldgiftsret, subsidiært at den varslede Sympatistrejke kendes ulovlig.

Til Støtte for deres Afvisningspaastand har de Indklagede anført, at Lovligheden af den varslede Strejke maa afgøres af de almindelige Domstole i Medfør af Loven af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden. Heri kan der ikke gives de Indklagede Medhold, idet den nævnte Lovs § 4 bestemmer, at de i Loven om Den faste Voldgiftsret omhandlede kollektive Aftaler ikke berøres af Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden og dermed maa antages at have forbeholdt Den faste Voldgiftsret selvstændig Kompetence til ligesom hidtil at træffe Afgørelse om Lovligheden eller Ulovligheden af varslede Strejker som den under nærværende Sag omhandlede, jfr. Loven af 4. Oktober 1919 § 4 B, Nr. 5, Stk. 2.

Til Støtte for deres Frifindelsespaastand har de Indklagede i første Række anført, at den ovennævnte Protokol af 18. Marts 1922 udtaler, at Overenskomsten angaaende Pasning af Sukkerroer ikke skal kunne forhindre Aktion i Roerne **hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen,** selv om de er Medlemmer af Sukkerroedyrkerforeningen, hvoraf modsætningsvis skulde følge, at Aktion hos andre Roedyrkere end Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug skulde være udelukket, og da de under denne Sag indklagede Arbejdsgivere er ophørte med at være Medlemmer af bemeldte Forening ved dens Opløsning, maa dette have deres Frifindelse til Følge.

Retten kan imidlertid ikke tillægge denne Betragtning afgørende Betydning, allerede fordi den senere Erklæring af 27. Oktober 1923 ved sin Henvisning til Mariboovereenskomstens § 53 og de senere Aars Roedyrkningsoverenskomster ved deres Henvisning til Normen for Behandling af faglig Strid, derunder Normens §11, maa antages at afgive fornøden Hjemmel for Lovligheden af Sympatiaktionen, uden Hensyn til om den Arbejdsgiver, overfor hvem Aktionen iværksættes, er Medlem af en Arbejdsgiverforening eller ej.

Idet nu den varslede Sympatistrejke ikke efter sin Karakter og sit Omfang findes at gaa ud over det lovliges Ramme, bliver Spørgsmaalet, om der iøvrigt kan oplyses særlige Omstændigheder, der kunde begrunde, at Klagerne i det foreliggende Tilfælde er afskaarne fra at iværksætte Sympatiaktionen.

De Indklagede har i saa Henseende anført, at det ved

Forhandlingerne for Forligsinstitutionen i indeværende Aars Foraar om den nu løbende Roedyrkningsoverenskomst var en for dem afgørende og for Klagerne kendelig Forudsætning for, at de Indklagede overhovedet vilde indgaa nogen Overenskomst, at Sympatiaktioner overfor enkelte af Foreningens Medlemmer skulde være udelukkede. De Indklagede har anført — og dette finder Støtte ved Forklaringer afgivne af flere af de Indklagede førte Vidner — at de stærkt har fremhævet dette overfor Forligsinstitutionen, men efter de af Arbejderorganisationernes Forhandlere afgivne Vidneforklaringer kan det ikke antages, at dette Krav er tilkendegivet disse Forhandlere, end sige akcepteret af dem, som en afgørende Forudsætning ved Overenskomstens Afslutning.

Herefter maa Klagernes Paastand om Lovligheden af det afgivne 1. Strejkevarsel tages til Følge. Det bemærkes herved, at det under Sagen er oplyst, at der den 21. September af De samvirkende Fagforbund er afgivet 2. Varsel om Sympatistrejke, »forsaavidt angaar alt Arbejde, af hvad Navn nævnes kan, der direkte eller indirekte staar i Forbindelse med Optagning af Sukkerroer«; da dette Varsel efter sit Indhold er betydeligt mere omfattende end det afgivne 1. Varsel, kan det ikke anses som fyldestgørende.

Sagens Omkostninger bør betales med Halvdelen af hver af Parterne.

KENDELSE:

Den foran omhandlede under 7. September dette Aar varslede Sympatistrejke kan lovligt iværksættes, efter at behørigt og rettidigt 2det Varsel er afgivet i Overensstemmelse med Septemberforligets Regler.

Sagens Omkostninger, 300 Kr., betaler hver af Parterne med Halvdelen.

DANSK ARBEJDSMANDS FORBUNDS 23. KONGRES

FORMANDENS BERETNING

(FORTSAT)

Vore Havnearbejdere har ogsaa ladet en Røst lyde om Delegeretmøde, men vi maa jo betænke, at der ikke foreligger en Landsoverenskomst for Havnearbejdere, der kan berettige til Delegeretmøde, og der har heller aldrig tidligere været afholdt noget saadant.

Vore Havnearbejdere lever jo i det store og hele paa lokale Overenskomster, og det kan vel ogsaa nok have sine store Vanskeligheder at etablere Landsoverenskomster for det almindelige Akkordarbejde i Havnene, men jeg vil dog ikke undlade at bemærke, at der er visse mere almindelige og generelle Arbejdsvilkaar ved Havnene, som maaske nok kunde danne Grundlag for Afslutningen af en Landsoverenskomst, der saa kunde blive Rammen om det almindelige overenskomstmæssige Forhold for vore Havnearbejdere og eventuelt Lager- og Pakhusarbejdere og Kuske m. fl., men det er jo et Spørgsmaal, som man indenfor den specielle Gruppe maa tage op til Behandling, forinden der kan være Tale om en Landsoverenskomst, der kan danne Basis for en mere almindelig samlet landsmæssig Drøftelse.

Men i denne Omgang havde Havnearbejderne altsaa ikke noget Krav paa Delegeretmøde. I Kraft af Overenskomstforholdenes særlige Udvikling indenfor Havne- og Købmandsforhandlingerne saa vi os nødsaget til at forlange, at Afdelingerne skulde opsige de lokale Overenskomster til Gavn for Spørgsmaalet om indenbords Arbejde, og under de Forhandlinger, der her fulgte paa, opnaaedes jo ogsaa et og andet for Transportarbejderne af Værdi, derunder ikke mindst for en større Gruppe Lager- og Pakhusarbejdere.

Man vil altsaa af denne min Fremstilling se, at Hovedbestyrelsen med Hensyn til Overenskomstsituationen, hvad angaar Opsigelser og Forhandlinger, har haft det fuldstændig paa det rene. Der er intet at beklage sig over, og vi har da ogsaa det bestemte Indtryk, nu efter at vi har faaet Tingene lidt paa Afstand, at vore Repræsentanter i det store og hele er enige med os heri.

Tilbage er saa kun Spørgsmaalet om Overenskomsternes Afslutning. Det foregik som bekendt ved en Afstemning i Hovedbestyrelsen. Hovedbestyrelsen har gennem Cirkulærer og ogsaa gennem Artikler i Fagbladet saa grundig belyst, hvad der har været Motivet til, at Hovedbestyrelsen afgjorde Sagen, at en nøjere Udredning heraf ikke synes nødvendig. *Hensynet til andre Fag, Hensynet til os selv, hvor det gjaldt om at beskytte os mod andre Fags Angreb paa vor Stemmevægt, og endelig med Medhold i Lovene* tog Hovedbestyrelsen det Standpunkt selv at afgøre denne Sag. Det er Hovedbestyrelsens lovlige Ret. Det er gjort under Hensyn til Forbundets almindelige Interesser. Men ved at have haft alle disse Problemer inde paa Livet, er Hovedbestyrelsen kommet til det Resultat, at vort Forbund ikke længere lader sig styre ved Hjælp af de gamle og gennem mange Aar ikke ændrede Love, der ikke længere tager berettiget Hensyn saavel til Ledelsen som til Medlemmerne, og naar vi kommer til Behandling af Hovedbestyrelsens Lovforslag, vil der blive Lejlighed til at kaste et skarpt Lys over disse tilstedeværende uheldige Lovtilstande.

Som jeg har anført det i min udsendte, skriftlige Beretning, er Resultaterne af Lønsituationen i 1935 endnu i saa frisk Minde, at Omtale udover, hvad der er anført, ikke kan være nødvendig — et Fremstød er der gjort, og et ikke helt ubetydeligt.

Jeg skal saa gaa over til at omtale nogle specielle Forhold, som maa kunne paakræve mere almindelig Interesse i de forskellige Grupper.

Et af de allervanskeligste Omraader for vort Forbunds Virksomhed er Landdistrikterne. Vi har — som tidligere nævnt — derude en Befolkningsgruppe, som ikke ser med Venlighed paa Arbejdernes Organisationer, og naar man betænker, at mange Tusinde Arbejdere, bortset fra det egentlige Landbrugsarbejde, er henvist til at skulle tjene til deres eget og Familiens Underhold ved det Arbejdsmandsarbejde, der forefalder derude, vil det forstaas, at det er et Spørgsmaal af betydelig Interesse baade for vort Forbund og de paagældende Arbejdere, at de tarvelige Lønvilkaar, der mange Steder derude tilbydes Arbejderne, kommer under Paavirkning af vort Forbunds Indflydelse.

Her er jo Tale om de Arbejder, som Kommunerne nu og da sætter i Gang med eller uden Tilskud fra det Offentlige paa Vejene, i Grusgravene og ved Skærveslagning, hvor Lønningerne ofte ligger meget betydeligt under de almindelige Tariflønninger, hvilket man vil kunne overtyde sig om ved at gennemse de statistiske Tabeller, som vort Kongreshefte indeholder. Det er de reaktionære Sogneraad, der tidligere med Misbrug af Hjælpekasseloven, og nu med Misbrug af Socialloven, holder Lønnen nede paa et ganske uanstændigt, lavt Niveau, hvoraf Følgen i mangfoldige Tilfælde bliver, at Lønningerne ved andet Arbejdsmandsarbejde derude, f. Eks. almindeligt Murerarbejdsmandsarbejde, ogsaa holdes nede paa et nogenlunde tilsvarende Niveau.

Vor Hovedledelse har, fordi det mange Steder har knebet med den organisatoriske Styrke, henvendt sig til

Partiet og Regeringen for ved disse Institutioners Hjælp at raade Bod paa disse vanskelige Forhold. De forskellige socialdemokratiske Ministre, Trafikministeren m. H. t. Vejarbejder, Landbrugsministeren m. H. t. Grundforbedringsarbejder og Statsministeren m. H. t. Indflydelsen paa Partifællerne derude i Sogneraadene, har ved de forskellige givne Lejligheder ydet vort Forbund en god Haandsrækning. I adskillige af de Love, der er udstedt om Tilskud til Kommunerne ved Igangsættelse af Vejarbejder og lign. og om Tilskud til Bønderne ved Igangsættelse af Grundforbedringsarbejder indeholdes der Bestemmelse om, at saadanne Arbejder fortrinsvis skal udføres af arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere og til tarifmæssig Løn, og selvom vore Partifæller i adskillige Sogneraad har vanskeligt ved at faa Ørenlyd for Tariflønningernes Gennemførelse ved almindeligt sognekommunalt Vedligeholdelsesarbejde og andet, har det alligevel ikke været uden Betydning, at Partiets Formand, Statsminister Stauning, har opfordret disse Partifæller og Sogneraadene til at respektere de mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne almindeligt gældende Overenskomster ved sognekommunalt Arbejde.

Men der er langt igen endnu, inden vi naar frem til vore Organisationers Anerkendelse overalt overfor Sogneraadene, og til de almindelige Arbejdsmandslønningers Gennemførelse, men det er af uhyre Betydning for vort Forbunds hele Lønpolitik, at denne Sag gennemføres Tid efter anden, og at der ingen Forsømmelse finder Sted, hvor Betingelserne herfor foreligger.

Vi indser fuldt vel i Hovedledelsen, at det i høj Grad er nødvendigt, at der paa dette vanskelige Omraade etableres det bedst mulige Samarbejde mellem Partibevægelsen og Fagbevægelsen, og vi kan kun opfordre vore Kammerater derude, hvor denne vanskelige Opgave foreligger lige op ad Døren, til at etablere et saadant Samarbejde, thi uden at der derude, hvor denne Interesse ligger nærmest for, vises den nødvendige Opmærksomhed, vil det ikke kunne lykkes ved Hovedledelsens Hjælp alene at komme al den Underbetaling til Livs.

Jeg kan ikke undlade i denne Forbindelse, hvor der er Tale om den Støtte, Fagbevægelsen har haft ved Gennemførelsen af de før omtalte Arbejdslove, at omtale den for ca. 1 Aar siden gennemførte Lov om mellemkommunal Refusion i Tilfælde, hvor Arbejde efter nærmere i Loven fastsatte Regler bliver sat i Gang, idet denne ganske tilsidesætter Hensynet til Arbejdernes Lønninger og dertil oven i Købet fastsætter som Betingelse for Lovens Anvendelse, at Arbejdstiden nedsættes ganske betydeligt, helt ned til 36 Timer ugentligt.

Vi har om denne Lov igennem Cirkulærer udtalt os til vore Afdelinger, og selvom vi naturligvis er vidende om, at de Direktiver, vi i denne Henseende har givet vore Afdelinger om Forbundets Fortolkning af Loven, mange Steder har ført til denne Fortolknings Gennemførelse, saa skal det ikke skjules, at man mange Steder rundt om i Landet praktiserer Loven overfor Arbejderne paa en for dem særdeles uheldig Maade, idet man ikke alene ved at opfylde Lovens Bestemmelser om den nedsatte Arbejdstid sætter Arbejderne paa Smalkost, men dertil ogsaa anvender den de vedkommende Steder almindeligt gældende lave Timeløn, i visse Tilfælde 60—70—80 Øre, hvad der naturligvis fører til en alt for lav ugentlig Indtægt for de paagældende Arbejdere. Vi vil fra Hovedledelsens Side gøre Ministeriet opmærksom paa dette Misforhold og søge foranlediget, at Loven ikke fornyes, naar den til 1. April næste Aar ophører.

Tilsvarende Vanskeligheder, som vi her har omtalt, foreligger ogsaa ved private Grusgrave ligesom ved en Række Gødningskalklejer, hvor saadanne ikke ligefrem er under industriel Drift.

Som jeg tidligere har sagt, er de her foreliggende Opgaver for vort Forbund af den allerstørste Betydning for Opretholdelsen af vore Lønninger, ogsaa de Steder, hvor de er bundne af Overenskomster, thi det er indlysende, at en Organisation, som sejler rundt med en saa omfangsrig og uløst Opgave, ikke kan undgaa, at Arbejdsgiverne paa tilgrænsende Arbejdsomraader henviser hertil, og gør det vanskeligt ogsaa der at faa respektable Lønninger frem, og paa samme Maade breder Virkningerne heraf sig ud paa endnu andre Omraader og kan meget vel faa sin Betydning for Byens Arbejdere og ogsaa langt udenfor vort eget Forbunds faglige Organisationsomraade.

Det er ikke altid, Byernes Arbejdere rigtigt forstaar dette. Naar man er godt organiseret i Byerne, er man i nogen Grad tilbøjelig til at mene, at saa er alt i Orden, og saa maa de andre derude paa Landet klare for sig selv og se ad organisationsmæssig Vej at naa frem, ligesom man har gjort det i Byerne, men det vilde være en utilgivelig Letsindighed af Byens Arbejdere at vise denne Sag Ligegyldighed, og det viser sig nu da ogsaa i stedse stigende Grad, at der er almindelig Forstaaelse og Interesse overalt i vort Forbund for en forsvarlig Løsning af hele dette vanskelige Lønproblem.

Der er ogsaa Lysning at spore, forholdsvis betydeligt endog, og Sammenslutningen mellem Landarbejderforbundet og Arbejdsmandsforbundet har bidraget meget hertil.

Imidlertid, om ikke denne Sag skal trække alt for længe ud, er det jo sikkert nødvendigt, at man ad andre Veje end de almindelige, fagorganisatoriske søger at rejse Interesse for Sagen. Den har jo, saadan som det tidligere er nævnt, sin dybe Aarsag i Landboernes almindelige Uvilje imod Arbejdernes Organisationer, en Uvilje, som bl. a. næres af den Frygt, Landboerne mener at maatte have for, at de faglige Organisationers Indflydelse skal virke saa stærkt paa det egentlige Landbrugs Lønningsforhold, at det ikke bliver overkommeligt for Landboerne at udrede Lønnen, hvortil naturligvis saa kommer, at denne den første betydende Lønbevægelse, der her er rejst af vort Forbund overfor Landboerne, mødes af en almindelig Uvilje og Konservatisme og i mange Tilfælde ganske uforstaaelig Ligegyldighed overfor de Medmenneskers Livsvilkaar, hvis Arbejdskraft Bønderne dog ikke kan undvære, og hvis Kaar Bøndernes egne Børn i mange Tilfælde frem i Tiden vil komme til at dele. En Rejsning imod al denne Modstand overfor Arbejderne maa finde Sted ogsaa ad politisk Vej. Det bør foreholdes Bønderne, at de ikke som Borgere i det danske Samfund kan have Lov til at sidde med Foden paa Nakken af Arbejderne, fornægtende dem enhver samfundsmæssig Rettighed til Varetagelse af deres egne Interesser, i en Tid, hvor Organisationsretten forlængst er blevet anerkendt her i Landet, og i en Tid, hvor Forstaaelsen og Humanismen overfor de daarligst stillede i Samfundet i den Grad er trængt igennem i den almindelige Bevidsthed, at det næppe vil komme til at tjene dem til Ære ,der repræsenterer denne lidet medborgerlige Hensynsløshed, saa meget mere som netop de selvsamme Bønder rækker Haanden langt ud efter samfundsøkonomisk Støtte for at kunne blive siddende ved den Ejendom og Jord, paa hvilken deres Forfædre for ikke saa mange Slægtled tilbage maatte gøre Hoveritjeneste, udsatte for Ridefogdens Pisk og Herremandens Træhest.

Her foreligger en Opgave for vore socialdemokratiske Partifæller til sammen med Fagforeningen at faa rejst en Bevægelse imod al denne Reaktion, saaledes at der ogsaa derude kan komme frisk og tilsvarende Luftning og taalelige Arbejdstilstande for vore Kammerater.

Men trods al Modstand er der Lysning at spore der-

ude paa Landet. Det viser sig jo nemlig, at hvor Betingelserne blot nogenlunde er til Stede, er der Mulighed for at gennemføre de tarifmæssige Lønninger. Ligesom det af vort Kongreshefte ses, at Lønningerne i Landdistrikterne mange Steder ligger lavt, ses det ogsaa, at det har været muligt visse Steder ude i Landkommunerne at drive dem op paa tarifmæssig Højde. Det er den organisationsmæssige Indflydelse, der her har gjort sig gældende. Successive er Lønnen hævet fra 40—50—60 Øre o. s. v. op til 105 Øre. Det er ikke ganske faa Landkommuner, hvor Lønnen efterhaanden er naaet op hertil, og i et ret betydeligt Antal Landkommuner ligger Lønnen paa 90—100 Øre, og det er en Kendsgerning, at Lønningerne er paa relativ hurtig Vandring opad.

Se paa Dræningsarbejdet! For blot et Aar eller halvandet siden var det kun meget spredt, hvad der forelaa af Overenskomst om Dræningsarbejde. Akkordpriserne var latterligt lave (de er forresten heller ikke særlig høje endnu), og Timelønnen var langt, langt under den tarifmæssige. Nu er Timelønnen overalt mindst 105 Øre, og der er sket en saadan Bedring i Akkordpriserne, at Timelønnen som Regel kan holdes, selvom Akkordpriserne endnu er saa smaa, at man i haarde Jordmaterialer ikke kan holde Timelønnen, medens man visse andre Steder i lettere Materiale endog kan tjene et lille til Tider et godt Overskud.

Det er en betydelig Lønstigning, der her har fundet Sted. Den er tilvejebragt igennem et udmærket tilrettelagt og gennemført Organisationsarbejde fra vor Landarbejdergruppes Side, kraftig understøttet af al den Indflydelse, vort Forbund og vore Afdelinger rundt omkring i Landet har ligget inde med. Som jeg har meddelt det i min skriftlige Beretning synes man ogsaa nu i Entreprenørforeningen at faa Forstaaelse af vor organisationsmæssige Indflydelse, efter at det har vist sig muligt for os at faa denne Forening til at indgaa paa at betale den almindelige Tarifløn (105 Øre i Timen) ved Mergelarbejde, hvad der blot for 1 Aar siden aldeles ikke forelaa nogen Mulighed for.

Lysning er der altsaa ude i Landdistrikterne, selvom den ikke er saa stærk, at den ligefrem blænder vore Øjne, men med en stedse stigende Forstaaelse ude hos vore Tillidsmænd af denne Opgaves store Betydning og med al den Evne og ad alle de Veje, vort Forbund kan betjene sig af, vil det ved fælles Hjælp efterhaanden lykkes at faa opdyrket al den i organisationsmæssig Henseende foreliggende Brakjord, ligesom det ogsaa skal lykkes os at trænge ind i det egentlige Landbrug, saaledes at ogsaa den Side af vor Organisationsopgave vil blive løst fuldtud. Men Arbejde og Fodslag skal der til.

Vi har startet Lønbevægelsen overfor det egentlige Landbrug ved at udarbejde Priskuranter for Landbrugsarbejde, afpasset efter Forholdene i de forskellige Dele af Landet, saaledes at Bønderne kan se, at vi er her, og det er slet ikke utænkeligt, at den Bevægelse, der siges at være startet blandt Bønderne for at danne en Arbejdsgiverforening indenfor Skov- og Landbrug, netop har denne vor indledede Lønaktion som Baggrund.

En af de væsentligste Ulemper ved de senere Aars Lønforhandlinger stammer fra Arbejdsgivernes Uvilje mod at forhandle Overenskomsternes Detaljer. Der ligger i dette Spørgsmaal gemt betydelige Interesser for vore Medlemmer, og navnlig, hvor faste Priskuranter er knyttet til Overenskomsterne, hvilket jo er Tilfældet i en hel Række af vore Fag, Havnearbejdere, Entreprenørarbejdere, Murerarbejdsmænd og andre.

Denne Ulempe gør sig ikke alene gældende overfor Forhold, Priser og Tekst i saadanne Tilfælde, der i sig selv er blevet forældede, fordi Anvendelsen af dem aldrig har givet den Fortjeneste, som man i og for sig mente at burde have, men navnlig i saadanne Tilfælde, hvor ændrede Arbejdsmetoder, ny Arbejdsprocesser og anden ydre Paavirkning har sat Priser og Tekst helt eller delvis ud af Funktion, og det er indlysende, at jo mere af den Slags Overenskomststof, der stadig faar Lov at henligge uændret paa Grund af den før nævnte Uvilje hos Arbejdsgiverne til i det hele taget at indlade sig i Forhandling om Overenskomsternes Detaljer, jo mere Misfornøjelse med Overenskomsterne maa der opstaa ude omkring blandt Medlemmerne, som skal arbejde efter dem, og jo vanskeligere kommer Overenskomstsituationen til at foreligge, naar der atter skal tages Standpunkt til Fornyelse eller Ikke-Fornyelse.

Vor Hovedledelse har sin Opmærksomhed meget stærkt henvendt paa dette Forhold og har den ganske bestemte Indstilling heroverfor, at denne Modvilje hos Arbejdsgiverne paa den ene eller paa den anden Maade maa brydes.

Om det nu er vor Paavisning overfor Arbejdsgiverne i det uholdbare i deres heromhandlede Holdning, en Paavisning, som jeg ved ogsaa er understøttet af Forligsinstitutionen, er det mig ikke muligt at sige noget afgørende om, men Arbejdsgiverne har i hvert Fald sendt De samvirkende Fagforbund et Forslag til Forhandlingsregler, som indeholder en Bestemmelse, der tager Sigte paa en Ændring heraf.

Samtidig stiller man fra Arbejdsgiverforeningens Side en Række Krav i disse Forhandlingsregler, som er ganske uopfyldelige for os, men i den allernærmeste Tid skal der optages en Forhandling, og det vil jo saa vise sig, om der ad denne Vej skulde være Mulighed for at skaffe Luft for vort Standpunkt om, at saavel Overenskomsternes Tekst som Prislisternes Priser med visse Mellemrum maa optages til reel Revision for at faa bragt dem i Overensstemmelse med, hvad det vedkommende Fag og Tiden med Ret og Rimelighed kan kræve gennemført.

Det er imidlertid ikke alene i vort Forbund, at vi har Opmærksomheden henvendt paa dette vigtige Spørgsmaal. I en Række andre Forbund har man været stillet akkurat ligesom vi, og det er jo ogsaa kun i Ly af Arbejdsgiverforeningens Sammenkædningspolitik, hvor man bunker alt foreliggende Overenskomststof, saavel fra det ene som det andet Forbund — uforhandlet som det har været — op paa Forligsmandens Bord og under Trusel om Lockout forlanger samlet Afgørelse af det hele, at det har været muligt i en Tid, hvor Arbejdernes Organisationer ikke har haft de aller gunstigste Kaar, at føre et saadant intolerant Standpunkt igennem. Men, som sagt, nu faar vi se, om der er Mulighed for paa fredelig Vis at søge dette vigtige Spørgsmaal klaret; ellers er der ingen Tvivl om, at det paa et eller andet Tidspunkt vil give Anledning til et Opgør mellem Arbejdsgiverforeningen og Fagforeningerne.

Udenfor egentlige Lønsituationer har Forbundets Virksomhed været præget af Liv og stærk Aktivitet. Vi har alle haft Hænderne fulde. Opgaver af baade den ene og anden Art, der omspændes af Fagorganisationernes Arbejdes vidtfavnende Rammer, har der været rigeligt af, ligesom der naturligvis ogsaa indenfor denne Del af vor Virksomhed har været Spørgsmaal af betydelig lønmæssig og organisationsmæssig Interesse, og jeg skal her indenfor de forskellige Grupper gøre blot et lille Udsnit for at belyse Beskaffenheden heraf.

Fabrikarbejdergruppen.

Kalk- og Teglværksindustrien.

Paa Kalk- og Telgværkerne har Arbejderne gennem Aarene fundet sig i at blive aflønnet med den der gældende Timebetaling, ogsaa naar de sattes til at udføre Arbejde, der falder ind under Entreprenøroverenskomsten.

Efter at vi har faaet fat paa dette Forhold, har vi i en Række Tilfælde øvet Paatale, og det er i dem alle lykkedes at faa de paagældende Virksomheder til at betale saadant Arbejde efter Overenskomsten med Entreprenørforeningen.

Et særlig typisk Tilfælde af denne Art forèfaldt paa Rahbekkeværket paa Bornholm. Efter en Ildebrand, der havde ødelagt en Del af Værket, satte Firmaet sine Arbejdere til at opføre dette paany med Jernbeton. Man gjorde det uden Mellemkomst af Entreprenører. Værket engagerede en Ingeniør og et Par Formænd, og Arbejderne fik 88 Øre i Timen efter nogen Tids Forløb med et Tillæg af 15 pCt., fordi Arbejderne gjorde Vrøvl over, at Lønnen var for lille, men da Timelønsarbejdet ved Jernbeton skal betales med 121 Øre, var der stadig Uoverensstemmelser, og Forbundet varslede Strejke, efter at det ved Forhandling havde vist sig, at Firmaet intet vilde med det gode. Man ønskede Strejken udsat, indtil Den faste Voldgiftsret havde afgjort, hvorvidt Strejkevarslet var lovligt, hvad Forbundet imidlertid ikke vilde gaa ind paa, og den Dag, Strejken skulde træde i Kraft, bøjede Firmaet sig og betalte Arbejderne 121 Øre i Timen og med tilbagevirkende Kraft, saaledes at ingen Underbetaling havde fundet Sted.

Her ser man et ret typisk Udslag af Arbejdsgiverforeningens Holdning overfor et af dens Medlemmer, som beviseligt foretog Underbetaling, men hvor Arbejdsgiverforeningen lige til den yderste Grænse støttede Firmaet heri for ved Rettens Hjælp at opnaa en mindre Arbejdsløn for Arbejdet, end den, der skulde udredes, hvis et Medlem af Entreprenørforeningen skulde have udført Arbejdet — et grelt Udslag af den Loyalitet, en Arbejderorganisation kan forlange af sin Modpart, naar der er Tale om Respekt for indgaaede Overenskomster, hvor Underbetaling søges gennemført.

De gode Konjunkturer, der har været gældende indenfor Byggeindustrien, har ogsaa bredt sig til Kalk- og Teglværksindustrien og har bl. a. bevirket, at vi i Perioden — og særlig i Perioden 1934—1935 har faaet oprettet Overenskomst med en Række Kalk- og Teglværker, hvor Arbejderne som uorganiserede arbejdede for meget lav Løn, men hvor vi — efter at have faaet dem ind i Organisationen — har gennemført Timelønninger i Overensstemmelse med, hvad der er gældende i Overenskomsten med Kalk- og Teglværksforeningen, og Akkordpriser, der staar i Forhold hertil. Det drejer sig om ca. 55 Kalk- og Teglværker, der tilsammen beskæftiger ca. 660 Mand.

Der findes imidlertid endnu en Række mindre Kalkbrud og Kalklejer, hvor det ikke er lykkedes os at faa overenskomstmæssige Tilstande indført. Det drejer sig i væsentlig Grad om saadanne Kalklejer, der leverer Gødningskalk til Grundforbedringsarbejder. Det er i Almindelighed Gaardejere, der paa deres Mark har et saadant Kalkleje, og de anvender deres Tjenestefolk ved Arbejde i Lejerne.

Forbundet har ogsaa haft en vanskelig, men meget interessant Sag imod Legind Kalkværk. Kalkværket havde antaget uorganiseret Arbejdskraft til meget lav Løn. Vor Afdeling paa Pladsen fik Arbejderne organiseret og stillede Lønkrav overfor Kalkværket. Midt under Forhandlingerne herom brød Kristeligt Dansk Fællesforbund ind og sluttede Overenskomst med Kalkværket paa betydeligt ringere Vilkaar end dem, vor Afdeling vilde have sluttet paa.

Ved Hjælp af Sympatiaktioner fra vort Forbund lykkedes det til sidst at sætte Kalkværket i Knæ, og det anlagde Retssag imod Forbundet i Anledning af de iværksatte Sympatiaktioner, men Landsretten, som havde faaet denne Sag til Afgørelse, gav i Hovedsagen Forbundet Medhold.

Det er en meget interessant Kendelse, der foreligger fra Retten, og den vil være brugbar og sikkert gøre sin gode Nytte ved kommende, tilsvarende Lejligheder.

Jeg maa dog advare Afdelingerne imod paa egen Haand at iværksætte Sympatiaktioner og opfordrer til i hvert enkelt Tilfælde at korrespondere med Forbundet herom. Sagen er jo iøvrigt publiceret igennem Fagbladet og paa anden Maade, saa det er ikke nødvendigt ved denne Lejlighed at gøre nærmere Rede for den.

Paa Nakskov Mælkekondenseringsfabrik og Margarinefabriken »Alpha» forsøgte Arbejdsgiverne at indføre en 7 Timers Arbejdsdag uden at give Arbejderne en til Arbejdstidsforkortelsen tilsvarende Erstatning. Man paastod simpelthen fra Arbejdsgiverforeningens Side, at den i Overenskomsten fastsatte Arbejdstid var en Maksimalarbejdstid, som blot var indsat der for at godtgøre, at denne Tid ikke kunde overskrides, medens der intet kunde være i Vejen for, at man kunde gaa ned under denne Arbejdstid, og som Følge deraf var der heller ingen Berettigelse i Kravet om Erstatning for Arbejdstidens Nedsættelse. Det maatte iøvrigt staa Arbejdsgiveren frit for, hvad han i denne Henseende vilde gennemføre.

Den faste Voldgiftsret, som fik disse Sager til Afgørelse, kunde imidlertid ikke give Arbejdsgiverforeningen Medhold i dette ogsaa ganske meningsløse Standpunkt, og fastsatte igennem Kendelse, at i saadanne foreliggende Tilfælde skulde Sagen optages til Behandling mellem de paagældende Organisationer, forinden Nedsættelse af Arbejdstiden kunde finde Sted, naar man ikke vilde give Arbejderne Erstatning for den tabte Fortjeneste.

Saaledes forelaa i store Træk Den faste Voldgiftsrets Dom angaaende denne Sag.

Det er ogsaa nødvendigt, at vi passer paa her, thi hvis Arbejderne godvilligt gaar ind paa at lade Arbejdstiden nedsætte uden at faa Erstatning for den tabte Arbejdsfortjeneste, saa slaar man Grunden bort under Fødderne paa Fagforeningernes principielle Krav om hel eller delvis Erstatning for nedsat Arbejdstid, i hvert Fald for de lavest lønnede.

Jern- og Metalindustriens Sammenslutning lægger som tidligere meget Beslag paa vort Forbund. Det drejer sig her navnlig om Vanskeligheder ved at faa en tilfredsstillende Timeløn gennemført, ikke mindst i Provinserne, og selvom det ved de snart utallige Mæglings- og Timandsmøder, der har været afholdt om dette Spørgsmaal, nok er lykkedes som Regel at faa et eller andet lille Resultat frem, saa er Stillingen alligevel den, at Forholdene ikke kan siges at være tilfredsstillende.

Der var opstaaet Uenighed mellem Jernindustriens Sammenslutning og til Sammenslutningen hørende faglige Arbejderorganisationer om Rækkevidden af Løfteparagraffen, idet Arbejderne paastod, at man havde Ret til at etablere Strejke, hvis der skulde opstaa Uenighed om Timelønnens Størrelse, medens Arbejdsgiverforeningen paastod, at en saadan Strejkeret ikke forelaa.

Arbejderne truede i visse Tilfælde, hvor Forhandlingerne viste sig vanskelige, med Etablering af Strejke, og ikke saa faa Sager af denne Art havde uden Resultat været indbragt for Den faste Voldgiftsret, fordi ingen af Parterne havde fundet det formaalstjenligt at lade Retten afgøre denne vigtige og principielle Strid. I sidste Øjeblik havde Parterne altid trukket Sagerne tilbage, og Enighed var saa bagefter opnaaet om en eller anden Timelønsforhøjelse.

Nu havde Situationen imidlertid efterhaanden udviklet sig saadan, at det kunde tænkes, at det maatte blive nødvendigt at faa denne principielle Tvist afgjort paa en eller anden Maade, og de Organisationer under Jernindustriens Overenskomst, der var interesseret i denne

Sag, har afholdt Møde om den engang i Sommer, uden at Forhandlingerne dog er tilendebragt, men skal genoptages i den nærmeste Fremtid.

Om Tillidsmandsforholdet har der ogsaa foreligget en Række Sager vedr. Beskyttelse af Afdelingernes Tillidsmænd paa Arbejdspladserne, hvilken igennem den i Jernindustrien gældende Tillidsmandsordning maa siges at være meget effektiv. I alle de Tilfælde, hvor det har kunnet paavises, at en Afskedigelse af en Tillidsmand har fundet Sted uden særlig Begrundelse, er det lykkedes at faa gennemført et rimeligt Erstatningskrav. Det er slet ikke Smaabeløb, der her kan være Tale om. Jeg kan saaledes nævne, at en Tillidsmand, der var afskediget uden særlig Grund paa Odense Staalskibsværft, fik udbetalt 600 Kr. i Erstatning, og i et tilsvarende Tilfælde maatte Burmeister og Wain her i København udbetale en afskediget Tillidsmand 800 Kr. i Erstatning.

Vor Fabrikarbejdergruppe har faaet et helt nyt Virkefelt ind under sig, fremkaldt af Valutarestriktionerne, som har afgivet Betingelser for Oprettelsen af en Række Smaavirksomheder, hvor der kun er beskæftiget 2, 3 a 4 Mand, og hvor disse Virksomheders Indehavere i mange Tilfælde nøjes med at betale meget lave Lønninger. Det er en ret besværlig Opgave, der her foreligger. Virksomhedernes Indehavere er selvfølgelig uorganiserede. De paagældende Arbejdere er ofte ganske unge Mennesker, som ofte er uorganiserede, og Virksomhederne skjuler sig i en eller anden Baggaard i en større Huslabyrint, som er vanskelig tilgængelig for Fagforeningens Tillidsmænd. Men i en hel Række af disse Smaavirksomheder er det dog alligevel lykkedes at trænge ind, og jeg nævner kun dette Forhold for at vise, i hvilken Grad man i København fra vore Afdelingers Side søger at trænge til Bunds for at faa det hele under organisationsmæssig Paavirkning.

Landarbejdergruppen.

Om Landarbejdergruppen, hvis Vanskeligheder jeg tidligere har omtalt ret udførligt, skal jeg kun nævne, at man udfolder en ret betydelig Virksomhed. Det er indlysende, at med den Modstand, der foreligger fra Arbejdsgivernes Side, maa det ofte føre til Konflikt. Vi har saaledes i Øjeblikket 23 Landbrugsstrejker gaaende, 3 Skovbrugsstrejker, 4 Grusgravsstrejker og en Planteskolestrejke.

Der foreligger for Tiden 64 Landbrugsoverenskomster, hvoraf de fleste omfatter betydelige Virksomheder, 40 Skovbrugsoverenskomster, hvoraf den betydeligste er den, der er gældende i Statsskovbruget, og hvor der ved Forhandling med Landbrugsministeriet for ca. 1 Aar siden opnaaedes et Timelønstillæg paa 5 Øre, saaledes at Timelønnen nu i Statsskovbruget er 80 Øre, og et Akkordtillæg paa ca. 5 %. Denne Overenskomst omfatter ca. 1300 Mand.

Der er endvidere oprettet 18 Dræningsoverenskomster, som omspænder det ganske Land, 40 Grusgravsoverenskomster og 3 Planteskoleoverenskomster, men her er langt, meget langt igen, forinden vi naar til Vejs Ende, men ved Hjælp af vor Styrke og Arbejdsmod skal vi nok naa frem.

Jord- og Bygningsarbejdergruppen.

Af min tidligere Beretning, baade den skriftlige og den mundtlige, vil det forstaas, hvilke Vanskeligheder, der foreligger for Jord- og Bygningsarbejdergruppen m. H. t. Arbejdspladserne ude i Landdistrikterne.

Lad os nu tage Mergelarbejdet først! Efter den nu afsluttede Overenskomst med Entreprenørforeningen foreligger der Betingelser for at faa de overenskomstmæssige Satser gennemført overalt, hvor der udføres Mergelarbejde i H. t. Grundforbedringsloven, idet denne Lov fastsætter, at der skal betales overenskomstmæssig Betaling, hvilket rimeligvis nu maa føre til, vel at mærke, hvis man er agtpaagivende derude i Landdistrikterne, hvor dette Arbejde foregaar, at der ikke kan blive nogen Vanskelighed her, men udover disse Mergelarbejder forefindes der jo en Række, hvor der ikke er Tale om Tilskud efter Grundforbedringsloven, og hvor Betingelserne for at faa Lønnen op altsaa ikke i samme Omfang er til Stede, ligesom det kan forventes, at en Række nye Mergelarbejder vil blive sat i Gang udenfor denne Lov, og med den Erfaring, vort Forbund fra tidligere Tid har med Hensyn til Vanskelighederne med at faa disse Lønninger respekteret, er det jo paa Forhaand givet, at der her foreligger en ikke alene vanskelig, men ogsaa stærkt paakrævet Opgave at løse.

Det er jo egentlig en Art lønmæssig Tragedie, der foreligger angaaende Mergelarbejde. Dette Arbejde var oprindelig optaget i Overenskomsten til en Timeløn af 121 Øre, og denne Timeløn blev betalt overalt, hvor Medlemmer af Entreprenørforeningen udførte dette Arbejde.

I Sønderjylland, hvor flere af den Slags Arbejder var i Gang, opnaaede vore Folk ogsaa hos Arbejdsgivere, der ikke var Medlemmer af Entreprenørforeningen, den overenskomstmæssige Betaling, og selvom Fremskaffelsen heraf i visse Tilfælde kun var mulig igennem Voldgift, har Firmaerne dog maattet bøje sig, og det er mere end 100.000 Kr., der her har været paa Spil for de sønderjydske Arbejdere. Men vi var kommen for højt op. Den Timeløn, der almindeligvis betaltes for Mergelarbejdet paa det Tidspunkt, altsaa i 1930, hvor Entreprenøroverenskomsten blev gennemført, laa betydeligt lavere, i mange Tilfælde helt nede paa 50—60 Øre, og det var ikke muligt at gøre det vældige Spring fra denne lave Løn og op til 121 Øre i Timen, selvom vore Organisationer anstrængte sig nok saa meget. De Steder, hvor der blev etableret Strejke, var det ikke vanskeligt at faa Skruebrækkere, og selvom de vedkommende Entreprenører maatte gaa op med Lønnen, naaede den dog ingen Steder højere op end til omkring 80 Øre. (Sluttes.)

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

ARBEJDSLØSHEDSKASSEN
TELEF.: 14267 - 14268 - 14269
Omstilling til: Formanden
Næstformanden
Hovedkassereren
Sekretariatet
Rejsesekretæren

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 21 15.—11. 1935 40. Aarg.

Droskechaufføren

I Gadens brølende Trafik
med sikker Haand og sikkert Blik
sin blanke Bil han kører,
vi gad nok vidst, hvordan det gik,
hvis han ej holdt paa Farten Skik
og var en sikker Fører.

Er Natten barsk, er Dagen blid,
ved Sommer eller Vintertid
han sidder støt ved Rattet,
er Solen varm, er Stormen strid,
har han med samme vaagne Flid
om Rat og Bremser fattet.

Snart sent i Seng, snart tidligt op,
men han er ingen Dovenkrop,
han klarer hele Smøren,
snart grønt, snart rødt, snart kør, snart Stop,
for raske Mænd et rigtigt Job,
og rask er just Chaufføren.

Aage Hermann.

PAA VEJ TIL FLERTALLET

En Juniluftning over Landet glider,
en stille Modningstid til Høstens Dag,
de nye Tanker knoppes, dræer, skrider,
og Blomster skyder Folkets Frihedssag.
End pranger ej de gylden-tunge Frugter,
hvis Løfter spired i vor Friheds Vaar,
men grødefuldt det danske Land sig bugter,
en Juniluftning over Folket gaar.

Johan Skjoldborg.

Opgørelsen af Valgets Resultat er nu med den i Amterne afsluttede Fintælling af de afgivne Stemmer endelig afgjort med den Udgang, at det Billede, hvis Konturer klart traadte frem i Valgnattens seneste Timer, nu staar med skarpt optrukne Linjer i al sin Skønhed for den danske Arbejderklasse. Det er ikke længere alene Vaardagens grødefyldte, solvarmede og dampende Marker, der møder vort forventningsfulde Blik, men tværtimod en Ager, der saa langt Øjet rækker, afgiver Løfte om det udsaaede Korns Spire- og Vokseevne, der nærer den aldrig svigtende Tro paa en fuldvægtig Høst. Det er den gennem Aprildagens stormende, skiftende og vefyldte Brydning fødte Junistemning, der fylder vort Sind med en Begejstring over det, vi naaede, som trænger i Baggrunden alle de Vanskeligheder og alt det Arbejde, der maatte gøres forinden Sejren var i Sigte.

Maaske vil der være en eller anden af dem, som har været med gennem de mange Aar, der til Tider har følt det, som om Idealerne blev noget afblegede, og sandsynligvis vil der blandt vor Tids Ungdom, heldigvis, findes mange, der ikke syntes der er Fart nok paa Fremgangen, men for begge Parter gælder det, at Valget den 22. Oktober ikke alene manifesterede Virkningen og Betydningen af den Kurs, der hidtil er ført, men tillige viste, at der over vort Partis Fremgang, baade er Flugt, Linie og Fart, saaledes at det uden Skryden kan fastslaas, at vi er paa Vej til Opnaaelse af det absolutte Flertal i den danske Vælgerbefolkning. Ja, mere end det, nemlig, at vi selv bestemmer, naar dette Flertal skal opnaas.

Derfor indebærer Valget ikke alene Kendsgerningen om vort Partis Fremgang og Styrkelse i det nærmest for os liggende Arbejde og Opgaver, men tillige en alvorlig Lære for dem, der øjensynlig blind for Faren ved deres Svigten af egne og den samlede Arbejderklasses Interesser, lod sig forlede til at støtte en Bevægelse, der har en Svækkelse af vort Partis Indflydelse til Maal.

Det bliver vor Opgave i den kommende Tid at sprede Oplysning om dette Forhold om muligt i højere og mere udvidet Grad end hidtil, saaledes at ogsaa Brakmarken til Venstre paa Ageren bliver tjenlig til Udnyttelse for den gode Sæd.

R—dt.

HAR DU BESTILT FAGBLADET

Som allerede meddelt i sidste Nummer af Fagbladet, vil der ske en Nyordning vedrørende Forsendelsen af Fagbladet, saaledes at Bladet fremtidigt tilsendes alle de Medlemmer, der fremsætter Ønske derom, med Postvæsenet. Derved opnaas flere Fordele. Afdelingerne fritages for det store Arbejde, som er forbundet med den hidtidige Distribuering, og det undgaas tillige, at Fagbladet, som Tilfældet har været mange Steder, hvor Distribueringen har været mangelfuld, ophobes paa Kontorerne til ingen Nytte.

Til Gengæld maa Afdelingerne naturligvis være indstillet paa at fremskaffe de fornødne Adresser paa Medlemmerne til Brug for Hovedkontoret ved Afgivelse af Bestilling hos Postvæsenet. Til dette Brug er der fremsendt Bestillingssedler til alle Afdelinger til Udlevering og Brug for Medlemmerne ved Navn og Bopælsangivelse.

Det er altsaa ogsaa Medlemmerne selv, der maa have Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet. Senest 1'ste December maa Bestillingssedlerne være afleveret til Hovedkontoret for at Fagbladets rettidige Udsendelse pr. 15. Januar 1936 kan finde Sted, og det kan ikke nytte at tilfredsstille sig selv med, at Afdelingens Bestyrelse nok sørger for, at Bestilling afgives, derved vil nemlig meget let opstaa det Forhold, at den enkelte glemmes. Henvend dig derfor til dit Afdelingskontor eller, hvor saadant ikke findes, til Formanden og sørg for, at dit Navn og Adresse bliver opført paa en Bestillingsseddel.

Det er heller ikke tilstrækkeligt, at du hidtil har modtaget Bladet pr. Post, alle Adresser skal fornyes, og der maa derfor ogsaa for hidtidige postanmeldte Bladmodtagere foretages ny Bestilling.

Sørg nu alle for at komme med fra Begyndelsen, det sparer de enkelte for den Skuffelse, at Bladet udebliver, naar Nyordningen træder i Kraft, og det sparer Ekspeditionen for unødigt Ekstraarbejde.

Altsaa 1'ste December er sidste Frist. Meld dig derfor med det samme. Husk, at saafremt du ikke den 15. Januar modtager Fagbladet, er det din egen Skyld. Bestil Fagbladet i Dag.

NYE MÆND

I VORT FORBUNDS HOVEDLEDELSE

Paa vort Forbunds nylig afholdte Kongres blev der saaledes som foreskrevet i Forbundslovene, foretaget Valg til Hovedledelsen, og dette Valg førte i højere Grad end tidligere til, at mange nye Repræsentanter fik Sæde i Hovedledelsen. Det var dog ikke saaledes, at et større Tal af de forud for Kongressen siddende Hovedbestyrelsesmedlemmer maatte bide i Græsset. Tilgangen af nye Mænd skyldes i det væsentlige, at Hovedbestyrelsen som Følge af Lovændring blev udvidet med en Mand for hver Gruppe, og at enkelte tidligere Hovedbestyrelsesmedlemmer valgtes til Forretningsfører, hvilket var Tilfældet for Christoffer Mortensens, Niels Christensens og Viggo Eigtveds Vedkommende. Endelig finder vi Anledning til at bringe Billeder af de Hovedbestyrelsesmedlemmer, som valgtes paa Landarbejderforbundets sidste Kongres, og som ikke tidligere har været omtalt her i Fagbladet, men som alle blev genvalgte paa vort Forbunds Kongres.

Om alle de nye Mænd gælder det, at de hver paa sit Felt har ydet en betydelig Indsats i Fagbevægelsen og for de flestes Vedkommende tillige i den politiske Arbejderbevægelse, fra hvilket Arbejde de medbringer Erfaringer og Indsigt, som vil være af Betydning for dem under Udførelsen af den Gerning, de nu er betroet i Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedledelse, hvis Afgørelser til alle Tider nødvendigvis maa være præget af moden Overvejelse og Ansvarsbevidsthed, der ikke afgiver Plads for Rygtelse af specielle snævre lokale Interesser, men hvor det altid er fornødent at holde sig det samlede Heles Velfærd for Øje.

Vi byder alle de nye Mænd Velkommen og føjer hertil Ønsket om alt muligt Held til det kommende Arbejde. Iøvrigt henviser vi til nedenstaaende Omtale af de enkelte Personer.

FABRIKGRUPPEN:

Eiler Mikkelsen, Skaade, er født i Odder den 22. August 1897. Allerede i 14 Aars Alderen maatte Mikkelsen træde ind i Arbejdsmandsfaget, idet han da begyndte at arbejde paa Emiliedal Teglværk i Skaade, hvor han fremdeles arbejder. Ved 18 Aars Alderen blev Mikkelsen indmeldt i Skaade og Omegns Afdeling, og i 1920 valgtes han til Medlem af Bestyrelsen og var i en kort Periode Næstformand og Sekretær. Den 8. Februar 1928 valgtes Mikkelsen til Afdelingens Formand og har beklædt dette Tillidshverv siden. Ogsaa uden for Dansk Arbejdsmands Forbund har Mikkelsen Tillidshverv indenfor Arbejderbevægelsen. Han er saaledes Medlem af Forretningsudvalget for Holme-Tranbjerg Fællesorganisation, ligesom han ogsaa i flere Perioder har været Bestyrelsesmedlem i Socialdemokratisk Forening.

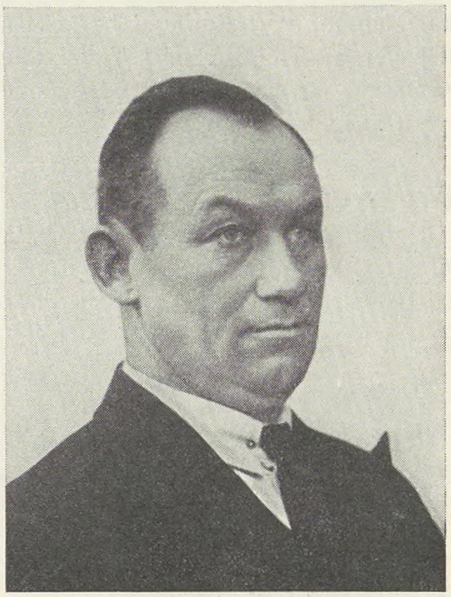

EILER MIKKELSEN

Oscar Nielsen, København, er født 7. December 1888 i Lundtofte ved Lyngby. Hjemmet var, som alle Datidens Arbejderhjem, præget af de Vanskeligheder Arbejderklassen led under, og der blev som Følge deraf hurtigt Anvendelse for Oscar Nielsens Medvirkning til Hjemmets Opretholdelse, han blev derfor 10 Aar gam-

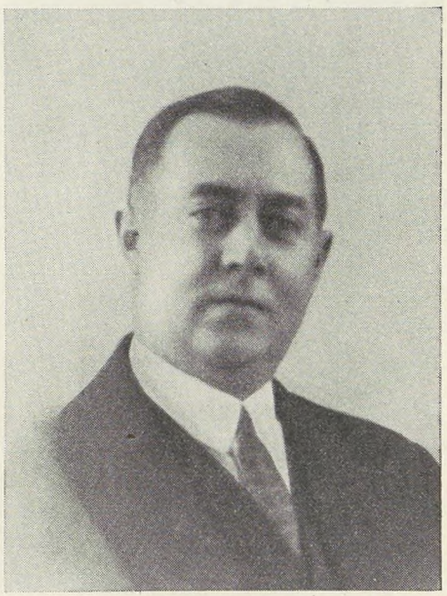

OSCAR NIELSEN

mel Mælkedreng, et Arbejde han udførte indtil 1904, paa hvilket Tidspunkt Oscar Nielsen opnaaede Beskæftigelse paa Københavns Hesteskofabrik. I 1907 blev Oscar Nielsen Medlem af Støberiarbejdernes Fagfor-

ening, og det efterfølgende Aar valgtes han til Tillidsmand for den paa Virksomheden beskæftigede Arbejderes Klub, et Hverv han stadig er i Besiddelse af, og som kun har været afbrudt i det Tidsrum, hvor Oscar Nielsen var Soldat. Oscar Nielsen har siden 1925 været Bestyrelsesmedlem i sin Afdeling og har deltaget i en Række af Dansk Arbejdsmands Forbunds Kongresser. Ogsaa uden for vort Forbund har Oscar Nielsen været Indehaver af Tillidshverv i Tilknytning til Arbejderbevægelsen, og ikke mindst »De unges Idræt« har nydt godt af hans Arbejdsevner.

JORD- OG BYGNINGSGRUPPEN:

Alfred Petersen, Aarhus, fødtes den 26. Marts 1886, og er saaledes 49 Aar gammel. Efter Konfirmationen blev Alfred Petersen sat i Lære som Spinder og Væver

ALFRED PETERSEN

paa Tekstilfabriken i Brønderslev, blev udlært og arbejdede ved Faget indtil 1909, hvorefter han gik over til Arbejdsmands-Arbejdet og overflyttedes fra Tekstilarbejderforbundet, i hvilket Petersen var indtraadt 1907, til Dansk Arbejdsmands Forbund. Inden for Jord- og Betonarbejdernes Fagforening i Aarhus valgtes Alf. Petersen til Tillidsmand og i 1926 tillige som Formand og er senere bleven genvalgt.

Valdemar Thomsen, Odense, er født den 16. December 1887 i Sulsted, der er beliggende i Vendsyssel. Forældrene var Landarbejdere paa Gaarden Sd. Elkær, og Thomsen kom som 10-aarig Dreng ud at tjene for sin Føde hos Bønderne og arbejdede ogsaa efter sin Konfirmation ved Landarbejde indtil sit 22. Aar. Senere søgte han Arbejde som almindelig Løsarbejder og fik bl. a. Arbejde ved Anlæget af Dobbeltsporet over Fyn.

Valdem. Thomsen blev Medlem af vort Forbund i Oktober 1910 og valgtes til Kasserer for Odense Afdeling A. den 1. Oktober 1920 og til Formand for samme Afdeling den 29. Oktober 1930. I 1932 valgtes Thomsen til Formand for Agitationskredsen og har været Indehaver af dette Hverv saavel som Formandsposten for Afdelingen siden.

VALD. THOMSEN

Endvidere har Thomsen været Medlem af Distriktbestyrelsen for St. Hans Landsogn fra 1925 til Indlemmelsen i Odense 1932, og i 1933 valgtes Thomsen til Medlem af Odense Byraad.

Peder Andersen, København, er født d. 22. Jan. 1887 i København, og maatte som saa mange andre nuværende københavnske Tillidsmænd begynde i en tidlig Alder som

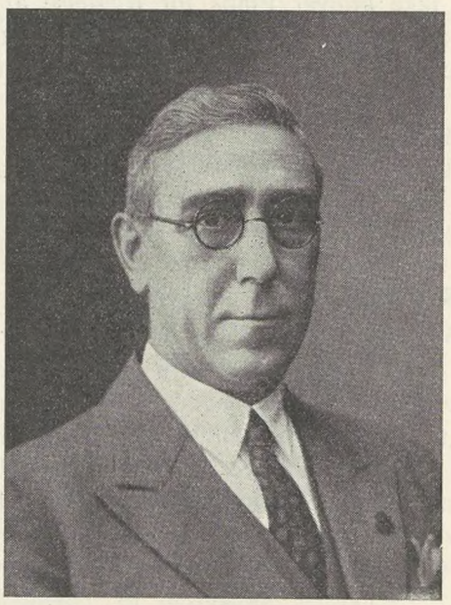

PEDER ANDERSEN

Mælkedreng. Denne Beskæftigelse beholdt han indtil sit fyldte 18. Aar, hvorefter Peder Andersen, efter at være indmeldt i Fagforeningen i 1905, arbejdede som Jord- og Betonarbejder; han blev ret hurtig Medlem af

sin Klubs Bestyrelse og valgtes 1913 til dens Formand. I Bestyrelsen for Jord- og Betonarbejdernes Afdeling blev han indvalgt 1922 og var derefter Kontrolassistent fra 1930 indtil 1932, da han den 1. November valgtes til Formand i Stedet for Carl Hansen, der paa Forbundets forudgaaende Kongres var blevet valgt til Forretningsfører.

LANDARBEJDERGRUPPEN:

En Præsentation af Carl Westergaard er forsaavidt ufornøden i hvert Fald overfor Landarbejderne, blandt dem er han kendt over det ganske Land, skønt han ikke er gammel af Aar (2. Juledag i Aar fylder han 50 Aar), hører han til de ældste, eller maaske rettere, han er den ældste i Organisationsarbejdet blandt Landarbejderne, idet han er Stifter af Tyendeforbundet, den

CARL WESTERGAARD

første landsomfattende Organisation for Landbrugsarbejdere her i Landet. Carl Westergaard er født paa Vindum Hede syd for Viborg i 1885. Allerede som 16—17 Aars Knægt agiterede han blandt sine Kammerater for Arbejderbevægelsen, og i 1906 stiftedes et Tyendeforbund med ham som Formand. Aaret efter startede han »Tyendebladet«, der fik stor Betydning for Organisationstankens Udbredelse paa Landet. Han har uafbrudt siden virket i Arbejderbevægelsens Tjeneste og har baade som Skribent og Taler udført et mægtigt Agitationsarbejde, men ogsaa i det praktiske Organisationsarbejde, har han gjort en meget betydelig Indsats.

Jens Hansen, Dame Kobbel, er født i Askeby den 5. September 1888, og har siden sit fyldte 7. Aar arbejdet paa Bøndergaardene, først som Vogterdreng, senere som Tjenestekarl, og derefter som Landarbejder. Formand for Fanefjord Landarbejderafdeling fra 1918 til 1920. Medlem af Fanefjord Sogneraad fra 1921. Bestyrelsesmedlem af Landarbejderforbundets Møens Kreds siden 1920, Formand fra 1921 og fremdeles ogsaa efter Sammenslutningen mellem dette Forbund og Dansk Arbejdsmandsforbund i 1934. Medlem af Land-

JENS HANSEN

arbejderforbundets Hovedbestyrelse fra 1924 til 1934. Medlem af Menighedsraadet og Formand for Partiforeningen fra 1930 og for Sygekassen fra 1. Januar 1934.

Simon Kjeldsen, Stokkemarke, blev født den 23. Februar 1886 i Hedehusene ved Ølgod, hvor Faderen var Landmand. Blev 1. Januar 1919 Medlem af Landarbejderforbundets Stokkemarke Afdeling og valgtes til For-

SIMON KJELDSEN

mand for denne Afdeling allerede i Marts samme Aar. I 1921 valgtes Simon Kjeldsen til Medlem af Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse og beklædte dette Hverv til Sammenslutningen med Dansk Arbejdsmands

Forbund i 1934, og valgtes da til Landarbejdergruppens Repræsentant i sidstnævnte Forbunds Hovedbestyrelse. Simon Kjeldsen har tillige været Kredsformand

MARTINUS WAMMEN

for Landarbejderforbundets Midtlollandskreds i Tidsrummet 1925—1928 og derefter fra 1933 og til Sammenslutningen fandt Sted i 1934. Desuden har Simon Kjeldsen været Formand for Stokkemarke Sygekasse i Tidsrummet 1926—28, og tillige Medlem af Stokkemarke Sogneraad fra April 1925, et Tillidshverv han fremdeles er Indehaver af.

Martinus Wammen, Vaarst, er født den 12. Juni 1884 i et lille Landarbejderhjem paa Fjellerad Mark, hvor Faderen havde en Fæsteejendom under Grevskabet »Lindenborg«. Var indtil 1918 decideret Landarbejder, idet han foruden at udføre Arbejdet paa Forældrenes Fæstejendom maatte arbejde paa de omliggende Bøndergaarde. Siden maatte Wammen søge Arbejde ved tilfældig Beskæftigelse, saasom Tørvegravning, Papdækning og Tjæring af Tage, og heller ikke Glarmesterarbejde er han gaaet uden om. Allerede som 18-aarig blev Wammen valgt ind i den stedlige Husmandsforenings Bestyrelse, og 23 Aar gammel valgtes han til Repræsentant for Husmandsbrandkassen og er senere valgt til Distriktsforstander for samme Selskab.

Fra 1906 har Wammen deltaget i Arbejdet for Oprettelsen af en faglig Organisation for Landarbejderne og valgtes ved Oprettelsen af Vaarst Afdeling til Formand for denne. Medlem af Landarbejderforbundets Forhandlingsudvalg fra 1919. Kredsformand fra 1924 og senere Hovedbestyrelsesmedlem indtil Sammenslutningen med Dansk Arbejdsmands Forbund i 1934, og derefter Landarbejderforbundets Repræsentant i sidstnævnte Forbunds Hovedbestyrelse.

Siden 1921 Medlem af Gunderup-Nøvling Sogneraad, Medlem af Socialudvalget og Leder af Kommunens Folkeregister. Og endvidere Finansministeriets Repræsentant i Aalborg—Hadsund-Banens Repræsentantskab.

Ogsaa som Politiker har Wammen været interesseret og har saaledes været Socialdemokratiets Kandidat ved Folketingsvalgene i Tiden 1920—32, henholdsvis i Halvrimmen og Sæby Kredsene.

Martin Andreasen, Gjesten, er født den 19. Juni i Lejerskov Sogn ved Kolding, som den ældste af en Børneflok paa 11. Kort efter Martin Andreasens Fødsel flyttede Forældrene til Vorbasse Kommune, hvor de overtog en fattig Hedeejendom. Denne Ejendom var selvsagt ingen Guldgrube, og Børnene maatte derfor tidlig ud for at tjene til Livets Ophold, og allerede ved 7-Aars Alderen maatte M. Andreasen ud som Hyrdedreng hos Bønderne. Lønnen var ikke stor — 20 Kr. og et Par Træsko for et helt Aar — og Skolegangen blev kun passet det mindst mulige. Martin Andreasen naaede saaledes kun at komme i Skole 3 halve Dage i det sidste halve Aar forinden Konfirmationen. Til Gengæld var Arbejdsdagen betydelig lang — fra Kl. 5 Morgen til 11 Aften.

I 1923 oprettedes en Landarbejderafdeling for Gjesten og Omegn for hvilken Martin Andreasen valgtes til Formand, et Hverv han bestred indtil 1928. 1925 valgtes Andreasen til Kredsformand for Landarbejderforbundets Kolding-Bramminge Kreds og er fremdeles Kredsformand efter Sammenslutningen med Dansk Arbejdsmands Forbund for Bække Kredsen. Endvidere har Martin Andreasen været Medlem af Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse og valgtes ved Sammenslutningen med vort Forbund til dettes Hovedbestyrelse, et Valg som den sidst afholdte Kongres altsaa har bekræftet.

MARTIN ANDREASEN

Foruden sit Arbejde indenfor Fagbevægelsen har Martin Andreasen været Tillidsmand i Husmændenes Brandkasse og Ulykkesforsikring gennem 11 Aar.

Chr. Christiansen, Herslev, er født den 27. April 1884. 8 Aar gammel kom han ud at tjene i Landbruget og var beskæftiget her indtil sit 17. Aar. Senere ernærede Christiansen sig ved tilfældigt løst Arbejde, dog mest i Tilknytning til Landbruget. I 1917 blev der oprettet en Afdeling i Tilslutning til Landarbejderforbundet for Herslev-Gevninge Kommune. Christiansen valgtes til Formand for denne Afdeling og var i en Aarrække tillige Kasserer. 1929 valgtes han til Kredsformand for Landarbejderforbundets Roskildekreds og fortsatte ved dette Forbunds Sammenslutning med Dansk Arbejdsmands Forbund som Kredsformand for samme Kreds. I 1931 valgtes Christiansen til Medlem af Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse og genvalgtes som Forbundets Repræsentant i Dansk Ar-

CHR. CHRISTIANSEN

bejdsmands Forbunds Hovedbestyrelse ved Sammenslutningen i 1934.

Christiansen har tillige været Medlem af Sogneraadet i Herslev-Gevninge Kommune i de sidste 8 Aar og Medlem af Menighedsraadet i samme Kommune i 4 Aar.

TRANSPORTARBEJDERGRUPPEN:

Anders Jensen, Odense, er født i Stige ved Odense, og allerede ved 7 Aars Alderen fik han Plads hos en Bonde som Kreaturpasser. Senere flyttede A. Jensens Forældre ind til Odense, og her maatte han, som alle andre Proletarbørn, udføre Bydrengearbejde indtil sit 10. Aar, hvorefter han opnaaede Plads som Arbejdsdreng, dels paa en Tobaksfabrik og dels paa Odense Glasværk. Senere kom A. Jensen i Gartnerlære, og efter endt Militærtjeneste arbejdede han forskellige Steder indtil 1916. Herefter paabegyndte A. Jensen sin Virksomhed som Havnearbejder. Samme Aar valgtes han til Medlem af Havnearbejdernes Afdelings Bestyrelse og var Bestyrelsesmedlem indtil 1921, da han valgtes til Formand, hvilket Tillidshverv Jensen har beklædt siden, fra 1925 tillige Indehaver af Kassererposten indenfor Afdelingen. Endvidere var A. Jensen Formand for Arbejdsmændenes Fællesledelse fra 1922 til dens Ophør i 1932.

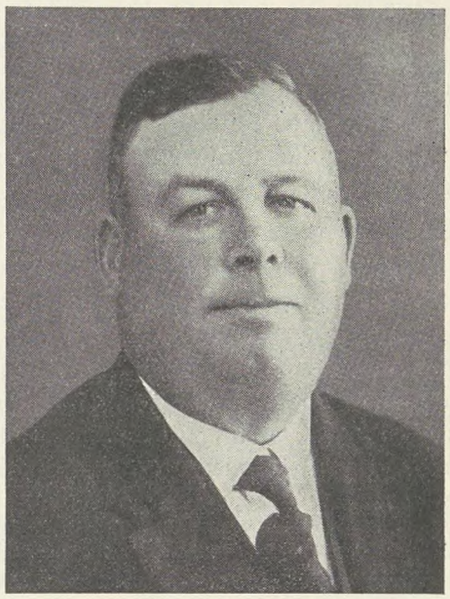

ANDERS JENSEN

Ejler Jensen, København, er født i København. Faderen, der var Kusk og Lagerarbejder, døde forholdsvis tidligt, saaledes at Moderen maatte opretholde Hjemmet ved Arbejde som Rengøringskone, saa der blev tidligt Brug ogsaa for Ejler Jensens Arbejdskraft, han maatte derfor tage Plads som Bydreng,

EJLER JENSEN

Mælkedreng og Arbejdsdreng paa en Cigarfabrik. Ved 14 Aars Alderen kom Ejler Jensen ud at sejle som Skibsdreng. Denne Periode varede i 2½ Aar, hvorefter han var Bud for forskellige Forretninger. Derefter tog Ejler Jensen paany til Søs, denne Gang som Tjener.

Efter endt Militærtjeneste blev han Lagerarbejder og arbejdede som saadan i forskellige Virksomheder, sidst i Magasin du Nord fra 1918 til 25. Ejler Jensen blev omtrent med det samme valgt til Klubkasserer og var tillige Pladsrepræsentant for Arbejdspladsens ca. 150 Lagerarbejdere.

I 1925 valgtes Formanden for Lager- og Pakhusarbejdernes Afdeling, Robert Nielsen, til Førstesekretær i Dansk Arbejdsmands Forbund, og Ejler Jensen blev derefter valgt som hans Efterfølger til Hvervet som Afdelingsformand og er genvalgt siden.

Ejler Jensen har gjort overordentlig meget for at uddybe sin Viden og personlige Dygtighed. Han har saaledes deltaget i Fortsættelseskursus paa Borup Højskole og i Oplysningsudvalgets Kursus, har lært sig Sprog og erhvervet stor Indsigt i Samfundsspørgsmaal og faglige Forhold, og er som Følge deraf meget brugt i Oplysningsarbejdet vedrørende faglige Forhold. Var i Tidsrummet 1910—20 med i Arbejdet indenfor den socialdemokratiske Ungdomsbevægelse.

Ejler Jensen var Medlem af Hjælpekassebestyrelsen i 3 Aar indtil Socialreformens Gennemførelse, var stærkt medvirkende til Oprettelsen af Arbejdsmændenes Ungdomsafdeling, og besidder f. T. følgende Hverv: Næstformand i Arbejdsmændenes Fællesledelse og Medlem af Forretningsudvalget for Arbejdernes Oplysningsudvalg i København.

Alfred Jensen, København, er udgaaet fra et Landarbejderhjem i Jyderup, og lærte her de Vilkaar at kende man den Gang bød Arbejderklassens Børn, maatte saaledes allerede 10 Aar gammel ud at tjene hos Bønderne og vedblev hermed indtil 1899, rejste derefter til Holbæk og opnaaede Plads som Købmandskarl og Kusk, rejste senere i 1902 til København og fik her Arbejde som Mælkekusk paa Trifoliums Mælkeforsyning og arbejdede her indtil 1929. Alfred Jensen blev straks Medlem af Mælkeriarbejdernes Fagforening og ydede et stort Arbejde for at faa alle de paa Virksomheden beskæftigede Arbejdere indmeldt i Organisationen, hvilket lykkedes, saaledes at der tilvejebragtes organisationsmæssige Forhold paa Arbejdspladsen. I Forbindelse med Mælkeriarbejdernes Fagforening oprettedes en faglig Klub for hvilken Alf. Jensen var Formand fra 1907—1919, og var i samme Tidsrum Medlem af Mælkeriarbejdernes Afdelings Bestyrelse. 1925 valgtes Alf. Jensen til Afdelingens Formand og blev som Følge af det stadige voksende Medlemstal, der steg fra 700 til 1300, og det dermed forøgede Arbejde, fastlønnet fra 1929. I Tilknytning til Mælkeriarbejdernes Afdeling er der oprettet en saakaldt B-Afdeling, bestaaende af Mælkemedhjælpere ved Vognene, denne Afdeling tæller 400 Medlemmer, for hvilken Afdeling Alf. Jensen ligeledes er Formand. Alf. Jensen er endvidere Medlem af Bestyrelsen for den københavnske Fællesledelse, og har desuden været Medlem af Frederiksberg 2. Kreds socialdemokratiske Forenings Bestyrelse i de sidste 20 Aar.

ALFRED JENSEN

OVERVINDELSE AF KRISEN GENNEM OPRUSTNING OG KRIG

I BEDSTE FALD: KONJUNKTUROPGANG

I aarevis studerer Tusinder hver Maaned opmærksomt de statistiske Oplysninger for at se, om Haabet om, at Verdenskrisen kan overvindes, endnu har nogen Berettigelse. Da den økonomiske Udvikling i Forløbet af Verdenskrisen i stadig højere Grad har opløst sig i nationale Enkeltbevægelser, vigtige internationale Sammenligningsmuligheder ikke mere forefindes og desuden mange Sammenhæng og Bevægelser, der tidligere almindeligvis betragtedes som Konjunkturbarometer, er blevet aldeles ubrugelige, er de Lærde nu ikke enige om, hvorvidt Verdensøkonomien virkeligt opviser Tegn paa Bedring eller ej. Alt efter den Betydning, man tillægger den ene eller anden Kendsgerning, lyder Prognosen højst forskellig. Kun en Kendsgerning synes at være almindeligt anerkendt: stigende Produktionstal, stigende Handelsomsætning, stigende Tal for Verdenshandelen, ja selv stigende Beskæftigelsestal i dette eller hint Land siger kun lidt saalænge der ikke samtidig hermed indtræder en virkelig reel Forøgelse af Massernes Købekraft. For dem, for hvilke de brede Massers synkende eller stigende Velstand er Maalestokken for den økonomiske Situation, er en almindelig økonomisk Opgang, endsige en Overvindelse af Krisen, ikke til at konstatere.

Lad os altsaa aabent bekende, at vi ikke hører til de Statistikere og »Videnskabsmænd«, der hilser den stigende Produktion og det stigende Forbrug af Jern,

Staal og andre Metaller som et Tegn paa bedre Konjunkturer — 2 Holdsskifte i Flyvemaskinefabriker, Krigsværfter og Motorfabriker som Tegn paa Krisens Overvindelse. Spørgsmaalet om Overvindelse af Krisen har for os altid været Spørgsmaalet om, hvorvidt Genrejsningen af det svigtende kapitalistiske Produktionssystem, som grundet paa Verdenskrisen først rigtigt er gaaet ud af Fugerne, kan ske paa Grundlag af dette økonomiske Systems naturlige Modstand — henholdsvis Livskraft. Dette Spørgsmaal maa besvares med et absolut Nej. Naar der i Øjeblikket er Knaphed paa Skibsrum i Middelhavet, naar for Tiden i Hitler-Tyskland de mægtige Kulforraad skrumper ind (medens de i England og Frankrig som Følge af Sanktionerne mod Italien automatisk vokser i tilsvarende Grad), naar i Dag Efterspørgslen efter Vaaben og Ammunition, efter Flyvemaskiner, Tanks og Giftgas stiger, naar Priserne for Kul, Petroleum, Uld og Metaller etc. gaar i Vejret, saa er alt dette efter vor Mening ikke noget Tegn paa Overvindelse af Krisen, men en ny Sygdomsforeteelse i det kapitalistiske Produktionssystem og Samfund, hvis ugunstige Virkninger ikke kan udeblive.

Fordi Rustningsfabrikerne arbejder Dag og Nat og den »blodige Internationale« atter opnaar kæmpemæssig Profit — derfor er Verdenskrisen endnu langt fra overvundet. En »Særkonjunktur« — ganske vist af betydeligt Omfang — er i Begreb med at udviske den Kendsgerning, at det iøvrigt gaar Erhvervslivet ret Skidt, og at føre Værdien af denne Rustningskonjunktur tilbage til sit rigtige Maal forekommer os mere nødvendigt end nogensinde.

Det er i de fleste Tilfælde ikke muligt at paavise, hvilken Andel Oprustningspolitiken i de forskellige Lande har haft i den stigende Produktion af Jern og Staal. Lige saa lidt som det nøjagtigt lader sig paavise, hvor meget decideret Krigsproduktion, der stikker i Motor- og Automobilindustriens stigende Produktionstal. Ikke overalt er Situationen saa oversigtlig og klar som f. Eks. i Hitler-Tyskland, hvor saa godt som hele Bedringen af den industrielle Beskæftigelse kan føres tilbage til den forcerede Oprustning. Men der findes alligevel statistiske Tal, som i det mindste byder et vist Holdepunkt for, i hvilket Omfang den almindelige økonomiske Situation har profiteret af Rustningskonjunkturerne. Efter forsigtige Skøn kan det anslaas, at Eksporten (som vel at mærke kun udgør en vis Del af den samlede Produktion) af Krigsmateriale (Vaaben, Ammunition, Krigsskibe, Flyvemaskiner, Tanks etc.) i Aaret 1935 var som følger: Czekoslovakiets Eksport af Krigsvaaben og Ammunition var 23 pCt. større end i 1933, Belgiens 140 pCt. større end i 1933, De forenede Stater eksporterede 77 pCt. flere Flyvemaskiner end i 1933, Frankrig endog 135 pCt. flere end i 1933. Mængdemæssig steg Eksporten af vigtige Krigsmaterialer i 1935 sammenholdt med det samme Tidsrum i 1932 i England med 33 pCt., i U. S. A. med 113 pCt., i Frankrig med 4 pCt., i Czekoslovakiet med 530 pCt., i Belgien med 90 pCt., i Italien med 10 pCt. »Krigsskuepladsen« spiller herved en betydelig Rolle. Italien, Abessiniens Angriber, havde f. Eks. i 1934 en Eksport af Krigsmateriale paa 10,8 Millioner, mens Importen af samme Varer beløb sig til 11,1 Millioner tyske Mark. For 1935 kalkulerer man heroverfor en 130 pCt. højere Import, der fordeler sig saaledes, at Importen af Vaaben og Ammunition opviser en Stigning af 140 pCt. og Importen af Flyvemaskiner og Flyvemaskindele af 114 pCt. Betydningen af saadanne Krigskonjunkturer træder næsten endnu tydeligere frem for Rumæniens Vedkommende. Rumænien gav de czekoslovakiske Skodaværker en Ordre paa over 600 Millioner Kroner, hvad der svarer til næsten det dobbelte af Czekoslovakiets hidtidige Krigsmateriale-Eksport. Et eneste Lands Behov slaar altsaa hele Rustningsindustriens Udenrigshandelsbalance i et andet Land over Ende.

Ganske vist er dette kun Henvisninger, der antyder en Tendens uden dog at være udtømmende. For det første siger Tallene for Eksport af Krigsmateriale til Udlandet ikke noget om det egets Lands Hjemmeproduktion, for det andet er de vigtigste Lande overhovedet ikke medtagne i Statistiken. Hvor meget Hitler-Tyskland har produceret af Krigsmateriale siden Nazisternes Magtovertagelse overstiger sandsynligvis selv de vildeste Fantasters Forestillingsevne. Hvor stor Japans Produktion af Krigsmaterialer i Virkeligheden er, kan man kun tilnærmelsesvis forestille sig. Man ved heller ikke, hvor stor en Del af U. S. A.s Jern- og Staalforbrug, der opsluges af Oprustningen, og Storbritannien f. Eks. bekendtgør fra Begyndelsen af dette Aar ikke mere Mængden af de eksporterede Vaaben og Ammunition.

Trods dette staar en Kendsgerning fast: medens Verdens samlede Udenrigshandel i 1935 overfor 1934 knapt nok er forøget med 2 pCt., turde Verdenshandelen med Krigsmateriale mindst være steget med 40—50 pCt. For en Række Lande (foruden England, Japan) anslaar Instituttet for Konjunkturforskning Stigningen til 29 pCt. Men England kan f. Eks. alene med Hensyn til Eksporten af Krigsskibe i 1935 notere en Stigning paa det tredobbelte i Forhold til Aaret 1934.

Naar altsaa Statistiken udviser, at Verdenshandelen er stigende, at Produktionen, navnlig af Jern og Staal, opviser en vældig Udvidelse, at Arbejdsløsheden er gaaet tilbage, bør man ikke glemme, hvilken Andel Rustningskonjunkturerne har haft i disse Foreteelser og Resultater. For os er Krigen og Krigsforberedelserne ikke Fremskaffelse af Arbejde i dette Ords egentlige Betydning. For os er Rustningskonjunkturerne et Tegn paa, at de kapitalistiske og fascistiske Magter gør fortvivlede Forsøg paa at holde sig over Vande med de sidste Midler. Gennem Fascisme, Oprustning og nye Krige føres Verden kun ud i nye og haardere Kriser, om ikke i et fuldstændigt Sammenbrud, og hvad der i Dag forekommer mange overfladiske Iagttagere som »Bedring af den økonomiske Situation« og Konjunkturopgang, vil saa vise sig at være de sidste Krampetrækninger, der kun vil fremskynde Kapitalismens endelige Sammenbrud.

I. F. C.

I FASCISMENS FÆNGSLER

Efter Februarkampenes Sammenbrud rasede de sejrrige, reaktionære Tropper uhæmmet ud. Først og fremmest blev de Beskyttelseskorps, der bestod af Kristeligsociale og Hjemmeværnsfolk, bygget op. Enhver, der ikke var fordægtig, d. v. s. blev anset for at have været en af de Røde, blev straks optaget og bevæbnet. Hele Kompagnier bestod af tidligere straffede og lyssky Elementer, og nu blev der formelig rettet en Klapjagt imod alle, der paa en eller anden Maade havde været i snævrere Forbindelse med Partiet eller med Fagforeningerne, for at faa bragt dem bag Laas og Slaa. Det var en skøn Tid for de kriminelle Subjekter i Østrig. Hvis de ikke foretrak at staa tilsluttet et Beskyttelseskorps, kunde de ganske uforstyrret hengive sig til deres Erhverv som Indbrudstyve, Lommetyve o. l.; thi Myndighederne var kun interesseret i Februarkampene. Mange Tusinde Mennesker blev desaarsag og for det meste uden Grund revet bort fra deres Familier, der derefter blev nægtet enhver Form for Understøttelse. Tusinder af Proletarbørn har maattet lide uudsigelig Nød, men takket være det internationale Proletariats forbilledlige Solidaritet, hvorved maalbevidste og storstilede Hjælpeforanstaltninger blev foretaget, blev den værste Elendighed afhjulpet. Men mange af de internationale Hjælpeforanstaltninger strandede dog paa Reaktionens Raseri og utæmmelige Tørst efter Hævn. Dette var saaledes Tilfældet med Transporten af en Del Børn fra Byen Steyr, som for deres Helbredelses Skyld var blevet inviteret til Svejts, men som trods Intervention fra kirkelige Autoriteter ikke fik Tilladelse hertil.

For Politiet var de mange Tusinde Mennesker, som blev arresteret af Hjemmeværnet og Beskyttelseskorpsene, mange Gange en Forlegenhed. For det meste kunde der for disse Folke Vedkommende kun henvises til, at de havde en Mening, de ikke vilde lyve sig fra. Disse Partifæller blev for det meste idømt nogle Ugers Arrest. Hvis Politiembedsmanden, som de blev ført frem for, var i godt Lune, saa kunde de tale om Held, hvis de slap med nogle faa Dages Arrest. Men ved at blive arresteret havde disse Mennesker mistet deres Arbejde, og hermed var Hensigten jo opnaaet. Der var Hundreder andre, som blev stillet for Retten, og som efter lang Tids Arrest blev idømt umenneskelige Fængselsstraffe. Det var i Almindelighed saadan, at man behandlede disse Partifæller som gemene Forbrydere og spærrede dem inde i Straffeanstalterne i Fælles-Celler med Mordere og andre Storforbrydere.

Ogsaa Behandlingen i Politifængslerne var ganske umenneskeværdige. Man maa særlig lægge Mærke til, at Arrestanterne i de første Dage egentlig er i Varetægtsarrest og derfor kan fordre en bedre Behandling. Den Behandling, Folk bliver til Del under disse Forundersøgelser, ser saaledes ud: For at gøre Arrestanten, som slæbes fra Forhør til Forhør, ganske mør, lader man ham først komme ud for en grundig Hungerkur. Kosten bestaar i de første 8 til 10 Dage — alt eftersom hvilket Fængsel, det drejer sig om — af følgende Spiser: Kl. 7 om Morgenen 0,4 Liter sort Kaffe, Kl. 11 ca. 5 Dekagram Brød, om Middagen 0,3 Liter Suppe og 0,3 Liter Gemyse. Naar Klokken er 5 om Aftenen, til Aftensmaaltidet, atter et Stykke Brød og 0,4 Liter Gemyse. Kød faar en Arrestant først efter tidligst 10 Dages Forløb og saa hver Søndag. Om de hygiejniske Tilstande i det østrigske Politis Fængsler skal her kun bemærkes, at de nærmest er skandaløse.

Den reaktionære Blodjustits havde raset ud i de første Dage efter Februarkampene. Ingeniør Weissel, den tapre Fører for Floridsdorfer Tropperne, døde Heltedøden med disse Ord paa Læben: „Leve Internationale!“ Hans mødige Hustru, som med sine 2 Børn blev udleveret til Hungersnøden, afviste enhver Understøttelse fra de saakaldte Kristnes Side, som havde myrdet hendes Mand, med proletarisk Stolthed. Partifællen Münichreither, som var pryglet halvt til Døde, blev ogsaa slæbt til Galgen. Han var ikke mere noget Menneske, men snarere en blodig Byldt, da han blev hængt. Den sidste, som disse Mordere med særdeles Vellyst lod slæbe til Galgen, var Koloman Wallisch, den elskede Fører for den steierske Arbejderbevægelse. Disse og mange andre myrdede er de frygtelige Vidner paa dette Rædselsregimentes Blodskyld! Det er en forfærdelig Sæd, som disse østrigske Fascister her har saaet. Vé dem og deres Bøddelknægte, naar Høstens Dag kommer!

Da Koloman Wallisch i sin Tid blev arresteret, opstod det haardnakkede Rygte, at den Jernbanemand, som havde forraadt ham, og den Gendarm, som havde arresteret ham, nogle faa Dage efter var fundne døde. Rygtet blev dog stadigvæk dementeret af Myndighederne. Det skulde tage sig ud for Udlandet, som om hele Befolkningen ved Wallischs Død følte sig befriet for denne Mare, og at ingen tænkte paa Hævn. Nogle Dage forinden var der nedsat en Ret i Steirmark, for hvilken vore Partifæller skulde staa til Ansvar for, hvorfor de havde afholdt en ulovlig Forsamling i de østrigske Alper. Under denne Ret blev det bekræftet af Rettens Folk, at denne Gendarm beviseligt var slaaet ihjel og at man stadig søger efter Morderne. Der er ogsaa en Gang løbet Censor en grov Fejl i Haanden, hvorved det er bevist, hvorledes Folket og Udlandet er blevet bedraget.

Paa Martyren Weissels Gravsten er der ganske kort anført: „En Sten blandt Stenene i Menneskehedens Opbygning!“ Friedhofs Bestyrelse har nu forlangt denne Indskrift fjernet af Fru Weissel. Da dette Forlangende ikke er blevet imødekommet, har Bestyrelsen erklæret, at den selv vil lade Indskriften fjerne. Selv de døde frygter de!

Desuagtet forsøger Regeringen at foregøgle Befolkningen og i Særdeleshed Udlandet, at den østrigske Arbejderbevægelse har affundet sig med det nuværende

Regeringssystem. Kun momentvis berettes der noget om de stadige Processer paa Grund af ulovlig Deltagelse i Møder. Den, som blot er i Besiddelse af et eneste Flyveblad, kan for Højforrædderi idømmes en Mindstestraf af 5 Aars Fængsel. Men denne haandhæves saaledes, at man først hos Politiet straffes med 1 Aars Arrest, og derefter overgives til Dom af Retten. Men selv efter, at Rettens Straf er afsonet, er Sagen ikke dermed endt. Man bliver nemlig da paany overgivet til Politiet, som uden nogen bestemt Fremgangsmaade og med Udelukkelse af enhver Retshjælp kan sende enhver paa ubegrænset Tid til Wöllersdorf, der er en stor Koncentrationslejr. Saa uhyrligt det lyder: Man bliver i Dag i Østrig paa Grund af en politisk Forseelse idømt 3 forskellige Straffe, altsaa man bliver dømt 3 Gange! Er det ikke latterligt og oprørende at vide, at enhver Tyv og Indbrudstyv i Østrig bliver behandlet og dømt meget mere menneskeligt end en politisk Fange?

Hvorledes ser det nu ud i den Koncentrationslejr, som i Østrig for særlige Straffe kun maa kaldes en Tilholdslejr. Først og fremmest bliver Folkene indespærret dèr, uden at det bliver sagt til dem, hvor lang Tid man har til Hensigt at berøve dem Friheden. Først gennem en Hungerstrejke kunde de i Forvaring tagne gennemtvinge, at man angav, hvor længe man agtede at beholde dem her. Den østrigske Regering roser sig af, at de politiske Fanger i Østrig bliver behandlet bedre end i Tyskland, men ethvert Barn véd dog, at de politiske Fanger i Politifængslerne den Dag i Dag bliver gennempryglet. Ogsaa i Koncentrationslejrene bliver der pryglet meget, og den hele Behandlingsmaade er i det hele taget oprørende. De sundhedsmæssige Tilstande lader meget tilbage at ønske. Det vrimler med Utøj og Kryb af al Slags. Da man skulde flytte fra Barak 141 og ind i Barak 105, blev der fundet en hel Museredе i en Halmsæk. Først i Juli Maaned dette Aar gennemtvang Arrestanterne i Wöllersdorflejren ved en Sultestrejke, at de blev en menneskeligere Behandling til Del.

Korresp.

SØLVBRYLLUP

Den 1. December kan Formanden for Chaufførernes Fagforening, Hovedbestyrelsesmedlem i Dansk Arbejdsmands Forbund, Julius Nielsen og Hustru, Erna Nielsen, fejre deres Sølvbryllup. Julius Nielsen er født den 4. Marts 1887 og er i faglig Henseende udlært Maskinarbejder, arbejdede en Tid som Mekaniker ved Taxamotor og var her Tillidsmand for Mekanikerne, kom senere til at køre Droske og startede Taxamotor-Chaufførernes Klub. I 1929 valgtes Julius Nielsen til Formand for Chaufførernes Fagforening, idet han her afløste Thorvald Petersen, der da blev Forretningsfører for Transportarbejdergruppen i vort Forbund. Julius Nielsen, der i 1932 valgtes til Medlem af Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedbestyrelse, som han fremdeles er Medlem af, er tillige Medlem af den københavnske Fællesledelses Bestyrelse.

Julius Nielsen har baade gennem sin Tillidsmands-

virksomhed og senere som Formand for sin Organisation og Medlem af Hovedbestyrelsen gennem sit Arbejde tilkendegivet sin store Interesse for Forbedring af sin Stands Vilkaar og har heri haft en udmærket Støtte og Medarbejder i sin Hustru, hvem han lærte at kende igennem den socialdemokratiske Ungdomsbevægelse, og som siden har fulgt sin Mands Arbejde med stor Opmærksomhed. Vi bringer Forbundets Lykønskning og de bedste Ønsker for Fremtiden.

Mandag den 2. December kan Fuglede Afdelings Kasserer gennem flere Aar Knud Frederik Nielsen og Hustru, Flinterup, fejre deres Sølvbryllup. Udover Hvervet som Kasserer i Afdelingen er Knud Nielsen Inkassator for Sygekassen og Medlem af Menighedsraadet, og

er paa Grund af sin Akkuratesse og den Orden, hvormed han udfører de ham betroede Hverv, agtet og afholdt overalt indenfor sin Kreds. Vi bringer vor bedste Lykønskning.

STATSSTØTTE OG LØNFASTSÆTTELSE

Landbrugerne og Gartnerne i Holland har siden 1930 hvert Aar modtaget ca. 200 Mill. Gylden i Understøttelse, idet Regeringen for de fleste Produkter, for saa vidt som de leveres til det indenlandske Marked, har fastsat forhøjede Priser. Under Pres af Arbejderorganisationernes gentagne Henstillinger har Regeringen i 1934 besluttet, at Landbrugerne kan tvinges til at forhandle med Arbejdernes Organisationer (socialistisk orienterende, kristelige og katholske) om Lønspørgsmaal og slutte Aftaler om Lønningerne. I 1934 paalagde Regeringen Landbrugerne i 14 Landsbyer og Distrikter at forhandle og indgaa Aftaler. I 1935 blev der fremtvunget Forhandling i 40 Landsbyer og Distrikter, hvorved der i over 20 Tilfælde blev oprettet Overenskomst.

1. December er sidste Frist for Afgivelse af den udfyldte Bestillingsseddel, hvorefter Fagbladet tilsendes med Postvæsenet til 1. Januar 1936.

LØBENDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff, Engelholm*
Næstelsø	*v. Tappernøje)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	*(Entreprenør Westenbæk)*
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, „Ellegaard")*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Fabrikarbejderne:	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*
Dronninglund	*(Murarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drosselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Hirtshals	*(Horne-Asdal Kommune)*
Horne-Asdal	
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Magleby	*(Kammerh. Schavenius, Klintholm)*
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Ø. V. Hassing	*(Øster-Vester Hassing Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn. Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Børkop	*(Plantør Frost)*
Mellerup	*(Vognm. Anders Olsen) Konfl. afsl. (Marslet-Birkende Kommune)*
Sorø	*(Godsejer Steengaard, St. Ladegdr.)*
Skibsted	*(Skibsted Lyngby Kommune)*
Kolindsund	*(Vekselerer Suhr, Kbhvn., Skarnæs, Kolind)*
Herlufmagle	*(Propr. Hasling, Frederikseg., Herlufmagle)*
Stensved	*(Godsejer Reimann, Stensbygaard, Stensved)*
3. Agitationskreds	*(Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, ang. Dræningsarb. i Gl. Roskilde Amt)*
Herlufsholm	*(Godsejer Pille, Fodbygdr, Næstved)*
Skamstrup	*(Overforvalter Laursen, Torbenfeldt Avlsgaard)*
Børkop	*(Plantør Frost, Børkop Planteskole, Børkop)*
Sludstrup m. fl.	*(Forp. Lawaetz, Falkensten)*
Slagelse A. m. fl.	*(Inspektør Arnung, Idagaard)*
Horsens A.	*(Forp. Holmboe, Bygholm Avlsgdr.)*
Slagelse A. m. fl.	*(Forp. P. Sørensen, Charlottendal)*
Ulsted	*(Ulsted Kommune)*
Skrøbelev	*(Godsejer J. L. Hansen, Faarevejle)*
Tullebølle	*(Forp. Brødsgaard, Biskoptorp)*
Vodskov m. fl.	*(Fru Propr. Jensen, Engholm pr. Nr. Sundby)*
Vodskov	*(Dræningsmst. Kjeldsen, Grindsted)*
Thise	*(Propr. Harald Bech's Grusgrav, Thise)*
Rønde	*(Kalø Gods, Rønde)*
Hou	*(Godsmer-Halling Kommune)*
Øster Lindet	*(Gaardejer, Grusgravejer H. P. Hansen, Majbølle)*
Sommersted	*(Murermester Christiansen, Magstrup)*
Hillerød	*(Kartoffelentreprenør Sønderup).*
Vinderup	*Dræningsmester Chr. Petersen, Vinderup*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Snøde-Stoense	*(Kammerjunker Kaas, Nedergaard)*
Mørkøv	*(Torbenfeldt Avlsgaard)*
Sommersted	*(Murermester List)*
Borup Sjæll.	*(Godsejer Wedell-Neergaard, Overdrevsgaarden, Borup)*
Jægerspris	*(Forp. Maarup, Jægerspris Hovedg)*

Læs dit Fagblad og følg med i Forbundets Arbejde. Bestil det i Dag hos din Afdelingsledelse. Fra Nytaar fremsendes det direkte til din Bopæl med Postvæsenet. Udfyld Bestillingsseddel i Dag.

ARBEJDSPROBLEMET I LANDBRUGET I SKIFTEDAGENS BELYSNING

Den Skiftedag, vi nylig har passeret, var utvivlsomt imødeset med mere end almindelig Interesse i hvert Fald af Landarbejderne, og det er ganske forstaaeligt. Fra Arbejdsgiverside er der i den forløbne Sommer larmet

om, at Landbruget mangler Arbejdskraft. Landboforeningerne raabte det bogstaveligt talt ud over Landet fra deres Generalforsamlinger og Møder, og Storbondepressen forkyndte det med tommehøje Overskrifter.

„Hveranden Gaard her paa Egnen mangler Tjenestekarle", skrev et stort sjællandsk Venstreblad, og denne „Meddelelse" blev pligtskyldig publiceret videre af Arbejdsgiverpressen i det øvrige Land. — Hovedstadspressen stod forøvrigt ikke tilbage paa dette Omraade, lige fra „Berlingeren" til „Ekstrabladet" kappedes den københavnske Kapitalistpresse om at skildre, hvilken Nødstilstand Landbruget befandt sig i med Hensyn til Arbejdskraft. Dersom blot Halvdelen af det, der i Sommerens Løb er blevet fortalt, havde noget med Virkeligheden at gøre, saa vilde denne Skiftedag være blevet noget ganske usædvanligt, noget med Massetilstrømning til Fæste- og Anvisningskontorerne af mere eller mindre ulykkelige Storagrarer, som fortvivlet, men i de fleste Tilfælde forgæves, anraabte om den nødvendige Arbejdskraft til at holde deres Bedrifter i Gang. Men saa galt gik det nu ikke, ja, man kan uden Overdrivelse slaa fast, at der overhovedet ikke foregik noget tilnærmelsesvis i den Retning.

Det er vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at give et helt paalideligt Billede af, hvorledes Stillingen egentlig var med Hensyn til Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel, det har vel ogsaa været noget forskelligt paa de forskellige Egne.

De københavnske Fæstekontorer plejer imidlertid at være et nogenlunde paalideligt Barometer for Forholdet i det store og hele. Ved at sætte os i Forbindelse med de førende af disse erfarer vi, at Stillingen i alt væsenligt var uforandret fra de foregaaende Aar. Indehaveren af Helmers Fæstekontor svarer paa vor Forespørgsel, at Udbudet af Arbejdskraft var det samme som i Fjor. „Jeg synes, det gaar lige op," siger Hr. Christensen. Indehaveren af Jørgen Jensens Fæstekontor udtaler sig i samme Retning. Med Hensyn til Lønningerne opgiver de begge overensstemmende følgende Tal for Lønnen for Vinterhalvaaret: Almindelige Karle paa over 20 Aar fra *250 Kroner,* Forkarle ca. *300 Kroner,* Fodermestre paa mindre Gaarde samt Staldkarle ca. *300 Kroner.*

Der er, som man ser, intet i disse Oplysninger, som kan tjene til at bevise Paastanden om, at der er Mangel paa Arbejdskraft ved Landbruget, de angivne Lønninger (og der er vel ingen, der vil mistænke Fæstemændene for at opgive Lønningerne for lavt) tyder jo snarere paa det modsatte, 250 Kroner til en voksen Karl for et halvt Aars Slid er jo ikke fristende, og saalænge det er muligt at faa Folk til at reflektere paa et saadant Tilbud, kan Landbruget ikke være i Nød for Arbejdskraft.

Vort Forbund havde, som det vil være vore Medlemmer bekendt, iværksat Agitation omkring paa Fæste- og Anvisningskontorerne paa samme Maade, som det har været Tilfældet tidligere Aar. Nedenfor gengiver vi

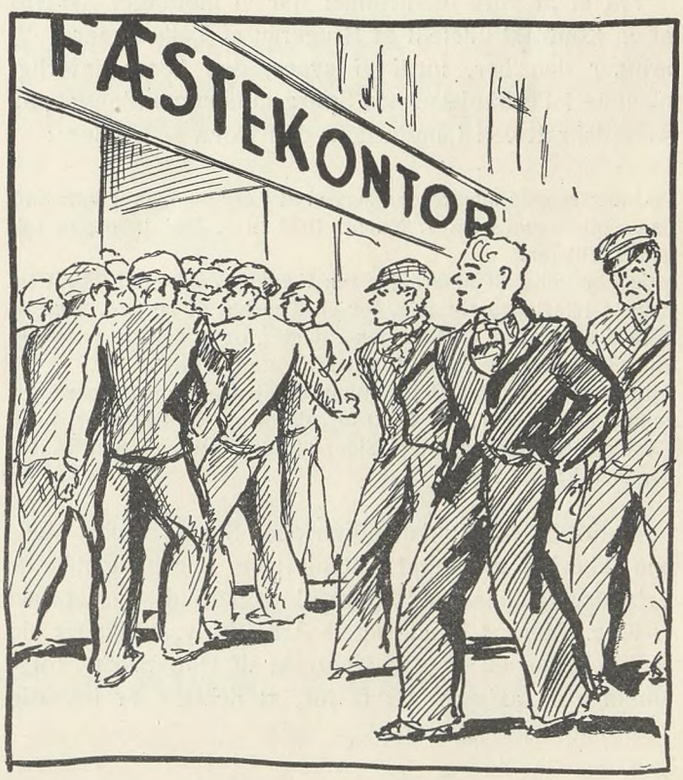

en kortfattet Beretning fra en Kammerat, som deltog i dette Agitationsarbejde paa Fæstekontorerne i København:

Det er mit Indtryk, skriver han, at der ved denne Skiftedag var flere pladssøgende, end der har været paa de sidst foregaaende Skiftedage, de to første Dage, Fredag den 1. og Lørdag den 2. November, var Lokalerne paa de to førende Fæstekontorer for mandlige Arbejdere fyldt til Trængsel fra den tidlige Formiddag. Folk i alle Aldre, fra ganske unge, skægløse Mennesker paa 17—18 Aar til ældre, graasprængte Karle, der havde pløjet Danmarks Jord i alle Egne af Landet, en broget Forvirring af Dialekter slaar mig i Møde, da jeg træder ind; særlig hyggelige er Lokalerne paa Fæstekontorerne ikke, om Komfort er der naturligvis ikke Tale, og langt de fleste maa tage til Takke med Staapladser. Naa, disse Folk kommer jo heller ikke for at finde Hygge og Velvære, de kommer der kun i den ene Hensigt at finde Beskæftigelse og sikre sig Udkommet for den nærmest kommende Tid; men man behøvede ikke at være længe om at konstatere, at dette kan være vanskeligt nok; hver Gang Døren til Fæstemandens Kontor gaar op, og det meddeles, at der er en Plads, er der i Reglen flere, ofte 5—6, der trænger sig frem og melder sig som Liebhavere, en talende Illustration til Paastanden om, at Landbruget mangler Arbejdskraft; voksne, arbejdsdygtige Folk næsten slaas om at komme til at arbejde for en Betaling af mellem *225* til *300 Kr.* for et halvt Aar. Nej, der mangler ikke Arbejdskraft, der er nok, ja, flere end nok, der baade kan og vil arbejde, ogsaa for Landbruget. — Tilstrømningen til Fæstekontorerne fortsattes iøvrigt baade den 4. og 5. November (den 3. var som bekendt Søndag).

Novemberskiftedagen var en mørk og trist Skiftedag for Landarbejderne, men det var forsaavidt en lærerig Dag, den belærte dem om, hvor nødvendigt det er, at de tilslutter sig Organisationen, saafremt de vil undgaa at være prisgivet Arbejdsgivernes Misbud og Vilkaarlighed, og det var et Lyspunkt i denne Skiftedags Trøstesløshed, at Forstaaelsen heraf er vaagnende. Vort Agitationsmateriale er aldrig blevet modtaget med større Interesse end i Aar, og jeg føler mig overbevist om, at den nærmeste Fremtid vil bringe vort Forbund stærk forøget Tilslutning blandt de faste Landbrugsarbejdere".

*

Fra et af vore Medlemmer har vi modtaget Afskrift af en Kontrakt udstedt af Brugeren af Tølløsegaard. Vi bringer den her, fordi vi synes, den hører naturligt hjemme i Forbindelse med Spørgsmaalet om Mangel paa Arbejdskraft ved Landbruget; den lyder, som følger:

Undertegnede anerkender herved at være engageret som Karl paa Tølløsegaard fra 1. Novbr. 1935 til 1. Maj 1936 paa følgende Vilkaar:

Jeg er villig til at arbejde om Søndagen og efter Fyraften, naar det forlanges af mig, for en Timeløn af 50 Øre, samt at gøre Staldtjeneste en halv Time daglig, og endvidere rette mig efter Gaardens Arbejdstid, Hjemtur efter Tur.

Lønnen er Kr. 20,00 for Maanederne November, December, Januar og Februar, Kr. 40,00 for Marts og Kr. 80,00 for April. Fæstemaalet kan fra begge Sider opsiges med en Maaneds forudgaaet Varsel.

Vi tilføjer for Fuldstændighedens Skyld, at vort Medlem ikke har modtaget Tilbudet; om den paagældende Arbejdsgiver har faaet andre til at gaa ind paa det, véd vi ikke. Men at Landbrugets Arbejdsgivere tillader sig at forelægge en saadan Kontrakt til Underskrift, forekommer os at være Bevis for, at de ikke er i særlig Trang for Arbejdskraft.

Hvis du ikke har udfyldt Bestillingsseddel paa Fagbladet, saa gør det i Dag. Husk at 1. December er sidste Frist.

HENDERSON SOM FAGFORENINGSMAND

Som Præsident for Afrustningskonferencen, et Hverv, hvis Ve og Vel beskæftigede ham indtil den smertefulde Død, vil Arthur Henderson for altid indtage en fremragende Plads i den internationale Fagbevægelses Historie. Thi Afrustningskonferencen er fremgaaet af hin paritetiske Afrustningskommission, indenfor hvilken for over 10 Aar siden Fagbevægelsens Forslag og Planer dannede Arbejdets Grundlag og drivende Kraft.

Hendersons Rolle som Fagforeningsmand er dog ikke begrænset til disse Forbindelser. Den omsigtede Politiker Henderson er direkte fremgaaet af Fagbevægelsen. Hendersons faglige Løbebane er længere end Politikerens. Henderson forblev at være Fagforeningsmand ogsaa da han allerede var Politiker.

Herover skriver „Industrial News", den engelske Landsorganisations Ugeblad, i sin Nekrolog følgende: „I Hendersons Virksomhed stod det faglige i første Række. Fagbevægelsen var den første og varigste Genstand for hans talrige Interesser. Indtil sin Død forblev han en trofast og loyal Hjælper af Fagbevægelsen. Mere end en Gang bestemte hans Hengivenhed til Fagbevægelsen hans politiske Løbebane. Under Arbejderpartiets store Krise, d. v. s. i Aaret 1931, fulgte han urokkeligt samme Kurs som Landsorganisationens Generalraad og taalte ikke, at de faglige Principer og Lønarbejdernes Interesser trængtes i Baggrunden. Henderson begyndte sin faglige Virksomhed, idet han, saa tidligt som dette var praktisk muligt, indtraadte som Medlem af Formerforbundet. I denne Organisation beklædte han i Aarenes Løb alle mulige Stillinger. Han kom i Lære som Jernformer og avancerede efterhaanden til Værkfører. Som Repræsentant for sit Forbund deltog han for første Gang i en af Arbejderpartiets Konferencer paa en Tid, da Partiet endnu traadte sine Børnesko. Hans Forbund gav ham Midler og Lejlighed til at erobre sit første Parlamentsmandat."

Før, under og efter Krigen spillede Henderson en stor Rolle som Mægler i det britiske Erhvervsliv. Selv i Tider, hvor han udelukkende maatte hellige sig politiske Opgaver, raadførte Fagforeningerne under større Konflikter sig ofte med ham. „Industrial News" slutter sin Nekrolog med disse Ord: „Som bekendt Statsmand, politisk Organisator og parlamentarisk Fører forblev Henderson indtil sin Død en Arbejder og Fagforeningsformand. Aabenlyst, saglig, modig og bestemt forfægtede han til enhver Tid Arbejdernes Interesser. Fagbevægelsen er stolt af hans Værk og anerkender fuldt ud hans store Fortjenester".

(I. F. C.)

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Husk tillige at anføre de i højre Hjørne paa Skrivelsen fra Forbundet anførte Bogstaver.

OPLYSNINGSFORBUNDETS BOGKREDS

DET LYDER MÆRKELIGT

men er ikke desto mindre rigtigt, at Bogkredsen nu kan tillade sig at ofre en rigtig Bogskabsindbinding paa sine Bøger uden at forhøje Prisen, der er 2 Kr. 90 Øre pr. Bind til Medlemmerne. Som bekendt udsendes der en ny Bog hvert Kvartal, og de hidtil udkomne — 15 i alt — har alle været indbundet i Lærredsbind. Fikse og moderne ganske vist, men det maa alligevel betragtes som en afgjort Forbedring, at man nu gaar over til Bogskabsindbinding med Titel i Guld og marmoreret Papir i afstemte Farver paa Siderne af Bindet.

I Serien 1935—36 udsendes følgende Bøger i den ny Indbinding:

1) Nils Nilsson: MINEBYEN — udkommer ca. 1. November 1935.

2) Peter Hansen: BØRN AF EN BY — udkommer ca. 15. Januar 1936.

3) K. Oldendow: GRØNLAND, Folk og Land i vore Dage — udkommer ca. 15. Maj 1936.

4) Harald Herdal: DEN FØRSTE VERDEN — udkommer ca. 15. August 1936.

Bogen om Grønland bliver rigt illustreret og indbundet i et specielt lysegraat Hellærredsbind, som af ledende Biblioteksfolk er blevet anbefalet som mønsterværdigt i enhver Henseende. Som det vil ses, er alle 4 Bøger skrevet af danske Forfattere, hvad der giver Bøgerne yderligere Tiltrækning.

I denne Tid, hvor man fra forskellig Side i store Annoncer falbyder svundne Tiders Litteratur, er der Grund til at sige det saa kraftigt, som muligt:

Hvorfor i Alverden skal vi nøjes med aandelig Konserves, naar man for de samme Penge — eller endda billigere — kan købe et Udvalg af den allerbedste Nutidslitteratur gennem Bogkredsen. Der betales 2 Kr. 90 Øre pr. Bog og intet Kontingent herudover.

Hvis du ikke allerede er Medlem, saa send din Indmeldelse for Serien 1935—36 til A. O. F.s Bogkreds, Rosenørnsalle 12, København V.

INTERNATIONALT ARBEJDSBUREAU

INDUSTRIEL HYGIEJNE

Internationalt Arbejdsbureaus Ekspertkomité for industriel Hygiejne har i Dagene 28.—30. Oktober været samlet til Møde i Genéve med Dr. Glibert, Belgien, som Ordførende.

Blandt Deltagerne i Mødet var Dr. Gudjonsson, Chef for den danske Faginspektions „erhvervshygiejniske Undersøgelser", samt en af de tre Repræsentanter for Internationalt Arbejdsbureaus Styrelse, den svenske Landsorganisations Ordfører Hr. Edv. Johanson.

Komiteen behandlede først Spørgsmaalet om en Udvidelse af Fortegnelsen over de Fagsygdomme, som af Den internationale Arbejdskonference er enstemmigt antaget at give Ret til Erstatning. Den besluttede at foreslaa optaget bl. a. følgende Sygdomme i denne Fortegnelse: fibrøse Forandringer i Lungerne som Følge af Arbejde med Asbest, Hudsygdomme, som optræder ved Arbejde med Cement, Mineralolier, Terpentin, Lak og Fernis, Alkalier og giftige Træarter etc., Koldisulfid- og Manganforgiftninger, Udslet foraarsaget af Chrom og Arsenikforeninger, etc.

Komiteen vedtog ogsaa en til Arbejdsbureauets Styrelse stillet Resolution indeholdende Krav om Udarbejdelse af en international Konvention ang. Principperne for Regulering af s. k. Caisson-Arbejde (i komprimeret Luft). Dybvands-Arbejde, hvilket bliver alt væsentlig ved Bro- og Skibsbygningsforetagender etc. indebærer alvorlig Risiko, særligt som Følge af Anvendelse af utrænede Arbejdere.

Komiteen vedtog videre en Resolution vedrørende obligatorisk Mærkning af giftige Produkter udført for industrielt Brug.

Mødet afsluttedes med en Diskussion om et af den danske Regering fremført Forslag om et nærmere internationalt Samarbejde for Bekæmpelsen af Silikose (Stenlunger), for hvilket en særskilt permanent Komité skulde nedsættes.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer mod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22** [1].

DANSK ARBEJDSMANDS FORBUNDS 23. KONGRES

FORMANDENS BERETNING

(SLUT).

Vort Forbund har her med sin Lønpolitik været for langt fremme. Overenskomsten har ligget for langt forud for de almindeligt gældende Lønbetingelser paa de Egne, hvor vi nu forsøgte at gøre denne Overenskomst gældende, men Tilfældet er godt at faa Forstand af, naar henses til den Risiko, jeg tidligere har omtalt, der har foreligget, hver Gang Landsoverenskomsten med Entreprenørforeningen har været opsagt, thi Tilfældet med Mergelarbejdet har flere Steder sine Slægtninge indenfor Jord- og Bygningsarbejderbranchen, selvom det kun er en Slags Halvsøskende.

Nu maa vi som sagt haabe paa, at det Grundlag, der nu foreligger for Mergelarbejdet, maa kunne udnyttes tilstrækkeligt til, at vi ikke mere skal opleve en lignende Situation.

Vort Forbund har maattet sætte meget stærk Kraft ind paa at faa uorganiserede Murermestre til at respektere Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningens Medlemmer. Det er ogsaa et meget haardt Arbejde, der her ligger for. Uorganiserede Murermestre findes ude over Landet i stort Tal, navnlig i det nordlige Jylland har det vist sig vanskeligt for os at faa Overenskomsten respekteret, men der er god Gang i Arbejdet. I Hundredvis af Tilfælde har vi tvunget disse uorganiserede Murermestre til at underskrive vore Slutsedler, der gaar ud paa, at de skal respektere de almindeligt gældende Overenskomster, og denne Aktion fra vor Side har i visse Tilfælde ført til, at disse uorganiserede Murermestre har sluttet sig sammen i en Organisation, spændende over et større eller mindre Landomraade, hvorefter den vedkommende Organisation saa har underskrevet Overenskomst paa dens Medlemmers Vegne, men der er ogsaa her et godt Stykke Vej tilbage, førend vi naar til Vejs Ende, og saalænge der findes uorganiseret Arbejdskraft baade blandt Arbejdsmænd og Murersvende, som tilbyder sig til Underbetaling, er det selvfølgelig ikke muligt helt at faa udryddet al den ubillige Konkurrence, der finder Sted, men som sagt, vort Forbund har Tag i Tingene, arbejder efter en vis Plan og et vist System, og kan Konjunkturerne holde sig blot nogenlunde, foreligger der ogsaa her Mulighed for at komme Uvæsenet tillivs.

Det er et Utal af Sager, der behandles indenfor Jord- og Bygningsarbejdergruppen i Tidens Løb. Forhandlingsmøder, Mæglingsmøder, Voldgiftsmøder og Sager i Den faste Voldgiftsret, alt op imellem hinanden, saaledes at vore Tillidsmænd i denne Gruppe er spændt godt for. Det er jo navnlig en meget lang Række Mæglingsmøder, der optager Tiden, og ikke mindst med Medlemmer af Murermestrenes Centralforening. For at raade Bod herpaa, har vi i de nyoprettede Mæglings- og Voldgiftsregler, der er gældende mellem denne Forening og vort Forbund, indført en Bestemmelse om, at lokal Mægling kan finde Sted med lokalt valgte Mæglingsmænd, og det er nu Meningen, at vi vil opfordre vore Afdelinger til saavidt gørligt, og navnlig hvor der er Tale om Smaating, selv ved Mæglingsmøde at afgøre Sagerne, saaledes at vort Forbunds Arbejde i Fremtiden kan blive noget aflastet.

Med Murermestrenes Centralforening har vi en Række Sager, der har været af ret irriterende Art. Murermestrene hævder nemlig den Opfattelse, at Arbejder, der ikke staar nævnt i deres Overenskomst, saasom Ramningsarbejder og visse Hovedkloakledningsarbejder, har de Ret til at faa udført for den almindelige Timeløn, 105 Øre, medens vi fra Forbundets Side har hævdet, at et saadant Arbejde maa betales med de betydeligt højere Priser, som forefindes i Entreprenøroverenskomsten.

Vi har maattet gaa til Den faglige Voldgiftsret, som desværre ikke har givet os Medhold.

Murermestrene er meget vanskelige at forhandle med om denne Sag, og indtil dette Øjeblik har det ikke været muligt at faa Ende paa den.

Vi har ikke glemt disse Tilfælde, og vi har ogsaa i den nu afsluttede Overenskomst faaet optaget en Paragraf, der skulde sikre os imod, at Murermestrenes Standpunkt i Fremtiden kan holde.

Det har drejet sig om et Ramningsarbejde i Lemvig, om et Hovedkloakledningsarbejde i Holstebro og et Ramningsarbejde i Odense.

Vi har haft en hel Række Sager med Jernindustriens Sammenslutning angaaende Spørgsmaalet om, hvad der skulde betales ved Vandledningsarbejde, hvor det drejede sig om Opgravning og Tilfyldning, og hvor Medlemmer af Jern- og Metalindustriens Sammenslutning udførte saadanne Arbejder.

Denne Arbejdsgiverforening fastholdt, at den almindelige Jernoverenskomst ogsaa omfattede Jordarbejde m. v. i saadanne Tilfælde, medens vort Forbunds Standpunkt var, at Overenskomsten ikke omfattede denne Art af Arbejde.

Dette Spørgsmaal havde den store praktiske Betydning, at der var en betydelig Forskel paa Lønningerne efter Jernindustriens Overenskomst og de Lønninger, der skulde betales, hvis den Art Ledningsarbejde blev udført efter Entreprenøroverenskomstens Priser.

Det er imidlertid lykkedes — dels gennem faglige Voldgiftsretter og dels gennem Den faste Voldgiftsret — at faa konstateret, at denne Art Jordarbejde ikke er henhørende under Jernindustriens Overenskomst, hvorefter vi nu overfor Jernindustriens Medlemmer er frit stillet m. H. t., hvilken Betaling, de skal ydes.

Dette har ført til, at vi overalt, hvor den Art Arbejde udføres af Jernindustriens Arbejdsgivere, kan kræve det udført og gennemført med den Betaling, der er fastlagt i Entreprenørforeningens Landsoverenskomst, hvilken som nævnt giver vore Medlemmer en betydelig højere Fortjeneste end i modsat Tilfælde.

I Spørgsmaalet om illoyal Konkurrence har det sin store Interesse at notere, at Arbejdsgiverforeningen uden Hensyn til de Interesser, Entreprenørforeningens Medlemmer her maatte have, har holdt med Jernindustrien og paastaaet, at Arbejdet godt kunde udføres for en lavere Betaling.

Det er en bemærkelsesværdig Illoyalitet overfor sit Medlem, Entreprenørforeningen, og ogsaa overfor den Overenskomst, Arbejderne har med denne Forening, og som Arbejdsgiverforeningen ogsaa er Medunderskriver paa.

De to Strejker i Skanderborg og Aalborg Amter havde ikke givet noget tilfredsstillende Resultat endnu. Strejken i Aalborg Amt er hævet. Amtet er gaaet ind paa at betale 105 Øre i Timen, hvad der imidlertid ikke dækker de almindelige overenskomstmæssige Krav, og det var nu Meningen, at Afdelingerne deroppe i Aalborg Amt skulde optage Skruebrækkerne fra Amtsstrejken i Organisationen, for at man eventuelt paany kunde iværksætte Strejke imod Amtet, hvis det viste sig, at Amtet stadigvæk nægtede at gaa ind paa at

betale den tarifmæssige Løn. Man har ikke vist Tilbøjelighed i Afdelingerne til at gaa ind herpaa, og vi maa nu se, hvad Fremtiden vil bringe.

Vi er ikke uden Midler — ogsaa paa andet Hold — til at lægge saa stærkt Pres ind paa denne Sag, at den muligt kan blive løst.

Strejken i Skanderborg Amt gaar imidlertid stadig, idet Amtsraadet har vist saa fuldkommen Uvilje til at optage Forhandling om denne Sag. Men ligesom i Aalborg kan der muligvis komme til at foreligge Betingelser for, at ogsaa denne Konflikt løses paa en eller anden Maade i en snarlig Fremtid.

Hovedbestyrelsen er opmærksom paa de betydelige Beløb, der gaar til Finansieringen af denne Strejke, som jo har varet meget længe, og er naturligvis ikke tilsinds at ville holde Strejken gaaende længere end allerhøjst nødvendigt, men af Hensyn til Entreprenørforeningen og den Overenskomst, vi har med denne Organisation, er det nødvendig, at vi gennem vort Forbund viser Vilje til at skaffe Overenskomsten respekteret, ikke mindst, naar det drejer sig om en Arbejdsgiver af saa stort Format som Skanderborg Amt.

Med vor Løkken Afdeling har foreligget en Sag angaaende Underbetaling af ret alvorlig Beskaffenhed.

Denne Afdeling havde i Egenskab af Entreprenør paataget sig et ret stort Ledningsarbejde for Løkken Kommune til en Pris, der var saa lav, at den almindelige, tarifmæssige Arbejdsløn ikke kunde udredes.

Entreprenørforeningens Medlemmer havde ogsaa givet Tilbud paa det paagældende Arbejde, men disse Arbejdsgivere skulde selvfølgelig betale tarifmæssig Løn, hvorfor deres Tilbud laa betydeligt over vor lokale Afdelings Tilbud.

Dette Forhold gav Anledning til, at Entreprenørforeningen indklagede os for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Landsoverenskomsten, og Resultatet blev, at Løkken Afdeling blev idømt en efter Forholdene ret betydelig Bod.

Jeg benytter den Anledning, som denne Sag har givet, til at indskærpe, at noget saadant naturligvis ikke kan finde Sted oftere. Vi har Smudskonkurrence nok at bekæmpe overfor den enkelte Arbejdsgiver, uden at vi nu ogsaa skulde til at bekæmpe denne overfor vore egne Afdelinger.

Transportgruppen.

Enhver vil kunne forstaa, at der indenfor Transportarbejdergruppen ogsaa foreligger betydelige Vanskeligheder for Organisationsarbejdet ude i Landdistrikterne. Lastvognschaufførerne i Landdistrikterne spiller her en vis Rolle. Det er som Regel unge Mennesker, der kører for en 20—35 Kr. om Ugen, men saavel vore Afdelinger som vore Agitationskredse ude i Landdistrikterne har deres Opmærksomhed stærkt henvendt paa dette Forhold og udfører et godt og energisk Arbejde for at faa disse Chauffører organiseret. I ikke faa Tilfælde er det lykkedes, men det er som Regel vanskeligt med et Tag at faa Lønnen rykket op i almindelig overenskomstmæssig Plan. Ofte maa det gøres i flere Tempi.

Hvis der paa de Byggepladser, hvor disse Lastvognschauffører bringer deres Læs hen til Aflæsning, var en god Forstaaelse af det enkelte Medlems almindelige Fagforeningspligt, saa at man undersøgte om disse Chauffører, der indfinder sig paa Byggepladserne, var organiseret eller ikke, vilde man kunne give dette vanskelige Organisationsarbejde en god og hjælpende Haand.

Men ogsaa Persontrafiken har sine Vanskeligheder. Det er en Masse Lillebilstationer, der forefindes rundt om i Landet, og hvor der maa udføres et meget anstrengende og intensivt Organisationsarbejde for at holde Lønstandarden oppe, og vore Afdelinger maa stadig være i Aktivitet for, at intet skal forsømmes, thi de forholdsvis lave Lønninger frembyder jo ikke nogen særlig god Baggrund for længere Forbliven paa disse Arbejdspladser, og som derfor hyppigt skifter Folk.

Lønsystemet er jo heller ikke videre tiltalende. Det bestaar i en fast Sats pr. Dag, som Regel omkring 2 Kr. plus 20 pCt. af Kørselsindtægten. Der er dog i de forskellige Byer en ret stor Forskel paa Lønningerne.

Med Assistance af Trafikministeriet er det lykkedes at faa gennemført en ret god Overenskomst med Statsbanerne for Rutebilchauffører. Med denne Overenskomst som Baggrund sker der Henvendelser til Landets forskellige Rutebilstationer for at faa oprettet Overenskomster af tilsvarende Art, hvilket undertiden lykkes, medens man i andre Tilfælde maa resignere, fordi det ikke altid paa en Gang er muligt at udligne den ofte ret store Forskel i Lønningerne, men maa søge den udlignet i flere Tempi.

Vort Forbund er ogsaa i Aktivitet m. H. t. Regulering af Arbejdstid m. m. for Turistbilchauffører. Disses Arbejdstid er nemlig uforsvarlig lang, og vi har derfor truffet Foranstaltninger til en Regulering af Arbejdstiden for disse Chauffører ved Henvendelse til Socialministeriet og Justitsministeriet, for i Tilslutning til Motorlovgivningen at faa gennemført Lovregler angaaende Chaufførers Arbejdstid.

I nogle Tilfælde har det vist sig, at Kuske og Chauffører ikke overholder Overenskomsten. De bliver enige med deres Arbejdsgivere om at underskrive Kvitteringer, som ganske vist indeholder den overenskomstmæssige Løns Beløb, men Arbejderne faar den ikke udbetalt.

Vi er vanskeligt stillet, naar vi indklager saadanne Arbejdsgivere for Retten, thi vi har altsaa her baade Arbejderne og Arbejdsgiverne imod os. Det er imidlertid et Uvæsen, der her, om vi ikke skrider ind, sikkert vil kunne brede sig, og vi kender det ogsaa fra andre Arbejdsomraader, men det har dog givet sig de værste Udslag indenfor Vognmandsbranchen. I et Tilfælde er vi saaledes blevet tilkendt ved Retten et Beløb paa 4600 Kr., som for lidt udbetalt Arbejdsløn, og i andre Tilfælde Beløb ogsaa af betydelig Størrelse.

Nu har vi gennem de Forslag, vi bringer om Lovene, søgt at tilvejebringe Mulighed for en retslig Undersøgelse, der kan godtgøre, hvad der i Virkeligheden foreligger af denne Art, idet de Paagældende som Vidner vil komme til at sige Sandheden om, hvad der foreligger disse to Parter imellem, som altsaa paa denne snedige og utiltalende Maade søger at snigløbe Overenskomsterne.

Med Hensyn til vort Forhold til andre Organisationer skal jeg her nævne, at den gamle Grænsestrid med Kommunalarbejderforbundet igen er blevet aktuel, idet vort Forbund har maattet rejse denne Sag indenfor De samv. Fagforb., hvor man paa et Repræsentantskabsmøde i Foraaret vedtog en Beslutning om, at hvis Kommunalarbejderforbundet ikke vilde overholde den tidligere Vedtagelse overfor D. s. F. i denne Sag, maatte Kommunalarbejderforbundet træde ud. Denne Beslutning har ført til en Genoptagelse af Forhandlingerne, som staar paa i disse Dage, men om Resultatet kan der intet siges i dette Øjeblik. Det kan dog meddeles, at Kommunalarbejderforbundet har tilbudt at lade vore Grænsestridigheder i Provinsen afgøre af D. s. F.s Grænseudvalg og har foreslaaet, at de i København foreliggende Stridigheder skulde opta-

ges til Forhandling paa frit Grundlag; men som sagt, vi faar se, om denne nye Situation i denne vanskelige Grænsetvist fører til en Afslutning.

Grænseudvalget har afgjort et Par andre Grænsetvister for os, nemlig Uoverensstemmelser med Slibernes Organisation og Metaltrykkernes Forbund. Herefter er de faglige Grænser trukket ret stærkt op, saaledes at Tvister af denne Art næppe vil kunne forekomme foreløbigt.

Derimod er en Grænsetvist, vi har med Garveriarbejderforbundet, ikke løst. Den Kendelse, Grænseudvalget her har afsagt, skaffer ikke Klarhed, og man staar i det unaturlige Organisationsforhold, at Arbejderne indenfor Garverindustrien, hvor der ikke kan være Tale om noget egentlig faglært Arbejde, dels staar organiseret i Garveriarbejderforbundet, og dels i Afdelinger af Dansk Arbejdsmands Forbund, uagtet begge Organisationers Arbejdere arbejder Haand i Haand og imellem hinanden ved samme Art Arbejde og til i det væsentlige samme Lønninger.

Vi har en Grænsestrid gaaende med Gartneriarbejderforbundet, men om denne skal der i den allernærmeste Fremtid føres Forhandlinger mellem Organisationerne, uden at det dog er muligt paa nærværende Tidspunkt at spaa noget som helst om, hvad Udfald disse Forhandlinger vil faa.

Ved en særlig Vedtagelse fastslog Kongressen i 1932, at Forbundet skulde yde sin Medvirkning til Organisationsarbejdet for unge ufaglærte Arbejdere i Alderen 14 til 18 Aar. Den maskinelle og tekniske Udvikling var Aarsag hertil. Der er paa dette Omraade siden udfoldet et interessant Arbejde. København begyndte dette Arbejde og er derfor længst fremme, men en ret anselig Række Afdelinger i Provinsen har ogsaa taget Opgaven op og har dannet Ungdoms-Afdelinger, nemlig Glostrup, Kastrup og Lyngby som Klubber under København. Derudover Frederiksværk, Hillerød, Helsingør, Korsør, Køge, Næstved og Taastrup. Odense, Aalborg, Aarhus, Esbjerg, Horsens, Vejle, Rønne, dog kun for Medlemmer over 17 Aar. Ialt 17 Afdelinger udenfor København.

Formaalet med disse Ungdoms-Afdelinger er 4 Ting:

1) Skabe Organisation, der kan øve Indflydelse paa Løn- og Arbejdsvilkaar for de Unge.
2) Aabne Adgang til den i Arbejdsløshedsloven fastlagte Ret til Medlemsskab i Arbejdsløshedskassen fra det 17. Aar med Understøttelsesret 1 Maaned efter det fyldte 18. Aar,
3) Skabe Basis for en Organisering af de Unge i vore Afdelinger fra det 18. Aar,
4) Give de unge Arbejdere Oplysning om vort Afdelings- og Forbundsarbejde for derved at vække Interesse for Fagbevægelsen.

Hvorledes er disse Opgaver nu forvaltet? Lad os se paa f. Eks. København. I København har Ungdoms-Afdelingen nu 1420 Medlemmer, hvoraf 285 er Medlemmer af Arbejdsløshedskassen. I Kongresperioden har denne ene Ungdoms-Afdeling overflyttet 1511 Medlemmer til de københavnske Afdelinger. Kontingentet er meget minimalt af Hensyn til de smaa Lønninger.

Den har afsluttet 58 Overenskomster, der indeholder store Fremskridt, som Forhøjelse af Lønnen og Indførelse af Sommerferie m. v. Den mest omfattende er afsluttet med Byens 3 store Detailmejerier, der beskæftiger 5—600 Medhjælpere under 18 Aar. Her er, foruden Lønfremgang, ogsaa skabt 8 Arbejds-Dages Ferie med Løn til disse Ungarbejdere, der aldrig tidligere kendte Begrebet Ferie.

Blandt de mange Overenskomster kan endvidere nævnes:

Hovedstadens Brugsforening, 60 Bude, Københavns Hesteskofabrik, ca. 20 Hjælpearbejdere, der arbejder i Akkord og kan tjene op til 45 Kr. pr. Uge, Aktieselskabet Simplex, ca. 35 Ungarbejdere, Arbejdernes Fællesbageri, Medhjælpere ved Vognene og mange andre Fabriks- og Handelsvirksomheder.

Der er ført adskillige smaa raske Strejker for at opnaa disse Resultater.

I Strejkeunderstøttelse er af Ungdoms-Afdelingen i Perioden udbetalt ca. Kr. 3000,00.

Arbejdet er vanskeligt, da Arbejdsgiverne modsætter sig Forhandlinger om Overenskomster, selvfølgelig af den simple Grund, at de ved, at de i saa Fald skal ud med en højere Løn. En Mængde Arbejdsgivere gemmer sig bag selve Arbejdsgiverforeningens Modstand mod at slutte Overenskomst for Ungarbejdere.

Forligsmanden har nu optaget Forslag i sidste Forligsforslag om Ungarbejdere, f. Eks. for Skotøjsarbejdere og Træindustriarbejdere m. fl., saa den principielle Modstand fra Arbejdsgiverforeningen nu maa betragtes som brudt.

Som det er Kongressen bekendt, er vort Forbund stærkt interesseret i saadant Oplysningsarbejde, som kan give vore Medlemmer Kendskab navnlig til de almindelige Overenskomst- og organisationsmæssige Forhold indenfor vort Forbund, i hvilken Anledning jeg kan meddele, at der har været afholdt følgende Kursus:

Jord- og Bygningsarbejdere:

Teknologisk Institut.

100	Mand	fra	11. Dec. 1932	til	17. Dec. 1932.
40	»	»	8. Jan. 1933	»	14. Jan. 1933.
40	»	»	15. Jan. 1933	»	21. Jan. 1933.

Roskilde Højskole.

80	Mand	fra	8. Okt. 1933	til	14. Okt. 1933.
80	»	»	15. Okt. 1933	»	21. Okt. 1933.

Roskilde Højskole.

100	Mand	fra	23. Sept. 1934	til	29. Sept. 1934.
97	»	»	30. Sept. 1934	»	6. Okt. 1934.
102	»	»	7. Okt. 1934	»	13. Okt. 1934.

Esbjerg Højskole.

83	Mand	fra	23. Sept. 1934	til	29. Sept. 1934.
87	»	»	30. Sept. 1934	»	6. Okt. 1934.
90	»	»	7. Okt. 1934	»	13. Okt. 1934.

Jernbetonkursus:

Roskilde Højskole.

40	Mand	fra	22. Okt. 1933	til	25. Okt. 1933.

Roskilde Højskole.

40	Mand	fra	14. Okt. 1934	til	17. Okt. 1934.

Fabrik- og Industriarbejdere:

Roskilde Højskole.

100	Mand	fra	26. Aug. 1934	til	1. Sept. 1934.

Søndagskursus:

22 Kursus i Januar, Februar, Marts og April Maaneder i 1934, var fordelt over 15 Søndage, med 90 Mand, fordelt i 3 Grupper paa hvert Kursus.

28 Kursus i Februar og Marts Maaneder i 1935 fordelt over 4 Søndage, med 80 Mand, fordelt i 2 Grupper, paa hvert Kursus.

Jeg har nu i store Linier forsøgt at trække op de Vilkaar, de senere Aars Politik og erhvervsmæssige Tilstande, som har foreligget for den faglige Bevægelse i vort Forbund, og forsaavidt ogsaa i alle de andre faglige Organisationer. De Delegerede vil rimeligvis her ud af have faaet i hvert Fald nogen Forestilling om de Vanskeligheder, der har foreligget, og de Hensyn, som vort Forbund har maattet tage. Der har været nok af begge Dele, og vor Taktik har maattet afpasses derefter.

Der er maaske nok en eller anden Afdeling i vort Forbund, som har følt dens specielle Interesser tilsidesat herigennem, og ogsaa har ment, at Forbundet har tangeret dens Selvstændighed og Medindflydelse lidt vel stærkt, men jeg vil bede Jer alle betænke det kolossale Værn, vort Forbund har været mod alle de meget alvorlige Anslag, som man samlet fra Arbejdsgivernes Side har rettet imod os. Under saadanne Omstændigheder maa den enkelte opgive en Del af sine Særinteresser, en Del af sin Selvstændighed, til Fordel for det samlede Hele, hvis det i det hele taget skal være muligt at bruge vort Forbund, vor store og stærke samlede Organisation af Arbejdsmandsafdelinger, efter dets Hensigt — nemlig, hvor den enkelte ikke kan klare sig selv, da at optræde med Samvirksomhedens og Sammenholdets hele Udfoldelse og Styrke til Gavn for alle, og det er det, der er sket paa det lønpolitiske Omraade indenfor vort Forbund i den afvigte Kongresperiode. Med Styrke har vi vendt hele vor Kraft imod Arbejdsgivernes Forsøg paa at trykke vore Lønninger. Med Omsigt og Maadehold har vi anlagt en Taktik, der i den givne Situation kunde give os nogle Fremskridt. Nu da vore mange Tusinde Kammeraters Tillidsmænd er samlet her paa denne Kongres for at tage Standpunkt til Forbundets Virksomhed, overlader Hovedbestyrelsen det trygt i Jeres Hænder at afgøre denne Sag.

Derefter paabegyndtes Diskussionen om den aflagte Beretning, og hertil medgik flere Dage, idet over Hundrede Talere havde Ordet. Diskussionen ser vi os derfor ikke i Stand til at referere, kun skal det anføres, at der blev talt baade for og imod Godkendelse af Beretningen.

I Forbindelse med Beretningen drøftedes ligeledes det af Afdeling M. i Aarhus stillede Forslag, der var saalydende:

»Idet Kongressen fastslaar, at Hovedbestyrelsen har omgaaet Forbundslovenes klare Bestemmelser under sidste Aars Overenskomstforhandlinger, godkendtes Formandens Beretning«.

Formanden erklærede straks, at dette Forslags Vedtagelse ikke kunne modtages af Hovedledelsen, der ikke var sig nogen Art af Lovbrud bevist, men tværtimod mente at have handlet i fuld Overensstemmelse med Forbundslovene.

Ved den efter Diskussionen foretagne Afstemning om Beretningen, der skete ved Haandsoprækning, stemte et overvældende Flertal af de Delegerede for Beretningens Godkendelse.

For Aarhus M.s Forslag stemte kun ca. 30 Delegerede.

Har du husket at udfylde Bestillingsseddel, saaledes at Fagbladet fremtidig bliver dig tilstillet gennem Postvæsenet.

Fredeligt

Fakse ctr. Fakse Vognmandsforening. Overenskomst er oprettet med Fakse og Omegns Vognmandsforening. Arbejdstiden er 8 Timer daglig. Ugeløn: For Lastvognschauffører og for Kuske Kr. 46,50. Dagløn Kr. 9,00. Disse Lønninger er kun gældende til 1. Maj 1936, hvorefter de automatisk hæves til Kr. 50,40. Overarbejde betales med 25 — 33 — 50 — 100 % for henholdsvis 1' — 2' — 3' og følgende Timer. For Landture ud over 30 km betales Tærepenge Kr. 1,25 pr. Maaltid. For hver 50 Arbejdsdage ydes der en Dags Ferie, indtil 6 Hverdage i Forbindelse med 2 Søndage. Ulykkesforsikring i de første 13 Uger à 3 Kr. pr. Dag. Der maa kun benyttes Arbejdere, der er Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund. Overenskomsten kan opsiges med 2 Maaneders Varsel til en 1. Maj.

Randers K. ctr. Vognmand P. C. Jensen (Zone-Redningskorpset). Paa et Møde i Arbejdsgiverforeningen blev der, efter at vi havde varslet Strejke, oprettet Overenskomst. Arbejdstiden ligger mellem Kl. 8—18 og Kl. 10—20 med 2 Timers Spise- og Hviletid. Vagterne skiftes og Ugelønnen fastsættes til Kr. 60,00. Udrykning udenfor Arbejdstiden betales med 161 Øre pr. paabegyndt Time. Der gives en ugentlig Fridag, der hver anden Uge skal være en Søndag. Uniform og Arbejdstøj ydes som hidtil. I særlige Tilfælde, hvor Chaufførerne skal køre paa deres Fridag, betales 2 Kr. pr. Time. Iøvrigt er de i Vognmandsforeningens Overenskomst fastsatte almindelige Bestemmelser gældende.

Svendborg F. ctr. Fællesbageriet. Overenskomst oprettet, Kuske og Chauffører holder sig selv med Hest, Seletøj og Bil og erholder herfor et Tilskud paa henholdsvis Kr. 216,00 og Kr. 496,08 pr. Aar. Bageriet holder Reservevogn. Under Sygdom og Ulykkestilfælde betales Kr. 4,00 pr. Dag i de første 13 Uger. Sommerferie 10 Dage. Bageriet lønner Stedfortræderen med Kr. 64,00 pr. Uge. Der er fastsat forskellige Procenter for Salg af Bageriets forskellige Produkter. Kuske og Chauffører skal være Medlem af Fagforeningen. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. August.

Slagelse A. ctr. Arbejdernes Fællesbageri. Overenskomst oprettet. Foruden Provisionslønnen erholder Kuskene en Grundløn af Kr. 15,00 pr. Uge. For Renholdelse af Biler og for Staldtjeneste erholder saavel Kuske som Chauffører Kr. 5,00 pr. Uge. Saafremt en Rute omlægges eller ny oprettes, er den garanterede Ugeløn i de første 2 Maaneder Kr. 60,00, forsaavidt Omlægningen medfører Indtægtsnedgang paa 10 % eller derover. Materialkusken Kr. 52,00 pr. Uge. Der udleveres Jakker og Kasket. Sommerferie 1 Uge, der betales med Kr. 75,00. Alle Arbejdere skal være Medlem af Arbejdsmændenes Fagforening. Ulykkesforsikring 3 Kr. pr. Dag i de første 13 Uger. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. November.

Odense L. P. ctr. Danske Landboforeningers Frøforsyning. Overenskomsten er fornyet paa følgende Betingelser. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn Kr. 51,50, Timeløn 108 Øre. Overarbejde betales med 30—50 og 100 %. Ved Holddrift betales et Tillæg af 12½ % ved 2 Holds Drift og 20 % for 3 Holds Drift. ½ Dags Ferie for hver 25 Arbejdsdage indtil 6 Dage. Ferien skal lægges i Forbindelse med en eller to Søndage. Finder Afskedigelse Sted inden Ferieperiodens Begyndelse, erholdes Betaling for de opsamlede Feriedage. Ved Ulykkestilfælde betales i de første 13 Uger fuld Ugeløn ÷ Sygekassebidraget. Opsigelse: 3 Maaneders Varsel til en 1. Juli.

Chaufførerne ctr. Zone-Redningskorpset. Overenskomst oprettet. Arbejdstid fra 8—4½ med ½ Times Spisetid. Hver an-

den Nat har Chaufførerne skiftevis Stationsvagt og betales for Udrykning i denne Tid med Kr. 1,50 pr. Time. Hver anden Søndag er Fridag. Efter et Døgns Arbejde og Vagttjeneste ydes der en samlet Fritid paa 3 Timer ud over den fastsatte Spisetid. Ugelønnen for Chauffører Kr. 72,75. Hjælpearbejdere Kr. 40,00 pr. Uge stigende med Kr. 5,00 hver 6te Maaned til Kr. 60,00 pr. Uge. Efter et Aars Tjeneste ud over nævnte Tid Kr. 65,00 pr. Uge. Ud over en Del andre Bestemmelser indeholder Overenskomstens Bestemmelser om Betaling under Sygdom og Ulykkestilfælde 5 Kr. pr. Dag, Levering af Uniformsgenstande m. v. samt 10 Dages Sommerferie. Samtlige beskæftigede Arbejdere skal være Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund, Opsigelse: 3 Maaneders Varsel til en 1. Oktober.

Lager- & Pakhusarbejderne ctr. Rex Vinfabrik og Vinhuset „Norden". Overenskomst oprettet. Firmaet tiltræder Overenskomsten mellem Fagforeningen og Københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening, dog saaledes at Ugelønnen fastsættes til Kr. 54,60 og Daglønnen til Kr. 9,35. For unge Arbejdere er fastsat følgende Lønninger:

14—15	Aar	Kr.	24,00	pr.	Uge
15—16	„	„	28,00	„	„
16—17	„	„	30,00	„	„
17—18	„	„	34,00	„	„

Overenskomstens almindelige Bestemmelser gælder ogsaa for Ungarbejdere, dog saaledes at Udearbejdstillægget for disse fastsættes til henholdsvis 40 og 75 Øre, at Fradraget fra Lønnen i Sygdomstilfælde fastsættes til 2 Kr. pr. Dag, og at der under Ulykkestilfælde i de første 13 Uger betales 2 Kr. pr. Dag.

Budene ctr. Firmaet Møller & Landschultz. Efter en Del Forhandlinger er der med Firmaet opnaaet Enighed om følgende: For Bude over 18 Aar tiltrædes Standard-Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen, og for Bude under 18 Aar betales:

14—15	Aar	Kr.	22,00	pr.	Uge
15—16	„	„	24,00	„	„
16—18	„	„	28,00	„	„

Budene bliver som hidtil forsynet med Uniform.

Aalborg K. ctr. Falcks Redningskorps. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn for nyantagne Arbejdere Kr. 45,00, stigende med Kr. 5,00 efter et Aars Forløb og derefter med Kr. 5,00 hver 6te Maaned til Kr. 60,00 og efter 2½ Aars Tjenestetid Kr. 65,00. I Vagttiden mellem Kl. 17—7 betales Kr. 1 pr. Time for Udrykning og andet forefaldende Arbejde. Ved Tilkaldelse paa Fridage eller Friaften betales Kr. 1,50 pr. Time, Betalingen for Vagt paa Fridøgn fra Kl. 7—19 Kr. 12,00 og fra Kl. 19—7 Kr. 15,00. 1ste Maj og Grundlovsdagen standser Arbejdet i Garagen Kl. 12 Middag. I Sygdoms- og Ulykkestilfælde Kr. 3,00 pr. Dag i de første 13 Uger. 1 Uges Sommerferie. Der leveres Uniform. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. August.

Roskilde ctr. Fællesforeningens Træskoafdeling. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn Kr. 54,00, Overarbejde 30—50 og 100 %. Arbejdere, der har været beskæftiget uafbrudt efter 1. Januar 6 Dages Sommerferie. De Arbejdere, der ikke kan erholde Ferie i Henhold til ovenstaaende erholder et Tillæg til Lønnen af 2 %. Der udleveres Overtrækstøj. Opsigelse: 3 Maaneders Varsel til en 1. Maj.

Nyborg ctr. Købmand Conrad Nielsen (D. D. P. A.). Overenskomst oprettet for Chauffører. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn Kr. 57,50. Reservechauffører Kr. 1,20 pr. Time, Mindstebetaling 4 Timer. Overarbejde betales med et Tillæg af 25 — 33½ — 50 og 100 %. 6 Dages Ferie i Forbindelse med 2 Søndage. Ulykkesforsikring i de første 13 Uger Kr. 4,00 pr. Dag. Opsigelse: 3 Maaneders Varsel til en 1. August.

Odense L. P. ctr. A/S. „Odinstaarn". For Elevatorførere og Reguleringsmandskab er oprettet Overenskomst. Arbejdstid 48 Timer, der saa vidt muligt lægges i samlede Vagter à 8 Timer. Ugeløn Kr. 56,64. Saafremt den ugentlige Arbejdstid overstiger 48 Timer betales de overskydende Timer med Kr. 1,65 pr. Time. De faste Arbejdere erholder en ugentlig Fridag. Løsarbejdere betales med Kr. 1,50 pr. Time. Mindstebetaling 4 Timer. Der maa kun beskæftiges organiserede Folk. Opsigelse: 3 Maaneders Varsel til en 1. April.

Hillerød ctr. Vognmand Lars Jensen, Østergade. Vognmanden indgaar paa at rette sig efter Overenskomsten mellem Afd. og Hillerød Vognmandsforening. For Arbejdere, der beskæftiges i Grusgraven, er Arbejdstiden 8 Timer daglig. Timeløn og Overarbejdsbetaling samt Betaling for Slagning af Skærver og Bundsten som i Entreprenøroverenskomsten fastsat. Samtlige Arbejdere skal være Medlemmer af Fagforeningen.

Mælkeriarbejdernes Afdeling B. og Ungdomsafdelingen ctr. A/S. Mælkeriet „Enigheden". Overenskomst for Medhjælpere oprettet. Løn: For Vogne under 4 Medhjælpere Kr. 15,25 pr. Uge, for Vogne med 4 og flere Medhjælpere Kr. 17,25 pr. Uge + 1 Øre pr. solgt Fl. Mælk og Fløde og kg Smør (alt Detail). Ved Ydervognene gives et ekstra Tillæg af 50 Øre pr. Dag. 8 Dages Ferie (2 Dage pr. 3 Maaneder). Feriebetaling 4 Kr. pr. Feriedag. Der udleveres Arbejdstøj. Ulykkesforsikring jvfr. Loven, men regnet fra den Dag, Ulykkestilfældet indtræffer. Samtlige Medhjælpere skal være Medlem af Fagforeningen. Overenskomsten løber sammen med Overenskomsten for de voksne Arbejdere.

Mælkeriarbejdernes Afdeling B. og Ungdomsafdelingen ctr. A/S. Det Danske Mælkecompagni og Andelsselskabet „Trifolium"s Mælkeforsyning. Som forrige Sag.

Kuskene ctr. Vognmændene P. Hansen, Nørrebro Station, og J. Gertsen & Søn, Østerport Station. Til den almindelig gældende Overenskomst med Centralorganisationen er der sluttet følgende Tillægsoverenskomst: vedrørende Udbringning og Tilbringning af Gods. Vognmand P. Hansen: For Af- og Paalæsning og Op- og Nedbæring betales et Tillæg af 175 Øre pr. Dag. Saafremt Forholdene kræver det, kan Arbejdstiden forskydes med en Time, men i saa Tilfælde betales der 1 Krone ekstra pr. Uge. Vognmand J. Gertsen & Søn: Tillægsoverenskomsten er som ovenfor nævnt, dog saaledes, at Tillægget her er fastsat til Kr. 2,50 pr. Dag. Saafremt der er 2 Mand ved Vognen betales kun 1 Krone pr. Dag. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. April.

Skibsværftsarbejderne ctr. Kedelrensningsfirmaet B. Bing. Afdelingen har sluttet Overenskomst. Timelønnen er fastsat til 130 Øre + et Tillæg af 33% for alt Kedelarbejde. Befordring til og fra Arbejdet betales med 130 Øre pr. Time. Paa gammelt Arbejde, hvor Daglønnen hidtil har været højere end den overenskomstmæssige Løn, skal denne højere Dagløn være gældende. Overarbejde samt Søn- og Helligdagsarbejde betales med et Tillæg af 65%. For Arbejde ved Sod- og Trækarbejde samt i særlig varme og fedtede Kedler betales yderligere 15 Øre pr. Time. Arbejderne har Ferie som i Jern- og Metalindustrien. Firmaet holder Arbejderne ulykkesforsikret til et Beløb af 4 Kr. pr. Dag for de første 13 Uger efter Ulykkestilfældet, men Arbejderne betaler 8 Øre pr. Dag til denne Forsikring. Tillidsmandssystemet indføres. De almindelige Bestemmelser i Overenskomsten med Kedelrenserfirmaerne under Jern- og Metalindustriens Sammenslutning er gældende.

Fra Nytaar udsendes Fagbladet gennem Postvæsenet til alle Medlemmer, der ønsker at modtage det. Har du fremsat Ønske derom overfor din Bestyrelse? Hvis ikke saa gør det i Dag.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

Dansk Arbejder

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 22 30. – 11. 1935 40. Aarg.

Har du husket at bestille Fagbladet!

REGERINGENS UDSPIL

OPPOSITIONSPARTIERNES SKUFFELSE

Da Oppositionspartierne forud for Valget nægtede at godkende den Trumf, som Regeringen i det politiske Spil om Danmarks Økonomi lagde paa Bordet i Form af Loven om Valutaordningen, skete Nægtelsen i Haab om, at Oppositionen derved kunne vælte Spillets Gang og ved et nyt Valg faa saadanne Kort paa Haanden, at Muligheden for Retten til Udspil med Trumf i en ny Farve kunde erhverves. Haabet blev, som enhver ved, skuffet, og i Dag ligger akkurat den samme Trumf paa Bordet. Oppositionen bliver, hvor nødig den end vil, nødsaget til at fortsætte Spillet, og det eneste den opnaaede ved sin Nægtelse, var en Indskærpelse af Spillets Regler.

Skuffelsen over det negative Resultat for Oppositionen har givet sig aabenbare Udslag. Først railleredes der i Dagene efter Valget over Reorganisationen af Ministeriet, som blev paastaaet at volde Stauning uoverstigelige Vanskeligheder, der dog senere, til endnu mere Skuffelse for Oppositionen, viste sig at være af imaginær Art, hvilket blev Offentligheden bekendt derved, at Stauning gav Oplysning om, at Ministerlisten med Reorganisation for Øje allerede forelaa i 1932 — 3 Aar forud for Valgets Afholdelse.

Senere har man fra Oppositionens Side givet sin Surhed Udtryk gennem smaalig Omtale af de nye Ministre og sidst efter Valutalovens fornyede Forelæggelse, viser ikke mindst Venstres Presse, at dette Parti er besjælet af den samme Uvilje overfor Forslaget som tidligere, uanset Valgets alvorlige Lære netop for Partiet Venstre. Det er stadig fri og uhæmmet Import Venstres Tanker kredser om, mundende ud i Haabet om en Gentagelse af »Kræfternes frie Spil«. Og dette Ønske viser til fulde, hvor lidt Ekspansionsevne, der findes i dette Parti, og hvor retfærdig Vælgernes Dom var den 22. Oktober. Oppositionens Stagnation er aabenbar, og for Venstre er den katastrofal, saavist som man fremdeles til Trivialitet gentager og gentager i det uendelige »Høvdingen« Madsen-Mygdals eneste Tale af 1920 og følgende Aar.

Det paastaas nu i Venstres Presse, at Regeringen skylder Landet en Beskæftigelsesplan, fordi Regeringen staar i intim Føling med de Fagforeninger, der i væsentlig Grad har det i deres Haand at bestemme Arbejdsløshedens Omfang og Varighed.

At denne Paastand er hen i Vejret staar klart for de fleste. Enhver, der har fulgt Regeringens Arbejde for at fremme Beskæftigelsen i Perioden forud for Valget og som ved, at der udelukkende ved Regeringens Initiativ, paa Trods af Oppositionens Uvilje, blev stillet Statsbevillinger til et Beløb paa over en halv Milliard Kroner til Raadighed for Stabilisering af Beskæftigelsen ved Iværksættelse af store og omfattende Arbejder og til Støtte for vanskeligt stillede Erhverv, vil trække paa Skuldrene af dette Forsøg paa at genoplive Oppositionslysten og plumre Kendsgerningerne.

At Regeringen i samme Periode tillige gennemførte en Reorganisation af den sociale Lovgivning, der afskaffede Almisseprincippet til Fordel for Retsprincippet, og derved tilbagegav et halvt hundrede Tusind Medborgere deres borgerlige Rettigheder, samt derudover betalte Millioner af paa Statsgælden og desuagtet skabte ikke alene Balance, men tillige Overskud paa Statsbudgettet, viser tilfulde Styrken i den økonomiske Politik, hvis Grundlag var og fremdeles, under de herskende Forhold, er det planøkonomiske Fundament som Valutaloven afgiver.

Det er denne Politik, der skabte Tilliden til Regeringen og Skuffelsen til Oppositionen, der blandt andet giver sig Udslag i følgende fra et af Venstres ledende Blade hentet Citat:

„Ministeriet har paa Rigsdagssamlingens første ordinære Mødedag forelagt en Række Forslag, der formentlig skal gøre det ud for et Beskæftigelsesprogram. Indholdet af dette Program midtsamler sig om Valutalovgivningens Forlængelse i skærpet Form og de gamle Steincke'ske Travere om mægtige Millionbeløb til Iværksættelse af offentlige, men endnu ikke planlagte Arbejder for de kronisk arbejdsløse til tarifmæssig Betaling, samt Forslagene om Forbud mod Overarbejde og om Arbejdstidsnedsættelse. De nævnte ministerielle Forslag er fagforeningsmæssige Snurrepiberier, dels tilsigtende at overføre Fagforeningstarifen paa arbejdsmæssige Omraader, hvor Begrebet normal Beskæftigelse overhovedet ikke hører hjemme, dels tilsigtende en Rationering af foreliggende Arbejdstilfælde ud fra antikverede Begreber om Kærnen i Beskæftigelsesproblemet.

Optakten fra Regeringens Side tyder kort sagt paa, at Regeringen dels misforstaar hele den økonomiske Situation, dels er kørt fast i det af den selv skabte Uføre".

Regeringens Udspil har aabenbart ikke været behageligt for Venstre, og Gensynet af den vragede Trumf langt mindre. Det gælder for Oppositionen og ikke mindst for Venstre at vælge de rigtige Kort, ellers risikerer Partiet at glide ud af Spillet til næste Gang.

R—dt.

NYE MÆND

I VORT FORBUNDS HOVEDLEDELSE

Foruden de i sidste Nummer af Fagbladet omtalte Kammerater, som efter Kongressen har opnaaet Sæde i vort Forbunds Hovedledelse, finder vi Anledning til

HELFRED NIELSEN

yderligere at anføre 2 Kammerater, der indtraadte i Hovedledelsen forud for Kongressen ved Indkaldelse af Suppleanter, nemlig Helfred Nielsen, Rønne, og L. Chr. Jensen, Holeby, der begge er Repræsentanter i Fabrikgruppen.

Helfred Nielsen, Rønne, der indtraadte i Stedet for Matiesen, Odense, som afgik ved Døden, er født den 11. Maj 1878 i Østermarie Sogn paa Bornholm. Forældrene havde et Husmandssted, men var meget fattige, og der var 13 Børn i Hjemmet. 7 Aar gammel maatte Helfred Nielsen ud at tjene Bønderne som Vogterdreng, kun 10 Aar gammel mistede han sin Fader, der afgik ved Døden, hvilken Begivenhed naturligvis var en fuldstændig Katastrofe for det lille Hjem. Helfred Nielsen tjente hos Bønderne indtil 1899, da han erhvervede Arbejde ved Anlæget af Banestrækningen Rønne-Nexø; han blev indmeldt i Fagforeningen 1. April samme Aar. Fra 1901 arbejdede Helfred Nielsen i Hammerens Granitbrud og var fra 1904 til 1905 Formand for Arbejdsmændenes Fagforening for Allinge-Sandvig. Senere flyttede Helfred Nielsen til Rønne, hvor han arbejdede paa Kaolinværkerne indtil 1918, paa hvilket Tidspunkt han valgtes til Kasserer for Rønne Afdeling, af hvis Bestyrelse han allerede havde været Medlem nogle Aar og fungeret som Sekretær. I 1919 valgtes Helfred Nielsen til Formand for Afdelingen og er senere bleven genvalgt.

Helfred Nielsen er desuden Medlem af Rønne Byraad og Næstformand for Arbejdernes Fællesorganisation.

Lars Chr. Jensen, Holeby, er født i København den 15. Oktober 1886 og har faaet sin Skoleundervisning i Istedgades og Oehlenschlægersgades Kommuneskoler, var Mælkedreng paa „De fire Herregaardes Mejerier" i Frederiksberg Allé og senere Dreng paa Carlsberg Aftapningsanstalten „Alliance". Drengene fik her 2 Kroner om Ugen, hvilket de syntes var for lidt, hvorfor de med Mellemrum iværksatte Strejker, og da L. Chr. Jensen var Fortaler for sine Kammerater, endte det naturligvis med, at han blev afskediget; han blev derefter Bud hos en Hørkræmmer. 19 Aar gammel blev Chr. Jensen arbejdsløs og tog som Følge heraf paa Landet; han rejste med det samme til Lolland, hvor han havde tilbragt Ferierne som Skoledreng, her tjente han dels hos Bønderne og dels paa Herregaardene indtil 1908, da han blev indmeldt i Holeby Afdeling. Først arbejdede Chr. Jensen ved Havnearbejde for Firmaet Saaby og Lerche og paa Sukkerfabrikerne i Holeby og Maribo, og senere arbejdede han ogsaa som Murerarbejdsmand. I 1921 valgtes Chr. Jensen til Formand for Holeby Afdeling, og det efterfølgende Aar til Kredsformand, og begge Stillinger besidder han fremdeles. Chr. Jensen indkaldtes i Hovedbestyrelsen i December 1933, da Martin Nielsen blev konstitueret som Forretningsfører

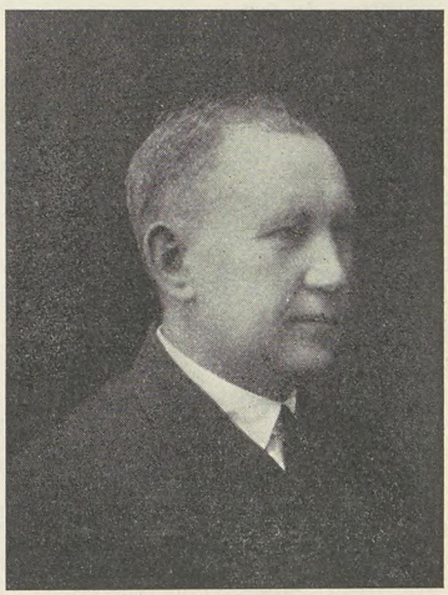

LARS CHR. JENSEN

under Hans Nielsens Sygdom, og blev altsaa endelig valgt ved Forbundets Kongres i Aar. I politisk Henseende har Chr. Jensen ligeledes været interesseret, han valgtes saaledes til Medlem af Sogneraadet allerede 1917, og til Medlem af Amtsraadet 1935.

Forbundets nye Forretningsførere.

Ogsaa til at udføre Hvervet som Forretningsfører i vort Forbunds Tjeneste valgtes paa Kongressen nogle nye Mænd, nemlig Formændene for henholdsvis Støberiarbejderne i København, Niels Christensen, og Formanden for Murarbejdsmændenes Afdeling i Horsens, Christoffer Mortensen, og endvidere valgtes ligeledes til Forretningsførere Viggo Eigtved og Martin Nielsen, der begge har været konstitueret som saadan i en Del af den forløbne Periode, som Følge af Thorvald Petersens og Hans Nielsens Sygdom, og endelig valgtes, som Hjælpeforretningsfører for Jord- og Bygningsgruppen, Sekretær Alfred Petersen, der tiltraadte vort Forbund ved Sammenslutningen med det tidligere Landarbejderforbund.

Niels Christensen er født den 23. December 1885 i

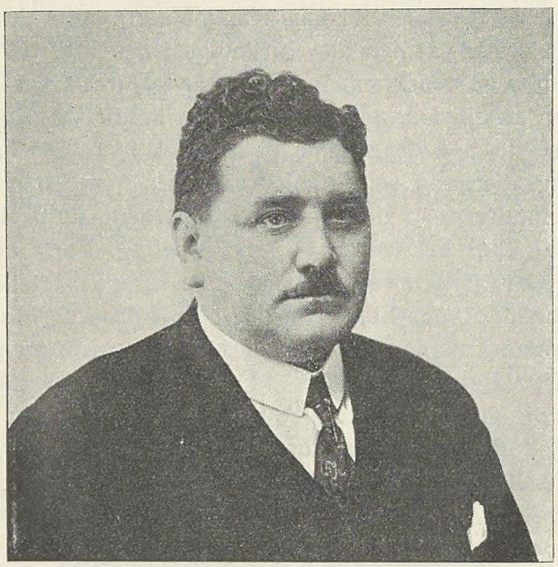

NIELS CHISTENSEN

Emb i Vendsyssel og maatte som Barn udføre en Vogterdrengs Gerning hos Bønderne paa sin Hjemegn. I 1905 kom han til København og opnaaede Arbejde paa Ludvigsen og Hermansens Jernstøberi som Støberiarbejder og blev samtidig Medlem af Støberiarbejdernes Fagforening. Senere arbejdede Niels Christensen paa forskellige Arbejdspladser og blandt disse ogsaa paa Burmeister og Wains Værft, hvor han valgtes til sine Kammeraters Tillidsmand. I 1913 valgtes Niels Christensen til Medlem af sin Afdelings Bestyrelse og i 1918 til dens Sekretær. Dette Hverv bestred Niels Christensen til 1930, da han valgtes til Afdelingens Formand, en Stilling han nu maa afgive som Følge af sit Valg til Forretningsfører for Fabrikbranchen, hvis Repræsentant han har været i Forbundets Hovedbestyrelse siden Kongressen i 1932.

Christoffer Mortensen er født i en lille Landsby tæt udenfor Horsens og begyndte ligesom de fleste her i Bladet beskrevne Tillidsmænd sin Løbebane som Hyrdedreng, fra den Tid bevarer han Indtrykket af den daarlige Behandling, som ikke mindst Frijsenborg Godsernes Forpagtere lod de der beskæftigede Landarbejdere blive til Del, idet Forpagterne ganske simpelt under en Konflikt lod Arbejderne kaste ud af de saakaldte Bol-

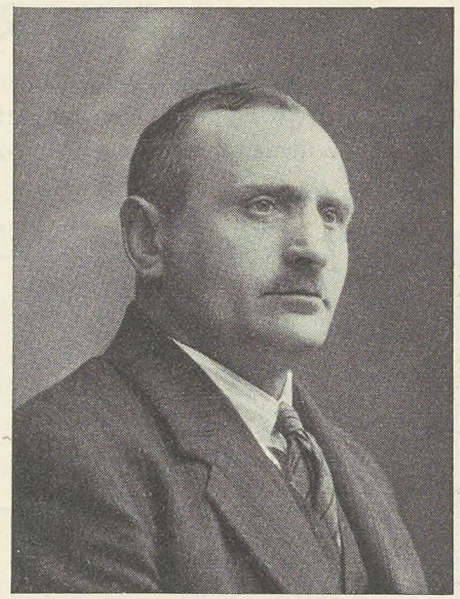

CHRISTOFFER MORTENSEN

lerhuse. Senere kom Chr. Mortensen ind til Horsens og erhvervede sig her Arbejde som Arbejdsmand og blev saaledes knyttet til den Fagbevægelse indenfor hvis Omraade han gennem Aarene har ydet et baade stort og fortjenstfuldt Arbejde under Udførelse af sin Gerning som Formand for Afdeling A i Horsens siden 1924. Christoffer Mortensen valgtes i 1932 som Suppleant til Hovedbestyrelsen og indkaldtes, da Aksel Petersen, Roskilde, paabegyndte sin Virksomhed som Rejsesekretær for Arbejdsløshedskassen og samtidig udtraadte af Forbundets Hovedbestyrelse.

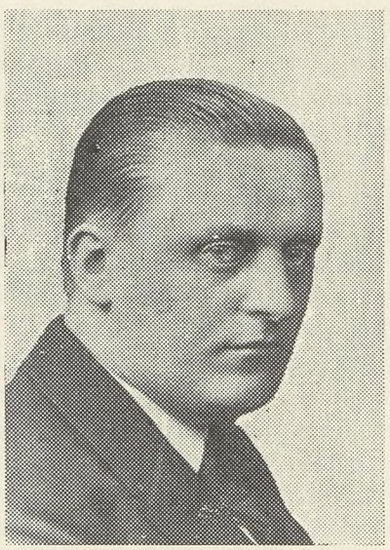

VIGGO EIGTVED

Viggo Eigtved er født og opvokset i København, har arbejdet som Vognmandskusk og blev allerede i 1926 valgt til Formand for Kuskenes Afdeling i København og gjorde i denne Stilling

et stort Arbejde, indtil han i 1931 overgik til anden Virksomhed i vort Forbunds Tjeneste. Viggo Eigtved, der blandt andet har søgt videre Uddannelse ved Deltagelse i Højskolekursus, er stærkt interesseret i Spørgsmaalet om de unge Arbejderes Organisering og Oprettelse af overenskomstmæssige Forhold for disse og har i det Arbejde, der hidtil er udført paa dette Omraade, ydet en betydelig Indsats, der paa visse Felter har betydet god Fremgang for de Unge baade med Hensyn til bedre Arbejdsforhold og Løn. Viggo Eigtved møder vel forberedt til sin Gerning som Forretningsfører i Transportbranchen, som han iøvrigt allerede forud for Kongressen havde udført i længere Tid som konstitueret Forretningsfører under Thorvald Petersens Sygdom.

MARTIN NIELSEN

Martin Nielsen er født i Bues Sogn, Forældrene var fattige Landarbejdere, Martin Nielsen maatte derfor tidlig ud at tjene for Brødet hos Bønderne, saaledes som alle Datidens Fattigmandsbørn. Senere som Voksen arbejdede Martin Nielsen ved Teglværksarbejde og Murerarbejdsmandsarbejde og var saaledes Medlem af Aarhus Afdeling M i 10 Aar, begyndte 1917 at arbejde paa Aarhus Oliemølle, valgtes her til Klubformand og senere til Bestyrelsesmedlem i Aarhus A. Afdeling indtil 1919, da de paa Oliemøllen beskæftigede Medlemmer dannede deres egen Afdeling. Formand for denne Afdeling i 14 Aar indtil 1933, paa hvilket Tidspunkt Martin Nielsen konstitueredes til Forretningsfører som Følge af Hans Nielsens Sygdom. Martin Nielsen, der valgtes til Medlem af Hovedbestyrelsen i 1932, har desuden været Formand for 15. Agitationskreds i 5 Aar, samt Medlem af Ligningskommissionen i Aarhus i 10 Aar og endvidere Næstformand i Fællesorganisationen.

Alfred Petersen, der valgtes som Hjælpeforretningsfører i Tilknytning til Jord, Beton og Bygningsbranchen, har vi for kort Tid siden omtalt i Forbindelse med Sammenslutningen mellem Landarbejderforbundet og vort Forbund og skal derfor ikke her gentage denne Omtale. Alfred Petersen vil i sin nye Gerning væsentlig komme til at beskæftige sig med det Arbejde, der er forbundet med Oprettelse af Overenskomster for kommunale Institutioner og dermed beslægtede Virksom-

ALFRED PETERSEN

heder. Ogsaa om Alfred Petersen kan det siges, at han møder vel forberedt til Udførelsen af sin Gerning, idet han i Tiden siden Sammenslutningen med Landarbejderforbundet netop har beskæftiget sig med det omtalte Arbejde.

Forbundets nye Revisorer.

Foruden de andet Steds i Bladet omtalte Valg af Forretningsførere foretoges der ligeledes paa Forbundets

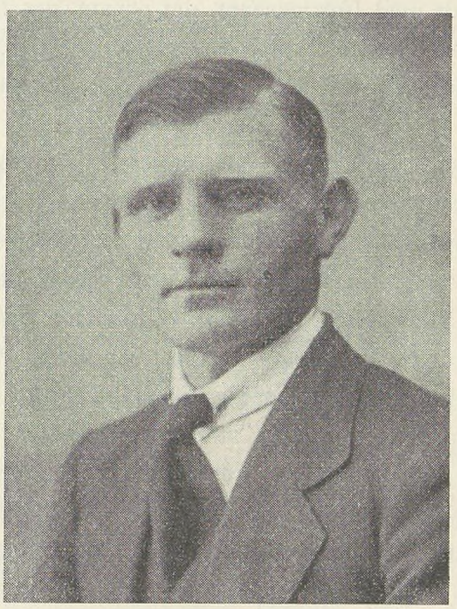

CARL NIELSEN

Kongres Valg af Revisorer, dels valgtes hertil Jens Pedersen, Aalborg, der forøvrigt havde fungeret som Revisor i en Del af den forudgaaende Periode, idet han

indkaldtes som Suppleant, da Th. Gath overgik til Arbejdsløshedskassen, og dels nyvalgtes Carl Nielsen, Søllested.

Carl Nielsen er født i Aarhus den 20. Januar 1891. Efter Konfirmationen blev han Elev paa Skoleskibet „Georg Stage" og oplevede som saadan Paasejlingsulykken i Hollænderdybet, hvorved Skibet blev sejlet i Sænk. Senere sejlede Carl Nielsen som Kullemper og Søfyrbøder og var Medlem af Søfyrbødernes Fagorganisation indtil 1916, da han efter at have opnaaet Arbejde paa Soyakagefabrikken ved Islands Brygge overflyttede sit Medlemsskab til Dansk Arbejdsmands Forbund. I 1917 standsede den omtalte Virksomhed paa Grund af manglende Raastoffer, og Carl Nielsen tog derefter Arbejde paa Landet og blev 1920 valgt til Bestyrelsesmedlem i Sandby Afdeling paa Vestlolland. Fra 1923 Revisor og senere Bestyrelsesmedlem og Næstformand for Landarbejderforbundets Vest-Lollands Kreds. Formand for samme Kreds fra Maj 1927. Valgtes 1931 til Revisor i Landarbejderforbundet og overgik med dette Forbund til Dansk Arbejdsmands Forbund ved Sammenslutningen 1934, og er iøvrigt fremdeles Kredsformand for 18. Agitationskreds.

Carl Nielsen har endvidere været Formand for den stedlige Partiforening i Tidsrummet fra 1929 til 1931.

Fagbladet *Har Du husket det?*

Nu ved Udløbet af den Frist, der er sat til Afgivelse af Bestilling paa Fagbladet erindrer vi om, at alle Forbundets Medlemmer er berettiget til at modtage Fagbladet tilsendt med Postvæsenet, det eneste, der forlanges er, at hvert Medlem skal fremsætte Ønske derom overfor Afdelingernes Ledelser og udfylde en Bestillingsseddel.

Der synes iøvrigt at være nogen Misforstaaelse til Stede enkelte Steder, det er saaledes sket, at der til Hovedkontoret fra enkelte Afdelinger er indgaaet en enkelt Bestillingsseddel. Dette kan ikke være rigtigt, der er dog ingen Afdeling, hvor der kun er et Medlem, der foreligger derfor den Mulighed, at man i saadanne Afdelinger ikke har opfattet det udsendte Cirkulære rigtigt og fremdeles er af den Opfattelse, at Medlemmer, der hidtil har modtaget Fagbladet med Postvæsenet, ikke behøver at afgive Nybestilling. Men det er fejlagtigt; der skal afgives en Bestillingsseddel for alle, der efter Nytaar ønsker sig Fagbladet tilsendt, eller der skal foreligge en samlet Liste over det samlede Antal Medlemmer fra en Afdeling.

Bemærk dette og sørg for aldeles omgaaende at faa afgivet Bestilling til din Afdeling paa Fagbladet, hvis det ikke allerede er sket.

KOMMUNISTERNES NYE TAKTIK I FAGFORENINGERNE

De enkelte Landes kommunistiske Partier er ikke selvstændige Organisationer, som driver Politik efter deres eget Forgodtbefindende eller i Henhold til de særlige Forhold i deres respektive Lande. Naar de gjorde det, saa vilde deres Politik sikkert ofte have været en hel anden. Men det maa de ikke. De skal blindt adlyde Parolerne, der kommer fra Moskva, fra det Kommunistiske Internationales Eksekutivkomité (EKKI). Ekkis Politik er indrettet efter Ruslands Nødvendigheder. Den betragter de kommunistiske Partier omkring i Verden kun som Exponenter for Sovjets Udenrigspolitik.

Det er derfor af Interesse for Fagorganisationerne at se, hvilke Paroler Moskva nu har udstedt, thi det er dem, de i Fremtiden møder ved deres daglige Arbejde i Organisationen. I Juli—August Maanederne har der nemlig i Moskva været afholdt den Kommunistiske Internationales (Komintern) Kongres. Kongressen, som skulde have fundet Sted allerede for lang Tid siden — den sidste var i 1928 — bragte et Opgør med Kommunisternes gamle Taktik. Man indsaa, at man derved ikke havde opnaaet de Resultater, man kunde have ønsket. Derfor foretog man — ikke med Hensyn til Maalet, men kun i taktisk Henseende, en Række Kovendinger for derved bedre at kunne opnaa Resultater.

Denne nye Indstilling er imidlertid ikke hel ny og ukendt, den er kun en Gentagelse fra tidligere. Moskva har jo flere Gange ændret sine Paroler. Først lød den: „Ud af Fagforeningerne", saa: „Ind i Fagforeningerne", saa kom atter Parolen til at træde ud, og den nyeste Erhvervelse er nu atter: „Ind i Fagforeningerne".

Parolen er atter engang skiftet paa Grund af de daarlige Resultater, den forhenværende Taktik havde medført. Kominterns Sekretær, den tyske Kommunist Pieck, som forelagde Kongressen Kominterns officielle Regnskabsberetning, sagde om de forløbne Aars Kampe mod Fagforeningerne:

> „Men Kommunisterne *forstod ikke at forandre deres Indflydelse i de reformistiske Fagforeninger* og blandt de Uorganiserede.
>
> Den røde Faginternationales Kamp imod det reformistiske Bureaukratiets udelukkende Krav paa de økonomiske Kampes Afgørelse var rigtig. Men en Overdrivelse var Strasburger Konferencens Beslutning fra 1929 om den selvstændige Strejkeledelse „trods og imod de reformistiske Fagforeninger". .....
>
> Det er rigtigt, at det revolutionære Mindretal gennemførte selvstændige Strejker, men det forsømte at spille en tilsvarende Rolle ved de under Massernes Tryk af Reformisterne ledede Strejker.
>
> At styrke den revolutionære Fagforeningsopposition var en rigtig og virksom Foranstaltning mod Bureaukratiets Ekskluderings- og Spaltningstaktik.

Men det var en sektererisk Fejl at omdanne R.F.O. til nye Fagforeninger."

Det er vigtigt at slaa fast, at Komintern derved opretholder Strasburg Teserne fuldt og helt, med Undtagelsen af det ene af Pieck nævnte Punkt.

Men med Hensyn til R.F.O. vil man nu komme ind for en ny Taktik. Man mærkede efterhaanden, at man med den gamle Taktik havde fuldkommen isoleret sig. Derfor proklameredes nu dens Likvidation. *Dimitrow,* som holdt den anden store Tale om Kominterns fremtidige Taktik, befattede sig ogsaa i omfattende Vendinger med den fremtidige Taktik overfor Fagforeningerne. Ordret sagde han:

„Vi anbefaler i Lande med smaa røde Fagforeninger at udvide deres Tilslutning til de store reformistiske Forbund under Tilkæmpning af fri Udveksling af Meninger og Genoptagelse af de Udelukkede."

Hvorfor vil de nu atter ind i de „reformistiske" Fagforeninger? Fordi de anerkender Fagforeningernes Taktik og Arbejde? Fordi de har opdaget, at deres Opfattelse var forkert? Ak nej, det er andre Grunde. Ordret siger Dimitrow paa Kongressen:

„Ifølge de reformistiske Fagforeningsledereres tiltagende Spaltningstaktik — det er ægte kommunistisk Demagogi og Fordrejningskunst, Forf. — udspillede den skarpeste Kamp sig mellem Kommunisme og Reformisme paa det faglige Omraade. Men vi maa ikke gøre vor Politik afhængig af de enkelte Fagforeningsledereres Holdning, maatte de ogsaa berede os nok saa store Vanskeligheder.

Bestemmende for vor Holdning er Spørgsmaalet, hvor Arbejdermasserne befinder sig. Derfor er Arbejdet i Fagforeningerne det mest brændende Spørgsmaal for alle kommunistiske Partier."

Det er aabenhjertigt. Man ønsker igen Forbindelse med Masserne, man vil ud af det „splendid isolation", man selv har manøvreret sig ind i. Derfor kræves nu atter Tilbagevenden til Fagforeningerne. For mange Kommunister er det vel haardt nok. Men Dimitrow kræver det eftertrykkelig, der er ingen Vej udenom, idet han tilføjer:

„Det maa understreges med al muligt Eftertryk, at en kommunistisk Arbejder, en revolutionær Arbejder, som ikke tilhører sit Fags Massefagforening, *som ikke kæmper for den reformistiske Fagforenings Omdannelse til en virkelig Klassekampfagforening,* som ikke kæmper for Fagbevægelsens Enhed paa Grundlaget af Klassekampen, *ikke har opfyldt sin første proletariske Pligt.*"

Ogsaa *Bela Kun* vender sig paa Kongressen imod dem, som ikke ret vil indse, at de nu atter skal tilbage til de gamle Paroler. Han taler meget indtrængende til dem og siger:

„Lad være med den Sladder, at Kommunisterne ikke kunde betragte de reformistiske Fagforeninger som deres egne Organisationer, fordi de ikke var en Skole for Kommunisme. Det sidste passer. *Men hvert kommunistisk Fagforeningsmedlem kan i de reformistiske Fagforeninger oprette en Skole for Kommunismen omkring sig selv og dens Elever lade blive til Agitatorer for de kommunistiske Ideer blandt de organiserede og uorganiserede Masser.*

Et saadant *praktisk Forhold* af Kommunisterne til Fagforeningerne er Forudsætningen derfor, at de organiserede Arbejdermasser *vindes for Enhedsfronten,* og at de nederste og mellemste og gennem dem ogsaa de ledende Fagforeningsfunktionærer foranlediges til at indtræde i Enhedsfronten mod Facismen."

Fagforeningerne skal altsaa danne Platformen for Kommunisternes nye Enhedsfront-Kampagne. Ja, endnu mere. Bela Kun siger nemlig:

„Vi hilser Tese-Udkastets Kurs til Foreningen af de røde og de reformistiske Fagforeninger *og til R.F.O.s Forvandling til et venstre Fløj indenfor de reformistiske Fagforeninger.*"

Fagforeningerne er hermed advaret. De ved nu, hvad det kommer an paa for Moskva. Kommunisterne søger ikke sagligt Samarbejde til Løsning af de store Opgaver, som kræves af Fagforeningerne og Arbejderbevægelsen netop nu. Nej, de søger kun en ny og bedre Tumleplads for deres Splittelses- og Ødelæggelsesarbejde. *Efter at Dimitrow har givet de danske Kommunister kraftigt Klø for deres daarlige Arbejde,* har ogsaa *Aksel Larsen* lovet, at de nu med fuld Alvor vilde styrte sig ind i det nye Arbejde. Ordret sagde han:

„Vi indrømmer Fejlene i vor Enhedsfronttaktik og skal nu *gennemføre en Forandring.* Den næsten fuldstændige Organisering af de danske Arbejdere i de reformistiske Fagforeninger *stiller os den Opgave at udfolde en Oppositionsbevægelse paa bredeste Grundlag.*"

Man ser, og det kunde man atter og atter bevise med endnu flere Citater, at deres Kovendinger, deres nye Paroler ikke resulterer i, at de nu endelig har begrebet, hvor fejlagtig deres Politik har været i de forløbne Aar, især i Tyskland, hvor den til syvende og sidst skabte Hitler Muligheden for at komme til Magten. Nej, tværtimod, disse Kovendinger foretages kun for desto bedre at kunne fortsætte den gamle Splittelsespolitik. Blot at man nu ikke mere vil bore udefra, men sprænge indefra. I Stedet for Bor skal der nu anvendes Dynamit.

Karl Ehrlich.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer mod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22** [1].

SUKKERROEKONFLIKTENS AFSLUTNING

I Bestræbelserne for at tilvejebringe overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar ved Landbruget indledede Forbundet i Sommerens Løb Lønaktioner overfor en Række af større Landbrug. I væsentlig Udstrækning lykkedes det ogsaa at afslutte Overenskomst med disse Landmænd og derved opnaa ordnede overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar, men der var dog en Del som stillede sig saa afvisende, at det blev nødvendigt at etablere Konflikt.

For overfor Landbruget at understrege, at det var ramme Alvor med Forbundets Krav om ordnede overenskomstlige Arbejdsvilkaar i Landbruget, fortsatte vi disse Strejker ved overfor en mindre Kreds af Landmænd at erklære Sympatistrejke i Sukkerroemarkerne, og da disse Sympatistrejker af den faste Voldgift blev erklæret for lovlige, fortsatte vi Linien med at erklære Sympatistrejke overfor Sukkerfabrikkerne m. H. t. Modtagning og Behandling af Sukkerroerne fra paagældende Arbejdsgivere.

Ved Kendelse af 9. Nov. 1935 fik vi ved den faste Voldgiftsret Dom for, at disse Sympatistrejker i Forhold til Septemberforligets Varslingsbestemmelser var lovlige.

Dermed havde Forbundet faaet fastslaaet meget væsentlige Magtfaktorer i Arbejdet for en Ordning af Landbrugets Arbejdsforhold. Men det havde været et haardt Job.

Arbejdsgiverne satte sig voldsomt til Modværge. Sympatistrejken protesterede de imod og hvervede nogle af Landets fineste Jurister til at føre deres Sag.

I Voldgiftsretten protesterede disse Jurister paa det mest energiske mod Forbundets Adkomst til at iværksætte disse Aktioner, samtidig betonede de, at selv om den faste Voldgiftsret gav Forbundet Medhold, vilde de gaa til Domstolene og kræve os dømt for Brud paa „Tugthusloven". De truede altsaa med en ny Kolindsundsag.

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 9. Nov., som erklærede de overfor Sukkerfabrikkerne etablerede Sympatiblokader for lovlige, syntes dog at have betaget dem noget af Troen paa at kunne faa dømt os for ulovlig Konflikt.

Ialt Fald lod man sig nu forstaa med, at disse Sagers Behandling for Retten og Baggrunden for dem havde bragt de ledende Mænd Forstaaelsen af, at Forbundets Krav om Overenskomst for alm. Landbrugsarbejde ogsaa hos Sukkerroedyrkerne var saa bestemt og fast forankret i Forbundets Styrke, at der nu maatte en Afgørelse. Iøvrigt havde Konflikterne givet vide Kredse Forstaaelse af, at Landbruget nu maatte have en Ordning med Dansk Arbejdsmands Forbund om Løn- og Arbejdsvilkaar og med dette Formaal maatte der nu iværksættes et Arbejde. Dermed drejede Sagen sig ikke længere om den halve Snes Dyrkere, overfor hvem Sympatiaktionerne var iværksat, men derimod om det fremtidige Overenskomstforhold til Sukkerroedyrkerforeningerne, som jo ogsaa omfatter de paagældende Dyrkere.

Vi fik Tilsagn om, at samtlige de som Følge af Strejkerne mod Forbundet anlagte og bebudede Sagsanlæg skulde blive standsede og visse Tilsagn om de af Forbundet ønskede Forhandlinger paa bredt Basis imod at Forbundet ophævede de overfor Sukkerroedyrkerne etablerede Konflikter saaledes at der var Fred mellem Parterne medens de kommende Forhandlinger blev tilrettelagt.

Paa dette Basis indgik Forbundet paa at hæve de etablerede Strejker i Landbruget og Sympatistrejkerne overfor følgende 11 Roedyrkere fra Mandag Aften den 18. November at regne:

Brahetrolleborg Gods ved Godsinspektør G. Danielsen.

Herr Proprietær Hasling, Frederikseg pr. Herlufmagle.

Herr Godsejer Reimann, Stensbygaard pr. Stensved.

Herr Godsejer S. Scavenius, Klintholm, Møn.

Herr Forpagter Lawaetz, Falkensten, Slagelse.

Herr Inspektør Arning, Idagaard, Slagelse.

Herr Forpagter Sørensen, Charlottendal, Slagelse.

Herr Hofjægermester Wolff-Snedorff, Engelholm pr. Tappernøje.

Herr Godsejer Jørgen Hansen, Faarevejle, Rudkøbing.

Herr Forpagter Brødsgaard, Biskoptorp, Simmerbølle, Langeland.

Herr Godsejer Steenberg, Sorø Store Ladegaard.

Strejkerne i Klintholm Skove og Stensbygaard er dog ikke omfattet heraf.

Konfliktens Ophævelse er saaledes sket paa Basis af:

1) at de af Roedyrkerne rejste Retssager angaaende Konflikternes Lovlighed er taget tilbage,
2) at Repræsentanter for Roedyrkerforeningerne, som vi har forhandlet med, har erklæret sig indforstaaet med, at der ogsaa for Sukkerroedyrkerne maatte tilvejebringes en alt Landbrugsarbejdet omfattende Overenskomst. Man vil arbejde for, at en saadan kan tilvejebringes samtidig med Foraarets Aftaler om Roearbejdet. Men for at disse Bestræbelser skulde lykkes, maatte der tilvejebringes en fredeligere og roligere Stemning blandt Roedyrkerne ved, at Konflikterne blev hævede.

Ved at hæve Konflikterne har vi derfor opnaaet det væsentlige, at de af Den faste Voldgiftsret i denne Sag afsagte og for os saa værdifulde Kendelser uimodsagt staar urokkede fast med vor deraf følgende Ret til saadanne Sympatiaktioner, samt har vi faaet visse Tilsagn om Forhandlinger tilsigtende en almindelig Landbrugsoverenskomst for Sukkerroedyrkerne.

Som Pres for disse Forhandlinger har vi den Uro, som disse Konflikter har skabt blandt Landmændene

underbygget af de af Retten afsagte Kendelser; men naturligvis er dette ikke alene afgørende, Tyngdepunktet vil, naar Forhandlingerne skal føres, hovedsagelig være den faglige Styrke, vor Organisation til den Tid besidder i Landbruget i Forbindelse med de Muligheder, der allerede er tilvejebragt.

Oscar Levinsen.

Kan Du -?

af

RUDYARD KIPLING

(paa Dansk ved Valdemar Rørdam.)

Kan du staa fast paa blind Forvirrings Isbro,
mens andre dadler dig, fordi de gled,
kan du bevare Selvtillid trods Mistro,
og vise Tvivlen Overbærenhed,
og vente, som om vente just bekom dig,
og uden Had staa Hadet haardt imod,
selv undgaa Løgn, hvor andre lyver om dig
og dog ej synes altfor klog og god.

Og kan du skelne Drømmen fra Bedraget
og tænke, saa ej Tanken bli'r dit Maal,
og møde Sejren, møde Nederlaget
med ens Foragt for begge dumme Skraal,
og taale at se den Sandhed, som du stred for,
misbrugt af Slyngler til at svindle med,
se Tosser vælte, hvad et Liv du sled for,
og bygge op igen paa samme Sted.

Og kan du, hvor du end har lært den Sport fra,
kækt vove al din Vinding paa eet Kast
og tabe og begynde Spillet forfra
og aldrig sukke et Ord om, hvad der brast;
og kan du styre hver en Nerve og Sene,
ja selve Hjertet med din Viljes Bud,
skønt alt, hvad der blev levnet dig, er ene
den Vilje, som befaler dem: „Hold ud!"

Kan du blandt Hoben hævde dig med Adel,
som Kongers Ven erindre Folkets Trang;
kan Ros ej skade dig saa lidt som Dadel,
kan du i Medgang gaa din egen Gang,
fravriste de ubarmhjertige Minutter
hvert treds Sekunders Arbejdstid og Løn?
Se, da er Jorden din, før Løbet slutter
og mer end det, *du* er en Mand, min Søn!

KOMMUNEHJÆLP
ER IKKE SKATTEPLIGTIG INDTÆGT

Landsoverskatteraadet har tidlig i Foraaret, som Svar paa en Forespørgsel, udtalt, at de i Henhold til Sociallovgivningen udbetalte offentlige Understøttelser, saasom Aldersrente, Invaliderente, Arbejdsløshedsunderstøttelse m. v. efter Raadets Opfattelse maa anses som indkomstpligtige til Staten, medens den i Loven om offentlig Forsorg, Afsnit V, omhandlede Kommunehjælp, der under visse Betingelser kan kræves tilbagebetalt, jvnf. Lovens § 301, efter Skattedepartementets Cirkulære herom, ikke kan henregnes til Modtagerens skattepligtige Indkomst.

Dette har foranlediget Bestyrelsen for „De samvirkende Sogneraadsforeninger" til at foretage en Henvendelse til Indenrigsministeriet med Ønske om, at der tilvejebringes en Ordning, hvorefter modtagen Kommunehjælp fremtidig i skattemæssig Henseende bliver at behandle som anden offentlig Understøttelse, dog saaledes at der er Ret til Fradrag af stedfundne Tilbagebetalinger. Og Henvendelsen motiveres med, at det af Hensyn til Kommunernes Skatteligning er ønskeligt, at de i Henhold til Sociallovgivningen udbetalte offentlige Understøttelser i skattemæssig Henseende behandles ensartet.

Indenrigsministeriet har derefter forelagt Bestyrelsens Anmodning for Skattedepartementet, der udtaler, at der som Følge af den for nævnte Kommunehjælp fastsatte — omend betingede — Refusionspligt for Modtageren efter Departementets Opfattelse ikke foreligger Lovhjemmel til at indkomstbeskatte saadan Kommunehjælp, og at der endvidere heller ikke synes tilstrækkelig Anledning til at søge fornøden Lovhjemmel gennemført. Herefter har Indenrigsministeriet meddelt Sogneraadsforeningens Bestyrelse, at Ministeriet ikke ser sig i Stand til at foretage sig videre i Sagen.

Det maa herefter betragtes som endelig fastslaaet, at Kommunehjælp ikke kan beskattes og altsaa ikke skal tillægges den Indtægt, der ved Udfyldelse af Skatteskema opføres som Indkomst.

„MATTEOTTI-FONDENS" LISTER

De Afdelinger, som endnu ikke har indsendt de tilsendte Indsamlingslister til „Matteotti-Fonden", anmodes om at gøre dette omgaaende. *Alle Lister* — baade de, der er tegnet Bidrag paa og de *ikke* benyttede Lister maa returneres.

En saadan Indsamling af Penge maa nødvendigvis underkastes en effektiv Revision, for at der ikke kan blive Raaderum for nogen Tvivl. Det er derfor absolut nødvendigt, at *alle* Lister returneres.

Listerne og evt. indsamlede Beløb indsendes direkte til „Matteotti-Komiteen"s Kasserer, C. Klüwer, Rosenørns Allé 12, 1., København V., Postgiro Konto 2095.

ARBEJDER UNDER UDFØRELSE

NÆSTVED HAVN

VED STADS- OG HAVNEINGENIØR
R. FRANDSEN, M. ING. F.

Fra de allerældste Tider har Søvejen til Næstved spillet en meget stor Rolle for Byens Borgere og for Byens Trivsel.

Hvordan dette har givet sig Udtryk, og hvad der er blevet Resultaterne deraf, er imidlertid indgaaende omtalt i *„Stads- og Havneingeniøren"* for Marts 1931.

De Læsere, der maatte interessere sig for det mere historiske Næstved Havn vedrørende, henvises derfor til dette Blad, og her erindres kun om, at Næstved Byraad i Oktober 1930 vedtog til Ministeriet for offentlige Arbejder at indsende et Projekt til Forbedring af Søvejen til Næstved og Forbedring af Havneforholdene i det hele taget med Anmodning om Ministeriets Godkendelse. Dette Projekt er ogsaa omtalt i det nævnte Nummer af „Stads- og Havneingeniøren".

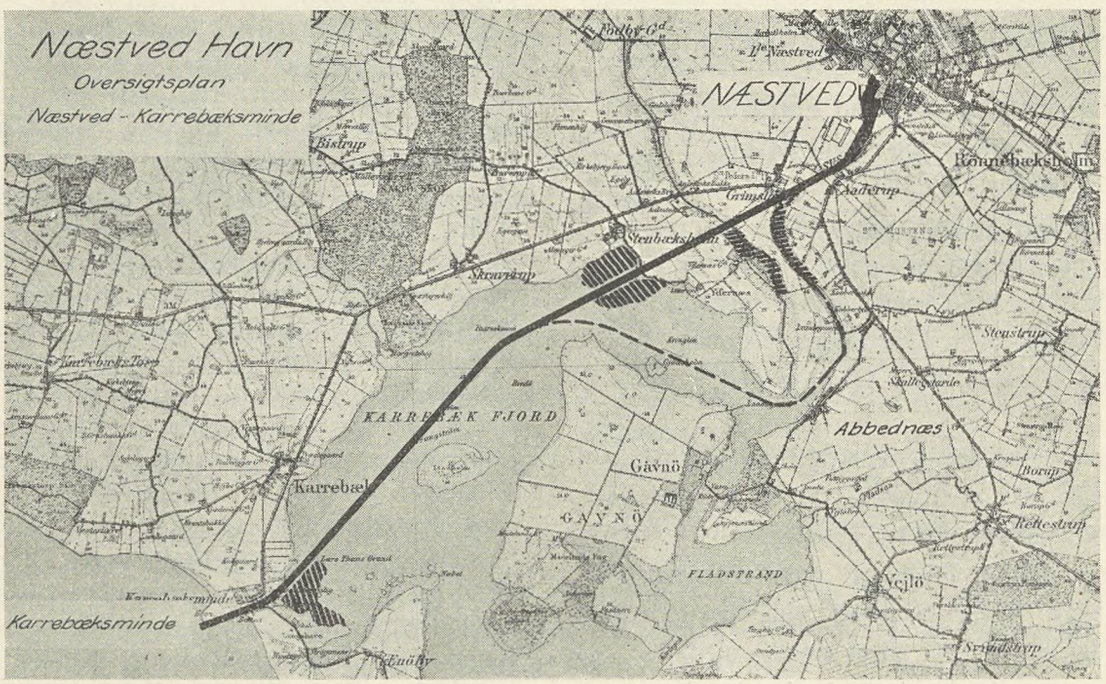

Efter forskellige Forhandlinger og Overvejelser, og efter at der mellem *Næstved Havneudvalg* og *A/S De Forenede Papirfabrikker* var blevet oprettet en Overenskomst om forskellige Forhold i denne Sammenhæng, var Sagen i Oktober 1934 naaet saa vidt, at Næstved Havneudvalg stod parat til at udføre det Program, der skal omtales i det følgende, „saafremt det, efter at der har været afholdt Licitationer over de i Projektet indgaaende Hovedarbejder, maatte kunne anses for muligt at gennemføre de Næstved Havnevæsen paahvilende Arbejder for en samlet Sum af 3.800.000 Kr., inclusive Udgifter til Grunderhvervelser og Administration m. v.".

Programmet omfatter følgende Hovedgrupper: 1) Sejlløbet mellem Næstved og Karrebæksminde. 2) Havneforholdene, Tunnel for Susaa og Havnebane i Næstved. 3) Ordning af Indsejling og Opførelse af en ny Bro over Sejlløbet i Karrebæksminde.

Sejlløbet.

Farvandet mellem Næstved og Karrebæksminde gaar gennem Susaa og Karrebæk Fjord og har hidtil fulgt den punkterede Linie omad Landsbyen „Abbednæs". I dette Løb er der kun ca. 2,0 m Vanddybde, og Afstanden fra den nuværende Næstved Havn til Havnemundingen i Karrebæksminde er ca. 12,5 km. Det Sejlløb, der nu er under Udførelse, faar en Dybde af 6,0 m under Generalstabens Nul og følger den fuldt optrukne Dobbeltlinie. Afstanden fra det nye Havneomraade til Indsejlingen ved Karrebæksminde bliver herefter ca. 8,5 km, og der bliver i selve Sejlløbet kun to Kurver, den ene med 1000 m og den anden med 900 m Radius.

De Jordmængder, der skal flyttes for at fremstille Sejlløbet og regulere D. F. P.'s Arealer i Næstved, er: Tørgravning ca. 900.000 m³, Vaadgravning 1.400.000 m³. Pladserne til Fyldens Anbringelse er vist med svær Skravering paa Fig. 1.

Sejlløbets Dimensioner er iøvrigt: gennem Land paa lige Strækninger Bundbredde 16,0 m, gennem Vand paa lige Strækninger 20,00 m, i Kurver er der væsentlige Udvidelser — indtil en Bundbredde paa 30,0 m. — Skraaningsanlægget er overalt 2, og gennem Land anlægges i Kote ÷ 0,10 en 1,0 bred Banket, hvorpaa der plantes Rørtørv. Paa Skraaningerne over Vand lægges Græstørv til Kote + 1,0, medens Skraaningernes øverste Del belægges med Muldjord og besaas med Græs.

Forholdene i Næstved.

Sporforbindelsen fra Næstved Jernbanestation etableres ved at grene ud fra et Spor, der allerede eksisterer mellem Stationen og Maglemølle Papirfabrik (Fig. 2 nederste Hjørne tilhøjre), hvorfra det forløber omtrent

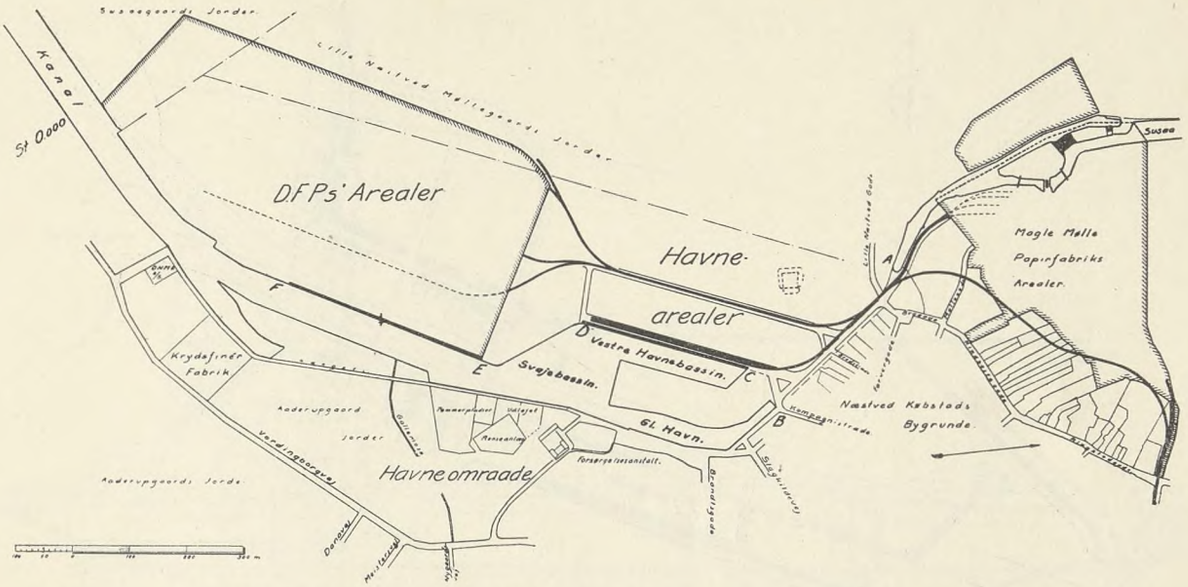

Fig. 2

i Skellet mellem denne Fabrik og dens Naboejendomme, indtil det drejer ned parallelt med en ny Vej fra A til B, og derfra igen forgrenes til den ny Næstved Havns Bolværk C—D, og til den nye Papirfabrik, som skal bygges paa det Omraade, der er betegnet som „D. F. P.'s" Arealer.

For at kunne etablere Vej- og Sporanlægget A—B, er det nødvendigt paa denne Strækning at overdække Susaa, saa at Trafikvejene kan anlægges paa denne Overdækning. En saadan Overdækning bliver naturligvis kostbar, men den er nødvendig for at faa gode Forbindelser mellem den gamle By paa den ene Side og de nye Havnearealer paa den anden Side.

Spor- og Vejforbindelser er for saa vidt færdigprojekterede som Projekterne er godkendt af Statsbanerne og Havneudvalget, men der er endnu ikke udarbejdet Licitationsgrundlag.

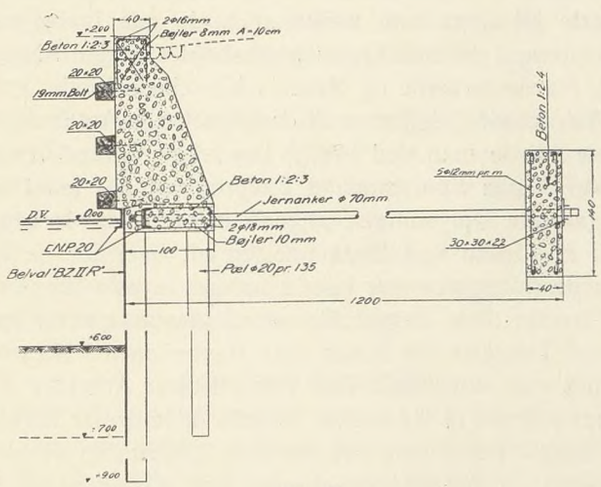

Fig. 3

Projektet til Tunnelen over Susaa er ikke færdig, men tænkes foreløbig udført som en Dobbeltunnel af Jernbeton, hvis ene Gren føres ud i det nye „Vestre Havnebassin", medens den anden føres ud i „Gl. Havn".

Paa Strækningen C—D — 300 m — er den paa Fig. 3 viste Kajkonstruktion under Udførelse, og er lige ved at være helt færdig. Den bestaar af en Betonmur paa en Underdel af Spunsjern og Bærepæle af Træ, medens Forankringen bestaar af Rundjernsankre til en Jernbetonankerbjælke i en Afstand af 12,0 m bag Kajens Forside. Der vil senere eventuelt kunne uddybes til 7,0 m.

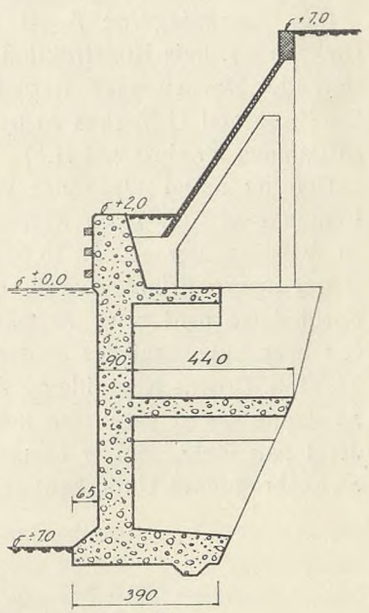

Fig. 4

Paa Strækningen E—F — 375 m — er under Udførelse for De Forenede Papirfabrikkers Regning en Kajkonstruktion (Fig. 4), der under Vand bestaar af en Betonmur med Hvælvinger i Bagsiden, medens Konstruktionen over Vand er Jernbeton. Ogsaa her kan senere Uddybning ske til 7,0 m.

Konstruktionen kan vel med Rette siges at være noget ualmindelig, idet den paa en Maade er i 2 Etager. I Kote + 2,0 er der en Afslutning som paa en almindelig Kaj, langs denne Kaj er der et ca. 2,5 m bredt Areal, der vil komme til at fungere som Kaj for Skibene og danne Adgang fra og til disse. Bag dette 2,5 m brede Areal hæver Konstruktionen sig op til Kote + 7,0, i hvilken Højde Lagerpladserne for den eksisterende Maglemølle Papirfabrik og den nye Fabrik vil blive beliggende, ligesom hele Fabriksarealet iøvrigt reguleres, saa det bliver beliggende i denne Højde.

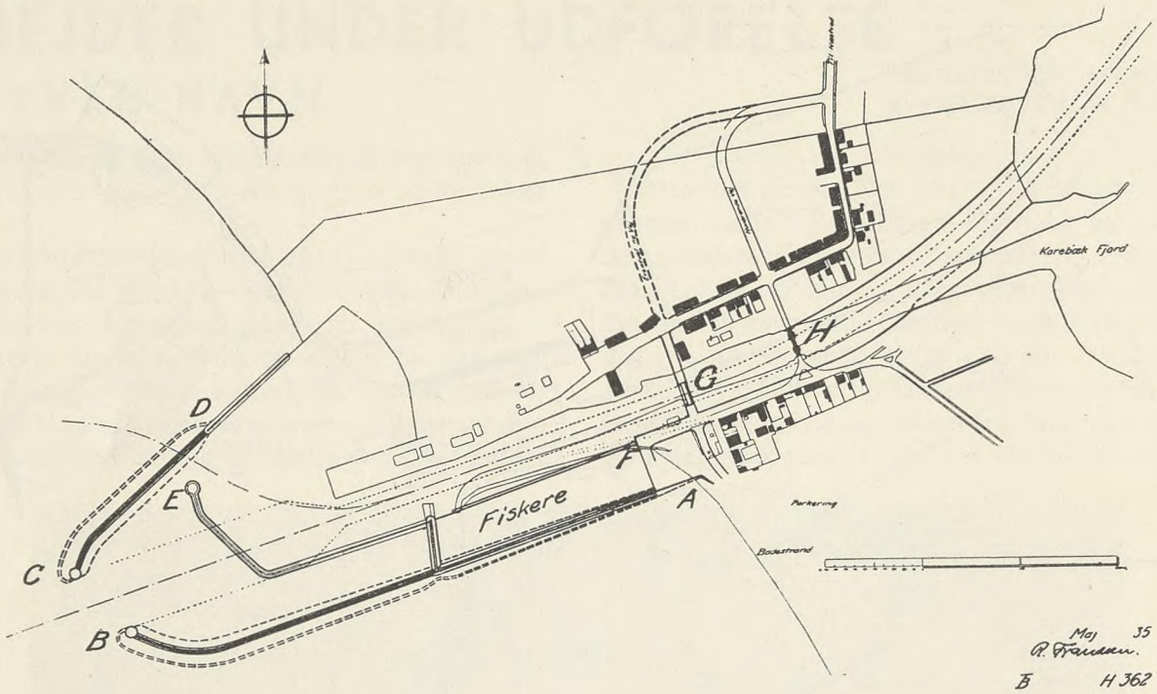

Forholdene i Karrebæksminde.

Ovenstaaende Oversigtsplan viser Sejlløbets Udmunding i Smaalandsfarvandet ved Karrebæksminde.

Paa Strækningerne A—B og C—D anlægges nye Dækværker, hvis Konstruktion ses paa Fig. 6. De eksisterende Havneværker fjernes helt paa Strækningen E—F, og ved G bygges en ny Klapbro til Afløsning af en gammel Træbro ved H.[1])

Den nu under Opførelse værende Bro er, som det fremgaar af Fig. 7, en Klapbro med enkelt Klap over en Aabning, der er ca. 25,50 m mellem Pillerne. Det meget svære Friholderværk, der opføres ganske uden Forbindelse med selve Bropillerne, optager ca. 1,0 m ved hver Side, saaledes at den frie Sejlvidde bliver ca. 23,50 m. Broens Klappille og Anslagspille er udført som Sænkebrønde af Jernbeton med Betonfyld. De er funderet paa Pæle, som er rammet mindst til Kote + 9,0. Sænkebrøndenes Underkant er ført ned til Kote ÷ 7,30,

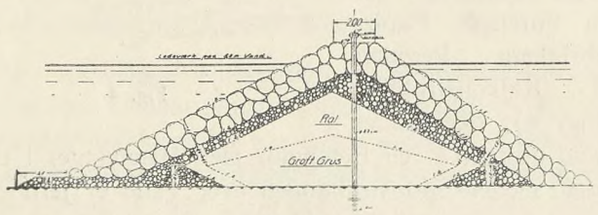

Fig. 6

saaledes at Broen kan taale en eventuel senere Uddybning til 7,0 m. Broens Landfæster er udførte af Jernbeton, ligesom Brodækket paa Broens faste Dele og Taarnet til Kontravægtballancen. Broens bevægelige Dele, Broklappen og Kontravægtens Balancearm, udføres som Jernkonstruktioner.

[1]) Denne gamle Bro er i 1870 konstrueret af senere Vandbygningsdirektør, Konferensraad *C. Otterstrøm,* medens Københavns senere saa kendte Raadhusarkitekt *Martin Nyrop* førte Tilsyn med dens Opførelse.

Friholderværket bestaar ved hver Side af DIP No. 80 med største Modstandsmoment horizontalt. Drageren bæres ved hver Ende af 3 svære Pælebukke med Lodpæl og Skraapæl. Ved hver Ende afsluttes Friholderværket af en noget tilbagevigende Konstruktion med 3 svære Friholdertømmer paa 3 Pælebukke, og desuden anbringes der i Flugt med hvert af Friholderværkerne ved hver Ende en svær Duc D'Albe bestaaende af 7 Skraapæle og en Lodpæl.

Licitationer.

Som tidligere nævnt var Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbejdet i det hele taget skulde paabegyndes, afhængigt af Resultaterne af Licitationerne over de i Programmet indgaaende Hoveddele.

Det var saa heldigt, at det vilde være muligt paa samme Tid at udføre følgende større Dele af Arbejdet med det samme, hvis Resultatet af afholdte Licitationer maatte blive, at man mente at turde gaa igang med Arbejderne i det hele taget: Jordarbejdet, Kajen i Næstved, Havneværkerne og Broen i Karrebæksminde.

Vedrørende Udgifterne til de nødvendige Arealerhvervelser havde man ved venlig Imødekommenhed fra en Autoritet paa Spørgsmaalet Ekspropriationer faaet saa indgaaende Oplysninger, at man mente at turde lægge dem til Grund ved Bedømmelsen af, hvorvidt de anslaaede Anlægssummer kunde antages at slaa til.

Foruden disse nævnte Hovedarbejder maa naturligvis saavel Tunnelen for Susaa som Havnebanen i Næstved regnes som Hoveddele, men dels vil disse Arbejder ikke kunne komme til Udførelse, før alle de andre er færdige og taget i Brug, dels var det især Udgifterne til Jordarbejdet og Arealerhvervelserne, der maatte anses for meget vanskelige at anslaa.

I Oktober 1934 afholdtes Licitationerne over de nævnte fire Arbejder, og gav til Resultat, at man kunde have god Grund til at tro, at Overslagene vilde kunne holde for det hele.

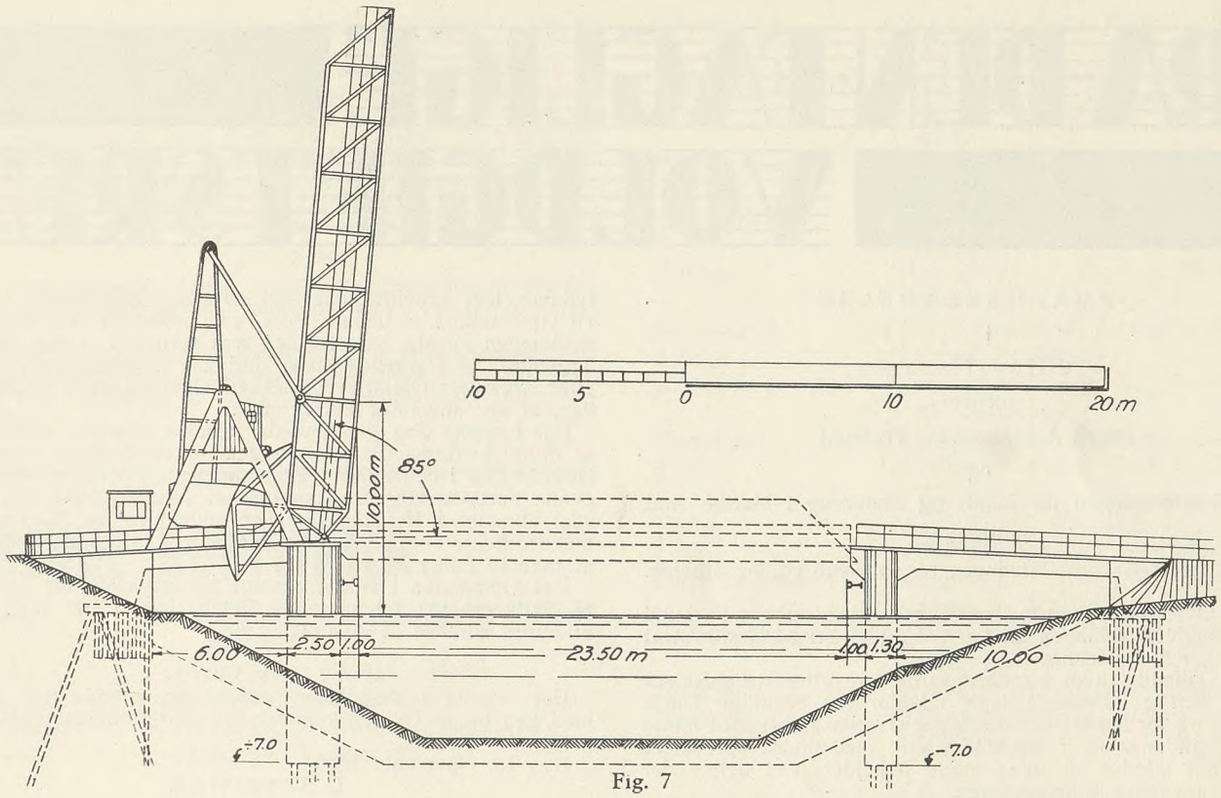

Fig. 7

Herefter blev afsluttet Arbejdsoverenskomster om disse Arbejder med følgende Entreprenører:

Kajen i Næstved: *Saabye & Lerche,* København, for 177.000 Kr.

Jordarbejdet: *Carl Jensen,* Kolding, for et Beløb af 2.250.000 Kr.

Havneværkerne i Karrebæksminde: *Hoffmann & Sønner,* København, for 440.000 Kr.

Broen i Karrebæksminde: Ingeniør *C. G. Jensen,* Hellerup, for 172.000 Kr.

Senere har De Forenede Papirfabrikker afholdt Licitation over Kajen ved deres Plads i Næstved. Dette Arbejde er derefter overdraget Firmaet *Jespersen & Søn,* København, for et Beløb af ca. 400.000 Kr.

De to Kajkonstruktioner bliver udført efter alternative Projekter, der er udarbejdet af Firmaerne, medens Broen i Karrebæksminde udføres helt efter Ingeniør *Jensens* eget Projekt.

De Forenede Papirfabrikker bygger som nævnt for egen Regning Kajen ved deres Plads. I den ovennævnte Betaling for Jordarbejdet er indbefattet Udgiften ved Regulering af deres Byggeplads for et Beløb af ca. 500.000 Kr., der ogsaa skal betales af dem, men dette Arbejde udføres sammen med det øvrige Jordarbejde ved Havnevæsenets Foranstaltning.

Anlæggets Rentabilitet.

Man vil maaske undres over, at der kan blive Tale om, at disse Anlæg vil kunne blive rentable for en Havn af Næstved Havns Kategori, men Forholdet er det, at der for Trafikken paa Næstved Havn altid har været en ekstra Udgift ved Omladning af Varerne i Pram i Karrebæksminde, Bugsering af Prammene til Næstved og Losning af Varerne her.

Trafikforholdene er for Tiden og har siden 1892 været ordnet saaledes, at denne Pramtrafik besørges af Havnevæsenet. Til dette Brug ejer Havnevæsenet 23 Stk. 90 tons Lægtere og to Bugserdampbaade. Havnevæsenet modtager Varerne i Prammene i Karrebæksminde, bugserer Prammene til Næstved og stiller Mandskab til Hjælp ved Losning i Næstved.

Dette koster Havnens Kunder en Afgift (Pramafgift) til Havnevæsenet. Denne Afgift har naturligvis været noget vekslende, men den er for Tiden 2,00 Kr./t., og den har i Efterkrigstiden været helt oppe paa 3,00 Kr./t.

Denne Pramafgift vil kunne afløses af en Kanalafgift paa omkring 1,50 Kr./t., hvis Pengene til Anlæggene kan fremskaffes paa de forudsatte Vilkaar, uden nogen som helst Stigning i den Trafik, der trods alle de sidste Aars Restriktioner og andre Vanskeligheder for Handelen, stadig foregaar over Havnen.

Der vil altsaa med det samme blive en Fordel paa omkring 50 Øre/t. for Havnens Kunder, og hvis Trafikken stiger, vil Kanalafgiften blive faldende. Den vil jo endog helt kunne bortfalde, hvis Trafikken stiger tilstrækkeligt.

Pramafgiften har derimod altid været, og vilde altid vedblive at være praktisk talt uafhængig af Trafikmængden.

Naar der derfor tales om Rentabilitet, maa Sagen ses under den Synsvinkel, at en eksisterende Særafgift ved Næstved Havn erstattes af en anden Særafgift, der med det samme vil blive mindre, og som vil have Chance for stadig at formindskes og til sidst eventuelt helt forsvinde. *„Ingeniøren".*

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Husk tillige at anføre de i højre Hjørne paa Skrivelsen fra Forbundet anførte Bogstaver.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

OPMANDSKENDELSE

i

Voldgiftssag

mellem

Dansk Arbejdsmands Forbund

og

Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt

vedrørende

Uoverensstemmelse om Betalingen for et Nedbrydningsarbejde.

I § 6 i Overenskomsten mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt findes følgende Bestemmelse:

„I Tilfælde, hvor Landbrugsarbejdere efter Arbejdsgiverens Ønske udfører Arbejde udenfor det egentlige Landbrug, og for hvilket der foreligger Overenskomst med andre Fag, aflønnes de i Henhold hertil, medmindre det drejer sig om mindre og uvæsentlige Arbejder, ved hvilke der ikke anvendes Entreprenører." "

Gaardejer Georg Thorsen, Gloslunde, lod i Foraaret 1935 Stuehuset paa sin Gaard nedbryde. Han ledede selv Arbejdet, hvori han og hans Svigerfader deltog, og antog derhos Landarbejdere, som han betalte med sædvanlig Landbrugsløn, 6 Kr. pr. Dag à 10 Timer.

Arbejderne protesterede ikke straks mod denne Betaling, men der er bagefter fra Forbundets Side rejst Krav om, at Arbejdet i Henhold til den anførte Bestemmelse i Overenskomsten skal betales efter Arbejdsmændenes Timeløn, 105 Øre + 15 Øre i Akkordafsavn, ialt 121 Øre. Arbejdsgiverforeningen modsatte sig dette Krav, og efter at der forgæves er afholdt Mæglingsmøde d. 22. Juni og Fællesmøde d. 26. August, er Sagen blevet henvist til faglig Voldgift, ved hvilken Hvervet som Opmand er overdraget undertegnede Landsdommer J. Scharling.

Da der ikke ved Sagens Behandling for Voldgiften har kunnet opnaas Stemmeflerhed indenfor Voldgiftsmændene, vil Sagen være at afgøre af Opmanden.

Det er oplyst, at Arbejdet er udført fra d. 2. til 8. Maj incl., og at der ialt er arbejdet 355½ Time, hvoraf 265 Timer er ved Nedbrydningsarbejdet og betalt med 6 Kr. daglig, medens de 90½ Time er Stenslagningsarbejde, Bortkørsel af Jord m. v., som er udført paa Akkord. Der har været beskæftiget 6 Arbejdere.

Fra Klagernes Side gøres det nu gældende, at dette Arbejde ikke kan betegnes som „mindre og uvæsentligt", og at det ikke kan være afgørende, at der ikke er anvendt Entreprenør. At man nedbryder Stuehuset paa en Gaard for at opføre et nyt, er saa sjældent forekommende, at de fleste Gaardejere ikke i deres Levetid faar Anledning til at udføre det.

Efter de Indklagedes Mening maa det efter Bestemmelsens Ordlyd være afgørende, at der ikke er anvendt Entreprenør. Meningen med Bestemmelsen i § 6 er, at Landbrugeren for Landbrugslønnen skal kunne faa udført alle saadanne paa Gaarden forefaldende Arbejder, som de selv kan udføre sammen med Landarbejderne uden at antage en Haandværksmester. De indklagede har oplyst, at Bestemmelsen tidligere lød saaledes:

„Hvis Landbrugsarbejderne efter Arbejdsgiverens Ønske anvendes ved Opførelsen af større Nybygninger eller lignende større Arbejder, betales de efter den for saadant Arbejde paa Stedet gældende Priskurant".

Under Forhandlingerne om Overenskomstens Fornyelse blev der fra Arbejdernes Side stillet Krav om en for dem gunstigere Affattelse. Resultatet blev, at man efter Arbejdsgivernes Forslag vedtog den foran anførte Affattelse, som efter deres Mening var tilfredsstillende og i Virkeligheden maatte stille dem lige saa gunstigt som den ældre Affattelse.

Der findes nu at maatte give Klagerne Medhold i, at det omhandlede Arbejde ikke naturligt kan henføres under „mindre og uvæsentlige Arbejder", og Spørgsmaalet bliver da, om det ubetinget skal være afgørende, at der i det foreliggende Tilfælde ikke er anvendt Entreprenør. Denne Forstaaelse, hvorefter den til Fordel for Landarbejderne indsatte Bestemmelse om højere Løn for visse Arbejder vilde blive uden synderlig praktisk Betydning, idet Arbejdet, naar der anvendes Entreprenør, normalt vil blive udført af dennes Folk, kan imidlertid ikke have Formodningen for sig, selv om den rent sprogligt er den nærmestliggende. Det afgørende findes derimod at maatte være, om det efter Arbejdets Omfang og Beskaffenhed vil være det sædvanlige, at der anvendes Entreprenør.

Det i denne Sag omhandlede Arbejde skønnes herefter ikke at burde henføres under Undtagelsesbestemmelsen, men under Hovedreglen i den anførte Bestemmelse i § 6, og da der under denne Forudsætning maa antages at være Enighed om, at det skal aflønnes i Henhold til Overenskomsten for Murerarbejdsmandsarbejde som af Klagerne anført, vil disses Paastand være at tage til Følge.

Det Opmanden i Honorar samt for Rejseudgifter og Udlæg til Skrivearbejde tilkommende Beløb, ialt 130 Kr., findes at burde udredes af de Indklagede.

Herefter kendes:

Det ovenfor omhandlede Nedbrydningsarbejde bør aflønnes med den ifølge Overenskomsten for Murerarbejdsmandsarbejde gældende Timeløn.

Den 15. November 1935.

J. Scharling.

Faglig Voldgift

i Anledning af Uoverensstemmelse mellem

Dansk Arbejdsmandsforbund for dens Odense Afdeling A

og

Entreprenørforeningen, Jysk Afdeling, Aarhus, for Firmaet Hans Jørgensen & Søn, Odense,

angaaende Betalingen for et Kantstensarbejde.

Opmandskendelse.

Under denne Voldgiftssag, der i Mangel af Enighed mellem Voldgiftsmændene er optaget til Opmandens, fhv. Civildommer J. Vogelius' Kendelse, drejer Striden sig om, hvorvidt Klageren, Dansk Arbejdsmandsforbund for dens Odense Afdeling A, kan kræve, at Betalingen for et Kantstensarbejde, udført af Indklagede, Medlem af Entreprenørforeningen, Jysk Afdeling, Firmaet Hans Jørgensen & Søn, Odense, i Kongensgade, Odense, skal erlægges efter Overenskomstens § 5 E, 1, med 26 Øre pr. løbende Meter eller efter § 5 h, 4 a, med 22 Øre pr. løbende Meter.

Der er under Sagen Enighed om, at den angaar Arbejde med en Omprofilering af ca. 350 Meter af Kongensgade, hvorved tillige skete en Ændring ved Fortovene, som var af Klinker med Granitkantsten. Disse var sat i Grus, og saavel Klinkerne som Kantstenene blev taget op og lagt paany, Kantstenene ikke paany i Grus, men i en Rende af tørblandet Beton. Nogen egentlig Flytning af Stenene fandt ikke Sted, udover at de lagdes saa meget til Side, at Renden kunde graves. Kantstenene kunde ikke ligge paa Gaden, men lagdes til Side paa Fortovet. Arbejdet omfattede ca. 700 løbende Meter, og Kantstenene blev ikke straks taget op i hele Længden, men dog i Stykker paa mere end 50—100 Meter ad Gangen.

Klagerne hævder, at Arbejdet maa betragtes som „Sætning af Granitkantsten" og afregnes efter Overenskomstens § 5 E, 1, med 26 Øre pr. løbende Meter.

Indklagede hævder derimod, at Arbejdet maa betragtes som Reparationsarbejde og afregnes efter § 5H, 4 a, som „Omsætning af Granitkantsten med 22 Øre pr. løbende Meter.

Der findes at burde gives Klagerne Medhold i, at Arbejdet har Karakter som nyt, hvilket ogsaa bestyrkes ved, at alle Stenene paa de 700 Meter er optagne og lagt til Side, efterhaanden som den nye Rende blev støbt, og ere vel ikke optagne paa een Gang, men som ovenfor anført i flere Stykker, dog saa store, at det drejer sig om mere end 50—100 Meter hver Gang. Udtrykket „Opretning eller Omsætning" af Granitkantsten i § 5 H, 4 a, er anført som en Underafdeling under Hovedafsnittet H, „Reparationsarbejde", og herunder findes en saa indgribende Forandring

— som sket i det under Sagen omhandlede Tiltælde — ikke at kunne falde.

Klagernes Paastand om, at Arbejdet skal afregnes efter Overenskomstens § 5 E, 1 med 26 Øre pr. løbende Meter, vil herefter være at tage til Følge.

Overensstemmende med Parternes Udtalelser til Voldgiften vil Omkostningerne ved denne, derunder Honorar til hver af Voldgiftsmændene 40 Kr. samt Opmandens Honorar, Rejseudgifter, Udlæg til Telefon, Porto og Udskrifter m. v. ialt 165 Kr. være at udrede af Parterne hver med Halvdelen.

Thi eragtes:

Der gives Klagerne, Dansk Arbejdsmandsforbund Medhold i, at det paagældende Arbejde falder ind under Overenskomstens § 5 E, 1.

Parterne, Dansk Arbejdsmandsforbund og Entreprenørforeningen, Jysk Afdeling (for Firmaet Hans Jørgensen & Søn, Odense), betaler hver Halvdelen af Voldgiftens Omkostninger som ovenfor anført.

J. Vogelius.

LØBENDE KONFLIKTER

Solbjerg	*(Ravnborg, Fredenlunds Skovdistrikter)*
Magleby	*(Klintholm, Skovd., Møn)*
Stensved	*(Stensbygaard Skovd.)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, »Ellegaard«)*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Stenvad	*(Nielsen, »Ellegaard«)*
Fabrikarbejderne	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Dronninglund	*(Murerarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drosselbjerg Kommune)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Hirtshals	*(Horne-Asdal Kommune)*
Horne-Asdal	
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Ø. V. Hassing	*(Øster-Vester Hassing Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn., Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Mellerup	*(Vognm. Anders Olsen) Konfl. afsl. (Marslet-Birkende Kommune)*
Skibsted	*(Skibsted Lyngby Kommune)*
Kolindsund	*(Vekselerer Suhr, Kbhvn., Skarnæs, Kolind)*
3. Agitationskreds	*(Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, ang. Dræningsarb. i Gl. Roskilde Amt)*
Herlufsholm	*(Godsejer Pille, Fodbygdr,. Næstved)*
Skamstrup	*(Overforvalter Laursen, Torbenfeldt Avlsgaard)*
Børkop	*(Plantør Frost, Børkop Planteskole, Børkop)*
Horsens A.	*(Forp. Holmboe, Bygholm Avlsgdr.)*
Ulsted	*(Ulsted Kommune)*
Vodskov m. fl.	*(Fru Propr. Jensen, Engholm pr. Nr. Sundby)*
Vodskov	*(Dræningsmst. Kjeldsen, Grindsted)*
Thise	*(Propr. Harald Bech's Grusgrav, Thise)*
Rønde	*(Kalø Gods, Rønde)*
Hou	*(Godsmer-Halling Kommune)*
Øster Lindet	*(Gaardejer, Grusgravejer H. P. Hansen, Majbølle)*
Sommersted	*(Murermester Christiansen, Magstrup)*
Hillerød	*(Kartoffelentreprenør Sønderup)*
Vinderup	*(Dræningsmester Chr. Petersen, Vinderup)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Baarse	*(Hofjægermester Wolff, Engelholm v. Tappernøje)*
Næstelsø	
Korinth	*(Brahetrolleborg Gods)*
Magleby	*(Kammerh. Schavenius, Klintholm)*
Sorø	*(Godsejer Steengaard, St. Ladegdr.)*
Herlufmagle	*(Propr. Hasling, Frederikseg., Herlufmagle)*
Stensved	*(Godsejer Reimann, Stensbygaard, Stensved)*
Sludstrup m. fl.	*(Forp. Lawaetz, Falkensten)*
Slagelse A. m. fl.	*(Inspektør Arnung, Idagaard)*
Slagelse A. m. fl.	*(Forp. P. Sørensen, Charlottendal)*
Skrøbelev	*(Godsejer J. L. Hansen, Faarevejle)*
Tullebølle	*(Forp. Brødsgaard, Biskoptorp)*
Tølløse Afdeling	*(Tølløse Soderup Kommune)*
Ødsted	*(Ødsted Kommune)*

ENDNU EN GANG

HAR DU HUSKET AT BESTILLE FAGBLADET?

1ste December er sidste Frist, henvend dig derfor aldeles omgaaende til din Afdeling for at faa udfyldt Bestillingsseddel, hvis det ikke allerede er sket.

Alle Medlemmer har Ret til at faa Fagbladet tilsendt gratis og det gælder ogsaa dig.

SØLVBRYLLUP

Den 3. December kan Brejninge-Bjergsted Afdelings Kasserer og Kontrolbestyrer, Jens P. Olsen og Hustru fejre deres Sølvbryllup. Jens P. Olsen har igennem den

Tid, han har bestredet de ham paalagte Tillidshverv, udført det hermed forbundne Arbejde til Medlemmernes fulde Tilfredshed og er bistaaet heri af sin Hustru. Vi nærer derfor heller ingen Tvivl om, at denne Tilfredshed paa Festdagen vil udløse sig i mange venlige Tanker og adskillige vil sikkert sende en Hilsen til Sølvbrudeparret i den Anledning, hvortil ogsaa vi føjer en hjertelig Lykønskning og Tak.

EN NÆRIG PROPRIETÆR

ARBEJDSLØSHEDSKASSEN SKULDE BETALE

At mange Agrarer ønsker billig Arbejdskraft er en kendt Sag — Kosten og nogle faa Kroner er her Taksten. Længere ned er en af vore fynske Proprietærer, som bor et Par Mil nordvest for Odense, dog kommen. Han sendte Bud efter en ugift Løsarbejder, da der var noget Arbejde, som skulde udføres i 3 Dage, og før vort Medlem tog fat, sagde den nærige Proprietær: »Du maa godt faa fri om Formiddagen, naar Du skal til Kontrol!« Denne Uforskammethed (Forledelse til Snyderi) svarede vor Kammerat ikke paa. Da de 3 Dage var omme, krævede han sin Dagløn, men denne nægtede Proprietæren at betale — ogsaa da vor Sagfører skrev til Herren. Arbejderen skulde kun have Føden, thi han gik til Kontrol! Han troede, han havde forledt vort Medlem til at snyde, og saa havde han ham i Saksen. Han mente Arbejderen efter denne »Afsløring« nok skulde holde sin Mund og ikke gaa til Retten, da det saa vilde være værst for ham, om Dommeren fik Snyderiet at vide: at være paa Arbejde og gaa til Kontrol paa samme Tid. Men det blev en Forbier, thi naturligvis snyder vore hæderlige Medlemmer ikke og lader Arbejdsløshedskassen betale en nærig Proprietærs Arbejdskraft. Sagen er derfor nu oversendt til vort Hovedkontor -- og nu er det maaske den fine Proprietær, der bliver hængt op, fordi han har villet forlede en Mand til Snyderi — og s e l v have Fordel deraf i Form af gratis Arbejdskraft! *C. W.*

FORLOREN FORARGELSE

Ved den Forandring indenfor Regeringen, som har fundet Sted efter Valget, er som bekendt to tidligere Fagforeningsledere blevet optaget i Ministeriet. Fra de organiserede Arbejderes Side maa dette hilses med Glæde som en baade rimelig og formaalstjenlig Foranstaltning. Den Maade det er blevet kommenteret paa i Højres og Venstres Presse og af Arbejderklassens Modstandere i og udenfor Rigsdagen, viser, at der er andre som, med et mildt Udtryk, ikke just er ovenud tilfreds med det, der her er sket. Det bliver betegnet med Udtryk som »Fagforeningsvælde«, Udslag af Klasseegoisme« o. s. v. Egentlig overraskende kan dette næppe virke overfor ret mange, som kender lidt til Forholdene, og der er da navnligt intet overraskende i, at Storbondepressen og Storagrarerne er særlig sure, det maatte man vente. I de Kredse betragtes Fagforeningerne jo endnu som en Uting, som for at bruge et populært Udtryk, er noget Fanden har skabt. Siden man fik Mælet igen efter Valgets Dukkert, har man fra den Kant raset over det paastaaede optrækkende Fagforeningsvælde.

Som sagt, der er intet at forbavses over, men der er til den anden Side heller ingen Grund til at tage det særlig højtideligt. Forholdet er nu engang det, at Fagforeningerne her i Landet repræsenterer en stor og meget væsentlig Del af baade Producenter og Forbrugere. Det er Arbejderne, der frembringer Størsteparten af Værdierne indenfor de forskellige Erhverv. Tag vort største Eksporterhverv: Landbruget! Det er ikke Grever eller Baroner, det er ikke Hofjægermestre eller Storforpagtere, det er heller ikke Storbønderne, som dyrker den Jord og passer de Besætninger, hvorfra det større Landbrugs Eksportvarer stammer, det er i første Række Landarbejderne. Dem er det, som maa udføre det grove, skabende Arbejde og lægge Lemmer til paa Mark og i Stald. For Storlandbrugets Arbejdsgivere gælder det, at de sjældent kommer Arbejdet for nær. De dyrker ikke deres egen Jord. Dersom disse Herrer endelig dyrker noget, er det i Reglen en eller anden personlig Passion, som Hestevæddeløb og lignende, om en enkelt paastaas der dog, at han ogsaa dyrker sjældne Kaktus. Nej, det er Arbejderne, der er de direkte Producenter, og derigennem muliggør, at Befolkningens Behov kan tilfredsstilles. Og det er igen Arbejderne, der som Forbrugere skaffer Afsætning for de frembragte Livsfornødenheder. Vel er de ikke i større Udstrækning Aftager af Luksusvarerne, men de mest nødvendige Ting, som Levnedsmidler og almindelige Beklædningsgenstande, er de til Gengæld de største Aftagere af.

Arbejderklassens samfundsmæssige Betydning kan ikke omdiskuteres. Nuvel, men Fagforeningerne repræsenterer her til Lands Arbejderklassen. Denne Kendsgerning kommer man til at gøre sig fortrolig med, enten man vil eller ej.

Det er Arbejderklassen, der stort set holder Sam-

fundsmaskineriet i Gang, derfor er det kun naturligt og berettiget, at deres Organisationer ogsaa kommer til at tale med om, hvordan Samfundet skal ledes og styres, og hvad er saa mere naturligt, end at de vælger deres dygtigste Tillidsmænd hertil. Det er jo forøvrigt ikke andet, end hvad man fra anden Side altid har praktiseret, og det gælder ikke mindst om Partiet Venstre. Det er tilstrækkeligt at nævne ganske enkelte Navne i denne Forbindelse.

Afdøde Folketingsmand Pinstrup, der i sin Tid var en af Venstres største Kanoner, var samtidig Formand for De samv. danske Landboforeninger. Hans Arvtager paa denne Post, Hauch, er i Øjeblikket Landstingsmand og førende Venstrepolitiker, og dersom Tidernes og Vælgernes Ugunst ikke havde forhindret Venstre deri, havde han rimeligvis nu været Landbrugsminister. Og hvordan var det med Høvdingen Madsen-Mygdal? Var han ikke i sin Tid Landboforeningsformand?

Det er ikke fra Arbejderside blevet bebrejdet Venstre, at Partiet til Ministre og politiske Repræsentanter iøvrigt, tog Folk, som havde tjent deres Sporer indenfor Landbrugets Organisationer. Der er ikke nogensinde i den Anledning blevet raabt op om Landboforeningsvælde. Det er derfor det mest oplagte Skaberi, naar man nu taler om Fagforeningsvælde, fordi to fremtrædende Ledere fra Arbejdernes faglige Bevægelse er blevet betroet Poster indenfor Ministeriet, som de er fuldtud kvalificeret til.

De Partier og Befolkningskredse, som nu spiller fornærmet, gjorde klogt, dersom de i Stedet for forsøgte at gøre sig fortrolig med, at Fagforeningen er og bliver en Faktor, som ogsaa de kommer til at regne med.

M. O.

SKULLERUPHOLM TEGLVÆRK SOM AUTOMOBILSÆLGER

ET INTERESSANT DOKUMENT

Det vil sikkert være i frisk Minde, hvorledes man fra Arbejdsgiverforeningens Side, under flere Forhandlinger i Tilslutning til forudgaaende afsluttede Overenskomstsituationer, rettede Anklager, ikke mindst mod vort Forbund, for ikke i tilstrækkelig Grad at overvaage Overholdelsen af de oprettede Overenskomster ved Arbejder, der udførtes af uorganiserede Arbejdsgivere. Til Belysning af den Berettigelse, hvormed denne Paastand blev fremsat, ser vi os i Stand til nedenstaaende at bringe Afskrift af en Kontrakt, som et af Arbejdsgiverforeningens egne Medlemmer — Skullerupholm Teglværk — har afsluttet med en Chauffør, om Køb af et gammelt Lastautomobil og om i Forbindelse hermed at udføre Vognmandskørsel for Teglværket. Kontrakten er saalydende:

Mellem undertegnede Skullerupholm Teglværk som Sælger og medundertegnede Vognmand N. N., født den 19. April 1912, som Køber, er Dags Dato oprettet saalydende

KONTRAKT.

§ 1.

Jeg N. N., køber af Skullerupholm Teglværk et Automobil (Lastvogn), Fabriknummer .....
indregistreret paa Sælgerens Navn under Nr. A.
for en Købesum af Kr. 4,700 — hvilke Fire Tusinde Syv Hundrede Kroner — erlægges paa følgende Maade:

Køberen forpligter sig til at foretage Arbejdskørsel for Sælgeren til samme Kørepriser og Arbejdsvilkaar som de øvrige Vognmænd, der udfører Kørsel for Sælgeren. Af det Beløb, som Køberen derved indtjener, faar Køberen udbetalt hver Uge Kr. 20,00 tilligemed hans Udgifter efter Regning til Benzin, Olie, Forsikring, Skat og Reparationer m. v. vedrørende den fornævnte Bil, medens Resten tilbageholdes af Sælgeren og afskrives som Afdrag paa Købesummen for Bilen.

Køberen maa ikke uden Sælgerens Tilladelse holde Medhjælp under Arbejdet og Kørslen med den købte Bil, ligesom i Tilfælde af, at Vognen trænger til Reparation, Gummi etc., da skal Køberen forhandle med Sælgeren, der er medbestemmende om, hos hvilken Reparatør eller Leverandør Vognen skal repareres eller kompletteres.

For Købesummen udsteder Køberen til Sælgeren en Veksel, som omsættes hver 3. Maaned. Diskonto, Bankprovision, eventuelt Inkassationssalær samt Vekselstempel betales af Køberen, af det til enhver Tid i Sælgerens Bøger paa Køberens Konto henstaaende Tilgodehavende.

§ 2.

Ejendomsretten til Bilen overgaar først til Køberen, naar Købesummen saavel som ethvert andet Beløb, som Sælgeren iflg. denne Kontrakt maatte have eller senere faa tilgode vedrørende det solgte, er erlagt.

§ 3.

Køberen er forpligtet til under Brugen af Bilen at behandle den paa omhyggelig Maade, ligesom han ikke uden Sælgerens udtrykkelige Samtykke maa benytte Bilen til anden Kørsel eller i andet Øjemed end det til den i § 1 nævnte Brug, og ejheller overlade Bilen til Benyttelse af andre.

§ 4.

Skulde Køberen undlade at opfylde sine fornævnte Forpligtelser, er Sælgeren berettiget til straks uden forudgaaende Varsel at betragte nærværende Kontrakt som misligholdt af Køberen, og de af denne betalte Afdrag, jfr. § 1, er da at betragte som Betaling for Slid etc. paa Bilen og kan ikke kræves tilbagebetalt af Køberen, og Sælgeren kan saaledes straks sætte sig i Besiddelse af Bilen uden Fogdens Mellemkomst, da den solgte Bil i et og alt er at betragte som Sælgerens Ejendom, jvf. § 2.

§ 5.

Skulde Køberen paa Grund af Sygdom blive forhindret i at opfylde foranstaaende § 1, har Sælgeren Ret til paa Køberens Regning at engagere en anden Chauffør til i Køberens Sted at udføre dennes Pligt til Kørsel for Sælgeren med omhandlede Vogn.

§ 6.

I Tilfælde af Køberens Død har Sælgeren Ret til enten at sælge Vognen og udbetale den eventuelle Difference mellem fornævnte Købesum og Salgssummen til Køberens Bo eller lade Vognen vurdere af en Fagmand og indbetale Differencen mellem Vurderingssummen og Købesummen til Boet, begge Dele under Forudsætning af, at Vurderingssummen eller Salgssummen ligger over Købesummen. I modsat Fald vil der intet være at udbetale Køberens Bo.

Skullerupholm Teglværk, den 1. Oktober 1934.

Som Sælger: Som Køber:

Skullerupholm Teglværk,
Savværk, Rørvævsfabrik. N. N.
Alfred Sørensen.

Kontrakten er i Sandhed et interessant Dokument. Ikke alene viser Formen og Indholdet, at det er en overordentlig snu Person, der har affattet Ordlyden, men tillige at den, der har tiltraadt Kontrakten, har befundet sig i en Tvangssituation paa den ene eller anden Maade, da det ellers maa anses for utænkeligt, at nogen vilde indgaa paa en saadan Haandfæstning, hvis Opfyldelse paa Forhaand maatte anses for umulig.

Resultatet er da heller ikke udeblevet, idet Teglværket den 26. Maj har frataget Køberen Lastautomobilet under Henvisning til, at Kontraktens Bestemmelse om, ikke uden Teglværkets Samtykke, at benytte Bilen til Kørsel for andre, er overtraadt; hvilket maatte forudses at ske, naar Hensyn tages til, at den paagældende ikke skulde have mere end 20 Kr. udbetalt pr. Uge. Senere har Teglværket overladt Bilen til en anden Person for et Beløb af Kr. 4000,00, efter have godskrevet den sidste Køber det Beløb, som var fradraget den førstnævnte.

Der kan ikke være ringeste Tvivl om, at der, med det omtalte Salg og den oprettede Kontrakt, fra Teglværkets Side er tilstræbt opnaaet en Fordel, hvorved Teglværkets Produktion paa de billigste Betingelser kunde blive transporteret til Aftagerne, at disse Betingelser har betydet Underbetaling for Køberen, og at Kontrakten iøvrigt fører Bevis for, at ogsaa andre Vognmænd, der transporterer nævnte Teglværks Produkter, bliver underbetalt, er lige saa uomtvistelig, idet det angives, at Køberen skal udføre Kørslen paa samme Betingelser som de andre for Teglværket arbejdende Vognmænd, hvoraf det kan udledes, at disse heller ikke tjener mere end 20 Kr. pr. Uge.

Saafremt de sidst omtalte Vognmænd, eller blot nogle af disse benytter Chauffører, kan man tænke sig til, at der ogsaa overfor Chaufførerne nødvendigvis maa finde Underbetaling Sted, og formentlig Overarbejde i udstrakt Grad, da den omtalte Fortjeneste ikke afgiver Basis for overenskomstmæssige Lønninger.

Det sidste Forhold vil naturligvis blive gjort til Genstand for en nøjere Undersøgelse fra Organisationens Side, men det forekommer os ikke ubilligt, at ogsaa Arbejdsgiverforeningen gjorde sit vedkommende Medlem opmærksom paa, at den Slags Kontrakter ikke bidrager til at skabe Respekt for Arbejdsgiverforeningens Klage over, at andre, ikke organiserede Arbejdsgivere, søger at komme uden om de tarifmæssige Lønninger.

R—dt.

EN MINDESTEN OVER P. JOHANSEN

Som det vil erindres afgik vor gamle Kammerat, Forbundets statistiske Sekretær Peter Johansen, sidste Aar i November Maaned ved Døden som Følge af en Hjerneblødning. Forbundet har nu rejst Peter Johansen en Mindesten, der afsløredes ved en Højtidelighed, ved hvilken Forbundets Formand, Axel Olsen, talte. Vi bringer ovenstaaende et Billede af den smukke Mindesten.

Fra den vidt

Odense St. ctr. Maskinfabriken Phønix. Afdelingen meddeler, at der ved lokal Forhandling er opnaaet et Tillæg til timelønnede Arbejdere paa 30 Øre fordelt til 13 Mand. Hos M. P. Allerups Eftf. er der opnaaet et Tillæg paa 6 Øre fordelt til 3 Mand, og hos A/S H. Rasmussen et Tillæg af 8 Øre fordelt til 4 Mand.

Fabrikarbejderne ctr. A. M. Westergaards Kaffetilsætningsfabrik. Afdelingen har sluttet Overenskomst. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Ugelønnen er 54 Kr. med fuld Løn for Helligdage. Brænderne erholder 4 Kr. ekstra i Brændertillæg samt 2 Sæt Arbejdstøj aarligt. Alm. Overtidsbetaling, 6 Dages Sommerferie med ½ Aars Anciennitet. Dagpenge under Ulykkestilfælde de første 13 Uger med samme Beløb, som der ydes i Henhold til Ulykkesforsikringsloven efter 13 Ugers Forløb. Tillidsmandsregler samt Regler for faglig Strid. Kan med 3 Maaneders Varsel opsiges til Ophør en 1. December.

Garveriarbejderne ctr. Produkthandlergruppen i Garverforeningen. Afdelingen har sluttet Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer. Ugelønnen 66 Kr., Dagløn Kr. 11,15, Timeløn Kr. 1,39. Sædvanlig Overtidsbetaling. I Sygdomstilfælde udbetales de ugelønnede Arbejdere fuld Løn i 14 Dage med Fradrag af Sygekassepenge. 6 Dages Sommerferie med 12 Maaneders Anciennitet. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 15. Oktober.

Odense F. ctr. Plovfabriken Sanderum, Fruens Bøge. Afdelingen har sluttet Overenskomst. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Mindstetimeløn 90 Øre. Smedemedhjælpere 95 Øre. Overarbejde betales efter Reglerne i Jernindustrien. Ferie i Henhold til Jernindustriens Overenskomst. Arbejdet udføres saa vidt muligt i Akkord, og for Arbejde, der ikke kan gives i Akkord, ydes et

Tillæg af 10 Øre pr. Time. Regler for faglig Strid. Overenskomsten kan opsiges til Ophør en 1. Februar med 3 Maaneders Varsel.

Gørlev ctr. Gørlev Teglværk. Afdelingen har, efter med Sanktion fra Forbundet at have etableret Konflikt paa Teglværket, sluttet Overenskomst den 17. August paa Grundlag af Overenskomsten med Kalk- og Teglværksforeningen, men derudover er fastsat en Række Akkorder, og Brændernes Løn er fastsat til 50 Kr. pr. Uge.

Fabrikarbejderne ctr. Mohrs Radiatorfabrik. Afdelingen har sluttet Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn den første Uge 100 Øre, derefter 105 Øre. Efter 1 Aars Forløb 110 Øre og efter 2 Aars Forløb 120 Øre. Sædvanlig Overtidsbetaling. Skifteholdsbetaling ifølge Jernindustriens Overenskomst. Akkord skal indføres, hvor Forholdene er egnet dertil. 3 Dages Sommerferie efter 6 Maaneders Ansættelse, og 6 Dage efter 12 Maaneders Ansættelse. Endvidere Tillidsmandsregler samt Regler for faglig Strid. Kan opsiges til Ophør en 1. Februar.

Fabrikarbejderne ctr. Chr. Olsen, Fyldepenne- og Pencilfabrik. Afdelingen har sluttet Overenskomst. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Timelønnen er hævet fra 65, 85 og 1 Krone til for Arbejdere mellem 18—20 Aar 95 Øre, over 20 Aar 105 Øre. Almindelige Regler for Overarbejde. Jernindustriens Regler for Holddrift. 2 Dages Ferie efter 2 Aars Ansættelse, derefter 1 Dag ekstra for hver Maaned indtil 6 Dages Sommerferie. Tillidsmandsregler som i Olieindustrien samt Regler for faglig Strid. Overenskomsten kan opsiges til Ophør en 1. Maj.

Kolding A. ctr. Sydjysk Fornikling- og Forchromningsanstalt. Afdelingen har sluttet Overenskomst. Arbejdstid 8 Timer. Timelønnen det første Aar 112 Øre, 2. Aar 120 Øre, 3. Aar 130 Øre. For de unge Mennesker under 18 Aar 15 Kr. pr. Uge fra 14—16 Aar og 50 Øre i Timen fra 16—18 Aar. Almindelig Overtidsbetaling. Sommerferie som i Jernindustrien. Regler for faglig Strid. Firmaet forpligter sig til kun at beskæftige Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund. Kan med 3 Maaneders Varsel opsiges til en 1. September.

Horsens A. ctr. A/S Skandinavisk Rørfabrik. Afdelingen indberetter om følgende opstaaede Uoverensstemmelser paa denne Virksomhed. 1) 7 af vore Medlemmer har en Uge haft en Del Overarbejde, og de er for dette Arbejde afregnet med 50% for de Timer, der ifølge Overenskomsten skal betales med 100% Tillæg. Da de krævede det fulde Tillæg, fik de den Besked, at de kunde hente Pengene paa Kontoret, men der var i saa Fald ikke mere Arbejde til dem. 2) Firmaet har beskæftiget en ung Mand mellem 18 og 20 Aar i 3 Dage og afregnet ham med 40 Øre pr. Time; men da der blev protesteret mod denne Afregning, blev Manden afskediget. 3) Firmaet har antaget 2 gamle Arbejdere og aflønner dem med en Ugeløn af 30 Kr., hvad Afdelingen ikke mener staar i Forhold til det Arbejde, de udfører. 4) Man er for Tiden i Færd med at lægge Gulv i Firmaets Værkstedslokaler, og Gulvet lægges som Makadam. De Arbejdere, der er beskæftiget herved, aflønnes med en Timeløn af 100 Øre. De har krævet en højere Betaling, men uden Resultat. Vi har begæret Uoverensstemmelserne behandlet efter Reglerne for faglig Strid, og ved Mæglingen enedes man om følgende: 1) Der udbetales til Fordeling mellem de paagældende Arbejdere Kr. 75,— til fuld Afgørelse. 2) Unge Mennesker, der beskæftiges i Henhold til Afsnit C, § 4, betales med 75 Ør pr. Time. Der efterbetales den nævnte unge Mand Kr. 15,—. 3) Man drøftede Sagen og tog de faldne Udtalelser til Efterretning. 4) Til fuld Afgørelse af Sagen udbetales Kr. 78,— til Arbejdsmændenes Fagforening.

Sønderborg A. ctr. A/S De forenede Margarinefabriker. Afdelingen klager over, at Firmaet har omlagt Driften i Olieraffinaderiet fra 2 Holdsdrift til 3 Holdsdrift. Da der ikke i Overenskomsten findes Betalingssats for Arbejde i 3 Holdsdrift, og Virksomheden afregner vore Folk med Betalingen for 2 Holdsdrift, har de rejst Krav om en særlig Betaling for denne Driftsform, men man har ikke lokalt kunnet enes herom. Vi har begæret Mægling, og ved Mæglingen enedes man om, at der for Arbejde i 3 Holdsdrift betales den til enhver Tid gældende Ugeløn for Dagdrift + et Tillæg af 15%. Endvidere enedes man om, at ved Ophør med 3 Holdsdrift skal de sidst antagne Arbejdere efter denne Driftsform afskediges først.

Lager- og Pakhusarbejderne ctr. A/S Københavns Lampe- og Lysekronefabrik. Afdelingen meddeler, at 4 af dens Medlemmer, der er beskæftiget som Pakkere hos nævnte Firma, har rejst Krav om højere Løn, uden at Kravet er imødekommet. Vi har begæret Mægling, og ved Mæglingen indgik Firmaet paa at forhøje de 3 Mands Løn med 5,8 Øre pr. Time, saaledes at den bliver 110 Øre, og 2 Mands Løn med 3 Øre pr. Time, saaledes at den ogsaa for deres vedkommende bliver 110 Øre pr. Time.

Esbjerg ctr. Gammelby Teglværk. Afdelingen anmoder os om at være den behjælpelig med at faa oprettet Overenskomst. Den oplyser, at Arbejdstiden er 8 Timer, Timelønnen 90 Øre, men kun 4 Mand af 16 har Akkord. Efter at vi har skrevet til Teglværket, er der optaget Forhandling, og herunder er afsluttet en Overenskomst, hvorefter Arbejdstiden er 8 Timer, Timelønnen 90 Øre, Brænderlønnen 52 Kr. pr. Uge samt en Række Akkordpriser. Endelig er der i Overenskomsten optaget Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. Februar.

Kalundborg ctr. A/S Dansk Asfalt. Afdelingen meddeler, at den har søgt Forhandling med Aktieselskabet om Oprettelse af Overenskomst, uden at det er lykkedes at komme til Enighed, og den anmoder Forbundet om at tage sig af Sagen. Vi har derefter tilskrevet Firmaet, og da dette er Medlem af Industrifagene, har der været optaget en Forhandling, og herunder er oprettet en Overenskomst, hvorefter Arbejdstiden er 8 Timer, Timelønnen 105 Øre + et Akkordafsavnstillæg af 20 Øre, almindelig Overtidsbetaling, Sommerferie i Henhold til de Regler, der er gældende paa Svovlsyrefabriken i Kalundborg. Der udleveres Arbejderne Handsker og Rengøringsmidler, og endelig er der optaget en Bestemmelse om Regler for Behandling af faglig Strid. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til Udløb en 1. Maj, dog tidligst 1. Maj 1937.

Aarhus St. ctr. A/S Frichs, Aabyhøj. Vore Medlemmer, der er beskæftiget hos Aktieselskabet, har rejst Krav om Akkord eller Akkordafsavnstillæg til Rensere og Ovnmænd samt Krav om Lønforhøjelse til Arbejdsmænd i Maskinværkstederne og Gaarden. Da de lokale Forhandlinger ikke tilvejebragte noget Resultat, er Sagen behandlet efter Regler for faglig Strid ved Mæglings- og Timandsmøde, men heller ikke her lykkedes det at komme til Enighed. Vi har derefter efter Afdelingens Anmodning fremsendt Varsel om Strejke, idet Afdelingen oplyser, at den gennemsnitlige Timefortjeneste paa Virksomheden ligger omkring 100 Øre, medens Gennemsnitsfortjenesten ifølge Jern- og Metalindustriens egen Statistik ligger paa 114,6 Øre. Paa Foranledning af de fremsendte Varsler, overfor hvilke Sammenslutningen har protesteret, er der afholdt Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen, hvor Enighed ikke opnaaedes, og Arbejdsgiverforeningen har derefter indsendt Klage til Den faste Voldgiftsret. Ved det forberedende Møde i Retten gjorde Retsformanden ihærdige Anstrengelser for at faa Sagen forligt, hvad der ikke lykkedes, og Sagen kom derefter til Procedure, men efter denne henstilledes det af Retten, at man søgte optaget ny Forhandling, hvad Parterne gik med til. Ved denne, der formede sig som et Timandsmøde, enedes man om følgende Ordning: 1)Dansk Arbejdsmands Forbund tager det fremsendte Strejkevarsel tilbage. 2) Firmaet fordeler 50 Øre pr. Time blandt de for Tiden værende 27 Plads- og Værkstedsarbejdere samt 52 Øre blandt de 26 Rensere og 4 Ovnmænd.

Odense St. ctr. A/S H. Rasmussen & Co. Afdelingen meddeler, at der er opstaaet Strid om Betalingen for Udslagning af Kasser, og da man ikke lokalt har kunnet komme til Enighed, anmoder den Forbundet om at foranledige Sagen behandlet efter Reglerne for faglig Strid. Ved Mæglingen enedes man om at vise Sagen tilbage til fornyet lokal Forhandling, men da der heller ikke her opnaaedes Enighed, gik den til Behandling ved Timandsmøde, og her enedes man om følgende: Den mellem Parterne aftalte Prisliste for Udslagning, Bortkørsel og

Rensning etc. gælder for den normale Produktion ved Enkeltmandsformning. For den forøgede Produktion, der fremkommer ved Dubling af Formene, betales et Tillæg af 5 Øre pr. Kasse ved den dublerede Maskine. Etableres Dubling ved de smaa Kasser, bliver Tillægget 3 Øre pr. Kasse. Der finder intet Fradrag Sted i Tillægget for Vragstøbning.

Sigerslev ctr. Stevns Klint Kridtbrud. Afdelingen, der har Overenskomst med Kridtbrudet, hvorefter Arbejderne selv skal antage Arbejdskraft, naar saadan er fornøden, klager over, at Kridtbrudet havde sat sig udover denne Bestemmelse ved at antage en Mand til at udføre Skriver- og Tømrerarbejde samt skifte Sporene, naar der lastedes Skibe. Der har i den Anledning været afholdt Mæglings- og Fællesmøde om Sagen, uden at man har kunnet komme til Enighed, og den er derefter forelagt en faglig Voldgift, og her opnaaedes følgende forligsmæssige Ordning: Vedkommende Arbejder bliver i sin Stilling uden dog at deltage i Fællesakkorden eller det almindelige Timelønsarbejde, der sædvanlig deles mellem det faste Mandskab (22 Mand).

Aarhus St. ctr. A/S »Vølund«. Afdelingen meddeler, at Aktieselskabet for Tiden har et større Beholderarbejde i Entreprise paa Dallerupvej i Aarhus, og da Arbejdet efterhaanden skal foregaa i Højden, har Arbejderne rejst Krav om en højere Betaling, end den Firmaet betaler, nemlig 110 Øre i Timen. Man kunde ikke enes lokalt, og Sagen er derefter blevet behandlet efter Reglerne for faglig Strid ved Mæglings-og Timandsmøde, og paa dette sidste erklærede Firmaet sig villig til, efterhaanden som Arbejdet skred frem at optage Forhandling med vore Medlemmer om Tillæg til Timelønnen, og denne er sukcessive steget til 115 og 120 Øre. Imidlertid meddeler Afdelingen, at det ikke har været muligt at faa Firmaet til yderligere at forhøje Betalingen i Henhold til, hvad man enedes om paa Timandsmødet, og vi har derfor begæret ny Mægling, hvor Sagen er gaaet i Orden saaledes: Firmaet yder for Resten af Arbejdet et Tillæg af 5 Øre pr. Mand pr. Time.

Hammersholt ctr. Hammersholt Teglværk. Afdelingen klager over, at det ikke har været muligt ved lokal Forhandling at faa fastsat Betaling for Arbejde ved Stenfabrikation og Lerlæsning, skønt der ved disse Arbejder er sket betydelige Ændringer i Arbejdsmetoderne. Klagen har været behandlet ved Mægling, og her er man enedes om følgende. Angaaende Lergraven fastsloges det, at Forholdene forbliver som hidtil. For de 4 Uger, i hvilke der har været arbejdet paa Timeløn + 20%, ydes der en Afregning paa Kr. 500,00 til Deling mellem de paagældende Lergravere. Værket erklærer sig endvidere villig til at optage en lokal Forhandling om Akkord for Sandtrilning.

Kalundborg ctr. Svovlsyrefabriken. Afdelingen indberetter om forskellige opstaaede Smaauoverensstemmelser. F. Eks. er der en lille Strid om Overtidsbetalingen til en Mand, der skal lære at passe Kissekranen i Ovnhuset. Endvidere er der Strid om Betalingen til Mølleriarbejdsmændene og endelig en Strid om Betalingen til Hjælpearbejderne for Blylodderne. Vi har begæret Mægling, og ved Mæglingen enedes man om følgende: Mølleriarbejdsmænd: 108 Øre betales fremtidig for alt Arbejde ved Møllerimaskineriets Eftersyn, Rensning og Reparation. De øvrige Klagepunkter bortfaldt mod, at Fabriken udbetaler Kr. 23,00 til Afdelingens Formand til Fordeling.

Oliemøllerne ctr. Farvefabrikerne. Afdelingen har forhandlet med Industrifagene om Løn- og Arbejdsvilkaar for de af vore Medlemmer, der er beskæftiget i de af Fabrikerne siden 1930 oprettede Nitro-Cellulose og Tørfarveafdelinger, idet den ikke mener, at den gældende Overenskomst med Farvefabrikerne dækker Arbejdsforholdene i disse Afdelinger. Man har ikke opnaaet Enighed, og Forbundet har derefter begæret Sagen optaget til Behandling efter Reglerne for Behandling af faglig Strid, men heller ikke her er Enighed opnaaet, og Sagen er derefter forelagt en faglig Voldgift til Behandling og Afgørelse. Opmanden i Voldgiften har afsagt Kendelse, hvorefter den af Forbundet nedlagte Paastand om, at Fabrikerne kendes pligtige til at optage Forhandling om Fastsættelse af en særlig Betaling for de omstridte Arbejder ikke kan tages til Følge, og han motiverer det i Præmisserne med, at Arbejderne i Tiden fra 1930 har haft Lejlighed til gennem Overenskomstopsigelse og Forhandling om Fornyelse af denne at fremsætte Kravet, og da de ikke har gjort det, kan de ikke nu i Overenskomstperioden 1935 rejse et saadant Krav.

Laven ctr. Anebjerg Teglværk. Afdelingen klager over, at Teglværket nægter at betale Lergraverne for 3½ Time, de har anvendt til at flytte Hovedsporet, skønt dette Arbejde ikke er inkluderet i den gældende Akkord, og Arbejderne altid tidligere har faaet Timelønsbetaling for det. Endvidere har Teglværket ændret Arbejdsforholdene ved Maskinen, saaledes at de der beskæftigede Arbejdere faar en Mindrefortjeneste pr. Dag. Klagen er behandlet ved Mæglingsmøde og Fællesmøde, og paa dette sidste enedes man om, at samtlige foreliggende Stridsspørgsmaal ordnes ved, at Teglværket til fuld Afgørelse betaler 160 Kr. — Beløbet udbetales til Fagforeningsformanden til Fordeling mellem de paagældende Arbejdere.

Helsingør S. ctr. Skibsværftet. Afdelingen indberetter om følgende opstaaede Uoverensstemmelser paa Værftet: 1) Krav om Forhøjelse af Timelønningerne i Maskinværkstedet. 2) Strid om Feriebetalingen for afspadseret Overtid, og 3) Strid om Betalingen for Arbejde ved Reparation af gammel Dok, hvilke Uoverensstemmelser man ikke ved lokal Forhandling har kunnet faa ud af Verden. Stridsspørgsmaalene er derefter behandlet ved Mægling, og her er opnaaet Enighed om: ad1) Værftet indgaar paa at fordele ialt 22 Øre til Timelønningerne til 15 Mand, ad2) der var Enighed om, at Arbejdere, der i et enkelt Døgn arbejder 16 Timer, og som Følge deraf bliver hjemme den følgende Dag, faar samtlige 16 Timer medregnet i deres Ferietid, ad3) under Hensyn til Arbejdets gode Forløb og under Forudsætning af, at dette fortsættes, indgik Værftet paa at afregne dette som en Slumpakkord med Tillæg til Timebetalingen paa ialt 80 Kroner.

Hammersholt ctr. Hammersholt Teglværk. Afdelingen indberetter, at to af vore Medlemmer har været beskæftiget paa Teglværket ved Grøftegravning i en gammel Lergrav. De er blevet aflønnet med Teglværkets Timeløn 88 Øre, men mener ikke, at Arbejdet omfattes af den for Teglværket gældende Overenskomst, og har rejst Krav om Betaling efter Entreprenøroverenskomsten, hvad Teglværket ikke vilde gaa med til.

Vi har begæret Sagen behandlet ved Mægling, og ved Mæglingsmødet indgik Teglværket paa at yde en Ekstrabetaling for Arbejdet af Kr. 35,00 til de to Mand.

Aalborg C. ctr. Cementfabriken »Rørdal«. Afdelingen klager over, at Cementfabriken »Rørdal« fortolker den Overenskomst, der er sluttet om Ferie for Arbejderne paa Cementfabriken saaledes, at den ikke mener at være forpligtet til at give de løse Folk, der antages til Udskibning af Cement, Ferie. Vi har ladet Klagen gaa videre til Cementfabrikantforeningen, der meddeler os, at der vil blive udbetalt Feriepenge i Aar til alle løse Arbejdere beskæftiget paa Cementfabrikerne i Tidsrummet 1. April 1934—31 Marts 1935. Iøvrigt tager Cementfabrikantforeningen Forbehold med Hensyn til de løse Arbejdere, der antages udelukkende ved Ind- og Udladningsarbejde. Vi har i den Anledning sendt Foreningen en Protestskrivelse over for dette Forbehold, idet vi henviser til Ferieordningens Pkt. 3, hvori det hedder »Ferieaaret regnes fra 1. April til 31. Marts. Feriebetalingen til hver enkelt Arbejder fastsættes i Forhold til det af ham i det forudgaaende Aar hos Medlemmer af Foreningen af danske Cementfabriker indenfor den normale Arbejdstid præsterede Antal Arbejdstimer, idet fuld Feriebetaling ydes Arbejdere, som har præsteret mindst 2350 saadanne Timer (2700 Timer i kontinuerlig Drift). Ved Opgørelsen af Timetallet medregnes Feriedage«.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 23 | 15.—12. | 1935 | 40. Aarg.

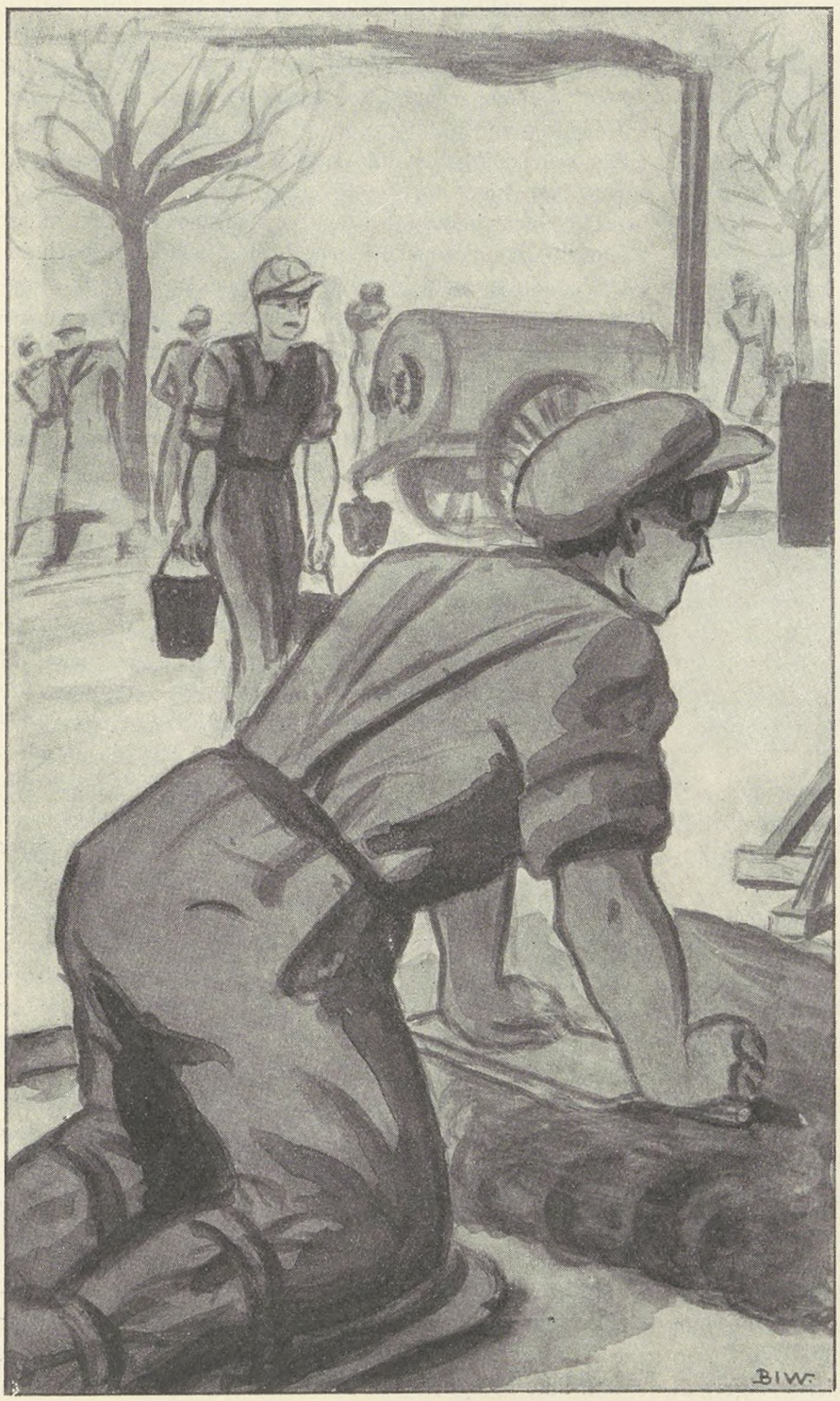

Asfalt-arbejderen

Én af os sikkert stoler
paa blaa og bly Violer
som Vaarens første Tegn;
en anden foretrækker
de hvide Vintergækker
bag ved et bladløst Hegn.

Jeg har min egen Maade
at gætte Vaarens Gaade.
Jeg siger, kort fortalt:
det bliver Vaar, naar Luften
er bittersød af Duften
fra Tjære og Asfalt.

Jeg venter Vaar og Varme,
naar Mænd med brune Arme
med Asfalt tager fat
og jævner for os andre
den Vej, som vi skal vandre,
og gør den smuk og glat.

Den store Tjæretromle
skal tygge Drøv og gumle
og spytte i en Spand.
En spandfuld sorte Klatter,
dem gnider ud og glatter
den raske Arbejdsmand.

Aage Hermann.

Børn i Landbrugets Tjeneste

Der er to Slags Børnearbejde paa Landet. Der er Børn, der maa hjælpe Forældrene — Husmanden i den hjemlige Bedrift og Herregaardsarbejderen paa Storbondens Ager — disse Børn har vel altid nok at bestille, men de arbejder dog under Faderens eller Moderens Tilsyn, og disse vil vel som Regel skaane Børnene for de haardeste Tag — og saa er der de Børn, som tidligt maa forlade Hjemmet for at tjene hos fremmede.

Det er en af de Forbandelser, der følger den fattige, at skulle afse Børnene i Hjemmet og vide, at de bliver udnyttede og udbyttede til det yderste af fremmede, der

mange Gange er uden Følelse for alt det, der rører sig inderst inde hos en saadan lille Barnearbejder, der kæmper sig gennem Dagens Gerning med Hjertet fuldt af Længsel efter alt det derhjemme.

Mangen en lille Gut har følt Hjertet banke stærkere og Graaden trænge frem, naar Far begyndte at drøfte Sagen om hans Bortfæstelse med Mor, der nødig vilde af med ham, men alligevel lod sig overtale, da Faderen ogsaa for at døve sin egen Samvittighed udtalte: „Ja, de har nu godt af at komme lidt ud."

Og saa er han kommen ud at tjene. De fleste har vel nok en Sommerdag set en saadan lille Knægt komme trækkende med et stort Kobbel Køer eller nogle drilagtige Plage, og mange har maaske ladet sig forlede til at fremsætte det traditionelle Udbrud: „Det er meget, at den lille Purk kan styre alle disse Dyr." Og saa har man bildt sig ind, at Drengen var i Besiddelse af særlig Dygtighed og Indflydelse paa dette Omraade og kan klare det hele uden Besvær og Kvaler. Det hele ser jo saa venligt og tilforladeligt ud, og Bønderne siger, at det ikke er saa slemt. Men i Virkeligheden ved den lille Fyr godt, at hans Magt over Dyrene kun er lille og skrøbelig og kun rækker saa langt den hjælmede Ko eller den hvidkodede Plag vil det. Gør de sig udtilbens, skifter Billedet øjeblikkeligt Karakter.

Og saa er der Arbejdet ved Mugning under Dyrene og Gødningens Udtrilning, der som oftest sker paa Trillebøre, hvis Form og Omfang røber en Type fra det forrige Aarhundrede — det er kun Bilerne, der skal være af sidste nye Model — op ad stejle, fedtede og glatte Brædder maa Drengen mase den tungt læssede Trillebør, der netop er bleven læsset saa fuld, fordi Karlen stiklede til ham og lod et Ord falde om, at han kørte med den tomme Trillebør frem og tilbage. Hvornaar lærer mon de voksne Medtjenere at behandle Tjenestedrengen som Kammerat og værne ham mod alle de daglige Vanskeligheder, han kommer ud for, i Stedet for at gøre ham Livet surt og Dagene lange.

Det tjener heller ikke den danske Bonde til Ære, at der mangfoldige Steder ud over Landet stadig kun finder Undervisning Sted hveranden Dag, dette er en Forbrydelse mod de fattige Børn, der træller i Bondens Arbejde og en dobbelt Forbrydelse, fordi Kendsgerningerne viser, at den er tilsigtet med velberaad Hu, idet Bøndernes egne Børn for de flestes Vedkommende sendes ind til Byernes Betalingsskoler, hvor de opnaar en bedre og fyldigere Undervisning.

Det nytter ikke at gaa i Rette med de Forældre, der sender deres Børn ud i Arbejdet, for det er den bitre Nød, der driver dem til det. Men hvor er det forbandet det Pligtarbejde, der tildeles en saadan lille Dreng, hvis naturlige Indstilling er Barnets sorgløse Leg. Alt for tidlig præges Barnets følsomme og modtagelige Sind af alle de Vanskeligheder og Bekymringer, som fylder de voksnes Tankegang, og det faar tidligt et voksent, alvorligt og træt Ansigtsudtryk. At det Arbejde, der bydes de smaa Barnearbejdere, ikke er saa helt let at udføre, er Sessionsprotokollerne et talende Vidnesbyrd om. Det er ikke alene Lyssind og Menneskeglæde, der bliver malet til Tungsind og evig Træthed i Børnearbejdets forbandede Kværn, men Arbejdet skaber gennem Overanstrengelse skæve Rygge og deformerede Lemmer.

Samfundsforholdene har sin store Andel i denne skammelige Udnyttelse af Børnene i Landbruget og en Ændring heraf vanskelig at gennemføre, og væsentlige Forbedringer til Gavn for Børnene er afhængig af, at der i det hele skabes bedre Forhold for Landbrugets Arbejdere. Der gives dog Veje, som indtil videre maa anses for farbare. Først og fremmest bør der indføres tvungen Hverdags Undervisning ogsaa i de Skoler, der findes paa Landet. Og saa maa der gennemføres en Beskyttelseslov, der hindrer Udnyttelse af Børnene som hidtil. Samfundet kan ikke være tjent med, at dets yngste Medlemmer ødelægges, medens de voksne maa gaa arbejdsløse. Forholdsregler til Børnenes Beskyttelse kan ikke betegnes som Særkrav; idet de maa anses som selvfølgelige. — En simpel Pligt overfor Børnene.

TRAFIKARBEJDERNE HAR FÆLLES INTERESSER

TRAFIKMIDLERNES KOORDINATION

Paa den Internationale Transportarbejder Føderations Kongres af August 1932 blev Sekretariatet anmodet om at udarbejde en Beretning om Trafikmidlernes Sidestilling, Koordination. Denne Beretning blev nu diskuteret paa Kongressen i København og blev anerkendt af Konferencen.

Den internationale Transportarbejder Føderations Beretning om Trafikmidlernes Koordination er programmatisk. Man kan vel sige, at paa intet Omraade af den kapitalistiske Økonomi er Forvirringen saa stor som paa Trafikens Omraade. Alle ved, at Trafikforholdene i det moderne Samfund er kaotiske. I alle Lande i Europa og Amerika følger Slag i Slag Jernbanernes og Bilforeningernes Memoranda, Staternes Interventioner og Trafikreformer. Flertallet af Memoranda og Forholdsregler skaffer Øjeblikkets Misligheder af Vejen og er typisk symptomatiske. Partierne forsøger at indvilke Arbejderne af deres Transportgren i Interessenternes højrøstede Kamp. Jernbanerne i U. S. A. mobiliserer f. Eks. deres Arbejdermasser, hvis Levestandard de stadig trykker, imod Bilens Konkurrence. Den kapitalistiske Trafikkonkurrence, der er et Resultat af de kapitalistiske Anarki, indebærer Tendensen *til Splittelse i Arbejderbevægelsen,* thi den primitive Iagttager vil ofte synes, at Chaufføren maa være den fødte Fjende af Jernbanemanden, som tvinger ham bort fra hans Arbejdsplads og omvendt. I Virkeligheden har begge fælles Interesser. *Arbejdermasserne betaler alene Omkostningerne af den skarpe Konkurrencekamp om Trafikmidlerne med lavere Lønninger. Det er Arbejderne, der er de vikelige Ofre i det kapitalistiske Trafikanarki.* Det er nødvendigt, at Trafikarbejderne forstaar dette.

Paa dette Grundlag har I. T. F. opbygget sit Memorandum. Dette Memorandum er overbevist om, at en definitiv Trafikordning kun er mulig i et socialistisk Samfund. For hvert Trafiksystem er historisk afhængigt af det herskende Samfundssystem, fordi Trafiken maa tjene den kapitalistiske Økonomi. Hver Tid har sin særlige Trafikorganisation. Selv om Kapitalismen ikke kan fuldstændig bære Trafikspørgsmaalet, saa er et Kompromis dog muligt, som gør en Ende paa Trafikkens Anarki, og som letter og fremskynder Udviklingens Tendens til et højere Samfundssystem.

I. T. F.s Beretning ser rigtigt det nuværende Trafikanarkis Aarsag i Trafikmidlernes ulige Udvikling. Trafikanarkiet er altsaa ingen sædvanlig Konjunkturkrise. Trafikmidlernes Balance er forstyrret, en ny Balance kan kun meget vanskeligt dannes, fordi der bestaar Forhindringer, som ikke kan skilles fra det kapitalistiske Samfund. Først maa her nævnes *Trafiktilførslen,* som sker paa den kapitalistiske Prisdannelses Grundlag, og derfor afvikles fuldstændig anarkisk. Næppe mindre betydningsfuldt er det Anarki, som bestaar i selve Trafikapparatet, d. v. s. den Maade, hvorpaa *Trafikbetjeningen* foregaar. Da Princippet om Trafikapparatets Enhed ikke eksisterer under Kapitalismen, kæmper de forskellige Trafikmidler indbyrdes om deres Andel i Transporten. Intetsteds ser vi en socialt ansvarlig Deling af Trafikopgaverne, men derimod overalt den Konkurrencekamp, som ofte glider ud i Smudskonkurrencens Sfære.

Trafikkrisens Betydning for Samfundsøkonomien er aabenbar. I de store Industrilande er ikke mindre end 7 til 8 % af alle Arbejdere beskæftiget i Trafikvæsenet. Levestandarden hos en saa stor Gruppe af Arbejdere er socialpolitisk vigtig. Trafikvæsenets Indflydelse paa hele Økonomien er kendt og uomtvistelig. Sikkerhed, Paalidelighed og økonomisk Rentabilitet er en af de vigtigste Forudsætninger for en sund Helhedsøkonomi. Selve Trafikapparatet er underkastet bestandige Ændringer. Rørledninger som Transportmiddel for Varme, Elektricitet og Olie fører allerede i Dag en betydelig Del af den tidligere Massetransport. Kulforbrug og Kultransport gaar parallelt tilbage til Rørledningernes Udvikling. Overalt i Trafikøkonomien viser der sig en Udvikling, som beherskes af Kravet om forhøjet *Kvalitet i Trafikydelsen,* men ikke mere af *Trafikkvantitetens Grundsætning.*

De skadelige Følger af denne Udvikling ligger ikke i selve Udviklingsprocessen, men i Udviklingens *kapitalistiske* Grundlag. Forandringer i Trafikdelingen foretages ikke under socialt ansvarlige Synspunkter, men er Resultatet af vilkaarligt Trafiktilbud uden Hensyn til trafiktekniske og socialøkonomiske Momenter (f. Eks. meget ofte Tendens til direkte parallele Trafikmidler).

I Beretningen gives videre et træffende Billede af det negative Løb, som indenfor den kapitalistiske Samfundsform er en hyppig Skæbne for økonomisk-politiske Forholdsregler. Betydelige tekniske og organisatoriske Reformer er ofte virkningsløse i samfundsøkonomisk Forstand.

Mere positivt bedømmer I. T. F.s Beretning *Sammenarbejdet af flere Trafikmidler i Form af Driftsfællesskab* (f. Eks. Sammenslutning af en Jernbane og en af den underholdt Omnibuslinie). Selv om ogsaa dette Sammenarbejde er at foretrække for en Kappestrid mellem Trafikmidlerne, saa er det dog til syvende og sidst atter og atter privatøkonomiske og ikke social-økonomiske Interesser, der gør Udslaget for Sammenarbejdet. Ofte slutter ogsaa Trafikmidlerne sig sammen under den Form, at det ene Trafikmiddel fungerer som Hjælpemiddel for det andet. I disse Tilfælde foreligger der en rationel Trafikdeling indenfor en bestemt Trafikart. (Automobil henter og afleverer Passagerer og Gods, som Jernbanen befordrer og muliggør saaledes denne „fra Dør til Dør" Jernbanetransport).

I. T. F. viser videre Mulighederne for en Bedring af Trafikkrisen *indenfor* det Kapitalistiske Samfund. Beretningen er klar over, at hver praktisk Løsning er bundet af den øjeblikkelige Trafiksituation og af de af Historien stillede Problemer. Men ligesaa indlysende er

det, at den tekniske Koordination alene ikke kan løse det stillede Problem. *Trafikmidlernes Koordination er mere end Opgavedeling.* Delingen af Trafikopgaverne formaar at formindske Trafikkaos'et, men ikke at skaffe et nyt Trafiksystem.

I. T. F.s Standpunkt skiller sig fra de gængse Trafikprogrammer derved, at det drager *Helheden af de social-økonomiske Interesser med ind i Koordinationsbegrebet som Grundlag for Tarifpolitiken.*

Af denne Erkendelse følger nødvendigvis Definitionen af Koordinationsbegrebet i I. T. F.s Aand. *Trafikmidlernes Koordination er — med Henblik paa Transporten — deres harmoniske, og — med Henblik paa Trafikapparatet — deres organiske Sammenarbejde paa Basis af de social-økonomiske Interesser.*

Med andre Ord: Trafiktjenesten, Afviklingen af Trafiktilførslen, maa følge harmonisk; thi Trafikvæsenet tjener Økonomien. Svarende til sin tjenende Funktion maa Trafikapparatet paa harmonisk Vis være kædet til Produktionsapparatet. Men selve Trafikapparatets Arbejde skal udføres paa organisk Maade. Thi Trafikapparatet selv er en Enhed, d. v. s. en ensartet Organisme; som Følge deraf maa ogsaa Bestanddelene i denne Organisme, de enkelte Trafikmidler, sammenarbejde paa organisk Vis.

Selve *Koordinationen* er et *socialistisk Princip.* I et Samfund, som beherskes af rationale Principper og ikke af Profitbegær, i hvilket altsaa Produktionskræfterne ikke mere har elementær Magt over Menneskene, følger Koordinationen som selvfølgelig Løsning paa Trafiken. Da der i et socialistisk Samfund bestaar et harmonisk Samarbejde mellem alle Produktivkræfter, saa maa Trafiken automatisk regulere sig i Overensstemmelse med de socialøkonomiske Interesser: Trafiktilførselen vilde afvikles kontinuerligt og ikke mere anarkisk; thi Konjunktur og Krisemekanisme eksisterer ikke i det socialistiske Samfund. Trafikydelserne vilde da have den største økonomiske Virkning.

Indenfor den *kapitalistiske Samfundsform kan Koordinationen kun være en Kompromisløsning.* Selvfølgelige Forudsætninger for Koordinationen er naturligvis ogsaa her Udelukkelse af privatøkonomisk Indflydelse paa Trafikmidlerne. Trafikmidlerne er at overføre paa offentlig Ejendom eller offentlig Forvaltning. Denne Metode muliggør Trafikmidlernes Koordination, da den udelukker Trafikmidlernes Konkurrence; den er altsaa endnu ikke Koordination i sig selv. *Realiseringen af Koordinationen betyder, at hvert Samfærdselsmiddel faar den Trafik, som det er bedst egnet til under forskellige Synspunkter.* I det kapitalistiske Samfund er disse Synspunkter imidlertid ikke de samme som i et socialistisk Samfund. Thi den anarkiske Færdselstilførsel og dens Svingninger under de skiftende Konjunkturer bliver jo ved at bestaa. Ogsaa Tarifpolitiken staar under Indflydelse af denne Kendsgerning.

Statens Indflydelse, som i Dag virker ensidig og vilkaarlig i Trafikapparatet, maa virke paa rationel Maade i en organisk Trafikdelings Aand. Bedrifts- og Transportpligten bliver i Dag kun paalagt Jernbanen (og Postvæsenet). Men ved en rationel Organisation af Trafiken maa Transportpligten paahvile hvert Trafikmiddel, som er Hovedtrafikmiddel. I lignende Retning maa Staten ophæve de ulige Betingelser, som viser sig ved Dannelsen af Transportpriser. Her skal ikke blot tænkes paa Automobilens Bidrag til Vejomkostningerne, som i Dag allerede i næsten alle Stater lægges paa Biler i Form af Bil- eller Benzinskat, men ogsaa til de enkelte Trafikmidlers *særlige Opgaver for Sikkerhed eller for sociale Ydelser.* Konkurrenceforholdet mellem de forskellige Trafikmidler maa ogsaa paa Prisdannelsens Omraade tilpasses Transportydelsen. Et nyt Princip maa indvirke paa Prisdannelsen: *Tariflighedens Princip for den samme Trafikydelse.* Kun for særlige Ydelser maa der gælde særlige Tarifer. Da Transportpriserne ikke kan stemme overens med Omkostningerne ved de *enkelte Trafikydelser,* da rettere sagt *Trafikapparatets Totalindtægter* garanterer den samfundsøkonomisk paakrævede Trafiktjeneste, er der kun *Plads til et offentligt Trafikmonopol.* (Undtagelse: Forretningsautomobiltrafik — men ogsaa her social Garanti og Distancebegrænsning.

I. T. F.s Beretning opstiller ingen særlige Retningslinier for *Trafikmonopolets Organisation.* Den nøjes med en Henvisning til det engelske Arbejderpartis Program („for Socialism and Peace"). Dette Program bestemmer et Trafikraads Indsættelse, som under den alm. ministerielle Kontrol skal være ansvarlig for det nationale Trafiksystems Udvikling og Ledelse. Medens Jernbanen og de øvrige større Trafikgrene straks skal overtages i offentlige Regie, skal de resterende Trafikmidler foreløbig være underkastet særlige sociale Reguleringsbetingelser og Licenser.

I Beretningens sidste Afsnit behandles *Arbejdets Stilling i det nye Trafiksystem. Lige Løn og lige Arbejdsbetingelser for alle Transportarbejdere er det væsentlige Punkt paa Programmet.* Transportforretninger, som staar udenfor Monopolet, maa være underkastet nøjagtige Bestemmelser om Løn og Arbejdsbetingelser. Paa denne Maade kan man sikre *Transportarbejdernes lige sociale Stilling i Privattjenesten.*

Trafiksystemets Udvikling vil sikkert i de følgende Aar føre betydelige tekniske og ogsaa organisatoriske Ændringer med sig. For saa vidt som Forskydningerne herved foregaar indenfor det bestaaende Samfærdselsapparat, maa Transportarbejdernes Overførsel fra det ene Trafikmiddel til det andet blive gennemført. Et særligt Fond maa i Tilfælde af Arbejdsløshed garantere Udgifterne for Uddannelsen til andre Bestillinger. I Dag tager man ved Udviklingen af Trafikapparatet vidtgaaende Hensyn til den investerede *døde* Kapital i Form af Afskrivninger paa tidligere Kapitalanbringelser. *Den Internationale Transportarbejder Føderation* kræver, at *Arbejdskraften som levende Kapital* skal behandles paa samme Maade. Ogsaa i deres Interesse skal der dannes et Fond.

Trafikvæsenets rationelle Organisation vil bringe Samfundet betydelige Besparelser. Disse Besparelser maa blive *det materielle Grundlag for Gennemførelsen af den højere Samfundsmorals Princip.*

KOSTEN PAA LANDET

Vi har paa Landet et Kostsystem, der ligesom Logisystemet er forældet, uforeneligt med den individuelle Frihed, som vi vigter os med. Som en Del af Medhjælpernes Løn er det et fagligt Spørgsmaal, der, ligesom bedre Forhold i det hele taget er faglige Spørgsmaal.

Ogsaa indenfor Lægeverdenen staar der stride Kampe om dette Problem. Man kan ikke blive enige om, hvad der er sund Kost. Der hævdes, at Kosten er en væsentlig Aarsag til Ungdommens daarlige fysiske Tilstand. Uden at komme ind paa den videnskabelige Diskussion skal jeg her anføre nogle almene Betragtninger om dette Spørgsmaal.

Men det er endda ikke disse aabenlyse, sundhedsfarlige og daarlige Forhold, det drejer sig om i denne Artikel, skønt jævnlige Maveondeepidemier ellers nok kunde friste til en Uddybning af dette Emne. Det er Kostforholdene paa de almindelige Bøndergaarde, som ogsaa tenderer henimod almindelig Forringelse, det her drejer sig om.

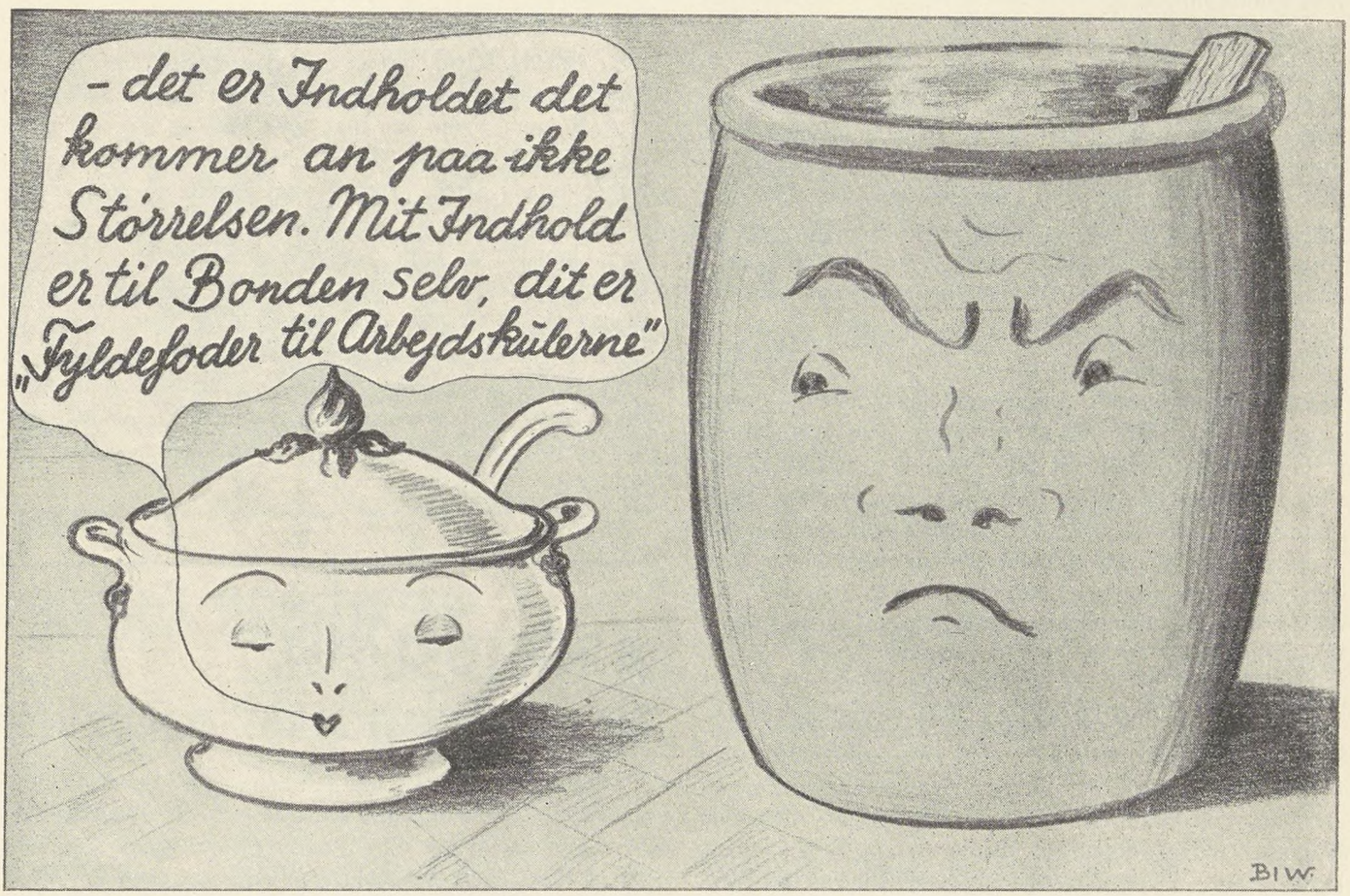

Fra Tid til anden dukker der Retssager op om Kost, serveret for Tjenestefolk, af den alleruappetitligste Slags, som i sig selv kan være talende nok. Det er fordærvede, daarlige, udpinte 3. Klasses Varer, hvortil kommer, at den serverede Kost har været meget ensidig. Der er ingen Tvivl om, at mange lignende grelle Tilfælde aldrig kommer frem, hvorimod Folkene tager, hvad de faar, for ikke at vække deres Overordnedes Mishag. Det er især paa Herregaardene og Proprietærgaardene, at dette finder Sted. Der skal tjenes paa Kosten ogsaa. Der eksisterer nemlig paa disse Gaarde et Udtryk, som hedder „Folkekost", som betegner saadan noget som „Fyldefoder til Arbejdskulerne".

Der er visse Ting, der altid har karakteriseret det danske Landbrug frem for noget andet. Her er Sparsommelighed indtil Smaalighed en af dem. Først af Nødvendighed, senere af Vane og som en Besættelse. Dette Træk viser sig ogsaa i Kosten. Almindeligt kendt er det, at Smørret og det gode Oksekød gaar Landboernes Næse forbi. Og med Svinekødet noget i samme Retning. Surrogater som Margarine, Kalvekød a la Makaroni i lange ufordøjelige, slimede Trevler, samt Saltmad gaar i Stedet. Det egentlige, der ligger bag ved er, at man simpelthen ikke nænner at bruge de gode Varer, de kan blive til lige saa gode Penge, og se, det er jo vigtigere end at spise dem. Især har Bondestanden stærkt udviklede Begreber om Fraadserier. Bonden er dog selv begyndt at slaa fra og vil have god Mad. Derfor har man nogle Steder begyndt at spise hver for sig. Andre Steder gaar man Mellemvejen og faar Særopdækning ved det fælles Bord under et eller andet Paaskud.

Kostens Sammensætning er maaske det allerinteres-

santeste. Et vist Fingerpeg har vi deri, at man tydelig kan skelne mellem de Ting, som skal købes og derfor spares paa, og saa dem, man selv frembringer. Og angaaende de sidste har jeg allerede nævnt, at det kun er de ringeste, man nænner at bruge. Kosten er ikke hensigtsmæssig fra Ernæringens Synspunkt, men saa meget mere fra Pengepungens. Alt skal udnyttes, uanset dets ernæringsmæssige Værdi. Herfra skriver sig ogsaa mange daarlige Maver, der har maattet tage mod Mad, der har været alt for kraftig i den ene Retning uden at indeholde det, som den skulde, og som Maven ikke kunde magte.

Der er ogsaa her i denne aarvaagne Udnyttelse af alt, hvad der overhovedet kan lade sig gøre at udnytte, et Forhold at tage. Den moderne Husmoder vil være evig begejstret for at have den frie Adgang til Jordens Produkter, som man har paa Landet. Hun ved nemlig, at den rigtige Kost, der yder Legemet det, som den skal, den maa være rigelig sammensat af Grøntsager og Frugt. Og det kender man jo næsten ikke paa Landet endnu. Maaske er det Ukendskab hertil, maaske fordi der er for meget Besvær hermed, maaske er det for fraadset.

Enkelte Madmødre paa nogle Gaarde har prøvet Grøntsagerne, men har saa opgivet dem igen, fordi, siger de, Folkene ikke vil have dem. Det er sikkert rigtigt, lige saa rigtigt som det ogsaa er, at disse Madmødre ikke har set andet i Ernæringsteorierne end Besparelse, hvorfor ogsaa den serverede vegetabilske Kost dels var Narremad, med Kartofler og Rødbeder i Stedet for Kød, og dels var denne Kost ogsaa yderst spartansk tilberedt.

Ogsaa i Maaltidernes Antal kan vi aflæse visse Ting. Udviklingen gaar stærkt i Retning af at indskrænke dem til kun tre Maaltider om Dagen. Det er saa rart nemt, saa har man ikke alt det Besvær med at lave Mad hele Dagen og have Folkene til at løbe der og lave beskidt. Dertil er vi nu kommet, at vi har en rationel Arbejdsdag, uden nogen Svinkeærinder til Madtejn eller Ølflaske. Det er en Arbejdsdag med to Gange fem Timers Arbejdssæt. Naar det hævdes, at Folkene gerne selv vil have Frokosten ophævet, da ligger det i den Fortryllelse, der kan være ved at kunne sove en halv Time længere om Morgenen. Det er altsaa et Tilbud fra Bonden, som man ikke forstaar at vurdere. En anden og vigtig Grund er den Forringelse, der har fundet Sted med Frokosten til blot at udgøre fire Stykker tørt Mad uden noget Drikkelse til. Det hele kan lige stoppes ned i Tommestoklommen i ens Over-all. Alt det, der betinger det patriarkalske Forhold med hjemlig Forplejning, har man afskaffet. Kun Arbejdsydelsen, mere koncentreret og rationel, har man opretholdt. De unge Mennesker, der er haardt spændt for i Arbejdet, kræver meget Mad, men hvor skal den indtages i saa store Mængder som den maa under de nye Former, der kan Helbredet ikke holde til den uforholdsmæssige Forbrænding.

Drikkelse paa Landet, det er en saga blott, man anser det for unødvendigt at drikke, ligesom man ikke regner med Kosten som noget at tage sig af. Antagelig er det Kritikerne mod visse store Middagsfylderier, man har faaet galt i Halsen. Sundhedsstyrelsen kan fortælle os om i deres Beretninger, hvad det koster af sund Vækst at leve forkert.

Den gode nærende Sødmælk er man heller ikke rundhaandet med. Men det skal modsat siges, at Folkene har meget lidt Forstaaelse af dette Næringsmiddel. Under en forkert Opfattelse af Umandighed kan man ikke drikke Sødmælk.

Dette Kostsystem er forældet og saa afgjort til Bondens Fordel. Urimeligt er det, naar Daglejeren tit maa gaa ind paa at spise paa Gaarden, medens han har en Kone hjemme, som saa maa lave Mad til sig selv alene og ene sidde og spise den. Det beviser kun, at Bonden tjener paa Kosten. Derfor kan Bønderne heller ikke dække sig under, at det alene er for at have Folkene paa Gaarden at man opretholder Systemet. Tjenestefolkene ønsker ikke derfor at blive Selvkostere, men ønsker at faa en god, sund, nærende og tilstrækkelig afvekslende Kost, saa de ikke, som saa mange Unge nu maa, og hvad der især gælder for Herregaardene, købe Supplement til Kosten for Pengelønnen. Det er ikke urimelige Krav at stille, naar dette Kostsystem skal opretholdes

Sv . . en.

ARBEJDSLØN
ER EN PRIVILIGERET FORDRING

Undertiden stilles Spørgsmaalet om, hvorledes det gaar med tilgodehavende Arbejdsløn i det Tilfælde, Arbejdsgiveren af en eller anden Grund gaar Konkurs, og vi skal i den Anledning oplyse, at Loven om Konkurs fastsætter visse Ydelser som gaaende forud for anden Gæld ved Boets Opgørelse. Loven der er vedtaget den 25. Marts 1872 fastsætter i § 33 blandt andet følgende:

„Lige med hverandre bliver dernæst følgende Fordringer at fyldestgøre.

a) Leje af Beboelsesværelser og andre Lokaler, dog ikke for længere Tid tilbage end 1 Aar fra den sidste Fardag før Konkursens Begyndelse. Er Lejen bestemt under Eet for længere Tid, fordeles Afgiften lige paa det hele Tidsrum for at udfinde Gennemsnitslejen for et Aar; er Lejen bestemt forskellig for forskellige Tidsrum, beregnes den forholdsvis;
b) Landgilde.
c) Skatter og Afgifter, saavel personlige som reelle, i samme Omfang som hidtil, forsaavidt de ikke maatte være blevet dækkede af de Genstande, hvorpaa de hvile, saavel som Jorddrottens Regreskrav i Anled-

ning af Skatter, som han har betalt for Brugeren, alt med de af den hidtil gældende Lovgivning følgende Begrænsninger i Henseende til Tiden.

d) Forstrækninger til Avlens Fortsættelse, som maatte være ydet Fæstebønder af Jorddrotten eller andre.

e) Jorddrottens Krav paa Erstatning for Gaardgæld og for Mangler ved Besætning og Inventarium.

f) saavel højere som lavere Tjenendes Krav paa Løn og Kostpenge, dog ikke længere Tid tilbage end eet Aar fra den sidste Fardag før Konkursens Begyndelse, samt Fabrikarbejderes, Haandværkssvendes, Haandværksdrenges og Daglejeres Krav paa Betaling for Arbejde ydet i det sidste Aar før Konkursen.

Der kan altsaa ikke være Tvivl om, at Arbejdsløn maa betragtes som en priviligeret Fordring alt under Forudsætning af, at der overhovedet er noget af Værdi i Konkursboet. Men da det fremgaar af ovenstaaende, at Arbejdsløn rangerer sammen med en Række Fordringer, af hvilke Arbejdslønnen er nævnt som sidste Privilegium, er det for Tiden under Overvejelse af Lovgivningsmagten at foreslaa en Tilføjelse til den bestaaende Lov, saaledes at Arbejdsløn i endnu højere Grad bliver priviligeret.

LØBENDE KONFLIKTER

Magleby	*(Klintholm, Skovd., Møn)*
Stensved	*(Stensbygaard Skovd.)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, »Ellegaard«)*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Stenvad	*(Nielsen, »Ellegaard«)*
Fabrikarbejderne	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Dronninglund	*(Murerarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Hirtshals	*(Horne-Asdal Kommune)*
Horne-Asdal	
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Ø. V. Hassing	*(Øster-Vester Hassing Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn., Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Mellerup	*(Vognm. Anders Olsen) Konfl. afsl.*
	(Marslet-Birkende Kommune)
Skibsted	*(Skibsted Lyngby Kommune)*
Kolindsund	*(Vekselerer Suhr, Kbhvn., Skarnæs, Kolind)*
3. Agitationskreds	*(Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, ang. Dræningsarb. i Gl. Roskilde Amt)*
Herlufsholm	*(Godsejer Pille, Fodbygdr,. Næstved)*
Børkop	*(Plantør Frost, Børkop Planteskole, Børkop)*
Horsens A.	*(Forp. Holmboe, Bygholm Avlsgdr.)*
Ulsted	*(Ulsted Kommune)*
Vodskov m. fl.	*(Fru Propr. Jensen, Engholm pr. Nr. Sundby)*
Vodskov	*(Dræningsmst. Kjeldsen, Grindsted)*
Rønde	*(Kalø Gods, Rønde)*
Øster Lindet	*(Gaardejer, Grusgravejer H. P. Hansen, Majbølle)*
Sommersted	*(Murermester Christiansen, Magstrup)*
Hillerød	*(Kartoffelentreprenør Sønderup)*
Vinderup	*(Dræningsmester Chr. Petersen, Vinderup)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Solbjerg	*(Ravnborg, Fredenlunds Skovdistrikter)*
Aaker Aakirkeby	*(Aaker Kommunes Plantage)*
Holbøl	*(Holbøl Kommune)*
Hou	*(Godsmer-Halling Kommune)*
Skamstrup	*(Overforvalter Laursen, Torbenfeldt Avlsgaard)*
Thise	*(Propr. Harald Bech's Grusgrav, Thise)*

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 18—19 (6—7). Gratis for vore Medlemmer mod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22**[1].

Bemærk det ændrede Tidspunkt.

DET ER SKÆRVEBUNKEN

DER SKAL OPMAALES

Naar Spørgsmaalet om Skærveslagning drøftes, er det ikke alene Betalingen pr. Kubikmeter, der er det afgørende, tværtimod. Dette i sig selv tilsyneladende let overskuelige Arbejde bærer i høj Grad Præget at være gjort til Genstand for et indgaaende Studium og Beregning fra deres Side, som har haft til Opgave at lede eller fordele Skærveslagningsarbejdet, og ikke mindst har dette været Tilfældet indenfor de sognekommunale Raad.

Arbejdets Udførelse har altid været henlagt til et Tidspunkt af Aaret, der under normale Forhold kunde betegnes som en arbejdsfattig Periode, d.v.s. Efteraar og Vinter, og kun naar særlige Forhold gjorde det nødvendigt for Sogneraadene at beskæftige sig med Beskæftigelsesproblemet, kom dette Arbejde til Udførelse paa andre Tider af Aaret, hvilket naturligvis har været Tilfældet den sidste halve Snes Aar.

Den almindelige Opfattelse har været, at det paagældende Arbejde i Virkeligheden kunde betegnes som en Art Nødhjælpsarbejde, uden at denne Opfattelse i egentlig Forstand officielt har været anerkendt, hverken af Autoriteter eller af de Arbejdere, der fandt Beskæftigelse ved Skærveslagning. Men hvis den Betaling, der tidligere blev ydet pr. Kubikmeter, og som forresten mange Steder er uforholdsmæssig lav endnu, skulde lægges til Grund for en Bedømmelse af Arbejdets Art, vilde enhver Tvivl i saa Henseende ganske forsvinde. Betalingen for Skærveslagning har altid baaret Præg af at være dikteret af Folk hvis moralske Habitus ikke under nogen Form er blevet angrebet ved Udnyttelsen af denne eller hin Tvangssituation, som et Medmenneske under den ene eller anden Form kan komme ud for. Og først efter at Organisationen, i Kraft af den Tilslutning den har faaet fra Arbejderne ude paa Landet, har sat ind for en Forbedring af Betalingen for Skærveslagningsarbejdet, er denne blevet ændret til det bedre. Men det kan ikke nytte at nægte det, der er som allerede nævnt endnu et Stykke til Vejs Ende.

Som anført er det ikke alene Arbejdets Betaling, der har været Genstand for Udbytternes Opmærksomhed og Beregning, ogsaa Formen for Arbejdets Udførelse bærer i høj Grad Præget heraf ogsaa i vor Tid. Ganske bortset fra at man mange Steder fremdeles foretager Beregning efter det gammeldags Favnemaal, skønt der forlængst er gennemført en Lov der paabyder Metermaal, skal det anføres, at det adskillige Steder er Skik, at de raa Sten opsættes i Metermaal langs Landevejen, og at Betalingen for Skærveslagningen ydes pr. m³ raa Sten, med samme Betaling som fastsat pr. m³ for slaaede Sten, idet Skærverne saa ikke opsættes.

Denne Afregningsmaade er imidlertid meget uretfærdig, fordi der ved Skærveslagningen foregaar en Udvidelse af det Rumfang, de raa Sten har ved Opsætningen. Naturligvis kan Opstillingen af de raa Sten ske paa en saadan Maade, at Udvidelse elimineres, men i Almindelighed vil der blive et Overskud af Skærver, som der ikke opnaas Betaling for, naar Afregningen sker paa den ovenfor skitserede Maade.

Den almindelige Opfattelse er, at en fast Stenblok udvider sig med 50 % ved Slaaning til Skærver, man kan derfor rolig gaa ud fra, at raa Sten, opstillet f. Eks. i et Maal paa 2 m³, i slaaet Tilstand vil give omkring 2½ m³ Skærver. Det vil altsaa sige, at den der lader sig afregne med Skærveslagningsprisen for 2 m³ raa Sten bliver snydt for sit retmæssige Tilgodehavende svarende til Skærveslagningsprisen for ½ m³, hvad der er ganske meningsløst under alle Forhold, men ikke mindst naar der er Tale om Skærveslagning som er lønnet lavest muligt.

Det bør derfor altid kræves, at Afregningen for Skærveslagning finder Sted paa Grundlag af det Antal Kubikmeter, Skærvebunken udviser ved Opmaaling. Og i samme Forbindelse skal vi gøre opmærksom paa, at ingen længere behøver at godkende Opmaaling i Favnemaal, men kan kræve, at dette sker i Metermaal.

R-dt.

LOMMEBOG FOR ARBEJDERE 1936

Det er en uhyre nyttig Bog. — Ikke uden Grund er den kaldt Arbejdernes *Statskalender*. Den indeholder nemlig et Væld af Oplysninger fra alle Arbejdernes Interesseomraader. Den er af stor Værdi for enhver Arbejder, og den er først og fremmest *uundværlig* for ethvert Bestyrelsesmedlem i en Arbejderorganisation. Partiforeningsmanden, Fagforeningsmanden, Kooperatøren og den interesserede unge Socialdemokrat finder her alle de Oplysninger, han har Brug for. Lommebog for Arbejdere har alt det sædvanlige Lommebogstof: Kalender, Post- og Telegramtakster, Noteringsblade o. s. v., men desuden indeholder den et righoldigt Udvalg af særlige Oplysninger, som man ellers maa støve forskellige bindstærke Værker igennem for at faa.

Hvad vil De vide? Adressen paa Ulykkesforsikrings-Raadet eller en anden vigtig social Institution? Hvilke By- og Sogneraad har socialdemokratisk Flertal? Hvormange er beskæftiget ved Landbrug eller ved Haandværk og Industri? Hvor stor Deres Indtægt maa være for at kunne staa i Sygekasse? Hvem der er Formand for Fællesorganisationen i X-køb̊ing? Besked om Højskoler, der kan besøges? Hvormeget De maa fradrage paa Skatteblanketten? Adressen paa Socialkontoret i Deres Distrikt? — Ja, og de tusind andre Ting, De saa ofte har spurgt om, og som De i de kommende Aar igen vil staa og savne. Arbejderlommebogen besvarer det hele. Og saa er det ikke nogen stor Bog. Den kan lige være i Inderlommen. Og — det er det bedste ved det hele — den er *billigere* end de fleste andre Lommebøger. Den koster kun Kr. 1,65 i Helshirtingsbind og for et finere Bind Kr. 2,25 og Kr. 4,50 i Helskindbind.

Lommebog for Arbejdere er i Handelen fra i Dag. Forlang den straks, den plejer hurtigt at blive udsolgt.

TYENDEKAAR I 1935

For Retten i Store Hedinge behandledes forleden en Tyendesag, som er særdeles illustrerende for de Vilkaar, som de betrængte danske Storagrarer endnu ofte byder deres Tjenestefolk. I Sydsjll. Soc.-Dem. refereres Partsforklaringen saaledes:

Medhjælperen forklarede, at han den 3. Juli var blevet fæstet til Stormarksgaarden for Tiden indtil 1. November, mellem Parterne var der aftalt en Løn paa 200 Kr. plus Kost og Logi.

Omkring Midten af August Maaned var Medhjælperen blevet syg og maatte gaa til Sengs. Proprietæren havde paa daværende Tidspunkt sendt Bud efter sin egen Læge. Reservelæge Broager undersøgte Medhjælperen og udtalte, at det rimeligvis var Mavekatarr, men han kunde blive liggende i Sengen et Par Dage, saa vilde han nok kunne taale lettere Arbejde.

Medhjælperen var efter et Par Dages Forløb blevet spurgt af Proprietæren, om han ikke kunde staa op og udføre noget lettere Arbejde, dette havde Medhjælperen ogsaa gjort, men næste Dag blev han sat til at „tage fra", da de kørte Havre ind. Dette Arbejde havde han ikke kunnet døje, hvorfor han brød sammen. Næste Dag begyndte han atter med lettere Arbejde, men saa blev han sat til at køre Gødning ud af Stalden, og nu brød han atter sammen, han havde da sat sig ned paa Hjulbøren, idet hans Mavesmerter var saa store, at han ikke kunde holde sig oprejst. Forvalter Svarre var kommet til og havde sagt til ham: Naa, du simulerer! hvorefter han havde slaaet ham en paa Siden af Hovedet.

Medhjælperen var nu gaaet op paa sit Værelse for at skrive til sin Far om, hvorledes han skulde forholde sig efter dette. Proprietæren var kommet derop og havde spurgt om, hvad der var i Vejen. Medhjælperen havde da fortalt, hvad der var passeret og tilføjet, at han ikke vilde finde sig i at blive kaldt Simulant og blive slaaet, saa vilde han forlade Pladsen. Proprietæren havde hertil bemærket, at der var ingen, der skulde forlade Gaarden af den Grund.

Næste Morgen, den 21. August, var Medhjælperen saa daarlig, at han ikke kunde staa op. Ved godt 6-Tiden kom Proprietæren derop og spurgte, om han ikke vilde arbejde, hvortil Medhjælperen svarede, at han kunde ikke, men han vilde gerne bede om Lægehjælp.

Proprietær Bentzen svarede hertil: *Enten staar De op og arbejder, eller ogsaa maa De rejse med det samme!* hvorefter han forlod Værelset, idet han tilføjede: De kan komme over paa Kontoret og faa Deres Regnskab gjort op.

Ved 8-Tiden indfandt Medhjælperen sig paa Proprietærens Kontor. Proprietæren lagde da 31 Kr. paa Bordet, hvortil Medhjælperen spurgte, om det var alt, hvad han skulde have. Proprietæren: Ja, det er, hvad der tilkommer Dem, Løn til Dato. Da Medhjælperen havde taget Pengene og stod paa Trappen, henvendte han sig til Proprietæren og sagde: Dette er ikke sidste Akt i denne Sag.

Han var derefter taget hjem til København. Nogle Dage efter blev han indlagt paa Kommunehospitalet, hvor han henlaa 1 Maaned lidende af Mavesaar.

Proprietær Bentzen forklarer, at Lægen havde sagt, at Medhjælperen godt kunde taale at arbejde, naar bare han ikke blev sat til at bære Sække. Proprietæren havde faaet oplyst, at Medhjælperen havde været cyklende til Store-Hedinge den 20. August, og mente som Følge deraf, at det ikke kunde være meget, han fejlede. Han havde ikke hørt, at Medhjælperen havde sagt, at det ikke blev sidste Akt i Sagen.

Han vilde paastaa, at Medhjælperen selv havde sagt paa et tidligere Tidspunkt, at han gerne vilde rejse, og han mente derfor, at Tjenesteforholdet var ophævet efter gensidig Overenskomst.

Medhjælperen benægtede, at det var den 20. August, han havde været i Store-Hedinge, men at dette var sket den 19, da han havde været cyklende op til Byen efter Brød til de øvrige Medhjælpere.

Medhjælperen er kun 20 Aar, og saaledes ikke fuldmyndig, hvorfor Faderen skulde have været mødt sammen med ham, men denne havde ikke haft Raad til at tage ned til Store-Hedinge. Medhjælperen havde selv faaet sin Rejse betalt af Sygekassen i København, der sammen med Socialkontoret stod bag ved Sagsanlægget.

Proprietær Bentzens Sagfører, Landsretssagfører Axel Andersen, krævede Bevis for Medhjælperens Sygdom.

Landsretssagfører Traberg, der var Medhjælperens Sagfører og var repræsenteret ved Fuldm. Hald, begærede derefter Sagen udsat for at fremskaffe de fornødne Erklæringer fra Læge Broager og Kommunehospitalet i København, samt for at Forvalter Svarre, der nu er ansat paa en af Bregentveds Gaarde, kunde blive afhørt som Vidne. Og samtidig vil Medhjælperens Fader indtræde i Sagen som Værge for sin Søn.

Dommeren bestemte derefter, at Sagen skulde udsættes til den 7. Januar n. A.

Hvordan det juridiske Udfald af denne Sag end bliver, moralsk er den paagældende Arbejdsgiver, og den tjenstivrige Forvalter dømt.

Hvad der her er passeret, er jo aldeles ikke noget enestaaende, eller blot sjældent Tilfælde, det er et af mange lignende Sager, der saa at sige daglig behandles ved Landets Domstole, Tildragelser, som med Kendsgerningens Vægt viser Organisationens Nødvendighed ogsaa for Landbrugets unge, ugifte Medhjælpere.

JORDENS UDVIDELSE VED UDGRAVNING

Ved Opgørelse af Akkorder omfattende Udgravninger i Jorden er det almindeligt, enten det drejer sig om Grund-, Vej- eller andre Udgravninger, at den udgravede Jords Fylde konstateres ved Opmaaling af det Hul der fremkommer ved Udgravningen og her er ikke meget at tage Fejl af selv om det undertiden, hvor Terrænet er uensartet, for Nøjagtighedens Skyld kan være nødvendigt at foretage og sammenholde forskellige Højdemaal, vil det endelige Resultat af Beregningen udvise et eller andet Antal Kubikmeter svarende til den udgravede Volumen i fast Maal.

Anderledes stiller det sig, hvis Udgravningen kun har til Hensigt at fremskaffe et Fyldningsmateriale og derfor finder Sted ind i en Bakkeside, hvor der tidligere har været gravet uden særlig Plan, og hvor Sider og Linier derfor er udflydende og vanskelig at bestemme Udgangspunkt fra for en ny Udgravning. Skal et saadant Udgravningsarbejde udføres i Akkord, maa den udgravede Volumen konstateres ved Optælling af det Antal Læs, der er udgravet, og det er derfor nødvendigt ved en Opmaaling af Transportredskabet at konstatere, hvor meget dette indeholder.

Det er dog ikke tilstrækkeligt at faa tilvejebragt Bevis for, at Transportredskabet kan rumme en eller flere Kubikmeter, idet den udgravede Jord efter Læsningen forekommer i løsere Form, hvorfor een Kubikmeter læsset paa Vogn ikke kan beregnes som en Kubikmeter Jord i fastlejret Tilstand. Fastlejret Jord der løsnes ved Udgravning, kan saaledes forøges i Rumfang med 10—50 %, i Almindelighed dog kun ca. 25 %. Ved Beregningen af den udgravede Jords Udvidelse maa der naturligvis tages Hensyn til Arten, idet rent Sand og Grus har den ringeste Udvidelsesprocent, hvorefter følger sandblandet Ler, Mergel, rent Ler og Stenarter der er sprængt løs.

I samme Forbindelse kan det, selv om det maaske i det væsentlige er uden praktisk Betydning, anføres, at den ovenfor nævnte Forøgelse af Rumfang for fastlejret Jord efter Løsningen delvis forsvinder igen ved Paafyldning, idet Sætning vil opstaa som Følge af Kørsel paa det opfyldte Areal under Jordtransporten, ligesom indtrædende Regn vil forøge det øverstliggende Jordlags Vægtfylde og saaledes bidrage til en Sammenpresning af de underliggende Lag. De fleste Jordarter vil dog beholde en lille blivende Udvidelse, der udtrykt i Procent af det oprindelige Rumfang omtrent vil kunne anslaas til følgende:

For rent Grus og Sand er Udvidelsen	0 %
For Sandblandet Ler er Udvidelsen	ca. 2 %
For Mergel er Udvidelsen	ca. 3 %
For rent Ler er Udvidelsen	ca. 5 %

samt for Stenarter der løsnes ved Sprængning ca. 8 à 10 %.

TALENS RATIONALISERING

Ratio betyder som bekendt Fornuft. I de senere Aartier er der „rationaliseret" meget. Dog var ikke alt det, der skete, fornuftigt. Men derom vil vi ikke strides i Dag. Vi vil her kun fastslaa den Kendsgerning, at der er enkelte Omraader, som ved Rationaliseringen er blevet fuldstændig glemt.

Et saadant Omraade udgør de Taler, der holdes rundt omkring: i Forsamlinger, paa Kongresser, i Parlamenter og overalt, hvor Mennesker samles til fælles Drøftelse og Forhandling. Hvis man efter en Tale foretager en Undersøgelse, vil man næsten altid kunne konstatere, at de fleste Taler tager for megen Tid. De fleste Talers Varighed er ikke rationel. Med mindre Tid kunde det samme Indhold have været fremlagt for Tilhørerne.

Irrationelle Taler er ikke noget Udtryk for Demokrati eller Diktatur. I alle Lande, saavel med Demokrati som med Diktatur, tales der alt for meget. Her bestaar Forskellen kun i Spørgsmaalet om, hvem der har Lov til at tale.

Vi benytter Sproget til at udtrykke vor Mening og vinde andre Mennesker for vort Standpunkt. Hertil benyttes mange Argumenter. Fortiden strejfes, og der foretages Udflugter ud i Fremtiden. Men det er ikke altid nødvendigt, at Taleren gaar helt tilbage til den forhistoriske Tid og eventuelt ender ved Adam og Eva. Det er heller ikke nødvendigt, at Taleren svæver alt for langt ud i Fremtiden og ender med at henvise til Aar 2000. Dette er vel nok overdrevet, men Læseren vil sikkert forstaa Meningen med vore Eksempler.

Talens Rationalisering er en Kunst, men denne Kunst kan læres. Enhver Tale bør bestaa af overbevisende, men korte Sætninger, — det er ikke let; men man kan lære det, naar man har Viljen til det. Hos de fleste Mennesker kræver dette ganske vist en fuldstændig Omdannelse med Hensyn til Tankevirksomheden.

Den, der vil overbevise andre, maa først forstaa sin egen Sag rigtig. Enhver Tale kræver en rigtig Forberedelse.

Den, der taler for meget, stjæler Tid fra sine Medmennesker og dermed en Del af deres Liv. Lad os derfor begynde Rationaliseringen af Talen hos os selv og kræve det samme af vore Medmennesker. Lad os sørge for, at der overalt bliver talt mindre, men til Gengæld bedre end hidtil. Vi vil da spare megen Tid og mange Penge til mere nødvendige og mere værdifulde Ting.

Vi kunde sige meget mere om Talens Rationalisering. Men vi vil ikke selv begaa en saadan Fejl og paa Papiret sige mere, end hvad nødvendigt er.

W. K.

Den nye Opholdsstue ved Horsens Havn

Som flere andre Steder i Havnebyerne har man nu endelig i Horsens faaet en Opholdsstue ved Havnen. Indtil 1912 havde Arbejderne ved Havnen ingen Steder at opholde sig undtagen paa den aabne Havneplads eller, naar Vejret var alt for daarligt hertil, Værtshusene. Der var flere Gange gjort Forsøg paa at faa en Opholds- og Varmestue bygget, men hver Gang endte det resultatløst. Byraadet havde den Gang ikke Tanke for de frysende Havnearbejdere. En ganske kort Aarrække indtil omkring Aar 1900 havde man ganske vist faaet Lov til at opholde sig i et Skur ved Havnen. Heri fandtes et langt Bord og for Enden af dette Bord et Skab hængt op paa Væggen; i Skabet opbevaredes Øl og Brændevin, med hvilket der blev holdt Kontrol af en særlig valgt Tillidsmand (kaldet Kongen). Naar Øllet og i Særdeleshed Brændevinen slap op, og man ingen

Penge havde til at købe ny Forsyning for, saa sendte „Kongen" en eller flere af Kammeraterne ud for at skaffe ny Forsyning, og disse stillede sig saa op paa et Gadehjørne i Nærheden af Havnen og tiggede hos de tilfældigt forbipasserende. Men til sidst gik det dog for vidt, og en skønne Dag mødte Politiet op sammen med en Tømrer. Politiet jog hele den forsamlede Flok ud, hvorefter Tømreren sømmede Døren til. Og saa var den Herlighed forbi.

Imidlertid kom Tilfældet Arbejderne til Hjælp. Det blev nemlig vedtaget, at der skulde bygges et nyt Toldkammer, og det skulde ligge der, hvor den gamle Havnefogedbygning laa. Saa lykkedes det endelig Arbejderne at faa en Varmestue, idet den gamle Bygning, hvor Toldkammeret havde til Huse, blev stillet til Raadighed. Den blev flyttet til sin nuværende Plads, og hele Omforandringen kostede 8000 Kr. Dette skete dog først i 1911, og det blev samtidig vedtaget, at der skulde være Beboelse ved Stuen, saa at Arbejderne under deres Ophold kunde købe enten Kaffe eller en lille Ret varm Mad.

Den første Vært var der til omkring 1920, hvorefter en af Kammeraterne, en Havnearbejder, paatog sig at være Vært. Og baade han og Konen er prægtige Mennesker, der forstaar at omgaas Kammeraterne ved Hav-

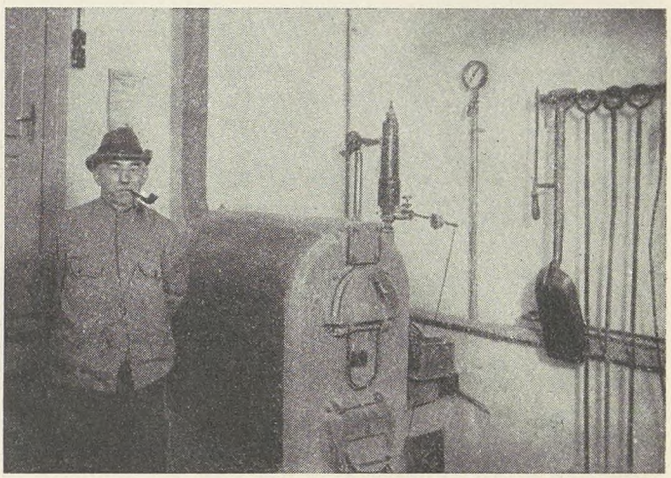

nen, ligesom Lokalerne altid har været holdt i en mønsterværdig Orden.

Da det lykkedes Socialdemokratiet at opnaa Flertal i Byraad og Havneudvalg, rejste Spørgsmaalet sig, om ikke der var en Mulighed for at faa indrettet et Rum med Brusebad, saaledes at Havnearbejderne kunde blive fri for at slæbe alt det Skidt, som de fik paa sig under Losningen, med hjem. I 1933 rejste Formanden for Havnearbejderne i Horsens, Alfred M. Jensen, Spørgsmaalet i Havneudvalget, og efter ganske kort Tid blev det ved-

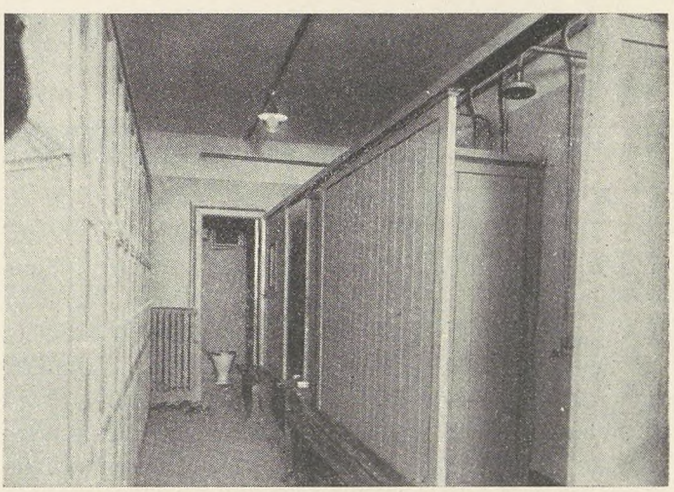

taget, at der skulde bygges til Opholdsstuen, saaledes at der blev et Rum stort nok til 4 Brusere. Rummene er saa store, at der kan staa 2 Mand under hver Bruse, og i samme Tilbygning er der 3 W. C.'er og et Fyrrum, hvor Kedlen og den store Beholder til varmt Vand findes. Samtidig med denne betydningsfulde Reform, blev der indlagt Centralvarme, ligesom Værten fik indlagt varmt Vand i Køkkenet. Forud havde Afdelingen maattet

bekoste Opvarmning af Opholdslokalet, hvilket havde kostet et Beløb paa ca. 25 Kr. hver Vinter.

Hele denne Omforandring kostede Havnen 17000 Kr., men dertil kommer, at Brændsel og Lys vil koste ca. 1400 Kr. hvert Aar.

Værtens Godtgørelse for Pasning og Renholdelse af Lokalerne er fri Bolig, Varme og Lys, og samtidig er der opnaaet den Ordning, at han leverer Haandklæde og Sæbe til Badning for 20 Øre pr. Gang, og denne Ordning er obligatorisk, saaledes at ingen kan bade uden der lejes Haandklæde.

Opholdsstuen staar under Arbejdernes Beskyttelse og er til Afbenyttelse for alle Havnens Arbejdere — Havnearbejdere, Kuske, Chauffører samt Lager- og Pakhusarbejdere.

Vi henviser iøvrigt til ovenstaaende udmærkede Billeder.

STILLINGEN FOR KEMIARBEJDERNE I SPANIEN

Siden de revolutionære Begivenheder i Spanien i Maanederne Oktober og November 1934 er der nu forløbet et Aar, men endnu hersker der i forskellige af Landets Provinser en Reaktion saa forfærdelig og saa fanatisk, at man knapt nok kan forestille sig det. Det synes, som om Myndighederne og Arbejdsgiverne i den faste Overbevisning, at de ikke kan udrydde Arbejdernes socialistiske Tro, i Stedet for vil forsøge at ødelægge Arbejderklassens Tillidsmænd økonomisk.

I de sidste Maaneder er der fra enkelte Dele af Spanien modtaget Breve, hvoraf det fremgaar, at de fleste af Kemiarbejderføderationens Forbundsfunktionærer saavel som de lokale Afdelingers Ledere nu har været arbejdsløse i over et Aar. En af vore Forbindelser skriver:

„Overalt, hvor vi kommer, kommer vi for sent. Arbejdsgiverne fører sorte Lister, og naar en af os henvender sig om Arbejde, faar han den Meddelelse, at man ikke har Brug for yderligere Arbejdskraft. Andre Arbejdsgivere erklærer ganske uforskammet, at vi skulde hellere henvende os til de fascistiske Fagforeninger; de kunde skaffe os Arbejde, hvis vi vilde tilslutte os dem."

Naar det alligevel, med Undtagelse af i nogle faa Provinser, er lykkedes atter at sætte den faglige Virksomhed i Gang, saa skyldes det det Mod og den Offervilje som er vist af overordentlig mange Forbundsmedlemmer, der til Trods for alle Forholdsregler og politiske Forfølgelser er forblevet paa deres Post.

I enkelte Provinser i den nordlige Del af Landet er det lykkedes Reaktionen fuldstændig at lamme den faglige Virksomhed. I disse Provinser blev bl. a. Inkasseringen af Fagforeningskontingent paa Fabriker og Værksteder forbudt. Arbejderne holdes under stadig Kontrol. Der er ingen, der vover at betale sit Kontingent ude paa Gaden. Det tillades ikke Kontingentopkræverne at betræde den Bydel, hvor Arbejderne bor. Paa Betalingsdagen er der opstillet Politibetjente udenfor Fabriksportene, — alt med det Formaal for Øje at umuliggøre Fagforeningernes Arbejde gennem Underbinding af Indtægtskilderne.

Paa flere Steder blev endnu enhver, der i August Maaned i Aar blev truffet paa Gaden efter Kl. 7 Aften, anholdt og hans Navn blev indført i Politiets Lister. I talrige Tilfælde blev endog midt om Dagen Arbejdere, der ikke kunde bevise, at de var paa Vej til deres Arbejde, anholdt og arresteret i nogle Dage.

Med hvilken ligefrem bestialsk Grusomhed Arbejdernes modgaaende Bevægelse blev undertrykt i Oktober i Fjor paa visse Steder, fremgaar af en Beretning fra en anden af vore Kolleger. I et bestemt Tilfælde er der af en Familie paa 5 Personer kun Hustruen endnu i Live. Manden, to Sønner, — Børn paa henholdsvis otte og tretten Aar — samt Mandens Moder blev dræbt.

Nøden blandt de dræbte, fængslede eller boycottede Forbundsmedlemmers Familier er saa stor, at i de Afdelinger, hvor Betalingen af Kontingenter og endog Ekstrakontingenter har været mulig, forsvinder de indbetalte Beløb til Lindring af den allerværste Elendighed som en Draabe i Havet, saaledes at der til de egentlige organisationsmæssige Formaal i de fleste Tilfælde slet ikke bliver noget tilbage. Det ligger nær at forstaa, at de lokale Afdelinger næsten i ingen Tilfælde mere er i Stand til at afse deres Kontingenter til Landsorganisationen.

Trods alle disse Vanskeligheder taber vore Kolleger i Spanien dog ikke Modet. De hævder tværtimod, at Reaktionen, netop som Følge af dens hensynsløse Forfølgelser, hverver Proselyter for dem. Forbitringen imod de herskende Grupper er stor ikke blot i Arbejderklassen, men ogsaa udenfor denne. Vore Venner er overbevist om, at der i Tilfælde af, at der foretoges virkeligt frie og hemmelige Valg, vilde finde en stor Forskydning Sted i de politiske Magtforhold.

EN AGITATOR FYLDER 50 AAR

Medlem af vort Forbunds Hovedbestyrelse *Carl Westergaard*, Odense, kan 2. Juledag fejre sin 50 Aars Fødselsdag. Det kunde maaske synes som noget af en Skæbnens Ironi, at hans Fødselsdag falder i Julen, der er vor største kirkelige Højtid, og som jo navnlig fejres som Fredsfesten. Carl Westergaards Liv har jo ingenlunde formet sig som en fredelig Festidyl, der har tværtimod staaet Kamp og Gny om hans Navn fra hans allertidligste Ungdom, men Julen er jo heller ikke blot den kristne Fredsfest, den er ogsaa den gamle Solhvervsfest, hvor de nordiske Folk i den fjerne Oldtid samledes og midt i Vinterens Mulm og Mørke fejrede Lysets Genkomst; der ligger noget symbolsk for hele Carl Westergaards Liv og Virke heri. Da Carl Westergaard for snart 30 Aar siden begyndte sin Agitation blandt Tjenestefolkene og Landarbejderne her i Landet, befandt disse sig netop i en Tilstand, som i enhver Henseende var mørk og trist, den Agitation, Carl Westergaard da begyndte, og som han fortsat er Deltager i, varslede om en bedre Tid med mere Lys, Varme og Lykke for Landarbejderne.

Dette skal ikke være nogen Nekrolog. Carl Westergaard er endnu en Mand i sin bedste Alder og har antagelig og forhaabentlig mange Aar endnu tilbage at virke i. Idet vi herigennem ønsker ham til Lykke med Fødselsdagen, takker vi ham for hans Virke igennem Aarene til Gavn for vor Stand og fælles Sag. *M. O.*

VOR PRESSE

Det er selvfølgelig den socialdemokratiske Presse, Talen er om. Forholdet indenfor Dagspressen her i Landet er jo nemlig dette, at de socialdemokratiske Blade er de eneste, der taler Arbejdernes Sag, det gælder baade fagligt og politisk.

Det kommunistiske Partiorgan kan vi i denne Forbindelse godt se bort fra, selv om det nok saa meget praler med Titlen „Arbejderbladet", saa er og bliver det dog kun et Splittelsesorgan, ligesom det Parti, hvis Talerør det er, har dette „Arbejderblad"s eneste Indsats for den danske Arbejderklasse hidtil bestaaet i at mistænkeliggøre Socialdemokratiet og æreskænde Arbejderbevægelsens faglige og politiske Tillidsmænd. Bladets Indflydelse er imidlertid saa minimal, at der som sagt ikke er nogen Grund til at beskæftige sig med det. —

Men der udkommer som bekendt her i Landet et stort Antal Dagblade, almindeligvis sammenfattet under Betegnelsen „den borgerlige Presse", denne Presse kan der være god Grund til ogsaa fra Arbejderhold at beskæftige sig lidt med og klare Stillingen til, nu da vi jo staar umiddelbart overfor et Kvartalsskifte, hvor Spørgsmaalet eventuelt Bladhold for den kommende Tid skal afgøres, det drejer sig ikke hverken om et ligegyldigt eller Fagforeningen uvedkommende Spørgsmaal, tværtimod er det et Spørgsmaal af den mest vidtrækkende Betydning. Denne Presse har i Kraft af sin Udbredelse stor Indflydelse paa Forholdene her i Landet, og netop paa de Forhold, som vedrører de faglige Organisationers Virksomhed. Vel er det jo ikke saaledes, at den borgerlige Presse udgør en fuldstændig ensartet Helhed, den repræsenterer forskellige Anskuelser og Partiafskygninger, der ofte giver sig Udslag i stærkt afvigende ofte diametralt modsatte Standpunkter overfor foreliggende Spørgsmaal. Ved Valgene ligger de borgerlige Blade regelmæssigt i det mest forrygende Slagsmaal med hinanden. Det var ikke lutter Elskværdigheder, Højres og Venstres eller L. S. Bladene forud for sidste Valg gensidig trakterede hinanden med. Men trods alt, hvad der kan være de forskellige borgerlige Organer indenfor Dagspressen imellem, er der dog visse Ting, som de altid er enige om, og som gør Betegnelsen den borgerlige Presse berettiget, nemlig at bekæmpe Arbejdernes Organisationer og deres Krav, her kan man altid træffe dem paa samme fælles Front, hvilket Partinavn de saa skilter med. Deres Indstilling overfor Arbejderklassen er ens, den fælles kapitalistiske, dette hænger sammen med, at disse Dagblade er privatkapitalistiske Foretagender, der ejes af Arbejdsgiverne eller dog Folk med Arbejdsgiverinteresser, der er derfor vel ikke saa stort at sige om det, „dens Brød, man æder, dens Vise man kvæder", siger et gammelt Ord. Hvad der derimod er noget at sige om, er, at der findes Arbejdere, som holder disse Blade, der er det at sige herom, at det er dumt og uforsvarligt. Hvad vilde man kalde den Soldat, der leverede Ammunition til Fjenden til at skyde sig selv og sine Kammerater ned med? Det er just, hvad saadanne Arbejdere gør. Vi har her i Landet en socialdemokratisk Dagspresse, som ejes af Arbejdernes Organisationer, som administreres og skrives af Folk udgaaede fra og skolede i Arbejderbevægelsen, en Presse, som baade teknisk og journalistisk opfylder ethvert Krav, der med Rimelighed kan stilles til et moderne Dagblad; der er saaledes ingen Undskyldning for at holde Modstanderbladene, og dog sker det stadig, navnlig paa Landet forekommer det endnu ofte, at Arbejderne holder den lokale Amts- eller Stiftstidende.

Det er et Forhold, som de organiserede Arbejdere maa have deres Opmærksomhed henvendt paa, og sørge for at faa ændret. Disse Storbondeblade er vore Organisationers argeste Modstandere, medens den socialdemokratiske Presse er vor bedste Hjælper i Agitationen

for vore Organisationers videre Udvikling paa Landet; vi kan altid paaregne den socialdemokratiske Presses Bistand i Bestræbelserne for bedre Løn- og Arbejdsvilkaar, ligesom den altid er parat til at paatale det, naar der, som det saa ofte sker, finder Overgreb Sted overfor den enkelte Arbejder.

Vi staar nu som nævnt overfor et Kvartalsskifte. Lad os benytte denne Lejlighed til en kraftig Agitation for at skaffe den socialdemokratiske Presse forøget Udbredelse. *M. O.*

ØSTRIG IDAG

Reaktionen i Østrig har enten sønderslaaet alt eller stjaalet det. Aviser, faglige Bedrifter, Arbejderbanker, alt er blevet Offer for den. I de Bedrifter, som ikke er blevet likvideret, ansatte man Kommissærer, hvis vigtigste Opgave var Udrensning af Personalet. Men saa glat, som d'Herrer havde tænkt sig at gennemføre denne Historie, er det dog ikke gaaet. Arbejderbevægelsen, som ikke saa let lader sig ensrette, har sat ind med megen virksom Boycot, saaledes at disse faglige Foretagender har maattet notere stor Nedgang i Omsætningen. Den maskerede Arbejderpresse frister en meget beskeden Tilværelse, og Tallene paa Oplaget andrager i Sammenligning med tidligere kun en Brøkdel.

Naturligvis forsøger Regeringen paa enhver tænkelig Maade at give det Udseende af, at den økonomiske Situation har bedret sig under den fascistiske Ægide. Kun er det rigtigt, at afvigte Sommer har bragt Fremmedbesøget noget i Vejret. Fremdeles kan man takke Italien for den lille Bedring i Økonomien, som Eksporten til dette Land har medført, idet Italien ogsaa til sit Behov ved det abessinske Felttog har tildelt den østrigske Industri betydelige Ordrer. At dømme efter de Opgivelser, som det østrigske Konjunkturforskningsinstitut har udarbejdet, skyldes den ringe Tilbagegang i Arbejdsløsheden udelukkende disse italienske Bestillinger.

Den af Regeringen udarbejdede „Arbejdsplan", efter hvilken 100.000 Mennesker fik Løfte om Beskæftigelse, svigter fuldstændig. Naar Regeringen trods dette beretter, at Antallet af Arbejdsløse væsentlig er blevet mindre, saa er dette en grov Vildledning. Det er naturligvis saadan, at kun de bliver talt, som bliver understøttet. Men man maa under alle Omstændigheder vide, at det er meget svært i Østrig at opnaa denne Understøttelse.

Hvis det sker i Hjemmet hos en Arbejdsløs, at den samlede Indkomst naar en vis Højde — omend denne er meget beskeden — saa bliver Understøttelsen afvist paa Forhaand. Unge Mennesker omkring ved 18 Aars Alderen opnaar paa Forhaand ingen Understøttelse.

Sæsonarbejdere, som f. Eks. Tjenere paa Værtshuse, Skræddere, Bygningsarbejdere eller lignende, bliver kun understøttet i særlige Undtagelsestilfælde. Endvidere er der i Østrig mange Tusinde Aldersrentenydere, der maa friste Livet med en Indkomst paa 50 Schilling om Maaneden.

Alle disse Folk er overhovedet ikke medtaget i Regeringens Statistik. Og gennem den hensynsløse Praksis, hvorved man fratager Arbejderne deres Understøttelse, en Praksis, mod hvilken der siden de socialdemokratiske Fagforeningers Opløsning ikke mere findes nogen Beskyttelse, sker der ogsaa en stadig Formindskelse af de Arbejdsløses Tal. Paa den Maade er det naturligvis let at opstille en Statistik med synkende Arbejdsløshedstal.

Den arbejdende Befolknings Nød i Østrig er kolossal. Bortset fra det uhyre Arbejdsløshedstal, er ogsaa Reallønningerne siden „Statens Fornyelse" reduceret væsentligt. For ganske nylig har et Blad, der har nær Tilknytning til Regeringen — det er altsaa ikke „Løgn og Digt" — berettet, at Arbejderne i en Klagenfurter Skofabrik er gaaet ud i Strejke for at hindre, at Timelønnen blev sat ned. En Timeløn, som i det hele beløb sig til 32 Groschen. Hvor maa disse Arbejderes Fortvivlelse dog have været stor, naar de trods Strejkeforbud alligevel har tyet til dette Arbejdernes skarpeste Kampmiddel.

Hvori den kristne Fornyelses Væsen bestaar, har Wiens Befolkning meget klart indset. Den første af Kommunalbestyrelsens Gerninger bestod i at ophæve Skatten paa Luksusheste! Vor i hele Verden kendte Partifælle, Breitner, havde hidtil anvendt denne Skat til Indkøb af Skolebøger m. m., saaledes at Proletariatets Børn kunde erholde disse Ting gratis. Herr Schnitz, den fascistiske Borgmester, betragter dette som Luksus og Skat paa Heste som en økonomisk Byrde, og han har derfor afskaffet begge Dele. Derfor maa Wienerne under den nye Kommunalbestyrelse betale den 15-dobbelte Vandskat, og for Bortkørsel af Renovation er der blevet lagt en særlig Skat paa Befolkningen, altsaa lutter Udgifter, som rammer de sultne Arbejdsløse lige saa meget som Kapitalisterne. Men dette kalder de sandsynligvis for Lighed.

Den nye Kurs er konsekvent, og de Fædrelandstro ved, hvad de har lært af Hitler. Der sker nu i Østrig ganske nøjagtigt det samme som i Tyskland, kun handler de østrigske Fascister noget klogere. De kaster ikke alle ubehagelige Personer ud paa een Dag, for ikke at paadrage sig Udlandenes Mishag. Langsomt, men systematisk, bliver alle, som man har noget imod, fjernet fra de offentlige Bedrifter. Hundredevis af Jernbanemænd er blevet smidt paa Gaden, og i de kommunale Virksomheder er der blevet renset grundigt ud. Man smider stadigvæk Folk ud af de sociale Understøttelseskasser, fordi de engang har tilhørt de frie Fagforeninger.

Paa Statens og Kommunens Hospitaler bliver der ogsaa renset ud mellem Personalet. For Læger, der i sin Tid har været „røde", findes der overhovedet ikke mere Beskæftigelse i disse Virksomheder. Det er interessant og betegnende, at Jøder, uden Hensyn til deres politiske Indstilling, hensynsløst bliver fjernet fra deres Bestillinger i disse Virksomheder. Men naturligvis spiller den østrigske Fascisme Rollen som Arbejdernes Ven og forsvarer sig ved enhver Lejlighed mod Bebrejdelserne for Antisemisme.

Korsp.

NY DIGTSAMLING
AF OSKAR HANSEN

Paa *Leisners* Forlag har den unge Arbejderdigter *Oskar Hansen* udsendt sin tredie Samling Digte: „Kammerater". De to første: „Under røde Faner" og „Kamp" blev revet bort i Løbet af meget kort Tid. Samme „Skæbne" vil overgaa hans ny Digte, der er friske, stærke og unge, et Pust fra Livet tegnet med en lynsnar Streg og sunget med baade Styrke og Nænsomhed i Tonen.

Han digter — eller rettere sagt *fortæller* — jævnt og sandt om Menneskenes Børn og deres Trængsler paa de utallige Omraader, hvor de lider ilde. Ingen kan som *Oskar Hansen* gribe en Stemning og skildre den, saa man fængsles og rives med.

Læs hans enestaaende og ejendommelige Digt i den nye Samling: „Vorherres evige Vagabond", der handler om „Ole Rar", der evigt er paa Valsen. Sit Navn har han faaet paa Grund af sit usvigeligt gode Kammeratskab og sin store uegennyttige Hjælpsomhed. Ole Rar dør, og Vennerne samles ved hans Kiste:

Vi stod ved din Kiste en halv Snes Mand
af den gamle Landevejsflok,
Præsten talte, som Præster kan
tyndt, men saamænd ærligt nok.

Kirkegaarden var regnvejrsgraa,
og Præsten gik hurtigt bort,
vi fandt et Værtshus, et af de smaa,
og fik os et godt Slag Kort.

Der holdt *vi* Ligtalen over din Grav,
og den Tale var god, „Ole Rar",
alle de fine Fiduser, du gav,
og den Kammerat, du var.

Altid parat, naar Skæbnen var skrap,
og Dagen var rigtig stram,
altid parat til at gi' os et Nap
og dele dit Brød og din Dram.

— — — og saa gaar Ole Rar ud paa sin evige Vandring paa Himmerigs Landevej.

Det vilde være fristende at citere mere — men hvor skulde saa Grænsen drages? Thi det er lige til at citere altsammen. Vi maa nøjes med at fremhæve Digtene: *Til Stauning, Den gamle Smeds Værktøj til Auktion, To Grave, De gamles Have* og *Mulden og Vaaren.*

Til den friske og rige Tone fra hans første Digte er nu kommet en dyb, stille og inderlig Tone med en følelsesbetonet menneskelig Streg. Han er blevet moden og er uden Forklejnelse af sine Kolleger paa det sociale Parnas den, der synger stærkest og viser os det mest særprægede sociale Ansigt. At hans Digtning vinder Genklang viser den Hyldest, han var Genstand for paa D. A. F.s sidste Kongres.

Bogen er smukt trykt og faas i Bogladerne og i „Fremad". Pris 2,25.

DØDSFALD

Formand for Arbejdsmændenes Fagforening i Køge, Chr. Poulsen, afgik ved Døden den 2. November efter kort Tids Sygdom.

Foreningen mistede derved en af sine bedste Arbejdskræfter indenfor Fagbevægelsen, idet Chr. Poulsen var i Besiddelse af en stor faglig Indsigt. Chr. Poulsen blev Medlem af Arbejdsmændenes Fagforening for Køge og Omegn i 1913. Allerede i 1915 havde Medlemmerne faaet Forstaaelse af hans Evner og valgte ham til Formand for Foreningen, der paa dette Tidspunkt var en lokal Organisation, og da denne i 1927 indmeldte sig i D. A. F. og sluttedes sammen med de andre Arbejdsmandsorganisationer i Køge, blev Chr. Poulsen dennes Formand.

Men ogsaa paa andre Omraader har man indenfor Arbejderpartiet gjort Brug af Chr. Poulsens Evner. I 1925—27 var han Medlem af Køge Landdistriktsraad, hvor han paa dette Tidspunkt havde opført en lille Ejendom, og da han solgte denne og flyttede ind i Køge, varede det ikke længere end til 1929, før han blev valgt ind i Køge Byraad, hvor han blev dettes Gas- og Vandværksudvalgs Formand.

Foruden disse Tillidshverv deltog han ogsaa i andre, blandt andet var han en Tid Bestyrelsesmedlem i Køge Sygekasse, Bestyrelsesmedlem i Arbejdernes Fællesbageri, og ved sin Død Revisor i Fællesorganisationen og Bestyrelsesmedlem i Socialdemokratisk Forening.

Fagbladets Læsere

ønskes en glædelig Jul!

Redaktionen.

Fra den vidt

Korsør A. ctr. Kählers Teglværk. Afdelingen klager over, at Teglværket, der har indført 2 Holdsdrift, samtidig kræver Akkordprisen nedsat under Henvisning til, at der under denne Driftsform sættes flere Sten i Ovnen, og da Folkene ikke vil gaa med hertil, har han annulleret Akkorden og sat Arbejderne paa Timeløn + 20 %, hvad Arbejderne mener er uberettiget. Endvidere er der Uenighed om Læsning af Sten paa Ramper. Her har hidtil været beskæftiget 3 Mand, men Teglværket har indskrænket Mandskabet til 2. Da man ikke lokalt har kunnet opnaa Enighed, har vi begæret Mægling, og ved Mæglingen enedes man om, for Spørgsmaalet om Læsning af Banevogn fra Rampen, at Arbejdet udføres af 2 Mand til en Pris af 65 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand. Om Spørgsmaalet vedr. Holddriftsarbejdet opnaaedes ikke Enighed, men det behandles ved et senere afholdt Fællesmøde, hvor der heller ikke opnaaedes Enighed, men dette betyder, at Teglværket skal betale den hidtil gældende Akkordpris.

Aalborg F. ctr. Aalborg Maskin- og Skibsbyggeri. Afdelingen klager over 1) at Værftet ikke vil betale for 1 Varskotime til Overarbejde i Henhold til den lokale Overenskomst, 2) at Værftet fortolker en i den lokale Overenskomst fastsat Bestemmelse om, at Arbejde ved Stabelafløbning betales med 22 Øre ekstra pr. Time saaledes, at kun Arbejde ved Stabelafløbning ombord skal betales med dette Tillæg, medens Afdelingen hævder, at Tillæget ogsaa skal betales for Arbejdet i Land. Da man ikke lokalt har kunnet komme til Enighed, har vi begæret Mægling, og ved Mæglingen frafaldt Arbejderne det fremsatte Krav om Betaling af Varskotime mod, at Værftet fremtidig drager Omsorg for, at Overarbejde varsles i rimelig Tid. Angaaende Spørgsmaalet om Betaling ved Stabelafløbning enedes man om, at de 22 Øres Tillæg pr. Time ogsaa gives for Fjernelse af Løbetøj og Klodser, uanset om det fjernes flere Dage efter Stabelafløbningen, og for Fjernelse af Stilladser, Bukke o. l., kun Dagen før og paa Afløbsdagen. Til fuld Afgørelse af de omstridte Fortilfælde betaler Værftet Kr. 130,—. Fordelingen af dette Beløb foretages af Tillidsmanden. Et nyt Spørgsmaal angaaende Overtidsbetaling forhandles ved Mægling, og Værftet indgik paa at imødekomme Arbejdernes her rejste Krav.

Fabrikarbejderne ctr. A/S Dansk Maalerfabrik. De hos Aktieselskabet beskæftigede Arbejdsmænd har rejst Krav om Indførelse af Akkord eller højere Timeløn, uden at Kravet ved lokal Forhandling er imødekommet. Sagen har derefter været behandlet efter Reglerne for faglig Strid ved Mæglings- og Timandsmøde, og paa dette sidste sluttedes Sagen, idet Firmaet indgik paa at yde et Tillæg paa ialt 30 Øre til Timelønningerne at fordele efter Firmaets Skøn.

Aalborg F. ctr. Oliemøllen. Afdelingen klager over, at Firmaet ikke vil betale det i Overenskomsten fastsatte Tillæg for Beholderrensning, idet det henviser til, at Arbejdet aflønnes + et Akkordafsavnstillæg, og de har derfor ikke Krav paa det omstridte Tillæg. Sagen har været behandlet ved Mæglings- og Fællesmøde mellem Organisationerne, og paa dette sidste vistes Sagen tilbage til ny lokal Forhandling mellem Parterne. Herunder er der opnaaet Enighed, idet Firmaet er indgaaet paa at betale 50 % Tillæg for Beholderrensning eller et Tillæg til Timelønnen efter Aftale.

Fredericia F. ctr. A/S L. E. Bruun, Eksport. Arbejdsgiverforeningen klager paa Firmaets Vegne over, at vore Medlemmer efter Tilskyndelse fra Afdelingsformanden har nægtet at udføre Overarbejde, med mindre de fik Betaling for Store Bededag, og den begærede Sagen behandlet ved Fællesmøde. Ved dette Fællesmøde rejste vi paa Afdelingens Vegne en Klage over, at man ikke kunde faa indført Regler for Ferie, idet Mæglingsforslaget, hvorefter Ferie skal indføres, kun fastsætter, at Arbejderne skal have 6 Dages Ferie uden samtidig at fastsætte Regler for Ferien. Ved Mødet sluttedes Sagen angaaende Overarbejdsvægringen med de faldne Udtalelser, medens man ikke kunde opnaa Enighed om Feriespørgsmaalet. Dette er derefter forelagt en faglig Voldgift til Afgørelse, og Voldgiftskendelsen fastsætter, at indtil Parterne bliver enige om en anden Ordning, har Arbejderne, som er beskæftiget hos Aktieselskabet, Ret til 6 Dages Ferie i Forbindelse med 2 Søndage. Det samme gælder Arbejdere, som i Løbet af Ferieperioden opnaar en tilsvarende Anciennitet. Ret til Ferie har endelig Arbejdere, som den første Maj eller paa et Tidspunkt indenfor Ferieperioden i det sidst forløbne Aar har været beskæftiget 8 Maaneder i Virksomheden. Ferieperioden er fra 1. Maj til 15. September.

Fabrikarbejderne ctr. Petersen & Albeck. Afdelingen klager over, at det ikke ved lokal Forhandling har været muligt at opnaa Enighed om en Akkordpris for Ophugning af Skibet „Schah". Sagen har været behandlet ved Mægling, og her enedes man om en Akkord for Ophugning paa Kr. 15,50 pr. Ton for Jern og Metal.

Pandrup Kaas — Murermester Bøgild, Pandrup. Da Mesteren ikke vilde forhandle med Afdelingen om Overenskomst, blev der etableret Blokade overfor ham. Da Mesteren nu har underskrevet samme Overenskomst, som Afdelingen har med de andre Mestre i Kommunen, er Blokaden ophævet.

Dybvad — Entreprenørfirmaet Winkel & Johansen. Ved et Møde den 31. Juli mellem Dansk Arbejdsmands Forbunds Dybvad Afdeling og Entreprenøren for Dybvad Mergelbane enedes man om, at Efterbetalingen for alt Arbejde ved Mergelentreprisen for Tiden 1. Juni—17. Juli fastsættes til 2000 Kr. til samtlige Arbejdere, hvilket Beløb udbetales i 4 Rater med en Uges Mellemrum, første Gang ved denne Uges Udbetaling.

Holbæk — Holbæk Cementvarefabrik. Overenskomst oprettet den 1. August 1935. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn 105 Øre, almindelige Overarbejdstakster. Sommerferiebestemmelse og Ulykkesforsikring. Endvidere er der oprettet en Del Akkordpriser.

Dansk Arbejdsmands Forbund — Maribo Amt. Der har været forhandlet med Amtet tilsigtende Oprettelsen af en Overenskomst. Ved et Møde den 25. Juli mellem Repræsentanter for henholdsvis Maribo Amtsraad og Dansk Arbejdsmands Forbund enedes man om, at Arbejdsmændene, som er beskæftiget under Amtet, aflønnes i Henhold til den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund indgaaede Landsoverenskomst, ligesom man er enige om, at denne Overenskomst's almindelige Bestemmelser, særlige Betingelser og Regler for Behandling af faglig Strid anerkendes.

D. A. F. — Ingeniør K. Lind. Mellem Hr. Ingeniør K. Lind og D. A. F. er den 13. September 1935 oprettet følgende Overenskomst: De for Ingeniør Lind beskæftigede Arbejdsmænd aflønnes efter den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund indgaaede Overenskomst, ligesom denne Overenskomst almindelige Bestemmelser og øvrige Regler tiltrædes af begge Parter. Det er en Forudsætning, at der saa vidt muligt kun beskæftiges Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund til Arbejdsmandsarbejde. Overenskomsten er gældende til den af en af Parterne med 3 Maaneders Varsel opsiges til Ophør en 1. Februar.

Hjallerup — Murermester Anthon Nielsen, Hjallerup. Den 14. September afholdtes Mæglingsmøde angaaende en Uoverensstemmelse mellem Murermester Anth. Nielsen og Afdelingen vedr. Procenttillæget for et Jernbetonarbejde ved Opførelsen af 3 Gaarde i den store Vildmose. Man enedes om, at der til fuld Afgørelse af det ovennævnte Forhold betales Kr. 300.00. D. A. F. forbeholder sig dog at rejse Spørgsmaal om Betalingen for det Jernbetonarbejde m. m., der er udført paa Centralgaarden.

Middelfart — Murermester N. P. Nielsen. Mesteren nægtede at afregne et Grundudgravningsarbejde i Akkord. Ved et Møde den 17. September gik Sagen i Orden paa den Maade, at Mesteren til Afgørelse af den foreliggende Uoverensstemmelse be-

talte Kroner 35.00, som udbetaltes med det samme til Fagforeningen.

Frederikssund — Installatør Vilh. Petersen, Frederikssund. Uoverensstemmelse angaaende Aflønningen af et Arbejde med Nedlægning af et Jordkabel. Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen enedes man om følgende: Arbejdet optages straks, og Arbejdet betales saaledes: Opgravning og Tilfyldning i 75 cm Dybde og 40 cm Bredde betales incl. Kabeltrækning af 3 Gange 95 mm² samt en Mursten lagt paa tværs af Kablerne med 94 Øre pr. løbende Meter. For over 200 m Kabel pr. Tromle betales de overskydende m med 12,9 Øre pr. løbende Meter. Optagning og Nedlægning af Fliser betales med 17 Øre pr. løbende Meter. Optagning og Nedsætning af Brosten betales med 20,7 Øre pr. løbende Meter. Læsning af Tromler, Flytning og Opstilling af Bukke, Rejsning af Mast samt Betonstøbning betales efter Aftale.

Stensved — Cementvarefabriken H. P. Klog, Langebæk. Afdelingen klagede over, at Arbejdsmændene paa Cementstøberiet blev aflønnet med 5 Kr. pr. 1000 Mursten og med 4 Kroner i Dagløn. Vi foranledigede et Forhandlingsmøde afholdt, og her oplystes det fra Entreprenøren og begge de paa Pladsen værende Arbejdsmænd, at Arbejdet blev aflønnet i Henhold til indgaaet Aftale med Kredsformanden, og at deres Fortjeneste ved Fremstilling af Cementvarer varierede fra 8,50 til 10 Kroner om Dagen for 8 Timers Arbejde. Man enedes om, at der omkring Nytaar optages fornyet Forhandlinger for at søge oprettet skriftlig Overenskomst om Arbejdet.

Hyllinge Lyndby — Sogneraadet. Overenskomsten med Kommunen er fornyet, hvorved Prisen for Slagning af 4 cm Skærver er forhøjet med 50 Øre til Kr. 7,70 pr. m³, 5 cm Skærver ligeledes med 50 Øre til Kr. 7,00. Der er opnaaet endnu et Par smaa Forbedringer. Iøvrigt er Overenskomsten uforandret.

Nim — Nim Underup Kommune. Angaaende Betalingen for Arbejdet ved Anlæg af et Stykke Vej fra Nim til Underup er afsluttet Overenskomst om Priser i Overensstemmelse med Entreprenøroverenskomsten samt om særlige Akkordpriser for Arbejdet i Grusgraven.

5. Agitationskreds — Snostrup Kommune. Overenskomst afsluttet med Sogneraadet. Arbejdstid 8 Timer, Timeløn efter Entreprenøroverenskomsten. Skærveslagning 7 Kroner pr. m³. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

5. Kreds — Lille Lyngby Sogneraad. Der er opnaaet Overenskomst med Sogneraadet. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn efter Entreprenøroverenskomsten. Skærveslagning 7 Kroner pr. m³. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

Moselund — Kragelund Sogneraad. Overenskomst afsluttet angaaende Betalingen for et særligt Vejreguleringsarbejde. Stenslagning betales efter Entreprenøroverenskomsten. Grusharpning med Kr. 3,50 pr. m³ for baade Grus og Sten.

5. Agitationskreds — Ølsted Kommune. Overenskomst oprettet med Kommunen. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 111 Øre. Skærveslagning Kr. 6,25 for 7 cm Skærver. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

4. Agitationskreds — Bloustrød Kommune. Overenskomst oprettet med Kommunen. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 134 Øre. Skærveslagning 6 Kroner for 7 cm Skærver. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

Røgen Sporup — Røgen Sporup Kommune. Der er nu afsluttet Overenskomst med Røgen Sporup Kommune angaaende Arbejdet ved Skannerup Farre-Vejen. Arbejdstid 8 Timer. Almindelig Timeløn 105 Øre. 15% for Tjærearbejde. Skærveslagning Kr. 6,50 pr. m³. Desuden efterbetaler Kommunen Kr. 183,00 for oparbejdede Skærver og Kr. 1023,75 for Ral.

Skævinge — Skævinge Gørløse Kommune. Overenskomst oprettet 29. August 1935. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 111 Øre. Skærveslagning 6 Kroner pr. m³ for 7 cm Skærver, 9 Kroner for 4 cm Skærver. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

Kolding A. — Ingeniør G. Østmann. For Arbejde ved Saltboring er der oprettet Overenskomst den 1. August 1935. Timeløn 126 Øre indenfor Tidsrummet fra Kl. 8 Morgen til Kl. 6 Aften. Vagtmanden oppebærer en fast Ugeløn af 60 Kroner. Vagtmanden skal være paa sin Post fra Kl. 6 Aften til Kl. 8 Morgen. Gælder til den med 3 Maaneders Varsel opsiges til Ophør en 1. August, dog tidligst til 1. August 1936.

Kolding A. — Entreprenør J. Bondesen. Entreprenøren havde tilbageholdt et Akkordoverskud for Kapning af Betonpæle og Bøjning af Jern i Pælene. Efter en hel Del Korrespondance er Sagen gaaet i Orden, idet Firmaet er indgaaet paa at betale som af Afdelingen forlangt.

Holbæk — Murermester H. C. Jacobsen. Der forelaa Uoverensstemmelse mellem Afdelingerne og Mesteren, der nægtede at udbetale 26 Øre pr. 1000 Sten i Henhold til § 5, Stk. 5. Ved et Mæglingsmøde om Sagen den 2. September er Sagen gaaet i Orden, idet Mesteren indgik paa at betale som af Afdelingen forlangt.

29. Agitationskreds — Aalborg Kommune. Vi klagede til Kommunen over, at der for Arbejde i Hals Havn kun blev udbetalt en Timeløn paa 70—80 Øre. Kommunen har herefter meddelt os, at den har instrueret Havnefogeden i Hals til at betale 105 Øre i Timen.

Dronninglund — Murermestrene Svenningsen & Sørensen, Dronninglund. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Aflønningen af et Jernbetonarbejde i den store Vildmose. Mestrene er nu ved et Møde den 23. August indgaaet paa at betale det Beløb, Striden drejede sig om, nemlig Kroner 192,—.

Viksø — Statsbanerne. Paa Ølstykke Station beskæftiger Statsbanerne en ikke arbejdsløshedsforsikret Ekstraarbejder. Efter at vi har klaget til Statsbanerne, har den paagældende indmeldt sig i Fagforeningen.

Taastrup — Københavns Vandforsyning. Angaaende et af Afdelingen rejst Krav overfor Vandforsyningen om Tillægsbetaling udover Timelønnen 111 Øre for Nedlægning af færdigstøbte Vanger i aabne Grøfter, enedes man ved en Forhandling paa Vandforsyningens Kontor den 7. ds. om, at der til de paagældende Arbejdere udover Timelønnen ydes et Tillæg stort Kroner 250,00.

Ringsted — Statsbanerne. For Arbejder ved Oprensning af et Vandløb med en Vandstand af indtil 80 cm forlangte Afdelingen 15 % til Timelønnen. Dette Forlangende mente den stedlige Baneledelse ikke at kunne imødekomme. Ved et Møde i Generaldirektoratet opnaaedes Enighed om, at det forlangte Tillæg skal udbetales.

Nykøbing Falster — Statsbanerne. To af Afdelingens Medlemmer fik Meddelelse fra Statsbanerne om, at de vilde blive fradraget henholdsvis 15,36 Kr. og 7,68 Kr., som de havde faaet udbetalt i Smudstillæg for Arbejde, som ikke er nævnt i Overenskomsten. Efter en Henstilling fra Forbundet til Generaldirektoratet er man indgaaet paa ikke at fradrage de paagældende ovennævnte Beløb.

Jord- og Betonarbejderne — Entreprenør H. Otzen. Der forelaa mellem Parterne Uoverensstemmelse om, hvorvidt et Kloakeringsarbejde paa Roskildevejen ved Damhussøen i Rødovre Kommune skulde ske efter Reglerne for 1. eller 2. Zone. Ved en af Dommer J. Knox afsagt Voldgiftskendelse af 14. August d. A. er det bestemt, at Arbejdet skal afregnes efter Reglerne for Nordsjællands 1. Zone.

44. Agitationskreds — Entreprenør Theut, Lervang. Et af vore Medlemmer havde for Arbejde i Lervang Mergelleje faaet Kr. 22,90 tilgode i Overarbejde. Efter en Del Korrespondance om Sagen er denne gaaet i Orden, og Medlemmet har faaet udbetalt Beløbet.

Kolding A. — Kolding Oplands Højspændingsværk. Værket har fra 1. Maj d. A. at regne forhøjet Timelønnen fra 101 Øre i Timen til 105 Øre.

Brønderslev — Murermestrene Winther og Drejergaard. Firmaet havde fradraget et af Afdelingens Medlemmer, der havde været beskæftiget ved en Grundudgravning, 42 Kr. med den Motivering, at en Mekaniker, Kommunen havde, havde hentet 25 m³ Fyld om Aftenen, efter at vore Medlemmer havde forladt Arbejdspladsen. Ved et Mæglingsmøde om Sagen indgik Mestrene paa at betale Beløbet.

Aarhus M. — Murermester O. M. Hougaard. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende forskellige Spørgsmaal ved Op-

førelsen af Marcuskirken i Aarhus. Ved et Mæglingsmøde er Sagen gaaet i Orden, idet Mesteren for Opbæring af Molersten indgik paa at betale Højdetillæget. For Oppasning ved Granitarbejde betales 85% af Svendenes Timefortjeneste i Murerakkorden. Spørgsmaalet om Stenantallet i Taarnet afgøres af Mesteren og Afdelingsformanden ved ny Opmaaling.

Aarhus M. — Murermester R. J. Petersen. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betaling for Oppasning ved Pudsning af indvendige Betontrappetrin. Arbejdsmændene forlangte samme Procentbetaling som ved indvendig Pudsning. Mesteren vilde betale Arbejdet efter Side 45, Punkt 1. (Alm. Pudslag). Paa et Mæglingsmøde om Sagen opnaaedes Enighed om, at Arbejdet i dette Tilfælde afregnes med 30% af Svendenes samlede Fortjeneste.

Asaa — Murermester K. Thomsen og C. Mortensen. Ved et Mæglingsmøde den 11. August 1935 angaaende en Uoverensstemmelse mellem Afdelingen og Murermestrene vedrørende en Klage over, at Mestrene ikke havde overholdt Overenskomsten, enedes man om, at Mestrene til fuld Afgørelse betaler Kr. 60,00, ligesom Mestrene indgik paa for Fremtiden at overholde Overenskomsten.

Bloustrød — Træindustriarbejderforbundet. Afdelingen klagede over, at en Del af dens Medlemmer, der har været beskæftiget paa Stolefabriken i Lillerød ved decideret Arbejdsmandsarbejde, af Træindustriarbejderforbundet forlangtes overflyttet, hvilket medførte, at de maatte udføre det paagældende Arbejdsmandsarbejde for 97 Øre i Timen, hvor de ellers skulde have haft 134 Øre. Vi lod Afdelingens Klage gaa videre til Træindustriarbejderforbundet og klagede samtidig over, at dets Medlemmer beskæftigede sig med Arbejdsmandsarbejde til Underbetaling. Træindustriarbejderforbundet har herefter meddelt os, at det har sagt til Afdelingen i Lillerød, at dens Medlemmer ikke fremtidig maa beskæftige sig med decideret Arbejdsmandsarbejde.

Bloustrød — Statsbanerne. Afdelingen klager over, at et af dens Medlemmer, der var beskæftiget 1½ Time daglig for Statsbanerne, ikke er blevet aflønnet for 4 Timer daglig. Efter at vi har paatalt Sagen overfor Generaldirektoratet, har Vedkommende faaet efterbetalt, hvad han har faaet udbetalt for lidt.

Esbjerg — Firmaet Hoffmann & Sønner. Vi begærede Mæglingsmøde afholdt angaaende en Uoverensstemmelse mellem Afdelingen og Firmaet, som hævder, at vore Folk, som er beskæftiget ved Frembringning af Sten til Brolæggerne, ogsaa i den samme Akkord skal foretage Aflæsning af Kørevogn af de Sten, som de senere skal fremlægge bag ind mellem Snorene til Brolæggerne, en Opfattelse, som selvfølgelig er ganske i Strid med den gældende Overenskomst. Efter at vi havde begæret Mæglingsmøde, har vi modtaget Meddelelse om, at Firmaet har rettet sig efter Afdelingens Ønske, og Stenene bliver nu aflæsset udenfor Akkorden.

Flakkebjerg — Murermester Fr. Andersen. Mesteren havde aflønnet et af Afdelingens Medlemmer med 90 Øre i Timen. Efter en Klage til Centralforeningen over Forholdet, er Sagen bragt i Orden.

Gjesten — Tømrermester Tharp. Mesteren, der beskæftigede et af Afdelingens Medlemmer, afregnede ham med 70 Øre i Timen. Ved et Møde den 1. Oktober d. A. gik Sagen i Orden, idet Mesteren forpligtede sig til fremtidig at overholde Overenskomsten.

Hurup — Entreprenør Binderup Hansen. Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for et Grusharpningsarbejde ved Hurup Havn. Arbejderne fik første Uge udbetalt 105 Øre i Timen, men herefter erklærede Entreprenøren, da Arbejderne vilde have deres Resttilgodehavende, Kr. 92,40, at Arbejdet var Akkord. 9. August 1935 afholdtes Mæglingsmøde, hvor Sagen gik i Orden, idet Firmaet indgik paa at betale, hvad Arbejderne havde tilgode.

Haarslev — Murermester Niels Hansen, Veflinge. Vi klagede til L. H.s Hovedorganisation over, at Mesteren, som udfører et Stykke Arbejde i Vium pr. Gamby, beskæftiger uorganiserede Arbejdere til Underbetaling. Ved et Møde om Sagen er denne bragt i Orden, og Mesteren indgik paa fremtidig at overholde Overenskomsten.

Haslev — Murermester Hans R. Hansen. Mesteren nægter at betale Højdetillæg ved et Murerarbejde i Henhold til den gældende Overenskomst. Efter at vi har klaget til Mesterorganisationen over Forholdet, er Sagen bragt i Orden.

Helsingør A. — Murermestrene E. Jørgensen & E. Larsen. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betaling for Gene ved en særlig Tagkonstruktion og for Tilbringning af Jernbjælker og Dragerplader. Ved et Mæglingsmøde om Sagen den 13. August gik Sagen i Orden, idet Mesteren til fuld Afgørelse af Sagen betaler Kr. 35,00.

Jord- og Betonarbejderne — Firmaet Danalith. Ved et Mæglingsmøde den 24. Sept. d. A. angaaende en Uenighed om en Regnskabsopgørelse over Arbejdet ved en Overføring over Jernbanen ved Hummeltoftevej ved Lyngby enedes man om, at Firmaet til fuld Afgørelse betaler Kroner 275,00.

Køge — De danske Statsbaner. Paa Foranledning af Afdelingen klagede vi til Generaldirektoratet over, at Arbejdstiden for Ekstraarbejderne ved D. S. B. var blevet omlagt, saaledes at denne skulde være fra Kl. 7 Morgen til 4 Em. med ½ Times Frokost og ½ Times Middag, hvilket bevirkede, at Folkene ikke kunde naa at komme hjem i Middagspausen. Statsbanerne har herefter meddelt os, at Arbejdstiden igen vil blive omlagt som af Arbejderne ønsket.

Marstrup — Murermester Jens Jensen, Hoptrup. Mesteren, der har underskrevet paa at ville overholde Overenskomsten med L. H. Hovedorganisation, beskæftigede uorganiserede Folk, i hvilken Anledning vi tilskrev ham om Overenskomstbruddet. Mesteren har herefter lovet at afskedige de uorganiserede og at antage organiserede Arbejdere i Stedet for.

Nr. Sundby A. — Firmaet Andersen & Cordes. Angaaende en Uoverensstemmelse om, hvorvidt der skulde betales Sokkeltillæg i et Tilfælde, hvor der var muret en halv Sten bag Støbning fra Kælderens Bund, afholdtes et Mæglingsmøde, under hvilket der fra Firmaets Side henvistes til Overenskomstens Bestemmelse om, hvor Murerarbejdet begynder o.s.v. betales det anførte Tillæg, men i det her foreliggende Tilfælde, hvor Murarbejdet er begyndt i Kælderen, vilde de intet betale. Fra Fagforeningens Side fremførtes, at Støbningen var 2½ Meter høj, og der var støbt betydelig over Terrænhøjde, og at Tillæget derfor skulde betales. Der opnaaedes Enighed om, at Sokkeltillæget betales efter ²/₃ Højde af hele Sokkelhøjden. Dette Resultat kommer man til paa Grundlag af, at den støbte Sokkel havde en Bredde af 24 cm og Muren bagved, havde en Bredde af 12 cm = ¹/₃ af hele Sokkelens Bredde.

Ringkøbing — Ringkøbing Amts Vejvæsen. Afdelingen stillede Krav om Ventepenge til nogle af dens Medlemmer, som var antaget til at passe Brolæggerne op. Ved det paagældende Arbejde var der opstaaet Strid mellem Brolæggerne og Amtet, og herefter har der været Tale om, at vore Folk har været tilsagt til Arbejde uden at komme i Arbejde. Efter at vi har tilskrevet Amtet om Forholdet, er Sagen gaaet i Orden, idet Amtsvejinspektøren er indgaaet paa at betale Kr. 20,70 til hver Mand. Angik 10 Mand.

Skaade Holme — Holme Tranbjerg Kommune. En opstaaet Uoverensstemmelse mellem Afdelingen og Sogneraadet angaaende Betalingen for et Arbejde, som udførtes i H. t. Refusionsloven, er bragt i Orden, efter at Kommunen er indgaaet paa at betale efter Afdelingens Krav, 105 Øre i Timen + 20 %.

Ringe — Murermester Jørgen Aalund. Dags Dato, den 3. Sept. 1935 afholdtes Mæglingsmøde mellem Murermester Aalund, Gestelev, og Dansk Arbejdsmandsforbund, Ringe Afdeling, i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for udført Arbejde. Sagen diskuteredes, og man enedes om for den ene Mands Vedkommende at lade Spørgsmaalet om Efterbetaling udgaa til Afgørelse mellem de to Parter. For de andre tre Mands Vedkommende afgjordes Sagen med, at Murermesteren til fuld Afgørelse til Arbejdsmændenes Fagforening i Ringe betaler Kroner 150,00.

Sæby — Murermester S. Kristensen og Kr. Nørgaard. Der

forelaa Uoverensstemmelse angaaende Opgørelsen af en Murerakkord. Mæglingsmøde om Sagen den 18. Sept. Enighed opnaaedes ikke. Den 18. Okt. fandt ny Opmaaling Sted, og man enedes her om, at Murermesteren til fuld Afgørelse af Sagen betalte 100 Kroner.

Søllerød. — Murermester Jønsson, Trørød. Mellem Mesteren og Afdelingen var opstaaet Uoverensstemmelse om, hvorvidt Mesteren var forpligtet til i Henhold til Overenskomsten at betale et Tillæg til Grundprisen for Opbæring af Sten, stort 75 Øre pr. 1000. Mesteren fastholdt, at Tillægget var uberettiget, da Arbejdsforholdet havde været saaledes, at alle Stenene skulde stables fra Stabel, medens Afdelingen paastod, at Stentilførelsen havde været saa ringe, at dette var udelukket. Ved et Mæglingsmøde paa Arbejdspladsen den 5. Sept. enedes man om, at Mesteren skulde betale de 75 Øre pr. 1000 Sten for de $^{6}/_{10}$ af Stenmængden.

Tistrup — De danske Statsbaner. Afdelingen indberettede, at Statsbanerne nægtede at betale et Kloakledningsarbejde med det i § 6, Stk. 8 anførte Tillæg, i hvilken Anledning vi klagede til Generaldirektoratet. Statsbanerne er herefter gaaet med til at yde Akkordafsavnstillæg, 20 %, til det omhandlede Arbejde.

Vraa — Murermester Jordansen. Ved Opførelsen af et Slagteri nægtede Mesteren at betale for Aftagning af Sten, i hvilken Anledning vi klagede til L. H. Hovedorganisation, og Mesteren har herefter betalt Beløbet, det drejede sig om, nemlig Kr. 22,04.

Ø. Brønderslev — Murermester L. Mortensen. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betalingen af Tillæg for et Jernbetonarbejde i den store Vildmose. Den 14. Sept. afholdtes Mæglingsmøde om Sagen, og man enedes om, at Murermesteren til fuld Afgørelse af Sagen betaler Kroner 218,00.

Birkerød — Statsbanerne. Vi tilskrev Generaldirektoratet om Ferie til to af Afdelingens Medlemmer, som ikke havde det fulde Timetal, der kræves for Retten til Oppebærelse af Ferie. Statsbanerne har imødekommet vor Anmodning.

Glostrup — Entreprenør Kayser. Ved et Vejarbejde i Glostrup var der mellem Entreprenøren og vor Afdeling opstaaet Uenighed om Jordmængden ved Udgravning for Vejkassen. Ved et Mæglingsmøde paa Arbejdsstedet den 25. September enedes man om, at de Timer, der var paa det paagældende Jordarbejde, afregnes med samme Timefortjeneste, som var indtjent ved Udlægning af Bundsten og Skærver = Kr. 2,28 pr. Time, og at Entreprenøren herefter til fuld Afregning udover det tidligere udbetalte som resterende Overskud betaler Kr. 1,25.

Hammel — Entreprenør Henrik Jensen, Aarhus. Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for Arbejde ved Bygning af en Jernbanebro. Firmaet vil ikke lade Arbejdet udføre i Akkord og vil heller ikke betale noget Tillæg til Timelønnen. Arbejdet ligger udenfor Byen, men indenfor Bygrænsen. Efter at vi har klaget til Entreprenørforeningen over Forholdet, meddeler Afdelingen os, at Sagen er gaaet i Orden, idet Entreprenøren er indgaaet paa at betale 20 %'s Tillæg til Timelønnen.

Hedehusene — Københavns Vandforsyning. Afdelingen klager over, at Vandforsyningen har nægtet at betale Tillæg for Rensning af Brønde langs med Vandledningen mellem Brokilde og Marbjerg. Vi lod Afdelingens Klage gaa videre til Vandforsyningen, der meddeler, at Vandforsyningen paa omtrent alle sine Vandforsyningsanlæg har Brønde af den omhandlede Art, og at der ikke under Rensningen af disse bliver ydet Smudstillæg. Vandforsyningen vil derfor heller ikke indgaa paa at yde saadanne Tillæg ved Marbjerganlægget, men vil efter Omstændighederne være villig til, hvis Arbejderne mener, det er paakrævet, at udlevere Overtrækstøj ved Udførelsen af dette Arbejde.

Herlufmagle — Firmaet Nielsen & Storm, Køge. Efter at vi havde klaget til Entreprenørforeningen over, at Firmaet nægtede at betale Procenttillægget ved Jernbetonarbejde, har Afdelingen meddelt os, at Sagen er gaaet i Orden, og at Arbejderne har faaet udbetalt deres Tilgodehavende.

Jord- og Betonarbejderne — Direktoratet for Stadens faste Ejendomme. Mellem Afdelingen og Direktoratet var opstaaet en Uenighed om, hvorvidt Vagtarbejde i Forbindelse med en Arbejdsdag skulde betales med Overarbejdstillæg. Ved et Møde den 16. Okt. enedes man om, at Direktoratet til vedkommende Arbejdsmand betaler Kroner 24,00 i Overarbejdstillæg.

Isoleringsarbejderne — Firmaet J. Frydenlund. Den 17. Okt. afholdtes Mæglingsmøde angaaende Forstaaelsen i § 16 om Puder med Glassilke. Fra Forbundets Side krævedes Arbejdet betalt med 50 %'s Tillæg, medens Arbejdsgiverne hævdede, at der ikke var Tale om Stopning med Glassilke, da det kun drejede sig om Indsyning af et afpasset Stykke Glassilke. Man enedes om, at Arbejdet faldt udenfor Prislisten, saaledes at det, indtil en Pris blev fastsat, maa betales efter § 28 med Timeløn + et Tillæg af 40 %.

Isoleringsarbejderne — Firmaet „Ikas". Den 29. Aug. afholdtes Mæglingsmøde angaaende en Uoverensstemmelse hos A/S Ikas om Beregningen af Isoleringslagets Tykkelse ved et Arbejde for Fællesforeningen. Ifølge Ingeniørforeningens Betingelser vilde Tykkelsen blive 35, 1 mm, og Arbejderne krævede derfor betalt efter 37 ½mm. Der førtes en Diskussion om, hvorvidt Lærred skal medregnes i Tykkelsen. Det hævdedes her fra Arbejdsgivernes Side, at dette aldrig havde været Tilfældet tidligere. Man enedes imidlertid om, at der i nærværende Tilfælde foretages en Undersøgelse paa Stedet af Isoleringens samlede Tykkelse og betales derefter.

Lyngby — Entreprenørfirmaet Brandt & Juhl. Der forelaa Uoverensstemmelse angaaende Betaling for Afhentning af tilgodehavende Ugeløn for Jordarbejdet ved den nye Nærumbane. Ved et Mæglingsmøde om Sagen den 5. Aug. indgik Firmaet paa at betale til hver Mand et Beløb paa 208 Øre.

Ousted — Firmaet Kampmann, Kierulff & Saxild. Angaaende en opstaaet Uenighed mellem Afdelingen og Firmaet vedrørende Aflønningsforholdene for Støbning af et Filteranlæg til Københavns Vandforsyning ved Lejre enedes man ved et Forhandlingsmøde den 15. Okt. om, at Firmaet som hidtil betaler 20 % for Udførelsen af Jernarbejdet og Støbning af Jernbeton, medens der for Grovbetonens Vedkommende betales Timeløn, 105 Øre + 15 % med tilbagevirkende Kraft fra den 3. Okt. d. A.

Odense A. — Firmaet Hans Jørgensen & Søn. Afdelingen klager over, at Firmaet, som i længere Tid har arbejdet for Odense Gasværk med Indlæggelse af Stik i saavel nye som gamle Ejendomme, nægter at betale Akkord for Opgravning til disse Stik. Firmaet betaler Arbejdet med 105 Øre i Timen. Ved et Mæglingsmøde om Sagen den 18. Okt. enedes man om, at Arbejdet ved Opgravning for Stikledningerne skal udføres i Akkord, dog kan Parterne enes om, at Arbejdet udføres i Timeløn, men i saa Fald skal der betales 20 % i Akkordafsavn. Herefter er Sagen i Orden.

Ringkøbing — Vandbygningsvæsenet. Vi krævede overfor Vandbygningsvæsenet Olietøj udleveret til 3 af Afdelingens Medlemmer, der var beskæftiget med Udlægning af Blokke i Havet, hvorved de blev oversprøjtet med Vand. Kravet er imødekommet.

Aarhus J. B. — Entreprenør O. M. Hougaard. Ved et Mæglingsmøde den 28. Okt. angaaende en Uoverensstemmelse mellem ovennævnte Parter om en Akkordopgørelse over Forskallingsarbejdet ved en Bygning paa Aaboulevard enedes man om, at der til fuld og endelig Afgørelse af Regnskabet betales Kroner 382,50.

Nivaa — Murermester Jens Christensen, Humlebæk. Der forelaa Klage fra Afdelingen over, at Mesteren nægtede at betale Facadetillæg i Henhold til Overenskomsten, 75 Øre pr. 1000 Sten. Efter at vi havde klaget til Hovedorganisationen over Forholdet, meddeler Afdelingen os, at Sagen er bragt i Orden.

Farstrup — Kommunen. Afdelingen har klaget over, at Sogneraadet nægtede at sørge for de nødvendige Læskure for Arbejderne i Grusgraven. Efter gentagne Paabud fra Fabriksinspektøren om at bringe Sagen i Orden har Sogneraadet nu omsider anvist Arbejderne Ophold i en nærliggende Ejendom, hvorved Spørgsmaalet har fundet sin Løsning.

Sønderborg — Entreprenør J. P. Hansen. Mellem Entreprenøren og Afdelingen var opstaaet Uenighed om, hvorvidt en Entreprise, som var overdraget Entreprenøren af Sønderborg Kommune bestaaende af Nedbrydning af en Bro, Ophugning af Makadam, samt Sætning af Kantsten og Rendesten skulde betales i Henhold til Overenskomstens Akkordtariffer eller som almindelig Timeløn. Entreprenøren gjorde gældende, at Arbejdet var overdraget ham af Kommunen under Hensyn til, at der var ydet Tilskud til dette efter Loven om mellemkommunal Refusion, og i Henhold til Kommunens Paastand derfor skulde udføres som almindeligt Timelønsarbejde, medens vor Afdeling gjorde gældende, at Arbejdet maatte aflønnes i Henhold til Overenskomstens Bestemmelser uanset Loven om mellemkommunal Refusion og saaledes, at Arbejdet laa indenfor Akkordomraadet aflønnes efter Akkordsatserne eller efter Bestemmelsen i Overenskomstens § 3 B, Stk. 4 med Timeløn 105 Øre + 20 % samt endelig, at der for Ophugningen af Betonen skulde betales i H. t. § 3 B., Stk. 9. Da der ved Mæglingsmødet ikke kunde opnaas Enighed herom, henvistes Sagen til Afgørelse ved faglig Voldgift, hvor Opmanden, Dommer Trane, Sønderborg, gav Afdelingen og Forbundet Ret i deres Paastand, saaledes at Arbejdet blev betalt med henholdsvis 121 og 126 Øre pr. Time.

Løgten Afd. ctr. Vosnæsgaard. Mellem Vosnæsgaard og Løgten Afd. er nu oprettet Overenskomst om Løsarbejde ved Landbruget. Dagløn 6 Kr. pr. Dag samt Satser for Overarbejde.

Tryggelev Afd. ctr. Forp. Sørensen, Hjortholm pr. Frederiksberg. Den 23. Oktober er der oprettet Overenskomst med Forpagter Sørensen, hvorefter den overfor ham etablerede Sympatistrejke og Blokade er hævet.

Tistrup Afd. ctr. Dræningsmester Lauridsen, Mølby. Ovennævnte Dræningsmester har været blokeret grundet paa, at han skyldte en Del Medlemmer et Beløb for Dræningsarbejde ved Horne Kær, ialt 292 Kr. Beløbet er nu udbetalt Arbejderne og Blokaden derfor hævet.

Herslev Afd. ctr. Follerupgaard pr. Taulov. Mellem Ejeren af Follerupgaard og Herslev Afd. er oprettet en mundtlig Aftale gaaende ud paa, at der fortrinsvis skal beskæftiges organiserede Arbejdere paa Gaarden, og at Afdelingen skal have uhindret Adgang til at tale med de paa Gaarden arbejdende Folk om Organisationsforhold.

Det er Afdelingens Forventning, at man i Løbet af kort Tid vil have gennemorganiseret Gaardens Arbejdsstab, og man kan da gennemføre en regulær, skriftlig Overenskomst.

Grev Moltke, Espe, Skelskør m. fl. ctr. Boeslunde og Korsør A. Afd. Vor Korsør Afdeling anmodede om at faa en Forhandling med Espe for at faa oprettet overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsforhold, hvilket resulterede i, at der den 22. August ved Forhandling afsluttedes en fælles Overenskomst for Gaardene: Espe, Krusesminde, Lyngbygaard, Gerdrup og Valbygaard. Overenskomsten er med enkelte Undtagelser en Tiltrædelse af Landbrugsoverenskomsten for Maribo Amt.

13. Kreds ctr. Tærskeselskaberne paa Møen. Kredsen indberetter, at der under 20. Juli d. A. er afsluttet Overenskomst med 15 møenske Tærskeselskaber. Lønnen er fra 80 til 95 Øre pr. Time, og Arbejdstiden er fra 6 Morgen til 5½ Aften med 1¾ Times Spisetid.

Korsør A. Afd. ctr. Godsejer V. Jørgensen, Taarnborg, Korsør. Afdelingen indberetter, at der med ovennævnte Godsejer V. Jørgensen er afsluttet Overenskomst. Denne er en Tiltrædelse af den til enhver Tid med Arbejdsgiverforeningen for L. & Sk. i Maribo Amt bestaaende Overenskomst. (vedr. Landbrugsarbejde).

36. Kreds ctr. 4 store Gaarde paa Djursland. Lørdag den 17. ds. afholdtes i Ryomgaard en Forhandling ang. Løn- og Arbejdsforholdene paa Gaardene »Katholm«, »Obdrupgaard«, »Bjørnholm« og »Mollerup«. De 4 Arbejdsgivere turde ikke paa dette Tidspunkt afslutte nogen Overenskomst, men lovede at samle ialt 24 store Gaarde til en Forhandling den 28. August.

Saadan Forhandling har senere fundet Sted, men uden Resultat. Muligvis danner Arbejdsgiverne dog her en Organisation, som vi til Foraaret kan forhandle med.

Fakse Afd. ctr. Faxe Kalkbrud ang. Aflønning af 4 Medlemmer, der er beskæftiget paa en A/S tilhørende Gaard. Faxe Afd. indberetter, at 4 af dens Medlemmer er underbetalt ved Landbrugsarbejde paa en ovennævnte A/S Faxe Kalkbrud tilhørende Gaard. Vi har tilskrevet Selskabet og fremsat Krav om Oprettelse af overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsforhold paa paagældende Gaard. Afdelingen har derefter efter Forhandling med Faxe Kalkbrud meddelt os, at man indgaar paa at respektere den for Maribo Amt gældende Landbrugsoverenskomst, indtil der bliver dannet en Arbejdsgiverforening for Sjælland, men man vil ikke underskrive Mariboovereenskomsten, da man ønsker at tilslutte sig den Arbejdsgiverforening for Sjælland, der er under Dannelse. Vore Folk efterbetales med de 50 Øre, de har faaet udbetalt for lidt pr. Arbejdsdag.

45. Kreds ctr. 3 Grusgravsejere i Vinding. Med 3 Grusgravsejere i Vinding, Rasmus Laursen, Laur. Laursen og N. C. Nielsen, er der oprettet Overenskomst. Denne er en Tiltrædelse af Overenskomsten med Foreningen af Grusgrave og Skærvefabriker.

Tilst Afd. ctr. Vognmand Holger Riisberg, Aarhus. Med Vognmand Holger Riisberg, Aarhus, er oprettet Overenskomst for en af denne overtaget Grusgrav i Tilst. Timelønnen er 105 Øre. Opsigelsesfrist 3 Mdr. til en 1. April.

Søllested Afd. ctr. Entreprenør Poulsen, Søllested. Mellem Søllested Afdeling og Entreprenør Poulsen er oprettet Overenskomst angaaende Roekørsel til Saftstationen i Græshave. Arbejdet udføres i Døgndrift og betales med den for de danske Sukkerfabriker gængse Kampagneløn. Der gives Akkord paa Kørslen, 56 Øre pr. Vogn, og er Arbejderne garanteret en Timeløn af 112 Øre i Kampagnen og 105 Øre udenfor Kampagnen.

Gevninge-Herslev Afd. ctr. Skovrider Knaack, Selsø-Lindholm Skovdistrikt. Afd. har ønsket en saadan Ordning, at Overenskomsten af 1935 bliver gældende. Vi har tilskrevet Arbejdsgiveren, at det var vor Opfattelse, at i Henhold til en skriftlig Aftale af 1931 skulde han følge den nye Overenskomst af 1935. Ved et Mæglingsmøde den 24. August opnaaedes Enighed om, at Selsø-Lindholm Skovdistrikt følger den sjællandske Skovbrugsoverenskomst fra 1. Sept. d. A.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

TELEF.: 14267 - 14268 - 14269

Omstilling til: Formanden
Næstformanden
Hovedkassereren
Sekretariatet
Rejsesekretæren

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

Dansk Arbejder

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 24 31.–12. 1935 40. Aarg.

NYTAAR

Det var ikke med lyse Forventninger, vi ved forrige Aarsskifte saa det nye Aar imøde. De politiske og økonomiske Forhold ude i Verden kunde ikke opfordre hertil. Usikkerhed og Bekymring for Fremtiden har bemægtiget sig Sindene og efterladt Ønsket om verdensøkonomisk Stabilitet, der kunde bære den stadig voksende tekniske og rationaliserende Udvikling, som et mere og mere svindende Haab. Den øgede Produktionskapacitet kan ikke under et liberalistisk funderet Produktions- og Omsætningssystem finde et naturligt Balancepunkt i en modsvarende Købekraft og Aftagningsevne hos det store forbrugende Publikum, for hvem Produktionen er bestemt, og sammen med den mellemfolkelige Afspærring af Handel og Samkvem afføder disse Tilstande en farlig politisk og økonomisk Spænding, hvis Betydning og Rækkevidde ikke er til at overse endnu.

Under disse Omstændigheder lever Folkene i en stadig større Utryghedsfølelse overfor en Fremtid, hvor Oprustning og Krigsfare har afløst mellemfolkelig Forstaaelse og fredelig Udvikling, og hvor en delvis Ødelæggelse af det internationale, solidariske Samarbejde mellem Landenes Arbejderpartier har rykket os blot endnu længere bort fra det Tidspunkt, hvor en mellemfolkelig og planøkonomisk Genrejsning af Verdensøkonomien paa bredt, demokratisk Grundlag kan afløse de nuværende, kaotiske Tilstande.

Og vender vi Blikket indad mod vort eget lille Samfund, finder vi ogsaa her manglende Forstaaelse for Nødvendigheden af solidarisk Samvirke mellem Befolkningsgrupperne til Varetagelse af Landets samlede Økonomi. De besiddende Befolkningsgrupper søger at bringe det mest mulige ud af det for sig selv uden smaaligt Hensyn til det Heles Vel, og nogen udpræget Samfundsfølelse er det vanskeligt at paapege.

Under disse ensidigt afstemte økonomiske Interesser staar alene Socialdemokratiet med sit økonomiske Program, hvilket paa Partikongressen fik sit korte, men rammende og al politisk og økonomisk Demokrati indeholdende Udtryk i: Danmark for Folket — for hele Folket.

Efter det nylig afholdte Valg staar Socialdemokratiet, hvis forstandige, økonomiske Politik skaffede det saa mange Vælgere, som den faste Klippe i Danmarks økonomiske Liv, mod hvilken alle politiske og økonomiske Særinteresser maa brydes, og det synes ogsaa i højere og højere Grad nu at gaa op for den danske Befolkning, ogsaa udenfor Arbejderkredse, at en Politik, der ikke tager rimeligt Hensyn til Opretholdelsen, ja, yderligere Erhvervelse af den Købekraft, der hos det store, forbrugende Publikum er en nødvendig Betingelse for Stimuleringen af vort Lands samlede Økonomi, i Virkeligheden er landsskadelig og forræderisk imod den nationale Samfølelses Aand, som i vor Tid er saa særlig paakrævet, fordi Nationen er tvunget til at leve sit økonomiske Liv efter nye Synspunkter, hvor Enhver ikke længere er sig selv nok. Men Held for Landet, at vi har et saadant Parti, og al Ære for de danske Arbejderorganisationer, at de har kunnet naa dertil.

Men hvordan skønner man nu paa dette hos dem, der i det økonomiske Forhold staar Arbejderne nærmest: Arbejdsgiverne? Vi er i samme Baad, siger de til os, og har fælles Interesser. Ja, vi burde have det, men viser man os, at vi har det? Viser Arbejdsgiverne Arbejderne Forstaaelse af Tidens Vanskeligheder, Vanskeligheder, der altid rammer Arbejderne haardest? Har Arbejdsgiverne rakt Haanden frem til godt, solidarisk og økonomisk Samarbejde? Nej, aldrig. Lockout har de budt os, og en Nedskæringspolitik, hvis Meningsløshed Alle og Enhver nu maa erkende — ogsaa de selv! Paa et Tidspunkt, hvor Arbejderorganisationerne stod med over 200,000 indskrevne Arbejdsløse, truede de med Lockout for at faa en i Forvejen utilstrækkelig Løn trykket. Arbejderne satte Skulder mod Skulder og afværgede Lockouten uden Lønreduktioner. Gang paa Gang er Kravene om Lønreduktioner fremsat med efterfølgende Trusel om Lockout, samtidig med at Leveomkostningerne viste en opadstigende Kurve, men lige saa ofte har Arbejderne afslaaet disse Angreb, og Arbejderne staar nu, med den danske Offentlighed som Dommer, med Berettigelsen af de overfor Arbejdsgivernes Angreb indtagne Standpunkter som Kendsgerninger.

I denne Kampstilling maa Arbejderne stadig staa uden at lade sig vildlede af nationaløkonomiske Teorier om Gavnligheden af »Løntilpasning«, der kun viser sig at være nationaløkonomiske Vildfarelser, eller af taagede, radikale Utopier, der intet har med Nutitidens haarde Realiteter at gøre, men med Fødderne fast plantet i den Virkelighedens Jordbund, ud af hvilken Arbejdernes Magtstilling er vokset frem.

Saaledes maa Arbejderne modtage det nye Aars Komme, forsvars- og kampberedt, vel vidende, at ingen andre end de selv vil tage Kampen op, og vel vidende, at ingen andre end de selv er i Stand til at forsvare, hvad der er opnaaet.

Ikke uden Bekymring iagttager vi den Udvikling, vi ser om os. Hvad der kan komme over os udefra, ved vi os ikke med Sikkerhed i Stand til at kunne afværge; thi hvad der her kan komme, kan være Skæbne. Men i det Store, som i det Smaa, maa den sunde Fornuft dog tilsidst sejre, og paa Vejen derhen imod vil vi bevare vor internationale Indstilling og styrke den ved national Befæstelse af vor opnaaede Position, til Gavn ikke alene for os selv som Arbejdere, men ogsaa for vort Samfund som Helhed.

Vi har et gennem mange Aar og med mange Ofre

opbygget Arbejderparti, hvis politiske og faglige Indflydelse er af stor Værdi, og dets teoretiske og praktiske Indstilling overfor Tidens politiske og økonomiske Problemer er international.

Uden selv at være i Stand til at yde nogen særlig Indsats paa den stormfulde, verdenspolitiske Arena, til Gavn for en fredelig Udvikling af Nationernes Samkvem paa det frie Folkestyres Grund, følger vi dog Begivenhederne med al den Interesse, en oplyst Arbejderstand kan lægge for Dagen i Erkendelsen af, at den internationale Samhørighed mellem Arbejderne ikke i det lange Løb kan holdes nede af de reaktionære Kræfter, der nu hæmmer denne. Vi ved, at denne Voldsmagt har sit Udspring og sin Begrundelse i de herskende Klassers svigtende Evne til paa det frie Folkestyres Grund at fortsætte den hidtidige, planløse, kapitalistiske Produktions- og Omsætningspolitik, og vi ved, at denne Planløshed paa det allervigtigste af Menneskenes materielle Interesseomraade er den virkelige Aarsag til al den politiske og økomiske Elendighed, vi ser om os.

Derfor følger vi med Opmærksomhed enhver betydningsfuld, international, politisk og økonomisk Bevægelse, forventende, at det atter tilfulde bliver muligt at genknytte de bristede, internationale Baand, til Gennemførelse af den politiske og planøkonomiske Samfundsreform, der alene er i Stand til at bringe Orden i Samfundenes Økonomi.

Indtil da stiller vi os Skulder ved Skulder, fast bestemt paa at forsvare og underbygge vor egen politiske og økonomiske Indstilling, og i Solidaritetens Aand ønsker vi hinanden: *Glædeligt Nytaar.*

A.

Nytaar 1935-1936

Hver Gang et Aar er svundet, paa Grænsen af et Nyt
vi nynner paa de Toner, som sidst har til os lydt,
og mod de svundne Dage, mod Maaneder, der gik,
paa Aarets Tærskel vender vi vor Erindrings Blik.

Een tæller sine Sejre og tæller sin Gevinst,
een tæller kun Gevinsten og agter Æren mindst;
een sidder paa Ruinen og skraber sine Saar
med Skaaret af en Lykke, som Aaret slog i Skaar.

Det lyder skønt poetisk, men det er næppe sandt,
at Verden blev en bedre i dette Aar, der svandt,
for endnu sætter Krigen sin Magt i Rettens Sted,
og Mordet er det Middel, som Krigen sejrer med.

Europa kultiverer en sort barbarisk Jord,
og blodigrøde Blomster gror i Kulturens Spor;
Italien vil tænde et skønt Fyrværkeri,
men Skrig fra Børn og Kvinder vil blande sig deri.

Og Diktaturer fraadser i Ord; men mangler Mad,
og Sultens Skrig skal kvæles i Raab om Racehad,
og Bolchevismen baner Nazismens Vej og Sti
i fælles Had til ærligt og sandt Demokrati.

Men Norden som en Klippe i Tidens Brænding staar,
forgæves Strøm og Storme mod Nordens Klippe slaar,
bag Klippen ligger Landet, en skøn og fredlyst Jord,
hvor Folkestyrets Fædre og Fredens Venner bor.

Her er vor Magt befæstet saa stærkt som aldrig før,
mens Diktaturet raser mod Syd ved Danmarks Dør,
og Bolchevismen skumler mod Øst ved Finlands Mur
skønt klædt i Smaamands Bluse: et jernhaardt Diktatur.

I Norden vil vi vide at værne Folkets Ret,
vi bar den tunge Byrde, vi drog det tunge Dræt,
vor Fader døde for den, kun Dagens Gry han saa',
vor Moder, tidligt udslidt, blev gammel, grim og graa.

Derfor skal vi forsvare den dyrebare Ret
og værne, til vi segner, den mindste lille Plet,
hvor Reaktionen truer med Rædsel og Ruin,
dèr er vi tro til Døden som Brødrene fra Wien.

Saa drager vi da frejdigt ind i det nye Aar,
trygt træder vi, naar fremad paa Rettens Grund vi gaar,
og i den Hær, som værner vor Friheds Fædreland,
skal Folket aldrig savne den danske Arbejdsmand.

December 1935.

Aage Hermann.

ØSTRIG I DAG
OG I FREMTIDEN

Den østrigske Regering har i udenrigspolitisk Henseende fuldstændig forskrevet sig til Mussolini, og hele Verden ved, at Østrig idag er en af Il Duces Kolonier; thi kun hans Vilje gælder her. Dette er Grunden til, at der ikke finder en væsentlig Tilnærmelse til Tyskland Sted. Derfor fører den østrigske Regering en oprivende Kamp paa to Fronter, der paa den ene Side er rettet imod Nationalsocialisterne og paa den anden Side imod Socialdemokraterne. Hvor længe de vil kunne holde en saadan Kamp gaaende, er det vanskeligt at sige noget om, thi man maa ikke underkende Maskingeværernes Magt.

Økonomisk set er Østrig et Billede paa fuldkommen Trøstesløshed. Hjælp og Bedring kan kun opnaas ved Forholdsregler, som kan bringe Orden i det nuværende, planløse System uden Hensyn til Kapitalisterne; men saadanne Forholdsregler tør man ikke forvente iværksat af den fascistiske Regering. Nej, denne vil fumle videre og stadig forsøge at unddrage Folket Kendskabet til den virkelige Situation ved Offentliggørelse af kunstigt udarbejdede Statistiker. Hvor længe dette vil kunne holde, afhænger af Folkets Langmodighed og Taalmod.

I hvert Fald kan det slaas fast, at Regeringen paa ingen Maade kan glæde sig over at blive understøttet af Arbejderbevægelsen. Forsøget paa at indfange de arbejdende Masser i de ensrettede Fagforeninger er nærmest mislykkedes. Fagforeningerne tæller ifølge de officielle Beretninger idag kun nogle faa Tusind Medlemmer mere, end der var tilsluttet de borgerlige Forbund før Februar 1934. Hertil kommer, at de i deres Kartoteker har opført en Mængde »Papirsoldater«. Dette er Folk, som har tilsluttet sig, da de var Tilhængere af den udøvede Tvang, men for hvem Medlemsskabet herudover ellers intet betyder. Ogsaa dette er et Bevis paa, at Arbejderbevægelsen ikke ønsker at have noget at gøre med disse nye »Folkets Lykkebringere«.

Den, der kender den virkelige Situation, ved, at Arbejderne den Dag i Dag stadig er tro mod deres gamle Idealer, — ganske vist maa man se bort fra nogle enkelte Pjalte og Forræddere, der har solgt deres Overbevisning. Politiet ved godt, at de »revolutionære Socialister«, som Partiet i Østrig nu kalder sig, er meget aktive, omend de arbejder illegalt. Men Myndighederne har ikke nogensomhelst Anelse om de illegale Organisationers virkelige Størrelse. Det er i hvert Fald en Kendsgerning, at Bevægelsen i Østrig stadig lever. Naturligvis maa man forstaa, at Februar-Tildragelserne har foraarsaget en vidtgaaende Radikalisering af Masserne. Den illegale Bevægelses Ideal og Kampmaal maa naturligvis være at genskabe Betingelserne for en demokratisk Regering og Samfundsordning til Afløsning af det nuværende fascistiske Diktatur. Dette Arbejdernes Maal dækkes ogsaa af Beslutningerne paa den internationale Kongres i Paris og af Linzer-Programmet.

Kampen i Østrig er ualmindelig haard og kræver store Ofre. De østrigske Fængsler er overfyldt med Partifæller og Hundredevis lider ved Indspærring i Koncentrationslejrene. Hin Februar 1934 fandt en stor Epoke af den østrigske Arbejderbevægelse sin tragiske Afslutning. Det vilde være uforsvarligt at betragte en snarlig Afslutning af det fascistiske Mellemspil som muligt. Det fascistiske Diktatur er ikke en Bevægelse, der kun varer nogle Uger. Men historisk set vil den dog kun tage sig ud som et aandsfattigt, omend blodigt Intermezzo. Det er den nuværende illegale Bevægelses Opgave at forberede Folket paa den nye, store Revolution og at gøre Masserne moden hertil.

De politiske Narre, som i Dag behersker Østrig, og tror at de paa Grund af »Quadragesimo anno« (den 40. Dag før Paaske — her sigtes til Tidspunktet for de blodige Begivenheder) vil kunne forny det østrigske Samfund, vil opleve en meget stor Skuffelse.

Den Dag vil komme, da det østrigske Proletariat vil rejse sig imod sine Undertrykkere og overbevise Verden om, at Martyrerne fra den 12. Februar ikke er døde forgæves!

Korrespondenten.

KOMMUNISTISK FAGBEVÆGELSE
DEN NYE KOMMUNISTISKE TAKTIK PAA DET FAGLIGE OMRAADE

Direktiverne fra Moskva angaaende det kommunistiske Fagforeningsarbejde i alle Lande lyder nu: Under alle Omstændigheder Enhed med de frie Fagforeninger, enten ved at de kommunistiske Tilhængere indmelder sig enkeltvis eller ved Sammenslutning paa de Steder, hvor der bestaar selv nok saa smaa kommunistiske Fagorganisationer. Selvfølgelig skal man overalt ved Samlingsforhandlinger søge at opnaa de gunstigste Betingelser, men Hovedsagen er og bliver dog, at Sammenslutningen kommer i Stand, og, hvor det ikke lader sig gennemføre paa anden Maade, da paa de af de socialdemokratiske Fagforeningsførere stillede Betingelser.

Saaledes har den kommunistiske Fagopposition ogsaa i Holland henvendt sig til den hollandske Landsorganisation (N.V.V.). Denne krævede dog først et tydeligt Svar angaaende Opløsningen af R. F. O. (Revolutionære Fagforenings-Opposition), Opgivelse af den kommunistiske Taktik m. H. t. de politiske Strejker, som ved Hjælp af uorganiserede Arbejdere organiseres udenom de kompetente Fagforeningers Ramme og navnlig er rettet imod de ansvarlige Fagforeningsledelser. Svaret var som altid fra den Side undvigende og tvetydig. Den kommunistiske Fagforenings-Opposition er ganske vist rede til at opløse sig, men benægter dog at have gjort sig skyldig i ulovlige Handlinger og fremprovokeret Strejker mod de paagældende Arbejderes Vilje. Dette

havde heller ikke det kommunistiske Parti gjort sig skyldig i og vil heller ikke gøre det i Fremtiden, saafremt de ansvarlige Fagforeningsførere respekterer Arbejdermassernes Vilje.

Dette Svars Tvetydighed træder kun altfor tydeligt frem. Kommunisterne opgiver dermed i det hele taget ikke deres Hensigt, ogsaa i Fremtiden med deres sædvanlige kommunistiske Demagogi atter at udløse Strejker under Foregivende af, at Førerne ikke respekterer Massernes Vilje.

Man vil altsaa overlade det til det kommunistiske Parti at bedømme, om de kompetente Fagforeningsledelser respekterer Massernes Vilje eller ej.

Ogsaa med Hensyn til Fraktionsarbejdet indenfor Fagforeningerne tager Kommunisterne deres højtidelige Løfter ikke altfor alvorlig. Et typisk Vidnesbyrd herom er den Tale, Føreren for den hollandske kommunistiske Fagforenings-Opposition den 3. August 1935 holdt paa den 7. kommunistiske Kongres i Moskva. Efter at denne Fører havde konstateret at R. F. O.s Strejketaktik i 1932 var et stort Skridt i den rigtige Retning, men dog erkendte, at R. F. O.s Organisationsform var uegnet som Grundlag for Udfoldelse af et mere omfattende Arbejde indenfor den reformistiske Fagbevægelse, fortsatte han: „Derfor gennemføres de paa Grundlag af de ved selve Arbejdet indhøstede Erfaringer udarbejdede Metoder, som allerede har givet gode Resultater. Den kommunistiske Oppositions bedste Kampmetode mod de reformistiske Fagforeninger er de kampvillige Medlemmers Gruppebevægelse indenfor de reformistiske Forbund. I Amsterdam f. Eks. findes der saadanne Komiteer indenfor 10 reformistiske Forbundsafdelinger. De udgiver Blade, der udkommer i et Oplag paa over 6000 Eksemplarer. Disse Eksemplarer sendes til Medlemmernes Hjem, og de Medlemmer, som staar paa vor Side, yder disse Blade økonomisk Støtte. Denne Organisation af Oppositionen har givet Bevægelsen en langt bredere Basis, end R. F. O. var, og har tilført os Kræfter fra den faste Stamme af Fagforeningsfolk indenfor de reformistiske Forbund og blandt de socialdemokratiske Arbejdere."

Nu forstaar man, hvorfor det i Aaret 1935 falder Kommunisterne saa let, i Frankrig, i Czekoslovakiet og i Holland at akceptere de af de socialdemokratiske Fagforeningsførere stillede Betingelser vedrørende Opløsning af R. F. O. samt Opgivelse af Fraktions- og Cellearbejdet i Fagforeningerne.

I Stedet for R. F. O. opretter man nu indenfor Fagforeningerne Grupper af kampvillige Fagforeningsmedlemmer. I Stedet for Cellearbejde forretter man nu Gruppearbejde.

MEDDELELSE FRA ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Foranlediget ved forskellige Forespørgsler, der er rettet til os om Forstaaelsen af den paa Delegeretmødet vedtagne Forhøjelse af Dageantallet, hvori der kan udbetales vedtægtsmæssig Understøttelse til ikke-familieforsørgende Medlemmer med 3 Aars Anciennitet, og som tilhører Kontingentgruppe A., skal vi til Vejledning for andre Afdelinger, der muligt er — eller bliver — i Tvivl om samme Spørgsmaal herved oplyse følgende:

Kontingentgruppe A.

Ikke-Familieforsørgere med 3 Aars Anciennitet og derover.

1) Saadanne Medlemmer, som allerede før Ændringernes Ikrafttræden den 5. December d. A. har optaget vedtægtsmæssig Understøttelse og paabegyndt Optagelsen af fortsat Hjælp, skal fra 5. December d. A. føres tilbage til almindelig vedtægtsmæssig Understøttelse og have denne Understøttelse udbetalt for yderligere 30 Dage.
2) Medlemmer, der har optaget saavel den vedtægtsmæssige Understøttelse som fortsat Hjælp, bliver ligeledes fra 5. December d. A. berettiget til almindelig vedtægtsmæssig Understøttelse for yderligere 30 Dage.
3) Medlemmer, der har optaget Maksimum i Løbet af 4 Regnskabsaar, faar ogsaa Ret til yderligere 30 Dages vedtægtsmæssig Understøttelse fra 5. December d. A., og Medlemmer, der ikke allerede har optaget det Antal Dage, for hvilke de i det 4. Regnskabsaar er berettiget til vedtægtsmæssig Understøttelse, faar dette Antal Dage forøget med 30.
4) Medlemmer, der i Løbet af de sidste 3 Regnskabsaar forud for den 5. December d. A., har optaget det fulde Maksimum af vedtægtsmæssig Understøttelse, og som har paabegyndt deres Ventetid, faar derimod *ikke* Ret til yderligere vedtægtsmæssig Understøttelse før den Dato, da de i Henhold til de hidtil gældende Regler paany var berettiget.

Endvidere gør vi opmærksom paa, at saadanne Medlemmer ligeledes i Henhold til Delegeretmødets Beslutning er berettiget til Understøttelse for indtil 7 Dage pr. Uge (ogsaa for Søndagen).

Udbetalingen af Understøttelse for Søndagen er dog betinget af, at et Medlem i den Kontroluge, for hvilken Udbetalingen foretages, er kontrolleret mindst 3 Dage, og det har ingen Betydning, hvilke 3 Dage i Kontrolugen et Medlem er kontrolleret, og selv om der naturligvis ikke er Kontrol om Søndagen, bedes ogsaa denne Dag afkrydset paa Kontrollisterne for de Medlemmer, der tilkommer Understøttelse for denne Dag.

Vi gør dog i denne Forbindelse opmærksom paa, at der naturligvis ikke kan udbetales Understøttelse for Søndagen til Medlemmer, der har Arbejde denne Dag.

Vedrørende Medlemmer, der overflytter fra Kontingentgruppe B. til Kontingentgruppe A., kan vi meddele, at alle saadanne Medlemmer faar Ret til Understøttelse efter de for Medlemmer af Kontingentgruppe A. gældende Satser, naar de har betalt det for denne Gruppe fastsatte Kontingent i 13 Uger, og saadanne Medlemmer faar samtidig Ret til vedtægtsmæssig Understøttelse for yderligere 30 Dage med Undtagelse af Medlemmer med over 3 Aars Anciennitet, der ikke er Familieforsørgere, idet saadanne Medlemmer bliver berettiget til yderligere 60 Dages vedtægtsmæssig Understøttelse.

Herfra undtages dog de Medlemmer, der, forud for deres Overgang til Kontingentgruppe A., havde optaget det fulde Maksimum af vedtægtsmæssig Understøttelse i de 3 sidste Regnskabsaar.

Hermed skulde formentlig de fleste Tvivlsspørgsmaal være bragt ud af Verden, men i modsat Fald er vi altid rede til at give yderligere Oplysninger.

Vi skal iøvrigt ogsaa i Anledning af forskellige Forespørgsler meddele, at de øvrige Ændringer, Delegeretmødet vedtog til vore Vedtægter, baade hvad angaar Overflytning fra Kontingentgruppe til anden midlertidigt Arbejdes Varighed m. m., vil der senere udgaa nærmere Meddelelse om.

Alle Delegeretmødets Beslutninger om Ændringer til Vedtægten skal jo godkendes af Direktoratet, og vi har, som vi ogsaa meddelte paa Delegeretmødet, først og fremmest sat alle Kræfter ind paa at faa Ændringerne vedrørende Understøttelsen godkendt, saa disse kunde træde i Kraft, og dette er, som meddelt, allerede sket. Vi arbejder fremdeles paa at faa de øvrige Beslutninger godkendt, og saa snart de er godkendt, og nye Vedtægter er trykt, vil vore Tillidsmænd omgaaende faa tilsendt Meddelelse herom.

Hovedkontoret i December 1935.

Johannes Nielsen.

AMERIKANSK ARBEJDSKONFERENCE

Det internationale Arbejdsbureaus Direktør Harold Butler og ca. 20 Funktionærer i Bureauet er rejst fra Genève til Santiago-de-Chile for at deltage i den regionale Arbejdskonference, som skal aabnes der i Parlamentsbygningen den 2. Januar.

Denne amerikanske Arbejdskonference er af Arbejdsbureauets Styre besluttet indkaldt efter Forslag af Chiles Regering, som har paataget sig at bestride den væsentlige Del af Udgifterne.

Konferencen bliver den første af sin Art, som den internationale Arbejderorganisation organiserer. Den er sammenkaldt for at efterkomme et Ønske, som særlig fra udeneuropæisk Side ofte har været fremsat om, at Spørgsmaal af Interesse for enkelte Dele af Verden — indenfor Arbejdsorganisationens universelle Ramme — skal studeres paa Baggrund af de i vedkommende Region raadende Forhold. Alle de amerikanske Stater, som er Medlemmer af den internationale Arbejdsorganisation er indbudt til Konferencen, og de fleste har allerede anmeldt sin Deltagelse, nemlig Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Columbia, De forenede Stater, Den dominikanske Republik, Ecuador, Haïti, Kanada, Kuba, Meksiko, Paraguay, Peru, Uruguay og Venezuela. Costa Rica har ligeledes, til Trods for at dette Land ikke er Medlem af Organisationen, meddelt at det vil lade sig repræsentere af en Delegation af Observatører.

Det internationale Arbejdsbureaus Styre vil blive repræsenteret af dets Præsident Riddell (Kanada) samt 2 Medlemmer af hver af de tre Grupper: Regeringsgruppen af Leggett (England) og Ruiz-Manent (Spanien), Arbejdsgivergruppen af Ørsted (dansk, Direktør for de nordiske Arbejdsgiverforeningers Bureau i Bryssel) og Curcin (Jugoslavien), Arbejdergruppen af Hayday (England) og Kuepers (Nederlandene).

Hvert Land, som deltager i Konferencen, vil blive repræsenteret af to Regerings-, en Arbejdsgiver- og en Arbejderrepræsentant assisteret af sagkyndige.

Det første Punkt paa Dagsordenen er Spørgsmaalet om de hidtil vedtaget internationale Arbejdskonventioners Ratifikation og Gennemførelse i de forskellige Lande og specielt da de Konventioner, som omhandler Socialforsikring, samt Kvinde- og Børnearbejde.

Videre kommer Konferencen til at behandle følgende Spørgsmaal, som af flere af de deltagende Regeringer er foreslaaet som særlig skikket til at gøres til Genstand for Behandling af kommende internationale Arbejdskonferencer:

Forhøjelse af Lavalderen for Børns Anvendelse i Arbejdslivet (Forslag fra De forenede Stater);

Rationalisering af og Forkortelse af Arbejdstiden i Tekstilindustrien (De forenede Stater);

Arbejderklassens Ernæringsforhold (Chile);

Fabriksinspektionens tekniske Organisation: dens Struktur og Funktion; Udbytning af de Forskrifter, som findes i den Anbefaling, der allerede er vedtaget af Konferencen (Chile);

Spørgsmaalet om Minimalløn specielt med Henblik paa at sikre Individet og Familien en tilfredsstillende Levestandard (Chile);

Landarbejdernes Love- og Arbejdsforhold (Chile).

De Beslutninger, som vedtages paa denne regionale Arbejdskonference, som man regner vil vare omkring 2 Uger, vil blive tilstillet den internationale Arbejdsorganisation i Form af Resolutioner eller Rapporter. Konferencens Forhandlinger vil blive ført paa Fransk og Engelsk, som er Arbejdsorganisationens officielle Sprog, samt desuden paa Spansk og Portugisisk.

MINE ERFARINGER SOM INGENIØR I SOVJET-RUSLAND

AF H. SCHANDORFF

Nedenstaaende Foredrag har været holdt for en Kreds af Repræsentanter for de socialdemokratiske Klubber i København, men da Foredragets Emne maa anses for at have Interesse for videre Kredse og ikke mindst for Fagorganisationernes Medlemmer gengiver vi Foredraget in extenso. *Red.*

Det, som i Hovedsagen interesserer os Vesteuropæere, os arbejdende eller arbejdsløse under det kapitalistiske System, er at blive klar over, hvilke Erfaringer man i Virkeligheden har gjort i USSR med Hensyn til Nyorganiseringen af den økonomiske Virksomhed paa kollektivt Grundlag paa Basis af Samfundseje af al Jord og alle Produktionsmidler, med Hensyn til Virkningen af Indførelsen af økonomisk Demokrati fra neden fra Arbejdernes Ledelse af Bedrifterne, med Hensyn til Arbejdets Udøvelse paa Grundlag af det kollektive Lighedsprincip, paa Grundlag af at arbejde efter Evne og nyde efter Behov og under tilsvarende Fordelingssystem baseret paa Rationering eller Gratis-Princip'et, hvor Penge og Priser ikke spiller nogen væsentlig Rolle i Fordelingen eller den enkeltes Forbrug.

Vi ønsker ogsaa Svar paa, hvorledes dette nye Grundlag har virket paa Arbejdsdisciplinen i Virksomhederne, paa de enkeltes Aktivitet og Initiativ ved Udførelse af deres Pligter og dermed paa Produktiviteten: paa Udvælgelsen og Dannelsen af Faglærte og Ledere, paa Udnyttelsen af Fabrikkernes og Jordens Kapacitet og Ydeevne, paa Udnyttelsen af den menneskelige Arbejdskraft o. s. v. Med andre Ord, vi ønsker en utilsløret og teknisk objektiv Redegørelse for, hvorledes dette nye, lad mig sige kommunistiske Grundlag, har virket eller virker i det praktiske Liv. Alle disse vigtige Spørgsmaal var jeg levende interesseret i at faa objektivt belyst og direkte Erfaring for, og jeg er sikker paa, at enhver socialistisk eller social-økonomisk Interesseret er klar over, at de social-økonomiske Resultater fra det sovjet-russiske Experiment direkte og indirekte vil være af afgørende Betydning for Udviklingen her i vore egne Lande.

Allerede for flere Aar tilbage var det mit Ønske at arbejde i S.U., men først i Slutningen af 1931, efter at jeg i en Aarrække havde arbejdet for Standard Oil i Egenskab af Effektivitets-Ingeniør, fik jeg en 2-aarig Overenskomst med den russiske Handelsdelegation i New York som Olie-Konsulent. — Hvad var nu mine Motiver for at arbejde i S.U.?

De var:

1. Interesse og Sympati for de Kræfter, som paa konstruktiv Maade søger at ændre det kapitalistiske System i Retning af større national-økonomisk Virkningsgrad til Fordel for det arbejdende Folk.
2. For ved direkte Selvsyn og Arbejde at studere, især de teknisk-økonomiske Forhold, som de former sig i den daglige økonomiske Virksomhed under den der herskende kollektive Ejendomsret, Arbejderorganisation og Arbejdsregler til Sammenligning med Tilstandene under privat-kapitalistiske Forhold.

Forinden jeg gaar over til at skildre Tilstandene i Sovjet-Rusland, som jeg saa dem, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Udlændingenes Stilling.

De Specialister, som arbejder i den økonomiske Virksomheds Tjeneste, behandles af Russerne, skal vi sige som raadne Æg — altsaa med stor Hensyntagen og Forsigtighed. Der er dog nogen Forskel. Specialister, som lønnes med udenlandsk Valuta (Dollars f. Eks) regnes der mere med end Folk paa Rubelkontrakter. I Rusland som i Vesteuropa vurderes Folk efter deres Indtægter. Alle udenlandske Specialister, Ingeniører, Teknikere etc., har dog visse Privilegier og Begunstigelser, som den indfødte ikke nyder godt af.

Ogsaa Specialarbejdere har Privilegier, dog ikke saa store. De lever formelt paa samme Vilkaar som Russerne, men der er et særligt Departement, som tager sig af alle Udlændinge, der arbejder som teknisk Specialist eller Specialarbejder i Sovjet-Unionen.

Om Turisternes Forudsætninger for at kunne tale med om Forholdene derovre vil jeg gerne sige, at de er mangelfulde. I Rusland som i Danmark og andre Steder viser man kun Tilstandene fra den bedste Side for Turisterne. Turisterne er en Valuta-Forretning, og vil man have den Forretning, maa Kunderne behandles godt. Det bliver de ogsaa. Intourist, som staar for dette, ejer de bedste Hoteller. Turisterne handler i særlige Forretninger og betaler med udenlandske Penge, der er meget mere værd end Rublen (1 Guldrubel var i 1934 = 50 Papirrubler). Turisterne kan derfor ikke faa saa intimt et Kendskab til Forholdene som den, der har arbejdet derovre.

Som Specialist i Fabrikseffektivitet har jeg erhvervet mig et vaagent Øje for Spild af Materialer og Arbejdskraft, for daarlig Koordination mellem Produktionsenhederne, for Sløseri og Ligegyldighed o. s. v., og mine Erfaringer gennem en halv Snes Aars Arbejde i de mest forskellige Lande, fra højt udviklede kapitalistiske som U. S. A. til Koloni-Udbytning i primitive Lande i Syd-Amerika o. l., har givet mig særlig rig Anledning til at se, hvorledes kapitalistisk Planøkonomi og hensigtsmæssig Organisation af Arbejdet i de enkelte Bedrifter virker, med det mest forskellige Menneskemateriale.

Og det kan jo ikke nægtes, at kapitalistiske Bedriftsorganisationer og Arbejdsregler i *de enkelte Bedrifter* i det store og hele virker yderst effektivt omend for visse fysisk arbejdende ofte i en højst utiltalende Grad. Men man kunde ikke desto mindre ønske, at en lignende Effektivitet ogsaa kunde gælde *mellem* alle de mange Virksomheder, altsaa i Nationaløkonomien. Men her synes den private Ejendomsret med Skabelse af stedse flere arbejdsfri Indtægter i Forbindelse med visse uheldige Særegenskaber ved det kapitalistiske Kredit- og Pengesystem at gribe forstyrrende ind. — Og her er det USSR i hvert Fald adskiller sig principielt fra andre Lande.

Staten ejer al Jord og alle Produktionsmidler; og Skabelsen af private arbejdsfri Indtægter, som kan indvirke paa Systemets Ligevægt, er ikke mulig. — — — Under mit Ophold i S.U. var jeg da interesseret i at sammenligne de forskellige især social økonomiske Fremtoninger med Forholdene, som de er andre Steder i Verden, det være sig herhjemme, U. S. A. eller Syd-Amerika.

Jeg skal ikke paa dette Sted komme ind paa detailleret Beskrivelse af de mange enkelte Oplevelser og Forhold, som jeg fandt dem i S.U. gennem to Aars intens Virksomhed i Sovjet-Institutioner, men jeg skal i følgende Punkter resumere, hvilke Tilstande man fandt, ikke alene som jeg fandt dem, men som de almindeligvis var, idet jeg under mit Ophold der havde rig Lejlighed til at udveksle Erfaringer med mest forskellige andre udenlandske Specialister arbejdende saa at sige i alle mulige Industrier og Virksomheder over alt i USSR. Jeg vil ikke undlade at nævne, at blandt disse Specia-

lister var der flere kommunistiske, som paa Trods af deres noget dogmatiske Indstilling dog ikke benægtede Fakta, som udtrykt gennem følgende Punkter:

1. Der foregaar et umaadeligt Spild af menneskelig Arbejdskraft og Anstrengelse, et uhyre Spild og Ødelæggelse af Materialer, Maskiner, Værktøj samt af Næringsmidler, Korn, Sukkerroer, Grøntsager, Kartofler, Tomater etc.
2. Vedligeholdelse i vor Forstand finder normalt ikke Sted. Reparationer sker først efter komplet Sammenbrud eller Ødelæggelse af Maskiner, Apparater af enhver Art.
3. Et uhyre Rod og en ubeskrivelig Uorden findes overalt fra Arbejdsplads til den højeste Administration, fra Postvæsen, Jernbane til Husadministration og Kommissariater.
4. De allerede eksisterende Produktionsmidler, Transportmidler, Maskiner o. s. v. udnyttes overordentlig slet, ligesom den effektive Arbejdstid er meget mindre end den formelle 6 eller 7 Timers-Dag.
5. Alle Kontorer og Virksomheder er overfyldte med indtil flere Gange det nødvendige Personale.
6. Tyveri og Rapseri er enormt, almindelig og retsligt Ansvar kan i Praksis ikke gøres gældende af Private, idet dette fordrer en næsten uoverkommelig Indsats af Formaliteter.
7. Udvalgs-, Komité- og andre Møder synes lige saa utallige som evneløse til at udføre tagne Beslutninger. Virksomhederne er i Virkeligheden mere eller mindre omdannede til Rigsdage, mere karakteristiske ved Produktion af Resolutioner end af Produkter.
8. En uhyre og ganske enestaaende Udvikling af Intrige- og Klikevæsen, betinget af Particelle-Styret.
9. Bureaukratisme er udviklet i en Grad, som ikke kan skildres, men kun opleves.
10. Sammenspillet og Samarbejdet mellem og i Bedrifternes Departementer og Afdelinger, er minimal, oftest katastrofal for effektivt Arbejde.
11. Alle Kontrolorganisationer, saasom RKI (Arbejder- og Bonde-Inspektionen) og Partiets tilsvarende Partikontrolapparat, Fagforeninger, Avisernes offentlige Kritik etc. er praktisk talt virkningsløse med Henblik paa at bekæmpe og modvirke Bureaukrati, graverende Spild og Ineffektivitet i Økonomien, idet disse Institutioner selv er gennemsyret af Slendrian og Bureaukratisme, som ikke staar tilbage for andre Sovjet-Virksomheder.
12. Befolkningen lever, hovedsagelig som Følge af nævnte Tilstande, i meget større Fattigdom og under meget daarligere Leveforhold end betinget af de øjeblikkelige objektive Muligheder og Reserver. Den alm. Arbejders Levestandard kan slet ikke sammenlignes med selv de daarligst stilledes, eller endog de arbejdsløses, f. Eks. her i Danmark.

Da jeg forlod Sovjet-Rusland (1934) var alle arbejdendes Gennemsnitsindtægt 150 Rubler pr. Maaned.

Den ufaglærte Arbejders Løn i Moskva (den højeste i USSR) laa omkring 110 Rubler, den faglærte indtil ca. 200 Rubler, medens Ingeniører, Direktører, G. P. U. og røde Officerers Lønninger varierer fra ca. 300 til 2000 Rubler i Henhold til Stillingens Betydning. Kendte Skuespillere og Forfattere kan have Honorarer fra 2—4000 Rubler pr. Maaned.

I det følgende skal jeg give en skematisk Oversigt over, hvorledes en almindelig ufaglært Arbejders Maanedsbudget omtrent ligger i Moskva. Hans Løn ansættes til 110 Rubler pr. Maaned eller ca. 0,65 Rubler pr. Time og han forsørger 1,7 Personer (Gennemsnit for 1934):

Husleje	11
Fagforeningskontingent	3
Bidrag til Statslaan (ca. 10 % af Indtægten)	10
Skat og diverse andre Kontingenter	4
24 Maaltider til Børn i Skole og Børnehave (1,7)	9
24 Maaltider paa Arbejdspladsen (billigst)	18
Sporvogn	6
Elektricitet o. l.	3
Cigaretter (uundværlige for en Russer)	15
Petroleum	1
Tilsammen ...	80 Rubler pr. Md.

Tilbage er der ca. 30 Rubler til at leve for paa Søndagene, til ekstra Føde, til Klæder o. s. v. for 2,7 Personer.

Disse 30 Rubler udgør ca. 1 Rubel om Dagen. For denne Rubel kan der f. Eks. købes

800 gr Brød eller
350 gr Franskbrød eller
50 gr Kød eller
1—2 Æg eller
1/2 Liter Mælk eller
1 Bdt. Radiser eller
0,5 kg Kartofler eller
1 extra Pakke Cigaretter eller
1 Biografbillet eller
1 Glas The paa Restaurant eller
1/5—1/10 Teaterbillet.

Vil man have et virkeligt Grundlag for Sammenligningen af ufaglærte Arbejderes Kaar i Danmark, hvor Lønnen er ca. 120 Øre i Timen, og i Sovjet-Rusland, maa man stille Spørgsmaalet saaledes: Hvor mange Varer kan der købes for 1 Times Arbejde i hvert af de to Lande?

Svaret herpaa bliver følgende:

En Arbejder maa for at kunne købe nedenstaaende Varer arbejde:

	i Rusland:	i Danmark:
1 kg Sukker	15—20 Timer	1/3 Time
1 kg Rugbrød	2 „	1/6 „
1 kg Franskbrød	5 „	1/2 „
1 kg Kød	30—50 „	1 1/2 „
1 kg Kartofler	4 „	1/10 „
1 Liter Mælk	4 „	1/4 „
1 Æg	1— 2 „	1/12 „
1 Pk. Cigaretter	1 1/2 „	1/3 „
1 Maaltid paa Restauration...	10—12 „	1/2—1 „
1 Maaltid paa Arbejdsplads...	1— 2 „	1/2 „
1 Glas rigtig The med Sukker	1 1/2 „	1/4 „

Jeg anslaar ikke lavt, hvis jeg udtaler, at den ufaglærte russiske Arbejder-Families Levestandard (2,7 Personer) ligger paa et Niveau som modsvarer, hvad man herhjemme let kan opnaa med 15 Kroner pr. Uge plus et lille Værelse. Saa er tilmed Mulighederne for Kostvarieringen meget større her. Denne Levestandard er saaledes ikke højere end den arbejdsløses herhjemme paa Socialhjælp.

Men nu med de andre Befolkningslag? Bortset fra de dyrest udenlandske Specialister, saa vil jeg anslaa Lønningerne til at ligge saaledes, udtrykt i danske Penges Købeevne her i Danmark:

1. Typisk alm. faglært Arbejder: 20—25 Kroner pr. Uge plus mindre Værelse med Adgang til Køkken.
2. Alm. Direktør, højere lokal Partifunktionær, alm. Ingeniør o. l.: 25—35 Kroner pr. Uge plus bedre Værelse eller mindre Lejlighed.
3. Trust-Direktører, højere G. P. U., Røde Officerer og Partifunktionærer samt de største Videnskabsmænd, Ingeniører o. l.: 3—600 Kr. pr. Maaned med eller uden mindre Lejlighed, maaske moderne.

Levestandarden er saaledes ikke sammenlignelig med den vesteuropæiske eller den amerikanske, selv om ovennævnte udtrykker Standarden, som den er bedst i USSR: i Moskva og de større Byer.

Før jeg gaar nærmere ind paa en Analyse af disse beskrevne Tilstande, skal jeg med det samme resumere de forholdsvis faa fordelagtige Tilstande, som almindeligvis kunde iagttages:

1. at den øverste Regering under Stalins Ledelse paa temmelig dogmatisk Maade arbejder for Massernes Vel.
2. at Regeringen er sig de herskende slemme og ofte umulige Tilstande bevidst og som oftest erkender deres Aarsag og forsøger, omend langsomt og vagt og i Reglen i sidste Øjeblik, at forandre og forbedre den økonomiske Organisation og grundlæggende Principper for den økonomiske Virksomhed paa Trods af, at de nye Standpunkter ofte eller i Reglen kolliderer slemt med tidligere. Vagheden, Langsomheden og Katastrofepolitiken er maaske politisk nødvendig af Hensyn til Partiets Træghed.
3. at økonomiske og organisatoriske Fremskridt, nationalt og stort set, trods alle modvirkende Kræfter og slette Tilstande, virkelig gøres.
4. Børne- og Mødreforsorgen, karakteriseret især ved Storbyernes Fødehjem og Børnekonsultations-Kliniker er gratis for alle Arbejdende, er vel udviklede og virker ganske udmærket, især paa Baggrund af de smaa Hjælpemidler og primitive Forhold.
5. Alm. fri Lægehjælp og fri Hospital for alle Arbejdende er et stort Fremskridt, selv om Hospitalsvæsenet er primitivt og fattigt udstyret og oftest har Mangel paa de vigtigste Medikamenter, ligesom Patienternes Fødeforsyning næsten alene er afhængig af Slægt og Venner.
6. Der hersker en vis Optimisme, især i Byerne og hos de højere Funktionærer, ikke paa Grund af øjeblikkelig Tilfredshed med Levevilkaarene, men paa Baggrund af de daarligere Tilstande under og efter Revolutionen og i Troen paa en forsat Bedring.
7. En alm. Trang til Erhvervelse af Kundskaber kan iagttages overalt.
8. Et stort Arbejde udføres for at interessere de unge for Sport.
9. Kvindens absolutte Ligestilling med Manden overalt.
10. Effektiv Propaganda mod Overtro og Mystik.
11. Stor Dygtighed i Reklamekunst, især m. H. t. politisk Propaganda o. l.

Hvorledes kan man nu paa en fornuftig Maade forklare Eksistensen af saadanne først beskrevne Forhold i USSR? Ja, mange vil simpelthen mene, at de er Resultatet af primitive Forhold, af Tilbagestaaenhed i Almindelighed, af den forholdsvis hastige Industrialisering, hvor saa mange primitive Bønder arbejder i Fabrikkerne o. s. v. Men Forholdet er langtfra saa simpelt. Thi ser man paa ny-kapitalistiske Lande, hvor meget primitive Folkeslag drages ind i den kapitalistiske Produktion (Syd-Amerika, Kina, Japan o. l.), saa ser man dog ikke dèr Fremtoninger, som blot kan sammenlignes i den mindste Grad med, hvad man finder i S.U.

Nej, Sagen er meget dybere liggende og ikke saa meget bestemt af Menneskenes personlige Egenskaber (thi de er overalt forbløffende nær det samme), men af den i S.U. herskende karakteristiske Ordning for Produktion og Fordeling. Og her maa vi da erkende følgende specielle Tilstande for Sovjet-Unionen:

1. Statens Ejendomsret til al Jord og alle Produktionsmidler.
2. Komplet Trustificering af Industri og Handel med Udvikling af et kæmpemæssigt Administrationsapparat, gennem hvilket al økonomisk Virksomhed søges administreret i Henhold til et fastlagt nationalt Program.
3. Økonomisk Demokrati fra neden var den oprindelige Bedriftsform. Der er senere udviklet formelt selvstændige Bedriftsadministrationer, som dog reelt af afhængige af Bedriftens kommunistiske Celle. Partidomineret Embedsmandsvælde og Komité-Ledelse er karakteristiske for en Sovjet-Virksomhed.
4. Udviklingen af en kommunistisk Kollektivisme i Produktion og Fordeling paa Grundlag af Ligelønsprincippet, hvor Fordelingen søges gennemført paa Grundlag af Beregninger og Rationering, medens Pengene ikke skulde have nogen afgørende Betydning, Gratisprincippet var Idealet, hvorimod man stilede.
5. En uhyre omfattende Propaganda iværksættes for at formaa Menneskene til i deres økonomiske Væren at handle idealistisk kollektivt, arbejde og yde ikke alene ud fra en øjeblikkelig Gevinstmulighed, men udfra Pligt og Kærlighed til Socialismen o. s. v.

Mere eller mindre i denne Retning søgte man at udvikle Samfundsforholdene efter Revolutionen indtil Stalin blev Magtens Herre.

Stalin gjorde sig gældende ved at forstærke Udviklingen bort fra økonomisk Demokrati fra neden i Form af Bedriftsraads-Ledelsen og Lønning efter Ligelønsprincippet, som havde vist sig komplet ødelæggende for Produktion. Al Disciplin, Orden og Aktivitet forsvandt. Produktionen dalede paa et vist Tidspunkt til næsten Nul. Ledelserne blev da derefter ansat af de høje Administrationer, medens Fagforeningernes hele Stilling i Produktionen blev omlagt til direkte at tjene Produktionen. Dette havde nok en hel Del Virkning, skønt Bedrifternes Parti-Celler i alle Tilfælde beherskede Ledelsen.

(Fortsættes).

HUSK

AT ANGIVE SKRIVELSENS MÆRKE

I den senere Korrespondance fra Hovedkontoret til Afdelingerne vil det være bemærket, at der i Skrivelsernes højre Hjørne findes angivet nogle Forbogstaver eller andet Mærke, som det gennem den paatrykte vejledende Tekst henstilles at anføre paa Svarskrivelsen til Forbundet ang. den omskrevne Sag. Dermed er der skabt et Middel, der gør det mere let for Hovedkontoret at identificere de forskellige Skrivelser, saaledes at der ikke sker Fejl ved Sorteringen af Brevene til de enkelte Grupper og Kontorer.

Men denne lille Reform bliver naturligvis først af Betydning, naar alle Afdelinger følger Henstillingen.

Husk derfor i Fremtiden at paaføre Svarskrivelserne de anførte Forbogstaver eller andet Mærke.

LØBENDE KONFLIKTER

Magleby	*(Klintholm, Skovd., Møn)*
Stensved	*(Stensbygaard Skovd.)*
Rask Mølle	*(Hvirring Hornborg Kommune)*
Skallerup	*(Entrepr. Vestenbæk)*
Tolne	—
Hjermitslev	—
Hjørring	—
Kolindsund	*(Forp. Nielsen, »Ellegaard«)*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber Petersen)*
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Stilling	—
Skorup-Tvilum Voel	—
Østbirk	—
Stenvad	*(Nielsen, »Ellegaard«)*
Fabrikarbejderne	*(Emdrup Sæbefabrik)*
Salling	*(Ordrup Andelsplantage)*
Tarm	*(Tarm Sæbe- & Kødmelsfabrik)*
Solbjerg-(Ø. Jyll.)	*(Gl. & Ny Viffertsholm)*
Skagen	*(Fiskemelsfabriken)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Dronninglund	*(Murerarbejde)*
Graasten	*(Grusgraventreprenør Thielsen)*
Tamdrup	*(Tamdrup Kommune)*
Gørlev	*(Helsinge Drøsselbjerg Kommune)*
Hirtshals	*(Horne-Asdal Kommune)*
Horne-Asdal	
Frederikssund	*(Slangerup Bys Kommune)*
Grædstrup	*(Grædstrup Kommune)*
Hornslet-Rodskov	*(Grusgravsejer Jens Lading)*
Ø. V. Hassing	*(Øster-Vester Hassing Kommune)*
Klarup-Romdrup	*(Vognm., Entrepn., Lars Chr. Larsen, Romdrup Kær)*
—	*(Klarup-Romdrup Kommune)*
Davinde	*(Davinde Rolfsted Kommune)*
	(Grusgravene Svanninge, Espe og Villinge, Faaborg)
Frederikssund	*(Slangerup Savværk)*
Brenderup	*(Brenderup Kommune)*
Try	*(Brøndborer P. Christensen)*
Poulsker	*(Snedkermester A. Møller)*
Mellerup	*(Vognm. Anders Olsen) Konfl. afsl. (Marslet-Birkende Kommune)*
Kolindsund	*(Vekselerer Suhr, Kbhvn., Skarnæs, Kolind)*
3. Agitationskreds	*(Entreprenør Carl Sørensen, Skibby, ang. Dræningsarb. i Gl. Roskilde Amt)*
Herlufsholm	*(Godsejer Pille, Fodbygdr,. Næstved)*
Børkop	*(Plantør Frost, Børkop Planteskole, Børkop)*
Horsens A.	*(Forp. Holmboe, Bygholm Avlsgdr.)*
Ulsted	*(Ulsted Kommune)*
Vodskov m. fl.	*(Fru Propr. Jensen, Engholm pr. Nr. Sundby)*
Vodskov	*(Dræningsmst. Kjeldsen, Grindsted)*
Øster Lindet	*(Gaardejer, Grusgravejer H. P. Hansen, Majbølle)*
Sommersted	*(Murermester Christiansen, Magstrup)*
Hillerød	*(Kartoffelentreprenør Sønderup)*
Randers	*(A/S Randers Margarinefabrik)*
	(Sympatiblokade)
Vinderup	*(Dræningsmester Chr. Petersen, Vinderup)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OPHÆVEDE KONFLIKTER

Skibsted	*(Skibsted Lyngby Kommune)*
Rønde	*(Kalø Gods, Rønde)*

HØJSKOLEN OG DE UNGE PIGER

Vi spørger Forstander Poul Hansen paa Esbjerg Arbejderhøjskole, om unge Piger har den samme Mulighed for at faa Understøttelse til Højskoleophold som unge Mænd?

— Ikke helt, svarer Forstanderen. Da Arbejdsløshedsfonden kun udbetaler Højskoleunderstøttelse for Vinterhalvaaret, og Højskolerne som Regel kun modtager unge Piger om Sommeren, har de unge Piger det knapt saa let. En ung Pige, der er arbejdsløs og Medlem af en Arbejdsløshedskasse, kan dog faa Tilladelse til at faa sin vedtægtsmæssige Understøttelse udbetalt under Opholdet paa en Højskole.

— Er der da ikke andre Muligheder for den kvindelige Ungdom, der er ubemidlet?

— Jo, de kan først og fremmest faa en Amtsunderstøttelse. De skaffer sig et Ansøgningsskema paa deres Kommunekontor (i København i Magistratens 1. Afdeling) eller ved at skrive til Højskolen. Dette udfyldes og indleveres til Skattemyndighederne i Forældrenes Kommune inden 1. Januar — i København en Maaned senere. Amtsunderstøttelsen er omkring Halvdelen af Skolepengene paa 75 Kr. om Maaneden.

— Er saa alt sagt?

— Nej, her ved Højskolen har vi f. Eks. en meget aktiv Elevforening, der ogsaa kan træde hjælpende til, naar det kniber. Saa det bliver ofte kun et mindre Beløb, de unge Piger maa skaffe selv.

— Det er i Maj, Juni og Juli, De har Sommerskole hos Dem. Hvad lærer de unge Piger i den Tid?

— De faar ikke alene pyntet deres Skolekundskaber op, men oplever ogsaa et Kammeratskab, som vel ikke findes saa stærkt og intenst noget Sted uden for Højskolen. Og saa aabner der sig helt nye Verdener for dem gennem Undervisningen i Litteratur, Historie og Samfundslære. Det giver dem en Udvikling og en Afklaring, saa de kommer til at staa sikrere overfor Livets Problemer.

— Husholdningsundervisning?

— Ja, for dem, der interesserer sig derfor, gives der en meget grundig Undervisning paa dette Omraade. Det, de lærer i Skolekøkkenet er dem ofte til stor Nytte senere hen. Men lad de unge Piger skrive til os, saa skal vi med Glæde vejlede dem.

Vi forlader den store, smukke Højskole, besluttet paa at faa saa mange unge Piger som muligt til at gaa i Gang med at faa Højskoleopholdet i Stand.

Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde

Arbejdsdirektørens Aarsmøde med Tillidsmændene for de anerkendte Arbejdsløshedskasser afholdtes Lørdag den 30. November 1935 i Studenterforeningens store Sal i København.

Af Direktørens Aarsberetning fremgik det, at Antallet af Arbejdsløshedskasser i 1935 var 70 mod 71 Kasser Aaret forud, idet Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse den 1. Oktober 1934 var indgaaet i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

Det samlede Medlemsantal i Arbejdsløshedskasserne var 390,000 mod 375,000 det foregaaende Aar. Stigningen har saaledes i Aarets Løb været ca. 15,000 eller 3,9 pCt. Der har været Fremgang i 54 Kasser, deraf i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse en Fremgang paa 6000 Medlemmer.

Den samlede Udgift i Regnskabsaaret har andraget 51,1 Mill. Kr., hvoraf 38,4 Mill. Kr. falder paa Hovedforsikringen og 12,7 Mill. Kr. paa Forsættelseskassen.

Til Dækning af disse Udgifter har Arbejdsløshedskasserne haft en Indtægt i Medlemsbidrag paa 30,1 Mill. Kr., offentlige Tilskud 25,5 Mill. Kr., andre Indtægter 1,3 Mill. Kr.

Antallet af arbejdsløse Dage har i Aarets Løb været 24,4 Mill. mod 28,4 Mill. Aaret forud. Nedgangen andrager saaledes 14 pCt. Den samlede gennemsnitlige Arbejdsløshed Aaret rundt har været 96,000 Medlemmer om Ugen.

Den gennemsnitlige Aarsløn i Fagene, og som er det afgørende for Størrelsen af de offentlige Tilskud, har i Regnskabsaaret gennemgaaende været højere end det foregaaende Aar. Den højere Fortjeneste skyldes den Omstændighed, at Arbejdsløsheden, der tages i Betragtning ved Lønberegningen, har været lavere i sidste Aar end Aaret forud. Den højere Aarsfortjeneste har haft til Følge, at medens i 1934 20 Kasser med 53,2 pCt. af det samlede arbejdsløshedsforsikrede Medlemsantal har haft en Aarsfortjeneste paa indtil 2000 Kr., har der i 1935 kun været 13 Kasser med 51,7 pCt. Medlemmer, der hørte til denne Gruppe.

Om ledig Arbejdskraft paa Landet, hvorom der i Aarets Løb har staaet megen Blæst, udtalte Direktøren, at der ganske vist i Aarets Løb har rejst sig mange Klager om Mangel paa Arbejdskraft til Landbruget, men en foretaget Undersøgelse for visse Landdistrikters Vedkommende syntes at bekræfte, at Mangel paa voksen Arbejdskraft er der ikke. Der henvises herunder til, at der er et betydeligt Antal ledige Landarbejdere rundt omkring, og Manglen paa Arbejdskraft kan derfor ikke forklares ved, at der faktisk ikke findes ledig Arbejdskraft i Landdistrikterne, men Forklaringen maa være den, at den Arbejdskraft, der søges paa Landet, er en Kategori af Arbejdere, som f. Eks. unge Kvinder og unge ugifte Karle, altsaa en Efterspørgsel, der særlig gælder Sommerhalvaaret, og en Kategori af Arbejdere, der slet ikke findes inden for Arbejdsløshedsforsikringen.

Angaaende Arbejdsløshedskasserne — og særlig disses almindelige Administration — rettede Arbejdsdirektøren en skarp Kritik imod den Maade, hvorpaa særlig Kontrollen finder Sted inden for nogle Afdelinger. Direktøren udtalte, at Kontrollen med de ledige Medlemmer svigtede i et betydeligt Antal Afdelinger. Dette gælder ikke alene Kontrollen med Karensdagene, men ogsaa Kontrollen indenfor selve Arbejdsløshedsperioderne. Kontrollen er ikke korrekt, og det er Gang paa Gang konstateret, at der er Tillidsmænd, der i højeste Grad sidder Kassens Bestemmelser om Kontrol overhørig, ligesom det ogsaa Gang paa Gang er sket, at Afdelinger har givet Tilladelse til, at Medlemmer er rejst paa Ferie i Understøttelsesperioder, og at Medlemmernes Ledighed saaledes ikke er konstateret.

Da hele Kontrolspørgsmaalet er af største Vigtighed, særlig af Hensyn til offentlig Kritik over for Arbejdsløshedsforsikringen, maatte Direktoratet paa det skarpeste paatale de skete Mangler, hvor saadanne forefandtes; men Direktøren vilde ikke skjule over for Kassernes Tillidsmænd, at det ikke længere kan have sit Forbliven ved en Paatale, men at Direktoratet, saafremt disse Forhold ikke omgaaende ændredes, ser sig nødsaget til at paalægge Kasserne at kræve al den Understøttelse, der er udbetalt paa arbejdsløse Dage, og hvor Kontrollen ikke er foregaaet paa foreskreven Maade, tilbagebetalt, og det maa gøre hver enkelt Afdeling og dennes Bestyrelse ansvarlig for, at Tilbagebetalingen finder Sted. Direktoratet har i saa Henseende givet Instrukser til sine Tilsynsførende paa Amts- og Kommunekontorerne, saaledes at den Brist og den Overtrædelse af Vedtægtsændringerne, der finder Sted ved kraftig Foranstaltning bremses.

Arbejdsnævnet har i Regnskabsaarets Løb afholdt 25 Møder og paa disse behandlet 118 Sager.

Efter at Direktøren havde aflagt Aarsberetningen, førtes der nogen Diskussion om Kassernes Forhold i Almindelighed, hvorefter Beretningen toges til Efterretning, og der foretoges Valg af 3 Medlemmer til Arbejdsnævnet, og hertil genvalgtes Johannes Nielsen, Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, Jul. Johansen, Handels- og Kontormedhjælperne og A. Johansen, Metalarbejderne.

Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Hovedkontor beder alle Tillidsmænd og Fagfæller modtage vor bedste Tak for Samarbejdet i Aaret, der svandt, og vore bedste Ønsker om et godt Nytaar for vor Stand og vore Hjem.

Hovedkontoret i December 1935.

JOHANNES NIELSEN.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

OPMANDSKENDELSE
i
Voldgiftssag
mellem
Dansk Arbejdsmands Forbund
og
Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt.

Ved Skrivelse af 6. Juni 1935 paaklagede Dansk Arbejdsmands Forbund overfor Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt, at et Medlem af Forbundets Stubbekøbing-Afdeling, der har været antaget til Sukkerroearbejde hos Godsejer Thorsen, Dalbygaard pr. Falkerslev, d. 3. Juni var blevet bortvist fra sit Arbejde paa Grund af en Uoverensstemmelse mellem ham og Gaardens Forvalter angaaende Antallet af Planter pr. løbende Favn. Arbejderen havde afsat en Afstand af 7—8 Planter pr. lb. Fv., medens Forvalteren forlangte mindst 9 Planter.

Efter at der forgæves har været afholdt Mæglingsmøde den 11. Juni og Fællesmøde den 22. Juni, er Sagen blevet henvist til Afgørelse ved faglig Voldgift, ved hvilken Hvervet som Opmand er overdraget undertegnede Landsdommer J. Scharling.

Ved Sagens Behandling ved Voldgiftsretten har der været Enighed mellem Parterne om at bortse fra det særlige Tilfælde, der har givet Anledning til Sagen, og alene søge afgjort det principielle Spørgsmaal, hvilken Planteafstand Arbejdsgiveren iflg. Overenskomsten er berettiget til at kræve ved 1. Lugning. Herom bemærkes foreløbig: at — uanset Angivelserne i Klagen — maa Striden antages at staa om, hvorvidt der kan kræves en Afstand af ca. 9", altsaa ca. 8 Planter pr. løbende Favn, eller der kun kan kræves det Antal, man naar til ved at gaa ud fra 38.000 Planter pr. Td. Land.

I den mellem Parterne gældende Overenskomst af 1. Maj 1935 angaaende Løn- og Arbejdsforhold for Landbrugsarbejde findes i § 41 under Nr. 8 følgende Bestemmelser:

> „Priserne er beregnet for en Bestand af 38000 Planter pr. Tønde Land à 6200 lb. Favne.
>
> Er Bestanden ved Optagningen over 38.000, betales der for Optagningen et Tillæg paa 95 Øre pr. Td. Land for hver fulde Tusind Planter, der er mere end 38000. Paa samme Maade fradrages 95 Øre i Optagningsprisen pr. Td. Land for hver fulde Tusind Planter, der er mindre end 38000."

Fra Forbundets Side gøres det nu gældende, at der er mangeaarig Kutyme for, at Sukkerroer ved Lugningen afsættes med ca. 7, højst 8 Planter pr. løbende Favn. Dette stemmer ogsaa med den anførte Bestemmelse i Overenskomsten, idet 38000 Planter pr. 6200 løbende Favn svarer til 6,13 Planter pr. Favn, og Bestemmelsen om et Tillæg paa 95 Øre pr. Td. Land for hver fulde 1000 Planter, der er mere end 38000, kan ikke tages til Indtægt for den Opfattelse, at Arbejdsgiveren efter sit Skøn kan forlange et større Antal Planter end de 38000. Bestemmelsen har alene Hensyn til tilfældigt fremkommende Afvigelser fra det normale Antal, men det kan ikke være berettiget at sigte efter et højere Antal end 38000. Imidlertid har der netop i Aar — formentlig efter Tilskyndelse fra landbrugsteoretisk Side — vist sig en udbredt Tilbøjelighed hos Arbejdsgiverne til at kræve et større Planteantal end det hidtil sædvanlige, og Forbundet har modtaget mange Klager herover. Det forøgede Planteantal medfører et betydelig forøget Arbejde, der slet ikke dækkes af det nævnte Tillæg paa 95 Øre pr. 1000 Planter, og det er efter Klagerens Mening uberettiget at fravige mangeaarig Praksis m. H. t. Planteafstanden, uden at der samtidig aftales et Vederlag herfor.

De Indklagede har paa deres Side anført, at Afsætningen af Planter ved 1. Gangs Lugehakning sikkert er noget forskellig i de enkelte Landbrug, men at det dog vist er almindeligt, at Planterne afsættes med 9" Afstand, altsaa med 8 Planter pr. løbende Favn. Dette stemmer ogsaa med, at det i Kontrakten mellem Sukkerfabrikkerne og Roedyrkerne er fastsat, at Roerne udtyndes med ca. 23,5 cm (= 9 Tommer) imellem Planterne. De Indklagede bestrider, at der i Aar skulde være givet noget almindeligt Direktiv angaaende Forøgelse af Plantebestanden. Hvad angaar det fra Overenskomstens Bestemmelse om 38000 Planter pr. Td. Land hentede Argument, gør de Indklagede opmærksom paa, at der i Bestemmelsen er Tale om „Bestanden ved Optagningen", ikke ved 1. Lugning, og at der imellem disse Tidspunkter maa regnes med en Afgang, der kan anslaas til 15 %. Som Følge heraf maa man for at opnaa de 38000 Planter ved Optagningen kræve et betydeligt større Antal ved Lugningen. De Indklagede har endvidere fremhævet, at der i Overenskomsten tidligere har været regnet med en Plantebestand af fra 36000 til 40000 Planter pr. Td. Land, saaledes at der først ved Overskridelse af de 40000 skulde betales et Tillæg. Ved en senere Revision blev Middeltallet 38000 taget til Udgangspunkt for Beregningen af Tillæg (og Fradrag), men denne Ændring har intet at gøre med, hvilket Antal Roedyrkeren har Ret til at kræve. De Indklagede maa herefter ganske bestride Berettigelsen af den af Klagerne hævdede Forstaaelse af Overenskomstens herhenhørende Bestemmelser.

Efter de foreliggende Oplysninger finder Opmanden at maatte gaa ud fra, at en Afstand af 9" mellem Planterne ved 1. Lugning gennem lange Tider indenfor de i Roedyrkningen interesserede Kredse har været anset for det normale og passende, saaledes som det ogsaa har fundet Udtryk i Kontrakterne mellem Fabrikkerne og Roedyrkerne, og det maa derfor paa Forhaand have Formodningen imod sig, at der i Overenskomsten med Arbejderne skulde være bestemt eller forudsat noget andet. Der maa da ogsaa gives de Indklagede Medhold i, at der ikke paa de anførte Bestemmelser i Overenskomstens § 41 Nr. 8 kan støttes, at Arbejdsgiverne skulde være uberettiget til at kræve en Planteafstand af omkring 9" ved 1. Lugning, og selv om nogle Roedyrkere tidligere har ladet sig nøje med et mindre Antal Planter pr. løbende Favn, kan de ikke derved anses afskaaret fra nu at stille dette Krav.

Idet der saaledes ikke kan gives Klagerne Medhold i det af dem anførte,

kendes:

Det af Klagerne fremsatte Krav m. H. t. Planteafstanden ved 1. Lugning har ikke Hjemmel i Overenskomsten.

Det Opmanden i Honorar samt for Rejseudgifter og Udlæg til Skrivearbejde tilkommende Beløb, ialt 130 Kr. bør udredes af Klagerne.

Den 15. November 1935.

J. Scharling.

OPMANDSKENDELSE
i Voldgiftssag:
Jord- og Betonarbejdernes Fagforening
mod
Entreprenørforeningen
(for Entreprenør Chr. E. Christensen).

Den 5. September 1935 sluttede et Kloakarbejde paa Sydkærvej i Hvidovre, som Entreprenør Chr. E. Christensen havde i Entreprise, og den 10. September blev Regnskabet over Arbejdet og Arbejdernes Tilgodehavende tilstillet Entreprenøren. Efter dette, som det nu er berigtiget ved Fagforeningens Paastand under Voldgiftssagen, skulde der tilkomme Arbejderne et Resttilgodehavende paa 2,965 Kr. 85 Øre (af ialt ca. 7000—8000 Kr.). Efter den 17. September, da Betalingsdagen var kommen, forsøgte Fagforeningen gentagne Gange, men forgæves, at komme i Forbindelse med Entreprenøren, men først den 26. September blev der aftalt et Møde den 28. September paa hans Kontor, hvor han meddelte, at han endnu ikke havde set paa Regnskabet. Der aftaltes da et nyt Møde den 1. Oktober paa samme Sted, men Entreprenøren kom ikke, heller ikke senere samme Dag paa Fagforeningens Kontor, hvor et nyt Møde var berammet. Først den 3. Oktober modtog Fagforeningen hans Kritik over Regnskabet, hvilken resulterede i, at han mente at skylde Arbejderne 175 Kr. 35 Øre.

Entreprenøren har anført, at han straks kunde se, at Regnskabet var behæftet med saa fundamentale Fejl (uriktig Opmaaling, Takst efter Zone 1, anvendt i Stedet for efter Zone 2), at han ikke fandt Anledning til at beskæftige sig nærmere med det, før Holdformanden vilde henvende sig til ham. Da han i Stedet for tilsidst den 26. September — han benægter, at der

tidligere er sket Henvendelse til ham — fik Henvendelse fra Fagforeningen, vilde han nødig igang med det store Arbejde, som Kritikken vilde kræve, idet han nærmest mente at have Ret til et helt nyt Regnskab, men gav dog omsider efter og afleverede sin Kritik den 3. Oktober. Herigennem maa han formene, at Fagforeningen har givet Afkald paa at kræve de i Overenskomsten fastsatte Frister overholdt.

Han havde ogsaa forlangt at komme med til den endelige Opmaaling, men dette skete ikke. Hertil har Fagforeningen bemærket, at Holdformanden gik og ventede Entreprenøren i 2 Dage til denne Opmaaling, hvorefter han — som det er Praksis i saadanne Tilfælde — henvendte sig i Fagforeningen, der nu lod Opmaalingen foretage.

Fagforeningen nedlægger under Sagen Paastand paa, at Regnskabet, da Fristen i Overenskomstens § 1 m ikke er overholdt, anerkendes i sin nuværende Skikkelse, dog at Resttilgodehavendet reduceres med 5 % af den samlede Arbejdsløn og Tillæg, saafremt en snart ventet Voldgiftskendelse i en anden Sag afgør, om Arbejdet skal betales efter Zone 2-Takst.

Entreprenørforeningen kan ikke anerkende, at Fristen er overskredet, idet Fagforeningen i Stedet for straks at rejse forannævnte Krav, indlod sig i Realitetsforhandlinger med Entreprenøren og opnaaede et Resultat heraf, nemlig Kritiken af 3. Oktober. Men selv om Fristen var overskredet, maa Foreningen bestride, at Følgen skule være den, at Regnskabet nu ikke kunde kritiseres, thi herom staar der intet i § 1 m. Følgen kan kun være, at der nu maa fastsættes en ny, ganske kort Frist for Tilendebringelse af Gennemgang af Regnskabet, og i Overensstemmelse hermed nedlægger Foreningen Paastand.

Overenskomstens § 1 m lyder saaledes:

„Senest 2 Dage efter Arbejdets Fuldførelse foretages dets Opmaaling af Entreprenøren og Arbejderne i Forening, dog kan begge Parter lade møde for sig ved Fuldmægtig.

Senest 10 Dage efter Arbejdets Fuldførelse skal Resten af Overskudet udbetales. Regnskab i Henhold til fornævnte Opmaaling skal dog være indleveret 6 Dage forinden.

Ved Arbejder, der ikke strækker sig ud over 3 Uger, skal Overskudet udbetales senest 4 Hverdage efter Regnskabets Afslutning."

Hensigten med denne Bestemmelse er, at Betalingsspørgsmaalet skal have en snarlig Afslutning, og medens der vel ikke kan være noget i Vejen for, at Betalingen trækker ud over 10 Dage, naar Kritik af Regnskabet er fremkommet forinden og den derved nødvendiggjorte Berigtigelse af Regnskabet ikke kan afsluttes forinden Fristens Udløb, maa der kræves, at Regnskabet har fremkaldt en eller anden Reaktion fra Entreprenørens Side, idet Bestemmelsens Tidsfrist ellers vilde være virkningsløs og dermed overflødig.

Selv om nu Entreprenøren i dette Tilfælde ansaa Regnskabet for saa forfejlet, at han kunde kræve et nyt Regnskab, findes det at være hans Fejl, at han ikke tilkendegav dette enten overfor Holdformanden eller overfor Fagforeningen, og netop under saadanne Omstændigheder maatte iøvrigt hans Passivitet forekomme at være i tSrid med hans egne Interesser.

Under Voldgiften, der er tiltraadt af undertegnede Dommer F. Pihl som Opmand, har ikke kunnet opnaas Forlig eller Fortalsafgørelse.

Sagen afgøres da ved følgende

KENDELSE:

Arbejdernes Resttilgodehavende anerkendes for et Beløb af 2,965 Kr. 85 Øre, der eventuelt vil være at reducere i Forholdet: Zone 2 til Zone 1.

Sagens Omkostninger, 350 Kroner, derunder Opmandens Salær 150 Kroner, udredes af hver af Parterne med Halvdelen.

Skt. Jakobs Plads Nr. 6, den 1. November 1935.

sign. **F. Pihl.**

OPMANDSKENDELSE

afsagt den 21. September 1935 Kl. 4 Eftermiddag
af Dommer P. Nyvang, Præstø.

Under nærværende Sag paastaar Klagerne „Dansk Arbejdsmandsforbund" for Landarbejderne Otto Birkedahl og Hans Rasmussen Ejeren af Oremandsgaard, Hofjægermester C. F. Hage, repræsenteret ved „De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger" tilpligtet at betale 54 Kr. 68 Øre, nemlig den tarifmæssige Mindstebetaling for 2den og 3die Lugning af et Areal Sukkerroer, stort 16570 Favne, paa Oremandsgaard, paa hvilket de nævnte to Arbejdere har besørget 1ste Lugning. I Sagen har der i Overensstemmelse med „Norm for Regler for Behandling af faglig Strid" § 3 været foretaget Mægling. Da denne imidlertid ikke førte til Forlig, og Enighed heller ikke opnaaedes ved Forhandling mellem Organisationerne, er Sagen i Overensstemmelse med Normens § 5 bleven henvist til Afgørelse af en Voldgiftsret, bestaaende af Voldgiftsmændene Forretningsfører Lorents Petersen, København, Kredsformand Chr. Holgersen, Hyllede, Forpagter Chr. Løppenthin, Ugledige, og Gaardejer Rasmus Rasmussen, Ugledige, samt undertegnede Dommer P. Nyvang, Præstø, som Opmand. Ved det den 18. ds. afholdte Voldgiftsmøde blev der af Voldgiftsmændene afgivet 2 Stemmer for at tage Klagernes Paastand til Følge, 2 Stemmer for Frifindelse, og Sagen vil herefter være at afgøre ved Opmandens Kendelse. De nærmere Omstændigheder er følgende:

Landarbejderne Otto Birkedahl og Hans Rasmussen var i indeværende Aars Foraar antagne til at luge Sukkerroer paa Oremandsgaard. Arbejdet ophørte imidlertid allerede den 28. Maj og inden 1ste Lugning af Gaardens Roeareal endnu var tilendebragt. Klagerne paastaar paa Grundlag af Arbejdernes Fremstilling, at disse blev afskedigede af Gaardens Forvalter, medens derimod Sukkerroedyrkerforeningerne i Overensstemmelse med det Standpunkt, som er indtaget af Gaardens Bestyrer, F. Nielsen, gør gældende, at Arbejderne afbrød Arbejdet, fordi Forvalteren paatalte, at de ikke udtyndede Roerne ordentligt.

For at faa klaret den Uoverensstemmelse, der saaledes er om de faktiske Forhold, er Forvalter paa Oremandsgaard, Ulrik Johannes Holse og Arbejdsmand Hans Sørensen af Tjørnehoved afhørte af Voldgiftsretten som Vidner. Førstnævnte har forklaret, at han den 28. Maj om Eftermiddagen bebrejdede Otto Birkedahl og Hans Rasmussen, at de ikke tyndede Roerne ordentligt ud, idet der mange Steder stod 2 eller 3 Roer sammen, at dette førte til noget Skænderi, at Rasmussen til sidst (idet han efter Vidnets Opfattelse ogsaa optraadte paa Birkedahls Vegne) anmodede om Opmaaling af sine Roer og Afregning, at Arbejderne, efter at Vidnet samme Dag havde opmaalt det lugede Areal, den følgende Morgen fik deres Betaling paa Godskontoret, at de efter denne Dag ikke fortsatte med Lugearbejdet, men at Vidnet ikke havde sagt til dem, at de ikke skulde komme mere. Arbejdsmand Hans Sørensen har forklaret, at han paahørte en Del af Samtalen mellem Forvalteren og de to Arbejdere og blandt andet hørte, at Rasmussen bad Forvalteren om at maale Roerne op, saa at de kunde faa deres Penge, men at Vidnet ikke hørte, at Forvalteren sagde til Arbejderne, at de ikke skulde komme mere.

Da Arbejdernes eget Udsagn om, at de blev bortviste af Forvalteren paa Grund af deres Interesse i Sagen selvfølgelig ikke har megen Beviskraft, maa det statueres, at Klagerne, hvem Bevisbyrden i saa Henseende paahviler, ikke har bevist, at saadan Bortvisning har fundet Sted, og der maa herefter ved Bedømmelsen af Sagen gaas ud fra, at Arbejderne af egen Drift har opgivet at deltage yderligere i 1ste Lugning. Men herved havde de i og for sig ikke opgivet eller mistet deres Ret til at foretage de senere Lugninger af det allerede lugede Areal. De havde efter det foreliggende ikke paataget sig at luge et bestemt Areal eller at deltage i Lugningen, til denne var tilendebragt, saa nogen Begrænsning i deres Ret paa Grund af Pligtforsømmelse i saa Henseende kan der ikke være Spørgsmaal om. Det er nu vel fra Sukkerroedyrkerforeningernes Side gjort gældende, at den ene af Arbejderne truede Forvalteren med Vold, og at Lugningen var udført saa uforsvarligt, at der maatte præsteres større Betaling end den sædvanlige for at faa 2den Lugning besørget. Men disse Anbringender kan ikke føre til, at Arbejderne skulde have fortabt deres Ret til at foretage 2den og 3die Lugning, dels fordi de anførte Forhold ikke er tilstrækkelig oplyste under Sagen, dels fordi det ikke, da Arbejderne afbrød deres Virksomhed, blev tilkendegivet dem, at de ved deres Adfærd havde forspildt Retten til de to sidste Lugninger.

Medens Arbejderne saaledes ikke ved at afbryde Lugningen paa Oremandsgaard mistede deres Ret til 2den og 3die Lugning, saa kan det paa den anden Side ikke bebrejdes Gaardens Bestyrer, at han ikke sendte Bud efter dem, da 2den Lugning skulde foretages. Da de afbrød Arbejdet paa Grund af Misfornøjelse med Forvalterens Optræden og ikke udtrykkelig erklærede, at de alligevel vilde være med ved de senere Lugninger, at det undskyldeligt, at Bestyreren regnede med, at de ikke vilde arbejde mere paa Gaarden, og at han ikke tilsagde dem til 2den Lugning. De er derfor ikke berettigede til Betaling for denne Lugning. Derimod maa der tilkendes den tarifmæssige Betaling for 3die Lugning 18,23 Kr., eftersom der ikke blev givet dem Lejlighed til at foretage denne, uanset at de havde tilkendegivet, at de ønskede at fortsætte. Fra det nævnte Beløb vilde der kunde være Spørgsmaal om at drage den Merbetaling for 2den Lugning, som 1ste Lugnings uforsvarlige Foretagelse har medført, hvis der forelaa tilstrækkelige Holdepunkter til Bestemmelse heraf. Men da dette ikke er Tilfældet, og det end ikke under Sagen er godtgjort, at 1ste Lugning var udført saa uforsvarligt, at 2den Lugning derved fordyredes, vil saadant Fradrag allerede som Følge heraf ikke kunne finde Sted.

Efter de foreliggende Oplysninger foreligger der ikke andre Omkostninger ved Voldgiftssagens Behandling til Paakendelse

end Opmandens Honorar, der fastsættes til 50 Kr. og efter Omstændighederne vil være at udrede med Halvdelen af hver af de to Foreninger, mellem hvilke Sagen har verseret.

„Herefter bestemmes:
Ejeren af Oremandsgaard, Hofjægermester C. F. Hage, repræsenteret ved „De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger" bør til „Dansk Arbejdsmands Forbund" paa Landarbejder Otto Birkedahls og Hans Rasmussens Vegne betale 18 Kr. 23 Øre inden 15 Dage, efter at Foreningerne har faaet Meddelelse om denne Kendelse.
Opmandens Honorar 50 Kr. betales med Halvdelen af „Dansk Arbejdsmands Forbund" og Halvdelen af „De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger".
Præstø, den 23. September 1935.

Nyvang,
Dommer.

OPMANDSKENDELSE
i
VOLDGIFTSSAG NR. 114
mellem
Dansk Arbejdsmandsforbund
og
Entreprenørforeningen paa Entreprenør J. P. Larsens Vegne.

Nedenfor nærmere omhandlede Uoverensstemmelse mellem Klagerne, Dansk Arbejdsmands Forbund, og de Indklagede, Entreprenørforeningen paa Entreprenør J. P. Larsens Vegne, er henvist til faglig Voldgift, og da der ikke blandt Voldgiftsmændene har kunnet blive Flertal for en Afgørelse, paahviler det undertegnede, som af Parterne er valgt til Opmand, at paakende Sagen.
Tvisten angaar, hvorvidt et Kloak- og Vejarbejde, som Entreprenør J. P. Larsen har i Entreprise paa „Henriksholm"s Jorder i Rødovre, skal aflønnes Arbejderne efter Priserne for 1. eller 2. Zone.
Klagerne, Dansk Arbejdsmands Forbund paastaar Arbejdet aflønnet efter 1. Zones Priser, medens de Indklagede, Entreprenørforeningen paa Entreprenør J. P. Larsens Vegne, der hævder, at Arbejdet udføres i 2. Zone, paastaar Frifindelse.
Det Omraade, hvorpaa Arbejdet udføres, er beliggende i Rødovre Kommune; det afgrænses mod Nord af Roskildevejen og strækker sig langs Vejen omtrent fra Københavns Grænse og et godt Stykke ud mod Fæstningsterrænet. Arbejdet blev paabegyndt den 2. September 1934 og ventes tilendebragt omkring 1. December 1935.
Hovedoverenskomst mellem Parterne „vedrørende Arbejdsforholdene i Provinsen og i Nordsjællands 2. Zone" af 10. Maj 1930 har paa Titelbladet følgende Tekst:

„Ved Provinsen betegnes hele Landet med Undtagelse af København, Frederiksberg og Amager samt Nordsjællands 1ste og 2den Zone.
Nordsjællands 2den Zone omfatter Glostrup, Taastrup, Ballerup, Frederikssund, Frederiksværk, Hillerød, Helsingør og Hornbæk."

Side 111 i Overenskomsten er optaget Bestemmelse vedrørende 1ste Zone, og det hedder her:

„I Nordsjællands 1ste Zone, som omfatter:
Københavns Amts Nordre Birk samt Hørsholm, Søllerød og Birkerød
er den københavnske Hovedoverenskomst ..... gældende ....."

Andre Bestemmelser vedrørende Zonernes Omraade indeholder Overenskomsten ikke.
Klagerne anfører til Støtte for deres Paastand følgende:
Før Vedtagelsen af Hovedoverenskomsten i 1930 havde Afdelingerne særlige Overenskomster, hvorfor Aflønningerne af forekommende Arbejder skete efter den for de arbejdende gældende Overenskomst uanset Arbejdsstedets Beliggenhed. Ved Hovedoverenskomsten var det Meningen at afløse denne Tilstand, saaledes at Aflønningen kom til at bero paa Arbejdsstedets Beliggenhed. Zoneafgrænsningen fik imidlertid, som det fremgaar af de citerede Bestemmelser, et ufuldkomment Udtryk i Hovedoverenskomsten, og der opstod forskellige Tvivlsspørgsmaal angaaende den rette Grænsedragning. Ogsaa i Praksis har der i Tiden efter Hovedoverenskomsten vist sig Usikkerhed med Hensyn til Zoneomraadernes Afgrænsning, og i Rødovre er forekommende Arbejder afregnet undertiden efter 1ste Zones Priser og undertiden efter 2den Zones; Klagerne formener, at der i de senere Aar er afregnet omtrent ligemeget i hver af de to Grupper. Klagerne hævder imidlertid, at Rødovre efter Hovedoverenskomsten rettelig henhører under 1ste Zone og fremfører herfor forskellige fortolkningsmæssige og praktiske Betragtninger med Tilføjende, at Spørgsmaalet nu maa anses for endelig afgjort ved Opmandskendelse af 14. August 1935 i Voldgiftssag Nr. 110 mellem Sagens Parter, ved hvilken Kendelse det blev fastslaaet, at et Kloakarbejde paa Roskildevej paa en Strækning, der ligger lige op ad det under denne Sag omhandlede Areal, skulde aflønnes efter Reglerne for Nordsjællands 1ste Zone.
De Indklagede bestrider, at Kendelsen i Sag Nr. 110 bindende afgør Spørgsmaalet om, hvilken Zone Rødovre hører til, og navnlig, at den kan være afgørende for det under denne Sag omhandlede Arbejde, hvorom der var kontraheret, før Kendelsen blev afsagt. De anfører, at Grænsen mellem 1ste og 2den Zone paa den her omhandlede Strækning altid har været Kommunegrænsen mellem København og Rødovre eller Grænsen for Søndre Birk, hvilken Grænse her falder sammen med nævnte Kommunegrænse. De paaberaaber sig herfor Overenskomst af 25. April 1919 mellem Dansk Arbejdsmands Forbunds Afdeling for Glostrup, Taastrup og Omegn og den lokale Forening af Murer- og Tømrermestre, hvori det hedder, at Overenskomsten „er gældende for Glostrup, Taastrup og Omegn indtil Københavns og Frederiksbergs Kommunegrænser..."; denne Grænse er fastholdt i Murerfaget, og ifølge Forligsmandens Mæglingsforslag af 5. April 1930, der ligger til Grund for Hovedoverenskomsten, skulde de særlige Bestemmelser for Nordsjælland ordnes „... i Overensstemmelse med Ordningen for Murermestrene ...". De paaberaaber sig endvidere, at Brolæggeroverenskomsten, som i 1930 blev underskrevet 5 Dage efter Hovedoverenskomsten, henfører Søndre Birk til 2den Zone. Paa den anden Side omfatter Københavns Overenskomsten: „København, Frederiksberg og Amager", samt ved særlig Vedtagelse nogle Omraader mod Nord. At Rødovre naturligvis hører til Glostrups Opland, ser de ogsaa udtrykt i, at det er Klagernes Glostrupafdeling, der har rejst denne Sag. De fremhæver særlig, at Opmandskendelse af 24. Juli 1932 i Sag Nr. 61 mellem denne Sags Parter, under hvilken Sag Spørgsmaalet om 2den Zones Afgrænsning var taget op til principiel Behandling, fastslog følgende:

„Til Nordsjællands 2den Zone bør vedrørende Hovedoverenskomst af 10. Maj 1930 ..... henregnes Frederiksberg Amt med Undtagelse af det til 1ste Zone hørende Omraade, Københavns Amts søndre Birk samt den ovenfor nærmere betegnede Del af Tune Herred."

Ogsaa en Opmandskendelse af 24. September 1933 i Sag Nr. 87 omtaler Søndre Birk som liggende i 2den Zone. De fremfører endelig, at Klagerne under Overenskomstforhandlingerne i Foraaret 1935 stillede Forslag om, at Rødovre og Hvidovre udtrykkelig skulde nævnes som hørende under 1ste Zone, hvori de Indklagede ser en Erkendelse af, at dette ikke for Tiden er Tilfældet. Idet de Indklagede formener ved det under Sagen fremførte at have dokumenteret, at den overenskomstmæssig vedtagne Grænse for 2den Zone paa den her omhandlede Strækning er Grænsen mellem København og Rødovre Kommune hævder de, at Kendelsen i Sag Nr. 110 ikke kan være afgørende under nærværende Sag, da Opmanden efter deres Opfattelse er incompetent til at flytte en overenskomstmæssig vedtagen Grænse. — I hvert Fald maa, hævder de Indklagede, Entreprenør J. P. Larsen være berettiget til at aflønne det under Sagen omhandlede Arbejde efter Reglerne for 2den Zone; thi da han gav Tilbud paa Arbejdet, havde han fuld Føje til at regne med, at Entrepriseomraadet laa i 2den Zone. Som Grundlag herfor havde han ikke alene de ovenommeldte Overenskomstbestemmelser og Opmandskendelser, men han — og Kolleger — har ydermere i tidligere Tilfælde, ogsaa efter Hovedoverenskomstens Vedtagelse, uden Indsigelse afregnet Arbejder i Rødovre Kommune efter 2den Zones Lønsatser, og han har, indtil Sag Nr. 110, paadømt den 14. August 1935, gav Klagerne Anledning til Indsigelse (omkring Midten af Juni 1935), aflønnet selve det under Sagen omhandlede Arbejde efter samme Lønsatser i Henhold til Opmaalinger og Regnskabsopstilling foretaget af vedkommende Fagforening ved dertil udpeget Repræsentant.
Klagerne gør mod det anførte gældende, at der allerede før 1930 blev aflønnet Arbejder i Rødovre Kommune efter 1ste Zones Priser, og det var ikke Hensigten med Hovedoverenskomsten at forringe Arbejdernes Lønvilkaar. Voldgiftskendelsen i Sag Nr. 61 anser de ikke for bindende under denne Sag, idet det under Sag Nr. 61 drejede sig om Afgrænsningen af 2den Zone i Forhold til Provinsen, medens Afgrænsningen overfor 1ste Zone ikke da var inddraget under Behandlingen; derimod drejer Sag Nr. 110 sig netop om denne Afgrænsning, og den maa derfor være afgørende. De bestrider endelig, at en urigtig Forstaaelse af Overenskomsten hos Arbejdsgiver og Arbejdere eller en urigtig foretagen Afregning mellem Entreprenør og Arbejdere skulde være forbindende for Organisationerne.
Det fremgaar af det saaledes foreliggende, at Overenskomstens Bestemmelser vedrørende den omtvistede Zoneafgrænsning er særdeles ufyldestgørende, og at deres Forstaaelse har givet Anledning til megen Tvivl. I Praksis har den deraf flydende Usikkerhed givet sig Udslag i, at der — maaske tildels under Paavirkning af Tilstanden før Hovedoverenskomstens Vedtagelse i 1930 — i Rødovre Kommune er afregnet snart efter Lønsatserne for 2den Zone og snart efter Lønsatserne for 1ste Zone, efter

Klagernes Anbringende omtrent lige meget af hver. Selv efter Kendelsen af 24. Juli 1932 i Sag Nr. 61 maa dette Forhold antages at være fortsat. Selvom det nu maa antages, at Opmandskendelsen af 14. August 1935 i Sag Nr. 110 har gjort op med denne Usikkerhed ved at fastslaa, at Rødovre henhører til 1ste Zone, og selvom denne Afgørelse under de foreliggende Omstændigheder maa anses for bindende (jfr. herved om faglige Voldgiftskendelsers forbindende Kraft bl. a. den faste Voldgiftsrets Kendelse i Sag Nr. 666), findes dog ikke heraf at følge, at Entreprenør J. P. Larsen skal aflønne det ovenommeldte Arbejde efter 1ste Zones Lønsatser. Thi uanset at det maa anses for den almindelige Regel, at enhver, der er bundet ved en kollektiv Overenskomst, normalt selv maa bære Risikoen for at have forstaaet Overenskomsten rigtigt, findes de under denne Sag foreliggende Forhold dog at være saadanne, at en Undtagelse fra Reglen maa gøres. Afgørelsen herfor er vel ikke Overenskomstens mangelfulde Angivelse af Grænsen mellem 1ste og 2den Zone eller den heraf følgende Uensartethed i Praksis, der har givet sig Udslag i, at Arbejdsgivere, hvoriblandt Entreprenør J. P. Larsen, i Tiden indtil Sommeren 1935 har aflønnet Arbejde i Rødovre Kommune efter 2den Zones Lønsatser, uden at Klagerne har rejst Indsigelse herimod. Men naar det anførte og Sagens øvrige Omstændigheder sammenholdes med, at Entreprenør J. P. Larsen har aflønnet største Delen af det under Sagen ommeldte Arbejde efter 2den Zones Lønsatser i Henhold til Opmaalinger og Udregninger foretaget af en dertil af vedkommende Fagforening særlig udpeget Tillidsmand, findes Entreprenør Larsen at have haft saadant Grundlag for at disponere ud fra Forventning om, at de vedkommende Organisationer billigede denne Afstemningsmaade, at han maa anses berettiget til at afregne hele Arbejdet efter 2den Zones Lønninger, og de Indklagedes Paastand vil derfor være at tage til Følge.

Voldgiftssagens Omkostninger ialt 250 Kr., herunder i Honorar til Opmanden 150 Kr., finder Klagerne og de Indklagede at burde udrede med Halvdelen hver.

Kendelse:

De Indklagede, Entreprenørforeningen paa Entreprenør J. P. Larsens Vegne, bør for Tiltale af Klagerne, Dansk Arbejdsmands Forbund, i denne Sag fri at være.

Voldgiftssagens Omkostninger udreder Klagerne og de Indklagede med Halvdelen hver.

København, den 25. November 1935.

sign. **Jesper Simonsen.**

OPMANDSKENDELSE
i Sag:
Dansk Arbejdsmands Forbund
mod
Entreprenørforeningen.

I den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Hovedoverenskomst hedder det i § 5 (Makadamisering og Tjærebeton) litra f (Gangsti, Cyklesti og andre Arealer) 2. Stykke:

„Hvor Materialudlægningen kræves foretaget i flere end 2 Lag ekscl. Grusning, betales for hvert Lag herudover et Tillæg pr. m² af 1,9 Øre."

Om Anvendelsen af denne Bestemmelse er der opstaaet Strid mellem Forbundet og Foreningen paa dens Medlem Entreprenør J. P. Larsens Vegne i Anledning af et Fortovsarbejde i Ballerup.

Angaaende Striden har der forgæves været afholdt Mægling i Mæglingsudvalget, hvorefter Sagen er blevet begæret afgjort ved faglig Voldgift, og undertegnede er af Den faste Voldgiftsret udnævnt til Opmand.

Det omspurgte Fortovsarbejde er ifølge de Voldgiftsretten meddelte Oplysninger udført paa den Maade, at der først blev lagt et Lag Slagger, som blev tromlet, saa at det dannede en fuldstændig jævn og plan Flade. Derefter blev Slaggerne dækket af et Lag Grus (Bagharpning), som tromledes, hvorefter der spredtes fint Grus over Fortovet.

Forbundets Paastand gaar ud paa, at da hvert af Lagene er tromlet, skal der betales yderligere 1,9 Øre pr. m² pr. Lag. Til Støtte for Paastanden er nærmere anført, at den almindelige Fremgangsmaade ved Udførelsen af den Slags Arbejde er, at Slagger og det grove Grus bliver lagt, hvorefter begge Lag samtidig tromles. I det foreliggende Tilfælde er der imidlertid anvendt den Fremgangsmaade, at Slaggerne er tromlet først, og derefter er der foretaget en ny Tromling efter Gruspaalægningen: Arbejdet er saaledes udført i to Afsnit.

Foreningen vil ikke bestride, at Arbejdet er udført paa den angivne Maade, men hævder, at den anvendte Fremgangsmaade er den korrekte, og der kan derfor ikke rejses Krav om yderligere Betaling som paastaaet.

Selvom Udlægningen har fundet Sted som forklaret, findes den af Forbundet nedlagte Paastand dog ikke at kunne tages til Følge, idet Materialudlægningen ikke som foreskrevet i den anførte Bestemmelse i Hovedoverenskomsten er foretaget i flere end 2 Lag eksclusive Grusning.

Kendelse:

Det af Dansk Arbejdsmandsforbund fremsatte Krav om Betaling af yderligere 1,9 Øre pr. m² for et i Ballerup for Entreprenør J. P. Larsen udført Fortovsarbejde kan ikke anerkendes.

Sagens Omkostninger, derunder Opmandens Honorar 100 Kr., udredes med Halvdelen af Dansk Arbejdsmands Forbund og Halvdelen af Entreprenørforeningen.

København, den 23. November 1935.

Faurholt.

SKATTEBILLETTEN

HVAD DER KAN FRADRAGES SOM SKATTEFRIT

Til Brug ved den forestaaende Udfyldning af Skattebilletten for Aaret 1935 skal vi, i Lighed med tidligere Aar, gøre opmærksom paa, at Kontingentet til Arbejdsløshedskassen er skattefrit og kan opføres paa Skattebilletten som saadant.

Kontingentet til Arbejdsløshedskassen har for 1935 været:

For *Kontingentklasse A.* (heltbetalende Medlemmer) Kr. 113,92,

for Medlemmer, hvis Afdeling er tilsluttet Julefonden med 4 Øre om Ugen, har Kontingentet været Kr. 116,00,

for Medlemmer, hvis Afdeling er tilsluttet Julefonden med et Kontingent af 10 Øre ugentlig, har Kontingentet for 1935 været Kr. 119,12.

For *Kontingentklasse B.* (mellembetalende) har Kontingentet i 1935 været Kr. 65,52,

for Medlemmer under denne Gruppe, hvis Afdeling er tiltraadt Julefonden med 4 Øre om Ugen, har Kontingentet været Kr. 67,60, og

med et Kontingent af 10 Øre ugentlig til Julefonden har det samlede Kontingent for 1935 været Kr. 70,72.

For *Kontingentklasse C.* (halvtbetalende) har Kontingentet for 1935 udgjort Kr. 46,32, og for Afdelinger under denne Gruppe, der er tiltraadt Julefonden med en Kontingentindbetaling af 4 Øre, har det været Kr. 48,40,

med 10 Øre til Julefonden har det været Kr. 51,52.

Disse Beløb er altsaa skattefrie.

Der kan endvidere ske Fradrag paa Skattebilletten for de Beløb, der er indbetalt til Syge- og Begravelseskasser, til Livsforsikring, Ulykkesforsikring og lign., og som Regel kan der ogsaa fradrages en Del af det Kontingent, der er indbetalt til den faglige Organisation; men dette sidste Fradrag er forskelligt i de forskellige Kommuner. Vi skal eksempelvis nævne, at i København er det fastsat, at der maa fradrages 75 pCt. af dette Kontingent.

Det samlede Beløb, der kan fradrages, maa dog ikke overstige Kr. 400,00, og skal som fradragsberettiget opføres i en dertil værende særlig Rubrik paa Skattebilletten.

Vi anmoder vore Tillidsmænd om at gøre alle vore Medlemmer bekendt med foranstaaende.

Johannes Nielsen.

Fra Medlem til Medlem

Angaaende Grundforbedringsarbejdet i Ribe og Ringkøbing Amter. Ved Forhandling med Jysk Dræningsmesterforening er der opnaaet Enighed om en Overenskomst angaaende Gravning af Grøfter og aabne Kanaler for Ribe og Ringkøbing Amter, hvilken Overenskomst træder i Stedet for § 4 i den jyske Dræningsoverenskomst. Den afsluttede Overenskomst indeholder Betalingssatser for Gravning af Grøfter med forskellig Bredde og forskellig Dybde og Tillæg for Betalingssatserne efter Jordbundens Karakter. Dog indeholder den ikke Satser for Gravning af Grøfter paa over 2 Meter i Dybden eller 2 Meter i Bredden, idet Grøfter af større Dimensioner maa betales med Timeløn. Det samme gælder for Jordbundsforhold, i hvilke der i væsentlig Grad skal bruges Hakke eller Løsningsgreb. De i Overenskomsten afsatte Akkordsatser er allesammen beregnet efter, at en jævnt øget Arbejder skal kunne tjene væsentlig mere end 105 Øre i Timen.

Borup L. Sjæll. ctr. Svenstrup Skovdistrikt. Afdelingen indberetter, at man paa Svenstrup Skovdistrikt ikke følger den i 1935 med Skovbrugets Arbejdsgiverforening for Sjælland i 1935 oprettede Overenskomst. Skovdistriktet er tilskrevet med Anmodning om at efterbetale Arbejderne fra 1. Juni d. A., da den for Distriktet gældende Overenskomst er en Tiltrædelse af den til enhver Tid med ovennævnte Arbejdsgiverforening bestaaende Overenskomst. Ved en Forhandling med Skovrider Holten Andersen den 23. August blev man enige om at forny den hidtil bestaaende Overenskomst, saaledes at der fra 1. Juli 1935 betales efter den mellem Skovbrugets Arbejdsgiverforening for Sjælland og Dansk Arbejdsmands Forbund bestaaende Overenskomst af 31. Maj d. A. Sagen er saaledes afsluttet.

Glumsø Afd. ctr. Næsbyholm Skovdistrikt. Konflikten overfor Næsbyholm Skovdistrikt er afsluttet, idet Lensbaronessen har forpligtet sig overfor den sjællandske Skovbrugsoverenskomst med Hensyn til Regler og Aflønning indtil 1. April 1936 og i Skoven at beskæftige ca. 40 af vore Medlemmer.

Præstø Afd. ctr. Stampenborg Skovdistrikt. Den 12. September er oprettet Overenskomst med Stampenborg Skovdistrikt. Overenskomsten er en Tiltrædelse af den sjællandske Skovbrugsoverenskomst.

Fællesorganisationen for Gisselfeld og Holmegaards Skove ctr. Gisselfeld Klosters og Holmegaards Skovdistrikter. Den 20. Juli er der oprettet ny Overenskomst mellem ovennævnte Parter om Skovbrugsarbejde. Paa saa godt som alle Satser er der opnaaet Forhøjelser af Priserne. Opsigelsesfrist 3 Maaneder til en 1. November.

Gram Afd. ctr. Gram Skovdistrikt. Skovrider Ipsen har paa Gram Skovdistrikts Vegne tiltraadt den sjællandske Skovbrugsoverenskomst.

Skelund Afd. ctr. »Visborggaard« pr. Hadsund. Med »Visborggaard« er nu oprettet Overenskomst om Landbrugsarbejde. Overenskomsten indeholder bl. a. Bestemmelse om, at Arbejdslønningerne stiger og falder samtidig med Lønningerne i Maribo-Overenskomsten. Opsiges med 3 Maaneder til en 1. Maj.

Skelund Afd. ctr. Godsejer C. O. Jørgensen, Høgholt, Skelund. Med Godsejer Jørgensen er oprettet Overenskomst for Landbrugsarbejde paa »Høgholt«. Overenskomsten indeholder Bestemmelse om, at dens Priser stiger og falder med Priserne i Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen i Maribo Amt. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. Maj.

22. Agitationskreds ctr. Entreprenør Jørgen Petersen, Øxendrup. Mellem Refsvindinge Afdeling og ovennævnte Entreprenør er der nu oprettet Overenskomst for Arbejde i dennes Grusgrav og Kalkgrav i Refsvindinge. Timelønnen er indtil 1. Januar 90 Øre, hvorefter der betales efter Landsoverenskomsten med Foreningen af Grusgrave og Skærvefabriker. Med denne Overenskomst Oprettelse bortfalder den overfor Jørgen Petersen etablerede Blokade.

Hover Afd. ctr. Ejeren af Hopballe Mølle ved Vejle. Medlem af Hover Afdeling, Jakobsen, havde i Juni Maaned indgaaet Fæstemaal fra 1. Oktober d. A. med Ejeren af Hopballe Mølle. Imidlertid faar Jakobsen i Mellemtiden Meddelelse om, at han skal møde til Efteraarsmanøvre fra 1. til 8. Oktober, hvilket Arbejdsgiveren benytter til at anullere Fæstemaalet trods det, at Jakobsen har tilbudt at sætte kvalificeret Arbejdskraft i Stedet saa længe. Afdelingen er tilsagt Støtte til at prøve et Erstatningssøgsmaal gennemført.

Herfølge Afd. ctr. Forpagter Løppenthin. Medlem Martin Hansen var fæstet som fast Tjenestehusmand hos Forp. Løppenthin. Ifølge Kontrakten skulde Hustruen udføre Malkearbejde. Efter en Uoverensstemmelse mellem Ægtefællerne forlod Hustruen Hjemmet, og Forpagteren opsagde derefter P. M. Hansen. Hustruen vendte efter faa Dages Forløb tilbage, men Forpagteren fastholdt alligevel Afskedigelsen og forlangte Tjenesteboligen fraflyttet straks.

Vi har afæsket vor Sagfører en Udtalelse om, hvorvidt der maa antages at være Grundlag for et Erstatningssøgsmaal mod Forpagteren.

Gundsømagle Afd. ctr. Købmand Otto Frederiksen, Skalstrupgaard, Gadstrup. Medlem Hans Chr. Nielsen var fæstet som Tjenestekarl paa Skalstrupgaard fra 1. Maj til 1. November 1935. Den 12. September blev Gaarden solgt til en Proprietær Støvring, og vort Medlem nægtede at underskrive paa at arbejde for den nye Ejer og forlod derefter Pladsen. Han kræver nu den resterende Løn indtil 1. November 168 Kr., hvilken Købmand Frederiksen nægter at betale. Sagen er henvist til civilretslig Afgørelse.

26. Kreds ctr. Hellum Sogneraad. Medlem Chr. Jensen, der boede hos Købmand Hansen, Hellum, var opsagt til Fraflytning af sin Lejlighed den 12. Oktober, men havde god Tid forinden henvendt sig til Sogneraadet om at skaffe sig en anden Lejlighed indtil 1. November. Dette nægtede Sogneraadsformanden med Bemærkning om, at han vilde lade ham indsætte paa Arbejdsanstalten i Dronninglund. Da Chr. Jensen den 12. Oktober blev sat ud af sin Lejlighed, lod Sogneraadsformanden for Hellum Kommune Chr. Jensen med sin Familie bringe ned paa Arbejdsanstalten i Dronninglund, endskønt Chr. Jensen ikke i det sidste halve Aar havde modtaget nogen Hjælp fra Kommunen, og endskønt han stod i stadigt Arbejde indenfor Hellum Kommunes Omraade og havde Penge til at betale Huslejen.

Vi har indgivet Klage til Amtet over dette Brud paa Lov og Ret og krævet Erstatning til Chr. Jensen for hans Anbringelse paa Arbejdsanstalten og Tabet af Arbejde og forlangt Forholdet redresseret. Endelig har vi taget Skridt til at faa rejst Klage mod Sogneraadet for Embedsmisbrug i Henhold til Lov om offentlig Forsorg § 49. Hjørring Amt har indtil videre behandlet Sagen paa vante langsommelige Maade.

Hørve Afd. ctr. Gaardejer Valdemar Petersen, Lykkebjerg. Medlem Thomas Jacobsens Søn har i Sommer tjent hos ovennævnte Gaardejer. En af Gaardens Karle har i Sommerens Løb adskillige Gange slaaet og sparket Drengen, og ved en Gentagelse af Mishandlingen for en Tid siden løb Drengen hjem. Hans Moder gik med ham tilbage til Pladsen, men blev af Gaardejeren jaget paa Porten med den Besked, at Drengen havde mistet sin Ret til Løn, fordi han var løbet. Der er indhentet Lægeerklæring, og Sagen er overgivet til en Sagfører samt gjort til Genstand for Omtale i Pressen.

Odense L. Afd. ctr. Gaardejer Petersen, Rostrup Vestergaard. I ovennævnte Sag, der angaar 4 Medhjælperes Ophævelse af Tjenesteforholdet paa Rostrup Vestergaard grundet paa, at der blev serveret uspiseligt Mad for dem, er der nu faldet Dom. Denne gik Medhjælperne imod, idet de kendtes uberettiget til at ophæve Tjenesteforholdet. Sagens Omkostninger ophævedes. Efter Sagførerens Raad er Appel opgivet.

Vaabensted Afd. ctr. Nielstrup Avlsgaard. Afdelingen indberettede, at man paa Nielstrup Avlsgaard havde omlagt Regnskabsugen fra Torsdag til Onsdag Aften, hvilket Gaardens Arbejdere var utilfredse med. Ved et Mæglingsmøde d. 27. Aug., hvor Gaardens Forvalter, Murmann Andersen, hævdede, at der var Enighed med Gaardens faste Arbejdere angaaende ovennævnte Afregningsmaade, enedes man om, at man maatte henholde sig til Overenskomstens Regler, dersom der var Uenighed mellem Arbejder og Arbejdsgiver.

Sundby Afd. ctr. Vennerslund, Nr. Alslev. Sundby Afdeling indberetter, at man paa Vennerslund efter Konference med Arbejdsgiverforeningen vilde fortolke § 20 i Overenskomsten (Afsnittet om Frøhøst) saaledes, at der kun skulde betales for Hjemkørsel af Frøet, ikke for Tærskning og Mejning. Ved et Fællesmøde den 27. August enedes man om, at Afsnittet maa forstaas saaledes, at det omhandler Hjemkørsel og Tærskning, for hvilke Arbejder der betales 7 Kr. 15 Øre pr. Dag indtil 15. November.

Vester-Ulslev Afd. ctr. Uddeler H. Vridt, V. Ulslev. Afdelingens Medlem, Chr. Petersen, havde været Bestyrer paa Uddeler Vridt's Gaard i Handermelle, og var af denne fradraget 60 Kr. pr. Maaned af sin akkorderede Løn. Dette Beløb var beregnet til Aflønning af en Dreng, men da en saadan ikke kunde faas, havde vort Medlems Hustru og Datter i Stedet deltaget i Arbejdet. Efter at vi havde tilskrevet Uddeleren, har denne betalt Beløbet (365,00 Kr.) til vort Medlem.

Døllefjelde-Musse Afd. ctr. Gaardejer Henrik Sørensen, Lille Musse. Svend Jørgensen, der var fæstet hos Gaardejer Henrik Sørensen som Fodermester, var til forskellige Tider forlangt til sammen med sin Hustru at udføre forskellige Ekstraarbejder, hvilket han tilsidst havde protesteret imod, da han vilde luge sine Sukkerroer 3. Gang. Ved en Mægling enedes Parterne om ikke at genetablere Arbejdsforholdet, og Jørgensen erholder sit Tilgodehavende 18 Kr. 70 Øre, naar han senest den 15. September fraflytter den af ham nu beboede Lejlighed.

Nørup Afd. ctr. Dræningsmester Jørgen Nielsen, Horsens. Ovennævnte Dræningsmester, der har overtaget et større Arbejde i Nørup Kommune, ved hvilket Arbejderne i Akkord kun kunde tjene 250 Øre om Dagen, er nu indgaaet paa at efterbetale Arbejderne i Henhold til den i Overenskomsten fastsatte Timeløn. Sagen er derefter sluttet.

Stenderup Afd. ctr. Proprietær Juhl, Lykkesgaard. Fra Kredsen modtog vi Indberetning om en Uoverensstemmelse mellem 16 af Sdr. Stenderup Afdelings Medlemmer og ovennævnte Proprietær Juhl, angaaende Aflønning ved Ærteplukning. Sagen blev af os henvist til Overretssagfører Arndahl, Kolding, der har faaet Sagen forligt saaledes, at Arbejderne fik de af dem krævede 4 Øre pr. Pund plukkede Ærter. Beløbet 377 Kr. 96 Øre er af Kredsformanden udbetalt til de paagældende Medlemmer.

Herfølge Afd. ctr. Gl. Køgegaard. Ved et Dræningsarbejde i Gl. Køgegaards Skovdistrikt krævede vore Medlemmer sig betalt efter Dræningsoverenskomsten, hvorimod Skovrideren kun vilde betale Skovarbejdertimeløn. Ved en afholdt Mægling blev man enig om en Pris paa 235 Kr. for hele Arbejdets Udførelse.

Kippinge-Brarup Afd. ctr. Gaardejer Hans Rasmussen, Rørbæk. Kredsen indberetter, at vort Medlem, Verner Jørgensen, der tjente hos ovennævnte Gaardejer Hans Rasmussen, paa Grund af Uoverensstemmelser er fratraadt sin Plads nu til August. Parterne kunde ikke enes om Størrelsen af den forfaldne Løn, hvorfor Sagen gik til Retten, hvor der nu er faldet Dom. Vort Medlem blev tilkendt 85 Kr. 29 Øre.

Ryde-Landet Afd. ctr. et lokalt Tærskeselskab. Kredsen indberetter, at Formanden for Ryde-Landet Afdeling og to andre Medlemmer gennem flere Aar havde været beskæftiget ved et lokalt Tærskeselskab, og efter Landbrugsoverenskomstens Afslutning i Aar anmodede og fik de 3 Mand en Forhandling, der resulterede i, at Sækkebæreren fik tilbudt overenskomstmæssig Løn, medens Selskabet ikke vilde gaa med til nogen Forhøjelse for de to andre af vore Medlemmer. Vort Medlem, Verner Nielsen (Sækkebæreren) har af ovennævnte Aarsag sagt Nej til andre Tilbud om Arbejde, men fik nu Meddelelse om, at Selskabet havde faaet billigere Arbejdskraft. Vi henviste Kredsformanden til at tale med Overretssagfører Taun, Nakskov, om Mulighederne for at gennemføre et Krav om Erstatning.

Taun fraraadede at anlægge Søgsmaal ud fra den Betragtning, at der kun var Tale om et Løsarbejderforhold, som kunde opsiges enten med Dags Varsel eller ved en Uges Udgang.

Vægger Afd. ctr. Bislev-Væggerby Kommune. Kredsen indberetter, at et Reguleringsarbejde ved den saakaldte „Skiddengrøft" i ovennævnte Kommune ikke betales efter de gældende Overenskomster. Til Arbejdet er der bevilget Tilskud efter Loven om Grundforbedring. Henvendelse, med Krav om overenskomstmæssig Betaling for det paagældende Arbejde, er sket til Udvalget, der staar for Arbejdet.

Ved Kredsformandens Mellemkomst er Sagen ordnet saaledes, at Arbejderne for det hidtil udførte Arbejde faar efterbetalt 566 Kr. og for det tilbageværende Arbejde aflønnes i Overensstemmelse med Overenskomsten.

Sorø Afd. ctr. Proprietær Petersen, Krebshusgaard. 3 af vore Medlemmer, som var beskæftiget hos ovennævnte Proprietær Petersen, fik kun 6 Kr. pr. Dag. Da Arbejderne nægtede at arbejde for denne Betaling, indgik Arbejdsgiveren paa for en Uge at give Kr. 7,15 pr. Dag. Ved næste Udbetaling, da Arbejdet var sluttet, nægtede han atter at give mere end 6 Kr. pr. Dag. Afdelingen fik Sanktion til at lade en Sagfører indkassere det resterende Beløb, hvilket nu er sket, og Sagen er dermed sluttet.

Langaa — Murermester N. C. Sørensen. Ved Opførelsen af en Villa med ca. 23000 Sten, nægtede Mesteren at betale Tillæget for Aftagning af Sten, uden Hensyn til, at Stenene, der var anvendt til og med 1. Stillads, ikke var baaret op, men sat ind paa Stilladset direkte fra Stablen eller Trillebør. Ved et afholdt Mæglingsmøde indgik Mesteren paa — efter Henstilling fra Mesterforeningens Mæglingsmand — at betale Tillæget.

Søllerød-Lyngby Afd. ctr. Bestyrer M. Jensen, Nærumgaard. Medlem af Søllerød-Lyngby Afd., Fodermester Osv. Liljengreen, er efter en Uoverensstemmelse med Bestyrer Jensen ophørt med sit Arbejde for denne. Bestyrer Jensen nægter nu at betale Liljengreen sin til Dato fortjente Løn, ca. 60 Kr., førend denne har forladt den ham overladte Tjenestebolig. Bestyrer Jensens Sagfører har desangaaende tilskrevet Liljengreen og bebudet Fogedforretning m. m. Forbundet har sat sig i Forbindelse med Sagføreren og protesteret.

Sagen blev derefter forligt mod, at Fodermesteren fik sin fortjente Løn, 62 Kr., og fraflyttede Lejligheden.

Søby-Halling Afd. ctr. Gaardejer P. Petersen, Østrup. Medlem af Søby-Halling Afdeling, Harald Christensen, har faaet et Tilgodehavende for udført Roelugning for ovennævnte Gaardejer. Aftalen var, at Christensen skulde have 40 Øre pr. 100 løb. Favne og betale Gaardejeren 1 Kr. pr. Dag for Kosten i den Tid, Arbejdet varede. Da Arbejdet var færdigt, vilde Gaardejeren ikke betale som aftalt. Vi har for Christensen udfærdiget en Stævning.

Efter at Sagen har været berammet til Foretagelse i Retten, mødte Gaardejeren hos Afdelingsformanden og betalte det af vort Medlem krævede Beløb.

Vaabensted Afd. ctr. Forpagter Nielsen, „Agerup" pr. Sakskøb ing. Den 19. September foretoges Roeoptælling paa „Agerup". Det konstateredes, at der var 40.000 Planter pr. Td. Land, hvorefter Optagningsprisen skulde være 61 Øre pr. 100 løb. Favne.

Søllested Afd. ctr. Søllestedgaard, Søllested. Paa „Søllestedgaard" var Uenighed om Plantebestanden i Roemarkerne. Der blev derfor mellem Organisationerne aftalt Roeoptælling. Denne resulterede i, at Arbejderne for alle Markerne skal have en Merbetaling af 4 Kr. 75 Øre. Tilsammen for alle Arbejderne ca. 500 Kr.

36. Kreds ctr. Gaardejer Rønde Andersen, Dejret. Vort Medlem Jacob Poulsen, Strands, var fæstet som Tjenestekarl hos ovennævnte Gaardejer, men skulde sammen med sin Kone udføre Malkearbejde og erholdt herfor fri Hus. I August blev Poulsen efter en Uoverensstemmelse opsagt til Fratrædelse

straks. Ved en Mægling med Gaardejeren indgik denne paa at betale Poulsen 100 Kr., hvis denne vilde fraflytte Huset straks. Sagen er dermed sluttet.

Nivaa Afd. ctr. Fotograf F. Kruse, tidl. Lerbjerggaard. 5 af Afdelingens Medlemmer har været fæstet fra Maj til November paa Lerbjerggaard. Den 11. Oktober blev Gaarden overdraget til ny Ejer, og Fotograf Kruse nægtede at betale vore Medlemmer Løn for den resterende Del af Maaneden. Sagen er med Forbundets Mellemkomst forligt med, at vore Medlemmer fik udbetalt 292 Kr.

Holtug-Gjorslev Afd. ctr. Rosenfeld Avlsgaard. Spørgsmaalet om, hvorvidt Medlem Hans P. Larsens Hustru, der under sit Arbejde paa Rosenfeld Avlsgaard kom til Skade en Gang i April Maaned, og hvis Fæstemaal udløb pr. 1. Maj, var beretiget til Dagpenge fra Godset efter 1. Maj, er nu afgjort derved, at Godset har meddelt, at dets Forsikringsselskab er gaaet ind paa at yde Fru Larsen Dagpenge ogsaa efter 1. Maj, ialt for 13 Uger efter Ulykkestilfældet.

Erstatning for urene Roer hos Scavenius, Klintholm. Efter Kendelse i Den faste Voldgiftsret i Sag Nr. 2114 gik Sagen til faglig Voldgift. Ved Opmandskendelse dømtes Scavenius til at betale Arbejderne 260 Kr. 40 Øre, hvilket Beløb skulde betales inden den 20. August 1935.

Raklev Afd. ctr. Godsejer Poulsen, Lerchenfeldt. Godsejer Poulsen har hævet den mod Forbundet indledede Sag angaaende Retsgyldigheden af den Overenskomst, vi i sin Tid efter en kort Strejke fik oprettet med Godset. Modparten har maattet betale Halvdelen af de Forbundet forvoldte Omkostninger i Sagen med 200 Kr.

Stensved Afd. ctr. Godsejer Reimann, Stensbygaard. Afdelingsformand Otto Nielsen, der bebor et Hus under Stensbygaard, blev i Anledning af, at hans Arbejdsforhold paa Gaarden ophørte, opsagt til at fraflytte Huset samtidigt. Herimod protesterede Nielsen, og der er nu efter, at Sagen har været overgivet Overretssagfører P. A. Hansen, Vordingborg, opnaaet Forlig, hvorefter Nielsen beholder Lejligheden til 1. Marts 1936.

Arbejdsmændenes Ungdomsafdeling. A/S Schiønning & Arve. Arbejdsmændenes Ungdomsafdeling anmoder os om at være den behjælpelig med at faa oprettet Overenskomst for unge Arbejdere hos Firmaet, der staar som direkte Medlem af Arbejdsgiverforeninger. Vi har sat os i Forbindelse med Arbejdsgiverforeningen, og der har paa dennes Foranledning været optaget nogle Forhandlinger, der er resulteret i, at der er oprettet en Overenskomst, hvorefter Lønningerne for unge mandlige Arbejdere mellem 16 og 17 Aar fastsættes til 53 Øre pr. Time, mellem 17 og 18 Aar 60 Øre og for unge Arbejdere mellem 18 og 20 Aar, som efter 18 Aars Alderen og indtil 20 Aars Alderen forbliver hos Aktieselskabet fastsættes Lønnen til mellem 18 og 19 Aar 95 Øre og mellem 19 og 20 Aar til 100 Øre. Derefter indtræder den almindelige Ugeløn 51 Kr. Ved Fastsættelsen af Lønnen for 18—20-aarige Arbejdere, er det dog en Forudsætning, at der ikke finder nogen Lønnedsættelse Sted for de Arbejdere, der har oppebaaret højere Løn. Iøvrigt gælder den almindelige Overenskomst for disse Arbejdere, ligesom Tillidsmanden for de voksne Arbejdere ogsaa fungerer som Tillidsmand for de unge Arbejdere. Sommerferie ydes paa samme Vilkaar som hos de voksne Arbejdere, idet de dog oppebærer samme Ferieløn, som de oppebærer ugentlig. Endvidere er man enige om, at den Lønforhøjelse, unge Arbejdere gennem denne Overenskomst opnaar, ikke maa virke saaledes, at de voksne Arbejderes Akkordfortjeneste forringes, naar de arbejder sammen med de unge Arbejdere. For unge Arbejdere mellem 14 og 16 Aar er man under Haanden enige om at træffe en lokal Aftale om deres Løn- og Arbejdsvilkaar.

Viby, Jylland, Traadvarefabrikant Lystager. Afdelingen anmoder os om at være den behjælpelig med at faa sluttet Overenskomst med Firmaet. Vi har foranlediget Forhandling afholdt under vor Medvirken, og ved denne er der oprettet en Overenskomst, hvorefter Arbejdstiden er 8 Timer. Lønnen for unge Arbejdere mellem 14 og 16 Aar det første Aar 17 Kr. pr. Uge, det 2. Aar 23 Kr. pr. Uge. Fra 16 til 17 Aar 65 Øre i Timen og fra 17 til 18 Aar 73 Øre pr. Time. Fra 18 Aar 95 Øre pr. Time. Endvidere er der fastsat en Række Akkordsatser. Ferieregler som i Jernindustrien. Parterne tiltræder Septemberforliget samt Regler for faglig Strid. Tillidsmandsegler som i Jernindustrien. Overenskomsten gælder til en 1. Februar.

Auning ctr. Andels-Kartoffelmelsfabriken. Afdelingen klager over, at et af dens Medlemmer, der har været beskæftiget paa Fabriken i Sæsonen 1934—1935 i den Tid har haft en Række Over- og Søndagstimer, som han ikke har faaet Tillægsbetaling for. Han har ialt faaet Kr. 242,88 tilgode. Vi har tilskrevet Fabriken om Sagen, og efter en hel Del Korrespondance, hvorunder Fabriken fremførte, at den ikke var i Stand til at kontrollere, om det opgivne Antal Over- og Søndagstimer og det krævede Beløb var i Overensstemmelse med Rigtigheden, er vi med Tilslutning fra Afdelingen enedes med Fabriken om, at den afgør Sagen med at udbetale den Paagældende Halvdelen af det krævede Beløb med ialt Kr. 121,44.

Svendborg F. ctr. Svendborg Maskinfabrik. Afdelingen meddeler, at vore Medlemmer, der er beskæftiget hos Firmaet, har rejst Krav om højere Lønninger, uden at Kravet er imødekommet. Sagen har været behandlet efter Reglerne for faglig Strid, og herunder sluttedes Sagen, idet Firmaet indgik paa at betale et samlet Tillæg af 11 Øre at fordele efter Firmaets Skøn.

Støberiarbejderne ctr. Firmaet F. L. Smidt & Co. Afdelingen meddeler, at vore som Kranmænd og Støberiarbejdere beskæftigede Medlemmer, har rejst Kravet om højere Lønninger, uden at Kravet er imødekommet. Sagen har været behandlet ved Mægling, hvorfra den vistes tilbage til fornyet lokal Forhandling. Afdelingen meddeler os, at der ved denne er opnaaet Enighed om, at Firmaet yder et Tillæg til Timelønnen til en Del af de af vore Medlemer, hvorom Sagen var rejst.

Aalborg C. ctr. Cementfabriken »Rørdal«. Afdelingen meddeler, at der paa Fabriken er opstaaet Strid dels om Fastsættelse af Akkord for Pakning af Pulverkridt i 140 kg Tønder og dels om Akkord for Udlæsning af samme Slags Tønder. Endvidere kan man ikke komme til Enighed om Betalingen for et nyt fremkommet Arbejde, nemlig Tilsætning af Slagger til Kullene, som bruges i Roterovnsanlægget. Sagen har været behandlet ved Mægling, hvor Spørgsmaalet om Pakning af Pulverkridt og Udlæsning af samme gik i Orden, idet man enedes om en Pris af 36 Øre pr. Ton for Pakning og for Udlæsning 3,4 Øre pr. Ton. Spørgsmaalet om Betaling for Tilsætning af Slagger til Kullene henvistes til fornyet lokal Forhandling. Afdelingen meddeler, at ved denne er det oplyst, at Spørgsmaalet ingen Interesse har for Tiden, idet Fabriken ikke kan fremskaffe Slagger.

Fredericia F. ctr. A/S De danske Blodmøller. Afdelingen klager over, at Firmaet ikke overholder Bestemmelsen i Forligsforslaget af 10. April 1935, hvor det hedder: »for hver 2 Maaneders Beskæftigelse i Virksomheden ydes der Arbejderne en Sommerferie af 1 Dag«, idet Firmaet ikke vil betale Feriepenge til de i Virksomheden beskæftigede Løsarbejdere. Vi har klaget til Arbejdsgiverforeningen og dette har medført, at Firmaet nu er indgaaet paa at yde Feriebetaling ogsaa til de løse Arbejdere, der har været beskæftiget i 2 Maaneder uden Hensyn til, om Beskæftigelsen har været sammenhængende, men Arbejdsgiverforeningen tager paa Firmaets Vegne det Forbehold, at denne Ordning kun gælder i Aar. Vi har meddelt Arbejdsgiverforeningen, at vi tager Meddelelsen om, at der ydes Feriebetaling i de paaklagede Tilfælde i Aar til Efterretning, og protesterer mod det tagne Forbehold for Fremtiden, idet vi forbeholder os, saavidt Firmaet ved næste Ferieudbetaling skulde nægte Løsarbejderne Feriebetaling at rejse Sagen paany.

Hadsund ctr. Firmaet Johan & Axel Hornbech. Arbejdsgiverforeningen klager paa Firmaets Vegne over, at vor Afdeling har modsat sig en mellem Firmaet og Arbejderne truffet Ordning om Indførelse af 2 Holdsdrift, idet Afdelingen stiller Krav om, at 2 Holdsdrift skal betales med 50 pCt. Tillæg. Der har om

Sagen været afholdt Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen, hvor der ikke opnaaedes Enighed, men efter Fællesmødets Afholdelse er man lokalt kommet til Enighed om en Tillægsbetaling af 30 pCt. til Timelønnen til 2. Hold.

Nørresundby A. Cementfabriken Ø. K. Afdelingen meddeler, at man ikke har kunnet enes om Fastsættelse af Akkordpris for Presning af Baller i Papirposefabriken. Vi har begæret Mægling, men forinden Mæglingsmødets Afholdelse er der lokalt opnaaet Enighed, idet Fabriken er gaaet med til at betale et Tillæg til Timelønnen af 15 Øre for Arbejdet.

Støberiarbejderne — A/S Vølund. Afdelingen meddeler, at Firmaet for Tiden opfører en Gasbeholder for Gentofte Kommune, og vore der beskæftigede Medlemmer har rejst Krav om højere Løn, uden at Kravet er imødekommet. Sagen har været behandlet efter Reglerne for faglig Strid, og herunder erklærede Firmaet sig villig til at give en Del af Arbejderne et personligt Tillæg, og disse Lønforhøjelser vil blive effektive fra og med Timandsmødets Dato. Hermed slutter Sagen.

Oliemøllerne — A/S Dansk Sojakagefabrik. Industrifagene meddeler, at der paa Fabrikens Ekstraktionsanlæg er iværksat en ændret Metode ved Pakning af Sojaskraa, saaledes at Pakningen finder Sted paa 2 Steder. Man har forhandlet om en ændret Aflønningsform for den nye Kørselsmetode, men man har ikke kunnet blive enige, og Industrifagene kræver Mægling. Ved Mæglingsmødet stilledes 2 Forslag, som Arbejderne skulde tage Stilling til, og man er herefter enedes om en Betalingsordning.

Fabrikarbejderne — A/S Glud & Marstrand, Carl Lundsgade. Afdelingen meddeler, at de af vore Medlemmer, der hos Firmaet er beskæftiget ved Stempelopsætning, har rejst Krav om højere Timeløn for dette Arbejde. Sagen har været behandlet ved Mægling, og her enedes man om at forhøje det personlige Tillæg for 1 Mand fra 17 til 24 Øre og for 1 Mand fra 5 til 10 Øre. Hermed slutter Sagen.

Middelfart F. — A/S I. S. Hess' & Søn. Afdelingen meddeler, at der foreligger en lokal Aftale om Akkordpris for Udslagning af Støbegods og Sandkastning, der udføres om Natten. Firmaet har imidlertid foretaget forskellige Ændringer, der giver Arbejderne mere Arbejde, og de har derfor krævet de aftalte Priser forhøjet, hvad Firmaet ikke vil gaa med til. Sagen har været behandlet ved Mægling, og her indgik Firmaet paa at forhøje Akkorden med 35 Øre til Kr. 13,65.

Nykøbing Sj. — Vognmand Johs. Jensen, Grevinge. Afdelingen klager over, at 10 Medlemmer af vor Grevinge Afdeling har paataget sig Arbejde med Brydning og Læsning af Materialer for nævnte Vognmand, der igen udfører Arbejdet for Stenlejerne paa Sjællands Odde. Arbejdet betales med 5 Kr. pr. Dag for 8½ Times Arbejde. Vi har tilskrevet Grevinge Afdeling om Sagen og anmodet den om at foranledige dette Forhold bragt i Orden, men da dette ikke hjalp, har vi foranlediget Møde afholdt med Vognmanden, hvorunder han er indgaaet paa at betale en Timeløn af 1 Kr. for Arbejdet, og vi har saa paalagt vor Grevinge Afdelings Formand at kontrollere, om Arbejdet nu ogsaa virkelig bliver betalt med denne Timeløn.

Støberiarbejderne — Firma Johs. Jensen & Søn. Jern- og Metalindustriens Sammenslutning protesterer paa Firmaets Vegne over Valget af Johan Godtlib Edelmann til Tillidsmand, idet de henviser til, at han dels savner Kendskab til Arbejdet og dels savner Forhandlingsevne, ligesom han ogsaa fremkommer med personlige Overfald paa Støberimesteren, og den anmoder om, at man vælger en anden Tillidsmand. Da Afdelingen ikke vilde indgaa herpaa, har Sagen været behandlet ved Mægling, og herunder gik Firmaet ind paa at anerkende Edelmann som Tillidsmand, men han blev gjort opmærksom paa, at det er Tillidsmandens Pligt at sørge for et godt og fordrageligt Samarbejde, hvilket han er indforstaaet med.

Aarhus O. — Aarhus Oliefabrik. Industrifagene meddeler, at der i Henhold til Lokal-Overenskomsten skal optages Forhandling om en Opsænkningsakkord, naar det nye Siloanlæg for formalet Skraa tages i Brug. Dette Anlæg har været i Brug i et Par Maaneder, men det er ikke lykkedes Parterne lokalt at faa truffet en Aftale. Industrifagene begærer derfor Sagen optaget til Mægling. Ved Mæglingen er der opnaaet Enighed om Akkordpriser for de omstridte Arbejder.

Budene — N. Chr. Wiberg. Efter at vi havde varslet og iværksat Strejke, indbragte Jernindustrien Klage til Den faste Voldgiftsret, hvor de hævdede, at Budet skulde aflønnes efter Jernindustriens Overenskomst, medens vi indtog det modsatte Standpunkt. Iøvrigt var Stillingen den, at vi ikke havde noget imod at tiltræde Arbejdsgivernes Standpunkt, men saa maatte det gælde samtlige Jernindustriens Medlemmer, ligesom vi ogsaa godt kunde gaa med til, at hele Jernindustrien tiltraadte den almindelige Overenskomst, men Jernindustrien vilde have Lov til at vælge, hvilken af disse Overenskomster, der passede dem bedst. Den faste Voldgiftsrets Kendelse gik ud paa, at der i nærværende Tilfælde ikke var Anledning til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Rækkevidden af den almindelige Overenskomst, men Strejken og Blokaden kendtes lovlig, og Klagerne, Jernindustrien, skal betale Sagens Omkostninger. Senere har Jernindustrien meddelt, at Firmaet som Konsekvens af Kendelse tiltræder Standard-Overenskomsten for Bude.

Budene — Firmaet Thorkild Hansen. Den opsagte Overenskomst er forlænget. Arbejdstiden er indskrænket med en Time, og er nu i Realiteten som Forretningens Aabningstider. Ugelønnen 57 Kr. 14 Dages Sommerferie. Under Sygdom fuld Løn i 4 Uger ÷ Sygekassepengene. Under Ulykkestilfælde 3 Kr. pr. Dag i de første 13 Uger. Der maa kun beskæftiges organiserede Bude. Opsigelse en Maaneds Varsel til 1. Nov. 1937.

D. A. F. — De Danske Statsbaner (Rutebilchauffører). Uden at Overenskomsten blev opsagt, er der forhandlet med Statsbanerne med det Resultat, at Overenskomsten er ført a jour, saaledes at Ændringer, der er fremkommet siden dens Oprettelse, nu er indført i Overenskomsten. Der er opnaaet forskellige Forbedringer, saaledes er det fastslaaet, at der mellem 2 Hovedtjenester skal være 8 Timers Fritid. For Reservechauffører er det fastslaaet, at den effektive Køre- og Arbejdstid betales med overenskomstmæssig Timeløn, hvorimod Ventetid, der ikke falder ind under Bestemmelserne i § 1, betales med Kr. 1,00 pr. Time. Der er indført Mindstebetaling, og ud over den tidligere fastsatte Beklædning leveres en Sommerjakke. Endelig er der Enighed om, at Udlejningsture fortrinsvis skal udføres af Reservechauffører, samt at samtlige Chauffører **fortrinsvis** skal være Medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

Slagelse A. — De Danske Landboforeningers Frøforsyning. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn Kr. 50,40. Timeløn Kr. 1,05. Overarbejde betales med 25 — 33⅓ — 50 og 100 %. Ved Skifteholdsarbejde betales et Tillæg af 12½ og 20 % for henholdsvis 2- og 3-Holds Drift. Ferie ydes med ½ Dag for hver 25 Arbejdsdage indtil 6 Dage i Forbindelse med en eller to Søndage. Arbejdere, der afskediges inden Ferieperiodens Begyndelse, erholder Betaling for de opsamlede Feriedage. Under Ulykkestilfælde betales i 13 Uger fuld Løn med Fradrag af Sygekassepenge. Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. Juli.

Københavns Baneg. Arb. — Losseentreprenørforeningen. Overenskomsten, der var opsagt til Ophør 1. Februar, er fornyet, idet man ved lokal Forhandling er enedes om at forhøje Daglønnen fra Kr. 9,16 til Kr. 9,50.

Trælagerarbejderne — Bruun & Co.s Stolefabrik. Firmaet, der ikke er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, aflønnede efter Forgodtbefindende, og da Firmaet ikke reagerede overfor vor Anmodning om at faa oprettet Overenskomst, iværksatte vi Strejke. Efter faa Dages Forløb blev denne hævet, idet Firmaet indgik paa at betale og rette sig efter Overenskomsten med Træindustriens Fabrikantforening.

Chaufførerne — Firmaet Kamma. Ugelønnen, der tidligere var Kr. 45,00, er bleven forhøjet til Kr. 58,00.

Ungdomsafdelingen — Magasin du Nord. Efter at vi paa Ungdomsafdelingens Vegne havde varslet Strejke overfor Magasin du Nord blev der for de unge Bude i Tilslutning til Overenskomsten mellem Firmaet og Lager- og Pakhusarbejderne, opnaaet Enighed om følgende:

Ugelønnen fra 16—17 Aar ..... Kr. 26,00
„ „ 17—18 „ ..... „ 30,00.

Beklædning som hidtil. De unge Arbejdere falder iøvrigt ind under Overenskomstens almindelige Bestemmelser og har fælles Tillidsmand med de voksne Lager- og Pakhusarbejdere. Ferie erholdes som de voksne Arbejdere, men med den for Ungarbejderne fastsatte Løn. Som Tillæg til denne Overenskomst er det fastsat, at Lønnen for unge Arbejdere mellem 14 og 15 Aar fastsættes til Kr. 18,00 pr. Uge, og mellem 15 og 16 Aar Kr. 22,00 pr. Uge, og disse er iøvrigt underkastet de samme Bestemmelser som Ungarbejderne mellem 16 og 18 Aar.

Bogø — Bogø Sogneraad. Overenskomst oprettet den 20. November 1935. Arbejdstid 8 Timer. For kommunalt Arbejde, hvortil der ydes Tilskud fra det Offentlige, herunder Arbejder i Henhold til Lov om mellemkommunal Refusion, betales 105 Øre, hvis Arbejdet ikke udføres i Henhold til Entreprenøroverenskomsten. Asfalterings- og Tjærearbejde betales med et Tillæg til Timelønnen paa 15 %. Rabatafgravning, Planering af Vejrabat, Grøftegravning o. l. betales efter lokal Aftale med Timelønnen som Grundlag.

Slagelse A. — Graver Rosenmeier. Overenskomst oprettet med Graveren den 14. August. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 105 Øre. For Over-, Søn- og Helligdagsarbejde betales 50 % Tillæg. Endvidere er der fastsat en Række Akkordpriser. Overenskomsten træder i Kraft den 31. August og kan med 3 Maaneders forudgaaende Varsel opsiges til Ophør en 1. September.

Bramminge — Murermester A. Nørgaard og Murermester Anders Christensen. Murermester Nørgaard beskæftigede uorganiserede Folk til Underbetaling, i hvilken Anledning han blev blokeret. Afdelingen har senere meddelt os, at Blokaden er hævet, idet Mesteren har underskrevet Overenskomst med Afdelingen om at overholde den til enhver Tid mellem D. A. F. og Centralforeningen gældende Overenskomst. Samtidig meddeler Afdelingen, at Murermester Anders Christensen ogsaa har underskrevet Overenskomsten i Lighed med Nørgaard.

Aabenraa A. — Entreprenør Duus. Der forelaa Uenighed angaaende Akkordoverskudets Størrelse ved et Gasledningsog Brolægningsarbejde. Ved et Møde om Sagen gik denne i Orden, idet Murermesteren til fuld Afgørelse af Striden betalte 50 Kroner. Samtidig underskrev Entreprenøren Overenskomst om, at han til enhver Tid vilde respektere den mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst.

Birket Afdeling — Murermester J. Mathiesen, Lindet. Mesteren overholdt ikke Betalingen af den tarifmæssige Timeløn, idet han kun betalte sine Arbejdsmænd med 85 Øre i Timen. Vi klagede i den Anledning til Hovedorganisationen, som paalagde Mesteren at betale, og vi har senere faaet Meddelelse fra Organisationen om, at Mesteren har betalt, hvad han skylder.

5. Agitationskreds — Udesundby Sogneraad. Overenskomst oprettet. Timeløn i Henhold til Entreprenøroverenskomsten. Skærveslagning 7 Kr. pr. m³. Opsigelse 3 Maaneder til en 1. April.

D. A. F. — Svendborg Amt. Efter Forhandling med Svendborg Amt har dette vedtaget at tiltræde nedenstaaende Indstilling fra Amtsraadets Vejudvalg:

1) Af administrative Hensyn ønsker man at opretholde Giro-Udbetalingen, men er villig til at lade den foregaa den 1. og 15. i hver Maaned, og saaledes at der kan gives a Conto Udbetaling.

2) Der indrømmes Overtidsbetaling efter Entreprenørforeningens Tariffer.

3) Der ydes et Smudstillæg paa 15 % for Arbejder med Emulsion.

4) Der betales 105 Øre i Timen til Vejmændenes Medhjælp til Rabatarbejde, Grøftegravning m. v.

25.Kreds og Bjergby Mygdal Afd. — Ingeniør Vistesen. Ingeniøren er ved en Forhandling indgaaet paa at afregne et Vandledningsarbejde med 105 Øre i Timen.

25. Kreds og Lundum Afdeling — Ingeniør Vistesen. Ingeniøren er ved Forhandling indgaaet paa at betale et Vandledningsarbejde, som udføres for Lundum Kommune, med 105 Øre i Timen.

Lunderskov — Statsbanerne. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved Afslutning af en Akkordpris angaaende Udveksling af et Stykke Spor (4,5 km.). Ved en Forhandling enedes man om en Pris paa Kr. 3,62 pr. l. m., heri indbefattet en efterfølgende Knækløftning. Materialerne er henlagt langs Sporet. Da det omhandlede Arbejde imidlertid i visse Henseender blev udført paa anden Maade end forudset ved Overenskomstens Indgaaelse, stillede vi overfor Statsbanerne Krav om en Forhøjelse af Akkordprisen. Statsbanerne er herefter gaaet med til at forhøje Akkordprisen med 25 Øre pr. l. m.

Skibet Afdeling — 9 uorganiserede Entreprenører. Den 9. Nov. er der mellem D. A. F. og samtlige Entreprenører, (9 uorganiserede), som udfører Arbejde for Vejle Amts Vejvæsen, oprettet følgende Overenskomst. For alt Entreprenørarbejde sorterende under Amtet betales i Henhold til den mellem Entreprenørforeningen og D. A. F. gældende Overenskomst, ligesom denne Overenskomst Arbejdstid og øvrige særlige Bestemmelser og Regler er gældende. For Arbejde ved Tjæring og Grusspredningsmaskinerne betales til Maskinførerne pr. 2 Mand pr. Ton Tjære Kr. 7,25. For Arbejdsmandsarbejde ved Tjære- og Grusspredningsmaskinerne betales pr. Time til de ved Tjæren beskæftigede Arbejdere 121 Øre pr. Time. Der beskæftiges kun Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Tjæreborg — Statsbanerne. Med Statsbanerne er der oprettet Overenskomst om Akkordbetaling for Supplering af Stenballasten paa Strækningen Bramminge—Tjæreborg. Akkorden omfatter Aflæsning, Indlægning og Understopning af den fornødne Stenballast samt den paafølgende Justering af Sporet og Opsætning og Afretning af Stenballasten, og der betales 215 Øre ialt pr. løb. Meter.

5. Kreds — Slangerup Landsogn. Overenskomst oprettet 13. November. Arbejdstid 8 Timer. Almindelig Over- og Natbetaling, Timeløn og Akkord i Henhold til Entreprenøroverenskomsten, Udløbstid en 1. April med 3 Maaneders Opsigelse.

Højer — Sogneraadet. Afdelingen meddeler, at den ved Forhandling med Byraadet har opnaaet Overenskomst om, at der skal betales for Skærveslagning 6 cm. Kr. 8,50 pr. m³ samt, at der ved det kommunale Skærveslagningsarbejde kun maa beskæftiges organiserede Arbejdere.

Kippinge Brarup — Kippinge Brarup Kommune. Der har været afholdt Mæglingsmøde med Sogneraadsforeningen i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for Udlægning af Bitumenkalk o. l. Arbejder. Paa Mødet enedes man om, at de 15 %'s Tillæg til Timelønnen ydes for Arbejder ved Udlægning af Bitumenkalk o. l. Arbejder, der medfører Tilsmudsning af Arbejdernes Tøj, for saa vidt angaar de Arbejdere, der kommer i Berøring med det tilsmudsende Materiale, men f. Eks. ikke for Arbejdere, der er beskæftiget med at renfeje Vejen. Endvidere tilkommer Tillægget paa de 15 % ogsaa Arbejdere, der er beskæftiget ved Udspredning af Ærtesten eller Grus paa Tjæren eller Emulsionen. Bestemmelsen i Overenskomstens § 7, Stk. 9, (Overenskomsten med Sogneraadsforeningen i Maribo Amt) om et Tillæg af 40 % omfatter **ikke** Arbejdere, der er beskæftiget ved haandkraftdrevne Maskiner.

Klarup Romdrup — Klarup Romdrup Sogneraad. Sogneraadet nægtede at udbetale to af Afdelingens Medlemmer deres fulde Tilgodehavende for udført Arbejde ved Grøfteoprensning. Sagen blev herefter overgivet til en Sagfører, og i Retten tilbød Sogneraadet at betale de 90 Kroner, som Sagen drejede sig om, mod at den 2. Gravning, som allerede var paabegyndt, blev kontraktmæssigt udført. Dette Tilbud modtog vore Medlemmer og fik, efter at den anden Oprensning var afsluttet, deres Tilgodehavende.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).